

ئاغاكانى ئاقچاساز

بەرگى دووهم

ئاغاكانى ئاچاساز

بەرگى دووہم

رۆمان

يەشار كەمال

و: رەسوول سولتانی

ھەولئیر ۲۰۱۳

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

● ئاغاکانی ئاچاساز ۲ (رۆمان)

● نووسینی: یه‌شار که‌مال

● وه‌رگیترانی بۆ فارسی: ره‌ئیس نیا

● وه‌رگیترانی بۆ کوردی: ره‌سوول سولتانی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: وه‌رگیتر

● به‌رگ: هوگر سدیق

● نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م: خانه‌ی موکریانی ۲۰۱۳

● تیراژ: ۱۰۰۰

● چاپخانه: موکریانی (هه‌ولیر)

● له به‌رپه‌وه‌برایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییییه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۵۵۵) ی سالی (۲۰۱۲) ی پی‌ دراوه

زنجیره‌ی کتیب (۷۴۵)

هه‌موو مافیکی بۆ خانه‌ی موکریانی پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

نہو وەرگیړانه پېشکەش به قەڵەمه به برشت و جواننوسه کەه ی

مامۆستا عەبدوڵلا حەسەن زاده

"ئەو بىنا دەمە باشانە، لىي سوارى ئەو ئەسپە جوانانە بوون و سەرى خۇيان ھەلگرت و رۆيشت"

باراننىكى بلىي و نەلىي زەردباو كە ھەلدەرژايە سەر بىرقەبرىقىكى بى سنوور، شلكەگيا و نەمامەكانى لول دەدا و تىكىەو دەپپىچان و بە دەورى پۆلە دەوئىكى پر لە گولەتوتپر كدا دەخولادە. ئەسپىكى كويت، ئارەقاوى كە لاق و لەتەرى ھەتا ئەژئوى لە قور چەقىبون، لەگەل ھەر قەمچىيەك كە بە وىرەو پر وەكەفەلە گنج تىكەوتوو و گرژەكەى دەكەوت، بەتاو بە دەورى پۆلە توتپر كەدا دەخولايەو و جار بە جار بازەى خولانەو كەكانى گەورەتر و بەرىنتر دەكردەو. لمبۆزى وا ھىنا بوو پىشەو گويچكەى كەوتبوونە سەر يال و مىلى و سەر و مىلى ببوونە يەك. ئەسپەكە سى جارن بە سەر پۆلە توتپر كەدا بازى دا. سى جار دەستەكانى لە قورەكە ھەلچەقېن و ھەستايەو و سەرى بەرز كرددەو و كونەلووتى لىك رەوينەو و سى جارن ھىلاندى و ھىلە و پرمەكەى لە رەو زەكەكانى ئاناو رزادا دەنگى داىەو.

لىزمەى بارانەكە ھەر دەتگوت نورىكە و بەسەر رووناكايىيەكەدا دەپرژى. با پرىشكەى بارانەكەى دەبرد و تۆزىك لەولاترەو دەپرىشكاند. بالئدە خووساوەكانى بەر بارانەكە سەريان نابوو بن بالەكانيان و لەسەر لك و پۆى دارەكان ھەلگورما بوون.

لافاوى وەنەوشەيى پەپولەكان بە نىو بارانەكەدا تىبەپر و لەولاترەو، لە دەم ئاوەكە تووشى رەشەبايەك ھات و لە سەر دەوئى پىنچ پەرەكە، لىك بلاو بوون و تاويك دواتر يەكيان گرەتەو و بوونەو ھىشوو و ئاخرييەكەشى بلاو بۆو و رەنگە وەنەوشەيىيەكە (مۆرەكە) لە تىشكە زەردە تۆخەكەدا توايەو و وردە وردە كال بۆو و لە چاوان ون بوو. دەوئە پىنچ پەرەكە يەكسە وەنەوشەيى داگەرا. ئەسپە كويتەكە ھەروا كە ھەتا ئەژئوى لە قور دەچەقى، لە غاردانى نەدەكەوت.

گەردەلوولینکی باریک و سپی، وەك داھیزرابی لە رۆژتاواوە بەرەو رۆژھەڵات ریگەیی دەبێ. گەوالە ھەوریکی سپی لە پاناوکی ئاسمانەكە خزی و سببەرە تارەكەیی بە تەختایی دەشتەكەدا دەرۆیی. لەگ لەگە مل درێژەكان بەبێ ئەوێ بال بیزۆن، پۆل پۆل بە ئاسمانە گەرمەكەدا تێدەپەرین و سببەرەكانیان گەوالا گەوالا دەكەوتە سەر خاكە تاوەسووتەكە.

ئەوجار بایەك لە دوور دوورەو ھەلی كرد. ھەوریکی سوور ھەستا و بە ئاسمانی وەربوو و ھەر لە بەیانییەو تا شەوی چر بۆو و كەلەكە بوو و لێك بلاو بۆو و سببەرەكەیی بەسەر ھەموو دەشت و دار و شینكە و ناو و گژ و گیا و بەرد و رەوژەكان كشا و سووری داگێران.

لە دوور دوورەكانەو كۆشكێك دەسووتا. دەشتەكە لەو خوارەو ھۆی ھەلەدەخست. نەرمە دووكەلێك وەك پەردەییەكی تەنك دەشتەكەیی داپۆشی. دەنگی چەند تەقەییەك درێ بە بێدەنگییەكە دا. منداڵ و ژن و كچ و كۆرەلاو و پیرەپیاو و پیرەژن لە كۆشكەكە دەردەپەرین. ھەركەس لە كۆشكەكە دەھاتە دەری، دەدراپە بە رەھبەلەیی فیشەك و بە قەدی گەردەكەدا خلۆر دەبۆو. كۆمەلە پیاویك كە چاكەتی درێژی سببەیان لەبەردا بوو و مێزەریان لەسەر بوو، وەك ئالقەییەك دەوری گەردەكەیان داو و بە فیلینتا بریقەدارەكانیان پەیتا پەیتا تەقەیان لە كۆشكە گەرگرتووەكە دەكرد. ئەو بلیسە ئاگرانەیی ھێندەیی منارەییەك لە كۆشكەكەو ھەلەدەستان، تا بەیانی دانەمركانەو. لەسەر گەردەكەش، لەجی كۆشك، كۆگایەكی رەش بەجی ما. بۆنی خوری و گۆشتی برژاو ھەموو ولاتی داگرتبوو. ئەسپی نیووسووتا وەك بكرۆوزینەو دەیاغیلاند، حیلەیی دلئەزین. لە ھەموو لایەكەو دەنگی نالین و شین و شەپۆر دەھات.

"ئەوێ نووزە و نالەیی دی، خەنجەرێكی لی بدەن. دەنگەكان بپریننەو. ئەسپە سووتاوەكانیش بكوژن."

جا رەمۆ گوتی: "رای كرد. خەیانەتكار، ترسنۆك، شیت... " ئیتر بەدوایدا ئەسپەكەیی تاو دا. ئەسپەكەیی پێشەو وەك بای شەمال دەفری. بە گوندێكدا كە خانووەكانی لە قور دروست كرابوون، تییەپرین. رەمۆ جار بە جار لە سوارەكەیی پێشەو نزیكتر دەبۆو. كە گەیشتنە شارۆچكەكە، ھەر ھێندەیی سەری ئەسپەكە لێك دوور بوون. رەمۆ ئاخێكی ھەلکیشا و لە دلی خۆیدا گوتی: "كۆرە خۆ ئەو ژنە. خویینی ژن شووم و بی فەرە. داوینمان دەگری. ژن، كە ناسیتەو و زانیت ژنە، ئیتر ناتوانی بیکوژی." لە وارسكەیی خۆییەو، ئەو قەسەیی دەكرد. ئەو بێرگەدەوێ وەك خۆرکەییەك لە وارسكەیدا بوو: "ئەو ژنانەیی لە ناگری رایان دەكرد، ھەر بەپیی وارسكەیی خۆی داوونییە بەر تیر و خەنجران. بۆ ئەوێان نەیدەتوانی بلی: "ئەوانەیی وەبەر خەنجەر

دان، دیتمن و ناسیمن. ئەوجار لە نیۆهراستی شاریش خۆ نەدەکرا. لەگەڵ هەموو ئەوانەدا، شان بە شانی یەكتری گەیشتنە شارەكە. رەمۆ خۆی گەیانە پێشی و رینگە لە سوارەكە گرت. چاوی مندالێك كە بە باوەشی ژنەكەوه بوو، لە ترسان لە ژێللا هاتبوون. سێ سالان دیار بوو. مۆرە و كوژەكەى نەزر و قوربانى لەسەر شانەكانى هەلەبەزینەوه. مۆر، زەرد، سپى... رەمۆ خەنجەرى هەلكیشا و پێنج پەنجەرى لە مندالەكە دا... و ئەسپەكەى لینگ دا...

"هیچ كەس، هیچ كەس، هیچ كەس، هیچ كەس بۆ تۆویش لەو رەچەلەكە زیندرو دەرناچى..."
ژنە، كە مندالەكەى توند لەباوەش گرتبوو، لە ئەسپەكە بەرپۆوه. هەموو گیانى خەلتانى خوین بوو. شین و گریانەكەى لە ناخى دلیهوه دەگەیشتنە پەڕپەڕۆچكەى ئاسمانى. مندالەكەى لە نیۆهراستی گۆرپانەكە لەسەر عەرزەكە درێژ كرد. خوینى مندالەكەى لە دەموچاوى هەلەسوى و روومەتى بە نینۆكان دادەرنى. شین و شەپۆرەكەى وردە وردە دامركایهوه و سەردوولكەیهك لە ناخى گیانییهوه هەستا. مەیدانەكە ئەوەندەى یەك و دوو پڕ بوو لە خەلك. كەس پشووێ دەرنەدەهات. لە نیۆەندى مەیدانەكەوه دەنگێكى خەمناك و كپ وەك لە قوولایی زەوییهوه پێتە دەرى، هەلەستا.

گەردەلوول و هەورەتريشكە گەلى جارێان كردیانە بریسكەبریسك و ئاخرییهكەى دامركانەوه. پیاویكى باریکەلەى پشت كۆماوهى بەسالآچووى ریش چەرموو بە عابایەكى سپییهوه لە نیۆ تەپوتۆزەكە هاتە دەرى. شمشیرێكى درێژ و خواری بە قەدییهوه بوو، نووكى لە عەرزی دەكشا. مشتووى شمشیرەكەى لەبەر تاوهكە دەبریسكایهوه. دەتگوت شۆلاوگەى زێرینى تیرێژەكە چاوى بازار دەدات. داوینى كراسى پەڕە پشت كۆماوهكە خۆل و خاكەكەى دەمالى. توورەكەى هەوریشمینی سوورى بەدەستەوه بوو. ردین و جلوبەرگ و شمشیرەكەى و توورەكە و دەست و دەموچاوى هەموو خۆلاوى بوو و هەر ددان و چاوى دیار بوون و دەبریسكانەوه.

بە كەلینى دەرگای كۆشكەكەدا خۆى خزانده ژوورى و هات رێك لە چەقى حەوشەكەدا راوهستا. سەرى بە حال هەلپرى و چاوى لە كۆشكەكە پرى و هەرای كرد:

"سولتان، سولتان، سولتان... وەرە، وەرە دەرى. وەرە دەرى... هەر من مامەوه. هەر من مامەوه. هەر من و تۆ ماوینەوه... سولتان، سولتان، ئەمیر سولتان، مەترسە، بۆ گیانیكى سووك، خۆ لە قوژبى مالى مەپەستیهوه."

له پيشدا به زارى چهرکه زيبانه گوتى ټهو جار به زمانى كوردى و دوايى به سريانى و
عهره بى و ههرمه نى و لازى و دواى ټهوه به هيڼدى زمانى ديكه ي كهس لىي تيننه ده گيشت
له وانه يه ټارامى يان ټاسوورى يان له وانه شه به عيبرانى.

كه تاو گه يشته چه قى ټاسمانى، چوار مه شقى له سهر عهرزه سووره وه بووه كه دانيشت و
دهستى كرد به گيړانه وه ي پالنه وانه تيبه كى كۆن. هه ماسه يه كى سه رده مى گيلگه ميش. باسى
خودايانى دهر كرد. به دهنگي كى پير و پر له زايه له. باسى خوئين و خاكى خوينواى و ټاسمان و
ټه قل و ټاو و گول و زيندوو و مردوو و گه وه هر و ټه سپ و جهنگ و ټاشتيى ده كرد. دهنگى،
دهنگه زايه له داره كى سينگى له خاكه كه ده خشكاند و ده شته كى ده پرى.

ده مه ده مى ټيواره ديسان هه ستا و هه راي كرده وه:

"ده رويش به گ، دهر ويش به گ، به منى بسپيره. بينيره لاي خوم... كوشكه كى ټوش به
مه رده ي كوشكه كى من ده چى. دهر ويش به گ، دهر ويش به گ، دهر ويش به گ، ټه من به و
پيريه ي خومه وه له چو كورواوه به پييان هاتووم. بيسپيره به من، بيسپيره. خو ټه گهر به
منى نه سپيرى، ياخوا كوشكه كى ټوش وه كوشكه كى من ويران بى. بيته ته پو لگي ك
ره ژوو. كونده بوو تييدا بخوينى. كوشكه كى من هه زار ساله بوو... كوشكه كى ټوش ياخوا
به مه ردى كوشكه كى من بچى."

ټه ژنو ي له سهر عهرزى دادا. ده سته دريژه كان وه بال ليك كرده وه و له ملاولاى خو ي دا و
كرو زايه وه. ردينه كى خو وسا. له جيى خو ي هه ستا و به ره و دهر گاهه چوو. دهر گاهه له خو وه
كرايه وه. پيره، شمشيرى له كالانى دهر كيشابوو و وه ك ټوفانيكى هه ز و تاسه هروورمى برد
به ره و پليكانه كان. پشتى قيت ببووه و تيزه بزده يه كيش كه لىنى خستبووه ريشه كه يه وه. پيى نايه
يه كه م ژوروه وه. له وى هاته دهرى و چوه يه كى ديكه و يه كى دى و يه كى دى... پيى دهنايه
هه ر ژورويك، هيواكه ي كالتر ده بووه و كالتر ده بووه و پشتى كو متر ده بووه... كه دهر گاهه ي
كرده وه، له سهر جيى خو ش چه سا. شيره كه به ده ستييه وه هه لكشا و به و په رى توورپيى و
ره قه وه داها ته وه، له نيوه ي رييه به هه واوه ده ستي وشك بوو و شمشيره كى هه روا مات و
بريقه دار به هه واوه ماوه.

رهنگى به روخسار ييه وه نه بوو. ردينه ره شه كى، قزه ره شه كى، برزى و سميل و ره شينيه ي چاوى
ژاكا بوون. له مردوو بى گيانتر ده يانروانى، گنجاوى و بى گيان و دهر په ريو، به بى هيچ جووله يه ك.
دواى ټه وه شه پو لگي كى خو ل و لم هات و دا يپوشى. شمشيره كه چه ند ساتي ك هه روا بى جووله مايه وه.

كابرا پيره داهاتوه. خۆي راپسكاند و گهراپهوه. لاقه كانى تىك دهئالان. له حالتيكدا نهژنوكانى دهلهرزىن و دهنوشتانهوه، له پليكانه كان هاته خواري و ههرچونيك بوو، خۆي گهيانده نيوه پراستی ههوشه كه و لهوى له جيبي خۆي چهقى. ههتاو بهسهري دهكشا و وشكى دهكرد.

ئاخرىيه كهى دهستى جوولا و شمشيره كه دهپهري و لهويهري ديواره كه وهعهزى كهوت. ديسان دانىشتهوه و گۆرانييه پر له هه ماسه ته كهى، بهره و نهو رۆژه چرى كه له دور دوروه هه لدههات. به دەم گۆرانيگوتنه كه يهوه تا پيش ده رگا كه چوو. راوهستا. ناوړپكى له كۆشكه كه داوه. تووره كه كهى دانا و دهستى بهره و ئاسمان هه لپرى و كهوته پارانهوه. دهستى به رديتيدا هينا. تال تالى ردينى وهك پووش و په لاش له بن دهسته كهيدا قرچه قرچ دهشكانهوه و په رش و بلاو دهبوون. ههنگاوتىكى نا. تووره كه كهى كردهوه. زپره كه له بهر تاوه كه دهره وشايهوه. به دهسته رهقه له كانى زپره كانى بهسهر عهززه كه وهركرد. زپره كان له بهر رووناكيبه كه دا دهره وشانهوه و له دهره وشانهوه كهوتن. دهره وشانهوه و كپ بوونهوه. پيره پياوه ئاخرييه كهى تووره كه سووره كه توور هه لدا. تووره كه كهى به پنچكه درويه كه وه گيرسايهوه و كهوته جو لانه. پيره پياوه ههر گۆرانييه دهگوت.

بارانيكى زهد باو دهبارى. بارانيكى ئالۆز و په رش و بلاو كه زهردىيه كهى ههر دههات و رهنگى نارنجييه دهگرت و چيى نارنجييش دهبووه، خهستتر دهبوو و وهك ديوارىك هه لدهستا. له نيو بارانه نارنجييه كه وه هاته دهري. له ههوشه كه راوهستا. گريان و نوزانهويه كى تىكه لاوى خرمة و گرمى باران ههر چوار دور و ته نىشتى گرت. لهسهر نه سپه كهى گرمۆله ببوو و سهري شوڤر ببۆوه... له ركيفه كه يهوه دلۆ دلۆپ خويىن دهتكايه سهر عهززه كه. سى مامز به رهوه زه كانى ئاناوهرزا هه لگه پان. هه سى كيان وىكرا له گابه رده كانهوه خويان فرى دا. ماريكى زهنگوله دار په پكهى خواردبوو... دلۆپه و چۆرهى خويىن عهززه كهى كون دهكرد.

بارانه نارنجييه كه ورده ورده رهش داگه پرا. دهنگى زهنگوله عاره بانه ليڤه و لهوى له دهشته كه دا دهبيستران. پياوه كان به نه سپه سپيه كانهوه له قرچه قرچى گه رماكه دا به دورى كۆشكه كه دا دهخولانهوه. سواره كان له نه كاو جلهوى نه سپيان كيشا و نه سپه كان له غاردانى كهوتن و تفهنگ ته قهيان لى ههستا. هه موو ولات، كۆشكه كه، هه وشه، داره كان و رهوه زه كان له دوو كه لدا ون بوون. بارانه نارنجييه كه به ليڤمه، بيڤهنگ و وهك ديوارىك دههاته خوار.

لهسهر مى نه سپه كه خزي و كهوته خواري. چاوه كانى درشت و رهش و وهك ناگر دايسان. ردينه ره شه كهى له بهر تيرىڤى تاوه كه كهسك دهچوووه. كاكو له نارقه شه لاله كهى لهسهر

نیوچاوانی پەخش و پەریشان ببوو. دەسبەجی دەرپەرین و کابرا بریندارەکی سەر قورەکهیان هەلگرتهوه و بردیانه سەری. ئەسپەکهی هەر لەوی بەجی ما. کهفەلی خویناوی بوو. سی رۆژ و سی شەوان لە جیی خۆی نەزوووت.

کۆشکەکه راتلەکا و شووشە و پەنجەری دیوہخانەکه خرمەیان کرد.

ژنەکان، لەچکی سپی بەسەرەوه، لە چیاکان و لە گوندە نزیکەکانەوه، بە سواری و پیاده بە تەراکتۆر و ترۆمبیل و جیپ، دەهاتن و تەپوتۆزیان هەلدەستان. هەر دەگەیشتنە حەوشەکه، یەك بەخۆیان لە بانگیان دەدا و شین و گابۆریان دەنایەوه و راست دەچووئە سەر ئەو مەیتەیی لەسەر دۆشەگیك بە بان کۆنەبەرەیهکی گەورەوه درێژ کرابوو و دەستیان دەکرد بە لاواندەنەوه و سەردولکە پێدا هەلگوتن. شینگێریبە دلتەزینەکانیان ویکرا و بە راوەشاندنی لەچکە سپییەکانیان دەست پێ دەکرد و دەنگی شینگێرەکان دوور دەرویشت و شینی دوور و درێژ لە رەوہزەکانی ئاناوہرزادا دەگۆردرا، ماندوو، کپ.

برایم لە بن سەرچەفەیهکی سپی یەك تەختە درێژ ببوو. هەر دەتگوت خەوی لی کەوتووہ. خەونیکی ئارام و بی جوولە و تریە. هەر دوو دەستیان خستبووہ سەر سینگی. دەموچاوہکی بلیتی و نەلیتی زەرد هەلگەرابوو و درێژ دەچۆوہ. شتی جیا لە مەرگ و ترسناکتر لە مەرگ لەسەر روخساری ئەو تازە لاوہ نیشتبوو. روخساریک کہ ژنە سەردولکەبیژەکان لە جاریک پتر نەیاندەتوانی سەیری بکەن... شتیکی وەك زەردەخەنە، زەردەیهکی کہ دی پشکوی، شتیکی وەك ترس و تۆقین، سەروتر لە زراوچوویی. چاوہکانی زەق زەق، ریبۆق کردوو و دەرپەریو، لیل و لە ژیللاہاتوو. نە باب و دایکی برایم و نە هیچ کەسیکی دیکەش توانیبوو چاوہ تۆقیو و بەمۆلەق وەستاوہکانی لیک بنی. چەند جاریک بۆیان لیک نابوو، بەلام چاوی مردووہکہ دیسان زەق زەق کرابوونەوه. ناخریبەکهی هەمووان ترسابوون و ئیتر وازیان لی هینابوو.

دەنگی درشتی بارانە شلەتین و زەردەکہ وەك دەنگە تەسبیح، دەنگ دەنگ و تلبەتلب دەکەوتە حەوشەکہ و کونی قول قولی دەخستە لم و خۆلەکەوہ. دەنگە زەردەکان بە هەزاران داو و تای زەردیان لە ئاسمانەوه بۆ زەوی رۆهیشتبوو.

لە حەوشەکهی دیکەدا، تۆزینک لەولای تەراکتۆرە زەرد و سوور و شینەکانەوه، قەرەقیزخاتوونیش لە بن سەرچەفیکی سپیدا خەوتبوو. دەستەکانی وەك دەستی مندالیکی بچووک، دەموچاوی وەك دەموچاوی مندالیکی مردوو تیک نابوو و رەش داگەرابوو و لە دەموچاوہ گنج و لۆچاویبەکەیدا لیو و چاو و برۆی تیک نابوون. ئەو دەموچاوہ کہ هیچ لە

دەموچاۋ نەدەدچو، نوقمى سام و ترسى بەختەۋەرىيەك بوو. پۆلە ژىتېكىش بەسەر ئەۋەدە دانىشتىبۇون و ھىدى ھىدى لە جىيى خۇيانەۋە دەيانلاۋاندەۋە و دەنوزانەۋە. لاۋاندنەۋەيەك بە حاستەم دەييسرا.

سى شەھىن بەسەر كۆشكەكەۋە بائيان لىك كىرەپۆۋە و بەيى جوۋلە بە مېچى ئاسمانەكەۋە نووسابوون.

مستەفا بەگ لە جىو بانەكەيدا كەوتىبوو و گوپى دابوۋە ئەو سەردولكە و لاۋاندنەۋانەي بە حاستەم دەگەيشتنە ژورەكەي.

بارانە زەردەكە تىلپەتلىپ دەكەۋتە سەر خاكەكە. دەروپش بەگ قىت و رەپ، ھات. درى دا بە حەشىمەتى ژنەكان و گەيشتە سەر مەيتەكە. بەسپايى داھاتەۋە و دەستىكى بە كاكۆلى كورەكەيدا ھىنا. دوو دۆپە فرمىسك خزىنە سەر روومەتەكانى. بى ئەۋەي تىي رامىنى ھەستا. گەرايەۋە. لە حالپكدا لەۋى دوور دەكەۋتەۋە، گوتى: "مردوۋەكە ھەلگرن."

لە ھەۋشەكە چوۋە دەرى. ئەسپەكەي لەبەر دەرگا بوو. خۇي خستە سەر پشتى و بەرەۋ دەشتەكە تاۋى دا.

"سولتان ئاغا، ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان، ئەو بە ئىمە بسپىرە دەروپش بەگ..."

كفنەكانيان لە ملدا و شمشىرى لە كالان دەرکشىراويان بە دەستەۋە ھاتن و لە نىۋەپراستى ھەۋشەكە كۆزىلكەيان بەست. بەرەبەرى بەيانى بوو. رۆژىكى نوئ لە دايك دەبوو. كفن بە ملەۋە و شمشىرى ھەلگىشراۋ بەسەر شانەۋە لە ناخى بولىنلەكەۋە ھاتنە دەرى. ھەتا تاۋ ھەلات شمشىرەكانيان لە ھەرزەكە كوتا و بەرەۋ خۆرەتاۋ ئەژنۇيان دادا و دەستيان بۆ پارانەۋە ھەلپرى:

"ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان."

ھەر دەتگوت شەرم دەكەن بىلىن، يان ناۋىر ناي بىنن. لىۋەكانيان نەدەجوۋلا. لە نىۋان خۇياندا ئاگرىتېكان كىرەۋە. ئاگرەكە ھىندەي كۆشكەكە ھەستا و درى بە تارىكىيەكە دا. دۆپە درشتەكانى بارانە نارغىيەكە دەپزاپە سەر شەۋ و ئاگرەكە و چزەي ھەلدەستاند. گۆشتى وشكەۋەبوۋى ئاسكەكەيان لەسەر پىشكۆي ئاگرەكە دانا. گۆشتەكە بە پۆلوۋەكانەۋە نووسا. تەندوۋرى زىگان نىلەي دەھات. گۆشتە وشكەۋەبوۋەكانيان لە چاۋتروۋكانىكدا لە سەر پىشكۆكان رامالى و خوارديان.

ئەو دوۋوعايەي بەردەوام دووبارە دەپۆۋە، ھەر گوتيان و گوتيانەۋە. بە دەنگىك كە ھەلدەستا و دادەمركايەۋە، ھەتا بەرى بەيانى ھەر پارانەۋە. كە بەيان ئەنگوت، دەمىيان

داخست و شمشیره‌کانیان له عه‌رزى کوتا. سى جار، به مه‌ودايه‌كى دريژ، خاكه‌كه‌يان ماچ كرد. بارانه زه‌رده‌كه په‌رده‌يه‌كه بوو له نيوان نه‌وان و كو‌شكه‌كه‌دا.

به‌يانى سى‌هه‌م روژ په‌لامارى ده‌رگاي كو‌شكه‌كه‌يان دا و ده‌سه‌جى ده‌رگاكه‌يان كرده‌وه. كفن به مله‌وه و شمشيرى هه‌لكيشراوى تاگرين به ده‌سته‌وه كو‌شكه‌كه‌يان سه‌نگ و سووژن دا و سه‌ريان به هه‌موو كه‌لين و كوليني‌كدا كرد. كو‌شكه‌كه چوله‌كوژى تيدا نه‌بوو. ته‌نانه‌ت مي‌شوه‌له و زه‌رده‌واله‌يه‌كيشى تيدا نه‌بوو.

له پلي‌كانه‌كانه‌وه به خي‌رايى هاتنه‌ خوارى. به‌ره‌و خو‌رى ده‌مى زه‌رده‌په‌ر نه‌ژنو‌يان دادا. نه‌فسانه‌يه‌كه‌يان وي‌كرا و بى‌ پسانه‌وه چرى. شمشيره‌كانيان كه له عه‌رزه‌كه هه‌لده‌گرت، تاريخي‌يه‌كه خه‌ست ده‌بووه. به ده‌شته‌كه وه‌ربوون. بو‌نى گو‌شتى وشكه‌وه‌بوو و برژاو و ناسكى ئاسكه‌كه هه‌وشه‌كه‌ى داگر‌ت‌بوو.

ده‌رويش به‌گ خ‌زى هادي‌شته سه‌ر پشتى نه‌سپه‌كه. په‌له هه‌ورتيكى په‌مه‌يى كه تيشكى خو‌ره‌كه‌ى ده‌م ئاسو قه‌راغ و ليتواره‌كانى روون كردبووه، شه‌پولى د‌دا. چي‌اي دول‌دول‌ نوقمى تيشكي‌كى په‌مه‌يى بوو. گه‌واله هه‌ورتيك به‌سه‌ر لووتكه‌كه‌يه‌وه ده‌فري. شه‌وى به‌ر بنارى چي‌اكه و سه‌ر سيني‌گى ده‌شته‌كه خه‌ست‌تر ديار بوو. تاويكى ديكه رووناكايى لووتكه‌كان له داوين و بناره‌وه ده‌خ‌زى به‌ره‌و ده‌شته‌كه.

دنيا چول‌ ببوو. هه‌وا و گيا و بالنده و ميشه‌نگوين بي‌ده‌نگ بوو. گه‌لاى داريك نه‌ده‌بزووت. هه‌موو شتيك به‌تال‌ ببوو. ده‌رويش به‌گ بو ساتيك هه‌ستى به هيچ شتيك نه‌ده‌كرد. نه خراب و نه چاك. نه تال‌ و نه شيرين. ده‌ماره‌كانى خو‌نيان تيدا نه‌ما‌بوو. لووله‌ى بو‌ش و به‌تال‌. دل‌ه به‌تاله‌كه‌ى له خو‌را تريه‌ى ده‌هات. وه‌ك شتيكى له‌بهر چوويته‌وه. ده‌چوره هه‌ر جيبه‌ك و هه‌ر شتيكى ده‌كرد، ره‌هولي به‌تالي له‌بهر‌كراوه‌كان، له ميشكى نه‌ده‌سپ‌درايه‌وه. بن داره‌كان، هو‌ده‌كايين كو‌شكه‌كه، كو‌نه گو‌رستانه‌كه‌ى ئاناوه‌رزا، ئاوه‌كان، دار و به‌رد و كاژيري داره‌كان و نيو ده‌وه‌نه‌كان و هيلانه‌ى ته‌يره‌كانيش ده‌گه‌را و نه‌وه‌ى لي‌ى ده‌گه‌را نه‌ي‌ده‌دو‌زييه‌وه و ناچار سواري نه‌سپه‌كه‌ى ده‌بوو و خو‌ى به ده‌ست شنه‌ى بايه‌كه‌وه ده‌سپارد.

له پري‌كا سه‌رى نه‌سپه‌كه‌ى وه‌رگي‌پرايه‌وه و رووى كرده كو‌شكى ئاق يولي. تيشكه‌كه‌ى چراكه له تاريك و روونى به‌يانيدا له دووره‌وه ترووسكه‌ى ده‌هات. ماوه‌يه‌كى زور هه‌ر نه‌يتوانى چاو له‌و په‌نجه‌ريه هه‌لگري كه تيشكه‌كه له‌ويوه ده‌هاته ده‌رى. له بن دارچناره‌كه‌وه راوه‌ستابوو. هه‌تا شنه باى به‌يانى هه‌لى كرد هه‌ر له‌وي چاو‌ه‌روان ما. كه به‌يان نه‌نگوت،

سەرى ئەسپەكەى بەرەو لای كۆشكەكەى خۆى وەرسووراندهوہ... لە پلیكانەكان چۆوہ سەرى و خۆى خستە نىو جىئوبانەكەبەوہ. چەند مانگ و رۆژان بوو خەوى لى نەدەكەوت. بۆشایى ناخى و رەھۆلى لەبىركراوہكانى ھەر دەھات و گەورەتر دەبۆوہ.

دەمدەمى ئىيارى كە وەخەبەر ھات، شىوہكەى لە ماست و سويسكەى سوورەوہكراو و پلاو و تەرە پياز بۆ دانرابوو، بەپەلە خواردى. دەست و زارى بە ئاو و سابوون شوست. ژنەكەى، بە نىگەرانیبەوہ لە دوورەوہ سەبرى مېردەكەى خۆى دەکرد.

دەرويش بەگ بە بى ئۆقرەبىبەوہ ئەمسەرئەوسەرى دىوہخانەكەى كرد. كە خۆر ئاوا بوو، بە پەلە لە پلیكانەكان ھاتە خواری. ئەسپەكەى زىنكراو ئامادە بوو. لىتى سوار بوو و لىنگى دا. ھات، بە دلىكەوہ كە لە سىنەیدا حەجىنى نەبوو، لە بن چنارەكە، لە جىبەكەى دوینى راوہستا. كۆشكەكە لە تارىكیدا نوقم ببوو. راوہستا. تاوئىك دواتر چراپەكە ھەلگرا و تىشكە كزەكە دىسان لە پەنجەرەكەوہ خزیبە دەرەوہ. ھەموو گىانى لە خۆشبیەكە كە نەیدەزانى چىبە كەوتە لەرزىن.

ھەتا بەيانى تەنانەت بۆ چاوترووكانىكیش چىبە چارى لە تىشكەكە ھەلنەگرت. بىرى كرددوہ و بىرى كرددوہ. لە بارەى مستەفا بەگ و وەزە و بارى دەروونى و رابردووى... باشە ئەوہى لەبارەبەوہ بىستبووى راست بوون؟

سىھەم شەو لە بن چنارەكە خۆى پى نەگىرا. شتىك ئەوى بەرەو كۆشكەكە، بەرەو تىشكە لەرزۆكەكەى پشت پەنجەرەكە راکیش دەکرد. چەند ھەنگاوتىكى بەرەو پىشەوہ ھەلگرت. ئەمجارەیان لە بن سپىدارەكەى دەم جۆگە پر ئاوەكە راوہستا. لە ئەسپەكەى دابەزى و جلوپەرگەكانى داكەند و خۆى بە ئاوەكە دادا و لە حالىكدا جار نە جارئك سەبرى ئەو تىشكەى دەکرد كە پتەپتى بوو، لە پەنايەكەوہ بەرەو ئەوى مەلەى كرد. دوايش جلوپەرگەكانى لەبەر كردنەوہ و لىتى سوار بۆوہ و بەرەو كۆشكەكە غارى دا. وەك باى شەمال بە دەورى كۆشكەكەدا خولایەوہ و خولایەوہ. لە بن پەنجەرەبەكەوہ كە تىشكى لىوہ دەھات، راوہستا. دىسان ئەسپەكەى لىنگ داىبەوہ و راوہستا و اى كرددوہ.

دوندى چىاكەى دولدول كە رووناكى كردبۆوہ و تارىكىبەكە لە خواریوہ خەستەر دەبۆوہ، دەرويش بەگ بە ناقالىلى و ناچارى سەرى ئەسپەكەى بەرەو لای كۆشكەكەى خۆى وەرسووراندهوہ.

باي باكوورى رۆژھەلەت ھەلى كوردبوو و ھەموو شتىكى تىكەو دەپچا و تىكى ھەلەشەيلان و دەپچانەو و راى دەدان.

لە پيشدا تەراكتۆرەكان رۆشستبوون. ھەمە عەلى ئيتەر لە ئەدەنەو نەدەھات. كۆمەلەك لە شۆفیر تەراكتۆرەكانى كە كلای گەرگەپى ھەسیريان لەسەر نابوو، لەگەڵ پیاویكى وەكازبەدەست، راسپارد. شۆفیرەكان تەراكتۆرەكانيان وەكار خست. وەكاركەوتنى ئەو ھەموو تەراكتۆرە پىكەو، مستەفا بەگى لەخەوى راپەراند. سەرى ھەلینا و لە پەنجەرەو ەروانى: "تەراكتۆرە شینەكە لە پيشەو و تەراكتۆرە سوور و كەسك و نارغیبەكەش بەدوايدا خەريك بوون لە ھوشە دەچوونە دەرى. تەراكتۆرەكان ھەوریکيان لە تەپوتۆز بەدواى خۆياندا بەرز كوردبۆو و بەرەو رووبارەكەى جەپھان بەرپۆو بوون. مستەفا بەگ قیت بۆو و پالى بە مەلەى قەرەوئەلەكەو دا و ھەتا تەراكتۆرەكانى لە چا و نەبوون و تەپوتۆزەكەيان نەنیشتەو، چاوى لەدوو ھەلنەگرتن.

دواتر خەرمانكوتەكان و مەكینەى دروینە و گاسن و ئەسپ و گا و مانگاكان رۆشست و ھوشەكە چۆل بوو.

ئەوجار ژنەكەى و مندالەكانى دىكەى و نۆكەرەكانى يەك بە دواى يەكدا مائەكەيان بەجى ھىشت. ھەر ئەو و نەنە سەنەم لە كۆشكەكەدا مانەو و نەنە سەنەمیش ھەر دەگوت:

"ئەمن بەگى خۆم بەجى ناھیلەم. ئەمن بەجى ناھیلەم."

ھەمە عەلى لە ماوەى مانگىكدا شەش جارن بەشەو ھاتە لای بابى و گوتى: "بابە ھەستە با برۆين. لە ئەدەنە نھۆمى بالەخانەيەك بەكرى گرتووە كە ناوى گەرم و ھەمامى ھەيە. لەبرى ئەوئە لیرە ئەو جانەوەرە وەحشییە بتكا بە قوربانى گوللەيەك... بابە، بابە، بابە وەرە برۆين..."

دەست و دەموچاوى ماچ باران كرد، بەلام مستەفا بەگ زار ھەلنەپچرى. ھەمە عەلى ھەرچى دەيكرد، ئەو مەتەقى لێو نەدەھات و نەشەدەجولە.

ھەمە عەلى ھەموو جارێك دەگوت: "ئيتەر ھەرچى بەسەرت بى لە ئەستۆى خۆتە و من تاوانبار نيم" ئەوئە دەگوت و بە توورەيى و بىزارییەو بەجى دەھىشت. "وەحشییینە، درندەيینە..."

ژنه‌که‌ی هات، براكاني، خزم و كس هاتن و هيچ كام نه‌يانتوانی قسه‌يه‌ك له زاری مسته‌فا به‌گ ده‌ركيشن. به رهنگ و روويه‌كي بزپر‌كاو و زهرد و سر و بي گيانه‌وه له‌سه‌ر قهره‌وي‌له‌كه‌ی راکشابوو و مته‌قی لي‌وه نه‌ده‌هات.

حه‌مه عه‌لی ده‌يگوت: "دی. كه بيستيه‌وه لي‌ره رزيشتووین، دی و ده‌يكا به قوربانی گولله‌يه‌ك. نه‌و خوینمژه. نه‌و وه‌حشيه‌يه‌..."

حه‌مه عه‌لی هه‌ر‌كه‌سي‌كي پي‌ی وابوو بابی جامینی نه‌وی ده‌وی و قسه‌ی ناشکیني، نارديه لای، به‌لام نه‌وانيش مسته‌فا به‌گیان پي نه‌رم نه‌کرا.

حه‌مه عه‌لی دواي نه‌وه‌ی هیواي به راگواستنی بابی نه‌ما، کومه‌ئي‌ك قه‌باله و نامه‌ی ده‌هینا و ده‌ستی نه‌ويشی له بن لي‌فه‌که‌وه دينايه ده‌ري و بنه‌وه پي مؤر ده‌کرد.

مسته‌فا به‌گ دواي هه‌ر مؤري‌كي ده‌يکرد، له بن برؤکانيه‌وه سه‌ري‌كي کوره‌که‌ی ده‌کرد و به تيشکي‌كي نيوه‌گیان له چاوه‌کانيدا، زهرده‌يه‌كي وه‌ك مردروانی دينايه سه‌ر لي‌وی. هه‌ر نه‌وه‌نده و پرايه‌وه.

رؤزي‌كيان حه‌مه عه‌لی ده‌سته‌کاغه‌زي‌كي دي‌كه‌ی هینا و بابی ده‌ستی کرد به ئيمزاکردنی يه‌ك به يه‌کیان. ئيمزای کرد و کردی و له‌نه‌كاو به تووره‌يه‌يه‌وه خو‌ی راوه‌شاند و سه‌ری هه‌لینا و ده‌نگي‌كي تيه‌که‌لاو به هاوار و نه‌راندن له قورگی هیناده‌ري که هه‌موو گیانی حه‌مه‌عه‌ليی خسته له‌رزین: "ئيتر نه‌وه‌يان نابي. نه‌من نه‌وانه نافرؤشم. نه نه‌و کؤشکه و نه نه‌و گرده و نه گؤرستانه‌کش. کؤشکه‌که‌ی شارؤچکه و باغه‌چی پرته‌قاله‌که‌ش نافرؤشم."

ئيتر کاغه‌زه‌کانی به تووره‌يه‌يه‌وه توور به‌ره‌و ديواره‌که و دیسان گرمانديه‌وه: "فرؤشيكيش چيه‌يه له پاره‌ی حيسابی بانکيه‌که‌م ناده‌می. تيه‌گه‌يشتي؟"

حه‌مه‌عه‌لی که‌وته پارانه‌وه: "نه‌من پي‌ويستيم به پاره‌يه بابه، خه‌ريکم کارخانه‌يه‌ك دادمه‌زريتم، نووسينگه‌ی بريکاری ده‌که‌مه‌وه، بانگ داده‌نيتم... ته‌گه‌ر لي‌ره بي‌نمه‌وه، نه‌و وه‌حشيه‌يه له توله‌ی کوره‌که‌ی ده‌مکوژيته‌وه... بابه، بابه، به کؤشتم مه‌ده، يارمه‌تيم بده بابه..."

حه‌مه عه‌لی چه‌ند مانگي‌كي دي‌که‌ش نه‌وانه سه‌ری له مه‌زراکه ده‌دایه‌وه. به‌لام مسته‌فا به‌گ له‌بزی ده له‌بزی نه‌گه‌را و ته‌نانه‌ت سه‌یری ده‌موچاويشی نه‌کرد.

ئه‌سپه کويته‌ی ده‌رويش به‌گ سه‌قه‌ت بوو. نه‌و بیره‌وه‌رييه فریای که‌وت. نه‌وه‌ی له‌بیری چووبوو، له‌وانه‌يه هه‌ر نه‌وه بووبی. له‌وانه‌يه مه‌رگي‌ك بووبی. مه‌رگی نه‌سپي‌ك که خو‌شی

دەويست. زۆرى بەزەبى پېيدا ھاتەوہ. ئەوجار ئەسپىكى دىكەشى مرد. ھەموو ئەو ئەسپانەى لە گەلەخانەكەيدا ھەيبون، لە پانزە رۆژدا ھەموويان مردن. ئەسپى گوندەكانى دەورو بەريش مردن. ئەو سائە سائى مەرگ و نەمانى بېوتىنەى ئەسپەكانى چوكوراوا بوو. وەچە و تۆرەمەى ئەسپ لە زۆر گوندان براپەوہ.

بە دەرويش بەگيان گوت: "بەيتەر ھات."

دەرويش بەگيش گوتى: "با بى."

ئەو بەردەوام ئەوئەندەى خەمى مەرگى مرۆقەكانى دەخوارد، ئەوئەندەش ھىي ئەسپەكان.

بەيتەرە گەنجە سىمىل قەيتانى و قژ دريژەكە، گوتى: "بەداخم بەگ."

"سوپاست دەكەم جەنابى بەيتەرە. ئەوہ چ پەتايەكە؟"

"لارەشەى ئەسپ. دەبى ھەموو كەلاكەكان دەرمانيان لى بدرىت، بۆ ئەوہى مىكرۆبى نەخۆشى و پەتا بىرى."

ھەموو ھەلۆ و باشوو و باز و سىسار كە و قەل و دال و شەھىنەكانى ئاناوہرزا و چىاي ھەمىتە و چىاي گاوران و بەين بۆغاكان و ئالاداغەكان و چىاي دولدول بەرەو بۆنى كەلاكەكانى چوكوراوا داگەرايون و ئاسمانەكەى چوكوراوايان رەش داگىرايون. ئالئە بال بلاوہكان بە ئاسمانە بەرىنەكەى چوكوراوا وەربوون، پۆل پۆل بە ئاسمانەكەدا دەفپىن و ئەوجار لەپەر و وەك شىتتان دەنىشتنەوہ و ئىتر نەياندەتوانى بالەكانيان لىك بەكەنەوہ و بفرنەوہ. دواى ئەوہى سى چوار پل گۆشتە دەرمان لىدراوہكەيان دەپچرى، بالەكانيان بېھىز دەبوون و بەلادا دەھاتن و بەقاوو قىژەوہ وىك دەھاتن و ئاخرييەكەى بەبى جوولە لەسەر خاكەكە بەلادا دەكەوتن.

لەو پاناوكانەدا كە ھىندەى زەوى و زارەكان دەبوون، لاشەى ھەلۆ لە تەنىشت كەلاكى ئەسپەكان وەعەزى كەوتن. ئەوجار كەلاكى گورگ و چەقەل و رىوى لە تەنىشتيانەوہ بىنرا و لە ئاسمانەكەى چوكوراوادا ھەلۆيەك، بايەقۆشيك، شەھىنك و... نەما... گورگىك، رىوييەك... شەھىن و باشوہكان و بازەكان و... ھەلۆكانىش لەگەل ئەسپەكان رۆشنتن. گورگ و رىوى و كەمتيار و چەقەلەكانىش...

دەرويش بەگ گوتى: "ھەلۆكانىش، ئەو بنىادەمە باشانە، بەسوارى ئەو ئەسپە جوانانە... ھەلۆكانىش، ھەلۆكانىش... لە تارىكايىەكى گەورەدا، لە نىو مەرگەساتىكى بى برانەوہ داين مستەفا... دەبى چ بەكىن؟ دەبى چ بكرى؟"

رزین و بۆگهنبون و دامرکانهوه و تهواوبون و هممو شتهکانی هست پی دهکرد. رههۆله بهتالهکی نیو ناخی دهرویش بهگ لهگهلا تیهپهینی رۆژهکان بهرینتر و گهورهتر دهپۆه.

ههلوکان له زۆر زووهوه پۆل پۆل له رهوهزهکانی حهमितه و قهلاکهی ئاناوهرزا و تۆرووسدا هیلانهیان دهکرد. ئاسمان مهیدانی ههلوکان بوو. باله لیک بلاوکردوو رهش و سوورهکانیان ئاسمان مسیبهکی دادهپۆشی. چهقهلا و ریوییه کلک سوورهکان و گورگه گورج و گۆلهکان و میگهلی ئاسکه سل و خۆشبهزهکان و کهو و سويسکه ... چوکوراوا ئیتر چوکوراواکهی جاری جارن نییه. چوکوراوايان کاول کرد... دوور نییه ئەو رۆژه بێ که جگه له خاکیکی وشک و رهش و ئاسمانیکی چۆل و بهتال ئەو چوکوراوايه چیی لی بئینیتتهوه. نه سهوزه و شینکهیهک و نه گوڵ و دهوینیک و نه کچۆلهیهک و نه تهیریک و نه دهعبایهکی کینوی.

به ههلا و ههنگه مهیهک له خهوی راپهپی و رای کرده بهر پهنجهرهکه. کۆمهلیک جووتیار له هوریکه تهپوتۆزدا له ئاناوهرزاهه دههاتن. حهشیمهتهکه وه لافاوی کولله دیوارهکانی بری و حهوشهکهی پر کرد و له جمجۆل کهوت و بێ دهنگ بوو. چهند ساتیک له بیدهنگیدا تیهپهپی ئەوجار ههمووان ویکرا و یهکدهنگ ههرايان کرد:

"ئه میر سولتان، ئه میر سولتان، ئه میر سولتان!"

جلوبه رگی خویناوی و عابای کۆبه گیراو و کراس و میژهر به دهستهوه و ههر هه مووشی سپی و خویناوی.

جهماوه رهکه پالیان به دهرگاکه وه نا. پیاویک به شمشیره وه له پیش هه موانه وه خۆی هه لده سووراند. شمشیره رووته کهی له گهرووی خۆ رۆده کرد و که ده ری ده هینايه وه، بلیسهی گری له زاری دهرده په پی. ئەو پیاوهی خۆی هه لده سووراند، رووت و قووت بوو.

ترسیکی گه وه ده رویش به گی داگرتبوو. له نه کاو ته قه له تهنه گانه وه هات و تیرباره کان دهرپێژیان کرد. شهش فرۆکه جیته ویکرا به سه ر کۆشکه که دا تیه پهرین و دهرگا و دیوار و په نجهره یان هینايه له رزین و له و ده مه دا حه شیمه ته که خۆی به عه رزییه وه مه لاس دا. گه مه ی جیته کان هه تا نیوه رۆ و ئەو کاته ی یه کیکیان خۆی به ره وه زه کانی ئاناوه رزا دادا، ههر به رده وام بوو. که جیته که به ریۆه، حه شیمه ته که له نه کاو بزر بوو. که سیش نه یزانی چوونه کوی و چیمان لی هات. جیته که له نیو بلیسه و گرمه گرمی جار جاری ته قینه وه کاندای له نیو ره وه زه کانی ئاناوه رزا ده سووتا.

سى ئەسپ لە ئۆرفەو، ھاتن. ھەرسىڭيان كۆيت بوون. ھەر سىڭيان نىچوانيان بەش (خالى سىپى) و پەلئەيەكى سىپىشيان بە لاقى راستيانەو بوو. كلك و يالىيان لە رەنگى شەبەق دەچوو. دەرويش بەگ تاويك نەيناسينەو.

ئەمۆ ترسيڭى نامۆ بەرىنگى پى گرتبوو و دلئى زۆر خراب لىي دەدا. ھەپەساو و سەرى لى تىك چوبوو. چاوپى رۆژئاابوونى بوو، كەچى نەشىدەزانى دواى رۆژئاابوونى چ دەكا. خۆر كە ئاوا بوو، سوارى ئەسپەكەى بوو و ھەروا لەسەر خوانى زىن مايەو. نوقمى خەيالىڭكى لىل و ئالۆز و بى سنوور بوو.

ئاو كە شلەقابوو. چاوه دەرىپەيوەكانى جەماوەرەكە لە بن ئاوەكەدا بەمۆلەق وەستابوون و دەتگوت شەپۆل دەدەن. خاكەكە ھەلدەستا و ھەلدەستا و دەنىشتەو. خاك پشورى دەكىشا. ھەناسەى قوول. كوللە لە خوارو ھەھاتن، شەپۆل شەپۆل، رەش رەش، بەرى ھەتاويان دەگرت. ھەر جارىڭكى ھەلدەستان و دەنىشتنەو، گژ و گيا و شىنگە ئاسەوارى لى نەدەما و لە كىلگە پان و بەرىنەكان، ھەر خاكىڭكى رەش و وشك و رووتەن دەمايەو.

باى باكوورى رۆژھەلات ھەورى كوللەكانى دەشىواند و بلاوى دەكردن. بايەكە شىتەنە ھەلى كەردبوو و دارەكانى دەشكاندەو و كۆخەكانى كاول دەكرد و گژ و گيا بەرزەكانى لە رەگەو ھەلدەكەند.

نيوئەشەو، تۆفانەكە نىشتەو و دامركايەو و ولات ھىمن بۆو. دەرويش بەگ لە برسان دلئى خاوبوئەو لەبوورەو دەھات. راي كەردە چىشتخانەكەيان و نان و پەنيرىڭكى ھاويشتە بەر دلئى. لە پليكانەكانەو راي كەردە خوارى و خۆى فرىدايە سەر ئەسپەكەى و جلەوى بۆ شل كەرد. ھەستى دەكرد ھەموو شتىك تەواو بوو و لەو دنيا گەورەيەدا بەتەنى ماوئەو. تا رادەيەك دەيزانى مستەفا بەگ چ دەچىڭى، بەلام ترس لە ناخيدا ھىلانەى كەردبوو. بۆ ساتىڭ نەترسا و لەبىر كەردنى ترسەكە بەلايەو بۆشايىەكى تاقەتەر بوو كە خۆى لەبەر رانەدەگرت.

ھاتە بن چنارەكە. لەوى، شەوئى لە دەم رووبارەكە گوپى لە زەمەمەى ئاوەكە ھەلخستبوو. لە سەر پشتى ئەسپەكەى دانىشتبوو و بىرى لە تەقەى فيشەكىڭ دەكردەو كە لە شويىڭكەو دەھات. لەگەل ئەو دەدا كە ئەم رووداوە روون و بەلگەنەويست بوو، ديسان بىرەو نەدەكرد و لە ھەمان كاتدا بە دلئىڭكى پىر لە خورپەو، چاوپروان دەبوو. ئاخىرەكەى بى ھىوا دەبوو و دەشلەزا و بەردەبۆو تەركى تارىڭكى بۆشايىەكەو. ئەسپەكەى بەرەو كۆشكى مستەفا بەگ تاو دەدا و چاوپروانى تەقەى تەفەنگ لە پەنجەرەو و نوقمى ترس و دلەراوكىي ئەو چاوپروانىيە، شىتەنە

به دهوری کۆشکه که دا ده خولایه وه و که ناخ و ئۆفی لى دهرپا و پشوری له بهردا نه ده ما ده گه پرایه وه کۆشکه که ی خوی. له جیویانه که یدا ده که وت و چند سه عاتان چاره پئی نه وه ده بوو خو بیته چاوی و له جیویانه که یدا ههر جینگلی دها و تهنیشتاوته نیشتی ده کرد.

"سولتان ناغا، سولتان ناغا، نه میر سولتان."

ردینه که ی لول و بریقه دار بوو. په ژاره ی بی سنووری تی شکان و دامای له چاره کانیدا... که له گه ت بوو و ده تگوت نه سپی عه ره بییه. که به ریگه شدا ده رۆیشت، ره وت و ته قله ی نه سپی عه ره بیت وه بیر ده هاته وه.

ده رویش به گ له نه کاو هه موو گیانی پر بوو له شادی و به خته وه ری. ژنه که ی زۆر له میژ بوو ناوای نه دیتبوو. هه زیکی پر له شه هوه ت بۆ ژنه که ی له گیانی گه را و بۆ یه که م جار به بی ژه وه ی عه شق و که فوکول و خۆشیه که ی بنیشتیه وه، تا به یانی له تهنیشت ژنه که ی خه وت. ده ستی به سه ری منداله کانیدا هیئا و له گه ل هه موواندا به گه رمی تاسه بارانه جوولا وه. نه وه نده که یف خۆش بوو، نه گه ر دانی به خۆیدا نه گرتبا، هه لده ستا ده که وته چه قله سه ما و هه لپه پین. ژنه که ی لئی شاره زا بوو. که تازه زه ما وه ندیان کردبوو، ههر به و جۆش و خروشه وه و به عه شق و که فوکول و شه هوه ته بی سنوره وه ده چوه پیشی و چه ندی پتر جوت ده بوو له بری به تالبوونه وه پتر ده بووه وه و پر که فوکولتر ده بوو و ههر دوو کیان له و په ری تاسه باری و هه ژاری و شه هوه تدا له یه کتریدا ده تانه وه و تی که لای یه کتری ده بوون.

به که یفخۆشیه وه سواری نه سپه که ی ده بوو و رکینف کوت به ره و کۆشکه که ی ئاق یۆلی وک با ده فری. یه ک پشوو به خۆی ده گوت: "باشه نه وه تا که ی نابریته وه؟ که گه یشته هه وشه ی کۆشکه که ی مسته فا به گ، دابه زی و نه سپه که ی له سینگی ک به سه ته وه و ده مانچه که ی هه لکیئا و به پلیکانه کاندانا له سه ر خۆ سه رکه وت. له و کاته دا نه نه سه نه م دیتی و زمانی شکا و ده ست و پئی تی که ل هاتن. که ده رویش به گ گه یشته دیوه خانی، نه نه سه نه م زمانی پزا:

"مه یکوژه به گ. نه و داماره به جی و بان که وتوه، نه دم له هه یچ دها و نه هه یچ ده خواته وه. له جیویانه که ی خۆشی نایه ته ده ری. به تاقی ته نی به جییان هیشتوه. هه مووان وازیان لى هیئاوه و رۆیشتون. یاخوا له سه رت گه ریم به گ. نه چی لئی بده ی."

ده رویش به گ به دیوه خانه که دا رۆیشت و له حالیکدا بۆن و به رامه ی گه رم و خه ستی ره یحانه که ی هه لده میشت، به تهنیشت ره یحانه و میخه که که دا تیپه ری و له ژوور که ی مسته فا به گ نزیک بۆوه. په نجی له سه ر په له پیتکه وه و به ترس و پارێزه وه ده رگا که ی کرده وه. مسته فا به گ له

سەر قەرەپۆلە کەى دەتگوت خەوى لى كەوتوو. لەوانەشە پىتەش وەژوورکەوتنە کەى دەرويش بەگ چاوى لىك نەنابى و ھەر لەگەل چاوى بەو کەوتى لىكى نابىتن. دەرويش بەگ واى زانى. لىفەيە کى شىنى گولدارى بەسەر خۆى دادابوو. دەستە کانى زەرد و بى گيان لە دەرى بوون و کەوتبوونە سەر لىفە کەو.

دەستى دەرويش لەرزىن. دەمانچە کەى دەستى، رىك بەرەو تەختى نىوچاوانى مستەفا بەگ راگرتبوو. نىوانى ھەردوو برۆکانى.

دەموچاوە رەنگ پەرىو کەى مستەفا بەگ کە ئەو نەندە بزرکابوو کەسک دەچۆو، درىژ ببۆو. گنجى قوول قوول کەوتبوونە سەر تەويلى و برۆ و مۆلە کانى داچۆرابوون. لە سەر مەيزىكى چىوى، سەندووقىكى سەدەف نىشان کە جى جى مۆرکە خواردبووى و سەدەفەکان ھىشتاش فرىنى چەند بالندەيە کيان دەردەخست، بەدى دەکرا. چەند وینەيە کى کال بۆو لە چوارچىوھى شپ و شەويق و لەگرىژنە چووى مۆرکە لىدراودا بەدیارە کەو ھەلئاسرا ابوون. ھەموو وینەکان ترسىك لە نىگاياندا ئاوسابوو. برۆيان تىك نابوو و ھەر دەتگوت ھەموو پىاو تەيبە کەى خۆيانيان لە گۆشەى سەيلە چەخاغيە کانياندا کوو کردووتەو.

بەرىە کەى تورکمانى چلکن و شپ و دراويان لە ژوورە کەدا راخستبوو. پۆل پۆل سووتووى جگەرە لە سەر بەرە کەوتبوو. تەپلە کە چىودانە کەى کە لە تايەى ترۆمبىل دەچوو و پىر بوو لە قونچکە جگەرە، لەسەر مەيزە کە ديار بوو. سەر مەيزە کەش پىر بوو لە قونچکە جگەرە. نىنۆكى پەنجە درىژە کانى کە دووکەلى جگەرە زەردى ھەلگىرا ابوون، سپى سپى، وەک گەچى سپىيان لى ھاتبوو.

دەرويش بەگ بىرى کردووە کە تەنيا نىنۆكى مردووان ئاوا درىژ دەبنەو. لە دللى خۆيدا گوتى بنیادەم لە پىشدا نىنۆكى و دواتر دەستە کانى دەمرن. ئەو کابرايە مردووە. دەستى سەر دەمانچە کەى شوپر بوونەو. ئەژنۆى نوشتانەو. خۆى بەسەر پىيانەو پى رانەگىرا. لەو کورسىيە دارگويزەى نىوھى نىوھەراستە کەى نەمابوو، چووە پىشى و لەسەر دانىشت. نەيدەتوانى چاوى لە مستەفا بەگ ھەلگىرى.

ھەتا نىوھەرۆ بەبى ئەوھى چاوى بتروو کىنى، سەيرى مستەفا بەگى کرد و لە گنجە کانى دەموچاوى ورد بۆو. مستەفا بەگ بەحاستەم ھەناسەى دەکىشا و دەستى جار نەجارتىک بەرەو لای دەمانچە کەى دەچوو و تۆپە کەى پىر و بەتال دەکردووە. ھەر جارىكى تۆپە کەى پىر دەبوو لە فىشەك، دەرويش لەجىبى خۆى دەردەپەرى و سىرەى لە تەختى ئەو نىوچاوانە دەگرت کە

تهنانهت بۆ جاريكيش چاوي نەترووكاندبوو. ئەوجار تۆپەي دەمانچەكەي دەدي كه به خيڤراييهوه دهخولايهوه و فيشهكه كاني دەرژانهوه سەر ليفهكهي.

دهسته كاني مردووه كه له كاتي پڕ و بهتالگردهوهي دەمانچەكه دا گيانيان وه بهر دههاتهوه و هەر دهكهوتنهوه سەر ليفهكه گيانيان له بهردا نهدهما. نهنه سهنهم جار نهجاري له كه لييني دەرگاوه سەريكي ده كيشايه ژووري. دەر ویش بهگ دەمانچە به دهستهوه و دست له سەر پهله پیتكه و ئەژنۆي پیتكهوه نووساندبوون و به كوئنجكۆلييهوه چاوي له مستهفا بهگ برپبوو و به زهيبيشي پييدا دههاتهوه.

له سي پهنجهره ي ژووره كهوه لافاوي ههتاو دههاته ژووري. ههتاوه كه ده ميك بوو كه وتبووه سەر جيوبانهكه ي مستهفا بهگ. مستهفا بهگ نارەقه ي شين و مۆري دەر کردبوو. دلۆپه ي نارەقه ي سەر نيچاوان و دست و لامل و نيۆ تالە دريژ و ژاكاوه كاني ردينهكه ي بريقه يان دهدايهوه.

دەر ویش بهگ له پڕ له جيبي خۆي ههستا و بۆ دواين جار سهيريكي مردووه نارەق کردووه كه ي کرد و گهرايهوه و له ژووره كه وه دەر كهوت و وهك سهرخۆشان كهوته ري و له حالتيكدا ئەژنۆي دنووشتانهوه، له پليكانه كانهوه چووه خواري.

ئەسپهكه ي كيشايه تەنيشت بهرده سوارهكه و به زهجمهت ليي سوار بوو. سەري كاس بوو. نه گوئي له هيچ دهبوو و نه ههستي به هيچ دهکرد. وهك تەندوور دايبسا.

ئەسپهكه ي ئەوي برده بن داره چناره كهوه لهوي چهقي. بهبي ئەوهي خۆي ويستبيتي، له ئەسپهكه ي دابهزي و به چهكمهوه وهنيو ناوه كه كهوت. چەند شلپ ناوي به دەموچاوي داگرد و بهبي ئەوهي وشكي بکاتهوه به زهجمهت سوار بۆوه. ئەمجار به ويستی خۆي سەري ئەسپهكه ي بهروو كۆشكهكه ي مستهفا بهگ وهرسووراندهوه. دەمانچەكه ي به دهستي راستييهوه بوو و پهنجەي له سەر پهله پیتكه.

بارانه زهردهكه نەرم نەرم دايعرد، به ليژمه و بي دەنگ، هەر دهتگوت ناشباري. زەرد زەرد و وهك پهردهي تيشك كه هەر دههات و خهستتر دهبۆوه و نارنجي دهچۆوه و تارتر دهبوو و قورس قورس له سەر دهشتهكه دەنيشت.

"ئەو بنيادهمه باشانه، ليي سواي ئەو ئەسپه جوانانه بوون و سەري خۆيان هه لگرت و رويشتن. هه لۆكانيش، هه لۆكانيش..."

ههتا میسکی ئیسقانه کانی تهر ببوو. له تاریکایی شه وه که دا و له نیوه راستی هه وشه که ی
مسته فا به گ وهك خه ده ننگ قیت چه قیوو... له حالیکدا گۆرانی و سه ردولکه کۆن و
له میژینه کان له گویدا دهرینگانه وه... ده مانچه به دهست و قامک به په له پیتکه وه.
"ئه و بنیاده مه باشانه... هه لۆکانیش..."

هه رای کرد: "ئەسپە کە ی بنگیۆن."

دەموچاوی درێژ ببۆوه و چاوه کانی به قوولدا چو بوون و شه ویلگه ی دەرپه رپیوون.
 پینج تهنه گ له پینج شوینه وه ته قه یان کرد و پینج فیشه ک ئەسپه کویته که یان پیکا.
 دەموچاوی درێژ ببۆوه و له حالیکدا سهیری ئاوینه که ی ده کرد گوتی: "ده ست راگرن."
 له ئاوینه که دا دەموچاوی ده دی و به زه یی به خۆی و زراوچویی و ته نیایی و
 وه گیانه تاوویی که ی و ته واو بوونه که ی داده هات. ئاوینه که ی فری دایه سه ر عه رزه که و به
 ههنگاوی به رز به ره وه ئەسپه که، — که له سه ر عه رزه که لینگه فرته ی بوو — رۆیشت. بارانه که
 دایکرد و په رده یه کی ره شی خسته نیوان ئه و و ئەسپه که وه. له دووره وه هه وره تریشه یه که
 گرماندی و برووسکه یه کی دا. تاریکاییه که به هه موو خهستی و قورسایی خۆیه وه به سه ر هه موو
 ولاتدا هات. له تاریکاییه که دا هه تا قورقورۆچکه ی چوه نیو زه لکاویکه وه. زه لکاوه که قووتی
 ده دا. کاتی که ئیتر ئاو و قوره که هه لیا نده لووشی، بارانه به خوره مه که خۆشی کرده وه و
 تاریکاییه که نه ما و تاویکی خۆش که وت. هه ر چۆنی که بوو خۆی له زۆنگاوه که کیشایه دهره وه.
 ئەسپه کویته هیشتا گیانی ده دا. به ره و لای غاری دا. له ولاتره وه، ئه ویتر، ئه ژنۆی له سه ر
 عه رزی دادا بوو و ده تگوت نوێژی ده کا، نیوچاوانی له عه رزه که هه لده سوی و سه ری
 هه لدینایه وه و دیسان ته ویلی له سه ر عه رزه که داده نایه وه. چوو و له ژوور سه ری راوه ستا. ئه ری
 دیکه یه که پشوو نیوچاوانی له گه ل خاکه که ناشنا ده کرد و سه ری هه لدینایه وه. جاری ئاخری که
 سه ری هه لدینایه وه، له نه کاو ئه وی دی. هه ر دیتی، به ره و ئاقچاساز تیی قووچاند. ئه ویتر هه روا
 له ته نیشت ئه و ئەسپه به جی ما که گیانی ده دا. تاویک دواتر وه خۆ هاته وه و سه ری له دووی نا.
 به لام ئه ویتر رۆیشت بوو.

لهو نیوه‌دا سواره‌کان گه‌یشتنی و ئەو پیاوه‌یان گه‌مارۆ دا که رای ده‌کرد و که‌مه‌ندیان بۆ ه‌اویشت. که‌مه‌نده‌کانیان په‌یتا په‌یتا ده‌که‌وته ئەستۆی و ه‌هر که‌مه‌ندیکی ده‌که‌وته ئەستۆی و ده‌کیشرا، ده‌ماره‌کانی نیوچاوانی ه‌ینده‌ی قامکێک هه‌ل‌ده‌ستان و چاوه‌ گۆمه‌ خوێنه‌کانی له ژێل‌لا ده‌هاتن.

سواره‌کان کابرای مل له نیو که‌مه‌ندگیرایان به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا به‌ملاولادا ده‌کیشا. ه‌هر لینگه‌ی چه‌که‌مانی که‌ه‌وتبونه لایه‌ک. چاکه‌ته‌که‌ی درابوو و تیتۆل تیتۆل بوو و له‌به‌ری داکه‌نرا. زمانی ده‌رکیشا. که‌مه‌نده‌کانیان که‌ شل ده‌کرده‌وه، نه‌یده‌توانی به‌سه‌ر پێیانه‌وه راوه‌ستی. له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ که‌ه‌وتبوو و ه‌انکه‌ه‌انکی بوو.

به‌رده‌کان له‌ قه‌دی شاخه‌که‌وه خۆلۆر بوونه‌وه. گابه‌رده‌ گه‌وره‌کان به‌ گرمه‌گرمی سامناکی تێک شکان به‌ره‌وه لایان خۆلۆر بوونه‌وه. سواره‌کان پیاوه‌که‌یان به‌جی ه‌یشت و رایان کرد و دوور که‌ه‌وتنه‌وه و به‌رده‌کان به‌ ده‌روپه‌شتی کابرای له‌پێ که‌ه‌وتوودا خۆلۆر ده‌بوونه‌وه. به‌ راکردن به‌ نیو به‌رده‌ خۆلۆر بۆوه‌کاندا، خۆی گه‌یاندی و له‌کۆلی کرد و به‌ غاردان له‌ مه‌رگ نه‌جاتی دا. له‌ په‌ناگه‌که‌، ه‌ه‌روا که‌ تفی قووت ده‌داوه، گوتی: "ناهیڵم بمری. ئەگه‌ر ویستبایه‌م تا ئیستا سه‌د جارم کوشتی‌بوی. ئەتۆ نابێ بمری، تۆ ده‌بی زه‌جر و نازار به‌جێژی. برسیته‌؟ تینووته‌؟ بریندار بوی؟..."

سفره‌یه‌ک راخرا، سوێسه‌کی برژاو، پلاو، مسات، هه‌نگوین، ده‌له‌مه‌... گوتی: "ده‌بخۆ. بخۆ و گیانیکت و به‌ر بێته‌وه کارم بێته‌."

کابرا له‌سه‌ر سفره‌که‌ دانیه‌شت. خواردی. په‌نجه‌کانی لسته‌نه‌وه. خواردی و پنجه‌کی له‌سه‌ر سفره‌که‌ نه‌ه‌یشت.

"جا ئەو جار وه‌ره‌."

رسته‌یه‌کی له‌ ملی خست. ده‌سته‌کانی له‌ پشته‌وه شه‌ته‌ک دا. ئەو له‌ پێشه‌وه و ئەویتر له‌ پشته‌وه ه‌اتنه‌وه کۆشک. کابرای به‌ شه‌قان خسته‌ ژێره‌زه‌مینه‌ تاریکه‌که‌ی کۆشکه‌وه و ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر گاله‌ دا. ئەو چاله‌ ره‌شه‌ که‌ وادیار بوو بچووکترین درزی تێدا نییه‌ هه‌وای لی بچته‌ ده‌ری و پێیدا بێته‌ ژووری، له‌ میژبوو بۆ ئەو ئاماده‌ کرابوو. بۆگه‌ن و هه‌رنه‌ه‌ه‌وته‌که‌ی لووتی ده‌خوراند.

"له‌و چاله‌ ره‌شه‌دا ده‌رژیی. ئێره‌ گۆره‌که‌ت ده‌بی. ده‌ی با بزاین چه‌ند رۆژان خۆ راده‌گری." کابرا وه‌ک که‌ لاکێک له‌ سی گۆشه‌ی چاله‌ره‌شه‌که‌دا که‌وت. به‌یانیی دووه‌مین رۆژ ه‌ات و به‌ ده‌نگێکی که‌ ناوازیکی شادیی تێدابوو پرسیی: "چۆن ی ی ی؟ ماوی؟ خوارده‌که‌ت باشه‌؟"

خواردنه که ی گوشتی بۆگن و شیرى ترشاو بوو. که لاکه مه پیکى باکردوو و کرمى و کووپه یه که شیرى ترشاوی لى بوو.
دهنگیک نه هات.

"مردووی کافر؟ نامری، ته تو نامری، نابى بمرى."
هه وتوره که دواتر نوزانه وه یه که هات. ده رگاکه ی کرده وه. که ده رگاکه کرایه وه، سه ری له گیتزه وه هات، گیتزه بوو. نه گمر ده ستی به دیواره که وه نه گرتبا، بۆگه نه که، له کارى ده خست. خۆى به تاریکیه که دا کرد و کابرای که وتووی گرت و به راکیش راکیش بردییه بن سیبه ری دارچناره که. باى کردبوو و دوو ته وه نده ی بنیاده میکی ناسایی لى هاتبووه. جلوبه رگه که ی تیتول تیتول ببوو. ده سه به جى روتی کرده وه و چهنده سەتلیک ناوی به سه ردا کرد.
مردوو وه که ورده ورده وه خو هاته وه. دیسان چاوی هه لینیاه وه.
"ته ی له وه باشت؟ چ له وه باشت، کافر... له وه باشت هر نابى... ته شکه نجی بى هه وا...
باشترین جزى ته شکه نجی..."

ده سته کانی چهنده جارن به ئاو و سابوون شوست. کابرا به حاسته م هه ناسه ی ده کیشا... تاریکاییه که هه ستا. تاریکاییه که ی پر کرد له نالین و کپروزانه وه. تاریکاییه که خۆى رانه گرت. له ناخی تاریکاییه که وه زرینگه زرینگی زنجیر ده هات...
که رووناک بووه، کافره ی دیت به پیوه راوه ستابوو. زنجیری دپکاو بی ته ستوو ته ستووری له ته ستوی و ده ست و نیوقه د و قولاپه ی پییدا بوو. وه ک شیتان نامبازی بوو، ئالقه که ی گهرده نی گرت و کیشایه نیو چالیکى پر له ورده شووشه وه. به سه ریدا نه راندی: "برۆ."
کافره هه نگاوی نه نا. ته ویش نه راندی: "که واته بگره."

پالی پیوه نا بو نیو چاله پر له ورده شووشه که. کافره له گه ل هه ر ته کانیکیدا به نیو ورده شووشه کاندا پتر رۆده چوو و خوینی له هه موو زامه کانی گیانییه وه فیچقه ی ده کرد. جار به جار پتر چوو خوارى و هه ر سه ری له ده رى مایه ومه، سه ره خویناوییه که. خوینی سه ر ورده شووشه کان که فی کرد. تیریتیکى به هیژ هه ستا و سه ری ورده شووشه کان هه ر هه مووی له لافاویکی تیشکی چاو کویر که ردا نوقم بوو.

مه تقه لیوه نه ده هات. هه ر ده ستی دریتزه کرد. قوره که، که گه یشتبووه بن چه ناگه ی، پتر قووتی ده دا. چه ناگه و لیو و لووتی و هه موو سه ری چوو خوارى و هه ر ده ستی له ده ره وه مایه وه. ده ستی گرت و کیشایه وه ده ری.

شاد بوو. شاگهشکه ببوو.

"کافر."

دهمانچه که ی به نیوچاوانییه وه نا. په نجه ی له سهر په له پیته که بوو. ناسنه که سارد بوو. نارقه ی کرد. نارقه به گیانه روته که یدا جوگه له ی به ست. وشک بووه. وشک و برینگ. زهرده لگه پرا، زهرده زرد. نه و جار سهوز داگه پرا. له سهوزییه وه بو زردی و له زهردییه وه مؤر ده لگه پرا. رۆژیکیان هه تا تنگه ی نویژی شیوان لوله ی ده مانچه که ی به نیوچاوانییه وه راوه ستا. ناخرییه که له پی کوه ت و به لادا هات.

گلۆپی گه وره ی پینج سهد قۆلتی داگیرسان. ده، پانزه، بیست، سهد دانه گلۆپی پینج سهد قۆلتی.

"برۆ، برۆ ژوروی... گهرمه؟ برۆ، ده برۆتی، برۆ ژوروی..."

چاوه کانی به شه واره که وتن، کویر بوو. دهستی له به بهر چاوییه وه گرت. به دهوری خۆیدا خولاییه وه و خولاییه وه و چهندی پتر ده خولاییه وه، خیراتر ده خولاییه وه. سهری له نیو دهسته کانیدا به ملالادا ده هات. کوه ت. له هیلانیه ی نووره که وه بونی گوشتی سووتاو ده هات. نووره کان، دیواره کان، گلۆپ و بونه تیژه کان ههر هه موو تیکه لآو ببوون و دووکه لآوی...
رووناکی له بهر یه کی هه لده درۆ... کانیه که قوخته قوخته هه لده قوخته...

"بخۆوه کافر، پیوستیم پیته."

پاسارییه که به فرکه له لکینه که وه ده فریته سهر نه ویتر. نه و چۆله که یه ی له سهر لیواری بهری چه پی په نجه ره یه که هه لنیشتووه ده بی می بیت، که ناوا به که فوکوله وه ده جیکینی.
ده مانچه که ی پر و به تال ده بیته وه.

رووتی بکه نه وه، رووتی که نه وه... رووتی که نه وه منداله کان. چه ند قۆلته؟ خۆ نایکوژی؟... له گونه کانی به ست، له وپی به ست. کلپله که لی بدن با بلهرزی. دیسان بونی گوشتی سووتاو... هه لده به زی... گیانی گر گر دایسی. با بلهرزی. کاره با که ی له گوشته کانی، له زمانی و له چاوه کانی بدن. با بلهرزی؟ وه که سه گ با بلهرزی.

ناسمان ساو و سامال بووه. روون و بی په له. چوکوراوا پر پر له گول.

لیره و له وی قاسپه ی سویتسکه دی. حاسلات هه لده گیرینه وه و دروینه ده کری. ده شته که پره له ته راکتور و کامیون و گیادروو (ده راسه) و خهرمانکوت و لایر و بونی به زین و گازابیل.

کریکار به ملی در پرتیووه و شه لالی تارهقه به داوینه پر وردکه بهرده کهوه، دهسته وانه له دهست خهریکی دهسکه نهن. کارخانه یه که له نه دهنه به سه دان کریکاری زوناییه وه، له نیو بلنسه کاندای کار ده کا. هه وای کارخانه که وه که بهرد سوروه وه بووه و پیاو ده خنکی تی. بونی به نزن له قولکه و شیو و دۆله کان نیشته وه.

"وه ره با بزنام م م م م، براله وه ره دهه دهه کافر... چاوه پیت بووم."
کافره جاریکی دیکه تی که وتوه. هیچ چاوه پروانی نه وه نه بوو.
نه پراندی: "رووت به وه."

ده سبه جی رووت بووه.

ته نه که یه که به نزن له هه لگرت و گرتی: "وه ره ئیره. لیره دانیشه. نه لیره. زوو به."
هه کافره دانیشته، به نزنه که یه به سه ردا کرد و شقارته که یه لیدا و کافره له نیو بلنسه یه گپدا ون بوو. کافر دهستی کرد به راکردن. وا ده پویشته فیشه که نهیده گه یشتی. به گره گپ و هاوار و نه پراندن رای کرد هه تا خوی گه یانده زونگاوه که و خوی تی خست. زونگاوه که هه تا بناری ئاناره زرا بوو به بلنسه. ئاو و قور و لیتاوی زونگاوه که وه که به نزن ئاگری گرت. له قولایی زونگاوه که هاوای "کومه گ، کومه گ" هه ستا. قولایی ئاوه که ده سوتا. کافره وه که ره زوو دایسا و داده مرد. نه پراندنه که شی بای کرد بوو و بلنسه یه کی لی هه لده ستا.
ئاوه که ده سوتا. ئاوه که یه کپارچه ببوه گپ. ئاوه که بای کرد بوو. ئاگره که بای کرد بوو. هه موو شتیک ئاوسابوو و بوش ببوو. نه وه نده سووک ببو بایه که دهیتوانی هه موو شتیک له گه ل خوی رادا. هه ستیک له گوری نه بوو... هیچ شتیک نه بوو... ئاوه که ببوو گپ... نه و چاوه گپراویانه ی له و بلنسه نه دا ده ره و شان وه...
که وتبووه بن ئاوه که و زاری وه که ماسییه کی سه ر و شکانی ده کرایه وه و ده به سترایه وه.

له پر هاته وه سه ر ئاوه که. هاته وه و شکایی و دیسان گری تیبه ربوو. به گره که وه و به هه موو تین و توانایه وه به ره و ئاوه که رای کرد. له پشت خویه وه کیلگه و پووش و په لاشه کانی ئاگر دا. ئاوه که ش ئاوری لی هه لده ستا. خوی له وی لادا و خوی به نیو خول و خاکه که دا کرد و خوی گه وزاند و تلایه وه.

جهسته سووتاوه که ی بای کرد.

"راوه سته."

حه مه عه لی! حه مه عه لی به نیو له که دا ده رۆښت. که ناوړی ده دایه وه کافره که بوو و که رووی وهرده گپړایه وه ده بۆه به حه مه عه لی.

پیتی له رکینغاندا گیر ببوو و سه ری له سه ر عه رزه که ده کشا و شه سپه که وه ک شیتان له به یانییه وه تا شه وی به نیو ده وه ن و ره وز و خه رند و دروه لانه کاندای رای کرد. رووت و قووت، ته نیا گۆره وییه سه رزه پیاوانه که ی و لینگه که وشیک کی قیرنیی له لاقی چه پیدا مابوو که له رکینغه که گیر ببوو. ده موچاوی شه لالی خوین و قور ببوو و هیچ کویتی نه ده بینرا. ته راکتوره که به ره و پیش ده چی. په له یه ک خوین و قور، ده موچاوی حه مه عه لی. توپ "تایه" گه وره کانی ته راکتوره که به سه ریدا ده رۆوات. سه ری حه مه عه لی ده پلشیتته وه. "برۆ حه مه عه لی، برۆۆۆ."

له سه ر کورسییه گویزه شه ق و له قه مؤرکه خواردووه که، که نیوه ی نه خش و نیگار هه لکۆلراوه که ی پشته وه شی سواوه و نه ماوه، له ته نیشته ره یحانه که وه، پالی به شه ستوونه که وه داوه و چاوه روانه.

تیستا له سایه ی سه ری، تیستا له سایه ی سه ری... "با" ردینه سپییه که ی راده ژینیی و رانه رووت و له رزۆکه کانی، ده خولیتته وه و ده خولیتته وه... له قور و چلپاوه که دا نو قم بووه. رۆده چی و به قوریدا ده چیتته خوار و له سه ر ناوه که وه هه ر کۆمه لیک جه غزی په یته پیه تا به دوا ی یه کدا دروست ده بن... "وه ره کافر."

ده ستی گرت و کیشای و له نیوشانییه وه هه لیکه ند.؟ ده ستی کافره که ی هه تا شه وی به ده ستییه وه بوو. شه ونده تووره بوو تا قه تی نه ما و به لادا هات و کهوت.... ده سته خویناوییه که له ته نیشتی به ربۆوه. هیشتا خوین له بهر ده سته که ده رۆیی.

چارچييه كهيان هيٺاڻيه حهوشه ي بهنديخانه و له خوار گابهرده كه فرتيان دا. كابر اي ورديله ي سه ر و گو ي خويٺاوي و قوراوي كه دهستيان لي بهردابوو، گرمؤله ببوو و بي جوئله كه وتبوو.

هه رجوار دهوري زيندانه كه ژووري بهندييه كان بوو. ده رگاي ژووره كان كرابوونه وه و بوئي هه رنه هووت و بوخاوك و شيدياري و ناره قه و كه پروو تيكله ده بوونه وه و ليٺيانه وه ده هاتنه ده ري. بوئيكي قورس له ده رگا و په نجه ره كانه وه ده رڙايه حه وشه و له وي ده نيشت.

دواي تاويك بارانه كه دا ي كرد. بهندييه كان له بهر ده رگا كان كو بوونه وه. بيده ننگ و حه په ساو سه يري كابر ا ورديله و گرمؤله بووه كه ي ته نيشت به رده بنه وشه كه ي چه قي حه وشه كه يان ده كرد. تارمايي چارچييه كه له ته نيشت به رده كه له خه مباربي ته يريكي مردوو ده چوو.

پؤله ته يريك له لاي راسته وه، له گه ل شه پؤلي بو رانه كه هاتن و به خي راييه وه لووري زه وي بوون و گورج و گوژ له سه ر سه ري چارچييه وه هه ستانه وه. هه ر ده تگوت پؤله تي ريكن و له كه واني ده رچوون. هه وا كه له بهر بارانه كه ره ش و تاريك دا گه رابوو، له گه ل خو ش كرده وي بارانه كه، رووناكي كرده وه. بن به رده كه، هه ر ټه شو يٺه ي چارچييه كه لي ي كه وتبوو، پر بوو له ټاو و گو ميل كه لي ره له وي و هك ټاويٺه بري قه يان دا يه وه.

وسوو خؤي به بارانه كه دا كرد. دا هاته وه و ده يستي چارچييه كه ي گرته نيو ده سته كان ييه وه. ده ستي چارچييه كه گه رم بوو. وسوو رووي كرده بهندييه كان و گو راندي:

"وه رن كا كه، وه رنه تي ره كا كه."

ٺي ته هه موو بهندييه كان وي كرا و به يه ك ده ننگ له ده رگا كانه وه رڙانه حه وشه وه و دهوري گابه رده كه يان گرت. وسوو گو تي:

"زيندووه كا كه، نه مردووه."

حهسەن جنۆكه داهاتهوه و سه ره سپيه كهى هيتايه خواره وه و به سينگى كابرآى گرمۆله وه بووى نوساند. ئەژنۆى له سه ر قوره كه، ماوه يه كه هه روا مايه وه و ئاخريى سه رى هه لينا و يه كه بهى يه كه سه رى به ندييه كانى كرد كه پيڤكه وه قسه يان ده كرد. هه موو بيدهنگ بوون. ههسەن جنۆكه گوتى: "نه مردووه. دلئى وه ك ماتۆر كار ده كات."

زنجيره كانى قورس بوون. له تهستۆ و دهسته كانيدا...

"باشه بۆچى ئەو داماو هيان وه ك رۆسته مى زال له كۆت و زنجير كردووه؟"

دهنگينكى له نيو خه لكه كه وه ههستا: "چارچى ئەو زنجيرانه ده سپيئى. له تو كوتيان ده كات."

دهنگينكى ديكه ش هات: "كۆت و زنجير، خشل به ندر كراون."

دهنگينكى ديكه: "شه رم و شووره يى نيبه شير له كۆت و به نندا بيت."

هه موو ويكرا پيڤكه نين.

وسوو باوه شى به چارچيه كه دا كرد و بردييه ژوره كهى ته وسه ره وه.

حهسەن جنۆكه گوتى: "تازه ناژيى. هيوام پيئى نه ماوه بژيى. قۆرت بۆغا بى و نه بى"

جه نده رمه مى لى تين داوه، بۆيه ئاوا له په ل و پۆيان خستوه."

چارچى سى جارار چاوى هه لينا و ليكى نانه وه.

زيندانى دلئان خۆش بوو و ده پانزه كه سيك ويكرا گوتيان: "نامرى..."

چارچى كه وته ورتينه كردن: "ئه من كو شتم..."

سه ره خويئا وييه كهى راده ژاند و ده يگوت:

"مسته فام، برا كه مم كوشت. بۆۆۆچى؟ بۆۆۆۆ... بۆۆۆۆ... بۆۆۆۆ... ناليم بۆ..."

ئه من كو شتم. ته رمه كهى له سه ر سندانه كه... ته رمه كهى... ته رمه كهى له نيو كووره كه يدا..."

له نيو پشكوكان... ته رمه كهى له نيو ئاشه كه..."

وسوو: "فه ره لولو چايه كه لى بنى."

"هه ر اوه ستاو بى فه ره لولو. به پير و به پيغه مبه ران پياويكى ديكه ت له گوين نيبه له و"

چو كوراوا يه دا، فه ره و، فه ره لولو."

چاويان به ده مى چارچيه كه وه كرد. چارچيه كه سى جارى ديكه چاوه كانى كردنه وه و

ليكى نانه وه.

كه سيهم كووبى خواردووه، سه رى به زه همت هه لينا و له چواره مين كوويدا بزه يه كى

بزر كاوى له ليوه كانى نيشت. ئەوجار چاوى هه لينا و نيگايه كى سه رسورماوانه لى له

دهورپشتی خۆی کرد. دهتگوت به نیگا دهپرسی ئەمن له کۆم؟ چیم لی هاتوو؟ چ به لایه کیان به سهرم هیناوه؟ چاوی له گهلا ههر نیگایه کدا زه قتر ده بۆوه و سه رسوورپمانه که ی پتر. ئەوجار چاوه کانی گه ران تا له سه ر پیره پیاویکی ریش چه رموو که له گۆشه یه که وه راوه ستابوو، گیرسانه وه. چه ند ساتیک به ییده نگی تیپه ری و له نه کاو هاواری کرد: "ئەمن کوشتم. کوشتم."

ئەوجار به هه موو تین و هیزی خۆی ده رپه ری و خۆی به عه رزه که دا دا و به کپووزانه وه و لالا نه وه وه گوئی: "ئەمن کوشتم، کوشتم..."

ئیت تا زاری له گۆ نه چوو و ده نگی نه برا، ههر گوئی و راواندی.

شه وه که زه زری زنجیری لیوه ده هات و له گهلا خرم و هۆری بارانه که تیکه لاو ده بوو. ناسمان له دوور دوور و له پشت چیا دووره کانه وه ده ینه راند و چیاکانی ده له رزاند. لاقه کانی جارچییان له خۆیواوک گرت. سه ر و گیانیان بۆ خاوین کرده وه و مه لحه میان له سه ر شووخاڵ و برینه زارد اپچریوه که ی کوورایی پشتی دانا و خواردنیان دایه. وه که سیکی چل رۆژان برسیتییی کیشابی، خواردنه که ی کرده دوو قه پووچکه و به ده ست و پی و کووراییه که ی پشتی و به هه موو گیانی...

جارچی مانگیکی ره بق چه قوچۆی گرت و له ته ندووری تادا هه لچۆقی و پتر تیک شکا. که س بیری له وه نه کرده وه کۆت و زنجیره که ی له ئەستۆ و دهستی بکاته وه و پيشانی دوکتۆری بدات. جارچی له بهر ئەوه ی خوین ده میزت، به ندییه کان چه ند جارن چوونه لای وه ردییان (زیندانه وان) ه که ، به لام بی سوود بوو. ئیت له ئیسک و پرووسک به ولاره شتیکی وای لی نه مابۆوه وه ده موچاوی رۆژ به رۆژ درییتر و بچووکت و باریکتر ده بۆوه و چاوه کانی پتر به قوولدا ده چوون. ددانه سپییه کانیسی ههر ده هاتن و درییتر ده بوونه وه. لیوه کانی ته نک بوونه وه و ره ش هه لگه ران و ره شیکی کاله وه بوو، مردوو و مه یله و سپی.

ژنی جارچییه که سی جارن هاته سه ردانی، به لام نه یانه یشت چاوی پیی بکه وی. خواردن و میوه و جگه ره و هیندی پاره ی بۆ هیناوو و گوئی: "رۆژانی دووشه مه دیمه سه ردانی." ئیت رۆیشت.

جارچی ده شه لی و دهستی راسته ی هیچی پی نه ده گیرا.

له بن به رداشی ناشه که وه هه لده قولی. پشکو و پۆلووی له ناوه به قوئنه قوئنه که ده کرد.

"ئەمن كوشتىم. دەيكوژمەو. دەيسانىش، جارىكى دىكەش، ھەزار جارى دىكەش دەيكوژمەو. چاك دەمەو. چاك چاك."

ھەر جارىكى باران دەبارى، جارچى خۆى بە ھەوشەى زىندانىدا دەکرد. زنجىرە قورسەكان لە دەست و مەچەكىدا... و كۆت لە ملىدا.

راى دەکرد و ەك شىتان ھەلدەبەزى و چەقلە سەماى دەکرد، ھەر دەتگوت بە دەورى تاگرىكدا دەخولیتتەو. بە دەورى خۆيدا دەخولایەو و ئەوئەندە دەخولایەو كە نىوہەگيان و نىوہەزىندوو و شەلالى تارەقە لە بن بەردەكە دەكەوت و ەزمان دەھات: "ئەمن كوشتىم، ئەمن كوشتىم. ئەمن..."

ئەوئەندەى دەگوت و دەيگوتەو ھەتا لە زمان دەكەوت.

شەوى چا چاوى نەدەدى. لە ئاوەكە پەرىيەو. ئاوە بەخوڤەكە بەسەر سەرىدا تىدەپەرى. دەيزانى ئەوہى بەدواوہىتەى كىيە، دەيزانى كىن. ئەوہيانى دەناسى كە زۆرى لى دوور نەبوو. ھەر ئەوہى خەنجەرىكى چەركەزىيانەى بە دەستەو بوو...

جارچىيەكە گوتى: "لە ئاوەكە پەرىيەو. كۆرە برالە وسوو چىي نەمايو بخنكىم. خويىنى لە دەمى خەنجەرەكەى دەچۆرا. لەوانەى ەاش نەبووى. لەوانەشە ترس داىگرتىتەم... سى كەس سەريان لە دوو نابوم، دەمتوانى بۆ كوى رابكەم؟ خۆم بە بن كۆرەگەى تاشەكەدا كەرد، تەنىشت بەرداشەكە. لەوئىش دۆزىيانمەو. ئاوەكە ەك شىتان كەفى دەچراند و بەرداشەكە دەخولایەو. لەوى رام كەرد. ئەو دەمانچەيەى دەروئىش بەگ پىي دابوم، ھەلمكىشا و ەوت فىشەكم پىوہە نان. ھەرسىكىيان گەوزىن و ئەمن دەرچووم."

وسوو گوتى:

"ئەى دوايى؟ دوايى چىي لى ھاتەوہ؟ بلى لوو."

"ئاسنگەرەكە براى من بوو."

"دەزانم لو."

"ئەوان دەيانويست من بكۆژن. ەوت فىشەكم پىوہە نان و ھەر سىكىيان گەوزىن."

"دەزانم لو."

دواى ئەوہە يەك پىشو باران داى كەرد. ھەموو ولات وەسەرئاو كەوت. لافاو زۆر خانوى دەم

چۆمەكەى برد.

"دەزانم لو."

"ئەمن كوشتىم. ئاسنىگەرەكە من كوشتىم، من، من، من..."

ددانە سىپىيەكانى وسووبرىسكانەوہ. ئىتر قسەى نەكرد و قاقاى كىشا. پىكەنى و قاقاى كىشا.

چارچى تفىكى رۇكرد و بەخىراى لىى دوور كەوتەوہ.

تەپوتۇزىكى سوور، گەرم، ئاگرىن و خنىكەنەر، ھەموو ولاتى داگرت. سەر ئاوەكە مەيى. كا و كۆت و ئاومالئك لەبەر رووناكايى تاوہكە وردە بەسەر ئاوە مەيوەكەدا رۆيشتن.

زەرەزرى زىخىرەكە زىندانى پر كرد و ھەمووان گوتيان: "دىسان چارچىيەكە شىت بوو."

بەرۆكى ھەسەن جنۆكەى گرت و لە بن گوپى راکىشا:

"مەبزوو. لە جىپى خۆت مەبزوو ھەسەن جنۆكە. پروانە ھەسەن جنۆكە، ئەمن ئاسنىگەرەكەم كوشت."

ھەسەن جنۆكە متەقى لىوہ نەھات.

"ئاسنىگەرەكە من كوشتىم."

ھەسەن جنۆكە ھەر بىدەنگ بوو.

"پىت دەلئىم ئەمن ئاسنىگەرەكەم كوشت. من..."

چارچى ئەو رۆژە ھەتا عەسرى لە زىندان تووشى ھەر كەس بوو، واى پى گوت:

"پروانە برالە، ئاسنىگەرەكە من كوشتىم. ئاسنىگەرەكە برالى من بوو. عالەم و ئادەم دەزانن.

بوچى كوشتىم؟ ئىتر بەكەس نالىم بۆ."

"تۆ، تۆ، يانى ئەتۆ براكەتت كوشت؟"

"من كوشتىم."

ھەسەن جنۆكە گوتى: "لە سىدارەت دەدەن. ئەمن باش لە قانون دەزانم. قانون لە دارت

دەدا."

چارچىيەكەش گوتى: "بەلئى بە پەتەوہم دەكەن. بوخۆم باش دەزانم بە پەتەوہم دەكەن. دەى

با بمكوژن. ئەمن كوشتىم."

دووكانى ئاسنىگەرىيەكە دەسووتا. چنارەكەشىيان سووتاند. چنارەكە ھەتا بەيانى لە

نىوہراستى شارۆچكەكە سووتا و رووت و قووت و رەش و سووتاو و وشك مایەوہ و توپكىلى

پىوہ نەما، بەلام ھەر وا سەر بەرز راوہستا.

"خۆزگە نەتكوشتبا."

"کوشتم."

ئیتەر زنجیره کانی خسته زره زپ. زنجیره کانی ژهنگیان هینابوو. جارچییه که له بن دیواره کهوه، له بن سیبهری دارهه زنجیره که دانیشته و دهستی کرد به خاویندرکودنه وهی ژهنگی ئالقهی زنجیره که. هه موو به یانیان که ده رگای ژوره کانیان ده کرایه وه، زنجیره کانی ئالقه ئالقه، به و داووده رمان و که رستانه ی داوای کردبوو بۆ بینن تیف تیفه و مشتومال ددها و ژهنگی لی ده گرت... ئالقه کانیس رژژ به رژژ بریقه دارتر ده بوونه وه. به لام حوکمدراوه کان که یفیان به و کاره ی نه و نه ده هات و زۆر زۆر له و کاره ی دلمه ند بوون. رژژیکیان وسوو پیشی پی گرت و به ته وسه وه گوتی: "درۆزن، درۆزن، باشه نه تۆش ئینسانی لوو."

ئیدی ددانه کانی له سه ر یه ک داگرت و قسه که ی خۆی خوارده وه.

به دوای نه ودا حوکمدراوه کانی دیکه ش هاتن. ده هاتنه ژوور سه ری و ته وس و پلاریان پیداده دا. "درۆزن."

ئیدی وه شوین کاری خۆیان ده که وتنه وه. جارچی گوئی پینان نه ده بزووت و هه روا وه ک هیه چ شتی که نه قه وماب، خه ریکی مشتومالی ئالقه ی زنجیره که ی ده بووه.

رژژیکیان به یانی بوو به گوپال باران. جارچی به بی نه وه ی گوئی بداته بارانه که، له ژوره که ی وه ده ر که وت و له بن سه یوانه که به رده رگاوه هه روا خه ریکی مشتومالی زنجیره کانی بووه. هه موو به ندییه کان له به ر ده رگای ژوره کان سه یریان ده کرد. نه گه ر راستیت ده وی، نه و ئالقه ی جارچییه که سپی کردبوونه وه، چاویان به شه واره ده خست. له نه کاو حه سه ن جنۆکه خۆی هاویشته پیشی و له سه رخۆ و به به زه یه که وه گوتی: "بروانه جارچی گیان، نه تۆ درۆزنی. ئاسنگه ره که تۆ نه تکوشتوه. قۆرت بوغا کوشتوویه تی. هه مووان نه وه یان لی سووره."

رووداویکی چاوه روانه کراو قه وما. جارچی سه ره پای نه و هه مووه زنجیره قورسه ی به ده ست و نه ستۆیه وه بوون، وه ک تیر ده رچوو و قورقورۆچکه ی حه سه ن جنۆکه ی گرت و له عه رزی دا. خۆ نه گه ر به ندییه کان زوو نه جوو لابانه وه و حه سه ن جنۆکه یان له چنگی نه هینابایه ته ده ری، هه ر خنکاندبووی. په نجه کانی وه ک مه نگه نه قورگی حه سه نیان ری ک ده گوشی و حه سه ن له بنه وه هه ر جیق و فیقی مه رگی بوو.

دوای نه و رووداوه ئیتەر که سه نه یده ویترا به جارچییه که بلی نه تۆ ئاسنگه ره که ت نه کوشتوه. نه ویش به که سی نه ده گوت "نه من ئاسنگه ره که م کوشتوه." هه ر له به یانییه وه هه تا ئیواری له بن داری هه زنجیره که داد نه یشته و دهستی له زنجیره کان وه رده دا، مشتومالی ددان و له

سهیرکردنی ئەو وێنەییە تێر نەدەبوو، کە لە زنجیره کەدا سهیری درێژ دەبۆوه و چاوه وردیله کانی له ئالقەمی مشتومالکراو و بریقەداریدا دەبنواندەوه. سهیری هەر هیندەهی سهیری مێشەنگوینینک دیار بوو. یەک پشوو خودا خودای بوو کە زنجیره کانی له دەست و پێ و ئەستۆی نەکەنەوه.

گەردنی مێشەنگوینەکانیش درێژ دەبیتەوه. پشتەکوڵکنەکەمی، گرزگرت بە بریقەییەکی هەنگوینی و رەش و سوور و بنەوشەیی... و بن زگی هەنگوینیی ئالقە ئالقەیان، بالی روونی خەت خەتیان، کونکون و ناسک و لەرزۆک و وزەوز و چاوه کانیان دەرهپهاریو...

چارچی دواى پانزە رۆژ بۆسەدانانەوه، مێشیکى گۆلینگەدارى گرت. هەموو رۆژى توپکەله شووتیبەکانى له بن دیواره کە دادەنا و خۆی مات دەکردن و هەر ئەوهەندەى مێشەنگوینینکیان لەسەر دەنیشت، وەک کەوانیکى کیشراو خۆی بۆ داویشت. کە نامبازی دەبوو، وای دەزانى دەنگى زەهەى زنجیره کەى له بازاری دەبیسرى و ئەو خەيالە تهواو لهخۆبایى دەکرد و شیرینیایى ئەو هەسته تالایى فرینى مێشەکەى لا شیرین دەکردەوه... ئاخریەکەى مێشەکەى گرت. بن زگی سى ئالقەى زۆر بریقەدارى توخى لى بوو کە له تاریکاییه کەدا و له نیوان ورده مووه کانیدا بریقەیان دەهات. ئالقەیه کى سوورى بچووکى دیکەش بەرهو خوار زگی کیشراو بوو. باله کانی پان و شین بوون و قهراغه کانیان زەردیکى مهیله و سوور. ورده مووه کانی پشتیشى زەردیکى تار بوون. چاوه کانی لهو کاتوه کە له داو کەوتبوو، هەر دەهات و گەورەتر دەبوونەوه و بلێسهی زیڕینیان لى دەردەپهارین.

چارچی مێشەکەى له ئالقە بریقەداره کە برده پيش، بەلام وینەى مێشەکەى وەک وینەى دەموچاوه کەى خۆی نەدیت. هەر له بەیانیه وه هەولێ دا، بەلام نەیتوانى وینەى مێشەکە لهسەر ئالقە بریقەداره ئاوینه یه کان ببینی. هەر دەموچاوی خۆی دەدی. چاوه دەرهپهاریه کانی، چاوه سهرسوورماو و حهپه ساوه کانی، شهرم و ترسه کەى...

مێشە گۆلینگەداره کەى بەره لالا کرد. مێشەکە رۆشیت و لەسەر چله گۆلێکی کێوی، کە لەسەر بەردێکی بنەوش شین ببۆوه، هەلنیشت. چارچی، کە نەیتوانى وینەى مێشەکە لهسەر ئالقە کانی زنجیره کە ببینی، چاوی لى هەلنەگرت. لەسەر بەردەکە دانیشت و له نزیکه وه له مێشەکە ورد بۆوه. مێشەنگوینەکە له پیتشدا بى جوولە هەلنیشت و باله کانی لیک کردبوونەوه. جارێ لووری عەرزى دەبوو و هەل دەستایه وه و دیسان راست دەبۆوه. له پر باله کانی جوولاند و کەوتە وزەوز بەلام زۆر زوو هیور بۆوه. دواى چەند جارەن وزەوزکردن و هیوربوونەوه بۆ

ماوهیه کی زۆر وزهوزی کرد. ناخرییه که ی وزهوزه که ی براییه وه. میشه نگوینه که دهستی به سه ر و چاو و پشتی خۆیدا دههیتنا و تیماری ده کرد و به هه زار و یهك رهنگ ده بریسکایه وه... جارچییه که که نو قمی سهیر کردنی ببوو، ئاو پێکی دایه وه و سهیر پێکی دواوه ی خۆی کرد. زیندانییه کان سه رسوورپ ماوانه و به ئییره ییه کی بیوتیه وه، وهك بلیتی سهیری بوونه وه رێکی سهیر و سه مه ره بکه ن، لییان دهروانی. ئاو پێ دایه وه به لام میشه که ی نه دی و له حالیکدا ترپه ی دلێ به خۆشییه وه لیدانیکه ی نو پێ دهست پێ کردبوو، به خۆی گوت، هه لفرپوه و رویشتوو ه. هه ر به و شادییه وه رێک خه رکه ی ئالقه کان بووه و له گه ل گوتنه وه ی گوزانییه کدا له بن لیوانه وه، خه ریکه مشتوما لکرده وه و بریقه دارکرده وه ی بووه.

سه عدوللا دوا ی ئه وه ی نوشتایه وه و خۆی قیت کرده وه و تفی زار قووت دایه وه، گوتی:

"گه ره رم، ئه و کوره شیت و شووره له و زیندانه دا پیاو به کوشه ت ده دا. تکایه زنجیره کانی لی بکه نه وه."

"باشه زنجیری ئه و چ کیشه یه کی بو خه لکی هه یه؟ پارا وه ته وه بو ئه وه ی ئه و زنجیرانه پێوه بی. سهیر دلێ به و زنجیرانه وه یه."

سه عدوللا له حالیکدا سهیری ئاسمان و ئه ستونده کانی سه ربانه قوره کانی ده کرد و دهسته کانی خسته بووه سه ر زگی، گوتی: "ئه گه ر زنجیره کانی نه که نه وه، له و به ندیجانه یه دا خوین ده رژی. ده بیته راپه رین و ئازا وه."

"ناخر ئه و کاری به سه ر کاری که سه وه نیه. ئه نگۆ بوچی چاوتان به و زنجیرانه ی ئه و هه لئایه؟"

"زیندانییه کان به زه بیان پێدا دیته وه."

سه رۆکی زیندانه که ده رپه ری: "قه سه ی قۆر. درۆ مه که."

"چاویان به و زنجیرانه هه لئایه."

"به حه قی خودا و پێغه مبه ر."

"پیت و ئه و زنجیرانه ی پێوه بمینی، ده یکوژن."

"با بیکوژن. ئه من ناتوانم به خاتری زنجیریک دلێ ده رویش به گ له خۆم بکه م. جارچی په یغامی بو ناردوو ه و ئه ویش تکای لی کردووم کارم به سه ر زنجیره کانییه وه نه بی. ئه تۆش برۆ. ئه تۆ پیاویکی فامیده ی و به ئاماژیه که تیده گی. برۆ و چۆنی بوخۆت پیت باشه بزانه ده لێن چی؟ باشه چییان له گیانی ئه و داموا وه ده ی؟ داوایان لی بکه لیی گه ری خۆ ئه و قوربه سه ره نه

پیاوکوژە و نه هیچ تاوانیکی کردوو، که زیندانییه که ی بکیشی. ئیستا که ئەو دلی بهو زنجیره
خۆشه، بۆ دەبی لیبی وەرگر نهوه؟"

"که یفی خۆتانه، من ئەوه پیم گوتن."

وای گوت و گهراپه وه ژوو ره که ی زیندان. که به بهردهم جارچییه که دا تیده په پری، خۆی پی
رانه وهستا و نهیتوانی ته شه ریکی پیدا نه دا.

زیندانییه کان بهردهوام باسی زنجیر و میش و زهرده واله کانی جارچییه که یان ده کرد، به لام
نه یانده و پیرا توخنی بکه ون و نه یانده ویست قه لسه ی لی بگین و گیتچه لیک بنینه وه. ئەوان به
دهم هه لمشتنی بونی شی و هه رنه ههوت و ترشا وه وه، به تووره ییه وه وایان ده نواند که
جارچییه که به هه ند ناگرن و خۆیان به قوما ر و گه مه و سوعه بت و شه ر و... ده خافلاند.

جارچییه که ش به چاوی ده ره په ریوه وه چه ند سه عاتان خه ریکی مشتومالی ئالقه کان ده بو و
له حالیکدا به سه دان زه رده واله ی بال هه لکه نراو، که هه ر به که ی له ره نگیک ده بریسکایه وه له
ده وروپشتی که وتبوون.

کیسه له که ی پېشه وه پیره کیسه لیکې می بوو. کاسه ی پشتی لووس و بریقه دار، هیله کانی قه وزه بیان گرتبو و له شوینانه ی ئیسقانه کانی که دهرکه وتبوون زهره ده چوونه وه. کیسه له که سه ری رهق و زیر ببوو و له سه ر خو و به لاره لار به نیو گوله بنه وشه کاندا به ره و زونگاوه که ده چوو. توژنیک دواتر ده گه یشته نیرگزه چارپک که هه موو گوله کانی پشکو تبوون. لووتی کیسه له که هه ر له ئیستاوه بون و به رامه ی نیرگزه کانی که وه که هه لم هه لده ستا، هه لده مشت و گیانی له خو شییان میرووله ی دهر کرد و له حالیکدا بونی میینه ییه که ی خو ی به ملاولادا بلاو دهر کرده، له قرچه ی گه رماکه دا سه ری قیت راگرتبو و چاوه رپی نیره که ی بوو. نیره یه کی گنج له نیو دوه ونه کانه وه هاته دهری. به تهنیا و به په له دهریشت. دوو کیسه ل ریگ له لیواری نیرگزه چاره که گه یشتنه یه ک. بونیان به یه کتریه وه نه کرد. ماوه یه که هه ر وا نوقمی بون و به رامه ی گوله نیرگزه کان به ره ورووی یه کتری راوه ستان. دهنگی ته قه ته قیکې توند له نیرگزه چاره که وه هات. هه موو کیسه له کان گوئیان له و دهنگه بوو. کیسه له گه نجه که په یتاپه یتا له وی پېشه وه ی ده کوتا. توژنیک دواتر هه موو نیرگزه چاره که پر بوو له ته قه ته ق. لیړه و له وی کیسه ل لیک جوت دهبوون. کیسه له گه نجه که به زه سمه ت سواری له وی دیکه بوو و هه ردوو کیان له شه پولی چیژتیکې گه رما توانه وه. ماندوو و که فوکول دامرکاو، به تال و بارخستوو، به دامرکاوییه وه و به ته قه ته ق نیرگزه چاره که یان بری. ماریکی گه وره و سه ر ره ش له سه ر ریبه کیان په پکه ی خواردبوو. له ته قه ته ق که وتن و به سپایی به تهنیشیدا تیپه رپین و که وتنه وه ته قه ته ق.

له و به ره وه ماسیگره په مه ییه کان به له نجه و لار دهریشتن و ده تگوت ده یانه وی هه لفرن و که چی پاشگه ز دهبوونه وه. پوله سیخورپک به چقلی ماش و برینجییه وه که ناماده ی هاویشتنیان بوون له ویوه تیده په رپین. ریوییه کلک دریزه کان له گوشه یه کی چولی لیړه که خو یان مه لاس دابوو و به چاوی سووری پته پت که ریانه وه چاوه رپی شه و بوون. ته یره رهنگاوه نهنگه کان

به هزار و يەك گۆرانى و جيك و فيكەوہ بهسەر زۆنگاۋەكەدا ئەمبەر و ئەوبەريان دەكرد. لەولاترەوہ، لەكەنارەكەوہ، لەلاى ئاناوہرزاوہ، شين و شەپۆر بوو. لەپيشيانەوہ، لەسەر ئەو خاكە بەپيتەى شينكەى لى ھەستا بوو، تەرمى سىزدە مندالى تاگرتوو دريژ كرابوون. زۆنگاۋەكە پراوپر بوو لە ھەللا و قاووقىژو جوجۆل. خشۆك و خزوك و فپندە و چروجانەوہر پيتك وەرئبوون. ماريكى خۆلەميشى بۇقيكى شينى ھەتا نيوہ قووت دابوو. بۇقەكە ھيشتا لاقەكانى لەدەرەوہ بوون و لەزارى مارەكەدا لىنگەفرتەى بوو و مىلى لەگەل مەرگ دەكرد. كە خۆر ئاوابوو، لوورە لوور دەستى پى كردد. ھەورى تەپۆ و ميتشولە بەسەر زۆنگاۋەكەدا كەوتنە فريين. بنيادەمەكان، دەعباى كىوى، ھەر كامە لە ترسان پەنايان بردە بەر پەسيويك. لە نيوہراستى زۆنگاۋەكەوہ بليسە ھەستان. تىكەلاوبوونى قيرەى بۇق و لوورەى چەقل و وزەوزى ميش، دەنگىكى كىوييانەى سەير و سەمەرەى دروست كردبوو. زۆنگاۋەكە بە حاستەم ھەناسەى دەكىشا و لە بن بنەوہرا دەورەبەر و رەوہزەكانى ئاناوہرزاي دەلەرزاندەوہ. قولتەقولت دەكولى و ھەلدەستا. لەكەنارى زۆنگاۋەكە شلكە دەوہن جى جى خاكە شلەپەتەكەيان قەلشتبۆوہ و قەلاشتنەوہ و ھەلدريين و ھەلدان ھەروا بەردەوام بوو.

ماھير قاباچى ئوغلى لەوى لەچەقى سرووشتەكەدا لەنيو تەنيايى و سەرچاۋەكەى خيبر و بەرەكەتەكەدا راوہستا بوو و لەگەل ھەر ھەستانىكى دنيا، دللى بەتال و بەتالتر دەبۆوہ... لەولاترەوہ سىبەرە دريژ و ئاوساۋەكانى ئەو دەزگا زەبەلاخانەى بۇ زەنەكىشى و كانال كيشان ھيئابوويانن، كەوتبۆوہ سەر رەوہزەكانى ئاناوہرزا.

جوتيارى دلسووتاوى زەوى لە چوار لاوہ ھرووژم و پەلاماريان ھيئابوو... ھەر كەسە و لەو شوپنەوہ كە زەوييەكەى دەچۆوہ سەر زۆنگاۋەكە، جۆگەيەكى بچووكى لى دابوو و قوولاييەكانى پىر كردبۆوہ و خەركى ئەوہ بوون دوو قولانچ خاك لە چنگى زۆنگاۋەكە دەر كيشن. تەماحى ئەستاندى خاك لە زۆنگاۋەكە تا و ياپۆيكى سووتينەر بوو كە ھەمووانى گرتبۆوہ و سات بە سات پتر دەبوو. ھەر كەسە لە گۆشەيەكەوہ ھەلپكوتابووہ سەر زۆنگاۋەكە. بەسەدان كەنال و زەنە و جۆگەيان لە قاميشەلانەكەوہ بەرەو بەستينە وشكەكەى رووبارى ساورۆن كيشابوو و ئاوى زۆنگاۋەكەيان بەرۆژ و بەشەو بەتال دەكردەوہ و بەو جۆرە لەدەورانەورى زۆنگاۋەكە خاكى تازە لە بن زۆنگاۋەكە دەھاتە دەرى و زەوى و زارى وەرزيپەكانى دەورى زۆنگاۋەكە رۆژ بەرۆژ پان و بەرينتر دەبوونەوہ. ھەر لە ئيستاوہ خەلكىكى زۆر لە وەرزيپەكان ببوونە خواھنى زەوى و زارى پان و بەرين و دامودەزگا.

ماهير قاباچى ئوغلى، لەوى تۆزىك دورتر لە كەرەستەكانى خەرەند ھەلگەندن، لە ھالئىكدا كۆمەلنىك دەزگا و كەرەستە و مەكەبنەى زەبەلاھى ۋەك دىئەزمەى ئەفسانەى لى ديار بوون، لە سەيارەكەى خۆيدا دانىشتبوو و خەياللى ھەلگرتبوو. يەك جى سەر و مېشك و ددان و نىنۆك و لاق و چاۋ و بە ئاسنەوالەو لاستىك و مەكەبنەى ترمىبىلەكەى خستبوو كار و بىرى دەكردەو و لە رىگەچارەكەى شىتانه دەگەرا و دەيدۆزىيەو و دواى ئەوئەش وازى لى دىتان. ھەموو پاپۆرەكانى دەسووتىنران و بەبى ئەوئەى بزانى ئەوانەى سووتاندوويانن بۆچى ئەو خەيانەتەيان پى كر دوو، لە خەياللى خۆيدا لە نىو كەشتىيە سووتاوەكانيدا داماوانە پەلاقەزەى دەكرد.

قۆرت بۇغا گەردنى قىت راگرتبوو و سىنگى دەرەپەراندبوو و ۋەك ئەفسەرىكى بەشان و شەوكتەى عوسمانىيەكان رەپ و قىت راوەستا بوو و ورد ورد و گران و سەنگىن قسەى دەكرد: "... دەولەت دەبى ئەو زۆنگاۋە وشك بكا تەو. ئەگەر ئەو ئاقچاسازە پىنج سالى دىكە ئاوا بىمىنەتەو، مال كاول دەبىن و لە پەر و پۆ دەبىن و ئىتر لەو دەشتەدا تووشى چۆلەكە كوژىك نابى."

مامۆستا رۆستەم بەگ ھەر ئەوئەندەى گوت: "لە پەر پۆ..."

ئىتر بىدەنگ بوو. ئەوجار سەرى بە ھىمنى ھەلئىنا و سەرىكى قۆرت بۇغاي كرد: "باسى سەردەمى مندالىي تۆيان بۆ كر دووم. كە بۆت دەگىرەنەو پىاو مووى لى دەبىتە نەشتەر. نۆ برات بە نۆبەتەى مردوون و ھەر تۆيان بە زىندووبى لى دەرچووى، جەنابى قۆرت بۇغا، ھەر جەنابت..."

رۆستەم بەگ چاۋى پىر بېوون لە ئاۋ.

حاجى قۆرت بۇغا خۆى خاۋكىش كرد و دەستى راستەى بەدەم تەسبىح گىرەنەو خستە سەر ئەژنۆى و دواى ئەوئەى مژىكى لە جگەرەى نىو مۆدە زىرپىنەكەى دا، بە دەنگىكى لەرزۆك كە لە قوولايى دلبيەو دەھاتە دەرى، گوتى: "ئااااا، ئاخ، ئااااا، ھەر باسى مەكە مامۆستا، بىرىم لى مەكولبىنەو..."

ئەوجار باى نىو گوپى بەتال كرد. پوچاۋە و بچووكتر ديار بوو. بىت و ئاگاي لەخۆى بوايە، نەيدەھىشت ئاۋاى لى بى.

سلىمان ئەسلان سۆوى پەنجە بە دەنگىكى گر گوتى: "ئەو زۆنگاۋە كە زىانى بە برامان، بە دۆستى گيانى بە گيانيمان، بە قۆرت بۇغا ئۇغلو حاجى بەگ ئاغاي ماقوول و ماقوولزادەمان كەياندوو، بەو زووانە وشك دەكرى."

ئىتر ھەستا و گرماندى: "ئەو زۆنگاۋە دەكوژرى. ئەو زۆنگاۋە ۋەرھەمى بە گەورەمان، حاجى قۆرت بۇغا ئۇغلى ھەلپناۋە. ۋەرھەم. ئەگەر ئىمە خۇمان بە دۇستى گيانى گيانى حاجى بەگ ئەفەنى قۆرت بۇغا ئۇغلى دەزانىن، ۋەرن با ئەو زۆنگاۋە بۇ لە بنە بىنەن. ۋەرن با تەپوتۇزى لە تەختى بنى ھەستىنەن و بلىن حاجى قۆرت بۇغا ئۇغلى چاۋى دوژمنت كویر بى. دۇستايەتى دەبى ۋابى." "ۋايە."

ئالائەمىر بەبى ئەۋەى بەحال بىزۋى، ۋەك پەيكەرەك لە جىبى خۇى چەقىبوو، قسەكەى ئەسلان سۇۋى پەنجەى لە زارى قۇستەۋە و گوتى: "ھەر ئەۋەمان لى دەۋەشىتەۋە. ئەركى ئىمەيە ئەو جانەۋەرە بكوژىن كە دوژمنايەتتى گەورە و تاجى سەرمان دەكات." "ئەركى ئىمەيە."

زالم ئۇغلى بوو كە لەگەل گوتنى ئەو قسەيە ھەستا سەر بى. بالا بەرزەكەى ۋەك كەۋاننىك داھاتبۇۋە. بە زستان و ھاۋىن پالئۇ يەخە چەرمىنەكەى دانەدەكەند. جافر ئۇز پۇلاد بىدەنگ بوو. قاباقچى ئۇغلىش ھەرا.

ئەگەر زۆنگاۋەكە وشك بويا ، سەرچاۋە بەپىتەكەى جافر ئۇز پۇلادىش وشك دەبوو و ئىتر نەيدەتۋانى قامىشەكان بە خەلكى دىھاتەكان بفرۆشى بۇ كەپر و چارداغ. ماھىر قاباقچى ئۇغلىش بىدەنگ بوو. ھەتا ئىستا زەۋى و زارىكى ئاۋا پان و بەرىنى لە دەم ئاقچاساز ۋەدەست نەكەۋتەبوو و كە بتۋانى لەۋىۋە ھەۋلىكى پتر بدات بۇ دەركىشانى زەۋى لە زۆنگاۋەكە.

لە شارۆچكەكەدا بۇ وشككردنەۋەى زۆنگاۋەكە تۇفاننىك ھەلدەگىرسا. سلىمان سامى ديسان ھاتبۇۋە مەيدان:

"كوشتيان، لە ھەوت سالانەۋە ھەتا ھەفتا سالان، ھەموو چوكورواۋايان لە ھەوت سالانەۋە ھەتا ھەفتا سالانە كۈشت. ئەو مىشولانە نۆ براى حاجى قۆرت بۇغايان خواردوۋە. ئەو زۆنگاۋە ھەموو سالى دوو سى ھەزرا منداڭ و پىنج شەش ھەزار بەتەمەن لەو دەشتەدا دەكوژى. ئەو زۆنگاۋە وشك دەكرى، ئەۋىش دەسبەجى و بەبى راۋەستان. مىشولەى ئىترە ھەركامەيان سىسار كەكەچەلىكن. مىشولەى ئىسقاندار، خوتىنمۇ... دەۋلەت بەو زوۋانە ئامراز و كەرەستەكانى دەئىرى. كەنالىك... ھەر ئەۋەندە بەسە زە و خەرەندىكى لى بدرى ئىتر زۆنگاۋەكە تەۋاۋ دەبى..."

جافر ئۆز پۇلاد و ماھیر قاباقچی ئۆغلى له بنه وه چەتیان له کاره که دهخست و ته گهره بیان دهخسته بهری، بهلام بى سوود بوو. تازه قۇلیان هەلمالیسوو بۆ وشکرکردنی زۆنگاوه که. تهله گراف به دوای تهله گرافدا به ره و نه که ره بهرئ ده کرا. ناغا کانیش و له سه روویانه وه ئالاته میر، خه لکی گوند و شارۆچکه که بیان هان ددها و دنه بیان ددهان. هه وری میشووله کانیش که ته نانه ت به رۆژی رووناکیش پیاویان کهول ده کرد، یارمه تی ده ری ته و کهش و فهزایه بوون. ناغا کان ته نجومه نیکیان پیک هیتا. ته نجومه نه که بیان به سه ره رشتیی سلیمان سامی ناره ده ته دهنه بۆ خزمه تی قائمه قام. سلیمان سامی به دهستی پر وه چوبوه هه تنه شی قائمه قام. ده تگوت پسپۆریکی قه لاچۆکردنی ته پۆیه. ده یزانی ته پۆ و میشووله له و زۆنگاوه دا چۆن ده ژین و چۆن زاو و زی ده کهن و چۆن زۆر دهن. له گه ل ته وه شدا شووشه یه کی پر پر له میشووله ی زل زل له گیرانیدا بوو.

چاکه ت و پانتۆله نیلییه که ی سلیمان سامی که به پیی دواپی مۆده و پر به بهری دوورابوو، رواله تیکی ته واو گران و سه نگینی پی به خشیسوو. ده رزیله یه که له شیوه ی نیشانی زیڕین که له بۆینباغه خه ت خه تییه مارکه پارسییه که ی دابوو سه رنجی به ره و خۆی راده کیشا. ته و ده رزیله یه ده یانگوت هیما ی چوکوراوا بوو و سلیمان سامییش وته بیژه که ی.

به گران و سه نگینی چوه لای قائمه قام و بهر له وه ی دابنیشی شووشه پر له میشووله که ی له سه ره میژه که دانا. قائمه قام به و به وانی دیکه شی که به دوایدا وه ژووو که وتن گوت که له کوپوه دانیشن. سلیمان سامی که وته قسه کردن: "جهنابی قائمه قام کوره نیمه مردین. به واتایه کی دیکه، نیمه مردوین. زۆر ده میکه مردوین. حاجی قۆرت بۆغا که به ریژت باشی ده ناسی، یه کیکه له ده سترۆیشتووه کانی شار و له به ره مه پنه ره ناوداره کانه. میشووله نۆ برای نه ویان کهول کردوه. هه موو ده شته که خه ریکه له نۆبه تیدا ده مرئ. منداله کان، مندالی پاک و بی گهرد که هیشتا خونچه ی نه پیشکووتوون، وه که گه لای خه زه لوه ره هه لده وه رن. مردوو ته وه نده زۆر بوون، فریای کفن و ده فنیان ناکه وین. به تاییه تی له وه رزی هاویندا، زیندوه کان به شی ته وه ناکه ن مردوه کان بنیژن. ته وه درۆ نییه جهنابی قائمه قام، راستییه کی تاله که ده بی لیی رانه وستن و کاری بۆ بکه ن..."

که ته و قسه ی ده کرد، ته وانی دیکه به سه ره له قانندن قسه کانیان پشتراست ده کرده وه. "وشک کردنی زۆنگاوه که کاریکی ته ستم نییه... هه ره ته وه نده ی خه رهند و زنه یه کی به درژییی دوو سی کیلومه تر لی بدن. له ماوه ی چهند مانگی که هه لده چۆری. چهند شۆفل و بیل

میکانیکییه کی دهوی. خودا میللهت و دهولهته که مان له به لای زهوی و ناسمانی به دور بکا. نه من زورم لهو مه کینه و نامرازانه دیتووہ.

قایمه قام وده دنگ هات: "چیت گوت؟"

سلیمان سامی به تورپه بیه وه وه لامی دایه وه: "عه رزم کردی شتی وام زور دیتووہ. زور. قایمه قام گوتی: "به لی ی ی ی..."

سلیمان سامی به له بزپکی زویرانه وه له سهر قسه که ی رویشیت: "نیمه هه موومان تیداده چین جه نابی قایمه قام. دهستان به داویتت. رزگارمان بکه. نه و جار، میللهته که مان نه وه مووه زهوی و زاره شی دهست ده که وی. نه و زونگاوه، ناوا به کاری چی دی؟" قایمه قام له حالیکدا به نوکی قه له مه زهرده که ی دهست سمیللی ده خوراند گوتی: "به کاری هیچ نایه."

ده موچاوی زهرد و دریتژ و بن چاوه کانی رهش هه لگه رابوون و ناوسابوون. له پشت میزه که وره که وه بچوک دبار بوو و چاوه سووره فیلاوییه کانی له گلینه پیدا پته پتیا بوو.

"ههر کامیان جانه وه ریکی درندهن و ملوین ملوین هروورم ده بنه سهر شوینیک. نه که ژاوه پیشیان ده گری و نه جلویه رگ. سه ریکی نه وانه بکه، جه نابی قایمه قام..."

هه ستا و شووشه ی پر میشووله که ی له بهر دهستی قایمه قام دانا و له سهری رویشیت: "ههر درویشیه یان ده لی خه مجره... شمشیری میسری. تیی رو ده کهن و جهرگی پیای ده کوئن، دهی کوئن. خه لک ده کوئن. هاو نیشتیمانییه کامان ده کوئن..."

که گه یشته ئیره دهنگی له رزی و وه گریان که وت. ده گریا و به دهم گریانه وه دهی گوت:

"نااااااخ نیشتیمانه به لا لیدراوه که، نیشتیمانه بی که سه که... ناااااخ هاو نیشتیمانییه داماو و بی پشت و په ناکان... روژتیک له سهرمای چیاکانی قه فقاذا له سهرمان ره قمان کردنه وه و روژتیک له بن لم و خو له که ی بیابانی عه ره بستانیدا ناشتمانن و روژتیکیش له ده شته کانی روسیادا به کوشتمان دان و نه مرپوش نه وه ده تانکه یینه پیخوری میشووله، های هاو نیشتیمانه..."

قایمه قام دل سوژانه و دل دهره وانه گوتی: "جه نابی سلیمان سامی، برای به ریزمان..."

سلیمان سامی له پر ژیر بووه و ملی به ره و لای قایمه قام دریتژ کرده وه و چاوی تیوه بری.

"حکومته که مان له دهستی دی زونگاویکی بچوک هه لچورینی و وشکی بکات."

سلیمان سامی به دهنگیکی ماندوو و سله میوه وه لالیه وه: "بچوک نییه، بچوک نییه جه نابی قایمه قام."

"ئەگەر گەورەش بى، دەولەتى كۆماری تورکیا مان دەتوانى ھەلچۆپرىنى. زۆر خۇشخالم كە پىاوى ۋەك تۆ نىشتىمانپەرورە دەبىنم. ئەنگۈزى نىشتىمانپەرورە..."

سلىمان سامى لە خۆرە ۋەنىۋ قسەكانى كەوت: "كە بىر لە نىشتىمان دەكەمەۋە كزەم لە جەرگى دى. ئەمن تورك پەرستم. تورك پەرستىيەكەى ئىمە لەخۆپرايى نىيە، ئىمە بوون ۋ نەبوونمان بە توركانەۋە بەستراۋەتەۋە. لەو دەرو ۋ رۆژگارەدا ئىمەى تورك پەرست زووخاۋ دەخۆپىنەۋە. ھەر كزەمان لە جەرگى دى ۋ دان بە جەرگىشماندا دەگرىن..."

قايمەقام لە حالىكدا ھەلدەستايە سەر پى گوتى: "سوپاست دەكەم. بەو زووانە دىم ۋ سەر لە زۆنگاۋە گەورەكەى مەلبەندەكەتان دەدەم."

سلىمان سامى ۋ ئەوانى دىكەش بە پىي فەرماندارەۋە ھەستابوون ۋ وىكرا گوتيان: "پىلاۋت لەسەر سەر ۋ چاومان جەنابى قايمەقام."

سلىمان سامى لەو كاتەدا ھاتە پىشەۋە ۋ خۆى خستە سەر دەستى قايمەقام. بەلام قايمەقام ئىزنى نەدا دەستى ماچ بكرى ۋ ھەتا بەردەرگاىە بەرپىي كردن.

ماۋەپەك بەسەردا ھات. ھەموو شارەكە چاۋەپىي ئەۋە بوون فەرماندار بى، بەلام ھىچ سۆراغى نەبوو. شار ئۆقرە ۋ سەبرى نەمابوو. ۋەفدىكى دىكەيان نارە ئەنكەرە بۆ ۋەزارەتى تەندروستى. ئەمجارەيان سەرپەرشتى ۋەفدەكە مامۇستا رۆستەم بەگ بوو. سلىمان سامى لە ژوورى ۋەزىرى تەندروستىش دەستى كرده گريان. ۋەزىرى تەندروستىش ۋەك قايمەقامەكەى ئەدەنە بەزىيە بە فرمىسكەكانى سلىمان سامىدا ھاتەۋە ۋ گوتى: "كۆماری توركيا ۋەك ئاوخواردنەۋەپەك بەلايەۋە ئاسانە زۆنگاۋىكى بچووك ۋ شك بكات.

سلىمان سامىيىش بە لووشمەلووشم ۋ گریانەۋە گوتى: "بچووك نىيە، بچووك نىيە جەنابى ۋەزىر."

"گەورەكەشى..."

ئەۋەى گوت ۋ لەجىي خۆى ھەستا ۋ لەسەرى رۆيشت: "پىشتىۋانى ۋ دەستخۆشانە كردن لە نىشتىمانپەرورە ۋەك ئىۋە ئەركىكى نىشتىمانىيە."

ئەوجار بەۋپەرى گران ۋ سەنگىنىيەۋە لە سلىمان سامى چوۋە پىشى. ئەۋانى دىكەش ۋ وىكرا ھەستابوونە سەر پى. سلىمان دەست لەسەر سىنگ ھەر دادەھاتەۋە ۋ لە حالىكدا كەش كەش بېۋە، دەستى راستەى لە دەستى ۋەزىر نا. ۋەزىر بە دەم رىك گوشىنى دەستى ئەۋەۋە، لەسەر خۆ پرىسى: "تۆ ناوت چىيە؟"

"سليمان سامى داغ ياران."

"زۆر باشه... زۆر زۆر باشه."

ئەوجار سەرى بىردە بىن گوئى و بە سرتەوہ گوئى: "بۇ خولى داھاتوو... پىئوستيمان پىتتە." سليمان سامى داغ ياران بە روخسارىكى گەش و شادەوہ داھاتەوہ و دەستى گرت. وەزىر لايھاتتوانە و زۆر سىروشتى دەستى بۇ شل کرد. سليمان سامى ھەر دوو دەستى ماچ کرد. وەزىرى تەندروستى ھەتا بەر دەرگای بەرپى کردن. كە ئەوان لە وەدەر دەكەوتن، دەستى كىرەبوو بە يادداشت کردن.

مەكىنە و دەزگای زەبەلاح ھاتنە بەستىنى زۆنگاوەكە. كۆمەلەك پىاوى شەلوار شىنى چەور كە ديار بوو لووتبەرزانە بەرپىتەدا دەپۆشتن، مەكىنە و دەزگاكانيان لە تەنىشت يەك رىز كردن. بىلە ميكانىكىيەكان زۆر زل بوون. وەزىرەكان لە گوندى دوور و نزيكەكانەوہ ھاتبوون و بە ترس و خۆفەوہ سەبرى ئەو دەزگا و مەكىنانەيان دەکردن بۇ ئەوہى بزائن چىن. پىاوەكان ھەموو رۆژى دەستيان تىپەردەدان بەلام مەكىنەكان لە جىيى خۇيان نەدەبزوتن و زەنيان لى نەدەدا و خەرنەديان ھەلنەدەكەند و ئاوى زۆنگاوەكەيان بەتال نەدەکرد. ھەموو چاوەرپىيى وەكاركەوتنيان بوون، بەلام ئەوان وەكار نەكەوتن و نەكەوتن و لەوى لە دەم ئاچچاساز، لە لاي رەوہزەكان وەك كۆمەلەك چىر و جانەوہرى زەبەلاھى نارنجى و وەك ئەوہى لەتەك بىن لە ئاناوہرزا، بىجولە كەوتن.

كەس نەيزانى ئەو دەزگا و مەكىنانە بۆچى ھاتوونە ئەوى و كارىش ناكەن.

ماھىر قاباچقى ئوغلى دەستى لەسەر دللى دانابوو و چاوەرپى بوو. پىئوست بوو بەر لەوہى زۆنگاوەكە ھەلچۆرپى، پى بە پىيى وشكبوونى زۆنگاوەكە دەست بەسەر پارچەيەكى گەورەدا بگرى كە لە رۆژھەلاتەوہ يان لە رۆژئاواوہ يان لە باكور يان باشوورەوہ دەچۆوہ سەر ئاچچاساز... دەبوو ھەتا بەلگە و قەبالەى وەك پارچە زەبىيەك بەدەست نەھىنى، ئەو زۆنگاوە وشك نەكرى و ئەو دەزگا و مەكىنانە ھەتا دەستەبەربوونى ئەو بەلگە و قەبالەيە، واتە راگەياندى رازىبونى دەرويش بەگ، لە جىيى خۇيان نەدەبزوتن. وەك چىرەجانەوہ و دەعبا ئەفسانەيەكان، لەبەر تىشكى مانگەشەو لە كەنارى دەشتەكە و لە ھالىكدا سىبەرە قورسەكانيان دەكەوتە سەر گابەردەكان و وینەيان لە ئاوە زولالەكەدا بەسەر يەكدا دەشكايەوہ و گەورە دەبووہ...

رۆژتیکیان بهیانی، مه‌کینه و ده‌زگا زله‌کان، لووتی پۆلایینی درێژ و بیلدار و نارنجیه‌کانی خۆیان به‌رز کرده‌وه و له‌ حالیکدا زه‌وی له‌ بن تۆپ و تایه‌کانیاندا ده‌له‌رزى، به‌ هاره‌هاپ و گرمه‌گرم ملی رینگه‌یان گرت و رویشتنه‌وه. وه‌رزیره‌کانی گونده‌ دوور و نزیکه‌کان هاتبوونه‌ سه‌یریان. ئەوان ده‌یانویست بزانه‌ ئه‌وانه‌ چۆن ئیش ده‌کهن. ئەگینا برۆیان نه‌ده‌کرد ئه‌و مه‌کینه و ده‌زگایانه‌ ئه‌گهر له‌وه‌ش زلتر بوایه‌ن، بتوانن زۆنگاوه‌که‌ هه‌لچۆرپینن. ئەوان پێیان وابوو مه‌حاله‌ ئه‌و ئاوه‌ هه‌لچۆرپیت و ته‌واو بێت. ئه‌گهر راستیتان ده‌وی ئه‌وانیش که‌ هاتبوون و زانیبوویان ئه‌و زۆنگاوه‌ وشک ناکریته‌وه، به‌و رینگه‌یه‌دا که‌ هاتبوون گه‌رابوونه‌وه.

له‌و جه‌نگه‌یه‌دا عه‌لی ره‌زا درێژه، له‌ گه‌ل براده‌ره‌کانی و به‌ نرخى گیانی خۆی و منداله‌کانی خه‌ریکی به‌رینه‌کردنه‌وه‌ی چزیلک (دوورگه‌) سه‌که‌ی نیۆه‌راستی زۆنگاوه‌که‌ بوون. ئەوان تا ئیستا توانیبوویان ئه‌وه‌نده‌ زه‌وی له‌ چنگ زۆنگاوه‌که‌ ده‌ریپینن که‌ له‌وی گوندیک بۆخۆیان بنیات بنین. رۆژ له‌ گه‌ل رۆژ کلکه‌یه‌کی به‌پیت له‌ بن زۆنگاوه‌که‌وه‌ سه‌ری وه‌ده‌ر دهنه‌ و باوه‌شى بۆ ده‌کردنه‌وه‌ که‌ دانه‌ویله‌ی لی بچینن و ئه‌ویش بۆیان پێ بگه‌یه‌نی. عه‌لی ره‌زا و هاوڕێکانی به‌ خوینی دل کێلگه‌ و زه‌وی و زاری خۆیان به‌ده‌ست هینابوو و هه‌ر به‌ خوینی دلێش به‌ده‌ستیان دیتا. وه‌رزیره‌کانی که‌ناره‌که‌ش به‌ هه‌لکه‌ندن و لێدانی سه‌دان و بگره‌ هه‌زاران جۆگه‌ و زنه‌ و به‌نداو، ئاوه‌که‌یان ده‌کشانه‌وه‌ و پارچه‌ پارچه‌ خاکه‌که‌یان له‌ چنگ زۆنگاوه‌که‌ ده‌ردیتا. تالانه‌که‌ ده‌ستی پێ کردبوو. وه‌رزیره‌ بێ زه‌وی و زاوه‌ ده‌ست له‌ گیان شوشتووه‌کان له‌ لایه‌ک و ئه‌و ئاغا و به‌گ و جووتیارانه‌ش که‌ له‌ که‌ناره‌که‌ زه‌وی و زاریان هه‌بوو، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ به‌ وه‌ک گورگی برسی په‌لاماری ئاقچاسازیان ده‌دا و هه‌موو رۆژیک، هه‌رکه‌سه‌ و پارچه‌یه‌کی له‌و خاکه‌ بر ده‌دا که‌ وه‌ک زێری بێ خه‌وش وابوو. له‌ ده‌وربه‌ری ئه‌و خاکه‌ به‌پیته‌ و له‌ بن ئاوه‌ له‌کوله‌که‌وه‌، ململانییه‌کی به‌جۆش و خه‌وش له‌ ئارادا بوو. هه‌ر که‌سه‌ و خۆی گورج و گۆل ده‌کرد بۆ ده‌ره‌پنانی چاوی ئه‌وی دیکه‌.

ته‌قه‌ته‌قی کيسه‌له‌کان و قاوقیز و چه‌هچه‌هه‌ی پر له‌ شه‌هوه‌تی مه‌ل و بالنده‌کانی به‌ر له‌ تاوه‌لات ده‌ستی پێ کردبوو. که‌ تاو که‌وت لووره‌ی چه‌قه‌ل پرايه‌وه‌. دنیا نوقمی جۆش خه‌وش و ناز و نووزی له‌خه‌و هه‌ستان و نوقمی خوناو و گه‌شانه‌وه‌ و زیندرویه‌تی بوو. دهنگی چروچانه‌وه‌ری بچووکى پيستم ره‌ق، که‌ له‌ به‌ر خۆره‌تاوه‌که‌ به‌ ملوین ره‌نگیان لی ده‌بۆوه‌، له‌ ئاو و خاکه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری و تیکه‌ل ده‌بوون و وه‌ک رووباریکی پان و به‌رین ده‌که‌وته‌ ری. ده‌سته‌یه‌ک ماسیگره‌ی ره‌نگ یاسه‌مه‌نی، که‌ گه‌واله‌ سیبه‌ریکی خه‌زکیان خستبووه‌ سه‌ر عه‌رزى

و جارتيك و ياك دههات و خهست دهبۆوه و جارئ دهكرايهوه و كال دهبۆوه، بهرهو خۆزه تاوه كهى كه له ئاسۆ سهرى وهدهرنا، دايان له شهقهى بال. تاويك دواتر له گهه بهرز تر بوونه وهى خۆزه تاوه كه دا، زۆنگاوه كه كهوته گرم و هوپ و هه موو دهنگه كان تيكهه بوون، تا شه وهى رووناكايى هه تاو ورده و داكشا و هه موو دهنگه كانى كپ كرد.

دهرگاي ترومبيله كهى داخست و وهك باى شه ما له بهرهو تاوه خهست و مهيله و سهوزه كه پيى پيوه نا. هاره هارى ترومبيله كان كه وهپى كه وتبوون، هه موو دهنگه كانى دهشت و زۆنگاوه كه يان له خۆياندا ون كرد. سه ياره و ترومبيل و كاميونه كان به كاوه خو گه يشتنه ريگه سه ره كييه كه. كه دوور كه وتنه وه، ماهير قاباچى توغلو له پشته وه را سه يرى كردن و بزه يه كى پر له ره زامه ندى له سه ر ليوان بوو و له سه رخز گوتى: "برۆن، برۆن ديسانيش ديته وه."

ناخى پر بوو له تيشكان و ته ماح و ژان و په ژاره. له حالتيكدا گلتمك و كه رسه كه كان له بن پييانيدا ورد ده بوون، له ته نيشت ترومبيله كه يه وه كه وته پياسه كردن. چوه پيشتر و لقه قاميشيكي هه لكه ند. وهك بيهووش و خه وگه ران، هه ر ده تگوت هيج تاگاي له خۆى نيبه و خه يالى به رهو شوينيكي ديكه فرپوه، له حالتيكدا نو سه نه كه به داوده لينگييه وه ده نو سان، له ته نيشت زۆنگاوه كه كهوته پياسه كردن. شه كيسه له شينانه ي له دهم زۆنگاوه كه نو ستبوون، به شلپه شلپ خۆيان به تاوه كه دادايه وه. له نيو بونى خهست و قورسى زۆنگاوه كه و بونى گز و گيا و قور و ليته دا، له حالتيكدا جار و باره توژه بوينيكي گوله نيرگزه كان به شه پول به سه ري دا دههات، چوه پيشتر و په يتا په يتا له گهه خۆى قسه ي ده كرد: شهو چه م كرد؟ چه م كرد شه من... شه گه ر دوای گه رانه وه م له قيه ننا دامه ز رابايه م... به دهم هه لمژيني بو نه گه رمه كه وه، وهك شتيكي لي بز ر بوويت، به دوای بوينيكي ليل و نامودا ده گه را كه له ره وه زه كانى ئانا وه ر زاوه داده گه را و شه پيى وابوو بونى به رده. عوسمان ره مزى ئيستا به رپوه به رى گشتييه. ئيستا شه كاميون و شورفل و داوده زگايه هه ر به شه مريكي شه و ئيره يان به جي هيشت...

من، من، من... شه من چه م بوى ده يكه م. خوئينده وارم... له قيه ننا... چه م له وه مه م له كه ته دا چه ند كه سى وهك من ده ست ده كه وي؟ شه گه ر ئيستا بو يامه به رپوه به رى گشتى، ده رويش به گ كلكه سووته ي له به ر ده كردم و خۆى به سه ر پيلا وه كام ده كيشا... ده رويش به گ هات و له به ر چاوى را وه ستا. له سه ر زۆنگاوه كه و به به رچيئه يه وه كه هه ر دههات و گه وره تر ده بۆوه... چه م شه من دؤراوم؟ مه زرايه كى ميكانيزه، دوو، شه و جار؟... شه ونده ي ديئي؟ هيشتا درهنگ نه بووه. پياوماقوولى شه نكه رده م زؤر ناسيوه... عوسمان ره مزيش بوو به

فهرامه سۆن... نازانم چ پلهیه کی ههیه... ئیرهیی به عوسمان ره مزى نابهم. هه ر ئى ئه وهى نیه. هه میشه ی خودا چاره نووسی له سه ر ئا و نایه که. به لآم عوسمان ره مزیش ده توانیّ ده و له مه ند بی. بووشه. هه ر له ئیستاوه له چه ند بانکدا پارهی خه واندوه و له چه ند دامه زراویه کی به ره مه مه ی نه ردا به شی ههیه... "ئه و بۆنه تیژه ی له زۆنگاوه که هه لده ستی، لووتی بنیاده م ده خو ری نی. ئه و بۆنه چییه؟ لیگه ری با شو فی ره که له و ی له ترۆمبیله که دا هه ر چاوه ری م بی. ئیستا بیر له چی ده کاته وه؟ چیی ده و ی؟ چیی له دل ی دایه؟ له خه یالی چی دایه؟ ژیانیکی ته سک و ته نگه به ری ههیه. هه ر ده لئی له باز نه یه کدا و ئه ویش باز نه یه کی بی مانا و بی واتادا ده ژى. ده خه و ی، هه لده ستی، لیّ ده خو ری و دیسان ده خه و یتته وه. سه به ی نییش هه مان تاس و هه مان هه مام. هه ر ئه وه نده. ژیانیکی به تال و بی ره نگ و بۆن. تیشکی هیچ هیوا یه ک دل ی رووناک ناکاته وه. باشه ده کرى چ هیوا یه کی هه بیته؟ کیّ چووزانی... ده رویش به گ، ده رویش به گ... برابه تی... ئاخخ گه نجی تی، کیّ چووزانی سه به ی چیی به سه ر ده ی؟ سی به ری کی در یژ... سی به ری ره وه زه کان، سی به ری ئانا وه رزا و چپاکانی رووبه روو، به ره و به ری خورا و در یژ بوونه وه و جیکه جیک و قاو قیژه کان ده ستی بیّ کرد... جۆش و خرۆش....

ده نگ یکی چر و ناروون، ده تگوت شتیکی گه وه ده که و یتته ئاوه که وه... ده نگه که ورده ورده ده نیشتیته وه و دیسان ده ست پیّ ده کاته وه. قابا قچی ئو غلی له نه کاو وه خۆ هاته وه و دیسان دوور که و تنه وه ی سه یاره و کامیۆن و شو فله کان و زیندوو بوونه وه ی سه ره له نو بی ده نگه کانی زۆنگاوه که ی لیّ روون بۆوه و ئه وه ی به می شکی دا تی ده په ری هاته سه ر زمانى: "ناااخ، ده رویش به گ."

سه ری کی ده و رو به ری خۆی کرد. ماسی گره کان که تا و یتک به ر له تا و که و تنیّ هه لفری بوون و له چاوان ون ببوون، له حالیکدا جار ی ره نگا وه ر نه نگ ده بوون و جار ی سپی هه لده گه ران، یه که به یه که به په ر و بال ی لی ک کرا وه و قاچی نووشتا وه یانه وه له سه ر خۆ له زۆنگاوه که نیشتنه وه. خۆ ئه گه ر ئه و کاره ی ده رویش به گمان تی که وه پی چابا، هه موو شتی ک ده رپا یه ی وه. مه زرایه کی میکانیزه که... که... عوسمان ره مزى چیی گوت؟ گوتی... هه ر که س بیه و ی مه زرایه کی میکانیزه ی پی شکه و تنه و ی... وه ک مه زرا میکانیزه کانی ئه و رو پای هه بی، چه ند ی سه رمایه ی بو ی ده و له ت ده ی دات ی. چه ند ی بیه و ی. کام خاکی دنیا یه له هه مووان به پیت و به ره که تتره له بن زۆنگاوی ده رکیشه... ئه و کات هه موو شتیکی، ناغا و کو یخای... و جا دانه ویله... هه زار دو ئم... پرته قال، لیمۆ و لاله نگ ی و نارنج... هه موو پیستی چرچ و لۆچ. له به هار اندا گولباران

دەبن و ناتوانى بېچىتە نىبو باغى پرتەقال و لىمۆ. ھەر بۆنى گول دەتخا. ھەر دارەى ھەزاران مېشەنگويىنى سەرخۆش و شاد و دەم پر لە ئاوازی لەسەر دەنىشى...

ماھىر بەگ دلى پر بوو لە خۆشى و بۆن و بەرامەى گولەلىمۆ لە لووتىدا و لەرزە و لەردەى بالى مليۆنان مېشەنگويىن و برىقەى دەمارى شىن و روون لە چاوەکانىدا بوون.

لە كوشتنى دواوەى سەيارەكەيدا پالى دابۆوہ و بە دەنگىكى نەرم و خۆمانە و تىزى لە شادى و ھىوا گوتى: "وہرى بکەوہ. بچۆ مالى دەرويش بەگ، بۆ كۆشەكەى سارى ئوغلى... با برۆين. بچين سەرەخۆشيبەكى لى بکەين... وا نىبە؟"

ئەوجار بېرى لەوہ کردوہ باشە دەرويش بەگ كىي مردووہ؟ جا چونكە وەبېرى نەھاتەوہ، لەسەر قسەكەى خۆى رۆيشت: "نا، با نەچين. با بزائم، دەرويش بەگ كىي مردووہ؟" شۆفېرەكەى گوتى: "كەسى نەمردووہ."

"سەيرە، سەيرە، ئەوہ من چمە؟ دەى باشە وەرى بکەوہ با بچينە مالى دەرويش بەگ. وەرى كەوہ، وەرى كەوہ با بچينە كۆشكەكەى سارى ئوغلى."

وہلی شہ مال گوتی: "راوہستہ، ہەر لیږه راوہستہ مہستان تا ئەمن سەرینکی ئەو زۆنگاوە دەدەم و دەگەرپیمەوہ. دەورینکی زۆنگاوەکە لی دەدەم و شوینیک دەدۆزمەوہ کە بکری لە بن ئاوەکە بیهینینە دەری. ئەتۆ لیږه بە، ئەمن ئەوہ رویشتم..."

وہلی شہ مال غاری دەدا. بە ھانکەھانک ھاتەوہ و راوہستا. دەست و پەنجە لیڤ کردبوونەوہ و سیبەرەکە ھیندە ھیندە بنیادەمیک درێژ و سیبەری دەستەکانی کەوتبووہ سەر دیوارەکە و بی جوولە بەویوہ نووسابوون. شلەژا، ھەر دەتگوت روچیان کیشاوە. لە پشت دیوارەکەوہ دەنگی شەق و ھۆری ھەزاران مەکوک دی. لوورەیکە کپ و قورس و دوورودرێژ لە دەوری شەقەشەقەکە دەتالی. سیبەرەکە لەسەر دیوارە سپییە ماتەکە ھەلکشان و داکشانی ھەبە و لەگەڵ ھەر ھەلکشان و داکشانیک درێژتر دەبیتتەوہ. را دەکا، رادەوہستی، دەگەرپیتتەوہ و لینگە درێژەکانی وەک مقەست و خیرا دەکریتتەوہ و ویک دینەوہ. دەستەکانی گەرە و بەجوولەن و لەگەڵ گەرەبوونەوہی سیبەرەکە، جوولە و ھەولەکانیان پتر دەبی. گەلای چنارەکە وەریوہ. پارکەکە رووبەر، ریزی دارکارەباکان و لە بەر ھەر داریک کۆگا کۆگا تیشکی سپی بە شەپۆل. سەگیک زمانی دەرکیشاوە و لە تەنیشت یەکیک لە دارەکان لینگی بەرز دەکاتەوہ. دوو کەس کە پالتوی خۆلەمیسییان لەبەر کردوہ، خۆیان پیکەوہ نووساندوہ. کابرا قژی درێژ و سپی و زوور و دەموچاویکی درێژووکەبە و دەوروبەری چاوەکانی پر لە چرچولۆچ. قژی درێژ و وەک شەبەنگی ژنەکە لایەکی دەموچاوی کابرای داپۆشیوہ. گەرما، گەرما یەکی لەرزۆک کابرای داگرتوہ. کچۆلەکە جار نە جارێک سەرینک دەکیشی و بە سلەسل چاویک لە دەوروبەری خۆی دەکا... سیبەری سەگەکە و ئەوانە لەسەر کورسیی پارکەکە دانیشتوون، لەسەر دیواری کارخانەکە تیکەل دەبن... ئەو سیبەرەش وەک نەخشی بەراوەژووی وینەیک بەسەر دیوارە سپییەکەوہ بەجی دەمینی. بی جوولە، بزمارچن، سڤ و بەستوو. دیوارەکە ھەلکەندوہ.

لەر زۆك بە چركەچركى سەد ھەزار سەعاتەوہ... سىبەرەكە لە نەكاو ون دەبى... لە نىوان نەرمى و نووشتانەوہكەيدا، شتىكى وەك شەرم و بەزەبى و مېھربانى و دۆستايەتى و گەرم و گورى و ھىوا و ھاتنەوہسەرخۆ، بزر ببون. سىبەرى سەگەكە پەيتاپەيتا لىنگى بەرز دەكردەوہ و مىزى بە سەر شلق و ھۆر و تەفە و رووناكايىبەكەدا دەكرد.

سىبەرەكە بەسەر ئاويكى مەند و راوہستاوہوہ كە خۆل و خاك و ئاومالك لەسەرى مەبىبو و جار و بار پەر و پۆى پەرش و بلاوى لەسەر دەبرىسكانەوہ، پان بۆوہ. كارخانەكە ماندوو و ھىلاك و شەلالى ئارەقە بوو. پىنجى گەسگەكى سەر لىوارى ديوارەكان، شىدارى ميز و بۆنى ميز. ئەسپىكى كز و لاواز بە عارەبانەكەوہ كە سەرى بەردابۆوہ، ھەر گەيشتە بن ديوارەكە، راوہستا. لاقەكانى لىك كرنەوہ و مىزەكەى كرد و دواى ئەوہى چەند جارىكى كەفەلى لەبەر يەك كىشايەوہ و ويكى ھىنايەوہ، ئاوپىكى داوہ و سەيرىكى مىزەكەى كرد و وەپى كەوتەوہ. لە داوہى چىبى نەمابوو تاو ھەلى و سىبەرەكە بەسەر وردە شەپۆلى بەخۆل و تۆز و كا و كۆت داپوشراوى ئاوەكەوہ شەپۆلى دەدايەوہ. شان بە شانى بەرزبوونەوہى خۆر، سىبەرەكە تۆختر دەبوو و پتر بە قولايى ئاوەكەدا رۆدەچوو.

رەوہزەكانى ئاناوہرزا لەگەل تاوھەلاتندا رووناك دەبوونەوہ و دەدرەوشانەوہ. سىبەرەكە زۆر سەير درىژ دەبىتەوہ و چەندى پتر با دەكا، يالى ئەسپەكەى بنىشى وەك ھەر ھەو دەكا و ھەلدەمسى. ئەسپەكە بە كلك و يالى پەخش و پەرىشانەوہ لە مانگەشەوہكەدا لەگەل بۆنى ئارەقەكەى بەرەو پىتەوہ دەخوشى و چەندى پتر دەچىتە پىشى، يالى بلاوتر دەبى و ھەلدەستى، گوتى:

"راوہستە، راوہستە، وەلى شەمان."

سىبەرى ئەسپەكە كەوتە سەر رەوہزە ئەو رەوہزە سوورە كالى لەبەر مانگەشەوہكە مەيلەورەش دەچۆوہ. سىبەرى ئەسپە يال پەرىشانەكە بەسەر ديوارەكەدا غار دەدا. وەلى شەمال دەخولیتتەوہ، بە دەورى بەردىكدا. بەردە مەرمەرە سپىبە خەت خەتى و نەخشدارەكەى كرووہتە قەلغانى خۆى و دەخولیتتەوہ. لە سەر ديوارەكە دە ئەوئەندە گەورەتر بۆتەوہ، يالى ھەستاوہ و دەجوولى وەك گای دەم بىن كراوى گىرە بەدەورى خۆيدا دەخولیتتەوہ.

"وەلى شەمال، وەلى شەمان، راوہستە."

سېبەرەكە بۇ تاويك له رهوهزه كاندا ون دهبي. گابهردده كان ودهك لافاو له رهوهزه كانهوه خلور دهبنهوه. ئەسپه يال پهخش و پەريشانه كه له داوينى چياكه وه هه لده كشي و له بن سمه كانيبه وه بهرد دهرده پهرن.

هه راي كرد: "راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

تاو هه لات.

"فهرموو بهگ."

"تو نامهردى. ئەوه ئيستام ناسيبه وه."

"دهست راگره بهگ. دهست راگره دهرويش بهگ. دهست باگره، باشه؟ گويم بدهيه جا دوايي

چيت پي خوشه بيبكه."

گه لا زهرده كان له بهر تيشكي هه تاوه رهنگ مسيبه كه، خهتي سوور سووريان پيدا هاتبوو. داره چناره كان گهش و چر. گه لاي زهردى رهگ سوور، وهكوو باراني دهباري و پهرش و بلاو دهبي.

له گه ل راوهستاني هه لوه ريني گه لا كاندا، بارانه كه دا بكرد. هه رويكي زهرد، زهرديكي زيپين، چين به چين و ليل و قوراو پر له خالي بريقه دار ودهك گوزه ي سهروين هه لده رزا. خرهمي نال و بزمار لهو ديو هه وره كه وه و تيكه لاي خرم وهوري بارانه كه.

"راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

"وهره بكموژه، وهره بكموژه، وهره بكموژه."

له سهر عه رزه كه له په ناي ره وهزه مؤره زبر و پر له گرتيه كه، دريژ بوو. سه گه كه، سه گيكي بوور كه پشتي زهرد ده چۆوه، سه گيكي ميگه ل هينده ي ئەسپيك، لينگي هه ليناوه و له ته نيشت به رده كه به ده و نه نيك هه لده ميزي. دهست و ده موچاوي هه لساوه و گرده رانه بي مووه كانيشي هه روا. گه سه گه سه كه سه گه كه وه خوروو ده ها و سه گه كه له تاو خوراني نيوكه لي خوي به گه سه گه سه كه ده خوري ني.

"راوهسته، راوهسته وهلى شه مال."

ته قه ي تفه نكه كه له ره وهزه كان گه را.

"سه يركه مهستان."

خاكيكي رهش و ورد و نه رمي ودهك ساواري لي ده كه ويته وه.

"ئەو دەيبىنى مەستان لىرە چەندەمان خاك پى دەبردى. چەند دۆنم؟ دەى بلى چەند؟ ئاۋەكەى قولە؟ ئەمن ئىرەم ھەلبۇزارد. ھىى كەس نىيە، بى خاۋەنە. كەپرەكە ھەر ئا لىرە ھەلدەبەستىن و پەرژىن و چەپرەكەشى خۆم دەىچىم. قامىشەكەى خۆم دەىھىنم و سەربانەكەى ھەلەش دەكەم... دىوارەكانىشى ھەر خۆم سواغىيان دەدەم. مائەكەشم ھەر لىرە ساز دەكەىن. كەپرىكى جوان. بە قامىش. ئەمن قامىشم خۆش دەوى. بەداخوۋە تۆزىك درەنگ وەخۆ ھاتىنەۋە. درەنگ ئەقلمان كەوتە كار. درەنگ وەخۆ كەوتىن. بەلام دەى باشە، زەرەر لە نىۋەشى بگەپرىتتەۋە ھەر باشە. لىرە، لەو ئاقچاسازە خاك و ملكىكى زۆر بر دەدەىن. خۆ بە ئاۋەكەدا بدە. ئەمن دەستت دەگرم. ئەگەر زۆنگاۋەكە وىستى قوتت بدا، خۆم دەرت دەكىشمە دەرى. دەى خىراكە بىجولئوۋە، مەترسە، ھىچ نىيە."

ئاۋەكە تا ئەژنۆ دەھات. تەركى زۆنگاۋەكە ۋەك بىشەت بە پىيانەۋە دەنوسا.

گوتى: "باشە، باشە."

"لىرە دەكرى بىجەپرىنەۋە و نىشەتەجى بىن."

"باشە، باشە."

"ئەرى باشە ھەتا ئىستا بۆ ئەقلمان پىي نەشكابوۋ؟ ھەر كەسە و مشوورىكى لەخۆى دەخوارد و دەھەسايەۋە... ئىمەش سەگى پاسەۋانى بەگەكان بووین..."

"باشە، باشە."

"باشە، باشە. كورە ئەقلى جاحىلى ھەر وايە ئىدى. كە تەفەنگىكت دەدەنى، خۆت لى دەبىتتە پادشای كىۋى قاف."

كە بەرەۋ چەقى زۆنگاۋەكە دەچوۋ، گەبىشە پۆلە دەۋەنە توتتەركىكى چىر. راۋەستا و دەستى كورە سىبەرى چاۋەكانى و سەپرىكى ئاناۋەرزا و رەۋزە مۆر و سوورە بىقەدارەكانى كرد و گوتى: "دەى باشە، باشە."

"باشە، باشە باران دەبارى. خۆلمان بەسەر. ئەو ھەموۋە پىاۋەمان كوشت بۆچى؟ لە پىناۋى ھىچ. دەكرى بلىي باشترىن نىعمەتى خودامان فەوتاندن. گەنجىتى... ئىستا ئەگەر بلىن ھا مېرۋولەيەك ئەزىيەت بكە، بىكوژە، نايكەم، نايكوژم. دەلىي پاش فەوتاندن و بەفپرودانى گەنجىتى، بنىادەم ئاقلى دەكرىتتەۋە."

بنىادەم كە تەمەنىكى رادەبرى، تازە نرخ و بايەخى مروف و چىر و جانەۋەر و تەنانەت گۆ و گىا و پووش و پەلەشىشى لى روون دەبىتتەۋە."

"دهی باشه، باشه، زۆر باشه."

وهك مریشكێك كه ئاو دهخواتهوه، ئاوا زاری بهرهو ئاسمان كردبۆوه و لهسه‌ری رویشت: "به خودا باشه، زۆریش باشه. کوێر چیی له خودای دهوی دوو چاوی ساغ. بروانه، یه‌که‌م سال لێره ته‌ماته ده‌چه‌قیین، هۆ له‌ویش با‌ینجان... ئه‌ها، چیی نه‌مابوو له‌بیرم بچی، هیئندی بامییه‌ش لێره... بروانه ئی‌ره‌وه‌ش ده‌بیته کی‌لگه بی‌به‌ر. پی‌مه‌که‌نه چاوه‌که‌م، وشکی ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌من له سه‌ر سه‌ری خۆم مه‌رج و گریو ده‌که‌م که ئی‌ره وشک ده‌که‌ینه‌وه. به پیر و به پی‌غه‌مبه‌ر هه‌ر ئه لێره کی‌لگه‌یه‌کی باش بو‌خۆمان ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ین."

"باشه، باشه. ده‌یکیلین. خا‌که چه‌ور و به پی‌ته‌که‌ی ده‌بریقی‌ته‌وه."

"باشه، باشه."

هه‌ر یه‌که‌م جاری بی هه‌ستی کردبی هه‌وا هه‌یه، زۆر به چیژ و له‌زه‌ته‌وه تاسه‌بارانه و یه‌ک پشوو هه‌وا‌که‌ی هه‌لمشته نیو سی‌یه‌کانی‌یه‌وه. ده‌ماری ملی هه‌ستا و شل بۆوه و له‌سه‌ری رویشته‌وه: "ده‌بیته کی‌لگه‌یه‌ک پلنگی لی‌ ده‌رنه‌چی. چر و پر."

"باشه، باشه. لی‌ ده‌رناچی. جا سو‌یسکه‌تان بو‌ ده‌گرن، هه‌موو روژی نو‌ دانه. ته‌پکه‌یه‌کت بو‌ ساز ده‌که‌م، سو‌یسکه‌ی لی‌ ده‌رنه‌چی. به نو‌ سو‌یسکه‌، خواردنی‌کت بو‌ لی‌ ده‌نیم، قامکی خۆتی پی‌وه بخۆی."

سه‌ری رووهو ئاسمان هه‌لپری و تفی زاری قووت داوه. دیسان قووتی داوه. جاری‌کی دیکه‌ش و له‌سه‌ری رویشت:

"جا هه‌موو شتی‌ک له‌ قابله‌مه‌که ده‌که‌م. هه‌ر له ته‌ماته‌وه بگره هه‌تا با‌ینجانی تازه و که‌دو و بامیه و لۆبیا و بی‌به‌ری تازه لی‌کراوه و هه‌رچی دلت بی‌هوی. ته‌ماته‌ی سووری تازه گه‌یشته‌و جا چ تامی‌کی هه‌یه. جا که له قابله‌مه‌دا له‌گه‌ل سو‌یسکه‌ی قه‌له‌و ده‌کو‌لی و بۆن و به‌رامه‌که‌ی له ده‌شته‌که‌ی ئانا‌وه‌رزا ده‌گه‌ری."

"باشه، باشه. زۆر باشه. زۆر زۆریش باش. گه‌نم و جو‌ داده‌چی‌نین. سووچی‌کی‌شی ده‌که‌ینه چی‌ خه‌رمان. خه‌رمانی‌کی پر نی‌عمه‌ت و به‌ره‌که‌ت ده‌بی."

"باشه، باش. لۆکه‌یه‌کی لی‌ ده‌که‌وتی‌ته‌وه سو‌ار به ئه‌سپه‌که‌یه‌وه تییدا ون بی."

ئهو‌دی گوت و لی‌وه‌کانی لسته‌وه.

له‌و به‌ره‌وه و له‌وه‌په‌ری ده‌شته‌که‌وه و له سه‌رووی دار تووه چر و په‌کانی نیو ده‌شته‌که‌وه، سواری‌ک به نیو ئه‌و ته‌م و مژه‌دا که له تو‌زی‌کی شینی شیرباو یان هه‌ور ده‌چوو، ده‌هات. له

خاينكى رەش دەچوو. ئەو خالە لە تەم و مژەكەدا جارى كال دەبۆو و بچووكتەر دەبۆو، ون دەبوو و جارى رەش دەچۆو و لە دوورەو وەك سېبەرىك دەكشا.

وہلى شەمال بانگى ھىشت:

"لەوى وەرە دەرى، من دەرۆم."

بەو پرسیارە تەوساویبەو لە زەینى خۆیدا كە ئاخۆ ئەویش سوارەكەى دیتووہ یان نا، بەرەو

ئەو پیاوہى لە زۆنگاوەكەدا دەگەرا، لەسەر قسەكەى رۆیشت:

"ئەمن دەرۆم و دەورپكى ديكەى زۆنگاوەكە لى دەدەم، بەشكەم جىبەكى باشتەم پەيدا كەرد.

ئەتۆ لىرە چاوەرپم بە."

مەستان ھەراى كەرد:

"نا، ئىرە زۆر باشە. ملكى كەسەش نىبە... مەرۆ، مەرۆ."

وہلى شەمال وەك باى سەرسەر فرى.

مەستان شلپەشلپ و بە ھەشتا و زراوچوو لە زۆنگاوەكەى دا، كە سەیرى كەرد وەلى

شەمال نەماوہ.

لە دەم زۆنگاوەكە دانىشت و چاوى لە ئاوە رەشەكە و لە قورەكە برى. تۆزىك لەواترەو،

ژنەكەى لە بن دارى قارەجان ئاگرەكەى كەردبۆو و خەرىكى چىشت لىنان بوو. بۆنى ساوارى بۆ

ھات. تاويك دواتریش بۆنى ئىشتىابزوينى رۆنەكە، كە لە تاوہدا دەقرا، ھەتا دوور دوور

رۆیشت.

كۆرە گەرەكەى كە لە خۆى بەتەمەنتر ديار بوو، گوتى: "بابە خواردن ئامادەىبە."

مەستان بە نەنق و بەقورسى ھەستا. كۆرەكەى گوتى:

"ئىرە باشتەر. مامە وەلى شەمال بۆ كوى چوو؟"

"چوو جىبەكى لىرە باشتەر بدۆزىتەوہ."

كۆرەكەى لىبراوانە گوتى: "نادۆزىتەوہ."

مىندال لە بن دارى قەرەجان، بەرەو كۆرى لاو و پىران كەوتنە رى.

"خوشكەكەى مامە وەلى شەمال بە رۆیشتنەكەى زۆر تورپە بوو."

رىك لەو كاتەدا بوو كە ئەو سوارەى بە لىنگدان دەھات، چەند ھەنگاويكى مابوو

بىانگاتى، ھەوسارى ئەسپەكەى كىشا. بەلام ئەسپەكەى رانەوہستا، لايدا و ھەتا تەنىشت

داره كان چوو. سواره كه له وپوه سهرى نه سپه كهى وهر سووراندوه و ههروا كه بهره و لايان دههاتهوه نه راندى:

"نهو قاميشانه تان له كوى بريوه؟"

كه فله و سينگ و گهر دنى نه سپه كهى شه لالئى ئاره قه بوو.

مهستان: "فرموو جافر ئاغا، به خيڙ بيى. منم، نه من مه ستانم جافر ئاغا. ده مه وى بهو قاميشانه كه پريك بو خوم هه لبه ستم جافر بهگ... له ئاقچاساز بريومن. له گه ل وهلى شه مال ده مانه وى لهو قاميشه لانه بسته زه وپيهك بو خومان بگرينه وه. ده مانه وى ئيتر بهو سهرى پيرييه له ئاواره بى و مال به كولى... منم من، مهستان..."

دهنگه تووره كهى جافر ئوز پؤلاد وهك تۆپ گرمى هات: "هه ر كه سيكى ببه، هه ر كه سيكى كه يفى خۆته، هيج ئيزنت له من وه رگرت كه له قاميشه لانه كه م قاميشت بريوه؟" مهستان گوتى: "جافر بهگى ره سهن و ماقوولم، له نه سپه كهت دابهزه و كووييك قاوه بخۆوه، پارووه نانئيك نۆشى گيانت بكه."

"نه من له سهر سفره ي خه لكى وهك تۆ دانانيشم."

ئه وهى گوت و نه سپه كهى به ره و په ر ژينه نيوه چله كه لئى خورى و تىكى دا. وهلى شه مال كه ديتى سواره كه هات و له لاي مهستان راوه ستا، به ندى جهرگ و دلئى پسا و له پشت ده وهنى پينچ په ريك خوى مات كرد و له دووره وه چاوى برييه جموجولئى سواره كه.

مهستان به دهنگيكي پر له تكا و پارانه وه وه گوتى: "تىكى مه ده بهگ."

جافر ئوز پؤلاد نه و جار رووى نه سپه كهى له مهستان كرد و تاوى دايه:

"نهو قاميشانه تۆ بريوتن؟ چما قاميشه لانى من ملكى بابت بوو؟"

به قه مچى وه رگه رايه سهر و گويلاكى كوره كهى مهستان.

مهستان به تووره بيهك كه قهت له خويدا شكى نه بردبوو، هه لبوو:

"دهست راگره جافر بهگ؟"

به لام نهو گويى نه داى و په يتا په يتا به قه مچى له سهر و شانئى كوره كه. كوره ش به بى نه وهى متهقى ليوه بى و نيوچاوانى تيك بنئى و خوى ويك بيئى، قيت قيت راوه ستابوو و قه مچييه كانئى نۆشى گيان ده كرد.

"دهست راگره جافر."

"ئەتۆ بۆت نىيە لىرە بار و بنە بىخەي و زەھى و زار بگىرئەھە. ئىرە ملكى منە. ئەتۆ پىشتت بە كى قائمە؟"
قەمچىيەكان دادەھاتن.

مەستان بە غاردان خۆي گەياندە بن دارە قەرەجانەكان و تەفەنگەكەي لە جەوالئى دەركىشا و سواری کرد و ئەژئۆي دادا و نەراندى: "دەست راگرە جافر، ملت بشكىنە و لىرە برۆ."
جافر سەرى ئەسپەكەي وەرسووراندى و رووى لە مەستان کرد و لىيى نزيك بۆھ. چىي لىيى نزيكتر دەبۆھ، لوولەي تەفەنگەكەي مەستانىش پتر بەرەورپووى ھەلدەكشا. جافر بە دەنگىكى پىشخواردووانەھە گوتى: "لە ملكى من برۆ دەرى. ئەو قامىشەلانە ملكى منە و كەس بۆي نىيە ئىرە داگىر بكا. وا باشترە لىرە برۆن: ئەگىنا ئەوي دەپىينن لە چاوى خۆتانە. خۆپىنتان لە ئەستۆي خۆتان. ئەوھ پىم گوتن."

نەرى توورپىيەكەي لە ناخى دلپىيەھە بەردا:

"برۆ جافر، ئىمە لەگەل وەلى شەمال لىرە بەعەرزمان داداھە، برۆ جافر. تا زىندووين ناتوانى لىرەمان وەدەر بنىي. ئىرەش ھىي تۆ نىيە، ھىي ھىچ كەسى دىكەش نىيە، ملكى خودايە، برۆ جافر."

جافر سەرىكى لەقاند، لە ركىنى دا و رووى كرده ئەو دەوھنە پىنج پەرى وەلى شەمالى لە پىشت مات ببوو. وەلى ئەو سواری دىت كە بەرە لای دى و خۆي بە ئاناوهرزادا کرد.
مانگ ھەلات. سىبەرى لىنگە درىژەكانى كەوتە سەر رەوھەكان. رەنگە مۆرەكەي بەرەو شىنىكى شىرى و سوورايىەكەي بەرەو تارىكى دەچوو... سىبەرەكە لە حالىكدا وەك مار دەخوشى، دەشكايەھە و روون دەبۆھ. ماوھىەكى زۆر لە بن شىنايىە شىرپاوەكە و لەسەر رەوھەكان گەمەيەكى سەيرى کرد. سوورايىە ماتەكەي شەوى، تىكەلاو لەگەل دەنگە ناخۆشەكەي كوندەبوو و ھانكەھانكى زۆنگاوەكە و لوورەلوورى چەقەلان...

ماھیر بەگ لە بنەمالەییەکی ھەژار و دەستکورت لە دایک ببوو و ھەر بۆیەش بەخۆی دەنازی. ھەر جارێکی دەرفەت و ھەلیکی بۆ دەرخسا، بە زایەلەئێ غروورێک لە دەنگیدا، دەیگوت: "ئەمن مندالی بنەمالەییەکم کە خێزانەکیان لەبەر بێ نانی ئەوەندەیان کۆلەکە خوارد، مردن."

بەنرخترین بنیادەم ئەو کەسەییە، کە لە کورەئێ کویرەوھەری و کیشە و تالی و سویرییەکاندا لەکل دەرھاتبی. خۆل بەسەر ئەو کەسانەیی کە بە ئیسک و پرووسکی رزیوی باب و باپیرانی خۆیان دەنازن. کورە وەرە بۆرە ناغا و بەرماوھە دەربەگانیش خۆیان بە بنیادەم دادەنێن. کورە ئەو گەمژە بە ناز و نیعەمت پەرەدەکراوانە پێیان وایە باب و باپیرانیان ئەم دنیاہیان دروست کردوو. تەنەکەئێ بۆش و بەتال. ھەر دەلێی لە لووتی فیلەوہ بەربوونەتەوہ.

کورە پیاو ئەگەر خۆی لەکل ھاتبیتە دەری، بۆ تاقە رۆژیکیش چییە خۆشی نابینن. ئەوان ناچارن تا دەمرن ھەر بە کویرەوھەرییەوہ بژیین و کۆسپ و تەگەرە لە بەر خۆیان لایەرن. چارەییەکی دیکەشیان نییە. یان دەبێ لە جیی خۆیاندا بچەقن، یان ئەگەر دەیانەوئێ پێشکەون، نابێ بھەسینەوہ و بسەکنین. ئەگەر ویستت لەو جییەیی خۆت ژوورتر برۆی، دەبێ لە گیان و غرووری خۆت مایە دانێی. ھیچ شتێک بە مفتی و خۆپایی و دەدەست نایە. لەم دنیاہەدا ھیچ شتێک لە جینگۆرکی گرانتر راناوہستی. ئەگەر قانع بی بەوہی بە ھەژاری لە دایک بی و بە دەستکورتییەش بمری، پێویستت بە فیداکاری و لەخۆبوردەیی نییە. بەلام ئەگەر دەتەوئێ، پێی لە بەرەیی خۆت پتر راکیشی، گرانتر لەسەر دەکەوئێ و دەبێ خوین و گیان و پیاوہتی و غروورتي لەسەر دابنێی.

کە بەرەو نیشتیمان دەگەراییەوہ، دەیتوانی زۆر پلەوپایە و سەرۆکایەتی و بەرپۆئەبەریی گشتی و بەرپرسیارەتی و ھەرگرتت کە پارووی لە رۆنی بکەوئێ. چونکە لەو کاتەدا نەک

ئەوروپا، بەلكو ولات و مەملەكەتەكەى خۆشى خۆپىندەوارى زۆر نەبوو*. بەلام ئەو پىشتى كىردىبوە ناو و ناوبانگ و پەلە و پاىە و گەرابۆو شارۆچكە ھەژارەكەى خۆى و ئەو ەش بەلاىەو ە فەداكارىيەكى گەورە بوو. خۆى پىتى و ابوو و ھەر واشى دەگوت. خەلكى شارۆچكەكەش لەو ەدا ھاورپاى بوون. كاتى گەرانەو ەى بۆ شارۆچكە جلوبەرگى جوان درواى قىيەنناى لەبەر و پىلاوى بۆداپىستىي لەپىدا بوو. جا چونكە يەكەم كەسى شارۆچكەكە بوو كە قۇناعى دواناوەندى و زانكۆى تەواو كىردبوو و فەرپەنگى دىتبوو و لەو ەش گىرنگىز لەو ى خۆپىندىبووى، ئەگەرچى دەيانزانى كورپى كىيە و داىى و بابى كىين، كەس نەبوو رىزى نەگرى. ھەر ھەموو بەپانەو ە، ھەر لە ھەژار و دەستكورتى شارۆچكەو ە بگرە تا دەولەمەندەكەى دەتگوت كىرپكىيانە بۆ دەستگرتن و يارمەتيدانى.

لە دوو ەمىن مانگى گەرانەو ەيدا لە ئەوروپاو ە، رىيان بۆ خۆش كىرد لەگەل كچەكەى زكرىا بەگى، سەرۆكە تۆپەلە و گوپنەكەى دايرەى تەلەگراف زەماو ەند بكات و داو ەت و زەماو ەندىكى گەورەيان بۆ رىك خست و نەيانەپىشت تاقە فلسىك چىيە لە گىرفانى ماھىر بەگ خەرج بكرى. ديارە ھەر نەشى بوو خەرجى بكا. ئەو جىي شاناى شارۆچكەكە بوو و شارۆچكەكەى خۆى پى باشتر ببوو لەو پەلە و پاىە و پۇستانەى ئەگەر و ەرىگرتبان پارووى لە رۆنى دەكەوت.

ئەو ەى ھەموو شتىكى بۆ رىكخست، زىرەكىي و بەمشوورىيەكەى بوو. لەو كاتەدا ئەو زەوى و زارەى كەوتبوونە دەرەو ەى كەوشەنى ملكى بەگەكانەو ە، كەس بە پووشىكى نەدەو ىستن. بە دزىيەو ە ئەو رىگەيانەى تاوتوى كىرد كە دەيتوانى لەو ۆپە لە ەوخالق ئەفەنى نرىك پىتەو ە. لە پىشدا خانوويەكى تەنىشت ماللەكەى ئەوى بە كرى گرت. دراوسىيەتى دەرمانى گەلى دەردان بوو. ھەر كاتى رىي دەكەوتە ئەدەنە و ئەنكەرە، چىي ئەو كەيفى پى دەھات، بەدبارى بۆى دىنا. ەوخالق خووى بە "ئەفىيە" وە كە تۆز و گەردى كۆ و گىاي بۆخۆش بوو، گرتبوو و لە سالانى تەمەنىدا بە سەدان قوتووى جۆراوچۆرى ئەنفىيەى كۆ كىردبۆو. ماھىر بەگ قوتووەكى ئەنفىيەى لە عاج دروستكراوى پى دا. دۆستايەتىيەكەيان لە ماو ەى سالىكدا گەپىشتە ئەو ەى ەوخالق ئەفەنى ماھىر بەگى بە "كورم" و ماھىرەگىش ئەوى بە بابە بانگ دەكرد.

* من بە داخەرە توركى نازام، بەلام پىموا نىيە لە دەقە ئەسلىيەكەشدا ناوا بى و نووسەر لە بەراوردى توركىا و ئەوروپادا پىتى و ابى توركىا دەبى ژمارەى خۆپىندەوارەكانى لە ئەوروپا پتر بن. بە راي من ئەو رستەيە دەبى بەو شىتو ەيە بى: "... لەو كاتەدا نەك ولاتەكەى بەلكو ئەوروپاش خۆپىندەوارى زۆر نەبوو..."

له تهختی بڼه وړا پته ویان دارشت.

روژتیکیان خه زینه ملکه کهی خوی له "گۆک نال" هەر بۆ ریایی و پتر هاندانی عه ولخالق شهفنی، خسته مه زایده وه. به لآم کهس لهو مه زایده دا به شدار نه بوو. خاکی تهو ملکه له خاکه ههره به پیته کانی تهو دهوره برانه بوو. تهو ملکه ده کرا بڼه مای هه موو ئاره زووه کانی ماهیره گ بی. تهوه یه کهم جی پیی تهو بوو له چوکورواوا. خهون و خولیا کانی لهوی چه که ره یان ده کرد و هه لیانده دا و بهریان ده گرت.

ماهیره گ له گونده کویتستانییه کان له شکریتک خزم و کهس و له نیو تهوانیشدا مامیکی پیری هه بوو. زهوی و زاره کان به ناوی تهو مامه ی و به پاره یه کی زۆر کهم، سیسه د لیره کړدرا و ماهیره گ سالتیک دواتر ههر تهو ملکه ی به قیمه تی سیسه د و ده لیره له مامی کړییه وه. ماهیره گ له سهر تهو باوهره بوو مالی خۆت توند بگره و کهس به دز مه گره. ههر بۆیه ش یه کینک له خزمه کانی خوی دنه دا که سکالایه کی له سهر توومار بکا بهو ناوه ی ملکیکی ئاوا زۆر و پان و بهرینی به نرخیکی زۆر کهم کړیوه. دهی دیاره دادگاش ماهیره به گی به بیتاوان ناسی. ئیتیر دادگاش مافی تهو خاوه نداریتییه ی بهو دا و جا له مه ودوا تهو سهودا و مامه لیه به هیچ شتی هه لته ده وه شایه وه.

ملک و مال و خانوبه ره ی تهو ههرمه نییانه ی دوا ی شه پری رزگاربخوازیی دور خرابوونه وه، وهک گوشتی قوربانی دابهش و چه په لووش کرابوو... ملکه گرانباییه کان به دهست رفینه ره کانیا نه وه مانه وه. ملکه کهی گۆک نالیش بهو جۆره کهوته چنگ ماهیره به گ. ههر بهو جۆره بوو.

ملکیکی هزار دۆفی لهو کات به دواوه دهستی به سهردا گیردرا بوو و پان و بهرین و ههراو کرابۆوه و کرابوو به دووه هزار دۆم. به لآم ماهیره به گ دیسانیش دوو قورتم و نیوی ههر مابوو. ته نانهت ته گهر قهباله و تاپۆی هه موو چوکورواوشیان به ناوی کردبایه، تینویتییه کهی نه دهشکا و چاوی تیر نه ده بوو. ماهیره به هیچ عه رزیک چاوی تیر نه ده بوو. ههر کهسه و دلای به شتیک خۆشه. ژن، پاره، کارخانه، ژیا نیی باشتر... ماهیره ییش خولیا ی زهوی و زار بوو. زهوی و زاری له خوی خۆشتر دهویست.

زۆنگاوه که ورده ورده وشک ده بۆوه. ماهیره وای دانا بوو رووبه ری زۆنگاوه که سه د و بیست هزار دۆم نیک ده بی. به لآم زهوییه کهی به نرختر ببوو و ههر کهسه و له جینی خۆیه وه چاوی ته ماحی تیوه بریبوو و نه وهش ده ستر اگه یشتن بهو زهوی و زاره ی دژوارتر و نهسته متر ده کرد.

دهسترویشتوویی و پاره‌ی زۆر و دۆستی دهسترویشتبوو و حیزبیککی وهك کیوی قاف له پشت و ئیحتوبار* و پینگه‌یه‌کی تا بلایی باشی له بانکدا هه‌بوو. لهو نیوه‌دا ته‌نیا پشتیوانیی ده‌رویش به‌گی کهم بوو. گریکوی‌یه‌کی که‌وتبووه کاره‌که‌یه‌وه که ته‌نیا به ده‌رویش به‌گ ده‌کرایه‌وه. به‌لام ده‌رویش به‌گ رووی پیّ نه‌ده‌دا. که‌ریتییه‌کی کردبوو و دلّی ده‌رویشی ئیشتاندبوو.

باشه ده‌رویش رقی چیی لیّ هه‌لگرتبوو؟ ئەو خۆ هیچ خراپه‌یه‌کی ده‌ره‌ه‌ق نه‌کردبوو و قه‌تیش پیّی نه‌گوتبوو پشتی چاوت برۆیه. به‌لام زۆر بیّ تاوانیش نه‌بوو. هه‌تا ئیستا، له جیژنه‌یه‌کدا، یان بۆنه و ده‌رفه‌تیکی نه‌قۆستبووه و نه‌چووبووه سه‌ردانی و نیوانی له‌گه‌ل خۆش نه‌کردبوو. له‌ حالیکدا ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی به‌گ بۆ هه‌مووان له‌سه‌ر گازی پشت بووه. هه‌ر کاتیکیش تووشی هاتیبیّ و هه‌لکه‌وتیبیّ، ئەوا خۆی گرتبوو و بلایی و نه‌لایی به‌ سووک سه‌یری کردبوو و ئەوه‌شی لیّ نه‌شاردبووه. ده‌ی دیاره ده‌رویش به‌گ که موو له ماست ده‌رده‌کیشی، ئەو شتانه‌ی لیّ ناشاردربووه. جا ئەوجار، هه‌ر له کۆنیشه‌وه چاوی ته‌ماحی له‌ ملک و ماله‌که‌ی ده‌رویش به‌گیش بریوو. ده‌تگوت تا ئەو جییه‌ی پیّی کراوه ئەو ویسته‌ی به‌نه‌ی پیّی راگرتبوو، به‌لام ویده‌چوو ده‌رویش به‌گ له ره‌گی قوونیشی تیگه‌یشتیبیّ. ده‌رویش به‌گ هه‌رکاتیک چاوی پیّی ده‌که‌وت، ره‌نگیککی دینا و ده‌برد. هه‌ستی ده‌کرد ده‌رویش به‌رگ به‌ دیتنی ئەو تیک ده‌چیّ و نیگاگانی هیچ خۆمانه‌ نین.

ئیستاش ئەوه گه‌مه‌ی گه‌ردوون، ئەو گابه‌رده‌ی خستبووه سه‌ر رییه‌که‌ی. بۆ ئەوه‌ی بتوانیّ ئەو زه‌ویانه‌ی له زۆنگاوئ هاتوونه ده‌ری، بخاته سه‌ر زه‌وییه‌که‌ی خۆی، پیّویستی به‌ یارمه‌تی و پشتیوانیی ده‌رویش به‌گ بوو. ئەو پاره و دۆست و حیزبی پشتیوانی هه‌بوو و ده‌ستی ده‌رویش به‌گ بوو. به‌لام ده‌رویش به‌گ چیّ؟ به‌بیّ پشتیوانیی ده‌رویش به‌گ ته‌نانه‌ت بسته‌ خاکیکی ئەو زۆنگاوه‌شی پیّ نه‌ده‌خراپه سه‌ر زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆی. ئەگه‌ر ده‌رویش به‌گ پیّشی نه‌گرتبایه، هه‌رچۆنیک بوايه به‌شی خۆی له چنگی زۆنگاوه‌که قوتار ده‌کرد. به‌لام ئەگه‌ر ده‌رویش به‌گ چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل کربابیه، لادانی هه‌موو کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان وهك ئاوخواردنه‌وه وابوون.

ئەگه‌ر پیّستر، ته‌نانه‌ت دوو سال پیّستر، هه‌ستی کربابیه هه‌وجیی به‌ ده‌رویش به‌گ ده‌بیّ، ئیستا وهك میو نه‌رمی کردبوو و هه‌رچۆنیک بیّ، خۆ خستبووه به‌ر دلّی وی. به‌لام چاوی ته‌گبیری کویر ببوو. که‌ریتییه‌کی کردبوو و له که‌ریتییه‌که‌شی دانه‌به‌زیبوو. ته‌نانه‌ت جاریکیان له

* ئیحتوبار: اعتبار. ئیعتیبار. ئەوه نه‌خوینده‌واره‌کاغان وشه‌ی اعتباریان ئاوا تیک شکاندوه و من پیّم وایه کاتی وشه‌یه‌که له زمانیکدا جیده‌که‌وت و تیکه‌ده‌شکیریت مافی نه‌ودت هه‌یه وهك ملکي خۆت به‌ر تیکشتراییه به‌کاری بییت.

سەرخۆشیدا لە زمانی دەرپەرپیبوو و گوتیبوو: "خاکی وەك مەلكەكەى دەرویش بەگ نەك لە چوكورواوا بگرە لە ميسریش دەست ناکەوى. بەلام ئاخ و مخابن وەها خاكينك بە دەست گەندوگوو و پاشاوەى دەرەبەگایەتییەو بەفەرۆ دەچى. ئەو خاكە دەبى بکەوئیتە دەستى یەكيتك كە قەدر و نرخى بزانی. ئەو خاكە شارپىكى پى تیر دەبى... ئەو خاكە بەنرخانە ئاخريیەكەى رۆژى خۆى دەكەوئەو دەستى خەلكى بەتوانا و لیھاتوو، كە بتوانن رەعەمەلیان بێنن...."

لە شەرى تۆلە ئەستاندەوئەى سارى نۆغلى و ئاغ يۆلىیىش دا تۆزىك جامینی مستەفا بەگى گرتبوو. چۆن دەیتوانى نەيگرى؟ ئەو جانەو وەحشییە، گەنجىكى بەژن و بالا زرافا و رووناكبیر و جوانچاكى وەك مورتەزا بەگى بە كورده بۆرەيەك بەكوشت دابوو. پیاوێكانى حوكمەت ئیستاشى لەگەڵدەبى، وەك جارى جاران، وەك سەردەمى پادشایەتى قەسەیان لە قەسەیدا نەدەكردەو. هەلگەندنى رەگ و پىنجى بىر و باوەر و دابونەریتە كۆنەكان لە دل و گیانى جەماوەرى خەلك كارىكى سەیر دژوار و ئەستەمە.

لە سالى رابردودا ئەو هەموو هەول و تەقەلایانەى دابوو بۆ ئەوئەى خۆ لە دەرویش بەگ نزیك بكاتەو و نینوانى لەگەڵ خۆش بكا، هەمووى بەفەرۆ چووبوون. ئەو تا ئیستا، خۆى بۆ كەس ئەوئەندە سووك و بچوك نەكردبۆو و ئەوئەندەش بەكەم نەگىرابوو. غرور و پیاوێتیەكەى پىخوست كرابوو. ماھىر بەگ پیاوێك نەبوو سووك و سانا ئاوا لەخۆى بكا بەلام چار نەبوو. هەر كەسى تاوسى بوى دەبى رەنج و كوێرەو دەربى رینگەى هیندوستان قەبوول بكا*. ئەو خەيالە گەورەى ئەوئەندە شیرین بوو، هەموو تالى و سویرییانەى بۆ شیرین دەكردەو. ئەو ئامادەبوو هەموو سووكایەتییەك قەبوول بكا بەو مەرجەى بە نامانج و مەبەستە پىرۆزەكەى بگات. خۆ ئەو شتانەى لە پیناوى هەر شتىكى دیکەدا قەبوول كەردبايە، پى سووكایەتى و بى ریزی بوو، بەلام لە پیناوى زەوى و بەرزراگرتنى نىشتیمان و بەرژەوئەندى بەرزەكانى و لاتەكەیدا هەمووى بە دل و گیان دەكرىن. ملكىكى واى بە نەسىبى و لاتەكەى دەكرد كە هەر كەس دىتباى، واى وپ مابايە. ملكىكى لە ئەمريكا و ئەوروپاش لە وینەى نەبى. لە رینگەى وەها مەبەست و ئامانجىكى بەرزدا سەرى بۆ ئەو هەموو بەلایە شۆر كەربوو.

لەو یەك سالەدا جا چىی لە دەست دەرویش بەگەكان نەچىشتبوو. لەو یەك سالەدا ژەھر و ژەقنەمووتیان دەرخوارد دابوو و لە گیان بىزاریان كەربوو. بۆ نزیكبونەو و نیناوخۆشكردن لەگەلى، بۆ خۆخستنە بەردلى و دۆستایەتییەكى وەك عەولخالق ئەفەنى، چىی لە دەستى هاتبوو

*كورد دەلى: پیاو ماسى بگرى قوونى "قولاپەى" تەر دەبى.

کردبووی و هه موو جارێکیش به سووکایه تی و تهوس و پلازان دهرکرا بووه ده ری. به لام دیسانیش ههر تهر نه ببوو و دهستی هه لئه گرتبوو.

رۆژێکیان ده رویش به گ له گه ل مودیر ناحیه و شاره وان و بهرپرسیانی شار و چکه که له نادیه که ی شار دانیشتبوو. دیسان وه هه می شه، دهستی له سه ر دهسکه عاج نیشانه که ی ده مانچه که ی بهر پشتوینه که ی بوو. ماهیر که دیتی، دلێ خوش بوو. دهرفه تیکی ده گمه ن هه لکه وتبوو. ده بوایه چیه هونه ری هه یه تی بۆ براده رگرتن، هه مووی بخته گه ر. زه رده یه ک له سه ر لیوان و به چاوێکی پر له گر شه ی شادی، لیی چوو ه پیتی.

"سه یره، سه یره، نه مرۆ که ری کی له گارانی هاتوو ته وه که به گه که مان، ناغا و نه فه نیی خۆ شه ویستمان به سه ری کردووینه وه؟ کو ره بای شه مال هاتوو و گوئی هینا وه. یاخا به خیر بیی ناغا. نادیه که مانت به پی و قه ده مت رازانده وه. یانی ریی تیچوو ه جار و باره ناغا و سه روه ری خۆ شه ویستمان پیلایوی بنیته سه ر چاوانان و گه و ره مان بکات و نه و شانازییه به نو که ری خۆ ی بیه خشی..."

به کړنۆش و خۆ چه مان دنه وه خۆ ی گه یانده ده رویش به گ و دهستی بۆ درێژ کرد، به لام ده رویش به گ دهستی نه هینا. ماهیر به گ دهستی هه روا مایه وه. چیه کردبایه، باشتر بوو؟ له بهر چاوی خاوو خیزان سووک و چرووک ببوو. وه ک مندالیکی ساویلکه و چه قاوه سوو پری دایه دهستی ده رویش به گ و گو شیه ی و گو تی:

"خوای نه خواسته هه لئه و خراپه یه کمان به رام بهر به گمان نه کرد بی؟ نه گه ر نه چومه ته زیاره تیان، له به نه وه یه نامه وی سه ر و دلێ بگرم. نه گینا به گ خۆ شه ویست و نازیزمانه. ئیمه به گی خۆ مانان خۆش ده وی و ده یه رستین. به گمان سه روه رمانه. تاجی سه رمان و گیان و جگه رمانه. نه گه ر بیته و خوای نه خواسته رۆژیک له رۆژان به گمان دلێ لیمان ئیشابی، ئیمه چیه له ده ستمان بی ده یکه یین بۆ نه وه ی دلێ چاک بکه ینه وه. پیتشینان واته نی: له بچووکان هه لئه و له مه زانان لیبوردیه ی."

ده رویش به گ رهنگی هه لبه زرکا بوو و نیوچاوانی تیک نابوو. له حالیکدا په ری لووتی هه لده به زینه وه و توند توند دهسکی ده مانچه که ی گرتبوو و ده یگو شیه ی، قیت و ره پ دانیشتبوو. خه لکه که ش به سه رسوورمانه وه سه یریان ده کرد.

"مندال و سو مای چاوه کاتمان به قوربانی توژی ریگه ی بن. نه و به ریژه که هه تا نه مرۆ به تاقی ته نی باری قورسی پاراستنی دابونه ریته کۆنه کانی تورکمانی مه زنی له سه ر شان بووه،

ئەگەر ئىمە پىياو بىن، ۋەشۈينى دەكەۋىن و لىنى لانادەين. ھەر ئەۋەيكە لەو خەباتەدا بەتەنىامان جى ھېشتوۋە، ھەقىتى لىمان زوير و توورەش بى و ھەر چاۋىش لە چاۋمان نەكا و تەنانت تەفېشمان لە روۋى بكات. ئەمن لە ئىنگلىز بەو چاۋانەى خۆم بەرىنبونوۋە و بەرگرتنى ھەمە لاينەيە ئىمپراتورىيە بىنى. روۋگەى ئەنگلىكانىش روۋگەيەكە ۋەك توركمانەكانى ئىمە و بگرە بچوكتريشە. ھەر ئەو ھۆزە بە پىشتەستت بە دابونەرىتەكانى خۇيان ئىمپراتورىيەكىان... بەگى ئىمە...."

"ۋەچەى سارى ئۇغلىش، توركمانى چوگورواۋاش بە دابونەرىتەكانىيەۋە ئىمپراتورىيەك..."

دەرويش بەگ بە ئامازەى دەستى راستەى كە لەسەر دەسكى دەمانچەكەى لايردبوو، لاي دا ۋەك ئەۋەى بۆگەنىكى ناخۇشى بۆ ھاتىبى، لىچ و لووتى قرچ كىرد و نىچاۋانى تىك نا و بە لۇق ھاۋىشتن و بەپەلە بەرەۋە لاي دەرگاگە چوو و بەبى ئەۋەى ئاورپىك بداتەۋە، لەۋى رۆيشت. تاۋىك ھەموو ۋلات بىدەنگ بوو. بىدەنگىيەكى ئەۋتۆ كە گویت لە بالى مېش دەبوو. ھەر ماھىر بەگ خۇى بىدەنگىيەكەى شكاند: "پىنى ۋابوو گالتەى پى دەكەم."

بە بزەيەكەۋە چاۋىكى داگرت و لەسەرى رۆيشت: "گوا مەبەستەم گالتە و جەفەنگ بوو؟ نە بەخۋاى. چما ھەدم چىيە گالتە بە بەگى ھۆزىكى مەزن و بەشكۆ بىكەم كە بە باپىرە و رەچەلەكى عوسمانىيەكان ناسراۋە. لەگەل كى؟ لەگەل دەرويش بەگ، لەگەل ھەزرتى دەرويش؟ دابونەرىتى ئىمە، نەرىتى ئۇغۇزەكان و نەرىتى ئەسپ... ئەۋەى لەناۋمان دەبات و ئەۋەى دەمان فەۋتېنى، مەكىنەى تووك لىكراۋ، ئەۋە داھىنانى كافرانە."

مودىر ناحىيە و شارەۋان و خەلكەكەى دى كە لە دەۋرى دانىشتىبون، لەبەر دلى ئەۋ پىدەكەنەن.

"لە حالىكدا ئەسپەكە لەسەر پىيە، ئەۋ بى مال و حال و بى ۋلاتانە، ئەۋ ھىچ و پوۋچانە، ھەزىيان دەچىتتە سەر فرۆكە جىت، كە ناموسلمانەكان دروستىيان كىردوۋە. ئەۋ خەيانەتكارانە دەبى سەريان پان بىكرىتەۋە، ھەر ھەمويان..."

لە نىۋ تىقانەۋەى قاقاكاندا ماھىر بەگ قسەى تەۋاۋ بوون و ئاۋا بە تەۋس و قسەى فشقىيات، غرورە تىك شكاوەكەى خۇى رىزگار كىرد.

به لّام درویش بهگ وهك به چاوی خۆی دیتبیتی، ئاوا به گوپی گه‌یشته‌وه كه پاش رویشتنه‌كه‌ی چ قه‌وماوه. له‌و شارۆچكه‌یه‌دا شتێك نه‌بوو بكریت و ئه‌و پێی نه‌زانیته‌وه. به‌خۆی گوت: "جا ئیی من و تۆ مایێ ماهیری سه‌گ باب. ده‌بێ بترپنم به‌ گوپی باب و باپه‌رتدا..."

ماهیر دوا‌ی ئه‌وه‌ی خۆی به‌ ئاو و ئاگر‌دا كرد بۆ ئه‌وه‌ی نیوانی له‌گه‌ڵ خۆش بکات، به‌ لّام بۆی نه‌چوه سه‌ر. درویش بهگ نه‌رم نه‌ده‌بوو.

نه‌ریتی هه‌ره ناوداری تورکمانه‌کان کامه‌یه؟ میوانداریتی. له‌ چوکوروا‌دا کێ له‌هه‌مووان میوانگه‌تره؟ درویش به‌گی ساری ئوغلێ. روژنیکیان لێی سوار ده‌بێ و ده‌چیته‌ به‌رده‌رگای درویش به‌گ و ده‌لێ: "میوان خۆشه‌ویستی خودایه. ئه‌مشه‌و میوانی تۆ ده‌م." چاری ناچاره و ده‌لێ: "پیل‌اوت له‌سه‌ر چاوان." به‌و جۆره له‌سه‌ر سفه‌ره‌که‌ی درویش به‌گ داده‌نیشی و هه‌ل و ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لده‌که‌وی سه‌رده‌اوێک بدۆزیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نیوانی له‌گه‌ڵ خۆش بکات.

دوانیوه‌رۆی روژنیک سوا‌ری ئه‌سه‌په‌که‌ی بوو و رووی کرده کۆشکه‌که‌ی درویش به‌گ. به‌ ئانقه‌ست به‌ سوا‌ری ماشینه‌که‌ی نه‌چوو‌بوو. له‌وانه‌بوو درویش به‌گ بلێ ئه‌من میوانی ماشین سوار راناگرم. له‌وانه‌ش بوو که‌یفی به‌وانه‌ نه‌یه که‌ سوا‌ری ترۆمبیل ده‌بن.

به‌ ده‌م رینگه‌وه، زۆر که‌یفی به‌و دۆزینه‌وه‌یه‌ی خۆی ده‌هات. درویش به‌گ به‌ پێی رێو ره‌سمیکی تورکمانی ناتوانی میوان له‌ ماله‌که‌ی خۆی ده‌ربکات ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی لێی میوان ده‌بێ کورپیشی لێ کوشتی. چاکی به‌سه‌ردا که‌وتبوو. ئه‌و به‌لای نه‌ریته‌ هه‌ر فریای ئه‌و نه‌که‌وتوو، به‌لکو تۆزیکیش به‌کاری خه‌لکی دیکه‌ش دی. به‌کاری ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌ریته‌کان زیانیان پێ گه‌یان‌دوون.

ده‌مه‌ده‌می ئیواره، گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی درویش به‌گ. به‌و نۆکه‌ره‌ی جله‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی بۆ گرتبوو، گوت: "به‌ به‌گ بلێ، ماهیر قابا‌قچی ئوغل‌وویه. میوان خۆشه‌ویستی خودایه و هاتوو‌ته‌ ماله‌که‌ت و هه‌ز ده‌کات ئه‌مشه‌و له‌ بن میچی کۆشکه‌که‌ی ساری ئوغل‌ی ره‌سه‌ن‌زاده روژ بکاته‌وه."

زایه‌له‌یه‌ک له‌ ده‌نگی دابوو که‌ ده‌یگوت: "درویش به‌گ ئاوات دایک ده‌گیم... " جا چ گوویه‌ک ده‌خۆی بیخۆ.

به‌گ له‌ رێوه‌ بۆی چوو، که‌ ماهیر به‌گ مه‌به‌ستی چیه‌، گوتی: "ماهیر به‌گ به‌رنه‌ دیوه‌خانه‌که‌ی نه‌ومی خواره‌وه."

ئەسپەكەيان بىردە گەۋر و خۇيان فەرموو كىرد بۇ ژوورى مېوانان. ژورەكە بەرەي كۆنى لى
راخراپوون. ھەموو شەك و كەلۈپەلەكانى كۆن و چلكن بوون.

كۈيىكارى گەرۆك و خەلگى غەۋارە و رېبواران لەو ژورەدا مېواندارىيان لى دەكرا. ماھىر
بەگ ھەر چاۋى بە ژورەكە كەوت، دووقرانىيەكەي كەوت و زانىي دۇراندوويەتى. بەلام ديسان
ۋەسەر خۆي نەھىنا و چاۋەرى ما. بەشك بەگ خۆي بى و بەخېرھاتىيىكى بكات. تارىكان
بەسەردا ھات و چراي ژورەكە داگىرسان. بەلام نە دەرويش بەگ سەرى لە ژورەكە نا و نە
كەسىكى دى. ديار بو مزەفەرىش لە مالى نىيە، ئەگىنا تا ئىستا فرىاي كەوتبوو. زەبىيىكى
دىكەشى خواردبوو. كىرەبوويانە نىو ژوورى كۈيىكارە غەربەكانەۋە و حىسابى سەگىكىشىيان بۇ
نەكردبوو. نەھاتنى خانەخۆي بۇ بەخېرھىنانى، لەگەل نەرىتى مېواندارىيىتى يەكى نەدەگرتەۋە.
ئەو بىيادەمە كابرايەكى ساختەچى بوو. كابرايەك بوو كەلكى خراپى لە نەرىتەكان ۋەردەگرت.
دەبى ھەموو شتىكى لى لەقاو بدات.

تۆزىك دواتر نۆكەرىكى شىر و چلكن ھات و تۆقەي لەگەل كىرد و گوتى: "بەگ ناردوومى
بەخېرھاتنت بىكەم. بەگ زۆر ماندوۋە و خۆي نەيتوانى بىتت." و ئىتر گەرايەۋە و رۆيشت.

دواي ئەو، لە سىنىيەكى گەۋرەدا خواردىيان بۇ ھىنا و لە نىۋەندى ژورەكە بۇيان دانا.
چەند نۆكەرىكى سەر و گوپلاك ئالۆز و چلكن ھاتن و گوتيان: "بەخېر ھاتى، فەرموو بۇ.
ئەۋەدىان گوت و لەسەر سەرفەكە دانىشتن. يانى ئەۋانەيشى لەگەل بوۋە. دەستى كە لە داخان
دەلەرزىن، برد و پاروويەكى ھەلگرت و كشايەۋە. نۆكەرەكان ۋەرگەرەنە خواردەكە و بە چەند
قەپوۋچكەيەك ماشتيانەۋە. ھەر دەتگوت سالى جارىك بە ھەلگەوت نىعمەتىكى ئاۋايان بۇ
ھەلگەۋە.

ماھىر بەگ دەتگوت زانىۋىتى مزەفەر لە مالى نىيە، بەلام ديسانىش پىرسارى
كىرد: "مزەفەر بەگ لە سەرىيە؟"
ئەۋانەي لەۋىندەر بوون بە سەر گوتيان نەخېر و سىنىي خواردەكەيان ھەلگرت و ۋەدەر
كەوتن.

ھەموو گىيانى دەلەرزى و لە ھالىكدا ھىچ رۆچنەي ھىۋايەكى لە دلېدا نەبوو كە دەرويش
بەگ ئىستا و ئەگەر بۇ ساتىكىش بى، سەرىكى لى بدات، لە تەنىشت بوخچە و نۆينەكەي
چاۋەرۋان مايەۋە. بەلام كە ھىۋاي بە ھاتنى نەما، لە ژورەكەي ھاتە دەرى و بانگى ئەو پىاۋە
چەكدارەي كىرد كە لەبەر دەرگا كىشىكى دەكىشا.

"کیشکچی، کیشکچی... ئەسپەکەم بۆ بێنە رژۆلە. ئەمن دەبێ بڕۆم. بەلام وا باشتەرە بە بەگ نەلێی. باشە؟"

جا دراویکی پەنجای لێرە لە مستی کیشکچیە کە نا. کیشکچیە کەش کە بە چراییلە کە سەیری دراوێکە کرد، هەر پێی سەیر بوو. ئەو پارە بە بۆی سامانیەک بوو. دەسبەجی رای کردە گەورە کە و ئەسپەکە ماھیر بە گی هینا و رکێفی بۆ گرت و یارمەتی دا سوار بێ. ماھیر بەگ دواى ئەو ئیتر هیواى بە ناشتوونەو لە گەل دەرویش بەگ نەما و مەسەلە کە راشکاوانە لە گەل مزەفەر باس کرد.

"زۆنگاوە کە خەریکە وشک دەبێ برالە. گوندی، وەك مار و میروو رژاوانەتە سەر ئەو خاکە و هەر کامەیان خەریک لە گۆشەییە کە دەبێخۆن. ئەگەر درەنگ وەخۆ بکەوین، گوندی و بەگ و ئاگاگان ئەو سەد هەزار دۆنم زەوی و زارەمان لە چنگ دەردێنن. ئیزن بدە با بێ پینچ و پەنا قسە بکەین. برالە، ئەمن لە بەر چاوە رەشەکانی بابت نییە کە دەمەوی لە گەلێ ئاشت بێمەو. لە خۆراییش نییە ئەو هەموو تەوس و سووکایەتیە لێ قەبوول دەکەم و سەری لە بەر دادەنوینم. ئەو هەمووی لە بەر خاتری ئەو زەوی و زارەییە کە هەر بستێکی خۆینی کورپکی شیرین دێنێ. ئیستاش جوان و زەریف گوی بگرە. برالە، مزەفەر بەگ، ئەمن پارەم هەیە، حیزم هەیە و زۆر شتی دیکەش، بەلام لە شتیکم کەمە. ئەویش پیاو. بابی تۆ پیاوی زۆر و خەلکی ئەو لایەش قسە دەسەلمینن. دیارە ئەگەر بەمەوی خۆ دەتوانم بە پارە هەزار شایەتی بە درۆ ساز بکەم و خەلکی دەستڕۆشستوو رەگەل خۆم بخرم. خۆ ئەگەر بتەوی هەرچی کارمەندی پایە بەرزى حکومەتە لە شارۆچکەدا دەیکرم. لە مودیر ناحیەو بەگەر هەتا سەرۆکی دارایی و سەرۆکی پۆلیس و هەر هەموویان بە پارە دەکردین. ئەمن تەنیا شتێکی لە بابتم دەوی ئەو هەیە چەت لە کارەکانم نەخات و بەردم نەخاتە سەر ری. ئەگەر ئەو مەیلی لێ نەبێ و رازی نەبێ، ئەو گوندییانە بۆ دراویک دین و شایەتی دەدەن، ئیتر شایەتیە کەیان نادەن. تەنانەت ئەگەر هەزار لێرە، دە هەزار لێرە، سەد هەزار لێرەش بەدەم، شایەتیە کەیان نادەن کە زەوی و زاری ئەو زۆنگاوە هێی منە. لە حالیکدا کە ئەگەر ئەو لای من بگرێ و بە هەر کامەیان بلێ، بچۆ لای مودیر ناحیە و سویندی بچۆ و بلێ هەموو کێلگەى چوکورووا ئیى ماھیر قاباقچی ئوغلییە و هەمووی میراتی بابیتی پێی گەيوە، دەچن و شایەتی دەدەن. هەموویان شایەتی دەدەن. هەر لە پیری بەسالاچۆو بەگەر هەتا گەنجی حەقدەسالان. ئەوان پێیان وایە ئەگەر بۆ بەگی خۆیان درۆ بکەن، نەك گوناح نییە، خێریشی هەیە. پارە لە من، حیزب لە من و رازیکردنی

بەرپرسەکانیش لە من، تەنیا شایەتییەکان لەسەر ئەو بن. تەنانهت شایەتیشم ناوی. هەر ئەوەندە خۆی تێهەڵنەقوتینی..."

بروانە برالە، هەر ئیستا نزیکەی شانزە هەزار دۆنم خاکی لە زۆنگاو دەرکێشراو حازر و ئامادەییە. خاکیکی شەقل نەشکاو، بەپیت و بەرەکت. خاکیکی وەك زێر و ئەلماس و پلاتین. خاکیکی کە یەك و سەد بەرھەم دەدات. حازرم ئاد و پەیمانی لە گەڵا بەبەستم کە ئەگەر کارەكەم سەر بگرێ، نیووی بۆ من و نیووی بۆ ئەو بی. یانی هەرچی خاکیکی کە لە زۆنگاوە کە بە نەسییمان دەبێ، پێکەووی بەش دەکەین. نابێ وەها دەرەفتیک لەکیس بدات. پیاوی ژیر، تا تەندووڕە کە گەرمە، نانی خۆی پێو دەدات. رۆژیک وای لی دێ، ئەو گوندی و ئاغا و بەگانه وەك گورگی برسی ھووژم دیننە سەر ئەو خاکی چوکوراوا. هەر بەردەدی بناغەى مەلکدارییە گەورەکان و سەرودت و سامانە زۆرەکان، لەو قوناغە نیوہ خەوتوو و نیوہ بیدارییانەدا دانراوہ. دەبێ ئەو ھەلە بە دەرفەت بزانن. بچۆ و بابت رازی بکە. گۆتم، ئەگەر راستیت دەوی ئەمن لەبەر رەجەلەك و رەسەنزادەبوونەکەى نییە ئەوەندەى مەرابی لەبەر دەکەم. لەبەر بەرژووەندیی خۆم و داھاتووی خۆم ئەو ھەموو سووکایەتیەى لی قەبوول دەکەم. دیسانیش لەبەرى دادەنوینم. چار نییە. خەزینە و گەنج بە بێ رەنج دەستەبەر نابێ. ئەمن ھەر لە ئیستاوہ داھاتووی ئەو چوکوراوا یە وەك رۆژی روون لەبەر چاومە. دیسانیش دەیلیمەوہ، ھەموو شتیکی لە من، پارە و ھوول و راکەراک و ھەموو، تەنیا شتیکی لەو دەوی، ئەویش ئەوہیکە ئەو بی لایەن بی و کاری بەسەر ھیچەوہ نەبێ. ھەر ئەوەندە. ئیوہش داھاتووتان ھەییە. سەیر کە، چەند بران؟ چوار؟ پینج؟ شەش؟ وای دانین، مووم لەسەرى زمانى بی دووانیشتان بەتۆلە تیدا چون، دیسان چوارتان دەمین. وایە؟ ئەگەر ئەو مەلکەى ھەتانه بەسەر چوار کەسیدا داہش بکەن، یەکی چەندەتان پێ دەبدری؟ ئیتر ھیچ پارچەیکەى ئەو زەوییە بەکار نایە. لە حالیکدا ئەگەر پیت و بەگ چەت لەو کارە نەها و پشتی من بگرێ، ئەو ھەموو زەوییە دەست لیئە دراوہ چاوەروانتانە. پیموایە تو ئاوا دەتوانی بابت قایل بکەیت."

ماھیر بەگ ھەر قسەى کرد و لیی رست. وای باسی خاکەکە دەکرد مزەفەر لیکاری بەزاریدا دەھاتە خواری. دواى ئەوہ، ئەویشی سواری ترۆمبیلەکەى کرد و ئەو عەردانە نیشان دا کە لە زۆنگاوە کە ھاتبوونە دەری. پێشانى دەدا و دەگوت: "سەیری بکە بەگى من، ئەوہ خاک نییە، بەرەکت و سەرودت و سامانە. خۆ بۆنى عەترە کەیت بۆ دى؟ ھەر دەلیی بەرامەى

ميسك و گولآوه. بنيادهم مهست و سهرخۆش دهكات. ههر حاسلات و بهروبووى يهك سالى بهشى تا مردنى بنه ماله يهك دهكات."

چاوى قىچ كردبوون و بۆنى به خاكه كهى نىو له پى دهستى به ده كرد و به جۆش و خرۆشكى پتره وه ده يگوت: "تۆ خوا ئه و خاكه حه يف نى به مفت و خۆراپى بكه و يتته ده ستى كه سانى دى كه وه؟ ئه و پش له بهر خراپ لىك تىگه يشتن يان زو يربوونىك يان چووزام له بهر چى، وانى به؟ كورپه لى گهرى با ئه و خاكه بۆخۆمان بى و بابت من بكورى."

مزه فهر گه نجىكى ژير بوو. قسه كانى ماهير به گى بهر دل كه وتبوون. زه و بيه پان و به رينه كه له بهر چاوه كانى وهك كچۆله يهك دل يان دهرفاند و چاوه كانى بريسه كهى ههز و ناره زوويان لى ده بۆوه. ههر به راستى ئه و خاكه لى بهر خۆره خۆى هه لڅه ستووه، جياوازي به كهى هيه له گه ل كىژۆله يه كهى نازدارى نووستوو؟ خاكه كه ماهير قاباچى ئوغلپى پتر سه رخۆش ده كرد.

ئه و گه نجانه ژيرن. قسه ي به جى و رىيان ده چىته گوى. قاباچى ئوغلپى تىگه يشتبوو كه مزه فهر پش وهك خۆى وه خته بۆ ئه و خاكه شىت بى. ده روپش ناتوانى به قسه ي ئه و هه ست و ئىحساسه ي كورپه كهى نهكات. ئه گه ر بيه وى مل بادات، ئىتر له وه و دوا ژيانى لى ده بىته دۆزهخ. به لام ئه و پش له كلى جه هه ننه مى ژياندا خاراوه... باشه تۆ ده كرى بلپى پياو پىكى ئاوا كه سات به سات له گه ل ترسى مه رگا ده ژى و به رده وام ده ستى به ده مانچه كه يه وه يه تى، زىندووه؟ ده كرى بلپى ده ژى؟ هيج بنياده ميك ئه وه نده تاقه تى نازار و عه زابى ده روونى ناهىنى و هه ركه سىكى دى كه له جى ئه و بوايه، هه تا ئىستا هه وت كفى دراندبوو. ره بى خودا ژيانىكى ئاوا به نه سىبى گورگى بىابانىش نهكات. له ئىستاوه خه رمانىكى ناگر له دلى مزه فهدا كلپه ده ستاند و له تاو ئه و زه وى و زاره ي له ئاقچاساز ده ركه وتبوو، بلپسه ي ده كيشا. جا ده روپش يان مىلى بۆ ئه و كاره راده كيشا يان له و گرهدا ده سووتا.

مزه فهر به جۆش و خرۆشكى مندالانه وه چووه لاي باوكى و مه سه له كهى له گه ل هىنايه گورپى و له حالىكدا لىكاوى به زاريدا ده هاته خوارى و زوو زوو تفه كهى قوت ددها، ده ستى كرد به تارىفى ئه و خاك و زه وى به ده ستبوو. ده ي چ ده بوو له بهر خاترى ئه وان، چاوپوشى به ده كرده و كانى قاباچى ئوغلپى كردبايه... ئه و خۆ هيج شتىكى دى كهى لى نه ده ويست. ده ي خۆ ئه و هيج نه بوو...

ده روپش به گ له ژيانى خۆيدا كورپه كهى ئاوا نه دىبوو، ئاوا شىت و شهيدا و به چه قوچۆزه له ناگرى ههز و ناره زوودا. ههر جارىكى ده گه رايه وه لاي ماهير، ئه وه نده ي دى كه به جۆش و

خرۆشتەر دەبوو. سەیرە، کەوابوو مزەفەریش دەیتوانی ئاوا شیت و شەیدای شتیک بی. دلی زۆر بەو خۆش بوو چونکە ئەو پیتی وابوو کورەکە دەستەوستان و خەمسارد بی.

درویش بەگ لەناکاو لەجی خۆی هەستا، لەسەر خۆ و بەهیمنییەکی لەرادەبەدەرەو گوتی: "کورپی خۆم، من ناتوانم چارم بقووچینم و دەست لەسەر دەست دانیم و سەیری ئەو کاربایە بکەم ئاقچاساز هەلەلووشی. خۆ ملکە چەند ملیۆنییەکە گۆک نالیش کە دەلین هەر بە سیسەد لیرەیک کپیوتی، ملکی خەلکە. من هەرگیز ناتوانم شەریکی دزی و گزییەکانی ئەو بم. دەیهوی زەوییە داگیرکراوە کە بدات بە من؟ گوی خوارد. لە ساری ئۆغلی ناوەشیتەو هەوادەستی یەکیکی ئاوا بی. هەتا نیستا پارووی حەرام لە گەرۆوی من نەچووتە خواری. رۆلە ئەمە ناتوانم باندیکی دزیکردن لەگەڵ ماھیر پیک بیتم بۆ دزین و بردانی زەوی و زاری ئەو میللەتە هەژارە. ئەمە لە هیچ مەسەلەیکە بچووک یان گەرەدا، ناتوانم هاوکاری ئەو بم. ئەو قسەئە ئەو و ئاخیمە. بمبۆرە کورم، ئەو گوو بە من ناخوری." "کە لەو قسانە بوو، بەپەلە لە پلیکانەکان چوو خواری. خۆی خستە سەر ئەسپەکە و وەک تۆییکی رەش بە چەقی چوکوراادا رۆچوو.

له پاش ئهوه، حەز و تەماحى زەوى خواردنى مزەفەر بەردەوام لەگەڵ ملبادان و كەللەرە قىيە كەى دەرويش بەگدا بەگژ يەكتريدا دەچوونەوه. ھەموو رۆژى مزەفەر قاباقچى ئوغللىيى تاگادار دەكردهوه: "مل نادا. ھىوايەك نىيە. قايل نابى. ھىچ ھىوايەك نىيە. رۆژ بە رۆژ سەرسەختەر دەبى. ئىتر ماندوو بووم. دەرگاكان بەداخراوى دەبينم. كارى من نىيە ئەو بوونەوەرە سامناكە رازى بكەم. تۆ دەفەرموى چ بكەم؟ چار چىيە؟"

ماھىر بەگ چەند مانگىك ھەر چاوى بەسەر بەربەرەكانىيەكى مزەفەرەوه بوو. كە زانىبى ئىتر باشارى دەرويش بەگ ناكات، بىرى لە رىگەى چارەيەكى دىكە كردهوه. مزەفەر ديسان چىي لە دەستى ھات كردى. پىي لەسەر ويست و داخوازييەكانى خۆى داگرتهوه و ھاوكات ھەولى دا داىكى و براكانى دىكەشى بخاتە لای خۆى و بەگژ دەرويش بەگياندا بكات. ئەگەر ئەوئى توانىبا، ئىتر دەرويش بەگ لە مائەكەيدا گەمارۆ دەدرا و ناچار دەبوو دەست لەو سەرسەختى و لاسارىيەى ھەلگرى. خۆ ئەگەر تەنيا جارێك، ھەر يەك جار دەرويش بەگ رىي بدات بچىتە لای، تەنيا يەك جارى، ئەگەر جارێك رووبەر و قسەى لەگەڵ بكات، ئەگەر قسە بكەن، ماھىر كلىكى سندووقەكەى دلئى وى دەدۆزىتەوه، يەك جار، تەنيا جارێك رووبەر و...

مزەفەر چەندى كردى و كراندى نەيتوانى بابى قايل بەكا بەوئى بىلئى ماھىر بچىتە لای. بەلام ئەوئى ماھىر قاباقچى ئوغللىيان پى دەگوت. ئەو ھەر ئەو كەسە بوو، كە لەو ھەژارى و نەبوونى و گرانييەدا ئەو سەرۆت و سامانەى وەسەريەك نابوو. دەستى بۆ ھەر شتێك بردبايە، بە دەستىيەوه دەھات. مەحەل بوو ئاوا سووك و سانا دەست لە ئاقچاساز ھەلگرى. ئاخرييەكەى رۆژتێك بە ھەر فرت و فيلێك بوو، ئەو نىچىرە دلئەرەى لە زارى شىرێكى وەك دەرويش دەرفاند. ئاوا سووك و سانا دەستى لە داخوازييەكەى ھەلئەدەگرت و

ئەو بەزىنانە، مەيدانى پى چۆل نەدەدەرد. لە پېشدا خۆى ھەلمەتەكەى بردبوو و سەرنەكەوتبوو. ئەوجار كۆرەكەى لى تىژ كۆرەبوو و ئىستاش باقى ئەندامەكانى بنەمالەكەى ھەر لە ژن و مندالەو بەگەر ت دەگاتە براكانى ھەمووى تىبەردا بوو. خۆى دەيزانى بنەمالەكەى ناتوان قەلاکەى دەروپش بەگ بگرن، بەلام ھەموو رۆژى كەرپووج و خشتىكىيان لى دەرووخاند.

ئەوئەندە بەس نەبوو. دەبوو لە لايەكى دىكەشەو پەلامارەكە دەست پى بكا. ھات و ھەر جارەى يەكىكى نارە لای دەروپش بەگ. ھەر كامە و نامەيەكى دەدانى و دەيناردنە كۆشكەكەى سارى ئوغلى. لە ھەموو ئەو نامانەشيدا دەپاراپەو كە تەنيا جارتيك، ھەر يەك جار ئىزنى بدات بچىتە لای. بەگويرەى پىويست رىزى نەگرتبوو. بچوك ھەلە دەكەن و مەزنان دەبوورن. لىبوردن نەرىتە ھەرە گەرەكەى توركمانەكان بوو.

دەروپش بەگ رىگەى بە راسپاردەكان دەدا بچنە لای. نامەكانى دەخوئندەو. لە پېشدا بەبى ئەوئەى مەتەقى لىوہ بى، راسپاردەكانى بەرپى دەكردەو. دواتر پەيكەكانى دەر كۆر. ئاخريەكەشى دواى خوئندەوئەى ھەر نامەيەك، چاوى دەقوچاند و زارى دەكردەو و شرت و شوئى نامەھىتەرەكەى دەردىنا. ھەموو ئەو دژكردەوانە نىشانەى ئەوہ بوون كە دەروپش ناگای لىيەتى و ئاخريەكەى نەرم ھەر دەبى. دلئى نەرم دەبى و لەگەلئى ئاشت دەبىتەو. ئاسوئى پەيوەندىيەكانى چەندى تاريكتەر دەبوو، ماھىر بەگ خۆى ھەر دەدۆزىيەو و كاروبارەكەى رىك دەخستەو.

ھەركاتىك سەردانى ئەو خاك و زەويانەى دەكرد، كە لە زارى زۆنگاوەكەو دەركەوتبوون، لە خۆشيان سەرى لەگىژەو دەھات و دلئى تىكەل دەھات. خاكەكە بۆنى عەتر و مىسكى دەدا. ئەو خاكە بەبى كىلان و داچاندنىش بەروبووى دەدا. ئەو خاكە نەرم و رەشە، بەپىت و ئاوس بوو. ئاوس بوو بە ژيانىكى نوئى و بەروبووى تازە. رووئەكى ئەو خاكە كە ھەزار سال، سەد ھەزار سال لە بن ئەو ناوہدا نووستبوو، دەبى جۆرىكى دىكە بى، مسۆگەر ھەر جۆرىكى دىكەش دەبى. گولە گەمەكانى ھەر يەكە و قولتيك، گەمەكەى ھىندەى بالای پىاوتىك ھەلدەستى و رەگ دادەكوتى. ئەسپ لە گەمەجارى دەرناچى. گەمەجارەكەى، گەمەجار نىيە، دەلئى قامىشەلانە. ھەر چلە پەمۆيەكى ھىندەى دارتيك و ھەر قۆزاخەكى پر بە مستىك، كە لە نىو ھەركامەياندا لۆكەيەكى سىپى وەك ھەر دەركەوتوو. لك و پۆپەكانى سى ھىندەى مېشەكانى دىكە. زۆر لەمىژ سال بوو پوورە ھەنگىكى لە رەوئەزەكانى چوكووراودا دىتبوو. پوورە ھەنگەكە پر پر بوو لە ھەنگوین و مېشە زەردباوہكان، بە بالە روونەكانيان و بە وردە موو و

كلك و پشتی مهیله و سوور بیانهوه، له بوونه وهریکی سهیر و سهمهره، له پهپولهیه کی سهیر و سهمهره دهچوون. ههنجیره کانی شیلهی لی دهتکی و ههر دنکه ترییه کی دلۆپینک ههنگوین.

تهماتهی تورت و گوشتن و سوور وهك خوین... هه موو رووه که کانی ئیره درشت و ههراش و زه به لاج... میوهی له بهر شیرینی دهقه لشن و خاکه کی حاسلی لی هه لده قوئی. نه گهر کهچۆله یهك، بۆ یهك شهو له سههر نهو خاکه نووستبایه، به یانی به دوو گیانی هه لده ستا و نه گهر کهنجینک له سهری نووستبا، خاکه که لپی دوو گیان ده بوو. خاکه که بۆنی تۆو و ئاوله ی ده دا. هه لده ستا و "زا و زی" لی هه لده قوئی. به ره که تهی خاک له گیانله به ره کاننیه وه دیاره. چل و پۆی گژ و گیایه کان له بن قورسایی جروجانه وهره درشته کان، که پشتی هه ر کامه یان به هه زار و یهك رهنگ و نه خش و نیگار وهه ده دره و شایه وه، داده ی نه وه. باله کانیان له بن پیسته رهق و رهنگار په نگه که یانه وه له کاتی وه خه بهر هاتنیاندا ده کرتته وه و کۆمه لیک رهنگ له بهر سوورایی و زهردی و شینایی و که سکیی هه تا وه که ... له چاو ده دن و نارنجی و مۆر و رهش به چوار ده وریاندا ده پۆینن.

نهو خاکه ئاوسه، شیتانه چیبی هه یه تی ده بخسته روو. ته نانه ت نه گهر ده ست رنخشاندا، پشتی خاکه که ورده ورده هه لده ستا و تزی له ناز و لاواندنه وه، بۆ خوئانندن و خوئاشکرکردن ده که وته جموجۆل و جۆش و خرۆش. ماهیر به گ به چهنده سمعاتان، ههر دهستی به سههر پشتی نهو خاکه دا دینا. نهو که فوکۆل و شه هوه ته ی به ده ست لیدانی نهو خاکه له گیانیدا هه لده ستا، له هیهچ شتیکی دیکه ییدا نه دیتبوو. ئاخرییه که ی نهو خاکه ی داگیرده کرد و ده بخسته سههر ملکه که ی خۆی. له بری غروور و پیاره تی و له بری هه مووی سامانه که ی و به ههر رنخینکی بلی، قهینا کا. ته نانه ت به رنخی گیانیشی.

"نه گهر ده رویش به گ نه یته پیشی، ده یکوژم. بهو ده ستانه ی خۆم ده یکوژم. هه مووانیش پینان واده ی مسته فای ئاق یۆلی کوشتوویه تی."

که ده یگوت: "ده یکوژم"، سه هۆلی چۆنیک نامۆ له ناخیدا ده تویه وه. نهو خاکه کاری چۆن فیدا کاری چۆنی دهوی. که له ناخه وه ده هه ژا و هه لده چوو و هیهچ ریگه چاره یه کی شک نه ده برد، "وهلی" نۆکه ره که ی بانگ ده کرد.

"جوان و زهریف گوئی راگره بزانه ده لیم چی، هه مووی به میشتک بسپییره، وهلی."

وهلی ده یگوت: "کوړه به سه. تۆ خودا له وه پتر مه منیره وه لای نهو نامه رده ی ده لپی له لوتی فیهلوه به ربووته وه. کوړه وهك سه گیکیشی به لایدا نه رۆبیشته ی وایه. ههر نه فرده تی لی بی. ناغا ده ست و پینانت ماچ ده که م نهو کاره م پی مه سپیره ..."

ماھیر بەگ پێی دادەگرتەوہ: "ئەمجارەش بچۆ. جارێکی دیکە. بەشکم ئەو کافرە دلی نەرم بوو. دەنگی تۆ زۆر بەسۆزە. بەشکم کار بکاتە سەر دلەکەیی و ئیزم بەدات بچمە لای. ئەگەر ئەو ئەسپاردەیت پێ جیبەجێ کرا، پەنجا دۆمەت لەو خاکە، کە ھەر لویچیکی خویینی کورپێک دینی، دەدەمی."

وہلی خۆی پێ نەدەگیرا، قایل دەبوو و دەکەوتە ری....

ئەو سوارەى بە رېئى دەم زۆنگاۋەكەدا دەھات، جارى وابوو لە تەپوتۇزدا ون دەبوو و دەردەكەوتەوہ.

دەرویش بەگ رووى كرده جەيخوونى كورپى و بە تەوسەوہ گوتى: "قارەمانەكەت ديسان راسپاردەى ناردووەتەوہ."

بەگ زۆرى كەيف بەو كورپەى نەدەھات. ھىچ ھىوايەكى بە نىوچاوانىيەوہ نەدەدى كە بلى سەبەينىيەكى گەشى دەبى. تىي رانەدەدەيت بتوانى نالاي بەرزى تۇغوز، لە كەشكەلانى ئاسمانەكاندا بشەكەينىتەوہ. بەو ھالەشەوہ ئىزنى دەدا قسە و را و بوچوونى خۆى راشكاوانە دەپرئى. ھەمووان پىيان سەير بوو كە جەيخوون چۆن دەتوانى لە ھەنتەشى باوكيدا ئاوا بەجەرگ و رووھەلماو بى. شتىك لە ناخى جەيخووندا ھەبوو كە بەگى نەرم دەكرد.

"پىاوەكانى ھەروا شلەزاو و دردۆنگ دىن. كورپە لە رەوتى ئەسپەكانيانەوہ بزائە چۆن دەتوانى بيانناسىتەوہ. ئەگەر سوارەكە شلەزاوبى، ئەسپەكەى خۆى وىك دىنى و ئەگەر سوار بى ترس و خۆف بى، ئەسپەكەش وەك مەل دەفرئ و ئازايانە دىتە پىشى. ھەر لە ھەلسوكەوت و رەوتى ئەسپەكەوہ دەكرئ بزائى سوارەكەى دردۆنگە، خەمبارە، دلخۆشە يان نوقمى بىر و خەيال. ئەگەر لە رووى ھەلئەيە و تەرىق بىتەوہ، ئەوا ئەسپەكەش بە شەرمەوہ رى دەكات. ئەو سوارە لە شەمەرزاريانە ھەز دەكات بىتتە دلۆپە ئاويك و بەرەرزىدا رۆبچى. ھەزىشى لى نىيە بى، بەلام چ بكا ئەو داماوہ. ئەگەرچى زۆر لىرەوہ دوورە و رىنگەكە پرە لە ھات و چۆى رىبواران، كە ھاتە پىشتەر، ئەو دەبىينى، نىردراوى قابقچى تۇغلىيە. رەوتى ئەسپەكەى درۆ ناكە. ھەرگىز درۆ ناكات. چىي لە ناخى سوارەكەدا بى، ئاشكراى دەكات. ئىستا تۆزىك راوہستە. بەزەبىم بەو راسپاردانەيدا دىتەوہ. ھەمووان دىن و وەك قورنوو بە پىاويەوہ دەنووسىن. ھەر بە راست ئەو قاباقچى تۇغلووہ بوونەوہرېكى چۆنە؟ ھىچ دەزانى غرور و

پیاوختی چیه؟ زۆر بێ غیرهته. له ماست بێ رهگ و ریشهتره. ئاخړ چۆن دهكری پیاویك
 ئهوهنده بێ غیرهت و بێ ئابروو بێ؟ سهرم لێ سووړ ماوه. بهلام باش دهزانم چیه لێ دهكهم.
 ئهوهنده سووك و چرووك دهكهم و له گۆلاوی سووكبووندا دهیتلینمهوه، تا بزائمه بنیادهمیتك
 دهتوانی چهنده نزم بیتهوه. كورپه نزمی و سووكبوونیش وهك زۆر شتی دیکه بێ سنووره.
 دهسهوی ئهوه بێ سنوورییه بهو چاوانه ی خۆم ببینم. بیچووه بهرازیکی تاقیگهم كهوتووته
 بهردهست. دلم نایه وا زوو بهری بدهم. ئهوهندهم پیم دهكری، ناچاری دهكهم وهك سهگ له بهر
 ئهوه دهركایه كلکهسووته بکا. دهبی ههزار جار، ملوینیک جار بیته بهر ئهوه دهركایه. ئهوه
 دهیهوی پوول له پستتی گا بناخنی، یان قهباله که ی چوگوراوی بهنیو بکری. بهلام ئهوه من
 نیم كه ههتا زیندووم بهیلم ئهوه سهیه تهنا نهت دۆمه زهویییه کی ئاچاسازیشی دهست بکهوی." "
 درویش بهگ ئهوهنده له سهرخۆ و گران و سهنگین قسهی دهکرد، جهیحوون سهری سووړ ما.
 "ئهو دهست له م خاکه ی ئاچاساز كه بستیک کی کورپکی شیرین دینی، ههلهدهگری یان وهك
 چهیوانیک ئهوهنده له بهر ئهوه دهركایه م کلکه سووته دهکات و قوونه خشکی دهکات، نقوستان
 دهبی."

جهیحوون به له بزیک کی تیکه لاه به چاوقایی و سهرسوورمانه وه گوتی: "ئهی بیته وانیه تو
 له ههله دا بی بابه؟ وا باشتر نییه توژیکیش بیر له داها تووی ئیمه بکه یته وه."
 جهیحوون كه ئهوه قسه ییه دهکرد، هه موو شتیکی له بهرچاو گرتبوو. ترسی ئهوه هه بوو بابی
 ههلبچیت و رقه که ی خۆی به سهر ئه ودا بریژی. درویش بهگ نیزنی نه ددها هیچ كه س قسه ی له
 قسه یدا بکاته وه.

جهیحوون چه ده سالان و له مزه فه ر مندالتر بوو. قژی زهرد و گرژ و چاوه کانی كه سك و
 گه وه و گری گهرووی وهك هیی چینیه کان بهرز بوو. له وانیه هه ر له بهر ئه وهش بووی كه
 بابی زۆر له گه لێ نه رم و نیان بوو.

به لام درویش بهگ نهك هه ر هه لته چوو به لكو به زه رده یه كه وه و به له بزیک کی نه رم و نیانه وه
 گوتی: "پیم وانیه ناهه ق بم کورم. ئه من ئه وه نیم كه داها تووی ئیوه بکه م به قوربانی چه ز و
 ئاره زوو ده کانی خۆم. ملکه که ی ساری تۆغلی ئه گه ر بیته و خۆی پیوه ماندوو بکه ی، نهك هه ر
 تو و براکانت، بگه ره خه لکی گه وره دتیه کیش تیر دهکات."

جهیحوون له و نه رم و نیانییه ی بابی وه غیرهت كهوت و گوتی: "وا ی دانین تیری بکات، به لام
 کوا چا و له مالی دنیا تیر دهبی؟ ئه گه ر زهوی و زا ره ی ئاچاساز ئیمه داگری نه که ی، ما هیر

بهگ نهیکا، ئاغاكانى ديكه هپهلووشى دهكهن و هيچ شتيك بۆ حوكمهت و نهو گونديبانه ناهيلنهوه، كه خۆت به داشديار و لايهنگريان دهزانى. ئەمن پيم وايه تۆ ناههقى. به قازانجمانه لهو مهسهلهبهدا لهگهڻ ماھيربەگ ريك كهوين."

دهرويش بهگ ديسان به لهسهرخۆيى و نهرم و نيانييهكى دوور له چاوهروانيبهوه جوابى دايهوه:"پروانه كورم، با راشكاوانه شتيكت پي بليم. ئەمن قاباقچى ئوغلۆ به پياو نازام و له شانى منيشدا نييه لهگهڻى ريك كهوم. تهنيا پيم شهرمه بيريش لهوه بكهمهوه كه لهگهڻ يهكيكى وهك ئەو لهسهر يهك زهوى دهژيم و له دنيايهكدام. چ بگا بهوى قسم لهگهڻ قسهى ئەو بكهمه يهك. كه ناچار دهيم سالاوى يهكى ئاوا بستينمهوه، وهخته لهشهرمان برم و بيزم له خۆم دهبيتتهوه. ئيستاتينگهيشتى كوپم ديشى؟ ئەمن كارم به كارى ئيوه نييه. ئەنگۆ كهيفى خۆتانه چيى دهكهن بيكهن. تهنانهت بۆتان ههيه لهگهڻيشى ريك بكهن. بهلام سهبارهت به خۆت با پيت بليم، ئەگەر قهرار واپى ئەتۆ وهك كاكه مزهفهرت و قاباقچى ئوغلۆ بچى، ئاوات دهخوازم برى و لهو گۆلاوه پيسانهدا نهتبنيم... ئاخ، برايم."

جهبجوينيش له كوليزه ئهريكيبهكهى تهرسووس دهرسى دهخويند. دهرويش بهگ ههموو مندالنهكانى ناردبووه كۆليژ و پيى وابوو ئەو شتهى ئينگليزى كردوهته ئەو ئينگليزه، پيبنهنبوونه به دابونهريتهكانييهوه. ئەو توركهى زمانى ئينگليزى فير بى، له سيبهرى ئەو زانستهدا كه لىي فير دهبى، توركبونهكهى خهستتر دهبيتتهوه و پتر سوور دهبى لهسهر پاراستن و رهچاوكردى دابونهريتهكانى. دهرويش بهگى داماو برى له لايهكهى ديكهى ئەو مهسهلهيه نهكردبۆوه. ديتبووى و دهيدى، بهلام خۆى له گيلى دهدا و لاسارانه خۆى لى گيلى دهكرد. ئەو واى خستبووه ميشكى خۆيهوه كه فيربوونى زمانى بيانى، جا به پلهى يهكهم ئينگليزى، وا دهكات بنيادهمهكان وهخۆ بينهوه و فيريان دهكات ريز له بهها و دابونهريتهكانيان بگرهوه و وهك بنيادهم رايان دينى.

جهبجبون يهكهم جارى بوو ئاوا به ئاسوودهبييهوه لهگهڻ باوكى قسهى دهكرد. ئەو دهرفتهه نابى لهكيس بهدات. چونكه مزهفهر له ژوورهكهى تهنيشتيانهوه گوئى له قسهكانيان ههڻخستبوو. دهرويش بهگ ئيزنى به مزهفهر نهدهدا ئاوا راشكاوانه قسهى لهگهڻ بكات... مزهفهر چهند رۆژتيك لهوه پيش پيداگرانه داواى لى كردبوو قسهى لهگهڻ بكا. ئيستات دهرفتهتيك بوو رهخسابوو كه ئەو خۆى ههه پيشانى مزهفهر بدات و هههيش داىكى و ههه پيشانى باوكى. باوكى پياويكى جوامير بوو. لهو چوكوراوا پان و بهرينهدا كهس له نهجيمي و گران و

سەنگىنى و رىز و ئىحتوباردا تۆزى پىي باوكى نەدەشكاند. دەرڧەتى وەھا چەلەخانئىيەك لەگەل
پىياوئىكى ئاوا گران و سەنگىن و ماقوول بە نەسىبى ھەموو كەس نەدەبوو. دەباوئە ئەو ھەلە بە
دەرڧەت بزانى و بىقۆزئىتەو ە و تىگەبىشتووبى و چاوكراوئەبى خۆى پىشان بدات و سەرنجى ئەو بۆ
لاى خۆى رابكىشئىت و واى لى بكات رىزى بگرى.

"بەلام بابە، ئاخىر، زىندووەكان پىويستىيان بە ژيانە. بنىادەم بۆ ئەوئەى بژىيى، ناچارە مل بۆ
ھەندى كىشە و كوئىرەوئەرى شل بكات و وەك دەلئىن، كاتى چەرخى گەردوون بەكەيفى تۆ
ناسوورپى، تۆ لەگەلى بسوورپى. لە ھەر حالەتئىكدا دەبى چەندى دەكرى باش بژىيى. بنىادەم
دەبى بەبى ئەوئەى ئاتاج و ھوجبى بە خەلكى بى، كارىك بكات خەلك چاويان لە دەستى ئەو
بى. ھەيا و ئابروو و ئەو شتانە... رەسەنايەتى و شتى وا... باشن، باشن، بەلام ئىستا كەس
بە پووشىكى ناوئىن. ئىستا دەگمەن ئەوانەى ئاور لەو شتانە بدەنەو. لە دنياى ئەمرو دا
ئابوورى بنەماى ھەموو شتىكە. دنياى ئەمرو نەك رەچەلەك و نەتەو ە و رىبەرەكان، بەلكو
ئابوورى ھەلئىدەسوورپى. ئىتر دنيا نە لەسەر پشتى گا و ماسى راوئەستاو ە نە لەسەر
بانگەشەى مزگىنىدەران و نە بە ئايەتە ئاسمانىيەكان و نە بە دابونەرىتەكانى ئوغوز، بەلكو
لەسەر شانى ئابوورى راوئەستاو. ھەموو مىللەتانى دنيا دىلى ئابوورين. ھىزى جوولئىنەرى
مىژوو تەنيا ئابوورىيە و تەواو. ئەو ە قسەى ماموستاكەى ئىنگلىزىمانە. چما ئىمە بنەمالە
ھەرە دەستپۆبىشتوو و رەسەنەكەى چوكووراوا نىين؟ ھەين. واىە؟ شان و شكۆ و ناو و
ئاوبانگىشمان خۆ ھەيە، وا نىيە؟ بەلام ماھىر بەگ، ھەر ئىستا دەتوانى ئەوئەى ھەمانە و
نىمانە بە پارە بىكرى. ئەو دەسال لەو ە پىش چىي ھەبوو؟..."

دەرپىش بەگ بە زەردەخەنەيەكى تەوساويىەو ە قسەى بە جەبجوعون برى: "بەو ھىچ و پووجە
مەلى بەگ."

دەتگوت دەمى لە قاپە ژەھرىك ناو ە دەرپەيئانەتەو ە و لچ و لئوى ھەروا ژەھريان
پىوئەماو ە...

جەبجوعون بە لەبزىكەو ە كە ديار بوو بەداخە، گوتى: "جا ئەو ە دامنا منىش پىم نەگوت
بەگ، بەداخەو ە ھەموو بە بەگ بانگى دەكەن. كەس بە خالىدە شىت ئالى بەگ، ئەو بەخىر
سەردەمانىك گەورەپىاو و ماقوولزادە بوو، تەنانەت كاكەشى پى ئالىن، بەلام ماھىر نەك ھەر
بەگ، بەلكو بە ئەفەنىش بانگى دەكەن. ھەر لە بەر ئەوئەى خالىدە شىت گىرفانى بەتال بوو
بەلام ماھىر قاباقچى ئوغلى بەسەرىدا بارىو ە رۆژ بە رۆژ دەوئەمەندتر دەبى.

ئەو راستىيە چەندى تالاش يىت، ناكرى گۆبى پى نە دەى. ئىمە دەبى خۇمان بە و جۆرە
 بىنېن كە ھەين. ئىمە وای دانى ھېشتا لى نە كە و تووین بە لام خەرىكەن دە كە وین. عەرزە كەى
 بن پىمان دە لەرزى. ئەو دەمانا ھەوت ھەشت سالى دىكەش ئاوا خۇمان راگرت، بە لام خۇ
 ئاخرىيە كەى ھەر دە كە وین و تىدا دە چىن. كە قۇناغى تەوانە ھەت، داكشان مسۆگەرە و رىي
 ناگىردى..."

ئەوانە ھەر ھەموو بىر و بۆچۈنە كانى مزەفەر بوون كە جەيھون وشە بە وشەى
 دەيگوتنەوہ. دەرۈپش بە گىش دەيزانى و لە دللى خۇيدا پى دە كەنى و وەرۈرى خۇى نە دىتەن.
 دەستى راستەى لەسەر دە مانچە كەى دىار بوو دە لەرزى. ئەویش دەيزانى لەو دىنا كەولبووہدا،
 پىوہرى نرخ و پىنگە، تەنیا و تەنیا پارە و مالى دىنیايە و ھىچى دى. ئەو ھەش رىك ئەو شتە بوو
 كە ئەو خۇى لەبەر نە دە گرت... بە چاوى خۇى دىتەبووى كە خالىد، چۆن كاتىك پارە و مالى
 دىنیاى لە دەست بووہ و رووتايەوہ، لە پەرۈپۆ بوو و ھىچى پىوہ نە ما. تەنانەت ئەوانەى
 ناغۇرىشى بوون و لە مالى كەى بە نانى ئەو گەرە بىوون، گالتهيان پى دە كەرد و گەبىيان پى
 دەدا. لە حالىكدا ئە گەر سەد سال، پەنجا سال و تەنانەت سى سال لەوہ پىش بوايە، ئەو خالىدە
 تەنانەت ئە گەر فلسىكىشى بە دەستەوہ نە بوايە، ھەر وەك بە گىك سەبىريان دە كەرد و وەك بە گىك
 رىز و حورمەت يان دە گرت.

ئەو ھەتەوہ زەردەلە راستى دە كەرد. ھەمووان راست دە كەن، بە لام ئەى رەسەنایەتەى بىنیا دەم
 چىبى لى دىتەوہ؟ لەو دىنا بى بە قايەدا، رەسەنایەتەى ئەسپ و تازى و تەنانەت رەگەزى تەماتە
 و باىنجانىش جىبى بايەخ و سەرنج بوون، بە لام كەس رەسەنایەتەى بىنیا دەمى بە پووشىك
 نە دە وىست، بۆ؟ ئاخۇ بىنیا دەم لە ھەيوان و كەلوپەلە كانىش سووكتە و بى قىمەتەرە؟ بە لى،
 بىنیا دەم بوونەوہ رىكە لە ھەموو شتىك سووكتە و بى نرختەرە. چما بوونەوہ رىك دەست دە كە و پىت
 لە رەگەزى و جىسانتى گەندووكووى وەك ماھىر و مزەفەر و ئەو بىنیا دەمە تازە پىنگە پىشتوہ بى
 غىرەت و بى رەگانەى تازە پەيدا بوون؟ باشە چۆن دە كرى ئەسپىكى عارەبى ھەر لەبەر ئەوہى
 زىنە كەى خوار بووہ، بلىنى لە بارگىرىكى خۇلەمىشى كە مەترە. باشە ئەوہ بى ئىنسانى نىيە
 كەبىرە كى بى داك و باب، ھەر لەبەر ئەوہى دەوئە مەندە، بخرىتە سەرۈرى يەككى رەسەنزا دە و
 ماقوولزادەوہ؟ ئەوہ بەو مانايەيە، كە ئە گەر زىننىكى زىركىفەت لەسەر پىشتى بارگىنىك دانىتى،
 يان گوئىدرىتىك بە جل و كورتانى جوان برازىننىتەوہ و بلىنى بە ئەسپىكى رەسەنى عارەبىي
 ناگۇرمەوہ. ئەوہ يە تىكەل بوونى بايەخەكان. ئەو دىنیايەى كە جگ و كووزە كە تىيدا لە دور و

گهوههر به نرختر بی، مه حکومه به تیداچوون و فهوتان... نهیده ویست گویی لهو جوړه قسانه بی که پیمان وایه پاره له شهرهف و رهچهلک و نابروو باشته. که گویشی لیپان دهبوو، شیت دهبوو و کهلهی گهرم دادههات.

"تهمن ناهیلیم بنیادهمی تاوا پی له مالیم بنی و سلادی پیاری تاواش ناستیتمهوه و شهگه ناچاریش بم سلادیان لی بکه یان وهلامیان بدهمهوه، خویم تهریق دهمهوه. لهو کاتانه دا پییم وایه پیادهتی و شهرهفی خویم بهتالان داوه. تهمن کارم به پاره و مالی دنیاوه نییه. تهو دنیاویهیان که لهسه پاره راوهستاوه، سهریان بجوات."

"بهلام بابه..."

"بابه و قوزهلقورت."

درویش بهگ ههلچوبوو. به دهگهمن ههلدهچوو، بهلام که تووره دهبوو، نیتر خوئی پی نهدهگیرا: "با برسیتی بکیشم، تاواره و مال به کول بم، با له خالیده شیتیشم خراپتر بهسه بی و بمرم، با بمرم، بهلام نهچمه سه رهنگی تهوانه. تهوه نیشانهی دنیاخرابونه که خهلک، تهو خهلکه لیقهوماو و نهزانه گرنگی بهو جوړه سهگانه، بهو دروزن و بی شهرهفانه دهدهن. نیشانهی گهندهلبوونی مرؤقه، بهرهه می قوناغیکی قهیراناوییه. قوناغیک که تیدهپهپی. کی چوزانی تهو مرؤقیهتییه پیره بهسالآچوره چیها قهیرانی تیپهپاندووه؟ ناخریهه کی رۆژیک دادی که بنیادهمهکان تیینگن، شان و شکو و شهرهف و پیادهتی له پاره و مالی دنیا باشته. ناخو بنیادهمهکان بیست سال، پانزه سال لهوه پییشیش تهوهنده داماو و لیقهوماو بوون؟ تو خوا تهو دهمیش بنیادهم تاوا دیل و کویلهی پارووه نانیک بوون؟ به پیایک دهلین پیاو، پیایک شیاری تهوهیه ناوی هه بی، که بتوانی به نیو بنیادهمهکاندا به روویه کی گه شهوه بگه پی و له هه موو دهوره و زهمانهیه کدا خهلک ریژی بگرن. تهی تهو تاغا و بهگانهی تو چی؟ خو پیاو که چاو له نیوچاوانیان دهکا، هیلنجی دیتی و موچرکهی پیدا دی. لهوانه شه ههقت بی کورم. لهوانهیه ناههقیش بی، لهوانهیه ههقت بی. بهلام تهو پیادهتی و نینسانیهته، تهو پاره و مالی دنیایه ناوی. لاچو له بهر چاوم، لا."

جهیوون ته مجاردهیان به ریژ و حورمه تیکی پتروه دهستی کردهوه به قسه: "بهلام بابه، تهمن دنیایه وای لی هاتووه شهگه پارهت نهبوو، تهنانهت براهشت به پیاو تاوانی و روت تی ناکا. چما ناییبی؟ تهنانهت پیادهکانی خوشت وهک جاری جارن ههوجیپان بهتو نییه. تهو

سەدەيە بىتەوئى و نەتەوئى، سەدەي ئابووربىيە، بابە. تەنيا ھىزى دەسەلاتدار لەم سەدەيەدا ئابووربىيە، ئابوورى. ئەوئى دىكەي ھەموو تورەھاتە."

دەرۆيش بەگ بە قەلەفەتە بارىك و كەلەگەتەكەيەوہ كە دەتگوت كەوانىكى لەبەريەك كىشراوہ، دەرپەرى و گوراندى: "بىرپەوہ، بىرپەوہ ئىتر. ئاگات لە دەمت بى. ئەوئى تۆ لە ئاوتنەدا دەيبىنى، ئەمن لە خشتى گلدا دەيبىنم. ئەمن لە ئىوہ باشتر ھەموو شتەكان دەيبىنم و ھەتا مېشكى ئىسقانىشم ھەستى پى دەكەم. بەلام ئەو تورەھاتەم قەبوول نىيە و ھەتا دەشمم قەبوولئى ناكەم. تا لە دارى دنيايە بژىيم مىلى بۆ راناكىشم، ھەتا زىندووم. تىگەيشتى؟ ئەمن ئەوہ بە ئەركى سەر شام دەزام. بە ھەر نرخىكى لەسەرم بکہوئى، ئەو بى ئابووربىيە قەبوول ناكەم. ئەمن لەو جۆرە كەسانەم كە ھەزار كراسى لە يەك رەنگ دەدرن، نەك لەوانەي كراسىك بە سەد رەنگەوہ دەدرن.... و رۆژىكىش كە زانىم وەك ئەوامم لى دى، جا ئەوكات..."

دەمانجەكەي لەسەرخۆ لە بەرپشتوئى دەرھىنا و بەرزى كردهوہ و لوولەكەي بەرەو زارى راگرت و گوتى: "ئاوا پەلەپىتكەي دەترازىنم. ئەتۆ بەخىر و ئەمن بە سلامت. تىگەيشتى جەبىچوون بەگ؟ ئەو بەسەرھاتە ئاوايە كورم؟"

سوارەكە، كە لە ھەورى تەپوتۆزەكەدا ون دەبوو و دەرەكەوتەوہ، بەرەو كۆشكەكە دەھات. ھات و ھات تا گەيشتە ئاوايى. كە دەرۆيش بەگ ناسىيەوہ، بە ھەژاوبىيەوہ گوتى: "نەمگوت، ئەوہ وەلييە."

جا بەبى ئەوئى چا و لە سوارەكە ھەلگى، بە زەردەيەكى تەوساويى و تالەوہ، لە حالىكدا سەرى بۆ دەلەقاند، لەسەر قسەكەي خۆي رۆيشت: "نەمگوت، نەمگوت؟... نەمگوت؟ وەلييە؟ ھۆي وەلى ھۆو؟ ديسان تۆ؟ داماو، بىرپەوہ. دەست ھەلگەرە ئىتر. كورە ئەو فلانى فيسار پىكراوہ، ئەوئەندە دەنيرىتە ئىرە ئاخرييەكەي سەرت بە فەتەرات دەدا. بە سواری نا، بگرە لەوئىوہ بەسەرچۆكان بىي و وەك سەگ بچەپىنى و بلوورپىنى، ديسانىش بى فايدەيە. دەرۆيش بەگ نەك نايىتە داردەستى دەستە گلاوہكانى ئەو، بەلكو دژىشى رادەوئەستى. ئەوئىش بەھەموو توانايەوہ... ئىستا چارت نىيە جگە لەوئى دەستەوداوتىنى مستەفا ئاق يۆلى بى و دەرۆيش بەگ لەناو بەرى. بەلام دەرۆيش بەگ تەنانەت دۆژمنەكەشى پياوہ. تەنانەت بە نرخى كوشتنى دەرۆيش بەگىش رازى نىيە لەگەل ئىوہ يەك بگرى. ئەو رەسەنزادەيەكى ماقوول و بەشەرەفە."

وەلى نوقمى تەپوتۆز و ئارەقە لە ئەسپەكەي دابەزى. ئەسپەكەي لە ھوشەكەدا لە لقى دارە تووہكە بەستەوہ. گەلای دارەكە لەبەر تۆز و خۆل سپى دەچوونەوہ. ئەسپە لە دار

به ستراره که، دهیهانکاند و سینگ و زگی ده فی ددها. دهرۆیش بهگ بهزهیی به ئهسپه کهیدا اتهوه و له دلّی خۆیدا گوتی: "ئهسپی ئهوه یهزیدانه ئاوا دهکهونه نرکه و هانکه هانک. هیچ گیانله بهرێک له بهر چاوی ئهوان نرخی نییه که... با بزانی ئهوه دنیا چهپهله چیی لی دیتهوه."

به بیزاریی ههوه له ههوره بانه کهوه تفیکی کردهوه. عادهتی نه بوو تف بکاتهوه. وهلی له سههر خۆ و به شهرمه وه و وهک ئه وهی به زمانی بی زمانی بلّی، دهسه لاتم چیه، دیسانیش به زۆر ناردوو یانمه وه. بلّی و نه لّیی به ترس و سه رسوورمانه وه و له سه رهخۆ، وهک ئه وه بنیاده مانه ی قورسای به برسیاره تیه که گه وره یان له سه ره شانه، به هیواشی له پلیکانه کان وه سه ره کهوت و له هه مبه ره دهرۆیش بهگ سه ری به ردا یه وه و را وه ستا.

دهرۆیش بهگ به بی ئه وهی هیچ شتیکی لی بپرسی، ماوه یه ک هه روا لی راما و ئاخریه که ی به دهنگی کی به رز و پر له سوو کایه تیه وه پرسی: "ده ی بلّی بزاتم چیت ده ی؟" وهلی به حاس ته م جووله یه کی کرد و له حالێکدا لیوه کانی ده له رزین، به دهنگی کی له رزۆکه وه گوتی: "ئاغام سلّوی گه یاندووی."

دهرۆیش بهگ به تووره یه وه قسه که ی بی بپری: "کام ئاغا؟"

"ماهی ئاغا..."

به له بزیک ی پر له ته وس و ته شه ره وه قسه که ی بی بپری: "ئێ ی ی...؟" و پرسی: "ده لّی چی؟"

"گوتی، سلّومی بی بگه یه نه و عه رزی بکه..."

"نامه وی گویم له هیچ شتیکی بی. نه پئویستیم به سلّوی هه یه و نه به ریز و حورمه ته که شی. پبی بلّی، هه ره دووکیان ده نیرمه وه بوخۆی. پێشکه شی خۆی بن."

"گوتی با ئه مجاره یان وه لامینکی باشم بده نه وه."

"ئاوا؟ ئه ی به چاوان."

"ماهی ده لّی..."

"ئه ها... ئه ها..."

"هه تیه که ی خه لیل قبا قچی ده لّی..."

"ئه وه باش تریش..."

"ده لّی عه رزی گه وره ی خۆم بکه م که..."

بهگ له بهر خۆیه وه گوتی: "ئهو داماو ههخته گیانی ده‌رچی، گوناحه ئه‌گهر نه‌هیللم قسه‌که‌ی بکات."

"ئهو ده‌لێ ئیمه ههر له‌سه‌رده‌تاوه برا بووین."

ده‌یویست بلێ: "ئه‌من سه‌گی ئاوا به‌ برای خۆم دانانیم." به‌لام دلێ نه‌هات قسه‌ی وه‌لی بیری.

"ئه‌من حازرم سه‌رم به‌ قوربانی به‌گ بکه‌م."

"ئه‌ی له‌و جوامیریه‌ی."

ههر جارێکی ده‌هاته‌وه، ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌کرده‌وه. ته‌واو له‌به‌ری کردبوو. "باشه ئه‌و سه‌گی سه‌گابه قسه‌یه‌کی دیکه نازانی بیخاته سه‌ر زاری ئه‌و داماو؟"

"... ئه‌و وه‌ک هه‌میشه، ههر به‌گی ئیمه و گه‌وره‌ی ئیمه‌یه. ئیمه له‌ حاندی سه‌رمان پتوه نییه. به‌گایه‌تیه‌که‌ی ئه‌و ره‌گ و پنچ و ره‌چه‌له‌کی هه‌یه. ئه‌و ره‌سه‌نه. ئیمه ئا‌غایه‌تیه‌که‌شان ساخته و بی‌بنه‌مایه. له‌ ریزگرتنیدا ته‌خسیر ناکه‌ین. ئه‌گهر ئه‌و بنیاده‌مه، ئیمه له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌و هیچ نین، پووش و په‌لاشین. ئه‌و ره‌چه‌له‌کی هه‌یه. ئه‌سپی عاره‌بی ره‌چه‌له‌کی هه‌بی، چۆن ده‌بی بنیاده‌م نه‌یبی؟ ههر ئه‌و بنیاده‌مه‌ی که‌ باشترینی مه‌خلوقه‌کانه و خودا له‌ ره‌نگی خۆی خو‌لقاندوویه‌تی، چۆن ده‌کرێ بی‌ره‌گ و ره‌چه‌له‌کی بی؟ ماهیر ده‌لێ، ئه‌من ئه‌وه‌ ده‌زانم و به‌ ده‌نگی به‌رزیش به‌ هه‌موو دنیای راده‌گه‌یه‌نم. هاوده‌نگ له‌گه‌ڵ ده‌رویش به‌گ خه‌لکه‌که‌مان، می‌لله‌ته‌که‌مان بانگ ده‌که‌م بگه‌رینه‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی خۆیان. ده‌لێ، ئاره‌زوومه به‌و زووانه ئیزم بدات ته‌ویلم له‌به‌ر ده‌رگای کۆشکه‌که‌ی ساری ئو‌غلی بساوم. ئیمه له‌وته‌ی هه‌ین، پیمان له‌وه‌ ناوه و گوتوومه‌مانه به‌گمان، سه‌روه‌ری ئیمه‌یه و له‌ حاندی ئه‌و سه‌رمان پتوه نییه. ئه‌گه‌رچی خۆمان بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و بچووکی‌ن و با‌مان به‌ کوله‌که‌خواردنی‌مرد، با‌پیرانمان ههر ساری ئو‌غلیان به‌ به‌گی خۆیان زانیوه و له‌ بن بالێ ئه‌ودا ژیاون و به‌خته‌وه‌ر بوون. چاویان کردووه‌ته‌وه و پادشا نا، به‌لکو ساری ئو‌غلیان ناسیوه. له‌ کۆنه‌وه نه‌ریتی خۆمانه ته‌ویلمان له‌به‌رده‌رگای بخشین. ده‌رویش به‌گی ره‌سه‌زاده نابێ پێش به‌و نه‌ریته‌مان بگری. ئه‌وانه‌ی به‌ من گوتوه که‌ عه‌رزێ به‌رپزتی بکه‌م. ده‌یویست نامه‌ بنوسی، به‌لام تۆ به‌بی ئه‌وه‌ی نامه‌که‌ی بخوینیته‌وه، ده‌یده‌یه نۆکه‌ره‌کانت و ده‌لێ هانی قوونتان پێ‌خا‌وین بکه‌نه‌وه. گوتی بچۆ و ئه‌و درده‌ گه‌وره و بی‌ده‌رمانه‌مان به‌ به‌گی مه‌زمان بلێ. گوتی زه‌مه‌ن تێده‌په‌ری و ئه‌گه‌ر دره‌نگ به‌خۆدا بی‌ینه‌وه، ده‌سووتین و تیدا ده‌چن. گوتی شه‌ره‌فی ئیو‌چاوان سوینی به‌رده‌رگا‌که‌یمان پێ‌

بهبخشیت و ئەو منەتە گەورەپەمان لەسەر بکات. گوتی با بمخاتە بن سیبەری گەورەییی خۆی و لە درەگای نەمەرەتییی، کە نۆکەر دەرکردن لە قاپییە، لەگەڵ نەریتی بەگایەتی یەك ناگریتەوه. بەگە گەورەکان قەت نۆکەرەکانیان بە دەستی بەتال لە مائی دەرناکەن. گوتی ئەمن نە زەویم لەوی دەوی و نە یارمەتی و نە هیچ شتێک. گوتی هەر ئەوه نەدم لێی دەوی ئیزنم بەت نیوچاوانم لە خۆلی بەردەرگای ماله کە ی بخشینم و هیچی دی."

وەلی دەتگوت هەژاوه و دەست و پێی تیکەڵ دین و رەنگی بە روخسارەوه نەمابوو، بەلام لەسەر یەك راسپاردەکە ی خۆی باش گەیانەبوو. بەو حالەشەوه باش توانیبوو بی کەموکووری هەموو ئەو شتانە بلێتەوه کە بە میشکی سپاردبوون. دیسانیش هەندێ شتی لە بن لیوانەوه گوتنەوه کە نەیانزانی دەلی چی.

بەگ زانیی زاری وشک بووه و نەیتوانیوه هەرچی لە میشکیدایە بیلێ، هەر بۆیە گوتی:
"خەمت نەبی وەلی. ئەوی دیکە ی هەموو دەزانم. تا ئیستا بەلای کەموهە بیست جارت گوتوونەوه. ئەمجارەیان زۆر باشت گوتنەوه. پێویست نییە هەموو بلێیەوه. هەر بەبێدەنگی بەرامبەرم راوەستی، چیت لە میشکی دایە دەبخوینمەوه. تێگەیشتی؟"

وەلی، سەری لەقاند و مەتەقی نەکرد. زۆر مەمنون ببوو. بەگ ئەمجارەیان نیوچاوانی گرژ نەبوو و قسە ی هاتەران پاتەران نەدەکرد. یانی نەرم ببوو؟ ناخ وازی لەو لاسارییە ی هینابایە و گوتبای باش. هەر باشە یەکی ئەو، وەلیی لەو گێژاوی هەژاری و داماووییە ی رزگار دەکرد. بەبی ئەوه ی سەری هەلینێ، چاوه‌روان بوو. وەك ئەوه ی گۆرانییەك لەبەر خۆیەوه بلێتەوه، قسەکانی زۆر بەسۆز و خۆش کردبوو. هەر قسە یەکی کاری لە بەردی دەکرد، بەلام خۆ ئەو جانەوهەرە کیوییە هەر گویشی لی نەبوو.

ماهی بەگ پێی گوتبوو، خەلکی رەشو ک نابی سەیری نیو چاوی بەگەکان بکەن، باش نییە. پێیان ناخۆش دەبی و لەوانە یە توورە بن. نەکە ی نەکە ی کاتی قسەکردنی چاوی لە نیو چاوی بەگەکان بکە ی. ئەگەر سەیریکی چاوی کردبایە، لێی تێدەگەیشت. ئەو چەند خولەك چاوه‌روانییە نیوه‌ومری کرد. چەند خولەكێك نا، سەد سال.

تاویك دواتر، دەنگی بەگ رایچلەکاند: "ئەگەر جاریکی دیکە، بێیەوه ئێرە، پێی بنییتەوه ئەو کۆشکە ی من، قەلەمی پیت دەشکینم. بەلایەکت بەسەر دینم، با بە دەواری شری نەکردبی. برۆ و ملت بشکینە. جەحەندەم پر کە... گوتم جەحەندەم پر بکە..."

پهلاماری دا. وهلی ههر شهوهی دیت، تیّی تهقاند و بهرهو پلیکانهکان رای کرد و ههوساری شهسپهکهی به دهسته لهرزۆکهکانی کردهوه و سوار بوو و به قههچی لیّدان بهرهو دهشتهکه تاوی دا.

بهگ هیشتا بهشوینیدا دهینهپاند: "قولاپهت دهشکینم ها. چاوت دهردینم. کورپه وهره سهیری شهو نیردراوهی، کهچهلهی چهته... وهلییه کهچهل. کویر له کویر دهگهپری و ئاویش له قولکه..."

هه موو ده رگایه کی له سه ر داخرابوون. وه لیبش دوای گه رانه وهی له کۆشکه که ی ساری ئوغللی گوتبووی: "ئه وه دوا جاری بی. ئه گه ر ده ته وی رسق و روژییه که م بپری، بپره ئاغا. ئه من ئیتر ناتوانم بچمه وه ئه وی. ئیتر پیم قه بوول ناکری ئه وه نده م سووکایه تی پی بکا. هه ر قسه یه کی وه ک خه نجه ریکی ژه هراوی گولله یه کی چه ور وایه *."

ماهیر به گ، به و هه مووه خوینده وارییه وه، ئه و پیاوه ی هه موو کۆلان و لاکۆلانه کانی قییه ننا گه رابوو، ئه وه ی خراپ لیک دابۆوه. ئه و ده رویش به گه چ جان وه ریک بوو؟ ده بی به ناخیدا روچیت و پینچ و په ناکانی که سایه تییه که ی هه لسه نگینی. هه ولئ دابوو له ریگه ی کوره که یه وه به یده ستی بکات. هه له، هه زار جار هه له. ده رویش به گیک که هه ر له کوره که ی بیزار بوو، جا چۆن قسه ی لی وهرده گرت؟ چوبوه ماله که ی و یستبووی به زنجیری دابونه ریت ده ست و پپی شه ته ک بدات و که لک له میوانگرییه که ی وهرگری. ده رویش به گیش ده سه جی له وسه ری گه رابۆوه و گووی له ده می به ستبوو. ئه و جار وه لیبی تیوه رداوو. به و ده نگه به سوژه یه وه... کۆنه چه ته، چه نه وه ر و زمانچه ور، به لام که چه ل. ئاخۆ ده رویش به گ ه یچ حساب بو پیاوی وا ده کا؟ ئه گه ر هه زار جاریشی بنیڕیته لای ئه وه ی گوتوو یه تی هه ر ئه وه ده بی. هه ی خوالت به سه ری ماهیر. گیللی خودای. تو میشکی که رت خواردوو. ئه و هه مووه خویندن و قییه نناچوونه ت یاخوا سه رت بخوا هه ی...

جا چی بکه م؟ ئه و بنیاده مه ده بی نهرم بی. له و دنیا یه کی شه یه ک نییه چاره ی نه بی. هه ر کاریک رییه کی هه یه و رپی دلئ ده رویش به گیش ده بی بدۆزریته وه. یان خا که که ی ئاقچاساز یان مه رگ. چه ند روژان، ماوه ی نزیک به بیست و چه ند روژیک هه ر دانیش ت و بپری کرده وه.

* کورد ده لی: قسه کانی ماستیان له سه ر روکه ی و له پینش سه گی دانئی ناچوات.

دەرویش بەگ لە بەر چی ملی نە دەدا؟ لەوانە ئیە لە بەر ئەوە بووی، کە خەلکی هیچ و پوچی نەناردە لای. ئەگەر ئیستا بەگەکانی بنیڕیتە لای، چ دەبی؟ چۆنە خالیدە شیتی بنیڕیتە لای؟ خالیدە شیت بەگێکی لای کە وتووێ و دەرویش بەگ قسە ئاشکێتی... بە دوا ئی ئەو تەگبەرەدا، وەلایی بە دوا ئی خالیدە نارد و پیتی گوت: "دەجیتە لای دەرویش، بۆ ئاشتکردنە وەمان..."

خالید کابرایەکی باریکەلە و درێژ و زەردەلە ئی پشت کۆماوە بوو. کلاوێ لەباییە کە ئی سەر کۆلمەکانی دادەپۆشی و چاوەکانی خەفەتبار بوون. "ئەگەر ئاشتمان بەگە ئی، جووتیک گا و پەنجا دۆم زەوئیت دەدەم. پینسەد لیرەش... هونەری خۆت بنوئینە."

خالید وە ک شیتان بەو گف و بە ئینانە دلی خۆش بوو. بەلام پراشی نە کرد. "جاری ئیستا، پێشەکی دووسەد و پەنجایم بەدە. ئەمن هەرچۆ ئی، ئاشتان دەکەمەو. دەرویش بۆ دەبی لەگە ئت ئاشت نە ئیتەو؟ چما ئەتۆ چیت لەو کە مەرە؟ ئەتۆ قاباچی زادە ئی. خەللی ئاغا قاباچی زادە باش دەناسم. خودا عافو ئی بکا. هاموشۆ ئی کۆشکە کە ئی بامی دە کرد. پیاو ئی دەستۆ ئیتبوو بوو. دەست و دلاوا و چاکە کار و بەشەرەف و ماقول. زۆر جوامیر بوو. بە دەرویش ئی دە ئیم: چما ئەتۆ کئی پیت شوورە ئی قسە لەگە ئ کورە کە ئی قاباچی زادە بەگە؟ ئەگەر بە رەسە ئایە ئی و رەچە ئە کئ خۆت دە نازی، ئەو ئش وە ک تۆ رەچە ئە کئ هە ئی. ئەگەر پارە دە ئی، دوو سئ هیندە ئی تۆ ئی پارە و مائی دنیا هە ئی. ئەگەر بە ژیری و ئینگە ئشتو ئی دە ئی، کابرا چوو تە فەرەنگ و قورنانی خەتم کردوو هە ئی، چئی کتیی ئی فەرەنگ ئشە هەمو ئی خوئندوو تەو و خە ئی کردوون. دە ئی باشە، ئە ئی چیت دە ئی؟ ئەگەر دوزمنا ئی ئی کئش لە ئیواناندا بئ، ئەو ئش بەمن ببەخشە کە وەچە ئی ئالای بەگ ئوغلّم. ئەگەر بە رەچە ئە کئ خۆت زۆر دە نازی، نە دەبوو من بئیمە کۆشکە کە ت. ئەو هە ما ئی ئی بۆ من. لە درێژایی مئژوودا هەرگئز هئچ ئالای بەگ ئوغلو ئی نە چوو تە مائی ساری ئوغللی تکا بکات. جگە لەو هئش، ئەم سەردە مە، سەردە مئ رەسە ئایە ئی و رەچە ئە کئ ئی. سەردە مئ ئە قل و ژیری ئی و ئەگەر بمو ئی کاکلی قسە کە م بکەم، سەردە مئ پارە ئی... ئەتۆ ئیستا دووسەد و پەنجا لیرە ئی خۆم بەدە ئی، ئەو کاری منە. ئەگەر حەز دە کە ئی، با هەر دەرویش بەگ بئیمە لای تۆ."

ماھیر جزدانی دراوہکەى دەرھینا و گوتى: "فەرموو. دووسەد و پەنجە لیرەکەى دیکەشت لای منە. پەنجە دۆنم زەوى و جووتیک گای جووتیشت لەبیر نەچى. کە خەبەرى ئاشتبوونەوئەکەت هینا، دەستخۆشانەى دیکەشت دەدەمى. دەتکەمەوہ ئالای بەگ ئۆغلیبەکەى جارى جارن. ئەگەر حەزت لى بوو، دەتکەمەوہ خاوەنى ملک و مال. بەلام بىت و ئاوا قسە بکەى، دەترسم نەتوانى دەرویش قایل بکەى."

خالید قاقایەکی کیتشا و بە ھەژاویبەوہ گوتى: "ئەتۆ کارت بەوہ نەبى نا... من... من... لەبەر من... دەیکا. ئەگەر نەیکا، دیارە ئەو بەگىکى درۆیینە. نە ئۆغوزى خۆش دەوى و نە منیش و نە جامینی خەلکى رەسەنزادە و رەچەلکداربىشى. ئەتۆ کارت نەبى..."

خالیدە شىت لەوانەبە دە سالیك دەبوو کە دووسەد و پەنجە لیرەى لەسەر بەک نەدیتبوو. خەریک بوو بفرى... پەنجە دۆنم زەوییش، جووتە گایەکیش.

خالید ملی کەچ کرد و بە لەبزیکی پر لە تکا گوتى: "ماھیر بەگ، وەرە ئەو پەنجە دۆنم زەویبەى دەمدەبەى، ئەویشم بە تەراکتۆرەکەت بۆ بکیتلە. دوو سالم بۆ بکیتلى بەسمە. دوای ئەوہ دەتوانم بەرەى خۆم لە قورى دەرکیشم."

ماھیر بە دەنگىکى هیوادەرانەوہ گوتى: "کۆرە ئەتۆ ئەو کارەم بۆ جیبەجى بکە، پەنجە دۆنم سەھلە، دووسەد دۆنیشت بۆ دەکیتلم. چما نەمگوت دەتکەمەوہ ئالابەگەکەى جارى جارن."

"من وا رویشتم."

"ترۆمبیلەکە لە خواری چاوەرپیتە."

خالید بەھەلەداوان لە پلیکانەکان چووە خواری. ئەوئەندە بەپەلە چووە خواری ھەلەنگووت و تەخت کەوت.

"گرنگ نیبە، گرنگ نیبە. ھەلەنگووتم. دەى باشە، دەچم بۆ کارى خیرى... ترۆمبیلەکەت ھەلکە کاکى شۆفیر."

تا گەشیستە گوندەکەى سارى ئۆغلى، ھەزار رى و شوینی بە مېشکیدا ھات. لە ترۆمبیلەى دوا مۆدیلدا دانیشتبوو. لاقى راستەى لەسەر لاقى چەپەى دانابوو و بەخۆى دەگوت: "ھەى سەگى سەگباب، گوتم ئاخریبەکەى رۆژیک ھەوجیت پېم دەبى و دەستم ماچ دەکەى، نەتان دەسەلاماند. دەمگوت ھیچ کەس جگە لە من ناتوانى پیکتان بینیتەوہ، پروات نەدەکرد. ھەھھ. دەلێى رۆژگار دیسان بە کەیفى دلێ بەگە ئەسپ رەسەنەکان دەخولیتەوہ."

دەمەدەمى عەسرى بوو كە ترۆمبىلە كە لە بەردەرگای كۆشكە كەى سارى ئوغللى رايگرت.
پرسىاريان لەو پياوھ كرد كە بە پيشوازىانەوھ ھاتبوو: "بەگ تەشريفى لە مالىيە؟"
"بەلى، تەشريفى لە مالىيە."

لە پليكانەكان وەسەر كەوت. بەگ كە لە ديوەخانە كەدا دەھات و دەچوو، ھەر چارى بە
خالىدە شىت كەوت، تاويك راوھستا و بە روويەوھ پيئەكەنى. بۆلاى چوو و خۆمانە دەستى گوشى
و بە روويەكى گەشەوھ گوتى: "بەخيّر بېي، خيّر و بەرەكەت ھيئا گيانەكەم."
خالىدە شىت بەر لەوھى بەگ فەرمووى بكا و بلى: "فەرموو دانيشە." "خۆى بەسەر پيئانيدا
كيشا و دەستى كرده ماچكردنى و تكاكدن: "كوره كەتم كوشتووھ و خۆم لە مالت ھاويشتووھ
بەگ. كورەت، ھەر پيئەچ كورەكەتم كوشتووھ و خۆم لە مالت ھاويشتووھ. يان بكموژە يان
تكاكەم لى وەرگرە. يان بكموژە..."

دەرويش بەگ دەسبەجى دووقرانييەكەى كەوت و ھەلچوو. دەشيزانى بە چ نرختك ئەو كارە
دەكا و بۆچيى دەكا. بەسەريدا نەراندى: "ھەستە، ھەستە. ئالاي بەگ ئوغللى نابى ئەوھندە
خۆى سووك بكا. ھەستە ملت بشكيتنە و وەدەر كەوھ. ھەستە دەى. ھەستە و جەھەندەم پير
بكە..."

خالىدە شىت دەلالايەوھ: "بەگ، بەگم..."
دەرويش بەگ فەرمانى دا: "فريى دەنە دەرەوھ. كۆى بكەنەوھ و بيخەنەوھ نيو ترۆمبىلەكەى
ئەو سەگباھ..."

دراويكى پيئسەد ليرەشى لە گيرفانى دەرھيئا و خستىيە بەردەمى:
"چما ھەموو پارانەوھ و لالانەوھ و نووزانەوھ و كلكەسووتەكەت بۆ ئەوھ نييە؟ ھا."
خالىدە شىت دەنووزايەوھ: "زياتر... لەوھ زياتر... زۆر زياتر..."
نۆكەرەكان دەست و پيئان گرت و برديان و خستيانەوھ نيو ترۆمبىلەكە و بە شۆفيەرەكەشيان
گوت: "ھەلى بكە و بپۆ. بەگ ئاگرى لى دەبارى. دەى زوو بە خيئا."
ترۆمبىلەكە، كە گەيشتە قەراغ ئاوايى، خالىدە شىت بە شۆفيەرەكەى گوت: "رايگرە،
دەمەوى دابەزم."

دابەزى. لە خۆشيان نەيدەزانى چ بكا و بەخۆى دەگوت: "خوايە شوكرت، ئەمپۆ
دەسكەوتىكى باشم بووھ."

ماھىر ئەۋەي لە شۆڧىرەكە بېستەۋە و تىگەيشت خالىد خراپى بۆ چۈۋە و ئەگەر خۇي بەسەر پىيانىدا نەكىشاپايە و ماقولانە جوولابايەۋە، كارەكە جىبەجى دەبوو. دەبى بەگىكى دىكە بدۆزىتتەۋە.

سى رۆژ دواتر بەگەكەي "جىغ جىق" سى نارد، كە ئەۋىش دەست لە گونان درىتتر گەپراپەۋە. سەرۆكى دارايى شارۆچكەش كە بەخۇي ھەلدەگوت و بەلگەي دەخستە روو كە بەلى رەچەلەكى دەچىتتەۋە سەر دانىشەمىند ئۇغلىي ناودار و دەروپىش بەگىش بەلگە و بانگەشەكانى ئەۋى قەبول بوون، ھەر ھىچى بۆ نەچۈۋە سەر. لىرە ژمارەيەكيش زولقەدر ئۇغلى ھەبوون. زولقەدر ئۇغلىيەكانىش ژن و ژخوازىيان لەگەل عوسمانىيەكان ھەبوو. تەنانەت داىكى سولتان مۇمەدى فاتىحىش كچى بنەمالەي زولقەدرەكان بوو. حاجى بەگى زولقەدر ئۇغلىيىش دەست لە گونان درىتتر لە لاي دەروپىش بەگەۋە گەپراپەۋە.

دراي ماۋەيەك، نۆرە گەيشتە بەگە گەۋرەكانى بنەمالەكانى كوزان ئۇغلى و رەمەزان ئۇغلى. فەقى بەگى كوزان ئۇغلىي پارىزەرىشى نارد. فەقى بەگ نەۋەي ئەجمەد پاشاي كوزان ئۇغلىي ناودار بوو، كە دژى عوسمانىيەكان راپەرىبوو. ئەۋىش ھىچى بۆ نەچۈۋە سەر. كەسىكى بنەمالەي رەمەزان ئۇغلىيىشى دۆزىيەۋە. رەمەزان ئۇغلىيەكانىش ھىشتا رىز و حورمەتتىكىان لە نىۋ خەلكىدا مابوو و تەۋاۋ لى نەكەۋتەبوون. لە كىن مستەفا كەمال پاشاش قەسىيان دەپۆيى. رەمەزان ئۇغلىي بە دەم و دووش قەسى نەچۈۋە سەر.

رۆژتىكىان لە ھالىكدا ماھىر پەرىشان و شىپرز بە بازارىدا تىدەپەرى، چاۋى بە رەشىدخان كەۋت. رەشىدخان لە سەردەمى شەرى يەكەمى جىھانىدا لە ۋانەۋە ھاتبۈۋە تىرە. دەيانگوت رەشىد ھان يەكىك لە بەگە ھەرە گەۋرەكانى ۋان بوۋە. ئەۋ ئىستە لە شارۆچكەكە دوۋكانىكى گەۋرەي كوۋتالى ھەبوو. دەروپىش بەگ پتر لە ھەموو كەس جامىنى ئەۋى دەۋىست. ھەر چاۋى پىي دەكەۋت، لە دوۋرەۋە لەبەرى ھەلدەستا و دەستى دەگرت و لەسەر جىبەكەي خۇي دادەنا. باشە ئەۋە بۆ بىرى بۆ رەشىدخان نەچۈۋىۋە؟ رەشىدخان بەگ بوو. بەگىكى بە رەچەلەك و بەناۋبانگ. ھەر چونكە كابراپەكەي كەمدووش بوو، لە سى سالى رابردودا لە شارۆچكەدا ھەر ئەۋ ئاۋى بە ئاگرى ھەموو دۆزىنايەتتىيەكاندا كرىدبوو. ئەۋ مەسلەتى دۆزىنايەتتىيە خوينى و تۆلمەي كۆنەرق و كىشەي نىۋ ھىزبەكانى كرىدبوو. رەشىد خان ۋەك فرىشتەيەكى ناشتى، لە چوكورواۋادا ناۋى دەر كرىدبوو. باشە چۆن، چۆنە لەۋ دەمەۋە ھەر رەشىدخانى بە مېشكىشدا نەھاتبۈۋە؟

"رهشیدخان."

"فهرموو ماھیر بهق."

"تکایه کم ههیه."

"چییه؟ ئەھا، تیگەیشتم. باشه ئەوہ بۆ تا ئیستا نەھاتووێه لای خۆم؟ بەیانی، بەیانی زوو، ترومبیلەکەت بنێرە، خۆم دەچمە لای دەرویش ساری ئوغلێ بەگ. باشه؟" ئەوہی گوت و زەردەھێهکی هاتی.

ماھیریش بە زەردەھێهکەوہ گوتی: "باشه."

رهشیدخان: "ئیشەلا بەیانی ئەو گری کویرەھێت بۆ دەکەمەوہ و ناشتتان دەکەمەوہ. بەیانی، سبەی... ترومبیل..."

ماھیر بەگ: "بەیانی زوو ترومبیل دیتە بەر دەرگاگەت."

ئەوجار منەتبارانە لەسەری رویشت: "ئەتۆ کابرایەکی زۆر باشی رهشیدخان."

ئیتەر چاوی کە پەر بپوون لە ئاو، لەو برین. راستە ئەو دنیاہێشتا پیاوی باش و خێرخوای تیدا ماوہ. بەبێ پارانەوہ و لالانەوہ، داوای پیاوی قەبوول دەکەن.

رهشید ئاغا دەستەکانی هینا سەر ورگی و گوتی: "ئەک پیاوی باش. ئەک باش. هەر خودا حەزی لە ناشتی و تەباییە. خودا دوژمنی دوژمنایەتیە. ئەگەر خودا نەبەوێ، رهشید ئاغا چ کارەھێ؟ یەکەم خودا."

دەرویش بەگ کەرەدی بەیانی گوئی لە دەنگی ترومبیل بوو. لە پەنجەرەوہ سەیری دەردەوہی کرد.

کورە وەرە سەیری ئەو کەرەدی، ئەوجار کێی ناردووە؟ ئیتەر وەگیان هاتبوو. نەریت بێ نەریت. هەرکەسی ناردبێ، بە شەق لە پلیکانەکانەوہ...

گرماندی: "هەر کەس لە ترومبیلی ئەو سەھێهاتە دەری بپهیننە سەری و لە سەر پلیکانەکانەوہ بە شەقان فری دەنە خواری."

ئەوہ زۆر کەرانیە. ناپیاوہتیە. بەلام ئیتەر وەگیان هاتبوو.

لە ئەکاو ئەوہی باوەرپی بەو شتە نەکرد کە بە چاوەکانی دیتبووی. ئەوہی لەو ترومبیلە هاتە دەری، رهشیدئاغا کوردە بوو. خۆ بیئ و ئەو داماوہیان بە قەلافەتە سەد و چل کیلۆییەوہ لە پلیکانەکانەوہ خلۆز کردبایەوہ... دەستی لە ئەستۆی رهشید ئاغا کرد و یەکتریان ماچ کرد. گلەبێی لە رهشید ئاغا کرد، کە بۆچی هەتا ئیستا سەریکی لە کۆشکی ساری ئوغلێ

هه‌لنه‌هه‌پناوه؟ هه‌ر به‌راستی ماهی‌ر بۆچی ئاوا دره‌نگ ره‌شیدخانی ئاشتیده‌ره‌وی وا دره‌نگ ناردبوو؟

هه‌ر به‌راستی به‌گ به‌هاتنه‌که‌ی ره‌شید خان زۆر شاد و خۆش‌حال بوو. قه‌لافه‌تییکی جوامی‌زانه‌ی هه‌بوو. هه‌رکات ری‌ی ده‌که‌وته شاری، سه‌ریکی لی‌ هه‌لدینا و کوپیک قاوه‌ی له‌گه‌ل ده‌خواردوه‌هه‌. ری‌زیکی زۆری له‌و کابرا دلپاکه‌ بی‌ پۆز و ئیفا‌ده و جوامی‌ره‌ ده‌گرت و که ده‌چوو له‌ی، هه‌موو چه‌په‌لی و چه‌وتیبه‌کانی دنیای له‌بیر ده‌چۆه.

که له‌سه‌ر مۆبله‌که‌ داده‌نیشتن، گوتی: "ده‌زانم بۆچی هاتووی." ره‌شید ناغاش به‌ داوای لی‌بورده‌وه‌ گوتی: "ناشتبو‌نه‌وه‌یه و خودا وای ویستوه‌هه‌." ده‌رویش به‌گ ده‌ستی لی‌ک دا و خزمه‌تکاره‌که‌ هات. "قاوه‌هه‌."

چه‌نه‌یان گه‌رمدا هات. به‌لام ده‌رویش به‌گ قسه‌کانی ئه‌وی بۆ نه‌ده‌چونه‌وه‌ سه‌ر یه‌ک. ئیستا زۆر شتی شیرین و هی‌ور و دلپاکه‌ره‌وه‌ و دلخۆشکه‌ری له‌ روخساری ده‌باری. به‌لام ئاخ‌ر ئه‌و شتانه‌ چ بوون؟ چی‌یان پێوه‌ بوو؟ هه‌رچی ده‌یه‌پنا و ده‌بیرد، بۆچی ساغ نه‌ده‌بووه‌ و له‌بری ئه‌وه‌ی بشله‌ژی، دلخۆشتر ده‌بوو. له‌و روخساره‌دا، شتیکی ئاشنا و هی‌ورکه‌ره‌وه‌، بیره‌وه‌ریبه‌کی له‌بیرکراوی شیرین شه‌پۆلی ده‌دا. به‌ نیگایه‌کی کونجکۆله‌وه‌، له‌ روخساری ورد ده‌بووه‌. ئاخ‌ریبه‌که‌ی رووناکاییه‌ک له‌ چاوه‌کانی گه‌را و به‌سه‌ر زاریدا هات.

"ئه‌ها، دۆزیمه‌وه‌. به‌گ، ئامۆزات بوو، وایه‌؟"

"به‌لی، به‌گ ئامۆزای من بوو."

به‌گ جوانترین بیره‌وه‌ریی ژبانی ده‌رویش به‌گ بوو. هه‌ر کات وه‌بیری ده‌هاته‌وه‌، دل‌ی پر ده‌بوو له‌ شادی و به‌خته‌وه‌ری. که‌وتبووه‌ جۆش و خرو‌ش.

"یاخوا به‌خه‌یر بی‌ براله‌..."

جاریکی دیکه‌ش ره‌شید ناغای له‌ ئامی‌ز گرت و ماچی کردوه‌هه‌. چاوه‌کانی ره‌شیدناغا پر بوون له‌ ئاو. له‌ می‌ژ بوو که‌س ئاوا به‌ جۆش و خرو‌شه‌وه‌ می‌وانداریی نه‌کردبوو. چی‌ی وای نه‌ما‌بوو ئه‌و که‌له‌پیاوه‌ له‌ بانگ بدات.

"برای گیانی گیانیم، ئااااا... رۆژگاری رابردوو، ئه‌و رۆژانه‌ی به‌گ هاته‌ ئی‌ره‌... ئه‌تۆش له‌گه‌ل به‌گ بووی وایه‌؟"

ره‌شید ناغا له‌ حالیکدا گریان ئه‌وکی گرتبوو، به‌ دژواریبه‌وه‌ گوتی: "به‌لی."

بیت و ناچار بوايه دوو قسهی دیکه بکات، خۆی پی نه ده گپرا و له قولپی گریانی ده دا.
 "بهگ له حالیکدا ده گریا، به منی گوت ده رویش بهگ، نه ستۆمان که چ و ده ستمان شکاوه.
 گوتی لهو چو کورده دا جگه له تۆ به گپکی دیکه م نه دی. گوتی، بنیاده مه کان به بی بهگ و پاشا،
 وهک میگه لی بی شوان به ره لالا و په رش و بلاون. نا ا اای، به خپری بی براله. ئیمه هه ر برای
 تۆین. بهگ به منی گوت نامۆزاته..."

ره شید ناغا دیسان به زه سمهت گوتی: "به لئ."
 نه گه ر نهو گریانهی له نهوکی گپرابوو و نهو فرمیسهکی له چاویدا قهتیس مابوو،
 ره و بیانه وه....

"بهگ به منی گوت، ره چه له کی هه موو به گه کان، جا کورد بن، عه جه م بن، عه ره ب یان
 ئینگلیز، فه ره نسی بن یان رووس، نه لمانی بن یان گورجی، چینی بن یان هیندی... ده گاته وه
 سی ئۆغوزه که. هه رچی عیئل و عه شیرهت و گه لی ره سه نی نهو دنیایه ن له ناسیای ناوه پراست
 نیوکیان بر دراهه. هه ر بۆیه هه موو به گه کان پیکه وه بران. هه ر بۆیه شه ئیمه ش برای به کین.
 نهو ده هه زار جار ان به تۆ گوت. باشه بۆچی سه ریک له مائی نه م برایهت هه لئا هی نی؟ ئیره
 مائی خۆته. نهو داموده زگا و زهوی و زا ره هیی تۆن."

دیسان دهستی لیک دان. له نه کاو چاوی گه شان وه و به ده نگی به رز گوتی: "خوا راهه ستاوت
 بکا ره شید ناغا."

بهو نۆکه رانهی هاتبوونه ژووری، گوت: "به رخیک بکوژنه وه یان شه کیکی قه لهو. برامان
 گه وهی کردوین. دهی گورج بن."

له نیو تورکماناندا کوشتنه وهی مه ر بۆ میوانیک، ئیدی نه و په ری ریز و حورمه ته بۆ
 میوانه که. ره شید ناغا به نا ره زایه تییه وه گوتی: "بهگ، بهگ."
 ده رویش بهگ به روخساریکی گه شاه وه و له حالیکدا دهستی به سه ر شانه کانیدا دینا
 گوتی: "هه تا ئیستا پیای وهک تۆ به شان و شکۆ و ره سه ن پیی لهو ماله نه ناوه. جا مه ریک بۆ
 تۆ چیه، و شتریکیش..."

هه ستا و دهستی گرت و هه لیستانده سه ر پی: "به فرموو، چیی دلت دیه وی. له بهر خاتری
 نه تۆی وا به رز و ره سه ن، له گه ل نهو سه گبایه ناشت ده مه وه. هه موو دنیای، هه ر له بهر پرسانی
 ئیدارییه که یه وه بگره هه تا بهگ و ناغاکانی، هه تا نۆکه ره کانی و کوره کانی خۆم و برا که م، هه ر
 هه مووی له سه ر کردم، به لām مالم نه دا له گه لی پیک بی مه وه. نهو له بهر حورمهت و گه وه بیی

تۆيە له گەلێ ئاشت دەبمەوه. ئەگەر تۆ بلیی دەرویش بڕۆ و له گەل براکوشتهت، له گەل مستهفا ئاق یۆللی ئاشت بهوه، قسهت ناشکێم و له گەلێ ئاشت دەبمەوه."

"رهشید ئاغا که له بن باری ئەو چاکه و خۆشهویستییهدا خهريك بوو ورد و خاش دەبوو، ویستی بلی:"خودا راوهستاوت بکا و تهمن درێژ بی، به قوربانت بم بهگ..." بهلام پیی نه گوترا. به زۆر پیی فرمیسهکه کانی دهگرت که له چاوییهوه ههڵدهقۆلی. ناخرییه که ی بهسهر گۆنایدا لووزهویان بهست. دهسرۆکه که ی دهرهینا و رووی وهرگێرا و چاری سپینهوه.

بهگ هیشتا ههر قسهی دهکرد، بهلام رهشید ئاغا ئاگی له قسه کردنی نهماوو. که ژیر بۆوه و گرییه که ی قورگی رهوییهوه، گوتی:"بهگ، به قوربانت بم. تورکمانه که ی ئیوه گوتی: رهسهن ههله ناکات. ریبوار رپی لی ههتله نابێ. وایه قوربان."

دەرویش لهو جهنگهیهدا به ئاماژه ئەو نۆکه ره ی له دیوه خانی چاوه پروان راوهستاوو، له شتیك تیگه یاندا. تاویك دواتر ئەو کوردانه ی کاریان بۆ دەرویش بهگ دهکرد، ههر له نیوه کار و نۆکه ره وه ورد و درشت به ژن و پیاوه وه هاتن.

"بهگ من نیم. بهگ ئەوه یه. به گێکی به تهواو مانا. خۆزگه به خۆتان به گێکی ئاواتان ههیه."

کوردەکان دەستەونەزەر راوهستاوون. به ریز له ههنتهشی به گه که یاندا راوهستان و یه که به یه که دهستیان ماچ کرد و چوونه لاوه.

رهشید ئاغا له خۆشیان نهیده زانی چ بکا.

"باشه تهوسۆن به گیش خزمایه تییه کی له گه ئنان ههیه؟ ههر ئەوه ی له کاتی کۆره وه که دا هاتبوه ئیره و من له ملکه که ی خۆمدا جییه کم دایی..."

شمشیرێکی زیڕکراویشی که به دیواره که وه هه لئاسرابوو، پیشان دا. ده مانچه سه ده ف نیشانه که شی له بهر پشتوینه که ی دهرهینا و بۆ رهشید ئاغای را داشت. رهشید ئاغا ده مانچه که ی لی وهرنه گرت:"تکا ده کم بهگ. با دهستی ئیبه مانان وچه کی تۆ نه که وی."

دەرویش بهگ له حالیکدا ده مانچه که ی ده خسته وه بهر پشتوینه که ی گوتی:

"ئهوانه ئەو بۆی ناردبووم."

"تهوسۆن به گی خزمان. بابی بام، کچی باپره ی ئەوی خواستبوو. ئەو چه کانه زۆر نه نتیکه ن."

دەروپىش بەگ بە پىنكەننەنە: "كەوابوو قاباقچى ئەمجارەيان تۆى دۆزىيەۋە. ئاخىرىيەكەى مەبەستى خۆى پىكا. باشە چۆنى زانى ئەمن قسەى تۆ ناشكىنم و چىيى بفرەمووى سەرم لە رىيە؟ خۆ ئەگەر بفرەمووى بچۆ لەگەل ئەو سەيە لە سەر سفرەيەك دانىشە، دادەنىشم و لە قايپىكدا نانى لەگەل دەخۆم. ئەگەر داۋاى سەرى مندالەكەشم بگەى، دەستت ناگىرپمەۋە. سەرى بىرە. ئەگەر بفرەمووى بمرە، دەمرم..."

رەشىد ئاغا ۋەك گەنجىكى شەرمەن، بە شەرمەزارىيەۋە دەستە زلەكانى لە سەر ورگى لىك ھەلپىكاپوو، گوتى: "بى ئەدەبىم كىرەۋە بەگ. ھاتم چونكە خودا ئاشتىيى پى خۆشە. خودا رقى لە دۆژمانىيەتتەيە."

دەروپىش بەگ ئىتەر نەيدەبىست. خەيالى، بە كەفوكۆلەۋە گەرابۆۋە بۆ داۋاۋە. بۆ ئەو رۆژانەى كوردەكان روويان كىرەبۆۋە چوكورواۋا.

كوردەكان پاش جەنگى يەكەمى جىھانى، چوكورواۋايان پىر كىرەبۆۋە بە سەدان خىۋەتتى مەرەزى گەرە و بچوك لەو دەشتتەدا ھەلدران و پەتتى خىۋەتتەكان ھەموو لىك گىرەدراپوونەۋە. نۆيەتتى و برىستى، قىرى لەو كوردانە خىستبۆۋە، كە شەر دەريەدەر و ئاۋارەى كىرەبۆۋە. ھەۋاى چوكورواۋا، بۆ ئەۋان ھەۋا نەبۆۋە، بەلكو ژەر بوۋ. ژەھريان ھەلدەمشت. لە جىيى خۇيان ھەلقەندراپوون و ھاتبۆۋە. بە مەر و ماللات و پەلەۋەر و دار و نەداريانەۋە. ھەر عىل و ھۆز و عەشیرەتتەك بەگى خۆى بەسەرەۋە بوۋ. لەو نۆبەتتى و برىستى و قاتى و قىيەشدا، بازنەى دابونەرىتتى خۇيانيان نەدەبەزانند. بەگوتى بەگى خۇيانيان دەكرد و قسەيان لە قسەياندا نەدەكردەۋە.

رۆژتىكىيان چوبوۋە سەردانى بەگىكى كورد. بەگە كوردە دىسان ھەر لە خىۋەتتىكى رازاۋەى پىر لە بەرە و مافورى بى ۋىنەدا دانىشتبۆۋە. روخسارى زەرد ھەلگەراپوو و حوكمى چاۋانى پىراپوو، بەلام شان و شكۆيەكى ھەبوۋ. لە بەر دەرگاي خىۋەتتەكەش دوو پىاۋى چەكدار بە رانك و چۆغەۋە ئىشكىيان دەگرت. ئەو دەيزانى بەگ لەو رۆژانەدا نانى شەۋىيى نىيە. لەۋانەيە ھەر ئىستاش زگى لە برسان قورەى بى. بەلام ئەو مافورەى لەسەرى دانىشتبۆۋە، لانىكەم بايى سەد سەكەى زىر بوۋ. برىستى شتتەكە و لەسەر مافورى سەد سەكەى دانىشتت شتتەكى دىكە... كەس لۆمەى بەگە كوردە نەدەكرد كە بۆجى برىسيە، بەلام ئەگەر ئەو لە چادىپكى روتتاۋە و ھەزارانە و بى شكۆى خەلكى ئاسايىدا دانىشتبايە، جا با لە ۋلاتى غەربىيەتتەيش بوايە، ھەموو بە چاۋى سوۋكەۋە سەبىريان دەكرد.

نۆكهره نۆبەتى گرتووه كوردهكان، به رهچاوكردنى دابونهرىتى خۆيان، بردىانه لای بهگهكەيان. كه بهگهكەيان به لایاندا رادهبورد، هەر هەموویان، چ ئەوانەى نزیكت و چ ئەوانەى كیلۆمەترىك لەولاترەوه بوون، لە حەوت تا حەفتا سالانەیان، لەبەرى هەلدهستان و دەستەونەزەر خۆیان بۆ دەچهماندەوه.

درویش بەگ، سەرى لەو پابەندى و ریز و حورمەت و گەورەیی و لەو دابونەرىتە سوورمابوو كه ئاوارەیی و برسیتییىش نەیتوانیبوو كه لىنى تى بخا. بنیادەم و هەرچى ناوى بنیادەمى بەسەرەویە، دەبى ئاوا بى. هەرچى لەدەستى هاتبوو، دەرەق بەو بنیادەمە جىگەى ریز و حورمەتانه كەردبوو. زۆریانى بردبوو ئاوايەكەى و پەناى دابوون. زۆریانى تىر كەردبوو بەبى ئەوێ بەگەكەيان هەر پى بزانی. چاكەپەكى لەگەل كەردبوون، كه براش دەرەق برا نایكا. بەگە كوردهش دواى گەرانەوهیان بۆ ولاتى خۆیان، چاكەى ئەوى قەت لەبەر نەچووئۆوه. هەموو سالى له وانهوه دیاریی بۆ دەنارده چوكوراوا. ئەسپىكى عارەبىی بۆ ناردبوو كه له هەموو بیابانى عارەبستاندا هاوتایەكى دیکەى نەبوو. ئەو ئەسپە زىرەكە، تەنیا ئەوهەندە بوو وەك بنیادەم قسەى نەدەكرد. ناو و ناویانگەكەى زۆرى نەبرد هەموو چوكوراواى گرتەوه و تارىفی جوانى و خۆشەزىیەكەى كەوتە سەر زار و زمانان. شمشیرىكى سەدەفنىشانى گرانبايشى بۆ ناردبوو كه دەیانگوت، شمشیرەكەى سەلاحەدىن ئەیوبى باپیرەى بووه. له سەر دەمى شمشیرەكە نووسراوەیەكى سەلاحەدىن ئەیوبى پێوه بوو.

ئەو بەگە، تەوسۆن بەگ بوو. یەكێكى ردىن سپى كەلەگەت بوو. روخسارى جۆرىك بوو وەبەر هەلۆى دەخستییەوه. گنجەكانى دەموچاوه تاوبردووهكەى قوول و چاوه درشته رەشەكانیشى وەك شەوى بى بن قوول بوون. لووتى هەلۆى بوو. لەسەرخۆ و كاریگەر قسەى دەكرد و وەك هەموو بەگە رەسەنەكان، كەیفى بە چەنەوهرى نەدەهات و تا پىنویست نەبوايە، متهقى لپۆه نەدەهات و له خۆزایى قسەى نەدەكرد و زمانى نەدەگەرا. دەنگیشى بى خەوش بوو. سامناكترین كارهسات قەومايايە یان خۆشترىن شت هاتبایەتە پىشى، دەنگى بەرز و نەویتر نەدەبوو.... لەسەرخۆ، زال و ماقوول و گران وسەنگین...

دوژمنەكەى تەوسۆن بەگیش هاتبوو چوكوراوا. ئەویش له گوندىكى ئەو نزیكانە بار و بنەى بە عەرزیدا دابوو. دوژمنایەتییەكەیان سەد سال دەبوو. بەردەوام پیاویان لىك كوژتبوو و هۆبە و هەوارى یەكترىان تالان كەردبوو. ئەو بەگە ناوى عامر بەگ بوو. عامر بەگ له ولاتى غەریبايەتى كەوتبووه فكرى ناشتەبوونەوه لەگەل تەوسۆن بەگ. مالیان كاول ببوون و ئەو

ھەمموھ بەلایەیان لى باریبوو. بەو حالەو، دوژمنایەتی و شەر لە غەربایەتی زۆر عەیب دەبوو. شەر و دوژمنایەتی شتێک نەبوو تا ھەتایە بەردەوام بێ. برایەتی جوان و پەسندە و دوستانەیی بەکەلگ و بەسوودە. لە ولاتی غەربایەتی، کەس کەسی نەدەناسی. تەنیا کەسێکی تەوسۆن بەگی دەناسی و دەیزانی باب و باپیرانی کێن، ھەر عامر بەگ بوو. تەوسۆن بەگیش دەیزانی بنە و بنەچەکی عامر بەگ کێن.

بەلام تەوسۆن بەگ ئەو قسانە ی بەگویدا نەدەچوون. دەبوو بەگێکی رەسەن نیویژیوانییان بکات بۆ ناشتکردنەوھەیان. تەوسۆن بەگ خۆی نەیدەتوانی دابونەریتەکان پیخوست بکات و بیانشکێنێ. دەرویش بەگ مەسەلەکە ی بیستەو و قۆلی ھەلمالی و کەوتە نیوانیانەوھ. تکای کرد و رووی لى نان و باسی چاکە و سوودەکانی ناشتی و دوستانەیی کرد. تەوسۆن بەگیش ئاخیریەکە ی دلێ نەرم بوو و راژی بوو.

دەرویش بەگ ئەو ناشتبونەوھەیی ھەر لەبیر بوو. لە دلێ خۆیدا دەیگوت، تورکمانەکانیش دیارە وھا نەریتیکیان ھەییە. نەریتیکی کۆن کە ھەر لە کۆن کۆنەو، لەو کاتەو کە ئالای ئوڭوز لە سەرانسەری ئوڭووراوا و عەرەبستان و خۆراسان و کەنارەکانی دانوب دەشەکایەو، ھەبوو. ئەو کاتە ی عوسمانیی نامەرد رەسەنایەتی خۆی نەدۆراندبوو و پشتی ئوڭوزی نەشکاندبوو. ئەو نەریتە تەنانەت تۆزیک بەر لە شۆرشی کووزان ئوڭلیش دەبی ھەبووبی. ئوڭوزەکانیش... ئوڭوزەکانیش ناوا ناشت بوونەتەوھ... عامر بەگیش لەبیر بوو، کە ھاتبوو بۆ ئاشبونەوھ. قەلەفەتە کفن پۆشراوھەکی عامر بەگ، کە شمشیرێکی لە کالان دەرکێشراوی بەدەستەو بوو، لەبەر چاوی لانەدەچوو.

تورکمانەکانیش، ئوڭوزەکانیش، عوسمانییەکانیش بەر لە تیشکانیان، لەگەل ئەو نەریتەدا بوونە و بەوچۆرە ئاشت بوونەتەوھ. دەرویش بەگ دوا ی رپورەسمی ئاشتبونەوھە، دەستەکانی تەوسۆن بەگی گرتبوو و گوتبوو: "کە دەلین پیاو، کە دەلین ھۆز و عەشیرەت، بە ئیوھ دەلین. ئیمە تیدا چووین. ئیمە حاشامان لە باب و باپیرانی خۆمان کرد. دنیا مان گرت و ئیمپراتۆرییەکی جیھانی مان دامەزراند، بەلام چ فایدە. ئوڭوزمان لەبیر کرد. لە کێسمان دا. دابونەریتمان لەکیس چوو. تیداچووین. لە ھۆز و عەشیرەت و نەتەوھەبوون بیبەش بووین. ئیوھ کە ئوڭوزتان زیندوو راگرتووھ. ھەر بژین و راوہستاو بن برالە."

تەوسۆن بەگ لە خۆشیان گریابوو. دەستی لە ئەستۆی دەرویش بەگ کردبوو و سەری خستبوو سەر شانێ و گریابوو. دەرویش بەگیش سەری لەو حالەتە ی ئەو بەگە مەزن و ماقول

و ھەلۋاناسايەى كور سوور مابوو. كەوابوو دېئىكى ناسكى وەك دلى منداڭ، لە سىنگى ئەو
بنيادەمە رەدەزئاسايەدا لىي دەدا. گريانى منداڭنەى پياويك كە ئەگەر بەتير لىت دابايە،
نەيدەگوت وەى، دەرويش بەگىشى گرياندبوو.

تەوسۆن بەگ گوتبوى:

"ناخ بەگ، ناخ بەگ، ئىمەش تىدادەچىن. ئىمەش."

پىكەو ە و ەك ژنان بۇ ئوغوزى لە دەستچوو و دابونەرىتە لەبىركراوەكان گريابوون. دەرويش
بەگ دواى ئەو شىن و گريانە، بەلئىنى بەخۆى و تەوسۆن بەگ دابوو ئەوئەندەى لە تاقەت و تواناى
دايە، ئالاكەى ئوغوز ھەر بە شەكاوہىي راگرى و دابونەرىتەكانيان بكا تە تاجى سەرى خۆى و
رى و شوئىنە لەبىركراوەكانيان ببووژئىتتەوہ. ئەگەر پىويستىش بى، گيان و مالىشى لەسەر
دابى.

"باب و باپرەكانمان، ئاوا، رىك بەو جۆرە ئاشت بوونەتەوہ. رىك ئاوا..."

رىك نەيدەزانى، بەلام شكى بوى دەچوو كە ئاوا بووى. تۆزىك لە درۆيەكەى خۆى تەرىق
ببۆو، بەلام نەشەدەكرا جۆرىكى دىكە بووى. لە ھەموو جىيەك، ھەموو ھۆز و ەشپەرەتەكان،
ھەموو بەگەكان، ئاوا دەبوونە خاوەن شەرەف و شكۆ و بە پىي ئەو جۆرە رى و شوئىنە رەسەن و
جوانانە ئاشت بوونەتەوہ. دەرويش بەگ بىرى لەو رۆژە جوانانە، لە ئوغوز و لە تەوسۆن بەگە
ماقوللەكە و لە عامرەبەگى كفن پۇشيو دەكردەوہ.

رەشىد ناغاي لەبىر نەمابوو. لە نەكاو وەخۆ ھاتەوہ و گوتى:

"بەلى رەشىد ناغا. من ناتوام قسەى تۆ بشكىنم و بە دەستى بەتال بتىرەمەوہ.
گەراندنەوہى تۆ بە نامرادى، بۇ من لە مەرگ ناخۇشتەرە. ئىتەر چارم نىيە و دەبى لەگەلى ئاشت
بىمەوہ. بەلى ئاشت دەبمەوہ. ئەوئىش وەك چۆن بەگەكانى سى ئوغوز و ھەموو بەگەكانى دىنا
ئاشت دەبوونەوہ ئاوا. دەى باشە براى شىرىنم گوى بدەرى، چىت پى دەلئىم لىم وەرگرە رەشىد
ناغاي ماقوللەزادەم..."

برىسكەبرىسكى بزۆزانە و شادىيەكى لەبنەوہپرانە لە چاوەكانىيەوہ ھەستان. عامر بەگ،
كوردەى كفن پۇش، لە رۆژى ئاشتبوونەوہكەدا، ھاتببۆو پىش چاوى. لە بىرى ئەو ماھىرى
دئىنايە بەر چاوى خۆى و لە خۇشىيان شىت دەبوو. بەلام ناخۇ ماھىر قەبوولئى دەكا؟ ئەو قسەيە
چىيە؟ نەرى وەللا قەبوولئى دەكا و ئەولاترىش، قوراوخۆرەوہش دەبى.

"ئەژدادى ئىمە، ئەژدادى من و تۆ چۆن ئاشت دەبونەۋە؟ ئەوان بە شان و شكۆ و ناوبانگەۋە ئاشت دەبونەۋە. ئەمن ئەگەر مەۋى لەگەل يەگىك ئاشت بىمەۋە، رىك ۋەك ئەوان و بە پىي رىوشوئىنى ئەوان ئاشت دەمەۋە. ناتوانم شان و شكۆ و ناوبانگى بەگەكانى سى ئۆغوز و ئالاي بەرزى ئەوان فرى بدەم، رەشىد ئاغا. ئەمن تا زىندووم و پىاۋى رەسەنى ۋەك ئىۋەم ھەبى، ھەرگىز، ھەرگىز ئالاي سى ئۆغوزەكە ناكەۋىتتە ھەرزى. تا من و تۆ زىندوۋىن و ماۋىن، ئالاي ئەو سى ئۆغوزە ھەر شەكاۋە دەبى. جوان و زەرىف گويم بدەيە. كاتى ئەۋدى ھاتوۋە ئالاي سى ئۆغوزەكە لە چەقى شارۆچكەكەدا و بە ھەموو دنيا پىشان بدىتتەۋە. "

بە لەپى دەستى چەند جارىك لە پىشتى دا و دەستى پى كردهۋە:

"ئەۋە ئەو دەرفەتەيە ۋا چاۋەرۋانى بوۋىن. باش بوو ھاتى. ھەر تۆم دىت، يادى سى ئۆغوزەكە لە دلما زىندوۋ بوۋەۋە. بۆ رىزگرتن لە دابونەرىتى ئۆغوزەكان لەگەل ئەو سەگبە ئاشت دەمەۋە. ئەگەر پىي خۇش بى بەپىي نەرىت ئاشت بىتتەۋە، ئەو زەۋىيەشى كە دەيەۋىي بىدا بە من، دەيدەمەۋە بە خۆى. ئەگەر پىي خۇش بوو. ھەموو چوكورۋاۋا با بجاتە سەر ملكەكەى خۆى. ئەمن قسەيەكم نىيە و كارم پىي نىيە. تەنانەت نىۋەى ملكەكەى خۇشى دەدەمى. ھەر ئەۋەندە بەسە ئالاي سى ئۆغوزەكە لە چوكورۋاۋادا بشەكىتتەۋە. ئەۋەندە بەسە... ئەشىد ئاغا، ھەر ئەۋەندە بەسە براى شىرىنم. براى خۆم. رەشىد ئاغاى ئازىز، ئەتۆ براى منى و لە براش لىم نىكىتر و خۇشەۋىستىرى. بەگىكى رەسەنى، بە رەچەلەكى، خوين پاكى. خوينت ۋەك گەۋھەر ۋايە. خوينى ئاۋا پر دور و گەۋھەر لە دەمارى كى دايە؟ تۆ، تۆ... يانى سى ئۆغوزى مەزنى ئالا بەرز... شوينىكى پىي بىيادەمە خوين پاكەكانى ۋىكەۋى، خىر و بەرەكەتى لى دەبارى. كە تۆ پىت لە مالم نا، ئالاي دە سەدەبى ئۆغوز لە ئاسماندا شەكايەۋە. " رەشىد ئاغا سەرى سوور مابوو. بىرى دەكردهۋە و مېشكى خۆى دەگوشى و قسەكانى دەرويش بەگى ھىچ بۆ نەدەچوۋەۋە سەر يەك. ئەو مەسەلەى ئۆغوزە ھەندى شتى تىدا بوو، بەلام باشە ئەو شتانە چ بوون؟ تەنبا شتىكى لى تىگەيشتبوو، ئەۋىش ئەۋەيكە بەگىك لەبەر خاترى ئەو لەگەل كابرايەكى سووك و بى قىمەتدا ئاشت دەبۆۋە. تەۋاۋ لە ھاتنەكەى خۆى پەشىمان بۆۋە. بەگىكى گەۋرە، سەيەكى ۋەك قاباقچى ئۆغلۋى بانگ دەكرده لاي خۆى، ئەۋىش لەبەر خاترى ئەو. چۆنە بللى، بەگ ۋازى لى بىنە، لەبەر خاترى من لەگەلى ئاشت مەبەۋە. بەلام دوايى پاشگەز بۆۋە: چونكە ئاشتىبونەۋە، لەگەل ھەر كەسىك بى، كارى خىرە و خوداش ئاشتكەرەۋەكانى خۇش دەۋى.

لەو مەسەلەى ئۆغوزەدا ھەندى شت جىيى گومان و دردۆنگى بوون. ئەو ئاشتىبونەو ھەيە بە دابونەرتى ئۆغوزەكان بەگى شىت كىردبوو. ئەو وشەى ئۆغوزەى پىشتىرش بىستىبوو، بەلام كەنگى و لە كوى؟ وەبىرى نەدەھاتەو. ھەموو مېشك و زەينى خوى سەنگ و سووژن دا بۆ ئەو وشەيە و بوى ساغ نەدەبۆو. لە قسەكانى دەرويش بەگدا وا ديار بوو ئۆغوز دەبى شتىكى ئەنتىكەى ئالا بەدەست و سامناك بى، كە تەنيا لە كوستانەكان و بەرزايىەكاندا دەست دەكەوى. خۆ نەشەدەكرا لەوبارەيەو لە بەگ پىرسى. بەگ واى باسى ئۆغوز دەكرد، دەتگوت ئەو باش باش دەيناسى و دەزانى چىيە. جا چونكە زۆرى بىر لى كىردەو و ھىچى بۆ نەچۆو سەر يەك، ئارەقى رەش و شىنى دەركرد.

"ئارەقەت كىرد رەشىد ئاغا. ديارە باسى باوكە ئۆغوزمان، ھەستى نەجىمانەتى تەواو ورووزاندووە و خويەنە پاكەكەتى وەجۆش ھىناو. ئەو بى قىمەتانە نە دەزانن ئۆغوز چىيە و نە دەزانن پىياوھەتى چىيە."

ئەوجار شتىكى بۆ دەچۆو سەر يەك. بىرى كىردەو، كە دەلى باوكە ئۆغوزمان، كە واتە ئۆغوز دەبى باپىرەى بووى. بە ھەزاويەو، ئەو ھەناسەيەى لە سىيەكانىدا قەتس مابوو، دايە دەرى و بە دەنگىكى كزەلۆكەو گوتى:

"ئەوان ئۆغوز نانس. ھىچ نانس."

"جا نىستا جوان وەزەرىف گوت بەكەو و ببىە رەشىد ئاغا. ئەو سەگە كارىكى باشى كىرد ئەوجارەيان تۆى نارد. ئەگىنا تا رۆژى بازارەكەى قىامەتى، لەگەلى ئاشت نەدەبوومەو. ئەو ھى پى بلى. ھەر چاوم بە تۆ روون بۆو، دلم وەترپە كەوت و بەخۆم گوت، ئەوجار دەبى ئاشت بىمەو. بەلام بە پىي رىوشويەكانى ئۆغوز. ھىرۆدۆتى مېژوونوس دەلى... ھەرەھا نەعىماى مېژووزان و ئەوليا چەلەبىي مەزنىشمان نووسىوتى: بەگەكانى سى ئۆغوز، رەسەنتىن و بە رەچەلەكتىن و مەزنتىن بەگى دىيان. ئەفلاتونى مېژووزانىش قسەكەى ئەوان پىشتراست دەكاتەو. ھىرۆدۆتى مېژووزان دەلى: كە، ھەرەھا مەزەكانمان نەعىما و ئەوليا چەلەبى و ئەوجار ھەمووان پىشتراستى دەكەنەو كە لە نىو ئۆغوزەكاندا فەرماندەيەكى گشتى ھەستاو بە ناوى چەنگىزخان، كە ژيانى لەسەر پىشتى ئەسپ بوو تا مردووە...."

دەرويش بەگ ھەزاو: "گوت بەكەو و ئەو قسانەم جوان و زەرىف لى وەرگە رەشىد ئاغا."

رەشىد گوتى راگرتوو و چاوى لە زارى دەرويش بەگ ھەلنەدەگرت.

"چەنگىزخاننى بايمان، بابى من و تو، دواى ئەوئى ھەر لە سەر پىشتى ئەسپ، ھەموو دىئاي گرت... رۆژتېكىيان نەخۆش كەوت. پىيان گوت، لە ئەسپەكەت دابەزە و لە نوئىندا پىشويەك بدە با چاك بىيەو. بەلام باپىرەئى مەزغان و ەلامى دانەو، كە ئۆغوزەكان لە نوئىن و باندا نامرن بەلكو بە سەر پىشتى ئەسپەو دەمرن. رۆژان و مانگان بەسەر پىشتى ئەسپەو رىئى پرى و چيا و دەشت و بىبابانانى پرى تا سەر لە بەيانى رۆژتېكىيان دىتېيان باپىرەئى مەزغان گىيانى دەرچوو. مردبوو، بەلام ەك زىندووان قىت و زىت ەك خەدەنگ بەسەر پىشتى ئەسپەكەيەو چەقىبوو. كەس نەيزانى چەند رۆژە مردوو..."

رەشىد ئاغا كە چاوى پرى بېوون لە فرمىسك، بەدەست خۆى نەبوو گوتى: "واى، واى، ھەزار جار ئاخ و محابىن. بارەقەللا، ەئى لەو پىياوئى، بابەگەورەمان..."

دەرويش گوتى لى نەبوو، يان بىستى و گوتى نەدايى، دەستى پى كەردەو: "رەشىد ئاغا، سەيرى من بەكە. ئەئى پىياوى رەسەن، ئەئى ئەو كەسەئى رەچەلەكت دەچىتەو سەر ئەو چەنگىزخانەئى بەسەر پىشتى ئەسپەو مرد، ئەئى كۆلەكەئى لەسەر پىئى ھەر سى ئۆغوزەكە، رەشىد ئاغا، گوت لە براى خۆت بى. بچۆ و دابونەرىتى ئاشتىبونەئى ئۆغوزەكانى ەك چۆن بوو ئاوا بۆ ماھىر بەگى قاباقچى ئۆغلى بگىرەو و پىئى بلى، دەرويش بەگ لەبەر خاترى من و بە حورمەتى رەچەلەكى ئۆغوزەكان، بە ناوى ئاسمانى دابونەرىتى ئۆغوز لەگەلت ئاشت دەبىتەو. بلى ئەگەر بە شىوازى ئۆغوز قەبوولتە ئاشت بىتەو، ئەو لەگەلت ئاشت دەبىتەو. بلى بەگەكان تەنيا بە شىوازى ئۆغوز، ئاشت دەبنەو، باشە؟"

"دەلئىم، وا دەلئىم... بە چاوان... دەلئىم بە شىوازى ئۆغوز. پىئى دەلئىم، بەگ پىئى گوتم، كە بەگەكان بە پىئى دابونەرىتى ئۆغوزەكان ئاشت دەبنەو. ئەگىنا بەگەكان بە شىوئى دىكە ئاشت نابنەو."

بەگ، بە دوو ھەنگاوان ئەوسەر و ئەوسەرى دىوئەخانى دەكرد. كەيفى ساز بوو، پىدەكەئى و قسەئى دەكرد و لە خۆشيان ەخت بوو بفرى. دەھات و شلپ لە نىوشانى رەشىد ئاغاى رادەكىشا و پىئى ھەلدەگوت. رەشىد ئاغاش دەيوست شادىيەكەئى خۆى دەرپرى، بەلام زمانى نەدەگەرا و قسەيەكى واى نەدۆزىيەو. سوور سوور ھەلگەراپوو و لىوئەكانى دەلەرزىن.

كە كەفوكولى دەرويش بەگ تۆزىك دامركايەو، ھات و دەستى رەشىد ئاغاى گرت و گوتى: "ئەمشەو مىوانى خۆمى. ناھىلئىم پرى." بە دەنگىكى بەرزتر بانگى خوارەوئى كەرد:

"رهشید ئاغا ئەمشەو میوانمانە."

بەرامبەر رەشید ئاغا دانیشت و ھەر دوو دەستی ئەوی گرت و لەسەری رۆیشت:

"بەئێ، رەشید ئاغا، ئیمە بە ئۆغوزی لە دایک بووین و ھەر واش دەمرین. دابونەریتی ئۆغوز، ئالاکەیی ئەو چەنگیزخانەیی بەسەر پشستی ئەسپەوہ گیانی دا، تا ھەتایە ھەر سۆمای چاو و تاجی سەرمان دەبێ. بەشیوہی دیکە ئاشت نابینەوہ. ئەگەر بە شیوہیەکی دیکە بێ، ناھێلم لاقی پیس و چەپەلی ئەو نامەردە بە مائی ئۆغوزدا بێ. ئەوہم چۆن پێ گوتی، بۆی دەگیرپییەوہ."

رەشید ئاغا: "بۆی دەگیرمەوہ. تۆ زۆر مەزنی بەگ. ئەتۆش وەک بەگی مەزمان، چەنگیز، بەسەر پشستی ئەسپەوہ دەمری. ئەوہیە ئاشتبوونەوہ. نەک جۆریکی دیکە..."

پەنجەیی شایەتمانی ھەلینا: "ئاوا، ئاوا، بە قاباقچی ئوغلی بلیم ئاوا، جۆریکی دیکە نا." دەرویش بەگ پیدەدەکنی و رەشید زۆر خۆمانە و میھەربانانە دەستی بەسەر رەشیدئاغادا دینا. لە خۆشییان وەخت بوو بەل بگری. دەبوو شتیکی کردبایە، بەلام ترسی ئەوہی ھەبوو لە خۆشییان بتەقی و بەلایەکی بەسەر بێ. ماوہیەک ھەر وا لە ژوورەکەیدا ھات و چوو و ئاخرییەکەیی بانگی خوارەوہی کرد: "ئەسپەکەم بۆ زین کەن."

رووی لە رەشید ئاغا کرد و گوتی: "ئەتۆ پشوویەک بەدە بەگ، ماندووی. ئەمنیش دەپۆمەوہ."

لە پلیکانەکان چووہ خوارێ و خۆی خستە سەر پشستی ئەسپەکەیی و بەرەو دەشتەکە بەالی گرت و تاوێک دواتر لە تاریکایی دەشتەکەدا نوقم بوو.

چاۋەكانى ژنەكەى ماھىر قاباقچى ئۆغلى ۋەك گۆمى خوتىن ۋابون. توك و دووعاى له رهشيد ئاغا دەکرد:

"رهشيد ئاغا، كورە خۆزگە تىرى نەبەدیت وى كەوتبا و نەچوبايە لای ئەو سەيە. خۆزگە ئەستۆت دەشكا و زمانت مووى لى دەھات و ئەو خەبەرە رەشەت بۆ نەدیناينەۋە. خۆزگە چاوت كۆرە دەبون و رېيەكانت نەدەدى... مالئورانت كردين. ژيانت تىك داين... ياخا زەليل و داماو بى. ياخا زگت سووتى، ياخا..."

ماھىر قاباقچى ئۆغلى بەبى تاقەتى و بە نىۋەنوزەيەكەۋە گوتى: "بېرەۋە خاتون، بېرەۋە بەسە. بەشكەم بتوانىن رىگەچارەيەكى بۆ بدۆزىنەۋە. ئەۋە جارى رازيمان كر دوۋە ئاشت بېتەۋە. ئەۋە گرنگە و ھەنگاۋىكە بەرەۋە پېتەۋە. بەشكەم بتوانىن قايلى بکەين بەۋەى شتەكە تۆزىك كەم بکاتەۋە."

ژنە بە گریانەۋە گوتى: "جا دەتەۋى كويى كەم بکاتەۋە. ئەۋە زالمە دەيەۋىست تۆ بېنىتە ئېرە و ريسواى عالەمت بکا. ئاخرييەكەشى كارى خۆ کرد. ئاخرييەكەى بە ئارەزۋوى خۆى گەيشت. بى دینە گەيشت، ئەۋە پياۋ كورە گەيشت..."

مەرجهكانى ئاشتبونەۋەى رهشيد ئاغا ئەستەم بون. بەلام چ دەكەى، دەرويش ھەر ۋا لاسار گەرە بېۋ. بەشكەم رىيەك ھەبۋايە بۆ پاشگەزكردەۋەى. ئەۋە پياۋە شىت بو. باشە مەرجهى ئاۋا سامناك چۆن قەبوۋل دەكرا؟ ژنەكەى پېشى دەخواردەۋە و توورە دەبوۋ. ھەموۋان دلەبەخەم، بون و دەم ليچيان تىك نابوۋ. مالەكەيان ماتەمبار بېۋ.

ماھىر قاباقچى ئۆغلى بۆ ئەۋەى خەم و خەفەت لە دللى ژن و مندالەكەى دەريينى و دلپان بداتەۋە، دەيگوت: "قەبوۋلى ناكەم. بشمرم، تەنانەت ھەموۋە ملکەكەشم لە دەست بچى، ديسان ئەۋە مەرجانە قەبوۋل ناكەم."

دەنگى ھەل دینا: "شتىكى وا نىيە. مەرجى ئاوا بۇ قەبوول كىردن نابى. سەگىش شتى وا قەبوول ناكا. ھەر دەللىي دابونەرىتى ئۆغوز، دابونەرىتى چەنگىزخان بووہ... گووى سەگ بە رىشى چەنگىزخان و رەجەلەكەكەى ئەو پىياوكوژە. ئۆغوز؟ ئەغوز دابونەرىتىكى ئاوا وەحشىانەى نىيە. ئەو شتانە ھەر لە مېشكە نەخۆشەكەى ئەو وە ھەلدەقولېن."

سات بە سات واى دەھاتە بەرچاوى كە دەچى بۇ ناشتبونەوہكە. مووى لى دەبوونە نەشتەر و بە دەست خۇى نەبوو، لىوى دەپەرىن. "وہى ى ى، وەپى ى ى."

ئەگەر دەرويش پىداگر بى؟ زولم، زولم نا، بلى مەرگ. سووكايەتى، ئەگەر دەرويش پى دابگرىتەوہ، مەھالە شتى وا قەبوول بكا. بىت و كارى وا بكا، تا ھەتايە ئەو رووداوہ دەبىتە بنىشتە خۆشكەى سەر زار و زمانان و لەوانەى بەكەوېتە نىو گۆشەى رووداوہكانى رۆنامە بىانىيەكانىشەوہ و بە ھەموو دىادا بلاو بىتەوہ. تا ھەيە، بچىتە ھەر كوئىك، ئەو رووداوہى وەك قېرى سەر كەواى سېى، ھەر لەگەل دەبى و تووشى ھەر كەس بى، قاقا پى پىدەكەنى. كوردەكان بە بەگە كوردەكان پىنەدەكەنن، چونكە شتى وا لە نىوياندا باوہ. ئەگەر لىرەش شتى وا باو بوايە، ئەویش ئاگای لى دەبوو. ديارە ئەو فىلبازە ئەوانەى لە خۆوہ ساز كردوہ. لە مېژووى ئىمەدا باسى شتى وا نەكراوہ. نە توركمانەكان نەرىتى وايان ھەبووہ نە ھەوشارەكان.

رەشىد ئاغای جارپىكى دى ناردەوہ كۆشك بۇ ئەوہى لەو مەرچە مەھالە پاشگەزى بكا تەوہ. بەلام دەرويش بەگ قايل نەدەبوو و دەىگوت: "مەھالە بە شىوہىەكى دىكە ناشت بىمەوہ."

پى قەبوول نەدەكرا. بەلام ئەو خاكەى كە ئەگەر بەردى لى بچىنى، مارچەوہى (جۆرە گىايەكى دەرمانىيە) لى شىن دەبىتەوہ، نەك ھەزار، دوو ھەزار، بە ھەزاران دۆنم خاكى بەپىت و بەرەكەت. خاكىكى ئاوا بەپىت و بەرەكەت لە ھىچ كوئى دىنبايە دەست ناكەوى. مەملەكەتەكە، مىللەتە ھەژارەكە دەكاتە خاوەن و ھەا زەوى زارپىكى مىكانىزە كە... لە دوا سەفەرىدا بۇ ئەمرىكا، مەزرا پىشكەوتووہ گەورەكانى دىتبوو. مەزرا (زەوى و زار) پىكى وەك ئەو مەزرايانە و تەنانەت لەوانىش جوانترى رەعەمەل دىنا. ئەو كارە ھەر بەو دەكرا. چونكە خاكىكى وەك ئەو خاكەى چوكووراوا كە بەدى شىن دەكردەوہ، نەك لە ئەمرىكا تەنانەت لە دەم رووبارەكەى نىلپىش پەيدا نەدەبوو. لە نىكەوہ دەم رووبارى نىلپىشى دىتبوو. ئەو بەرەكەتەى سەدەكان و بەدىپىنەرى شارستانىيەتە گەورەكەى تىر بە دل بۆن كردبوو. زەوىيەكى ئومونەى گەورە بە تەراكتۆر و گىادروو و ئەندازىارەكانى خاك و دانەوئىلە و گىاكانىيەوہ، بە كارگە و

ئېركۆندىشەنەكانىيەۋە، بە بىنا جوانەكانىيەۋە ۋە بە باخچە ۋە دارستان ۋە گولستان ۋە يانە ۋە مەيدانى تەنىس ۋە پاركەكەيەۋە. ئەگەر نەتوانى كىلگەيەكى ئاۋا رەمەمەل بىنى، بە ھەژمەتەۋە دەمرى. تەنەت كرىكارەكانىشى ترومبىل دەكرن. ئەوانەى رىيان دەكەۋىتتە شەۋى، بە ئاسانى نازانن كى خاۋەن ملکہ ۋە كى كرىكارە. بىيانىيەكان ۋە گەشتىيارەكان دىنە سەيرى مۆدىرنىن ۋە پىر بەرەكەتتىن مەزراى جىهان. كۆشكە گەۋرەكەى ھىتى قاراتىپى، شارە مەزەنە رۆمىيەكەى ئاناۋەرزاش نىكە. رىگەيەكى ئەسفالتىش دەبى بۇ ئاناۋەرزى لى بدرى ۋە مىۋانەكان بە گەۋرەكەى ئاناۋەرزادا بگەيەنىتتە نىۋ شارە كۆنەكە.

ئەگەر ئەۋ كارە بكا... چما خەلكەكە، گىانى خۇيان لە رىگەى نىشتىمان ۋە ۋلاتەكەياندا ناكەنە قوربانى؟ چما سەدان ۋە ھەزاران ۋە بگرە ملوئىنان رۆلەى نىشتىمان خۇينى خۇيان لە پىناۋى بەختەۋەرى ئەۋ ۋلاتەدا نەرشتوۋە؟ بەلى، بەلى، رشتوۋىانە. خۇينى تورك ھىندەى رووبارەكان بەسەر ئەۋ خاكەدا رژاۋە. ئەگەر ئەۋىش جارىكىيان، يەك جار خۇى بە فېدا بكات ۋە بىتتە گالتەچارى ئەم ۋە ئەۋ، چ دەبى؟ چما ھەموو كەسىك ۋە ھەموو شتىك بۇ ئەۋ نىشتىمانە ئازىزە ۋە بۇ ئەۋ خاكە پىرۆزە نىيە؟ چما ئەۋ بارگرانى ۋە تالىيە چەندە دەخايەنى؟ ئەۋپەرەكەى سى سەعات. دۋاى ئەۋ بەختەۋەرى. خەلك، ئەۋ جانەۋەرە ھەزار سەرە سامناك ۋە نەزانە، زۆر زوۋ لەبىرى دەچىتتەۋە. بى ئىنساۋە. كە بىيادەمى ۋەچنگى دەكەۋى، دەكەۋىتتە سەر زار ۋە زمانى، ئىتر لى نايىتتەۋە، بەلام زوۋ لەبىرى دەكا. باب ۋە باپىرەكامان لە خۇرايىيەۋە نەيانگوتوۋە، لەبىرچوۋنەۋە بەلامى مىشكى بىيادەمە. ھەموو شتىك بە تىپەرىنى كات لەبىر دەكرى. لەۋ دىيايە ھىچ شتىك بەقاي نىيە ۋە شتىك نىيە لەبىر نەكرى. لە ھەمبەر ئەۋ مەزرايەدا، ئەۋ بەھەشتى سەر زەۋىيەى بەشى ھەرە گەۋرەى چوگورواۋى داگرتوۋە، ھەموو شتىك لەبىر دەكرى ۋە تەنيا سەرسورپمانەكە دەمىنىتتەۋە.

چەند رۆژ دواتر، فكىكى دىكەى بە مىشكىدا ھات. چۆنە داۋاى لى بكات ئەۋ نەرىتە بىزاركەرى ئوغوز، لە كاتى شەۋدا بەرپۆە بەرن؟ ئەگەر مەبەستت ئەۋ جانەۋەرە ناپىاۋە نائىنسانە مەبەستى ھەر بەرپۆەچوۋنى نەرىتەكە بى، دەى جا چ دەبى ئەگەر بە شەۋ بىكا؟ دەمودەست چوۋ ۋە رەشىد ئاغاي دۆزىيەۋە ۋە بە ترومبىلەكەى ناردىيەۋە بۇ كۆشكەكەى دەروىش بەگ. دلى زۆر بەۋ تەگبىرە تازەيەى خۇش كىدبوۋ.

دەروىش بەگ قەبوۋلى نەكرد. دوانىۋەرۆ ۋە بىيانىشى قەبوۋل نەبوۋ. دەبوۋ ئەۋ كارە رىك لە نىۋەرۆيەدا بى. رۆزەكەشى ھەينى نەبى ھەر رۆژىكى دىكە دەبى با بى. ئەگەر ئەۋ

ناشتبونهوهی بوی، شهویش چاوه‌پروانی ده‌بی یان تا ده‌مری هه‌ر له ناگری په‌شیمانیدا ده‌سووتی. هه‌موو هیچ و پووچیک ناتوانی ناشتبونهوه به ریوشوینی ئوغوز قه‌بوول بکات. به‌شیک له و خاکه‌ی شه و چاوی تیوه‌پرپوه، گوندیه‌کان ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن و به‌شیکه‌ی دیکه‌شی ده‌ده‌مه دوژمنه به‌خوین تینووه‌که‌ی شه و به‌فرهادبه‌گ. شه و ئیتر به‌رگه‌ی شه و دۆراندنه ناگری و دیق ده‌کا.

شه‌گه‌ر ناشت بوایه‌ته‌وه، ماهیری بی دایک و بابی ناگر ده‌دا، ناشتیش نه‌بوایه‌ته‌وه... جاریکیان له‌جه‌مخونی کورپی پرسی: "تۆ ده‌لئی چی؟ بیت وایه ده‌یکا یان نا؟ بانگی به‌نوویزی نیوه‌رۆ له‌نیوه‌راستی شارۆچکه، له‌چه‌قی بازاردا چ ده‌قه‌ومی؟" جه‌مخون پشته‌ملی خوراند و چوه‌فکرده‌وه و وه‌لامی دایه‌وه: "کاکم له‌نزیکه‌وه ده‌یناسی. کاکه‌م ده‌لی، جارئ هه‌ر مل نادا، به‌لام ناخریه‌که‌ی که‌زانیی چاری ناچاره، مل راده‌کیشی. کوره‌خۆ شتیکی سه‌یر نییه، چه‌ند که‌سه‌یک پیده‌که‌نن و ته‌واو ده‌بی. کاکه‌م ده‌لی ماهیر به‌گ پیاویکی ژیر و تیگه‌بیشه‌وه. ده‌لی شه‌و ناو و ناوبانگی به‌گیرفانی به‌تاله‌وه‌ی به‌پوشیک ناوی." ده‌رویش به‌گ سه‌ری سوور مابوو. چۆن، چۆن ده‌بی بنیاده‌می‌ک شه‌ونده‌ه‌وه‌ی خۆی سووک بکا. نایکا، ناتوانی شتی وا بکا. بیهینه‌به‌رچاوی خۆت، له‌نیوه‌راستی بازار و له‌به‌ر چاوی هه‌زاران که‌س... یانی به‌به‌رچاوی هه‌موو خه‌لکی شارۆچکه و گونده‌کانی ده‌ورووبه‌روه که‌دینه‌سه‌یری، شتی وا ده‌کات؟

جه‌مخون زۆر لیپراوانه‌گوتی: "کاکه‌م ده‌لی ده‌یکا." "ده‌یکا، ده‌یکا. هه‌موو چه‌په‌لی و چه‌وتیه‌که‌له‌وانه ده‌وه‌شیتته‌وه. به‌لام بیت و مل بۆ شه‌وه‌راکیشی، منیش قه‌باله و تاپۆی هه‌موو ئاقچاسازی به‌ناو ده‌که‌م. لپی گه‌ری با به‌وه‌سووکایه‌تییه‌وه مراد و مه‌قسوودی دلئ حاسل بی." ماوه‌ی دوو سی مانگیك قاباچقی ئوغلی مره‌ی نه‌هات. ده‌رویش به‌گیش پیی وابوو ئیدی وازی هیئاوه و پاشگه‌ز بووه‌ته‌وه. خه‌ریک بوو خۆشه‌ویستییه‌کی تیکه‌لاو به‌ریز و حورمه‌ت به‌رامبه‌ر به‌وه، له‌دلیدا چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد که‌دیسان نیویژیوانه‌کان سه‌روسه‌کتیان په‌یدا بۆوه. تاقمیك خه‌لکی بی نرخ و هیچ و پووچ که‌له‌پارانه‌وه و پیداکرتنه‌وه ماندوو نه‌ده‌بوون. ده‌رویش به‌گیش گوئی ده‌دایه‌ قسه‌کانیان و هه‌موو جاریکیش ده‌یگوت: "یان به‌شیوازی تورکمانان، یان هیچ..."

نیردراوه کانی هه موو جارێ به دهستی به تال ده گه رانه وه. له توور په بیان له دین ده هری ده بوو و چاوی ده قوو چاند و زاری ده کرده وه و مردوو و زیندووی ده رویش به گی نه ده ههشت، به لام بیهیواش نه ده بوو. له وانه یه له ژیانیدا شه وه یه که مین جاری بوو شه و نه دهی رق له بنیاده مینک ده بوو. ژه هری شه و رقه ژیانیه لی تال ده کرد. ناماده بوو ده رویش بکوژی، به دهستی خۆی بیخنکینی، خۆینه که یه بخواته وه و پیستی سه ری هه لقه نی و گوشته که یه پل پل بخاته بهر سه گان. که ناوی ده هه ترا، دلی تیکه له ده هات و جاری واش بوو ریك ده رشایه وه و به دهم هیلنجه وه ده یگوت: "ئه من ماهیر قاباچی ئو غلیم پی ده لین. لیت سوور بی شه گه ر ره زامه ندیت له سه ر نه بی، چیه بلینی ده یکه م و سه رم بو هه موو شتیك شوڤ ده که م. شه زه وی و زا ره به خوای گیانی بنیاده میشی تیدا بچینی، شینی ده کاته وه. ناهیلم به و گوندیه پیس و گلارانه به ردی که قه در و قیমে تی هیچ شتیك نازان ته نانه ت قه دری گیانی خو شیان. به قسه مته ئاغا و به گی وه که تو که ریش نا بی. کام سوو کایه تی له هه مووان خراپه ره، له سه ر شه و زه ویه نمونه یه قه بوولی ده که م هه ر بو شه وی تو ش له داخان به ته قی. هه ر بو شه وی تو به چاوی خۆت بیینی و چاوه کانت کویر بن. هه ر له به یانییه وه تا ئیواری چه ند نوکه ریکی له سه ر داده نیم ئیشکی بگرن و هه موانیش جلویه رگی نیلیی کو به گیراویان له به ر بی. جا جلویه رگی تورکمانیا نه شیان له به ر ده که م و ایان لی ده که م ریك له تو بچن. دوا ی شه وه ش به لای وات به سه ر دینم شه شیرهی دایکت پیی دای، له بنی ددانته ده ردینمه وه. شه تو به و شه قله ته وه، به و می شکه بو شه ته وه، تووشی ره زاله ت و داکشانیك ده بی که ... به زه ییم پیندا نایه ته وه. زگم پیت ناسوتی. چیت بو ده یکه م. شه من به و جو ره کارانه ناشکیم. ریگه یه که هه ر ده دۆزمه وه بو شه و ریوشوینه تووک لی کراوه قۆره تورکمانی یان چوزاتم ئوغوزیه ی تو ش شه وه تی سوور بی که شه من چه ندی بشکیمه وه، گه وره تر ده مه وه. کاته که ی دیاری بکه، شه من ناماده م. ناماده م به گی خۆم، ناماده م براله. شه تو ش ناماده به ساری زاده ده رویش پاشا، ناماده به، کو ره که ی قاباچی خه لیل دی."

شه وانه وه دۆلپا سواری بو بی، پشووی سواری ده بوو و له بهر گریان ده که وته هه نیسکدان. تو خوا وه ره شه هه مووه دوو که لی چرایه هه لمزه و له قیه ننا بخوینه و شه و جار وه ره به به گالته جاری هیچ و پووچیککی ناوا کۆنه په رست. شه ده رده بی درمانه پیوا ده کوژی. له و نیوه دا ته نیا سوکنا بی به وه ده هات، که له پیناوی به خته وه ریی نیشتیماندا شه کاره ده کات.

گۆشه يەك له نيشتمانه كه ئاوه دان ده كاته وه و ناهيلى زه وييه بى خاوه نه كان بكه ونه ده ست
ئهو توركانه ي نه ده زانن خاك چييه و نه ده زانن بنياده م چييه و له گه ل وه حشيبه قوله ره شه
رووت و قوته ئه فرقييه كان هيج فره قتيكان نييه .

تاويك دواتر وازى له و بير و خه ياله هينا . كاريكى ئه ستم بوو، ئه ستم . كاريك بوو كه
پينه ده چوو كرده كه ي زور مه حاليش بى . كه ساني وه ك خاليد ه شيت و ده وران به گ و براي م ئاغا
و تاشقين به گ، وه ك ئاوخوارد نه وه پييان ده كرا و مي شي كيشيان لى ميوان نه ده بوو . ئه ي عوسمان
راسم ؟ وه ك موو له ماست ده ركيشى . ئه و يش بو په نجا ليره ، نه ك بو زه وييه كه كه ههر
قولانجيكى ، مستيكي زي ر دينى . به لام سليمان ئه سلان سووى په نجه ، قورت بوغا ، جافر ئوز
بو لاد و رو ستم به گ شتى و ايان نه ده كرد ...

چوه لاي عوسمان راسم و لى پى پرسى : "ئه تۆ له جى ي من بو ايه ي ئهو كاره ت ده كرد ؟"
عوسمان راسم قاقايه كى كي شا و گوتى : "بو ، بو نه مده كرد ؟ ههر ئي سستا ش به خو پايى ده يكه م
ههر بو ئه وه ي خه لك تۆ زي ك رابو يرن و دل يان خو ش بى . ئه تۆ په نجا ليره م بديه ، ههر ئي سستا
ده يكه م . به لام ئه تۆ چۆن ده توانى ؟"

ئه وه نده پي كهنى وه خت بوو بدرى و ده يگوت : "بهي نه بهر چاوت . خو ت له و حاله ته دا بينه
پيش چاوت به لام قسه ي خو مان بى ، زور سه ير ده بى به و حاله ته قي زه ون و ورگه پر
شكو په رلماتتار ييه ته وه وه ي ... وه ي . ئه گه ر تۆ ئه و كاره ت پى بكرى ، پينج هه زار ليره ش له
من وه رگه . وه ك شيرى دا يكت حه لالت بى . ههر به راستى كارى وات پى ده كرى ؟ ئه گه ر
توانيت ، زور خو ش ده بى ."

عوسمان راسميش چو بو ووه زانكو . ئه و يش ملكي كى گه و ره ي هه بوو . مه ره زه جار و ئاش و
باغي كى گه و ره شى هه بوو . زور يش ده وله مه ند بوو .

راستى ده كرد . عوسمان راسم ئه و كاره ي زور سووك و سانا و به پي كهن و گالته وه و ته نيا
له پي ناوى په نجا ليره شدا ده كرد و كه سيش لۆمه ي نه ده كرد ، بگره ده ست خو شان ه شيان لى ده كرد و
خوشه وي ستر يش ده بوو و قه شمه رى و دل پاكي به كه شى پتر جى ده كه وت . ئه و ئاوا بوو . ژيانى
خوى وا دانابوو ، مه سه له له وه دا بوو . ئه گه ر ئه ميش وه ك عوسمانى كردبا ، هه تا روژ بازار په كه ي
قيامه تى له بير نه ده چۆوه . عوسمان ، كه ده يه نيايه پيش چاوى خوى ، وه خت بوو له بهر پي كهن
بوو ري ته وه .

"يانى ئه گه ر من شتي كى وا بكه م چ ده بى ؟"

عوسمان راسم له حالئیکدا له بهر پیکه نینان دهستی به زگییه وه گرتبوو و خوی ویک دینا، به قه لئو پر وه گوتی: "زۆر خۆش ده بی. قیامت ده بی، قیامت ده بی. پېشنیار ده کمه وا بکه ی. تو خودا بیکه."

ئهی خۆزگه نه هاتبايه ته لای ئه و سه گبابه. کوره خۆ ئه و بی حه یایه هیچی پی عه یب نییه. ئه و چه ندی قه شمه ری ده کرد، ماهیر پتر ته ریق ده بووه. کوره خۆ سه گی سه گبابه ناشی پر ته وه. چاره کانی له بهر پیکه نین پر بوون له ناو.

دلئی گیرابوو. هه مووان پینان وابوو ئه و کاره له و ناوه شیتته وه. له گه ل هه ر که سی باسی ده کرد، به قاقا و پیکه نین و تریقانه وه پینشوازی لی ده کرا. خه لکی بهر چاوته نگ. ناکری نا. هیچ له و نه ده وشایه وه. خۆزگه ئه ویش له قوماشی عوسمان راسم ده بوو. ئه گه ر وا بوايه لی ده وه وشایه وه. ژنه که ی، کچه که ی که له کۆلیژی ئه سته نبوول درسی ده خویند، دوو کوره که ی و برا و خوشکه کانی، خزمه دوور و نزیکه کانی هه موو ماته مبار بوون و له بهر ده پارانه وه، واز بیئی و ده ست هه لگری.

دوای ماوه یه ک جینگلدان، ئاخریه که ی ره شید ئاغای راسپارده وه، که بلئی ئه وه به و ناکری. ئوغوز هه رگیز وه ها سوو کایه تیبه کی پی نه کرابوو. خه ریک بوو شیت بی. داها تو وه که ی فه وتابوو. چاوی له و زه وی و زاره بیۆینه یه پۆشیبوو، به لام چما ده ی توانی؟ که لکه له ی دل، ئوقره ی لی بریبوو.

هه موو روژی به یانی سواری ترۆمبیل ده بوو. ده چوو و له سه ر ئه و خا که ره شه ی له ناوه ی زۆنگاوه که ها تبوو ده ری و له کچۆله یه کی عازهب ده چوو، که خوی هه ل خستبی و ئاماده ی زاووزی بی، داده نیشته و تاسه بارانه چاوی تیوه ده بری.

باشه ئه و جو ره ئاشتبوونه وه یه چۆن به مېشکی ئه و سه یه دا ها تبوو؟ شه ی تانیش فکری بو شتی و ناچی. دوژمنه ئیتر، دوژمنی کی به خوین تینوو. دوژمنی ئاوا هیچی لی به دور نییه. دوژمنی وا، چ به لایه کی له ده سته بی، به سه ر پیاوی دینی. دیسان ئه گه ر به جوړی کی دیکه بوايه و ئاوا غروروشکیین و پر له سوو کایه تی و له هه مووش خراپتر دوور له چاره روانی نه بوايه، ده کرا داخوازی به که ی جیبه جی بکه ی. ئه وی هه ر به بنیاده مییش دانه دنه... ئه و شیتیک بوو به ده م ریگاوه گوی ده کرد. ئه و مه رجه ی له هه رگیز و له هیچ جیبه ک بو جیبه جی نه ده کرا، به لام ئاخ ئه وه شی نه کردبا، ده بوو واز له و هه مووه زه وی و زاره زپینه بیئی. ئاخ ئه و نه ریته قوره ی ئوغوز به قوریدا بچی. سه گی سه گباب. ته نانه ت ئه گه ر گوتبا یه ی ده بی بییه بهر

دەرگاگەم و رووت و قووت بېتەو، دەرگا بېکەى. ھەر ئەو ھەندە بەسەر کەس ئاگای لیت نەبى و تەواو. گەمەى نېوان ئەو جووتە، بە سووکابەتەى لە قەلەم نادری. ئەگەر گوتبای دەبى بەو زۆنگاوەدا بە گاگۆلکى و بە سەر و دەموچاوى قوراویبەو ەك خزۆک و خشۆکان بە گاگۆلکى و سینه خشکى بىبە لام، ھىشتا قەبوولى دەرکرد... ھەمووى ئەوانە دەرکران. بەلام ئەو مەرچەى ئىستای قەبوول نەدەرگا. ئەوجار برادەران و بنەمالە و خزم و کەسەکانى، ھىچ کامەیان رازى نەدەبوون ئەو گەمە سامناکە بکرى.

ماھىر چەند مانگىن ھەر وا ژيانى لى تال و درپۆنگ بوو. لە بەیانىبەو تەئوارى بەسەر ئەو خاك و زەویبەندە پىاسەى دەرکرد و بىرى دەرکردەو و توورە دەبوو. شىت دەبوو و لە خۆشى و شادىبەو ناوژوو دەبوو بەرەو درپۆنگى و لە ھىواو بەرەو بى ھىواى و رۆژەکانى ژيانى ئاوا بە سەرلېشواویبەو تىدەپەرىن. بەلام بەھىچ جۆرىک نەیدەتوانى دەست لەو زەوى و زارە ھەلگرى. تەگبىر و راي دەرکرد و جار و بارە تالە تىشکىكى ھىواى لەدلى دەرگا، کە ئاخىبەکەى ئەو دلە بەردەى بە فېلېک ھەر نەرم دەرکەم. جارى وابوو بىرى دەرکردەو: ئەگەر بچم و خۆ بچمە سەر پىلاوکانى، از دىنى؟ ئەگەر بچوکتىن ھىواىبەکى بە نەرمبوونەو دلى ھەبواى، چرکەبەکىش چى دەرفەتەکەى لە کىس نەدەدا و بە سەر، تا کۆشکەکەى سارى ئوغللى راي دەرکرد.

لەو مانگانەدا زۆرى بىرى لە دەرویش کردبوو و پىى وابوو لە رەگى قوونىشى تىگەبەو. بە پىى تواناى خۆى، ترس و قىن و خۆشەوېستى و ھىوا و بى ھىواىبەکەى و... ھەموو لایەنەکانى لىک دابوو و لىى ورد ببوو. زۆرى قسە لەگەل ئەو کەسانە کردبوو کە لە نزىکەو دەیاناسى. لایەنە لاواز و بەھىزەکانى کەسایەتیی نەوى تەواو بو دەرکەوتبوو. بەلام ھەر نەزانىبوو، چ شتىک دەتوانى لەو بریارە وەحشىیانەبە پاشگەزى بکاتەو.

ئىستا ئەگەر دەرویش لە جىبى ئەو دەبوو، دەستى لە ھەموو دار و نەدارى خۆى ھەلدەرگرت. بە ئارەزووئەکەى دەرگەشت، بەلام لە خالىدە شىت خراپتر، وەسوال دەرکەوت. دەرویش ئەگەر کەوتبایەتە وەھا رەوشىکەو، یان شەوئىکیان لىى دەدا، یان پىاوکوژتىكى بو دەنارد و تەنانت ئەگەر ترسى کوژرانى خۆشى بوایە، کارەکەى دەبرىبەو و ئەو ژيانە پر لە نەھامەتیبەى بەو جۆرە و بەو نرخە درىزە نەدەدا.

بە گشتى و بە ھەموو جۆرىک، ئەوئەى لەسەر کەسایەتیبەکەى دەرویش فىرى ببوو، ئاخى رۆژىک بەکارى دەھات. بەلام جارى نا... چرکەت بو تارىكى ھەلگرە...

خەرىك بوو بەيان دەنگوت. بەلای رۆژھەلاتدا لیواری گەوالئە ھەورێك بریسكەى دەدا و خاك و خۆلەكە لە نیو لەپى ماھیر قاباچى ئوغلیدا نەرم نەرم ھەلدەرژا. نەیتوانیبوو دل لەو خاكە بەریدا. ئەو خاكەى نەیتوانیبوو بیكاتەى ھىی خۆى. واى دەست بەسەر خاكەكەدا دینا دەتگوت دەست بە ژینكدا دینى. خاكەكەى لویچ لویچ ھەلدەگرت و وەك ئەوەى مانگایەك بدۆشى، بەسەر عەرزەكەیدا ھەلدەرپشتەوہ. خاكى ئییرە، ئەو بۆنەى لیوہ دەھات، كە گلى دواى باران لىی دى و ماھیر پىی سەرخۆش دەبوو و گىژی دەکرد. ھەموو دەمو ساتىك بىرى لەوہ دەکردوہ چۆن دەست بە سەر ئەو خاكەدا بگرى. ئیتر ھەموو ھىوای بەوہ بوو دەرۆش بەگ بمرى. بەلام ئەو ساغ و سلامت و بى وەى ديار بوو و ھىچ پىننەدەچوو وازوو بمرى. ئەى بەكوشتدانى بە پىاو كوژىك؟... بەلام چما كەس ھەبوو بویرى كارى وا بكا؟ كۆنە یاخى و گەنجى لە خۆرادىتووى كارامەى نیو خزم و كەسان نەمابوو پەناى بۆ نەبردبى. گەلى وادە و بەلینیشى بە ھەر كامەیان دابوو. بەلام محابن، زەوى و زارى مىكانیزە و مەكىنەى دروینە و تەراكتۆر و سەرودەت و سامان و ئىعتىبارى بانك، كەسیان ھەنئەفرىواندبوو. كەچى ھەر ئەوانە زۆریەیان بۆ دووسەت سىسەد لیرەپەك، بۆ شیربایى كچىك، بۆ جووتە گایەك، پىاویان كوشتبوو.

جاری واش بوو بىرى لە مستەفا ئاق یۆللى دەکردوہ. مستەفا بەگ چىی بەسەر ھاتبوو؟ یانى دواى مەرگى داىكى، ئیتر دامركابۆوہ؟ ئیتر ھەللا براپۆوہ. بەلام یانى ئەو وەجاغى مەرگە تازە دانەدەگىرسایەوہ؟ نەدەكرا ئەو مەنجەللى مەرگە وەجۆش و كول بىننەوہ؟ مستەفا بۆ كوشتنى دەرۆش زۆر رینگەچارەى تازەى دۆزیبۆوہ، بەلام دەرۆش ئەو دەرۆشە سەگسارەش، ھەموو تەلە و داوہكانى ئەوى تىك دابوو و لە ماوہى چەند سالاندا لەوانەپە سەد جارن لە زارى مەرگ دەرباز ببوو. لە چنگى دابونەرىت دەرباز ھەر نابى. مستەفا بەگ ھەر شتىك بكا، تەمەنى بگاتە سەد

سالانیش، بکه ویتته ئاویلکه دانیش، ناچاره و ده بی خوینی براهی بستیتته وه. ناتوانی و ده ریگرتته وه. دواي تۆله کردنه وه که یه تی، که ده توانی و هک پیاوان بیتته نیو خه لکی و بجه سیتته وه. ئاخو مسته فا به گ ناتوانی ئیستا هم کاره راپه رینی؟ باشه بۆچی له گه ل ئاق یۆللی ریک نه که وی؟ باشه بۆچی پیکه وه ده ست نه دهنه دهستی یه کتری دژی ئه و دژمنه هاویه شه یان؟ ئه و پاره ی هه بوو، چیزیشی پشتیوان بوو و هه موو پیاوه کانی ده ولته تیشی له بهر ده ستدا بوون. مسته فا ئاق یۆللیش پیاوکوشتن و ئاوخواردنه وه ی پی و هک یه ک بوو.

خاکه ره شه که هه روا له ده ستیه وه ده رزایه خواری، بریاری دا بچیتته لای ئاق یۆللی. جاری تاقه هیوای هه ر ئه و بوو. تووره بییه که ی و هیواکه شی سات به سات پتر ده بوو. پیی ده لیم پووتیک چهنده کیلویه. به و که ره، به و زالمه، به و پیاوکوژه ده لیم، نه ریتی ئوغوز یانی چی. ده بی ئه و نه ریتی ئوغوزه به لایه کی به سه ر بیی ئه وسه ری دیار نه بی. جهسته ی کوژراوی زه رد زه رد... سینگی و هک سوزمه. وا بی دوکتوره کان بۆیان ساغ نه بیتته وه چهنده فیشه کی ویکه وتوه؟ که لاکه که ی ده رویشی له پشتی سه یاره ده به ست و و هک که لاکه سه گیک به سه ر ریگا پر له خۆل و خاک و به رده کانی چوکوراوا دا ده یکیشا. نا، نا، ته رمه که ی نا، به زیندرویی. په تیکی له ملی ده کا و له سه یاره که ی ده به ستی و به خیرایی سه د و بیست، سه د و سی و سه د و چل....

کۆشکه که ی مسته فا ئاغای ئاق یۆللی به و گلینه کاله وه بووانه و به به رده ره ش هه لگه راره کانییه وه، له ده شته که ی چوکوراوا دا له کۆگایه ک ده چی. له سه ر کۆگایه ک، کۆشکیکی گه ره ی به ردین که دیواریکی هینده ی دوو مه تری به ده ردا کیشرا بوو. داره چر و گه شه کانی تووت و چناره کان له هه وشه که دا هه ستابوون. که پیی نایه هه وشه وه، سه ری سوور ما. هه ندی شت گوئیست ببوو، به لام پیی وا نه بوو ئاواش بی. ئه و هه وشه پان و به رینه، چۆل و کپ و بیده نگ بوو. کۆشک و هه وشه که ی له کاو لاشیک ده چوو. هه ر ده تگوت چۆله که کوژی تیدا ناچی. به و حاله شه وه ئه سپه که ی له داریک به سته وه و ورده ورده به ره و پلیکانه ی کۆشکه که چوو. زینده وه ریک نه ده بینرا. ده رگای هه موو ژوره چۆله کان کرابونه وه. ده رگایه ک پیوه درابوو به پارێزه وه کردیه وه. پیی وا نه بوو که سیکی تیدا بی. هه ر کردیه وه بزانی چیی تیدایه. باوه ری به چاوه کانی خۆی نه کرد. ماوه یه که له ده ره وه راوستا و روانیی. ئه و بنیاده مه ی له نوین و بانه که دا سیس هه لگه رابوو، هه ر ده تگوت مسته فا به گ خۆیه تی. به دهنگیکی له رزۆکه وه گوتی: "سه لامو عه له یه کوم."

ئەويان سەرى لەسەر سەرىنەكەى ھەلگرت و دەمانچەكەى دەستى سەر لىفەكەى كەوتە سەر كۆگايەك فيشەكى بىرقەدار. بە چاويكى بى گيان و بەتال، سەيرى ئەو كابرايەى كرد كه له لاشىپانەى دەرگاكدەدا وشك ھەلاتبەو. لە پيشدا پىتى وابوو دەرۆيش بەگە و نىوچاوانى تىك نا، بەلام كه زانىي ئەو نىيە، لىوى جولاوند: "عەلەيكەسەلام.... بەخىر بى.... تۆ كىي؟" ماھير لە خۇشيان چووە پيشتر و گوتى: "خودا راوەستات بكات، سىبەرت ھەر بە سەرمانەو بەگ. منم، ماھير قاباچى ئوغلى."

چوو و لەسەر كورسىيەكى شەق و شەويقى بن ديوارەكە دانىشت و گوتى: "بى بەلا بى بەگ، خودا وەخىرى بگىرى."

مستەفا بەگ وەلامى نەدايەو. تاويك بىدەنگ بوون.

دەستەكانى ماھير دەلەرزىن. چاوە ھەپەساو و پر لە پرسيارەكانى ئەو بنىادەمە، تا رادەيەك چىي لە دل و دەررونىدا نەھىشتبۆو. تاويك بە دلئى دا ھات ھىچى لەگەل نەھىتتە گۆرى. بۆ ئەوئى قسەيەكى كردبى و دراوى زارى تاقي كردبىتتەو، باسى شارۆچكە و باس و خواسى حىزبايەتتى ھىنايە گۆرى. بەلام ھەر بەراست مەسەلەى حىزبايەتى بۆ باسكردنى دەبوو؟ ديارە دەبوو. يارمەتییەكەى ئەو بە حىزبى ديموكرات ھىشتا لەبىر نەچووبووەو. تەنەت لە دواین سەفەرىدا بۆ ئەنكەرە، سەرزك وەزيران خۆى، ئەحوالى ئەوى لى پرسىبوو. گوتبوى ئەرى ئاغا چۆنە؟ لە منەو سلاوى بگەيەنە. چاوەكانى ماچ دەكەم، بىت و رىم بکەوتتە باشوور، بە دلئىبايەو دەچمە خزمەتى.

قسەى دەکرد و دەيگىراو و پىيدا ھەلدەگوت و لەوئى تا ئىستا نەيتوانىبوو بىتە خزمەتى، داواى لىبوردنى لى دەکرد. بەلام مستەفا ئاغا ھىچ گوتى بەو قسانە نەدەبزووت. چاوە پر لە پرسيارەكانى تىوہبرىبوو و ھەر دەتگوت لى دەپرسى بۆچى ھاتوو و چىي دەوى؟ ئاخريەكەى خۆى پى نەگىرا و بە دەست خۆى نەبوو لە زارى دەرپەرى: "بۆ ئەو ھاتووم كە..."

ئەوجار بە تىر و تەسەلى باسى دەرۆيشى كرد، كە چەندەى سووكايەتى پى كردوو. دەرۆيش برا و داىكى ئەوى كوشتبۆو. بەلام تەماحى لە گيان و مال و بنەمالە و لەوئى خراپتر لە نىشتمانىش ھەبوو.

"ئەمنىش بەلین دەدەم و لە ھەتتەشى بەرپزىتدا سویند دەخۆم، ھەتا ئەو رۆژەى ئەو بنىادەمە بەسەر ئەوخاكە بە پىت و بەرەكەتەدا ھەنگاو دەنى و لە بن مىچى ئەو ئاسمانەدا و لە بەر تريفەى ئەو ئەستىرە جوانانەدا ھەناسە دەكيشى، ژيانى ئاسوودە و ئىنسانيانە لە نىو

مرۆڤه كاندا، لهو دنياى وهك بهههشته و له بهر شه تاوهى دهلپى گوله پشكووتوه، ليم ههرام بى. با دژى شه دوژمنه هاوبه شه مان يهك بگزين."

دهكرا يارمه تيبه كى زۆرى بدات. زۆر شتى به دهسته وه بوو. شه شتانهى خهلكى ديكه نه يانبوو. ئيمكاناتى مسته فا ئاغاش جيبى سه رنج بوون. شه گهر هه موو توانا كانيان وه سه ر يهك خستبايه، كىويان له بن دينا. زۆرى قسه كرد و ئاخريه كهى پيى وابوو توانيويتى قايلى بكات. سه رى هه لينا و بيدهنگ بوو.

به لى، ماره كه چيى گوتبوو؟ نه مار كلكى له بير دهچى، نه باغه وانيش كوره كهى... چاوهروان بوو، ئيستاش شه وه شه بوو، كه چاوهر پر له پرسياره كانى له مسته فا ئاغا برپيوو. مسته فا چاوهر كانى له عه رزى برپيوون و زارى ببوه ته لهى ته قيو. ماهير ماندوو بوو له وهى سه يرى بكات و نيگاي به ره وه شه ده مانچه يه خزى كه له سه ر ليقه كه ده بريسكايه وه.

ئاخريه كهى مسته فا ئاغا سه رى هه لينا و به ندى جه رگ و دللى ماهير پسا. ئيستاش له و زاره قووچاوهر وه قسه يهك ده هاته ده رى و داها تووى ژيانى شه وى روون ده كرده وه. به نزگه ره وه گوتى: "زۆر داواى ليبوردين ده كه م ماهير ئاغا."

بوچى نزگه ره ي ده كرد؟

جا له سه ر قسه كهى روشت: "به داخه وه ناتوانم يارمه تيت بدهم. زۆر سوپاست ده كه م. دوژمن، دوژمنى منه."

ديسان زارى بووه به ته لهى ته قيو. ماهير هه ر چاوهروان بوو و بوو و مسته فا ئاغا ئيتر نه سه رى هه لينا يه وه و نه مه قى ليوه هات. ماهير نوقمى ئاره قه بوو. هيچ چاوهروانى نه وهى نه بوو مسته فا ئاغا ئاوا رووى نه داتى.

دەرویش لە خۆشییان وەخت بوو بفری، ماھیر ھیشتا دەستی ھەلنەگرتبوو. سەری لە ھەموو بەرد و کوچکێک دەدا و تا دەشمی ھەر وا دەبی. ھەموو رۆژی ھەوائی ماھیر بەگی بۆ دەھات. چیی دەکرد و چیی دەگوت و تەنانەت پڑمیابەش، دەسبەجی ئاگادار دەکرایەو. ئەو ھەشی بیستەوہ کہ چوہتە کۆشکەکە ی ئاق یۆلی و ویستویەتی لە گەل ئەو ریک بەکەوی. لە ھەوائەکە ی دوایدا بیستییەوہ، کہ مستەفا بەگ رووی نەداوەتی. کاری ئاوا زۆر گالته جارنە بوو و لە ماھیر نەدەوہ شانەوہ، بەلام راستیش بوون. ماھیر سەری بۆ زۆر شویندا کردبوو بۆ ئەو ی یەکیک بدۆزیتەوہ بۆی لەو بدات. ئەوانە ی سەردانی کردبوون، یەکیکیان خەلیل ئاردیچلی بوو، کہ کۆنە یاخییەک بوو. پارە یەکی زۆریشی بۆ تەرخان کردبوو و خەلیل لە وەلامیدا گوتبووی:

"بەر لەوہ ی دەستم بەگاتە دەمانچەکەم، دەرویش بەگ دەمکوژی. ئەمن لەو چوکورواویەدا کہسە یی شک نایە بویری دەست لە سەر دەرویش بەگ بەرز بکاتەوہ. ئەگەر قسە ی منت دەوی، پیت دەلیم واز لەو کارە بیئە."

ئیتەر بە پیکیەننەوہ وەشوین کاری خۆی کەوتبوو.

"ئای ماھیری گەواد، ئای. یانی ئاوا؟ وات لی ھاتوہ پیاوکۆژم بۆ دەنیری؟ ئەگەر من تۆم ناچار نەکرد بە شیوازی تورکمانی ئاشت بیئەوہ، وەرە تفییکم لە روو بکە. ئەگەر لەو چوکورواویەدا ھەیا و نامووستم نەبرد... لە راستیشدا تۆ فلسیک ناھیتی."

چەند رۆژ دواتر خەبەر یکی بۆ ھات برۆای نەدەکرد. ماھیر کابرایەکی دۆزببۆوہ کہ ئامادەبوو لە دەرویش بدات. دەرویش بنج و بناوانی کارەکە ی لیک دایەوہ. راست وا بوو. کوردیکی گوک سۆنیی ئازا و بەدەستوبردە — لە لای سەرۆو، لە تۆروسەوہ. ماھیر پارە یەکی زۆری دابووی. ئەو خەبەرە وەک بلینی لە لایەکەوہ دلێ دەرویش بەگی خۆش کرد و لە لایەکی

دیکه شهوه بلایی و نه لایی ناره حه تی کرد. پاره، پاره، پاره و خه لکی هه وحی، و لی ده کا هه موو کاریک بکن. له وانه بوو تهو کورده چاره ره شه غه ریه به بی تهوی بزانی درویش بهگ کییه، هه ولی کوشتنی بدات.

مزه فهر که له میژبوو ناگای له هه موو تهو شتانه بوو، ناخریه کهی خوی پی نه گیرا: "ناخر باب، ته تو نابی و لهو کابرایه بکهی و وهک پشیله یه که گه مه به مشک دهکات، گه مهی پی بکهی. کابرا تهو هه مووه زهوی و زاره مان ده داتی و ته تو هه ر گالتهی پی ده کهی. ناخریه کهی ته وه تا ناوای لی دی. تهو که سهی دهیویست دۆستایه تیمان بکات، ته وه تا بووه ته دوژمنیکی داخ له دل و مه ترسیدار."

درویش بهگ له بری تهوی تووره بی، قاقایه کی کیشا: "قاباچی بۆته هه ره شه له سه ر من؟ کوره و هه بزانه چیمان لی هاتووه. دۆستمان لی بووه ته دوژمن. به خوی یه گیککی باشم له کیس خۆم داوه و نه مزانیوه. کورم، ته تو ته قلت پارسه نگی دهوی، تهو له وه تهی هه یه دوژمنی تیمه بووه. ده لایی نیستا بووه ته هه ره شه یه کی مه ترسیدار، ها؟ تهو و که سانی وهک وی بۆ تیمه مانان، بۆ ته م نیشتیمانه هه ر مه ترسی و هه ره شه ن. ته تو زۆرت ماوه تهو بی شه ره فانه بناسی."

مزه فهر بیدهنگ بوو. باش دهیزانی ته گه ر بابی لهو کاته دا که یفخۆش نه بوايه، ناوا به نهرم و نیانی وه لآمی نه ده دایه وه. هه ر ته و نه دهی به سه ریدا نهینه راندبوو و ده ری نه کرد بووه ده ری، شوکرانه بژیر بوو. ده بوو قوون بداته سه ر ده ریپکهی خوی. به لآم له فکریشدا بوو. هه ر وهک تهو کاتهی پشیله یه که ده که ویتته ته نگانه وه، وه خته چاری بنیاده م ده ربینی، ماهیریش نیستا وهک پشیله یه کی لی هاتووه که که و تووه ته ته نگانه وه.

درویش بهگ نیتر هیچی نه گوت. هه ستا و یه کیک له نۆکه ره کانی له خواره وه بانگ کرد و به بی تهوی به سیله ی چاویس سه ریپکی مزه فهر بکات، له دیوه خانه که دا که وته هاتوچۆ. مزه فهر خۆشی دهیزانی، که تهو حیسابی سه گیکیشی بۆ ناکات هه ر بۆیه جار به جار پتر رقی له بابی ده بوو.

"فهر موو بهگ."

"ره سوول، جه مشید، شه وکته، ناپتۆ، قۆجادۆران، هیدایهت و عه لی بانگ بکه و خۆشت و هه ره نی ره ... بانگی یوسفیش بکه."

که گه پرایه وه، تووشی ژنه که ی هات. ده موچاوی ژنه که ی له بن له چکه سپیبه که دا، باریک و دريژ و زه رده له دیار بوو. په ژاره یه کی قول له گلینه ی چاوه گه وره کانیدا هیلانه ی کرد بوو. چنه ناسکه که ی و قورتمه ی گه رووی، په ژاره ی ئه و روخساره باریکه ی ته واوتر دهرده خست. دوو ههنگاو به ره لای ژنه که ی چوو و دهستی له سه ر شانی دانا. زه رده ی گالته جارانه ی مندالیکی که بزوزی کردی، له روخساریدا بوو.

"خاتون، خاتون، خۆ تۆ کورپت نه بوو، گووی که رویشکی تورکمنايت بۆ هیناومه ته دنیا. کورپه لاره که ت له ترسی چه زه رته ی ماهیر قاباچقی ئوغلی زراوی چوو. ئه تۆ ماهیر قاباچقیبه کی دیکه ت لی بووه بۆ من."

ژنه مته قی نه ده هات. ده یتوانی چ جوابیک به و شیتته بداته وه؟ ماوه یه که بوو دیسان له سه ری دابوو. ما هه ژابوو، له تاریف نه ده هات. دیسان بۆ وای لی هاتبوو؟...

ده رویش به گ هیشتا نه گه هیشتبووه سه ر قه نه فه کانی دیوه خانه که ی، که پیاره کانی گه یشتی. هاتن و له به رامبه ریدا به ریز راوه ستان. هه ر هه موو سه ریان داخستبوو و به نیشانه ی ریزه وه، سه یری ده موچاوی به گیان نه ده کرد. به دنگیکی تیکه لاه به شادیبه وه پرسیی: "خۆ گویتان لی بوو کورپنه؟"

جا هه ولی دا په ژاره یه که بخته دنگیبه وه: "گویتان لی بوو چیمان به سه ر هات؟ ماهیر پاشا، ماهیر پاشا قاباچقی زاده ی شیرناسام که پیک له پیک خویلو شیتته قاره مانه که ی کویر ئوغلی ناوداریش نادات، له چیا کانه وه پیاکوژی بۆ کوشتنم هیناوه. ئه و پیاره ش دی و له ماله که ی خۆمدا لیم ده دات."

پیاره کانی به بی ئه وه ی سه ر هه لینن، هه ر کامه یان وه ک مندالیکی شه رمن، بزیه کیان هاتی.

"پیی مه که نن، پیی مه که نن. گالته ناکه م. به راستیمه. ئاگام لیبه، کاربایه که له و نزیکانه بۆسه ی ناونه ته وه تا له کات و هه لیکی گونجاودا لیم بدات. چه که کانتان هه لگرن و بچن و ئه و کاربایه م بۆ بیینن ته گه ر له کونه مشکیشدا بی، بیدۆزنه وه و بۆمی بیینن."

پیاره کانی یه که پشوو بزیه یان ده هاتی. ده تگوت شه رم ده که ن له هه نته شی به گه که یاندا پیی بکه نن. چونکه پیکه نینی نۆکه ر له هه نته شی به گدا، له گه ل نه ریت نه ده هاته وه و بی ریزی بوو.

"به لاه مه ی کوژن. مه گه ر نه یه ووی خوی به ده سه ته وه بدات. ئه و کات خوینی خوی له نه سه توی خوی."

پیاوه‌کانی به په‌له له پلکانه‌کان چوونه خواری. یه‌کیش چه‌کمه‌کانی به‌گی هی‌نا. به‌گ چه‌کمه‌ی له پی‌ کرد. تاویک دواتر یوسف ماوزه‌ره بریقه‌داره‌که‌ی به‌گ و فیشه‌کدانه کو‌به‌گیراوه‌کانی هی‌نا. به‌گ داوای دوورینه‌کشی کرد.

تاویک دواتر ناماده بوو. یوسف به‌چاوی پر له تکاوه‌سه‌یری به‌گی کرد. ئەو به‌و چاوه درشت و سرک و ناگرینانه‌یه‌وه تکایه‌کی له به‌گی خو‌ی هه‌بوو. هه‌ر هه‌ژده سالان ده‌بوو.

ده‌رویش به‌گ تیی گه‌یشت. ماوه‌یه‌ک بی‌ری کرده‌وه. در‌دو‌نگ بوو. تاوی به‌چاوی پر له خو‌شه‌ویستییه‌وه سه‌یری چاوه‌کانی یوسفی ده‌کرد و جاری چاوی لی‌ وهرده‌گیرا و خه‌یال هه‌لی ده‌گرت. ناخرییه‌که‌ی وه‌زمان هات: "بچو ماوزه‌ری‌کیش بو‌ خو‌ت هه‌لب‌ژیره. یه‌کیک له ماوزه‌ره‌کانی من هه‌ل‌گره. ئەو ئەسپه‌ کو‌یت‌ه‌ش که له مسته‌فامان ئەستاندووه، بو‌ تو. ئەو سه‌گه‌م بو‌ بد‌وزه‌وه، به‌لام مه‌یکو‌ژه."

یوسف چاوه‌روانی ئەو گه‌وره‌یی‌ه‌ی نه‌بوو. سات‌یک چاوه‌کانی ره‌شکه‌وپیشکه‌یان کرد و سه‌ری له‌گی‌ژه‌وه هات. هه‌ول‌ی دا بچ‌یت‌ه ژوره‌که‌ی. لاقه‌کانی تی‌ک ده‌ئالان. که چووه‌و ژوره‌که‌ی، پالی به‌ دیواره‌که‌وه دا و له خو‌ش‌ییان چاوی پر بوون له‌ ئاو. رو‌ژی ئاوای هه‌ر به‌ خه‌ون دیت‌بوو. به‌گ، هه‌م ماوزه‌ره و هه‌م باش‌ترین ئەسپه‌که‌شی پ‌یشکه‌ش کرد‌بوو.

میرۆ ملی رییە ی گرت. لیۆه قووچاو و وشك هه لاتوو و قه لشیوه کانی له نیو ده موجاوه کیدا ههر له هیلێک ده چوو. چاوی به حاسته م هه لێنا بوون و کولمه ی وێک ده هاتن. قیت قیت به ریگه دا ده رۆیشت. لکی له چکه که ی به دهم باوه ده شه کاوه. برۆ ته ستوو و پره کانی تیك نابوو و روخساره رهنگ بزپرکاوه که ی له یه که م نیگادا سه رنجی راده کیشا. زاری و چاوه کانی و نیو لووتی وشك ببوون. قرچه ی گهرماکه ده ییرژاند. پیتلاوه کانی پر ده بوون له خۆلی ریگاکه. گو له ماهووری زه ردباو و قه لغان و توو و چنار و دار بووزی دهم رییه که له بهر توژ دیار نه بوون... میرۆ هیچ کام له وانه ی نه ده دی. یه ک ریتم و وه ک سه ردولکه یه ک به بی هه لکشان و داکشان ریی ده بری. دوو که زییه که ی وه ک دوو ماری ره شی ته ستوو ده که یشته نیو قه دی. ریگه و ته پوتۆزی نه دی و هه سته ی به گهرماکه نه کرد. ئاره قه له هه موو گیانی ده چۆراییه وه و می شه و له به دهم چاوییه وه ده نووسا، به لام ههر با ی خه یالی شی نه بوو. ههر ده تگوت به دهم خه وه ره یی ده بری، که یشته شار. که یشته مه یدانه که و به ره و لای سه پۆشه مه رمه رییه که ی سه ر گۆره که چوو و چهنده نگا وێک به ر له وه ی بیگاتی راوه ستا. مه جمود له سه ر پشت که وتبوو و ده سته کانی به ولا ولایدا که وتبوو و لاقه کانی کۆ ببوونه وه. خوین به ده موجا و سمیل و کاکۆ له لوله که یه وه وشك هه لاتبوو. قژه پێکه وه ده نووسا وه که ی له بهر تا وه که ره ش ده چۆوه و ده بری سه کایه وه. مله درێژبووه که ی ره ش و شین هه لگه رابوو. می شی سه وز سه وز له مه جمود ده نیشتن و هه لده فرینه وه. زه رده واله و می شه نگوین و می شه که رانه له سه ری ده سوورانه وه. می شه کانیش وه ک هه واله هه ورێکی ره ش... میرۆ، مه جمودی دیت. سه یری چاوه کانی و لووته قیته که ی کرد. لیۆه کانی هه لقرچا بوون و بیجم و شکلی خۆیان له ده ست دا بوو و له نیوانیا نه وه سی ددانی سپیی بی په له دیار بوو. پیتلاوی له پیدای نه بوو و یه کێک له پیه کانی بی گۆره ی بوو. گۆره وییه که ی لاقی راسته ی ده ره اتبوو و به که له موسته ی پیه وه گیر ببوو و شۆر ببۆوه.

پييه كانى زەرد و پەنجە كانى دريژتر بېورنەوہ. ھەر دەتگوت لە بەردە مەرمەردەكەوہ خوین ھەلدەقولی و دەچیتە سەر بەردە داغەكانى شۆستەكە. یان وەك لەتە سەھۆلیكى سوور كە دەتویتەوہ، سوورایيەكەى رەش دەچۆوہ... بازارەكە پڕ بوو لە ھەللا. ئەگەرچى كەسیش ديار نەبوو، بەلام ھەللاكە گوتی بنبیادەمى كەپ دەكرد. لە سەرروى ھەللاكەوہ دەنگى چەكوچ دەھات. ئەوہ ھەموو لەوانەى غەلەباى بیدەنگیەكى دوورەدەست بى. مېرۆ كە بەرەو لای مەھموود دەچوو، گوتی لە دەنگى پى خۆى بوو. سىبەرە رەشەكەى خۆى كە كەوتبوو بەر پييه كانى و ئەوجار خۆرەتاوہكەش كە دەتگوت بە چەقى ناسمانەوہ نووساوە و ناگرى لى دەبۆوہ و تەپوتۆزەكەى ناگر دەدا، دیت. بە چاوى قىچى بەر تىرژى تاوہكەوہ، چوہ پيشى و دەستى مەھموودى گرت. لەوى، لە لای مەھموود بەبى ئەوہى مەھموود و خۆرەتاو و نيسارەكان و ئەو مېشانەى مەھمووديان داپۆشبوو و خوینە مەيوەكە ببینی و ھەست بە بۆنى خوینەكە بكات، ھەپەسا. خەلكى شارۆچكە ھاتن، كۆ بوونەوہ. قسەيان كرد و كرديانە ھەللا. دەنگەدەنگەكە زۆر بوو. نوزانەوہ و ديسانیش ھىچى نەدى و نەببىست. لە دوورەوہ و لەوہەرى نوزانەوہكانەوہ، جار نە جارێك دەنگى قوقەى كەلەشىرێك و ھەروا تەقەى چەكوچى ئاسنگەرێك لەوہەرى بازارەكەوہ دەھات.

بەرەبەرى عەسرى باى شەمال ھەلى كرد. سىبەرى مېرۆ بەرەو سپىدارەكەى پيش خۆى، كشا. سىبەرى تەرمە بۆگەن بوو كەى سەر سەرپۆشە مەرمەرىنەكەى گۆرەكەش ھەستا. لەسەر عەرزەكە، راکيشراو ... نيوەدەموچاوىكى ئاشنا، لووتىكى ھەوكردوو و سىملىك كە بە خوینە وشكبوو كە، بە پشت لىوى سەرەوہى و گۆشەكانى زارىيەوہ نووسابوو...

عارەبانەىك كە گوتى كەسكى لەسەر تەختە سوورەكانى درابوو، لەوہەرى بازارە چۆلەكەوہ دەھات. زەنگولەى مىلى ئەسپەكە وىكرا زردەيان دەھات و زاىلەى دەنگى زەنگەكان، دەتگوت لەوہەرى چىايەكى دوورەوہ دى. ھەوسارى ئەسپە تىماركراوہكان نوى بوو و بۆنى رۆنى لى دەھات. برىسكە و برىقەى خشلە زەردەكان لەبەر تاوہك تىكەلى مووہ نەرم و خاوينەكانى ئەسپە كووتەكان دەبوون. عارەبانەكە ھات و چەند ھەنگاویك لەولای مېرۆوہ راي گرت. سىبەرى ئەسپەكان و عاربانە و سى كەسەكەى سەرىشى بەرەو سپىدارەكەكە كشان. پياوہكان لە عارەبانەكەوہ خۆيان فرى داىە خواری و مەھمووديان ھەلگرت. دەستە بى گيانەكانى مەھموود لە دەستى مېرۆ بەربوون. لەسەر عارەبانەكە دريژيان كرد. مېرۆش سوار بوو. لە تەنیشت تەرمەكە دانیشت و سەرى مەھموودى لەسەر رانى دانا. عارەبانەچىيەكە قەمچى لە

پشتی ئەسپەکان راکیشا و خیرا له شارۆچکەکه چوو دەری و ملی رینگەیهکی پر له خۆل و خاکی گرت. له بن سمی ئەسپەکان و تۆپەیی عارەبانەکهوه، خۆل و خاك وەك خۆلەمیشی تەندووڕ هەلەدەستا. سەری مەحمود له سەر رانی میرۆ هەلەدەبەزێیەوه و میشی رەنگاوپرەنگ له سەر چاوی مەحمود هەلەدەنیشتن و دەفرینەوه. میرۆ له سەر جیبی خۆی دەنووژاوه و هەندئ شتی له بن گوپی مەحمود دەچرپاند، کۆمەلێك شتی سەرەدەمانی کۆن، کەس لییان تێنەدەگەیشت. دەنگی نەدەبیسرا، خویینی وەك خویینەکەیی مەحمود لووزەوی بەستبوو. دەنگی زەنگۆلەیی ئەسپەکان و عارەبانەکه وەك مردووان، خەفەتبار و ماتەمبار، یەك بە یەك، قورس و داھیزراو له گەرماکەدا دەبیسران.

ئەسپەکان شەلائی ئارەقە و هەوسارەکەیان کەفاوی و دەمارێ لا ملیان هەستابوو. میرۆ ئیتر ئارەقەیی نەدەکرد. وشك هەلاتبوو. یەك پشوو دەنووژایەوه. دەستەکانی مەحمودی هەروا له دەستیدا بوون.

تاو له ئاوابوونی بوو. عارەبانەکه به بەر کۆشکەکەدا تێپەری و بەرەو مالهەکەیی مەحمود چوو و له بن دارە توویەکی چر که لك و پۆیەکانی هەموو حەوشەیان داپۆشییوو، راوێستا. لك و پۆی دارەکه له بن باری سەدان و هەزاران چۆلەکەدا داھاتبۆوه. دەنگی جیکەجیککی چۆلەکه حەوشەکەیی ناخنیبوو.

میرۆ هەروا له بەر خۆیەوه دەگریا. هیچ ئاگای له راوێستانی عارەبانەکه و بیجۆلەیی سەری مەحمود نەبوو. ئەسپەکان به کلک میشیان له خۆ دەردەکرد. بۆنی مردووکه ناواییەکەیی داگرت. بۆنی مردووکه گەیشته دەرویش بەگیش. بۆنی جەستەیی ھاردراو و پواوی مەحمودی بۆچوو بوو و هەتا بەیانی له کۆشکەکەیدا ھات و چوو. که بەیان ئەنگوت، زریکەیهکی تیژ و دلئەزین، دەرویش بەگی ماندوو و بێ ھیزی له جیبی خۆی دەریپەراند و مووی لی کرده نەشتەر. ناخۆ میرۆ تازەیی تەرمی مەحمود دیتبوو؟ ناخۆ ئیستا له خەوه قوولەکەیی بەخەبەر ھاتبوو و شینە دلئەزینەکەیی به دەشتی ئاناوەرزا وەرکردبوو؟

خەبەری مەرگی مەحمودیان ھەر رۆژی کۆژرانەکەیی به میرۆ داوو و ئیزنیان داوو بچی تەرمەکەیی بەریتەوه. بەلام میرۆ دوو رۆژی ریک، تاسا بوو و وەك خەوالوان له بەر دەرگای مالهەکەیی ئەوسەرەوسەری کردبوو. ئەوجار بەبێ ئەوەی شتیک به کەستیک بلی، بەرەو شاری ملی رییەیی گرتبوو و تەرمی میژدەکه له سەر بەردە تاشراوه مەرپەرییەکەیی نیوہراستی گۆرەپانەکەیی شاری دۆزبۆوه. لاقەکانی زەرد زەرد...

دەرویش بەگ لە داخان ھەموو گیانی گرز بوو و نازای ئەندامی دیشا. ھەر گۆیی لە شین و گریانەکی میرۆ بوو، ژان و نازار و رق و قینەکی پتر بوو. ئیتر خۆی لە مالمەوہ پێ نەگێرا. پشوری سوار دەبوو. وەك ماسییەکی لە ئاوی فری درابیتتە دەروہ، زاری دەکردەوہ و وێکی دینایەوہ و ھەولێ دەدا سیبەکانی پر بکات لە ھەناسە، بەلام نەیدەتوانی...

ساتیک بەری چاوی رەش بوون و ترسی مەرگ نیشتە گیانییەوہ. چیی نەمابوو لە پێ بکەوێ. ھەرچۆنیک بوو خۆی بەسەر پێوہ راگرت و بەدلیدا ھات: "خەریکە دەمرم."

شین و گریانیکی بەتەوژمتر بەرز بووہ. یەکیکی دیکە. بەبێ ھیزییەوہ و لەخۆوہ ھەرای کرد: "ئەسپەکم بۆ بێنن. شەودیز نا، ئەسپە کویت."

بە غاردان لە پلیکانەکان چووہ خوازی و خۆی خستە سەر خوانی زینی و بە لینگدان لە ئاوەدانی دوور کەوتەوہ. ئەسپەکە بەچوارنال دەرویشت و سوار بەدلیدا دەھات: "ناخ... ناخ... ناخ بۆ مەحمود، حەیف بۆ مەحمود، حەیف بۆ ئەو پالەوانە، پیاوی پیاوان... دەتگوت شیرە... وەك پیاوان لەسەر ئاد و پەیمانەکی راوہستا... پەمانی نەشکاند... گیانی دا و نەینیی نەدا..."

تەرمەکی مەحمود ھەپروون ھەپروون بوو. بای کردبوو و رەش ھەلگەرپابوو... ھیجیشی لە گەل نەدەرکا. دکتۆر راپۆرتەکی نووسیوو. برۆ ناگری... ھەر بەراستی ئاق یۆلی سەبارەت بەو کارانە دەلی چی؟ بەو جۆرە کوژرانە مەحمود؟ ئەو بەرازانە مەحمود نا، ئەمنیان لە ژێر ئەشکەنجەدا کوشت...

بایەکە لە دەم و چاوی دەدا و زەینی رووتر دەبووہ. ھیج کەس نەیدەتوانی بەو جۆرە ئەوان مەحمودیان کوشتووہ، بیکوژن. ئەو نەقیبە چاوشینە و ئەو ئاغا بی دایک و بابانە لە ھیج جەنایەتیک ناپرینگنەوہ و دەست ناگێرنەوہ. ئاخۆ مستەفا ئاق یۆلیش ھیج لەوانە دەچی؟ دەکرێ لەوانە بچی؟ نەیانتوانی شەیتانیمان لی بکەن و لیڕەمان دەریپینن و بانفەوتین... ئاخۆ مەحمودیان بۆیە ئاوا زەجرکوژ کرد، بۆ ئەوێ چاوترسیمان بکەن و لەپیمان بجن؟ ئاخۆ وا ھەییە ئاق یۆلی لە پیناوی لەناویردنی تاکە کەسیک، دوزمنەکید، لە گەل ئەوان ریک بکەوێ؟ دەموچاوە زەردەکی مستەفا بەگ و دەمە قوچاوەکی و جەستە رووتە لەرزۆکەکی و لاشەکی ھاتەوہ پێش چاوی کە وەك کورتان بەسەر پشتی ئەسپە رووتەکیدا دابوو. ھەر بەراستی کە بیستووہتی مەحمود بە ئەشکەنجە کوژراوہ، چیی گوتووہ و بیری لە چی کردووہتەوہ؟

له نهكاو دۆلپايه كى ترسناك سواری شانى بوو. له لووتكهى تۆرووسدا، هممو و لات تووش و بهسته لهك و بۆران بوو. نه قىبى له دارىكى سنۆبه ر بهستبووه و چوارمىنخه كى شاپوو و جهسته رووته كهى به مووسىكى دهلاكى تهغىن تهغىن ده كرد. خوینه كهى هه ر دههاته ده رى، ده بيه ست.

وه خو هاته وه و بزه كهى بزپكاو له سه ر لى وه كانى نىشت. نو به تى تۆله، شتىكى وه ك زىان. له و كاته دا، له و خراپ ترين رۆژهى زىانى شيدا ده يزانى ئاق يۆلى به شوينيه وه يه، يان پياوه كانى وه شوينى كه وتوون. ئاخۆ ته گه ر مسته فا به گ زانىباى چ به لايه ك به رۆكى گرتووه، ديسانىش هه ر وه شوينى ده كه وت؟ بنيا ده مه ئىتر، ده كوژى و ده كوژر پته وه. نه وه ناساييه. به لام كوشتنى به وجۆره، زۆر چه په لى يه، نا ئىنسانى و چه وت و دوور له پياوه تى يه. چما مه رگ هه ر بۆ نه وه نى به ته واوى به كهى؟ شتىكى له و جۆره... كوشتنى له و چه شنه، مرۆقا يه تى و دلى بنيا ده مه كان خراپ ده كات. مه رگى مه هموود... مووسىكى دهلاكى به ده ستى يه وه، له بن دارىكى سنۆبه ر... قىمه قىمه... خوینى به ستوو... لووتىكى پراو، چاوى له كاسه سه ر ده رها توو، چاوه كهى به ده مارى كه وه هه لئاسراو، نا، نا نا... مرۆقا يه تى زامار ده بى... .

مسته فا ئاق يۆلى ئاگای له هه موو شتىك بوو. ته نانه ت ده يزانى له دوو رۆزى رابردوودا نه سپه كهى به ره و لای بۆسه و سپه كان، به ره و لای نه وه ده نانهى شوينى بۆسه نانه وه يانه، تاو داوه. ئىستا نه سپه كهى به ره و لايه ك لى ده خوړى كه جارى كيان به سه ر بۆسه دا كه وتبوو و گىرابوو. له و ساته دا له وان يه مسته فا به گىش چاوى لى بى. شيوه نه كانى ميرۆ هىشتا له گويدا ده زرين گانه وه. بۆ نه وهى له و عه زابه نه جاتى بى، قه مچى له نه سپه كهى راده كىشا. كه به لای شوينى بۆسه كه دا تى ده په رى، نه سپه كهى سله ميه وه و خوئى به هىمنى يه وه چاوه رپى ده نگی ته قه و فېشه ك ما. گوئى قولاغ بوو ده نگی ته قه بى. نه سپه كهى له چاوتروو كانى كدا وهك با به بۆسه گاكه دا تى په رى. ده رویش به گ له سه ر قه پۆزى زينه كه خوئى نووشتان دبووه و ده ست و پىي ده له رزىن.

ئاو رپىكى دايه وه و سه ىرى داوهى كرد. قامىشه لانه سه وه زه كهى بۆسه گاكهى، كه ره ش ده چۆه به جى هىشتبوو. جارىكى ديكه ش له و مه رگه ره شه ده ربا ز ببوو. له خو شيان هاوارىكى كرد. نه سپه كهى كه راهاتبوو له جى نارىك غار بدات، به قه له مبانان به سه ر خه رهند و ده وه نه كاندا جار به جار خىراتر ده بوو. ده رویش به گ له مه رگىكى مسۆگه ر رزگارى ببوو له سه ر خوانى زينه كه خوئى له به ر يه ك كىشايه وه و جله وى بۆ نه سپه كهى شل كرد. نه سپه كه

به‌ره‌للا و به كه‌يفى خۆى غارى ده‌دا. ئەوه‌نده له ئاوايى دوور كه‌وتبووه كه... خانوبه‌ره‌كاني نه‌ده‌بينران. به‌لام شين و گريانه‌كه‌ى ميرۆى هه‌روا له گوڤيدا ده‌زرينگايه‌وه. ئىستا ده‌رويش به‌گ پيى وابوو، ئەو شيوه‌نه سامناك و تيزه وهك موسى ده‌لاكى، به گوڤيه‌كانييه‌وه نوساوه. تهرمه له‌توكوتكراره‌كه‌ى مه‌حمود... و سه‌ره‌پاي هه‌موو ئەوانه‌ش شه‌رميوني و خاكه‌پاييه مندالانه‌بييه‌كه‌ى مه‌حمود، پي‌كه‌نينه بينگه‌رده‌كاني كه له قولايبى دلبييه هه‌لده‌قولين، و وهك يه‌كى بوو يه‌كى نه‌بوويان لى هاتبوو...

ميرۆ له به‌ر ده‌رگاي ماله‌كه‌ى له سه‌ر خۆله‌كه دانىشتبوو و خۆى راده‌ژانده و خۆلى وه‌سه‌ر خۆى ده‌کرد و ده‌موچاوى هه‌موو به نينۆكان تيك كردبووه. سه‌ر و قژ و ده‌موچاوه خويناوييه‌كه‌ى له ته‌پوتوزه‌كه‌دا سپى ده‌چۆوه. سه‌ردولكه‌يه‌كى به زمانى كوردى ده‌چرى. هه‌ر ده‌تگوت لايى لايه ده‌لى. له كاتى چرپى سه‌ردولكه‌كه‌دا، چووبوه‌وه زيده‌كه‌ى خۆى و به له ده‌م ده‌رياچه‌ى وان و له چياكه‌ى سوچمان ده‌گه‌را. بىرى له‌و پياوانه ده‌كرده‌وه كه ريزيان به‌ستبوو و ته‌رميكي كه‌له‌گه‌تيان له سه‌ر داره‌مه‌يتيك دانابوو به وايلىك و چه‌مه‌رى چرپى به‌ره‌و گوڤه‌ستانه‌كه‌ى بنيارى چياكه‌يان ده‌برد. پياوه‌كان سه‌ردولكه‌كه‌يان وا ده‌چرى، ده‌تگوت ده‌يه‌وى ده‌نگيان بگه‌يه‌ننه لوتكه‌ى چياكه و ئەو كه‌سه‌ى له سه‌ر لوتكه‌كه دانىشتوه. ئيره پياويكى لى نه‌بوو به مه‌حمو هه‌لبلى. له‌وانه‌يه توتيك دواتر ژنه توركامانييه‌كان بگه‌نى. نه‌كا مه‌حمود به‌بى سه‌ردولكه و چه‌مه‌رى، بچيته بن گل. ميرۆ بىرى ده‌كرده‌وه و ده‌يچرى و ئەوجار له نه‌كاو تىي ده‌چريكاند: "مه‌حمودم رۆۆ رۆۆ".

شيوه‌نيك كه ده‌تگوت ده‌يه‌وى له‌وه‌په‌رى دنياوه بينگه‌يه‌نيتته گوڤى:

مه‌حمود: "مه‌حموده‌كه‌م، مه‌حموووو ده كه‌م."

بۆسفى كورى مه‌حموديش به‌سه‌ر سه‌رى داىكييه‌وه وشك هه‌لانتبوو. ره‌نگى بزركابوو و چاوه درشته ره‌شه‌كاني زه‌ق زه‌ق ببوونه‌وه. چاوه‌كاني ده‌تگوت له گلبنه‌ى هاتوونه ده‌رى. وه‌كوو خه‌لقى دار توويه‌ك بى جووله و بيده‌نگ بوو. به‌بى ئەوه‌ى چارى بترووكينى، سه‌يرى داىكى ده‌کرد. په‌ژاره‌ى بنياده‌مه داماو و ليقه‌وماوه‌كاني به روخسارييه‌وه نىشتبوو.

تاويك دواتر ژنى گوند، به له‌خۆدان هاتن و له‌سه‌ر خۆله‌كه دانىشت و وپراني ميرۆ ده‌ستيان كرد به شينگيڤران و بۆيان ئەستانده‌وه. چه‌ند بنه‌ماله كوردى ديكه‌ش له ئاوه‌دانييه‌كه بوون كه هه‌ر له سه‌رده‌مه‌ى شه‌رى يه‌كه‌مه‌وه هاتبوونه ئەو گونده. ئەوانيش وهك ميرۆ خۆليان وه‌سه‌ر

خۇيان دەکرد و سینگ و بەرۆکیان دادەدری و روومەتی خۇیان دەرنی و جار نہ جاریکیش دەیانگوت:

"مەحمود رۆ، باوکی یوسف."

ئەوجار ژنەکان چوونە بن پیلی میرۆ و ھەلیانستاند و بردیانە ژوورەوہ. ژنیك جلویەرگە خویناوییەکانی مەحمودی ھینا و لە نیوہراستی ژورەگە دانان. ھەر کام لە ژنە سەردولکەبیژەکان لەتیک لە شەگە خویناوییەکیان ھەلژەگرت و تییان دەچریکاند و سەردولکە و شینگیرییەگە، کە دەگەیشتە ئەو سەر، ئەوجار ویکرا دەنووزانەوہ. کە ژنیك تیی ھەلژەکرد، ژنەکانی دیکە بیدەنگ دەبوون و ئەوجار ویکرا و یەك دەنگ لە بانگیان دەدا. تا دیسان ژنیکی دیکە ئەو تیتۆلە شەگەگە دەستی بەرز دەکردەوہ و دەیانزانی دەیەوی سەردولکە بیژی. ژنیك کە بەر لەو سەردولکە چریبوو، بیدەنگ دەبوو بۆ ئەوہی ئەو تیتی چریکی.

خیزانەگە بەگیش ھات و کەوتە گەل وایلۆکچر و سەردولکەبیژەکانەوہ. ئەوہ کاتیکی دیکە بوايە، ھەر لە دوورەوہ سەری ئاغاژنیان دیتبايە، ھەموو یەك پێ لەبەری ھەلژەستان، بەلام ئیستا کەس گویشی پێی نەبزووت. لە کۆری پرسە و سەرەخۆشیدا نەك بەگم و خانم و خاتوون، بگرە پادشای عوسمانییش ھاتبايە، کەس لەبەری ھەلژەدەستا. خاتوون دەستی برد و ملیپێچە ھەوریشمییەگە مەحمودی ھەلژگرت و یەك دوو جار دەستی راوہشاند و ئەوجار دەستی کرد بە گریان. پینچ خولەکیك ھەمووان ویکرا نووزانەوہ. ئەوجار خاتوون دەنگی لی ھەلینا. بە نازایەتی و دۆستایەتیەگە مەحمودی ھەلگوت. مەحمود لە ھەموو گولەکانی سەر زەوی و ئەستیرەکانی ئاسمان دەچوو. وەك خەلفی چنار لەسەر ئەسپی عارەبان دەچەقی و بەخۆی دەنازی. رۆژیکیان لە رییە تووشی ھاتبوو و رایگرتبوو لە رەچەلەك و باب و باپیرانی پرسیبوو. مەحمود، راھینەری ئەسپە خۆشەبەز و سەرکەشەکان، باوکی یوسف و میردی میرۆی بەگژادە و خۆشی لە بنەمالەبەگە بەرز و خانەدان بوو. خزم و کەسەکانی مەحمود ھەلۆی ھۆردووی چوارەم بوون. ئەو خاکە رەشە مەحمود دەگریتە ئامپز، شادمان دەبیٹ، چونکە گەوھەریکی تاقانە دەگریتە خۆی. ئەوانە مەحمودیشیان کوشتووہ، با بەخۆیان بنازن، چونکە پالەوانیکیان لەپێ خستووہ. ئەگەر بەگ، بەگی بەگەکان، دەرویش بەگی خانەدان تۆلە نەستینیتەوہ، کچەگە مۆرسەل لی، تۆلە خوینی مەحمود لە دوژمنەکانی دەکاتەوہ.

دەنگی خاتوون بەردی دەتواندەوہ. قیت و قنج دانیشتبوو و تاس کلاوہ زیرکفەگە

کیشابووہ سەر تەویلی.

خاتوون كچى به گه توركمانىكى گهوره بوو. نهرىتى توركمانىيى بهرز راده گرت و قه لافهت و رواه تى توركمانانه ي خۇي ده پاراست. ده سمالى كۇبه گيراو و تنۆكه ي ته تلەس و مەخمەر و سكه دراوى ده سك كراو به نيۆچاوانه وه و تاسكالاوى زىپرى هەر فرى نه دابوو. ته نيا شتىكى وه لاهه نابوو، ئه وىش پىنلاوى گولبه هارى ماراشى بوو. كهس نه يده زانى بوچى ئه وه ي به لاهه ناوه. به گ جاروباره ده هاته سهرى لىيى بىرسى، به لام له رووى هه لئنه ده هات. خاتوون وه ستاي سهر دولكه و ايلۆك چرىنى كوئى توركمانى بوو.

سهر دولكه و شىنگىز پىيه كه تا ئىواره ي كىشا و به پىي نهرىته كه يان، هەر ماله و سفره ي خۇي دىنا بو مىوانى غه رىبه. لهو كاتانه دا به پىي دابونه رىته، ژنه كان له سهر سفره يه ك داده نىشتن و پىاوه كانىش له سهر سفره يه كى دىكه، به لام سفره كانىيان به ته نىشت يه كه وه راده خست.

سفره ي پرسه، سه عاتىك بوو راخرا بوو. به لام كهس ده ستى بو خوار دنى نه ده برد. هه موو چاوه رپى به گ بوون. ئاخرىبه كه ي به گىش هاته وه. به لىنگدان هات و له بهر ده رگاى ماله كه ي مەجموود جله وى ئه سپى كىشا. له ئه سپه كه ي دابه زى و رى و راست چوه سهر سفره كه. هه تا به گ ده ستى بو سفره نه برد بوو، كهس پارووى هه لئنه ده گرت.

تا نان نه خورا، كهس مته قى لىوه نه هات. دواى نانى شىوان، به گ هه ستا و ئه وانى دىكەش هه ستان. به گ روئىشت و ئه وان دانىشتنه وه و هه تا نوئىزى خه وتنانى هه موو باسى مەجموودىيان كرد. به گ دواى مەرگى مەجموود ئاوى له گه رووى نه ده چوه خوارى. به گ تاقه تى ئه و خه مه ي نه دىنا. خو هه موو كوره كانى مرده بايه ن، نه ك به گ و نه خاتوون ناوا جه رگيان نه ده سووتا. هه ر هه مووان وايان بىر ده كرده وه.

به گ مانگى دواى مەرگى مەجموود هه ر سهر دانى مالى مېرۆى كرد و گوتى: "كچى خو م مېرۆ، ئه تو له كچه كانى خو م فه رزترى. تو هىشتا گه نجى، ئه گه ر وىستت مېرد بكه يه وه، بىكه وه."

مېرۆش له وه لامىدا گوتى: "له دواى مەجموود، ئه وى پىاوه لىم حه رام بى." "كچى خو م مېرۆ، سه د دوئم زه وىم بو جوئ كرده وىه ته وه. له وه دووا چوئى پىت خو ش بوو، ئاواى كه لك لى وهر گره. بچو سى سهر مانگاش له گاران كه هه لئىزى وه بيه ينه وه مالى خو ت." "خودا سىبه رت به سه رمانه وه به لىلى به گ."

"يوسفىش خو م گه وه ي ده كه م. ئه من ئىستا هه ر كورپىكم هه يه و ئه وىش يوسفه. ناهىلم بى باوكىي پىوه ديار بى."

"هه ر تو مان هه ي به گ. خودا سىبه رى تو مان له سه ر كه م نه كا."

"تۆلەي خويىنى مەھمودىش دەكەمەوہ."

"لە سەرت گەرېم بەگ."

ئەوجار بەگ دراويچكى درشتى لە لەپى دەستى نا و لە مائەكەي وەدەر كەوت.

دەرويش بەگ بەلئىنەكەي خۆي برده سەر. هيچ جياوازيبەكەي نەخستە نيوان يوسف و مندالەكانى خۆي. يوسفى لە پيشدا لە قوتابخانەيەك كە لە گوندەكەي دراوسييان بوو، نايە بەر خويىندى. دەتگوت تەمەنى يوسف بۆ خويىندى، تىپەرپوو، بەلام هەتا ئەو كاتە هيچ كەس بەبىرىدا نەهاتبوو بينىتە بەرخويىندى. واى دانابوو ئەويش وەك كورەكانى خۆي بنىرىتتە كۆليزە ئەمريكييەكەي تەؤسؤس. يوسف تا پۆلى دووہمى خويىند و دواي ئەوہ لە قوتابخانە راى كرد. تىتر گەورە ببوو و شەرمى دەكرد لەگەل مندالى لەخۆي كەم تەمەنتر لە پۆليكددا دابنيسى. ھەر ئەوئەندەي دەيتوانى نامە بنووسى و رۆژنامان بخويىتتەوہ، ئىدى خويىندى بۆ چى بوو.

دەرويش بەگ ماوہيەكى زۆر، زۆرى لەخۆي كرد. نەدەبوو چەك بەداتە دەستى يوسف و تووشى چارەنووسەكەي مەھمودى بكات. بەلام ھەر كەس نەيزانىبايە تەقە بكا، بە پياويان نەدەزانى... يوسف چووبووہ سەر بابى خۆي و بەگ رۆژ بە رۆژ زياترى خۆش دەويست. قەد ئەوئەندەي سۆز بۆ كورەكانى خۆي نەبوو. دواي ماوہيەكى زۆر، ئاخىريەكەي برپارى خۆي دا. يوسفىش وەك باوكى لى دى. بەلام هەتا بەگ مابى، ناھيلى تالە موويەكى لەسەرى كەم بىتەوہ و تووشى چارەنووسەكەي باوكى بيت. بەگەكەي، ھەرگىز بەكوشتنى نادات. يوسف تىدەگەيەنى، كە پياوكوشتن چەندە قىزەونە. ئەگەر چەكى نەداتى و وەك پياو راينەھيەنى، ئەويش وەك كورەكانى خۆي بى غيرەت دەبى. لە راستيشدا ھەر لەبەر ئەوہ بوو چەكى دەدايە.

يوسفى بە سوللى ئاغا، پياوہ ھەرە باوہرپىنكراوہكەي ئەو مائە سپارد، كە لە سەردەمى باوكىيەوہ پياويان بوو. سوللى ئاغا لەگەل ئەوہى كە حەفتا سالى تەمەن بوو و چاوہكانى كەم حوكم ببوون و دەستەكانى دەلەرزىن، ديسان تەيرى لە ئاسمانى بە فرەي بالى دەنگاوت. لەگەل يوسف قۆليان لى ھەلمالى. يوسفىش ئەو ئاواتەي لە خودا دەخواست. ھەر فيشەكىكى دىھاويشت، جا ئەنگاوتباي يان نا، لە خۆشيان دەفرى.

سوللى ئاغا، پى بە پىي راھىنانى لە تەقەكردن و تەفەنگ ھاويشتن، رىوشوينى جوامىرى و پياوہتپيشى فير دەكرد. بنيادەم نابى بەرد لەو كانياوہ بخت، كە ئاوى لى دەخواتەوہ. نابى سپلە بيت و نان بخوا و ناندېن بدرينى. ھەموو بنيادەميەك لە پيشدا خواي ھەيە و دواي ئەوہ دايك و باوك و بەگەكەي. گەلەگورگىك ئەگەر سەردەستەيان نەبى، دەبنە دىلى دوو سەگى

بەرەللا. بەگ وەك سەركردهی گەلە گورگ وایه و نابیی مل له هیچ فرمان و ئەمرییكى بادهی. كه گوتی بمره، دهیی بمری و ئەگەر گوتی بژیی، دهژیی. كه دهشلی بكوژە، دهكوژی.

سوللی ئاغا، هەموو شتیکی، هەر هەموو شتیکی فیڕ دەکرد. دۆستایەتی و پیاوەتی و بەستراوایی و نهیینی پاریزی و نهیینی درکاندن و نەدرکاندنهکە و کورتی بپینهوه هەموو ریگەکانی بنیادهمبونی نیشان دەدا. بابی ئەو، مەحمود پیاویکی جوامیر و دۆست و سەربەوان بوو. هەر بۆیەش گیانی شیرینی خۆی کردە قوربانیی بەگ. دەیزانی و خۆبەخشانهش بوو. چونکە بەگ ئەوی بە کورپی خۆی دانابوو و خوشکی یەکیک له هەلۆکانی هۆدووی چوارەمی بۆ خواستبوو. ئەو رییه، ریی نازایەتی و پیاوەتی و ریگە مەرگە. پیاو ئەو یه کاتی خۆین دەرشیتهوه، بللی بەلالووکم خواردوو. ئەوجار ئەگەر تیی هەلدر، چوارمیخه کیشرا، وایەری کارەبایان لی بەست، زمانی نابزوی. بابی یەك وشەشی له زاری دەرناهات. ئەگەر بابی قسە ی کردبایه، بەگ سەری تیدا دەچوو. دەرۆش بەگ بۆچی ئەوی له مندالەکانی خۆی پتر خۆش دەویست؟ لەبەر باوکی. جا یەك به یەك باسی باشییەکانی باوکی کرد. تەفەنگ هاویشتنهکە، بیژانینهکە، نهیینی پاریزییهکە و پیاوەتی و عەشقهکە. مەحمود بنیادهمیك بوو پراوپرپی عەشق و خۆشەویستی و خۆمانه و خۆشەویست و لەبەردلان. ئەگەر مەحمود دیتبایه، دتگوت هەموو کەسیك لەم دنیا بەدا پیاوی پی بکوژزی، مەحمود پیی ناکوژزی. کابرایەکی هیمن و لەسەرخۆ و بە روالەت نەرم و نیان و بی وهی، بەلام دلێکی وەك بەردی له سینگیدا بوو. بە کردەوه ئەمری بەگی بەجی دینا و گیانیشی کردە فیدای بەگ.

ئەدی خۆی؟ ئەو سوللییه تیکسمراره؟ دۆژمنهکە باوکی بەگی کوشتبوو و پانزە سالان بەندیخانە ی چیشتبوو. یوسف له ماوهی چەند سالاندا وا له تەفەنگ هاویشتنی شارەزا بوو، دەرزیی هەلدهگرت و له ئاسمانی چاوی دورنا و له راکردنیدا قاچی کەرۆشکی دەنگاوت. مامۆستاکی کوچکیکی بۆ هەلداویشت و یوسف بە ئاسمانی بەردهکە ی پەرش و بلاو دەکرد. هەم بە تەفەنگ و هەمیش بە دەمانچە. مامۆستاکی شانازیی بە یوسفهوه دەکرد و بەخۆی دەنازی. ئەوهنده خیرا راهاتبوو کە... هەتا ئیستا شاگردی وای نەببوو هەموو شتیك ئان و دەم هەلگری.

که یوسف بووه حەفده سالان، سوللی ئاغا چوو له لای دەرۆش بەگ و پیی راگیانند: "پیاویکی شیواوی متمانه. بۆ وهی دهبی گیان و مال و نامووسی پی بسپیتری. جوامیر و نازا و به گیان و وهفاداری بهگی خۆی...."

بەگىش چەند ئەوئەندە دەستخۆشەنەى دوای رايھىنانى ھەر شەركەرىك پىنى دەدا، نايە بەر دەستى.

دەرویش بەگ كە خۇى، بە فيشەك ناوئەكەى خۇى لەسەر تەختە دەنووسى، رۆژتېكىان ويستى يوسف تاقى بكاتەوہ. لەگەل سوللى ئاغا چوونە دەم ئاقچاساز و لەوى تەفەنگيان ھاويشت. دەرویش بەگ سەرى لە ليئەشاوئەيىيەكەى يوسف سوور ما. دەبوو وەفاداربيەكەشى تاقى بكاتەوہ. جارېكىان پىنى گوت: "كورم يوسف، گەورەترين دوژمنى ئيمە كيىبە؟" يوسف دەمودەست وەلامى داىەوہ: "ئاق يۆلليەكان."

"ھەر ئىستا دەمانچەكەت ھەلدەگرى و ريك خۇى بە كۆشكەكەى ئاغ يۆلليدا دەكەى و مستەفا ئاق يۆللى دەكوژى و ديىەوہ."

يوسف بەبى چووكترين دردۇنگى گوتى: "بەسەر چاو."

ھەر ئەو شەوہ وەرپى كەوت. ئەگەر بەگ پياوى لەدوو نەناردبايە و نەيگىرپاىيەتەوہ، پەلامارى كۆشكەكەى ئاق يۆللي دەدا. جا يان دەكوژرا يان دەيكوشت. بەگ لە ماوئە شەش مانگدا چەند جارېكى ديكەش تاقىي كردەوہ. يوسف لە ھەموو تاقىكردنەوہكان سەربەرزانە دەرچوو.

بەو جۆرە دەرويش بەگ چەكيكى كەوتبوو دەست، كە خەرمانيكى تەقەمەنى و چەكوچۇلى دىنا. يوسف بەتەنى ھىندەى ھۆردوويەك بوو. بەلام بەگ بەلئىنى بەخۇى دا يوسف، كە لە زن و مندالەكەى خۇى خۇشتەر دەويست، لە پياوكوشتن و مەسەلەى مەرگ وەرنەدا. ھەزى لى بوو وەك رۆلەيەك، وەك براىەك لە تەنىشت خۇى رايگرى. بىستبووى كە دلى چوودتە سەر گولعوزار. وای دانابوو گولعوزارى بۆ بىنى. لە وەچەى بىنباەمە تازاكان تەنيا چەند كەسەك مابوون كە دەبوو ھەتا ھەيە، لە ھەموو بەلایەكيان بپارېزى. ئەو يوسفە كورېكى ليھاتووى بى وىنە بوو. خۆزگە كورەكانى خۇى نيو ھىندەى ئەو شياو و پياو بوايەن. دوای ئەو فەرە، چزووى شەرمەزارى بەدلليدا رۆچوو. چما يوسف كورې خۇى نەبوو؟ چما مەجموود كورې نەبوو؟ بوونى دلى بە يوسف روون دەبۆوہ. يوسف گەنجىك بوو وەك شاخىك، كە ئەو پالى پيئەدابوو. ئەو كاتەى تەواو پەست و خەفەتبار دەبوو، ئەوئەندەى بەس بوو كە چاوى بە روخسارى يوسف بكەوى، دلى پەر دەبوو لە خۇشەويستى و كەفوكول و عەشق. يوسف گيانى ئەوى لە ھەموو چەپەلى و دزيبويەك پاكژ دەكردەوہ و گەش گەش و جوان و تازەى دەكردەوہ و دلە پەر لە ژان و تەمگرتووہكەى تيف تيفە دەداىەوہ و گەشى دەكردەوہ.

ئەگەر كەسپىكى دېكە لە جىتى نەنە مىرۆ بوايە، لە خۆشىي روخسار و بەژن و بالا و شان و باھۆى كورپە بى كەس و كارەكەى كە ئىستا ھەموو شتېكى ھەبوو، لە خۆشيان شاگەشكە دەبوو. باشە ھەموو داىكىك ئەو بەختە وەرپىيەى بە نەسب دەبى؟ باشتىن ئەسپى گەورەكەى دەرويش بەگ، فىشەكدانى كۆبەگىراو و ماوزەرى بىرقەدار... وەك خەلقى چنار لە سەر خوانى زىن... بەلام نەنە مىرۆ ئاگرىك لە ناخيدا بلىسەى دەسەند. پەژارەيەك بە روخسارىيەو بوو، كە لە ھەست و كەفوكولتېكى تىكەل و پىكەلەو سەرچاوەى دەگرت و سىبەرى دەخستە سەر دلئى و ئەو ھەستى بەخۇنازىنەى لى دادەپۆشى كە بە دىتنى بەژن و بالاى وەك خەدەنگى كورپەكەى سەرى ھەلدەدا. سەردەمانىك باوكى يوسفېش وەك ئەو سواری ئەسپىكى عارەبى دەبوو و بەخۆى دەنازى و سەرنجى خەلكى بۆخۆى رادەكىشا و كەس نەبوو ئافەرىنى بۆ نەلئى. ھەمووان دەيانپرسى، ئەو سوارچاكە كىيە؟ مىرۆ بىرى دەكردەو، چارەپەشەيەكەشى ھەر لەو كاتەو دەستى پى كەردبوو. خودا نەكا يوسفېش بە مەرەدى بابى بچى.

سەرى ھەلئىنا و نىگای نوقمى سەيركردنى كورپەكەى بوو بەسەر پشتى ئەسپەكەيەو. چاوى لە كورپەكە وەرگىرا و گولعوزارى دىت، كە لەولاترەو راوہستابوو و لىي دەروانى. بەندى جەرگ و دلئى پسا. كاتى خۆى، ئەویش ئاوا شىت و شەيدای مەحمود ببوو. گولعوزار بە گۆزەيەكەو دەھاتە سەر بىرەكە. گۆزەى دانا و بەرەولای راي كەرد.

"نەنە مىرۆ، نەنە مىرۆ."

لە دەنگەكەيەو، لە گەرما و لەرزىنى دەنگى را دەكرا بزانى دەيەوى چ بلى. گولعوزار، ئەو كچە توركمانىيە، دلئى چووبوو سەر يوسف. مىرۆ دەيزانى و يوسفېش، كە ئەو كچەتەيەو ئاشقى بوو، بەلام خۆشەويستىيەكەى خۆى بۆ ئاشكرا نەدەكرد، ھەر بۆيە لە خۆبايىبوون و رەزامەندىيەكى نامۆى لە ناخيدا ھەست پى دەكرد. ئەگەر تەفەنگىكيان داباويەتە دەست يوسف، بەلايەو زۆر لە گولعوزار گرنگتر بوو. ھەول دەدا وا بنوئىنئى زۆرى بۆ گرنگ نىيە. بەلام ئاگرى ئەشقى دوو لايەنەى ئەو دووانە شتېك نەبوو لە چاوى خەلك شاروھ بىنئىتەو.

گولعوزار كچى ئاقچادۆرسون، يەكىك لە رەعيەتە نىوہكارەكانى بەگ بوو. كچۆلەيەكى بەخۆو و گورج و گۆل بوو. لە كىلگە و مەزرايە، لە پىاوہكان باشت و چاكترى كار دەكرد. زەوبى دەكىلا و دروئىنەى دەكرد و خەرمانى ھەلداويشت... زۆرىش جوان بوو. وەك ھەموو ژنە توركمانىيەك وا بوو. خۆراگر و بە بەرھەم و مېھرەبان... چاوەكانى رەش و خوماربوون و زگماك كل تىكراو بوون. رىزى مۆلە درىژەكانى، چاوە خەمبارەكانىيان پەرزىن كەردبوو.

روخساره گەشەكە لەگەڵ ئەو چاوه خەفەتبارانەى يەكى نەدەگرتەوه. روخسارهكەى گۆرەپانى
مەملانىيى بى پىرانەوهى خەم و شادى بوون. گوتى: "نەنە مەرۆ."
ئەوجار پىكەنى. بەختەوهرى لە روخسار و دەستى و سەر و قىزى دەبارى.
"نەنە مەرۆ."

دەستەكانى مەرۆى گرتبوو و چاوى لە چاوهكانى برى. ئەوى بانگهيشت دەکرد بۆ لای
سەرچاوهى بەختەوهرى، بەلام كە سەيرى ئەو پەژارەيهى كرد وا لە ناخى چاوهكانى مەرۆدا خىوتى
هەلداوه، كزى لە جەرگى هات. خوا بكا بەهەلە چووبى. ديسان سەيرىكى كردهوه، نا بە هەلە
نەچووبوو. مەرۆ پەژارەيهكى لە دلیدا بوو. پەژارەيهكى رەش و سامناك. بۆچى؟ لەبەر چى؟ لە
حالىكدا ئەو پىيى وابوو مەرۆ لەو كاتەدا لە خۆشيان وەختە بفرى. دەستەكانى مەرۆى لە دەستى
بەربوونەوه. گۆزەكانى هەلگرتن و بە لەبىزىكى سەرسوورماو و دلپىكى شكاهووه گوتى: "نەنە
مەرۆ، نەنە مەرۆ، ئەوه بۆ واى؟"

ئىتر وەرپى كەوت. بە دەم رىنگاوه، وەك لەگەڵ خۆى بدوى، دووپاتەى دەكردهوه، نەنە مەرۆ؟
نەنە مەرۆ، ئەوه بۆ واى؟ ئەوه چىتە؟..."

لاوتى چەنى جوانە! مەرچكەى گەنجىتى چەندى خۆشە؟ مەرگ، مەرگى بى ئەملا و ئەولای
بەگيان كرىبوو و شانازىيەكانى براكانى، هەلۆكانى هۆردوى چوارەمى پىخوست كردهوو. باشە
چۆن دللى چووبوو سەر مەحمود؟ براكانى چەندە لەبەرى پارابوونەوه واز لە مەحمود بىنى؟
ئاخرىيەكەشى بەزەيان پىيدا هاتبۆوه و وازيان لى هينابوو و ئەويش ناچار سەرى خۆى
هەلگرتبوو و لىيداوو و رۆيشتبوو.

مەرۆ بە شوپىيدا نەرم نەرم لەبەر خۆيهوه دەيگوت: "گولعوزار، گولعوزار، مەرۆ لە دەورت
گەرى. لە دەورى ئەو چاو رەشەى تۆ ئاشقى بووى. ئىشەللا ئەو كورە خۆى كەر ناكات و ئەتۆ
وەك مەرۆ لە ولاتى غەربىيەتى بىكەس و بىدەر ناكەويتەوه. گولعوزار، گولعوزار، گولعوزار
گيان."

گولعوزار كچىكى بەحەيا و شەرم بوو. دەتگوت هەموو كەس بە ئەشقەكەى و يوسفيان
زانىوه، بەلام ئەو نە لەبىزى دەلەبىزى يوسف گەرابوو و نە يوسفىش بەر لەوه، هەست و
كەفوكولەكەى خۆى تەنانەت بۆ جارىكيش بۆ مەرۆ ئاشكرا كردهوو. نەينى خۆشەويستى و
ئەشقەكەشى، هەر زارای دەستەخوشكى لەقاوى دابوو. زارا بەبى ئەوهى گولعوزار ئاگای لى
بى، هەر بۆ چاكەى ئەو و بۆ ئەوهى يوسف بىيىستىتەوه، ئەو رازەى لەقاو دابوو.

گولعوزار، به که یف و گهش بوو و شای به سه پان نه ده گرت. یوسف به روخساریکی له خۆبایانه وه و گهر دنیکی قیته وه، به سواری چاره و بیسه کی کویت و به ماوزه ریکی بریقه داره وه، به بی ته وهی سهیری ده و روپشتی خۆی بکات، دوو جار به بهرده رگای مالباندا تیپه ریپوو. لهو کاته دا گولعوزار له بهر ده رگا ده بی. ئەهی بوچی ئاورپیکی نه دا بووه و سهیریکی گولعوزاری نه کرد بوو؟ ههر سیله ی چاوئیک، نیگایه ک به سیله ی چاو؟ دوایش وای لیک دا بووه یوسف شهرمنه. هه موو ده یانزانی یوسف ته وه نده ی ئازا بوو ته وه نده ش شهرمن بوو. له کچۆله یه ک شهرمیونتر بوو.

گولعوزار له خۆشییان شاگهشکه ببوو. به لام که چاوه خه فته تباره کانی میرۆی وه بیر ده هاته وه، بو چرکه یه ک شادییه کی داده مرکایه وه و بیهیوایی جیی ده گرته وه. یانی میرۆ لیتی زویر ببوو، یان شتیکی دیکه ی له دلدا بوو؟ به لام تهو بوچی ده بی زویر بی؟ ته وه نده به خۆشییه وه گوتبووی گولعوزار، خۆشه ویستی له ده نگیدا شه پۆلی ده دا. ته نیا ده یتوانی بهو گهرموگورپییه وه به یوسف بلێ "یوسف گیان".

نا هه یچ لیتی زویر نه بوو. ده بوو شتیکی له دلدا بی. به لام تهو گرییه چ بوو؟ دلێ سۆسه ی کردبوو که میرۆ تهوی به بووکی خۆی هه لبژاردوه. هه موو هه لسوکه وت و کرداری ته وه ی ده رده خست. گولعوزار هه له ی نه ده کرد.

یوسف ته میرۆ ده چوووه راوی ئاده م. ته گهر به لایه کی به سه ر بی؟ هیوای، خه یاله کانی، خه ون و ئاره زوو ه کانی جوانه مهرگ ده بن.

به خۆی ده گوت: "بیته و بکه ویتته به ندیخانه وه، ده سالانی له سه ر داده نیشم، پانزه سالی. وه ک ژنه که ی دۆرسون چه ته. تهو، چه ندین سالان ههر چاوه پروانی بوو هه تا مرادی دلێ حاصل بوو. ته منیش چاوه رپی ده بم. هه تا رۆژی مردنی ههر چاوه رپی ده بم."

شهوی تا به یانی خه و له چاوی نه که وت. دلته خورپه ی بوو. چاوه رپی بوو. له وانه شه چاوه رپی یوسف بووی. به لام خۆ یوسف وا زوو نه ده گه راوه. بهو حاله شه وه چاوه رپی بوو. ئاخۆ یوسف جاریکی دیکه ش به سواری ته سپه کویتته که ی به بهرده رگای ماله که یاندا راده برد؟ له سه ر پشتی ته سپه که ی وه ک خه لقی چنار قیت و قنج داده نیشت؟ ئاخۆ جاریکی دیکه ش بهو قه لافه ت و به ژن و بالایه وه ده یی نیته وه؟

له ناخی دلپیه وه هه لقولی: "خوایه، جاریکی دیکه، یوسفم پیشان بده وه، جا دوای ته وه هه ز ده که ی بمکرته."

سى رۆژ بوو يوسف له ئاوه دانيدا ديار نه بوو. رۆيشتبوو و كەس به سهروشوينى نه ده زانى. ئەوانى دىكەش، واتە ئەوانەى له گەل يوسف چوبوونە راوى "ئادەم" ،* به هەوالى جۆراوجۆره وه دهگه پانه وه. يه كى دهگوت ئادەمى ديتووه و لىيى بزر بووه. ئادەم ببووه ئاو و عەرز قوتى دابوو. ئەويتەر دهگوت، فيشه كىكى له ئادەم داوه و به نالە نال بەرەو زۆنگاوه كه راي كردووه. به شويين خويينه چۆره كهيدا هەتا زۆنگاوه كه چوبوو و لەوى بزرى كردبوو. گەلای دەهەيتىك له زۆنگاوه كه دا خويىناوى ببوو. كه وابوو دهكرى بلئى ئادەم به زۆنگاوه كه دا رۆچوو. يه كى دى له شويينىكى دىكه وه هەوالى دينا. ئادەم چوو و به قاباقچى گوتووه، "هانى، ئەوه پاره و دراوه كەت. هانى پاره كەت سەرت بخوا. ئەمن به خاترى مالى دنيا، به گىكى ئاوا ناكۆژم. دواى ئەوهى زانيومه دەرويش بهگ كىيه، ئيتەر چۆن دەتوانم هەولئى كوشتنه كهى بدهم هەى بى شەرەف."

خەبەرى لەو چەشنە... بەگ لەمىژ ساڵ بوو گوئى بەو خەبەرانه راهاتبوو. چاوه رپى بوو هەموو شتىكى لى روون بىته وه.

لەوانەى رۆيشتبوون، هەر يوسف ديار نه بوو. بەگ دلئى دەترسا. ئەو هەتيوه له كوى گيرسا بۆوه؟

يوسف واى بير كردبۆوه، كه چونكه بەگ سى جارن له چاتال بورنۆ، بەسەر بۆسه دا كه وتبوو، هەر جار يكى پىي له ركيف دەنا، هەر بۆ لاسارى، به مييشه لانه كهى بورنۆدا تىده پەرى. جا دۆست و دوژمن ئەوهى دەزانی و لەوانەيه قاباقچى ئوغلىيش بەوهى زانىبى. چ

* له دهقه فارسىيه كهيدا ئەو كابرەيهى دى بۆ كوشتنى دەرويش بەگ، هەتا خۆى دناسينى، هەر به ئادەم ناوى هاتووه. لەوانەشه مەبەسته كه له "ئادەم" وەك ئەوه واين كه له كوردبىشدا جارى وايه نووسەر ناىهوى ناوى كەسه كه بىيى و دلئى كابرأ.

لهوه باشت هر لهو مېشه لانه دا بوسه بنېته وه و چاوه رې بې. ده بې چاوه رې بې. به لّام له بېرى چوبو، پېخوړ له گه لّ خوځى به رې. دهى باشه، چ نېيه، ده كړى خوځى راگرې. ئاد و به لّينى به خوځى دابو هه تا ئادهم نه گرې، نه گه رېته وه ئاوايې.

نه گه ر ئادهمى گرتبايه، زوړ باش ده بوو. چاكه ي به گى ده دايه وه و بوى ده سه لماند، كه به كارى دى. له لاي به گ گه وره تر ده بې و به گ نه وه ندهى ديكه ي خوځى ده وى و ده كه وېته به ر دلّى و ده لّى: دهى باشه، گيا له سه ر پنجى خوځى شين ده بېته وه. كوره كه ي مه همو ديش چووه ته وه سه ر بابى خوځى. وه كه هه لّو. باوكى وا، هه ر كورې ئاواى لّى ده كه وېته وه... گولّوزارېش له خوځى شي تّ ده بې. ده يزاني گولّوزار چه ندهى خوځى ده وى. ديتبووى كه چوڼ كاتيك تروشى ده بې، سوور هه لّده گه رې و ده ست و پېى تيكه لّ دېن. كچه تيوه ده يو ست دان به خوځيدا بگرې و وه رووى خوځى نه هېنى كه شلّه ژاوه، به لّام بوى نه ده شار دراوه. به كورتي، كچو له يه كى بزوّزى وه ك گولّوزار نه يده توانى هه ست و كه فوكوله كه ي خوځى بشارېته وه و باشارى نه ده كرد، دهى دياره له ته وقى سه رييه وه تا به رى پېى له تاى نه شقدا ده سووتا.

به خوځى گوت: "نه و كچه تيوه ته واو سووتا وه. ئاه و ئاگره كه ي داوېنى پياوى ده گرې. ئاهى ژنان، زوړ به تين و به هېژه. وه كه هېى پياوان نېيه...."

ئاخو نه وېش هه زى له گولّوزار بوو؟ نه شق شتيكى چونه؟ باشه نه وېش كه گولّوزارى ده دى، مه ست و سه ر خوځى ده بوو؟ كه نه وى ده دى، نه وه ندهى ديكه شه رم دا يده گرت و نه يده زانى چ له ده سه ته كانى بكات. ده تگوت ده سه ته كانى زيادين. كه به به ر ده رگاي مالّه كه ياندا تيدّه په رې، ئاگاي له خوځى نه ده ما و چيى نه ده ما له نه سه په كه ي به رېته وه. شتگه لّى له ناخيدا نه ويان به ره و لاي گولّوزار په لكېش ده كرد.

كه ئادهمى گرت، ده سه ته كانى شه ته ك ده دا و په تيكي له ملي ده كا و به راكېش راكېش به به رده رگاي مالّى گولّوزاردا ده يكي شى. نه و جار ده چي ته وه كوځكه كه و ئادهم وه كه نه سپ به داره كه وه ده به سه تيته وه و نه و جار به هه لّه داوان خو ده گه يه نيته به گ و به و جوړه ي سوللى ئاغا فيرى كرد بوو و وه ك باوكى خوځى، ريژ له به گ ده گرې و ده لّى: "دوژمنت ته مه نى كه م بې." و به هه ر دوو ده سه ته كانى تفه نكه كه ي له به ر پېى به گ دادنه ي.

شه وېكى تاريخ و نه نگوسته چاو بوو. گه لّاي داريك نه ده بزوت. نه گه رچى شه وېكى پاييزى بوو، به لّام هه واكه ي گه رم بوو. بوڼى گژ و گياى رزيو و ره گى رزيو و خاكه رزيو كه ي زوڼگا و

بلاو ببۆوه. بۆنه تيش و سه‌رگيژكه‌ره‌كه‌شى دارى "بابادهم" يشى تىكه‌ل ده‌بوو. هه‌وايه‌كى سه‌ير بوو. پياوى بيهيژ ده‌كرد.

يوسف به‌ په‌ناى پۆله قاميشي‌كه‌وه دانىشتبوو. له‌ نه‌كاو لووره‌لوورپكى سامناك بوو له‌ زۆنگاوه‌كه‌وه هه‌ستا. زۆنگاوه‌كه‌، بلقه‌بلقيكى زۆرى ده‌هات و ده‌كولى. سه‌گه‌ل له‌ دووره‌وه، له‌ گونده‌كانى بنارى ئاناوه‌رزا ده‌وه‌رپين. سه‌عاتيك دواتر گويى له‌ چه‌په‌ى سه‌گه‌ل بوو. ده‌نگى سه‌گه‌ل هيورى كردوه.

ورده‌ ورده‌ و به‌ ئه‌سپايى و نوقمى ته‌نيايى، له‌ تاريكايى ترسيكدا نوقم ده‌بوو. له‌ دووره‌وه و له‌ كه‌نارى زۆنگاوه‌كه‌، له‌ ته‌نىشت ميشه‌لانيكه‌وه، ده‌نگى پى ده‌بيسرا. كه‌ جوان گويى هه‌لخست، زانيى ده‌نگى پى به‌رازه.

ئه‌سپه‌كه‌ى به‌ دار توويه‌كى باريكى پشت سه‌رييه‌وه به‌ستراپۆوه و خرمه‌خرم گياى ده‌خوارد. جار نه‌جاريكيش سه‌رى هه‌لدينا و گويى قوت ده‌كردن و ماوه‌يه‌ك هه‌روا له‌ دوورى ده‌روانى. يوسف هه‌ستايه‌ سه‌ر پى و سه‌يرى ئه‌و لايه‌ى كرد كه‌ ئه‌سپه‌كه‌ لىي ده‌روانى. هيچ ديار نه‌بوو. به‌خۆى گوت، ئه‌سپه‌كان به‌شه‌و، چه‌نديش تاريك بى، ديسان هه‌ر ده‌بينن.

له‌ نه‌كاو ترسيك له‌ناخيدا سه‌ره‌تاتكيى كرد و هه‌ستا. هيچ كوى له‌ شه‌وانى دم زۆنگاو ترسناكتر نيبه‌. له‌وانه‌يه‌ هه‌ر ئىستا هه‌ژديه‌يه‌كى كه‌وت سه‌ر له‌ زۆنگاوه‌كه‌وه بىته‌ ده‌رى. له‌ ره‌وه‌زه‌كانى ئاناوه‌رزاوه، چيى هه‌ژديه‌يا و مار و ماري خۆله‌ميشى و زه‌رد و كويرة‌مار و كه‌ومار هه‌يه، شه‌وانه‌ هه‌ر هه‌مووى به‌ره‌و زۆنگاوه‌كه‌ داده‌گه‌رپين. سواری بالدار، جنۆكه‌ به‌ سواری ته‌سپ كه‌ وه‌ك له‌ شكرى ته‌ير و بالندان به‌سه‌ر زۆنگاوه‌كه‌دا ده‌فرن. شه‌مسه‌مه‌كويرة‌ى شه‌شكه‌وتى ره‌وه‌زه‌كانى ئاناوه‌رزا، هينده‌ى هه‌لۆيه‌ك ده‌بن و خواردنيشيان گوشت و خوينى بنياده‌مه‌. ترسه‌كه‌ى ناخى، تىكه‌لاوى بيزارى بىركردنه‌وه له‌ شه‌مسه‌مه‌كويرة‌ ده‌بوو و باى ده‌كرد و گه‌وره‌ ده‌بۆوه. شه‌مسه‌مه‌كويرة‌كان به‌ ته‌نىشتيدا، به‌ به‌رده‌ميدا، به‌ سه‌ر ئه‌سپه‌كه‌ى و بن زگى ئه‌سپه‌كه‌يدا ده‌هاتن و تيش تىده‌په‌رپين. به‌لام شه‌مسه‌مه‌كويرة‌ى شه‌مسه‌وى زۆنگاوه‌كه‌ بچوك و بى ئۆقره‌ بوون.

به‌سه‌ره‌اتيك به‌ ميشكيه‌وه نوسابوو و لىي نه‌ده‌بۆوه. رووداوى به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ ده‌تگوت هه‌ر لىره‌، له‌و بناره‌ى ئاناوه‌رزا و له‌ ده‌وربه‌رى ئه‌و لىره‌واره‌ى ده‌تگوت قازووه ره‌شه‌يه‌، رووى داوه. چىرۆكه‌كه‌ وه‌ك به‌سه‌ر زمانيدا هاتبى، له‌ گوييدا ده‌زرينگايه‌وه.

دهیویست سوار بیټ و رابکات. ئەوەندە ترسابوو نەیزانی چۆنی خۆ فێدایە سەر ئەسپەکە. لە سەر ئەسپەکە ی ئۆقرە ی گرت. شەرمی لە ترنۆکییەکە ی خۆی کرد و لە ئەسپەکە ی داہزی و لەسەر جیبەکە ی دانیشتەوہ. ماوزەرێکی بە دەستەوہ بوو کە باشترین چەکی دەرویش بەگ بوو، نەوغانییکیش بە قەدیہوہ.

ہەقایەتەکە ھەلی گرت. ھەقایەتیکی کوردی بوو. ھەمە پاشای سوورەملی، بەگینکی گورہی یەکیک لە عیلاتی ئەنەدۆلی لای رۆژھەلات بوو. کووزان ئۆغلی دژی سولتان راپەرپییوو. پاشا ئەو شەرکەرە ناودارہی ناردبوو بۆ سەرکوتی کووزان ئۆغلی. بەگە کوردەکە بەر لەوہی لەگەڵ کووزان ئۆغلیدا پیک ھەلپەرژین، نیوہی شەرکەرەکانی خۆی بە نۆبەتی و ھورووژمی تەپۆ لەدەست داہوو.

ئێستا بۆ کووزان، بۆ کووزان، بۆ کووزان ئێستا بۆ کووزان. شەوہکانی چوکورواوا پر لە ھەللای و ھات و ھاوار، رۆژەکانی لەبەر تەپوتۆز و مېشولە و مېش، پیاو دەمری و شەوہکانیشی لەبەر گەرمای شیدار. وەک کەوتیبیتە سەر کلی خەرمانیکی گەرہوہ. ئاگرێکی شیدار و خنکیئەر، سووتیئەر....

شەوانہی لەبەر گەرمی و رۆژەکانیشی قرچە ی تاو... بەرد و خاک و رۆژ و شەوی ھەموو سوورەوہبوو. ئێستا بۆ کووزان بۆ کووزان... بەلندە و دار و گول و خاکەکە ی لەبەر قرچە ی گەرمایە دەنالینن. چیی بوونەوہرە ھاوار دەکات، سووتام سووتام. گەرما، گەرما، گەرما. گەرمایەکی خەست، گەرمای دەریا... گەرمای خاک... بنیادەم لەو گەرمایەدا خۆ ناگری. پیاوی کویتستانی کە ھەموو دەلیی چیان، لەو دۆزەخدا خۆ ناگرن. ھەلۆکانی رۆژھەلات بەر لەوہی دەرفەتی تەقەکردنیکیان بی، وەک چنارە بەرزەکان، بەلادا دین. پیاوہکان لە نۆبەتیدا ھەلدەچۆقین. خاکەکە ی بەر پیمان، دەلەرزى و وەک بەفر لە دەشتەکە ی ئاناوہرزادا دەتوانەوہ. شەو بوو. گەرماکە پیاوی دەخنکاند. بەلندە و ئاژەل و جانەوہر و گژ و گیا و دار و دەوہن و بەرد و ئاو و بنیادەم ھەموو لەسەر خۆلەکە کەوتیبوون و لەبەر ئەو گەرما سامناکە دەیاننالاند. ھەمە پاشای سوورەملی کە گوئی لە نالەنالی ھەموو مەخلوقات دەبی لە خییەتەکە ی دیتە دەری. گوئی لە فشەفشیکی ترسناک دەبی. ئەو ھاشوہووشە بەسەر ھەموو نالین و ھاوارھاوارەکانی شەوہکەدا زال بوو. تاریکییەکە وەک دیواریک وابوو. ھاشوہووشەکە ھەر دەھات نزیکتر دەبۆوہ. لە نەکاو دوو گۆلە ی ناگری دیت کە لەو پەری شەوہکەوہ و بەسەر زۆنگاوەکەدا بەرہو وی دین. ترسیکی گەرہ ھەموو گیانی ھەمەپاشای سوورەمیلی داگرت.

به لّام ئه ویش همه پاشای سووره ملییان پی ده گوت. خو نه دیده توانی له بهرامبهر ترسه که دا به چۆکدا بی. شمشیری هه لکیشا و له چه قی شه وه نه نگوسته چاوه که دا چاوه روانی ئه و دوو گلۆله ئاگره راوهستا که وه دوو ئهستییه ی پرشنگدار به ره و لای ده خوشین. هاشوهوشه که به رزتر ده بووه و گلۆله ئاگره کانیش نزیکت و دره وشاوه تر. پاشا تیگه یشت ئه و گلۆله ئاگرانه، چاوه کانی هه زیایه کی بی ئه مانن.

همه پاشا و هه ژدیهاکه لیان ده بیته شه ریگ که هه تا به یانی ده کیشی. که به بیان دادی، هه ژدیها برینداره که ده گهریته وه زۆنگاوه که و به خوینه که ی خۆی زۆنگاوه که سوور هه لده گپیت. ئیسک و پرووسکی ئه و هه ژدیهایه ئیستاشی له گه ل بی هه ر له نیوه راستی زۆنگاوه که ی ئاقچاسازدا ماوه. تهرمه که ی همه پاشای سووره ملییش له سه ر خۆله سووره وه بووه که ی چو کووراوا به جی ده مینی.

چیرۆکیکی دلته زین و پر نه هه مته تی. یوسف له وانیه هه زار جاری ئه و چیرۆکه بیستبوو و گه لی سالان له شه وه کانی زستانه پر به فر و بۆران و کرپوه و بارنه کاند، چاوه پیتی هه ژدیهایه کی چاوه ئهستییه یی ببوو که له زۆنگاوه که وه ده هاته دری. ئیستا له وانیه بوو ئه و هه ژدیهایه له زۆنگاوه که بیته دری. ئه و خه یاله زینی یوسفی داگیر کردبوو. له چاوه روانیدا پشوری درنه ده هات. نه دیده ویست بترسی. ده یزانی یه ک چرکه بسله میتته وه، پرستی لی ده بری. له گه ل خۆی له شه ردا بوو. بیت و ئیستا دوو گلۆله ئاگر به سه ر زۆنگاوه که درکه وتبایه ن، ده سه به جی دلّی ده تۆقی و گیانی درده چوو. بۆ ئه وه ی نه هیلی ترسه که به سه ریدا زال بی خۆی به تفه نکه که یه وه خه ریک کرد و به رده وام فیشه کی له به ر دنا و به تالی ده کرده وه. به لّام بی سوود بوو. جا ئه گه ر پشتی ئاوا به و تفه نکه گه رم نه بوایه و دلّی واپی خۆش نه ده بوو، ته نانه ت چرکه یه کیش چیه لی خۆی نه ده گرت. شه وه که، ریک وه ئه و شوی تاریک بوو. جاری وابوو ترسه که ی خه ستر و به ته وژمتر ده بوو و هه موو گیانی دینایه له رزین. جا فیشه ک چ له هه ژدیهایه کی و ا گه وه ده کا که... له حالیکدا پیایکی ئاوا زل و زه به لاح به گورز و گۆپال باشاری نه کردبوو، یوسفیکی داماو چیه له گه لی پی ده کرا؟ سات به سات چاوه ری بوو جووتیک ئهستییه ی دره وشاوه به سه ر زۆنگاوه که دا به ره و لای بی.

له ئاسمانه که ی سه رووی زۆنگاوه که دا و به سه ر سه ری ئاوا و هه ر زاوه چه ند ئهستییه که راخوشین و دره وشانه وه و هه موو جاری یوسف له جی خۆی درده په ری و رمبیک هه لده به زییه وه. ته نانه ت جاریکیان هه ر نه یزانی چۆن خۆی خستوه ته سه ر ئه سه په که ی.

ئىستا كاتى ئەو بو ھەژدىھاكە بى. ئەسپىكى خۇشبەزى لەبندا بو وەك باى شەمال دەفرى. بۇ ساتىك بىرى لەو ھەژدەو ھاخۇ ھەژدىھا ئەسپ دەگرىتتەو ھەژدەو ھاخۇ گەگەر گەلۇلە نورانىيەكان لە دوورەو بىنى، ئەسپەكەى تاو دەدا و وەك باى ئەمال لەوى دەردەچوو. جا ئىدى ھەژدىھا چۇنى دەگرتەو. بىر كرتەو لەو ھاخۇ ھەژدىھا ئەسپ دەگرىتتەو ھەژدەو ھاخۇ نا، تا رادەيەك ترسەكەى رەواندەو. ديسان ھەر چاودەرى بو و دللى لە سىنەيدا وەك باللى چۇلەكە فەرى دەھات. دەتگوت ناگرىان لە بن پىيى كرتەو تەو.

سى رۇژ بوو چاودەران بوو. سى رۇژ بوو بە ترس و خۇفەو و بەبى ئەو ھاخۇ ئەسپەكەى ترسەى لە دللى دەراوئىشتى، لە ترسەكەدا تلابۇو و تەواو پاكۇ ببۇو و واى لىھاتبوو ئىتر لەو ھەژدە ترسا بچىتتە نىو زارى ھەژدىھاو. سى رۇژبوو لەو قامىشەلەندا چاودەران بوو. بەردەوام بابە كوژراو ھەكەى خۇى لە بەندىخانەدا و خالەكانى، ئەو ھەلۇيانەى ھۆردووى چوارەم و گولئوزار و بەگە خۇشەويستەكەى كە لە گىنانى خۇشتر دەويست، دىنایەو ھەژدەو ھاخۇ و لە ناخ و قوولابى دللىيەو ھەستى بە خۇشەويستىيەكەى بەگەكەى دەكرد جارى وابوو وەك گىياھەك بەلادا دەھات. لەو سى رۇژ و شەو ھاخۇ، ھىندەى ھەموو ئەو شتانەى لە تەواوى تەمەنە كرتەكەى دا بىرى لى كرتەو ھەستى پى كرتەو، لەسەر يەك ھەستى كرتەو و بىرى لى كرتەو.

لە كۇتايى سىھەم شەویدا ئىتر پرستى لى پرابوو. ھەموو گىنانى دەلەرزى و لە حالىكدا بە نووكى پىيەكانى ھىژ و وزەى لە ئەسپەكەى وەردەگرت كە لەتەنىشتىيەو كاويژى دەكرد، ھەر خۇى رادەگرت. لە سەر ھەژدەكە تھىل ببوو و كەوتبوو. ئەستىرەكان بە ناسمانىدا دەخوشىن و بەردەبوونەو. بالندەكان گۇرانىيان دەچرى. شەو تارىكەكەى زۇنگاوەكە بۇنىكى تىكەلاوى قور و لىتە و گىياى "بابادەم" لى لىو دەھات. گۇرانىيەكەى ھەمە پاشاى سوورەملىش بۇ ساتىك چىيە لە زەينى لانەدەچوو. گۇرانىيەكە لەگەل بۇنى تفت و شىدارى زۇنگاو و بۇنى "بابادەم" كە لەبۇنى خۇنىكى گەرم دەچوو و تىكەلاوى شەپۇلىك ھەستى لىل و روون ببوو و وەك ئارەزوويەك بە مىشكىدا دەگەرا.

خۇ ئادەم ئەمشەو نەھاتبايە، ئىتر خۇى پى نەدەگىرا و ناچار بوو بگەرتتەو. بەلام ناخ خۇزگە ئادەم ھاتبايە. بەگ ... گولئوزارى لەو خۇشتر دەويست. ئادەم دەبوو بى. نەدەكرا نەيە. ھەر بىرەدا، بەو زۇنگاوەدا دى. باشە چۇنى دەزانى دى؟ دەيزانى ئىتر. لە دللى گەرابوو دى.

لە نەكاو برسپىيەكە تاقەتەرى ھەست پى كرت. لەو سى رۇژەدا ھىچ شتىكى لە گەرووى نەچووبوو خوارى.

بېستانىكى لەو نزيكانه شك دهبرد كالهك و شووتىي هه بوو. ئەوئەندەي سەر دلى دامالېبوو تواناي نەما بوو. بە زۆرى هەستا و هەرچۆنىك بوو سوار بوو و خۆي گەياندە بېستانەكە. بېستانچىيەكەي لەخەوى هەستاند. نانى لى وەرگرت. شووتىيەكەي لەت كرد و بە نانەكەوہ خواردى. ئەوجار كورتانەكەي پېر كرد لە شووتى و كالهك و گەپرايەوہ دەم زۆنگاوەكە. دلتيا بوو لەوہى ئادەم دى و ئەويش دەيگرى و ناوى بە ئاوايىيەكاندا بلاو دەبىتتەوہ و دەكەوتتە سەر زار و زمانان. هەموو ديانگوت كورەكەي مەحمودە كوردە، بووتە وەها پالەوانىك. گەپرايەوہ دەم زۆنگاوەكە، بەلام نەيوپرا بگەرپتتەوہ نيو لپرەكە و لە سەر جيئەكەي هەوئىي دابنىشى. چاوەكانى، بى ئۆقرە بەسەر زۆنگاوەكەدا لە گلۆلە پېرشنگدارەكە دەگەران.

يەك پشوو چاوەروان بوو كە گلۆلە ئاگرەكان بەگرمە گرمىك كە زەوى و ئاسمان دەلەرزيئەن دەرکەون.

تاريك بوو. ئاسمان ئەستېرەباران و زۆنگاوەكە پېر لە هەللا و قريوہ. بۆنى زۆنگاوەكە لووتى دەكزانەوہ، بەلام يوسف ئيتەر لەگەل ئەو بۆنە راھاتبوو. هەر پېيوانەبوو ئەو بۆنەيش هەيە. مېشولەو تەپۆ وەك گەوالە هەور، پەلاماريان دينا. دەست و دەموچاوى يوسف ئەستور ببون. ئيتەر وەرەز ببوو. لە دلى خۆيدا دەيگوت، كورە چاوى ئەو هيچ و پوچە و بەگ و گولعوزار و ناو و ناوبانگ و كورى مەحمودبونيش دەرې. چما بنيادەم دەتوانى لپرە خۆ راگرى؟ ئەگەر ئادەم بۆ كوشتنى بەگ بى، ناچىتتە هيچ جيئەكەي دىكە. ئەگەر بىهوى بۆسە بنىتتەوہ، هەر لپرەي دەنيتتەوہ. ئەگەر ئەسپە عەرەبىيە رەسەنەكەي بۆنى بۆسەدانەرەكانى نەكردبا و دەرئەپەرييا، خۆ تەفەنگچىيەكانى ئاق يۆللى ئەنگاوتبويان. بەگ دواى ئەوہى گيانى رزگار بوو، هەميشە راستە و رى ئەسپەكەي بەرەو ئيرە لينگ دەدا. قاباقچىيش ئەوہ دەزانى. كەوابوو پياوہكەي قاباقچى بۆ دەبى لە جيئەكەي دىكە خۆي مات بەدات؟

بەلام خۆ ئەگەر درۆ بى، ئەگەر هەموو ئەو هەقايەتەي كە قاباقچى ئۆغلى يەكېكى راسپاردوہ بەگ بكوژيت، درۆ بى، ئەو دەم چى؟ خۆ هەموو ريسەكەي دەبىتتەوہ خورى؟ بىيەنە كە ئەوہى هينايە پېش چاوى، لە دين دەهرى بوو... ئەگەر وابى، ئەگەر وابى ئەو قاباقچىيە بى داىك و باوكە دەبى وەك سەگ بتۆپيئەم.

لە نەكاو بىرىكى بە مېشكىدا هات. باشە بنيادەم چۆن دەكوژرى؟ زۆرى بىر لەوہ نەكردبۆوہ.

له ئەسپەكەى دابەزى و بەر لەوەى بچیتە نیو لیپرەكەو، له تەنیشت رینگاكە لەسەر خۆلە تەرەكە ئەژنۆى دادا و گوپى بە عەرزەوہ نا و ساتىك ئاوا ماپەوہ. لەو كاتەدا شەپۆلىكى شادى و بەشوین ئەوہدا ترسىك لە ناخیدا سەرى قوت كردهوہ و دەنگى تریەى دللى خۆى دەبیست. بەهەللە نەچووبوو؟ ئەو دەنگى خشەخشەى جار بە جار دەهاتە پىشتەر چ بوو؟ خۆ هەژدیها ئاوا نایە؟ بللى و نەللى هەستا و خۆى خستە سەر پشتی ئەسپەكەى و چاوەروانى دوو گلۆلە ئاگرەكە بوو. هەر گلۆلەكانى دى، بەلینگدان لەوى دوور كەوتەوہ. بەلام ئەى ئەگەر هەژدیهاكە بیگریتەوہ چى؟ خشەخشەكە جار بە جار نزیكتەر دەبووہ. یوسف زراوى چووبوو. چاوەروانى، چاوەروانییەكى زۆر، یوسف دەستی لەخۆى شوشت و بە هەموو توانیاوہ گوپى دابووہ ئەو دەنگى خەرىك بوو لى نزیك دەبووہ... ئیستا نا چەند ساتىكى دىكە، بە شلپەشلپ لە ئاوەكە دەهاتە دەرى.

شەوہكە روونى كردهبوو و خەرىك بوو كازیوہ دەنەنگوت. سەر لووتكەكانى بەرى رۆژھەلاتى شارۆچكەكە وردە وردە روون دەبوونەوہ. لە نەكاو دللى لە تریە كەوت. دەنگىكە گرمەى لە پەردەى گوپى هەستاند. وەخۆ هاتەوہ. دەنگەكە، دەنگى تارماپەكە بوو، كە لە دللى شەوہكەوہ دەرکەوتبوو و دەهاتە پىشى. مووى لى بوونە نەشتەر. هەموو هیژى خۆى كۆ كردهوہ و قۆنداغى تەفەنگەكەى بە سینگىیەوہ ناو گوراندى "مەبزوو."
دەنگى وەك چەقۆ وابوو. تیژ. دەنگەكە، بوولیلەكەى بەیانىی وەك شمشیرىكە برى: "مەبزوو. پى بزیوى، تەقە دەكەم. چەك دانى."

قامكى لەسەر پەلەپیتكە بوو. نەیزانى چۆن پىیدا هینا. ئادەم خۆى بەعەرزى دادا و دەنگە بیھىژ و ماندووہكەى نالاندی "تەسلىم، تەسلىم برا، تەسلىم."
یوسف ترسەكەى تەواو رەویدبوو. ماندویى و شەكەتیبى و داھىژراویەكەشى ھەروا. لەسەر خۆ فەرمانى دا: "چەكەكەت دانى. جا وەرە پىشى."
گوپى لە دەنگى بەربوونەوہى شتىك بوو. نەراندى: "وەرە پىشى."
ئادەم وردە وردە لى هاتە پىش.

یوسفە لەسەر خۆیەكەى تاوتىك لەوہ پىش، دیسان گیانى وەلەرزىن كەوتەوہ. وا دەلەرزى، چىی نەمابوو تەفەنگەكەى لە دەست بەربیتەوہ. كە دىتى ئاوا بلەرزى خۆى لەسەر زینەكە پى ناگیرى، دابەزى، بەلام بەسەر پىشەوہ خۆى رانەگرت و ناچار بوو ئەژنۆى دادا. ئەوہ چ ترسىك بوو وەختابوو بىكوژى؟ یانى هەموو بنیادەمەكان ئاوا دەترسن؟ مەحالە. گومانى تیدا نییە

باوکی ودها ترسیکی هەر نه ناسیوه. خالوه کانیشی. به گیش. زۆر کهسی دیکه ش. ته نانهت سه گه کانیش له ترسی سه گه ناوا ناله رزن. ئەو بیره، توژیکی ترسه کهی کهم کردهوه، به لام هیشتا نهیده توانی له جیبی خۆی ههستی. ئادهمیش هەر لیبی دههاته پیشی. چاوی لی هه لئه ده گرت.

"ئه تو کیبی؟"

"غهربه م. له کویتستانیه هاتووم.

"به و شهوه لیره چ ده کهی؟"

"ریم لی ون بووه."

یوسف هیچ هیوایه کی له دلدا نه ما. که وابوو هه موو شتیکی، هه موو که فوکوله کهی و ترس و کویره وه دربییه کهی بی تا کام مابووه.

ئادهم چهند جاریکی به دهنگیکی له رزۆکه وه دووباره ی کردهوه: "ریم لی ون بووه."

دهنگه کهی پر له دردۆنگی و ماندوو و بلایی و نه لیبی ته وسای بوو.

ئیترا نه یوسف هیچی لی پرسی و نه ئادهمیش هیچی گوت. ههتا خۆره تاو هینده ی

سپیداریکی هه لکش، هەر وا رووبه رووی یه کتری بی جووله راوه ستان.

ئاخریبه کهی ئادهم بیده نگییه کهی شکاند: "ئیزم دده ی بچم چه کهم هه لگرم؟"

یوسف تیپ خوری: "قسه ی زیادی مه که، وه پیشم که وه."

ئادهم له پیشه وه و یوسف به شوینیدا چونه نیو لیره که. ده مانچه کهی که وتبووه بن

قامیشیکه وه. یوسف ویستی هه لیگری، به لام هەر داهاته وه، ئادهم خۆی هاویشت و

هه لیگرته وه. ئەو قه لافه ته زه به لاهه، خۆ دهستی گه یبایه یوسف، ده یهاری. ده بوو

ده مانچه کهی لی بستینیه ته وه. خۆ دهره فته ی به ترسه کهی دابا، تیدا چوو بوو. ئەگه ر چووبایه ته

پیشی و ده مانچه کهی لی ئەستاندبایه، جیبه کی ده کهوته چنگی ئادهم و نه جاتی نه ده بوو.

دیسان به هه موو تینه وه گوراندی: "ده مانچه کهت فری ده."

ده مانچه که که وته سه ر عه رز.

"بکشیه."

ئادهم گه راوه و چهند هه نگاویکی به ره و لای لیره که رویشت و راوه ستا. یوسف ده مانچه کهی

هه لگرته وه و له گیرفانی پانتۆله کهی نا. ئادهم هه روا پشتی له یوسف بوو و راوه ستابوو. یوسف

له ترسان نهیده و پرا لیبی بچینه پیشی. ده بوو شتیکی گوتبا. به لام دهیتوانی چ به و زه به لاهه

بلی؟ له خۆه به سه ر زمانیدا هات: "ئه تو کیبی؟"

ئەو پرسیارە فریای کەوتبوو. ئادەم، بە ماندوویی و شەکەتییەوه سەیریکی لاقە قوراپییەکانی خۆی کرد. هەتا نیتۆقەدی قورای بوو. ئەوجار بەسپایی ئاوپرێکی دایەوه. تاویک بە نینگایەکی بەکەمگرتنانەوه لە یوسفی روانی بە لەبزیکی برۆابەخۆیونەوه لەوێبەکە دەیناسی، گوتی: "ئەمن مستەقە بۆرم پێ دەلێن. ئەئۆ تۆ کیی؟"

یوسف وەک ئەوەی گویێ لەو پرسیارە نەبووی، پرسیی: "ئەتۆ هاتووی بەگ بکوژی؟" ئادەم وەلامی نەداوه.

"قاباقچی نارووتی؟"

ئادەم دیسان بێ دەنگ مایەوه. یوسف وەخۆ هاتبۆوه.

"ئەتۆ بەگ دەناسی؟ دەزانی بەگ کینیە؟ چۆن دلت دی پیاویکی ئاوا نازدار بکوژی؟ هیچ بێرت لەوه کردووەتەوه ئەگەر ویستبایەت بەگ بکوژی، دەستت نقوستان دەبوو؟ چما پیاو بۆ پارە قاباقچی، هەول دەدات بەگ بکوژی؟ ئەگەر وای دانێن، کوشتبایەت، هیچ دەزانی چووبایەت ئاسمانی حەوتەمیش، دیسان دەماندۆزیستەوه و بە زەجریکەوه دەمانکوشتی، تەیری ئاسمانی بۆت گریابایەن؟"

پاشەوپاش بەو لای ئەسپەکە یوو و گورج خۆی فری دایە سەر ئەسپەکە. لەو کاتەشدا ماوژەرەکە لێ راست کردەوه و فرمانی دا: "وەپیشم کەوه."

ئادەم بیدەنگ و گوپراپەل، سەری بەردایەوه و وەرپێ کەوت. یوسف لە خۆشییان وەخت بوو بفریت. خۆزگە توانیبای دەستەانی لە پشتنەوه ببەستی... سەری پەتەکە لە ملی بکات و بە راکیش راکیش بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا بیباتە کۆشکەکە بەگەکە. ئاواش هەر بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا تیدەپەری. دەئۆ چ باشتر، لەوه باشتر؟..

ئەسپەکە لینگ دا و لەو پیاوێ لە پششەوه دەرۆشیت، نزیکتر بۆوه. هەندێ شت زەینی ئەویان بەخۆوه خەریک کردبوو. ئاگرێک کەوتبوو ناخییەوه. دەتگوت لەوەوەپیش ناوی مستەقە بۆرە بیستووه. ئەو ناو هەستیکی خۆمانە لە ناخیدا بزواندبوو. بۆ؟ گوتی: "بروان مستەق بۆرە. چونکە لەوەپیش ناو کەتم بیستبوو، نەمویست دەستت ببەستم."

وەخت بوو شیت بێ کە نەیتوانی بوو دەستی ببەستی.

مستەق بە زەردەیهکی سەر لیوییەوه راوەستا و دەستی جوت کرد و هینانییە پششی و گوتی: "ئێستا کە منت گرتووه، ئەگەر دەخوازی ها دەستم ببەستە."

يوسف به تۆزە شادىيەك لە دەنگيدا گوتى: "ئەمن، من كۆرەكەى مەحموودم. مەحموودە كوردە. ھەر ئەو مەحموودە كوردەى لە زىندانيدا كوشتيان. ھەر ئەوئەى مورتەزاغاي ئاق يولبىي كوشت... ئەوئەى پياو بى، قەدرى پياويش دەزانى. ئەتۆ چۆن دلت ھات ھەول بەدى بۆ كوشتنى بەگى ئيمە؟ دەستەكانت كۆ كەوھ و وەرپى بکەوھ."

ئادەم گوتى نەدايە قسەكەى و وەرپىش نەكەوت. بەو بەژن و بالا كەلەگەتەيەوھ لە رەوھزىك دەچوو. پەنجەى يوسف لەسەر پەلەپىتكە بوو و ئادەمىش چاوى لە يوسف. يوسف رەنگى بە رووھوھ نەما. بە دەنگىكى لەرزۆك و توورپەوھ گوراندى: "پىم گوتى وەرپى كەوھ، چما نايىستى؟" مستەق بۆرە چاوى لە يوسف برى. ھەتا چاوى پر بوون لە ئاو. ئەوجار زەردەيەكى كالى لە لىوانى گەرا و بە سەرسوورمانەوھ گوتى: "بەلى، لەو دەچى. دەلىي سىوئىكن و لەت كراون. يانى تۆ كورپى مەحموودە كوردە، ھا؟ خودا لە بابت خۆش بى. بابت برادەرى من بوو. برادەرى گيانى گيانىم. گيانىك بووين لە دوو جەستەدا. چىمان وەگىر دەكەوت، پىكەوھ دەماخواردا. ئەتۆ ئەوھت دەزانى؟ بابت ماوھەيك لای من بوو. ئەو خوالىخۆشبووھ پياويكى جوامىر بوو. برادەرىك بوو لە رىي برادەرايەتيدا گيانى خۆشى دادەنا. ئەدى بابى تۆ جوامىر بوو يوسفەكەم..."

جا سەرىكى لەقاند و لەسەرى رۆيشت: "يانى تۆ كۆرەكەى مەحموودى منى، ھا؟ چاوم بە دىنتت روون بۆوھ كورم. ماشەللا ھەزار ماشەللا لەو بەژن و بالا و شان و باھۆيەت. كۆرە بوويەتە پياويك ماشەللا. خوايە شوكرت نەمردم و تۆم دىت."

يوسف فرمىسكى چاوى مستەق بۆرە دىت. ئىستا جوان وەبرى دەھاتەوھ. ئەو باشترىن برادەرى بابى بوو. باشە ئەوھ خۆى بوو؟ مۆركەى دوودلى ناخى دەجوى.

مستەق بۆرە پىدەنگ بوو و رووى وەرسووراندا و كەوتە رى. زۆر بە خىرايى دەپۆيشت و جار نە جار پىكيش ئاورپىكى دەدايەوھ و مېھربانانە سەرىكى يوسفى دەكرد و بە دلىكى خۆشەوھ زەردەيەكى دەھاتى و دەيگوت: "گەوايوو تۆ يوسفى، ھا؟ كۆرەكەى مەحموودە كوردە؟" "من يوسفم."

كابرا لە حالىكدا ھەولەى دەدا فرمىسكەكانى نىو گلىنەى لووزەو نەبەستن، گوتى: "ئەو دەمى بابت راي كەردبوو، پىكەوھ بووين. سى سالى رەبەق... لەو كوئىستانە پان و بەرىنەدا شوپىن نەمابوو نەچىن و كون نەما سەرى پىدا نەكەين. بابت نەيدەويست، لىرە لە چوكووراوا

بیتوته. ئەو دەویست بچیتتووە لای گۆلی وان و چیا بە فراوییه‌که‌ی سویمان. ئەمنیش دەویست بچمەووە ئەو. لای گۆلی وان."

بە پیکه‌نینیک ددانه زێره‌کانی دەرختن و لەسەری رویشت: "ئەگەر ویستت، ئەتۆش لەگەڵ خۆم دەبەم."

ئەجاره زەردەیه‌کی هاتی و گوتی: "ئەگەر بابت مابایه... حەیف ئەو جوامیره حەیف بوو کوشتیان. ئەتۆ تەرمە‌که‌یت دی؟ ئەمن بەگ داوام دەکا؟ دەرۆش بەگ چ کارێکی بە منە؟ خۆ ئەو بنیادەم نییه... ئەگەر ئەو بنیادەم بوایه، کێ دەیتوانی ئاوا بەسەر بابت بیئێ... هەناوی رەش بێ پیاوی وا. ئەستۆی بشکی و بپریتتووە هە. ئەتۆ من بەرە بۆ لای ئەو کورە‌که‌ی مەحموود دە. ئەتۆش... بنیادەم... مەحموود بەرەوام باسی چیاکانی وان و گوندە‌که‌ی باوکی دەکرد که هیچ کات نەیدیتبوو... گۆرانیی بە چیا‌ی سویمان هەڵدەگوت. ئەمن کوردیم نەدەزانی. ئەتۆ حەز دە‌که‌ی بچیتتە وان؟"

یوسف گۆراندی بەسەریدا: "نەخێر نامەوێ بچم."

"تەرمە‌که‌ی بابتت دی؟"

دیمان نەراندی: "دیتم."

"ئە‌ی تەرمە‌که‌ی کامیل؟"

"دیتم."

بایه‌که هە‌لی کردبوو و کەرۆش‌که‌ی بە قامیشه‌لانه‌که دەکرد.

"دیتم، دیتم، دیتم."

"هە‌لۆکان بەسەر پرده‌که‌وه، له‌ تەنیشت سولمیش ده‌گه‌ران... ئەو هە‌لۆیانە‌ی بۆنی خوینیان کردبوو. سەری بابت هیندە‌ی سەری دوو پیاوی لێ هاتبوو. هە‌مووی برین بوو و خوین و زنجاکای لێ دەهات. بۆنی خوین... هە‌موو شارۆچکه‌که بۆنی خوین دایگرتبوو..."

"دیتم، دیتم، دیتم."

دەنگه‌که بەسەر قامیشه‌لانه‌که‌دا تا دوور دوور چوو.

یوسف ئەسپه‌که‌ی لینگ دا و گە‌یشته شانی پیاوه‌که. شان بە شانی یه‌کتری ده‌رۆشتن. یوسف پێی شەرم بوو ئەو بە سوار ئەسپ پروات و براده‌ره‌که‌ی بابی، بە پێیان. بە‌لام کێ ئەسپه‌که‌ی بن خۆی ده‌دایه‌ که‌سیکی که هاتبوو بە‌گه‌که‌ی بکوژی؟ دلێ به‌وه ده‌گوشرا.

مستەق بۆرە راوہستا و سەیرئیکى ئەسپە ئارەقە کردووە کە و ماوزەرە بریقەدارە کەى ئەوى کرد و ئەوجار چاوى لە چاوەکانى برى و گوتى:

"زولمە، زولم."

لە حالیکدا ھانکەھانکى بوو، گەراپەووە و پىشتى تىک کردووە و وەرپى کەوتەووە. سەرى لە نىوان شانە پتەوکانیدا بەرز بوو و پىشتى تۆزىک کۆمابووە. ھەنگاوى خۆش کردن. یوسف کە بەشویئیدا ئەسپە کەى لىدەخوړى، بەردەوام بىرى دە کردووە:

"ھەیف.. ھەیف... زولم، زولم..."

مستەق بۆرە، دواى تاویک دیسان لە چەقى رىبە کەدا راوہستا و بە توورپەییەووە گرماندى: "بىستتەووە بابتیان چۆن کوشت؟"

یوسف وەك مەستان، لەوانەییە بە چاوەکانى، لەوانەییە بە دەستەکانى، لەوانەشە بە ھەموو گىيانى و لەوانەشە بە ھەوسارى ئەسپە کەى یان قەمچى وەشاندنە کەى لە ئەسپە کەى، بۆ کىرپاىەووە.

"دەرۆپش بەگ کامىلى چۆن کوشت؟ دەزانى؟"

یوسف بە دەنگىکى کپ کە بە حال دەبیسرا، و تۆزە شەرمىکى پىوہ ديار بوو، بەبى ئۆقربەییەووە گوتى: "نازانم."

بە چاوى خۆى رووداوە کەى کامىلى دیتبوو. بەلام ئەو کات منداڵ بوو، کەچى ھەمووشى مووبەموو لەبىر مابوو. بەر ئاواىبە کە درووە لائىکى لى بوو. دەرکە کان دەتگوت نەشتەرن. رەق و تىژ. ھەر چلئىک و سەدان دەرکى پىوہ و ئەوئەندەش چر و تىک چرژا و کە ماریش نەیدەتوانى بجزئتە نىوى. سى پىاوى قەمچى بە دەست کامىلیان بە رووت و قووتى لەو دەریای پان و بەرىنى دەرکە تىژانە کردبوو. سەرتاپى شەلالى خوین و بە بەر بارانى قەمچىياندا گرمۆلە ببوو و لە تاوان لە پىنچکە دروویە کەوہ پەناى دەبردە بن پىنچکە دروویە کى دیکە. گەنجە شەلالى خوینە کە دەھاتەوہ بەرچاوەکانى یوسف کە ددانە سپىبە کانى لە نىو ئەو ھەمووہ سوورایبەدا بریقەیان دەھات. لە حالیکدا قەمچىبە کان پەیتا پەیتا وەپىشتى دەکەوتن. بە گىيانىکى نوقمى خوین، خۆى بە نىو کۆمى درووەکاندا کرد و بۆ چەند ساتىک ون بوو... و چاوەکانى لە ھەژمەتان و لە ترسان دەریەربىبون. چاوەکانى بەگىش لە ژىللا ھاتبوون و ئاگرىان لى دەبارى. ھەموو چاویان زەق زەق ببۆوہ.

بابت، بابت، بابتیان ناوا کوشت. هه موو ئیسیکی گیانیان هاریبوو. وهك جیوه، وهك لویچی
گۆشت و ئیسقان... تهرمه كه شیان له دهم روبراری ساورۆن خسته پینش ده می سه گهل. ونج
ونج و نه نجن نه نجن... هه موو خهلکی شارۆچكه به منداڵ و پیر و لاو و ژن و پیاوه وه سی شه
و رۆژان به ته نیشت نهو تهرمه نه نجن نه نجنكراوه دا تیپه رین... ونج ونج...

یوسف ههر نه وه ندهی له بیر مابوو. ههر کات تهرمه که ی بابی له بهر دهم ماله که یان وه بیر
ده هاته وه، دلّی ده گوشرا. ههر کاتی کامیلی وه بیر ده هاته وه، شتیك له قورگیدا عاسی ده بوو و
دلّی تیكه له ده هات. بۆنیك، بۆنیکی هیلنج هینه ر...

مستتهق بۆره لپی نه ده برپیه وه و ههر ده یگوت. یوسف ده یه ویست را بکا. دوو سی پنچکه
دروو له وه ده روو پشته بوون... په یتا په یتا قسه ی ده کرد و کامیل و بابیی لی تیكه له ده بوو.

له خۆی ده گوت، نه گهر نهو تووک لیکراوه، نهو تووک لیکراوه - جا ههر که سیکه - را
بکا... نه گهر نهو نه فیه تیبه را بکا، ده حه سیته وه. نه بانگی ده کرد و نه ته قه شی لی ده کرد.
ناخ نه گهر را بکا. خۆزگه رای کرد بایه. باشه بۆ باسی بابی ده کا؟ بۆچی باسی کامیلی ده کرد؟
مستتهق بۆره له به گ ده ترسا. زهنده قی لپی چو بوو. نه گهر بر دبايه لای به گه که ی خۆی، نه ویشی
به در ده که ی کامیل ده برد. به خهره زه نیك و بی ده که وت و راوی دهنه و به دروه لانه که یدا
ده کرد و هه پروون به هه پروونی ده کرد. ههر چاو و ددانه کانی سپی ده چوونه وه و هه موو گیانی
له خویندا شه لال ده بوو. به گ قسه ی یه که. قسه یه کببون باشه. کئی چووزانی کامیل چ
خرابه یه کی ده ره ق به گ کرد بوو. مه حاله به گ به بی تاوان یه کیك ناوا بکوژی. نهو مستتهقه
بۆره ش زۆری لی ده لی. کوره له بری نهو هه مووه وه رینه را بکه. پیاو له روخسارییه وه دیاره.
یانی بی تاوانه؟ له وانیه ههر مستتهق بۆره ش نه بی...

لهو کاته دا ماریك په یدا بوو. به بهر ده می مستتهقدا و له دهم جاده که وه ده خوشی. جار
نه جارێك ئاورپکی ده دایه وه و سه یریکی دواوه ی ده کرد. مستتهق بۆره ههر گویشی پیی
نه ده بزووت. جاری وابوو ده هات پیی له کلکی بنی. نهو براده ره ی بابیشم پیاویکی سه یره. یه ک
پشوو قسه ده کا... ماره که، خۆلای، به قه ف و پیچه وه ده خوشی. سه ری هه لدینا. زمانه
سووره که ی در دینا و ئاورپکی له دواوه ی ده داوه. لاقه کانی مستتهق به سه ر ریگه که و شوینی
ماره که دا ده کشان و خۆله پۆتینه که ی هه لده ستاند...

نهو بنیاده مه ههر نازانی ترس چیه. هیچ بیر له را کردنی ناکاته وه. گیانی له سه ر دهستی
داناوه... ههر ده هاتن و له ناواییه که نزیکتر ده بوونه وه. سه ری قیت راگرتوو و له پیش

ئەسپەكەيەو دەرۆيشت. دەموچاوی پیاوانە و پانتۆلە مەرەزە جوانەكەى و... چاكەتكەشى ھاوارى دەكرد قاچاغە. لە قوماشيكى خەت خەتیبى زيوين دورابوو. تۆزىك دەشەلى. نا، نا. رىك خۆيەتى. مستەقە بۆرە خۆى. لە داىكىبى بىستبوو كە "مامە مستەقت تۆزىك دەشەلى." بەلام ئەو بىدینە ھەر گویشى پىي نابزوى. ھەر دەلىيى بەرەو مەرگىش ناچى. يانى نايەوى را بكا؟ چىي لە ئاودەدانىيەكە نزيكتر دەبوونەو، ئەو ھەنگاوەكانى خۆشتر دەكردن. ئاخرى خۆى پىي نەگىرا و ھەزمان ھات: "مامە مستەق."

خۆشەويستىيەكى گەرم لە ناخىيەو شەپۆلى دا و بە راستگوويەكى مندالانەو ھە گوتى: "ئەگەر بىبەم و بىدەمە دەستى بەگ، دەتكۆزى."

مارەكە پانزە ھەنگاوە لە پىشەيەو دەخوشى. مستەق بۆرە ساتىك راوھەستا و سەپىرىكى روخسارى يوسفى كرد و زەردەيەكى ھاتى و ديسان ھەرى كەوتەو.

يوسف دامابوو. شلەژابوو. ئىستا دەبوو چ بكا؟ تىنەدەگەيشت، راي نەدەكرد و نەيدەكرد. پانزە بىست دەقەيەكى ديكە دەگەيشتە نىدوى. دواى ئەو تىتر كار لە كارى دەرزا و بەگ ئەويشى بە مەرەدى كامىل دەبرد. دەبوو چ بكا؟ لە نىوان دەدانىيەو گوتى: "بەگ دەتكۆزى، ھەك كامىل... لە دروولانەكەت... رووت و قووت..."

مستەق ناورى داوھ و ديسان پىكەنى. بريسكەى پىكەينىنەكەى لە چاوەكانيدا بوو. كە دەرۆيشت، تەپوتۆزىكى زۆرى ھەلدەستاند. يوسف بىرى كردەو: "چۆنە لىرە راوھەستم؟ ئەويش كە بزانى ئەمن بەجى ماوم، مى رىيە دەگرى و دەپرا. جلەوى ئەسپەكەى راكىشا. مستەقىش بەبى ئەو ھاو پىر بەداتەو، بەناخى خۆيدا رۆچوبوو و دەرۆيشت. يوسف چاوەرى بوو دورو بکەويتەو و خۆ بە قامىشەلانەكەدا بكا. ھەروا جلەوى ئەسپەكەى كىشاوو و لەجىي خۆى چەقىبوو. بىرى لەو بۆشايى دەكردەو كە دواى راكردن و نەمانى وى ھەستى پى دەكرد. ئەو ھەموو زەھەت و ئەو ھەموو خۆشى و ھەزانەى لى بەتال بىو. مارەكەش لە حالىكدا بە تۆز و خۆلەكەدا رۆدەچوو و دەھاتەو دەرى، بە بەر پىيانيدا دەخوشى.

مستەق ھەر وا لەخۆيدا بوو تا گەيشتە دەم قامىشەلانەكە. لەوى راوھەستا. نوقمى سەپىركردنى قامىشەلانەكە بوو كە گولى داوو و كەروپشكەى دەكرد. قامىشەلان و دەشتە گەورەكە ھەتا چاوەتەر دەكات، تا ئەوبەرى رەوژەكانى ئاناوھەزى گرتبوو. كى دەيزانى ئەو قامىشەلانە چىي تىدايە؟ قامىشەلانەكە گۆشەيەك بوو لە دنيايەكى ئەفسووناوى. مارەكەش

له گهڻ پيئي ٿو دا راوه ستا. سهري هه لينا و سهيريڪي مستهق بوري کرد. ده تگوت پندهه کني. گه مهي به کلڪي کرد و رايوه شاندا. دروشه سوورهه کي دوو لك بوو. مستهق كه دواي سهيري قاميشه لانه كه تيگه ييوو يوسف به جي ماوه، ناوري دا يوهه و سهيري کرد يوسف له جيئي خوي چه يوه. له پيشدا توتريك مات بوو، به لام ٿه و جار ده تگوت ليني تيگه يوه. له جيئي خوي نه بزوت و چاوهر پي يوسف ما. يوسف چاوهر پي بوو خوي به قاميشه لانه كه دا بكا. هه روا ماوه يه كه له دوروهه له يه كترين رواني. هيچ كاميان نه ده بزوتن. يوسف كه ده يدي مستهق خو به قاميشه لانه كه دا ناكات، وه ختبوو شيت بي له داخاني. مستهق له وه يكه بوچي ٿه هه تيوه شيت و شووره دواكه وتوهه، پيگه نيني هات. ده بوو تيبي بگه يه ني كه نايه وي را بكا. ماره كه دور كه وتبووه و روشتبوو و شوينه پيچه لاويچه كه ي به سر خو له كه وه ما بووهه.

يوسف له نه كاو وه بيري هاته وه كه ده مانچه كه ي مامه مستهق به وه. پياوي پاله وان و به ده ستوبردي وه كه به بي چهك ناتوان هه نگاويكيش به پريه دا برؤن. له ٿه سپه كه ي خوري و ليئي چوهه پيشي. مستهق به زهرده يه كي پر له ميه ره باني و نيگاي پر له توس و پلاره وه راوه ستابوو و باركانه ليئي رامابوو. له وه ننگه يه دا ماره كه ش له قاميشه لانه كه هاته وه ده ري. يوسف ده مانچه كه ي بو راداشت و به ده ننگيكي فرمانده رانه وه گوتي: "هاني خو به قاميشه لانه كه دا بكه."

مستهق بوري هه وهك گويي له ده نگيشي نه بووييت، ده مانچه كه ي لي وه رگرت و له بهر پشتوينه كه ي نا. بزه ي سه ريوي نه ده ره وييه وه. له بري ٿه وي خو به قاميشه لانه كه دا بكات، له پيش ٿه سپه كه وه به ره و ناوايي وه ري كه وت. يوسف له داخاني شيت بوو. ناخ خوزگه ٿه وه مستهق بوريه براي بابي نه ده بوو، جا باش ده يزاني چيي به سه ري ديني. ده ست و پي شته كه ده دا و به راکيش راکيش ده يره ٿاوايي. به لام حه يف و محابن. به توره ييه وه گوتي: "به گ ٿه مر ده كا بتكوژن. ده تڪوژي."

ناخيڪي قولي له ناخييه وه هه لکيشا و له سه ري روشت: "به گ ٿه مر ده كا بتكوژن و تهرمه كه ت فري ده ده نه بهر سه گان. باشه ٿه وه تو تي ناگه ي چيت بي ده ليم؟ چما نايستي؟" ديسان زهرده يه كي پر له خوشه ويستي و توزه ته شه ريڪيش له سه ري ليوه كاني مستهق بوري نيشته وه. يوسف كه وه لامي پرسياره كه ي خوي وه رنه رتبووه، له دين ده ري بوو و گوتي: "ٿه تو پياويڪي ترسنوڪيت. زور ترسنوڪيت مامه مستهق."

مستەق ئاۋرى داىەۋە، ماۋەيەك لە ئامبىزى نىگاي خۆى گرت: "بە من دەلىپى؟ ئەمن ترسنۆكم؟"

قاقايەكى كىشا و لەسەرى رۆيشت: "يوسف گيان، كورم، لەو دىنبايەدا كەس نىبە نەترسى. لە دەنگى تۆشدا كە دەتگوت "مەبزوو، خۆت بە دەستەۋە بەدە"، ترس شەپۆلى دەدا. ھىچ شتتەك لەو بىنبا دەمە مەترسىدارتر نىبە كە ترساۋە. كە گويم لە دەنگى تۆ بوو، بە خۆم گوت، ھاۋارە لەمن، ئەو كورە دەمكوژى. ئەمن پتر لە ھەموو شتتەكى دىكە، زراوم لە ترس چۈۋە. چىي نەمابوو لىم بەدەيت و نقوستام بەكى."

يوسف دىسانە كە دەرھەلبوو و نەراندى: "ئەتۆ ھەر ئەو مستەق بۆرەيە نىي كە برادەرى باجم بوو. ئەتۆ درۆزنىكى و ھىچى دى."

مستەق پىشى پىكە نىنە كەى خۆى گرت و سەرى داخست.

ئىستا كە دەمانچە كەى بەخۆى بوو و لە داۋەش بەجى مابوو، ئەى بۆ راي نەدە كەرد؟ دىسان بەجى ما. مستەق بۆرە، دەمودەست زانىي و راۋەستا. مارەكە لە رىگاكەۋە ھاتە دەرى خزىيە نىو قامىشە لانه كەۋە.

ھەتا لە قامىشە لانه كە دور نەكە وتبۈنەۋە، يوسف چەند جارىكى دىكەش بە ئانقەست خۆى ۋە داۋە دا بۆ ئەۋەى مستەق بۆرە را بكا. بەلام مستەق ھەر ھەستى دەكرد لىك دور كە وتۈنەتەۋە، رادەۋەستا و چاۋەرۋان دەما. يوسف چەقۆت لى داباۋايە خويىنى نەدەھات. چىي نەمابوو بداتە قولپەى گريان و دەستەۋاۋىنى بىت و لىي بپارپتەۋە كە: "تۆ خوا رابكە مامە گيان. تۆ خوا را بكة." چىي لە ئاۋايى نىكتەر دەبوۋنەۋە، يوسف پتر دەشلەژا و ھەموو ئازاى ئەندامى دەلەرزى. جارى وابوو بە زەينىدا دەھات بىكا بە قوربانى فىشەكىك. ... لەۋانەشە نەتوانى را بكا. لەۋانەشە پىي شەرم بىت لەبەر منداللىك ھەلى كە كورى نىكتەرىن ھاۋرپىيەتى. دەمانچە كەشى خۆ بە دەستىيەۋە بوو. چىي پىي خۆش بۋايە دەيتوانى لەگەلى بكات. ئەگەر گوتباشى ئەۋە بەرم داى و ۋەشۋىن كارى خۆت بكةۋە مامە گيان، خراب دەبوو. نەيدەتوانى بە برادەرى بابى خۆى بلى ئەۋە بەرم داى و بپۆ خوات لەگەل. ئەگەر سەرى ئەسپەكەى خۆى ۋە رىگىرپاۋايە و بەرەۋ دەشتە كە تىي تەقاندبايە، چ دەبوو؟ ئەگەر گوتبايەى بپۆ خوات لەگەل بى و لەكۆلم بەۋە، چىي لى دەكەتەۋە؟ بەلام ئاخۆ ئەو كات برادەرەكەى بابى نەيدەگوت، ترسنۆك بوۋە و نەيتوانىۋە پياۋىك بەرىتەۋە لاي ئاغاكەى؟ ئاخۆ مامە مستەق بەۋ كەلەل شەقىيەى خۆى نەيدەۋىست ئەۋ تاقى بكاتەۋە؟

ئیتەر گەیبوونەو بەر ئاوەدانی. یوسف ئەسپەکە ی لینگ دا و وەپیشی کەوت. چەپۆکینکی لەسەر شانی مستەق دا و رایوەشاند و بە لەبزیکەووە کە زیاتر لە پارانەو دەچوو نەک هەرەشە، گوتی: "ئەو بەگە زۆر بێ بەزەییە مامە مستەق. ئەو بەگە دەتدا بتکوژن. ئەمن باشی دەناسم. بە خوای دەتکوژی. تێدەگە؟"

چی نیە مابوو گریانەکە ئەوکی بەریدات و بداتە قولپە ی گریان. چاوی پر بوون لە ئاو و لەدین دەهری ببوو. بەلام مستەق بۆرە هەر بای خەیاڵیشی نەبوو. یوسف لە بن لیوانییەووە گرماندی: "چاوت دەری."

لە بن لیویەووە گوتی: "چاوت دەری بە جەحەندەم. جەحەندەم لێ پر بێ. ئیستا بشتکوژن، پەییوئەدی بەمنەووە نییە. خوینی خۆت لە ئەستۆی خۆت."

چوونە نیو ئاویەووە. توورپەییەکە یوسف دامرکایەووە. ئیتەر چیی پێ دەکرا؟ چیی لەبەری پارابووەو، نەییوئەستبوو را بکا. ئەو ئیتەر پتر لەو ی کردبوو، چیی دیکە ی کردبا؟ دایکی دەلی چ دەلی با بیلی. هەر کەس چ دەلین با بیلین. کە بیری لەووە کردەو بە بەر دەرگای مائی گولعوزاردا تێدەپەری، شەپۆلیکی شادی و خۆشی گیانی تەنییەووە. دە ی چ باشتەر ئەو کەرە پیاوہ رای نەکرد.

ئەجارە بە هەژاویەووە گوتی: "مامە مستەق بەولایەدا."

جا بە لەبزیکی تەوساویەووە گوتی: "بەگ ئەنجن ئەنجن دەکا."

ئەوجار نۆری ئەو بوو کە گائە ی پێ بکا. ئیتەر کار لە کاری ترازابوو. بەو حالەشەووە دیسان بەسەر پشتی ئەسپەکەییەووە، رەنگی بزرکابوو و ددانی چیر دەکردەووە.

گولعوزار کە ئەو ی بەسەر ئەسپە خۆشەبەزەکەییەووە دیت کە دەتگوت ئاسکە، سوور هەلگەرا و پیکەنینیکی پر لە خۆشیی پشکەش کرد و رایکردەو ژووری. بریسکانەو ی ددانی مندالانە ی و درەوشانەو ی حەز و ئارەزووی لێو گۆشتنەکانی، لە چاوەکانی ئەودا مانەووە.

کە گەیشتنە بەر دەرگای کۆشکەکە، یوسف ئیتەر لەسەر ئەسپەکە خۆی رانەگرت. خۆی فری دایە خوارەووە و لە مستەق بۆرە چووە پشکی. وەک دۆژمان سەیری کرد و بە توورپە ی و تەوسەووە گرماندی: "دەمانچە کەت بەدە من، هەر لێرەش راوەستە. لە جیی خۆت نەبزووی."

بەگ لەسەر هەوڕەبانەکە راوەستابوو و ورد ورد ناگای لە هەموو هەلسوکەوتەکانی یوسف بوو. لەو کاتەدا ئەوانە ی بیستبوویان یوسف ئەو پیاوہ ی گرتووە کە هاتبوو بەگ بکوژی، لەبەر دەرگای کۆشکەکە کۆ دەبوونەووە.

مستەق بۆرە دەمانچەكەى، كە لەبەر پشتوینى دەریهینابوو، بە بزەیهكەوه دایە یوسف. پیکەنینه ناشیرنهكەى ئەو پیاوه ئەوى شیت دەکرد. یوسف كە رەنگى بە رووهوه نەمابوو، بە ئەژنۆی لەرژۆكەوه، لە پلیکانەکان وەسەر كەوت. دەمانچەكەى مستەق و ماوزەرەكەى خۆی لەبەر پییهکانى بەگ دانا و بە دەنگیكى بى هیژ و شەرمناوه گوتى: "تەمەنى دوژمنت كورت بى، بەگ."

"ئەو پیاوه هەوه؟ خۆیهتى؟ لە زمانیت دەركیشاوه خۆیهتى؟"

"بەلى خۆیهتى. لە زمانیم دەركیشاوه. ناویشى مستەق بۆرەیه."

بەگ فرمانى دا: "بپشکنه و بیهینه سەر وه."

یوسف چوو خوارهوه و لە حالیکدا گیرفانهکانى مستەق بۆرە دەگەر، گوتى: "بەگ دەتكوژى. وەك كامیل دەتكوژى. منیش هیچ تاوانیکم نییه. خوینت لە ئەستۆی خۆت."

مستەق بۆرە زەرەدەیهكى نەرمى لەسەر لیوهکانى و لەخۆباییبوونیک بە روخسارییهوه بوو. ئەو لە پیسهوه و یوسف بە دوایدا لە پلیکانەکان وەسەر كەوتن.

بەگ دواى ئەوهى بە تەوقى سەرییهوه تا بەرى پیى سەریكى مستەق بۆرەى كرد، بە نەرم و نیانى و بەبى ئەوهى هیچ توورپیهكى لە دەنگیدا بى، لیى پرسى: "قاباتچى ناردبووتى بكوژى؟"

مستەق بە پیکەنینهوه وەلامى دایهوه: "ئەو ناردمى بەگ. ئەمنیش هاتم."

یوسف لەو نەرمى و نیانییهى بەگ سەرى سوور ما. كەوابوو مامە مستەق ناگای لە هەندى شت بوو، بۆیه ئاوا بى خەم دەهات. بە دلیدا هات: "گوو بەو شانسه، كورە وەرە سەیر، بەو هەموو دەردەسەرییهوه گرتم و هینامە ئیڕە."

بەگ بە ناماژەى برۆ، بە یوسفى گوت برۆ. یوسف لە پلیکانەکان چوو خوارى. دایكى لە مالهوه نەبوو. ریک گەراپهوه كۆشك. سەرى لى شىوابوو. ئەگەر دایكى دۆزیابیهوه، تى دەرگەیاندا. كە سەیری كرد دایكىی لە نیو ژنهكاندا دیت ئەوا دەگرى و سەر و رووى خۆى درنى.

دایكى هەر چاوى پیى كەوت، وەك فیشهكە شیتە دەرچوو. یوسف باش دەیزانى ئەگەر میرۆ هەلبچى، بەبى ئەوهى گوى بداتە تەمەن و قەد و قەلافەتەكەى، هەر بە بەرچاوى ژنهكانى ئاواپیهوه تى هەلدهدا. هەر بۆیه، دەمودەست بەرەو مالهوه تى تەقاند. میرۆش سەرى لە دووى نا.

میرۆ رای دەکرد و چى دەهاتە سەر زارى، پیى دەگوت: "هەى ناچسن... ناپەسەنى بیژوو... هەى زۆلى... یاخوا كویر و زەلیل بى، خوا تیر عەمرت نەکا... كورە هەى تیری

نەبەدیت و ینکەوی... یاخوا ئەو بەژن و بالایەت بەریتە بن گەل... چووی مستەق بۆرە، برادەرە گیانی گیانییە کەمی بابت گرتوو و هیناوتە بەگ بیکوژی؟ ها؟ هەمی دەستت بشکی..."

یوسف خۆی بە ژووریدا کرد و دەرگای لە پشتەوه گالە دا. میرۆ لە دەرەوه دەبیقیژاند و تووک و نەفرەتی لێ دەکرد و جینۆ نەمابوو پێ بدات. یوسفیش لە پشتەوه را هەر لەبەری دەپارایەوه.

"باشە دایە تۆخوا مەقیژینە. لەسەر خۆ بە. لەسەر خۆ بە با پیتت بلیم چۆناوچۆن بوو..."

بەلام دایکە هیۆر نەدەبۆوه. "کۆرە خۆ پیتت و بەگ بیکوژی، ئەمنیش تۆ دەکوژم."

دوای ئەوه میرۆ هیۆر بۆوه و لە زمان کەوت، یوسف دەرگاکەمی کردەوه....

یوسف دوای ئەوهی هەموو شتیکی بۆ دایکی لە بنی کولە کە دا، گوتی: "هەستە بچۆ لای بەگ و رزگاری بکە. برۆ و داوا لە بەگ بکە لێی خۆش بی. پێی بلێ لەبەر تۆ و بام لێی خۆش بی."

میرۆ دیسان زاری لێ کردەوه: "کۆرە هەمی تیر عەمر نەبی... خودا بتباتەوه... کۆرە هەمی دەرە و تووکت بەرامبەر بن... گەمژە، کەللە کەر... ئاخ، ئاخ... ئاخ ئاورت لە جەرگم بەردا... باشە ئەمن لە مەودا چۆن سەر هەلینم؟ ئەگەر ئیستا بابت زیندوو بوایه، سەرتی پان دەکردەوه..."

میرۆ ئەوەندە لێ گوت، کە ئیت زاری کەفی کرد و بە شلە ژاویبەوه لە مائی و دەدر کەوت و چوو کۆشک. هەر گەیشتی، خۆی بە عەرزى دادا و بەربوووه پارانەوه: "لێی خۆشە بەگ، لەبەر مەحموود... لە بەر من..."

بەگ بەبێ ئەوهی قسەیهک بکات، پێدەکەنی.

"لەبەر خاتری مەحموود، لە براکەمی خۆش بە بەگ... چکۆلە هەلەمی دەکەن و گەوران خۆش دەبن..."

بەگ هەلستاندە پێ. میرۆ چاوی لە چاوه کانی بەگ بری و لێپراوانه گوتی: "ئەگەر ئەتۆ ئەو برایهی مەحموود بکوژیت، ئەمنیش لە پێشدا یوسف و دوای ئەویش خۆم دەکوژم."

"ئەو قسانە چین میرۆ؟"

"ببۆرە بەگ، ئەمنیش، یوسفیش..."

بەگ یەک پشوو پێ دەکەنی، نەرم و گەش و مزگینیدەر.

میرۆش شلە ژاوه و بێ تۆقره و ئالۆز "بیبۆرە..."

بهگ روخساریکی شیلیگرتی بهخۆیهوه گرت: "لهسهرخۆ به میرۆ... نهگهر براكهی مهحموود بۆ كوشتنی منیش هاتبێ، دیسان ههر برای منه و لهسهر سهرمانی دادهنێین. میوانهكهت بهروه مالى خۆت. كارىشت به يوسف نهبێ."

میرۆ به ههژاوییهوه كه نهشیدهزانى چ بكا گوتى: "باشه، باشه." لای كردهوه به لای مسته قدا: "وه ره براله. يوسف كورپى خۆته. لیبى خۆش به. وه ره ئه مشه و میوانى ئیمه به."

مستهق بۆره له پیتشهوه و میرۆ به دوایدا هاتنهوه مالى. يوسف له شهрман سهرى ههڵندههات.

مستهق بۆره ههتا به ره بهرى به یانى ههر باسى ئه و كاتهى مهحموودى بۆ دایك و كوره گێراپیهوه كه پیکهوه له زیندانى بوون. كهس باسى بهگ و پیلانى كوشتنى بهگ و قاباقچیی ههر نه كرد.

ماریکی كهسك، به بریسكهیهكى به شه پۆلهوه، به زمانیکى سوور سوورهوه، درێژ و خۆلاوى، بهو سهرى دیواری به ندىخانه كه ههڵدهگهرا. ههڵۆكان به داوینى لای باشوورى گردهكهى سولمیشهوه ههڵدهفرین... خوینه كه وشك ببۆوه و رهش ههڵگهرا بوو و توێژ توێژ ببوو...

ئاوه روونهكه، كه رووناكاییه كه له تهركى بنى دهدا، لوزهوى بهستبوو. سهرى مهحموود له نيو خركه به رده كاندا، باى كردبوو و دوو سى ئه وهنده گهوره ببۆوه و قه لشیبوو و بلاو ببوو... گوتى: "ناخ، ناااخ. نه یانده هیشت كهس له تهرمه كهى نزیك بێتهوه."

نه قیب له سهر تهرمه كهى مهحموود هه لژووشكابوو و دهینالاند. تهرمه كه ونجر ونجر كرابوو و بۆگهن ببوو و باى كردبوو و دوو سى ئه وهنده گهوره ببۆوه.

مستەق بۆرە لە گەل یوسف و دوو کەس لە پیاوێکانی دەرویش بەگ چونە شارۆچکە بۆ مائی قباچچی ئوغلی. لەو نۆکەرە دەرگاکی لێ کردنەو، لیبیان پرسیی: "ئاغا لە ماییه؟ ئەگەر لە مالهوهیه، زەحمەت نەبێ با بێتە خواری. پێی بلێ دەرویش بەگ پیاوی ناردوو. " تاویک دواتر قباچچی ئوغلی بە بی هیزییهوه لە پلیکانەکان هاتە خواری و مستەق بۆرە نەبھیشت قسەیهک بکات و بەسەریدا نەرانندی: "کاتی ئەمن بە دنەدانی تۆ دەچوم دەرویش بەگ بکوژم، ئەوم باش نەدەناسی. دواتر کە تیگەیشتم و بۆم روون بۆوه ئەو کابرایه کییه و کورپی کییه، کە چاویشم بە روخساره نوورانییه کە کەوت، دلّم هەر نەهات بێر لە کوشتنی وەها جوامیێک بکەمەوه. شتیکت پێ بلیم قباچچی زاده؟ هەر نینۆکیکی دەرویش بەگ سەد هەزار گەندوگویی وەک تۆ دینی. "

ماهیر بەگ پێی بە عەززییهوه رەق ببوو. هەولێ دەدا شتیکی بلێ، بەلام بۆی نەدەگوترا. مستەق بۆرە دەمانچە کە لەبەر پشتوینی دەرھینابوو، لەگەل بەستە دراویکیش بۆ لای راداشت و بە لەبزیکی فەرماندەرانیوه کوتی: "هانێ ئەوانه. " دەنگە کە ئەوەندە توند و بە ئەمر بوو، ماهیر بەگ نەیزانی چۆن دەستی برد و دەمانچە و بەستە دراوه کە لێ وەرگرتەوه.

"ئەوانه بدە بە ژنە کەت با ئەو بچی و دەرویش بەگت بۆ بکوژی. "

ماهیر بەگ حەپەسابوو و وەک مریشکینکی سەریان هەلپرووسقاندبێ، پەلەقاژەیی بوو، بەلام هەر چەند قسەیهکی بە برگە برگە لە زاری هاتە دەری: "لایهک... هەلە... حاشا... بەگی ئیمە... "

مستەق خیرا لە دەمی دا: "ئەگەر لە گیانی شیرینت تیر نەبوی، دەرگای زارت داخه، هەمی یهگی بەرەللا. "

بۆ ئەوەی رییواری رۆ و ئەوانەى گۆییان لە دەنگەكەى ببوو و بەو دەنگە دەنگە لە مائەكانیان ھاتبوونە دەرى، ھەموویان گۆییان لە قسەكانى بى، بە ھەموو ھیژی خۆى نەراندى: "ھەموو دەعبایەك گۆشتى ناخورى. قاباق پاشا... گۆشتى دەرویش بەگ ناخورى. ئەمن باش لەو تىگەيشتم قاباق پاشا، ئەتۆش زۆر زوو لیت روون دەبیتەوہ." ئەوہى گوت و گورج و گۆل و ھەرى كەوت و پىاوەكانى دەرویش بەگ و یوسفیش بە شویندا لە كۆلانەكە لایان كردهوہ. ھیشتاش ھەر دەیگوراندى: "گۆشتى ھەموو دەعبایەك بۆ خواردنى نابى قاباقچى ئەفەنى. گۆشتى دەرویش بەگیش خۆ وەك ژەھرى ماری وایە، لە گەرووت دەگیرى."

ماھىر بە دەمانچە و بەستە دراوہكەى دەستیيەوہ، لە جىبى خۆى وشك ببوو. مېشكى لەكار كەوتبوو و لە ھالىكدا خېرا خېرا چاوى دەترووكاند، بە چاوى پەر لە پرسىاروہ سەبرى ئەو خەلكەى دەكرد وا لە بەردەمى كۆ ببوونەوہ. لە نەكاو و ھېرى ھاتەوہ چىبى بە دەستەوہیە و ھەك ئەوہى دەستى سووتابى، دەستە دراوہكە و دەمانچەكەى فرى دا و دەرگاگەى پىوہ دا و ھەك راویان نابى، بە ھەلەداوان لە پلىكانەكان وەسەر كەوت و سەلئى شىواو و شلەژا و لە مائەكەيدا كەوتە ھات و چۆ.

ژنەكەى، مندالەكانى و یەكێك لە خزمە دورەكانى كە ھاتبوو و مېوانى بوو و برادەرە ھاوپۆلىيەكەى كورەكەى لە زانكۆ راوہستابوون و سەبرىان دەكرد كە ھەك شىتان دەھات و دەچوو. دەھات و دەچوو و دەستەكانى ھەك ئەوہى پىس و گول بووبن، پەیتا پەیتا رىكى دەخشاندىن و...

دەمانچە و دراوہكە ھەتا بەیانى لەبەر دەرگاگە لە تەنىشت بەردىك مابوونەوہ بەبى ئەوہى كەس دەستیان بۆ بەرى. ماھىر كە لە داخى ئەو رووداوە تا بەیانى نەنوستبوو، كە لە مالى ھاتە دەرى، نە دەمانچەكەى دیت و نە بەستە دراوہكەى. ئەى كى ئەوانەى ھەلگرتوہ؟ ماھىر ئەوئەندەى ناگا لەخۆى بوو كە بزائى بۆچى ئاواى لى بەسەر ھاتبوو. بەلام چىبى لە دەست دەھات؟ چارى نەبوو جگە لەوہى دان بەخۆيدا بگرى. بە ھەر حال، ئەو زەبرە گورچوپرە تەواو لە پەر و پۆى كردبوو.

قسەكانى مستەق بۆرە كە بەشاریدا گەرابوو و گوتبوونى، ھیشتاش لە گویدا دەزرینگانەوہ: "ھەموو دەعبایەك گۆشتى ناخورى. فسۆس ھەر بۆ خواردن نابى قاباقچى. سەگباب داخوا پىبى وایە بووتە چى وا ئەمن دەنیرى پىاوى بۆ بكوژم. خۆ ملوئىنكىشت

دابامی، محال بوو ئەو جوامیرە بکوژم. بەلام سەگینکی وەك تۆ بۆ تاقە جگەرەیهك دەكوژم... هەر بە خوت و خۆزاییش دەیکوژم. چونکە ئەتۆ خوینت حەلالە و هەر کەس بتکوژی، رێك دەچیتە بەهەشتی..."

تا ئیوارێ ئەو قسانە ی جار نە جاری، بیستەو و تەوار لە مێشکیدا چەسپابوون. هەموو شارۆچکە و گوندەکانی دەورووبەر، رۆژ بە رۆژ و تەنانتە چرکە بە چرکەش هەوالەکانیان وەردەگرت. ئەوان هەموو شتیکیان موو بە موو دەزانی. بە تێر و تەسەلی دەیانزانی هەتا دەرویش بەگ قایل نەبێ، ماھیر بەگ ناتوانی زووبیەکانی زۆنگاوەکە بخاتە سەر ملکەکی خۆی و کلکە سووتی بۆ دەرویش دەکات و دەرویشیش بە سەگینکی دانانی و دەلی، بە مەرجیک ناشت دەبەووە کە ناشتبوونەومان بە رێو شوینی باب و باپیران و نەریتی ئۆغوز بێ.

پیاوانی شارۆچکە و گوندەکانی دەورووبەر لەو پەیوەندییەدا کە ئاخۆ ماھیر بەگ قەبوولی دەکات بە پێی نەریتی ئۆغوز بچیتە ناشتبوونەو یان نا، ببوونە دوو دەستە. هەندێ دەیانگوت مەحالە ماھیر مل بۆ ناشتبوونەو پەکی وەها راکیشی. لایەنگرەکان پێیان وابوو هیچ کەس نەک لەبەر ملیۆنان، بگرە بە نرخێ ژیانیش ناتوانی مل بۆ وەها ناشتبوونەو پەکی پر لە شەرمەزاری راکیشیت و بپیتە گالتەجاڕ و ریسوای زەمانە. هەندیکیش دەیانگوت کە ئەویش ماھیر قاباچی زادە ی پێ دەلین، لویچی خاکی پێ بدە و ناموسەکی لێ بکەرە. لەبەر ئەو هەموو زەوی و زاڕە، نەک هەر جارێک، نامادە دەبێ هەموو رۆژەکانی سال بە پێی ئەو نەریتی ئۆغوزە ناشت بپیتەووە. دواپیش ئەو هەوالە دوور لە چاوەروانییە بە شارۆچکەدا بلاو بوووە. ماھیر هەموو کارێکی پێ دەکرا، ئەو دیان نەبێ. مستەق بۆرەش بە بازارەکەدا دەگەرێ و دەیکوت: "کە چاوم بە دەرویش بەگ کەوت، دەستم رەق بوون و نووری ماقوولی و چاکەکاری لە نیوچاوانییەو دەباری. لەو حالەدا ئەو ماھیرە بۆگەن و ترسنۆک و دەستەوستانەم وەبیر هاتەو و بەخۆم گوت: بۆ مائی دنیا، پەلاماری ئەو بەگە رەسەنە نادەم."

هەموو شتیکی لەبنی کولەکە دەدا: ئەو ی ماھیر ئەو ی چۆن دۆزیبۆو و چۆن زامانچەوریی کردبوو و چەندە ی پارە دابووی و بەلیننی چەند دۆم زەوییشی دابووی و... لە بەرامبەریشدا نە ماھیر متەقی لیو دەهات و نە پیاوێکانیشی. خەلکی شارۆچکەش دەیانگوت:

"هەر بژی پیاو. ئەو پیاو بەو کارە ی خۆی سەلماندی کە تەنانتە پیاو کوژیکی بە کریگیرویش مایە ئەو ی تیدایە پیاو تە بکات و بپیتەووە ئینسان. بە قاباچی گوتبوو،

رېښه رووبه پرووی خۆی که... هەر نینۆکیکی دەرۆش بهگ... به ههزاران بێ دایک و بابی وهک تۆ... ناگۆرمهوه."

ساری مستهق ههوتوه کی تهواو به شارۆچکه کهدا گهرا و توشی هەر کهس بوو، بۆی گێرپایه وه و دواى شهوه بزر بوو.

ئێستا شارۆچکه که دیسان له بهردهم رووداوی دیکه دا بوو. کاره که به کوێ دهگهیی؟ ماهیر تهنا ته به نرخى گیانیشى بووبی، وازی له وه زهوی و زاره به پیتانه نه دههینا. دەرۆش به گیش مه حال بوو واز له نه ریتی ئۆغوز هه لگرتی.

رۆژ و ههوتووی به سه ردا هات. ماهیر بهگ خۆی له ژوره کهیدا قه تیس کردبوو و وه دهر نه ده کهوت. خه لک دهیانگوت پیاوی پیاو ئاوايه. گه مه کهی مستهق بۆره، خانه نشینی کردوه و ئیتر ناتوانی له هه یچ کوێ وه دهر کهوی. تهنا ته هه ندی له وهش پتر پیتان لی راکیشا و دهیانگوت: "هه تا شه رۆژه ی زیندوه، نایه ته دهری. زۆر که سیش بریایان ده کرد. شارۆچکه که ورده ورده به زه بی به ماهیر به گدا هاته وه و رقیان له دەرۆش بهگ هه لگرت و لی بیزار بوون. ماهیریش له ماله کهیدا چله ی گرتبوو و مشووری لی ده خوارد. به لام دهستی بۆ هەر لکینک ده برد، ده شکا. رهنگی زهرد هه لگه رابوو و بن چاوه کانی رهش داگه رابوون. له و چه ند مانگه ی رابردوودا، پیر ببوو و تینک شکابوو. هیژی له به ردا نه مابوو. ژنه کهی، منداله کانی، برا و خوشکانی، خزم و نزیکه کانی زگیان پیتی ده سووتا، به لام هه یچیان له ده ست نه ده هات. شه و دەرۆشه تووک لی کراوه، جانه وه رێک بوو که دین و ئیمان و رهحم و به زه بی و جوامیری کاری تی نه ده کرد.

"کورپه هه ی گووی سهگ به و ئۆغوزه. هه ی شه و نه ریتی ئۆغوزیه ته به میرات بێ. ئینساف و پیاوه تی شتیکی باشه. چما پیاو دی که سینک، هاوړه گه زیکی خۆی له بهر خاتری نه ریتیکی چاخى دهقیانوس، ئاوا مالۆیران دهکا؟ کورپه هه ی خودا گول و کویرت بکا دەرۆش بهگ. ئۆغوز کوپیه؟ شه تۆ نه ریتی ئۆغوزت له کوێ دیتوه؟ کی هه تا ئیستا له و دهر وه رانه باسی ئۆغوزی بیستوه؟ باب و باپیره کانی ئیمه نه ئۆغوز بوونه و نه ئۆغوزیش وه ها نه ریتیکی هه یه. هه ی به رازی فیلباز، پیاوی چه په ل. هەر بۆ شه وى شه و داماره بکاته گالته چاری شه و شه و ئابرووی به ری، شه و توره هاته ی له خۆوه دهر هیناوه. چما ئیمه تورک و ئۆمه تی محمه د و چوکورواویی نین؟ چما باب و باپیرانی ئیمه لی ره نه ژیاون؟ له وه ته ی هه یین، نه ئۆغوزیکمان دیت

و نه نەرىتەكەشى. كۆرە بۇخاترى خوداى، ھەر كەس تا ئىستا ئۆغوزى دىتوۋە و شىتىكى لە سەر نەرىتەكەى بىستوۋە، ئىمەش ئاگادار بىكاتەۋە."

"مىللەتتىك ئۆغوز نەناسى و بەپىيى نەرىتى ئۆغوز نەچىتتە پىشى، بە مىللەت لەقەلەم نادى. كۆرە ۋەرن بۇ خاترى خوداى، ئەۋ دەروئىشە فېلباز و درۆزنە..."

زۆربەى خەللىكى شارۆچكە نەفرەتتەن ھەبۇۋ لە ۋشەى ئۆغوز كە تەنیا لە كىتتەبە مېژوۋىيى و گۆقارە خۆركەلىدراۋەكاندا دەبىنرا و خۇيان لە ھاۋدەردى ماھىر دەزانى و لەنىۋو خۇياندا دەيانگوت ئەگەر ئەۋ نەرىتە قۆرە نەبوايە، ئىستا دەمىك بوۋ دەروئىش و ماھىر ناشت بېۋونەۋە. چەند مانگىك بوۋ لايەنگرەكانى ماھىر لە شارىدا رىبەرايەتتىى دارودەستەى دژە ئۆغوزيان دەکرد. ئاخىرىكەى رۆژىكىش داھات كە ئۆغوز واتاى خەيانەتكار و نىشتىمانفرۆشى بەخۆۋە گرت.

دەروئىش بەگىش ورد ورد ئاگاي لە ھەموو پىلان و رەۋتە دژ ئۆغوزەكان بوۋ و دەيگوت: "ئەمن ئەۋ گەمزانە تىدەگەبەنم. بۇ ئەۋ بى شەرەف و بى ناموس و بى دايك و بابانە و بۇ ئەۋ دوژمنانەى نەژاد و مىللەت و نىشتىمان و ناموسانەى دەسەلمىنم... وايان لى دەكەم تا لە سەر ئەم دىنبايەن، نەۋىرن ئاۋا بە خراپە و بە زمانىكى وا پىس باسى رەچەلەك و تۆرەمە رەسەنەكەمان بىكەن. ئەۋ نىشتىمانەيان ئاۋا تىدا برد. ئاۋا زەلىل و داماۋيان كرد. ئىستاش ئەۋە بى كار لىيى دانىشتون... پاشماۋەى دەۋلەتى توركان..."

دەروئىش بەگىش دەيەۋىست گروۋپىك لە بەرامبەر ئەۋ سەگانەى شارۆچكەدا قوت بىكاتەۋە. بەلام بەستىنەكە بۇ ۋەھا كارىك لەبار نەبوۋ. قسەى سەگى ۋەك ماھىر دەچەقەن. ئۆغوز و نەرىتەكەى ئۆغوزيان وا كەردبوۋە گالتەى سەر زار و زمانان ھەر مەپرسە.

قسەى ئۆغوز، رەچەلەك و تۆرەمەى بەرزى ئۆغوز، نەۋەيەك كە چەنگىز و تەيمور و ئاتىلا و ئەلب ئەرسەلانەكانى لى كەۋتېۋە، لەۋ شارۆچكەيەدا بېۋونە ماىەى رابۋاردن و گالتەجارى چەند كەسىكى بەرەللە.

دەروئىش بەگ جارى ۋابوۋ خۆى پى نەدەگىرا و دەينەراند: "ئەۋ شارۆچكەيە بۆۋەى دەبى ئاگرى بدەيت و ھەرچىي تىيدايە لە مىندالى سەر پىشتى لانكەۋە تا پىرى سەر لىۋى قەبر، قەلتوپريان بىكەى. ئااخ، باپىرە تەيمورە شەلەكەم... ئاخىخ باپىرە چەنگىز... ئااخ ناتىلا... چىتان لى ھات؟ كۋا ئەۋ رۆژە خۇشانەى رابردوۋ...?"

ئاوئېنەيەكى دىكەيان بۆ جارچىيەكە بە رادان دابوو. زنجىرەكان گەردن و گوئىزىنگ و قولەپى و دەستەكانيان رەش و مۆر كوردبۆو. پىستەكەشى چرچ و لۆچ ببوو. مېشە شاخدارەكان و مېشەكەرانە و زەردەواللەي زەرد و زەرگەتەي مەيلەپەرەش و كەسك بە وزەوزەو لەسەر ئەو توپكەلە شووتى و كاللەكانەي لە بەر دىوارى بەندىخانەكە فرى درابون دەنىشتن و ھەلدەفرىنەو. جارچىيەكەش بەو ھىلەكەي رايىسپاردبوو لە دەرەو پرا بۆيان ھىنابوو، سووك و سانا دەيگرتن و بائىكىيانى ھەلدەقەند و لەسەر ئاوئېنەكە بەرەللەي دەكردن. زەردەواللە و مېشى جۆراوجۆر و رەنگاورەنگ بە پۆل لەسەر ئاوئېنەكە لەجىي خۆيان باللەپرژەيان بوو.

دەنگىك لە ھەموو زىندانەكە گەرا: "نەقىب چاوشىن ھات."

نەقىب قەمچىيەكى بەدەستەو بوو و پەيتا پەيتا لە مليونى جزمەكەي دەدا. پىاويكى زۆر كەلگەتەي لە تەنىشتىيەو بوو. دياربوو نەقىب بەردەستى ئەو بوو. رىك بەرەو لای جارچىيەكە چون كە لە بن دارە ھەنجىرەكە بەسەر ئاوئېنەكەدا چەمابۆو و بە ژوور سەرىيەو ھاوستان. جارچىيەكە نوقمى سەيركردنى ئەو پۆلە زەردەواللە و مېشەبوو كە لەسەر ئاوئېنەكە تىك دەچرژان و دەجوولان.

نەقىب لاقى راستەي بەرز كردهو و بە زەردەيەكى سەر لىوانەو، بە ئاوئېنەكەي دادا. ئاوئېنەكە شكا و جارچى يەك بەخۆي ھەلبەزىيەو ھەر چاوي بە نەقىب كەوت، راجلەكى و لە جىي خۆي دانىشت و كرووشەي كرد. زەردەواللەكانىش لە نىو خۆل و خاك و وردە شووشەي ئاوئېنەكەدا بلاو بوونەو.

كابرا كەلگەتەكە لە سەرۆكى بەندىخانەكەي پرسى: "جەنابى مودىر؟"

"بەلئى گەرەم."

"ئەو كۆت و زنجىرە چىيە؟"

"هەر ئاوا ناردوویانه."

"نه قیب."

نه قیب خۆی خړ کرده وه.

"ده لایم ئەو کۆت و زنجیرانه چین؟"

"له بیرمان نه بووه گه ورهه."

"تا زوهه بیانکه نه وه، دهی. با بزانه ئەو کوورپه شیته وا بهرده وام له گه ل میش و مه گه زان خافلاوه؟"

"شیته نییه، به لایم گه مه یان پی ده کات."

"بینیترنه لای دوکتۆر."

"به چاوان گه ورهه."

نه قیب پی له سهه ورده شووشه کان هه لگرت. جارچییه که ش له گه ل پی ته ودا هه ستایه سهه پی و قیت و ره پ رووبه پروویان راوه ستا و زهرده یه کی کال له بن کولمه وشک هه لاتووه کانی گه پرا و چرچ و لۆچیان تیخست. دوو هه نگا و به ره و لای کابرا که له گه ته که رویشته و سینگه به سینگیه وه نا: "ئه من کوشتم. ئاسنگه ره که من کوشتم. بیشمکوژن پیتان نایم له سهه چی کوشتم. هه زه ده که ی له دارم به دن. ئاسنگه ره که من کوشتم. سلاوی من بگه یه نه قۆرت بوغا نه قیب..."

کابرا که له گه ته له خۆبایانه گرماندی: "بیئدهنگ به."

نه قیب به توورده ییه وه نه راندی: "بیئدهنگ به کوورپه سهه گ، بیئدهنگ به."

پاسه وانه کان جارچییه که یان که کووراییه که ی پشتی نه مابوو و قیت راوه ستابوو، گرت و بردیانه ژووره که ی مودیر و زنجیره کانیان له دهست و پی و گه ردنی کرده وه.

جارچییه که وه کشتیکی لی بز بو بیته، رووت و قوت مابوو. له ناخیدا ههستی نه که مایه سی و بو شاییه که ده کرد. که به بی کۆت و به ند و زنجیر گه رایه وه هه وشه ی به ند یخانه که. خۆر له ره وه زه کان ئاوا ببوو. جارچییه که راسته و ری چوه بن داره هه نجیره که. زه رده واله خۆلاییه کانی یه که به یه که هه لده گرت هه و تووری ده دانه پشت دیواری هه وشه که. ده رگای ژووره کان په یتا په یتا داده خران. جارچییه که له بهر ده رگای ژووره که ده هات و ده چوو و هه زی لی نه بوو بچیه ژووری. هه ره ده تگوت بیته و وه ژوور بکه ویت به لایه کی به سهه دیت.

پاسه وانه پیره که گوتی: "برۆ ژووری جه نابی جارچی."

هه روا كه كليله كانى له نيو دهستيدا راده وه شاندا، گوتى: "تكايه برۆ ژوورى جه نابه جارچى"

جارچى ده تگوت له گه لّ ته ويشى نيبه. ده موچاوه دريژ بىژه و چاوه كانى ده ريو قيبون، ده تگوت چاوى زه رده والهن. زه رده والّه خو لاوييه كان به باله هه لكه ندراره كه يانه وه، به لاره لار به ده موچاوى هه لده گه ران...

ئه و جار ئيتى بن پيلي گرت و له سه خۆ رايوه شاندا و لىي دووپات كرده وه: "كاكى جارچى، بچۆ ژوورى."

جارچى تازه وه خو هاتبووه و زه رده ي ده هاتى. هيشتا پىيه كى ته واو له ژوورى نه نابوو كه گوتى: "ئاسنگه ره كه من كوشتم. چاك چاكيشم كرد و ده ستيشم خو ش بى. نه گهر خو شيان بكوژن ههر من كوشتومه."

ده نگه كه ي له نووزيه كه ده چوو كه له بنى بىريكه وه بى. به لام پاسه وانه پيره گوئى له قسه كانى بوو.

"چاك، چاكت كرد. دياره شتتكت ده زانى كه... كارى چاكت كرد، چاكه..."

پيشبى نيبه كه ي راست ده رنه هات. زيندانى به پىچه وانه ي جارن، زۆر به حورمهت و رىژه وه وه ريانگرت. ههر باسى زنجيره كانيان نه كرد و نه كه قه شمه ربيان پى نه كرد و به سووك سه ربيان نه كرد، ته نانهت چايه كى وه ك خوئى كه روئيشكيشيان بۆ له ئىستىكانه قه دباريكه كه كرد و له پيشيان دانا. كه س باسى زه رده والّه كانيشى نه كرد. يه كيك له وسه ره وه گوتى: "خودا وه خىرى بگىرى براله."

ئه و جار هه مووان يه كه به دواى به كدا به په ژاره وه دووباره يان كرده وه: "خودا وه خىرى بگىرى براله."

جا هه ستان و لىي هاتنه پىشى. له روخسارياندا ديار بوو گالته ناكه. گه وره ي ژووره كه وه قسه هات: "ئاسنگه ره كه تو كوشتوته و هه مووان لىيان سووره. به لام سبه ي تو له داد گايه نابى بلئى ته من كوشتومه، تىگه يشتى؟ لىره كه س نالى من فلانه كه سم كوشت. له وه ته ي دنيا دنيايه، ئه وه مووه خه لكه پياويان كوشتوه، به لام هيج كام لاي قازى نه يانگوتوه ته من كوشتومه."

جارچى قيت و ره پ راوه ستا و راشكاوانه گوتى: "من كوشتومه."

گوره که گوتی: "به لئی تۆ کوشتووه ته و همه مووشمان شهوه ده زانین. به لآم تۆ له دادگایه نابیی بلینی من کوشتوومه. کس ته تۆ به بنیادهم نازانی، کس برۆ ناکات تۆ پیاوت کوشتی." "حه سه نه شیت له دل سوزییان وه قسه هات که: "زۆریش بۆ زنجیره کانت به داخین." "وسوو وه قسه هات: "ناکری. ناکری کاکه جارچی لی. وای دانیین ههر تۆ ئاسنگه ره که ت کوشتی، ده بی حاشای لی بکه ی لۆ... ته تۆ نه تگوشتووه ... نا، ته تۆ نه تگوشتووه، له خۆپایی گوتووته من کوشتوومه، تیگه یشتی براله؟" "فه رهۆ: "برا جارچی به کهم، کاکه وسوو راست ده کا..."

گوره که: "ئه مرۆ زۆرمان به دل بووی و به زه بی شمان پیتدا هاته وه. نامانه وی ره نج به خه سار بی. ئه گهر له دادگا بلینی ئه من ئاسنگه ره کهم کوشتووه، کس برۆ ناکات. ئیمه له ژوره دا هه موو ئه قلی خۆمان کۆ کرده وه و خستمانه سه ر یه ک و به وه گه یشتین. دیاره هه موومان دلنیا بین که تۆ ئاسنگه ره که ت کوشتووه؟"

"کوره قه بوولمانه، به لآم نابیی له دادگا بلینی ئه من کوشتوومه، تیگه یشتی؟ ئه گهر بلینی ئه من کوشتوومه، مودیری گوره برۆات پیی ناکات و شه کاته ئیتر به رت ده دا و ره نج به خه سار ده بی، تیگه یشتی؟"

جارچی به که گوتی: "ئه من کوشتم. من کوشتم."

سه ری له قه پیلی خۆی نابوو و کورپی به که ی له سه ری به رتر به بۆوه و نیوچاوانی تیک نابوو. گوره که یان، ده انه کانی چیر کرده وه و به له بزیکیی پر له لۆمه وه گوتی: "کوره هه ی خۆلت وه سه ری، به خۆت و شه و می شکه بۆ شه ته وه. ئه مرۆ به زه بی مان پیتدا هاته وه و گومان..."

جارچی به که ئه مجاره یان به ده نگیکیی ته واو دلنیا و پته وه وه گوتی: "من کوشتم."

گوره که له دین ده هری بوو: "کوره لپی گهرین بابه، خۆ شه وه بنیادهم نییه. وه ک سه گ درۆیان ده کات. کوره ی گلاو، پیی وایه ده توانی ئیمه ش به که ر بزانی... شه وه دامنا خزه مه تیگه یشتان پیی کرد، به لآم چما له چاوی دایه؟... ده ی بچۆ لای قازی ههر بلی من کوشتم، شه ویش به رت ده دا و جا شه و جار رووره ش و ریسوای دنیا به به... شه وه ی له خودای ده وی بابه. ده ی کورپینه بچنه وه سه ر جیی خۆتان و ئیتر به سه گیکیشی دامه نین..."

به ندی، شه وه نده ی یه ک و دوو بلاوه یان کرد و شه ویش که ئیستیکانیکی نیوه ی له به رده م بوو، له سه ر جی به که ی خۆی مایه وه. تۆزیک دواتر ژووره که یه کسه ر خه وی لی که وت.

زەردەوالەكان، چاوه دەریۆقیوه‌کانیان، مل و گەردەنه چرچ و لۆچەکەى قۆرت بۆغا، بە لاکە لاک ریکردن و سیمیلە شۆر و پيسەکەى، مژۆلەکانى کە وەك مژۆلى ئەسپ درێژ و رەق بوون... قۆرت بۆغا لە بازار، لە بن دارچنارە کە لە سەیارەکەى دا بەزى. ميسرديسەکەى لە تۆز و خۆلدا سپى دەچۆو. شۆفیرە کە ماستاوجیيانە دەرگاگەى بۆ کردەو. قۆرت بۆغا دا بەزى. ئەوى لە قاوه‌خانه کە بوون، لە سەر کورسییەکان هەستا بوون. لەواترەو، لەبەر دووکانى ئاسنگەرە کە، سەگىكى زل کە دیار نەبوو لە کوپۆه ریی لى هەتله بوو، سەرى لەسەر لاشیيانەى دەرگاگە دانابوو و لىی خەوتبوو.

"ئەمن نەمکوشت گەورەم، دادوهرى مەزن. چما بنیادەم دەستى دەچیتە خوینى براى خۆى؟ ئەشکەنجەیان کردم و ئیسک و پرووسکیان هاریم. بە زۆر وایان لى کردم بلیم ئاسنگەرە کە من کوشتەم. خۆت هەموو شتیک دەزانى دادوهرى مەزن. ئەمن بۆ دەبى ئاسنگەرە کە بکوژم؟ چما دلەم دەهات؟ چما دەمتوانى؟ من نەمکوژتووه. ئەمن پیاوم پى ناکوژى."

سەگەکەى میگەل، جار جارى بە دەنگیکەو سەرى هەلدینا، دیسان لەسەر باسكى دايدەناوه و دەخەوتەو.

"هەستە هەى سەگینە، ئەو کىیە؟ ئەو قۆرت بۆغایە پیاو کوژە. سەد ژنى لە ئاقچاساز شوپین بزر کردووه. ئەوئەندەى پیاو کوشتووه لە ژمار نایەن. ئیستاش، ئاسنگەرەکەى کوشتووه. لە جىی ئەویش... هەستە هەى قۆرت بۆغای سەگ... قۆرت بۆغا... قۆرت بۆغا... هەستە با بتبینن... هەستە با بزائم چۆن نەغۆ دەبیت... هەستە..."

قۆرت بۆغا وەك بینى ئاو دەلەرزى. لیۆه‌کانى رەش هەلگەرەاون و شۆر بوونەتەو. زارى داچرپووه و دەیهوى شتیک بلی، بەلام دەنگى دەرنایە. دەمارى لاملى هەستاون... چاوه‌کانى نیوه‌کراوه و بەقوولدا چوون و وشک هەلاتوون و لیۆه‌کانى شەقارشەقار بوون وەك قەپۆزى بارگین، هەستە.

"وهره، وهره، وهره پيشتر."

قۆرت بۆغا زمانى دەگىرى: "ئەکەى، ئەمن کوپۆه‌وهریم زۆر دیتووه. هەرچى زولم و زۆرى و خراپەى کردوومه هەموو لە چارەپەشیى خۆم بووه. پیاوى داماو زالمە. بنیادەم نییە، خراپە. ئەکەى، ئەکەى، ئەکەى... هەمووى، هەموویم لەبەر ئەو کردووه. ئیستاش کە ژیايم کەوتووته سەر رەوهرەوى خۆى، ئەتۆ دەتەوى بکوژى..."

دەمانچەكەى فېرى دەداتە سەر عەرزەكە و لە نىوان ددانەكانىيەو دەلى: "ئاتكوژم. سەى
وەك تۆ نابى بكوژرى. وەرنە سەىر، چۆن دەپارېتتەو و ھەلدەلەرزى. بېرۆ جەھەندەم پېر بگە.
سواری ترۆمبىلەكەت بە و لەبەر چاوم بزر بە."

وسوو بە خەوالوويىەو ھات و لە تەنىشتى دانىشت.

"ھۆى جارچى لو، ئەو بە بۆ وای؟ چىتە؟"

جارچى بە دەنگىكى گرەو وەلامى دايەو: "ھىچم نىيە. زۆرىش باشم."

"باشە جارچى ئەفەنى، بۆچى درۆيان دەكەى ئەفەنى؟ كى ئاسنگەرەكەى كوشت؟"

"من. من كوشتم..."

قۆرت بۆغا لە ترۆمبىلە مېرسىسەكەى دابەزى و ئەوى لە قاوہخانەكە بوو لەبەرى
ھەستان. ئەوىش لەسەر كورسىيەكە دانىشت و پىي لى راکىشا. بەو دەسرۆكەيەى لە سەر مىلى
ھەلگرتبوو، ئارەقەى دەموچاوى سېپىەو و لاقەكانى لەبەر يەك بلاو كردن. يەخەى كراسەكەى
ھەتا سەر ورگى كرابۆو و تووكە سېپىەكانى سىنگى دەبىنران. بە قاوہچىيەكەى كە
بەروانكەيەكى بەملىيەو ھەلئاسىيوو، گوت: "قاوہيەك، با سادە بى."

بەدەم خۆ لەبەرىەك كىشانەو، بەبى ئەوئى رووى لە كەسىكى دىارىكرائو بىت،
گوتى: "يانى ئاوا، دىسان برنج دەچىننەو. جا ئەمن چىم لەدەست دى؟ چىي لەبەر ئەو
وەرزىرانە پارامەو دەست لەو كارە ھەلگرن، بەگوئىياندا نەچوو و نەچوو. رۆلەى ئەو مىللەتە
وەك گەلای دارى ھەلدەو، نىشتمانپەرەرىك نەماو. ھەر كەسە و بىر لە گىرفانى خۆى
دەكاتەو. خۆ مندالى وەرزىرەكان نامرن... ئااااا، لەو سەيرەى. ئەو وەرزىرانە بۆوئى نابن
لەگەلئان رىك كەوى. زۆر سەگن. ئەمن دەرەقەتئان نايەم..."

چەند كەسىك وىكرائو گوتيان: "كورە خەفەتى لى مەخۆ، بۆخۆت سەلامەت بى..."

تەراكتۆر و كامپۆن و دەراسەكان بە نىوئەندى بازارەكەدا تىدەپەرىن و زەويىەكەيان
دەلەرزاندەو.

شىن و نارنجى و كەسىكى روون... لەسەر ھەر كامەشىان شۆفېرىك بە كالاوئىكى ئاسنەو و
سىلئىكى قەيتانى و قەلافەتئىكى تا رادەيەك لەخۆبايىانەو. يەكىك لە شۆفېرەكان،
تراكتۆرەكەى خىرا كرد و رووى كردە قۆرت بۆغا. خۆ ئەگەر قۆت بۆغا و ئەوانى دىكەش
دەمودەست لەبەر ھەلنەھاتبايەن، لە بن تۆپە زلەكانى تەراكتۆرەكەدا دەپلېشانەو.

تهراکتوره که هتا پینج شهش کورسیی ورد و خاش نه کرد، رانه وهستا: "ببورن براده رینه. بدهست خۆم نه بوو. باش بوو به خبیر گه را. قاوه یهک بینه قاوه چی.."
 قۆرت بۆغا پهیتا پهیتا سهری دهله قاند و له بنهوه دهییۆلاند: "ههی خودا بتانباته وه، بتانباته وه. کوره خۆ چیی نه مابوو هه موومان بهاری. سهیری نه و کورسییانه بکه..."
 شوڤیره که وهلامی دایه وه: "دهیبژیرین مامه گیان. قاوه چی... ها وهره پارهی کورسییه کانت..."

دراویکی په نجا لیره بۆ قاوه چیه که راداشت و نه و جار پیتی له سههه گازدهری تهراکتوره که دانا و کهوته ری. گه نجه که ئاورپیکی دایه وه، هه رای کرد: "مامه گیان، مامه گیان، مامه گیان... ئیمه وهک تۆ جه لادی ژنان نین که هه موو نهوانی له قاوه خانه دانیشتون وه بهر بدهین. ئاسنگه ره که بکوژین و بیخهینه نه ستۆی جارچییه داماره که وه..."
 ئیتر به تهراکتوره که خبیرا دوور کهوته وه و تهپوتۆزپکی له پاش خۆی به جی هیشت.
 "ههی خودا پاکتان بکاته وه، بتانباته وه... جا پیتان ده لیم. به و جارچییه به ره لایهش ده لیم."

که بیری له جارچییه که ده کرده وه، شیتت ده بوو. له و رۆژه وهی جارچییه که جنیوی پی دابوو، هه موو گالته یان پی ده کرد. ئیستا وای لی هاتبوو رووی تهراکتوریان تی ده کرد. پیتت ده لیم سه گباب. سه گباب لیم بووه ته پاله وان. له زیندانی سینگی ده ره پاندوه و گوتویه تی، من ئاسنگه ره کهم کوشتوه. ته نانه ت زنجیره کانیشی وهک میدالیای شانازی له ملی کردوه. نه وه میدالی شانازییه کهیم له نه ستۆی کردوه و گووم له ده می به ست. ده بی به لایه کی به سههه بینم عه ره ب به سههه گامیشی نه هینابی. نه من پیاویک نیم که نه و حاجی قۆرت بوغایه ی به حالی سهگ گه یاندوو مه ته نه مرۆ، هه را بیخه مه بهر پپی سه گیککی پشت کووره وه که دیناریک ناژی.
 به ره و ترۆمییله که ی چوو. لپی ده هری ده بوو. "نه و دلّه بی عارهش هه ره نه وهی ده ویست. ئاخه به دل و گیان منه تباری بوو. خۆ ته گه ره ملیۆنیکیشی خه رج کردبایه، نه ده گه یشته نه و شته ی من پیم داوه. نه وه نه وه تا به ده ستی خۆمان به ره لایه کمان کرده پاله وان که هه موو گیانی فلسیکی نه دینا. نه ویش چ پاله وانیک... گه وادی خو پپی. ملیۆنیک لیره ت ده وی، یان شانازی کوشتنی ئاسنگه ره که؟ سهگی سه گبابی به ره لالا، ملیۆنیکت ده وی یان کۆت و زنجیر؟ ژن... شه و رۆژ ئالقه ی زنجیره کانی مشتوما ل داوه. نه وه زنجیره کام لی نه ستان دییه وه، راوهسته با شانازی کوشتنی ئاسنگه ره که شت لی بستیمه وه و دیسان به ره لالی کووچه و کۆلان

و شه قامه کانت بکه موه و وات لی بکه م بکه ویته کلکه سووتی... سهی بهر لالا، لیمان بوو ته پالنه وان. چۆن وه کورنوو، به کوشتنی ئاسنگه ره که وه نوسابوو و هیچ وه سهر خوژی نه دیتنا. چما نه من ئاسنگه ره که م به دهستی مورتها کویزه نه کوشته؟ ئاخو تۆ له کوی و پیاو کوشتن له کوی؟ وه لالا بمری باشتره. کوره خو ههر ده لیتی به راستی بروای به خوئی کردوو... "

سواری میرسد یسه که ی بوو و به شو فیره که ی گوت: "هه لی بکه، هه لی بکه با بچینه مه زرا (کیلگه که).

له ربی مه زرایه ههر له ناخی خویدا جینگلی ددها. له داخی جارچییه که ی چیی نه مابوو شیت بی و نهو مه سه له ی ته راکتوره ش که نه مرۆ هاته پیشی، نه وهنده ی دیکه ی تووره ده کرد. نهو بوو ده لانه، نهو میروولانه، نهو مییش و مه گه زانه... چ ده کری... خو بنیاده م نه بوو تا وه بنیاده م له گه لی بجو لیتته وه. له راستیدا نهو مییشیکه و هه لۆیه کی راو کردوو، نه من ته پوتۆزه که میم دیت. نه گه هه لۆ بکه ویتته چنگ مییش، چیی پی ده کری... پیی ده لیم... له پیشدا... ئاخ بی دایک و بابی... یانی وات لی هاتوو له زیندان ی خو ت لی بوو ته کویرتو علی؟ ئاخ گه مره. نه تو خو ت... هه ی گلاوی چه په ل... هه ی نه گبه ت ئاخ... که قورت بوغا، نه وه ی نهو هه مووه به خو ی ده نازی تیدا چوو، جا لیت روون ده بیتته وه. سه گ به بهر سیبهری دیواریدا ده رۆشیت و پیی وابوو سیبهری خو یه تی...

نهو شه وه هه تا به یانی خه و له چاوی میوان نه بوو و بو نه وه ی جارچییه که سووک بکات و وه هه وه لیتی لی بکاته وه، گه لی ته گبیر و رای کرد و ری و نیشانی کیشا.

ماهير بهگ همموو خزم و كهس و كارهكهى خوئى بانگ كردبوو و له مالهكهى خوئى كوئى كردبوونهوه. دلنيايى لهو برپارهى دابووى، له دهموچاويدا شهپوئى دهدا. شهوى لهوى بوو، به ههلسوكهوت و رهفتارهكانى دلخوش بوون و بئى توقرهئى شهوه بوون زوو بيت و پرياسكهى دلى بكاتهوه.

دواى ناخواردن و قاوهخواردنهوه، ههر كهسه و باسى شتيكى كرد، بهلام له راستيدا ههر هممووان چاوهروانى بيستنى خهبرتيكى خوش بوون و هيچ كهيفيان بهو قسه و باسانه نهدههات.

ماهير به روخسارتيكى گهشهوه دهنكى لئى ههليئا: "دهرويش بهگ راستى دهكرد و تيمه نهماندهزاني. نهمن له چهند مانگ لهمهويهروهه دهركام لهسهه خوم پيوهدا و دهستم كرد به كتيب خوئندنهوه. كتيبه ئينگليز و فهههنسى و نهلمانيبه زل زل و نهستورهكانم پهه به پهه خوئندنهوه و سهنگ و سووژم دان و ئاخريبهكهى بوم روون بووه كه دهرويش بهگ راستى دهكرد. ميلللهتيكى بئى رهگ و ريشه و بئى دابونهريت قهت نايتهه هيچ. خو شهكهه نهشتويتهوه، وهك تيمه دهبيته ديلي چنگى دواكهوتويى و ههژارى و نهزانيهوه. چما شهوش پيئى دهكوتري ژيان؟ ئاخو ئيوه شههدهولتان ديتوهه؟ خانوى لييه له بن عهزيدا. خانوى چيئى؟ شهشكهوت و كاژير و كونهگورگ... كه دهگهيته بهه ئاوايبهكهش ههه نايانبيني. ريگاكان به سههبانهكاندان. زهويان كوئيوه و خوئيان تئى خزاندهوه. ده ملوئين گوندى لهو كاژيرانهه، دهژين. لهگهه ئاژهلهكانيان و زوربهئى جارانيش ههه له تهويله و گهورهكهئى شهواندا دهنوون و لهگههلياندا دهژين. ژنانى چئى، وهك كرم بهسههريهكدا كهوتوون. همموو ژنهكانيان پيخاوس و مندالهكانيان قوون رووتن. پياوهكانيشيان شهه و شهپرئيو. خواردنيان دوئى ترش و گيائى خوئرسكه. له نؤبهتئى و ئازارهباريكه و همموو جووره نهخوشيبهكدا دهئالينن و پوئل پوئل مههههه و شهوه دهيبانباتهوه.

چو کووراوا خو له بهر چاوتانه. ئەو شوینەى به پیتترین زهوى و زارى دىئای لىیه. ئەمن خوَم پیاویکی گه پیدەم، بەلام له هیچ کوئی ئەو دنیاىه جىیه کم نەدیتووه هیندەى ئەو شوینە به پیت و به رێژەو بى. بنیادەم لەسەر عەرد و زهوییه کی ئاوا چۆن دەبى برسى بىت و به نۆبه تى بمرى؟ ئەوه جەنايه ته. خوَتان له من باشتر دەزانن، که خواردنى زۆرىنهى خەلکى لىزه گژ و گىای دەشتىیه و نەخوشى و چهپەلى وەك داسىكى هەسان لىدراو مندال و گەنج و پىر دەدرویتەوه. ئەگەر خەلکى ولاتىك لەم سەردەمەى ئىمەدا ئاوا نىوەرپووت، یان نىوه برسى وەك بنیادەمەکانى سەردەمى ئەشکەوت نشىنى بژین، دەبى بلێى ئەو مەملەكەتە تىداچوووه و فهوتاووه و خەلکەكەشى مردووه."

هەلچوبوو و چاوه تەرىپووه کانى دەبرىسکانهوه. به دەنگىكى که بلێى و نەلێى دەلهرزى، ئاوا لەسەر قسه کانى رۆشیت: "زۆر باشه، له حالیکدا له هەموو دنیادا خەلک ژيانىكى مرۆپىانه یان هەیه و دەچنە سەر مانگ و له ئاسماناندا دەچنە راوى ئەستىران، باشه بۆچى دەبى ئىمە وا چاره پەرش بىن؟ دەزانن بۆ؟ هەر له بهر وەلامى ئەو پرسىاره بوو که ئەمن چەندىن مانگان دەرگام لەسەر خوَم داخست و کەوتمه پشکىنى کتیبان. ئاخىریه كەشى بهوه گەيشتم که تاوانى ئەو هەژارىیه تاقەتپە، ئەو برسىتیه گىان ئەستینه و ئەو دواکوتنه پشوویره و ئەو نەزانینه رهشه، هەر هەمووى له ئەستوى خوَمانه. هەرچى هەیه به دەستى خوَمان له خوَمانمان کردووه... ئىمە هەموو کوپىر و کەر و لال بووینه. بەلام کەسانى وەك دەرویش بەگەکان به چاوى کراوهوه له دىئایان روانیوه و زۆر زىره کانه پهنجەیان لەسەر نازار و برىن و ژانەکان داناهوه."

ئەوجار تۆزىك دەنگىشى هەلینا: "هۆکاره سەرەكییه كەى دواکەوتوو بىمان، نكۆلى و حاشا کردنه له نەرىته کامان و له باب و باپىرانمان و نكۆلى کردنه له ئۆغوزى مەزن. بەلى، حاشا کردن لەو باب و باپىرانەى که به سەر پشتى ئەسپهوه هەموو ئەوروپا و ئاسیا و ئەفرىقیان گرت. نكۆلى کردن له خوینى رەسەنى تورکان، حاشا کردن له خوینىكە که له هەموو خوینىك رەسەنتر و بەرزتره. ئەمن ئىستا به پشتبەستن به بەلگەى مېژوو بى حاشاهەلنەگر، بۆتان دەسەلمىنم، که بۆچى وەدوا کەوتووین. خوینى تورک به دەمارى هەر هەموو سەرۆکە مەزنەکانى مېژوى شەش سەد سالىه عوسمانىیه کاندای گهراوه. پادشا عوسمانىیه کانیش هەرگىز زەماوەندىکیان لەگەل کچه تورکان نەکردووه. له خوینى ئەوانىشدا پتر له يەك لەسەدى خوینى تورکان هەر مابۆوه. دەمەوى بلیم هۆکارى سەرەكی هەموو چاره پەشى و داماو بیه کامان ئەوهیه، که به درىژابى سەدەکان دۆژمنە کامان دامودەزگا و ئىدارە کامانىان بەرپۆه بردووه.

ئەوان بۆ لەناوبردنی ئەو مەملەكەتە لە پێشدا دابونەریتەكانیان خستە بەر هێرش و پەلاماری خەیانەتكارانەى خۆیان و ئەوجار قۆلیان ھەلمائى بۆ لە ناوبردنی زمانەكەى. لە دەربار، نەك بە زمانى توركى، بەلكو بەو زمانە عوسمانلییەى وەك چىشتى جیۆر و ابو و لە توركى و فارسى و عەرەبى پىك ھاتبوو، قسەیان دەکرد. بەلام ئاواش ھەر نەیانتوانى مەللەتەكەمان لەناو بەرن... ھاتن نەخشەىيەكى دىكەیان بۆ فەوتاندنى ئەنەدۆل، ئەو ولاتەى توركە رەسەنەكان دارپشت. ھاتن و پىلانلىكى سامناك و مەترسىدارى دىكەیان بۆ گەنجەكانى ئەو سەرزەمىنەى ئەنەدۆل، ئەو ولاتى پالەوان و جوامىر و شىرەكورانە، بۆ ئەو زىدى توركە رەسەنانە دارپشت. گەنجەكان، توركە رەسەنەكانى ئەنەدۆلیان وەك سەرباز لىرەو ناردە قەفقاز و قىيەننا و ئەلجەزاىر و بىبابانى يەمەن. يانى بەلى، نىمپراتۆرىيەكى گەورە و ھەراومان بنىات ناو، بەلام ئەنەدۆلىش يەكسەرە توایەو و ھەلچۆرا. ناتوانم بلیم لەناو چوو، چونكە لەوھش خراپترى بەسەر ھات.

"بەلام ئىستا ئىتر رزگارى و رابوونى ئەو مەملەكەتە دەستى پى کردوو. ئەنەدۆل وەك پردىك واىە. نەژاد و جىساتى جۆراوجۆر ھاتوون و بىردەدا تىپەرىبون. ھەر بۆیە ئىمە نەمانتوانىو رەسەنايەتییەكەمان و خوینە رەسەنەكەمان بىارىزىن لەوھى خوینى دىكەى تىكەل بىت و بىخەوش بىتتەو. ئىستا زۆر دەگمەن ماون ئەو كەسانەى خوینى پاك و خوینى ئوغوزى رەسەنیان لە دەماردا ماىتەو. پادشاكانى عوسمانلى و سەرۆكەزىر و وەزىرەكان و ئەمىرەكانیان، كە خوینەكەیان تىكەلاو بوو، ئەنەدۆلیان تووشى ئەو رۆژە رەشە كرد. بەلى، لەمۆرۆبە رزگاریمان دەست پى دەكات. لە پێشدا دابونەریتەكانمان زىندوو دەكەینەو و توند دەیانپارىزىن و ئەوجار ئەوانەى كە لە ھەوت پىشتەو ھەر وا بە رەسەنايەتى ماونەتەو و خوینىان پىس نەبوو، دەیاندۆزىنەو و داياندەمەزىنەن. ھەر بەو جۆرە لە كۆت و بەندى دواكەوتوبى رزگار دەبن و پى دەنەینە شارپىگای پىشكەوتن و سەرکەوتنەو. ئەمن دواى چەند مانگ لىكۆلىنەو و بەدواداچوون، ئىنجا لەگەل ھاتمە سەر بىر و بۆچونەكەى دەروىش بەگ. ئەو پىاویكى مەزن و ژىر و نەجىم و رەسەنە. ئەوى دەلین، رەسەن لە بنىرا بەھەلە ناچى، بنەمايەكى زىرپىنە و بە پالۆینەى سەدەكاندا تىپەرىبوو. منىش وا لىرە لە ھەتەشى ئىوې خۆشەوىستدا پى لى دەنیم و بە دەنگىكى بەرز رايدەگەيەنم، كەرىتیم کردوو كە ئەوئەندە مانگە مەلم بۆ نەرىتەكانى ئوغوز رانەكىشاو و ئەو پەرى گەمژەبى بوو... لەوانەى بەلین لەو ئەنەدۆلەدا پتر لە ھەزار كەس نادۆزىتەو لە رەچەلەكى ئوغوز و خوینەكەى پاك بىت.

هاودەنگ و ھاورا لەگەڵ قسەى يەكی له نووسەرە ناودارەكانمان، ئیتمەش بۆ بەرپۆدەبردنى ئەو
 وڵاتە، دەچین یەكینك له رەچەلەكى باپیره قەرقيزەكانمان دینین كه له دەشتەكانى ئاسیای
 ناوەراستدا دەژین و خوینیان بەخوینى هیچ كەس پيس نهبووه. ئەوانەى كه ئیستاشى لەگەڵدا
 بى وهك باب و باپیرهكانى خۆمان له سەر پششى ئەسپ دەژین و خپۆتەكانیان له كۆشك
 دەچیت. دواى بانگىشتى ئەوان، دواى داوەكردنى ئەو برا رەسەنەمان كه له كۆت و زنجیری
 یەخسیریدا دەنالیین، بۆ ئەنەدۆل و دواى پابەندبوومان بە خوین و رەسەنایەتى و
 دابونەریتەكانمانەویە كه ئینسانىەتمان لەو سووكایەتى و دیل و كۆیلەتى و هەژارییە رزگار
 دەبیت. لەوێكه دەرویش بەگى ماقوول زاده یارمەتى داوم ئەو راستییم بۆ روون بێتەوه و
 چاوم بكریتەوه، منەتبارى كردووم و له ناخى دلەموه سوپاسى دەكەم."

ماندوو ببوو. داواى له ژنەكەى كرد ئاوى بۆ بێنى. كلفەتەكە راي كرد و بەرداخى ئاوى
 هینا. ئەوى له هۆلەكە بوون، زانیبوویان بۆچى بانگى كردوون. ئیتر پێویست نەبوو لەوه پتر
 درێژدادپى بكات.

ماهیر بەگ دواى خواردنەوى ئاوهكە و تەرکردنەوى گەرووى و ماندوو حەسانەویەك،
 دیسان دەستی پى كردهوه: "ئیمە دابونەریتی باب و باپیرهكانى خۆمانمان بزر كرد، هەر بۆیە
 چاومان بە رزگارى ناکەوى."

ئەوجار هیور ببۆوه. دەنگیشى تۆكمەتر و گران و سەنگینتر دەهاتە دەرى. ماهیر بەگ
 دەیزانى ئەگەر له پێشدا خۆت برۆا بەو شتە نەكەیت، هەرچى بیلئى و هەرچۆنێكى
 دەربیریت، ناتوانى كەس قایل بكەیت. هەر بۆیە هەولێ دا ئەوەندەى پێى دەكرى وا قسە
 بكات خۆیشى برۆا بەو قسە پر و پووچانەى رەسەنایەتى و خوینى پاك و بى خەوشەى بكات.

"ئیمە بۆچى وا له ئەوروپا دوا كەوتووین؟ چونكە نەریتەكانمان، رەچەلەكى رەسەنى باپیره
 ئۆغوزمان لەبیر كردو له رەگ و تۆرەمەى خۆمان دوور كەوتینەوه. ئیوه سەبیرىكى بەریتانیا
 بكەن. ئەو وڵاتە بچووكە چۆن توانیى دنیا بگریت و ئیسمراتۆریایەك وەسەر یەك بنى كه خۆر
 تییدا ئاوا نەبى؟ هیتلەرى خودا لیخۆشبووش بە خۆى چەند سەربازێكەوه ئەو دنیا پان و
 بەرینەى چۆن گرت؟ ريك وەكوو تەیمووره شەلەى باپیرهمان. هیچ لەخۆتان پرسىوه ناخۆ هیتلەر
 شەش ملیۆن جوولەكەى بۆچى كوشت؟ بۆچى سووتاندنى و كردنى بە كۆلۆو؟ ناخۆ هەر بۆ
 رابواردن؟ نەهەهە... بۆ ئەوهى خوینە رەسەنەكەى ئەلمانیا پاكژ و بى خەوش بكاتەوه.

بهريتانياش هيئدهى سهره دهرزيهك چيه له دابونهريتهكاني خۆى لاي نهدا ههر بويه شه ئيمپراتوريه مهزنه كهى ههر وا له سهر پييه. "

به كۆخه يه كى كز، سينگى خاوين كرده وه و له سهر قسه كاني رويشت:

"به لّام مخابن خه لّكه كهى ئيمه، ئه وه خه لّكه قوون رووت و هيچ و پووچه ي ئيمه، نهريته دهوله مهنده كهى ئوغوزه كهى خوماني وه لا ناوه و له ره چه لّكه و ره سه نايه تيبى خۆى دور كه وتوه ته وه. جگه له وهش كه ههر ناشزاني نهريته مهزنه كانمان چين، به داخه وه گالته به وانهش ده كهن، كه به شيكن له پيرؤزايه تيبه كانمان. گريكوپره كه لي ره وه يه، به لّام ده بى ئه وه گريكوپره يه بكه ينه وه. له پيناوى گه يشتن به تاما بخدا، ئه ويش تاما بخيكي پيرؤز، نابى گوى بده ينه كي شه و گير و گرفت و كويزه ده ريبه كان. لي ره ده ا به رزه وه نديى نه ته وه يه كه له گوپريه. ئه وهى حمزى له تاوس بى، ده بى ئازار و زه حمه تى ريبى هيندستانيش بكي شي ت و وه ك ده لّين (ئه وهى ماسى بگري ت ده بى قوونيشى ته ر بيت). ئه من بريارى خوم دا وه به پيى نه ريتى ئوغوزى له گه لّ ده رويش به گ ناشت بيمه وه. ئه گه رچى ده زاتم ئه وه خه لّكه هيچ و پوچ و نه دى و بدى و برسى و ره شو رووت و نه فامه هه زار ناو ناوتوره م لى هه لّده دن، به لّام ئه من گويم لى نيبه و به پيى نه ريته كه ناشت ده بمه وه. ئه من داريك نيم به و بايانه بله رزيم. له مي شه خوم له گه لّ ئه و تانه و ته شه ره نه زانينا نه يه يه كلا كرد وه ته وه. ئه وه به رللايانه ئه گه ر پيا و بوا يه، مشوور پيكيان له خويان ده خوارد و ئاوا رووت و قووت، وه ك جر و جانه وه ر و كرم و ميروو له كه پره كانياندا به سهر يه كدا نه ده كه وتن. جا كى ئه وانه به پيا و ده زانى؟ ده رويش به گه كان و كه سانى ره سه ن و تي گه يشتووى وه ك ئه و، نه ريته كان له سهر چا و سه رى خويان داده نين و به ههر نرخيك بووه، ته نانه ت به نرخى گيانيش بووى، ده يان پاريزن. به لّام پۆله به رللايه كى هيچ و پوچ، دين و گالته به مه زنه پياوى ئاوا ده كهن. خوم ده زاتم سبه ي روژى ئه منيش كه ده مه وى به پيى نه ريتى ئوغوز له گه لّ ده رويش به گ ناشت بيمه وه، گالته م پيى ده كهن، لييان گه رى ههر گوويه كى ده بخون با بيخون. كاروان ده روا و سه گ ده وه رى. ئه وان پييده كهن، به لّام به ويى دا يكيان پيى ده كهن. ئه وان گالته ده كهن، به لّام پياوى ره سه نى وه ك ده رويش به گ ريزم ده گري ت و با وه شم بۆ ده كاته وه..."

دهنگى هه لّينا و به نه ره نه ر له سهر قسه كهى رويشت: "له پيناوى سه ره كه وتن و پيشكه وتنى ئه م ولّاته دا، بۆ ئه وهى نه ته وه كه مان زووتر بگاته كاروانى پيشكه وتن و ته نانه ت بكه ويتنه پيش به ريتانياش و ديسان بتوانيت ئيمپراتورى پيك بي ني ته وه، بۆ گه يشتن بۆ ناره زووى له و جو ره، پيويسته ههر هه موومان شيلگيرانه بگه رپي نه وه بۆ نه ريته كانمان. ديسان دووپاته ي ده كه مه وه

که درویش بهگ راست دهکات. بنیادهمیك، کابرایهک که ئوغوز بی، تورک بی، نهگه بیهوی شاشتهوایی بکات، دیاره دهبیت به پیی بنهماکانی نهریتی ئوغوزی شاست بیتهوه. من له ناخی دلّمهوه سوپاسی درویش بهگ دهکهم، که نهوهنده پیی لهسهر نهریتی ئوغوز داگرتهوه بۆ شاشتیبونهوهومان. دان بهوهشدا دنهیم، که نهمن به راستی لهو شته تینهگهیشتبوم بویه ملم نهدهدا و با بی پیچ و پهنا نهوهش بلیم نهمن کهریتیم دهکرد. ههموو قسهکانم، جگه لهو دوو سی رستهیهی کۆتایی دهبی بۆ گوندیهکان باس بکریت و بۆیان بگپرتهوه. میللهتیک بهبی نهریت ناتوانی بڤییت. نهوانهی دهنه پیتشهنگی پاراستن و زیندووراگرتنی نهریتهکان، دهبی نوايان بنیین گیانلهسهردهسته مهزنهکان و نیشتمانپهروهه گیانبهختکردوههکان."

نهوهی لهوی بوون، جوان و زهریف بۆیان روون ببۆوه که دهرهنجامهکی چ دهبی.

"ئیمه لهو شارۆچکهیهدا خزم و کهسمان زۆرن. گهنجی پان تورانیستی نهتهوهپهرست لهو شارۆچکهیهدا ههن، که دهبی نهوانیش ئاگادار بکریتهوه. بهشی زۆری نهو گهنجانه گیرفان بهتالّن و دهبی پارهیان بدریتی. دهبی وا ریک بخری، که نهو گهنجه بهتوانایانه به یارمهتی ئیمه گۆقاریك دریکهن. جواب له درویش بهگیش دهگپرتهوه، که لهو کاره خیرهدا یارمهتیدهرمان بیت."

نهو کۆبوونهوهیه که وهک کۆنفرانسیکی رهگهزپرستانه و پهسن و پیداهه لگوتنی تورانییهکان و خۆشیستنی نهریتهکان وابوو و بانگهشهی نهو بنهمایهشی دهکرد که میللهتیک تهنیا له سیپههری خوینه رهسهنهکهیدا پیتشهکهویت، له نیوهی شهویدا کۆتایی هات.

له قاوهخانهکان و گوند و بازار باس باسی قسهکانی ماهیر بهگ بوو. گهنجه دلگهرمهکان شیعی وایان به ولاتی توران و رهگهز و نهژاد و رهچهلک و خوینی خۆیان ههلهدهگوت، بۆنی خوین و بارووتی لیوه دههات. دهتگوت گهلهکۆمهگی لی کراوه. گهلهکۆمهگییه که... دهبوو خوین له دهمی شمشیر بتکی. دهبی خوین بی و سهران بهری. دهبی وهک باب و باپیره ئازاکانمان سهدان ههزار سهلهکه بنیادهم به زهبری شیریک بپهپرینین. دهبی به نهسپ، پهلاماری چهقی ئاسیای ناوهندی بدهین و نهوهندهیان لی بکوژین ههرد و بوو ههلی نهگری. باسی شاشتیبونهوه و پیکهاتن و دژی شهر، خهیانهتیک بو بۆ لیخۆشبوونی نهدهبوو.

یهکهم قوربانیی نهو کهشه رهگهزپرستانهیه، عهلی فهندیی عهزیزه نووس بوو. دهیانگوت له جیهک گوتویهتی: "پهنا بهر خودای، شهر له نهنه دۆلدا بابی میللهتی گا. نهو برسیتی و ههزارییه، بهرهه می زولم و زۆری ئاغاکان و چهوساندنهوهی خهلهکه کهیه. ههر نهو ئاغایانهی

که که ئیوه تیژ ده کهن و هانتان ددهن. دست لهو کارانه هه لگرن. مه بنه گۆپالی دهستی تاغاکان. خۆ پشیله بۆ ره زامه ندیی خودا مشك ناگری."

کورپه هه ی خه یانه تکاری نیشتمانفرۆش، هه ی بی شهرف، نه تو به ره تکردنه وه ی شهرف نکۆلی له شانازییه کانی نه و نه ته وه یه ده که ی. گیانی جوامیری و نازایه تیی نه و میلله ته ده کوزی. چما نه تو هه ر نه و نیشتمانفرۆشه نیی، که هه موو روژی ده چیته سه ر گرده که ی سۆمیش و به بیته له که ت راپۆرت و زانیاری دده دیته رو سه کان؟ هه ر راپۆرتیک به س بوو بۆ نه وه ی نه و دادوهره گشتییی ده میتک بوو نه م کۆمۆنیسته خاوه نپیشینه و لایه نگره ی دابه شکردنی زه ی و زاره ی خستبووه ژیر چاوه دیرییه وه، فه رمان بدات بیگرن. ماله که ی عه لی فه ندیی عه ریزه نووسیان پشکنی. دادوهره که، که بیته لی نه دۆییۆوه بۆیه تووره ببوو، زۆر به لگه ی کۆ کرده وه بۆ نه وه ی بیسه لمیتی نه و کۆمۆنیسته. به لگه کان بریتی بوون له کتیپ "شهرف و ناشتیپ تۆلستۆی، بریانی کارامازۆف و تاوان سزای دۆستۆفسکی. به ره مه می نو سه رانی رووس... چما به لگه ی له وه باشتر هه یه بۆ سه لماندنی کۆمۆنیستبوونی که سیک؟ به کیککی دیکه له هۆکاره به هیزه کان و به لگه پته وه کان کتیپ (ده ولت) هه که ی نه فالتون بوو. دادوهری به مرازی دلّی خۆی که یشتبوو. نه و دژه شهرف، لایه نگره ی رفۆرم و نیشتمانفرۆشه ی وا که وتبووه به ر ده ست که مه حال بوو رزگاری بی. چما خزمه تی له وه گه وره تر هه بوو به نیشتمانه که ی بکات؟ دادوهره گه نجه که، له وه یکه وه ها ده رفه تینکی زیری نی بۆ هه لکه وتبوو، به تر گۆزه له ی ده شکاند و وه ک فه رمانده یه کی له خۆبایی که له مه يدانی شهرف سه رکه وتبی، به بازاریدا ده گه را و تووشی هه ر که س ده بوو، باسی نه و به لگه پر له نه یینیانه و به ره مه رووسیانه ی ده کرد که له مالی نه و نیشتمانفرۆشه دا دۆزرا بوونه وه. بیانوویه کی دیکه شی ده ست که وتبوو، که به شیک بوو له نه یینییه حکومیییه کان. نه و نه یینییه ته نیا ده کرا به مه حره مه کانی بلّی. به لی له ماله که ی عه لی فه ندیی عه ریزه نووسدا شیعیری بلاونه کراوه ی دادال ئوغلّی دۆزرا بۆوه (که شاعیریکی میلیبی کۆتاییه کانی سه ده ی هه ژده یه م بوو و به چوکوراوا و نه نه دۆلدا ده گه را و باسی خۆراگری و به ربه ره کانی تۆرکمانه کانی ده کرد له به رامبه ر نیشه جیکردنیاندا). نه و که به هۆی ئه رک و کاره کانییه وه، شاره زای هه موو که لیّن و قوربینه کانی ژیا نی عه لی فه ندی ببوو، ده یزانی که عه لی فه نی سالانی سال به گونده کاندا گه رابوو و شیعیری نه و شاعیرانه ی کۆ کرد بۆوه. بۆچی؟ هه ه... چما دادوهر ده ست هه لده گری؟ نه و کابرایه شیعه رکه کانی دادال ئوغلّی و پیر سولتان عه ودالی بۆچی کۆ ده کرده وه؟ بۆچی بوون؟

ئەو كابرايە لەبەر چى ئەوەندە سائە بە پىيان لە گوندىكەوہ چووتە گوندىكى دىكە و ئەوەندە گىيانفیدا بوو؟ باشە بۆ؟ ئەو كارە لەخۆرايىەوہ نىيە. بۆ برادەرەكانى لە ئەستەنبۆل و بۆ مامۆستاي ئەدەبىياتەكەى نووسى و تكاى لى كردن، لەسەر ئەو دوو شاعىرە كۆمەلنىك زانىبارىى بداتى. دادال ئوغللى كابرايەك بوو كەوتبووہ گەل كۆزان ئوغللى و دژى پادشا راپەرپىوو. پىر سولتانىش لەبەر ئەوئى چل ھەزار كەسى بە شىعەرىكى ھان دابوو و راپەراندبوون، بە فەرمانى پادشا لە دار درا. ئىستا ئىتر دادوہرى بەرپۆز، بە پشتبەستن بەو بەلگە پتەوانەى بەدەستىيەوہ بوون، دەيتوانى ئەو نىشتمانفرۆشە دەسبەسەر بكات و مىللەتى تورك لە شەپرى ئەو خەيانەتكارە بى نىشتىمانە لارى و زمان ژەھراويىە رزگار بكات. ھەوتووەك دواتر لىژنەيەك، كە ماھىر قاباقچى ئوغللى سەرۆكى بوو، پىك ھات بۆ ئەوئى ھوكمى ئەو دژەبەرى شەر و سەرۆت و سامان و لايەنگرەى رىفۆرمى زەوى و زار و نىشتمانفرۆشە بەدن.

ھەواليان بە ھەموو لايەك دابوو كە رۆژى ھەينى بە مەبەستى مەھكومكردنى نىشتمانفرۆش و سىخورى رووس، عەلى عەرزە نووس، كۆبوونەوہەيك پىك دى. ماھىر بەگ لەو نىوہدا دەيەويست واى رىك بخت كە عەرزەنووسەكە تىدابخىت. چونكە ئەگەر عەلى تەمبى كرابايە، لانىكەم بۆ ماوہى سالىك دەبووہ بنىشتەخۆشكەى سەر زارى خەلكەكە. دادوہرىش قايل ببوو. دەبوو ژيانى نىشتمانفرۆشنىك كۆتايى بىت. بەلام مودىر ناحىە و قايمەقام و سەرۆكى پۇلىس قايل نەدەبوون. دادوہرى و ماھىر بەگ زۇريان گوئى نەدەدایە نارەزامەندىيەكەى قايمەقام و مودىرناحيە و سەرۆكى پۇلىس و دەيانوىست خەلكەكە بەرەو بەندىخانەكە راكىشن و عەلى فەندى بە دەستى ئەوان لە زىندانەكەدا بڤەوتىنن. ھەموو ھەول و بانگەشەكانىشيان ھەر لەو پىناوہدا بوو. شارۆچكە رۆژانى ھەينى زۆر لە رۆژەكانى دىكە قەرەبالتەر دەبوو. جگە لەوانەى لە گوندەكانى دەوروبەرەوہ بۆ نووتى جومعە دەھاتنە شارى، ژمارەيەكىش خەلكيان بە بانگەشە و ھەرا و ھۆريا و سەيارەوہ دىنايە شارى و شارەكە واى لى دەھات دەرزىت ھەلاويشتبايە و ھەرزى نەدەكەوت.

بەلام بەر لە رۆژى ھەينى، رووداويك ھەموو رىسەكانى لى كردنەوہ خورى. عەلى فەندى بە فەرمانىكى نووسراو كە لە ئەنكەرەوہ ھاتبوو، سەرەراى نارەزايەتسى دادوہر لە رۆژى چوارشەمەدا راگوئىزا بۆ بەندىخانەى پارىزگا.

رۆژى كۆبوونەوہكە گەيشت. ماھىر بەگ چووہ پشت مىنبەرى وتاردان. لە حالىكدا دەگريا، وتارىكى نىشتىمانپەرورەرانە و پر كەفوكولنى پىشكەش كرد. باسى نەرىتەكان و خويىنى پاك و

بېخهوش و باسی هۆکاره کانی دواکه وتوویمان و برسیتی و هه ژارییه که مانی کرد. باسی ئیمپراتۆریای بهریتانیا و سه رکه وتن و دهستکه وته کانی و باپیره ئۆغوزمانی کرد. تورکه مانه کان شه رکه ر بوون. تورکه کان پێیان شه رم بوو له نویندا برن و وایان به باش ده زانی له مهیدانی شه ری برن و له خوینی خۆیاندان بگه وزین و زهوی به خوینی خۆیان سوور بکه ن. ته نیا نیشتیمانفرۆشه کان، ئه وانه ی قۆلیان بۆ کوشتنی پیاوه تی و جوامیری ئه و مهمله که ته هه لمالیوه، دژی شه پرکردن و دیاره ئه وانه به سزای خۆیان ده گه ن. تورکه کان له سه ر پشتی ئه سپ له دایک ده بوون و له مهیدانی شه ری گیانیان ده دا ...

"ئهمن گیانفیدایه کی نه ریته کام. به و زوانه بۆتان ده رده که ویت که له پیناوی نه ریته مه زنه که ماندا چ ده کم. نه گه ر له پیناوی زیندوو کردنه وه ی نه ریتیکدا له گیانی خۆم نه بوورم، یاخوا مه رگی عه ولاده کام ببینم."

ئه و جار دهنگی بهر زتر کرد: "له سه ر مهیتی هه ر پینج منداله کام دانیشم."

جه ماوه ره که شیتانه و ویکرا چه پله یه کیان بۆ ئه و گیانفیدای نه ریته لیدا.

"به لئ، به لئ، ئه و سه گه مل به په تانه، ئه و دوژمنه شه رانه، ئه و دوژمنه نیشتمانفرۆشانه و ئه و دوژمنانه ی پیاوه تی و جوامیریانه ی نیشتمان، گالته به من و به فیداکارییه کام ده کهن و فشه یان به وه دی ریز له نه ریته کان ده گرم... به لام وا باشتره جوان و زهریف تی بگه ن که گالته کردن به من یه کیکه له نیشانه حاشاهه لئه گره کانی نیشتیمانفرۆشی."

هه ر قسه ی کرد و کردی. ئه وهنده ی لی رست هه تا دهنگی نووسا. وا گه رم داها تیبوو، رهش هه لگه رابوو. هه مووان له وه ده ترسان، جه لته لیتی بدات. به و دروشمانه کۆتایی به قسه کانی هینا: "به ره و پیشه وه بۆ رزگارکردنی قرقیزه ها وره گزه کامان. به ره و پیشه وه به ره و هه لخستنی داری سیداره، به ره و مهیدانه کانی شانازی خولقاندنی شه ر."

خه لکه وروژاوه که، بی خه بهر له وه ی رۆژی چوارشه مه عه لی ئه فه نی بۆ زیندانی پاریزگا راگو ییزاوه، له بری رویشتن به ره و مهیدانی شه ر، هروژمیان کرده سه ر زیندان و ده رگای به ندیخانه که یان شکاند، به لام که چونه نیو به ندیخانه که وه، سه یر ده کهن عه لی له وی نییه.

یه کیک به سرته له بن گوپی خه لکه که ی خویند که به لئ، ئه وه مودیر ناحیه ری بۆ کردووه ته وه را بکات و ئه و گه نجه ی سی سال بوو له تاقیکارییه کانی کۆتایی دوانا وهندی ده رنه ده چوو و به خوینی سه ری راگری قوتابخانه که یان تینوو بوو، دهنگی هه لئنا: "راگری

قوتابخانه که مان وهک عهلی فهدی تاوانباره. نهویش سرت و خورتیکی له گهل رووسییه کان ههیه. هه مووان باش ناگادارن. ئیستاش نهوه له قوتابخانه له گهل مودیرناحیه دانیشتووه. "

جه ماره که، جه ماوه ره رهش و رووت و برسییه که روویان کرده قوتابخانه.

راگری قوتابخانه و مودیرناحیه یان له پلیکانه کانهوه خلۆر کردهوه و بیستی سهریان هه لقه نندن و مارکوژیان کردن. خو ته گهر سه رۆکی پۆلیس لهو کاته دا به خوئی و بیست پۆلیسی چه کردارهوه نه گه یشتبایه و په یتا په یتا ته قه یان نه کردبایه، مودیرناحیه و راگری قوتابخانه که فووتابوون و تیداجو بوون.

مودیرناحیه که تووکی به سه رییه وه نه ما بوو و چند جیه کیشی بریندار ببوو، له سه ر لیواری مهرگ گه راپه وه، به لام راگری قوتابخانه که چند مانگینک هه ره له جی که وت. دوایی له نه خو شخانه وه نیردرایه نه وه بندیخانه یه ی عهلی نه فنه نی تیدا بوو. عهلی نه فنه نی دوا ی مانگینک بی تاوان ناسرا و بهر درا. راگری قوتابخانه که ش دوا سالیکن، بی تاوان ناسرا.

کورتی برینه وه له ماوه ی چند مانگدا شارۆچکه که وا گه راپه وه بو نه ریته کان که شه و رۆژ باس باسی باپره شوغوز و خوینی ره سن و شه ر و نه ریت بوو. گو قاری قانداش، که گه نه یان تورکیسته کان ده ریان ده کرد، به هه موو شارۆچکه که دا بلاو ده بووه وه و روویه رگی گو قاره که، گورگینکی پیوه بوو که هه ستا بووه سه ر پاشووان. گو قاره که بوئی خوین و بارووتی لیوه ده هات و دوژمنیکی نه ناسراوی جینیباران ده کرد.

ماهیر به گ ماوه یه ک بوو زۆر به خوئی راده گه یشت و نهو جلویه رگانه ی له بهر ده کرد که جارن پیی حه یف بوو لیوه له به ریان بکات. له ده ره وه په یتا په یتا ئاوری له ملاولای خوئی ده دایه وه و دهستی بوو دووکانداره کان له سه ر سینگی داده نا و سلای لی ده کردن و تووشی هه ر که سیک ده بوو، به گه رموگورپییه وه نه حوالی ده پرسی. نهوه گو رانیکی هه ست پینکراو و دوور له چاوه روانی بوو له ودا. پیتشتر کاتی به بازاریدا تیده په ری، قیت و ره پ به رییه دا ده رپیتشتر و خه لکی به هیه چ نه ده گرت و نه گه ر یه کیکیش سلای لی ده کرد، خوئی لی که ر ده کرد. به لام ئیستا ده یه ویست له گهل هه مووان گه رم و گور بیت و خوئی له بهر چاویان شیرین بکات. خاکه راپایانه خوئی ده نواند و ده تگوت ده یه وی داوای لیبوردن بکات. چیی وای نه ما بوو بجیت دلی سه گه به ره لاکانیش بداته وه.

له هه موو جیه ک، هه ره له یانه کانه وه بگه ره هه تا قاوه خانه و دووکانه کان یه ک پشوو قسه ی ده کرد. له لایه که وه خوئی قسه ی ده کرد و له لایه کی دیکه وه گه نه یان تورکه کان و براده ره کانی

و ئەو خەلگە ساویلکەيەي كەوتبۇنە بەر تۇفانى بانگەشە وروژئەرهكان، قسەيان بۇ دەكرد.
بى برانەوہ قسەيان دەكرد.

"مىللەتتەك پشت بىكاته نەرىتەكانى، مىللەت نىيە و ناشىرى پىيى بلىي مىللەت. ئەو
مىللەتە برىتتەيە لە كۆمەلئەك زۇلى خويىن پىيس و كۆمەلگايەكى بى رەچەلەك. دەرويش بەگ
ژىرتىن و رەسەنتىن و نىشتىمانپەرەرتىن و مىللەت پەرسىتەن پىياوى ئەو مەملەكەتەيە.
دواى ناشتەبۇنەوہم لەگەلئەدا، ھەر كەسىك بىەوى ناشت بىتەوہ، دەبى بەپى نەرىتى تۇغوز
ناشت بىتەوہ و ئەو نەرىتەش لەمەوپاش ھەتا رۇژى بازارەكەي قىامەتى ھەر بەردەوام دەبىت.
لەگەل دەرويش بەگى رەسەنزادەي پىياوماقۇول تۇزىك نىوانان تىك چوبوو. پىم گوت ئەي
دەرويشى رەسەنزادە، ئىستا كە دەمانەوى ناشت بىنەوہ، وەرە با بە نەرىتى تۇغوز ناشت
بىنەوہ بۇ ئەوہى ئەو نەرىتە بەرزەمان بىوژئەتەوہ. ئەویش پىشوازىي لە پىشنىارەكەم كرد.
لەوانەيە ھەندى كەس پى بىكەنن، گرىنگ نىيە. ئەوان كۆمەلئەك خەلگى نىشتىمانفروژ و بى
رەچەلەك و خويىن چەپەل و دوورە و چەند رەگەن. چەندى نەگۇنجاو و تەنانەت قۇر و نەشپاويش
بىوئىت، گرىنگ نىيە، گرىنگ ئەوہيە ئەو نەرىتە كۆنەي باب و باپىرە پىرۇزەكانان زىندوو
بىكەينەوہ. ئەگەر زۇل و ھەرامزادە نىت، دەبى رىز لە نەرىتى باب و باپىرەكانت بگرىت.
ئەمىنىش لە قوولايى دلمەوہ و بەو پەرى شانازىمەوہ ئەو نەرىتەي كە يادگارى باب و باپىرمانانە،
جىبەجىي دەكەم و سوپاسى دەرويش بەگى مەزن دەكەم كە ئەو جۇرە ناشتەبۇنەوہيە قەبوول
كردووہ و خۇم بە قەرزبارى دەزانم. ئەمىن دوو سالان لە بەرىتانىا زىاوم، بەرىتانىيەكان نەرىتىان
ھەيە كە بە روالەت زۇر زۇر ماقۇولن كەچى ئەگەر لىرە بوايەن، قوون رووتىكى وەك ئىمە
ئەوہندەمان گالئە پى دەكرد دەبوورايەنەوہ. لە بەرىتانىيەكانم پرسى: ئەو نەرىتانە چىن؟ ھىچ
كامىان نەيانتوانى وەلامىكەم بدەنەوہ قايلم بىكات. لەبىريان چوبووہوہ. تەنانەت پادشاكەشىان
بە پەپىرەوى لەو نەرىتانە وەك ژنان، تەنوورەي كورت لەپى دەكات. لىيانم پرسى ئەوہ چ
جلوبەرگىكە لەبەرتانى دەكەن؟ بەرىتانىيەكان وەك ھىچ لەو پرسىارەي من تى نەگەبىشتەن، بە
واق وپمانەوہ سەبىريان دەكردم و پىدەكەنن. جا تۇ وەرە و لىرە تەنوورەيەكى كورت لەپى بىكە،
جا بزائە چىت لى دەكەن؟ ئەو لات و لووتە لووتەبەرزائەي ئىمە ھەر بە كىتۇدا دەكەن. وا
نىيە... وەك قوزى كچۇلەيەك وەدەر كەوتبى، لەبەر پىكەنىنان دەمىرن و دەبوورپىنەوہ."

چالاكىيە بانگەشەيەكانى ماھىر بەگ و خزم و كەس و برادەرەكانى و رەگەزپەرست و ئەو
پان توركىستە چاقايمانەي سەرنجىيان بۇلاي راكىشرابوو، بە پارە و بەھۇي ئەو نەرىت

پەرستانەوہ کہ خۆبەخشانە ھاتبوون، کاریگەریی خۆیان لەسەر دەرووبەر دادەنا. لە شارۆچکە کەدا کەس نەبوو خۆی بە تۆرەمەیی ئۆغوز نەزانێ و بە ریزەوہ باسی ئۆغوزیان دەکرد و خۆیان بەوہوہ دەبەستەوہ و بەو ھۆیەوہ بەخۆیان دەنازین. شەر و خۆین رشتن، ئیش و کاری ئۆغوز بوو. زۆر کەس وینەکانی چەنگیز و تەیموورە شەل و ئەلب ئەرسەلانیان بەپەلەپەل پەیدا کردبوو و لە مائەکانیاندا لەدیواریان داوو. ئەوانە خویانی جەنگ بوون. لەو مەملەکەتەدا کۆنە سیاسەتمەداری وای لێ بووہ کہ شانازییان بەخۆیانەوہ دەکرد لەوہی نەیانھێشتووہ ئەو مەملەکەتە لە خۆینرشتن و ناگرەکەیی شەری دووہمی جیھانیدا تێوہبگلی و ئەو بەلایە داوینی بگریتەوہ. لە حالیکدا ھەر ئەو خەیانەتکارانە بوونە ھۆی مەرگی پیاوہتیی ئەو میللەتە. ناگری خۆینی رەسەنی رەچەلەکی شەرخوازی ئۆغوز کہ بە ئاواتەوہ بوون لە مەیدانی شەری و لە شەریکی دەستەوبیەخەدا بمرن، و ئەو ئاواتە لە دلێ تاک بە تاکی رۆلەکانیدا بلێسە دەدات، پێشانێ ئەو بێ نیشتمانیانە دەدریت و خەرمانی بوون و نەبوونیان دەکاتە خۆلەمیش.

ئەو بانگەشەییە لە چەند مانگیکیدا کاری وای کردبوو کہ دەرویش بەگ بە چل سالان پێی نەکراوو. ئەوہ لە پەرچۆیک دەچوو. چینی نەماوو ھەندێ لە لاوہ پیر لەکەفوکۆلەکانی شارۆچکەکە لە ھوشەیی مائەکانیاندا خێوہتی لبادی ھەلدەن و تیر و کەوان دروست بکەنەوہ و بچنەوہ تۆرووس بۆ راوی پلنگ. خۆیندەنەوہ و چرپینی سروددی ھەماسی تەواو ببووہ باو. قور بەسەر ئەو کەسەیی باسی ناشتی و تەبابی کردبا. عەلی ئەفەندیی عەریزەنوووس لەو رۆژانەدا پەنای بردووہ بەر مائی خزمیکیان لە یەکیک لە گوندە دوورەکان. گوندییەکان ھیچ سەریان لەو ھات و ھۆریایە دەرئەدەچوو کہ لەسەر باسی ئۆغوز و شەر و رەسەنایەتی وەرپێیان خستبوو. بەلام لیرە و لەوی وشەیی خۆین و بارووت و شەر دەبیسترا و پیرەژنەکان ھەر ئەوہندەیی گوتیان لە خۆین و شەر دەبوو، دەیانکردە شین و گریان. ئەوان کوپ و خۆشەویست و مێرد و برایان ناردبووہ شەرەکانی پێشوو و ھیچ کام لەو نازیزانەیان نەگەرآبوونەوہ. ژنە گەنجەکان و کیژۆلەکان، بە شلەژاوی و شیواوییەوہ لەخۆیان دەپرسی، ئەری دیسان؟ پیاوہ بەسالآچووہکانیش توورە دەبوون و گەنجەکان دەترسان. ئەوان پێیان وابوو گەنجەکانی شارۆچکە بە ھەلەداوان خۆیان بۆ شەر و رۆیشتن بەرەو روسیا نامادە دەکرد. ھەرچۆنیک بێت ھەتا پشت کیتی قاف دەچوون و برا ھاوخواین و ھاوڕەگەزەکانی خۆیانیان رزگار دەکرد.

برایم وەکیلی بێ لیغە، کہ تەمەنی ھەفتا سالانە بوو، کہ لە شەرەکەیی ساری قەمیش بەزیندوویی دەروبوو و دەیگوت: "با بچنە دەرەک و نەسەفەلەسافلین. خۆ ئەوانە ھەر نازانن شەر

چیه و نه یاندیتووه که چۆن له ماوهی مانگی کدا چل ههزار کهس له سه‌رما و له به‌ر سپی و نه‌خۆشی و کوشتاردا تێداده‌چن... با برۆن. جا خۆیان ده‌بیننه‌وه... تێده‌گهن... با برۆن. لێیان گه‌ری با برۆن و به‌ چاوی خۆیان بی‌بینن شه‌ر یانی چی.

برایم وه‌کیل به‌ بیستنی هه‌ر بانگه‌شه‌یه‌کی شه‌ر له‌ شاره‌وه له‌دین ده‌هری ده‌بوو و ده‌یگوت: "باشه شوکر، عیسمه‌ت ئینونۆ هه‌یه. ئه‌و کارابیه‌کی شه‌ر دیتووه. ئه‌و ده‌زانی که سه‌رما و برسیتی یانی چی. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداری یه‌که‌می حکومه‌تیش نه‌بی، تێیان ده‌گه‌یه‌نی که شه‌ر پیس و چه‌په‌له‌. تێیان ده‌گه‌یه‌نیت و به‌ره‌نگاری که‌سه بی‌ می‌شکه‌ زگ تیره‌کانی شاریش ده‌داته‌وه."

چه‌ندی باس و مه‌سه‌له‌ی که‌فوکۆلی شه‌ر و نه‌ریت له‌ شارۆچکه‌که‌دا خه‌ستتر ده‌بووه‌وه، تۆفانی ترس و سامه‌که‌ش به‌ته‌وه‌ژمیکی پتروه‌وه له‌ ئاوایدا هه‌لی ده‌کرد. هه‌واله‌ ناخۆش و ترسناکه‌کان و پر له‌ نیگه‌رانییه‌کان په‌یتاپه‌یتا ده‌هاتن. ده‌یانگوت حکومه‌ت هه‌موو گوندیه‌کان ده‌خزینیته‌ نیو خێوه‌تانه‌وه. بۆ؟ که‌سه‌ش نه‌یده‌زانی بۆ. به‌شیک له‌و گوندییانه‌ تازه، هه‌ندیکیان بیست و پینج سال له‌وه‌ پێش، هه‌ندیکیان ده‌ سال و تاقمیکیش ته‌نیا دوو سالی‌ک بوو له‌ به‌لایه‌که‌ به‌ناوی خێوه‌ت رزگار ببوون. خێوه‌ت واته‌ سه‌رما، به‌فر، تۆفان، قور و شیداری. خێوه‌ت نشینه‌کانی پێشوو ده‌یانزانی خێوه‌ت چ به‌لایه‌که‌، لێراوانه‌ دژایه‌تییان ده‌کرد: "به‌خوای روو ده‌که‌ینه‌ شاخ و ئه‌و مالانه‌مان ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ قامیش و چه‌په‌ریش بن، به‌جی ناهیلین و ناگه‌رینه‌وه‌ نیو خێوه‌ت."

ئه‌وان هه‌یج بۆیان نه‌ده‌چۆوه سه‌ر یه‌که‌ که‌ ئاگری ئه‌و شه‌ره‌ و شیتی و تیر و که‌وانه‌ له‌ گۆری کی‌ هه‌لده‌ستی. عه‌لی ئه‌فه‌ندی هه‌ولێ دده‌ا ئه‌وه‌نده‌ی پێی ده‌کری ئه‌ودیه‌ی سه‌که‌که‌یان نیشان بدات، به‌لام نه‌یده‌وێرا پرێسه‌کی دلێ خۆی بۆ که‌س بکاته‌وه.

چما ده‌رویش به‌گ و ماهیر به‌گ، به‌ تابه‌تی ماهیربه‌گ که‌ به‌ئه‌ستۆی شکاوی له‌ ئه‌وروپاش خویندویه‌تی، شیت بوون؟ ئه‌وانه‌ چ کاریان به‌ شه‌ر و خوین و خێوه‌ته‌؟ چما پیاوی ژیر و تێگه‌یشتووش لایه‌نگری له‌ شه‌ر و به‌لامی مالوێرانکه‌ری ئاوا ده‌کات؟ کوشت و کوشتار هه‌تا ئیستا چ چه‌پکه‌ گولێکی له‌ به‌رۆکی ئه‌وان داوه‌؟ کی‌ شتیکی ده‌وی که‌ زیانی بۆ هه‌مووان هه‌یه‌؟

ئۇغوز، تووران و سىۋى سوور (وەك ھىماي يەكگرتوۋىي ھەموو توركانى جىھان) ... تەننەت چوبونە نىۋو گەمە و ياربيەكانى مىندالانىشەوہ. مىندالەكان لەتە لىبادىكىيان دەدايە دەست دايكىيان بۆ ئەوہى كلالۋى لىبادىي نووك تىژيان بۆ دوست بىكەن.

جا كلالۋى لەو جۆرەيان لەسەر دەكرد و تىر و كەوانىيان ھەلئەگرت و لەبرى ئەسپى عەرەبى سوارى گويىدريژى لەر دەبون و بەرەو مەيدانى شەرى وەرى دەكەوتن. نىوہيان چاويان مەنگولى بوو و ھەندىكىيان چاويان وەك چاوى چىنىيەكان و نىوہيشيان ئۇغوزى بوون.

ناشتبونەوہش بە شىۋە ئۇغوز رۆژ بە رۆژ پەرى دەستاند. چىي نەمابوو ھەموو گەنجەكانى شارى بىنە دوو دەستە و پىك ھەلپىرژىن و ئەوجار بە شىۋازى ئۇغوز ناشت بىنەوہ. ماھىر بەگ گويىزى لە كلك دەشكاند. بە چەند مانگىك ھەول و تىكۆشان ھەموو شارەكەي كرىبووہ شارىكى نەرىتخواز. جا ئەوجار ئەگەر بە نەرىتى ئۇغوزىش لەگەل دەرويش بەگ ناشت بوايەتەوہ، ئىتر كەس گالتەي پى نەدەكرد، بگرە وەك گيانفېدايەكى رىگەي نەرىتەكان و كەسىكى رىژدارىش سەرىيان دەكرد.

ئەو ھەوالانى گەيشتبون، لىيانەوہ دەردەكەوت، كە دەرويش بەگ زۆر بە تامەزۆيەوہ ئاگاي لە ھەموو ئەو رووداوانەيە. تەننەت دەيانگوت، لە ماھىر بەگى راسپاردوہ ئەوى لە مىندالەكانى خۆي خۆشتەر دەوى.

ھەر شتە و لە جىي خۆيدا جوانە و ھەر كارەش لە كاتى خۆيدا. جا لەبەر ئەوہى ئەو تورەھاتى نەرىت و خويىن و بارووت و پەلامارە تىن و تاوہكەي خىرا دەگەيشتە چەقى ناسىاي ناوہندى، دەبوو ھەتا تەندورەكە داغە، نانەكەي پىئوہ بادت.

دەسبەجى چوہە لاي عەلى ئاغا و داواي لى كرى بچىتە لاي دەرويش بەگ و پىي بلى تامادەيە بۆ ناشتبونەوہ بە نەرىتى ئۇغوز و سوپاسىشى بكات لەوہى كە پىنداگرىيەكەي بووہتە ھۆي بووژانەوہى نەرىتە مەزەكەيان.

رەشىد بەگىش بە روويەكى گەشەوہ گوتى: "ئىشەللا خىر، خىر. ناشتى كارىكى خوداييە. لەبەر باوكە ئۇغوزەكەمان. ھەر ئىستا دەجم و بە بەگ دەلىم."

خوشکه به دوايدا گوتى:

"رادهكا. له وه تهى له داىك بووه وهلى شه مال را دهكا. چل ساله چاويك كړدووه ته چوار چاو و تاگام ليښه تى و تا ئيستا نه مديتووه شو بيا ده مه بو تاقه يهك چركهش له شويښك بجه وپته وه. يهك پشوو را دهكا و را دهكا."

مهستان گوتى: "با رابكا. ئيشى شو و را كړنه. شه منيش له و ده مه وه وهلى شه مال..."

خوشكه كهى وهلى شه مال به روويه كى گه شه وه قسه كانى پى برى:

"زورى پى چوو تا زانيم وهلى ده ترسى. له ترسانه را دهكات. ده ترسى و را دهكا، را دهكا و ده ترسى. پيم گوت مهرگ و شترى كه له به رده رگاي هه موو مالنيك ده خوى. گوتى تو خوا من حيف نيم؟ گوتم خو نه گهر ببيته بالنده و هه لفرپت و ببيته ماسى و بچيته بن به حرانه وه و هه موو روژى ده ورى دنيايه لى بدهيت، ديسانيش ناتوانى خوت له مهرگ قوتار بكهيت. گوتى ثامينه گيان روون نيبه، ديار نيبه. كهس نازانى. ئيتر تاخيكى قوولى له ناخى دلپه وه هه لكيشا..."

مهرگ دهردى بى ده رمانه. دهسه لات چيبه؟ مهرگ دهردى بى ده رمانه، دهسه لات چيبه؟

مهرگ دهردى بى ده رمانه، روو له كوى بكهين؟ مهرگ چارى نيبه، شه په نا بو كوى به رين؟

مهرگ ده رمانى نيبه، وهلى شه مال، تاخو ده كرى بال بگريت و بفرپت؟

"پتى وايه ئيزائيل نايگاتى. له ميژو ساله بيوچان را دهكا و را دهكا."

مهرگ ده رمانى نيبه و تاخى ده بى له شويښك و له بسته خاكيكدا نارام بگريت. شه گهر

مهرگ ده رمانى نه بيت، ئيتر نابى كهس بكوژرپت، له كهس تووره بيت و رق و قين له دلدا

راگريت. بووهى نابى خه م و خه فته بخوى و دللى كهس بشكيښى و تا زارنيك به ميروولهش

بگه يه نيت. خو شه گهر مهرگ دهردى بى ده رمان بيت، ده بى په لامارى بدهيت. شه گهر مهرگ

چارسه‌ری نه‌بی، ده‌بی هه‌بی. نه‌گه‌ر ده‌رمانی مه‌رگ ترس بیته، ده‌بی ریك په‌لاماری نیو چاری ترس بده‌یت. نه‌گه‌ر مه‌رگ چاره‌سه‌ری نه‌بی، كه‌واته مه‌رگ نییه. ده‌بی ئاوا له‌وه تیپگه‌ی. ده‌بی وه‌لی شه‌مال ئاوا له‌وه ته‌ی بگات.

مه‌ستان گوتی: "راوه‌سته، راه‌سته وه‌لی شه‌مال. دوو قسه‌م پیته. راه‌سته جا دوا‌یی بو کوی ده‌چی بچو شه‌مال. نه‌ز دوور و گه‌ز نزیك."

به هانكه هانك گوتی: "ئاتوام راه‌ستم. ئاتوام راه‌ستم براله. ئیستا ئاتوام راه‌ستم. له شوینییکی گونجاو ده‌گه‌ر پیم بو خومان. ئه‌وجار، چما نایینی به دوامه‌وه‌ن؟ وا به‌شوینمه‌وه‌ن." خوشكه‌كه‌ی به شوینیدا رای كرد و زریكاندی: "راوه‌سته، راه‌سته براله، راه‌سته قسه‌یه‌كم پیته."

وه‌لی شه‌مال به هاواروه وه‌لامی دایه‌وه: "ئاتوام، ئاتوام راه‌ستم. چما نایینی به شوینمه‌وه‌ن؟ لیم گه‌ری با خوم بگه‌نمه شه‌وی و شوینه‌ونكه‌ی بکه‌م، دواتر ده‌گه‌ر پیمه‌وه." ئامینه هه‌رای كرد: "شیته، شیته، شیته..."

جا له‌سه‌ر پۆله قامیشیك دانیشت.

"شیته، شیته، شیته... هه‌تا ئیستا كی توانیوتی له چنگی مه‌رگ را بكا، هه‌تا تو دووهم كه‌س بیت؟ شیته، شیته، شیته... شیته نیو شیته..."

مه‌ستان خه‌یال هه‌لیگرت و له‌و حاله‌دا وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوی قسان بكات، له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: "له‌م دنیا‌یه‌دا كه‌س نامینی. ئه‌وی هاتوه، مردوه. هه‌مووانیش تا دوا هه‌ناسه بو مانه‌وه هه‌ولیان داوه. سلیمانیس كه‌ زمانی هه‌موو بوونه‌وه‌رانی ده‌زانی، ئاخریه‌كه‌ی مرد. چه‌زه‌تی عه‌لی، شمشیری ریپوارانی ری هه‌ق و ری ئه‌شق و ری برابه‌تیش مالاوایی له‌ ژیان كرد. محمه‌د مسته‌فاش سلاوی خوی لی بی له‌و دنیا‌یه نه‌ما. ئه‌نبیا و ئه‌ولیاش هه‌موو مردوون. مرؤف زور مردوون، زؤؤز، بی ژمار. نه‌گه‌ر له‌ نیوان ئه‌و هه‌مووه مه‌رگه‌دا كه‌ لایه‌کی بی بن و سنوره و ژیانیش كه‌ دیسان هه‌ر لایه‌کی بی بن و سنوره، هه‌ر تو بمینی، چ ده‌بی؟ به تاقی ته‌نی ده‌مینی، ئه‌ی بو راده‌كه‌ی؟

ئامینه گوتی: "زۆرم گوت، ئه‌وه‌نده‌م گوت زمانم مووی لی هات. زور سالان گوتم، شه‌ویش گوتم، روژیش... ناچیته گوی. ئاتوانی له‌ رازی مه‌رگ ته‌ی بگا. قایل نابن. چیی ده‌كات ئاتوانی قه‌ناعه‌ت به‌خۆی بینی. سه‌یری ئاوینه ده‌كا و ورد ده‌بیته‌وه و ئیتر ئارا و ئۆقره‌ی لی ده‌بری و یه‌ك پشوو ده‌لی: "كه‌وابوو، كه‌وابوو، كه‌وابوو من ده‌مرم ئه‌وجار له‌ لاقانی وه‌ردینی..."

هممو شەوئ دئ و بە ئالووکە دەلئ، هەستە، هەستە خوشکئ، هەستە دەبئ برۆم. ئیمە لێرە خێرئک نابینن. هەستە، هەستە، هەستە خوشکئ... ئیتر ولاتئک نەماوە پێیدا نەگه پرایتم و شوین نەماوە نەمدیتبئ. دە سائە لێرە بار و بنەمان بە عەرزئ داداوە. دیسان رادەکا. بەلام هەر بە چوکوروا دادا... لوقمانئ حەکیم لێرە دەرمانئ مەرگئ دۆزیوەتەو..."

وہلئ شەمال لہ چپای دولدول وەسەر کەوت. هەرای کرد هەیەتئ، هەموو شتئک دەرمانئکئ هەیە، مەرگئش هەیەتئ. دەبئ هەیبئ... ئەوجار بە نەراندن حەوت جارن بە دەورئ چپای دولدولدا خولایەو... مەرگ دەرمانئ هەیە. هەیەتئ، هەیەتئ، هەیەتئ... مەیە، مەیە ئەئ مەرگ، بەسپایی مەیە، مەیە، مەیە، مەیە، بەسپایی مەیە...

لە داوینئ چپای دولدول، گەیشتبووہ چەقئ ئەو تیشکە مسیپہئ بەسەر چپاکەدا کەوتبوو. لێرە لہ سەر رەوہ زئک راوہستا و یەک پشوو هاوارئ کرد ئەئ مەرگ، ئەئ مەرگ ناتوام ملکەچت بم.

"ئەوہ شئت بووئ، شئت بووئ وہلئ شەمال؟ بتمەمە لای نووشتەنوس، پێشنوئژ و مەلا و شئخ؟ با بتمەمە لای یەکئکئ دووعای قەبوول بئت."

وہلئ شەمال نەراندئ: "ئێوہ شئت بوون. ئێوہ شئت بوون کە ئاوا دەستتان لەسەر دەست داناوہ و راوہستاوان. مەرگ وا وردە وردە دئ. جارئ خێرا و جارئ لەسەرخۆ... تەنیا لوقمانئ حەکیم ئاقل بوو... تەنیا ئەو هەولئ دا بو چارەکردنئ مەرگ. هەر ئەو بەرہەنگارئ مەرگ بووہوہ... هەئ شئتئنہ، شئتئنہ، شئتئنہ، بئ ئەقلئنہ، گەمزەیینہ."

ہاتە بن دار چنارہ ئەستورہکان. چنارہکان پڕ بوون لە هیلانہ، هەر لکئک هیلانہئ جۆرہ مەلئکئ لەسەر بوو. لک و پۆیەکانئ سەرہوہش هیلانہئ گەورہئ لہگ لەگەکان. بە سەر خەرہندئکا بازی دا و کيسەلەکان هەموو خۆیان هاویشتە نئو زەلکاوہ کەوہ. پۆلە ماسیگرہیەک هەلئرئین، هەزاران... ئاسمان پەمەبئ بوو. دندووکە درئژہکانیان بەرہو پێشەوہ و لاقہ درئژہکانیشان بو دواوہ درئژ کردبوو. تاوئک دواتر وە گولۆلەبەکئ پەمەبئ لئ ہات و لہ گۆشەبەکئ تەنکئ زۆنگاوہ کەدا نیشتەوہ. لہگ لەگەکان لہ سەر لۆقہ درئژہکانیان، باروہ بار دەکرد. رئووبەک ملووموئ بوو و بە دیتنئ وہلئ شەمال خۆئ بە دەوہنە جارہ کەدا کرد. بۆقہ شین و زلەکان لہ نئو قامیشەلانہ کەدا خۆیان داووہ بەر ئەو تیرئژہ خۆرہئ خۆئ بە نئو قامیشەکاندا دەکرد. وہلئ شەمال راوہستا و پڕ بە سببەکانئ هەوای هەلئژئ و بە غاردان بەرہو نیرگزہ جارہ کە رۆیشت. نیرگز دەگەیشتە ئەژنؤئ. بۆن و بەرامە رووناکاییە زەرد و سپییەکە،

پیاوی مهست ده کرد و دوور دوور ده پژیی. که گه‌یشته کۆتایی نیرگزه چاره‌که، پیاویکی دیت که به گایه‌که‌وه له دهم زۆنگاوه‌که جووتی ده کرد. پیره‌ژنه‌که‌شی له تهنیشتیییه‌وه بوو.

"سلاو، ماندوو نه‌بن."

"سلاو وه‌لی شه‌مال. سلاو. عه‌مرت دریژ بی براله، راوه‌ستاو بی. ئەو زه‌وی و زاوه به‌من ده‌پری. ئەو خاکه... ئیتر له گیانی خۆم وه‌په‌ز بووم. کارکردنی شه‌و و رۆژمان کۆتایی هات... ئەتۆش، ناخۆ ئەتۆش پارچه زه‌وییه‌ک بۆ خۆت له‌و زۆنگاوه‌دا بر ده‌دی یان نا؟"

پیاوه‌که به‌ ددانه که‌وتوو‌ه‌کانی و لیوه چرچ و شه‌قار شه‌قاره‌کانی و لامله پر له چرچ و لۆچه‌کانی و روومه‌تی وشک هه‌لاتوو و ده‌رپه‌ریو و چاوی به‌قوولداچووی و چه‌ناگه باریکه‌که‌یه‌وه پیده‌که‌نی. پیره‌پیاوه‌که جوړنیک پیده‌که‌نی وه‌ک به‌خته‌وه‌ر بوویت. قاقای پینکه‌نینه‌که‌ی به‌ ده‌موچاوه پر له چرچ و لۆچه‌که‌یدا بلاو ببۆوه و چاوه به‌قوولداچووه‌کانی گه‌ش ده‌کرده‌وه. پیره‌ژنه‌که‌ش وه‌ک می‌رده‌که‌ی پیده‌که‌نی. ئەو تاکه گایه‌ش که گاسنه‌که‌ی ده‌کیتشا و گاسنه‌که‌ش و پیرای ئەوان پیده‌که‌نی.

"هیوادارم خودا کارت راست بیینی."

"ئەتۆ پیت وایه ئەو قامیشه‌لانه هه‌لچۆری و وشک بیته‌وه؟ ئەتۆ دلنیای وه‌لی."

"به‌رد و کوچک و هه‌رچی و به‌ر ده‌ستت دی، بیخه ئیو زه‌لکاوه‌که‌وه. هه‌رچی به‌رده‌ستت که‌وت، زۆر زوو وشک ده‌بیته‌وه. ده‌ستی لی هه‌لمه‌گره. له‌سه‌ری پیداکر به. مه‌به‌زه."

له هه‌ر هه‌نگاوێکی قامیشه‌لانه‌که‌دا که‌سیک ده‌بینرا... هه‌ندی خه‌ره‌ندیان هه‌لده‌که‌ند، هه‌ندی به‌رد و خۆلیان له زه‌لکاوه‌که‌ ده‌کرد... پیره‌کان، گه‌نج و مندال و ژنان و کچان...

مه‌لا هه‌یدەر، له دهم قامیشه‌لانه‌که و له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک دانیشتبوو و جگه‌ره‌ی به‌بادا ده‌کرد. ردین و قژ و سمیلی ماش و برنجی ببوو. دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی سه‌ری تووکی سمیله‌ بژه‌که‌ی زه‌رد کردبوو. په‌نجه‌کانی ده‌ستی راسته‌شی زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوون. ده‌موچاوی وه‌ک باینجانی به‌ر هه‌تاو چرچ ببوو و له‌و چرچ و لۆچانه‌دا چاوه‌کانی قوولتر دیار بوون... که وه‌لی شه‌مالی دیت وه‌ده‌نگ هات: "راوه‌سته وه‌لی شه‌مال! راوه‌سته. وه‌ره ئیره، وه‌ره کارم پیتته."

وه‌لی شه‌مال هه‌نگاوی شل کردنه‌وه و سه‌ری به‌ردایه‌وه و ده‌ستی شوپ کردنه‌وه و به‌ره‌و لای مه‌لا هه‌یدەر چوو. مه‌لا هه‌یدەر ده‌ستی له خاکه‌که‌ دا و گوتی: "وه‌ره له لام دانیشه. هه‌ر لی‌ره دانیشه."

وه‌لی شه‌مال وه‌ک مه‌ر سه‌ری به‌رداوه و هات و له تهنیشتیییه‌وه دانیشته.

"دولدول له شوپنیکي ټوبه‌بری به‌مهن، ټیستاش وا شهر ډه‌کات، ډه‌زانی؟"
"نه‌مده‌زانی."

"دوو ټه‌سپ ههن که نامرن. ټه‌وانه ټاوی حه‌یاتیان خواردووه‌ته‌وه... به‌کیکیان دولدوله‌که‌ی
حه‌زرتی عه‌لیبه و ټه‌وی دیکه‌ش قیراته‌که‌ی کویر ټوغلیبه. هیچ بنیاده‌می‌ک ناگاته ټه‌و پله و
پایه‌یه‌ی ټه‌و دوو ټه‌سپه‌ی ټیدن. ډه‌زانی بو؟"

وه‌لی شه‌مال وه‌لامی دایه‌وه: "نازائم. ټه‌من هیچ سهر له‌و شتانه ډه‌رناکه‌م."
مه‌لا حه‌یدری لیو به‌خنده‌ گوتی: "زور راده‌که‌ن. به‌رده‌وام راده‌که‌ن و مه‌رگ هه‌رگیز ټوژی
پیتیان ناشکیڼی. خودا ټه‌وه به‌نه‌سپه‌ی هیچ که‌س نه‌کا... هه‌تا دنیا دنیابه‌ ډه‌رد و داخ و ټازار
و کویره‌وه‌ری ده‌بینن. دنیای ډه‌وربه‌ریان کاول ده‌بی و ټه‌وان هه‌روا سه‌یری ده‌که‌ن. هه‌موو
روژی له‌گه‌ل هه‌ر که‌سینکدا که‌ ده‌می، ده‌مرن و له‌گه‌ل هه‌ر که‌سینکدا که‌ ټازار ده‌چیژی،
ټه‌وانیش ټازار ده‌چیژن. که‌س نازانی ټه‌و ټه‌سپانه چ تاوانیکیان کردووه که‌ خودا ټووشی ټه‌و
چاره‌نووسه‌ی کردوون و نایانمړینی."

وه‌لی شه‌مال نه‌راندی: "ټه‌من چوزائم."
مه‌لا حه‌یدر گوتی: "جا بو ډه‌نه‌رینی؟ مه‌گورینه، گوی ډه‌یه. ټه‌و ټه‌سپانه شهر ډه‌که‌ن...
دولدول له‌ پیناوی برابه‌تی و ناشتی و ټازادیدا شهر ډه‌کات. قیرات له‌ پیناوی به‌کسانیدا به‌ نیو
شه‌پولی خویندا قه‌له‌مباز دده‌ات. هه‌ر ده‌لیڼی خودا وه‌ک نه‌مری کردوون، ټه‌رکه‌که‌شيانی دیاری
کردووه."

وه‌لی شه‌مال دیسان نه‌راندی: "کور ټاخر من چوزائم."
مه‌لا حه‌یدر، پیره عه‌له‌ویه‌که‌ هه‌ستا و گوتی: "مه‌رگ شتیکی باشه. مه‌رگ بو ټه‌و
که‌سه‌ی ټیده‌گات، باشرین ژبان، وه‌لی شه‌مال."
"من ټیناگه‌م، ناتوانم ټیی بگه‌م."

مه‌لا حه‌یدر له‌ نیوشانی وه‌لی شه‌مالي راکیشا و گوتی: "چاوه‌ریم. چاوه‌روانم براله. ټه‌تو
ټه‌و سه‌یاره و کامیونه زه‌به‌لاحانه‌ت دیتبوو، که‌ هاتبونه دم زه‌لکاوه‌که و دواي ماوه‌یه‌ک
ررویشتن؟ چاوه‌رپی ټه‌وانم. ده‌لین دینه‌وه. ده‌لین که‌ هاتنه‌وه له‌ ماوه‌ی چهند مانگی‌کدا ټه‌و
زه‌لکاوه هه‌لده‌چورپینن. چاوه‌ریم بزائم ټه‌و کاره‌یان چوڼ پی ډه‌کری. ده‌مه‌وی بزائم چ شتیکی له
بن ټه‌و ټاوانه‌وه دینه‌ ډه‌ری؟ خه‌وم لی ناکه‌وی، هه‌ر ده‌مه‌وی بزائم. ډه‌زانی ټه‌و کامیون و شته
که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه؟"

وهلی شه‌مالّ وه‌لامی دایه‌وه: "نازاتم."

دهرپه‌ری و له لاقانی وه‌رانده‌وه. مه‌لا حه‌یده‌ریش به دوایدا هه‌رای کرد: "را بکه، ئاده‌میزاد ملیۆنێک ساڵه راده‌کا، به‌لام به هیچ کوی نه‌گه‌یوه. مرۆفایه‌تی دوو هه‌نگاو نه‌چوه‌ته پێشی. رااااا بکه..."

وهلی شه‌مالّ روه‌ی له رێبه‌که کرد و خێراتر رایکرد. داوه‌کانی به‌جی هیشته و پۆله بنیاده‌میکی دیت که له نیۆقه‌دیانه‌وه به‌ره‌و ژوور روه‌ت بوو و پاچ و پیمه‌ره‌یان پی بوو. ده‌موچاروی هه‌موان تاو بردبووی و روخساریکی وشک و تووره‌یان هه‌بوو. قولینچکی چاوه‌کانیان پر بوو له چرچ و لۆچ و په‌راسوویان دهرپه‌ریبوو. ده‌لینگیان لی هه‌لکردبوو و به‌له‌کیان بریندار و رووشا بوو. گوتیان "ئه‌وه بۆ کوی ئاوا به تالوکه؟ ئه‌تۆش وه‌ره ده‌ست بده پاچ و پیمه‌ره و له‌گه‌لمان به وه‌لی شه‌مالّ."

"ناتوام."

ئه‌وه‌ی گوت و رای کرده‌وه. له مه‌ودایه‌کی دوورتر، نزیك لیواری رووباره‌که‌ی جه‌بهان پاناوکه زه‌وییه‌ک تاگری تیبه‌ریبوو و تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد دووکه‌ل و بلیسه‌ بوو. به‌ره‌و ئه‌وی رۆشیت. دیسان پۆله پیاویک به پاچ و پیمه‌ره‌وه ده‌هاتن و راده‌بردن و ده‌یانگوت: "وه‌ره وه‌لی شه‌مالّ، له‌گه‌لمان وه‌ره."

هه‌مووان ویکرا پیده‌که‌نین. هه‌مووان شه‌لالی ئاره‌قه بوون. وه‌لی شه‌مالّ

نه‌راندی: "ناتوام."

ئیت چاوه‌کانی لیک نا و به شله‌ژاوییه‌وه به‌ره‌و ئه‌وه عه‌رده رۆشیت وا بلیسه‌ی لی به‌رز ده‌بووه‌وه. گرمه‌یه‌ک له دواوه‌ی هات. چه‌ندی پتر رایده‌کرد، گرمه و هاره‌هاره‌که‌ش به دوایدا ده‌هات. خۆی به بلیسه‌کاندا کرد. ده‌وری ده‌وه‌نه‌کانی لیدا و له خه‌ره‌ندیک په‌ریبه‌وه و خۆی دایه په‌نا چیمه‌نکه‌کان و له زه‌وییه‌ گرگرتوه‌که په‌ریبه‌وه و گه‌یشته دم چۆمه‌که‌ی جه‌بهان. چۆمه‌که ده‌تگوت راوه‌ستاوه. تاوه‌که که‌وتبووه سه‌ری و ده‌دره‌وشایه‌وه. سیبه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌دی که که‌وتبووه سه‌ر ئاوه‌که‌وه. جووله‌ی پیبه‌کان به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه ترسینه‌ر بوون. بنیاده‌می روه‌ت و قوه‌تی پاچ و پیمه‌ره به ده‌ستیشی له ئاوه‌که‌دا دیت و گوئی له هه‌لا و هه‌نگه‌مه‌شیان بوو. سه‌ری له ئاوه‌که‌نا. ده‌نگ و هه‌لا و گرمه‌ گرمه‌که له‌نه‌کاو برایه‌وه. له ئاوه‌که‌هاته ده‌ری و گه‌رایه‌وه. پۆله پیاویکی پاچ و پیمه‌ره به‌ده‌ستی دیکه‌شی دیت. مندال و پیر و نه‌خۆش و کچ و ژنان پۆل پۆل به به‌رده‌مییدا تیبه‌په‌رین و به ته‌ور و ته‌ورداس و که‌لوپه‌لی دیکه‌وه... ریزیان

به‌ستبوو و شه‌لالی ئاره‌قه به‌رهو ئاناوهرزا دهرۆيشتن. وه‌لی شه‌مال به‌ تهنیشتیاندا تیده‌په‌ری و بوئی ترشای ئاره‌قه‌یانی بو ده‌هات. ده‌موچاوه ره‌شه‌لگه‌پاوه و تاویردووه‌کانیان، ئاره‌قه‌ی کردبوو و له‌به‌ر تاوه‌که ده‌بریسکایه‌وه. خۆل و ئاره‌قه‌ تیکه‌لاوی یه‌کتري بیوون و له‌سه‌ر برۆ و مژۆله‌کانی ببووه‌ سواغ. گوتیان: "وه‌ره، وه‌ره وه‌لی شه‌مالتر"

ئه‌وجار راوه‌ستان. له‌ پێشدا منداله‌کان پێی پیکه‌نین، ئه‌وجار ژنه‌کان و به‌سالآچووه‌کان و کیژۆله‌کان. هه‌موو روخساریان زه‌رد هه‌لگه‌پاوه‌بوو. هه‌موویان له‌ نۆبه‌تیدا چه‌قوچۆیان بوو. "وه‌ره، وه‌ره وه‌لی شه‌مال... ده‌چین زه‌لکاوه‌که وشک ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌تۆش له‌گه‌لمان وه‌ره.

پاچ و پیمه‌ره‌یه‌که بو خۆت په‌یدا بکه و وه‌ره..."

"ناتوایم، ناتوایم."

گوتی و ئاوپێکی دایه‌وه.

گوتیان: "گه‌ست به‌دواوه‌ نییه. مه‌ترسه. ئیمه‌ لێره‌ین."

"ناتوایم، ناتوایم."

له‌و لاتره‌وه، ژن و پیاویک تا نیۆقه‌دیان له‌ زۆنگاوه‌که رۆچوویون و قامیشیان دهرپی. ئه‌و قامیشانه‌ی ده‌یانرپین، منداله‌ روت و قووته‌کانیان ده‌یانبردنه‌ دهره‌وه. وه‌لی شه‌مال که به‌ویدا تیده‌په‌ری، کابرا سه‌ری هه‌لینا و ده‌ستی کرده‌ سیبه‌ری چاوه‌کانی و گوتی: "وه‌لی شه‌مال کارپێکی باشتان کرد. ئه‌تۆ و مه‌ستان ده‌لیم. کارپێکی باشتان کرد. زه‌وی و زاریکی زۆرمان ده‌بی. زۆر و زه‌بهند. ئه‌منیش ده‌که‌ومه‌ گه‌ل وهرزیر و جووتیاره‌کان. قامیش بو که‌پر ده‌برم. کاتی کارم نه‌ما، له‌گه‌ل ژن و منداله‌که‌م پاچ و پیمه‌ره‌ی هه‌لده‌گرین و ده‌چینه‌ به‌تالکردنی ئاوه‌که‌ی ئاقچاساز. ئه‌تۆش وه‌ره. ئه‌تۆش... ئاوا نابێ. ده‌ستیک به‌ ته‌نیا ته‌قه‌ی نایه."

وه‌لی شه‌مال: "ناتوایم. ئیمه‌ ئاقچاساز پر ده‌که‌ینه‌وه له‌ خۆل."

پیاوه‌که: "ناکری. ناکری."

جا ته‌وه‌رداسه‌ تیزه‌که‌ی داھینا. سی قامیشی مه‌یله‌وره‌شی ئه‌ستور هه‌ر یه‌که‌ی هینده‌ی مه‌چه‌کی ده‌ستیک به‌ گوله‌کانیانوه به‌لاداھاتن و که‌وتنه‌ نیو ئاوه‌که‌وه. له‌گه‌ل هه‌ر داھینانه‌وه‌یه‌کی ته‌وره‌داسه‌که‌ی و که‌وتنی قامیشه‌کان، دهنگی وه‌شاندن و که‌وتنه‌کان هه‌لده‌ستا. گوتی: "ده‌ست راگره‌ براله، ده‌ست راگره‌ با من تیه‌پریم."

ده‌می ته‌وره‌داسه‌که‌ی وه‌ک مووسی ده‌لاک ده‌بریسکایه‌وه.

"ده‌ست راگره‌ براله، ده‌ست راگره‌."

رودیهک بنیادهمی زردهه لگهراو به دهم قامیشه لانه که وهریبوون. ههنديکيان قاميش و ههندي جهگن و ههندي سوو و ههندي حهيزهران و ههندي داريان دهبړي و ههنديکيش گيايان ددهووري. ههنديکيشيان برد و لم و کوچکيان دهبرد بۆ زۆنگاوه که. ههندي که سيشيان جوگه يان لي ددها بۆ تهوهي ناوي تهو زۆنگاوه يان و بهرينه ههلچوپړينن.

دور له باوهړ بوو. به لام زۆنگاوه که ههر دههات و وشکي دهکرد و زهوي و زاره وشکه و هبوو و شهقار شهقاره کان ورده ورده پتر دهبوون. تهوه چون دهکرا؟ تهنانهت تهوانه ي خويان بۆ وشکه رندهوهي زۆنگاوه کهش ماندوو دهکرد، نه ياننده زاني چونه. سهدان کهس له سهدان لاهو بيوچان جوگه له يان لي ددها...

پيره ژنيک، که مهمکه کاني چرچ ببوون وهک جووته گوره و بيه کيان لي هاتبوو، به دهستي په لئه په لئه و لهړ و له رزۆکه وه، گلي له قولکه يه که دهکر.

"وهره، وهره و هلي شه مال، وهره ياريدهي من بده... وهره..."

وهلي شه مال راوهستا و سه يړيکي کرد. قولکه که هينده ي ته ژنويه قول بوو. ژنه گوتي: "ئيمه بيوستيمان به زهويه. مندا و نهوه کاتم نويه تيبان گرت و ته من به تهنه قامیشه لانه که وشکه ده که مه وه. ليړه خانوو دروست ده که ين."

ژنه شو تيبکي قامیشه لانه که ي نشان دا و له سهر ي رويشت: "له هوه نديش ريحانه ده چينم و نا ليړه شه وه گولي مه خهړ و شه بوؤ و ... جا له به يان بيه وه هتا تيواري ههر بۆن و به رامه يان به ولاتدا بلاو ده بيه وه."

وهلي شه مال له بن ليوانه وه گوتي: "نازائم. ناتوئم تبي بگم. به خودا ناتوئم... گونديي سه گباب... وهک مار و ميروو بهو قامیشه لانه وهریبوون... وهک نهدي و بديان و تبي که وتوون ده ليني هه موو ناوي تهو قامیشه لانه هه لده لووشن. هيچ کهس باشاريان ناکا. تهنانهت چيا به رزه کانيش خويان له بهر ناگرن."

سهدان ژن و پياو و مندالي دي، که ههر هه موويان قوراوي و توژاوي بوون. به کويره ربيهي نيوان قامیشه لانه چره که دا که سهر يان ليک دابوه وه، تيبه پري و گه يشته گونديک که خانوه کانيان له قاميش دروست کردبوو. خه لکه که به پير و گنج و منداله وه، له بن چناريکي نيوه راستي گونده که به سهر يه کدا که وتبوون و ده يان نالاند و ده کپرو زانه وه: "ناي سووتام، ناوړم تيبه ربوو... باوکه رۆ "تا" کوشتمي."

"کوا تهوه ژيانه."

عەلى رەزا دريژە بە نالینەوہ گوتى: "زەوى و زارمان ھىہ. زەوييەك، كە ئەگەر رۇحى بنیادەمیشى لى بچینی، شین دەبیتهوہ . گوندهكەمان ناو ناوہ گیان رزگارکەر. ئیترە رزگاریدەرە."

"تۆ خوا ئەوہ ژیانە؟ ئاخەر ئەوہ چ ژیانیکە؟"

"نۆبەتییە، دى و دەروا. مردنیكى ناوا زۆر باشترە لە مەرگی دیکە."

وەلى شەمال گوتى: "تیناگەم، ناتوانم تى بگەم."

باى رۆژئاوایی ھەلیکرد و گێژەلووکە لە دەم دەریای ناوہراستەوہ ھەستان. گەوالە ھەورەکان ھەستان.

"ناتوانم تى بگەم، ناتوانم..."

پەرە پیاویك كە چاوەکانى سەوز سەوز، ردینەكەى سپى سپى، روخساریكى گەشى وەك گول و چەناگەبەكى جوان و لیوہەکانى بارىك بوون، گوتى: "بە ئیترە دەلین چىپلاق لار واتە (رووتەکان). زۆرمان بە نۆبەتتى و لە برسان مردن. بەلام ھەرچۆنیک بى، ئەو گونده كە لویچە خۆلیكى، خوینى پیاویك دینى، ئیستى ئیى خۆمانە..."

وەلى شەمال كەوتە نیو گەوالە تەپۆبەكە و كە ھاتەوہ دەرى، دەست و دەموچار و پى و پشتى ئاوسابوون. تەپۆكان لەسەر كراسەكەشییەوہ پێوہیان داو.

وەلى شەمال گوتى: "تەپۆ ئیسقاندار. ئیسقاندار. ئەوانە تەپۆ نین، بالئەدەن و لە تەپۆ دەچن. باشە خودا ئەوانەى بۆ دروست کردووە؟ بۆچی ناوای دروست کردوون؟ نازانم، بۆم ناچیتەوہ سەر یەك..."

كە گەبیشتەوہ مالى، بۆنى ساوار و ئەو رۆنە ھەلقراوەوہى بۆھات كە بەسەرى داكرابوو. دەسبەجى دەریەرى. خوشكەكەى بە شوینیدا دەنگى لى بەرز بۆوہ: "مەرۆ وەلى شەمال. شتیكى تالمان لى قەوماوہ. كیشەمان تووش بوو، وەگەرئى، راوہستە."

مەستان نەراندى: "راوہستە."

لە میلی تەفەنگى راكیشا و گوتى: "رانەوہستى لیت دەدەم. راوہستە وەلى شەمال."

وەلى شەمال راوہستا و گوتى: "برسىمە مەستان. لە برسان وەختە بم."

كۆرەكانى مەستان و بووك و كچ و كۆرەكانى، و بووك و كچ و نەوہكانى خوشكەكەى ھەر كامە و بە جەوالینك خۆلیان دەبرد بۆ قامیشەلینەكە. رینگەبەکیان بە نیو قامیشەلینەكەدا كەردبۆوہ كە پانابییەكەى ھەر پینچ ھەنگاو و دريژییەكەشى ھەر سەد ھەنگاویك دەبوو. بەلام

ئەوانەى كاريان دەكرد، ئەوئەندە ماندوو بېوون تىن و گورپان تىدا نەمابوو. كە بەرپىيەدا دەرپىشتن لاقيان تىك دەئالان و بەلادا دەھاتن و جارى وابوو بەسەر يەكتريدا دەكەوتن و وەبن جەوالە گلەكان دەكەوتن.

"وەرە بە قوزەلقورتى بکہ."

خوشكەكەى بوو ئەوئەى گوت و قاپە ساوارىك و پىالە دۆيەك و چەند نان و پىيازىكى لە سەر چىمەنەكە لەبەر دەمى دانا. وەلى شەمال پەلامارى خواردنەكەى دا. ئەگەر چاوت لە خواردنەكەى بوايە، دەتگوت دەمپكە برسېتىبى كېشاوہ.

مەستان بەرەوروى دانىشتىبوو و سەرسورپماوانە سەيرى خۆى و چىشت خواردنەكەى دەكرد. وەلى شەمال ئەوئەى بۆيان دانا، بوو، حەپەلووشى كرد و لە حالىكدا بە پشتى دەستى دەم و سىملى دەسپىيەوہ، ھەراى كرد: "خوشكى چۆرپكەم ئا و دەيە."

مەستان ھىشتا سەرى لېى سورپ مابوو. تا ئىستاشتى واى نەدېتېبوو كە نەفەرىك لە چاوترووكانىكدا ئا و سەفەيەك رامالى.

"ئەى ھاوار، سوبجانەئلا."

وەلى شەمال دواى خواردنەوئەى ئا وەكە، گوتى: "وشكى دەكەنەوہ. لە رىگە و چىا و چۆلان، خەلكىكى رەش و روتم دىت بەپاچ و پىمەرەوہ دەھاتن... ژن و مندال و كچم دىتن كە وەك مار و مېروو بەرەو زۇنگاوەكە كەوتبۇنە رى. ھەر كەسە و لە لايەكەوہ جۆگەلەيەكى لى داوہ و بە پىيى تواناى خۆى خەرىكى ھەلچۆراندنى ئاقچاسازە. ھەموو تاسەبار و برسېيى زەويىن. خەلكى ئەو لايە ھەموو بى زەوى و زارن. سەد خۆزگە بە خۆمان. بىيادەم لە دەم ئاقچاساز وەك كرم بەسەر يەكدا كەوتوون... لە سەر چاوم مەرج و گرىو دەكەم، مانگىكى دىكەى پىناچى ئەو ئاقچاسازە ھەلدەچۆرپىن. گوندى چىپلاق لار و جان قوتاران "گيان رزگاركەر" م دىت. ھەموو، لە حەوت سالانىانەوہ تا حەفتا سالانىانەىان لە نۆيەتىدا وەك سەگ ھەلدەلەرزىن و چەقوچۆيان بوو، بەلام زەوى و زارىيان ھەبوو. زەوييەك ئەگەر گىيانى بىيادەمت تىدا چاندىبايە، شىنى دەكردەوہ. ئەگەر بىيادەمىك سەعاتىك لە جىبى خۆى نەجوئىت، لاقەكانى لە زەوييەكەدا پنچ دادەكوتن و تەپلى سەرى چرۆ دەكات."

مەستان گوتى: "راوہستە."

خوشكەكەى گوتى: "راوہستە. ياخوا كوئىرايىت دايە وەلى. تاوتىك ئۆقرە بگرە، دوو قسەمان

پىتە."

كوپ و بووكانىش گوتىيان: "راوہستە، راوہستە، قسەيە كمان پىتە."

وهلی شه‌مالّ دواى خوارنده‌كه‌ى ده‌موده‌ست دهرپه‌رى و وه‌رى كه‌وت و له‌ چاو‌ترووكانىكدا له‌ چاوان ون بوو و له‌ دوور دووره‌وه، له‌و به‌رى مي‌شه‌لانه‌كه‌وه‌ ده‌نگى ده‌بيسترا: "ده‌گه‌ريمه‌وه، تاوئىكى دى ديمه‌وه."

بنياده‌مه‌كان به‌ ته‌ستوى بي‌ هي‌ز و لاره‌وه، سه‌رتاپا قوراوى و ده‌لينگى هه‌لمالدراو و روخسارى زه‌رده‌وه، له‌ نو‌يه‌تى و هه‌لوئىكى بي‌ وچاندا.

خه‌لكي‌ك له‌ سه‌ر واى واي‌لييه‌وه، له‌ لاي چانكازاوه ده‌هاتن. جه‌ماوه‌ريكى زور كه‌ به‌ دري‌تايى ري‌يه‌كه‌ ريزيان به‌ستبوو. هوزي‌ك بوون له‌ حالى كو‌چكردن‌دا. هه‌رايان كرد: "ئه‌هوى كاكي ري‌يوار، راوه‌سته كارمان پي‌ته."

وهلى شه‌مالّ راوه‌ستا. پيره‌ پياوي‌ك كه‌ به‌ شه‌له‌شه‌ل دهرؤيشت، هاته‌ پي‌شه‌وه و لاقه‌ خواروخ‌يچه‌كاني لي‌ك ئاوه‌لاكردن و راوه‌ستا. ني‌وشانى پان و شه‌ويله‌كى توند و تو‌كمه‌ بوون. تالي ردئى ده‌تگوت شريت. پرسى: "ئه‌و ري‌يه‌ ده‌چي‌ته ئاقچاساز؟ ده‌لي‌ن ئاقچاساز دابه‌ش ده‌كه‌ن، وايه‌؟"

وهلى شه‌مالّ وه‌لامى داوه: "نازاتم. تي‌ناگه‌م. سه‌رده‌ر دهرناكه‌م..."

گه‌يشته ئه‌و شوئيه‌ى ئاقچاساز و رووبارى جه‌بهان ده‌گه‌بيشته‌وه يه‌ك. كو‌مه‌لي‌ك پياو، كه‌ له‌ ني‌وقه‌ديانه‌وه به‌ره‌و سه‌ر رووت بوو، له‌ جه‌به‌جانه‌وه هه‌تا قاميشه‌لانه‌كه‌، به‌ دووى يه‌ك‌تريدا ريز ببوون و بي‌ راوه‌ستان زه‌وييه‌كه‌يان هه‌لده‌كه‌ند. به‌يتا په‌يتاش هه‌ر شه‌پولي بنياده‌م بوو كه‌ له‌ خوارووى كو‌زان و ميسيس و چياكاني فه‌ككه‌ و زينوئى موغاره و گو‌ك سو و ئانديرين و ئيل ئوغلى و ده‌وروه‌رى ته‌نتيپ و زخي‌رلى و ساقچار گو‌يزووه‌وه... ده‌هاتن. هه‌ر ده‌گه‌بيشتنى، به‌ پاچ و پيمه‌ره و بي‌له‌كانيان، ده‌ستيان ده‌كرد. ئه‌وانه‌ى له‌ ني‌وقه‌ديانه‌وه به‌ره‌و زوور رووت بوون، شان به‌ شانى يه‌ك نو‌قى كاره‌كه‌يان بوون. هه‌ندى له‌ وه‌رزيره‌كان ده‌يانگوت: "ئه‌و ئاوه به‌ كه‌س هه‌لئاچوري." هه‌موو رهنج به‌ خه‌سار ده‌بن."

"ده‌ولت ئه‌و هه‌موه‌ گه‌لابه‌ و شو‌فل و كاميونه‌ى هي‌نا، هه‌ر يه‌كه‌ى هي‌نده‌ى دي‌وه‌زمه‌يه‌ك ده‌بوون، هاتن و نه‌ روژي‌ك و مانگي‌ك، بگره‌ چهند مانگان له‌ دم ئاقچاسازى مانه‌وه و لي‌ى ورد بوونه‌وه، به‌لام چونكه‌ زانيان هي‌چيان بي‌ ناكري، چوني‌ هاتبوون ئاوا گه‌رانه‌وه. جا ئه‌وه ئي‌ستاش ئه‌وانه‌ ديه‌انه‌وى به‌ پاچ و پيمه‌ران وشكى بكه‌نه‌وه، هه‌ى تر‌حيو، لي‌نگه‌رى با دواى هه‌لچوراندى ئاقچاساز بچن دهرى‌اى سپى ئاوه‌راستيش هه‌لچورينن. تر‌حيو. ئي‌وه ده‌زانن چي‌ها زه‌وى له‌ بن ئه‌و ئاوه‌دا نووستوه‌وه؟"

"كه‌س ناتوانى ئاقچاساز هه‌لچورينى. ئه‌وه كارى بنياده‌مان ني‌يه."

ناقچاساز هزاران کانیی له بنییهوه هه‌لده‌قولین.

"ناقچاساز نه‌که به هزار چاوه‌کانی، تهنه‌ت نه‌گه‌ر به سه‌ده هزار چاوه‌کانیشه‌وه هه‌لقولی، خۆ له به‌ر نه‌وه هه‌مووه بنیاده‌مه رانگری. له هه‌مبه‌ر نه‌وه هه‌مووه بنیاده‌مه‌دا، نه‌که ناقچاساز، بگره هیچ شتی‌ک خۆی ناگری. هیچ شتی‌ک."

وه‌لی شه‌مال‌که‌یفی ساز بوو. تارماییه‌که‌ی پاش خۆی له‌بیر کردبوو.

"نه‌گه‌ر ناقچاساز به سه‌ده هزار، به ملیۆن‌تی‌ک چاوه‌کانیشه‌وه هه‌لقولی، دیسان هه‌لیده‌چۆرینن." وه‌لی شه‌مال‌رای ده‌کرد. راکردنی لی‌ببووه عاده‌ت. رای ده‌کرد و دووپاته‌ی ده‌کرده‌وه: "سه‌ده هزار کانی، سه‌ده هزار..."

مه‌ستان بانگی کرد: "به‌سه راده‌سته وه‌لی شه‌مال. نامه‌ردی مه‌که. سه‌بیر بکه نه‌وه‌نده‌م به‌کۆل، خۆل کیشاوه، هه‌موو پشتم بلۆقی کردوو. وه‌ره سه‌بیری خوشکه‌که‌ت بکه، سه‌بیری بووکه‌کانی و کچه‌کانی و کورپه‌کانی، وه‌ره پروانه، هه‌ر هه‌موومان نه‌وه‌نده‌مان کویره‌وه‌ری دیتوو، وه‌ک کۆیله گاوه‌کانمان لی‌هاتوو."

وه‌لی شه‌مال‌گوتی: "هه‌لده‌چۆری. له جه‌بهانه‌وه تا ئاناوه‌رزا، ده‌رزی هه‌لاوتی وه‌عه‌رزی ناکه‌وی. هه‌ر جمه‌ی دی. هه‌مووشیان پاچ و بیتمه‌ریان بییه و بو‌هه‌لچۆراندنی ناقچاساز جوکه‌ لی‌ده‌دن." هه‌موویان یه‌که ده‌نگ هه‌ریان کرد: "وه‌ره نه‌تۆش کار بکه."

مه‌ستان گوتی: "تووشی کیشه‌یه‌که بووین وه‌لی شه‌مال. ده‌لیی سه‌رمان بی‌به‌لا و قوونمان بی‌گیچه‌ل‌نابی. جافر به‌گ‌هات و گوتی ده‌بی‌لی‌ره برۆین. دیسان دیته‌وه. تو‌ده‌لیی چ‌بکه‌ین؟" وه‌لی شه‌مال‌هیچی نه‌گوت. چوو به‌شت چناره چره‌که‌وه و ده‌ستی کرد به هه‌لکۆلین. هه‌لیده‌که‌ند و جه‌واله‌که‌ی پر ده‌کرد و به‌کۆلی خۆی داده‌دا و ده‌بیرد و له‌ئاوه‌که‌ی ده‌کرد. به‌بی‌نه‌وه‌ی قسه‌یه‌که بکات زه‌رده‌یه‌کی ده‌هاته سه‌ر لی‌وانی بو‌نه‌وه خوارزایه‌ی که زارکی جه‌واله‌که‌ی بو‌ده‌کرده‌وه. زه‌رده‌یه‌کی به‌خته‌وه‌رانه. چیی به‌دلیدا ده‌هات که ئاوا شه‌لالی ئاره‌قه، یه‌که پشوو زه‌رده‌ی ده‌هاتی؟ که‌س له‌روخسارییه‌وه هیچی لی‌تینه‌ده‌گه‌یشت.

ئاۋەكە كىشابۆۋە. خاكەكە بەرە بەرە وشك دەبۆۋە و شەقار شەقار دەبۇو. مەستان دەيگوت: "ئاۋا باشترە ئاۋا بېرى بدەين."

زەويىيەكەيان بەو گلەي ھەئيان دەكەند و دەيانھيئا، بې دەدا و پوانيان دەكرد و ئەو بەشەي مابوۋ وردە وردە وشك دەبۆۋە و دەقەئشى.

"ئەگەر ئاۋا دەۋرى بدەين، ئاۋەكە دەكشيتتەۋە... ئاي پىشتم، ۋەي باۋكە، ئاي پېرى و ھەزار ھەيف..."

ۋەلى شەمال كېرەي بەياني لەخەۋى ھەلدەستا و ھەموۋان ۋەخەبەر دېئا و مليان لە كار دەنا. بەريانە گلەكەيان بەرەو چەقى زۆنگاۋەكە دەكشاندەۋە و ئەوجار دەۋرى ئاۋەكەيان دەدا. ئاۋە دەۋرگېراۋ و دابېئندراۋەكە خېرا وشك دەبۇو. زەويىيە دەۋرەدراۋەكان رۆژ بە رۆژ زۆرتر و بەرېنتر دەبۇنەۋە. وشك كېرەۋەي ھەر پارچەيەك بۇ ئەۋان جېئزەيەكى خۇش بوو. ھەر كامەيان لە مائەۋە، ۋەك داھېئانېكيان كېرېت و سەرگەۋتېكيان دەستەبەر كېرېت، مەست و سەرخۇش و بەكەيف بوون. ۋەلى شەمال دەيگوت: "ئەۋە بە چارى خۇم دېتم ھېچ شتېك لە چىنگى ئەو بىيادەمە قوتار نايى. لە بنارى ئاناۋەرزائە ھەتا روبرەكەي جەيھان، جۇگەيەكيان لېداۋە ھېندەي بەزنى بىيادەمىك. ئەو جۇگەيە زۆرى پېئناچى ئاۋەكەي ئاقچاساز ھەلدەچۆرېئى."

ئەو كاتە ئەي دارەكان چىيان لى دى؟ ئەو گول و بالندە و مېشەنگوين و مار و رېۋى و كەروئىشك و چەقەل و ماسىيانە... چىيان لى دى؟ تۆ بلىنى بىرن؟ چما ئەو قامىشەلانە ئەو ھەموۋە سالە شوئېنى ھەۋانەۋەي ئەۋانە نەبوو؟

مەستان و ۋەلى شەمال و ھەموۋە ئەۋەي لەو دوو مائەدا دەزبان، ھەر ئېسك و پېستيان پېۋە مابوۋ، بەلام بەكەيف و شاد بوون و لە بەيانييەۋە تا ئىۋارى تاسەبارانە خۇيان ماندوۋ دەكرد.

مەستان دەيگوت: "زەوى شتيكى ديكەيە. زەوى شتيكى ديكەيە كاكە وەلى. بروانە،
 بنيادەميكى وەك تۆ بە چل پەت و گوريسەو بەخۆيەو شەتەك دا."
 وەلى شەماليش دەيگوت: "وہللا شەتەكى دام. باشيشى شەتەك دام. جا ئىستا لینگەرى با
 گوندى خەرەندەكەيان لى بدن. ئاوەكە زوو ھەلدەچۆرى. لە رۆژيكدە."
 پشت ئەو چنارەي گلەكەيان لى دينا، قول ببور. مەستان گوتى:
 "ھەر بارانتيك ببارى ئيرە دەيئە گۆل، كاكە وەلى."
 "دەي با بېي، وشكى دەكەينەوہ."

وەلى شەمال، مەرگ و ترس و تارمايەكە و ھەموو شتيكى لەبىر چووبۆوہ. ھەموو
 شتيكى خاك... كە دادەنيشت بۆ ئەوہى پشويەك بەدات، يان نارەقەي نيوچاوانى دەسپيەوہ و
 پاچ و پىنمەرەكەي دادەنا، چاوى لەسەر ئەو خاكە لەنگەرى دەگرت، كە لە قاميشەلانەكە
 دەرھينرايوو. دوو پياوہ بەسالآچووەكە وەك دوو منداليان لى ھاتبۆوہ. دليان كەيلى خۆشى و
 شادبيەكى مندالانە بوو.

"سەيركە كاكە وەلى... ليرە ھەنار دەچەقيئەم، لە بەشەكەي خۆمدا. ئەگەر ويستت لە بەشەكەي
 تۆشدا دەچەقيئەم. ھەنارى باش. ھەر يەكەي ھيئدەي سەرى بنيادەميك. ھەنار ميودى بەھەشتە و
 لەو خاكەشدا باش پيئدەگا. ھەنارى متوربەكراو... ليرەش ھەنجير دەچەقيئەم... لە بەشەكەي خۆمدا.
 ھەنجيري ھەنگوينى، وەك كارەبا. لەوانەي شيلە لە درز و كونيانەوہ ديتە دەرى. ھەنجيرەكان ھەتا
 زستانيش دەميئەنەوہ و بە سەر لك و پۆيەكانييەوہ دەبرۆين. ديارە بە مەرجيئە قومرييەكان
 تالانيان نەكەن. بەلام چما دەھيئەم قومرييان لى نزيك بيئەوہ... تا ئيرەش پرتەقالي لى دەچەقيئەم.
 ئيرە پەنايە و باي رۆژھەلات نايگريئەوہ..."

وەلى شەمال گوتى: "باي رۆژھەلات نايگريئەوہ. قومريەكانيشى لى دەردەكەين. دەبى رەزىش
 بچەقيئەن، كەپريشى بۆ بکەين. ھەر دەنكە تريەكى ھيئدەي سەرە پەنجەيەك. وەك زير... ھيشوو
 شەپۆل دەدەنەوہ. وەك ئەوہى تيشك باربيى. ئەسپ لە كىلگەكانيدا بزر بى..."
 "باينجانى رەش و بريقەدار..."

"دەبى بيريئەكيش ھەلكەين. ھەرچوار قولانچ ھەلكەنى ئاوى لى دى. ئاوەكەشى وەك
 سەھۆل، ريك وەك ئاوى كەريئە."
 مەستا جار نە جارنيك دەينالاند: "ئاي پشتم."

رۆژيک له پي کەوت. له پيشدا له تەندووری نۆبەتیدا هەلەدەچۆقی و دواى ئەوه سەرمای دەبوو و لەبەر قەرچەى خۆرەتاووەکە خۆى هەلەدەخست و دەلەرزى. بەردەوام خۆى لەبەر يەك دەکيشايەوه و دەستەکانى وا دەکيشاوه دەتگوت دینە دەرى. کە ئیوارە دادەهات، نۆبەتییەکەى دەبرایەوه. هەموو رۆژى لەگەڵ تاوھەلاتنى، مەستان نۆبەتییى لى دەهاتەوه و لەپي دەخستەوه. مەستان لە گرى تا دا دەسووتا و پەلەقاژەى بوو. وریئەى دەکرد و دەیگوت: "مستەفا... ئاق یۆلى... بە سەر ئەسپيکى رووتەوه. رامەکە وەلى شەمال. رامەکە. را مەکە وەلى شەمال، رامەکە. ئەو هەموو سالی راتکردوووە چیت وەدەست هیناوه؟ دەرويش، هۆى دەرويش، وەجاغت کویر کردمەوه، یاخوا وەجاغ کویر بى. هەر چۆنيک بى ميوەکانى هەتا پایيزى... هەنارەکانى..."

وەلى شەمال سەرى زۆر قال بوو. ئەگەر جارى جران بوايه، ریک دەچوو شارۆچکەکە و لاویچیک "کينين"سى بۆ ئەو برا ئازیزەى دینا و لە بازار و ژانە رزگارى دەکرد. بەلام ئیستا بە مىلى دريژ و لۆقە بنيس و لەرپوووەکانییەوه، هەر لە کەرەى بەیانییەوه تا شەوى خۆلى بە کۆل دەکيشا و بەبى ئەوهى پشووێک بەدات لە قولکەکەوه دەچوو قامیشەلانەکە و لە قامیشەلانەکەوه دەچوو لای قولکەکە.

مەستان کە لەبەر تاووەکە شەققەى ددانى دەهات، هەرای کرد: "جاف بەگ، دەستمان لى هەلگەرە. ئەو خاکە هبى کەس نییە. هبى حکومەتیش نییە جاف بەگ... ئاقچاساز زەویى خودایەو هەرکەسە و چەندى بیهوى بۆ خۆى بر دەدات. برۆ و ملت بشکینە جاف ناغا ئۆز پۆلاد تۆغلى، کۆسپ و تەگەرەمان مەخە سەر رییە. ئەگەر هەزار پیاویشت هەبى، کەس ناتوانى مەستان لیڕە دەربکات. بروانە، بروانە، بروانە جاف بەگ، بروانە چ خاکيکى بە رێژەوه. ئەمن لیڕە بەجى بیللم بجمە کوى؟ کویم هەیه رووى تیکەم؟"

جاف بەگ نەراندی: "بۆ کوى دەچى، بچۆ."

مەستان پشتى قیت کردەوه و نەراندی: "دەستم لى هەلگەرە کاکە جاف. پازدە پیاوى چەکدار نا، ئەگەر هەزار پیاویش بینى، دەبى بەسەر مەیتى مندا برۆى و ناتوانى لیڕە دەرم بکەى. هبى کەسیشت پى دەر ناکرى."

وەلى شەمال بەبى ئەوهى جەوالەکەى لەکۆلى دابنى، وەقسە هات: "چما ئەو خواروووت نەدى؟ هەزار کەس، دوو هەزار کەس دەلینگیان هەلکردوووە و خەریکن جۆگەیهک لى دەدەن بۆ ئەوهى ناووەکەى ئاقچاساز بەتال بکەن، جا بەتالیشى هەر دەکەن. هەموو دنیا بوووتە هبى

ئىيە، ئەم كاتەش ھىي ئىيە، زۆنگاۋەكەي ئاقچاسازىش دەبىتتە ھىي ئىمە ئۆز پۇلاد ئوغلى.
رئى خۆت بگرە و لېرە برۆ..."

جافر ئۆز پۇلاد ئوغلى تاۋىك متهقى لىۋە نەھات و ھەر وا بەبى دەنگى و تورپەبىيەۋە قىت
راۋەستا و ئاخرييەكەي سەرى ھەلپرى و گوتى: "ئەۋەت لەبىر نەچى مەستان. ئەۋەت لەبىر
نەچىت ۋەلى شەمال. ئەنگۆ بە چ شتىك پشت قاين؟"
جا قەمچىيەكى لە ئەسپەكەي سرەۋاند و بەرەۋ ئاناۋەزا تاۋى دا.

كە گەبىشتەۋە شارۆچكە، ماندوو و شەكەت بوو. يەك سەر چوۋە مالى ماھىر قاباقچى
ئوغلى و بە شلەژاۋى و لەبىزىكى ئاگادار كەندەۋەۋە گوتى: "نەمگوت؟ نەمگوت ماھىر بەگى
بەپىز؟ ئەۋەي نەدەبوۋ بېى، بوو. گوندى ئاقچاسازيان بەتالان بردوۋە. سەدان گوندى وپكرا
دەستيان داۋەتە دەستى يەك و كەنالىكىان ھەلگەندوۋە. زۆر سەيرە ئاغا، سەيرە... ئىتر
ئاقچاساز فت... ئاقچاساز ھەر لە ئىستاۋە ۋەك گۆشتى قوربانى پارچە پارچە كراۋە... لە
چىكانى سەرۋە و دەشتەكەي خواروۋەۋە ھەر كەس گوتى لى بوۋە، دى. ھەرچى
بىستوۋىيەتتەۋە دى بۆ ئەۋەي لەۋ لبادە كلاۋىك بۆ خۆى دروست بكات. ئاقچاساز ۋەك
مەلىك وايە لە قەفەزى بەربوبى. ئىستا ئەگەر ئەۋ گوندىيانە جى قونى خويان لەۋىدا
خۇش بكەن، ئەتۆ ئىتر ئەگەر پياۋى ۋەرە و ئاقچاسازيان لى بستىنەۋە. ۋەك مار و مىرو،
ھەر ۋە... تىك چىراۋان... ئەگەر خىرا شتىك نەكەين و گوندى ئەۋ كەنالى تەۋاۋ بكەن،
ئاقچاساز لە ماۋەي پازدە رۆژاندا ھەلدەچۆرى و وشك دەبىتتەۋە و جا ئەۋ جار ۋەرە سەيرى
ئەۋ رىفېن رىفېنەي بكە... چىي نەمابوو بكوژن. ئەۋە ھەفدە چەكدارىشم لە پشت بوون،
دەيانويست لىم بەدن. چاويان چوۋەتە تۆقى سەريان. ھەر كامەيان ۋەك جانەۋەرىكى
خوئىنمژ. بىت و ھەۋتوۋىيەكى دىكەي پى بچى و ئاۋا بروات، قولانچىكىش چىيە لە خاكى ئەۋ
ئاقچاساز بە ئىمەمانان ناپرى."

ماھىر قاباقچى ئوغلى بە روخسارىكى رەنگ پەرىو و دەست و دەنگىكى لەرزۆكەۋە
گوتى: "چ بكەين؟ زۆر قۆرە. خۆ ئەمن كارەكەم..."
چىي نەمابوو لە زارى دەرىپرى، بەلام زۆر بەجى تۋانىي قسەكەي بخواتەۋە و باسەكە
بگۆرى.

"ئەۋە ھەر مەن و تۆنن كە دەبى سوود لە ئاقچاساز ۋەرگىن... با قسەيەك لەگەل
برادەران بكەين و تەگبىرىكى لى بكەين و ئەۋ جانەۋەرانە لى دەربكەين..."

جافر ئۆز پۇلاد گوتى: "زۆر چاكە، چاكە."

لە پېشدا سلىمان سۆزى بەنجه هات. بە دواى دا مامۇستا رۆستەم بەگ و دواى ئەوئيش زالم ئوغللى و حاجى قۇرت بۇغا هاتن. سلىمان سامى و ئەوانى دىكەش هاتنە مالمەكەى ماھىر قاباقچى ئوغللى.

ماھىر قاباقچى ئوغللى شلەزاو و توورپە بوو. پەيتا پەيتا دەستى لىك دەخشاندىن بەلام چىي دەدەگوت. دەتگوت چاوەرپىيە. لەو جەنگەيەدا ئالانەمىرئيش هات. لە رۆژەكانى پىشوو پىرتەر ببوو.

لە كاتى قاوەخواردنەو دەدا ماھىر قاباقچى ئوغللى كەوتە قسە كردنى: "ھەمووتان دەزانن لە دەم ئاقچاساز چ باسە. ئەستەمە نەتانزانييى. ديارە لەوھش ئاگادارن كە گوندىيەكان ئاقچاسازيان بەر لە وشكبوونەو ەى وەك گۆشتى قوربانى بەسەرخۇياندا دابەش كردووە. ئەمپرو جافر بەگ ئۆز پۇلاد ئوغللى زۆر توورپە و گرژ لە ئاقچاسازو ە گەراپەو ە. جا ئىستا چىي بە چاوى خۇى دىتووە، بۇتانى دەگىرپىتتەو ە. بۇيەشمان داو ەت كردن كە ھەموومان بەرژەو ەندمان لە ئاقچاسازدا ھەيە و دەمانبى... دەبى مشوورپىكى لى بۇيىن. ئەگەر نەتوانىن تەگىرپىكى لى بىكەين، ئەو كات دەبى بىرپىك لە ھالى خۇمان بىكەينەو ە. چونكە ئەو گوندىيە خۇشكانە، دىنامىت لە بن كۆلەكەكانى دوايى دەولتەتى توركددا دادەنئىن و دژى بەرژەو ەندە نەتەو ەيىيەكەمان لەگەل زھىرپىكدا دەسازپىن و ئەو نىشتىمانە لەبنەپەتەو ە ھەلدەتەكئىنن. بە راي من ئەو دراما تراژىدىيەى ئەمپرو لە ئاقچاساز دەينوئىنن، سبەى دەتوانى لە ھەموو توركىادا بەرپىو ە بچىت و بىھىننە پىش چاوتان كە ئەو گوندىيە رەشوروتانە، توركىا بەسەرخۇياندا بەش دەكەن. ئەمن كە لە ئەلمانى بووم، بە چاوى خۇم دىتم جەماعەتى گوندى، چۇن ئەو ئەلمانە گەورەيەيان كاوول كرد و چۇن ھەموويان كرده تۆزى بانان و بەسەرخۇياندا بەش دەكردن. بەلى، بەو ئاوانەى خۇم دىتم برادەرىنە، وەرن بزائن ئەگەر ئەو دوايىن... ئەو دوايىن... راشكاوانە بلىم ئەگەر ئەم... خۇ تىگەيشتن، ئەگەر نەبوايە، ئەلمان تىدا چىبوو. بۇيە بارودۇخە گشتىيەكە تا بلىي كارەساتبارە برادەرىنە. فەرموون، فەرموون برائى گەورەمان جەنابى جافر ئۆز پۇلادزادە، فەرموو ئەو ەى بەچاوى خۇت دىتووتە بىگىرپەو ە. ئىمە دل و گويمان لەلاتە، تىكا دەكەم. ئەو نىشتىمانە... و ئەو دوايىن دەولتەتى تورك... بە تايبەتى سەرنج بدرىتتە ئەو خالە. بەلى..."

جافر ئۆز پۇلاد ئەو ەى بە چاوى خۇى لە ئاقچاساز دىتبوو، ھەمووى بۇ لەبنى كوولەكە دان. دەنگىكى يەك رىتم و شەكەت و وەرەزكەرى ھەبوو.

سليمان ئەسلان سۆيى پەنجە لە جىبى خۆي دەرهپەرى و قىسەي پى بىرى: "ئەتۆش، ئەتۆش، ئۆز پۇلاد تۇغلى جافر بەگ، بە حەقدە سوارى چەكدارەوہ خۆت رانەگرت و رات کرد، ھا؟ لەبەر مەستانىكى مردەلۇخە ھەلاتى، مەستانىكى پىر و زورھان..."

"بەلى، راکردم پى باشتەر بوو لە خۇراگرتن سليمان ناغا. جا بۇ درۆيان بکەم. ھەر ئاورپىكىشم نەدايەوہ. چاوي چوبوہ پىشتى سەرى. بۇ زەوييەك نا، بەلکۇ بۇ بستۆکە خاكيك ھەموو تورکياي دەدايە بەر فيشەك... دىتم کە..."

"چاکە، چاکە."

سليمان ئەسلان سۆيى پەنجە ئەوہى گوت و لە جىبى خۆي دانىشتەوہ و دەستى بە قىسە کردەوہ: "چاکە، چاکە، يانى ناوا؟ يانى ئىمە ئەو نىشتىمانەمان لە چنگى کافران دەرهيناوہتەوہ کە ئۆز پۇلادزادەي ئازيز، دەرمان ھىناوہتەوہ کە مەستانىكى مردەلۇخەي لووتى بگري گيانى دەردەچى، بى و دىنامىت و بارووت بخاتە بن کۆلەكەي ئەو نىشتىمانەوہ، بن ھىم و بناغەي دوايىن دەوئەتى تورکەوہ و بىتەقىيىتەوہ، ھا؟ رزگارمان کردوہ بۇ ئەوہى سەد ھەزار سەگى برسى، گوندىي لەبرسان مردوو لە دەورى خۆي کۆ بکاتەوہ و ئاوہکەي ئاقچاسازمان، نىشتامان وشک بکاتەوہ، ھا؟ چاکە، چاکە. وەللاھى ھەر زۆر زۆر باشە... و ئەتۆش ئۆز پۇلاد تۇغلىي رەسەن و بە رەچەلەك بە خۆت و حەقدە چەكدارەوہ دوو قاقچىش قەرز بکەيت و بۆي دەربچىت و ئاورپىكىش نەدەيتەوہ... کورە ھەي بارەقەللا، نافەرم... ھەي نەمرى... نافەرم، نافەرم جافر ھەزار نافەرم..."

جافرىش دەستى پى کرد: "ھەر دەلىي باش تىنەگەيشتى ناغا. مەستان دەستى لە گيانى خۆي شوشتبوو. چاوەکانى وا لە ژىللا ھاتبوون... گوندىيەکان کە جۆگە و کەنالىان لى دەدا، سوپايەك بوون. سوپايەكى چاوا لە ژىللاھاتوو. ھەر لە کەرەي بەيانىيەوہ ھەتا نيەي شەوي و لە نيەي شەويە تا کەرەي بەيانى کار دەکەن. ئەمن ھىچ، بەخوای سوپايەكىش لەمەودوا باشارى ئەوانە ناکا."

سليمان ئەسلان سۆيى پەنجە بە ھەر و گىقەوہ گوتى: "ئەمن دەرهقەتيان دىم."

ئالائەمىر کە دەستى لەسەر ئەژنۆي دانابوون، ھەروا کە چاوي لە پىش خۆيەوہ برىبوو و دەيروانى، گوتى: "مەن دەيانناسم... ئەو گوندىيانە مەن دەيانناسم. م م م ن ن... کەس باشارىيان ناکا. ئەگەر بە قىسەي مەن دەکەن، دەست لە ئاقچاساز ھەلگەرن..."

ئاورۇ لە سلىمان ئەسلان سۆي پەنجە دايەوۋە و چاۋە رەش ھەلگەراۋەكانى قىچ كىردن و بە تىزە بڑەيەكەۋە گوتى: "ئەتۆ سلىمان تاغا، تۆ؟ تۆ تەنانەت گوندىيە كىشت لە ئاچاساز پى دەرناكرى." سلىمان ئەسلان سۆي پەنجەش ۋەك برىشكە ھەلبەزىيەۋە: "ھەي ترسنۆكىنە، ترسنۆكىنە... من پىتان دەلىم ئەسلان سۆي پەنجە كىيە... ئىۋە ئەوان بە من بسپىرن. لە دەم ئاچاساز نەك گوندى، تاغە بالندەيەك، مېشۋولەيەكى ۋەزەزكەرىش چىيە ناھىلمەۋە. ھەر لە بەيانىيەۋە مېشۋولەيەكى ۋەزەزكەر.

"سەير بىكەن تاغاي من، كاكى سۆي ئەسلان پەنجە..."

"ئەسلان سۆي پەنجە."

"بەلى، بەلى. بمبورن، ئەسلان سۆي پەنجە، گوى بدەيە... خەتەرە. نابى بەبى تاكىكردنەۋەي دەراۋەكە، لە ئاۋى بدەين. لە سەر ئەو گوى زەوييە ھىچ شتىك لەۋ جووتىرە مەترسىدارتر نىيە كە ۋەك قورنوبە زەوييەكەۋە نووساۋە و چىژى لە خاكەكە ۋەرگرتوۋە... ھىچ شتىك ھىندەي ئەو گوندىيە خەتەرنەك و تىكدەر نىيە كە تامى خاكى چىشتوۋە."

"كۆرە ئەمن گوندى باش دەناسم. ئەنگۆ بە منيان بسپىرن. ئەوان لە ئەستۆي من. ھەر لە سبەي بەيانىيەۋە ھىچ گيانلەبەرىك ناتوانى لە ئاچاساز نىك يىتتەۋە. تەنانەت ئەو بالندە پەمەيىانەش ناتوان بەسەر ئاچاسازدا بفرن و لەۋى بنىشەنەۋە. سەيركەن برادەرىنە..."

"گوى بدەنى..."

"قسەيەكم پىتان بو، قسەيەكى كۆن. نەكا زارى گورگ بگاتە خويىن. نەكا، نەكا نەكا. نەكا زارى بگاتە خويىن. بىت و گورگ دەمى ۋەخويىن بىكەۋى، جا ئەو كاتەيە دەبى لىيى بترسى. بىت و گوندى تاغە جارىك پىمانەۋە بدا، ئىتر بە زەبرى حوكمەتىش دەرەقەتەيان نايەين. خۆ بىت ۋا بى تازە سەرمان تىدا چوۋە. ئىمە دەبى بە تەوس و پلار و تانە و تەشەر دەريانپەرىنەن و ئەگەر نەشكرا..."

"تكايە گوى راگرن..."

"ئەگەر نەكرا."

"جوان ئاگادار بن و ھەرگىز نەھىلن گورگ دەمى بگاتە خويىن."

"نەگاتە خويىن..."

ماموستا رۆستەم بەگ ئەو ھەي گوت و لە ھالتيكدا دەموچاوه دريژۆكه و خرينهكەي سوور ھەلگەراپوو، لەسەري رۆيشت: "سليمان بەگ لە ھەموومان باشتر لە زمانى ئەو بوونەو ھەرانە تيدەگات كە پييان دەلئين دېھاتى. سليمان ئاغا لە ھەر ھەموومان باشترىان دەناسى." "لەم دنيايەدا، لەم سەرزەمىنەي چوكووراوادا كەس لە من باشتر ناتوانى گوندييەكان بيھيوا بكات."

سليمان ئەسلان سۆي پەنجە ھەستا و دانىشتەو ھە. ماھير قاباچي ئوغلبيش گوتى: "گوي بدەنى، ھيچ كەس وەك سليمان ئاغا ناتوانى... ئاقچاساز رزگار بوو." "حاجى قۆرت بۇغاش كە بەبى دەنگى دانىشتبوو، گوتى: "رزگار بوو." ئالاتەمير وەقسە ھات: "گوندى پييان بگاتە زەوى، ئيتەر ھيچ گيانلەبەريك باشاريان ناكا." ماھير قاباچي ئوغللى بە دەنگى بەرز گوتى: "بفەرموون." سليمان ئەسلان سۆي پەنجە ھەستايە پي، ئامبازى ئالاتەمير بوو و بەسەريدا نەراندى: "يانى ئيستا وات لى ھاتووە قسە لە قسەي مندا بکەيەو، سەي گروي؟ ھەر بەو دوو قامكەم، ئەو دوو چاوه ملبۆقەت دەردئينم... كورە وەرە لەو سەيرەي كيچيش دەلئى ئەزم ھەلدەبەزم..."

ھەر چۆتيك بى ھەستان و نيوزيوانبييان كردن. ئالاتەمير تى كەوتبوو، دەستى لەسەر ئەژنۆي دانابوو و بە شلەژاوييەو ھەلئى و نەلئى بە رەنگى ھەلبزركاوەو و لە ھالتيكدا خيرا خيرا چاوى دەترووكاند، بە سەرسورمانەو ھەي گوتى: "بۆ چ بوو، چ بوو؟ خاى نەكردە ھەلئەيەكم كرد؟ نە خاى، نا، برادەرينە، دوور لە روتان..."

و ھەردە وردە وەخۆي ھاتەو، ليوەكاني دەلەرزىن و رەنگ و رووي زەردتر ھەلدەگەرا. ماھير قاباچي ئوغللى بە گورە گورەو ھەي گوتى: "گەرەبى بفەرموون، گەرەبى بفەرموون تەمير ئاغا." "و ھەي بە چاوان... بە چاوان... ماھير بەگ."

رۆستەم بەگ: "بيورە ئاغا ئەفەنى، ئاغامان، سليمان سۆي ئەسلان پەنجە... جا سليمان دەسبەجى بۆي راست كەردەو: "ئەسلان سۆي پەنجە." ھەزى لى نەبوو كەس بە سۆي ئەسلان پەنجە بانگى بكات. لە ھالتيكدا ھيشتا لە توورەبييان سوور سوور ھەلگەراپوو و ئاگرى لى دەبوو و دلئى وەك بالئى چۆلەكە فەي دەھات، نەراندى: "ئاخ، ئاخ، ئاخ، ھەرچى بەسەرمان دى، ھەمووي گوي ئەو دۆست و برادەرانەيە دەيشيلين كە ئەو گوندييە ترسنۆكانە بە بنيادەم دادەنين..."

به حاله حال ههستايه سهر پي و به له بزئىكى متمانه به خۆوه و توند و قايم له سهر قسه كهى روڤيشت: "جا ئيوه به يانى گوى بدنه ئه و هاوار و گريانهى له دهم ئاقچاسازوه ده گاته ئاسمان. ئه من ده بى جارى پرۆم و ته داره كى كاره كه ريك بجه م. بهر له وهى ده مى گورگ بگاته خوڤن... خوا حافيز."

ئوهى گوت و دهستى راوه شانده و روڤيشت و ئه وانيش تا بهر ده رگا به پريان كرد. جافر ئوز پۆلاد گوتى: "سليمان ئاغا راست ده كا. نابى بهيلين زارى گورگى بگاته خوڤن." حاجى قورت بوغا: "خه تهره. خه تهره گورگ ده مى بگاته خوڤن، زور خه تهره. ههر ئه وه ندهى گوندى لى روون بيته وه كه ده توانى دست به سهر زهويدا بگرى، ئيتىر كار له كارى ده ترازى." ماموستا روسته م به گ كه روخسارى گهش ببوه، وه قسه هات: "راست ده كهى، راست ده كهى."

ئالاته ميريش گوتى: "ئهن راي خۆم گوت. سليمان ئاغاى ئه سلان سووى په نجه له خۆرا ده ره له بو. ئه منيش ههر گوتم، گوندى ههر ئه وه نده يان به سه پريان بگاته سهر زه وييه كه و، ئيتىر به حه زره تى فيليش ده ر ناكرين. بيت و واى لى بى، ته نانه ت حكومه تيش ئه سته مه باشاريان بكات."

هه مووان هه ستانه سهر پي. ئالاته ميريش هه ستا. هيتشتا ههر حه په سابوو. بوى نه ده چۆوه سهر يه كه كه ئاغاكان له سهر چى وا لى تووره ن.

"ئيستتا به هه ناران، هه ناران... ئيستتا به كينلگه كان، به كينلگه كان... بهو كينلگانهى پلينگيان لى ده رنه چى... ئيستتا به زهوى، به زهوى، به زهوييه كه كه ته گه ر گيانى لى بچينى شين ده بيته وه. ئيستتا به شليره جار، به شليره جار... ئيستتا به شليره جار." مه ستان له بهر تا وه كه، له ته ندوورى تادا هه لده چۆقا، ته زوى سه رمای پيدا ده هات و وه لاواندنه وه تى هه لكردبوو: "ئيستتا به هه ناران، به هه ناران... ئيستتا به زهوى، به زهوى، ئيستتا به شليران... به شليران..."

وه لى شه مالىش به بى ئه وهى پشوويه ك بدات، خۆلى بو قاميشه لانه كه ده كيشا. به بارستايى جه واله خۆله كانه وه راي ده كرد... هه تا به پينچ كه سان ئه و جه واله يان پر ده كرد، ئه و به كۆلى داده دا و ئه وه ندهى يه كدا به دوو هه ليده پرشت و به غاردانى ده گه رايه وه و هه راي ده كرد: "زوو بن، خيرا بكه ن، دهى گورج بن و راعمه گرن."

1. ده ره له بوون: تووره بوون، هه لچوون. له دين ده رهى بوون...

دهسته سوارتيك پيدا بوون. وهلى شهمال به ترسه وه و به زراوچوويه وه خوي گهيانده مهستان و گوتى: "وا دين. بوني خه به ريكي ناخوشم له و هاتنه يانه وه بو دى."

"تيستا به هه ناران، به هه ناران..."

"زور زوريشن..."

"هاي ي ي تيستا به زهوى ، به زهوى..."

"خودا بكا گه ريكمان پي نه كهن."

"تيستا به شليران، به شليران... به شليره و به په پولان..."

"به ذاتى خوداي نه وانه به خير و خوشيه وه نايهن. كوره خو چه كداريشن كا كه مهستان."

"هه له گولان و له گولان، له گولي بشكوتوو..."

خور به تاقى ئاسمانه وه راسابوو و قرچه ي گهرماكه پياوى ده سووتاند. هه موو شتيك له پشت هه لمه دووكه ئاسا كه وه ده تگوت له هه لكشان و داكشان دايه. دار هه نار له ئاچاسازه وه هه تا ده رياى نيوه راست بشكوتوبوون. سووراييه كه به ده شته كه وه، له ئاچاسازه وه دايرگرتبوو هه تا ده رياى نيوه راست. له ژير نه وه هه تا وه هه لئاوييه دا، ده شته سوورباوه كه شه پولي ده دا. سوورايى ده شته كه له هه وره كانيشدا رهنگى دابوو. گيژه لووكه ي سوورباو، به چهرخ و خول، ته ندووره ي ده كيشا و كوله كه ي ده كرد و په يتا په يتا ده گيشتي. سووره گوله كان له بهر ميشه نگوين ديار نه بوون و هه تا ده رياى ناوه راست هه ر وزهوز بوو. له هه نارستانه كه دا دنيايه كه له جوش و خرشدا بوو. ده شتيكى پان و بهرين به دم ده رياى نيوه راسته وه و پر له سووراييه كي شه پولداری هه لئاوى، به ماره كانيه وه، به ميشه نگوينه كان و په پوله كانيه وه، به جر و جانه وهرى هه زار رهنگ و هه زار و يه كه ده نكييه وه، ساز و ويروهير و هه نگه مه و قريوه كه..."

به سه ريده نه راندى: "مهستان، مهستان."

"جاري به هه ناران، به هه ناران."

"تيره زهوى و زارى بابه مهستان؟ به زمانى خوش بيت ده ليم بار و بنهت خر كه وه و لي ده برؤ، تيگه شتي؟"

"وه شوين كاري خوت بكه وه سليمان، كارت به كاري من نه بي."

"مه حاله بهيلم كه سى وه كه نيوه نه و ئاچاسازه قورخ بكه ن. پيم گوتى سر و سپيالتان

هه لگرن و ملي خوتان بشكينن نه گينا..."

"دابهزه و کووپی قاوهی تالمان له گهڼل بخووه سلیمان. بهو جوړهش مهنه پینه. ته من ناتوانی لیره بو هیچ کوپی دیکه بچم سلیمان. نوبه تی خه ریکه ده مکوژی. وهی وهی ی ی باوکه سوو تام، هه لده لرزم سلیمان... جاری به هه ناران، به هه ناران... سلیمان..."

"ته من قاوهی تو ناخوومه مهستان. ته گهر دهبه جی سپر و سپیالت کو نه که یه وه، ماله که تت به سه ردا دپروو خینم..."

بیډه ننگ بوو و به نیوچاوانی کی گرز و تالی وه که قوزه لثوړته وه به سه ر خوانی زینه که یه وه مایه وه. مهستان هیچی نه گوت. وهلی شه مال له بن جهواله که دا نه یده زانی چ بکا. هه ر ده تگوت بچو و کتر بوته وه. له ناخی مهستاندا ده شته سووره ی به گوله هه نار داپوشراو شه پو لی ددا و ده کولی: "تیسستا له هه ناران، له هه ناران..."

سلیمان ته سلان سووی په نجه به خو ی و پتر له چل چه کداره وه، مهستان به لهرزه لهرزه وه و وهلی شه مال له بن جهواله خو له که دا کرووشمی کردبوو و به رامبه ر یه که راوه ستابوون و که س مته قی لیوه نه ده هات. ده نگی کی دریژ و تیژ له دووره وه له وه بری ناقچاسازه وه، بهر هه وا و نه و بیډه نگی به ده که وت که وه که شووشه یه که تا ناسمان کشابوو و ده یله رانده وه. هیچ کام له وه سی پیاهه ناگایان له وه نه بوو که چهنده چاوه پروان بوون و بیریان کرده وه. ناخریبه که ی ده نگی سلیمان ناغا بوو که هه مووانی وه خو هینایه وه: "خانوه کان ناگر بدن."

مهستان وه که فنه ر له جی خوی دهر په ری و توند رکینه که ی سلیمانی گرت: "نه که ی سلیمان، نه که ی. ته تو من دهناسی، ته منیش ته تو باش دهناسم. زورمان نان و نه کی یه کتری کرده وه، قاوه مان خواردووه ته وه، کاری وا له گهڼل من مه که."

سلیمان به بی ته وهی مته قی لیوه بی، قه مچی به کی له ته سپه که ی سره واند و به ره و ته و دیوی چناره که لی خوری. مهستان که دهستی له رکینه که ی به رببوو، خو ی به عهرزی دادا و ری که له وه ده مه دا بلنسه له هه ر دوو که پرده که به رز بوونه وه. مهستان هاواری کرد: "وهلی، کاکه وهلی، ته و تفه نگم بو بینه."

وهلی شه مال جهواله خو له که ی فریډایه عهرزی و به قه له مباریک و ته وه نده ی چاوتروو کانی که، تفه نگه که ی له نیو بلنسه ی ناگره که دا هینایه دهری و دایه ده ست مهستان. مهستان هه ر دهستی گه ی شته ته فنه نگه که ی، رووی له سلیمان کرد و په نجه ی به په له پیته که دا هینا. سلیمان له پشت ته سپه که یه وه به ربووه و له خو ل گه وزی. سی فیشه کی وی که وت و می شکی پزا و خوینی فیچقه ی کرد. سواره کانی دیکه ش به دوا ی ته قه که ی مهستاندا، سه ری

ئەسپەكانيان ۋە رسورپاندە ۋە لە چاوترووكانىكدا لە چاوان ون بوون. ۋەلى شەمالىش لە لاقانى ۋەراندا و بزر بوو.

مەستان لەسەر خۆ ۋەك نەباي دىتېي و نەبۆران، لە جىي خۆي ھەستا و چوۋە بن چنارەكە. تەرمەكەي سلىمان تۆزىك لەولاترە ۋە لە سەر پشت كەوتبوو و خويى لەبەر دەپۆيى.

مندال و نەۋەكانى بانگ كرد و بە دەست شوينىكى نىشان دان و گوتى: "ليرە كۆ بنەۋە. بانگى خوارزاكانى ۋەلى شەمالىشى كرد: "ۋەرن، ۋەرنە ئيرە...". ھەمووان كۆ بوونەۋە. شلەژابوون. پەيتاپەيتا ئاورپان دەدايەۋە و سەيرى تەرمە لەخوينگەوزىۋەكەي سلىمان ئەسلان سووى پەنجەيان دەكرد.

"من وا رۆيشتم. بە تووتوش ئيرە بەجى مەھيلن. كەپرەكە ھەلبەستەنەۋە." تەنگەكەي لە دەستى بەرپۆۋە و بە دەستى شوپرەۋەبوۋە ۋەپرى كەوت. دواي ئەۋەي تۆزىك لەۋى دوور كەوتەۋە، دەستى كرد بە خولانەۋە بەدەۋرى خۇيدا. دەخولايەۋە و بە چەرخ و خول بەرە و پيشەۋە دەپۆيشت. تىي ھەلكردبوو. كۆرانىيەكى كۆن، كۆرانىيەك كە ۋەك دەلین لە يەكەم رۆژەكانى خولقانى زەۋىيەۋە مابۆۋە، دەيگوت: "جارى بەرە ھەناران، بۆ ھەناران... جارى بە ھەناران، بە ھەناران... جارى بە ھەناران، بۆ ھەناران...".

دەيچرى و دەخولايەۋە و دەخولايەۋە و دەيچرى. بە چەرخ و خول بە نيرگزەجارەكەدا تىپەپرى و گەيشتە پنگەلانە پشكووتوۋەكە. كىلگە يونجەكەي برى. گەيشتە گردەكە، لە داۋىنەكەي ۋەسەر كەوت. ھەلدېرى بنارى گردەكە بەرز بوو و ناۋى زەلكاۋەكە لەۋ خوارەۋە گىژى دەدا. مەستان ھەروا تىي ھەلكردبوو...

دەخولايەۋە. دەتگوت سەما دەكا، سەمايەكى سەير و سەمەرە. خەۋالوانە و بە چەرخ و خول گەيشتە سەر ھەلدېرەكە و لەۋيشەۋە چەند خوليك سوورپايەۋە و ئەوجار لەسەر خۆي، بەرپۆۋە نېو ئاۋەكە. زەلكاۋەكە لەبەر يەك كىشاىەۋە و قووتى دا. تاۋىك دواتر كەلېنى ئاۋەكە پر پۆۋە.

رهشید ئاغا ھەوتووەك دواتر ھەوالینكى خۆشى لە دەرویش بەگەو ھینا:

"سلاوی ماھیربەگی برامان بەگەینە و ھەر دوو چاویم بۆ ماچ بەكە. ئاگام لە ھەموو كار و کردەوہی ھەییە. میللەتی تورك ھەرگیز ئەو ھەول و تێكۆشان و خزمەتانەي ئەو لەبەر ناکات کە ئەو لە پیناوی رەچەلکی ئۆغوزماندا دەیانکات. ئەو یەکیکە لە گەورەترین پالەوانەکانی ئۆغوز و لەوانەشە پێشەنگی ھەموانیش بیّت. دیارە کاتیك ئەو وەك گیانفیدایەکی ریی نەریتەکان دیتە مەیدانی، ھەندئ کەسی بوودەلە و ھیچ و پووچ گالتهی پئی دەکن. ھەندئ بە ھاوئیشتمانەکان و کەسانی بئ رەگیش بۆ سووکایەتی پئیکردنی لە ھیچ ناپرینگینەوہ. ھەر ئەوئەندەییە با ئەو براپەمان لەبیری نەچئ لەو کاتەدا کە باری قورسی نەریتی ئۆغوز دەخاتە سەر شانی، وەك شانازیی ھەرە گەورەي پالەوانی تۆرەمەي ئۆغوز ناوی لە مئژوودا دەنوسری. ئەو ئەگەرچی وەك ئەل ئەرسەلان و چەنگیزخان لە مەیدانی شەپئ تەپۆلگە و گردی لە تەرم و کەلاکی دوژمن دروست نەکردووە، بەلام کارەکەي زۆر گرنگتر و بە باپەخترە و پالەوانییتی ئەو لەوانیش پیرۆزتر دەبی. چونکە ئەو ویستوویەتی کەسایەتییی خۆی بختە مەترسییەوہ لە پیناوی ئەوہدا کە نەریتیکی رەسەنی لەبیرکراو زیندوو بکاتەوہ. ئەو پەری ریز و حورمەتم بۆی ھەییە و پئی بلین جگە لە ماھیر بەگی قاباچچی ئۆغلیی ناودار کە ئەو ھەمووہ کارە بنرخەي کردووە، لەودنیایەدا براپەکی دیکەم نییە. ئەو تاقە برای ھاوئەم و ھاوئەلی منە."

بۆ چۆنییتی بەرپۆھەچوونی نەریتەکەش، ریشوئینیکی تیر و تەسەلی نووسیبوو و

ناردبووی...

دەرویش بەگ داوی کردبوو ریشوئەسی ناشتبوونەوہ کەیان رۆژی سی شەمە ئۆزدەي نۆقەمبەر بی. رۆژەکانی سی شەمە لە شارۆچکە ھەفتەبازار بوو و ھەشیمەتیکی زۆر لە گوند و شارۆچکەکانی دەورووبەرەوہ و تەنانەت لە ناوئەندی شاریشەوہ دەھاتنە شارۆچکەکە.

لەگەڵ ئەوەدا دەرویش بەگ لە شار و گوندەکانیشی رادەسپارد و جارچی جاپان دەکیشا: "هۆۆۆۆی خەلکینە، دوایی نەلێن نەمانبستوو، سێ شەممی داھاتوو دەرویش بەگی ساری ئۆغلی و ماھیر بەگی قاباقچی ئۆغلی بە پێی رێپۆرسە ئۆغوز ئاشت دەبنەو. ھاتنی ئۆمەتی محەمد و خۆشەویست و لایەنگرانی میلەت و ئەو کەسانە ریز لە باپەرە ئۆغوزمان دەگرن، بۆ ئەو رێپۆرسە پیرۆزە و دیتنی چۆنیتیی بووژاندنەو دە نەریستی سێ ھەزار سالە ئۆغوزمان خێر و بەرەکەتی پێویە. ھۆۆۆۆی خەلکینە، مەلێن نەمانبست و دەرفەتی بەشداربوون لەو رێپۆرسە ناستبوونەو ھەدا لە کيس خۆتان مەدەن. لەبیرتان نەچی، بێت و بەشدار نەبن وەك ئەو وایە لە گەورەیی و رەھمەتی خودای گەورە و باپەرە ئۆغوزی مەزمان بێبەری بن. ... ھۆی خەلکینە..."

خۆ ئەگەر جارچیش جاپی نەدابایە، دیسانیش لە رۆژی ناستبوونەو کەیاندا خەلک ھەر لە ھوت سالانەو بەگەر ھەتا ھەفتا سالانە بە پیاو و ژنەو وەك لافاو روویان لە شارۆچکە دەکرد. چونکە ھەر ھەمووان چەند مانگێک بوو بە ھۆی ئەو بانگەشەو کە بە سەرۆکایەتی ماھیر قاباقچی ئۆغلی لە سەر ئۆغوزو نەریتەکە دەکرا، ئاگادار ببوون. بەلام لەگەڵ ئەو ھەدا کە زۆرەیان دەیانزانی مەسەلەکە چیبە، دیسانیش، بە باوەرێکی پتەوتر لە باوەری دەرویش بەگ و ماھیر بەگەو لەو رێپۆرسەدا بەشدار دەبوون یان لانیکەم وایان دەنواند، زۆر لەوانیان پتر باوەر بەو شتانەو. دەشیان زانی ئەو تایی شیتیبە ئۆغوز لە ماوەی چەند ھەوتوو بە کدا دادەمرکیتەو. ئەو ھەشیان دەزانی لەو نیو ھەدا ھەر شتیە روو بدات، سەرەرای ھەموو ھەولەکانی ماھیر بەگ، ھەر بەسەر ئەو دەھات و دەبوو گالته جاپی ھەمووان.

رۆژە دیاریکراوە کە گەشت. ھەر بە راستی خەلکە کە لە ھەموو لایە کەو وەك لافاو روویان لە شارۆچکە کە کردبوو. روو داویکی ئاوا لەوانەبوو ھەر لە ھەزار سالدا جارێک ھاتبایەتە پیشی. کەس نەیدەزانی کەنگی جاپیکی دیکە بەگەکان ئاوا تێک بەر دەبنەو و سەیر و خۆشیەکی ئاوا ھەلدەکەو یتەو. ئەسپ سوار و پیادە و کەر سوار و عارەبانە و مندال بە کۆل و پیری پشت کۆماو لە ھەموو لایە لە چیاو دەشتەکانەو بەرەو شارۆچکە بەرپۆ بوون. ھەمووان باشترین جلو بەرگەکانی خۆیان لە بەر کردبوو و خۆیان تازە کردبوو. بە ریکەوت ھەواکەشی تاو و ساو بوو. رۆژێکی ساو و سامالی پاییز بوو.

بازارکە، ئەو مەیدانەى ھەفتەبازارى تىدا بەرپۆه دەچوو و رىگە دوور و درىژەکانى نىوان مالى دەرويش بەگ و ماھىر بەگ دوو سى سەعات پيش نيوەرۆ ئەوەندە قەرەبالغ بوو دەرزىت ھەلاویشتبایە نەدەکەوتە عەرزى و سەگ خاوەنى خۆى نەدەناسىبەوہ. دەتگوت بازارى شامە.

چىاى دولدول لە دوور دوورەوہ، نوقمى نور، بە ھەلمىكى چرى سووردا رۆچوبوو و لووتکەکانى بەفرىكى سپىيان لەسەر کەوتبوو. جوان و بەشکۆ و تيشكى خۆر و سوورابىەكى مس باو، لە بەفرەکەوہ دەترووسکایەوہ. رووت و قووت، ھاتبووہ نزىکتەر و دەتگوت بەرەو شارۆچکە دى.

دەرويش بەگ دواى ئەوہى بىستى خەلکەکە بەرەو شارۆچکە وەرپى کەوتوون، لە خۆشپىيان شاگەشکە ببوو و بە کەیفخۆشپىیەوہ قسەى دەکرد و نەیدەبرىبەوہ:

"ئەو خەلکە، ئەو نەوہ و نەتىجەىەى ئوغوز سەد سالى تىنووى نەرىتەکانى خۆيانن. گوندىبەکان مەزرا و کىلگەى خۆيانيان جى ھىشتووہ و کرىکار دەستيان لە کار ھەلگرتووہ و دىن بۆ ئەوہى بووزانەوہى يەکىنک لە نەرىتە کۆنەکانى خۆيان بە چاو بىینن. ئوغوز لەناو ناچى. ئەو جۆش و خرۆشە لە رادەبەدەرە نىشانەى ئەو راستىبە..."

نزىک نيوەرۆ ئىتر شارۆچکەکە جىى کەسى دىکەى نەدەبووہ. بەر دەرگا و پەنجەرە و سەربان و سەر دیوار و دراھکانىش لە ھەشیمەت ھەر جەمى دەھات. ئەوانەى دەھاتنە شارۆچکەکە، ھىشتا چەند کىلۆمەترىک بەر لەوہى بگەنى، لە غەلبەغەلب و ھەللا و ھەنگەمەکەرا دەيانزانى شتىک لەگۆرىبە. چەپە و وەرپىنى سەگەل و زەرى گۆیدرىژ و حیلە و کورژنى ئەسپ و قووقەى کەلەشىر کە ھەر بە غەرىزە زانىبوویان بارودۆخەکە ئاسایى نىبە، لەگەل ھەللا و ھەنگەمەى بنیادەمان تىکەل ببوو. شارۆچکە لە گەرمای پایىزدا بۆنى ئارەقەى جەستە و چەرمى تازە و کەرۆوى لى دەھات.

ماھىر کە لە ژيانىدا ئەوەندەى ھەشیمەت نەدیتبوو، ھەر چاوى پىيان کەوتبایە، تىک دەچوو. ژنەکەى و کىژۆلەکەى کە لە کۆلىژى ئارناووت کۆى ئەستەنبۆل دەرسى دەخویند، کورە قوتابىبەکەى و خزم و کەسە نزىکەکانى کە لەبەر ئەوان مالىکەى جىى کەسى دىکەى نەدەبووہ، ئەوەندەى دىکەيان شلەژاندبوو.

ژنەکەى ماھىر بەگ پەیتا پەیتا دەینالاند و دەگرىا و بە دەستەکانىدا دەنوسا و لەبەرى دەپاراپەوہ:

"مهکه، ئەو کاره مهکه. ئەو پهلەي شوورەبەهه ههتا رۆژي قيامەتي به تەوئيلي مندالەکانمەوه دەمىنپیتەوه. سەبەي رۆژي له رۆژناماندا دەنوسري و بە هەموو ئەو ولاتەدا بلأو دەکریتەوهو دەبیتە بنیشتەخۆشکەي سەر زاري خەلکي و ئیتر مندالەکانم له ههچ کوي سەريان هەلنايه. نەوهکانیشم هەر لهو ئاگرەدا دەسووتین که تۆ هەلگیرساندوو. ههتا هەين هەر دەبینه گەپجار. ئەوهندەي ملکەي هەمانە لیمان سەر و زیاده، ئیمە زەویمان بۆجییه؟ یاخوا ئەو ئاقچاسازە کاول بی..."

ماهیر بەگ هەر وا بیدەنگ بوو و لەسەر مۆبلەکەي کروشمەي کردبوو و رەنگي بە روویەوه نەمابوو.

دەنگي کچەکانی و ژنەکەي و ژنی خزم و کەس له ژوورەکەي تەنیشتەوه دەبیسترا که یهک پشوو تووک و لەعنەتیان له دەرویش بەگ دەکرد. پیاوهکانیش چەندی جینیوی دەیانزانی بە دەرویش بەگ و نەریتهکەي ئۆغوزیان دەدا.

ماهیر بەگ که بەلئێ، گیانفیدای ئۆغوز بوو و گالتهپیکردن بە گیانفیدایهکی نەریتهکان خەیانەت بوو له نیشتیمان، بەلام خۆ کەس گوئی بەو قسانە نەدەبزووت... سەیری ئەو حەشیمەتە بکه لهو شارۆچکەیهدا رزاون... ئەگەر گوتبايان سەد هەزار قەشمەر و سیرکچی لهو مەیدانەدا قەشمەریتی دەنوین و عیسا له تاسمانەوه دادەبەزی... ئەوهندە خەلکە یهک جي کۆ نەدەبوونەوه.

دەرویش بەگ تۆلەي دەکردهوه. لهو کەسانەي له پریکدا ببوونە کورپیک و سەد ئەوهندەي ئەویان ملک و ماڵ و پارە و سامان وەسەر یهک نابوو، ناواي تۆلە لی دەکردهوه. ئەگینا چ دەرد و مەرگیکی بوو که ناوا پیاو بنیترتە شار و گوندان و خەلک کۆ بکاتەوه؟ پانزە بیست سال دەبوو که ئیتر دەرویش بەگ و کەسی وەک وی لی کەوتبوون و کەس بەهیچی دانەدەنان و ئەوانەي تازه پینگەیشتبوون، کۆنەي وەک ئەویان زویر کردبوو. ئیتر دەرویش بەگ خەریک بوو دەتوایەوه، بەلام بە هەموو ئەو هیژ و توانایهي لەبەریدا ماپۆوه، تۆلەیهکی دەکردهوه که... دلئێ ئاوپرژین بیتهوه.

هەموو ئەو قسانەیان بە گوئی ماهیربەگدا خویند. بەلام ماهیر بەگ له گوئیەکی هاته ژووری و بەوی دیکەیدا چوو دەری و هەر جار نە جارپیک سەیری سەعاتەکەي دەکرد.

چارەگیکی ماپوو بۆ سەعات دوازدە که خیرا له جییهکەي خۆي هەستا و بەبی ئەوهي سەیری دەرووبەری خۆي بکا، چوو ژوورەکەي تەنیشتی و دەرگاکی لهسەر خۆي داخست.

كات و ساته كان تئیده پهرین و خه لکه که ئیتر سهبر و ئوقره ی نه ده ما و هه لالا و هه نگه مه و هات و هاواریان گویی گهردوونی که ده کرد.

هه مووان چاویان له ده رگای ماله دوو نهۆمه په مه ییه که ی ما هیر به گ بریوو. هه ر خوله کی که له سالی که تئیده پهری. تاوی که دواتر کلیکی که له قوفله که دا سوورا و ده رگا که کرایه وه و ما هیر به گ به خیرایی له ژوره که هاته ده ری و به ره و پلیکانه کان وه ری کهوت. ژنه که ی له بهر ده رگای ماله وه خوی گه یان دی و خوی به سه ر پییه کانیدا کیشا:

"نه که ی ما هیر، مه که. بو مالی دنیا یه خۆت مه که گالته چاری دنیا. ئه و په له ی شووره ییه به نیوچاوانی منداله کاتته وه مه نی. ئه و په له ی شووره ییه هه تا قیامه تی نا شو ریته وه. زه ره له نیوه شی بگه ریته وه هه ر..."

ما هیر به په له لای دا و لاقه کانی له چنگی ده رهینا و به ره و ده روازی هه وشه که به غاردان رویش و خوی گه یان ده کۆلانی.

له نه کاو ده نگه ده نگه که کپ بو و بئیده نگیه ک بالی به سه ر کۆلانه که دا کیشا، گویت له ده نگی بالی میش ده بوو. بنیاده م بیت و گوئی هه لخته بایه، تریه ی دلێ خه لکه که ش ده بیسرا. ما هیر قیت و ره پ له نیوه ندی کۆلانه که راوه ستابوو. ده موچاری وه ک روخساری مردووان بیجوه له بوو. چاوه خرپه کانی له بن برژ چر و بژه کانیه وه بریوو هه لکه که. هه ر جار نه جاری که وه تیشکی کی تیژ له چاوی بدات، چاوی قیچ ده کردن و ده یتروو کاندن.

نیوه راستی سه ری رووتا بووه. قژه ماش و برینجیه کانی که به ره و دواوه هه لدرابوونه وه، روخساره سارد و سه ره که ی بینگیانتر ده کرد. ده موچاری له مندالیکی داماو ده چوو که تاوی که له وه پیش گریایت و به ناچاری ژیر بوو پیته وه. لاقه کانی رووت و هه موو گیانی وه ک مردووان کفن پۆش بوو. جاوه سپیه که له بهر تاوه که ده ره وشایه وه و زه ردیی روخساری پتر ده ره خست. ئه و شم شیره رووته شی که چهن د ئایه تیکی به ئاوی زیڕ له سه ر دمه که ی نوو سرا بوو، ستوونی به ده سه ته وه گرتبوو. گه رد نیشی تۆزی که چه ما بووه. په نجه کانی دهستی چه په ی به بی راوه ستان ده جو لآن. هه ر وه ک چۆن شه مشه مه کویره یه که له بهر روونا کایه کی زۆر سه ری لی ده شیوی، ما هیر به گیش له بهر ده م ئه و هه شیمه ته زۆر ده دا سه ری لی تیک چووو...

ساتیک وای به زه یینیدا هات واز له زه هه ته ی بی نی که چهن د مانگ بوو کی شا بووی و دل له و خا که ره ش و به پییت و به ره که ته ش بکاته وه و به غاردان بگه ریته وه ماله که ی. به لام تازه کار له کاری ترازابوو و خه لکه که ئه ویان به جوژه دیتبوو که ده رویش به گ گوته بووی.

خەلگەكە سەريان سوور مابوو. قەت پىيان وانەبوو ماھىر بەگى بەناوبانگ، خويىندەوارەكەى ئەورووپا و ملكدارە گەورەكان بەو قەد و قەلەفەتە گالته جاراپەيەو بەيىنن. ئەو بەخىر جارچى جاريان دابوو و ئەو ھەموو ھەقايەتە لەسەر نەرىتى ئۆغوز كەوتىبوو سەر زار و زمانان، بەلام ديسانىش ئەوئەدىان پى سەير بوو خەرىك بوو شاخيان لى بروى... لەو كاتەدا دوو سوار بە ئەسپى شەودىزەو كە زىن و لقاوەكانىشيان كۆبەى گىرابوو، لە دەرگاگەى پشتەوئەى مائەكەيەو ھاتنە دەرى. ھەر كامەيان ئالايەكى گەورەديان بەدەستەو بوو. سوارىك لە شانى راستى ماھىر بەگەو و ئەويتەر لە شانى چەپىيەو ھاوئەستا. حەشىمەتەكە مەتەقى لىوئە نەھات. ھەمووان چاويان برىبوو ماھىر بەگ و ماھىر بەگىش چاوى لەوان برىبوو.

تاويك دواتر ئەوانەى كۆت و شەلواری كۆبەگىراويان لەبەر كەردبوو و مېزەر و جامەدانىي رەنگاورەنگيان لەسەر كەردبوو و پىلاوى گول سوورى ماراشيان لەپى كەردبوو، لە دەرگاھە ھاتنە دەرى. وەلى بە قەلەفەت و نىچاوانىكى گرژەو لە پىش ئەو پىاوانەو دەرويشت. پىاوەكان پانزە بىست ھەنگاھ لە ماھىر بەگەو دەرويشت و دەمۇدەست لەسەرخۆ وەرپى كەوتن. ماھىر بەگ زۆرى بەلاو ئەستەم بوو بەدواياندا پروات. ھەر ھەنگاوى ھەلئىنايەو، بەلاداھات و خەلگەكە ھەيانزانى ئىستا دەكەوى. بۆيە ھەموو پشويان لە سىنەدا راگرتبوو. بەلام ئەو ھەرچۇنىك بوو خۆى راگرت و توانىي بەسەر پىوئە بوەستى. سوارەكانىش جەھويان توندكەردبوو ھەوليان دەدا ئەسپەكانيان پى بە پىي ئەو برۆن.

حەشىمەتەكە كاتى رۆيشتنەكەى ئەوانى دىت، ھەموو پشويان لە سىنەدا قەتسىس كەردبوو. ماھىر بەگ ھەك دارىك قىت وراست راوئەستا. حەشىمەتەكەش كە لەو سەرسوورمانەى پىشوویدا نەمابوو، لە جىپى خۆى جىمى و غەلبەغەلب دەستى پى كەرد. رىك لەو كاتەدا رووداويكى دىكە خەلگەكەى خروشاندا. ھىشتا ماھىر بەگ چەند ھەنگاويكى نەنابوو، كە دەستەيەك موزىكژەنى سەربازى كە ھەموويان جلوبەرگەكانيان بە رەنگى جۆراوجۆر دوورابوو، يۆنىفۆرميان لەبەر و كلاويان لەسەر كەردبوو، دەرکەوتن. ئەوانە لەگەل ھەر دوو ھەنگاوياندا ھەنگاويك بەرەو دواو دەكشانەو و بە دەم ژەنىنى مارشى "ئىمە ھەموو عوسمانلىين... ناودارىن" ھاتنە پىشەو... ئەوان لە پىشەو و پىاوە جامانەبەسەرەكان بە شوئىناوئەو و ماھىر بەگى كەفنىۆش بە نىوان دوو سواردا بەدواياندا...

دهستهی موزیکیش سروودینکیان ده خویند که دیار نه بوو کی و چۆن وهسهر یه کیان
خستونونه ته وه:

"رهچه له که نه سهله که مان، ناغای دنیا، ئالای ئوغوز له مؤسکو هه لده کهین، له ئاسیای
ناوهراست، له واشنتۆن له بهرترین شوینی زهوی و لهسهر مانگ و له ئاسمان... ئالای ئوغوز،
ئالای ئوغوز..."

ماهیر بهگ ههر ئاگای له دهستهی موزیکه سهربازییه که نه بوو. له بهرنامه که دا هیچ
ئاماژه به وه نه درابوو. هه ی بی شهرف، هه ی گهواد، هه ی هه ی... هه ی فلانی فیسار پیکراو.
بهلام دهستهی موزیکه که نه گهر بو ساتیکیش بی دلای خۆش کرد و تۆزیکه وه خۆی هینایه وه.
کفنه که ی له بهر تاوه که دهره وشایه وه و روخساری زهر دتر هه لده گهرا. خوینی له بهر دا نه مابوو و
چاوه کانی له شوینیک بریبوون و سهری قیت راگرتبوو و به بی ئه وه ی شتیک، حه شیمه ته که و
دهستهی موزیکه که ببینی، کویرانه رینگه ی ده بری. دهنگی دهستهی موزیک و گرمه و هه لالای
جهماوه ره که له گویدا بوو. سهری کاس و ور بوو. ده تگوت سهری به له شیه وه نییه... و
چیای دولدول سوورباو، له مژه که دا نوقم ببوو. ده تگوت له و دیو په رده یه کی وه ک تۆره وه یه.
لووتکه که ی به فر دایووشیبوو و بناره که ی دهره وشایه وه. ده تگوت جار له جار پتر دیته
پیشه وه. ئه وه نده دیته پیشی که ده تگوت ههر دوو هه نگاری دیکه بنی، ده گاته شارۆچکه که.
بهلام هه نگاوانی، ده خوشی، ده خزی. ههر ده تگوت خا که که ی بهر پیمان ده خزی... دولدول
جار نه جاری به دهوری خۆیدا ده خولیتته وه و وه ک برووسکه ده کشی و خۆی ده شاریتته وه و
ده رده که ویتته وه و دیتته وه پیشی و ده کشیتته وه و ناخریه که ی به سهر تاقه داره که وه و له ته نیشته
هه وه ره دهروشاوه که وه له نگه ره ده گری... به سهدان بالنده به جیکه جیک له چناره گه وره که وه
هه لده فرن...

"عوسمانلین، ناو دارین."

چه پله لیدان.

تا گه یشتنه بازاره که ههر وا رویشتن. ئه وه حاله تیکه جیگه ی ریز بوو. له راستیشدا ههر
که سیک دیتبایه ی جا دۆست بایه یان دوژمن، ههستی ده کرد نه ریتی ئوغوز شیای ریژلی نانه.
بهلام سه گه له بهر هه لالا کاره که یان تیک دا. جوانی و پیرۆزایه تیی کاره که یان...

حاجی موسا کویره ههر چاری به کاروانه که ی ماهیر بهگ کهوت، فیکه یه کی کیشا و

هه رای کرد:

"وهى باوكه رۆۋۆۋۆۋۆ، باوكه رۆۋۆ برالە، خۆ شائۆ و سېرىكىشت ھېتابايە ئەۋەندەت خەلك پى كۆ نەدە كرايەۋە. ئەگەر تېپى تۆپىنى فەنەرى باخچەشت ھېتابايە ديسان بۆت كۆ نەدە بوۋە. ئەۋ نەرىتى ئۆغوزە شتېكى سەير بوۋە..."

دەنگى: "شتېكى سەير بوۋە، شتېكى سەير بوۋە بە قولە قول و قاقاۋە تېكەل بەيەك بوۋن. رىك لەۋ كاتەدا بوۋ كە دەنگى گېر و ناسك و بەرز ھەستان و بەسەر دەنگە كانى دىكەدا زال بوۋن:

"ھۆى ى ى خەلكىنە، نەلېن گويمان لى نەبوۋ، گوپتان بىكەنەۋە و جوان گوى بدەنى... شتېكى گىرنگ، لە شتېكى زۆر گىرنگ ناگادارتان دەكە مەۋە... بىدەنگ بن و گوى بدەنى..."

كەس نەيدەزانى ئەۋ دەنگە كىيە و لە كۆپۈ دە. دەنگ و قىرۋەكە كەۋت. تەنانەت دەستە مېوزىكىش كپ و بىدەنگ بوۋ.

"گوى بدەنى، گوى بدەنى، دابونەرىتى ئۆغوزىي لەۋ جۆرە ھەر نەبوۋە. ئۆغوز و موغوز و تېرە ماشىش ھەر نەبوۋە. گوى بدەنە من. باشە ھەتا ئىستا ناۋى ئۆغوزتان بىستوۋە؟ ئاخۆ بىنپادەم ھۆزىك، تېرەيەك، مىللەتېك لەۋ دىنپادە ھەيە بەۋ ناۋە؟ گوى بدەنە من... دەروپىش ھەر بۆ ئەۋەى ھەيى ماھىر بەرى و بىكاتە گەپچارى خەلكى، ئەۋ شتەى ھەلبەستوۋە. ھەر بۆ ئەۋەى بىكاتە پەند و رىسۋاى عالەمى. گوپم بدەنى..."

گروپى مېوزىكەكە لە نەكاۋدا و بە پەلە دەستى كرد بە ژەنېن و دوو ھەنگاۋ بەرەۋ پېش و ھەنگاۋىك بەرەۋ دواۋە. بە دوايشىدا كەۋتنە رى. ئەۋ جار ھەللا ھەنگەمەى جەماۋەرەكە دەنگەكەى قووت دا.

ديسان دەنگىكە لە دواۋە ھەستا: "خراپتريان لى بى، خراپتريان لى بى."

دەنگىكى دىكە: "ئەۋانە لەۋەش خراپتريان پى دەكرى... خراپتريان بەسەر بى."

ئەمجارەيان دەنگەدەنگ و قىرۋە و ھەللاكە ئەۋەندە زۆر بوۋ كەس لە كەس ھالى نەدەبوۋ. بەلام ھىچ شتېك بە قازانچى ماھىر نەبوۋ.

ھەشىمەتەكە لە نىۋەندى بازارەكە تىك چىرژا و رىگەكە گىرا و ماھىر بەگ ناچار بوۋ راۋەستى. ۋەك دەروپىشى بە زىكر و تەسبىح لە سەر جىيەكەى خۇى سەرى بەلای راست و چەپىدا دەسوۋراند. ئارەقە لە بەرى پى دەچۆرايەۋە. چاۋەكانى ئىتر نەدەدرەۋشانەۋە. لە دوو كونى رەش و تار دەچوۋن. دەموچاۋى ئىتر نەك زەرد بەلكو يەكسەر ژاكابوۋ و رەنگى پىۋە نەمابوۋ، ۋەك خۆلەمېش.

ۋەلى و چىگەن پۆشەكانى دىكە ھەۋلىيان دەدا خەلكەكە لا بدەن و خۇيان بگەيەننە ماھىر بەگ:

"لاچىن، لاچىن، بىكەن بەخاترى خوداى، بۇ خاترى باپىرە ئۇغوزمان لاچىن، رىمان بىكەن. رىمان بىكەن با نەرىتى ئۇغوز تىك نەچى. دەست لە بەگ نەدەن. ھەر كەس بەبى دەستنوئىژ دەست لەو كەسە بدات كە دەچى بۇ ئاشتىبونەۋە، گوناحى دەگاتى. خودا غەزەبى لى دەگرى. بىكشىنەۋە، بىكشىنەۋە... ھەر كەس نىشتىمانى خۇى خۇش دەۋى، با بىكشىتەۋە و رىگا بىكەتەۋە. ھەر كەس خويىن و رەچەلەكى خۇى خۇش دەۋى بىكشىتەۋە رىگە بىكەتەۋە با ئىمە بتوانىن درىژە بە رىيەكەمان بدەين. ئەۋە نەرىتى ئۇغوزە. بىكەن بە خاترى باپىرە ئۇغوزمان... رىگەى گىيانفەدايەكى نەرىتەكان بىكەن..."

تكا و پارانەۋە كارىگەرىى نەبوو و ماھىر بەگ بەلادا ھات و ھەموو ھىزى خۇى كۇ دەكردەۋە بۇ ئەۋەى نەكەۋى.

لەو كاتەدا ئەو گەنجانەى لە نىۋە ھەشىمەتەكەۋە ھاتىبونە پىشەۋە، ھەرچۇنىك بوو رىگەيان بۇ كرددەۋە.

ماھىر بەگ كاتى وىستى ھەنگاۋ بنى، سەرەنگرى بوو. بەر لەۋەى بىكەۋى، ۋەلى فرىاي كەۋت و پىلى گرت و رايگرت و بە سرتە پىي گوت:

ئاگات لە خۆت بى بەگ. نەكا، نەكا... ھەيامان دەچى... چىيى ۋاى نەماۋە."

ماھىر بەگ سەرى لە گىژەۋە دەھات و ھەموو گىيانى ۋەك دار و بەرد وشك و قورس دەبوو. ھەۋلى دەدا ھەرچۇنىك بى خۇى بگەيەننە بەر دەرگاى دەروئىش بەگ، بەلام دەترسا خۇى رانەگرى و بەلادا بى. چاۋى رەشكەۋپىشكەى دەكرد و تارىك دەبوو. ئىتر گوتىيەكانىشى بەۋ ھەرا و زەنازەنا و قىيوە قىيوە سامناكەى نەدەبىست. ۋەدەنگ ھات:

"ۋەلى، ۋەلى"

دەنگى ۋا نووسابوو ۋەلى گوتى لىي نەبوو. لىۋەكانى وشك وشك بىبون.

"ۋەلى لىم دوور مەكەۋە. ئاگات لىم بى."

لە ناخەۋە دەكولى. بۇ ساتىك نەيتوانى چىاي دولدول بىينى. ھەر دەتگوت شتىكى بەسەر ھاتوۋە. كال ببۆۋە و ھەتا چاۋ ھەتەرى دەكرد دوور كەتتېۋە.

له نهكاو بهرى چاوى روون بۆوه و سه ره گيژدهكهى ره وييه وه و وه خۆى هاته وه. له ناخوه هه لچوبوو. بىت و نه مجاره به سلامهت دهرچوبا، جا دهيزانى چ له وه دهرۆيشه هيچ و پوچه دهكات. به لايهكى به سه ره دينا عه ره ب به سه ره گاميشى نه هينايى.

"هه ر ليره، ئاد و په يمان له گه ل خوداى ده به ستم، هه رچۆنيك بى، تۆلهى ئه و سووكايه تيبه له و سه يه ده كه مه وه."

زه نا زه ناكه هه ره ده هات و پتر ده بوو و جنيو و ته شه ر و دروشه كان زياتر ده بيستران. ئه ويش سات به سات پتر هه لده چوو. ئه گه ر ئه و تووره ييه نه بوايه له وانه بوو به رگه ي ئه وه نده ي نه گرتبايه و هه ر له وانه بوو نه توانى هه نگاو يكيش بنى و ته نانه ت پيده چوو وه ك شيتان وه عه رزى كه وتبايه.

بۆ ساتيگ چاوه كانى به سه ره حه شيمه ته كه دا گيڤا. حه شيمه ت چ حه شيمه ت! دهرزيت هه لايشتبايه وه عه رزى نه ده كه وت. حه شيمه تيگ هه مووى به رللا و ره شوو رووت و تۆله ئه سستين و قين له زگ. هه موو له گه ل دهرۆيش كلكيان تيگ ئالاندبوو و گالته يان پى ده كرد و به جنيو و تانه و ته شه ر و ته وس و پلاران كو لى دليان داده مركانده وه. ئه وه نده له و حه شيمه ته په ست و پيزار بوو كه ده تگوت هه ز ديهايه كه و وه ك ئه شكه وتيكي تاريك زارى دا پچريوه و ده يه وي ئه و هه لگوشي.

نه ده بوو ئه وه ي كردبايه. نه ده بوو ئه و سووكايه تيبه قه بوول بكا. يانى بۆ ئه و حه يابوون و ريسواييه بوو ئه و هه مووه زه جمه ته ي كيشابوو و چوبوه قيه ننا؟ ئاخۆ هه ر بۆ ئه وه ي بيبته گالته جارى كو مه ليگه ل و قوون رووت؟ ئيتر نه يده توانى بگه رپته وه داوه. ده بوو تا زوه كو تايى به و گه مه يه بينيى. ويستى هه نگاوى خو شتر بكات، به لام لاقه بى هيزه كانى له گه لى نه رۆيشتن. چيى هه ولى دده نه يده توانى خي راتر بروات. هي شتا زۆرى مابوو بگاته ماله كه ي دهرۆيش به گ، مالى ئه و نامه ردى بى ناموسه. ئيتر ئه ژنوكانى له دووى نه ده هاتن و ده نووشتانه وه.

له نيو ئه و حه شيمه ته وه حشيبه دا خۆى ئه وه نده به ته نيا ديته وه كه... به زه يى به خويدا هاته وه. ئه وه نده ي به زه يى به خويدا هاته وه وه بيري نه ده هاته وه تا ئيستئا ئاوا به زه يى به كه س يان شتيكى ديكه دا هاتيىته وه.

حه شيمه ته كه له پشته وه را پاليان پتوه دنا. ئه و سوارانه ي له گه لى بوون، وي راي ئه و له نيو حه شيمه ته كه دا قه تيس مابوون و به هيچ جو رى نه يانده توانى بيگه نى. يو نيفورم له به ره كانيشى كه رييان بۆ ده كرده وه، لى ديار نه بوون. له نه كاو دلئى تيگه ل هات. چيى واى نه مابوو

پرښتتهوه، به لّام ههړچوڼيک بوو به سهر خويدا زال بوو. ئيستا ترس خهريک بوو ناخي ده تهنه نيبه وه. خو بيټ و ليره که وتبايه و مابايه ته وه... ئيتر وا حهاي دچوو، به سهدان ساليش ده بووه گه پجاري خه لگ. دهستي کرد به پارانه وه و دوعا و نزا:

"خوايه، تو غه فوري، که رمي کارسازي، ره حيمي، ئه رحه مپرراحه ميني... خواهه پشت و په نام به به شکم به بي کيشه و به لا بگه مه ده رگاي ئه و يه يه. خواهه نهر بيټ، بمگه يه نيته ده رگاي ئه و سه يه، گايه که ده که مه قورباني. دوو گا... خواهه..."

ئوه هيچ باوه ريشي به خودا نه بوو، ده يگوت:

"خوايه ئه گهر له و به لاييم نه جات بده ي، دياره هه ي... ئه و کاته ئيمان ت پي دئيم و جوړتيک گات بو ده که مه قورباني و ئيتر تا هم بي ئه مریت ناکه م."

ئاره قه ي رهش و شيني ده رکړدبوو. ئيوچاواني و ده موچاوي نوقمي ئاره قه بوو. کفنه که ي به ريشي نوقمي ئاره قه بوو و به پشتيه وه نو سا بوو.

چهندي ده چوه پيستر، خه لکه که ش وه ک لافاويکي مه ند له جي خوي پتر مت ده بوو. ئيستا ئيتر جوړه لکه که تا راده يه که نيشته بووه و زه نا زه ناکه دامرکا بووه. هه شيمه ته که ئيتر نه يده گوراند و له هه را و هوړيا که وتبوو، به لّام پيده که ني و جنيوي دده ا و مشتومري ده کرد. گروپي ميوزيکه که ش ئاوازيکي گشت و شادي لي دده ا.

"هه ر به راست باب و باپرانيشمان هه ر ئاوا ئاشت بوونه ته وه؟"

"ئيمه تا ئيستا شتي وامان نه ديتووه و نه مانبيستوه."

"چما ده روپش به گ نانس؟ ده غه ل و فيلبازيکه دهستي شه يتاني له پشته وه را به ستووه."

ئو شتانه ي هه لبه ستووه ته نيا بو ئه وه ي حهاي ماهير به ري."

"به لّام قسه ي خو شمان بي، ئه ويش هه قيتي."

"ماهير ئه گهر هينده ي نووکه ده رزيه که شه رده ي بوايه، ئه و سووگايه تيبه ي قه بوول

نه ده کرد."

"له پيناوي دابو نه ريته کاندا بووه."

"ئو گيانفيدايه که نه ريته کانه."

"گيانفيداي نه ريتي چي، گيانفيداي ئه و زه وي و زاره يه، که له ئاقچاساز درده که وي."

"له پيناو هه ر شتيکدا بي..."

"پياوي به شه رده ي کاري ئاوا ناکا و خوي ناکاته گه پجاري خه لکي..."

ماهير گويي له همموو ټوو قسانه و لهوانهش خراپتر و له ههرچي قسه ي ناخوش و تهوس و تواخه دهبوو. لهو جهنگه يه دا ټاگاي لي بوو ويڼه ي دهگرن. راجله كي. هيچي بو نه چوو ه سهر يهك. كه و ابو دهر ويښ ههر به و نه دده شه وه نه وه ستاو ته وه كه له شارو چكه دا ټا برووي بهري، چوه هه والټير و په يامني ريشي بانگ كړد بوو و بو ټه وي له همموو تور كيادا حه ياي بهري... ده ي باشه، باشه، ټوله ي لي ده كاته وه. ههر شتيك ټوله ي له دواي بي، گله يي پي ناوي... لهو كاته دا ټهوانه ي سهيري ماهيره گيان ده كړد، ههستي ان ده كړد گهش ده بيته وه. بيريك وهك برووسكه به زه يني دا هات. ټهو بيره جاري دلي خوښ ده كړد و تاوي ترسيكي زور سهيري ده خسته دلييه وه. دهر ويښ ده كوژي. ههر بگاته بهر دهر گاهه ي، ټهو كاته ي شمشيره كه ي ده داته ده ستې، ريك له زگي روده كات. سه گي سه گباب خوي ده بي نيته وه. ههر جار نه جاري له دليدا و له بن ليوانه وه دو پاته ي ده كړده وه:

"دهيكوژم، دهيكوژم، دهيكوژم... دهيك..."

ټهو قسه يه ټين و گوړي ده دايه و بهره و پيشه وه دهر ويښت و ههولي دده له ناخه وه ټهو بيره قه بولو بكات. به لي دهيكوژي. دواي كوشتنه كه ي ټهو ده موده ست خوشي ... تاويكي دي دهر ويښ تيډا ده چوو. ټهو بير كړدنه ويه وه خوي هيڼايه وه. ههنگاي خوښتر كړدن وهولي ههراي ده كړد:

"بکشيننه وه، بکشيننه وه... بو خاتري باپيره ټوغوزمان..."

خه لکه کهش به لاسايي ټهو:

"بکشيننه وه، بکشيننه وه، ربي بکن... بو خاتري گولي روخساري باپيره ټوغوزمان."

گهنج و مندا ل فيکه يان لي دده و ژنه کان و ايان ده قريواند دهنگيان ده چوه کهشکه لان.

"دهيكوژم. هه مووشيان بروا ده كهن بو كوشتني ټهوم ټه وه قه بولو كړدوه."

ده ستې راسته ي شمشيره كه ي هه ليڼابوو، به لام ده ستې ماندوو بوو و ټيتر نه يده تواني قيت رايگري. به پيي نه ريت نه يده تواني شمشيره كه ي بي نيته خوراي و نه شيدته تواني بيداته ده ستې چه په ي. واي لي هات ټيتر هه ستې كړد ده ستې سر بووه. شمشيره كه ده هات به ريته وه. شان و پيلي ته واو بي هيتر ببوو. به خوي گوت: كوره چش، به جه ندهم و شمشيره كه ي دايه ده ستې چه په ي. شمشير به ده ستې چه په يه وه، بهره و پيش ده چوو، كه به كيك له پياوه كاني دهر ويښ بهگ هاته پيشي و ټيبي خوري:

"شمشیره که به دهستی راستهت بگره. درویش بهگ چاویکی لی کردویهته چوار چاو و ناگای لیته. نه گهر وانه که ی وهرت ناگری و هممو ریسه که ت لی ده بیته وه خوری." "ماهیر بهگ به ناچاری شمشیره که ی دایه وه دهستی راسته ی. "دهیکوژم..."

نیستا خهریکی خه یال پلاوان بوو. دهچی و نهو کاته ی درویش بهگ له بهر ده رگای ماله که ی پیشوازی لی دهکات، لهو کاتی دهسته ملانبونیدا ریك شمشیره که ی له سینگی دهچه قینی... شمشیره که له سینهی روده چی و له پشتی دیتته ده ری... درویش بهگ بهر و پشت ده که وی و نهو دیداته بهر پیله قه... پی به سهر دهموچاو و سهریدا دینی... ماهیر که سهری هه لیئا و سهیری دوروبه ری خوی کرد، سهیری کرد گه یشتو وه ته چه قی بازار. بازاره که ههر جمه ی دههات. وه لی و زری پوزه کانی دیکه هه لیئا ددها ری بو بکه نه وه. نهو کاته دژوار و نهسته مه دا چای به شتیکی دیکه ش که وت. هه موو دوو کانه کان وه ک روژانی جیژن نالایان هه لکردبوو. که و ابو نهو درویش بهگه بی شه رفه هیه چ شتیکی له بیر نه کردوو...

"دهیکوژم..."

هه روا که به ریگه کراوه که دا به ره و پیشه وه ده ریشت، تیگه یشت که له بازاره که چو وه ته ده ری. نیستا گه یشتبو وه مهیدانه پاناو که که ی حه فته بازار. حه شیمه ته که لی ره زور چرتر و زیاتر بوو. قریوه ی حه شیمه ته که گوپی که ده کرد. دهنگه دهنگه که، نه یاننده هیشت گرووی میوزیکه که نووه ی بی.

ماهیر بهگ له نه کاو رقه که ی نیشته وه. له هه مبه ر نهو حه شیمه ته زوره دا که گالته یان پی ده کرد و تهوس و پلاریان پیدا ددها، ههستی کرد ته نیاییه که وه که قه بدلیدا روچوه. بهر چای تاریک بوون و هه ولی دا به سهر خویدا زال بی به لام نه یوانی. له پیشدا شمشیره که ی له دهستی به ربووه سهر به ردچنه که و زرینگه ی لی ههستا و به دوا ی نهو دا خوشی به ربووه. وه لی له پیشه وه و چه پگن پوزه کان* ی دیکه ش به دوایدا گه یشتنی و هه لیئا ستانده وه. که وه عرز که وتبوو، ته شک و داوینی کفنه که ی هه لدرابووه و هه موو گیانی ودهر که وتبوو. چاوه کانی و هه لیئا ن که ده تگوت له خهویکی قورس وه خه بهر هاتوو، به سه رسورمانه وه سهیری دوروبه ری خوی کرد. که زانیی چ قه و ماوه، شمشیره که ی له وه لی وهرگرت که بوی راداشتبوو.

* چه پگن: جلوه ریگی سهرتا پایه و پهلکی هیه و سهر قوله کانی داتلیشاوه. جلوه ریگی ژنه ته ته ره کانه. (قاموسی دپهخودا)

ههنگاویکی نا و راوه ستایه وه. خه لکه که له دهنگه دهنگ که وتنبون و جگه له ناوازی گرووی میوزیکه که له هیچ کوپه دهنگ نه ده هات. ماهیر بهگ ههنگاویکی دیکه نا و دیسان راوه ستا. له بیریکی قول ژوچو بوو. له هه لسوکه وتی را دیار بو، که دهیه وی بیریکی بدات. له زاری ده ریه پی:

"دهیکوژم."

ئه وهی گوت و پیی راسته ی له عهرزی کوتا و خیرا وه پی که وت. قیت و قنچ بوو. رونا کایی پاییزی چوکوراوا بهرد و خول و خاک و خانوو و شووشه ی خانووه کان و حه شیمه ته تیکرچرژاوه که و هه موو ولاتی داگرتبوو. ئاسمانه که شین شین و سامان و بی په له و ساو بوو. چیا ی دولول هاتبۆوه و له بهرده می قوت ببۆوه. سه دهیریکی مژه رهنگ مسییه که ی کرد. ماهیر ئه و جار به هانکه هانک و خیرا ده رۆشیت و به ئامازه ی شمشیره که ی خه لکی له سه ر ریه که ی لاده دا.

ئیبۆ که چه لی جارچی به دهنگی بهرز دهینه راند:

"خوایه، خوایه، بیکه بو خاتری ریز و حورمه تی ره چه له کی ئوغوزی مه زن تین و تاقه ت بدهیه ئه م گیانفیدایه ی نه ریتی ئوغوز، به و مرۆقه مه زن و گه وره یه ..."

حاجیه کویره ش له و دوا نه ده که وت و دهنگی به سه ر دهنگی ئه ودا هه لدینا:

"ماهیر بهگی ناودار دی، ئه وهی مایه ی شانازی تورکیایه، ئه وهی ئالای ئوغوز له دنیا دا ده شه کینیته وه ... دی... بکشینه وه، رپی بدهن، بکشینه وه ..."

"خوایه، خوایه تین و تاقه ت و هیمه ت..."

خوینده وارنیک شیعه راوه که ی ئالای خوینده وه:

"میژوم، شه ره فم، شیعرم، هه موو شتیکم

له و سه ر زه وییه شوینیک هه لبژیره

هه ر کویت هه ز لیبه پیم بلی

با له وی بتشه کینمه وه."

گرمه و هه لاکه دیسان له گه ل خویندنه وه ی شیعه که و نه ره نه ره که ی حاجی کویره و ئیبۆ که چه ل دهستی پی کرد بۆوه. گوژانی و قریوه و جنیو تیکه ل ده بوون.

که له بازاره که وده در کهوتن، وهلی له ماهیر بهگ دوور نه ده که و ته وه و به تایبته تی دواي که و تنه که ی زوری ناگا لپی بوو. له نه کاو دیتی نه وه روخساری ماهیر بهگ دیسان هه لده بزپرکی و چیی نه ماوه له پی بکه وی، بویه پیللی گرت و به سرته یه ک پیی گوت:

"دان به خوتدا بگره ناغا، غیرهت بده بهر خوت. ههر له و کولانه پیچ بکه یه وه ماله که ریگ رووبه پورمانه."

دیسان له خوی نووسا و له دلّی خویدا دوپاته ی کرده وه: "دهیکوژم، دهیکوژم." به لام ئیتر نه و قسانه ش کاریگریان نه ما بوو. تین و تاقه تی له نه ژنویدا نه ما بوو. ئیتر رق و قینیش هیتر و توانای پی نه ده به خشی و تینی وه بهر نه دهنه. ئیتر گوپی له هیچ نه ده بوو و ناگای له هیچ نه ما بوو.

له نه کاو گرمه یه کی سامناک وه خوی هیناوه. گروپه موزیکه بیده نگه که و ته پل و ده هؤل زورنا لیان دایه وه. ئیتر گه یشتبووه پاناو که که ی بهر درگای درویش بهگ. بهر ماله که ی درویش بهگ به داری مؤرد و گولی داودی و ئالای گه وره و بچوک و وینه ی نه تاتوړک رازیترابووه. به پیی زور درشتیش له سه ر قوماشیکی سپی نووسرابوو:

"ئالای ئوغوز له دنیا دا ده شه کینینه وه. خوینی ئوغوز به لمانه وه له هه موو خوینی که ره سه نتر و به نرختره. بمرن دوژمنه کاغان."

ماهیر بهگ که نه و رستانه ی خوینده وه له بن لیوانه وه بولاندى:

"خوا بتهاته وه درویش..."

درویش بهگ له پشت په نجه ره په مه یه که ی ماله دوو نه زمییه که یه وه سه یری ده کرد. شادییه کی له تاریخ نه هاتوو له روخساری خزابوو. ماهیر بهگ که چاوی پیی کهوت، نه یتوانی سه یری نه کا. له و کاته دا وهلی هاتبووه لای و له بن گوپی گوتی: "ده پی له بهر درگا که راوه ستین بهگ. غیرهت بده بهر خوت. چهنه هه نگا ویک پتر نییه..."

ماهیر بهگ به ره و درگا رازاوه که وه ری کهوت. ئیتر شمشیره که ی به دهستی راست پی رانه ده گپرا.

وهلی به ربووه پارانه وه:

"نه که ی بهگ، نه که ی. به قوربانی چاوه کانت بم بهگ، شمشیره که به دهستی راستهت راگره. نه و بینامووسه له بیانوییه که ده گه ری. نه گه ر داوا بکا سه ر له نوی ریوره سمه که دوپاته

بكهينهوه، ئيتير تيدا دهچين. ههتا ئيستا موو به موو جيئبه جيمان كردوو. تو خودا شمشيره كهت به دهستی راستهت راگره..."

ماهيريش له حالتيكدا نهو پهري ههولئى خوئى دهدا كه شمشيره كه قيت راگرئى، گهيشته بهر دهركاى ماله كهئى. به شيك له پاناو كه كه پر بوو له دار چنارى بهرز و دار تووى پير. لك و پويى دار پرتهقال و ليموكانى نيو ههوشه كه له بن بارى ميوهئى زهرد و نارنجيدا چه مابوونهوه.

كابرايه كئى رهش نه سمهري بهزن بهرزى جزمه له پي كه سئ ته نووره و چه پگه نئى رهشى پوئسيوو و ميتره ئيكي رهشى له سهر نابوو و شمشيرئى روتئى به دهستهوه بوو، هات و بن بالئى ماهير به گئى گرت و واوهئى برد و به رهو لائى باشوور وه ريسوورا ئند. جلهوى نه سپه كانيشئى گرت و ههر كامه يانئى به رهو لايهك كيئشا و ههولئى دا ههردوو نه سپه كه شان به شانئى به كترئى راگرئى. به كيئك له سواره كان توئزيك نووشتا بووه كه داواى لئى كرد قيت و رهپ دانيشئى. سواره كه قيت بووه وهك سواره كهئى ديكه خوئى رهپ كرد. وه لبيشئى هيئنا و ريئك له پشت ماهيره وه راى گرت. نهوانئى ديكه شئى له پشت سه ريبه وه ريز كرد و خيرا چوه ژوورئى و نهديو بوو.

دهنگئى ته پل و دههول و زورا ههستا بوو. گروويه موزيكه كهش هاتبوو و له مهيدانه كه ريزيان به ستبوو و دهستيان كردبوو به ليدانئى مارشه كه يان. ههر دهتگوت له گهه دههول كوته كان كه وتوو هته كيئركئى. خه لكه كه له پاناو كه كه ههر جهيان دههات. زوربهئى مندال و ميئرمندالان له داره كان وه سهر كه وتبوون يان له سه ريبانه كان راوه ستا بوون. ئيتير كهس متهقى لئى نه دههات و هه موو پشوويان له سينه دا قه تيس كردبوو و چاوه رپئى بوون بزائن چيئى لئى ديتنه وه. هه تاوئىكي گهش و خوئش هه موو ولانئى داگرتبوو. لك و پويى داره كان و چيمه نه كان ده دره وشانه وه. چاره گيئك بيست خوله كيئك تيئبه رپئى...

ماهير بهگ ده شيزانئى ده بيئى چهنده له وئى راوه ستئى، بهو حاله شه وه چهنه جارئيك به بيئى نه وهئى به دهست خوئى بيئى، ئاو رپ دايه وه و سه رپئى ماله كهئى كرد. ئيدي خهريك بوو دلئى تيئكه ل دههات. ئيتير تيني تيدا نه مابوو شمشيره كه به دهستيبه وه راگرئى. نه نوئى دنووشتانه وه. له ترسي نه وهئى نه كا ديسان به عه ريزيدا بكه وئى و هه ياي بيئته وه، هه موو گيانئى ته نيبوو. ده بوو سه عات و نيويئى ديكه ش لهو هه واو گه رمه دا چاوه رپئى بيئى. كيلؤمه تريئك مه وداى نيوان ماله كهئى خوئى ههتا ئيرهئى به سه عاتئىك بريوو... نه گه ر په رجويه كه نه بوايه، خوئى پيئى نه ده گيرا و تاقه تئى نه ديئنا. دلئى تيئكه ل هات، بهر چاوى رهش ده بوون و سه ره وپ و كاسه كهئى به سه ر مليبه وه خوئى نه ده گرت. دههات له پيئى بكه وئى، به لام چيئى تين و توانائى له ئيسكانيدا بوو، كوزئى ده كردوه بو

ئەو ھەي خۆي راگرى. ديسان خۆي داھەو ھەستى بېرى كوشتىنى دەروپىش و رقەكەي ھەستايەو ھەللام زوو دامركايەو ھە.

زەمەن تېدەپەرى و خەلگ بەبى ئۆقرەبىيەو چاوەرپى بوون. لە نەكاو خەلگە ئۆقرە لى پراو ھەللا و قريو ھەيەكى لى ھەستا ھەرزى لەرزاندەو ھە. ماھىر بەگ ھەك مردووان سەرى ھەلئىنا و بە چاوە پرووش و بى گيانەكانى سەرىيەكى ھەشيمەتەكەي كەرد و ئەوجار سەرى بەرداھەو ھە. سەر و ملى نەدەگرت. دل و ريخۆلەي تىكەل دەھاتن و ئەو بەھەموو ھىز و تواناى خۆي دايدەمركاندەو ھە و خۆي رادەگرت. ئەزئۆكانى جار بە جار پتر دەلەرزىن.

دەستەيەك گەنج لە ھەشيمەتەكە جوى بوونەو ھە دەورى دەھۆل كوتەكانيان دا و كەوتنە ھەلپەركى. دەروپىش بەگ كە لە پشت پەنجەرەكەو سەرى ديمەنەكەي دەكرد، لە بن لىوانەو دەيگوت:

"باوكەرۆۆ، باوكەرۆۆ، بە راستى ھىچ كەس بۆ مالى دنيايە فيداكارىي ئاوا ناكە. قاباقچى زۆر پياو دەرچوو... ئەو سەلماندى ئۆغوز زادەيەكى رەسەن و بىيۆنەيە. با ھەموو ئاقچاساز و ئەگەر ويستيشى چىي ملك و مالى خۆيشمە بۆ وى. ھەقى خۆيەتى. پاش ئەو جوامىريەي نواندى تەنانەت ئەگەر داواى گيانيشم بكات پيشكەشى دەكەم."

لىوھەكانى مزەفەرى كورپى كە لە تەنیشتييەو ھە راوھەستابوو، دەپەرى بەلام نەيدەتوانى بە بابى بلى: "چما ئەوئەندەش سووكايەتى بە پياو دەكەن؟ ئەوئەندەي دىنى؟" و كاتىك كە نەيتوانى قسەي دلئى بكا، راي كەردە لاي داىكى و گوتى: "دايكە، تكات لى دەكەم داھە، بە باھم بلى رىي بدات بىتە ژوروى. ئىتر ھەيەي بە كابرارە نەھىشتەو ھە. سووكايەتى نەما پىي نەكا... بچۆ تەكا لە باھم بەكە با كۆتابى بەو ئەشكەنجەيە بىنى. بچۆ داھە تۆخودا بچۆ و لەبەر پيارپۆھ..."

خاتونيش نەفەرتى لە كەسى ھەك قاباقچى زادە بوو، بەلام ئىتر كەميشى نەكىشابوو، خوا بزانى ئەو دامارە بە چ ھالى سەگىك خۆي گەياندبوو ھە و بەر دەرگايە. لە راستيدا چواردەست و پى و بە سىنگەخشكە ھاتبوو. ئىتر خوا ھەلئىناگرى ئەوا دوو سەعاتيش چاوەرپى بكا. ھەر بۆيە ھاتە لاي مېردەكەي و بە توورەبىيەو ھە گوتى:

"بەسە بەگ. لەو زياتر چاوەرپى مەكە. ئىزن بەدە بىتە ژورورەو ھە."

بەلام دەروپىش بەگ قەبوولئى نەكرد:

"ئەو نەرىتە مەن دامنەھىناو ھە خاتوون... ئەو نەرىتە ھە جۆرە لە باب و باپراغانەو ھە بە تىمە گەيشتوو ھە."

خاتون به تەوسىڭكە ۋە گوتى: " ۋەك بلىتى لە سەر دەمى باب و باپىرەكانى ئىمەدا
كاتژمىرىش ھەبوۋىت؟ "

"كاتژمىر نەبوۋە خاتون، بەلام ئەوانەى ئەو كات بۇ ئاشتىبۇنەۋە دەچۈنە بەر دەرگای
مالىك، كەرەى بەيانى دەھاتن و ھەتا نوۋىزى نىۋەرۋىيە چاۋەرۋانىيان دەكىشا. خۆ من ئەو
نەرىتەم لە گىرفانم دەرئەھىناۋە. "

خاتون دەيزانى ئەو ھەۋىنى ئەم نەرىتەى لە كوردەكان ۋەرگرتوۋە و خۆى ھەندى شاخ و
بالى پىۋە ناۋە و لە راستىدا خۆى ھەلىبەستوۋە. بەلام چما دەيتوانى ۋەرپورى خۆى بىنى؟ بە
لەبزىكى تىكەل لە پارانەۋە و برىار گوتى: "بەگ، ئەگەر بە قسەى من دەكەى، ئىتر لەۋە پتر
مەھىللە چاۋەرۋان بى. دەترسم بەلايەكى بەسەر بى. خۆت دەزانى ئەو داماوە تا خۆى
گەياندوۋەتە ئىرە دوو جارن لە ھۆش خۆى چوۋە. "

دەرۋىش ۋەك شىتەن نەراندى: " بە ئىۋە چى؟ ئەو پالەۋانە. ئەو پالەۋانىكە لە تۆرەمەى
ئۆغوز. لىتى گەرپىن با بەبى كەموكورپى كارەكەى تەۋاۋ بكات بۇ ئەۋەى بىتتە نمونە و
سەرباشقەى نەۋەى داھاتوۋ. ئىتر ئەو جار يان كاريكى وا ناكەن دللى كەسيان لى بىشى، يان
ئەگەر بەكىكىان زوير كرد، ئاۋا سزاكەى ۋەردەگرنەۋە. باب و باپىرانمان ئەۋەيان بۇ داھىناۋە؟
بۇ ئەۋەى كەس دللى كەس نەھەشىنى و بزانى ئەگەر بەكىك لەخۆى زوير بكات، دل
بەدەستەھىناۋەكەى زۆرىش سووك و سادە نىيە. ئىۋە كارتان بەسەرىيەۋە نەبى. "

لە پەنجەرەۋە ناگای لى بوو ماھىر بەگ سەرى ۋەردە ۋەردە بەسەر سىنگىدا شۆر دەبىتتەۋە و
ئىتر چىي نەماۋە شمشىرەكەى لە دەستى بەر بىتتەۋە.

دنيا بە سەر سەرى ماھىرەۋە دەخولايەۋە. ھەشىمەتەكە لە بەرچاۋى و لە گۆرەپانەكە ۋەك
دەريايەكى بەلرفە ھەلدەستا و دەنىشتەۋە...

دەرۋىش بەگ دىتى كە ئەگەر تۆزىكى دىكەشى پى بچى، خەلك تاقەتبان نامىنى و بلاۋەى
دەكەن. تۆزىكىش دەترسا. لەۋانەيە ديسان لەھۆش خۆى بچىتتەۋە و گىيانى دەرچى... ئىتر
تىنى لەبەردا نەمابوۋ شمشىرەكە راگرى. خۆ ئەگەر سەرەدەرزىيەك پىاۋەتى و ئىنسانىيەتى تىدا
بى، ھەر ئەۋەندەى بەسە. ھەتا ئەو و كەسانى ۋەك ئەو ھەبن، ھەر لەبەر ئەۋەى كە چەند
دىنارىكىان ھەيە، بەرىنگى كەس ناگرن و دژى ئەۋانە راناۋەستن كە رەچەلەكىكى چەند ھەزار
سالەيان ھەيە و ئەگەر لە بەرژەۋەندىيان بى، ديسان دژايەتتەكە بەكەنەۋە، لەبەر چاۋى ھەرچى
و پەرچىيان؟ ھەر كەس خودا غەزەبى لى بگرى، توۋشى بە توۋشى ئىمەۋە دەكا.

له پيشدا پياوه جل ره شه كهى نارد. ئهو ئيسټا ئالايه كى كه سكى به دهسته وه بوو. به دواى ئه ويشدا دهرويش بهگ له سه رخو له ده رگا رازاوه كه وه هاته ده رى. ئه ويش جلو به رگى ره شى له بهر كرد بوو. كلاوه ره شه كه شى نوئى نوئى بوو. بوئى باخى كى ره شى به سټوو كه كوئى سوورى له سه ر بوو. دهرويش بهگ به وه قه لافه ته يه وه شه گه ر چووبايه ته نيو به گزاره كانى پاريسيشه وه هه ر ريكي پو ش ديار بوو.

له پيشدا له حالئى كدا كه له بن ليوانه وه ويره ويري بوو، به دهورى بنياده مه چه پگه ن پو شه كانى ماهيردا هات. ئه وچار له گه ل سواره كان سى جاران به دهورى ماهير به گدا خولايه وه و له به رده ميذا راوه سټا. دواى ئه وهى ده سټه كانى به ره وه ناسمان هه لپرى پارايه وه و گوټى: "به خي ر هاتى، خي ر و به ركه ت هينا برا كه م ماهير. هه تا دنيا دنيايه تو زه مه ي ئوغوز شانازى به و پاله وانئى تيبه ي جه نابته وه ده كا."

ده سټى دري ژ كرد و بو وه رگرتنى شمشي ره كهى چاوه رى ما. ماهير كه تو زى كه وه خو هات بو وه وه، هه ر چاوى به دهرويش كه وت له به رده ميذا، له تووره ييه كى ره شدا تلايه وه و شمشي ره كهى به تووره ييه وه راوه شاندا و ئه وچار به بى هي زي به وه به ره لاي دهرويشى رادا شت. دهرويش بهگ دواى ئه وهى شمشي ره كهى لى وه رگرت، هه ر به و شمشي ره سى جاران له پشت مى ماهيرى دا و ئه وچار له باوه شى كرد و ماچى كرد. بن پيلى گرت و به ره و ماله وه وه رى كه وتن. به لام ماهير لاقى تيك ده نالان و ورده ورده قورسا يى خو ي ده خسته سه ر ده ست و شانى دهرويش بهگ.

له و كاته دا حه شيمه ته بي ده نگ و بى جو له كه نوقمى سه ير كردنى ئه و ريوره سمى تاشت بو نه وه يه بوون. به شيك له ژنه به سال اچو وه كان ده گريان و گه نه كان ده يانقريواند.
"بژى ئوغوز"

ئه وان كاتى گه يشتنه بهر ده رگا رازي تراوه كه، كا براهيم به كي رد نيكه وه، به رانئى كى كه په روى سوورى له شاخى به سټرابوو، له بهر پييانيان له عه رزى دا و چه قوئى له بهر گه رووى نا. خوئى ئال فيچقه ي كرد و كفه نه جاوه كهى ماهير به گى سوور هه لگي ر. له و كاته دا قريوهى خو شى هه سټا و دار و به ردى له رزانده وه. دهرويش بهگ دا هاته وه و په نه جى شاهيه تمانى ده سټى راسته ي به خوئى قوربانيبه كه سوور كرد و له ته ويلى ماهير به گى خشاندا و ئه وچار وه زوور كه وتن. هه ر له بهر چاوان ون بوون، دهنگى دهه ول و قريوهى شادى و خوشيبه كه دامر كايه وه.

ماهير بهگ كه هه تا بهر پليكانه كان قورسا ييه كهى خو ي هه روا خست بو وه سه ر شانى دهرويش بهگ، له سه ر پليكانه ي پينجه م لاقى وه رگه را و به ربو وه و له بهر پليكانه كه وه عه رزى

كهوت. هممو پهرۆشيان بوو. هه‌ئيان گرتوه و برديانه سه‌رى و له جيويانتيكدا كه بۆيان ناماده‌كردبوو دريژيان كرد. چيى ئاويان به‌سه‌ر و ده‌موچاويدا هه‌لده‌په‌رژاند و عه‌تر و بۆنى خۆشيان بۆ لووتى برد چارى نه‌كرد. ماهير به‌گ له‌هۆش خۆى چووبو و ره‌نگى روخسارى ره‌ش داگه‌رابوو. نارديانه شوين دكتوريك كه له‌ نزيك ماله‌وه‌يان عه‌ياده‌ى هه‌بوو. دكتور هات و داوى هه‌ولتيكى زۆر ئاخري ماهير به‌گى وه‌هۆش خۆى هه‌ينايه‌وه.

ماهير به‌گ سه‌رى هه‌لنه‌ده‌هه‌ينا سه‌يرى خه‌لكه‌كه‌ بكا. به‌ ئاماژه‌ى ده‌ست داواى ئاوى كرد. هه‌ينايان و داينايى. ئاوه‌كه‌ى يه‌ك بين خواردوه‌وه و هاته‌وه‌ سه‌رخۆ. ده‌رويش به‌گ په‌رسى: "قاوه ده‌خۆيه‌وه؟"

ماهير به‌گ به‌ سه‌رله‌قاندنيك گوتى به‌ئى.

به‌ر له‌وه‌ى قاوه‌كه‌ى بۆ بينن، ده‌رويش به‌گ داواى لى‌ كرد بچنه‌ ديوه‌خانه‌كه‌. به‌لام ماهير به‌گ تىنى له‌به‌رده‌ نا‌بوو له‌جيبى خۆى هه‌ستى. هه‌موو گياني ده‌يزيراند. به‌لام هه‌رچۆنيك بوو هه‌ستا و چوونه‌ ديوه‌خانه‌ گه‌وره‌كه‌، كه‌ فه‌رشىكى سوورى توركماني لى‌ راخرا‌بوو.

پياوماقوول و ده‌سترۆيشتووه‌كاني شار هه‌ر ده‌هاتن و ديوه‌خانه‌كه‌يان په‌ ده‌كرد و ماهير به‌گيش ورده‌ ورده‌ ده‌هاته‌وه‌ سه‌رخۆ. ماهير و ده‌رويش به‌گ له‌ ته‌نيشت يه‌كتريه‌وه‌ دانيشتبوون. ده‌نگه‌ده‌نگه‌كه‌ى ده‌روه‌ ورده‌ ورده‌ ده‌نيشته‌وه‌. هه‌ر دوو سواره‌كه‌ هه‌يشتاش له‌ولاولاي ده‌رگاكه‌ى حه‌وشه‌وه‌ قيت و ره‌پ له‌سه‌ر په‌شتى شه‌وديزه‌كاني خۆيان دانيشتبوون. ده‌بوو تا رۆژ ناوا ده‌بى هه‌روا له‌وى راوه‌ستن. وه‌لى و چه‌په‌گه‌نپۆشه‌كاني ديكه‌ش له‌ به‌ر ده‌م ته‌سه‌په‌كان به‌ ريز چاوه‌رى بوون. ته‌وانى شه‌ده‌بوو تا تاريك دادى له‌وى بمه‌ننه‌وه‌.

مودير ناحيه‌ و شاره‌وان و سه‌رۆكى دارايى و پاراستنى به‌لگه‌نامه‌كان و موفتى و ملكداره‌ گه‌وره‌كان و كارخانه‌داره‌كان و... به‌ داوى يه‌كدا ده‌هاتن و كه‌ چاويان به‌ قه‌لافه‌تى ماهير به‌گ ده‌كه‌وت، بۆ ته‌وه‌ى پيشى قاقاي پي‌كه‌نينه‌كه‌يان بگرن، لى‌وى خۆيان ده‌كروشت و زۆرييان له‌ خۆيان ده‌كرد و ته‌وجار به‌ ريزيكي قه‌ستينه‌وه‌ ده‌ستيان ده‌گوشى و به‌و جوړه‌ پيرۆزباييان پي‌ ده‌گوت بۆ ته‌و خزمه‌ته‌ مه‌زنه‌ى به‌ ميلله‌ته‌كه‌ى كردوه‌. ماهيريش سه‌رى هه‌لنه‌ده‌هات سه‌يرى كه‌س بكا.

كه‌ هاتنى ميوانه‌كان بپايه‌وه‌، ده‌رويش به‌گ هه‌ستى كرد ده‌بى له‌ په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل ته‌و شه‌دا وا ته‌مروۆ رووى دابوو قسه‌يه‌ك بكات بۆيه‌ ده‌ستى پي‌ كرد:

"ئىيمە بۇ ئەۋەدى نەرىت و مەزنايەتیبى باب و باپىرەى ئۇغوزمان بۇ خەلگە ئۇغوزەكەى
 ئىيمرۆمان بەسەلمىننن و ايان لى بکەىن قەبوولئى بکەن، ئەو فیداکارىيانە دەکەىن. ماھىر بەگ،
 ھەر ئەو ماھىر بەگەكەى لە بەر چاۋاتانە، پالەوانىكە ھاۋشانى ئەلب ئەرسەلان و چەنگىزخان و
 تەيموورى لەنگ. ئەو گيانفیدایەكى نەرىتەکانە. ئەوانەى لە تۆرەمەى ئۇغوزن و دواى ئىيمە
 دىن، بۇ ئەۋەدى توشى ئاشتىبونەۋەى لەو جۆرە نەىن، بە توتوش دلى کەس لە خۇيان
 نايەشېنن. وا نىيە ماھىر بەگ؟"

ماھىر بەگ بە نىچاۋانى گرزەۋە وەك مندالىكى تىبى ھەلدرابى، لە كفنەكەىدا كرووشمەى
 كرىبوو. ھەر لەۋە دەترسا خەلگەكە دەست بکەن بە گەپ و گالتەو سوعبەتكردىن. ئەۋەى لەۋى
 بوو بە دىتنى ئەو سەر و سىمايەى ماھىر بەگ پىشى پىكەنىنەكەى خۇى پى نەدەگىرا. ماھىر
 بەو قەلافەتەيەۋە زىاتر لە مردوۋەك دەچوو كە زىندوو بوۋەتەۋە و لە گۆر دەرپەرىۋە. ماھىر كە
 ھەستى كرىبوو دەرويش شتىكى لى پرسىۋە، زۆر زۆررى بۇخۇى ھىنا ھەتا بە سەرلەقاندنىك
 تۋانىبى بلئى بەلئى. دەبوو خۇ لە قسەكانى ئەو گىل بكا.

دەرويش بەگ پەيتا پەيتا قسەى دەکرد و وشەى ماھىر بەگ و پالەوان و دۆست و براى
 دوپاتە دەكردەۋە و دەىگوت رەچەلەكى ئۇغوز بە سەدان سالىش دەبى پالەۋانى ئاۋى لى
 نەكەوتوۋەتەۋە و لىشى ھەلگەوتبى ھىچ قارەمانىك و ھا خزمەتىكى بىۋىنەى بە تۆرەمەى
 ئۇغوز نەكردەۋە. ئەو نەرىتەى ئەمرۆ لە پىش چاۋەكلمان سەرلەنۋى لەداىك بوۋەۋە، سبەى
 رۆژى لە ناحىيەكان و دووسبەى لە ويلايەت و چەند سال دواتر لە ھەموو ولاتدا دەبىتە باو و
 ھەموو بۇ ئەو نەرىتە منەتبارى ماھىر بەگ، پالەۋانەكەى تۆرەمەى ئۇغوز دەبن.

دەرويش بەگ ئەۋەى دەبردە كەشكەلان و لە رادەبەدەر گەرەۋەى دەكردەۋە و رىزى دەگرت،
 بەلام ئەۋانىتېش لە دوويان دەدا و قسەكانىان پىشتراست دەكردەۋە. ماھىر بەگ گۈبى لى دەبوو
 و سەرى سوور دەما.

ۋردە ۋردە خۇى دەگرەۋە و بۇ يەكەم جار سەرى ھەلپنا و لە بن چاۋانەۋە سەرىكى
 دەۋرۋەبەرى خۇى كرىد. لە روخسار و چاۋى ھەموۋاندا گالتە و تەوس و تۋانچىكى بەدى كرىد و
 دىسان سەرى داخستەۋە. سەرى بەردايەۋە بەلام قسەكانى دەرويش بەگ ئەگەر درۆش بۋايەن
 ھىشتا لەدلى خۇش دەھاتن و كەيفىيان ساز دەكرىد. ۋردە ۋردە برۋاى كرىد كە ھەر بەراستى ئەو
 گيانفیدایەكى نەرىتەكان بوۋە. ئەۋەكانى داھاتۋى تورك ئەو گيانفیدايى و فیداکارىيەى ئەو

لهبیر ناکهن. بهلئی، ئهوه بنه‌مای باشت‌ترین شت واته ناشت‌بوونه‌وه و پیکهاتنه‌وه‌ی دارشت‌بوو. بهلئی، بهلئی ئاوا بوو و له‌وه زیاتر نه‌بوو.

ده‌رویش به‌گ هه‌روا قسه‌ی ده‌کرد: "ئه‌وه پال‌ه‌وانه‌کان میژوو دروست ده‌کهن و ره‌چه‌له‌که مه‌زنه‌کانیش نه‌ریته‌کان. به‌لام میژوو و نه‌ریته‌کان له سه‌رده‌ستی مرۆڤ و تۆر‌ه‌مه‌ی مه‌زتر ده‌می‌ننه‌وه. مه‌گه‌روا نییه‌ به‌گ‌ای به‌رێژ ما‌هیر به‌گ‌ای ئیوه باشت‌ر ده‌زانن. ئیوه مرۆڤ‌ئیک‌ی مۆد‌ترین و خوینده‌واری ئه‌وروپان. ئیوه سه‌رتان به‌ هه‌موو که‌لین و قوژنه‌کانی گه‌وه‌ری کولتووری ئه‌وروپادا کردووه، وا نییه‌؟"

ما‌هیر به‌گ ورده ورده ته‌واو ئاسایی ده‌بووه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وه کفنه‌شی له‌به‌ردا نه‌بوایه، ته‌واو وه‌ک خۆی لی‌ ده‌هاته‌وه و هه‌رچی ئه‌م‌رۆ به‌سه‌ری هات‌بوو، به‌ ناوی ئه‌وه قسانه‌ ده‌سۆرانه‌وه و له‌بیری ده‌کرد. ئه‌گه‌ر ئه‌وه گه‌واده‌ی شی‌ت و ما‌خولیای ئۆغوزه‌ له‌بری ئه‌وه زمان‌لوسی و شووتی وه‌بن هه‌نگه‌لدانه‌ ده‌ست‌یک جلوبه‌رگی دابایه و له‌وه گۆر‌ه‌وشاره‌ نه‌جاتی دابا... ئاخۆ ده‌رویش به‌گ بۆیه‌ی ئاوا لی‌ نه‌کردووه حه‌یای به‌ری؟ یانی هه‌موو ئه‌وه قسه و هه‌لسۆکه‌وتانه‌ی درۆن یان هه‌ر به‌راست له‌ دل‌ه‌وه ده‌یانکا؟ چیی ده‌یه‌ینا و ده‌ییرد، بۆی نه‌ده‌چۆوه سه‌ر یه‌ک. له‌ برسان دل‌ی تی‌که‌ل ده‌هات.. چه‌ندی زیات‌ریش ده‌هاته‌وه سه‌ر خۆی، زیات‌ر هه‌ستی به‌ برس‌تییه‌که‌ی ده‌کرد. وه‌بیری هاته‌وه نانی نیوه‌رۆی نه‌خواردووه. قاوه‌لتی‌بشی نه‌خواردبوو. ئه‌وه سه‌گه‌ی ما‌خولیای ئۆغوزه‌ش خۆ یه‌ک پشوو قسه‌ی ده‌کرد و پرس‌یاری ده‌کرد. له‌وه کفنه‌دا هه‌ستی ده‌کرد رووت و قووته و له‌ شه‌رمان ده‌بووه تنۆکه ئاو‌یک. به‌ده‌نگ‌یکه‌وه که‌ ئاشکرا زویر‌بوونی پی‌وه دیار بوو گو‌تی "به‌لئی وایه".

ده‌نگی درزی برد‌بوو. دوا‌ی راوه‌ستان‌ئیک‌ی زۆر دیسان دووپاته‌ی کرده‌وه: "به‌لئی وایه." ئه‌وجار به‌ توور‌ه‌بیه‌وه گو‌تی: "ئه‌گه‌ر له‌ پیتناوی ژیان‌دنه‌وه‌ی نه‌ریت و به‌رزکردنه‌وه‌ی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌مدا نه‌بوایه و ئه‌گه‌ر نه‌مو‌یست‌بایه‌ بیه‌ نموونه‌یه‌کی ره‌سه‌ن، له‌ به‌رده‌م ئه‌وه خه‌ل‌که نه‌زانه‌دا..."

چه‌ند سات‌ئیک‌ بیده‌نگ مایه‌وه و بیری کرده‌وه و لپی زیاد کرد: "له‌ کفنی‌کی ئاوادا... ديسان بیده‌نگ بووه. ئاخۆ بلی؟ ئاخ‌رییه‌که‌ی گو‌تی: "به‌وه قه‌د و قه‌لافه‌ته‌ قه‌شمه‌ره‌وه... ئه‌من دوو سال‌ان له‌ به‌ریتان‌یام ده‌رس خویندووه. به‌ چاوی خۆم پادشام دیتووه، که‌ چۆن کفنی‌کی سپیی له‌خۆیه‌وه پیت‌چاوه و به‌ سه‌رو پیتی په‌تی و له‌ حال‌ئیک‌دا په‌تی‌کی چه‌وری له‌"

ملی کردبوو به شه قامه کانی له ندهندا به پینان دەرۆیشت بۆ ئەوێ بچیت سەر له گۆری باب و باپەرەکانی بدات."

ئەوجار بێدەنگ بوو. خۆشی دەیزانی تاقەتی قسەکردنی نییه. بەلام زۆر توورە بوو. دەیدی که مودیر ناحیه و بەرپرە حیزبیه کانی دیکە و لیکۆلەری حیزبی ئەیالەت و نوێنەری پەرلەمان - که تازە زانیبوی لەوین - چەندە بە بەزەبیهو سەیری دەکەن.

ئەوجار هەمووان بۆ خواردنی نانی شەوی چوار مەشقی لەسەر سفرە بەرەکان دانیشن. مایەر بەگ بەر لەوێ دانیشی، سەری برده بن گوئی دەرۆیش بەگ و بە سرتەیه کەو له بەری پارایهوه: "دەلێی چیی ئەو کفنه داکەم دەرۆیش بەگ؟ تکا دەکەم، باشه؟" دەرۆیش بەگیش بە دەنگیک که هەمووان گوێیان لێی بی گوئی: "نۆرە ئەویش دی. تازە ئەو هەموو فیداکارییه مان کردوو و نەریتیکمان زیندوو کردوو تەو، و باشترە هەموو شتییک له کات و جیی خۆیدا بکری، وای نییه؟"

بە نابه دلییهوه، هەر بە کفنه کەو له سەر سفرە که دانیش. ئیستا هەمووان خەریکی خواردنی بوون و قاقایان دەکیشا. له رواله تدا پیکه نینه کانیان بهو قسه و سوعبه تانه بوو که دهیانکردن، به لام مایەر بەگ باش دەیزانی ئەوان بهو و بهو گەد و گیپالەئەو پێدەکەن و هەرچۆنیک بی وەرۆوی خۆی نەدینا و له گەل ئەواندا وای دەنواند بە سوعبه تەکانی ئەوان پێدەکەنی. له سەر سفرە که ئەو نده پیکه نین و قاقایان کیشا، چاویان پر ببوو له ئاو.

شیو خورا. پەرله ماتتارە که و مودیر ناحیه هیشتاش هەر له بنهوه سەیریان دەکرد و دەرێقانهوه. ئەگەر ناشیق حوسین بە سازه کەیهوه وەرۆور نە کەوتبایه، پیکه نینه کەیان نە دەپرییهوه. که ناشیق حوسین هات، هەموو چاوه تەرە کانیان سڤیهوه و گوێیان دایه ساز و ناوازه کەئە.

ناشیق حوسین یه کێک بوو له ناشیق هەرە به ناوبانگه کانی ئەو ناوچه یه. کەس نەبوو ناوی ئەو و گۆرانیه کانی نە بیستی. هەندیکیان یه کەم جار بوو دەیان دیت بە لام مایەر بەگ جارێکیان به جینوان له ماله کەئە خۆی دەری کردبوو. ئەو رقیکی زۆری له شاعیر و ماعیر و شتی وای بوو.

ناشیق حوسین سازه کەئە به سینگییهوه نا و دەستی کرد به تاریف و په سنی بنه و بنه چه کی ساری ئوغلی و هەر سی باپەرە ئوغوزه کەئە. ئەو هەش بە شتییک بوو له نەریته کە.

دەرویش بەگ ئەوەی لە رۆبەرەسی ئاشتبوونەوهی بەگە کوردەکاندا دەیتوو و ئاشیق حوسینی راسپاردبوو کە هەندیک بە بنە و بنەچەکی قاباقچی ئوغلێش هەلبلی، بەلام ئاشیق خۆی لی گیل دەکرد و لە گۆرانییەکەوه دەچوو سەر هەوایەکی دیکە.

دەرویش بەگ هەلچوو و وهقسە هات: "هۆی ئاشیق، هەر دەلیی لەبیرت چوو تەوه ئەتۆ دەبی دواي پەسنی بنەچەکی یەکیک لەوانە ئاشت دەبنەوه، پەسنی بنەچە ئەوی دیکەش بکە." "

ئاشیق لەوەلامیدا گوتی: "نیمە تەنیا بە بنەچە ئەوانە هەلدەلێن کە رەسە نزا دەن. ئەوانە بی رەگ و ریشەن، سەگەل پەسن و تارێفیان دەکەن."

ئەوی گوت و وەدەر کەوت و بەجیی هیشتن. دەرویش بەگیش بە توورپەییەوه نەراندی: "سەگی بنی سەگ... ئەو ئاشیقانەش هەموو شیتن."

ئەوجار بۆ دلدانەوهی ماهر بەگ دەستی کرد بە زمانلوسی. پیتی وابوو ماهر بەگ وا دەزانێ ئاشیق بە تاییەتی و بە پیتی ریککەوتنی پێشویان ئەو گووکارییە کردوو. نەخیر، نەهیر، ئیتر ماهر گیان و دلێ ئەو بوو. ئیتر لە تەرازووی دلیدا، تاي تەرازووی ماهر لە هەر چوار مندالەکی قورستر بوو. لەوه خراپتر ئەوه بوو کە هەرچی میوانی بەناوانگی هەییوو، ئاگیان لەوه بوو.

میوانەکان دواي ئەوهی تاویک سەیری یەکتریان کرد و لە بنەوه سەیریکی ماهر بەگیان کرد دایانە قاقای پیکەنەن. بەشیکی شەو نیوەش ببوو هیشتا ئەوان لە پیکەنەن نەکەوتبون، کە هەستان و رۆشیتن. دەرویش بەگیش ئەو ژوورە یۆ ماهر بەگی دەسنیشان کردبوو، پێشانی دا. ماهر بەگ دەسبەجی کفنه کە ی فری دا و خۆی خزانده جیوانە کە یەوه، بەلام هەتا بەیانی خەو نەچوو چاویەوه و هەر ئەمدیوەدیوی کرد. لەسەر ئەو هەلسوکەوتە ئاشیق، هیچ لە دەرویش بەگ توورە نەببوو. ئەمڕۆ ئاشیقیش تۆلە ی دەرکردنە کە لی کردبوو.

بەیانی زوو، کارە کەریکی ژیکەلە و جوان جلوبەرگ و پیتلای بۆ هینا و لە سەر مۆبلە کە ی دانا و رۆشیت.

ماهر بەگ لە خۆشییان لە جیوانە کە ی دەرپەری. کەواتە ئیتر ناچار نییە بەو کفنه تورك لیکراوه بەگەرپتەوه ماله کە ی. جلوبەرگەکانی بەدەستەوه بوون و سەیری دەکردن. لە قوماشیکی هەرەباشی بەریتانی دوورابوون. کراسە کە چنراوی ئەمریکا بوو. پیتلای کانیشی

دەستکردى ئىسماعىل كەمالى ئەستەمبولتى بوو. دەسبەجى لەبەرى كردن. جلوبەرگ و كراس و گۆرەوى و پىلاۋەكانى پىر بە پى و بەرى بوون. ماھىر زۆر دواتر بىستىيەۋە كە ئەو جلوبەرگانە لە ئەدەنە لاي ئەو بەرگدروۋە بە دوورىن درابوون كە جلوبەرگى بۇخۇي دەدوورى.

لە ھالىتىدا لە خۇشيان بەو ھالەتە گالتەچارپىيە پى دەكەنى بە خۇي گوت: "بەلام ئەو نەرىتى ئۇغوزەش نەرىتىكى سەير و سەمەرەيە ھا."

چوۋە ئاۋدەست، ردىنى پاك تاشى و بۆينباخى بەست. دواي ئەو بانگيان كرده سەر سفردى بەرچاپى. كە دەھات بۇ سەر سفردە، دەرويش چەند ھەنگاۋىك بەپىرىيەۋە چوو و بن پىلى گرت و لە سەر سفردە كە و لە تەنىشت خۇيەۋە داينا.

ماھىر بەگ دواي خواردنى قاۋەلتىيە كە زۆر سوپاسى كرد. ئىتر كاتى رۆشىتنى بوو. ئىستا لە مالەۋە چاۋەرى و نىگەرانى بوون. دەرويش بەگ گوتى: "ئەھا، فەرموون. لە خوارەۋە ئەسپىكى عارەبىي زىنكراۋ چاۋەرىتە. بەپىي نەرىتى ئۇغوز، كاتى دۆستىك لە مالى دۆستەكەي دەروات، جوانترىن ئەسپى عارەبىي بەدىارى دەدەنى. ئەو ئەسپە ھەرەجوانەكەي نىو گەۋرەكەمە. خىرى لى بىنى برالە، بەخىر و خۇشپىيەۋە سواری بى."

ماھىر بەگ لە ھالىتىدا كە چاۋەكانى لە خۇشيان دەدەوشانەۋە، گوتى: "ئەو ھەموۋە زەھمەتەي نەدەۋىست. زۆرم زەھمەت دان، نۆكەرى خۇت شەرمەزار كرد. جا مادام نەرىتەكەمان، نەرىتى ئۇغوزمان وا دەخوازىت، قەبولتى دەكەم."

ئەمرو بەرھەمى زەھمەت و زەجر و ئازارەكەي دوتىنىي بە زۆرەۋە ۋەدەگرتەۋە. باش بوو دوتىنى فرىۋى شەيتانى نەخواردبوو و شمشىرەكەي لە زكى دەرويش بەگ رۆنەكردبوو.

ۋەك گەنجىكى گورج و گۇل لە پلىكانەكان چوۋە خوارى. ئەسپەكەيان بۇ ھىنا و لىي سوار بوو. ئەي لەو ئەسپە جوانەي. دابەزى و ھەتا بەر دەرگاى ھەۋشەكە پى بە پىي دەرويش بەگ رۆشىت. لە بەردەرگا دەستيان لە ئەستۆي يەكترى كرد و ماللاۋاييان كرد. ماھىر بەگ سواری ئەسپە دىارىيەكەي بۆۋە. لە دەرەۋەي گوند، پازدە سوارچاك كە چەپگەنى كۆبەگىراۋيان لەبەردابوو و قەلەفتىكى مىللىيان ھەبوو، چاۋەروانى بوون. ئاورى دابەۋە و لە دەرويش بەگى پىسى: "ئەي ئەۋانە چىن برالە؟"

ئەۋىش ۋەلامى داۋە: "ئۇغوزەكان مىۋانى خۇشەۋىستى خۇيان بەرەللا ناكەن. ھەتا بەر دەرگاى مالى بەرىي دەكەن."

ماھیر بەگ لە پێشەوہ و سوارە چەپگەنپۆشەکان لە دواوەی بەلام ئەمجارەیان لە سەرداواى
ماھیر بەگ رێک بە نیوەندى بازارپیدا روۆشتن. دەتگوت یەك لە ھەزارى ھەشیمەتەكەى دوینییش
لە بازارى نەبوون، بەلام با وای، دیسان دووکاندارەکان ھاتنە سەیری. ئەمجارەش پێی پێدەكەنین
و بەسەرسوورمانەوہ سەیریان دەکرد.

ماھیر قاباقچى ئوغللى و دەرویش بەگى سارى ئوغللى بەو جۆرە بە پێى نەرىتى ئوغوز
بوونەوہ برا.

دلەراوکی و ھەژانیکی سەیر شارۆچکەکە ی داگرتبوو. ھەوائی ناخۆش ناخۆش لە ئاقچاسازەو دەھاتن و ھەک دۆلپایەک سواری پستی شارۆچکە دەبوو. ھەموو دەشتەکە ی خواروو و دەشتی ئاناوەرزا و دەوروپەری دۆملی و خواروی کووزان و خوارتر راپەرپیبون و ئاقچاسازیان بەسەر خۆیاندا داھەش کردبوو و ھەرکەس پێشی گرتباھەن، دەیانکۆشت. جەستە ی سلیمان ئەسلان سۆی پەنجەیان بە فیشەک ھەک بیژینگ دا بیژتبوو. نە سەری پێو مابوو و نە گۆشت و نە چاو و نە دەست و نە لاق و نە ئیسقانیک. لەتوہەتیان کردبوو. سلیمان ئەسلان سۆی پەنجە، ئەو شێرەکوڕە، ببوو لویچی گۆشت و پێستی کونکون و ئەنجن ئەنجنکراو.

"تف، تف، یاخو موسولمان نەبیستی و کافریش نەبیستی."

رێوڕەسە ناستنەکە ی سلیمان سۆی پەنجە زۆر بە شکۆو بەرپێو چوو. بۆ ھێنانەوہ ی تەرمەکە ی جگە لە بیست سەیارە، کامیۆن و تەراکتۆر و عارەبانە یەکی زۆر و بی ژماریش چوون. لە سەر رێگا و گوندەکان بە ھەزاران کەس بە چاوی فرمیسکاوییەو تەرمەکە ی سلیمان سۆی پەنجە ی قارەمان و شەھیدی ریی نیشتمانیان بەرپێ کرد. ھەمووان بە دەست و دلایویەو ھەری خۆیان بەرامبەر ئەو پالەوانە ی نیشتمانەکیان بەجی دینا. ھەفتەنامە ی قانداش بە بۆنە ی شەھیدبوونی سلیمان ئەسلان سۆی پەنجە، ژمارە یەکی تاییەتی دەرکرد. ئەو ژمارە تاییەتەدا شازدە پارچە شیعەر بلاو کرابوو. باسی قارەمانە تاییەکانی ئەو کرابوو لە شەرە رزگار یخوایییەکاندا و جینیو درابوو بەو کۆمۆنیستیانە ی کۆشتبوویان و ھەرەشەیان لی کرابوو.

دیانگوت ئەو ھەلۆیەکی سووربال بوو. ئەو کێ بوو لە چیای تۆرووس و پەلی ھاجین، ھەزار و پینج سەد کافر گرتبوو جا ھەر لە منداڵی بەرمەمکانەو بەگرە ھەتا پیری نەوہد سالیان ورد ورد ئەنجیبوونی و جۆگەلە ی خۆینی لی وەرپێ خستبوون و سی شەو و رۆژان ئاوی رووبارە خورەکە ی بەخۆینی سوور ئال کردبوو؟ شەھینە بەرزەفرەکە ی بین بۆغان، ئەسلان سۆی

په نجهی قاره مان. کي بوو له ناسیای ناوهر است، له چیاکانی نالتیایدا نه سپی لینگ دا و چوه سهر ترۆپکی شوو بین بۇغایانهی سهریان له ناسمانی دهسوی و به زهبری شمشیر چوکورواوی مهزنی گرت؟ سلیمان نه سالان سووی په نجه. شو خوین پاکه شو رهسهن و بهر و پشت نه تلغهسه، نه وهی و نالای چه نگیزی مهزنی له چهقی ناسیادا شه کاندوهه، کي بوو؟ پایره گه وره ی مهزغان، نه سالان سوی په نجهی شه هیئ ناسا. نه وهی رووباری به خوړی خوینی وهری ده خست و دوزمنی به زبر و زهنگ دهر دپه پانده، مانوی چینی دهرسانده، کي بوو؟ نه سالان سووی په نجهی ناودار، نوغوزی نه وهی نوغوز. نه وهی ولاتی مهزنی تورکی به هه تیوی و بیکیسهی و بی سهر په رست به جی هیشت، کي بوو؟ مهزن و گه وره مان، گیانمان نه سالان سووی په نجه.

باسی ژیان و به سهرهاتی نه سالان سووی په نجه لاپه ریه کی پر کردبووه. جا نه سالان سووی په نجه چیی بو شو و لاته نه کردبوو. نه سالان سووی په نجه یهک، که به دهستی نامهرده و چه په لان کوژرا، نه که به پینج شهس گوللهش به لکو به چل گوللهی گهرم که دلگه وره که ی دابیژ دابیژ کرد و کوشتی...

دهمه ده می بهیانی بوو، که تابوتی له نالای تورکان پیچراوی نه سالان سووی په نجه یان هیئایه وه و له گوړه پانه که ی شاری دایاننا. دوو مندان، کچ و کوریک به جلویه رگی پیئشه نگانه وه له نه نیشت تابوته که ئیشکگر بوون. دواتر دهسته یهک قوتابیان هیئا. په نجا شهست کهس ده بوون و نه وانیش جلویه رگی پیئشه نگیان له به ردا بوو و به ریز له بهر تابوته که وه راوهستان. نه وانیش دیار نه بوو به چ بونه یهک و به پی چ بریاریک به دهنگیکی به سوژه وه سرودوی سهر به خوینیان ده خوینده وه و دوپاته یان ده کرده وه.

لهو جهنگه یه دا به فهرمانی ماهیر بهگ که له بهر دهردهسهری و گرفتاری خوئی، کاتی وهی نه بوو سهری بخورینی، قوماشیکی هوت مهتری به نه خش و نیگاری گورگیکی خوئه میشینیان هیئا، که گورگه که وهک بلورینی قه پوزی هه لئنا بوو به ره و ناسمان و له میله یه که وه هه لکتیرایه سهری. نالاکه هه روا هیور هیور هه لده کیئشرا و منداله پیئشه نکه کان به گوتنه وهی "گورگی خوئه میئشی، گورگی خوئه میئشی" مراندیان و لووران دیان. لهو کاته دا کورسییه کی و تاردانیش له بهر نالاکه دانرا. له نیو شاروچکه که هه ر کهس زاری قسه کردن یان قسه یه کی هه بوو، به نوره چوه پشت کورسییه که و وتاری خوئی دا و دروشمی دا.

دهیانگوت خوینمان له هه موو خوینی نالتره، نه ژادی تورک له هه موو نه ژادیک مهزنتره. دهیانگوت توئه ی خویمان، توئه ی خوینی تورک، توئه ی نه ژادی تورک له گوندییه دلره قه کان، لهو

كۆمۈنىستە پىسە نىشتىمانفرۆشانەى دەكەينەوۈ كە ھاوخوینە رەسەنەكەمان، ئەسلان سۆى پەنجەى مەزغانیان بە سەد برىنەوۈ كوشت. سویند دەخۆین، دەیانگوت سویند دەخۆین بەو ئالا پىرۆزە بەو گورگە پىرۆزە...

ئەو ئالایە و ئەو گورگە بە شایەت دەگرین كە... ئەو زەویبە، ئەو ئاسمانە، ئەو ئاودى لەبەرى دەپوا و ئەو خاكە شایەت بن كە تۆلەى خۆمان لەو گوندىبە كۆمۈنىستە خوینمزانە دەستىنەنەوۈ كە بۇ پاروۈە نانىك لە مىللەت و دەولەت یاخى دەبن و پشوی وەرپى دەخەن. دواى ئەو وتاردانە تەرمەكەیان برده مژگەوتى گەورە و دواى ئەوۈى نوپۆى مردوویان لەسەر كرد بردیان لە سەر گردهكە و لە نیو شین و نالین و دروشما بەخاكیان سپارد.

لەوئەتى ئەو شارۆچكەبە ھەبوو رپۆرەسى مردووناشتنى ئاواى تىدا بەرپۆە نەچوبوو. دەرویش بەگ ئەو رپۆرەسى زۆر بە دل بوو و لە ناخى دلپەوۈ سوپاسى رۆلە ھەرە ئازاكانى ئۆغوز و ماھىر قاباقچى ئۆغلىنى ئاودارى كرد و گەورەبى نواند و گوتى ھەرچى ملك و مالم ھەبە و ھەموو دەشتى ئاناۈرزا و ئاقچاساز پىشكەشى ئەو برا ئازىزەمان، گيان و سەر و مالىشەم بە قوربانى..."

دەرفەتپىكى باش رەخسابوو بەلام بارودۆخەكە رۆژ بە رۆژ خراپتر دەبوو و ھەوالى ناخۆش پەيتاپەيتا دەھاتن. ماھىر بەگ بە شلەژاۈببەوۈ پەناى بۇ ھەموو كەس دەبرد:"
"دەبى چ بکەين؟ چ دەكرى؟ ئەو گوندىبانە ھار بوون، دەترسم ھەموومان بكوژن. ھەر بەراستى دەبى چ بکەين؟ كورە خۆ ئاوا برواتە پىشى دوور نىبە پەلامارى شارەكانىش بدەن و ھەمووى بسووتىنن و دەستدرپۆى بکەنە سەر ناموسمان و ئادارمان بە سەر پادارمانەوۈ نەھىلن."

ھەللا و ھەنگەمەبەك شارى داگرتبوو بپۆینەبوو. كەس بەكەس نەبوو و لە ھەر گوندىكەوۈ ھەوالپنك دەھات.

ماھىر بەگ ئەگەرچى دەترسا، بەلام لە ناخى دلەوۈ خۆشحال بوو. دابەشىنى ئاقچاساز لە لایەن گوندىبەكانەوۈ و راپەرین و كوژرانى سلیمان بەگ ببوۈ ھۆى ئەوۈى كەس ھەياچوون و رىسوابوونەكەى ئەوى لەبىر نەمىنى. دەسبەجى چوۈە لای نەقىب و دادوۈرى گشتى و گوتى:"بكوژەكەى بى ئەملاۈئەولا دەبى بدۆزرىتەوۈ."
نەقىب:"بكوژەكەى خۆى خستوۈتە زەلكاۈەكەوۈ."
دادوۈر:"نوقم بوۈە."

"ژنه کانی و کچ و کورپه کانی... دهبه جی جه نابی نه قیب... دهبه جی جه نابی نه قیب... ده بی ژه وانه بهینرینه شاری و بیانگپرڼ به نیو شارد. ټو سه ره هلدانه بووهی نابی جورڼکی دیکه بهرپه رچی بدریته وه. ټوه شوین په نجهی کو مؤنسته کانی پیوه، ټه گینا ټاچاساز... دهبه جی..."

نه قیب گوتی: "دهبه جی."

دادور: "دهبه جی."

دوانیوه رڼه پیر و پشت کو ماوه کهی مهستان و کور و بووکه کانی و هر سى کچه کهی و خوشکه کهی و هلی شه مال و پینج کورپه کهی و شوش بووکه کهی و کچه نیفلیجه کهی و نه وه ورده کانیان هینايه شاری. هه موو مه چه کیان که له پچه کرابوو. بارانی جیتو و قسه ی ناخوش و بهرد و تف و پیسایى و مست و پیله قه یان به سه ردا ده بارى و ټه وان به زراو چوو ییوه و خویان راگرتوو و متقه یان لیوه نه ده هات. بازاره که یه ک پشوو دهیگر ماند:

"نیشتمانفرۆشینه، دوژمنى دین، کو مؤنستینه، گوندييه کو مؤنسته کان."

ماهير بهگ گوتی: "دهی، دهی، ټاوا، هه موو کاره کان جیبه جی ده بن... هه موو شتیك ناماده یه، به لام... به لام شتیك ماوه، به لام." "فه رمون بهگ."

"هه موو شتیك بو برادران بگیروهه با ناگادار بن."

وهلی وه قسه هات: "عه رزتان بکه م، عه رزتان بکه م، هه ر کام له گوندييه کان دیوه زمه یه کن، په تایه کی بیده رمانن. ټه ویش چهنده؟ چهنده؟ ټه من بلیم سى هزار، ټیوه بلین پینج هزار، ده هزار دانه، ژنه کانی شیان... ده ستیان کردوو به هه لکه ندنی خه رندیک له نیوان جه یجان و ټاچاسازدا. ټه گه ر من بلیم له ماوه ی پازده روژ، مانگی کدا ټیوه بلین له ماوه ی دوو مانگدا... خه رندیک سى گه ز پان و گه ز و نیویک قولله. لیم پرسین که بزجی ټاوا له زه ویی ټه و حوکمه ته ده کن؟ خو زه ویی بابتان نییه؟ له وه لامدا گوتیان: "هه لیده که نین بو ټه وه ی ټاوی ټاچاساز له رووباره کهی جه یجان بکه یین و چاچاساز هه لچوریت. له وی نیشه جی بین و گونديک دروست بکه یین و بیینه خاوه ن زه وی و زار. پرسیم چما ټاچاساز هه لده چوریت؟ ټاچاساز ده ریایه کی ناو تیدایه. چما ټاچادنیز (ده ریای سپی) هه لده چورى هه تا ټاچاسازیش هه لچوریت؟ گوتیان ټو نه خشانه ی خراب لی مه ده ټوغوزی ناغا که مال. گوتیان هه لده چورى."

گوتیان هەلێش نەچۆرێ ئیمە هەلێ دەچۆرێن، چونکە هیچ چارمان نییە. ئەوجار لەوێ دور
 کەوتەوه و بەپێی فەرمانی ماھیر بەگ دەورێکی ئاقچاسازم لێ دا. چیم بەو چاوانە ی خۆم
 بینی، چیم دی و چیم نەدی... هەموو گوندییەکانی ئەو دەوروبەرمان، مندالەوردکە و پیر و
 گەنج و ژن و پیاو هەموو وەک قورنوو، وەک مێش و مەگەزی دەوری قاپی هەنگوین بە
 ئاقچاسازەوه نووساون. ئاقچاساز وردە وردە وشک دەکەنەوه. وشکی دەکەنەوه و دار و باری لێ
 دەچەقێن. جا لەوێ چ دەکەن و چۆنی وشک دەکەنەوه، ئەو کەس نازانی. من ئەقلم بەو شتانە
 ناشکی. ئەوێ راستی بێ ئەویە کە لە دەوروبەری ئاقچاساز سەدان و هەزاران سەویان و
 کەپریان دروست کردووه. کار دەکەن و دەچێن و دەچەقێن. ناغام تۆ بی، هەر هەموویان لە
 حەوت هەتا حەفتا سالەیان چەکردان. هەر کەپرێک خۆی عەمبارێکی چەکوچۆڵە، بەرمیلە
 بارووتیکە. پێیان بلێی گیانە دەلێن قوزەلقۆرت. سلاویان لێ بەکی جینیو بە دایک و خوشکت
 دەدەن. چاویان سوور بووه. نۆکەری خۆت عەرزت بکا ئەو گوندییانە هیچ هێزێک، نە هێزی
 دەسەلات و نە چەتە ی ملهوپ و نە سەرباز و نە جەندرمە و نە هیچ هێزێکی دیکەش ناتوانی لە
 ئاقچاسازیان دەر بکا. ئەو شوینەشم دی کە سلیمان ئاغای لێ کوژرابوو. ئەمان، ئەمان،
 ئەمان خوایە گیان، گوندی دەلێن بێت و حوکمەت هێزمان لەسەر بکا، بێت و ئاغا بێنە
 سەرمان، سویندە و خواردوومانە و پەیمانە بەستوویمانە هەتا دوا دلۆپی خوینمان و تا ئاخیر
 فیشە کمان شەر دەکەین. چیمان پێ کوژرا دەکوژین و دواجار خۆمان دەخەینە زەلکاوەکەوه و
 خۆ دەخنکێن. وەک مەستان... وەک مەستانی ئازا و جوامیر، پیاوی پیاوان..."

ماھیر بەگ گوتی: "خۆ گوتیان لێ بوو؟ ئەو هەتا نیشتمانە کەمان، دوا دەولەتی تورکمانان
 تووشی چ خەتەرێکی گەورە بوو؟ چ خەتەرێکی سامناک..."

ئاخیر دەولەتی تورک بە دەستی ئیمە خەریکە تێدا دەچی. ئاخۆ رازی دەبین بەو ئەو ئەو
 گوندییە چەپەلانە، ئەو خایین و خۆفۆش و نیشتمانفۆش و لەبرسان مردووانە بو پارووه نانێک
 نیشتمانە خۆشەویستە کەمان بفرۆشێن؟ ئاخۆ دەتوانین چاو لەو راستییە تالانە بنووقێن و
 گوێی نەدەین؟ خۆ بیستتان چ فیتنە یەکیان هەلاییساندووه، خۆ دیتتان برابین؟ ئەوانە ی بەی
 سلەمینەوه قارەمانێکی نەتەویی وەک سلیمان ئەسلان سۆری پەنجە دەکوژن، لە چاوترووکانێکا
 وەک مێشکیکیشیان لێ میوان بێ هەموومان ناکوژن؟ خۆ گوتیان لێ بوو و دیتتان بەلای چۆن
 بەسەر ئەو نیشتمانە تۆغوز نەژادە هاتوو و چ رۆژە رەشییەک چاوەروانیتێ؟

ماھیر بەگ هەلچووبوو. دەنگی بەسۆز و گریانای بوو. کافر بەزەیی پێیدا دەهاتەوه.

حاجی قۇرت بۇغا گوتى: ناكرى. ئاوا نابى. ئابى و ابى. وهك بلىنى له ئىمه لىقمو ماوترىان نه دۆزبوه ته وه. هه رچى دى و هېزى خۆى له سه ره ئىمه تا قى ده كاته وه. هه ره كه س رقى له دا كى هه لده ستى، نو كه شه قىك له نى شتمان ه كهى ئىمه ده وه ژىنى. خو ئاوا برواته پىشى، نى شتمان ه كه مان كا ول ده بى. ئىستا ده بى لى ره وه راسته ورى بچینه لای نه قىبه كه مان و له و شتانهى ئاكا دار بكه ينه وه. ئەو باره ناله بارهى نى شتمان ه كه مان كه كا فر ئاورى بوى تىبه رده بى، بو پاسه وانى ره سه نى نى شتى مانان، بو جه نابى نه قىبى خا وه ن شكۆمان بگىرپينه وه بو ئە وهى بزانى وه زعه كه چنده شپرزه و هه تا درهنگ نه بو وه، زه برى گورچوبرى خۆى له و كه سانه بو هشىنى كه خه رىكى كا ول كر دنى نى شتمان ه كه مانن، له و خو فرۆشانهى خۆيان بو كه وچكه نا وىك و پارو وه نا وىك فرۆشتو وه. له و گوندىه هىچ و پوو چانهى خاكى نى شتمان ه كه مان هه لده كه نن و ئاوه كهى هه لده چۆرپنن بو ئە وهى نى شتمان ه كه مان وهك ئاسىاى نا قىن بىته بىبان و سه حرايه كى ره ملینه... وشك كر دنه وهى قامى شه لان يانى چى؟ يانى چى؟ يانى وشك كر دنه وه و به بىبان كر دنى نى شتمان، وا نىيه؟ ئە گه ر قه رار بى قامى شه لانه كه وشك بكرى ته وه، ئەى حوكمه ت له كوئىه؟ ئاغا كان چىيان لى هاتو وه؟ ئە گه ر حوكمه ت وىستبايهى زه لكاو ه كه وشك بكاته وه، ئاخه ئەى گوندى نه فام، ئە و كات حوكمه ت ئە و هه مو وه كامىو ن و شو فل و مؤ فلهى سى چوار مانگ له دم ئاقچاساز مانه وه، ده برده وه؟"

ئالته مير كه ره پ و قىت دانى شت بو و چا وه كه سه كه ره ن پۆلا ييه كانى له خالىكى نادىار برى بو وه قسه هات: "گوندى خه يانه تكار، گوندى خه يانه تكار... خوايه له به رت مرم، ئە و خاكهى ئاقچاساز چى لى شىن ده بو و چ به ره مىكى ددها! ئە و گوندىه پىس و پۆخان له كوئىه هاتن و وهك مار و مىروو، وهك مىروولهى زه رد به ئاقچاسازى وه ربوون و تالانىان كر د..."

رۆسته م بهگ هه ستا و گوتى: "با بچینه لای نه قىب." جافر ئۆز پۇلاد "هيشتاش گىانم مىرووله ده كا و موچر كهى پىدا دى. مووم لى بوونه ته نه شته ر. مه ستان ده بوىست من بكوژى. چى نه مابو په نجهى په له پىته كهى بترازىنى... خوايه شوكرانه بژىرم، خوايه شوكر توانىم ده رىچم... عه رزتان بكه م وهك باز له چاوتروو كانىكا پرى دايه ماوزه ره كهى و ئە ژنوئى دادا و سىرهى لى گرتم. منىش هه ر زانىم كار ه كه لهنگ و لاره، سه رى ئە سه په كه مم به ره و ئانا وه رزا وه رگىرا و دامه به ره قه مچى و تاوم دا... گۆراون، ئە وانه

گوندییەکانی جاری جاران نین. جاری جاران هەر له دوورەوه ئەسپەکه میان دەدی، دەستەونەزەر رادەوهەستان، بەلام ئیستا هەر سەیریشم ناکەن..."

ئالائەمیر: "گۆراون..."

دەیویست بلی، هەر ئەوهەندەیان بەسە پێیان بگاتە سەر زەوی، بەلام خێرا پاشگەز بۆه. خۆ کەر نییە سەری نایەشی پرسیسکە لێ ببەستی. دیسان وەک جاری پێشوو، یەکیک لەو ئاغا تازە پێگەیشتوانە پێی هەلەدەبەزیتەوه و تێی دەخوری.

مامۆستا رۆستەم بەگ لە پێشەوه و ئەوانی دیکە بە داویدا بە نیوچاوانی گرزەوه لە نەقیب وەژوور کەوتن. نەقیب لەبەریان هەستا و شوینی دانیشتنی نیشان دان و بانگی جەندەرمەیه کی کرد و ئەمەری کرد قاوه بێتی. مامۆستا ریک چوو سەر قسەکە: "مەپرسن، مەپرسن جەنابی نەقیب... وەزەکە شەرە. دەشتی ئاناوهرزا هەستاوه..."

نەقیب بە نیوچاوانی گرزەوه لەبەری پێشەوه تا تەپلی سەری سەیریککی کرد و پرسى: "چی؟ کی؟"

"هەر لەو رۆژەوه کە سلیمان ئەسلان سووی پەنجە ی برامانیان کوشتووه."

"مەحاله بابە. ئەو قسانەچین. ئەمن خۆم دوینی لەوی بووم. هیچ جموجۆلیک لە گۆرێ نییە و هیچ شتیکم نەدی پشیویی لێ بەدی بکری. سەریان بەرداوه تەوه و سەرقالی کاری خۆیانن. خەریکن جۆگە و خەرەند لێ دەدەن. دەیانەوی زەلکاوه کە هەلچۆرینن و زەوی و زاریک بۆ خۆیان دەستەبەر بکەن. جا بە چ تاسە و حەزیکیشەوه کار دەکەن. وەللاهی کە دیتمن ئاوا بە جۆش و خروشهوه کار دەکەن فرمیسکم لە چاوی هاتە خواری. کەوابوو وەرزی توری توری ئەگەر حەزی لێ بێ زەحمەت دەکیشی؟ ئەمن لەوی جگە لە هەول و تیکۆشان هیچ شتیکی دیکەم نەدی. مەسەلەى کوژرانی سلیمان ئاغاش شتیکی دیکەیه... هیچ دوور نییە دوژمنایەتییه کی کۆن لە نیوان ئەو و مەستاندا بووی. هەر بەراستی ئەمن زۆر دلم بەو جۆش و خرش و کار و تیکۆشانانەى ئەوان خۆشه. ئەوهی حکومەت دەیهویست بیکا، ئەوه تا گوندی خۆیان دەیکەن."

شادییه کی پڕشنگدار، روخسار و دەموچاوی نەقیبی گەش کردبۆوه. ئەو پێدەکەنی و لیۆهەکانی دەتەقاند و دەستەکانی ریکدەخشاندن و ئەمسەرەوسەری ژوورەکەى دەکرد و لە جیبەکەى خۆی دادەنیشت و خولقی ناغاکانی دەکرد بۆ جگەرە کێشان و قسەى دەکرد: "خۆ ئاگاتان لێیه؟ ئەو زەلکاوهی وشککردنەوهکەى بەمیلیۆنان لیرەى دەخستە سەر شانى

حكومت، ئەو ھەتتا ۋەزىر بۇخۇيان ھەلىدە چۆرىن. بېھىنە بەرچاۋتان، زەلكاۋىكى ئەۋەندە گەرە ھەر لە ئىستاۋە ھەلچۆراۋە. زۆرى پى ناچى ئەۋ زەلكاۋە كە خۇى سەرچاۋەى نۆبەتى ۋ ئەۋ بۇگەنە ژەھراۋىيە، نامىنى ۋ لە جىيەكەى گوند دروست دەكرىن ۋ خەلكىكى تەندروست ۋ ساغ ۋ زەھمەتكىش ھەموو رۆژى دەيكەنە جىژن ۋ شايى لۇغان. ئەۋە جىيى خۇشھالى ۋ پىخۇشبوۋنە براينە..."

ماھىر بەگ قسەكەى پى بىرى: "بەلى جەنابى نەقىب... بەلام ھەر ئەۋەندەيە... بەلام مەسەلەكە بەۋ جۆرە نىيە جەنابت بىرى لى دەكەيتەۋە. ئىۋە بە داخەۋە ھەر بەرىكى پۈلەكە دەينىن."

نەقىب كە دەتگوت گورگىكى زەردەلە، نىۋچاۋانى تىك نا ۋ پرسىي: "يانى چى؟" ماھىر خاكەپرايانە ۋ لەسەر خۇ ۋ لەلامى دايەۋە: "غەرزت دەكەم. ئەگەر لە لايەكەۋە، تەنيا لە لايەكەۋە سەيرى مەسەلەكە بگەين، تۆ راست دەكەى... بەلام مەسەلەكە جۆرىكى دىكەيە جەنابى نەقىب. ئەۋانە پەرە بە ئانارشى دەدەن. ئەۋىش ئانارشىيەتلىك، كە نەك ئىمە بە ئەمريكاش دانەمركىتەۋە."

"ئەمن ئانارشى ۋ شتى وام نەدى."

حاجى قۇرت بۇغا لە جىيى خۇى دەرەپەرى ۋ گوتى: "زۇنگاۋەكە وشك دەكەنەۋە. ئەۋ گوندىيانە ھار بوون. لىيان گەرى با لە قامىشەلەنەكەدا جىيى خۇيان خۇش بگەن، جا دەينى چ دەكەن ۋ چ ناكەن. بە ھەۋاۋە دەمانبىزىن. ياخا ددانىان نەگاتە خويىن... گورگ ھەر ئەۋەندەيە جارنىك دەمى بگاتە خويىن... ھەر جارنىك..."

مامۇستا رۇستەم بەگ بە ئامازەيەك بى دەنگى كرد ۋ رىك لەۋ كاتەدا ئالاتەمىر ھاتە پىشى: "ۋەك ئاسىيى ناۋەدراست ئىرە وشك ۋ برىنگ دەكەن... ئىمەش دوور دەخەنەۋە بۇ ۋلاتان ۋ ھەندەران."

جافر تۇز پۇلاد بەبى ئەۋەى كەس ئاگاي لى بى، بە دەست پىش زارى گرت ۋ ماھىر بەگ بە لەبىزىكى كە تۆزە تورپەيىەكى پىۋە ديار بوو، ۋەقسەھات: "بەلى، جەنابى نەقىب. جەنابت راست دەفەرموۋى. ۋەك ئاگادارى حكومت قۇلى ھەلمالى ئەۋ زۇنگاۋە وشك بگاتەۋە، تەناتە ئەۋەموۋە نامىر ۋ كەلوپەل ۋ كامىۋن ۋ شتەش نىردرابوون. ديارە حكومت ھەندى شتى دەزانى بۇيەش ھەموۋى گىرەنەۋە. ئىستاش ئەۋە كۆمەلىك گوندىيى پى پەتى كەوتۈنەتە ۋ شكىردنەۋەى زەلكاۋەكە. چۆن شتى ۋا دەبى؟ ئەۋەيە ئەۋ ئانارشىيەى دەيلىم."

نەقىب گوتى: "ئەمەن ۋا بىر ناكەمەۋە. خەرىكەن جۇگەيەكى زۆر باش لى دەدەن. پىنچ رۆژى دىكەش تەۋاۋى دەكەن ۋ ئاۋەكە بە جۇگەكەدا دەبەن. بۆ خۇيان ۋايان داناۋە لە ماۋەى مانگىكدا تەۋاۋ ھەلچۆرى. ئەۋە ۋەرزىرىكى بەساللاچۈۋ پىي گوتم كە..."

پىكەنىنى ھات ۋ دەموچاۋى نوقمى شادى بوو ۋ لەسەرى رۆيشت: "ئەگەر پىيويست بى، ئىمە ئاۋى ئاقچاساز نەك بە جۇگەدا بەلكو بە سەتل ھەلدەكىشىن. ئاى لەۋ پىداگرى ۋ ويست ۋ ھىزى؟ بىيادەم سەرى سوور دەمىنى." "

حاجى قۇرت بۇغا ۋەقسە ھات: "سەرى سوور دەمىنى. سەرى سوور دەمىنى. لىگەرى با ئەۋان ھەر لە خۇيانەۋە فىر كار بن... لى گەرى با بگەنە ئەۋەى كە ئەۋ كارەى حوكمەت پىي ئەدەكرا، ئەۋان تۋانىيان بىكەن، جارى لىگەرى با لىيان روون بىتتەۋە... جا ئەۋ كات نە حوكمەتلىك دەمىنىتتەۋە ۋ نە ھىچ شتىكى دى. نە تۆ دەمىنى جەنابى نەقىبەكەم، كورى خۇم، نە ئەمىنىش..."

"خەتەرەكە زۆر گەۋرەيە ئاغاي مەن. ھەر بە راستى گەۋرەيە جەنابى نەقىب. گۈندىيەكان دەيانەۋى ھەر لە خۇيانەۋە ۋ بەبى ئەۋە ھىساب بۆ ھىچ كەس بىكەن، كار دەكەن. جا كاركردن چىيە؟ ئەۋە ھەر تەعبىرىكى سادە بوو، ھەر بە گالئەش گوتم. مەسەلەكە زۆر لەۋە ھەستىارتەر ۋ ناسكتەر... مەسەلە كاركردن نىيە... ھەر ئەۋەندە بەسەر عادەت بگرن... خوۋ بە كاركردەۋە بگرن. جا ئەۋ كات ۋەرە ۋ ئەۋ كەرە لەۋ قورەى دەرىتتەۋە. جا ئەۋ كات كى ھەيە بتۋانى باشاريان بكا؟ رىك ۋ راست پىت بلىم ئىتر ھەموومان تىداچۈۋىن. چۈنكە ھەر كات بىانەۋى، دىسان ئەۋ ھىزە لە شوئىتلىك كۆ دەكەنەۋە ئادارى ئەۋ مەملەكەتە بەسەر پادارىيەۋە ناھىلن."

ماھىر بەگ بوو كە ئەمجارە قسەكەى لى ۋەرگرتەۋە ۋ لەسەرى رۆيشت:

"جەنابى نەقىبى ئازىز، بە ھىچ جۆرى نابى مەيدان بەۋ جۆرە كارانە بدرى. لەۋ ۋلاتەدا گۈندىي زۆرىنەن، كەچى ئىمە ۋ حكوومەتەكەمان ۋ ئىۋە كەمىنەيەكەن. جەنابى نەقىب، تىكا دەكەم ورد بەۋە. لە توركىيا زەلكاۋ زۆرن. ئەگەر سبەرى رۆژى ئەۋ زەلكاۋەى ئاقچاساز وشك بىرى، دلئىيام زەلكاۋ وشككردەۋە دەبىتتە مۆدېل ۋ ئەۋانە زەلكاۋەكانى دىكەش ھەلدەچۆرىن. دواتر... دواتر، دواتر... دواتر لە شان ۋ باھۋى خۇيان رادەبىنن ۋ راشكاۋانە دەبنە بەلشقىك... جا ئەۋجار، ئەۋجار، ئەۋجار، ئاگادار بە، ئىۋە ۋ ئىمە ۋ ھەر ھەموومان لەتۋپەت دەكەن. پىستى سەرمان ھەلدەقەنن، چاۋەكانمان دەردىنن. ۋەك روسيا."

حاجی قۆرت بۇغا به ههژاوییهوه قسهکانی له زاری ماهیر بهگ وهرگرتهوه: "ئهمن دهزام، وا دهکن، دهیکهن. خهئکی گوندی بیئ ئینسافترین و بیئ بهزهییترین و لهخودانهترستین بوونهوهری خودان. بیئت و دهرفتهیان ههبی ههر ههموومان له ههوت ههتا ههفتا سائه چوارمیخهمان دهکیشن."

ئالاته میر وه قسه هات و گوتی: "دهمانکوژن، مهگهر ههلیان بو ههئنهکهوی، ئهگینا خودا عالمه... بهلام دهرکردنیشیان له ئاقچاساز زۆر ئهستهه و دژواره... زۆر زۆر... و به ترستیکهوه سهیریکی دهوروپشتی خۆی کرد. شوکری خودای کهس گوپی له دوا قسهکانی نهبوو. دهمودهست بیدهنگ بوو.

مامۆستا رۆستهه بهگ گوتی: "ئهقیبی بهرێژ، حوکمهت ئهه زهلهکاوه وشک دهکاتهوه. برپاری لیبراوانه ی لهسهه دراوه. بهلام بیئت و وشک بکریتهوه، بهتالان دهچی. له حالیکدا... خاکهکهی پهرش و بلاو دهکری... له حالیکدا... ئیمه شان به شانی حوکمهتهکهمان... کۆمپانیایهکی بهشداری کشتوکالی گهره لهسهه ئهه زهوییه دادهمه زهزینین که له بن ئاوهکهوه دیته دهی. به شیوهیهکی پیشهیی حاسلاتی لی بهرههه دینین. بو وینه دارستانیکی گهره ی ئوکالیپتۆسی لی دهچهقینین. لهه کۆمپانیا کشتوکالییهدا ههموو کهس دهتوانی بهشی خۆی ههبی. بو وینه ههر جهنابیش، جهنابی دادوهری گشتی و دادوهرهکان و برا کارمهندهکانی دیکهشان که موچهکهیان بهشیان ناکا... دوا ده پانزه سالان جهنگهلیک دورست دهبی که داهاتوی بهشدارهکانی دابین دهکا. جهنابی نهقیبی بهرێژ، بهلام ئهگهر ئهه ئانارشیه ههبی، چ لهه پیاوکوژانه بکهین؟ جا خۆ ئهه ههواله ناخۆشانه بگهنهوه سهروههش، بو ئهکنههه، به قازانجی ههچ لایهکمان نابی."

بی ههچ بیانوویهک پرسیی: "باوکت ههیه؟"

رێک لهه کاتهدا ههمووان بهبی ئهوهی چارهروانی وهلامهکهی نهقیب بن، ههستان و گوتیان: "لهسهه ئیزنت جهنابی نهقیب. سوپاس، ههر بژین، تههمهن درێژ بن."

نهقیب ههتا بهر دهرگایان لهگهله چوو و دهسهجی گهراپهوه و رووبهرووی مامۆستا رۆستهه بهگ دانیشت و گوتی: "ههمه، ههمه مامۆستا گیان."

"ئهی برا؟"

"ههمه."

"کهسوکار؟"

"هه مه."

"بروانه جه نابی نه قیب، زه لکاوه که زۆری پیناچی هه لده چۆری. به شیک بو خۆت و خزم و کهسه کهت له کۆمپانیا کشتوکالییه که دا... ئیوهش ده بی بیر له داهاتوتان بکه نه وه. ئەمن مامۆستایه کم که هه زاران قوتاییم په ره وهرده کردوو و داومه ته کۆمه لگا... ئه و جار دلنیاش به ئه نکه ره هه رگیز ناهیلی ئه و گوندییانه له خۆه زۆنگاوه که وشک بکه نه وه. ئه ویش له حالیکدا که ئه و گوندییانه سلیمان ناغا، قاره مانیکى شه ره ره زگار یخواییه که یان کوشتوو ه... هه موو رۆژنامه کانیش هه واله که یان بلاو کردوو ته وه... ئیوه ده توانن گوندییه کان له ده ور وه بری ئاقچاساز دوور بجه نه وه و ده ریان بکه ن... ئه و کاره سه رسه ریییه گوندییه کان رووداویکی ئه وه نده گه وره یه که ده ولت و میلله ت هیچیان ناتوانن پشت گوێ بجه ن. خۆ بی ت و ئه و هه واله بکه نه وه ئه نکه ره، دنیا ده شیوی. ئه مه شتی که له گوێن سه ره له دانی کورده کان. خه لف هه تا شلکه ده بی دایینی ده نا پیر بی ت بو ت نا کریت ته گو چان."

نه قیب: "لیم گه رین با بیریکى لى بکه مه وه..."

"کاتی بیر کردنه وه نییه نه قیب. له پێشدا بیر له داهاتوی خۆت بکه وه و دوا یی له میلله ته که مان و نیشتمان ه که مان جه نابی نه قیب، هه ر ئه وه نده... ئەمن ئه وه ی له سه رم بوو گو تم و له وه پتر نایلیم و دووپاته شی نا که مه وه."

نه قیب له حالیکدا قژی سه ری به ده سه ته کانی داده هینا، له جی خۆی هه ستا و چاوه که سه که کانی که سیبه ریکی سه رقالبوونیان که وت بووه سه ر، له مامۆستا بری و گو تی: "باشه. هه رچۆنیکى تۆ بغه رمووی مامۆستای خۆشه ویست. سه بی من ده یانگێرمه وه ئه و شوینیه له و یوه هاتوون. به لام ئه گه ر رووداویک پێش هات..."

"له و با به ته وه ئارخه یان بن. تا ئیستا به سه دان ته له گراف له سه ر ئه وه ی که ده شتی ئانا وه رزا هه ستاون و گوندی کینگه کان تالان ده که ن و پیاو ده کوژن و ده ست به سه ر زه وی و زاراندان ده گرن، بو ئه نکه ره ده نیژدین. سه بی به یانی فه رمانی ئه نکه ره ت پى ده گا. تۆش هه ر فه رمانه که ت پى گه یشت ده ست پى ده که ی."

تاویک راوه ستا و چاری له چاوه کانی نه قیب بری و له سه ر قسه که ی رۆشیت: "برا که م، نه قیبه که م، ده بی بیر له داهاتوت بکه یته وه. سه بی دینیه وه خزمه ت. دوا ی ئه وه ی گوندییه کان له ئاقچاساز وه ده ر نران... سپاست ده که م."

نه قیب هه تا به ر ده رگای له گه ل چوو و به حورمه تیییه وه پاژنه کانی لیک دا.

چەند سەعات دواتر تەلەگرافیک لە وەزارەتی ناوڤۆه گەیشتە دەست نەقیب. فەرمان درابوو راپەرینەکەى ئاناوەرزا دەسبەجى سەرکوت بکری. لەگەڵ ئەویدا فەرمانیش درا هیڤى پشتیوان لە ئەدەنەو بەکەونە رى.

نەقیب بە سەربازەکانى خۆیەو هەر ئەو شەو بە جیب و کامیۆن و پاس و ترمبیل بەرەو ئاقچاساز وەرئى کەوتن. چى ئامرازى هاتوچۆ و راگواستن لە شارۆچکەدا هەبوون، هەموى خرابوونە بەردەستى نەقیب.

دەستەى جەندەرمە بەر لە کازىو لەو جۆگەیدا سەنگەرەیان گرت کە جووتیارەکان هەلێانکەندبوون. کە بەیان ئەنگوت و جووتیار بە پاچ و پیمەرەو دەرکەوتن، لێیان راست بوونەو و لە ئەکاو دەنگى دەستریژیک هەمووان لە جى خۆیان وشک کرد. هەموو حەپەسابوون و نەیاندەزانى چ قەوماو. لەو کاتەدا نەقیب لە جۆگەکەو هاتە دەرى و خۆى خستە سەر تەپۆلکەیهک و بە دەنگیکى بەرز هاوارى کرد: "من نەقیب... ئیو، کە لەخۆراو دەستان کردوو بە وشک کردنەوئى ئاقچاساز، بەرەنگارى حکوومەت دەبنەو. ئەمشەو فەرمانى دامرکاندەوئى ئەو سەرھەلدا ئەم لە حکوومەتەو پى گەیشتوو کە ئیو بە وشک کردنەوئى ئاقچاساز دەستان پى کردوو. ئاگادارتان دەکەمەو ئەکا بیر لە بەر بەرەکانى بکەنەو. پاچ و پیمەرەتان فرى دەن."

هیچ کەس لە جى خۆى نەجوو. نەقیب دواى تاویک نەپاندی: "تەقە."

حەشیمەتە کە رایانکرد و هەندیکیشیان خۆیان بەعەرزى دادا. پەیتا پەیتا تەقە دەکرا. نەقیب بە دەمانچەیهکەو لە پیتش جەندەرمەو ئەو جووتیارانەى راو دەنا، کە پاچ و پیمەرەیان فرى دابوو و رایان دەکرد... جووتیاران وەک پۆلە کۆتریکى باشو لى دابى، لىک بلاو ببوون و لەهەولئى خۆدەربازکردندا بوون. هاوار و باوکەرۆى سەدان کەس تیکەل بە یەک ببوو... نەقیب و جەندەرمەکانیشى پەیتاپەیتا تەقەیان دەکرد.

ئەو هیڤى پشتیوانەى لە ئەدەنەو کەوتبوو رى، بەر لە رۆژاوابوون گەیشتە ناوچەکە. ئیتر جووتیارىک لەوئى نەمابوو. نەقیب دواى ئەو عەمەلیاتە ئاگراویبە سەرکەوت بەخۆى دەستە سەربازە قارەمانەکەیهو ئەوئى پى دەگوترا شۆرش و راپەرینەکەى ئاناوەرزا، سەرکوت بکات و هەزاران جووتیارى یەگرتبوو پەرش و بلاو بکات. هیڤە پشتیوانەکە هەر ئەوئەندەى پى کرا

له عمه‌لیاتی راوه‌دوونان و گرتنی جووتیاره راپه‌ریوه‌کاندا و ده‌رکیشانیان له هه‌شارگه‌کانیان به‌شدار بیت. هه‌ر ئه‌وه‌نده شانازییه‌شیان به‌س بوو.

له ماوه‌ی سی‌رۆژاندا هه‌موو ئه‌و جووتیارانه‌ی له وشک‌کردنه‌وه‌ی ئاقچاسازدا به‌شدار ببوون، گیران و له قه‌راغ شاری زیندانی کران. شارۆچکه‌که شوینیکی وای نه‌بوو هه‌مووانی تیدا جی بکریته‌وه... قایمه‌قام له ته‌ده‌نه و فه‌رمانده و لی‌کۆله‌ر له ئه‌نکه‌ره‌وه هاتن. ئه‌وانه‌ی ده‌هاتن، له پێشدا ده‌چورته سه‌ر گۆره‌که‌ی سلیمان ئه‌سلان سووی په‌نجه و چه‌پکه گولی‌ان له‌سه‌ر داده‌نا.

هه‌واکه‌ی گه‌رم بوو و نیو دۆله‌که‌ش وه‌ک جه‌ه‌نده‌م وابوو. نه‌ دلۆپیک ئاو و نه‌ شتیکی بۆ خواردن لی‌ ده‌ست ده‌که‌وت. ژن و مندله‌ ده‌یاننالا‌ند و ده‌کرووزانه‌وه‌و ئه‌و جه‌نجه‌رمانه‌ی له خوارووی شیوه‌که‌وه کیشکیان ده‌کیشا، له زیندانییه‌کان گه‌ران به‌ سه‌تل له رووباره‌که‌ی خوارووه‌وه ئاو بینن. له لای سه‌رووی شیوه‌که‌شه‌وه جه‌نده‌رمه کیشکیان ده‌کیشا. جووتیاره‌کان که لی‌یان روون بوو چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ره‌اتووه، له‌و گه‌رما ئاقه‌ت‌په‌ی شیوه‌که‌دا هه‌ر ده‌کرووزانه‌وه.

نه‌قیب مانگی‌ک دواتر به‌ بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنه گه‌وره‌که‌یه‌وه، ریزی لی‌ نرا.

ئەو رووداۋانە لەسەر يەك وايان دەکرد دەرویش بەگ و ماھیر بەگ رۆژ بە رۆژ پتر پال وەيەك بدن. ھەر رۆژيكي بەسەردا دەھات دەرویش بەگ پتر ھۆگري ماھیر بەگ دەبوو و زیاتر متمانەي پي دەکرد و پشتی پي دەبەست. ئەو پي و ابو ھەولەکانی ماھیر بەگ لە نىيەتيكي مرۆييانەو ھەراچاويان دەگرت. ماھیر بەگ کابرايەك بوو کە لە ريگەي بنياتنانی کەسايەتييەكدا بۆخۆي لەم دنيايەدا ھەولئ دەدا و بۆ ئەو ھەي بەسەليني کە بەلئ ئيمەش لەو دنيايەدا پياوين، چي لە دەستی دەھات دەيکرد. بۆ دەرویش بەگي لە بنی کولەكە دابوو کە چۆن ھيشتا منداليني سەرۆپنچکە بوو کە لەو چيايانەو داگراو ھە و چۆن بە کويروەري و دەردەسەري خۆي پنگەياندوو ھە و چووەتە قیەننا و ئەويش دواي بيستنی سەربوردەكەي، دەستی کردبوو ئەستۆي و تير گريابوو.

ئىستا ئيتر ھەر دووكيان و پرا بريان لەو دەکردو ھە چۆن پيشكەوتوترين كينلگە و مەزرای ئەم دنيايە لە چوكورواادا دامەزرتين. قسە تيدا نەبوو لەو ھەدا كە ئاقچاساز بە رپژووترين خاكي دنيايە بوو. دەرویش بەگ زۆر بېرۆكەي جوان و پراشنگداري بۆ ئەو زەوي و زاو ھەبوو و ھەموو رۆژيش بېر و تەگبيري نوئي دنيايە گۆريچ. دەرویش بەگيش وەك ماھیر ھەموو فەر و زيكرى ببوو كينلگە و زەوي و زاريني ميكانيزە كە لاسكە گەنم خۆي لە بن باري گولەگەنمەكەدا و لك و پۆي داريش خۆ لەبەر ميوەي ھەنجير و پرتەقال و كۆخەكانيدا رانەدەگرت. ھەموو رۆژي نەخسەي بۆ دەكيشا و رۆژ بە رۆژيش بەرینتر و ھەراوتر دەبوو ھە.

دەرویش بەگ وا وەكەفوكول كەوتبوو كە ھەزي لي بوو سەرانسەري زەلكاوەكەي ئاقچاساز دواي وشكبوونەوي مخریتە بدری بە ماھیر قاباچي ئوغلئ.

زۆر سووك و سانايە، كە بەرپژووترين خاكي ئەم دنيايە بدریتە دەست دۆست و دوژمن، بدریتە دەست ئەمريكا و چين. "خۆ ئيمە بنيادەم نين... ئيمە ھەر دەزانين چاوي يەكتری بکۆلین،

له حالیکدا دتوانین نمونه بدهینه دۆست و دوژمن و ببینه نمونه و سه‌باشقه‌ی ئەم دنیایه. ها ها ها ها ها، خۆخۆری.. باشه باب و باپره‌کامان، عوسمانلییه تورکه‌کان کارێکی خراپیان کرد که هه‌موو دنیایان فێری جیهانگیری و فه‌رمانه‌وایی کرد؟ ئەوان یه‌کیان گرت و توانییان له سیبهری ئەو یه‌کبونه‌یاندا وه‌ها نمونه‌یه‌ک بجه‌نه‌روو." هه‌ر ئەوه‌نده به‌سه‌ر یه‌کگرتوو بن. یه‌کیه‌تی بنه‌مای هه‌موو شتی‌که. نه‌که‌ی یه‌کیه‌تی نه‌ته‌وه‌یی تیک بده‌ی، نه‌که‌ی به‌ردی سارد و گه‌رم بجه‌یته سه‌ر ریی دوا‌یین ده‌وله‌تی تورک.

له قه‌باله‌ی ئەو زه‌وییه‌ی ده‌رویش به‌گ دابووی به‌ ماهیر به‌گ، باسی که‌وشه‌نی لایه‌کی کرابوو و نووسرابوو: "رۆژه‌ل‌ته‌که‌ی جاده و قامیشه‌ل‌انه". جاده‌که لابه‌ره و ببیه هه‌ر شوپینکی دلت ده‌خوای، هه‌ز ده‌که‌ی ببکشینه‌وه ئەوه‌په‌ری قامیشه‌ل‌انه‌که... چهند شایه‌تی شاره‌زا و ته‌واو. دۆزینه‌وه‌ی شایه‌تی ئاگادار، ته‌نانه‌ت سه‌د سه‌د و په‌نج شایه‌ت، کاری ده‌رویشه. "رۆژئاواکه‌ی قوولکه‌که‌ی بو‌داق‌لی تاش." قوولکه‌که‌ی بو‌داق‌لی تاش ده‌که‌وتته‌ کوی؟ هاااا، لیواری ئاقچاساز! له ماوه‌ی چهند هه‌وتوو‌ه‌کدا ئاوه‌که‌ی ئاقچاساز هه‌لچۆزینه و دنیایه‌ک زه‌وی بر بده... ئەوجار عه‌رزت بکه‌م ئەو زه‌وییه هه‌تا ماندوو ده‌بی، چل سالان یه‌ک و چل حاسلی لی ده‌که‌وتته‌وه. په‌ین و پال وه‌یزد‌ه‌ریشی ناوی. ئەوه‌نده زه‌وییه نه‌ک ماهیر به‌گ، به‌لکو هه‌موو ئەو ده‌شتی ئاناوه‌رزایه به‌ هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌نده‌که‌یه‌وه ده‌کاته قاروون، قاروون. هه‌موو کاروباره‌کان له چهند رۆژیکدا جیبه‌جی ببوون. یه‌ک، دوو سی قه‌باله‌ی به‌س نه‌بوو. ده‌رویش به‌گ په‌یتا په‌یتا قه‌باله‌ی پارچه زه‌وییه‌کانی ده‌م ئاقچاسازی ده‌دۆزیه‌وه و به‌ناوی ماهیر به‌گه‌وه‌ی ده‌کردن.

ماهیر به‌گ تیر ده‌بوو، به‌لام ده‌رویش به‌گ که کاری بو‌وی ده‌کرد، ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. مه‌زرا نمونه‌بیه‌که‌ی ماهیر بو‌ ساتیکیش له‌به‌ر چاوانی ده‌رویش به‌گ لانه‌ده‌چوو و به‌رده‌وام ده‌هاته پیش چاوی و ته‌یار ده‌بوو. ده‌رویش به‌گ دۆستی‌کی په‌یدا کردبوو که بو‌وه‌ی ده‌بوو سه‌ر و گیانی پی بسپیری و پیاویک بوو، که ده‌بوو وه‌ک چیا‌یه‌ک پالی پیوه‌ بده‌ی. ژیر و چاکه‌کار و جوامیر و خۆمانه.

له‌و دنیا بو‌گه‌نده‌دا که مرۆقه‌کانی هه‌زار روخساریان هه‌بوو، ئەو دۆستی‌کی دۆزیبو‌وه، که ده‌یتوانی به‌بی هیچ که‌لکه‌له و خه‌میک، مال و گیان و ژن و منداله‌که‌ی له‌به‌ر ده‌ستی بنی. ئەوه‌ش گه‌وره‌ترین ناواتی ئەو بوو که بو‌ ماوه‌ی چهند سالان له‌گه‌ل مه‌رگ و ته‌نیایی ژیا‌بوو. وه‌ک چه‌قه و بنیشت پیوه‌ی نووسابوو. ئەو ماهیره‌ چهنده‌ش ده‌ست و دل‌اوا بوو. بو‌ هه‌ر پارچه زه‌وییه‌ک وه‌ک خیز

و خۆل پارەى ھەلدەپشت. دەرویش بەگ پىي عەيب بوو پارەى لى وەرگى، بەلام چىي لە دەست دەھات. پارەشى پىويست بوو و دەشتسا لەو ھى کە ئەگەر ئەو پارەيەى ماھىر بەگ دەبداتى وەرى نەگى، دلئى بىشى. چما دەکرا برادەرىكى ئاوا بۆ مالى دنيا لە خۆى زویر بکا؟ کورە جا مالى دنيا چىيە؟ چلکى دەستە مالى دنيا، بىشوى دەروا، مالى دنيا چىيە...

خەلکە کە ھەموو لە سەر قسە و فرمانى دەرویش بەگ بوون و چىي ئەو گوتباى قسەيان نە دەشکاند. ئەو ھەش بەلای ماھىرەو ھە کىک لە تايبەتمەندىيە ھەرە سەير و سەمەرەکانى دەرویش بەگ بوو. ئەو ھەش خوايىدراوى و نەيىنىيە کى يەزدانى بوو.

ماھىر بەگ بىرى دەکردەو و پەسنى دۆستايەتى و وشەى دۆستايەتىي دەکرد. کاتى ئەو ھەموو بەژەو ھەندى و قازانجە ھاوبەشەيان ھەبوو، بۆ دەبوو دۆزمنايەتتيان ھەبى؟ وەختايەک دۆستايەتى و برايەتى و چاکەکارى لەو دنيايەدا ھەيە، دۆزمنايەتى بۆ دەبى ھەبى؟ کاتى دنيا ئەو ھەندە رووناک و خۆش و زەوى و زار ئەو ھەندە زۆر و زەو ھەند و بەرپۆژەو و بەپىت و بەرەکەتە، دۆزمنايەتى بۆ چ دەبى؟ بۆ چ دەبى؟ بۆ چى... ھەى خواى گەرە و بى ھاوتا، ئەو ھەموو چەپەلى و چەوتى و زولم ئەشکەنجەيە لە پای چى؟ بۆ چ دەبى و چىي لى شىن دەيىتەو؟...

ماھىر بەگ رۆژيکيان بۆ ئەو ھى بتوانى دلئى دەرویش بەگ خۆش بکا، بە دلئىكى شاد و لىوى بەخەندەو ھاتە لای و باو ھى پىداکردبوو و گوتبوو: "دۆزىمەو، دۆزىمەو ھەى بى ئازىم، دۆزىمەو، دۆزىمەو بەگ... "خزلەزى" زىندو دەکەينەو. ئەو ھەيان يە کىکە لە جوانترىن و کۆنترىن نەرىتە کافان. مىللەتە کەمان ھەتا ئەو سالانەش ھەر دەچوو "خزلەزى"، يەک دوو سالا لە بىرى چوو تەو، دەتوانىن بىبووژىنەو..."

تىگەبى کە دەرویش بەگ ھىچ گەش نەبوو تەو و بە زۆر پى دەکەنى... پى سەير بوو. قسەکەى بردەو سەر باسى رەچەلە کى ئۆغوز و ديسان سەيرى کرد دەرویش بەگ بە حال زەردەيە کى دىتى.

ھىچ کاميان نەيانزانى، چۆن چوونەو سەر باس و خواسى وشک کردنەو ھى ئاقچاساز و لە ئاقچاسازى وشک کراو ھە چوونەو سەر مەزرا و زەوى و زارە نمونەيىيە کە.

کرمىک لە ناخى ماھىردا دەجوولا. ئەو کرمە لە ناخەو دەيجوى و ئەوى کردبوو داربىيە کى کرمۆل. چەندى لە دەرویش بەگ نىکتر دەبوو، رەکەى ئەستورتر دەبوو. دەرویش بەگى چەندى پتر ھەستى بە دۆستايەتى لەگەل ئەو دەکرد، ئەو ھى ئەو ھەندە و بگرە سەد ئەو ھەندە رى لى دەبوو ھە. چىي دەرویش بەگ پتر متمانەى پى دەکرد، ماھىر لى بىزارتر دەبوو. بەلام

هەستی خۆی دەرئەدەبەری. دەرویش بەگ ئەگەر لە شتی کەدا دۆستایەتی خۆی دەرئەدەخست، ئەو سەد ئەوەندە خۆمانەتر خۆی دەنواند. دەرویش بەگ ئەگەر جوامیڤری و چاکەبەکی لەگەڵ کردبایە و تۆزیک نەرم و نیا بوايە، ماھیر دەبوو کانیاویکی خۆشەویستی و دلۆقانی و جوامیڤری و پاکى. بەلام لە دیووە، لە دوور دورەو، لە ناخی گیانیدا ئەو کرمە دەجولایەو و برینەکەى پتر لى دەھینایەو و سۆ.

لەو تۆقیبوو رۆژیکیان لە زارى دەرپەڤى و ئەوئى لە دللى دایە بیدرکینى. ھەر بۆیە ھەمیشە لە لای دەرویش بەگ زۆر ناگای لە خۆى بوو نەکا ھەلەبەکا. بەردەوام ناگای لە خۆى بوو، ناگای لە دلۆقانى و دۆستایەتى و پیاوئەتى و راستگۆییەکەى. بنیادەمینکى بەھیز نابى ھەرگیز لەلای کەرى ئاوا خۆى بدۆڤینى. کۆرە بنیادەمیش دەعبایەکی سەیرە. جارى وایە ھیشتا قسەت نەکردوو، دەزانى مەبەستت چییە، ئەوئى بە دل و زەینت دا دى، تەنانەت ئەگەر لە قوولایی دلشندا بى، دەپۆننیتتەو. بەلام ھیوا و ئارەزووکان، بنیادەم کەر دەکەن. ئەگینا ئەگەر دەرویش بەگ ئەوەندە شیت و خولیاى دۆستایەتى و دلۆقانى و پیاوئەتى و راستگۆیی نەبوايە، چما نەیدەزانى ماھیر بەگ چىی لە دلدايە؟ ماھیر بە پیداکرتنەو لەسەر ئەمە ھەولى دەدا خۆى قایل بکات بە دۆستایەتى و خۆشەویستنى ئەو. ئەو دەرویش بەگە تاقە کەسێکە تاقانە پیاو و تاقە برادەریکە کە لەو دنیاىدا بۆ برادەرایەتى دەبوو. پیاویکی خۆشەویست بوو. خۆشەویستى لى دەبارى. ھەرگیز درۆى بەسەر زاریدا نەدەھات و ھەر نەیدەزانى فرت و فیل چییە.

لە رینگا، لە ئەنجومەن، لە یانە و لە ھەر جییەکی دیکە تووشى ھەر کەس دەبوو، تارىفى دەرویش بەگ و دۆستایەتى و پیاوئەتى و جوامیڤرى و راستگۆیى و ئینسانییەتى ئەو دەکرد. کە لە جیوانى خەویدا جینگلى دەدا و ئەمدیوئەدیوى دەکرد و لە داخى دەرویش بەگ چىی نەدەما شیت بى و وەك ئیسك و پرووسکیان ھاریبى، ھەموو گیانى دەبیزانند و بەردەوام بىرى دەکردوو و پیلانى دادەڤشت. ماھیر باش دەیزانى لە بەر چاوى دەرویش بەگ وەك شتومە کىكى تازە وایە. لەوانەشە وەك کاتژمىڤرىكى قورمیشدار... ئەو ھەموو ئەو شتانەى دەزانى و بەر پەرى لەسەر خۆی و پارێزەو رۆلى خۆى دەگىڤا.

کە لە جیوانى خەویدا جینگلى دەدا و ئەمدیوئەدیوى دەکرد و لە داخى دەرویش بەگ چىی نەدەما شیت بى و وەك ئیسك و پرووسکیان ھاریبى، فکرىک وەك برووسکە بە زەینیدا تىپەرى. کچۆلەکەى دەرویش بەگ ئەمسال بۆ خویندىنى زانکۆ دەچوو ئەستەمبول. زۆر باشە.

دەيتوانى له ئەستەمبول يەكېن بەو كچەى فير بكا. مەسەلەى ناموس خالى هەرە لاوازى دەرويش بەگ بوو. بە تايبەتى زۆر لەسەر كچەكەى هەستيار بوو. لەوانەش بوو دلى لەسەر كچەكەى بووبى. هەر دەكرى ئەوى لى له قاو بدرى كه دلى چووتە سەر كچەكەى خۆى. دواى ئەوه، دواى ئەوه... لەگەل كچەكەى... هەر دەمگۆيەكى لەسەر ئەو كافرە بلاوى بكەيتەوه خەلك بپوا دەكەن. خەلك هەلئەگرن و نامادەن هەر چۆرە دەمگۆيەكى سەير و سەمەرەيان بۆ بلاو بكەيتەوه. هەر ئەوه نەدىه تۆ هەوئەكەيان بۆ بگريهوه. دەكرى له يانەيهك كچە و كورە خافلگر بكەى و بەسەرياندا بچى و جا ئەوجار بۆيان له دەهۆل و زورناى بەدى. كى دەيزانى ئەو ئاورە له گۆرى كيوە هەلئەساوه؟ تەنانەت شەيتانيش فكرى بۆى نەدەچوو. جا بۆ دىق پيكردى ئەو دەرويش بەگەى خۆى بە بەلگەى سى ئوغوز دەزانى، بەس بوو. ئيتەر دواى ئەوه لای خەلك سەرى هەلئەدەهات و نەيدەتوانى له مائەكەى بچيئە دەرى. جا ئەو كاتەيه كه دەرووخى. كچەكەى تەنانەت دەتوانى سەماش بكا. تەنانەت دەتوانى له بارەكانى ئەستەمبوليشدا سەماى پى بكا.

بەلام چما دەرويش بەگ گويى بەوه دەبزوت؟ لەوانەشە له ناخەوه هيچ گويى نەداتى، بەلام بە روالەت پيى شيت دەبى. دەى با ببى، فەرقى چييه. هەر ئەوه نەدە بەسە شيت بى، چۆن دەبى با ببى...

تەلەكەى خۆى نابۆوه. چاوهروان بوو. ئەوه نەدى بەس بوو كچەكە بگاتە ئەستەمبول. بەبى ئوقرەببەوه چاوهروانى هاتنى پاييز و رۆيشتنى كچە بوو بۆ ئەستەمبول. هەر لە ئيستاهە له گەنجىكى ژيەكەلە و دلرفين دەگەرا كه كچە بخلەتيني و دۆزيبوشببەوه.

كورەكەى هەمزە بەگ خودا داينابوو بۆ ئەو كارە. بەژن و بالايەكى جوانى هەبوو، هەم دەولەمەند بوو و هەميش ئەهلى رابواردن. هەر جارىكى ربي دەكەوتە ئەستەمبول، ئۆرگين دەچوو مامى بە هەموو شوينيكدا دەگيپرا. ئەو سەگابە كەلين و قوژبنيك نەبوو پيى نەزانى. هەر كچە بەرەو ئەستەمبول وەرپى بكەوى، خيرا لى سوارى فرۆكە دەبى و دەچى و كچە دەدۆزيتەوه و لەگەل ئۆرگين پيكيان دەناسيني و جا دەلى ئۆرگين هۆشت بى و بزانه چ شيتيكت وەچنگ كەوتوو. گەش و شەقل نەشكاو و لاو و تازە پيگەيشتوو. مامى خۆت شەمەزار مەكە.

چۆنى نەخشەكەي كېشاپوو، دواي رۆيشتنى كچەكە، بە فرۆكە چوو بۆ ئەوى. ئۆرگىنى ھەلگرت و چوونە زانكۆ كچە بىيىن. ھەر دووكيانى بانگھېشت كرد بۆ يەكتىك لە رستورانته بەرزەكان.

ئۆرگىن ھەر لە ئىستاو دەستى كردبوو بە جەفەنگ و رابواردن لە گەل ئەو كچە ساويلكەيە. كاتى لە ئەستەمبولئىش دەرۆيشت ئۆرگىنى رادەسپارد: "ئۆرگىن گيان، چەندەي پىت دەكرى روو بدە بەو كچۆلەيە. تەنەت ئەگەر نەشت توانى ھىچى لى بكەي، ديسان بۆ ھەر كوى چوو لە گەلى بچۆ. ئەوشت لەبىر نەچى ھەر رۆژ نا رۆژىك جارىك لە گەل بە بەردەرگاي زانكۆكەي ئەدەندەدا پياسەي بكە."

ئۆرگىنىش بەلئىنى دا: "خەمى ئەووت نەبى مامە گيان. ئەگەر عەلى سارەوان بى، دەزانى و شترەكەي لە كوى ئىخ بدات. ھەر بەراستى كچۆلەيەكى ناسكۆلەيە. سى مانگ نابا ۋەك داىكى لى دەكەم."

ماھىر بەگىش دەستى لە گىرفانى نا و چەپكە دراويكى دەرھىنا و داىى و گوتى: "ئەوھش خەرجى ئەو سى مانگەتان. ئى دىكەشت بۆ دەنىرم."

بەو جۆرە برا گيانى گيانىيەكەي دەرۆيشت بەگ دواي ئىمزاى كوشتنى ئەو، بە خەيالىكى ئاسوودەو ئەستەمبولئى بەجى ھىشت.

مانگىكى بەسەردا ھات، دوو مانگ تىپەرى، بەلام ئۆرگىن دەنگى نەبوو. لە شارۆچكەش ھىچ باس نەبوو. باشە ئەي ئەو سەيە چ گوويەكى خوارد؟ خۆ دەست و پىنى بەخەنە نىيە؟ ئەو ھەموو پارەيەي دەرەبوويە... مانگىكى دىكەش چاوەروان بوو و كە دىتى ديسان ھىچ باسەك نىيە، بە فرۆكە خۆي گەياندەو ئەستەمبول و ئۆرگىنى دۆزىيەو.

ئۆرگىن گوتى: "خۆ ئەتۆ كچت پى نەناساندووم، دەعبايەكى سلۆكت پى ناساندووم مامە گيان. دواي ئەو ھەموو كاتى ويستم دەستىكى بە بناگوئىدا بىنم، كافر بە چاوە نەبىنى چىي بەسەر ھىنام. ۋەك برىشكەي سەر سىل ھەلبەزىيەو. كورە لاي بەرە بابە، خۆ ئەوە بنىادەم نىيە، دەلە گورگىكى ۋەحشىيە. ئىتر قسەمان پىكەو نىيە. وا سووك و ئاسان نانوى. پىم وانىيە سالى داھاتوش بتوانم ھىچى لى بكەم. ھىشتا بۆنى ئەنەدۆلى لى دى. يەكەم سال ھەمووان ئاوا بەناموسن."

"ئەي چا چىيە ئۆرگىن؟"

"چار نىيە مامە گيان."

ماھیر بەگ دەست لە گونان درێژتر لە ئەستەمبوڵووە گەرایەووە و وەك جارى جاران دیاریی بۆ دەرویش بەگ بردەووە. رۆژ بە رۆژ نۆوانیان خۆشتر دەبۆوە. ماھیر جار بە جار رەقەكەى ئەستوورتر دەبوو. دەرویش بەگیش لێى تێگەیبوو و ھەر جارىكى سەیرى دەموچاوى دەکرد، ھیلنجى دەدا. نەشیدەتوانى بەسەر ئەو ئىحساسەى خۆشىدا زال بێ. خەلكى شارۆچكەكەش وردە وردە ھەموو تێگەیشتبون كە ئەوان ھەر لە روالەتدا دۆست و لە بنەو بەخوینى يەك تینون. ئۆغوز و مۆغوزیش كە ئەوان ناوا قورپان بۆ دەپتوا و ئەوئەندەیان پێدا ھەلئەگوت، ھەر قسەى قۆر و ھەر و گیش بوو.

ئەگەر ریبەكى دەدۆزیبەووە... ئەگەر ریبەكەى دەدۆزیبەووە... كە ئاخریبەكەشى دۆزیبەووە. لە چیا خزمىكى ھەبوو جارىكیان ھاتبووە لای كارى بداتى، بەلام ئەو رووى نەدابوو. ھەرچۆنێك بێ خزم گۆشتیش بخوا ئىسكت ناشكىنى. بەلام ئاخر چۆن توانیبای داواى يارمەتى لە خزمىك بكات، كە پێشتر دەستى بە رووبەووە ناو؟ باوكەرۆ... ئەگەر بەكارت ھات كەلكى لى وەر دەگرى، ئەگینا توورى دەدەى. دەبى چاوى بەو كۆرە بكەوى. لە خزمەكانى راسپارد كۆرەى بنێرنە لای بۆ ئەوئەوى بىكاتە بنیادەم. كۆرە دەبوو لە كێلگەكەى ئەودا كار بكات و كاروبارە تايبەتیبەكانى ماھیر بەگ بۆ ئەوئەوى نەدەبوو بە بىگانەيەكى بسپێرن بەرپۆ بەرى. كۆرەش كە لە خوداى دەويست داگەرپى و بىتە چووكوروا، دەسبەجى وەرپى كەوت. ماھیر بەگیش ھەر چاوى پى كەوت، بەدلى بوو، بەلام بۆ ئەوئەوى باش بىناسى، يەك دوو مانگىك ھەر چاوى بەسەریبەووە بوو و تاقىبى كردەووە. گەنجىكى بەخۆوە و تۆكمە و بەژن و بالا جوان و قژ كال بوو. زۆرىش بویر و نازا.

ماھیر زۆرى تاقى كردەووە و زۆرى شىر و رىوى بۆ ھىنايەووە ھەتا بە كۆرەكەى گوت چى لى دەوى. گەنجەش بەزىرەكیى خۆى لى تێگەیشت و داواى تۆزىك منگەمنگ، قەبوولتى كرد. دەى چما كارى لەوئە ئاسانترى دەست دەكەوت؟

قورئان و دەمانچەبەك لەسەر مێژەكە بوو، لەگەل چەپكىك دراو. ماھیر بەگ ھەستا سەرپى و ئەھمەدى بانگ كرد و دەست گرت و لەسەر دەمانچە و قورئانەكەى دانا و گوتى: "دەى بلى، سویند بەو قورئانە و بەو دەمانچەبەك و بلى بەو قورئانە و بە دین و ئیمان و شەرەفى خزم و كەسم سویند دەخۆم دار و دیوارەكان و ھەر شوینىك بۆ ھەلكەوت دەنوسم و ئەگەر دەسگىریش كرام، بىشمكوژن لە زارم نایەتەدەرى و ناوى قاباچقى بە زارمدا نایە و ھىچ باسى خزمایەتیبەكەشمان ناكەم و ئەو نھىتیبە لەگەل خۆمدا دەبەمە بن گل."

ئەحمەد دووبارەى كردهوه: "سۆيىند دەخۆم."

ماھىر بەگ ئەبجاردەيان دەستى خۆى دايە دەست ئەحمەد و لەسەر قورئانەكەى دانا و چاوهكانى لىك نا و گوتى: "بەو قورئانە، ئەگەر بىت و ئەو ئەحمەدە، ئەحمەدى خزم، كورى خۆم، لە كاتى گىرائىدا يان تەنانەت چەند سال دراترىش ئەو نەيىبىيە لاي كەسىك تەنانەت لاي دايك و باب و براكانىشى بىركىنىت، شوين بىرى دەكەم. ئەو دەمانچەيەش بە شايەت دەگرم." دەستى لەسەر قورئانەكە ھەلگرت و لەسەر شانى ئەحمەدى دانا و پرسى: "گويت لى بو؟" ئەحمەد كە چاوى لە چاوهكانى بربىوو، گوتى: "گويم لى بو، بەلام ھىچ پىويستىيەكى بەو نەبوو. ئەمن خۆ سۆيىندم خوارد. سەر دادەنيم و نەيىنى نادركىنم."

ماھىر بەگ نامىزى پىدا كرد و گوتى: "ھەر بۆى، بژىت تۆرەمەى قاباقچى."

ئىتر چەپكە دراوھەكەى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و لە گىرفانى ئەحمەدى ئاخنى و گوتى: "ھەر بۆخۆشم ژنت بو دىنم. ئەمن پىويستىم بە پىاوى ئازا و نەترس و جى متمانەى وەك تۆ ھەيە. خوا راوھەستاوت بكا رۆلە، عەمرت درىژ بى. ھەر لەم شەوھە دەست پى بەكە. ھەر شتىك بى، خزم پشت و پەناى يەكترىن و گوشتى يەكترىش بھون، ئىسقانى ناشكىنن. خزمان لە عەيب و عار و شانازىيە يەكترىدا ھاوبەشن."

ئەحمەد لە پىشدا لەبەر رووناكايى فانۆسەكە دىوارە سپىيەكەى مزگەوتى گەورە و ئەوجار قەدى چنارەگەورەكەى نىوھندى بازارەكەى نووسى. دار و دىوار و دەرگا و شوستە چىمەنتۆكان و ھەر جىيەكى بە باشى زانى، نووسى. لە سەر دەرگاكەى مالى دەرويش بەگىش بە خەتىكى جوان نووسى و بەر لەوھى رۆژ بىتتەو، خۆى گەياندەوھە ملكەكەى ماھىر بەگ لە دەشتى.

نووسىنەكان وەك بۆمب لە شارۆچكەدا دەنگيان دايەوھە. ھەر نووسراوھى كۆمەلە خەلكىكىيان لەبەردەم كۆ ببووھە و سەريان رادەوھەشاندا و پىدەكەنن و نىوچاوانيان تىك دەنا و مووچرەكەيان پىدا دەھات.

"ئەو دەرويش بەگە ناودارەى... لىرە خۆى بە بەگ و ئاغا دەزانى... كچەكەشى لە ئەستەمبولى بەرەللا و ھەرەللا دەخولىتتەوھە."

لە جىيە دىكە وەك نووسىنى كىتبان بەپەلەپەل ئاوا نووسراوو: "كچەكانيان لە يانە و مەھاكانى ئەستەمبولدا لەشفرۆشى دەكەن و خۆشيان لە شارۆچكەدا لەشفرۆشى دەكەن." خەلكىكىش لە دەورى چنارەكەى نىوھندى بازارى كۆ ببووھەوھە.

"درویش بهگ! پرۆ کچه کهت له بن هه تیومه تیوی ئهسته مبول بینهوه ده ری. بیهینه ده ری و بو ئیمه ی بینه. ئیمه ش بنیاده مین. ئیمه ش..."

له گه ل کۆمه لێک نووسینی زۆر بی ئه ده بانه ی دیکه لێره و له وی.

ماهیڕ بهگ قاوه لئوونئ بوو چووه بازا ری. هه ر وهک نه با ی هاتبئ و نه بۆران...

که خه لکه که ی دی له ده ری داره که کۆ بوونه ته وه لیبان چووه پێشی و پرسیی: "ئه وه چ بووه؟"

نووسینه که یان نیشان دا. چاویلکه ی له چاوی کرد و به وردی خویندییه وه و ئه و جار در ی به خه لکه که دا و چووه پێشتر و له بهر نووسرا وه که وه را وه ستا و به ده نگێکی بهرز به خه لکه که ی گوت: "ئه وه جینایه ته، جینایه ت. ئه وه بێنامووسییه، بێنامووسی. له مه وه دوا ئیتر که س له و شاره دا ناتوانئ ناگای له شه ره ف و ناموسه که ی خۆی بی. بێسپرنه وه. بێنامووسی، ئه ی خوا یه گیان، وه ی له و قه باحه ته ی، به خوا ی عه بیه. تۆ خوا حه یف نییه بو درویش بهگ؟ کورپه ئه وه داماننا کچه که ی له ئهسته مبول ده ری پیکه ی به سه ر شانیدا دا وه، خۆ هه موومان ئه وه مان بیستوه و، به لام باشه بو له سه ر دارو دیوارانی ده نووسن؟ کورپه عه بیه شووره بیه و ئه من ده لیم جینایه ته جینایه ت. خۆ بیئ و درویش بهگ گوئی له وه بیئ، دیق ده کات. جا ئه و جار مه مله که ته که مان رۆ له یه کی ئاوا ره سه ن و شیاو و بلیمه ت و زانای له کیس ده چیت. هه تا شتیئک نه قه و ما وه پاکی بکه نه وه. زوو بن خیرا براده ری نه. پاکی بکه نه وه با چیدی چاوم پئی نه که ویتته وه."

دوو گه نج ده موده ست چوونه سه ر کورسییه کان و ئه و نووسینه ی به ته باشیڕ نووسرا بوو، سربپانه وه. گه نجیک گوتی: "ئاغا، سه ر شوسته کان و ده رگای دووکان و دیواری مزگه وتی گه وره و شوین نه ما وه شتی ئاوا ی لی نه نووسرا بی. خۆ هه ر یه ک دوو جی نییه."

ماهیڕ بهگ گوراندی: "بیسپرنه وه، بیسپرنه وه، هه مووی بسپرنه وه."

ئه و جار که وته ری و دیسان را وه ستا و له سه ری رۆشیت: "تۆ خوا هه ر هه مووی پاک بکه نه وه. مه هیلن، شارۆچکه که مان له بهر قه چه یه ک حه یای نه چی و ناوی نه زری. بز نه گروپییه ک میگه لێک گروئ ده کا... باش نییه. ئه وه بو درویش بهگ و بو ئیمه ش خراپ ده شکیتته وه. بیئ و له ئهسته مبول ئه و جار ناوی شارۆچکه که ی ئیمه بینن، ده لێن خه لکه که ی ئه وی بی غیره تن. پیاوی تیدا نییه. پاکی بکه نه وه ئه و نووسرا وانه. پاکی بکه نه وه با ریسوا و رووره شی دنیا یه نه بین."

"هه‌ی قورمساغینه، وه‌ک پشیله عه‌یب و عاری یه‌کتری داده‌پۆشن. بی‌ شه‌ره‌فینه. یه‌کی‌ چوو له‌ ته‌سته‌مبوولێ گانی داوه، یه‌ک‌کیش هه‌ستاوه و ئاوا ئی‌ره‌ی نووسیه‌وه. ئیتر به‌ ئی‌مه‌ چی پاک‌ی بکه‌ینه‌وه؟ لی‌ گه‌رین با هی‌چیان نه‌سپینه‌وه.

ماهیر به‌گ گویێ له‌و قسانه‌ بوو به‌لام وه‌رووی خۆی نه‌هینا. له‌ خۆشییان نه‌یده‌زانی چ ده‌کا. خۆی خسته‌ نیو ترۆمبیله‌که‌یه‌وه و به‌ شۆفیره‌که‌ی گوت: "هه‌لی‌ بکه‌ با برۆین بچینه‌ ئاوا یه‌که‌ی ده‌رویش به‌گی داماو."

له‌ ریگایه‌ خۆی ته‌مرینی گریانی ده‌کرد. ده‌یه‌نایه‌ به‌ر چاری خۆی، که‌ ده‌رویش به‌گ بی‌ت و گویێ له‌و هه‌واله‌ بی‌ چ ده‌کات و هه‌ولێ ده‌دا له‌گه‌لی‌ بگریی، به‌لام هه‌رچی ده‌یکرد، فرمی‌سکی نه‌ده‌هاته‌ چاوییه‌وه. له‌ حالیکدا ده‌بوو هه‌ر چاری به‌ ده‌رویش به‌گ بکه‌وی، له‌ کولپه‌ی گریانی‌ بدا. به‌لام چاوه‌ کویره‌کانی... له‌ خۆشیانیش خۆ پیاو چاری پر ده‌بن له‌ ئاو. به‌لام چاوه‌کانی ده‌تگوت هه‌لچۆراون. تا گه‌یشتنه‌ ئاوا یه‌که‌، هه‌ولێ دا و ته‌نانه‌ت ته‌و کاته‌ تال و ناخۆشه‌ی خۆشی هی‌نایه‌وه‌ پیش چاری که‌ کفنی پۆشیبوو، به‌لام دیسانیش نه‌یتوانی دژی‌یک فرمی‌سک هه‌لوهرینی.

ترۆمبیله‌که‌ له‌ به‌رده‌م ده‌روازه‌ راوه‌ستا. که‌س دیار نه‌بوو. کۆشکه‌که‌ ده‌تگوت زینده‌وه‌ری تیدا نییه‌. به‌ر له‌وه‌ی دابه‌زی، به‌ رواله‌ت خۆی خه‌مبار و په‌ریشان کرد. نیوشانی وێک هی‌نا و تۆژی‌ک پشتی کوور کرده‌وه. بی‌ تاقه‌ت و بی‌هێز به‌ره‌و ده‌رگا که‌ چوو و به‌سپایی کردیه‌وه. له‌ کوی بیستبوو؟ کی‌ وای گوتبوو؟ کی‌ ویرابووی به‌ ده‌رویش به‌گی بلێ؟ به‌ دلنیا یه‌وه‌ که‌س نه‌یده‌توانی باسی ته‌وه‌ی له‌گه‌ل بکا، به‌لام ته‌ی کۆشکه‌که‌ بو‌ واکپ و بی‌ده‌نگ بوو؟

به‌ر له‌وه‌ی له‌ ده‌رگا بدات، ده‌رگا کرایه‌وه. ماهیر له‌سه‌رخۆ و به‌ کۆخه‌کۆخه‌وه و جار نه‌جاری‌کیش راده‌وه‌ستا و له‌ پلێکانه‌کان ده‌چوو سه‌ری. باشه‌ چۆناوچۆن ئاوا ی لی‌ هاتبوو. خۆشی پیی سه‌یر بوو. پیی سه‌یر بوو و فرمی‌سکی‌ هه‌لده‌وه‌راند.

ده‌رویش به‌گ به‌ شله‌ژاوی و سه‌رسوورمانه‌وه‌ پرسیی: "چ بووه‌ ماهیر؟ چ بووه‌؟ چ به‌لایه‌ کمان به‌سه‌ر هاتوه‌؟"

ماهیر هی‌نده‌ گریابوو نرگه‌ری ده‌دا. وه‌ک لافاو فرمی‌سکی به‌ روومه‌تیدا ده‌هاته‌ خوار. به‌ ده‌نگی‌کی ماندوو که‌ کولپه‌ی گریان له‌رزۆکی ده‌کرد، گوتی: "چما نه‌تبیستوه‌ چ به‌لایه‌ کمان به‌سه‌ر هاتوه‌؟ چما نازانی تووشی چ نه‌هامه‌تبییه‌ک بووین؟"

دەرویش بەگ بە دلە خورپە یەکی راشکاوانە وە گوتی: "گویم لە هیچ نەبووە." "ئەی بۆ وات لێ هاتوو؟"

"عەلی یە شوانمان نەخۆشە. ناردوو مە بە شوین دکتۆر ئادەمدا و هیشتا نە هاتوو. هەر چاوەروانیم."

ماهیر هەر وا بە دەنگێکی بەرز دەگریا و بە دەم گریانە وە گوتی: "کە وابوو ئاگات لێ نییە. نە تیبستوو بەرالە..."

ئیت سەری بە سینگییە وە نا و لەسەری رویشت: "هەر باشتر کە گویت لێ نەبووە. هەر گویت لێ نەبی باشترە. لە قازانجمان نییە گویت لێ بی. ئیت لە مەودا نە تۆ پیکە نینت دیتە سەر لیوان و نە من. جوامپێرە کەم، رەچەلەک ئۆغوزە کەم... وەرە بزانه چۆن خەم و ژان بەسەر بنیادەمدا دەباری. کافر نەییستی، یاخوا بەسەر کەس نییە، یاخوا دوژمنیش نەییستی. ئەستەمە، زۆر تالە، تالە برالە."

دەرویش بەگ کە سەرسوورمانە کە رەویبە وە، سەری گرت و توند رایوہ شاند و دەستی گرت و لەسەر مۆیلە کە ی دانا و گوتی: "دە ی بلی بزائم چ بوو؟ بیلی و بیپرە و ئیت. بۆ وەزگ بە پیای دە دە ی؟ واز لە گریانە کەت بیئە، گریان بۆ ژانە. سەری بی گێچەل لە بن گلە." "ماهیر نووزایە وە: "هەموو بەلایەک بەلا نییە برالە. خودا بەلای ئاوا بەلای ئاوا بەسەر هیچ بوونە وەرێک نە هیستی."

سەری خستبوو نێو دەستەکانی و لە سەری جیبە کە ی خۆی بە هیمنی خۆی رادەژاند... "دوژمنمان زۆرن. هەموو ئەو قوون رووتانە بە خوینی سەرمان تینوون. ئەگەر دوژمنمان نەبویەن، چما بەلای ئاویان بەسەر دیناین؟ ئەو پەلە ی شوورە بییە یان بە نیوچاوانمانە وە دەدا؟ خەریکە دەمرم برالە، لە بن بارستای ئەو خەم و ژانە دا وەختە بجنکیم. ئیستا کە نە تیبستوو، با هەر نەییستی. و اباشترە پیت نە گوتی. هەر مەییستی. ئەو داخە دەتکوژی."

دەرویش بەگ ئاگری گرت. دەریپەری و پری دایە بەرۆکی و نەراندی: "بیلی، دە بیلی دە ی. بیلی و بیپرە وە. خۆ منت کوشت. کورە ئەگەر خەبەری مەرگیشمە بیلی دە ی."

"لە مەرگیش خراپترە برای بە رەچەلەک ئۆغوزم. وە ی خۆزگە زمانم لال بی و ئیت نە توانم هیچ بلیم رەچەلەک ئۆغوزە کەم. ئەو لە بنە مائە ی بەرز و خانە دانی تۆ ناوہ شیتە وە. پەلە ی شوورە ی..."

رایوه‌شانند و به‌سه‌ریدا نهراند: "بیللی دهی. دهی بمره و بیللی. بیللی و شیتیم مه‌که. ناگرم مه‌ده."

ماهیر خۆی به شان و قۆلّیه‌وه هه‌لّو‌اسی و له حالّیکدا شانی هه‌لّده‌به‌زینه‌وه، به دهم گریان‌ه‌وه گوتی: "ناخر بلّیم چی... نووسیویانه... کورپه یاخوا ده‌ستیان گۆج و ئیفلیج بی..."

"چییان نووسیوه ماهیر؟"

"شتی زۆر شووریدی. عه‌یب و عارمان."

"چ عه‌یب و عاریک؟ دهی بلّی دهی، شیتیم مه‌که کابرا. بلّی خه‌ریکه شه‌ق به‌رم."

"له هه‌موو بازار و قه‌دی داره‌کان و له‌سه‌ر ده‌رگا و دار و دیوار و شوسته‌کان..."

"چییان نووسیوه؟"

"باسی ئه‌و شتانه‌یان کردووه که گۆیا نوور خاتوونی کچمان له ئه‌سته‌مبوو له‌دیکا. دوژمن ده‌روپشتمانی گرتووه. هه‌موو، هه‌ر هه‌موویان نووسیوه. وه‌ک ده‌لّین کچه زۆر خراب داوێته باری بی ئاپروویی. تۆ هه‌قت بوو."

"نوورخاتوون؟ چما چیی کردووه؟"

"تۆ هه‌قت بوو براله. کچ بۆ ده‌رس خویندنی نابی."

"ده‌لّیم نوورخان چیی کردووه؟..."

"هیچ، نووسیویانه بۆته سه‌ماکه‌ر له یه‌کیک له باره‌کاندا..."

"بێده‌نگ به، بێده‌نگ. ئه‌وانه‌یان نووسیوه؟ کێ نووسیویتی، کێ؟"

"دوژمنه‌کانمان، ئه‌و دوژمنانه‌ی به‌ خوینمان تینوون، دوژمنه‌ قه‌سته‌سه‌ره‌کانمان..."

ده‌رویش به‌گ ده‌ره‌ه‌لبوو*: "ئه‌و شارۆچکه‌یه ناگر ده‌ده‌م. ئاداری به‌سه‌ر پادارییه‌وه ناهێلم. به‌ خودایه‌تیی خودا ناگری ده‌ده‌م، ده‌یسووتینم."

"به‌یانی چووبوومه بازارێ، ئه‌ی خۆزگه بییم شکابایه و نه‌چووبایه‌م. دیتیم ئه‌وه خه‌لک پۆل پۆل لێره له‌وێ کۆزله‌که‌یان به‌ستووه. چوومه پێشه‌وه و دیتیم. هه‌ی خۆزگه کویراییم دا‌بایه... دنیا له‌به‌ر چاوانم ره‌ش بوو. ئیتر نه‌مزانی چ قه‌وما. وه‌ک شیتان په‌لاماریانم دا و به‌سه‌ریاندا نه‌راندیم: "دهی بۆ راوه‌ستان و حه‌په‌ساون؟ دهی ده‌ست ده‌نی و بیانسپه‌وه..."

* ده‌ره‌ه‌لبوو: واته‌ ناگری گرت. هه‌لچوو. له‌ دین ده‌هری بوو. تووره‌بوو.

دەرویش بەگ ھەر دوو دەستی شۆر بپوونەو و لە جیبی خۆی وشک ھەلاتبوو. ساتیک سەری ھەلینا و گوتی: "دەبێ ببینم. بە چاوی خۆم دەبێ ببینم، مەسەلە ی ناموس وەك هیچ شتێکی دیکە نییە دەبێ..."

قسەکە ی تەواو نەکرد و بە پەلە لە پلیکانەکان رویشتە خواری و ھەرای کرد: "ئەسپەکەم بۆ بیئن."

ماھیر بە نیگایەکی بەدھەرانەو لە دواوە سەیریکی کرد و لە دلێ خۆید گوتی: "پەنجە بە دەرگای کەسەو مەنێ با بە مست لە دەرگات نەدەن." و جا ھەستا و لە پلیکانەکان چوو خوارو ھە و گوتی: "با بە ترومبیل برۆین بەگ، زوتر دەگەینێ. بەر لەو ھێ پاکیان کردبیتنەو..."

لەو کاتەدا ئەو ھەندە ی ھەز دەکرد سواری ترومبیلەکە ی بکات کە... دەرویش بەگ بە سەر پشتی ئەسپەو سام و شکۆیەکی ھەبوو. دەرھەتی ئاوا سووک و ئاسان بۆ کەس نەدەپەخسا... شلەژا و بیتاقەت... خۆشی لە بازارەکە ی لە ترومبیلێ دادەبەزی، ئەویش لەو باروودۆخەدا... دەرویش بەگ سەری لێ شیواوو و نەیدەزانی چ دەکا. بەبێ ئەو ھێ بیری لێ بکاتەو سەری ترومبیلەکە بوو. ژنەکە ی و ئەوانی دیکە ئاگیان لە مەھمودی بێ زەواد نەبوو و بە سەرسوورمانەو سەیری ئەو دووانەیان دەکرد کە رەنگیان بزپکاوو و تەواو شلەژا دیاربوون. ترومبیلەکە وەرپێ کەوت. دەرویش بەگ پەیتا پەیتا لە شوڤیژەکە پادەخوپی: "خیراتر لێی خورە..."

زۆری پینەچوو گەیشتنە شاری. لە بازارەکە، خەلک پۆل پۆل لە دەوری یەکتەری کۆزێلکەیان بەستبوو. دەرویش بەگ لە ترومبیلەکە خۆی خستە خواری و ماھیریش بەشوینیدا، دەرویش بەگ لە حالیکدا بەرەو دەستە یەک لە ھەشیمەتەکە دەچوو، پرسیی: "لە کوێیە؟" "لە کوێیە؟ کوا؟ نیشام بە ماھیر."

دەرویش بەگ کە چوو پێشتر، ئەو نووسراو ھێ خۆیندەو: "ئاگاداری، ئاگاداری، نوورخانی سەماکەر بەم زوانە دیتە ئێرە."

دەرویش ئاوپری داہیو و سەیریکی ماھیر بەگی کرد، یانی ھەر ئەو ھەندە؟ خراب تێگەیشتون. خراب تێگەیشتنیک بەھۆی ویکچوویی ناوکانەو. لەوانە یە گرووپیک بیئە شارۆچکە بۆ کۆنسیرت. باریکی قورس لەسەر شانی لاچوو. دەموچاوە رەنگ بزپکاوەکە ی وردە

ورده هاته وه سهر خۆ و زهرده يهك نيشته سهر لیبوی و لهوی دوور كهوته وه. ئەو خهلكه ی كۆ بپوونه وه، به بهزه بیه وه سهیر بیکیان كرد.

"با بچینه وه مائی، ماهیر. ههله بهك كراوه."

ماهیر زهرده يهكی هاته سهر لیوان و گوتی: "خودا بكا وایی، خودا بكا ههله كرابی. خۆزگه ..."

دهرویش له ترۆمبیله كه دا بهك پشوو دهیگوت: "زۆرم پێ سهیر بوو ماهیر، زۆر. مهسه له ی ناموسی وهك شتی دیکه نییه. ئابروو، ئاوهرۆ نییه. ئابروو تنۆكێكه، بتكی، كۆ ناكریته وه. وانیه براله؟"

ماهیر هیچی نه دهگوت.

ئاوا گه یشتنه وه مائی. ماهیر كه دابهزی، راست به رهو ده رگای هه وشه كه چوو و له نه كاو راچله کی و له جیبی خۆی وشك بوو و دهنگێکی نامۆی له قورگیه وه هینایه ده ری. لهو دهنگانه ی له گهرووی به كێكه وه كه خهريكه ده خنکی، دینه ده ری. دهرویش بهگ ده سه جی غاری دا، كه گه یشته بهر ده رگا، ئه ویش له جیبی خۆی پێی به عه رزییه وه وشك بوو. برۆای به چاوه كانی خۆی نه ده كرد. نووسینه كه ی سهر ده رگا كه ئه وه بوو:

"دهرویش، كچه كه ت له ئهسته مبول قوون با ده دا و سه ما ده كا. ئاگا دار به شاخه كانت ئه وه نده درێژ بوونه ته وه گه یشتونه ته ئه ستیره كان."

ئهی لهو سه گابه. هه تیو ئه و ئه جمده ده لئی پارچه بزووته. چیبی دراوته دهستی، به بی كه موكووپی نووسیویتی هیچ، له خۆشییه وه شتی لی زیاد كردوه.

ئه گه ر ماهیر زوو نه جوولا بیه وه و نه چووبایه ته بن بالیه وه، ده كه وت. زۆر به زه جمه ت له پلێكانه كان بردییه سه ری و له سه ر مۆبله كه ی رایكیشا. دهرویش بهگ له هۆش چووبوو و دهینالاند و ماهیر له خۆشیا بن وه خت بوو بفری. گوژی به كلك ده شكاند.

"له ده رگای كهس مه ده با له ده رگات نه دن. گالته به ئابرووی كهس مه كه با گالته به ئابرووت نه كه ن. ئه گه ر شان و باهۆت به هیژن، راست به وه له بن ئه و باره قورسه دا دهرویش."

"ناخ براله، نه مگوت ئه و كافرا نه، بی دین و به زیدن؟ نه مگوت ئه وانه دوژمنی ئیمه ن؟ نه مگوت ده فهرتیان بده ین، پێستی سه رمان هه لده قه ن؟ ئه وه ئاخ زه مانه. ئه و شاره ئهسته مبوله. كچ و كوړ، له ئهسته مبول دلداری و سه د كاری دیکه ده كه ن. جا ئه و له ده هۆل كوتانه ی بۆ چیبه؟ ئاخ كه ری كه ران باب گاوانه، مردارینه، چه په لینه، دواكه وتووانه، كچی ئه م

دەوروزەمانەییە دلدارییەش دەکات. ماچیش دەدات و قوونیش بادەدات. دەی جا چییە؟ خۆ دنیا خراب نابێ؟

دەرویش بەگ زۆر دلئەزینانە نالاندی: "بیرەو، بیرەو، ماھیر. کچی من بۆ کەس نانوی. ئەمن دەیکوژم. زیندەبەچالێ دەکەم. ئەو ناتوانی حەیا ی تۆرەمە ی ساری ئوغلێ بەری. کچی من وەک کچی خەلک نییە. ئەگەر وابێ، دلئیابە دەیکوژم. کچی من کاری وا ناکا."
"نارەحەت مەبە بەگ. بەشکم درۆش بێ. لەوانەشە، بەرەللائیەکی بێ دایک و باب، یەکیک لە دوژمنەکانمان بۆ ئەو ی وەزگمان پێ بدات، ئەو بوختانە ی بۆ هەلبەستبیتین."

"بەلام ماھیر، قەسە ی خۆشمان بێ، دووکەل بەبێ ناگر نابێ. ئەو کچە دەبێ سەری بە گۆمیدا بکری. ئەمن ئیستا ناتوانم بیر لە هیچی دیکە بکەمەو. جارێ هیچی دیکەم بە زەیندا نایە. پێیستیم بە یارمەتیتە برالە. ئەمن هەتا ئیستا بە گۆرە ی پێیست لە غیڕەت و برایەتی تۆ تێ نەگەشتبووم. لە رەسەنایەتی و دەماری تۆ تێ نەگەیبووم. دانێ پێدا دەنیم، پێی لێ دەنیم کە هەتا ئیستا تۆم پێ کەم بوو. دەمگوت کوری قاباقچییەکی بەرەللائیە ئیتر. بەلام داوا ی لیبورەنت لێ دەکەم برالە. بمبوره. گەردنم ئازا بکە. کەس لە تۆ پیاوتر نییە. یارمەتیم بدە با ئەو پەلە ی شوورەییە لە داوینی بنەمالە کەم بکەمەو."

"ئەمن خۆمەتکارتم برالە. هەر تۆ سەریک بەلقینە با من بە سەر سەران بێم. دۆست ئەویە لە کاتی لیقەوماویدا بە دەنگتەو بە. پێشینیان گوتویانە: دۆست لە بەندخانەدا دەردەکەوی، ئەگینا لەسەر خوان و سفەرە دوژمنیش وەک دۆست خۆ دەنوینی. سەیر بکە برالە، ژیا نی ئیمەمانان لە نیو ئەو خەلکە رزیویدا، ئەو خەلکە چەپەل و بەرژەو دەندخوازەدا زۆر ئەستەمە. ئیمە دەبێ ناگامان لە یەکتەری بێ، ئیمە دەبێ پەشتی یەکتەری بگرین و یەک بێن."

دەمەدەمی نیوەرۆ بوو کە خاتوون و مزەفەر و جەبجیون و عارفی برای دەرویش بەگ و چەند کەسیک لە حزم و کەسەکان دەرکەوت.

دەرویش بەگ پەیتا پەیتا دەیکووت: "دەبێ سەری ئەو کچە بە گۆمدا بکری. دەبێ بیفەوتینی..."

مزەفەر دەیکووت: "لەسەر خۆ بە باوکە. کێ دەلێ وایە و کچە شتی وای کردووە؟ چما ئیمە نوورخان ناناسین؟ نوورخان لە کوئی و قوون بادان لە کوئی؟ ئەو بوختانە بوختان. کاری دوژمنانە..."

دەرویش بەگیش دەیگوت: "ئەمن دەزام، راستە. وایە. ئەمن مردووی خۆمە دەیناسم. زۆر باشیش دەیناسم. کچ کە لئی گەرای بخوینى و بچیتە ئەستەمبول... جوانیان گوتووه، کچ ھەر نەبى و تۆوی بېرى، ئەگەر بووش، یان بۆ مېرد و یان بۆ گۆر..."

ماھیر، دەرویش بەگى لەگەڵ بنەمالەكەى بەجى ھىشت و لەوێوہ راست و پرى چوہ پۆلیسخانە و بە نەقىبى گوت: "ئەوہ کارەساتە. دەرویش بەگ، سارى ئوغللى دەرویش بەگ وەختە لە داخان جەلئە لىى بەدا. چوکورواوا خەرىكە ئەو تاقە بەگە رەسەنەيشى لە کيس دەچى. ئەگەر ئەو لە کيس بچى، ئیتر بەگىكى رەسەن، بەگىكى بە رەچەلەك ئوغوز و رىكوپىكى وەك ئەو دەست ناکەوینتەوہ. بەگىكى رەسەن و نەرىت پەرسەن و بیوینە خەرىكە تیدا دەچى. كچەتیوہیەك لە ئەستەمبول خەرىكى بەرەللائیەتیبە، كەس لەوئى كار بەسەریبەوہ نیبە، بەلام لیرە ھەلەدەستن دار و دیوار دەنورسن و ھەیاى بنەمالەكەى رەسەن دەبەن. ئەوہ وەحشىگەریبە كاكە گیان، وەحشىگەرى. دەبى تا زووہ ئەو كەسەى ئەم قسە قۆرانەى نووسبوہ قۆلبەست بکرىت. گالئە نیبە. ھەیا و شەرەفى بنەمالەكەى مەزن و لەمىژینە لە گۆرپە. پاشاگەردانى و ھەرکەس ھەرکەس نیبە. مەملەكەتى ئەمپرو یاسای ھەیە، یاسایەكى یەگرتوو. خۆ ناکرى بانىك و دوو ھەوا بى. نابى رىگە بەو چاوقایى و بى ئابروویبە بدرىت جەنابى نەقىب."

ناوى پىنج كەسى داایە نەقىب كە واى دەنواند گومانى لىیانە و ھەر پىنج كەسەكەشيان لایەنگرى تۆخى دەرویش بەگ بوون. ھەتا ئیوارەى ئەو رۆژە ھەر پىنج كەسیان و چەند كەسى دىكەش قۆلبەست کران و گیران. گیراوەكان شەوانە ئەشكەنجە دەدران بۆ ئەوہى كەتنەكە وەنەستۆ بگرن.

ماھیر لە پۆلیسخانەوہ گەراوہ مالى دەرویش بەگ و گوتى: "ناوى چەند گومانلىكراوىكەم داىە نەقىب. چەند كەسىكىان گرتوہ. ھەتا سبەینى لە بنى زمانىانى دەردەكىشن. چىبى نەمابوو كە گیراوەكان كەتنەكە بگرنە ئەستۆیان كە من ھاتمەوہ. ئەو كەسەى ئەوہى كردوہ، دەیدۆزینەوہ. دەیدۆزینەوہ و سزاشى دەدەبەن. بەرللا و ھەرەللا لە دژمان كلکیان تىك ئالاندوہ."

دەرویش بەگ گوتى: "راست دەكەى برالە. ئەمن گویم نەدەداىە، ھەرچى و پەرچى و بەرەللا دۆزمنمانن. ئەو كچەتیوہ بىتنەوہ. تەلەگرافىكى بۆ بکەن دەسبەجى سوارى تەیارە بى و بىتنەوہ."

ماھیر بەگ ھەر لەوئى، دەمودەست تەلەگرافىكى توندى بۆ نووسى.

ئەو شەو كەس خەوى لى نەكەوت. نە دەرویش بەگ و نە ماھىر بەگ و نە كەسى بنەمالەيان. بەيانى روون بۆۈە كە گىراۋەكان كەتنەكەيان گرتوۋەتە ئەستۆ. ئەوان دار و دىۋارىان نووسىبوۋ. بەلام وا باشتەر بو لىيان خۆش بن. كەرتىيان كەردبوۋ. دەرویش بەگ مەزن بو، رەسەن بو و ئەۋانىش خەتابار و داۋاى لىبوردنەيان لى دەكرد. دەرویش بەگىش دەيگوت: "وا باشە لە بنىادەمەكان خۆش بىت، بەلام ئەمن ناتوانم لەۋانە خۆش بىم، چۈنكە ئەوان گەمەيان بە ناموسى من كەردوۋە و حكومەت دەبى سزايان بەا. ئەگەرىش نەيدا، بە دەستى خۆم سزاكەيان لە بەرى دەستيان دەنەيم."

ماھىرىش پى دادەگرتەۋە: "دەبى سزاكەى بىينن، ئەو ھەرچى و پەرجىيانە بۆ لىخۆشبوۋنى نەبن."

ئەو شەۋە ماھىر بەگ بە ئاسوۋدەبى نوست. لە ژيانىدا ئەۋەندە بەختەۋەر نەبوۋە. ھەتا ئىستا چىنى تۆلەى نەچىشتىبوۋ. وا سووك ببوۋ دەتگوت بەلى گرتوۋە و ھەلدەفەرى. ئىستا دەرویش بەگى باشتەر دەناسى.

دوۋ رۆژ دواتر ۋەلامى تەلگرافەكەى نورخان ھاتەۋە:

"بۆچى داۋاتان كەردوۋە بىمەۋە؟ خەرىكى دەرسەكانم. ناتوانم بىمەۋە. خۆ، خۇداى نەكردە باجم ھىچى لى نەھاتوۋە؟ تەكايە زوۋ ئاگادارم بەكەنەۋە. ئەگەر شىتىك قەۋماۋە، دەسبەجى دىمەۋە."

دەرویش بەگ كە تەلگرافەكەى خويندەۋە، ئاگرى گرت و ۋەك فىشەكە شىتە لەجىتى خۇى دەرىپەرى و بەسەر مەزەفەردا نەراندى: "دەسبەجى سواری تەيارە بە و بچۆ بۆ ئەستەمبول و ئەو كچەتىۋە بەرەللايەم بۆ بىنەۋە."

مەزەفەر لە ھەمبەر ئەو تورپەبىيە شىتەنەبىيە ئەۋدا ھىچى پى نەدەكرا. دەسبەجى سواری تەرىمبىلەكەى ماھىر بەگ بو و بەرەۋ ئەدەنە كەۋتە رى و لەگەل يەكەم تەيارەدا بەرەۋ ئەستەمبول و كەۋتە رى. پەيتا پەيتا لەبەرە خۆبەۋە دەيگوت: "نورخانى قور بەسەر، سەما و قون بادانى چى، ئەو ھەر سەبىرى پىاۋ دەكا سوور ھەلدەگەرى. ئەمن دلىام تا ئىستا ھەناسەى پىاۋى بەسەردا نەھاتوۋە..."

كە نورخانى دىت، سەرى بەسەر كىتەبەيدا گرتىبو و شەلەژاۋ و ماندوۋ دىار بوۋ. ھەر چاۋى بە براكەى كەوت، داىە بەر پەرسىاران...

مزەفەر نەیدەتوانی راستییەکەى بە خوشکەکەى بلی. نەشیتوانی پیی بلی. هەر ئەوەندەى توانی بلی: "بایم نەخۆشە و داوات دەکا."

"زۆر نەخۆشە."

"هیچی نییە، بیانوی گرتووە."

"ئاخر من دەرسم هەیە..."

"چار نییە، دەبێ برۆین."

هەر ئەو رۆژە خوشک و برا گەرانەووە. مزەفەر خوشکەکەى برده ئاوی. نەیدەتوانی بیباتەو لە لای بابی.

"نوورخانم هیناو و بردمە گوند. کچە ئاگای لە مەحمودی بۆ زەواد نییە. چاوی جگە لە دەرسەکانی هیچ نابینی." درای حەفتەیکەى ئاخیریەکەى دەرویش بەگیان قایل کرد بەوێ کچەکەى هیچ تاوانێکی نییە. بەلام نوورخان ئیتر نەیدەتوانی بگەریتەو ئەستەمبوول و ئیتر رووی لەوێ نەکردەو. زانیبوو چ رووی داو و هەر خۆی دەخواردەو و هیچیشی لەدەست نەدەهات.

چەند مانگ بەسەردا هات و هەموو شتیەک لەبیر کرا، بەلام دەرویش بەگ هەرگیز نەیتوانی سەیری چاوی کچەکەى بکاتەو. بەخێر کچە بیتاوان دەرچوو، بەلام ئەو چاوی بەرابی نەدەدا سەیری چاوی بکات. چونکە هەر شتیەک بێ، ئەو حەیاى برادبوو و سەری نەوی کردبوو، و بەردەوام تووک و لەعنەتی لە کچە دەکرد.

رووداوەکە خەریک بوو لەبیر دەچۆو و ئەوانەش، کە بەپیی دانپیدانانەکەى خۆیان حوکم درابوون، بەر درابوون.

لەو نێویدا رووداویکی تازه، هەموو شتیکی تێک دا.

بە روويەكى گەش و گەرم و گور بەپير سليتمان سامىيەو چو: "وەرە برالە، وەرە، وەرە، خۇ
 ھەر ليتمان دەقەومى، تۆمان بىر دەكەوتتەو وە ديسان بۆ ماوہى چەند سالان لەبىرت دەكەين و
 ھەر ناپرسين ئەرى برالە سليتمان سامى چۆنى؟ چۆن دەژيىتى؟"

دەستى لە ئەستۆى کرد و ھەر دوو روومەتى ماچ کرد و لەسەرى رۆيشت: "ئەگەر راستىت
 دەوى ئيىمە بى ئەمەگ و سپلە بووين و نەمانتوانيوە بەو جۆرەى شياوى ليئەشاوہى تۆيە،
 سوپاست بکەين و ريزت بگريين، بەلام ھەر گوومان لە قوونى دەگيرى..."

"تکا دەكەم... تکا دەكەم..."

"ھەر تەنگا و دەبين، پيش ھەموو كەس ھانا بۆ تۆ دېنين... فەرموو دانيشە. فەرموو
 دانيشە براى تازيز. روورەش و شەرمەزارم. شەرمەزارم، بەلام چۆن بتوانم لە بن بارى ئەو
 ھەموو تاوانە بيىمە دەر و قەرەبويان بکەمەوہ؟ چن دەتوانين ئەو ھەموو زەھمەتەى لە پای
 ئەو ميللەتە و ئەو شارۆچكەيە كيشاوتە، بۆت قەرەبوو بکەينەوہ، چۆن..."

"تکايە... تکايە..."

"ئەو ميللەتە، ئەو ميل ل لەتە تەنانەت کۆشكى زيړينيشت بۆ دروست بکەن و تاجى
 پادشايەتشت لەسەر بنين، ديسان چاکەى خزمەتى خيړخووانەى تۆيان پى نادريتتەوہ."

ئەوجار دەنگى پتر ھەلينا: "بە ھيچ جۆريک ناتوانن چاکەى تۆ بدەنەوہ، بە ھيچ جۆريک.
 ھەرچى بۆتى بکەن ھەر كەمە."

"تکايە... تکايە..."

سليتمان سامى خاکەرايانە لەسەر مۆبلەكە دانيشت. ماھير بەگ خولقى کرد بۆ جگەرەيەك
 و بە چەرخە زيړينەكەى جگەرەكەى بۆ داگيرساند و ئەمرى کرد قاوہى بيىن.

سليمان ساميش كابرايهكى دنيا ديتە بوو و دەيتوانى ليكى بداتەوہ كه ئەو زمانچەورى و دەمتەپريه بۆ چييه و لەو سۆنگەيهوہ بزاني ناخۆ چيى ديتە گيرفانى؟ له دلى خویدا دهیگوت: "بیت و ئەمجارەيان به قورئانم سویند بۆ نەخۆن كه دەمكەنە پەرلەمانتار، كارم بەسەر كاربانەوہ نابى."

ماهير بەگ وەك ئەوہى زەينى ئەوى خویندبیتتەوہ، بە دەنگيكي دلتياكەرەوہوہ گوتى: "ئەگەر راستیت دەوى سليمان سامى، ئيمە چاكەى تۆمان نەدایەوہ برالە. ئەگەر ئەتۆمان بە نوینەرايەتیی چوگوراوا ناردبايەتە پەرلەمان، هەم میللەت و هەم خویشان سوودمان لەو تواناييانەى تۆ وەر دەگرت. ناھەقيمان لى کردى برالە، ناھەقى. هەر كيشە و بەلایەك بەربینگمان پى دەگرى... گفتت دەدەمى، بەلینى مەردانە، هەم خۆم و هەم خەلكى ئەو شارۆچكەيە و هەم دەرویش بەگى برام كه له براش لیم نزيكترە، له هەلبژاردنەكەى داھاتوودا هەرچۆنيك بى، دەتنييرنە پەرلەمان."

"سوياستان دەكەم، سوياستان دەكەم، خوا راوہستاتوان بكا."

"هەر زەمانەتیکيشت بوى بە ناوى شارۆچكە و دەرویش بەگ و خوشم، دەتدەمى." سليمان سامى له حالتيكدا چاوەكانى زيت زيت دەردەرەوشانەوہ، گوتى: "ئەمن هيچ زەمانەتیکم ناوى ماھير بەگ. هەر ئەوئەندە مەبەنە لای دەرویش بەگ و ئەو بە زمانى خوى بلى بەلین دەدەم له هەلبژاردنى داھاتوودا دەتنييرمە پەرلەمان، هەر ئەوئەندە و زەمانەتى ديکەى پيويست نييه."

"هەر ئيستات. قاوہكەت بخۆوہ با برۆين. با قسەى خۆمان بكەين و سواری ترۆمبيل بين و بچينە لای دەرویش بەگ. زۆرم باسى تۆ بوى کردووە و دلتيام بە ديتنت كەيفخۆش دەبى." سليمان سەريكى لەقاند و گوتى: "زۆرم بەزەبى پيى دا دى. زۆرم بەزەبى بە مستەفای ئاق يۆلليدا دى. دەلین كورەكەى دار و نەدارى لى فرۆشتووہ و لەگەل رۆستەم ئوغللى خەريكن كارخانەيەك دادەمەزرينن. گوژمەيەكى زۆريشيان وەرگرتووہ. ئەو حەمە عەلبيە زۆر وريا و زيت دەرچوو. بزووتيكە كيچ نال دەكات. وەك دەلین مزەفەرى كورپى دەرویش بەگيش يەكيكە له شەريكەكانى ئەو كارخانەيە. هيچ دەزانى حەمەعەلى و مزەفەر كلکيان تيك ئالاندووہ؟ له ئەدەنە هەموو روژى، بۆ هەرجيئەك چوبايەن قۆليان له قۆلى يەك دەکرد."

ماهير بەگ گوتى: "دەزانم، مزەفەر كورپىكى ژيرە، زۆر..."

"دەلەين مزەفەر چوۋەتە لاي ھەمە عەلى و لەگەلى ئاشت بوۋەتەو. خۇ دەرويش بەگ بېستېتەو، مزەفەر دەكوژى."

ماھىر بەگ گوتى: "ھېچ نابى. من بېم وايە دەرويش بەگ ئاگاي لە ھەموو شتېكە. ئەو چاۋ و گوتى لە ھەموو شوئېنېكن. ئاگاي لېيە بەلام بەرووى خۇى ناھىتى. لەوانەيە لە دلى خۇيدا زۆرىشى پى خوش بى."

"پياۋ بەزەبى بە مستەفا بەگدا دېتەو. بە تاقى تەنئېيە لەو كۆشكە كاۋلەيدا... ھەمە عەلېش ھەموو شتېكى لى كرۋوۋەتە پارە، تەنانەت ئەو نوپن و بانەى لەسەرىشى دەنووست." "ماھىر بەگ لە بن ددانە لەچېرەو بەردوۋە كانىيەو گوتى: "خەرىكە سزاي كرۋوۋەكانى وەرەگرتەو. مستەفا پياۋتىكى لاسارە."

سلىمان سامى گوتى: "داماۋە نەخۇش و لېقەوماۋ لە سەر قەرەۋىلەيەكى فەنەرىي لەگرېژەنەچوۋ كەوتوۋە و لە رۆژ ھەتا ئىۋارە دەست لە دەمانچەكەى وەرەدات. خودا ئەو بەسەر ھېچ گيانلەبەرىك نەھىنى. ژنەكەى، مندالەكانى و خزم و كەسى ھەموو پشتيان تى كرۋوۋە. زۆر ناخۇشە، ناخۇش. دلئەزىنە... جا ئەوجار كورەكەشى چوۋە لەگەل گەرەترىن دوزمنى بوۋەتە برادر... ھەى بە قوربانىت بىم مەرگ... بەقوربان.. داماۋە..."

ماھىر لە پرىكا و بەبى ھېچ پېشەكېيەك چوۋە سەر باسېكى نوى: "سەير كە، ئىستا داۋاكەى من لە تۆ، تەنيا داۋاي خۆم نىيە. ئەو داۋاي شارۆچكەكە و چوكورواۋا و ئەو مىللەتە رەسەنەيە..."

"تكا دەكەم، تكا دەكەم، من تكا دەكەم، جەنابت ئەمىر بفرموۋ، ئەمىر بفرموۋ. ھەر تۆ ئىشارەتېك بەكە، با من بە سەر سەران بېم..."

"غەرزت بەكەم كە تەپۆ ئىتر كرۋوۋەتە قىامەت. نۆبەتى ھەموو ولاتى داگرتوۋە. ئىتر ھەر لە مندالى بەر مەمكەنەو بەگرە ھەتا پىرى نەوۋد سالانە كەست دەست ناكەوى نۆبەتېي نەگرتې. ھەرچى جىر و جانەوەر و مشكە و مارى چوكورواۋايە، بەلى مشك و مار و ماسىيەكانى نىۋ ئاۋەكەى و ھەرچى گيانلەبەرىتى و تەنانەت خۇل و خاك و دار و بەردەكەى و گژ و گىايەكەشى ھەموو لە نۆبەتېدا خەرىكن ھەلدەچۆقن و دەسوۋتېن و ھەلدەلەرزىن. بىنادەمى چوكورواۋا خەرىكن ياخى دەبن. ھەر دوپىنى بوۋ كە ھىزەكانى ئاسايش راپەرىنى ئەو گوندىيانەى سەركوت كرد، كە ھەر لەبەر ئەو لە دەولت راپەرىبون چۈنكە پېش بە نۆبەتې ناگرى. حكومەتەكەمان و ھەر وەھا نەقىبە بەرېزەكەشمان و دادوۋەرە گشتىيەكەمان..."

سليمان سامی گوتی: "باسی دادوهری گشتی هەر مه که، چونکه ئەو بەرتیلخۆریکی هیچ و پووجه. ئەمن گوویەکم خوارد، بەلام نیتەر بهیچ شیوەیهک لەبەرچاوی هیچ کەسی ئەو هەلناکیشم."

ماهیڕ که دیار بوو تەریق ببوو هه گوتی: "دهی باشه، باشه. باسی مه که."

"قسەم لەسەر نەقیب نییە. ئەو تورکمانیکە قسەمی لەسەر نییە..."

"من بە نەقیبم گوتوو چۆن لەو دەرواڵم. نەقیبە نازاکەشمان، قایمە قامە کهمان، مودیرناحییە کهمان ئەگەر نەبواین... بەلام نا، نا، باسی مودیرناحییە هەر مه که، ئەویش کابرایەکی بی که لکه."

"باسی ئەویش ناکەم."

"ئەگەر ئەوانە نەبواین، خاکی چوکورواوا لەخویندا دەخووسا و بە سەدان گوندی و سەرباز دەکوژران. خەلک خۆ لەبەر نۆبەتی راناگرن و رادەپەرن."

"بەلێ، رادەپەرن. رانەپەرن چ بکەن. چارەیهکی دیکەیان نییە."

"مەستان ناویک، که چارده مندال و نەو هەکی لە نۆبەتییان مردبوون، لە حالیکدا خۆشی لە ئاگری لەز و تادا نەیدەتوانی بچوولێ، برادەری لەمیژینەمی خۆی، پالەوانەکی شەری نیشتیمانیمان، سلیمان بەگی ساواشکان (دلییر و بویر)، ئەسلان سووی پەنجەمی، که چووبوو سەری لێ بدات، گوشت و بەیداخی رەشی تازیه باری لە لولەمی تەفەنگەکی بەستوو و لە چوکورواوا دەگەری. لە چاو ترووکانی کدا سی هەزار نۆبەتی گرتوو لە دەوری کۆ بوونەتەوه و دژی حکومەت راپەریون و دەستیان کردوو بە شکاندن و کاولکردن و سووتاندن. دیسان خودا نەقیبە تازیه کهمان بپاریزی، که گەنجیکی خوین پاکمی کۆمارییە و دەسبەجی ئاگادار دەبییت و بە پشتیوانی ئەو هیژانەمی لە ئەدەنە و کوزان و شارەکانی دەوروپەرەوه نیردرا بوون، راپەرینە که یانی سەرکوت کردبوو و خەلکیکی زۆری لە راپەریو هەکان هیناوه و لە پۆخلۆدەرەمی باشووری شارۆچکە بەندی کردوون. ئەگەر زۆنگاوه که هەر لەم هاوینەدا وشک نەکرێ، گوندییەکان ناچار دەبن دیسان سەر هەلدهنەوه. گوندی دەلین لەبری ئەوهی نۆبەتی بمانکوژی، باشترە لە شەری گەل ئەو حکومەتەدا بکوژرین، که ئەو نۆبەتی بمانکوژی ناکا."

سليمان سامی به چاویکی گومانانوییهوه لیبی روانی و پرسیمی: "یانی له ئەنکەرە هەمووان

بپوا بەوه دەکەن."

ماهير به گيش به دلنيايييه وه وهلامى دايه وه: "به لئى پروا ده كه ن. بۆچى پروا نه كه ن؟ ته تو پيت وابه نه وان تاگايان ليره ههيه؟ ته گهر خه لكىكى ئاسايى بن، پروا ناكه ن، ده بى ليكو لئينه وه بكه ن... چما شيت بووى؟ چما نه نكارا چوكووراواى بۆ گرنگه؟... ته تو خه مى شه وه ت نه بى. پروا ده كه ن و وا گوئى له قسه ت ده گرن وه كه شه وى روواوئىكى هه ژئنه ريان بۆ بگيپته وه. جا چونكه به بيستنى وشه ي راپه رين زراويان ده چى، ده سبه جى كه لويه ل و ئامرازه كانيان ده نيره وه بۆ ئيره. دواى شه ويش چاوت به عوسمان ره مزى ده كه وى، دياره به دزييه وه. هه موو كاره كان جيبه جى ده بن. ئەمن بۆ ريكخستنى كاره كانى شه وه، كه ده تنيرمه شه نكه ره، شه گينا عوسمان ره مزى خوئى ده توانئى نهك جارئك، بيست جارن، كاميون و شوڤل و شته كان بنيرئى و بيانگيرپته وه. ده ته وى كيت له گه ل بى؟"

"هه ر شه وانى جارن. وه قديكى شه نكه ره بى باشمان هه يه. شه مجاره يان با مورته زا قارا داغليش بى. ناتوانم ده ست له حاجى قورت بؤغا به رده م."

"ئيستا دواى شه وى چووئته لاي ده روئيش به گ و گه رايه وه، به ناوى هه ر كام له دووكانداره كانى شارۆچكه وه ته له گرافيك بۆ وه زاره ت ده كه ي... شه ته له گرافانه، شه عه لى شه فه نييه عه ريزه نووسه پيسه بۆلشه قيكه بى دينه نووسيبوونى. شه وه پينج ساله كه لك له وانه وه رده گرين. هانى، شه سى و چوار نمونه ي ته له گرافى دلته زين، كه هه ر كه س بباغخوئيتته وه، كزه ي له جه ركى دى. به ناوى هه ركام له كوئىخاى گونده كانيشه وه ته له گرافيك بنيره. ها شه وه ش ته له گرافى گوندييه كان، دواى جيبه جيكردن و ناردنى ته له گرافه كان خوئان ناماده ده كه ن بۆ شه نكه ره، باشه؟"

"باش."

شه وى گوت و دواى شه وى قومئك قاوه ي خواره وه، لئى زياد كرد: "ده ي ئيستا ده چين بۆ لاي ده روئيش به گ."

"به لئى، ده چين. هه سته با بروين. ده روئيش به گ به ديتنت خوئشحال ده بى."

ماسيگره په مه ييه كان له ته موژه كه وه ده هاتنه ده رى و ورده ورده سپيايييه كه يان، ده كرده رهنگيكي مه يله و ياسه مه نى. به تيچكچرژان و جووله يانه وه ديار بوو شه و پۆله بالنده يه كن. تاويك دواتر تاو هه لات و په رده ي مژه كه لادرا و هه تاو هه موو ولائتى داگرت. بالنده كان له سپيايه تيبه كه دا جارى نوqm ده بوون و جارى دهرده كه وتنه وه. له بن مژه كه دا له وانه بوو كوومه ليك

پیاوی چەقۆ بە دەستی تاوانکەر یان خەمسارد، لەوانەبوو هیوادار یان زراوچووش لە چاودەروانیدا بوون.

ماهیڕ قاباقچی ئوغلی، لە لایەکەوە خۆشحال بوو. بیری لە خۆشحالییەکی دەکردەوه و لەوەیکە پێویستی شە خۆشحال بێت و هەر وا بە دەم بێرکردنەوه، جار بە جار بێهیا و رەش بین دەبوو. ئاخۆ ئەو شتانەی دەیکردن، بایی ئەو سووکایەتیانە دەبوون کە پێی کرابوون؟ ئەی دواایی؟ لە ئەنکەرە بە سووکایەتیەوه کارەکیان لێ ئەستاندبۆوه. تازە لە ئەنکەرەوه هاتبوو. هیشتا کارمەندیکی سادە تازە گەیشتوو بوو. هەر کەسە و چاودەروانییەکی لێی هەبوو. هەلەیهکی بچووک، کارەکیان لێ وەرگرتەوه. بێ کەس و بێ دەر بوو. گەرایەوه شارۆچکە. لای هەموو کەس باسی دەرکرانەکی نەکرد. کەسیش نەیدەزانی. بیانوویەکی هینایەوه کە بۆچی ئەو وازی لەو پلە گرنگەیی هیناوه و هەمووانیش برۆیان کردبوو. دەرکرانەکی، چەند سالان هەر وەک برینێک لە سەر دلێ بوو و خوینی لێ دەچۆرا. ئیستاش پێم وایە یەکەم جاری بوو هەستی بە دلخۆشی دەکرد. پەشیمانی لە ناخیدا جیبی خۆی داو بوو بە شادی. سەرەرای شادمانییەکی، شتیکی وەک مۆتەکە خەریک بوو هەناوی دەتەنی. خۆی لەو کابووسە دەدزییەوه. شین و گریان و کڕووزانەوهی ئەو گوندییانە لە شیوەکە پەستیوراوون، لە گوێدا دەزینگایەوه. هەستیکی نامۆی بەرامبەریان هەبوو کە زیاتر لە بەزەیی دەچوو. رێک لەو کاتەدا کابرایەکی کفن پۆش و رده و رده لە مژەکە دەهاتە دەری و لە بەر چاری قوت دەبۆوه... زۆنگاوه کە کەوتە کولێن و دەنگەکان، دەنگی بەریەکەوتنی باڵ دەبیستەران و ئەو دیوی مژەکە و رده و رده دەنگی یاسەمەنی بەخۆوه گرت. لە حالیکدا ماسیگرەکان یەک لە دوا یەک بەرەوه سەرۆی مژەکە هەلەکشەن... ئەو دنیا، ئەو دنیا لە جۆش و خۆشە، ئەو تەکووزییە تاییەتەیی ئەو ئاوه، ئەو خاکەیی رەشەبای لێ هەلەستی، بە درێژایی چەندین سالان خولقاو، هەر هەمووی تێدا دەچوو و جیبی خۆی دەدا بە شتیکی دیکە، بە دنیا یەکی دیکە، بە رەنگی دیکە و بە عەتر و بۆنێکی دیکە و حال و هەوا و تام و چێژیکی دیکە.

بائندەکان، میشەنگوین و گژ و گیاکان دەگۆردەران و بنیادەمەکان دەگۆردەران و ئەسب و تازییەکان دەگۆردەران... و حەزەمت و داخی مەستان کە "ئێستا بەرەوه هەنارستان، هەنارستانە کە" لە زۆنگاوه کەدا نوقم بوو، لەوانەیه تەنیا دار هەناریکی پر لە گولۆک بووبی. حەزەمت و داخەکی لەوانەیه پارچە زووییەکی بە رێژەو بووبی کە خۆی کاری تێدا بکا. ئەوهی بەشوینییەوه بوو، دۆزیبویەوه، ئەویشیان لە چنگی... دینا، دنیا یەک بوو کە تێیدا ماسییە

گه وره کان، ماسییه بچوکه کانیان قوت ددها. بایی زه همه ته که ی نییه. راست وایه. هر که سه و چالّ بۆ یه کیچکی دی هه لده که نی. ئیتر زۆری نه دهرد کامیۆن و شۆفلّ و ئامرازی زه به لاهی دیکه، له بن مژه که وه دهرده که وتن و ئه و گورگه سامناکانه په لاماری خاکه که بیان ددها و هر له شوینه وه که گوندییه کان هه لئانده که ند، دهست ده کات به لئدانی کانال. ئه نداد زیاره کان دوی هفته یه که به که لوپه لی جۆراو جۆره وه، له و په ری سه رسووپماندا گه یشتبونه ئه و ناکامی که باشترین جیگه بۆ لئدانی خه رهند و کانالّ هر ئه و شوینه یه که گوندییه کان هه لئانده که ند.

به هه ژاوییه وه چاوه روان بوون. مژه که هیور هیور هه لده ستا. کامیۆن و شۆفلّ نارنجییه کان له گه لّ بالنده کانی به یانی، ورده ورده له مژه که وه دهرده که وتن. سیبه ره کانیان که وتبووه سه ر ره وه زه کانی ئاناوهرزا و له نه کاو گرم و هۆر و هاره یان تی که لّی دهنگی له خه وه هه ستانی زۆنگاوه که بوو. دهنگی دههۆلّ و زورناش هاوکات له گه لّیان بهرز بۆوه. وهرزیره کان که له مه ودا یه کی دوورتره وه راوه ستابوون، به بیّ ئه وه ی له جیبی خۆیان ببزوین، چه پله یان لیّ دا. چه قۆ زله کان هه لکیشران و به ملی گا و مه ره کانیاندا هینان. بیتلّ و ده مه بریقه دار و کارکردووه کانی شۆفلّ کان، که ده تگوت شان و باهۆ و زاری جر و جانه وه ری زه به لاحن، به و شوینه نادا هینران که خوینه کانی لیّ رّزابوو. ئه وه نده ی یه ک و دوو خاکه که هه لدرّا و له نیوه پرسته وه کرایه دوو به ش.

گوله شلیره و په مۆ و هه نجیر....

ماهیر به گ ئه وه نده به خه فه ته وه سه یری ئاقچاسازی کرد، ئه و شوینه ی مژه که ی لیّ هه لده ستا، ده تگوت ئیتر چاوی پینی ناکه ویتته وه و به شادییه کی کپ کراوه وه چاوی گیترا و له شویتیک ده گه را که بیناکی خۆی له ویّ دروست بکات. وهرزیره کان له وه به ره وه، له دووره وه راوه ستابوون و سه یری ئه و ئامیر و ئامراز و کامیۆن و شۆفلّ زه به لاحنه یان ده کرد که زه وییه که بیان هه لده که ند و خاکه تازه که بیان له سه ر یه ک که لّه که ده کرد و هر جار نه جارێک له سه رخۆ و وه که به ده ست خۆیان نه بیّ، ده ستیان لیک ددها.

ماهیر به گ پیرۆزیایی له یه ک به یه کی ئه و کرێکارانه کرد که له سه ر سه یاره کان بوون. پیاو ماقولانی شارۆچکه که، نه قیب و مودیر ناحییه و داوه ره کانیش، پیرۆزیاییان له وه ستا و ئه نداد زیاره کان کرد. ئه و جار ئه و هه شیمه ته ی له شارۆچکه که وه هاتبوون، سواری کامیۆن و پاس و عاره بانه کان بوون و به قریوه و قووله قوول که وتنه ری.

ماهير بهگ به شۆفيرهكەى گوت: "هەلى بکه کورم. دەبى ئەو هەواله خوشه دەسبهجى
بگهيه نينه دەرويش بهگى برامان."
هەر پيرى لهوه دهکردهوه که کوى بکاته کيلگهى نمونهى خوئى و ئيتر چيترى ئەو نقورچهکەى
له پير چووبۆوه که له دەرويش بهگى دابوو.

یەكەم ئەزموونی ماھیر بەگ واتە مەسەلەكەى نوورخان، بە كەیفى ئەو باش كەوتبۆۋە. سال و مانگ تىدەپەپىن و ئەو بەپىيى نىكبوونەوہى لە دەرویش بەگ و ئاگاداربوونى لە كون و كاژىرەكانى ژيانى، ھەر جارە و شتىكى لى ھەلدەگرت و لە نەپىيەكى دەگەيشت. لە دنياىدا ئەوئەندەى چىژى لەو سەرکەوتنەى وەرگرتبوو، ھەرگىز ھىندەى چىژنە لە ژن وەرگرتبوو، نە لە مەشرووب و نە لە خەيال پلاوى شەوانەى بۆ ئەو خاكە بەپىت و بەرپۆزەوہ.

بەلام نەدەبوو ئەو كارە بە نىوہچلى بەھىلئەوہ. دەبوو بىگەيەنئە كۆتايى. ھەرچى لەگەل ئەو دەرويشەى بكا، ھەر كەمە. بە پىخاوسى و كفنپۆشى... كە وەبرى دەھاتەوہ، شىت دەبوو. ئەوجار، خۆ ئەو سووكايەتییە ھىشتا نەبراپۆوہ... وئەنە بە كفنى سپى و شمشىرى دەستىيەوہ لە رۆژنامەكاندا چاپ كرابوو. خۆى نەيدىبوو و نەشىويستبوو بىبىنى، بەلام ئەوانەى دىتەبويان، دەيانگىرايەوہ. دەيانگوت ئەو وئەنەيە لە رۆژنامە گەورەكانى دنياشدا چاپ و بلاو بپۆو. راتىب كولى ئوغلى سوتىند و قورئانى دەخوارد، كە وئەنە كفنپۆشەكەى ئەوى لە رۆژنامەكانى بەرىتانيا و ئەمريكادا دىتووہ. ئەو بە پىكەننەوہ دەيگوت: "ماھىر لە خرۆشۆف و كىنىدئىش بەناوبانگتر بووہ."

جا قسەكەى خۆى ئاوا پىشتراست دەكردەوہ: "ھەر بەراستى بەناوبانگتر بووہ."

"ئەوہى چوو، ھەر چوو. ياخوا لەوہش بەناوبانگتر بى."

"كۆرە ئاوا بپروا، دەرويش ئۆغوززادە لەوہش بەناوبانگترى دەكات..."

دەچوو ھەر كۆى و تووشى ھەر كەس دەبوو و رىي دەكەوتە ھەر ئەنجوومەنىكەوہ، دلەخورپەى ئەوہى بوو نەكا گالئەى پى بكنەن و پى پىبكنەن و بەخۆيدا بشكىننەوہ. ھەموو شتىك، ئەو حالئەتى كفنپۆشى و ئەو رۆژە ناخۆشەى وەبىر دىناوہ.

ماھیر بەگ، پتر لە ھەموو شتێک لەو تۆقیبوو، سووکایەتیی پێ بکری. چیی پێی کرابوو، کەردبووی بۆ ئەوێ پێش بەو بەگری. ھەتا ئیستاش ھەموو ھەولەکەکانی بۆ ئەو بوون، کە لەبەر چاوی خەلکە کە سووک و چرووک نەبێ. ئاخیریە کەشی ئەوێ لێی تۆقیبوو، بەسەری ھاتبوو، جا چۆن بەسەرھانتییکیش. ئیتر تەمەنیەک نەک ھەر لە شارۆچکە، بەلکو لە ھەموو تورکیادا گالتهیان پێ دەکرد و دەیانشکاندەو. ھەر لە ئیستاوە کەوتبوو سەر زار و زمانان... دەبوو تۆلەئێ خۆی لەو دەرویش بەگە بکاتەو کە ئەوێ لە پیاوەتی خستبوو. دیسان، دیسانیش تۆلەئێ دەکردەو.

جاری واش بوو، بیری دەکردەو، کە کورە ئەو گالتهیەکی قۆر بوو و رابرد و چوو. زۆر کەسان ئەو رۆژەیان ھەر لەبیریش نەمابوو و زۆر کەسیش ھەر بەراستی برویان کەردبوو کە ئەو رێک لەبەر خاتری ریزگرتن لە نەرتی ئوغوز ئاوا بە لەخۆبوردوویەو ھاتبوو مەیدان. ھەر بۆیە تەنانەت بە ریز و حورمەتیشەو لێیان دەروانی. بەلام ئەو شتانە نەک ئۆخۆنیان پێ نەدەبەخشی و جاری وابوو لە تاریکایەکی تۆلە کەرەوانەدا نوقم دەبوو و تف و تووکی لە خۆی دەکرد کە بۆچی ئەو سووکایەتیە قەبوڵ کەردبوو. کێلگە و مەزرا گەرەکی، گەرەترین و مۆدیترتین مەزرای دنیا دەبیت. تەنانەت ئەو شادی و خۆشییە بێ سنوورەئێ لەبیرکردنەو لەو مەزرایەدا لەدلی دەگەرا، ھیشتا پێشی پەشیمانی و خۆخواردنەو کەئێ دەگرت.

ماوەیەک بوو، مەسەلە کەئێ نوورخن، تەواو کەیفخۆشی دەکرد. ئەو رووداوە رووناکایی بە ھەموو ئەو بیرە رەش و تاریکانە دەبەخشی و تیشکی بەختەویری دەپژاندە ناخییەو. رۆژێکیان، لەوانەشە دوا مەرگی دەرویش بەگ، جا خەلکی شارۆچکە کە دەیانزانئێ ھەموو ئەو شتانەئێ بەسەر دەرویش بەگ دەھاتن، لە بن سەری ئەودا بوو. دەبێ ئەو جۆرە کەتەنە، ھەتا ئەو رۆژەئێ وەزگ بە دەرویش بەگ دەدەن، بەو پەری وردینییەو درێژەیان ھەبێ. نەخشە کە تەواو لە مێشکیدا بیجمی دەگرت. نەخشەئێ کەئێ گەرە کە دەرویش بەگئێ دەفەوتاند. نا، نا، ئیتر دەرباز نابێ. ھەرچۆنێک بێ، تۆلەئێ ئەو قەلافەتەئێ خۆی لێ دەکاتەو کە دەتگوت مردوو و لە گۆر دەرپەرپو، ئەگینا ژیان لەو سووکایەتیەدا بە کەلکی چی دی.

لە یەکیەک دەگەرا کە بتوانئێ نەخشە کەئێ بۆ جیبەجێ بکا. خزم و کەس و دۆست و برادەر و ئەوێ خەلکی شارۆچکە کە کە توانای جیبەجێکردنی ئەو کارەئێ ھەبێ، یەک بە یەکیانئێ دەھینایە پێش چاوی. ئاخیریە کەئێ دوا گەلێک ھینان و بردن و سەنگ و سووککردن، حاجی شیتەئێ ھەلبژارد. کەس لە حاجیە شیتە باشتر نەبوو بۆ جیبەجێکردنی ئەو شتەئێ لە مێشکی

ئەودا بوو. حاجى يەككىكى چوارشانەى قومارباز و لات و رېنگر بوو و بۆ ئەوئى دەبوو پىشتى پى بىسپىرى.

شەوئىكىيان، خىمىكى گەنجى حاجىبى ناردە شوئىنى و لە ژوررەكەى خۆيدا لەگەئى دانىشت. "كارىكم پىتتە حاجى. كارىكى ئىجگار گىنگ. بەر لەوئى باسى ئەسلى شتەكەت بۆ بكم، جارى پىشنىارىكم هەيە، ئەوئىش ئەوئىكە دەبى لە پىشدا بەئىن بەدەى و بە قورئان و بە گىيانى عەولادەكانت و بە خاوى گەرە سوئند بخۆى، كە ئەو نەئىبىيەى بە ناموس و گەرەبى تۆ دەسپىردى، جا قەبوئى بكم، يان نەكەى، بە هىچ كەسك و بە هىچ گىيانلەبەرىكى نەئىتى؟"

حاجى زەرەدەيەكى هاتى، دەستى لەسەر قورئان دانا و گوتى: "سوئند دەخۆم." لەو كاتەو هاتبوو، چاوى لە سەر ئەو چەپكە دراوانە هەلنەدەگرت كە لەسەر مېزەكەى دانابوو. كە ماھىر و چەپكە پارە و قورئانى سەر مېزەكەى دى، دووقرانىيەكەى كەوت و لەو حالەدا بەبى ئەوئى ژماردىتتى، زانىبى دراوئەكە چەندەيە. تۆزىك راوئەستا و گوتى: "هەتا ئىستا، هەر كەس نەئىبىيەكى پى سپاردىتت، داواى سوئندخواردنى لى نەكردوم. بەلام باشە، سوئند دەخۆم، بە خودا و بە قورئان و بە گىيانى ژن و مندالەكام... ئەو نەئىبىيەى ماھىر بەگ پىمى دەئى، گلىش لىمى نابىستى."

ماھىر بەگ لە خۆشيان دەستەكانى گرت و دەستى بەسەردا هىنان و بە تەتەپەتەوئە گوتى: "مە ما االت نا ناوئەدان بى. عەمرت درىژ بى. لىت دلئىام. مەسەلەكە ئىجگار گىنگە. گالئەى پى ناكى... مەسەلەى مەرگ و ژيانە. كارىكى سووك و سانا نىيە..."

ماھىر بەگ ماوئەيەكە بە كەفوكۆ و خۆشى و شادىيەوئە قسەى كرد. حاجى ئىتر گوتى لە هىچ نەدەبوو و بەبى تۆقرەبىيەوئە چاودەرى بوو بزانى ئەو نەئىبىيە گەرەبە چىيە. زۆر كوئىكۆل بىو. ئاخىر ماھىر بەگ چاوى بە چەپكە دراوئەكەى سەر مېزەكەى كەوت و بەپەلە هەلگىگرت و داپە دەست حاجى. حاجىبىش بەبى ئەوئى سەبىرى بكا لە گىرفانى خست.

"كارەكە هەم ئەستەم و دژوارە و هەم زۆرىش سووك و سادە. بە تايبەتتى كە ئەتۆ وئە ئاوخواردنەوئە جىبەجىبى دەكەى، ئىزن بەدە، پەلە مەكە كاكە گىيان، سۆمى چاوەكام، تۆزىك سەبەرت هەبى، تۆزىك سەبەرت بى. ئەوى لەسەر سەبران بى لە سەر خىزانە. پەلە مەكە، حاجى بەگ، برالە گىيان. ئەمەن ئەوئەم لىت دەوى ئەو سەرم بە ناموس و شەرەفى تۆ دەسپىرم، كە ئەتۆش لە هەنتەشى خوداى گەرەدا سوئندت خوارد، بە ناوى خودا و بە گىيانى ژن و

مندالەكانت كه تەنانهت گەيش لىتى نەبىستى. ئەمن ئىمانم پىتە. ئەتۆ كابرەيەكى بەغىرەت و جوامبىرى. ئىنسانى و پىاوپىكىشى لە تۆرەمەى ئۆغوز. ئىستا كاكى خۆم، گىبانى من، ئەگەر رۆژتەك دىتت ئەو دەرویش بەگ لەگەل مودىر ناھىيە، شارەوان و بەرپرسە جىزىيەكان و جا ئەگەر پەرلەمانتارىشى لى بى، ھەر حەجى دوو حەج دەبى، لە باغى شارەوانى دانىشتوو، جا ئەو بۆ خۆت دەزانى چۆن ھەلەكەى دەقۆزىيەو، ھەر ئەوئەندەيە باغەكە خەلۆت نەبى... رىك لەو كاتەدا لە دەرویش بەگ دەچىيە پىشى و بە دەنگى بەرز پىي دەلئى: "كۆرە ھۆى گەووادى شاخدار، كە شاخىكت لە مەغرىبە و يەك لە مەشرىق، شاخى شارۆچكەكەش لە سايەى سەرى تۆو خەرىكن ئاسمان دەسوون، ئەتۆ شەرم ناكەى سەرت ھەلدئىنى و لە نىو پىاوان دادەنىشى؟" ھەر ئەوئەندە. ھەر ئەوئەندەى پى دەلئى. ئەوئەى پى دەلئى و لە لاقانت وەردئىت و تىي دەتەقئىنى. ئەگىنا، ھىچ دوور نىيە دەمانچەت لى بكىشى و دەسبەجى بتكوژى. دواى ئەوئەش لانىكەم شەش مانگ بەشونئندا دەگەرى بتكوژى... ھەر بۆيە دەبى بۆرى و لە شونىنكى دوورەدەست خۆت بشارىتەو. خەرج و موخارىجى خىزانەكەشت بۆ ماوئەى شەش مانگ لە ئەستۆى خۆم. دواى ئەوئەش وەرە دووھەزار و پىنج سەد لىرە لەمن وەرگرە. باشە؟ ئەگەر گىراشى و دەرویش وەقسەى ھىناى..."

حاجى وەك برىشكەى سەر سىل ھەلبەزىيەو: "سەيركە، ئەو ھىچ نىيە. چما ئەتۆ ناتەوئ ئەو قسانەى لە پىش چاوى خەلكىكى زۆر پى بلئىم؟ ئەمن دەيلئىم، ئەتۆ كارت بە كارى من نەبى. خەمى نەيئىنى پاراستنەكەشت نەبى. دلئىا بە، سەرم بچى، نەيئىم لە زمان دەرناپەرى. بەلام ئەتۆش ئىستا ھەزارى دىكەشم بەدەيە، جا لئىم گەرى."

ماھىر بەگ دراوئىكى ھەزار لىرەيى دىكەشى دەرھىنا. حاجى دراوئەكەى وەرگرت و كەوتە رى. كە دەيەويست لە مالى وەدەرکەوئى، گوئى: "ھەر بۆى بەگ، مالىت ئاوەدان بى. قەول بى وای ئابروو بەرم ھەر نەتوانى لە جىي خۆى بىزوى، چ بگا بەوئەى تەقەم لى بكا. ئەتۆ خەمت نەبى. ئەمن نە تۆم دىتوو و نە قسەشم لەگەل كەردوى."

ئەوئەى گوت و بەپەلە لە پلىكانەكان چووە خواری. لە خۆشپىيان وەخت بوو بفرى. لە دەرەو، يەكەم شتىكى كەردى، ئەو بوو پارە و دراوئەكەى لە گىرفانى دەرھىنا و لە بەر تىشكى چراكە بژاردى. رىك ئەوئەندە بوو كە مەزەندەى كەردبوو. ھەزار و پىنج سەد لىرە. ھەزار لىرەشى وەرگرتبوو. دەيكردە دوو ھەزار و پىنج سەد لىرە. دووھەزار و پىنج سەد دىكەشى دواتر وەرەدەگرت، ئەو پىنج ھەزار. كوئىر چىت لە خوا دەوئەى؟ دوو چاوى ساغ. بىروا ناكرى... ئەو

هه مووه پارهییه ههر بۆ دوو قسهی قۆر. شەش مانگ خەرجی مالهۆش... سامان... کۆرە ئەو دەولەمەندانەش زۆر کەرن. لەو قسانەش خرایتری نەك بە دەرویش بەگ، هەر بەرەوپروو بە سەرۆکۆزیران دەگوت. دەشیتوانی بیلێ. بۆ ئەو پینچ هەزار لیرهیه ئاماده بوو هەتا مردن، هه موو رۆژی له بهر ده رگای مائی ده رویش به گ بیکاته هه لالا و هه ننگه مه.

له خۆشییان شاگهشکه ببوو. ئەو پارهییه، خەمی خەرجی سالیکی مالهۆی له کۆل کردبووه. ئەویش چۆن! دواى ئەوه له وهودوا هه موو بنه ماله کهى وهك شازاده ده ژيان. ئەو ژنه داواوهی له و رۆژوه مێردی پێ کردبوو، بۆ جاریکیش ئاویکی خۆشی له گهرووی نه چوو بووه خواری. دوو هه زارییه کهى ده دایه ژنه کهى و به پینچ سه ده که شى... ته زووی شه هوهت له هه موو گیانی گه را... ئەدى، به پینچ سه ده که شى...

ژنه کهى به سه رسوورمانه وه پرسى: "ئەو هه مووه پارهییهت له کوی هیناوه?"
"گه ریکم بۆ هه لکه وتوووه ژنه که. گه ریکی قه له و. ئەتۆ کالهک خۆری یان بیستانرن؟
ته نانهت خۆشم بکوژم، دیناریکی ئەو پارهییه نادەیتى. پارەکه له شوینیک بشاره وه ته نانهت سمایل گوئیرویش نهیدۆزیته وه. تیگه یشتى؟ ته نانهت خۆشم بکوژم... ئەو پارهییه هیی تو و منداله کانه."

جا دراوه پینچ سه د لیرهیه کهى نیشان دا و گوتى:
"ئەوهش بۆ..."

ژنه چه ندى له بهرى پارایه وه، حاجی نه یگوت ئەو پینچ سه دهی بۆ چیه. هەر دووکیان به بی تۆقره یی چاوه ریی ئەوه بوون رۆژ بیته وه حاجی له خۆشییان نهیده زانی چ بکا. ته واه سه رخۆش بوو. شاگهشکه ببوو. ههتا نیوهی شهوی ده ستبازیان کرد. دواى ئەوهی ژنه کهى خهوت، دیسان ئەو خهوی لى نه کهوت و تا به یانی ئەمدیو ئەودى کرد. هه م دارتاشی شارۆچکه بوو، هه م جامچی. هه م سپیکاری بوو هه م شیوه کار و ته نه که سازه کهى. له وایه رمه نییه وه بگره تا چاکه ره وهی که لویه لى کاره بایی هه تا مسگه ری، هه موو شتیکی پێ ده کری. له ژیانیدا هه میشه ی خودا بۆ دیناریک ئامانه خامی ده گوت. ورد و درشتی خه لگی شاری خۆشیان ده ویست. حاجی کردییه هه را: "هه سته باه. چما ده ته وی تا نوێژی نیوه رۆیه بنوی؟ بنیاده م ئەوه نده ده نوی؟..."

وهستا مه مه د چاوی هه لئینا که بزانی چ باسه و سه یری کرد ئەوه حاجیه شیتیه.

"ههسته وهستا، کاریکم بۆ دیتوویهوه. مالهکهه وای بۆ جوان دهکهی وهک پهردوی زاوا. ها شهوش پاره."

شهونده بهجۆش و خرۆش و شاد و به کهیف بو، وهستا نهیتوانی ههلهستهتی. له جیبی خۆی ههستا و گوتی: "بیسمیلا، شهوه شیت بووی؟ وهلاهی تو شیتتی، ههگینا بییان نهدهگوتی حاجیه شیتته."

حاجیه شیتته پیدهکهنی، بی توقره بو:

"زوو به دهی وهستا، خۆ مهگنخینهگ."

پینکهوه هاتنه بازار. ههموو دووکانهکان داخرابوون. حاجی دلێ توند بوو و دهستی پێ کرد: "باشه دووکان و بازار دهبی تا ئیستا نهکرایتهوه خۆلتان بهسهه؟ شهوه تاو دهکهوی. شیه ههه بۆ شهوهی دهبن له برسان برن. سهگی تهمهبل، تهوهزهلهینه..."

له بهر دهم دووکانهکان پیاسهی دهکرد و چیبی جنیوی پیس بوو پیتی ددان.

لهو جهنگهیهدا دهراگی قاوهخانهکه کرایهوه. هههچۆنیک بی، لهگهله وهستا چون شهوی و چاوهپری بوون دووکانهکان بکریتهوه. حاجی جار نه جاریک ههلهدهستا و سهریکی بازاری ددها بۆ شهوی بزانی دووکان کراونهتهوه یان نا و به جنیوی پیس پیسهوه دهگهراپهوه و له جیبهکهی خۆی دادهنیشتهوه. له بی توقرهیی نهیدهتوانی له سهه جیبی خۆی دانیشی و شهونده ههزابوو، ههه بۆلهبۆلی بوو.

"دهروازهکه شین دهکهی. شینیکه مهیلهو کهسک... نیو مالهکه سپی دهکهی. سپی سپیی وهک شیر. ههموو پهعهههکانیش شووشهیان تی دهخهی."

لهو کاتهدا دهراپهی دووکانهکان ههلهدرانهوه. حاجی دهستی وهستای گرت و ههردووکیان له قاوهخانهکه وهدهرکهوتن.

حاجی ههندی رهنگی رۆنی و شووشه و ورده و پردهی دیکهی کپی که به کاری نۆژهنکردنهوهی دههاتن و ههمووی به کۆلی دادابوو و به خیریای بهرهو مالهوه دهپوشت و وهستاش به شوینیدا بۆ شهوهی بهجی نهمیانی، به هانکه هانکه به دووایدا رای دهکرد.

شه مالهکاوله که دیوارهکانی ههموو زگیان دابوو، دواي سی رۆژان نوی نوی بۆه. حاجی لهو سی رۆژهدا وهستای بهجی نههیشته و ههه لهبهه دهستییدا کاری کرد. که خانوهکه نوی کرایهوه، له پيشهوهی راوهستا و چهند سهعاتان به سههسوورمانهوه سهیری کرد. جار نهجاری له ژنهکهی دهپرسی: "چۆنه؟ چۆنه ژنهکه؟ وهک چهپکه گوله، وای نییه؟"

چاوی له خوښیيان هەر بریسکهیان دههات.

ئەو جار ژنهكەى هەلگرت و بردییه بازار و قوماشی بۆ ژن و مندالەكانى كړى.

"لیرەوه راست دەچیتە لای نەباهەت خاتوونى بەرگدروو و پیتی دەلیلی بۆ ئەمەرۆ دوانیوهرۆ و چەندیشی ویست پارەى بدهیه. بیدهیه با تا ئەمەرۆ دوانیوهرۆ كۆك و پۆشتهتان بکاتهوه." "هەموو دەر و جیران کارەبایان هەبوو، هەر مالهكەى ئەو نەیبوو. وایەرمەنى هینا و هەتا دوانیوهرۆی ئەو رۆژە نیو مال و دەرەوێ بە گلۆپان رازاندهوه و هەموو گلۆپەکانیشی بە شەو و رۆژ دایساند. مالهكەى حاجى ئەو شەو له كۆشكى شای پەرییان دەچوو.

ئەوى له كۆلانێ بوو هەموو سەریان سوور مابوو. ماوهیهكە ئەو حاجییه بۆ وای لى هاتوو؟ دەستی له مەشرووبخواردنەوه هەلگرتبوو و له گەل ژنهكەى بەشەر نەدههات و ... مندالەكانى وەك چەپكە گول كۆك و پۆشته ببوونەوه و مالهكەشى خاویین و جوان... ئیتر مالهكەى حاجى هەموو شەوی چراخان بوو... حاجییش له خوښیيان شاگەشكە ببوو و هەر ویرەویری دههات...

هیچ لەو قسەیه نەدەترسا، كە دەبوو بە دەرویش بەگى بلی. بیری له دژكردەوى دەرویش بەگیش نەدەكردەوه. ئەگەر زۆرییان لى كردبایه، دەیگوت، بەگ، ئەگەر ئەوئەندە پارەیهیان بەتۆش دابایه، دەچووی قسەى لەوه بیسترت بە سەرۆكەزیریش دەگوت. جا خۆ ئەو ناخۆش نییه... ئەوانه رۆژ هەتا شەوی بە یهكتریان دەگوت "گەواد"، دەى چ دەبوو؟ بەلام ئەگەر كارەكە هەر وا سووك و ساناش بوایه، ماھیر ناوا سویندى دەدا؟ ئەوئەندەشى پارە دەدایه؟ بەوئەندە پارەیه، بە یهك لەسەر چواری ئەو پارەیهش پیاو دەكوژن.

كوپه ئەوئەندەى له بنى كولهكە مەده. دەى باشه، لى ی ی گەری... له یهكەم دەرەتدا كارەكەى دەكرد. خۆ دەرویش بەگیش بە قسەیهك گەواد نابى، تا دەستی خۆى بەخوینى ئەو سوور بکا. دواى دەچى و داواى لیبورنى لى دەدا. چما كچهكەى له ئەستەمبول گانى نەدەدا و له بار و دیسكو ئەیانگرتبوو؟ یان خوشكەكەى؟

لهبیری چوو پۆوه. زۆر لهو رۆژه تێپه پهبوو که ماهیر بهگی دیتبوو. لهوهش خراپتر، ماهیر ئەو هه مووه پارهبه ی دابووی، تهنانهت بۆ جاریکیش چیه لیبی نه پرسیبۆوه... ههتا ئەم ساته، که دهرویش بهگی ده دیت، بۆ چرکه یه کیش چیه ئەوهی به زهینیدا نه هاتبوو. تف. زۆر خراب کهوتبوو. ئیستا ماهیر بیر له چی دهکاتهوه؟ ئیستا دهلی، حاجی دووهزار و پینج سه د لیردی لی خواردین و گونیشی پیشان نه داین. ئیتر کاتی هاتووه. دهبی ههله که به دهرفهت بزانی و بیقۆزبیهوه. ئەو قهرزباره و قهرزیش ئەگەر زۆر بچوو کیش بی، ههر دهبی بدریتهوه. ئەوه هاتووته بهردهستت. دهرویش بهگ دانیشتووه و مودیرناحیه و بهرپرسی حزبی و نهقیبیش له دوری. باشه نوپهری په رله مانیش لهو بیه. دوو کهسی ته پۆشی قهله ویشیان له تهنیشه. که چوووه نیو باغه که، ههر وا زه دهی دههاتی. راسته وری به رهو میزه کهی دهرویش بهگ چوو. بهد فه پیه که له زه ده و بزهبه کهیدا شارابۆوه. دهرویش ههر دیتی که به بزهبز بۆلای دی، ئەویش زه ده به کی هاتی و گوتی: "دهی وهره بزائم حاجیه شیتته. چۆنی چۆن؟ کاریکت به من بوو؟" ههر ده مو ده ست په شیمان بووه وه، که بۆچی له بهر چاوی ئەو هه مووه خه لکه پیبی گوتووه شیتته و له سه ر قسه کهی رۆشیت: "ئه من ئەتۆم خۆش..."

حاجی مۆله تی پبی نه دا و زۆر چاوقایمانه قسه کهی پبی پری: "کارم به پیاوی وهک تۆ بی؟ به بیغیره تیککی وهک تۆ، که شاخیککی له مه غریبه و یهک له مه شریق؟..."

دهرویش بهگ وهک فیشه کینکیان لی دابی، تاسا و له جیبی خۆی وشک بوو.

"جا ئیستاش بهو شاخانه وه و له نیو ئەو هه موو پیاوهش..."

تا دهرویش بهگ وهخۆ هاته وه، حاجی تیبی قووچاند. گهیشته بووه ده ره وهی باغه که و نه راندی: "بهو شاخانه ته وه چۆن له ده رگا ده چیه ژوروی؟"

دەرویش بەگ دواى رەوینەوێى حەپەساوییه کەى، دەمانچە کەى کیشا، بەلام ئیتر حاجى ون ببوو. تاویک هەر نەیتوانى لە جیبى خۆى بزوێ. دەست و پىنى وەك مێژۆکە دەلەرزی و نەیدەتوانى دەمانچە کەى بختەوێ جیبى خۆى. مودیر ناحییە لیبى وەرگرت و بوى خستەوێ بەر پشتوینە کەى. ئەوانەى لەگەلى بوون دلیان دەداپەوێ: "کۆرە چ نییە بەگ. شیتە شیت. خۆت تیک مەدە بەگ. قسەى ئەو بنیادەمانە بادی هەواپە." "

"دەتگوت داواپە کى لیت هەبوو، جا چ شتیک توورەى کرد، خوا بزانی..."

"بنیادەمى شیت خۆ بەر و پشتى بۆ کەس نییە."

ئەو جار یە کدەنگ گوتیان: "نییەتى."

دەرویش بەگ گوێى لەو قسانە نەبوو. سپی سپی هەلگەراپوو و مێشكى پڕ بوو لە هارپە و گرمە. لەو نێویدا هەر خۆى بە تاوانبار دەزانى. باشە چما پیاوی ژیر دەم لە دەمى شیتیک دەنى و پىنى دەلى شیتە؟ چ پىویست بوو؟ ئیتر کار لە کارى ترازابوو. بەلام ئیتر ئەو نەبى لەم دنیاپەدا بژى. جا ئیستا ئەو قسەپە لە شار و گوندەکانى دەورووبەردا دەکەوتە سەر زار و زمانان. تا ئیستا کەس نەپىویرابوو سووکاى تیبە کى ئاواى بى بکا. دەرویش بەگ ئەو پەلەى شورەپییەى بە خوین دەشوشتەوێ.

دەرویش بەگ کە ماوێهەك دواتر وەخۆ هاتبوو، زەردەپە کى تالى هاتى و هەستا و بەرەو مالهەوێ کەوتە رى. چەقۆت لى داباپە خوینى نەدەگەرا. هەر لەدوورەوێ لەقەلافەتیبەوێ دیاربوو گرز و توورەپە. ناگرى لە چاوى دەبارى. کە گەشستەوێ کۆشکە کەى، داواى ئەسپە کەى کرد و سوار بوو. وەك شیتان ئەسپە کەى لینگ دەدا. ئەسپى تاو دەدا و هەر فکر و خەيالى دینا و دەبرد و قەلەمبازى دەدا. باشە بلبى یەكێک لە دوژمنەکانى، بۆ وینە مستەفا ئاق بۆلى پارهى دابیتى کە بى و لەبەر چاوى خەلك حەپای بەرى؟ بەلام نا، نا، هیچ کەس، هیچ بنیادەمیک ئەو نەدە خۆى سووک ناكا، تەنانەت ماھیرپیش. مستەفا ئاغا، کە ئیتر پیاویكى ماقوول و جوامیر بوو. مەحالی بوو نامەردیبیە کى ئاوا بکا. ئەو دوژمن بوو، بەلام دوژمنىكى بەشەرەف و جیگەى ریز.

هەر هاتەوێ سەر ئەوێ، کە حاجى، بۆپەى وا پى کرد، چونکە ئەو لەبەر چاوى ئەو خەلكە پى گوتبوو شیتە و ئەویش بۆ ئەوێ خۆى بنوینى و بلبى، ها خەلكینە سەیر بکەن ئەمن چ بەلایەکم بەسەر سارى ئوغلى هینا، بە من دەلین حاجیبە شیتە و... ئەو بۆپە ئەو بى ئەدەبیبەى کرد. یانى وات لى هاتووێ سەر بنییتە سەرى من؟ خۆ بنوینى؟ باشە، باشە، وا بکە، سەگە شیتە؟ خۆت دەبیبیەوێ، ئەویش بەخوینى خۆت.

ۋەك با لە پردەكە پەرىپىيەۋە. پىشتىر بە دەگمەن ئاۋا خىزا لەو پردە پەرىپىيەۋە. ئەو پردە كە پىيانىدەگوت داۋى مەرگ، لايەكى بەردەلەين بوو و لايەكى دىكەشى مېشەلان. ئەمجارە بە رىيەكەدا لىنگى دا. ئەو بايەى لەبەر خىزرايى ئەسپەكەى ھەستابوو، ۋەك قەمچى ۋەسەرۋىچاۋى دەكەوت. چەندى ئەسپەكەى خىزراتر غارى دەدا، بايەكى بەتەۋژمتر دەبوو. بايەكى فېئىك كە لە روۋىيەپروۋىيە دەھات، دىھىيەنايەۋە سەرخۆ. بەخۆيدا شىكابۆۋە. لەو سالانەى داۋايدا بۆ واى بەسەردەھات؟ ھەموو شتەكان، ھەموو كارەكان پىچەۋانە بېۋونەۋە. ئەگەر بىست سالچ لەمەۋبەر پىپاۋىك پەيدا بوايە و ۋىراۋاى ئاۋا بى ئەدەبىي بەرامبەر بىكا - كە ھەرگىز پەيدا نەدەبوو. ھەر خەلگەكە دەسبەجى دەيانكۈشت. ھەر بەراستى ئەو خەلگەكە بۆ وايان لى ھاتبوو. دىنيا گۆرابوو... بەلام خۆ لە تۆرەمەى ئاغا و بەگەكان ھەر يەك كەس مابۆۋە، كە ئەۋىش نە سووكايەتتى بەكەس دەكرد و نە بەكەمى دەزانىن و تەنانەت ۋەك بىنايەدەمىش لىتى دەروانىن، ئەو كەسەش دەروىشى سارى ئوغللى بوو. جارى جاران، ۋەك ئىستا خەلگى بەھەند نەدەگرت و ئەۋەندەى پىشتى نەدەگرتىن. ئەى بۆ ۋابوو؟ باشە چ ھەلەيەكى كىردبوو؟ جارى جاران ئەگەر بەكەسىكى ۋەك حاجىي گوتبايە شىتى گەۋاد، كابرا خەنى دەبوو و ۋەيدەزانى بوۋتە شا. ئەى باشە چ شىتىك گۆرابوو، نەمابوو، لەناۋ چوۋبوو؟ ھەر شىتىكى لەم دىنايە كەم ببايەتەۋە، ئەو ھەستى پى دەكرد. بەلام بۆچى، بۆچى ئەۋەى بۆ روون نەدەبۆۋە؟ ئەو پىرسىارەى بە مېشكىيەۋە نووسابوو، ھەر ئەۋە بوو. ئاخۆ زەمان، مستەفا ئاق يۆللىشى گۆرىبوو؟ بلىنى ۋازى لە كۈشتىنى ھىنابىتت و ئەو ئاگاي لى نەبى؟ تەنانەت گومانىكى لەو جۆرەش شىتى دەكرد و ھەموو زىيانى لى پوچەل و بى مانا دەكردەۋە. ھەر بىرى دەكردەۋە و دىھىيەنا و دەبىر و بۆى نەدەچۆۋە سەر يەك. دەيگوت: "نا، نا."

لەو دىنايەدا ھەموو شىتىك دەبى، بەلام ئەۋەيان مەحال بوو. ئەو پىاۋەى ئەو دىناسى، مستەفا ئاغا، نەيدەتۋانى لە خويىنى براكەى، برا گەنجەكەى خۆش بى. ئاخۆ كوژرانى براچى بەدەستى داىكى بەتۆلە لەقەلەم دابوو و ئىتر ۋازى لە تۆلەتەستاندەۋە ھىنابوو؟
 باشە ئەى خۆشى، ھەر دەروىشەكەى جارى جاران بوو؟ ھىچ نەگۆرابوو؟ تاۋىك بىرى كىردەۋە كە ئەو نەرىتى ئوغوزەى ھەر بۆ سووكىردى ماھىر ھىنابوو گۆرى. بەلام، بە "نا بابە نا بابە" ئەو بىرەى لە مېشكى دەراۋىشت. پىداگرېۋنەكەى لەسەر ئەو نەرىتانە ھەر لەبەر يەك شت بوو و ئەۋىش رىز و حورمەتى باب و باپىران و ئوغوزى مەزن و نەرىتەكان و خويىنى

رهسەن. ھەموو شتێك گەندەڵ دەبوو و ئەو لەم دنیای فانییەدا، سەربەرز و بەشەرەف دەمایەو و ھەك مەرۆق دەمرد.

با فێنكەكە وردە وردە دەبھێنایەو سەرخۆی و ئەسپەكە دەكەوتە نەرمەغار و كەمتر رایدەتڵەكاندا.

باشە نەدەكرا واز لە كوشتنی ئەو حاجییە بێنی، ھەر لەبەر شیتتبونەكە؟ تەزوویەك لە ھەموو گیانی گەرا. نا، ناكری. ئەو واته گەندەڵ بوون، واته بەر لە مردن، كەوتنە نیو گۆر. ھەتا پتر دەھاتەو سەرخۆ، پتر لە حاجی قەڵس دەبوو و ھەموو گیانی دەیزیراند و ژانی دەكرد. ھەك شیتان ئەسپەكە تەو دەدا. ئەسپە شارەزاكە، لە رێ لای دابوو و بەسەر دەوھنەكاندا بازی دەدا و ھەك مار بە نیو قامیشەلانەكەدا دەپۆشیت و جار بە جار خیراتر دەپۆو.

نەیزانی ئەسپەكە كەنگی لەبەر دەرگا راوھستا و كەنگی دابەزیبوو و كەنگی لە پلێكانەكان چوو بوو سەری و كە خۆی خستبوو سەر مۆبلەكە. بریندار بوو. شەرەفی، دلێ، پیاوھتییەكە رووشابوو. ئەگەرچی بە دەستی شیتتێك، بەلام بلی و نەلێ زامار ببوو. دەكرا بلی ئەو خەلك بوو ئەو سووكایەتیەیان پێ كردبوو. كەوابوو وای لێ ھاتبوو سووكایەتی پێ بكری. دەی ئەگەر وابێ حاجی بلی چی؟"

جاری خۆی و جاری رۆژگاری بەتاوانبار دەزانی و دواي ئەو دیسان ھەموو خەتاكە دەخستەو ئەستۆی حاجی. دەی باشە، ئەو كە ویرابووی سووكایەتی بەو بكا، دەبێ نازایەتی و بویری ئەوھشی ھەبێ بكوژریت.

حاجی دەكوژری... بەلام كوژرانەكە ئەو چ دەكوژی؟ ھیچ...

ناخێکی قوولێ ھەلکیشا و گوتی: "لێی سوار بوون و لیاندان و رویشتن."

ھەستی کرد دەنگەكە چەند جارەن بەر دیوارەكە كەوت و دەنگی دابەوھ...

له نه کاو تیگه یشت که پیاویکی وای نییه لیترابینی، حاجیی بۆ بکوژی، بیری کرده وه و یهک به یهک پیاوه کانی خۆی له گوندی و له سهرده می مندالییه که یاندا هیئایه وه بهرچاو و له راستیشدا که سیک وای نه دۆزییه وه لیی رابینی. سهری زۆر له وه سوور ما. چ قه و ما بوو؟ مائی ساری ئوغلی چیی به سه رهاتبوو؟ جگه له سه سه رییبونی منداله کان چ گۆرانیکی دیکه به ماله که ی ساری ئوغلیدا هاتبوو، هیچ؟ هه موو شتیك، دابونه ریته کان له جیی خۆیان بوون. گونده که هه ر گونده که ی جارن و کۆشکه که هه ر کۆشکه که ی جاری جارن. بنیاده مه کان له سه ر یهک هه ر بنیاده مه کانی پیشوو، هه موو شتیك وه ک سالی سالان. ئه و بنیاده مانه ی که ده بوو گیان و دلپان له سه ر کۆشکه که بی، هه ر وه ک جاری جارن پهروه ده ده کران. ئه ی چ شتیك گۆردرابوو؟

جاری جارن، ئه گه ر شتیکیشی لی قه و ما بایه، که هه ر نه شه ده قه و ما، لانیکه م ده پیاوی له بهر ده ست بوون که به سه ره له قان دنیك، ئه و کابرایه ی ده بوو بکوژریت، وه ک ئاو خوار د نه وه بۆیان ده کوشت. به لام ئیستا سه ری خسته بووه نیوان ده سه ته کانی و خه یال هه لیگرتبوو. باشه له و گونده دا پیاویکی باوه ریپیکراوی تیدا نه بوو؟ ئاخۆ ئه و وه سواسی ببوو و گۆرپابوو؟

ماوه یهک هه ر له میشکیدا هیئای و بردی. یهک به یهک، ئه و خووخدانه ی تازه لیی ده رکه و تیبوون، پیاوه تییه که ی، له تر سنۆکییه که ی، له کیسه چوون و نه چوون، پراوی به مرۆقه کان، رووداوه کانی یهک به یهک هیئایه وه پیش چاری و لیکی دانه وه و ئاخرییه که ی ساغ بۆه له سه ر ئه وه ی خۆی گۆردراوه.

که تووشی کیشه یهک ده بوو، له گه ل ژنه که ی باسی ده کرد. ئه م جاره ش باسی کرد و به کالته وه لیی پرسی: "خاتوون، له و ماوه یه دا، له و سالانه ی دوایدا هیچ گۆرانیکی بهرچاو له مندا به دی هاتوه؟"

خاتون لەو کاتاندا بە زیرەکیی خۆی تێدەگەیشت کە ئەو کێشەیهک، گرفتێکی ئالۆزی هەیه. چەندی واشی دەنواند کە هەر بۆ گالته ئەو پرسبەری کردوو، خاتون هەر دەیزانی لە کاتە هەستیار و ناسکەکاندا، پرسى پى دەکا، هەر بۆیە پرسبەرە کە بەهەند وەر دەگرت. بەپێکەنینەوه وەلامى دایەوه: "وەللا جا بیرم لەوى نەکردووتەوه. هەر بەراستی چوونەسەرى تەمەن، نەيگۆزبوين؟ تۆزیک دەر فەتم بەدیه..."

دەسبەجى چووه ژوورەکەى و نوێزى دا بەست. دواى نوێژکردن، لەسەر بەرمالەکەى دانیشت و چووه فکەرەوه. خاتون لەو تەهى هەبوو لەسەر بەرمال و بە بێرکردنەوه کانی دواى نوێژەکەى، یارمەتیی مێردەکەى دا بوو.

دەرویش بەگیش ئەوهى دەزانی، پیاویکی ترسنۆک چەندی پارەشى بەدەیتى، پیاوی هەر پى ناکوژى. دەرویش بەگ ئەوهشى باش دەزانی کە هیچ کەس برۆا بەو بنیادەمه ناکات کە خۆی برۆای بەهیچ کەس نەماوه. ئەوانە باوهرى تاقیکراوه بوون.

رۆژێکیان گیزیک دۆران، بەناوبانگترین یاخییهکەى تۆرووس هاتبوو لای و گوتبوو: "بەگ، من برۆام بە هیچ کام لە هاوڕێکانى خۆم نەماوه. ئیتر ناتوانم پشت بە هیچ کامیان ببەستم، بۆیە لە دلّم چەقیوه ئیتر بەرگە ناگرم و تێداچووم. دوو مانگم بێر لى کردووه. پێم وایە هاوڕێیه کامم بە هەزار پێوهر تاقى کردووه. ئەوان ئاگایان لە مەحمودى بى زەواد نییه. هەر لە خۆراپیش ئاوا ناتوانم پشتیان پى ببەستمەوه و متمانەیان پى بکەم. ئەوه نەدە دەزانم ئیتر متمانەم پێیان نەماوه. پێم وایە ئەگەر دەستەیهکى دیکەش پێک بێنم، لەوانیش دەسلەمێمەوه. تى ماوم و نازانم چ بکەم. ئەگەر را بکەم و خۆم حەشار بەدم، دلّم دەلى، ئاخريیهکەى رۆژیک هەر بەدەستەوه م دەدەن. ئەگەر لە چیاکانیش بێنمەوه، هاوڕێیه کام دەمکوژن. هەموو دەرگا کامم لەسەر داخراون و هیچیشم پى ناکرى. ئیتر من تەواو تێدا چووم."

داماوى و بێدەسلەتتى و هیواپراوییهکەى بنیادەمێکی وەك گیزیک دۆران ئەوى تەواو راچلە کاندبوو. بەو حالەشەوه هەولى دەدا باوهر بە قسەکانى نەکا. بەلام رێک پازدە رۆژ دواتر ئەو گیزیک دۆرانە بە فیل و دەهۆ کوژرا. چەندی چەند سالان بیری لەو رووداوه سامناکە کردبووه. ئاخۆ گیزیک دۆران، سۆسەى ئەو سووکایه تییهى کردبوو، کە دەیانویست پى بکەن، بۆیە متمانەى بە بنیادەمه کان نەمابوو؟ یان پاش ئەوى متمانەى بە کەس نەما، ئیتر ئینسانەکان سووکایه تییان پى کردبوو؟ لەمێژ سال بوو لە بن بارستایی رووداوهکەى گیزیک دۆراندا ورد دەبوو، بەلام بۆی نەدەچۆوه سەر یەك.

چاوه کانی خاتون که چند ساعات دواتر هاته لای، پیده که نین. خاتون گوتی: "ناوه لالا بهگ، هیچ نه گۆراوی. ئه و دنیایه ورده ورده گنده ل ده بی. خه تای تو نیه. حکومه تیش گنده ل بووه. ئه و حکومه ته ی جاری جار ان له گه ل ئیمه بوو و قسه ی له قسه ماندا نه ده کرده وه، ئیستا به خوینی سه رمان تینووه. چما بیرت چووه ته وه که ماوه یه که له وه پیش ده یانویست شاربه ده رمان بکه ن؟ خودا چا که بو سه رۆکه گه وه که بکات فریامان که وت..."

ئه و قسانه دلّی ده رویش به گیان خۆش کرد، به لام هه ر نه ی توانی ناگره که ی ناخی دامرکی تیه ته وه. شتی که هه بوو که وای لیکر دبوو متمانه ی به ئینسانه کان نه مینی، به لام باشه ئه و شته چ بوو؟

ئیستا مه جموود زیندوو بوایه، یانی متمانه ی به ویش نه ده کرد؟ گیان و مال و ژن و کچه که ی و هه موو شتیکی، به بی توژه گومانیکیش، به و ده سپارد. ئه و خه یاله ناخی پر کرد له شادی. بیر کرد نه وه له مه جموود، یوسفی هینایه وه پیش چاوی. یوسف؟ یوسف؟ یوسف، تابه ته ندیه کان، دواین ئیمتیحانه که ی، هه ر هه مووی له چاوتروو کانیکدا هاتنه وه پیش چاوی. یوسف زۆر گه نج بوو. هیشتا مندا ل بوو... له نه کاو به بی ئه وه ی هه ست بکات پیویستی به بیر کرد نه وه ی زیاتره، به سه ر دوولیه که یدا زال بوو. گیان و مال و نامووس و هه موو شتیکی ده توانی به بی توژه گومانیک به یوسف بسپیژی.

وهک مندا لئیک شاد و زیت و گورج رای کرده لای ژنه که ی و دهستی کرد به قسه کردن و دهتگوت قسه کانی و پرای پیکه نینه که ی له گیانییه وه هه لده قولین: "راست ده که ی. تو راست ده که ی. تو زۆر ژیری. ده ی دیاره، نه وه ی کوچک عه لی ئوغلی... ئه تو راست ده که ی. ئه من هیچ نه گۆراوم. متمانه م به ئینسانه کانیش هه ر ماوه. به لی ئه و دنیایه گۆراوه."

که و ابوو با حاجیش هه ر یوسف بیکوژی. له و کاته دا ههستی کرد گیانی پر پر بووه له خۆشی و شادی. دوا بی، دوا بی... ئه و چیی ده کرد؟ باشه ئه و شیت بوو؟ چما به لئینی به خزی نه دا بوو یوسف له و شتانه نه گلینتی و نه هیلتی موویه که له سه ری که م بیتته وه؟ ئه ی ئه گه ر به لایه کی به سه ر هات و گیرا؟ شتی وا مه حال بوو. ئه ویش وهک باوکی... کزه ی له جه رگی هات... وهک بابی له بن ئه شکه نه چه دا...

یوسف له به ردهستی خۆیدا وا په روه رده کرابوو، که ناخ و روا له ت و قسه و کرده ی وهک یه ک بوو. هه موو مندا له کانی لایه ک و یوسف لایه که ی دیکه. هه ر به راستیییش یوسفی له مندا له کانی خۆی خۆشتر ده ویست. ناخۆ ده کری نه فه ریک، مندا لی که سیکی دیکه ی له خزی

خۆشتر بوی؟ ئەستەمە برۆا بکەى. لە حالئیکدا مندالەکانى خۆى زەق و زیندوو بوون... لە دلئى خۆیدا گوتى: "باشە، باشە، باواى..."

ئاگای لە یوسف دەبى. گول بەهارەکەى، لە پیناوى بەرەللايەکى وەك حاجییە شیتەدا لئى ھەلئاوەرینى. دەبى رینگەيەکى دیکە بۆ کوشتنى حاجى بدۆزیتەو، بەلام کى؟
ئەو پیاوانەى تۆزە متمانەيەکى پینان بوو، يەك بە يەکى ھەلسەنگاندن. خسلەت و خولق و خوی ھەمووانى دەزانى. ئەو بنیادەمانە، دەرگایەکى کراو و لایەکى رزیو و لەرزۆك و نقوستانییەکى شاراوەیان ھەبوو، بۆیە بەھىچ جۆرى بۆوى نەدەبوون لەسەریان حساب بکا. ھەستى دەکرد ئەو پیاوانە، جوان دیارە گۆراون. بەلام ئەو گۆرانە چ بوو؟ بۆى ساغ نەدەبۆو؟ برپارى دا يەك يەك بیانەوینى تەنانت ئەگەر چەند حەفتەش بخایەنى، بەشکم ھۆکارەکەى ئەو گۆرانە بدۆزیتەو. لەو نێویدا شتیک رزیبوو کە بۆنەکەى بۆ دەھات. ئەو بۆنە لەکوێرە و لە رەگى کام لکى رزیووە دەھات؟

بەبى ئەوێ بەئیلئى پیاوکان ھەست پى بکەن، چەند سەعاتان سوعبەتى لەگەل دەکردن. بۆ ساتینک لایەکى جى متمانە و بەھیز و خۆراگرى دەدۆزیووە و تەواو دلئى پى خۆش دەبوو و تاویك دواتر لە چاو و دەست و لاق و قسەکانیاندا جۆریك زۆلئىتى و سەگ و سەگبايئىتى ھەست پى دەکرد و دنیا شادەکەى تۆزىك لەو پىشى لئى کاول دەکرد.

شیت دەبوو. باشە ئەو بنیادەمانە لەوئەتى ھەن، ھەر وا بوون؟ کى چوزانى، لەوانەشە... لەوانەيە متمانەى بى سنوورى ئەو بە بنیادەم، نەپھىشتبى ئەو بۆگەنەى بۆ بىت کە لە لایەکى رزیوى مرقوھە دەھات. دەى باشە، کەواوو چۆنى تىگەيشتبایە؟ کارە کە دیسان ئالۆزتر دەبوو. کە خۆشى تاوانبار دەکرد و دیسان گرى کوپرەکەى نەدەکرایەو، سواری ئەسپەکەى دەبوو و وەك ھەورەتریشقە بە دەشتە کاکى بە کاکییەکەدا تاوى دەدا و سینگی دەدایە بەر ئەو با بەتەوژمەى کە لە ئاکامى لینگدانى ئەسپەکەيەو دەھات و تۆزىك وەخۆ دەھاتەو.

لهبەری گران بوو. شیت و پیتیکى بەرەللا له شارۆچكەدا، لهبەرچاوی کاربەدەسته پایەبەرزەکانی حکوومەت و خەلکی کووچە و بازارێ سووکایەتیت پێ بکا و ئەتۆش، ساری ئۆغلیی گەورە، ئەو دەرویشەى وەك ئاسمان دەگرمیئە و هیچیشت لەدەست نەیه و ئەو کابرا هیچ و پووچەش قیت و قنچ لە شارۆچكەكەدا بسوورپیتەو و گالتەت پێ بکا.

تووك و نەفرەتی لەخۆی دەکرد. چما بەوەش دەلین پیاو؟ مایەى شەرم و شوورەیی رەچەلەك و تۆرەمەى ساری ئۆغلیی ناودار و مرۆفایەتی بوو. گەیشتبوو ئەو تەمەنەش، کاریکی وای نەکردبوو، شتیك بختە سەر خەرمانی ناوبانگەكەى ساری ئۆغلی. هەر بەو مندالانەى بەخیوی کردبوون، دەکرا بزانی چ پیاویکە. هەر کامەیان پەلایەکی شوورەیی بوون. باشە ئەوانە چ فەرقیکیان لەگەڵ مندالی خەلکی سووك و چرووك و خوارەو هەبوو؟

جاری وابوو هەلەدەچوو و هەرای دەکرد: "نەمن بەو دەستانەى خۆم ئەو سەگە شیتە دەخنکینم."

ئەوجار نەخشەى سەیر و سەمەرەى بۆ کوشتنەكەى دادەپرشت. بە دزییەو بیکوژی یان بە روژی رووناك و لە نیوەندى بازارێ و بچیتە چیا؟ گەلی جارن نەخشەکانی دینا و دەبردن و لە ئاکامەكەى ورد دەبۆو.

چوونە چیا... چوونەچیا و خڕکردنەوێ هەژارە بى ملك و زەوى و زارەكان لە دەورى خۆى و گرتنى ئەو ئاغا تازەپینگەیشتووە مشەخۆرە خویتمژانە و دابەشکردنى زەوى و زارەکانیان بەسەر هەژار و نەدارەکاندا... دوايش دامەزراندنى حکوومەتى سى ئۆغوزەكە، بەلێ، دامەزراندنى و سەقامگیرکردنى بنەماکانى یەكسانى و بەرابەرى... لەو نیوەدا، بەردەوام عەلبى عەریزەنوسى دەهاتەو هەبەرچاوى كە چەند سالان زیندانى كیشابوو و لە ریباز و قسەى خۆى پاشگەز نەببۆو و بەردەوام پێداگرىبوو لەسەر یەكسانى و دادپەرەرى. چ دەلین با

بیلین. نیشتیمانفرۆش، سیخوری رووس و ... ئەو هەتیوێ بەشەرەفە، یەك رەنگ و بویر و ئازایە. لەو دنیا سووك و چرووكەدا جگە لە یوسف، تەنیا دەیتوانی متمانە بە عەلی عەریزەنوووس بكا. دلی بەو فكرە خۆش دەبوو. كەسێكى دیکە، مرۆقیكى دیکەى لەو دنیاىەدا دۆزیبۆو. لە دلی خۆیدا شەرمى لە عەلى دەکرد. ئەو كورپە چەندى چەند سالان هەژار و نەدار و برسى و رەشورپوت لە چالەپەشدا مابۆو، بەلام سەرى لەبەر كەس دانەنواندبوو و داواى دینارى لەكەس نەكردبوو. ئەو دەیتوانى لەو تەنگانەىە نەجاتى بدا. رۆژیکیان ویستبووى پارەى بۆ بنیڕى، بەلام ئەو مزەفەرە بى ماىە و هیچ و پووچە پاشگەزى كەردبۆو. هەر بۆیە لە رووى هەلنەدەهات چاوى لە چاوى عەلى ئەفەنى بكا. هەر دەتگوت ئەو بەرپرسى برسیتى و ئازاركیشانى عەلى بوو لە زینداندا.

عەلى ئەفەنى لە حكومەتى ئەو مرۆفە یەكسانىخوازانەدا دەیتوانى رۆلیكى كاریگەرى هەبى. لە یەكەم دەرفەتدا دەینارد لە دووى ئەو بنیادەمە ئازارچیشتوو و جوامیڕە و دلی دەداو و ریزی دەگرت.

چیاكان ... دواى ئەوێش گوللەبارانكردنى ئاغاكان و گەرانەوێ بۆ دەشتایى ... هەزاران و ملیۆنان وەرزیڕیش بە سەما و هەلپەركى وەك رزگاریدەرى خۆیان پێشوازییان لەو و هاورپیەكانى دەکرد. ئەوجار زەوى و زارەكان و مللكەكانى خۆیشى دابەش دەکرد ... ئەوجار پشكووتنى زەردەخەنە لەسەر لیوى ئەو خەلكە دلپاكەى سەدان سالە زولمى لى دەكړى و ئازار دەچیتى ...

وەك بەهێزەوێ سەرىت بەدیواردا كیشابى، لەو بىر و خەيالە دەبۆو و بە تیزە بزەیه كەو، بىرى لە مەحالى بوونى وەدیھاتنى ئەو ئارەزووانە دەکرد لەو تەمەن و عومرەدا. خۆ ئەگەر گەنج بوایە ... باشە، بەدەستھێنانى رەزامەندى ئەو خەلكە ئازارچیشتووێ لە ژيانیدا زەردەى لە لیو نەگەر ابوو، شتیكى كەم بوو؟ گەنجییه كەى بەخۆراى رۆیبوو و گەورەترین دەرفەتەكانى ژيانى لەدەست دابوو. ئەو ئاقا سووك و بى رەچەلەكانە كە، هیچ كەس نەیدەزانى لە كام جەھەندەمەوێ هاتیبوو، وەك سەگ سەبرى خەلكیان دەکرد و لە هیچ سووكایەتییهك دەرهەق بەو خەلكە باشە نەدەپرنگانەو و وەك زەررو خوینیان دەمشتن. باشە ئەى بۆ رانەدەپەڕین؟ چونكە كەس نەبوو پێشیان بكەوى ... ئەگینا، ئەگینا ...

ناخ پىرى، وەجاغت كویرەوێ بى. ئاسانترین و گەورەترین هەل و دەرفەتى میژووێ لەكىس چوو. نەهیشتنى ئەو ناغایانە و دابەشكردنى زەوییهكانیان بەسەر هەژاراندا ... لە بەرچاوى

خەلك بىي بە ئەوليا و پىرو پياوچاك و پىغەمبەر... عەلى ئەفەنى ئەو كارەي پىي نەدەكرا، چونكە ئەو كەسكى بىي رەچەلەك بوو، بەگزادەيەكى رەسەن نەبوو. خۇ ئەگەر يەك لە ھەزاري ئەوئى بەدەست دەرويش بەگەوئە بەو بوايە، جا دەتدیت چىي دەکرد. جا خەلكيش چاكەي لەبىر ناچىتەو. ھەر كەس ئەو چاكەيەي لەگەل كىرەيەن، ھەتا دىنيا دىنايە، گۆرەكەيان بۆ دەكرە چراخان. كىي چوزانى، لەوانەيە ئەو ھەتوئە وردىلە چا و قىچەش، ئەو عەلييە بچكۆلەش، گەيشتبايە ئەو پلە و پايەيە. لەوانەبوو، ئەويشيان بە ئەشكەنجە كوشتبايە، بەلام خۇ ناخرييەكەي خەلك گۆرەكەيان گولباران دەکرد.

ساتىك تەواو ئىرەيى بە عەلى برد. ئەو پلە و پايەي مەرقايەتتەي ئەو كورپىگەيە بەدەستى ھىنابوو، دەرويش بەگى سارى ئوغلى تەنەت كە بەگزادەش بوو، نەدەگەيشتە ئەو ئاستە. بە روالەت ھەرچى لەو شارۆچكەيەدا بوو دوژمنى قەستەسەرى ئەو بوو. بە ھەزار و دەولەمەندىيەو. بەلام دەبوو چاوى درەوشاوە و روخسارى گەش و بوژاوەي وەرزىر و جووتياران لەبەر بەختەوئەرى بىيى، ئەو كاتەي ناويان دىنا و يادبان دەكرەو. ئەو، كە ھىشتا تەمەنى نەگەيشتەوئە سى سالان، بىوئە جىي ھىواي خەلكەكە. ئەوانەي چاويان كورپو، ئاغا چەپەلەكان، نەياندەتوانى ئەو راستىيە بىيىن. چونكە ئەوان ھىچ پەيوئەندىيە كىيان لەگەل خەلكدا نەبوو. ھەر ئەو دەيزانى عەلى ئەفەنى لە نىو خەلكدا چىيە و كىيە؟ لەحالىكدا لەكىسچوونى دەرفەتە ھەرە مەزەنەكانى تەمەنى ئاگرى لە ھەناوى بەردەدا، لە خەويكى قوول بەخەبەر دەھات.

رۆژىكىيان، لەحالىكدا توورە و ھىوابراو، ئەسپەكەي وەك با لىنگ دەدا، تىگەيشت كە خۇي حاجىي پىي ناکوژى. ئەو خەيالە شىتتى كرد. بە توورەيىيەو ئەسپەكەي بەرەو زۆنگاوەكە تاو دا. ئەگەر تەوانىباي چەند ھەنگاويكى دىكەش ئەسپەكەي بئازو، بەخۇي و ئەسپەكەيەو لە زۆنگاوەكەدا نوقم دەبوون. كە گەرايەوئە ئاوەدانى، نە خۇي دەناسرايەوئە نە ئەسپەكەي. ئەسپەكە ھەتا بن گويچكەكانى قوراوى بوون و ھەر ددانە سىيەكانى دەرويش بەگ دەبرىسكانەو. وەك پەيكەرەيەك سەرتاپا قوراوى بوو...

ئەسپەكەي لەبەر دەرگا بەرەللا كرد و خۇي وەك فېشەك لە پلىكانەكان وەسەر كەوت. كە گەيشتە يەكەم كەس پىي گوت: "بۆ يوسفم بۆ بانگ بكە با بىي."

خاتون له درزی دەرگاوه سهیری نهو تووردهییه سامناکه و نهو قه لافهته قوراوییهی ده کرد و دلّه خوریهی بوو. دیار بوو شتیك دهقهوما. به ئەزمون تیگه‌یشتبوو که دواى نهو پشیوییهانه به لایه کیان به سه‌ر دی.

تاویك دواتر یوسف هات. که به گی خۆی ئاوا دیت، چه‌په‌سا و له‌به‌رده‌میدا وشک بوو. به‌گ دواى دیتنى یوسف هاته‌وه سه‌ر خۆی و له ناخی دلییه‌وه زۆر دلته‌زینانه نالاندی: "کۆرم یوسف، دانیشه با جلوه‌رگه‌کانم بگۆرم و بی‌مه‌وه." داماوى و لیقه‌وماوى له‌ده‌نگه‌که‌یدا شه‌پۆلى دهدا. یوسف له بن بارستایی و گه‌وره‌یى بیسنوورى نهو خۆشه‌ویستییه‌دا ورد ببوو. خاتون و کاره‌که‌ره‌کان یارمه‌تییان دا جلوه‌رگه‌که‌ی بگۆرێ و خۆی بشواته‌وه. یوسفیش وه‌ک له هه‌نته‌شى به‌گدا راوه‌ستایی، ده‌سته‌ونه‌زه‌ر له‌جیى خۆی راوه‌ستا.

تاویك دواتر، به‌گ جوان و خاوین هاته‌وه. ده‌موچاوى شین هه‌لگه‌رپابوو، به‌لام ئاواش زه‌رده‌ی له لیوی نه‌ده‌پوینه‌وه. زۆر به نهرم و نیانی و به خۆشه‌ویستییه‌که‌وه وه‌ک بلیی ئیتر ناییینیته‌وه، له سه‌تاپای یوسف ورد ده‌بووه‌وه و روخساری ورده‌ ورده‌ گه‌ش ده‌بووه‌وه و هه‌ستی به‌خته‌وه‌ری له روخساریدا ده‌پشکوت. خۆی که‌وته‌ ری و به یوسفیشی گوت به‌دواى که‌وی. دواى نه‌وه‌ی چوونه ژووریکه‌وه، ئاوپر دایه‌وه و گوتی: "ده‌رگا‌که‌ داخه."

که یوسف ده‌رگا‌که‌ی داخست و گه‌رپایه‌وه، چاوی له‌ چاوی پری و به له‌بزیکه‌وه که وه‌ک بلی بچۆ له بازاری جگه‌ره‌م بۆ بکړه، گوتی: "یوسفه‌که‌م، حاجیه‌ شیتهم بۆ ده‌کوژی. خۆ ده‌زانى چ قه‌وماوه؟"

دواى نه‌وه‌ی به‌بێ نه‌وه‌ی ده‌نگی به‌رز و نزم بکاته‌وه، باسی نه‌وه‌ی بۆ کرد که که‌نگی و له‌کوئ و چۆن بیکوژی. له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت: "ئه‌من یه‌ک دوو رۆژان سه‌ریکی ئه‌سته‌میوول دده‌م. دواى من بچۆ شارۆچکه و برۆ به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ی. ماله‌که‌ی چۆله. وریابه‌ که‌س ئاگای له‌ هاموشۆت نه‌بێ."

یوسف هیچی نه‌گوت، نه "باشه" و نه "ناتوانم". چونکه به‌گ لیی نه‌پرسیبوو، ئاخۆ ده‌بێ یان نا؟. چاوه‌ ره‌شه‌ درشته‌کانی له‌ پێشدا تاریک داهاتن و وه‌ک دوو مه‌ل له نیو هیلانه‌ی‌اندا سه‌رگه‌ردان بوون. له‌ پێشدا نیوچاوانیشی تیك نا، جار به‌ جار پتر سوور و دواتر مۆر هه‌لگه‌رپا. تاویك دواتر چاوه‌کانی بریسکانه‌وه و ده‌موچاوه‌ گرژه‌که‌ی گه‌ش بۆوه و شادییه‌ مندالانه‌ییه‌که‌ی تی گه‌راوه. وه‌ک مندالیک که له‌پێشدا له‌خه‌ونیدا که‌لوپه‌لی یارییه‌کانی بز کردبیت و دواتر

هەستای و سەیری کردی هەمووی لە تەنیشتی دانراون، روخساری، دەتگوت روخساری
خەمباری مندالیکی لەخەو هەستاوه، تۆزێک سەرسوورماو...

دەرۆش کە چاوی لە یوسف برپیوو، بەپێی ئەزمونەکانی ژیانی خۆی، لە هەلسوکەوت و
گۆرانی دەموچاری یوسفەوه، هەموو شتیکی خۆیندبوو و لە پر پەشیمان ببوو کە بۆچی ئەو
ئەرکە قورسەیی خستبوو سەر شانی مندالیکی ئاوا دەست و پێ سپیلکە. بەلام فیشەکە و لە
لولەیی تەنەنگەوه دەرچوو و ئیتر گەڕانەوهی نەبوو. ئیتر نەیدەتوانی بلی" ئەوه وازم لێ هینا
یوسف." نارەحەت بوو و هەر بۆ ئەوهی یوسف فرمیسکەکانی نەبینی، گوتی: "دەبی برۆ، برۆ
یوسفەکەم. برۆ و خۆت نامادە بکە."

دەنگی لەرزۆک ببوو.

یوسف وەدەر کەوت. هەر ئەو لە ژوروکە چوو دەر، نیگای پر لە حەژمەتی دەرۆش
بەدوویدا وێڵ بوو. دەتگوت دەیەوی بە نیگا هەللووشی. لەوانەبوو ئیتر چاوی بە یوسف
نەکەوێتەوه. لەوانەشە حاجی ئەو بکوژی. لەوانەش بوو، ئەو کارانە پێچەوانە ببنەوه و ئەوهی
دەچی بۆ کوشتن، خۆی بکوژی. بەشکم یوسف هەر نەشتوانی کارەکەیی راپەرینی و بکەوێتە
زیندانەوه و بەلایەکیشی بەسەر بی.

باشە ئەوشتانەیی بۆ لێ دەقەوما؟ چما چ تانایکی بەرامبەر خودا و سرووش کردبوو؟
ناهەقیی لە کێ کردبوو؟ کەس ئەوئەندە بە چارەڕەشی لەدایک نەبوو. لەو رۆژەوه لە دایک ببوو،
ترس وەک دۆلپا و مۆتەکە چۆکی لەسەر سینگی دادابوو و هەلنەستابوو لەسەری. لە سەردەمی
مندالییدا ویستبووی ئیتر بەجی بهیلتی و لە دەست ترس و وحشەت پەنا بەریتە بەر چیاپەکی
دوورەدەست و لە ئەشکەوتیکدا بژیی کە بنیادەم ریی لەوهی نەکەوی. بەلام نەیتوانیبوو ئەو
ئارەزووی وەدی بینێ. دواپی ویستبووی بچیتە ئەوروپا و لەوهی خۆی بشاریتەوه و ناوەکەیی
بگۆرێ و ببیتە کەسیکی دیکە و لەو ترس و سامە خنکیتەرە رزگار بی، بەلام نەیتوانیبوو
و هەجای ساری ئۆغلی کوێر بکاتەوه. نەشیدەتوانی کارێک بکات خەلک هەستن و دانیشن بلین،
لە بەر ئاق یۆلیییەکان بەزی و رای کرد و تیی قووچاند. جا خودا دەزانێ چیا حیاکایەت و
قسە و قسەلۆکیان بۆ هەلنەبەست. نا، ئەو هەر لە گەوهەریدا نەبوو، ژیان و سەرپێکی بی
گیچەل و گۆنگەل هەلبۆزی و واز لە شەرەف و غیرەت بینێ و لە بەر دوژمن هەلێ.

چەند سالان لە مالهەکی خۆی وەدەر نەکەوتبوو. ئەو هەموو سالا بە راستەڕیتەکدا
ئەسپەکەیی لینگ نەدابوو. ئەو هەموو سالا بە ئاسوودەیی و بی خەمی سەرخەویکی

نەشكاندېبوو. ھاوینان، كاتى چوكووراوايىھەكان ھەر ھەموويان بە ھەژار و خودا پىداو ھو، دەچونە كوئىستانى تۆرووس، ئەو ناچار بوو لە گەرمای چوكووردا ھەلچۇقى و لە ھالىكدا ئەوانەى كە لە چوكوور مابوونەو، شەوانە لە سەريان و كەپرەكانياندا دەنووستن، ئەو لەو شەو ھە تال و سامناك و پر لە تەپزيانەدا، كە تەپزكانيان، كە ژاوەى تەپزگريان دەدراند، ناچار بوو لە نيو چوارديوارىي كۆشكە كەيدا كە دەتگوت دۆزەخە بنوى.

چەند سالان ھاواری كەردبوو: "تۆ خوا بەو ھەش دەلین زيان؟ ئەو ھەش زيانى بنیادەمانە؟" گەلى جاران مەرگی بە ئاوات خواستبوو و مال بە مال لىي گەرابوو. بەلام مەرگىشى بە نەسب نەببوو. لە پىناوى مردنیدا كاری شىتانه نەمابوو نەيكا... گوتبووى: "ئەو ھەندەم دەوى بىرم، جا چۆن دەبى با بى. بە دەست ئاق يۆللى، دۆزمنى سارى ئوغلىيش ئەگەر بكوژریم، گرنگ نىيە. ھەر ئەو ھەندەم دەوى بكوژریم. جا كى دەمكوژى با بكوژى." ئەگەرچى ئەو ھەموو سالە لە مەرگ راي كەردبوو، بەلام ديسان بە رۆژى رووناك، ئەسپەكەى بەرەو كۆشكەكەى ئاق يۆللى تاو داوو.

باشە ئەو بەلايانە بۆ ھەر بەسەر ئەو دەھاتن؟ باشە ئەو چ تاوانىكى كەردبوو، كە خودا ئاوا تۆلەى لى دەكردەو؟ خودا؟ چما خودايەك...

جا تۆ خوا وەرە سەيرى ئەو كارەساتەى دوايى. وەك بلىي سووكايە تىكردن ھەر بۆ پىخۆشبوون بە كەسك، چىزىكى تىدا بى. دەى باشە، بەلام خوينى خوتى لەسەر دادەنىيت. ناخرييەكەى وەرەز بوو لەو ھەى بىرېكاتەو ھەزەبى بەخۇيدا بىتتەو ھە خۆى سەرکۆنە بكا و پىش بخواتەو ھە توورە بىت. زەردەيەكى كەرد و بەخۆى گوت: "دەى باشە، چ دەبى با بى. يوسفىش ئەگەر پىاو بى، ھەرچۆنىك بى، دەرەقەتى كابرايەكى بى كەس و بى دەرى وەك حاجىيە شىتە دى. جا پىاوئىكى نەتوانى كارىكى ئاوا راپەرئىنى، نە من پىويستم پىيەتى و نە رەچەلەكى ئۆغوز و نە مرقايقە تىيش. بنیادەمىكى دەستەوستان. دەى باشە ئەم دنيايە دنيايەكە، كەس تىيدا لە مەرگ قوتار نابى.

بەلام ھەرچۆنىك بى، يوسف گەنجىكى لەبەردلان و بەژن و بالا جوانە. دەلئى كچۆلەيەكى شەرمەنە و بەگى خۆشى دەپەرستى. بە ھەلسوكەوتىيەو ھە ديارە. ئەو روانىنەى ئەو... تەنيا ئەوانەى تاسەبار و خەرىكى پەرستەن، نىگايەكى ئەوتۆيان ھەيە. نىگايەك لە قوولايى گيانەو ھە. ئەقیندارە مەزەكان و تەنانەت ناشقەسووتاو ھەكانىش ناتوانن ئاوا جوان و دلرپىن بىروانن.

نااااخ، ته گهر يوسف ئیستا هاتبا و گوتبای: "به گم، ته ودم له دهست نایه، ته من تا ئیستا مریشکی کیشم سهر نه برپوه و هیچ گیانله به ریکم نه کوشتووه و ته نانهت میرووله یه کیشم تازار نه داوه...." چ باش ده بوو. وازی له به گیتی و ساری ئوغللی بوونه که ی دینا و سهر و چاو و دهست و پیی ماچ ده کرد. به لآم یوسف وا گه وره کرابوو، که نه ییده توانی بی و قسه یه کی ناوا بکا. له بن لیوانه وه گوتی: "بنیاده می گه مزه، ناوا له سهر هیچ و پوچ خویمان ده فهوتینن. خووخده ی تهو سه یانه ناوایه. ده بنه قوربانیی هیچ و پوچ. باوکه که ی له به ندیجاندها کوژرا و کوره که ی ته نانهت بو جاری کیش چیه بیر نه کرده وه که باشه باوکم بو له زیندانیدا کوژرا؟ ته گهر تاقه جاریک بیر لهو مه سه له ناسکه کردبایه وه، ئیستا کوشتنی حاجیه شیتته ی وه نه ستو نه ده گرت. ئاخ حاجیه شیتته چ خراپه یه کی له گه ل تهو کردبوو؟ ته نانهت ههر ناشیناسی. ده ی باشه، چما پیاو له خوئی ناپرسی، بو ده بی تهو کابرایه بکوژم؟ حاجیش ههر ناوا یوسف ده کوژی. تهو که ریته ی و گه مزه ییه چیه له وانه دایه؟"

تهو دنیایه ههر وا بووه و ههر واش ده بی. تهو داماوانه که سال دوازده ی مانگی بو پارووه نانیك، که ته نانهت تهو پارووه نانهش دهست ناکه وی، ههر له بهر دللی به گ و ئاغا کان و به ئه مری تهوان یه کتری ده کوژن. ههر به راستی ژیان ی تهو خه لکه چه ندی سامناکه. برسیته ی، هه ژاری و ره شو پروتی... دوا ییش بو به دهسته ی نانی تهو رووتیه له به یانییه وه تا شه وی و دک سه گ راکه راک و نه سه سانه وه... نه خوئی و په تای په ره نه ستین و دواتریش ته وانه ههر نه وه ستاون، شه ره کان... له بهر هه وا و هه وه سی نه ند به گ و ئاغایه ک... له به رامبه ری هه موو ته وانه شدا په رستنی تهو به گ و ئاغایانه...

به زه بی پیدای ده هات. به لآم چیه له دهست ده هات؟ حاجی ده کوژرا. جا به دهستی یوسفیش. ده نگیک له قورگییه وه هه ستا: "سه گه لینه، چاوتان هه لنین و ببینن."

له دهنگه که ی خوئی راجله کی.

به لآم چۆن بیکه نه وه؟ چما بچوو کترین هه ل و ده رفه تیان پی دهر درا چاو هه لنین؟... بو ته وه ی بیریک له خویمان بکه نه وه و چاو هه لنین؟ ئاخ ههر وا له خووه نه یانده توانی چاو هه لنین. ته و جار، به فرت و فیلی ئاغا و به گه کانیش هه لده خه له تان و بو کوشتنی که سانی و دک عه لی ته فه نی که خویمان چاویان کردبووه، په لاماری زیندانیان ده دا.

درویش به گ، بهو په ری داماییه وه گوتی: "چاوی هه موویان دهر بی."

هه ستا و به ره و خواری هه رای کرد: "ته سپه کمم بو زین که ن."

زۆر باشه، ئەو عەلى ئەفەنىيە عەريزەنوسە زيت و وشيارەى لە پيئارەى ئەو خەلكەدا خەباتى كردوو و گيانى لە رېي ئەواندا گيانى لەسەر دەستى دانابوو، كاتى بيستى ئەو خەلكە كەر و گايە، دەرگای زيندانيان شكاندوو و بۆەى ئەو بكوژن، چيى گوت؟ يانى ديسان حازرە لە پيئارەى ئەو جانەورانەدا خەبات بكا؟ تاخۆ يوسفى خۆش دەوى كە تەنيا بە ئەمرى بەگەكەى خۆى، قۆلى ئەلماليوہ بۆ كوشتنى پياويكى ھەژارى وەك خۆى؟

خەم و ژان خەريك بوو بيخنكيئى، كە لىي سوار بوو و بەرەو دەشتەكە ئەسپەكەى لىنگ دا.

ھەورە سپيەكان، كە وەك بالۆنى پەر لە تيشك دەدرەوشانەو، لە دوورەو، لە ژوور دەرياي سپيى ناوەرپاستەو بەرەو ئەملايە، بەرەو تۆرووس ھەلدەكشان و دەھاتن. ئەو ھەورە سپيانە كە تاويكى ديكە دەگەيشتنە ئيرە، لەبرى باران، تيشكيان لى دەبارى.

"با ببنە بنيادەم. ببنە ئينسان. دەست ھەلگرن و چيتر سەگ نەبن. دەست لە ملكەچى ھەلگرن و راپەرن."

عەلى عەريزەنوس، بەو قەلافەتە خەمبار و وشك و رەقەلەيەو و بە چاوہ رەش و درشت و گەشەكانییەو ھات و ريك لەبەر چارى وەستا. ئەو عەلييەش رۆلە بوو ھا. لەوانەى رادەپەرن.

بەسەر زمانيدا داھات: "با وەك ئەو بن."

ئەسپەكەى بەسەر خەرەندەكەدا بازى دا. وەك باى شەمال دەفري. كونەلووتى لىك رەويبوونەو و پەردەى لووتى ھەليانداويشت. بە باى غارى ئەسپەكەيەو بۆنى زۆنگاوەكە و رەگى قاميش و مۆرد دەھات.

ماهير له و ترۆمبیلە ی له بهردهرگاگه وه رایگرتیبوو، دابهزی.

ماندوو و شهکەت بوو. هەر دوو پلیکان وهسەر دهکەوت، له په یژە ی سێهەم پشوو یه کی ده دا. دهرویش به گ لهسەر پلیکانه کانه وه راوه ستابوو و سهیری ده کرد. خالی لاوازی ته و کابرا شیتته، هەر خاکه. نه ماوه بو زهوی و زار. به دەم دووپاته کردنه وه خاکه وه ده مری. هەر خاک و گلی گۆریش چاری ته ماحی پر ده کا. ته گەر بلین هەرچی خاک و زهوی ته و چوکوراوا یه بو تو، نالی باشه ته من چ له وه هموو ه زهوی به کم. له وانیه له خو شییان گه شکه بیگری. هەر که سه و به جوړیک شیتته و شیتتی به که ی تهویش تهو یه. ماهر، شیتتی کی بیده رمانه. ناشقی زهوی و زاره. مردوو ه بو ی. زهوی و زار نه بی هیچ شتی کی به لایه وه تووریک ناهینی. نه پاره و نه هیچ شتی کی دیکه. باشه ته گەر زانیبای ته و هینده شیتته، چما ته زیه تی ده کرد؟ به لام له لایه کیشه وه ناوی توغوزیش به هیممه ت و له سایه ی سه ری ماهر وه گه یشته ته شقی ئاسمان. به و حاله شه وه زۆری ئازار دابوو، زۆر. ته گەر بیشت ریش ماهر ی ئاوا جوان ناسیبا یه، ئاخۆ دیسان... ئاا ای بایره کان، توغوزه کان؟...

ماهير کاتی به هه ناسه برکی و شیواوی و ده موچاوی سوور هه لگه راوه وه گه یشته سه ر پلیکانه کان، به نالینه وه پرسیی: "ته وه چیه به گ؟ چیمان به سه ر دی؟ ته و بنیاده مه کتیه؟ ته و کابرایه کتیه؟ ته وه چ بوونه وه رتی کی نزم و هیچ پووچ و نامه رده، که هەرچی و په رچی و به رللا لیمانی تین ده دن؟"

دهرویش له سه رخۆ پرسیی: "چما چ بووه؟ چ رووی داوه؟"

تهو جار دهستی گرت و له حالیکدا به ره و لای مۆبله که ی ده برد: گو تی: "وه ره دانیشه.

دانیشه بزاتم چ بووه دیسان."

ماهير دانيشت و گوتى: "هەر مه پرسه، مه پرسه بهگ... مه پرسه چ به لایه کم به سه ر هاتووه. هیچ مه پرسه. نازام چ بکه م. ئەمشه و مه زراکه میان گه مارۆ دابوو و مه ک تهرزه و گلێره فیشه کم ده بارى. نازام چ خراپه يه کمان بۆ ئەو خه لکه بووه... ئاخو من نازام دۆستایه تیبى نیوان من و تۆ، زیانى بۆ کى هه يه؟ چما ئیمه خراپان کرد بووینه ته دۆست... دۆستایه تیبى ئیمه زۆر به ئاسانی ش سهرى نه گرتووه. له و کاته وه ئیمه دۆستایه تیمان گرتووه، به لآ نه ماوه به سه رمانى نه هیئن. ده فه رموى چ بکه ين به گ؟ ده ستم به داوینت، ریه کم پيشان بده..."

"مه زراکه تيان دایه به ر گولله؟ نه ویش هه تا به يانى؟ ئەى تۆ چیت کرد؟"

"ئەمنیش هه تا به يانى... له ترسى نه وهى نه کا بمکوژن، له ژیرزه مينه که دا خۆم شارده وه. له ژیرزه مينه که مدا هه شارگه يه کم هه يه هیچ که س ناتوانى له ویدا بدمزیتته وه. جا چا نه بوو نه وه شم دروست کردبوو. رینوینیم بکه به گ. ئەمجاردیان به حالى سه گ نه جاتم بوو..."

"تۆ پیت وایه کارى کى بى؟"

"کارى کیه؟ وام پرسیار لى ده کهى وه ک جه نابت نه زانى کیه؟ دهى دياره، روونه کارى دوژمنه که مان."

"يانى ده ته وى بلێ، ئاق یۆللى؟"

"ئەى..."

ده رویش به گ وه ک سووکایه تیبى پى کرابى، به توو په يبه وه قسه کهى پى برى: "نا، نا، شتى وا نابى. مه حاله ئاق یۆللى کارى وا سووک بکا و خۆى بچوک بکاته وه. له وانیه... کى چووزانى."

که سى له شارۆچکه دا پى شک نه ده هات کارى وا بکا...

ماهير گوتى: "داواى لیبوردن ده که م به گ. ئاق یۆللى کابرايه کى جوامیره و قه ت خۆى نه وه نده نزم و سووک ناکات مه زراى من بداته به ر فیشه ک."

ئەو کابرايه شتى کى تیدابوو پیاو لیبى بیزار ده بوو. به لآ م نه وه چ بوو؟ کوئى بوو؟ جاروباره ده هاته پيشه وه و نزیک ده بووه و له و کاته دا که ده یویست بیگرى، ده ستى به تال ده مایه وه. بۆى نه ده دۆزرایه وه. چاوى له چاوه کانى ماهير برى. به بى چاوتروو کاندن لیبى ورد ده بووه و ماهير هه ولى دده دا چاوه کانى له تیرى نیگای نه و بدمزیتته وه. ده رویش به گ، وه ک نیگایه کى تۆقیو و سلۆک و فیلباز و گزیکار و خه يانه تکار، نیگای نه وى ده خوینده وه. هه رچه نده ش چاوى

دهدزییهوه، دیسان بهگ دهرفتهی نهدهدا. شك و گومانهکهی بوو به دلنیایی. له نهکاو به زهینیدا هات و ههستی کرد ئەو کابرایه شتیکی لهبن سهری دایه. شتیك ههیه، نارەسهنی، خهیانهت... ئەو جوړه بنیادهمانه چیی بلیی لییان هه لدهوهری.

بهلام برادهره، دهیزانی ژبانی ماهیر له مهودوا بهدهست تهوهوهیه. زۆنگاوهکه وشك دهوو و تاسه و ئارهزوری تهویش بو خاك و زهوییهکه بیسنوور بوو. ماهیر خۆی به تهنیایی نهیده توانی لویچه خۆلیکیش چیه له زاری ئەو گورگانه ده ریئتی. ماهیر که پیاویکی ژی و قازانج په رست بوو، چ پیتیستی ده کرد گالته به کابرایهك بکات، که تهوهندهی کار پییهتی؟ مهحاله، مهحاله. بهلام ماهیر لهوه ترسنۆکتره کاری وا بکا. بهتاییهتی تهوهنده له دهرویش دهرتسا، هیئنده له نیوزائیل نهدهترسا. گالته به تاقه پشتیوانهکهی خۆی، به سهرچاوهی هیزهکهی؟... باشه لهو ماوهیهدا ئەو هه مووه خه یاله قوره چ بوون به میشکیدا دههات؟ بیری کردهوه، بلیی هۆی بیری بی؟ پیری، پشتی بنیادهم ده شکیتی.

لهوانیه ئەو گومانهشی، گومانی له ماهیر، ههر له بهر تهوهبی که ئەو ماویه له هه موو کهس کهوتوهته گومانهوه. بهلام دیسان بهخۆی گوت: "ترسنۆك و خایینه. بنیادهمی ناپاک، پیاوی خراب و تاوانبار قهت ناتوانن راست و دۆستانه سهیری نیو چاوت بکهن. تهناهت ناتوانن بهبی ترس و دردۆنگی سهیری چاوی ژن و مندال و برا و خوشك و خزمهکانیشیان بکهن. ئەوانه تهناهت زۆر به سووک و ساناییهوه ناتوانن چاو له چاوی ئەسپهکهشیان و سهگهکهی بهردهرگاشیان بکهن. لهو دنیایهدا شتیك نییه، ئەوانه لیی نهترسن و خۆی لی نه دزنهوه و لیی بهگومان نهبن.

"ئەمن بو ماوهی چهند ههفتهیهك دهچمه تهسته مبول ماهیر."

ماهیر راجلهکی و گوتی: "چی؟ کوره بهقوربانته دهه بهگ. ئەمن له زاری ئەو گورگ و دهعبایانهدا بهجی دههیلی و بو کوی دهچی؟ دهترسم تو لیتره نهبی، بمکوژن."

دهرویش زۆری گوی نهدا بی: "ئەو بوختانهی بو ئەو کچهیان هه لبهست... لهو روژهوه ناتوانم چاو له چاوی ئەو بهسته زمانه بکهم. ئەتو پیته وایه کی وهی کرد؟ کچه دوو مانگی ره بهقه له ژوره کهی نههاتوهته دهرو و متهقی لیوه نههاتوه. که ده بیبیم ناگرم بو تیبهردهبی. بوخۆشم ماندوو بووم. ده لیم کچه بهرم و چهند روژتیک له تهسته مبول بگه ریم، تا ههندی شتهکان تاسایی دهبنهوه، بهشکم بیتهوه سهرخۆ و له دلشی ده ریئمهوه."

ماهير كه ويستی له سهر جيپه كهی دابنیشیتتهوه، لیپراوانه گوتی: "هتا تهو بنیادهمه، تهو کاربایه ی تهو به لایه ی به سه رهینانین، نه دۆزیتتهوه، ناکری لیره به تهنی به جیم بیللی و برۆی بهگ."

تهو جار دهنگی هه لئینا: "ناکری برۆی. ژیاننی من ئیتر به ژیاننی تۆوه بهنده. ناکری له خۆتم دور بخهیتتهوه."

"ماهير گیان، براله، مه ترسه. هیچ نابی. كهس ناتوانی دهستت لی بدا. تیگه یشتی؟ ناتوان."

ماهير به داخه وه سه ری له قاند و گوتی: "چۆن، چۆن هیچ نابی؟ چۆن ناتوان؟"

بهگ دیسان هه روا به ساردوسریبه وه دووپاتی کردهوه: "نابی، نا، هیچ نابی."

تهو جار وهك تهوه ی زهردی بیستی، له سه ری رۆیشت: "زۆرم پیخۆشه تهو پیاوه بناسم."

ماهير درپه ری: "هه رچۆنیک بی، دهبی تهو کاربایه بدۆزیتتهوه. دهبی تۆله ی لی بکهینه وه. تهوه ی به سه رمان هاتوه، له خۆراوه و به ریکهوت نییه. تهمرۆ كه له بازاری دهگه رامه وه، دوو شیت و شوور له پشته وه بانگیان دهکردم گهواد. گومانی تیدا نییه تهو ئاگرانه له گۆری به کیکه وه هه لدا یسیین، تهگینا شیت چۆن دهویرن شتی وا بلین؟ دهبی تهو کاربایه بدۆزینه وه، ته تۆش تهوه درۆی."

وهك مندالیکی بیهوی بگری، دهم و لیچی تیک نا.

"به شکم كه سیش نهبی. تهمن تهو شیتانه دناسم."

ماهير دهنگی هه لئینا: "تهوه ده لئینی چی بهگ؟ پیم سهیره. هه ر به راستی سهیره. تهگه ر به کیک دهست له پشتیان نه دا."

بهگ به گوتنی: "باشه، باشه ماهير." بیدهنگی کرد.

ماهير تاویك دواتر له حالیکدا كه دهویست له سه ر جيپه كهی دابنیشیتتهوه، گوتی: "چاویان به دۆستایه تیبه كه مان هه لئایه."

دهسته گۆشتنه کانی چه جینیان نه بوو. دهرویش تهگه ر جاریکی دیکه سهیری دهسته کانی کردباوه، هه موو شتیکی لی روون دهبووه. دهسته کانیش، وهك چاوه کان خووخده و ناخی خاوه نه کانیان له قاو دهدهن. ماهير له میژبوو وا راهاتبوو، كه راز و نهینییه کانی دلی له چاوه کانییه وه ناشکرا نهکا، به لām ناگای له دهستی نه بوو و پیشی وا نه بوو له وانیه رۆژیک تهو

دهسته خړپنانه له قاوی بدن. پیاوړیکي وشيار و وردبين دهیتوانی له ربي جوولهي دهسته کانيه وه بزانی چيی له دلیدا هه به.

له بهی ژوردهی حالیکدا دهسته کانی دینا و ده برد، به له بزیکي پر له گله یه وه گوتی: "باشه بهگ، ته تو پرې. لیره به ته نیا به جی بیله و پرې. ته من هه موو هه ولی خوم ددهم دوژمنه که مان بدوژمه وه. ته تو پرې بو ته سته مبول..."

ناخیکي قوولی هه لکیشا.

دهرویش بهگ و هک غیره دت بنیته بهر مندالیک، گوتی: "متمانم پیته ماهیر بهگ. نه گینا چوژ ده توانم له و وزع و حاله دا بچمه ته سته مبول. جوان بگه ری."

"ته ی چ له حاجیه شیتته بکه م؟"

بهگ توژیک سهری له و پرسیاره دوور له چاوه روانیه سوور ما، به لام زوری بیر لی نه کرده وه. سرووشتی بو پرسیاری وا بکا.

ماهیر باش دهیزانی دهرویش پیاوړیک نه بوو له و کاته دا و له خورایی بچیتته ته سته مبول. دیاره شتیکی گرنگ هه بوو و له وانه ش بوو ههر له بهر حاجیه شیتته بووی. به دلیدا هات، که تیر له دار که وتووی دهرویش. ته سته مبول نا، هز ده که ی بچو مانگ. نه گهر حاجیه شیتته بری، له کولت نامه وه. له ته ویله د ده کم* . دهسته کانیسی ههر وایان ده گوت. به لام دهرویش بهگ سهری دهسته کانی تهوی نه ده کرد. حاجیه شیتته به سهرله قاندنیکی تو ده کوژن. دهسته کانیسی هاواریان ده کرد که حاجیه شیتته ده کوژی. هزاران کهس به هات و هه لالا له شاروچکه که دا کو ده که یه وه و به کفنی که وه ده مه پیتته نیو هندی بازار و هک عه تنه ر پيشانی حه شیمه تم دده ی؟ دهسته کانیسی... زه بری خوت و ه شاندا، جا خوت بگره. دهسته کانیسی...

"به جوانی پرسیارم کرد و لیم کولی یه وه. حاجیه شیتته رویشتووه و له گونده که ی ساری کیچیت خوی شار دووه ته وه. له خانویه کدا. ده لین له ویشه وه به ره و مه لبه ندیکی دیکه تیی ده ته قیسی. وا باشتر نییه بهر له وهی بچیتته ته سته مبول، هه تا له ده ستمان دهر نه چووه، سللاری بکه ینه وه؟"

دهرویش بهگ که گوتی له و قسه یه بوو، و هک نه پنییه که ی لی ناشکرا بووی، دالغهی لیدا و مات بوو. به لام زوو وه خو هاته وه. له دلی خویدا گوتی: کوره سهری ته ترسنوکه بکه، چاو، چاو. ته ی له و نازایه ی ده یه وی به ده ستی یه کیکی دیکه پیاو بکوژی... خه لکی ترسنوک

* له ته رله کردن: کینایه به بو زیندانی کردن.

هممو ئاوا كېچيان له كهولې دهكهوئ. بۆ كوئى راي كردهوه؟ دهرؤيش بهگيش ههر لهوئ روژتپوه لهفكرى حاجيه شېتهدا بووه. راكردنى چى! بېستبووى حاجى وهك شهوى نه باى پېداهاتبى و نه بۆران، قېت و قنچ به بازارپېدا دهسوورپېتهوه.

"ههپهوه، كورپه شهوى شتېكى زۆر گرنگ نېيه. شهو كابرپه دهستى به كلارى خۆپهوه گرتوه با نهپيا. رهنگبى له پېناوى چهند دېنارپېدا شهوى كردي. دهى باشه، شېت، ههر شهوندهى هؤپتېكى لى بكهى. شهو داردهستېك پتر نېيه. شهتؤ كارت بهو نهبى. كئى دهستى خۆى به خويئى شهو جوړهكهسانه پيس دهكا؟ كه له شهستهمبول گهرامهوه، حاجى بانگ دهكهمه گوشهپهك و چهند دراويكى دهدهمى و پېي دهلېم بزائم كئى تېژى كردهوه شهوم پئى بلئ. شهوېش وهك بولبول بؤم لهبنى كولهكه دهدا. شهتؤ كارت به حاجيهشېته نهبى. لپى گهرئ شهوه بوخؤم... جارى با بچم و بېمهوه. شهگهر به پارهش نهرم نهبى، به دار... شهگهر تېههلدانش چارى نهكرد... دهپهپه زؤنگاوهكه و لهوئ لولهى دهمانچهكهى نشان دهدهى... حاجيه شېتهى تؤ بولبوله. دواى بهقسههپنانى حاجيېش... دوژمنهكهمان دهبئ خۆى بؤ مهرگ ناماده بكا. گووى پئى دهكهين... شهتؤ خهمى شهوت نهبئ براله."

دهرؤيش بهگ شهو قسانهى به لهبزېك كردن، كه ماهير برپاى كرد. دهرؤيش قسهى خۆى دهبرده سهر. حاجيېش ههر شهوندهى چهند تېلپهكهى وپكهوت، ههمووى لهبنى كولهكه دهدا. دهرؤيش بهگيش شهوى دهگرت و رووت رووتى دهكردهوه و به خهرهزهنهكهى له درپوهلانهكهى دهكرد و به زهجر و نازارهوه دهيكوشت.

ماهير رهنكى به روويهوه نهماپوو. ئېستا دهپزانى چؤنى لئ قهوماوه و خهتهرهكه چؤن له بناگوپهتئ. ههى لهو كهريتيههى كردهوى. ههى كهرى كهر. بېرت لهوهى ههر نهكردبؤوه. پېي واپوو دهرؤيش بهگ وا توورپه دهبئ، دهمودهست حاجى دهكوژئ. ئېتر كار له كار ترازابوو. ههى لهو كهريتيهه. لهو خهتاپهه. باشه ههر ئېستا شهگهر بهبئ شهوى كات بهفېرؤ بدات، خۆى بهسهر كهوشهكانى دهرؤيشدا بكيشېت و بلئ، شهمن كردم تؤ نهپهكهى، تاوان بچووكهكان دهپهكن و بهخشېنېش گهرهكان، بلئى نهپههخشئ؟"

نهپهدهتوانئ ساغ بېتهوه. شهگهر دهمانچهى ههلكېشى و دهسبهجئ بېكوژئ؟ شهو شېته كهس نازانئ چ دهكا... بؤ شهوى خۆى بهسهر كهوشهكانېدا نهدا، بهزورى پېشى خۆى گرتبوو. دهرؤيش بهگ ههستى به قروقبوون و بېدهنگبوونهكهى ماهير كرد. تاويك وا كرووشههى كرد و ويك هات و بچووك بؤوه، دهتگوت لهچاوان نهديو بووه. بهدلئى دهرؤيش بهگدا هات كه

ئەو ترسۆڭ و داماۋە، دوو فېشەكياڭ بەسەر مەزراكەيدا تەقاندوۋە زراۋى چوۋە. كۆرە سەيرى بىكە. پېيۋىست بوو تۆزىڭ غېرەتى بىنئەتەۋە بەرى.

"زۆرى گۆى مەدەرى ماھىر بەگ. بەھەندى مەگرە برالە. زۆرى بىر لى مەكەۋە. سەرمان سىلامەت بى. دوژمنەكانى ئىمە ئەو پىاۋە نىن پىاۋىيان پى بكوژرى. نەكا بترسى لەۋەى دوى شەۋى مەزراكەتياڭ داۋەتە بەر گوللە. ئەۋان ھىچ گۈۋىيەكياڭ پى ناخورى. زۆرى گۆى مەدەرى. خۆت سەغلەت مەكە. ھەر بەسەر خۆشتى مەھىنە. ۋەك ھىچ نەبوۋى. ئەۋەندەش بزائە، ئەگەر زۆر ھەلبەزودابەز بىكەى، ئەۋان ھارتر دەبن. ھەتا لە ئەستەمبول دەگەرئىمەۋە ھىچ شتتېك مەكە. كە گەرئامەۋە خۆم جىبەجىي دەكەم."

ماھىر ھەرچىي دەيىكرد، زەردەيەكى نەدەھاتى. دەتگوت لە گىيانەللا دايە. ۋەك كەرسەكىكى ئاۋى پىنداكرابى، تولاۋبۆۋە.

"ئەۋە چتە ماھىر؟"

بە ئاستەم تۋانىي بلى: "نەخۆشم بەگ. خۆم... بە زەجمەت خۆم گەياندە ئىرە."

لە راستىشدا ئەۋ كابرانە دەتگوت ئىستا نا تاۋىكى دىكە دەمرى. ھەناسەى سوار بىۋو. چ

بىكا؟

"ھىچ باش نىم. دەبى خۆم بگەيەنمە دوكتۆر، خۆم بگەيەنمەۋە شارۆچكە. ئەتۋش ماتل مەبە، برۆ بۆ ئەستەمبول. دىم و لە ئەستەمبول دەتېنىم. شتتېكت پى بلىم؟ ئەۋ حاجىيە شىتەيە دەبى ۋەك سەگ بتۋى. ئەگەر دوژمنەكانمان بزائەۋە ئىمە دەمانەۋى ۋەقسەى بىنن، رىي بۆ خۆش دەكەن دەربچى و برۋا بۆ ناۋچە و مەلبەندەكانى دىكە يان سەرى بەگۆمىدا دەكەن."

بەگ گوتى: "باشتر."

ماھىر بەبئەيىزىيەۋە، لەھالىڭدا مىلى بەلادا كەۋتوبو، گوتى: "دوايىش بە ئەستۆى ئىمەيدا

دىنن."

"ئاتوانن."

"ۋا دەكەن."

دەروپش بەگ قاقايەكى كىشا و پلئۆكىكى لە سەرشانى دا و خەمساردانە گوتى: "ئەتۆ كارت بەۋە نەبى برالە. ئەمن بۆخۆم مشوورى لى دەخۆم. ئەتۆ خەمت نەبى نا. روژتېك دى، ھەموو شتتېك لەۋ ۋلاتەدا رىكۆپىك دەبئەتەۋە. ناش بە نۆرە. گەنگر و ماست بە ۋادەى خۆى.

ئەو نىشتىمانە، ئەو نىشتىمانە دەلىلى بەھەشتە و رۆلەكانى ئوغوز تىيدا دەژىن، رۆژىك دەپىتە گولستان. ھەموو شىتەك بە نۆرەى خۆى، گىيانى من، برالە ماھىر گىيان... بىروانە ئەو زەوى و زارەى لە ئاقچاساز دەرکەوتوۋە، چ پارچەبەھەشتە، باغ و بىستانىكى ئەوتۆ، كە ھەر ئەوروپىيەكى بىنىنى، سەر ئەو نىشتىمانى ەك بەھەشتە. "پەنجەى خۆى بگەزى و سەرى سوور بىنى."

قەسەكانى دىنا و دەبرد بۇ ئەۋەى ماھىر بەگ تۆزىك راۋەستى و بىتەۋە سەرخۆ. كە دىتى ماھىر لە نىۋان پىنكەن و گىياندايە، ھەستى كرد كارى لى كردوۋە. باسى ئەۋەى كرد كە مەزراكەى ماھىر چۆن دەبى و لە ماھىر باشتىش تارىفى كرد. ھەر دەتگوت چىرۆكى ھەزار و يەك شەۋەى بۇ دەگىرپىتەۋە. پى بە پى گىرانەۋەكەى ئەو، ماھىرىش دەھاتەۋە سەرخۆ.

"سەبارەت بەو سەگە بەرەللايەش، ئىمە كە ئەو ھەموۋە كارە گىنگەمان ھەبە و ئەو نىشتىمانە چاۋەرۋانى ئىمەبە خىزمەتى بگەن، تۆخوا بايى ئەۋەى دەبى دەستمان بەخوئىنى سەبەكى ئاۋا گلاۋ بگەن؟ ... ئەتۆ بلى برالە، بايى ئەۋەى دەبى؟"

ماھىرى ھىزىلپىراۋ، بە چوست و چالاكىيەكى كە چاۋەرۋان نەدەكرا، قىت بۆۋە و نەپاندى: "بايى ئەۋەى دەبى، ئەۋەندەى دىنى، دىنى. زۆر دىنى بەگ. ئىمە دەبى بىكوژىن. مادامەكى ئەو بە شەقام و كۆلاند بى ترس دەسوورپىتەۋە، ئەو شارە بۇ ئەۋەى نابى من و تۆى تىدا بژىين. ئىمە ناتۋان سەرمان ھەلىين و سەربەرزانە بگەرىين. ھەر سەبەك بى و جنىۋ بە دايك و ژمان بدا. ئەمن و تۆ لەسەرمانە ئەو چەپەلە بىفەوتىين. لەبەر چاۋى خەلك سوۋكى كردوۋىن. ئەمن ئەو كەسە دەدۆزمەۋە كە ھانى داۋە. لەۋەتەى دىنا دىنايە كەس نەبىۋىراۋە سوۋكايەتى بە تۆرەمەى سارى ئۆغلى بكا.

دەبى ئەۋەت پى بلىم كە، ئەگەر ئەتۆش نەبەكى، خۆم دەبەكەم. كەس بۆى نىبە سوۋكايەتى ئاۋا بە دەرويشى سارى ئۆغلى، براى گەۋرەم، باب و برام، رەسەنترىن تۆرەمەى ئۆغوز بكات. بەو كەسەى زەوى و زارى پى داۋم. ئەگەر ئەتۆ بۆت گىنگ نىبە و ۋاز لەو ھەرچى و پەرچىبە بىشەرەفە بىنى، ئەمن ھەموۋ مال و سامان و مەزراكەى خۆم كە لە گىيانى خۆم خۆشتر دەۋى، بەفەيدى تۆ دەكەم و ئەو سەگە بەرەللايە دەتۆپىنم."

لە ھالىكدا كە ددانەكانى چىر كىرەۋەنەۋە و چاۋى لە ژىللا ھاتبۋون، بە ھانكەھانك دەيگوت: "دەيگوت... دەيگوت..."

دەرویش بەگ کە دیتی ئاوا دۆستایەتی خۆی دەردەبەری، بەخۆی دەنازی و چاوەکانی پر بوون لە ئاو. خۆ ئەگەر لەم دنیایەدا هیچ کاریکی پێ نەدەکرا، دەیتوانی کاریک بکات خەلکەکە هۆگری بن و لای بگرن. ئەوەیانی وەک ئاوخواردنەو دەزانی. ئەو بنیادەمە کە سالانی ساڵ دۆزمنی قەستەسەری بوو، ئیستا بۆی بوو ئەو دۆستیک کە ئامادەیه لەسەر سووکایەتییهکی زۆر بچووک کە پیتی کراوه، گیانی خۆی فیدا بکا.

ماهیر دیسان گیانی وەبەرھاتبوو و بە دەنگیکێ بەرز گوتی: "ئەمن پیاوم نییە. کەس و کاریشم نییە. ئەزموونی پیاوکۆشتنیشم نییە. بەلام داکی ئەو سەگە شیتە رەشپۆش دەکەم و جەرگی بە کوچکەو دەدەم. دەیکوژم با لەزیندانیدا بڕزیم. دەیکوژم و ناموسی تۆ و ناموسەکەم خۆشم رزگار دەکەم بەگ، بەگ. ئەمن پێم قەبوڵ ناکرێ سەیهکی بەرەللا لە لاقی ساری ئوغلێ، رەسەنترین بەگی ئوغوز رۆی. خۆم بە فیدای وەجوابھاتن لەسەر شەرەف و شانازییەکانی ئەو دەکەم. ئیمە بەگیکێ رەسەن و بەروپشت ئەتلەسی ئاوامان ھەر وا سووک و سانا بە دەست نەھێناوہ."

ئەوجار گیانیکی وەبەرھاتبوو و ھەموو ھیزی خۆی تەرخان کردبوو، کە کار بکاتە سەر دەرویش بەگ. دەرویش بەگیش کە رەنگی رەزامەندیی لە روخساری گەرابوو، وەک مەزنان زەردەدی دەھاتی و دەیگوت: "گوپی مەدەری ماھیر. ئاخ ئەو سەیه ئەو دی ئی بیکوژی؟ ئەو دی ئی، پیاوی دەستی خۆی بە خۆینی سەیهکی ئاوا گلاو بکا؟"

ماھیریش ھەر کات گوپی لەو قسانە دەبوو، یان لە دین دەھری دەبوو، یان دەکەوتە گیانەللا.

بە دەنگیکێ لەرزۆک و زیقی تیکەل بە کرۆزانەووە گوتی: "دینی بەگ. زۆریش دینی. ئەگینا ئیتر ئیمە لەو شارۆچکەیدا کەس بەپیاومان نازانی. ھەموو کەس و ناکەسین کالتەمان پێدەکات و دەبینە قەشەم. ھەمووان تەفمان لە رووی دەکەن." دەرویش بەگ نەراندی: "ماھیر، ماھیر، ھەرکەس لە گیانی خۆی بیزار نەبووی، ناتوانی تەف لە روومان بکا. ئەتۆ دەلێی چی؟ تۆ خەمت نەبی. ئاخرییەکەم ئەو حاجییە شیتەیه دەگرم و لەبەنی زمانی دەردەکیشم بزانم کێ دەستی لە پستی داوہ. دواپیش ھەر رۆژەدی پارچە گۆشتیکێ ھەر دووکیان لی دەکەمەوہ یان ھەردووکیان لە پستی ترومبیلەکەم تۆ دەبەستم و ئەوئەدیان رادەکیشم ھەتا گیانیان بە قووناندا دیتە دەری. تا عومری حاجییە شیتە بی بۆ پینج فلس ... یان ... دەلی."

ماهير به كروزانه وه گوتى: "بهگ، ئەمن بهو سووكايه تيبه نه خۆش كه وتم. نه خۆشم. وه خته برم. ئەگەر ئەمشه و بين و مهزراكه م لى ناگر دهن، چ بكه م؟ ديسان ده مده نه بهر فيشهك. ده مكوژن..."

"هيچ گوويه كيان پى ناخورى. پيم گوتى، دلت ناخۆش مه كه و خه مى لى مه خۆ. جا ده بينى تا له ئەسته مبولى ديمه وه، هه موو شتت ك جيبه جى بوه."

زارى كه زت ك به پينكه نينه وه داچرپيوو و په يتا په يتا پيده كه نى. كورپه ئەو ئەو رووپا ديتوويانه ي ديپلۆمى بالايان وه رگرتووه، چه نده دهسته وستان و دهستوپى سپيلكه ن. خۆ ئەگەر ئەوانيش له مندالييه وه وهك دهرويش بهگ، حوكمى سيداره ي خۆيانيان به ئەستويانه وه هه لگرتبايه، لانيكه م تۆزت ك وهك دهرويش بهگ ده چوون.

ديتى ماهير بهگ جار به جار خراپتر ده بى. بۆيه، هه ر قسه ي كرد به شك م بيتته وه سه رخۆ. سه روپنى قسه شى هه ر ئەوه بوو: خه مت نه بى حاجى و ئەو كه سه ي ده ستى له پشتى داوه و تيژى كردووه، ده دۆزمه وه و سزايان ده دهم. ماهير جار به جار خراپتر ده بوو. دهرويش بهگ ترسا. چونكه ماهير وهك به فر سپى هه لگه رابوو. بانگى شۆفيره كه ي كرد و ئەمرى كرد ده سه جى بيه گه ننه دكتور. بن بالى گرت و گه يانديه ترومبيله كه ي و له وى به سرتيه ك پيى گوت: "هه م ئەو ده دۆزمه وه و هه م ئەو كه سه ي دهنى داوه... به تايه تى ئەوه ي دهنى داوه ده يئه نجم... ئەتۆ خه مت نه بى. خه مت نه بى، مه ترسه. پياو له ده وروبه رى ماله كه ت داده نيم بۆ ئەوه ي هه تا له ئەسته مبولى ديمه وه ناگايان ليت بى..."

ماهير به هه موو تينى خۆيه وه توانيى بلئ: "نامه وى. پيويست نيبى ي ي ه."

شۆفيره كه كه وته رى.

ماهير له ترومبيله كه دا گرمۆله ببوو. كه وتبووه سه ر لاته نيشت و وه خۆ نه ده هاته وه. به كيشوو به خۆى ده گوت: "كه رى كورپى كه ر، ئەو گووه چ بوو خواردت و حوكمى ئيبعدامى خۆت به ده ستى خۆت ئيمزا كرد. جا ئەو جار راوهسته با دهرويش بهگ ورد ورد بته نجنى و له پشت ترومبيلت قايم بكا. باشه ئەگەر ئيستا لى ررون بيتته وه ئەوه ي شيتته ي دهن داوه، كه س نه بووه جگه له و برا گياني گيانيه ي... چما كه ولى ناكا؟ هه قيشيتتى، هه قيتتى..."

چۆنه بگه رپته وه و خۆى بخاته سه ر پيلاوه كانى؟ نايكوژى؟ باشه پياو كه سيك ده كوژى كه خۆى به سه ر كه وشى كيشابى؟ دهرويش بهو سووكايه تيبانه وا هه لده چوو و ناگرى ده گرت، هه ر ده موده ست له ژووره كه يدا به ندى ده كرد و هه ر رۆژى پارچه گوشتىكى له له شى ده پچرى. باش

بوو خۆی به سەر پێیانیدا نهکیشا و خۆی ئاشکرا نهکرد. کۆره خۆ ساتیک و یستوبوی خۆی بخاته سەر پێیانى و بلێ: "نه من کردم تهۆ نه بکهی." هەر جارێکی وهبیری دههاتهوه، خۆینی له دهماریدا وشک دهبوو و ئارهقهی ساردی دهکرد و موچرکهی به تیغه ره ی پشتیدا دههات. باش بوو تهو ههلهیهی نهکردبوو که گیانی دهخسته مهترسییهوه.

له نهکاو بیرێکی بهزینیدا هات. وهك تهوهی له خهوی مهرگ رابووی، ههستا و دانیشته. چاوهکانی گهش بوونهوه و دلێ خۆش بوو. تهو ترس و دلهراوکییه چ بوو؟ باشه بۆ تهوهی به زهیندا نههاتبوو؟... ههناسهیهکی ناسوودهی کیشا. چما قهول وا نهبوو حاجیه شیتته شهش مانگا له شار بپرواته دهڕی؟ قایلی دهکرد، به پاره قایلی دهکرد بچیتته شوینیکی دوور دوور. دهی باشه. تهواوه. ئیتر ترسی نهدهویست. ... باش بوو خۆی لهقاو نهدابوو. حاجیه شیتته دهستی ژن و منداله کهی دهگرت و دهچوهه عهنتهب یان ئۆرفه... یان لهوانهش بوو بچیتته وان. خهرج و موخاریجی سێ سالیشی له بهری دهستی بکه و بینیره شوینیکی کهس نهیگاتی. دهی خۆ خودا کهری نهکردوو نهچی.

تهو عهزابهی لهو چهند سهعاته دا کیشابووی، له ههموو ژیانیدا نهیکیشابوو. لهو کاتانه دا بنیادهم ناتوانی به سهرخۆیدا زال بێ و له سهرخۆ بی... .

گالته نییه، مهسه لهی گیان له گۆرپیه... پیاو چۆن زندههقی ناچی و له ترسان ههتا سنووری مهرگ ناچی؟ باشه تهگهه بهگ حاجی بگری و تیی ههلهدن، حاجی تهوی له بن بهردها نایهیتته سهر بهره؟ ههزار تهوهندهشی ناخاته سهر؟ نالی مههر بهگ دههزار لیره داومهتی و سهه دۆم زهوی و خهرجی بیست سالانی منداله کانیشمی گرتوه ته تهستوی خۆی؟ باشه لێی ناپرسی تهتۆش لهجیبی من بوایهی و تهوهنده ههزار و نه دار بوایهی بۆ نانی شهوی ماتل بوایهی، سهه جارن به دهنگی بهرز به پادشات نه دهگوت گه وادی بپشهرهف؟ جا تهو کات به گیش لهو خۆش دهبوو، بهلام دنده دهره کهی چوارمیخه دهکیشا و نهغبن نهغبنی دهکرد و زهوی و زاری لێ ئاگر دهدا و ژن و کچه کهشی ده دایه دهست نۆکه رهکانی... وا نییه؟

کوورتی بپینهوه، گه وهرهترین مهترسییهکانی له کۆلا ببوونهوه. باش بوو. تهو دهرویش به گهش کهری وهك خۆی نییه ها. هیچ شکی بۆ تهوه نهچوو. تهو هه مووه خۆی ئاشکرا کردبوو، بهلام دهرویش بهگ ههر شکیشی بۆی نهچوو. سهگی له خۆبایی. تهگهه تهوهنده لووتبهرز نه بی، لهو دنیا به دا کهس باشاری ناکا. باش بوو تهو لووتبهرزیه که رانهیه پهرده ی بهر بهرچاویدا دهکیشی و کویری دهکا. پیبی وابوو له ترسانه ئاوا تیک چوو. له ترسی

سووتاندنی مهزراکهی... لینگه پری با ئەو گەمژەیه هەر پیتی وابی. بەلام نابێ زۆریش گەشبین
بی. شکی بۆ هەندی شت چوو بەیە تا ئیستا حاجییە شیتە ی نە کوشتوو. ئەگەر جاری جارێ
دەبوو، دەسبەجێ حاجیی شرت و گوم دەکرد.

خۆ ئەگەر باسی گوللەبارانکرانی مهزراکهی نە کردبایە، دەرویش بەگ لەو شیواوی و
شلەژاوییه دەی هەندی شتی لی روون دەبوو... باش بوو، باش بوو...

لە خۆشییان کۆخەیه کی کرد و جگەرەیه کی داگیرساند.

لە زاری مهزراکی سامناک رزگاری ببوو. ئیتر گووی وا ناخواتهوه... تۆبه، تۆبه...

تۆبه...

دلی دەرگوشرا و حەجینی نەبوو. سی رۆژ بوو دەچوووە کەناری زۆنگاوەکە و لە بن دار بییەکاندا بەردەوام دەمانچەکە ی پر و بەتال دەکردەووە. لەسەر لەکە یەک پشوو شیبووی بنیادەمی دەکیشاووە.

لک و پۆی دارەکان پر بوون لە هیلانە ی مەل. هیلانە ی مەلی جۆراوجۆر. دوانیوەرۆیان ئەوێندە پاساری لەسەر لک و پۆی بی و دار توووە بەرزەکە دەنیشتنەووە، لک و پۆیەکانی دەچەمینیووە. جیکە جیککی چۆلەکە هەموو دەشتەکە ی دەتەنی. دوانیوەرۆیان دەبوو هەللا و هەنگە مە.

هەر قاو و قیژ و جیک و فیککی چۆلەکە بوو، کە دەیتوانی وای لی بکا ئەوێندە پیش نەباتەووە بەرخۆی و هیندە بیر نەکاتەووە. ئەویش زۆر بە ئەستەم. شادی و خۆشییەکانی یەکەم رۆژەکان لە شەققە ی بالی دابوو و رۆیشتبوو. بەلام یوسف تاسەباری شادمانی و خۆشی بوو. چیی پتر لەخۆی دەنوسا، بەهیچ جۆری نەیدەتوانی وەک یەکەم رۆژەکان دلخۆش و بەکەیف بی. شادی وەک بالئندە یەک لە دلی فریبوو.

بۆ یەکەم جار پیاری دەکوشت. بۆ یەکەمین جار... تەنیا بەگی، بەو نەینییە ی دەزانی. لەوانەبوو دواتریش دایکی و گولعوزارەکەشی بزانیووە. لەوانەبوو زۆر دواتریش مزەفەر و نوورخان و خاتوونی گەورە و جەیهوونیش ناگادار ببێووە. دوا ی چەند سالانیش، هەموو شارۆچکەکە دەیانزانی. بەلام بەبی شاهیید هیچ کەس نەیدەتوانی ئەو تاوانبار، واتە قۆلبەست بکا. بەخۆی گوت "باشە، زۆر باشە." ویستی وەک رۆژەکانی پیشوو پی بکەنی، شاد بی، بەلام نەکرا. هەمووان وەک باوکی، وەک مەحموود، وەک ئادەم، وەک ئادەمی پیانو کوژ سەیر دەکرد. ویستی شانازی بەخۆیەووە بکا و بەخۆی بنازی، بەلام نەیتوانی. بۆ وای لی هاتبوو؟ بۆچی دلی دەرگوشرا؟ ئەو بی ئۆقرەبییە لەکوێووە دەهات؟ لە نەکا و بەدلیدا هات، نەکا بترسم؟ زەر دەبیەکی

هاتی. به بزبیز سهیریکی دهسته کانی کرد. ئەی لەو قامکه شووش و باریکانە. دەتگوت قامکی خالوانی. سێ پیاوی چوارشانە پەستەک لەبەر، که قەتاری فیشەکیان راست و چەپ بەستبوو، هاتنە بەر چاوی. دواپی ئەو گۆلە هاتە بەرچاوی که کەوتبوو نێوان ئەو چیاپانە. لە بەفردا نوقم ببوون. ماسییەکانی نێو گۆلە کە. ئەو ئاوە روونە لە گۆلە کە بیان دەکرد. کەلەکیوییە شاخدارەکانی نێو گابەرد و رەوژە سوورباوەکان. دەستەکانی چوبوونەو سەر دەستی خالوانی.

"نەکا بترسم؟"

بێکەس و بیدەرە. جا کێ حاجییە شیتە بە بنیادەم دەزانی. کوشتنی ئەو لە کوشتنی میروولەش ئاسانترە. بەر دەوامیش مەست و سەرخۆش... قومارباز... نقرچکیکی لێ دەی دەکەوی.

ئەي ئەو دلگوشرانە هیی چیبە؟ هەر دەهات و دلێ توندتر دەبوو و چەندی دلێشی توندتر دەبوو، پتر شیبووی بنیادەمی لەسەر لێکە دەکیشایەو. بێچمەکان، لە پەیکەر و بێچمەکانی قاراتپێ دەچوون. ماوەیەک دواتر لەو ویکچوونە تیگەیشت. بنیادەمی کلکدار... بەخۆی گوت زۆر سەیرە. سەری لەو ویکچوونە سوور ما. بەلام زەینی خۆی زۆر پێو ماندوو نەکرد.

ناخۆ هیچ شتیەک هەیە وەک پیاوکوشتن؟ پیاویک دەکوژی و ئیتر هەتا هەمی، لە نێو خەلکدا سەربەرزانە دەژیی. هەمووان ریتز دەگرن و لەبەرت دادەنوین. وەک بنیادەمیکی سەیر و سەمەرە لیت دەروان. بنیادەمیکی لەوان مەزنتر. تەنانەت بەگیش بەچاویکی دیکەو سەیرت دەکا. ئەگەر دیسان گوتی پیاویکی دیکە بکوژە... نەهە بەگ. ئیمە ئەرکی خۆمان راپەراند. لەو مەملەکەتەدا هەر ئیمە پیاوین؟ با ئەوانی دیکەش لە سەبەرتدا پیاو بکوژن و ببنە پیاو. ئیمە بەنۆرەي خۆمان ئەرکە کەمانمان راپەراند و لە سایەي خوداوە ناوبانگمان دەرکرد.

لێوکانی خۆی لستەنەو و بەخۆی گوت، پیاوکوشتن کاریکی سەیرە.

بەهیچ کلۆجی نەیدەتوانی ئەو گرێبووچکەیه کی ناخی بکاتەو. شتیکی وەک بۆشاییەک، شوینیکی تاریک. خۆ ئەگەر جیژنیک هەبواوە ئیستا، دەچوو و سەرچۆییەکی دەگرت و سواری و جلیتانی دەکرد، لەوانەبوو دلێ بکریتەو.

لەنەکاو بە زەینیدا هات، بچیتە شاری. بەشکم دلێ بەشاری بکریتەو... لەوی کاریشی هەبوو. حاجییە شیتەش هەر ئەو رۆژەي بەگ چوبوو ئەستەمبول، لە حەشارگەکی هاتبوو دەری. سەگباب، حەیان، خۆ بنیادەم نییە. وەک مامۆستا قاراتپاکلی دەیگوت: هەر کەس

لەو كەسانە بەدات، دەستی نوورانی دەبێت. هەر بەراستی قسەكەى جوانە. زۆر جوانە. بى دین و ئیمان و قومارچییەكى ئاوا بەكارى چى دى؟ بوونەودەرى ئاوا نەك قازانجیكىيان بۆ خەلك نىيە، ئەوەندەش چاوقامیىتى و بى ئەدەبى دەكەن، بە رۆژى رووناك سووكایەتى بە پیاویكى مەزنى وەك دەرویش بەگ دەكەن. بە چ هەقیك؟ جا ئیستا نۆرەیهىتى بى و بزانی پووتیك چەند كیلۆیه. دەبا هەلیگریتەوه.

باشە بچیتە شارۆچكە؟ هەر پێویستە بچى؟ مادام رۆیشتووە خۆ ناکرى... بەلام ئەى ئەگەر لە شارى بیناسن؟ هەموو دەیناسن، هەر هەموو.

ناكرى بچیتە شارى و ناشتوانى چاوا لە چاوى ئەو كابرایە بكەى. چۆن دەتوانى چاوا لە چاوى پیاویك بكەى و ببوینى كە قەرارە بیکوژى؟ وا نىيە؟ ناخۆ دەكرى بچییە شارى؟ نەشچى دەبى. شەویكىيان دەچیتە شارى و لە دەرگای مالى بەگ دەدا. دەستى بۆ گىرفانى برد. كلیلەكەى لە گىرفانىدا بوو. دەبوو بچیتە ژوورەوه. ئەى لەو ماله گەورەیه. كەسیشى تىدا نەبوو. هەموو دەرگاكان نەخش و نىگاربان لى كۆلرابوو. لەوانەیه هەزاران ژوور و هەر ژوورەش چەند قەرەوێلە و سىسەم. جا لە سەر كامبانت كەیف لىيە بنوو.

لە دەم زۆنگاوهكەوه بەرو مالهوه بوو. لەوبەرى زۆنگاوهكە قاووچیى پۆلىك بەلندە دەهات كە هەموو دەشتەكەى داگرنبوو.

هاتەوه مالهوه. دایكى لە دەرهوهى مالهوه ناگرى كردهبووه و چىشتى لى دەنا. نەیتوانى سەیرى چاوى دایكى بكا. ماوهیهك دەبوو نەیتوانیبوو سەرى هەلینى و سەیرى چاوى دایكى بكا. مەرۆ هەر چاوى پى كەوت گوت: "یوسفەكەم لەكوى بووى؟"

"چوبومە بن بىيەكان... دایە؟"

"گىيانى دایە؟"

"بایم لە هیچ دەترسا؟"

مەرۆ نىگا شلەژاوا و شىواوهكانى تىوه برى. ئەوجار نەرمە بزەیهكى لە لیوانى گەرا: "چما

پیاو هەیه نەترسى؟ دەترسا، زۆرىش دەترسا...

"من چوومەتەوه سەر بایم، وایە؟ لەو دەچم، وایە؟"

مەرۆ هەروا بەسەر سوورمانەوه بەلام پىكەنىنەوه گوتى: "نا، بەقوربانت دەچم. دەستەكانى تۆ

لە دەستى خالوانت دەچن. هەر دەلێنى قەلەمن. چاوهكانیشت لە چاوى باوكى من دەچن. هەر

چەناگەت لە چەنەى مەجموود دەچى."

یوسف سهیریکی دهسته کانی کرد و پرسیی: "خالوانیشم ده ترسن؟"

"ئەو چ قسه یه که دهیکه ی کورم؟ خالوانی تو شیر ی هۆردوی چواره من. چما نه تبیستوه؟ ئەوان هەر نازانن ترس چیبه. ئەوان وەك ئیزراییل وان. ئەو قسانه چین رۆله. چما ئەوان دینه بن بال و سیبهری بهگ؟ ئەوان بازی چیا ی سویمان و هه لۆی ناگری داغ و شیر ی هۆردوی چواره من. جاریکی دیکه قسه ی ناوا نه که یه وه ها."

"که وابوو من چوممه ته وه سه ر باجم."

میرۆ سه ری له و قسانه ی کورده که ی سوور ده ما. له پێشدا بۆ چهند ساتیک نه یده زانی چ بلی و تیدا ده ما و دوا یی به خۆشییه وه وه لایمیکی به کورده که ی ده دایه وه:

"ئەگەر ئەتۆش هۆردوی چواره م بوا یه ی، وەك خالوانت په روه رده ده بو ی."

یوسف سهیریکی دایکی کرد و هیچی نه گوت. ژنیکی سه یر بوو. قهت دانه ده ما و ملی نه ده دا. له که سی قه بوول نه ده کرد خراپه ی براکانی بلی و هه لده چوو و ماوه ی چهند سه عاتان هەر به بنه ماله و براکانی هه لده گوت.

"خالوانی تو..."

ئەوه ی گوت و مه غه له که ی له سه ر کوچکاره که هه لگرت و پرسیی: "برسیته؟ سفره که راخه ترخینه ت بۆ تیکه م."

یوسف سفره که ی راخس و دانیشت. میرۆ ده موده ست قاپیکی ترخینه که هه لمی لی هه لده ستا بۆ هینا و له پێشی دانا.

به بی دار و بار، دنیا یه کی رووت و قاق. له که لیینی تاشه به رده سوور باوه کانه وه گیا شین ببوونه وه. که له کیوی شادار، هه لۆکان، میگه لی رهش... گۆله که ش تار و ته ماوی. چیاکانی و گۆله که ی هەر هه موو نوقمی مژ و دوو که ل و ته م...

هه تا قاپه که ی هه لئه قوران، هەر بیده نگ بوو. له قه لافه تیبه وه دیار بوو شتیکی له دلی دایه. به لایم چ ژانیک؟ ئەو کور ه بۆ وایه، چیبه تی؟

"دایه، ئەمن ئەمشه و ده چه شاری. قه رار وایه پاسه وانی خانوه که جم. به گ به ر له وه ی بچیته ئەسته مبول وای گوت. به کس نه لپی ها من له شاری. ته نانه ت به مزه فەر به گیش."

"بۆ نه لیم؟"

"من چوزانم، به گ خۆی گوتی مه لی. گوتی برۆ هه تا دیمه وه، ناگات له ماله که ی شاری بی."

میرۆ سه‌ری له‌قاند و وه‌ك ئه‌وه‌ی قسه‌ له‌گه‌ڵ خۆی بكا، به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ گوتی: "كه‌س سه‌رده‌ر له‌ كاره‌كانی به‌گ ده‌رناكا... مائی چۆل و هۆل پاسه‌وانی بۆ چیه‌؟"
یوسف: "دلم ده‌لی مه‌رۆ..."

میرۆ هه‌لچو: "نه‌چی؟ چما ده‌كری نه‌چی؟ چما ده‌كری قسه‌ی به‌گ بشكینی؟ ده‌بی بچی."
یوسف له‌ قسه‌كه‌ی پاشگه‌ز ببۆه. ئیتر میرۆ له‌كۆلی نه‌ده‌بۆوه‌ و هه‌ر ده‌یگوت بۆ نه‌چووی، بۆ نارۆی؟ سه‌هوی كردبوو.

هه‌ر واش ده‌بوو. میرۆ هه‌موو رۆژی و له‌ هه‌موو كاتیكدا هه‌ر ده‌یگوت: "هاااا، یوسف، بۆچی نارۆی؟ چما پیاو قسه‌ی به‌گی خۆی ده‌شكینی؟ ئیتر نه‌مشه‌و برۆ."

یوسف رۆژیک، دوو رۆژ، سی رۆژ خۆی خافلاند. ئاخیرییه‌كه‌ی دیتی بۆله‌بۆلی میرۆ جه‌رگی ده‌كۆلی و ئیتر نیوه‌شه‌وی به‌ره‌و شارۆچكه‌ كه‌وته‌ ری. به‌لام دلی بۆی نه‌ده‌چوو. هه‌رده‌نگوت ده‌یه‌نه‌ دۆزه‌خ. لاقه‌كانی خیرا په‌لكیشیان ده‌كرد به‌لام دلی ده‌یه‌یست بگه‌ریتته‌وه‌ و بچیتته‌ بن دار بییه‌كان...

حه‌مه‌ره‌شێك هه‌بوو، رای كردبوو. كه‌س نه‌یده‌زانی له‌ چی فیراره‌. له‌ نیو چل و چپو و لك و پۆی بییه‌كاندا، به‌لام ئه‌و بییانه‌ نا، بییه‌كانی نیوه‌راستی زۆنگاوه‌كه‌دا شوینیکی بۆخۆی چی كردبوو و سی سالی ره‌به‌ق له‌ویدا ژیا‌بوو. حه‌مه‌ ره‌ش، ژینیکی هه‌بوو، روخساری زه‌رد زه‌رد بوو. هه‌موو شه‌وی خواردنی بۆ حه‌مه‌ره‌ش ده‌برد و كه‌ به‌یان ده‌نه‌نگوت، ده‌گه‌رایه‌وه‌. هه‌موو شه‌وی هه‌تا نیوقه‌دی له‌ ئاوی ده‌دا و به‌ نیو مار و جړ و جانه‌وه‌ردا ده‌په‌رییه‌وه‌ و ده‌چووه‌ لای می‌رده‌كه‌ی و ده‌هاته‌وه‌. ئا به‌وه‌ ده‌لین ژن، ئینسان. جیوبانه‌كه‌ی رێك له‌نیو لك و پۆكاندا بوو. رێك وه‌ك هیلانه‌. باشه‌ چۆنه‌ له‌وی خۆی بشاریتته‌وه‌؟ به‌لام له‌ویش خۆ می‌ش و ته‌پۆ پیاو كه‌ول ده‌كهن. حه‌مه‌ره‌ش سی سالان له‌وی مابۆوه‌، به‌لام ئیتر ته‌پۆ و می‌ش شتیکیان پێوه‌ نه‌هیتشتبوو. ئیتر كه‌س نه‌یده‌ناسییه‌وه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ش قه‌ت چاك نه‌بۆوه‌ و نۆبه‌تی هه‌ر به‌ری نه‌دا.

حه‌مه‌ره‌ش ده‌یگوت، هه‌ر می‌شیکی نیوه‌راستی زۆنگاوه‌كه‌ هینده‌ی برگی په‌نجیه‌كه‌. ئه‌وی هه‌ره‌ بچووكه‌كه‌یان به‌قه‌ده‌ كه‌رمی‌شێك ده‌بی و هه‌مووش ئیسکیان هه‌یه‌.

چی ده‌بی با بی، ده‌رۆم. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ یه‌كێك خواردنه‌كه‌ی بۆ بیی. ئه‌ی تو‌ری می‌شگر(په‌رده‌كوله‌)یان بۆ چی دروست كردوه‌؟ ئه‌ی بۆ چ رۆژیک ده‌بی... باشه‌ ئه‌ی گولعو‌زار خواردنی بۆ ناھینتی؟ تاوێك له‌ نیوه‌ندی رێیه‌كه‌ چه‌قی. شارۆچكه‌كه‌ی لی و ده‌در كه‌وتبوو. له‌

یهك دوو شوئینهوه رووناكایی دههات. وهك ئاگری شوانان له دوورهوه تیشکیان داویشته. ئاسمان
ئهستیره باران بوو.

باشه بۆ دهبوو له زۆنگاوهکه بدا و بچی و له نیۆ لک و پۆی بییهکان هیلانه دروست بکا؟
نهرمه بزیهکی هاتی. گۆرانیهک له ناخیهوه ههلقوئی و به زاریدا هات. شادییهک گیانی
تهنی. ژنهکهی همهپه سی سالی رهههق خواردنی بۆ میردهکهی بردبوو. گولعوزار پازده سالان
ئهوه دهکا و نیوچاوانیش تیک نانی. وهفادارییهکهی ئهو سنووری نییه. بهلام بۆ دهبی له
نیوهندی زۆنگاوهکه هیلانه بکا؟

که سهری ههلینا گهیشتهبووه بهر دهرگای خانووهکهی بهگ. ههر نهیدهزانی ئهو ههمووه
رییهی چۆن برپوه و چۆن له پردهکه پهریوتهوه و به دهم مالهکاندا تیپهپریوه؟ ههر ئاگاشی لی
نهبوو. پیکهینی هات. ئهوجار له ناکاو تاریکییهک ناخی تهنی. کلپهکهی له کونی
قوفلهکهدا گپرا. دهرگاکه کرایهوه وهك به شوئینییهوه بن، بهپهله له پلیکانهکان چووه سهری و
چراکهی داگیرساند. دهرگای یهکهم ژووری کردهوه. شهکهکانی داکنه و چووه نیۆ نوین و
بانهکهوه و لیغهکهی بهسهه خۆی کیشا و خۆی گرمۆله کرد.

زۆر لەمىژ بوو، ھەر پىشى دەبردەو بەرخۆى و متهقى لىوھ نەدەھات. تەواو ھىوابراو بىو. جا وەرە، عومرىك بە وردىنى و لىكدانەوہ بژى و كتوپر توورە بە ھەموو ژيانى خۆت بکە تۆزى بانان. چۆن لەو چالە کەوتىبوو؟ بەلام باشە، ئىنسانىك دەبوو ئەوہى لەگەل بکرى کە ئەو ھەتوہ نەفرەتییە وەحشىیە کردى؟ قەبوول دەکرا؟ كى دەیتوانى ئاواى لى بکەن و توورە نەبىت و قەبوولیشى بکا؟ لەوہتەى دنيا دنيايە، كى ئاواى پى کراوہ؟

باشە، بەلام پىاوى ژىر و ناقلىش نابى، لەدین دەھرى بى. حاجییە شىتە لە نىوہندى بازارى و لەبەر چاوى مودىرناحییە سووکايەتیی بەدەوریش بەگ کردبوو. دەرویش بەگىش لە دین دەھرى بىو. چىی لەو کارە پى برابوو؟ پارەيەكى زۆرى بەدەست ھىنابوو؟ لای خەلك ماقوول بىو؟ چ شتىك گۆرابوو؟

حاجییە شىتە چەندەش دان بەخۆداگر بى، دىسانىش ھەر وەقسەى دىنى. پارەى دەداتى، زەوى و زارى دەداتى، ھەرچى ملک و مالى ھەيەتى دەیداتى و ئەگەر ھەر نەشکرا، ئەوہندەى تىپھەلەدا لە مردنپى دەکا و ئاخى ھەر وەقسەى دىنى و لە بنى زمانى دەردىنى کە كى دەستى لەپشتى داوہ و دژى ئەو ھانى داوہ. جا ئەو کات دى و لە نىوہراستى بازارى، رىك لە چەقى بازارەكە، لەو ھەلەدا. بەشکم ھەر لىشى نەدا، بەلكو کابرا دەگرى و ورد ورد بىتەنجنى. جارىك دەستىكى پەرىنى، جارىك چاوى دەرىنى، جارىك گەرووى بقلیشىنى و وردە وردە زەجرکوژى بکا.

قورى كوى بەسەرىدا بکا؟ چۆن خۆى نەجات بەدا؟ تەنیا يەك رىى دەربازبوون ھەبوو، ئەویش ئەوہ بوو حاجییە شىتە بکوژى کە بەپىچەوانەى ئەو بەلپنەى دابووى، شارۆچكەكەى بەجى نەدەھىشت. دەبوو بەر لەوہى دەرویش لە ئەستەمبول دەگەرپتەوہ، حاجى سەرى بەگۆمىدا بکرى. ئەگىنا سەرى خۆى تىدا دەچوو.

حەیف بۆ ئەو ھەموو سالیی رابردوو. بەر لە ھەزار و نۆسەد و سی و سی... لە چیا چەند یاخییەکی ھەبوو. وەرزیڕەکانی تۆقاندبوو و پارچە پارچە زەوی و زارەکەیی لە چنگیان دەرھینابوو. ھەندئێ لەو گوندییانە ئەوەندە ترسنۆکن ھەر مەپرسە. بۆ ئەوێ نابن بە بنیادەمیان بزانی... ئەگەر جاری جارێ دەبوو، ھەر بە ئامازەییەك حاجییە شیتەیان دەبردە کتیی و لەوێ سەریان بەگۆمدا دەکرد، وەك ھەر لەدايك نەبووی. دەیانکۆشت و تەرمەكەشیان دەسووتاند... ئەگەر جاری جارێ دەبوو، کۆشتنی حاجییە شیتە وەك ئاوخواردنەو وە وا بوو. دەیتوانی دەرویش بەگیش لەناو بەری..."

ھەر بەراست ئەو جاری جارێ لەکوێو ھینابوو؟ چۆن خەیاڵانی ھەڵدەبەست؟ خۆ ئەو لە عومریدا یاخی نەبوو. نە لە رابردوودا و نە ھیچ کاتیک... کەیفی دەکرد کە ئاوا خەیاڵان ھەلبەستی و باسی رۆژانی رابردوو و یاخییەکانی بکا.

"ئایا سالیی سالان."

بەلای راستدا وەرسوورایەو. ھەر لەبیریشی نەمابوو وەلی لەوێیە. گوتی: "وہلی، ئەگەر جاری جارێ دەبوو، ئەو کاتەئێ ئەتۆ یاخی بووی، سەری ئەو دەرویش بەگەت ھەڵدەقەند، وا نییە؟"

وہلی زەرەدیەکی ھاتی و ھیچی نەگوت. بە دلیدا ھات کە ماھیر ئەوەندە بەپاریز بوو، ئەوەندە... کە سی سالیی تەواو لەسەر ئەوێ ناخۆ راسپیری "دال قارا تۆغلی" بکوژن یان نا، بیری کردبوو و شەن و کەوی کردبوو و ناخرییەکەشی پاشگەز ببۆو. کۆشتنی دەرویش بەگ؟ چما ئەو کات کەس دەبوو تۆخنی دەرویش بەگ بەکەوی؟ خۆ ئەگەر چی دەر و دەشت پڕ بوو لە یاخی و چەتە و رینگەر، بەلام لە سەرانسەری چوکوراوادا پیاو ھەبوو بویری دەست لە دەرویش بەگ ھەلبەستتەو؟ قەسەئێ وا دەرویشت، کە ئینسان سەھلە، تەنانەت عەرزیش لەبەری دەلەرزێ. پیاوی وەك ماھیر شانازییان بەخۆیانەو دەکرد ئەگەر دەستی دەرویش بەگیان ماچ دەکرد و ھەر نەیان دەتوانی بە سەروردی زەوی و زاریشیدا پڕۆن. ئەوانە داویی بوونە پیاو. ئەوانە نەك بە پیاوئەتی، بەلكو بە پارە و سەرۆت و سامان بوونە بنیادەم.

ماھیر گوتی: "ناخ وەلی، ئایا، سالیی سالان... ئاوا نەبووین وەلی. بۆخۆمان بگرە و بەردەمان ھەبوو. ئەو دەمەئێ لە چیاویی بووی، لێم رادەسپاردی ئەو دەرویشەم بۆ بەرە کتیی. ئەتۆش دەتبرد. دەتبرد و خۆلەمیشەکەیت بەدەم باو دەکرد. ئیتەر ناو و نیشانی دەرویش بەگ نەدەما. وا نییە وەلی؟"

"به‌ئى. به‌لام ئەو رۆژانە هاتن و رابردن ئاغا. سەر دەمى ياخيگەرى بەسەرچوو."
"به‌ئى... بەسەرچوو. ئااخ رۆژانى رابردوو."

بە نىگايەكى مەكۆر لە وهلى ورد بۆوه. روخساره تىكسەمپراوه‌كه‌ى، پتر تىك چرژابوو. كنجەكانى دەم‌چاوى وەك چەقۆ تىژ بوون و چاوه‌كانى قىن و رقيان لى دەبارى. وەك رىويىه‌كى فيلباز و وەك پلنگىنك درنده بوو. ئەگەر هەلى بۆ رەخسابايە، هەر جووقە‌وارى بەگ و ناغای لە چوكووراوا دەبرىيه‌وه.

هەى دا و بىداد. ئەوه ئەقلمان چى لى هاتوو؟ ملىونان ملىون "وهلى" سى چاوپلنگ هەن و نىمە هەر وا لەگژ يەكترى رۆچووين. سەلا لە ئەقلمان. چما كاتى لەگژ يەك راجوونە؟ دوژمن لە پشت دەرگا راوه‌ستاوه و چاوه‌پى هەله دەرويش. نىمە گەمە دەكه‌ين دەرويش. ئەتۆ لە خەيالى كفن پۆشكردن و ئەمن لە بۆسەى ئابرووبردندا... هۆى دەرويش، با چاومان بكەينه‌وه. ئەگەر چاوه‌لنەهينين، "وهلى" سەكان كەولمان دەكەن. ئەتۆ چىت لەو كفن پۆشكردنە و دەدەست كەوت و ئەمن لەو ناوزاندنە چىم پى گەيشت؟ چما هەر بەو خەيالانەمانەوه، يەكتريمان لە بنى نەهينا، دەرويش؟ دەرويشى گەمژە؟

دەزانم، حاجىيە شىتە دەگرى و وه‌قسەى دىنى، وەك بولبولەكانى چوكووراوا. بولبولى گەرمىنى باش دەخوينن، دەرويش، حاجى وه‌قسە دىنى و هەر راناوه‌ستى، لى سوارى ئەسپ دەبى و دى و پەتم دەكه‌ى دەرويش، به‌لام چ قازانجىكت لە كوشتنى من دەست دەكه‌وى؟ ئەمن چ سوودىكم لە ناوزاندنەكه‌ى تۆ پى برا؟ ئەوه مەزرايه‌كى گەورەم پى بەخشىت دەرويش. خراپەت كرد و هەلتەگرتەوه پاشاى من؟ دواى گەرانەوه‌ت لە ئەستەمبول و وه‌قسەهينانى حاجىيە شىتە... رىيه‌كى دىكە نىيه دەرويش. ئەمن باشت دەناسم.

وهلى، جوۆه پارانەوه و شىواوييه‌كى لە چاوه‌كانى ماهىردا دەدى و لەدلى خۇيدا پىدەكه‌نى و متهقى لىوه نەدهات. داوايه‌كى هەبوو. ئەو بەرازه داوايه‌كى گرنكى هەبوو، بۆيه ئاوا لە سەرتاپاى پىاوى ورد دەبۆوه.

تاويك دواتر گوتى: "وهلى، ئەتۆ نىستاش وەك سالى سالان پىاوت پى دەكوژى؟"
وهلى سەرى سوور ما. نىتر وەها چاوه‌روانىيه‌كى لى نەبوو. دەيه‌وى كى بكوژى؟ چاويكى پر لە پرسىارى لە ماهىر كرد. زۆر شىلگىر بوو. چاويكى كردبووه چوار چاوان و سەيرى دەكرد، بۆ ئەوهى بلى دەكوژم. ئەوه‌نده مەكۆر سەيرى دەكرد...

وهلی گوتی: "ئهوه رابرد ئاغا. تازه ئیمه چی و پیاو کوشتنی چی. ئەمن پیاوه کهی سالان نیم. ئەو رۆژانه رابردن و ئیمهش له پەر و پۆ بووین."

هەر له و کاتهشدا به دلی داها: "ده کوژم، جا چۆنیش ده کوژم. ئەگەر کهرێکی وهک تۆم گیر بکهوی جا بزانه چۆت ده تۆپیتیم. ئەگەر ده رویش، هه موو ئەو ئاغا یانەم وه چنگ کهون... ئای گیانم به قوربانی عهلی ئەفەنی... / له سهری گه پیم. به لām ئەو سه گباهش به گویرهی پیویست خۆی نانا سینی... شتی باشی زۆره، ئەوه قسهی له سهر نییه، به لām مه بهسته باشه کانی ده رناخا. بهو حاله شهوه له سهر یهک دیاره چیی دهوی. به لām باشه شتی وا سهر ده گری؟ ئیستا، قسه کانی ئەو سه ربگرن یان نا، خودا هه لئاگری، ئەو قسه یهی راسته که بهگ و ئاغا خراپن. کافران هەر بۆ ئەوهی دهبن سه ریان پان بکه یه وه.

ماهیر دیسان گوتی: "ناخ بۆ سالی سالان. نااخ وهلی، جاری جاران. ئەو دهم ئیمهش وهک پلینگ و ابووین. پاره و پینگه مان هه بوو، به لām ناومان نه بوو. وا نییه؟" "به لی."

ئوهوی گوت و به دلیدا هات: "ئەو درۆیهت سه رت بخوا هه تیوی قاباچی. ئەتۆ له که رویشک تر سنۆکت بووی. ئەگەر ئەو دهم داوای ژنه که تم کردبایه ده تهینا...".
ماهیر که دیتی، وهلی جیتی هیوايه نییه، دیسان به رامبهری راوهستا و له سه رتا پای ورد بۆوه و گوتی: "یانی وهلییه کهی جاری جاران رۆیوه و یه کیکی دیکه ی هاتۆته جیی، ها؟" "به لی ئاغا. باشه پیویسته که سیك بکوژی؟"

"نا... هەر گوتم بزایم ناخۆ ئەگەر پیویست بوو وهلی به ده نگمانه وه دی؟"
"وهلی له مه وودا میرووله یه کیشی پی ناکوژی. تازه له ئیمه رابرد."
"زۆر باشه. ئەتۆ ئیستا برۆ و لای عه سری وه ره وه. ده بی حه فتا به رمیل نه وته ره شه بری بۆ مه زرا. له بERT نه چی. هه تا شه وی ده بی بییهن. گیادرووه که تیک چوو. که لوپه لیان بۆ په یدا کردوه؟ نابی هیچ شتیک کهم بی. تیگه یشتی؟"

"به لی تیگه یشتیم."

"یانی پیر بووی وهلی، ها؟"

"به لی ئاغا، پیر بووم."

"وهلی."

"به لی ئاغا."

"حاجییه شیتهم بۆ بدۆزهروه و دهسهجی بۆمی بنیره. هەر ئیستا."
"باشه. بهلام با شتیکت بی بلیم تاغا..."
"بلی."

"کورپه حاجی جیتی بهقایه نییه، ها."
ماهیر دیسان چاری له وهلی برییهوه و گوتی: "نااااخ وهلی."
حهزی لی نهبوو چهندی چهنده سالان حاجییه شیته بهخپو بکا. ئیستا نا تاویکی دی لهوانهبوو بکهوپیته چنگ دهرویش بهگ. نهوجار نهگهر بتوانی سهری بهگۆمدا بکا، ههمووان دهلین، بهخوای بهفیتی دهرویش بهگ شرت و گوم کراوه. بهردیک و دوو کیل...
یهك دوو ههنگاوی نا، دهستی لهسهه شانی وهلی دانا و پرسى: "وهلی، تهتۆ پیاو ناکوژی، ها؟"

وهلی چاوی له چاوی بری و نهو ههر لهسهه قسهیهكهی رویشته: "پیاویکی خراب و چهپهلا، پیاویکی بی كهس و كار، ناکوژی، نا؟"

"ههر میروولهیهك چیه،... میروولهیهكم بی ناکوژی. پیم وایه هیچ شتیك له پیاوکوشتن خراپتر نییه. نهگهر ناچاریش بم پیاویك بکوژم، وام پی باشتره خۆم بکوژم."
"زۆر باشه، برۆ دهی... برۆ حاجییه شیتهم بۆ بنیره."

وهلی نهیویست بیلێ، بهلام له زمانی دهروو: "نهو بۆ متمانه نابێ تاغا."
ماهیر دیسان بزهییهکی تالی هاتی: "نهمن پشت به پیاوی وهك حاجییه شیته نابهستم."
وهلی رویشته دهی. تیک چووو. نهو کابرایه دهیهویست کی بکوژی؟ کهوابوو نهو قاباقچییه دهستهوستانهی ئیمهش خهیالی پیاوکوشتنی کهوتوهته سهه؟ کهوابوو بلی ورده ورده خهریکه لیمان دهبیته بهگ. پیاوکوشتن یهکینه که له تابهتهندییهکانی تاغایهتی. تهتۆ وهه سهیری نهو قاباقچییه خوړپیه بکه. وهك بلیی نهگهر پیاو نهکوژی، هیچی بۆ ناچیتته سهری...
نهو ئیتر خۆی هههگیز دهستی خویناوی ناکا و له برسانیش بری و هیندهی نهو چیاپانهشی زپر بدهیتی، نهك بنیادهمیك، تهنانهت سهگیکی گرویش ناکوژی. بههیچ کلۆجی. بهلام بۆچی، له بری شتیك پیاو دهکوژی. تهنیا له سهه یهك شت. نهوهش له عهلی نهفهنییهوه فیتر ببوو. نهو کات ئیتر پیاو کوشتنهکه واجب دهبوو. لهو کاتهدا نهبی، لهسهه ههر شتیکی دیکهبی پیاوکوشتن ههرامه. نهوهی مهخلووکیکی بی تاوان دهکوژی، دهکری بلیی خالقهکهشی لهگهلا دهکوژی.

یەكەوری چووه دووكانهكەى عەلىی عەریزه نووس. عەلى ئەفەندى نوقمى خۆیندنه وەى كتیبىك بوو. تاویك له بهر دەرگا راوهستا و سهیری عەلى ئەفەندى كرد. دەموچاوى وشك و رەقەلە و مۆنى هەبوو. وەلى بیری كردهوه، ئەو كابرایه چیبه. ئاگای له هەموو شتیكه، بەلام مندالیك دى و درۆیهكى بۆ دەكا و ئەویش دەمودهست برۆا دەكا. چیت پیخۆشه بیلى، قسهی وای بۆ بكه شیتیش باوهری پى نهكا، بەلام ئەو دەسبهجى برۆا دەكا. باشه بۆ وا خۆش باوهره؟ هبى كه ئەقلیه كهیهتى؟ لهو چوكورواوایه دا كهس هیندهى ئەو نازانى. ئەى باشه بۆ وایه؟ ئەسته مه یه كینكى دیکه هەبى، هیندهى ئەو متمانەى به خەلكى بى. ئەو دامواه چەندیش كز و لاوازه. ئیسك و پیستیكه. هەر دهلیى هیچ ناخوا. پارەى عەریزه نووسین له هەژار و دەستكورتانىش وەرناگرى. ئەو ماسته بى موو نییه... ئەو پیاوه نهنییهكى خرابى تیدایه. دیاره هەر وایه. هەر كیشهیهكت ههیه، ئەگەر له داخ و خەفت و پهژاره وەخته بمرى، باب و برات بمرى، هەر كیشه و گرفتیک بەرۆكتى گرتبى، بچیه لای ئەو عەلى ئەفەندیه، هەموو تاریكى و كیشهكانت دەرەوینەوه و دلّت روون دەیتتەوه. شادییهكى روون له ناخى ئەو كابرایه وه سهراچاه دهگرى و هەموو مرۆف و مهخلووقه كان دهگریتهوه.

وەلى هەر كاتیکى تیگیرواییهكى دەبوو و دادهما، سهریكى له عەلى ئەفەندی هەلدینا و چەند ساتیک له لای دادەنیشت و خەمهكانى دەرەوینەوه و پاك و سووكبار بەدلیكى خۆش و شادهوه دهگهراپهوه مالهكەى. خەلك هەرچی دهلین، كهیفى خۆیانە، ئەو عەلى ئەفەندیه كهراماتى ههیه. گیلۆكه و بهستهزمان و خەمسارد و ترسنۆك و... له هەمانكاتدا جوامیر و نازا و... خودایه گیان ئەو عەلییه چیبه؟ سوور سوور دهزانى ئەو ناغا وەحشیانە قۆلیان هەلمالیوه بیکوژن، دیسان هەر كۆسپ و تهگهریان دهخاته سهەر رییان. بۆ دابهشینی زهوى و زارى ئاغاكان بهسهر وەرزیراندا، چبى لهدهست دى دهیکا. واته شادهمارى ئاغاكان دهگرى. ئەوه سوور سوور دهزانى ئەو ئاغانه به قوربانى گوللهیهكى گهرمى دهكهن و ساردى دهكهنهوه. بەلام هیندهى نووكه دهرزییهك ناترسى و دوودل نابى و ناكشیتتهوه. هەر جاریکى پیشى دهلیى و ئاگادارى دهكهیتهوه وا نهكا، دهلى: "بلین چی. بۆ ئەوهى بزینین، چیمان لهدهست دى دهیکهین. ئیتر ئەگەر مردیشین، ئەوه مردووین." ئەوجار مندالیكى بستهبالا دیت و شرت و شۆى دهردینى و ئەویش متهقى لیوه نایه و لهجیى خۆیشى نابزوى. دهلین هەر چاوى به دهمانچه دهكهوى زراوى دهچى. هەر ناویری سهیری چهقۆ و کیرد و شیتى وا بكا.

ھەر قسەيەكى دەيكا، مانايەكى تىدايە. قسەكانى پىر و اتا و قولن. دەلىپى پەندى
 پىشپىنانن. ئەوئى دەيلى... ئەگەر بىت و حوكمەت بىانبىستىتتەو پەتى لەملى دەكەن.
 دەيخەنە زىندانەكەي سىنۆپەو بۇ ئەوئى ھەر لەوئىدا بىرئى. خۇ ئىمە بىرئى، چۇن متمانەمان
 بى دەكا؟ لاي ئىمە قسەي و دەكا بۇنى خۇنىنان لى دى. قسەي و دەكا، ماستى لەسەر
 رۇبەكى و لەپىش سەگى دانىپى ناچوا. بەخوئى ئەو ماستە بى مو نىيە. نەپىنىيەكى سەير و
 سەمەرى تىدايە. خەلكەكەش لەبەر ئەوئى ئەو متمانەي بى كرودون، خۇ ئەگەر دوزمنى
 قەستەسەرىشى بن، راپۇرتەكەي بە حوكمەت نادەن. كەس دلى نايە راپۇرتى لى بدا. ئاخۇ
 عەلى ئەفەنى خۇئى ئەو دەزانى؟ چۇن دەبى نەيزانىبىتتەو. كورە سەگى وەك خۇئى نىيە.

عەلى ئەفەنى سەرى بەرز كىردەو و وەلىپى دىت، كە لەبەر دەرگاگەي ھەپەساو. بە
 روويەكى گەشەو ھەستا و بەرەولاي چوو و بە پىكەننەو دەرگاگەي بۇ كىردەو و گوتى: "سلاو
 كاكە وەلى. ئەو چۇنە رىت كەوتتەو تە ئىرە. باش بوو ئىمەت ھاتەو بىر. ئەو خۇر لە كام
 لاو ھەلاتتەو و بىرى ئىمەت كىردەو. وەرە برالە، وەرە خۇ پىاو بەتەنى دەمرى..."
 شادى لە چاو و رووى و موو و پىست و دەستەكانىيەو ھەلدەقولى. ئەو شەپۇلى شادىيە
 وەلىپىشى داگرتەو. ئەوئىش كەيفخۇش بوو و پىكەننە نىشتە سەر لىوى.

"ناااا ھەي. وەلى ناغا، دا بلى بزانم ناغا و بەگەكانى تۇ خەرىكى چىن؟"
 "دەفەرمووى خەرىكى چى بن ئەو گەوادانە؟ سەعاتىك لەمەو بەر ناغاكام لى پىرسىم ئاخۇ
 پىاوم بى دەكوژرى؟"

"يانى ئەوئىش دەست پى دەكا. كەوابوو نۇرەي تۇش ھات. دەستىان خوئىناوى نەبى، كارىان
 سەر ناگرى. ئەي تۇ چىت گوت؟"

"ئەمىنىش گوتم، تەنانەت مېرولەيە كىشىم بى بازار نادى."
 "ئەي لى نەپىسى، چۇن ئەو ھەموو پىاوت كوشتتەو؟"
 "ئاتوانى لىم پىرسى."

"دەروئىش چۇتە ئەستەمبولى. لەخۇراپى نەچو. بى و نەبى شتىك لە گۇرپە. با بزانىن چ
 دەقەومى. ماوئەكە كلكيان تىك ئالاندەو لەگەل ناغاكەي تۇ."

"ئەگەر خراپى بۇ نەچو بىتتم، پىم وايە ناغاكام خەرىكە داوئىكى بۇ دەنئەتتەو."
 "شك كىردبوو. پىم وايە ئەو مەسەلەي دىوارنووسىنەش ھەر لەبن سەرى ئەو داىە. كارى و
 چەپەل ھەر لەو دەوئەشەتتەو. حاجىيە شىتەش لە خۇو نايە ئەو قسانە بە دەروئىش بلى. پىم

وايه ئەو دەش ھەر بەفیتی ئەو. بەلام دەرویش چۆن ئەوانە قەبول دەکا؟ ئەو ھم پێ سەیرە. دەرویش بەگ کابرایەکی زیرەکە. ئەتۆ دەلی چی، وەلی ئاغا؟"

"پێم وایە جارێ دان بەجەرگی خۆیدا دەگرێ. چاوەروانی دەرفەتە. ھەموو شتەکان وەک رۆژی روون دیارن. ھەمووی لە رۆژی رێپێوانەکەو دەستی پێ کرد. یانی دەرویش بەو نازانی؟ خۆ ئەگەر دەرویش لێ روون بێتەوہ کە ھەموو ئەو کارانە لە بن سەری ماھیردا بوو، خۆل بەسەر ماھیر. تیدا دەچی. ئەوجار ئاغام کاریکیشی بە حاجییە شیتتە. پێم وایە ھەر لەسەر ئەو مەسەلەییە بێ. ئیستا تیدەگەم..."

دوای ئەو یەکیک ھات بۆ عەریزەنووسین. عەلی ئەفەندی عەریزەکە زوو بۆ نووسی و کابرای بە روویەکی گەشەوہ بەرێ کرد. ھەر کەس دەھاتە ئەو دووکانە، بە دلێکی خۆشیوہ لەوێ دەپۆی. وەلییش ھەر وای دەگوت. دیسان دەستیان کردوہ بە سووعەت و جەفەنگ و باسی ئەو ھاوڕێیانەیان کرد کە لە نیو فەلا و جووتیاندا خەریکی قسە و بانگەشە بوون. ئەوجار بۆلات مستەفا ھاتە دووکانەکە. وەلی کەیفی پێی نەدەھات. نەک ھەر کەیفی پێی نایە، زۆریش خۆی لێ دەپاراست. ھەر ئەو ھات، وەلی ھەستا و رۆشت.

بۆلات مستەفا دوای سلاو و چاک و خۆشی چووہ سەر قسەکە: "ھە ی ی ی، دەرویش چووەتە ئەستەمبول. تۆ دەلی چی عەلی ئەفەندی؟ ئەو ماستە بێ موو نییە، دەزانی؟..."

عەلی ئەفەندی بە توورەبیەوہ گوتی: "با یەکتری بخۆن. یەکدی بخۆن و شەریان لە کۆل ئەو خەلکە بێتەوہ."

بۆلات مستەفا گوتی: "تۆیان نابێتەوہ. مەسەلە شتیکی دیکە. یەکیکیان تیدا دەچی، پێنجی دیکەیان جێی پر دەکەنەوہ."

عەلی ئەفەندی بە پێکەنینەوہ گوتی: "پێنجی دیکە دین. دەی دیکەیان دین و ئاخیریەکە ھەمووان یەکجێ دەرۆن. ویکرا."

عەلی ئەفەندی سەری لە ژیری و تیگەبشتنی ئەو بۆلات مستەفایە لە دنیا و پەییوہندی نیوان خەلک سوور مابوو. کابرایەکی سەیر بوو. سەیر و سەمەرە و کەللەرەق. شیت و پێنج سالان بوو. نەخویندەوار بوو. لە گەنجیتیدا لە سەربازی رای کردبوو و نەچووبوو یەمەنی، ھەموو گەنجی ئەو دەقەرە لە خشتە بردبوو و لەبری ئەوہی بچن بۆ یەمەنی، ھەمووی بردبوونە چیا تۆروس. کە باسی یەمەن دەکا، بۆلات مستەفا ناگری دەگرت.

"ئەمن ھېچ كەيەم بەر وەلئىيە نايە كە ھاتوچۆت دەكا. دەترسم بەلئىيەكت بۆ بئىتتەوہ. ئەتۆش خۆ زمانى خۆتت بۆ رەوگىر نايى و ھەرچى بەدلئتا دى، بى پىچ و پەنا دەرىدەپەرىنى. من زۆر دەترسم. ئەوہ لەو كاتەوہ كە ياخى بوہ، دەيناسم. پىاوكوشتن و ئاوخواردنەوہ لاي وەك يەك بوو. وەك قەساب. لە حالئىكدا لاي تۆ خۆى دەكاتە پىر و پىاوچاك، كلكەسووتى لەبەر ماھىر دەكا. ئەگەر بە قەسەم دەكەى، خۆى لى مەدە. پىاوكوژىكى وا ھېچ خىر ناداتەوہ. ئەو سەگەى بە سەولەى ئاغاىان بەخىوكرابى و بۆ بارەقەلای ئەوان دەوہرى، نايىتتە بنيادەم."

عەلى ئەفەنى زەردەيەكى ھاتى: "دەزانم. بەشكەم نەشبىتتە بنيادەم. بەلام خۆ ناكرى بنيادەمىك فرى بەدى لەبەر ئەوہى، ئەم لايەنەى باشە و ئەوئىرى خراب. ھەر باشىك لەوانەيە لايەنىكى خراب و ھەر خرابىكىش لەوانەيە لايەنىكى باشى ھەبى."

لەو كاتەدابوو وەلى ديسان گەرايەوہ و گوتى: "ئەو شىتتە كەرانبابگاوم نەدۆزىيەوہ."

خۆى پى نەگىرا و رۆيشت. عەلى ئەفەندى كە ھەستى كردبوو وەلى ناتوانى چا و لە چاوى بۆلات مستەفا بكا، گوتى: "كاكە مستەفا، باشە كابرە ئەگەر خرابەشى كردبى، ھەر واباشتر نىيە لەگەلى باش بى؟ ئىتر وەختىك ئەوان لە خرابەى خۆيان پەشيمان دەبنەوہ، باشتر نىيە وەرپويان نەدەيەوہ؟"

"رۆلە گيان، چاوى ھىوات لە نارەسەنان بى، چاوت پىر دەبىتتەوہ لەخۆن. ئەو وەلئىيەى من دەيناسم، تەپكە و داو بۆ داىك و باوكىشى دەبىتتەوہ. ئەمن ئەو ھەمووہ ياخى و چەتەيە دەناسم، لە ژياندا فىلبازتر و قەسابتر و رقنتر و بەچاوتەنگتر و بىبەزەبىتر لەوہم نەدەيتوہ و نەمىبىستوہ. ئەوہ پىم گوتى. ئەگەر ناكات لەخۆت نەبى، بەلئىيەكت بەسەردىنى ھەر مەپرسە. جا بزائە چەند گۆبەندىكىش بەسەر ماھىر دىنى. ئەوہ من گوتم و تۆش بىستت..."

وەلى چەند جارىكى دىكەش بە بەر دووكانەكەدا ھات. سەبىرىكى ناوہوہى كرد. بۆلات مستەفا ھىشتا لەوى دانىشتبوو. ئاخىر جار كە بەوئىدا رابرد، حاجىيە شىتەشى لەگەلدا بوو. حاجى يەكىكى بارىكەلەى درىژى چاوى درشت و كال بوو و دەموچاوىكى چىچ و لۆچاوىي ھەبوو. زۆرەى جارەن شادىيەكى خەست لە دەموچاوەكەى ديار بوو. جارى واش بوو ئەوئەندە گرژ و مۆن بوو نەتەدەوئىرا سەبىرى بەكى.

وەلى، حاجىيە ھىنايە بەر دەرگا و گوتى: "ماھىر ئاغاى برادەرت دەيەوى بئىنى. كارىكى گرنگى پىتتە. بۆ بزائە دەلى چى. خودات لەگەل بى."

حاجی به پیکه نینه وه وه ژورور کهوت. ماهیر به پتوه بوو و پیاسه ی ده کرد. رهنگی به رووه وه نه مابوو و چاوه کانی گرژ و مؤن بوون.

"وهره بزائم حاجی. دهنگ و باس؟ دهرت خست پیای و زور مهردی. به لام تو قه رار نه بوو له شاری برۆی؟ دهر ویش چووه ته ته سه مبول. به له خورایی ناچیته ته سه مبول. لیت سور بی به لایه که به ژورور سه رته وه ده خولیته وه. به لایه کی گه وره ش. که رویش به منی گوت: ده چمه ته سه مبول، به لام که گه رامه وه، تیرت حاجی زیندوو ناب. ته وه ختای منه، به لام هه له یه که و کراوه. تو له به لایه دور نی براله. تیتستا ده لیتی چ بکه یین؟ دیاره ده بی زگارت بکه یین. له وه دوا باش نییه تو له شاروچکه بی. ده ترسم پیاهه کانی دهر ویش سه رت به گو مدا بکه ن. تا زوه خوت دهر باز بکه. مال و مندالت هه لگره و یه که ورۆ بچو ته ده نه یان ته نته پ یان ماراش. هه چو نیک بی، ده بی بجیته جیه که و دوو سی سالان به و لایه دا نه یه وه. هه موو خهرجه که شت له ته ستوی من. هانی ته وه ش پاره. به یانی برۆ. ته گه ر گیانی خوت خوت ده وی..."

حاجی پاره که ی لی وهرگرت و چای له ژیللا هات. پاره که ی زور بوو. ماهیر ته وه هه مووه پاره یه ی بوچی ده دایی؟ دیاره شتی که له گو ری بوو. دیار بوو تیی گیراوه. کابرا ته وه هه مووه پاره یه بدات، ده کری زیاتریشی لی دهر بیینی. چهند جاریک پوله که ی ده ستاوده ست کرد و گوتی: "ناغا، ناتوأم لی ره برۆم. ناتوأم بچم هیچ کو ی. له هیچ کو ی ناژیم. ته تو ده فهرموی دوو سی سالان، نه من هه ر له و شاروچکه یه وه دهر که وم، ده مرم. دهر ویشیش هیچ نازانی. ته وه له من تو قیوه. تیرت ته وه دورو دوو کانه به سه رچوو که به نامازه یه کی ته وه پیایان ده کوشت. ناتوانی گونیشم بگری. ته وه پاره یه ش به شی هیچ کو ی ناکا. دوا بی ده لین حاجیه شیته له دهر ویش ترسا و ده ستی له مال و حالی خو ی هه لگره و بو ی دهر چوو. نه من تیرت ناتوأم تا مردن ته وه په له یه له شام بکه مه وه. تیرت که س به سه گیشم دانانی. ته وه پاره یه ش به شی هیچ ناکا. بو ته وه ی بچمه شو تینی کی دیکه پاره ی زیاترم پیویسته..."

ماهیر به بی ته وه ی مه ته قی لیوه بین چووه ژورره که ی دیکه و له حالیکدا دهر گای ژورره که ی ده کرده وه، به رقه وه سه یریکی حاجی کرد. حاجی ناگای لی بوو. به دلیدا هات، ته ره له داوی که وتوه.

ماهیر به چه پکه دراویکه وه گه راوه و گوتی: "ها. ته وه ش پاره. به شی شه ش مانگی ته ده نه یا ته سه مبولت ده کا. دواتریش بو ت دهر یرم. چاکه یه کی باشت له گه ل کردم. ده بی ژیان

پاريزم. ئەگەر لەو شارۆچكەيەدا بيمىتەوه، پياوكوژەكانى ئەو دەتفەوتىنن. هەر لەوانەيه ئىستاش بەدووتەوه بن. ئاگات لە خۆت بى. ئەگەر دەتوانى هەر ئىستا برۆ. دوایى كەلوپەلەكەت بەره."

حاجى گوتى: "ئاتوانم ئىستا برۆم. بۆ ئەوەى بتوانم خۆم بۆ روشتنى ئامادە بكەم، لانيكەم دە رۆژم پى دەچى."

ماهير بە رەزامەندييەوه گوتى: "باشە، دە رۆژ. بەر لەوەى دەرويش بيتەوه برۆ. ئەو مندالەكانت هەتو دەكا. بەر لەوەى پروا واى پى گۆتم. گوتى ئەستەمە بيلم بۆ. كاريكى خراپم كرد. بەلايەكم تووش كردى كە... عەزابى ويژدانم هەيه. ئەگەر ئەو جانەوهرە تۆ بكوژى، ئەمن ئيتەر ناژيم. دەچى و ئيتەر روو لەو شارۆچكەيه ناكەيهوه. تىگەيشتى؟ پى لەم چارۆچكەيه ناييەوه. هەتا ئاو بە ئاوريدا نەكړى، بەولايدە نايەوه. نابى كەسش بەشوئنت بزانى. ئەو دەستت لى هەلناگړى. بەلئىم دەدەيهيه؟"

"بەلئىم بى، بەلام ئەگەر بىرى شاريم كردهوه، چى؟ بۆ يەك دوو رۆژيش ناكړى بيمەوه؟"
"نا، نابى بيمتەوه. هەر پيت بزانى، دەتكوژى. هەتا لە هەندەران بى، خۆم سەراسۆى مندالەكانت دەكەم. ئەگەر باشيان پى رانەگەيشتم، بگەرپۆه. ئەو كات ئيتەر بەرپرسيارەتیی مندالەكانت لە ئەستوى من نابى. ئيتەر عەزابى ويژدانيش ناكيشم. ئەو دەم دەلئىم ئەوه خۆى هاتەوه و خۆى بەكوشتن دا. هەموو مانگى پينجسەد ليرەت بۆ دەنيرم. مووچەى مودير ناحيەيهك..."

حاجى چووبووه فكرەوه. بى و نەبى شتتەك لەگۆزى بوو. ماهير كابرەيهك نەبوو مانگى پينج سەد ليرە بدا بۆ رزگار كردنى گيانى وى. ديارە تىگىراوييەكى هەبوو. بەلام چ تىگىراوييەك؟
گوتى: "باشە. مادام تۆ بە ژن و مندالەكەم رادەگەى، ناكەپريمەوه. چ بكەم گيان لە هەموو شتتەك شيرينترە. سوپاسى تۆش دەكەم كە پەرۆشى گيانى منى. بەلام ئەو ناتوانى من بكوژى. ديسانيش دەپۆم. ئەگەر ليڤە بيمتەوه، كى ئەوەندەم پارە دەداتى... لە ماوهى دە رۆژاندا خۆم ئامادە دەكەم. مالاوايى لە دۆست و برادەران دەكەم و دەلئىم: برادەريكى دەولەمەندم لە ئەسكەندەروون هەيه، بانگى كر دوومەتە لای خۆى."

ماهير چاوى زەق بوونەوه و گوتى: "نا، نا، بەكەس مەلئى دەچيە كۆى. ئەودەم دەتدۆزيتەوه و دەتكوژى. ئەوه چ دەكەى؟"

حاجی به دەم پیکه نینه وه، گوتی: "ئەو نەندەش کەر نیم ناغا. کە دەلیم دەچمە ئەسکە نەدەروون، لە مەرسین سەر هەل دینم. دەمەوی بچمە مەرسین. برادەرێکی سەردەمی سەربازیم لەوێیە بە ناوی قورقوت. دەچمە لای ئەو." "هەر لە منت کەوی حاجی. ئەتۆ زۆر ئاقلی. گالته نییە، گیان لە گۆرێیە. خەمی گیان پیاو ئاقلتر دەکا."

"ئاقلتری دەکا ناغا. ئاقلتری دەکا. بەلام ئەگەر راستیت دەوی، دلم لێرە بەر نابی... ژیانی دوور لەو شارۆچکەییە بۆ من دۆزەخە. بۆن و بەرامەکی لە زینم نایەتە دەری... باشە ناکری لانیکمە هەر بە دوو مانگ شەویک سەریک لێرە هەلینمەوه?" "جاری بۆ چەند مانگینک واز لێرە دینی. گۆم نابی بێرەدا بییەوه. بەلین بدە نایەوه. بەلین، بەلینی پیاوانە."

"ئەمن پیاوم ناغا. گفتم گفتمی پیاوانە، تێر نییە. گفتمی خۆم ناشکینم." "زۆر باشە. دەکری برۆی. خیرت بیتە ری. ئەمنیش چەند سالتیک دواتر دەچمە ئەستەمبول. پێوهم ناوەندیکی بازرگانی لەوی بکەمەوه. ئەتۆش دەبەمە ئەوی. زۆرم پێویستی بە پیاوی راستگۆ و دەست و دلپاکی وەک تۆیە و هەر وا سووک و ئاسان لە کیس خۆمت نادەم. دلم نایە بەهێلم پیاوکۆزەکانی دەرویش بتکوژن. خیرت وەرێ بێ برالە. بەخوات دەسپێرم. کاری خیر تا زوو بیکە لە درەنگە. تا زووتر برۆی درەنگە..."

تا بەر دەرگایە حاجیی بەرێ کرد. هەردووکیان لە خۆشییان گەش ببوونەوه. ئەگەر پێیان شوورەیی نەبوایە، هەردووکیان سەمایان دەکرد.

حاجی هێشتا چەند هەنگاوێک دوور نەکەوتبوو، تێی هەلکەردە گۆرانی. گۆرانیی دەگوت و بە دەم ریگەوه چەقلەسەمای دەکرد. گیانەکم گیان. بەردەوام دراوەکی لە گیرفانی دەردینا و سەیری دەکرد. باشە ئەو هەموو پارەیی بۆچی دابووی؟ ماھیر پیاوێک نەبوو مفت و خۆراپی پارە بە یەکیک بەدا...

نایدا. بەلام چیی لە حاجیدا شک دەبرد؟ گەرمای دراوەکی لە دەستیدا هەست پێ دەکرد. ئەو دە رۆژە لەو شارۆچکەییەدا وەک شا دەیگوزەرنی. لە پاشان لی دەدا و دەروا. لێرە چیی هەیە؟ ئەو شارە نەبێ یەکی دی. ئەوی دیکە. بەلام ئەگەر تۆزیک پتر خۆی راگری، بلێی نەتوانی پارە زیاتری لی دەرینی؟ دیارە دیسان دەیتوانی فیلێک بکا. کورە وەرە بزانه لەو چەند رۆژەدا چەندە پارە وەرگرتووه؟ بەلام کابرا ئەو نەندە پارە هەیە مەگەر خودا بزانی.

لەنەكاو قەلاڤەتە توورەكەى دەرویش بەگى ھاتەو بەر چاوى. چۆن دەمانچەى لى راکىشابوو لى بدا. ئەى لەو كابرەيە چەندە توورەيە و زوو ھەلڤەچى. چەندەش شايى بەخۆيە. بە گەوادىك، وەك برىشكەى سەر سىل ھەلبەزىيەو. خەلكى رۆژى ھەزار جارەن بە يەكترى دەلین "شاخدار" و ھىچىشيان لى نايە. نە دنيا خراب دەبى و نە ئاسمان دەرووختى. بەلام ئەو دەرویش دەلئى چاوى لەچاوى خەلكى رەشتە. وەك بلىئى ئەو لەوان مەزنتە بى... كورە نەكا، وەك ماھىر دەلئى، رى و نىشان بكىشن بۆ كوشتنى؟ ئەو وا و وا پىكراوانە ھەموو شتىكىان لى دەوھىتتەو. بەلام كورە نا، ئەو ھەر ھەلچوونىك بوو. كوا لەسەر "گەواد" گوتنىك پىاوى دەكوژن. بەشكەم بىھوى بكوژى. خۆ ئەوانە وەك نىسك بەر و پشتيان بۆ كەس نىيە... ئەوانە لە سەر ھىچ و پوچ رادەسپىرن پىاوى بكوژن، بەخودا رادەسپىرن. بى ئەملا و ئەو لا دەكوژن و ھىچىش نايى.

موى لى بوونە نەشتەر. شادىيەكەى لەپر كالا بوو. مەرگ ھات و لەبەردەميا قوت بوو. مەرگ چەقۆيەكى خويناوى بوو. حاجى لە ژيانيدا چەقۆى لە چەند كەسىك دابوو. بەلام نەك بۆ كوشتنى. ھىچ كامىشيان نەمردبوون. ھەر بۆ ئەو ھەش كە بلىن چەقۆكىشە... زۆر لىزان بوو بۆ چەقۆ و شاندى. ھەر بەراستى ماھىر بۆ ئەو ھەندە پىداگرە لەسەر ئەو ھەش كەى شارەم دور بختاوە؟ نەكا داوىكى نايتتەو؟ نا بابە، داوى چى؟ بنىادەمىكە و نايەوى لەسەر ئەو بنىادەمىكە بكوژى. نايەوى...

ماھىر لە پەنجەرەو چاوى لى بوو. بەخۆى دەگوت، پەكوو، ئەگەرچى زۆرىشى تى چوو، بەلام لە مەرگ رەخسايەن. تۆ بلىئى ئەو شىتتە نەگبەتە لەسەر بەلئىنەكەى خۆى بى؟ ديارە دەبى. ھەرچۆنىك بى، پىاوە و بەلئىنى پىاوان، قورسە. ديارە ترسنۆكىشە. خۆ ئەگەر بروا بكا دەرویش دەيكوژى، دوو قاچى ھەيە، دوو دىكەش قەرز دەكا و خۆى دەرباز دەكا. بەلام زۆرى تىچوو. مانگى پىنج سەد لىرە. لەو كەمترى قەبوول نەدەكرد. قەيناكا، بە جۆرىكە لە دەرویشى دەردىنمەو. ئەگەر يەكىكەم دەست كەوتبايە سەرى ئەو حاجىيەى بەگۆمىدا كەردبا...

ئىستا دەبى بچىتتە ئەدەنە. دەبى چەند رۆژىك بەخۆى رابگا و كەيف و نەھەنگىك بكا و زگى تىر بكا... جارى وابوو ماھىر زۆر دلئى توند دەبوو. لە ژيانيدا زۆر مەترسى بەسەردا ھاتبوو. بەلام شتى ئاوا نا. ئەو ھەيان زۆر سامناك بوو. مەرگ لەسەر سەرى لەنگەرى گرتبوو. ھوكمى ئىعدامەكەى بە مليەو ھەلئاسرابوو. ھەر ئەو ھەندە دەرویش بەگ بىستىتتەو، كە ئەو تاگرە لە گۆرى ئەو ھەلئىساو، نەيدەھىشت چركەيەكەش چىيە بژى.

ئەگەر حاجىيە شىتتە رۇبىيايە، ھەموو شتىك دەپرايەوہ... رۆژ بە رۆژ پتر دەرويش بەگى دەكەوتە بەر چنگى و تۆلەي كفنە سىپىيەكە و شمشىر و سەر و پى روتتەكەي لى دەكردەوہ. لەو رىگەيەدا دەستى بە پارەوہ نەدەگرت. چش لە ملك و مال.

لە حالىكدا نەيدەتوانى ئەو خەيالانە لە مېشكى دەرباوى، بەخوى دەگوت: ئەتۆ شىت بووى ماھىر. چما يەكىك شىت نەبووبى، ئەوئەندە رق ئەستور دەبى؟

مندالە ھەرە بچووكەكەي ھاتە لای. مندالەكەي ھەلگرت و لەباوہشى گرت. بەدەم ماچكردى مندالەكەوہ دەيگوت: "رۆلە، رۆلە گيان. رۆلەكەم، قلى قلى قلى..."

مندالەكە پىدەكەنى و ئەوئەندە پىدەكەنى. ژنەكەي چاوى لە گەمەي ئەو و مندالەكەي بربىو. ماھىر بە دەگمەن يارىي لەگەل مندالەكانى دەكرد. ئەو دەمانە نەبى كە زۆر بە كەيف و دەماخ دەبوو. لەو سالەي رابردوودا زۆر پىسى لى قەومابوو. دىيائى لى ببووە زىندان. مندالەكەي دانا و گوتى: "مەلاحەت گيان، دەچمە ئەدەنە. ئەگەر شتىك قەوما، تەلەفۆنم بۆ بكە. بۆ كرېستال پالاس، باشە؟"

ژنە سەرى بەرداوە و گوتى: "باشە."

گوتی: "هه موومان خه ریکین دهرۆین... هه موومان دهرۆین. رۆیشتن ئهسته مه. ئهسته م
چیه؟ دواى ئهوهى هه موو شتیك له دهست چوو، ئیتر مانه وه مانای چیه. چش..."
مه رسینى پى دهرانى. يه كه مجار له مه رسین دهریای دیتبوو. ئه و رۆژه ی وه بیر هاته وه كه
دهریای دیبوو. ئه و كات ته مه نی هه ر حه قده سالیك ده بوو. له شه مه نده فه ری دابه زیبوو و له و
شاره غه ربیه دا كه سی نه دهناسی. چوو بووه مه رسین دهریا بیینی. به یانی باران دایكردبوو و
دواتریش خۆشی كردبووه. ری و ری چوو بووه كه نار دهریا و له سه ر ته پۆلكه یه ك دانیشتبوو.
دهریا هه تا چا وه ته ری ده كرد سوور ده چۆوه. سووریا و قوراو. زۆر له دووروه ره ش
داده گه را، خۆ دهریا هه میشه ناوا نابی. له سۆنگه ی ئه و بارانه وه وای لی هاتبوو، به لām ئه و
له و رۆژه به دواوه هه ر به و جوړه ی دهریا هاتبووه به رچاوی. تامی تاله و تفت و تیكه ل پێكه لی
دهریای له میشكیدا مابۆوه.

مه رسین به ره وه خۆی راده كیشا. دلێ بۆ دهریای قوراوی تۆسقالیكي لی هاتبووه. مه رسین
ده میك بوو دهریای له بیر چوو بووه. حه ژمه تی دهریای لیخن له ناخیدا به خه به ر هاتبوو.
ماسیگره یه ی سپی به سه ر دهریا كه وه بالی لیك كردبووه و ده خوشی. هه ر مه لیكي دهریایی؟...
"ده چینه مه رسین."

له مه رسین قاوه خانه یه ك ده كاته وه. مانگی پینچ سه د لیره. پاره یه كی زۆره. قاوه خانه ش
نه كاته وه پیی به رپۆه ده چی. ته نانه ت هه و جیی به قوما ر و شتی واش نابی. ئه و بی ت و مانگی
پینچ سه د لیره دا هات هه بی، چما خودا لی گۆریوه قوما ریش بكا؟ هه موو رۆژی دوانیوه رپۆیه
ده چیتته ده م دهریا داده نیشی. منداله كانیشی وه به ر خویندنی دهنی.

به لām وه ك بلی فیلیك له گۆری بوو. ماهیر قاباچی تۆغلی، خودا كه ری نه كردبوو، كه
مانگی پینچ سه د لیره بداته ئه و. مووچه ی مو دیر ناحیه یه ك... زۆر سهیره. به لām بی ت و
پاره شی نه داتى و له مه رسین پشتی تی بكا، جا ئه ویش دهرانى چیی به سه ر دینى. كاتى
نه فه ریک قور به سه ر ده كه ی، ده بی تاگاشت لی بی. قوربه سه ر كردنی بنیاده میك یانی چی؟

یانی چی بنیاده میڤک بجهیته مهترسییهوه؟ دهرویش بهگ زۆری کوشتبوو. هەر ناماژه بکا، پیای بۆ دهکوژن. باشه دهرویش بهگ قهبولی دهکا؟ له نیوهندی بازارێ لهسەر هیچ و خۆرای پیایی بلینی تهتۆ قورمساغی. شتی وا دهبی؟ ههقیشتی. باشه گهوادبوونی ئەم و ئەو بهتۆ چی؟ ههسته، بهتۆ چی. دهی بیشیله، ئەوهیه ناکامهکهی. ئیستا دهربهدهر دهبی و دهنێردیه مهسین. دهت دهکهن. جا تهتۆش مهڕۆ. مهڕۆ بزانه چ دهقهومی. سهگباب. چما تهتۆ بنی رانت دهخورا لهگژ بهگ رۆچووی؟ جا بزانه چیت لی دهکهن. ههتا گۆر به گۆریان نهکردوی، بییچهوه و برۆ. خیراکه. ههتا ئەو کافره له ئەسته مبولی نهگهراوهتهوه، ملی خۆت بشکینه. گهوادای سهگباب. شاخهکانی له ئەستیرهکانیش تیپهریون، کوری ئەسته مبول نهماوه سواری کچهکهی نهبوین. کچی شارۆچکه ناتوانن به کوره ئەسته مبولی بلین نا. کوری سمیل باریک و کچانی. زۆریه یانم له سینه ماکان دیتوو. که له سینه مادا فیلمهکانیان دهبینن، وهخته بزایان شیت بن، جا مهخوازه رووبهروو خۆیان ببینن، هەر مهپرسه. خۆیان پی ناگری... .

بهرو پردهکه دهرویشت. بهبی ئەوهی بهخۆی زانیبی، له بازارهکه پهپیبۆوه. یهک دوو کهس سلاویان لی کردبوو، هەر ناگاشی لییان نهپبوو. شتیکی وهک گۆزانیی له بن لیوانهوه دهگوتوه. وهزمان هاتبوو که "قهوزه بهر چاوهکانی گرتوو. ئەمن دهڕۆم، چاو رهشهکه تۆ مینهوه، تۆ لییه به. ئەمن دهڕۆم..."

گهیشته پردهکه. چای له ئاوهکه بری. تهرکی ئاوهکه دهینرا. پینج شەش مانگیڤ دهبوو بهپینچهوانهی لووزهوی ئاوهکه مهلهی دهکرد. بایهکی قینک ههلیکردبوو. به دینامیت زۆریان ماسی گرتوو. ماسیی داماو. دوايي دهستیان کردبوو به خواردنهوه. گوتی: "تۆ، مینهوه."

ئیت لهوی دور کهوتهوه.

عارهب سائیم لهکوئییه؟ دهبی بیدۆزمهوه. عارهب سائیم بهگ کوره غهوارهیهکی، به تین و گور. پیشهکهشی ئاسنگهری بوو. زۆر لهگهلا قوماکهکهکاندا برادر بوو، بهلام خۆی قوماری نهدهکرد. دهمیشتی له ئارهق نهدهدا. بهلام له ئارهق خۆرهکان جوئی نهدهبۆوه. پارهی دهدا بهوانهی دهیاندۆراند و ئارهقی بۆ ئەوانهش دهکپی که پارهیان نهبوو.

ئاسنهوالهیهکی سوورهوهکراوی دهکوتا. پزیسک له ئاسنهکه دهبووهوه. بنهبانی دووکانهکه تاریک بوو. ئاسنه سوورهوهکراوهکه جار و باره پهردهی تاریکییهکهی دهدری. تا ئیستا سهری به دووکانهکهی عارهب سائیمدا نهکردبوو. سائیم هەر چای پیی کهوت، زهردیهکی له لیوانی گهرشا. سهرسورمانیکیش به چاوانیدا هات. ئاسنهوالهکهی له ئاوهکه رۆکرد. ئاوهکه چزی لیوه ههستا. گوتی: "بهخیر هاتی حاجی گیان. دهنگ و باس."

حاجی گوتی: "دەرۆم براله. ئیتەر کهس چاوی پیم ناکه ویتتهوه. ئیتەر پئی نانیمه وه ئەم شارۆچکەیه. هاتم ئاگادارت بکه مه وه."

"بۆکوی؟ بۆ؟ باشه بۆ دەرۆی؟"

"دوور ده خریمه وه. زۆر دوور، ده چمه ئەسکه نده روون. دەرۆیش به گ له دین ده هری بووه و گوتوویه تی ناهیلیم بژیی. هاتمه لات که... نه کا پیت و ابی ترسام. شتیکی دیکه له گۆرپییه. موویه که له و ماسته دایه. ئەمن هەر نازانم ترس چیه. چما بنیادهم له مه رگیش دهرسی؟ ناخۆ دەرۆیش به گ هەر به راستی من ده کوژی؟ مه گەر من چیم پئی گوت؟ ته نیا سوعبه تیکی ئاساییم له گەل کرد. به لām گۆیا له دلێ گران هاتوو و زۆریشی پئی تیک چوو."

"باشه بۆ ده تکوژی؟ بیت و به لایه کت به سه ر بئی، هه مووان ده زانن به فیتی ئەو بووه."

"وايه، به لām هەر ده شبی برۆم. ده شپۆم."

"یانی ده ته وی برۆی، ها؟"

"ده مه وی برۆم. ئەویش بۆ ماوه یه ک درێژ. به لām مانگی شه ویك دیمه وه سه رتان لی"

ده ده م."

"هه ی یی ی."

"ئیتستا تو پیت وایه ئەو کابرایه ئەمر ده کا بمکوژن؟"

"لیی گه ری. بۆ ده بی ئەمری کوشتنن بکا؟ ئیتەر ئەو سه رده م نه ما. ئیتستا هەر پئی له

میرووله یه ک بنیی، سه رت هه لده قه نن. که یفی خۆته چ کاره ی. جا به گی یان پادشا. مه حاله. به لām ئەگه ر هەر بریارت داوه برۆی، برۆ."

"ژن و منداله که شم ده به م. منداله کاتم ده نيمه به ر خویندن. زیاتریش له به ر منداله کانه که

دەرۆم. ئەگه ر لیره بن، ده رس و مه رس ناخوینن و ئاخریه که شی وه ک خۆم به ره لالا ده رده چن. به لām

له وی دهرسی ده خوینن و بۆ خویان ده بنه پیاو. نا، نا، له دەرۆیش به گ ناترسم. له مه رگیش

ناترسم. مه رگ ده رمانی نییه. ئەو حوشتره له به ر ده رگای هه مووان ده نوی. وه ک ده لێن هه مووان

قافله ی به ر و دواين. ئاخۆ کهس ده توانی له چنگ مه رگ ده رچی؟"

"نا، نا، نابئی."

"ده ی باشه. مالاوا. ئەمشه و وه ره باخچه ی عومه ر. به زم و ئاهه نگیك بۆ هه قالا ن ده گرم.

به زمیك بۆ هه موو هه قالا ن، که گه ر دوون سه ری سوو ر مینئی. چه ندی دلّت ده خوازی پارهم

هه یه."

به كهيفخوشيهوه سائيمى بهجى هيشت. له خوَشِييان بالى گرتبوو. له بازاړى تووشى ههر كهس دهبوو، سلاو و چاك و چوَنبى لى دهكرد و دهگوت: "تيره بهجى دېلم. خودا بتانپاريزى برادرينه. دهرؤم بؤ نهوهى مندالنه كام بنيمه بهر خوِيندنى، با بچنه زانكو. نهگينا هيندهى ميَشِيك ناترسم له گهواديهكهى دهرؤيش."

ههر دهرؤيشت، خهلكه كه ويكرا قاقايان دهكيشا. دهيانگوت كوپره وهرن بزنانن كى دهيهوى مندالنه كانى بنيتنه بهر خوِيندنى. نهوهيان دهگوت و قاقايان دهكيشا.

چووه ناشهكه. چارى برييه نهو ناوهى به هاش و هووش له لووساوكهوه دهرؤايه كؤرهكهى ناشهكهوه. ناشهكه بوئى ناردى لى دههات. ناوهكه، دهبووه تؤز و كهف. كهف. هاشوهوش و گرمهى ناوهكه گوئى پياوى كهردهكرد. ههراى كرد: "هوى ي ي، دهمهوى برؤم. بهلام نهك له ترسان، گووى سهگ به گوږى بابى وهى له مهرگ دهرسى..."

له نهكاو مهرگ لهبههر چاوى قوت بووه. له پر خؤى بهمردوبى هاته بهرجاو. دهست و پيى سپر بوون. نهو مهرگه سهمهريهكهى تال و نهستهمه. له هيچ شتيكى ديكه ناچى. گالتهى پى ناكرى. بنيادهم دهفوتى و تيدا دهچى... بؤ تاهاهتايه. ئيتر ناشيئتهوه. سالا و مانگان تيدهپهپرن و بنيادهم ئيتر نييه و نييه. گوشتيشى كرم دهخوات. ئيسك و پرووسكى دهرؤى. كاژهلاك و كاسهسهرى له گوږستانان ديتبوو. ديتبووى و نهيتوانيسوو سهيريان بكا. بؤ سهيركردنيش نابن. مهرگ زؤر دژواره، زؤر... بنيادهم دهرمى و ئيتر هيچى لى نامينيئتهوه. هيچ شتيك.

به ههلهداوان لهوى دور كهوتهوه. مانهوهى له شارؤچكهكه، تهنانهت بؤ چركهيهكيش حهرامه. نهو سهكه پياو دهكوږى. بى تهملا و نهولا.

چيى نهمابوو خوږ ناوا بى. يهكهوږى بهرهو مالهكهى راي كرد. ژنهكهى وهك جارى جاران، به مرچ و مؤنييهوه بهپيرييهوه چوو. نهو ژنه قهت زهرديهكهى نهدههاته ليوى. بهلام ژنيكى فيداكار بوو. دايك بوو. دايك، ژن بوو. ژنيكى بهتهواو مانا. شاي ژنان. نهريمان.

"ديسان چ بووه ژنهكه، قورث بهسهرداكدروه؟ نينوچاوانت بكهوه بزائم. پى بكهنه گيانهكه، پى بكهنه. خهريكه دهرؤين. دهچينه نهسهكهندهروون... لهوى دهژئين. مندالنه كانيش دهئيرمه خوِيندنى."

ههموو مانگيش پينج سهد ليرهمان بؤ دهنيرن. چاو سهيرى نهو ههموهه پارويه بكه... "ژنه، پتر نينوچاوانى تيك نا. پارهى وا زؤرى، گهلى جاران پى ديتبوو. بهلام چما بهدهستيهوه دهمايهوه؟ دهيزانى پاش سهعاتيكي ديكه ههمووى به ناوى دادهدا. دهستى برد و گوتى: "بهشيكى بده به من."

هەرچەندى لە چنگى دەرھىنابايە، بە قازانچى بوو. حاجى چەپكى دراوھەكەى بۆ فرۆى دا و گوتى: "ھا، هەر هەمووى بۆ تۆ. پارەى قومار نىيە. پارەى كۆچكردنە."

دراوھەكە، بلاو بووھو. ژنە دەستى كرد بە كۆكردنەوھيان. "بړيكم بەدەيە. دەمەوى جىژنەيەك بۆ ھاوړيكانم بگرم. كۆړيک بۆ دابراغان. ئيتړ دەبى بړۆين. لە زېدى خۆمان دەر دەر كړين. لە نىشتمانەكەمان دەر دەر كەن. دەر وپيش بەگ، خۆ دەستى لەسەر دەست دانەناوہ. داويكى بۆ ناويئەتەوہ. بىستومە پياوى داناوہ بكوژن. بىستوتە؟ ئەگەر زۆر زوو دەر نەچين، سەرمان بە فەتەرات دەچى."

ژن: "ديارە دەست لەسەر دەست دانانى. ئەتۆ دەچى و لە نيوەندى بازارى و لەبەر چاوى دۆست و دوژمن شرت و شووى كابرايەكى ئاوا مەزن دەر دىنى، دەشتەوئى ئەو كارى بە كارتەوہ نەبى؟ جا مادام وايە، هەتا دەر نەنگ نەبوو، گيانى خۆت نەجات بەدە."

حاجى بە پيئەنەنەوہ گوتى: "چ نىيە ژنەكە. مەسەلەى كوشتن و شتى وا لە گۆړى نىيە. ئەو چووئە ئەستەمبولى و بەو شارۆچكەيەدا نايەتەوہ. گوتوويەتى ئەمن ئيتړ دواى ئەو دەر دەى حاجىيە شىتە پيى دام، ناتوانم روو لەو شارە بكەمەوہ. مەسەلەى كوشتن نىيە. بەلام شتىك لە گۆړيئە، چيى دەكەم ئەقلم نايەرى. ئەو روپشت و ئيمەش دەر وپين. مانگى پينچ سەد ليرە، مووچەى پاريزەريئەكە. دەسال، پازدە سالان، مانگى پينچ سەد ليرەمان بە دەست دەگا. جارئ ئەو پارەيە راگرە. چەند روژتيكى ديكە ليرە بار دەكەين. ئەگەر نەشرۆين، چ نابى. پاريز، خراب نىيە. بەدەردى گۆتەنى، مالى خۆت توند بگرە و كەس بە دز مەگرە. ئيتړ لەو شارە وەرەز بووم. ئەگەر تا قيامەتيش ليرە بيمنىيەوہ، وەك كلكى ئيستړ نە دريژ دەبييەوہ و نە كورت. نازانى دلّم چەند خۆشە ژنەكە. وەختە بفرم. زۆر بەكەيف و بە دەماغم. مندالەكانمان لە مەدرەسەى بالا دەخوين. وەك مندالەكانى دەر وپيش بەگ..."

يەكيك لە مندالەكان لە لاشيپانەى دەرگاكدە دانىشتبوو و بەدەم هەللووشينەوہى چلمەكەيەوہ، شولكيكى دەتاشى. مندالەكەى هەلگرت و لە باوہشى كرد و گوتى: "دەرس دەخوينى و بۆخۆت دەبييە پياو. هەر بۆيە دەست لە مال و زىدەكەم هەلدەگرم. كچەكەشم دەنيئە بەر خوئندنى. وەك كچەكەى دەر وپيش بەگ لەگەل هەيتو مەتيوان دلدارى دەگا. با بيكا. كچ بۆ دلدارى لەدايك بووہ. چما لەسەر ئەوہ پياو دەكوژن؟ كچەكەم با هەم دەرس

بخوینى، هم له گه‌ل كورپه نهسته مېوڼى دلدارى بكا. با له كچوڼه كه‌ى ده‌رويش به‌گيش خراپتر بكا. كچى دلته‌ر له‌و سه‌رده مه‌دا په‌سنده.

ژنه به بزهبز سه‌يرى مي‌رده كه‌ى ده‌كرد.

"بياوه كه ده‌لڼى شيت بووى. كه‌واته ته‌توش پي‌ده كه‌نى و ئيمه نه‌مانديتووه. پى بكه‌نه گيانه كه‌م، پى بكه‌نه نازداره كه‌م..."

"با بخوینى. كچه كه‌م دهرس بخوینى و گانې بدا. گانده‌ريكي خوینده‌وار له فريشته‌يه كى نه‌خوینده‌وار باشته‌ر. كچه كه‌م گانې دده‌دا، به‌لام نه‌وه‌نده‌ش ده‌خوینى تا ده‌بيته دكتور. نه‌ريمان گيان. خوت بو سه‌فه‌ر ناماده بكه و به‌كه‌سيش مه‌لى. بروانه ژنه كه، جوان گوى بگره بزانه ده‌لڼم چى. نه‌من له ترسان نييه ليره‌ دهرپوم. له‌به‌ر دواړوژى منداله‌كافه كه خوم فيدا ده‌كه‌م. دهرفه‌تيكه و هه‌لكه‌وتووه و نابى له‌كيسى بدين. كه‌لوپه‌له‌كان كو بكه‌ره‌وه. يه‌كه‌ورى ده‌چينه نه‌سكه‌نده‌روون. به‌كه‌سيش نالڼى ده‌چينه كوى. نا، نا، هه‌ر كه‌سيش ليتى پرسى، بلڼى، حاجى ماميكى هه‌بوو، له‌كاتى ره‌شېگيره‌كه‌دا شوين‌بزر بېوو. ئيستا دواى چند سالان نه‌و مامه‌ى هاتووه‌تووه. زوريش ده‌ولمه‌نده. حاجى كردووه‌ته كورى خوځى و له دارى دنيايه، له حاجى زياتر كه‌سى نييه. نه‌و ناردوويه له‌دوومان و ده‌چينه لاي نه‌و. باشه؟"

ژنه پرسى: "هه‌ر به‌راست؟"

"به‌لى، چوڼى ده‌لڼم هه‌ر وايه. له‌و پاره‌يه سه‌د ليره‌يه كم بديه با بچم جيژنيك بو براده‌كه‌نم بگرم."

منداله‌كه‌ى دانا. دراويكى سه‌د ليره‌يبى وه‌رگرت و خيرا وه‌ده‌ركه‌وت. خوځ خه‌ريك بوو ناوا ده‌بوو.

له پيشدا سليمانى له قاوه‌خانه‌كه‌ى توفيق دوزيبه‌وه و گوتى: "خه‌ريكه ده‌رپوم سليمان. ليره ده‌رپوم. ناغاكان له زيډ و نيشتمانه‌كه‌ى خوم دهرم ده‌كه‌م. بروانه سليمان، نه‌مشه‌وه هه‌تا به‌يانى جيژنه‌يه. خوانى مالاوايى. نه‌گه‌ر نه‌رپوم ده‌رويش به‌گ به‌لايه‌كم به‌سه‌ر ديڼى. ده‌بى پرپوم. بيست سالا دواتر، پاش مه‌رگى ده‌رويش ديڼه‌وه. به براده‌ران رابگه‌يه‌نه. هه‌موان. به كو‌سه‌دوران و نووريبه‌ شهل و نه‌وانى ديكه‌ش..."

نه‌و شه‌وه هه‌موو براده‌ران له باخچه‌كه‌ى عومه‌ر كو بوونه‌وه و هه‌تا به‌يانى راکييان خوارده‌وه و سوعبه‌تيان كرد.

حاجی دەستی کردبووە گریان و دەیگوت: "ئێوه لێرە وەمێنن برادەرینە. ئاغا و بەگەکان من شاربەدەر دەکەن. کورپە ئەو دنیایە بۆ ئەوانی نامینتتەو. ئەوان حاجییە شیتتەیهکیان تەحەمول نەکرد. دەنا تۆ بلی، دوو قسە چ بوو ئاوا... چما ئیمە هەموو رۆژی سەد جاران بە یەکتەری نالیین گەواد؟ نەیانتوانی حاجییە شیتتەیهک تەحەمول بکەن، و ئیستا دەیانەوی بیکۆژن. ئەویش بەبێ ئەو دی تۆزێکیان لێ بترسی، دەچی و دەلی، ئەمیش، هەر کەسە نەیهویم، نامەوی. بەلام خۆ حاجی تا هەتایە ئێرە بەجێ ناهێلی. دیسان دەگەریتتەو. دەویش پێرە و سلار دەبیتتەو و حاجی گەنجە. هەر دەرویش بەلادا هات، حاجی دیسان دەگەریتتەو شارۆچکەکی." "

کە دەیگوت، ناتوان تەحەمولی بکەن، لەخۆباییبوونیکی پێو دیار بوو و ئەوئەندە بەخۆی دەنازی هەر مەپرسە. لەسەر یەک بە یەکی وشەکان رادەووستا و دەیگوت: "ناتوان تەحەمولی بکەن. حاجییە شیتتەیهکیان لەو شارۆچکە گەورەیدا پێ راناگیری. دەی باشە. قەیناکا. ئیمەش پشت لە نیشتمانمان دەکەین و دەروین برادەرینە..." "

ئەو ئیمە؟ چما ئیمە ژنن؟ چما دەهێلن برادەرە کەمان بکوژن؟ ئەتۆ نابێ برۆی. ئیمە دەرهقەت دەرویش بەگ و هەموو بەگەکان دێن." "

ویکرا گوتیان: "دەرهقەتی دێن."

ئەوانی دیش گوتیانەو: "خەلک بەهێزترە یان بەگ؟"

حاجی هەستایە پێ: "ئەنگۆ خۆش بن برادەرینە. هیچ کەس ناتوانی حاجییە شیتتە لەو شارۆچکەیه دەر بکا. پیتان وانەبی، حاجی لە ترسی گیانی دەروا. خەلک بەهێزترە یان بەگ؟ دەو دیارە خەلک. من ئەوهم لێ سوورە. کاتی ئەوان دەمرن، مەلک و مالا و ژن و مندالیان لەپاش جێ دەمینی. بەلام کە ئیمە دەمرین، هیچمان لەپاش بەجێ نامینی. هەر بۆیە ئەوان هەمیشە لە ئیمە تۆقیون و ئیمە لەوان ناترسین. کەوابوو هەر ئێوه خۆش بن. مەسەلە شیتتەکی دیکەیه. حاجی دەروا بۆ ئەو دی مندالەکانی بنیترتە قوتابخانە یالا."

یەکیگوتی: "با بیاننێری و هەر کامەیان بنه کەلە پیاوتیک."

حاجی: "کچە کەشم دەنیمە بەر خویندنێ. جا لە ئەستەمبولیش. ئەگەر یەکیگوتی هات و گوتی، کچە کەت خەریکی شتی لایە، دەلیم با خەریک بی..."

هەتا بەیانی کەیف و چەپلە بوو.

له شارۆچكە كەدا كەسى نەدەناسى. لەویش كەس ئەوى نەدەناسى. كەسى شك نەدەبرد
 بچیتە لای و سوعبەتییكى لەگەڵ بكا و تۆزىك دلئى سووك بى. له سەر مۆبلىك پال كەوتبوو و
 بىر و خەيال بردبوویان. جار جارئ دەیهوویست هەستى و بچیتە دەرى، بەلام دەسبەجى پاشگەز
 دەبوو. بچیتە كوی؟ چ بكا؟

له دەرهوه، هەتاوه كەى پىش نیوهرۆ هەر دەهات و گەرمتەر دەبوو. چەند مریشكێك له
 سببەرى شۆرە بییە كەدا چینهیان دەكرد. جووچكە وردەكان له دەوریان بلاو ببوونەوه. ماوهیهك
 سەیرى شۆرە بییەكە و مریشكەكانى كرد. مۆبلەكە قوماشكێكى هەوریشمینی سوورى بەسەردا
 درابوو. قوماشكێك كە له توركمانە كۆنەكان بەجى ماوو. بەرى دەستی بە قوماشە
 هەوریشمییەكەدا هیئا. برسیى بوو. گىرفانیشى پر بوو له پاره. هەمیشە حەزى لى بوو بچیتە
 شارى و تىیدا بگەرى؟

زۆر لەوه پىش، ئەو دەمى منداڵ بوو، شەویکیان، سەعاتیكى ماوو رۆژ بىتەوه، بە پىدزە
 له كەپرەكە هاتبوو خوارى و هەتا دەم زۆنگاوهكە راى كردبوو و له بن ئەو شۆرە بییەى سەرى
 چلە شۆرەكانى گەیبوونەوه عەرزى، كرووشەى كردبوو. دلئى پر بوو له ترس و خۆف. له هیچ
 كویۆه سەریوێك نەدەهات، بەلام لوورەیهكى درىژ بەردەوام له میتشكیدا دەگەرا. جار بە جار
 پتر زراوى دەچوو و پتر خۆى گرمۆلە دەكرد. باشە بۆ له جیویانەكەى هاتبوو دەرى و خۆى
 گەیاندبوو بن ئەو شۆرە بییە؟ نەیدەزانى بۆ. ناخریبەكەشى هەر نەیزانى.

بەردەوام خەونى دەدى. خەونى سەیر و سەمەرە. له خەونیدا هەوره سببیهكان دەهاتنە
 سەر زۆنگاوهكە. هەورهكان پەیتا پەیتا له زۆنگاوهكەوه بەرهو رووبارەكەى جەپهان دەكشان.
 دواى ئەوه له رەهز و گابەردەكاندا دەنوست. رەهزى رژد و هەلدیڤر و پر له هەلۆى گەوره
 گەوره. هەلۆكان بالیان جووت دەكرد و له چەقى ئاسمانەوه بەرهو زۆنگاوهكە لوور دەبوون.

وهك قهله ره شه يهك. هاشوهوشه كه يان هممو دهشته كه ي داگرتبوو. خهون بوو يان راستي؟
لبي روون نه بوو.

هاوين بوو. كينلگه كان وشك داگه رابوون. دهشته كه دهره وشا يه وه. به نيو كينلگه كاندا به ره وه
ئاوايي كه وتبووه ري. خه يالا بردبووي. له نه كاو گوئي له هاشوهوشيك بوو. كه ئاوري دايه وه،
ماريكي ره شي ديت. كلكه بريقه داره كه ي له لاقى دا و تپه پري. ماره كه قهله مبارزي ددا. به
پيچه وانه ي ره وتي ماره كه، گه رايه وه و غاري دا. ههتا پشوري تيدامابوو راي كرد. دواي نه وه له
نيوه راستي رييه كه لبي ديژ بوو. هه ناسه ي دهرنه دههات. له ترسي نه وه ي نه كا ماره كه شويني
كه وتبي، خويني به دهماريدا نه ده گه را... خو ي قه بوولي بوو، كه سيكي ترسنوكه.

ههتا نيوه رږ هه روا بي جورله مايه وه. ته نانه ت نه يده تواني سه يري نه وه دار بييهش بكا
سه ري چله كاني گه يشتبوو سه ر عه رزي. جووچكه كانيش له به رچاوي ون ببوون.
ههستا و به بي نه وه ي بزاني ده يه وي چ بكا، به هولله كه دا كه وته هات و چو. دهسته
بيته زه كاني به لاته نيشتي دا شو ر ببوونه وه.

له پر، له پليكانه كانه وه به خيزايي هاته واري. به په له كه وته ري. گه لاي داره هه نجيره كان
له بهر توژ و خو ل ديار نه بوون. هه شيمه ته كه له پشت سه ري ماهيري كفنپوشه وه، له ته نيشت
نه وه دار هه نجيره راوه ستابوو. هه لا بوو.

له شويني هه فته بازاره كه چاوي هه لينا. چهند وهرزيري شو ل و چلكن له وي تخيل ببوون.
له ولاتره وه كاميونيك راوه ستابوو. گه نجيك هه راي ده كرد: "نه دهنه، نه دهنه. جهيهان، جهيهان."
چونه سواري نه وه كاميونه بي و بچيته نه دهنه. له نه دهنه چ كاركي هه بوو؟ نه شوينيكي
ده زاني و نه كه سيشي ده ناسي. له گوندي، كابرايه كي نه دهنه يي به ناوي ره جهب ناسيبوو. ره جهب
گه نجيك خوينگه رم و رووخوش بوو. به لام چوني دوزيبا يه وه؟ خو ناو و نيشاني لي وهرنه گرتبوو.
ده لي نه دهنه بي سه ر و بنه. بنياده م تيدا ون ده بي. هيج لي ره ناچي. بي سه روبنه. نه گه ر بچيته
نه دهنه و ده ستيش به خويني نه ويه گلاو نه كا... دايكي چيي بي ده لي؟ ده رويش به گ ده لي
چي؟ گولعوزار ده لي چي؟ ده لين ترسنوكه و پياويكي وهك حاجيه شيته ي بي نه كوژرا. ده لين،
نه وهش كوره كه ي مه همود، ناگر هه ر خو له ميشي لي به جي ده مي ني.

له نه دهنه وه ده چوه هور دووي چواره م. سواري شه مه نده فهر ده بوو و ده رويشت.
شه مه نده فهر نه ديتبوو. هه ر ده تگوت خانوي ره شن و به دووي يه كتريدا ريزت كر دوون.
دووكه كه ي هه موو ده شتي دا ده گرت. دووكه ليني وهك گه واله هه وري رهش... چياكاني

وان... وان دهریای ههیه، لهوی بهفر و کرپوه و بارن کردوویه ته قیامه تی و بنیاده می تهنگاو کردوو و دهست و پیی بهستوویه تی. ساڵ دهی دوازدهی مانگی بهفر باریوه و خویشی نه کردوو تهوه. شلیوه و بۆران. دایکی ده بگوت: ده لئی ته رزه به نه رم بووه تهوه.

"ئه ده نه، ئه ده نه. جهیهان، جهیهان..."

دنیا له دهووبه ری کاول بوو و ههر ئهوی تیدا ما. تاریکییه که رهوییه وه. به رهو کامیۆنه که وه پری کهوت. پارهییه کی زۆری پی بوو. له ته نیشت کامیۆنه که، له ته نیشت تۆیه کانی داوه له لای چهپیه وه راوه ستا. به ترسه وه دهستی له تۆیه (تایه) کانی دا. کامیۆنه که سی ژنی تیدا بوو و پۆلیکیش پیاو. ئهوانه دهچونه ئه ده نه. دهتگوت له رزیکی له گیانی گهرا. دردۆنگ بوو، سوار بی یان نا. دهستی له سهر تۆیه کامیۆنه که دانا. تۆیه که سارد بوو وه که سه هۆل. خیرا دهستی کشانده وه. پیاویک به سی ره ی چاو لپی ده روانی. گهراپه وه و به په له و به هه شتاو لهوی دوور کهوته وه و تاویک دواتر که سه ری هه لئنا، گه شت بووه نیوه ندی بازارپی.

جیپیک به ته نیشتیدا تیپه ری. چاوه کانی به شوین جیپه که دا رویشتن. پیاویک له جیپه که دا دانیشتبوو ههر دهتگوت ده رویش به گه. به لām، ههتا ئه سپی سووری مه یله وقاوه بی و ئه سپی رهش له دنیا به دا بمینی، ده رویش سواری ئه وه نه فره تییا نه نابی. ئه سپ جوانی و خشلی پیاوه. به رهو بازارپی ئاسنگه ره کان روپی. ئاسنگه ره کان یه که پشوو کۆتکیان ده وه شاندا. راوه ستا و چاوی بریبه ئاسنگه ریک، که ئاسنه واله یه کی سووره وه بووی دا بووه بهر کوتکان. بیری کرده وه که بنیاده م ده بی بیته ئاسنگه ر. ئاسنگه ریک لیزان. ئاسنگه ر قهت برسی نابی. بجیته ههر کوی و ریت بکه ویته ههر ولاتییک، هه وچار و گاسن و مازه ی عاره بانه یه که ههر پیویست ده بن دروست بکرین. له نه کاو گوپی له دهنگیک بوو: "یوسف جوق یوسف."

دهنگیک بوو وه که دهنگی باوکی. ئاوری دایه وه و روانی. به لām که سی نه دی.

ئیسنا ئه گه ر ئاشنایه که، براده ریک له و شاره هه بوایه، دهچوو سوغه تیکی له گه ل ده کرد و له و ته نیاییه نه جاتی ده بوو. پاشه و پاش گهراپه وه. شوسته که به رده چن کرابوو. که ده رویشتن، پیی له سهر به رده سپیه کان داده نا. پاک و خاوین بوون. ماستت له سهر رو کرد بایه بیس نه ده بوو. شووشه ی په نجه ره ی مالتیک بریسکه ی هات و له چاوی دا. له که باجانه یه که وه ژوور کهوت و به شاگرده که ی گوت: "که بایتکی ئه ده نه."

كەبابخانەكە پۈر بوو لە دووكەل و چەورى. دووكەلەكە قورگى بنىيادەمى دەبرژاندەوہ. كەبابەكەى خوارد. لىرە ھەستى بە غوربەت نەكرد. زۆر چوو بووہ كەبابخانەكان. ئەگەر لىبى سوور بوايە كەبابچىيەكە دەنگى ناك، ھەتا عەسرى لىرە دادەنيشت.

بازار ھەر دەھات و قەرەبالغتر دەبوو. دەستەبەك پىياو بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد. ئەوہ چ قسەكردنىكە؟ بنىيادەمى تەپۆشيش جار و بارە بەويدا تىدەپەپىن. بەخۆى گوت: "ئەوانە ئاغان. ئەوانە دوژمنى دەرويش بەگن و ھەمووشيان ژنەكانيان كلاويان بۆ دەدروون. ھەر باى خەيالىشيان نىيە، كە ژنەكانيان چ دەكەن. ھەر بۆيەش دەرويش بەگ رقى لىيانە... ئىرەبى بە جلوبەرگى خەلكەكە ھات.

ديسان گەرايەوہ شوپنى حەفتەبازارەكە. كەس ئاوپى لە شانى چەپى دايەوہ، چاوى بە عەلى ئەفەندى كەوت كە لە دووكانەكەيدا دانىشتىبوو و كتيبى دەخويندەوہ. لە دلدا گوتى: "وہ جاغت كويز بىتەوہ پىياو، لە بەيانىيەوہ لىرە دانىشتووہ سەرى لەو كتيبە ناوہ. چ باسە پىياو؟ توخوا كتيبىخويندەنەوہش بوو بە كار؟ كەسش ناويرى تخوونت بى. بىستومە كابرابەكى جوامىرى، پشت و پەناى ھەژارانى و دوژمنى بەگ و ئاغاكان. بۆ ئەوہى ناوت بزپىنن، پەلەكيان لەسەر شانت دا، ئەگەر دەتوانى بىسپەرەوہ. لە زيندانى برادەرى باوكم بووى. ھەر كەس ھاتووہتە لات، بە ناھومىدى نەگەراوہتەوہ. ئەوئەندى پىت كراوہ، چاكەت لەگەل ھەموو كەس كردووہ. مەھەمت بۆ دەرد و ژانى تەنانەت دوژمنەكەشت دۆزىوہتەوہ..."

ھەر لەوى لەسەر بەردىك دانىشت و بەبى ئەوہى چاوى بترووكىنى، چاوى بربىيە عەلى ئەفەنى. عەلى ئەفەنى ھەر جارىكى سەرى لەسەر كتيبەكە ھەلدەگرت، ھەتاوہكە چاوى ئەزىيەت دەدا و پەيتا پەيتا چاوى دەترووكاند. لەوانەش بى لە سۆنگەى زۆر خويندەوہوہ ئاوا چاوى بترووكىنى. ئەو مال كاو لە ھەر ماندووش نابى لە خويندەنەوہ. بووئە ئىسك و پرووسك. دەموچاويشى ھەر ھىندەى لەپە دەستىك دەبى. ئەو ھەمووہ كارەشى لەدەست دى. وەك دەلپن، كورى بىوہژەنىك بووہ، ھەر بستىك مندال بووہ كە باوكيان كوشتىبوو. كەسش نايە عەريزەبەكى پى بنووسى. لىبى دەسلەمىنەوہ. دەلپن خوينى لە قەلەمى دەچۆرى. بەلام ئاغاكان خەلكى لى دەتوقىنن. زۆریش ترسنوك بووہ... رۆژانى كۆبوونەوہ مەكىنەى تايبەكەى ھەلگرتووہ و پەناى بردووہتە بەر چىاكان. چ بكا لە نىو ئەو ھەمووہ خەلكەدا؟ داماوہ نەترسى چ بكا؟ خو ئاغاكان دەستيان پىي راگەيشتبا، خوينيان دەمشت.

باشه ئەو ھەمووھە بۆچی دەخوینیتەوہ؟ چ دەخوینیتەوہ؟ بۆچی دەخوینیتەوہ؟ دەی باشه ئەو ھەمووھە کتیبەت خویندووہتەوہ، دەی بۆخۆت ببه بە ئاغایەك، برای من، کاکى من، چما دەھیلن ببتە ئاغا... دەیانگوت باوکی ئاغایەکی گەورە بووہ، خویشی بە رەجەلەك دەچۆوہ سەر ھۆردووی چوارەم. دەرویش بەگ باش دەزانى. دەرویش بەگ لەبەر ئەو رەجەلەكە بەرزەى، زۆرى خویش دەوى.

لە دلى خویدا گوتى: ئەگەر سکالاىەكم ھەبوايە پيم دەنوسى. بۆ نوسىنى سکالاكەش دە لیرەم دەدایى، چووبا کتیبى پى کړیبا و خویندبايەوہ. چىی پارەى دەکەوتتە دەستى دەیدا بە کتیبى کوفر.

عەلى ئەفەندى لەو کاتەدا سەرى لە سەر کتیبەكەى ھەلگرتبوو و بە دەم چاوترووکاندنەوہ، زۆر خویمانە سەرى گوندىيەكى کرد کە بەویدا تیدەپەرى و بزەيەكى ھاتى. يەكینكى ئاوا زەردەى بیتی، خراپەى لى ھەلئاوەرئى. دەموچای خراب، جوړیکى دیکەيە. مەھموودە کوردەى باجم بە برادەرەکانى گوتبوو، گیان و دایک و ناموسم تەنیا دەتوانم بە دەستى يەكینک بسپیرم و پشتى لى بەکەمەوہ، ئەویش ھەر عەلى ئەفەندییە و کەسى دى.

دەبى بچم و قسەى لەگەل بەکم. بەلام قسەى چى؟ لەو کاتەدا عەلى ئەفەندى سەیریکى کرد. سەرسووپمانیکى مندالانە لە چاوەکانیدا شەپۆلى دەدا. دوايى نەرمەبزەيەك لە سەر لیوہەکانى پشکووت و لەدەموچاوى گەرا. باشە بچى و قسەى لەگەل بەکا؟ چىی پى بلئى؟ لەو دەمەدا بە زەینیدا ھات کە دەچى و دەلئى، کورپ مەھموودە کوردەيە. دەیانگوت عەلى ئەفەندى مەھموودە کوردەى زۆر خویش دەویست. بە دیتنى کەیفخۆش دەبى، وا نییە؟ لە سەر ئەو بەردەى دانیشتبوو، ھەستا و زەردەيەك بەسەر لیوہەوہ، بەرەو دووکانەكە کەوتە رى.

عەلى ئەفەندى بە دەنگیکى گر و گەرموگوپ و خویمانە و پر لە دلنیايیەوہ گوتى: "فەرموو براکەم."

یوسف منگەمنگیکى لیوہە ھات و گوتى: "ئەمن کورپ مەھموودە کوردەم. بیستوم ئەتۆ برادەرى باجم بووى. دایکم دەلئى، باجم تۆى زۆر خویش دەویست."

عەلى بە پیکەننەوہ گوتى: "ئا ای... باوکتم زۆر خویش دەویست. چاو و دلئ پیت روون بوو. ماشەلا، ھەزار ماشەلا بۆخۆت بوویەتە پیاویكى تەواو. دەى دایکت چۆنە؟ ئەو باشم دەناسى. کە لە زیندانى بوو، سەرى دەدام. باوکت پیاویكى مەزن بوو. بوو بە قوربانى ئەو

به گه بیناموسانە. ئەوان باوکتیان بە کوشت دا. ئااا، ئە گەر مەحموود زیندوو دەبوو، ئەو بەگ و ناغایانە دەباندی. لە زیندانی چاوی کرابۆوه.

یوسف چاویکی لێ کرد. ئە گەر ئەو کابرایە لە زیندانی لە گەڵ باوکی بووبی، ئەو کات هەر مندالێک بوو.

عەلی ئەفەندی: "لە پیشدا زۆری خۆ راگرت. باوکت "بەگ" ئە کە خۆی وەک خودا دەپەرست. کە باسی بەگە کاتم بۆ کرد، مانگێک قسە ی لە گەڵ نە کردم. بە لām ناخریبە کە ی تیگە یشت. گوئی، سەد خۆزگە پیشتر تۆم دیتبا. ئە گەر لێرەم نەجات بی، باش دەزانم چ دەکەم. ئێمە خەریکە پێخوست دەکریین و ئەوان خۆش رایدەبوین. ئەتۆ، ئەتۆ وریا بە و هیج شتێکت بەفیدای بەگە کان مە کە. ئەوەندە ی پێت کرا، خراپەیان لە گەڵ بکە."

لە کاتی قسە کردنیدا زەر دە ی لە لێوی نە دەروییە وە. یوسف بە نارهەتییە وە گوئی: "دەرویش بەگ ئەتۆ ی لە مزەفەری کوری خۆشتەر دەوی."

"ئەمنیش ئەوم خۆش دەوی. پیاویکی خراپ نیبە. بە لām ئەمن بێزم هەل دەستی لە وانە ی پیاو دەکوژن. پیاوکوشتن کاریکی دزیو. جوامیڕیکی وە ک مەحموود بوو بە قوریانیی ئەو."

یوسف: "دایکم دەلی، بابت زۆر ترسنۆک بوو. ئەتۆ بابت لە نزیکە وە دەناسی، تۆخوا پێم بلێ هەر بە راستی ترسنۆک بوو؟"

عەلی ئەفەندی بەو پرسیارە مندالانە یە ی زۆر پێکە نی و بە پێکە نیبە وە گوئی: "چما پیاو هە یە نە ترسی یوسف گیان؟ بنیادەم دە ترسی. ئەمنیش لە ترسان زراوم چوو. ئە ی دایکت چۆنە؟"

یوسف خێرا و بە ساردی وە لām ی دایە وە: "باشە."

ئە و جار گوئی: "دایکم دەلی، خالوانم لە هە یج ناترسن."

ئێتر چاوی لە چاوانی بری و چاوە پێی جواب بوو.

"پیاو نیبە نە ترسی، یوسفە کە م."

یوسف ویستی هەستی. عەلی ئەفەنی گوئی:

"خۆزگە پتر دادە نیشتی. چار و دلم بە دیتنی کورە کە ی مەحموود روون بۆ وە. بابت پیاویکی

باش بوو. زۆریش زیرە ک بوو. ئە گەر ئەو نە دەبوو، ئەمن کە ئە و کات هەر بستە مندالێک بووم،

لە زیندانی دە یاغواردم. حە و جیت بە هەر شتێک بوو وەرە لای خۆم. سلای دایکت دە گە یە نم."

"بە سەر چا و."

له دووكانه كه هاته دهري. هەر تۆزىك دوور كهوتهوه، بهخۆى گوت: "ئەمن پىاو ناكۆژم. زۆرىش ترسنۆكم. لەو دنيايهدا بنيادهمىك نىيه نەترسى."

عەلى ئەفەندى بىرى كردهوه و گوتى ئەو كورە كىشهيهكى هەيه... شتىكى له خەيال دايه، بهلام چى؟

لاقەكانى يوسف بەرهو ئاوهدانى پەلكىشيان دەکرد. هاته دەم رووبارهكەى ساورۆن. سەيرى ئاوهكەى كرد. لە پردهكه پەرىيهوه. كه زانىى بەرهو ئاوايى دەروا، راوهستا و پىيى به عەرزوه وشك بوو. ئەگەر بچىتەوه ئاوايى، تەنانەت بشىكوژن، ناگەرپىتەوه شارى. گەراپهوه و خىرا كهوته رى. كه گەيشتهوه مالى، هەناسەبرىكى بوو و ئارهقەى شين و رهشى دەرکردبوو. لە پلىكانەكان وەسەر كهوت. دەرگاى ژوورهكانى كردهوه و داىخستنهوه تا گەيشته ئەو ديوارهى چەند ئاويئەيهكى زىركراو و وئەيههكى گەورەى دەرويش بەگى تىدا بوو. ئەو وئەيهه، وئەيهى لاويئىيى دەرويش بوو. سمىلى بارىك و چاوى وەك بلىسه بوون. تاويك راوهستا و لە وئەيهه كە ورد بۆوه. دواى مەرگى دەرويش بەگ ئەو وئەيههى دەمىتتەوه. ئالەخ ئەگەر وئەيههكى ئاوا گەورەى دەگرت و بۆ مندالەكانى بەيادگارى بەجى دەهتشت... نەدەفەوتا. لە ئاويئەكهدا سەيرى دەموچاوى خۆى كرد. هەستى كرد ئەو لەگەنجىتتەيهكەى دەرويش بەگ جوانتره.

چەند سىسهمىك لە ژوورهكهدا هەبوو. هەمووش بە لىفەى هەورىشمين. ژوورىكيان سەلاجەيهكى گەورەى تىدا بوو. كردييهوه. بەتال بوو. ديوارهكانى ژوورىكيش بە مافور داپۆشرايون و دەتگوت نيو خىوته. ژوورىك كەلپەلى وەك ديزه و گۆزه و كىتەلە و تەفەنگى چەخماغدارى بەنەخش و نىگار و دەهۆن و ساز و ئالايەكى كەسك و سوورى تىدا بوو. ئەو ئالايەك، ئالاي پاپىرهى دەرويش بەگ بووه. پادشا دابووى بە باپىرهى.

تەنگى ئىواره بوو. چووه نەۆمى وارهوه. لە پشت دەرگا پاچ و پىمەپەيهكى دىت. دلئى خۆش بوو. پىمەپەيهكى هەلگرت و چووه باغچهكه. باغچهكه پر بوو لە گۆ و گيا. دەستى كرد بە شىبو و وەرددانەوى. ئەوهنده بە كەفوكۆلەوه وەرى دەدايهوه كه وەخۆ هاتهوه، سەيرى كرد، تەواوى كردوه. تارىكى بالئى بەسەر و لاتدا دەكىشا. برسىتى هىرشى بۆ هيتنا و يەكەورى بەرهو بازارى راى كرد.

دووكاندارەكان بەهەرەهاى دەراپەكانيان دادەدايهوه. دە دوازده دەراپە وىكرا دەكىشترانه خوارى و بىدەنگىيهكەى شارىيان دەشكاند. يوسف كەيفى بەو دەنگەدەنگە هات.

چووه كەباخانەيەك و دوای خواردنی كەبابەكە هاتە دەری. چەند جارەن ئەمسەرئەوسەری بازارەكەى كرد. ئەوجار چووه قاوہخانەكە. حەجمینی نەبوو. حەزى دەكرد را بكا بۆ شوینیتك. ئیترە نەبى، جا ھەر كوی بى. دوای خواردنەوہى چایەكەى، لە قاوہخانەكە هاتە دەری. بازار چۆل بوو. چ بكا. خەویشى نەدەھات. وړ و كاس بوو. چیاكانى وان... ناخۆ خالوانى ھەر زیندوون؟ ئەگەر بچیتتە ئەدەنە و لە كینلگەيەك ئیش بكات...

تاریكى وردە وردە خەستەر دەبوو و وەك دیوارىك لەبەر چاوى ھەلئەچنرا. دەریاچەكەى وان دیوارىكى گەورە و تاریك. ئەدەنە چۆل و ھۆل. لە نیوہندى بازارەكە چەقیبوو. ھەموو ولات نوقمى تاریكى ببوو... تاریكییەكى بیسنوور...

شەكەتییەكى سەیر گیانى داگرت. برستى لى برابوو. ماندوو و شەكەت بە لارەلار بەرەو مالموہ چوو. بە بى وازیبوہ دەرگاگەى كردەوہ و چراكەى داگیرساند. رووناكاییەكە، خۆشییەكى رشتە دلپییەوہ. ھەر كیلەى چرايەكى پى ھەلئەبوو. دلئى خۆش بوو. رووت بوو و خۆى خزانە نوینەكەوہ. حەزى لى نەبوو چراكە بكوژینیتتەوہ. دەترسا. ماوہیەك لە جیویانەكەیدا ھەر بیری كردەوہ. بەردەوام تەرمیكى لەخوین شەلال دەھاتە بەرچاوى. بە ھیچ كلۆجى نەیدەتوانى دلئى خۆى قایل بكا بە كوشتنى حاجى. ھەتا حاجى نەكوشتبا، نەیدەتوانى پى بنیتتەوہ ناوہدانى و خۆ پیشان دایكى بداتتەوہ. ئەگەر راى كردبايە بۆ شوینیتك... خۆ ھیچ كوی نەدەزانى ھەتا... بۆ ھەر كوی چووبایە، وەك ئەو شارە، بەتەنى دەكەوتتەوہ. باشە وای كردبايە، گولعوزار خۆشى دەویست؟ كى سەیری بنیادەمیكى ترسنۆك دەكات كە پیاوى نەكوشتووہ و...

ئىستا دەمىك بوو دایكى نوستبوو. گولعوزاریش لە ھەوت سالان راست ببووہوہ. كزەى لە جەرگى ھات. ئەو رووناكاییەش سەیر چاوەكانى دەكزانەوہ. یەكەم جارى بوو، چرا نەكوژینیتتەوہ و بنوى. چراكەشى نەدەكوژاندەوہ. لە جیویانەكەیدا ھەر تەنیشتاوتەنیشتى دەكرد.

باش دەیزانى كە فیشەك چۆن لە دەمانچەوہ دەردەچى و بەركوی دەكەوى. بنیادەمى نەدیتبوو فیشەكى بەركەوتبى. بەلام سەگى زۆر دیتبوو ئەنگیئورابوون. یەگىكى زەرد بوو. مەلا عوسمان سیرەى لى گرتبوو و پەنجەى بە پەلەپیتكەدا ھینابوو و ئەویش چاوەكانى لىك نابوو. تا چاوى ھەلئینابوو، سەیر دەكا ئەو سەگەكە لە خوینى خۆیدا دەگەوزى و نووزە و قرووچكەى دەگاتە ناسمانى. زۆرى پى چووبوو تا سەگەكە گیانى دەرچووبوو. زارى شەلالئى خوین و قوروى

ببوء. دوايى سه گه كه له نه كاو هه لده ستابوو و راي كردبوو و شه مجاره كه وتبووه عهرزى و جووله لى برابوو. كه شه وهى ديتبوو، مووچر كه ي به گيانيدا هاتبوو. ئيتر نه يتوانيبوو سه يري سه گى شه ننگيتوراو بكا ته وه.

ههر جاريكى حاجيبه شيتته ي دينايه وه پيش چاوى خوئى، شه سه گه شه ننگيتوراو ي دههاته وه پيش چاوى. بو چهند ساتيك ده تگوت له هوش چوره. دهسته كانى به خوئيبكى گهرم سوور بوون. راجله كى و له سهر جيبه كه ي دانىشت. سه يري دهستى كرد. دهستى خوئيناوى نه بوو. له خوئى پرسى، شه وه چيبه بو وام ليختات؟

به ره به رى به يانى بوو خهوى لى كه وت. توؤزيك دواتر له خهوى راجله كى. ههستا و تاويك له ته نىشت جيتوبانه كه ي حه په سا.

ورده ورده جلو به رگه كانى له بهر كرد و هاته ده رى. گله شيبكراوه كه له بهر تيشكى هه تاو ده بريسكاويه وه. داها ته وه و لويچى گلى هه لگرت و له مستيدا وردى كرد. چهند كرمى ديت. ريك له و كاته دا كه لاكى سه گه شه ننگيتوراوه كه ي هاته وه پيش چاوى. ده سه جى گلى به سه ر كرمه كاندا كر ده وه.

به ره و بازا رى كه وته رى. بهر له وهى بگاته بازا ر، باى دايه وه. شهرمى ده كرد سه يري خه لك بكات و بچيته لايان. ده تگوت گلاو و گول بووه.

عاره بانه يه كه كه نه خوئيبكى زه رده هه لگه راوى تيدا دانىشتبوو، به ته نىشتيدا تيبه پى. نه خوئيه كه، كچوله يه كه بوو كه ههر ئيسك و پرووسكى لى مابووه. دايكى سه رى كچه ي خستبووه سه ر رانى و چاوه فرميسكاوييه كانى تيوه بريبوو. توؤزيك له ولاوه تر دوو گوئيدريژ له ته نىشت يه كترى خه وتبوون. به غار دان له شارؤچكه رؤيشته ده رى و هاته كه نارى ساورؤن. ئاوه كه به ريره وى خوئيدا ده روى. روون وه ك چاوى قرژال. نه يده توانى خوئى به ئاوه كه دا نه دا. شوئيبكى چوئى ديتته وه و له نيو ده وه نه كاندا جلو به رگه كانى دا كند و خوئى به ئاوه كه دا دا. له ئاوه كه دا خوئى تلانده وه و چهند جاران بينى كيشا و ئاخريه كه ي هاته وه ده رى و شه كه كانى له بهر كر ده وه. كه ده مانچه كه ي له فه دى ده به سته وه، حه زى لى بوو سه يريكى بكا ته وه. ده مانچه كه له بهر تيشكى خوؤره كه بريسكاويه وه. زؤر جوان بوو. ماوه يه كه به سه رسوور پمانه وه سه يري ده مانچه كه ي كرد و رؤيشته.

جا پياو كوشتن چيبه. هه موو كه س پياوى پى ده كوژرى. چما چ بووه؟ كوشتنى حاجيبه شيتته يه كه ههر هيچ نيبه. چاريكى ديكه ي نيبه. دواى كوشتنى حاجيبه شيتته ئيتر پياو

ناکوژی. جا ئەو جار ئەگەر کەسێش نەکوژی، کەس ناویری پێی بلی ترسنۆک. ئەو کات دەلێن، کەیفی ناهێنی و ناکوژی...

بە کەیفخۆشییەوه هاتەوه نیو شار. ئااااخ، ئەگەر یەک دوو دۆست و برادەری دەبوو. چەند باش دەبوو.

کە بە بەر دووکانی عەریزەنوسە کەدا تێپەری، دیسان عەلی ئەفەندیی دیتەوه. دیسان سەری نابوو سەر کتێبەکە. بە خۆی گوت، ئەو شیتە گەمزەیه دەلێی دەیهوی دنیا دروست بکا. بەم زووانە ئاغاگان دەتکوژن و هەر ئا لێرە کەلاکەکت لەبەر دووکانەکت فڕی دەدەن. تەنانەت دایکیشت نایەتە سەر مەیتەکت. ئای عەلی ئەفەندیی بی میتشک. جا وەرە گەرت لە گەری ئاغان بەلێنە. سەمی کوری سەمی. کەیفی بە پیاوکوژان نایە. ئەمی بۆچی بایت خۆش دەویست بەرازی پیس.

بەو حالەشەوه لەخۆراپی بەرەو لای عەلی ئەفەنی پەلکێش دەبوو... حەزی لێ بوو بچی و تیر بەدلی قسەمی لەگەڵ بکا... بەلام ئیتر لێی نەدەچوو پێشی. لێی دەرترسا. لەو چاوه درشت و زیت و گەشانەمی کە بە ناخی بنیادەمدا رۆدەچوون، دەرترسا.

پێی وابوو ئەو زەینی هەموو بنیادەمەکان دەخوینیتەوه و دەزانێ چیمان لەمیشکی دایە. ئیتر بپرای بپرێ نزیکی نەدەکەوتەوه. تۆبە، تۆبە... ئەگەر بەگ پێی گوتبا ئەو عەلی ئەفەندییە بکوژە، بەخودایەتی خودا هەر ئیستا دەیکوشت. لە ترسی ئەوهی نەکا چاوی بە عەلی ئەفەنی بکەوی، بەبێ ئەوهی سەری هەلێنی، بەخیرایی بە بەردەمیدا تێپەری و پشووێکی ئاسوودەمی هەلکێشا. باریکی قورسی لەسەر شانی لاجوو بوو. دواپی بەبێ ئەوهی خۆی بیهوی گەرایەوه و جارێکی دیکەش بە بەردەم دووکانەکیدا رابرد. جارێکی دیکە و جارێکی دیکەش بە خیرایی بەویدا تێپەری. بەرازی گلاو، سەری لەسەر ئەو کتێبە نەفرەتییهی هەلنەدەگرت. بە هەلێنەگریج. بەهتا هەتایە هەر وا سەری لەو کتێبەدا بی.

لەولاترەوه، گەیشتە بەر دەم قەسابییەک. پالی بە دارە ئەقافیاکەوه دا و چاوی برییه عەلی ئەفەندی. هەر وا نوقمی کتێبەکەمی بوو و سەری لەسەر هەلنەدەگرت. سکالاشی نەدەنوسی. یانی کەس سکالای پێی نەدەنوسی؟

عەلی ئەفەندی دەرگوت لە خویندەنەوهی ماندوو ببوو، سەری هەلێنا. بەلام بەر لەوهی چاو بە دوروبەریدا بگێرێ، یوسف خۆی شاردهوه. لەوه دەرترسا چاوی بەچاوی بکەوی. چوو و

لهولاترهوه، خۆی له پشت دووکانیک شاردهوه. دلّی وهك بالّی چۆلهکه فرهی دههات. ههستی دهکرد ئهوه دهپنکینن.

که دلّی هپور بۆوه، لهسهرخۆ و بهسپایی چروه پيشهوه و له حالیکدا له بن چاوانهوه سهیری عهلی ئهفهنیدی دهکرد، چوه پيشی. دیسان دلّی کهوتهوه ترپه و بهبی ئهوهی خۆی بیهوی، بهخیرایی به بهردهمیدا تیپهپری.

عهلی ئهفهنی له بنهوه ئاگای لیی بوو. دهیدی و لهسهر خۆی پیدهکهنی و به سهرسوورمانهوه لهخۆی دهپرسی، ئهوه بۆ وایه...

ئهی کافر رروس، که دنیا کاول دهکهی، دهبی وهك سهگ بتۆپی... دهبی بتۆپی و له دهستت رزگار بین...

جاریکی دی، که به بهر دووکانهکهیدا تیدهپهپری، لهگهله عهلی ئهفهنیدی چاویان تیک ئالقا. ئهو نیگایه له چاوه درشتهکانی عهلی ئهفهنیدییهوه دهدرهوشایهوه، کوناودهری کرد. به دهم دوورکهوتهوهوه، ئاد و پهیمانی بهست تیر روو لهو بازاره نهکاتهوه. حاجیه شیتتهی دهکوشت. جا چۆنیش... ههر ئهمشهوه.

له نهکار سهگه ئهنگیوراوهکهی هاتهوه بهر چاوی. بهرهو پردهکه غاری دا. له پردهکه پهپیهوه و بهرهو ئاواپی کهوته ری. قوبهی لیّ دهرکهوت. زانیی به کام ریدا و بهرهو کوی دهچی. دهست و پپی مردن و لهجیی خۆی وشک بوو. ئهوجار بیهیز و شهکهت، به لاره لارهوه گهرايهوه مالّی و چوهه نیو جیوبانهکهی و خهوی لیّ کهوت. تهنانهت لهبیری چووبۆوه نانیس بخوا. ههر خهونیشی نهدی. خهوت بهبی ئهوهی بهخه بهر بی.

تاو که وتبوو که له خه وی ههستا. نه و نه ده شه که ت بوو که... دلّی تی که له ده هات. هه موو گیانی دیشا. چیی کرد بوو تاوا له پهل و پی که وتبوو؟ و هرددانه وی باخچه که؟ جا خو هه موو روژی کاری وای ده کرد و هیچ گیانیشی به خاو نه ده که وت.

زهرده و الهیه کی زهرده، له سهه جامی په نجه ره که، کرد بوو یه وزه وز. هه لده فپی و ده خولایه وه و جار نه جار یکیش خوئی به شوو شه که دا ده کیشا. زونگا وه که ی ناچجاساز نیشتمانی نه و زهر که تانه بوو. نه وانه له سهه هر چله زهله و قامیشیک پینج هیلانه یان هه بوو. په له ی سوور به سهه گیانه زهرده و نالقه نالقه ره شه کانیه وه. جاری وایه هه زاران زهرده و اله له سهه ناوه روونه که هه لده نیشنه وه و هه ره له وی خه ویان له ده که وی. ناوه که به شنه ی با شه پهل ددها و نه رم نه رم ده یان بزبوئی.

له جیی هوئی ههستا و هه ولی دا بیگری. که دهستی بو برد، زهر که ته که هه لبه زدابزه ی کرد. نیو سه عاتیک تاوا هه ولی دا و ناخریه که ی گرتی و زهر که ته که ش پیوه ی دا. به دهه راوه شانندی دهستی وه، چوو دایه بهر به لوعه ی ناوه که. نه و جار دهستی کرد به مشتنی نه و شوینه ی جزوه که ی پیوه دابوو.

جلوبه رگه کانی له بهر کرد و وه دره که وت. به بی نه وه ی ناگای لی بی رووی کرده بازاره که. به دهه ریگاوه په نجه ی ده مژی. که سهه ی هه لینه، گه ییوه بهر دهر گاکه ی عه لی نه فهندی و ده سهه جی له وی دوور که وته وه. جنیو یکیشی به عه لی نه فهندی دا که...

نه دهه چوو شوینه حفته بازاره که. ماوه یه که له بهر دهه دوو کانی نا سنگه ره کاندایه ییسه ی کرد. کابرایه کی که له گت هات و له ته نیشتی راوهستا. وه یزانی حاجیه شیهه. لی دوور که وته وه و سهه یی کرد. نه و نه بوو. له نه کاو نه و نه ده ی حمز له بوو حاجیه شیهه بیینه هه مه پرسه. دوا ییش دلّی که وته زرم و کوت.

بەرەو مزگەوتى ئاللا كەوتە رى. مالىكى گەورەيان شىن كەردبوو. بەدلىدا هات باشە بۆچى بەگى ئىمەش خانووەكەى ئاوا نارازىنېتتەوہ. كۆشكى بەگ دەبى چ رەنگىكى لى بدرى؟ لە پىشدا رەنگى پەمەبىى هاتە بەرچاوى. دوايى كەسك و دواتر نارنجى و ئاخرييەكەى لەسەر شىنەكە ساغ بۆوہ. راوہستە با بەگ لە ئەستەمبول بگەرپتتەوہ. بەر لە ھەموو شتىك داواى لى دەكرد، كۆشكەكەى رەنگ بكا. ھەتا لە شارى وەدەر كەوت، ھەروا بېرى لە رەنگكردنى كۆشكەكەى بەگ كەردەوہ.

خۆى بە نىو دەوہنە مۆرتكەكاندا كەرد. شوولتىكى شكاندىوہ. دەستى كەرد بە جوويتىنى شەرى چلەكەى. تامىكى تفت و تال و بۆنىكى خۆش بە گيانيدا گەرا. مووچرەكەى پىندا هات. بەو جۆرە چەند چلېكى دىكەشى ھەلپساند و ئەوہندەى جووينەوہ ھەتا تامە تفت و تالەكەيان نەما. لەولاترەوہ چۆلەكە و كلك ھەلتەكېنە ھەلدەفېن و دەنىشتنەوہ. بەردىك ھەلگرت و لە كلك ھەلتەكېنەيەكى گرت. دەستى زۆر راست و ئەنگېوہ بوو. خەتای نەدەكەرد... دايكى دەىگوت ئەنگېوہىيەت چووتەوہ سەر خالوانت. ئەوان لە ئاسمانى دەرزى دەنگېون.

بەردەگەى ھاويشت، بەلام نەىگرت. باندەكەى لە جىيى خۆى نەبزووت. دووہم بەردى ھەلگرت. باندەكە كەوت. يوسف رايكرد و سەرى ھەلگەند و لە دەستيدا سەنگ و سووكى كەرد و لە بن لىوانەوہ گوتى، قەلەوہ، شەوى دەبىرژىنم.

بەرەو دۆموزتەپە دەچوو. گياچەقە گوليان كەردبوو. گولە وردىلەكان وەك فەرش لەسەر ەرزەكە پان ببوونەوہ. يوسف داھاتەوہ و دانەيەكى ھەلپساند و چىي لە زەينيدا بۆى گەرا نەيزانى ناوى چىيە. رىك لەو كاتەدابوو حاجىيە شىتەى بىر كەوتەوہ و دواى ئەو سەگە ئەنگېوراوہكە...

ھەتاوہكە جار بە جار گەرمتەر دەبوو. زەردەوالە و مېشەنگوين وزەوزيان بوو و مەلەكانىش لەسەر لك و پۆى داران ئەمبەرەوبەريان دەكەرد. زەردەقۆرپەيەكى دىت كە بە زارى داپچراوہوہ بەملاولادا راي دەكەرد. لەسەر لكى دارىك باندەيەكى دىكەشى دى. لە سىرور(رەشۆلە) دەچوو. بەردىكى دىكەى ھەلگرت بەلام بەر لەوہى تىي گرى، پاشگەز بۆوہ. بەردەكەى فرى دا و سەيرى سىبەرەكەى خۆى كەرد. بەرەو لاي چوو. ھەولى دەدا فرىوى بەدا. بەلام نەيتوانى. پىكەنىنى هات. سەيرىكى دەورويشتى خۆى كەرد و گوتى: "تەواو مندال بوومەتەوہ. كۆرە خۆ مندالىش شتى وا ناكا. ئەوجار گوتى، باش بوو كەس نەيدى.

حاجییه شیتتهی هاتهوه پیش چاوی. ئەو سهگهی فیشهکی لی درابوو... وهلییه گۆج بۆقینکی گرتبوو و زگی ههڵدربوو و له بهر تاوی وشکی کردبووه. شتیکی پیس بو. که زگی بۆقهکهی دهدری، چاوی بۆقهکه، چاوی بۆقه زیندووکه و له ژیللا هاتبوون که... دهتگوت دوو مهرمهپی شووشهن. جوان سهیری چاوه له ژیللا هاتهوهکانی بۆقهکهی کردبوو. دواپی ورده ورده درهوشانهوهکهی کال ببۆوه. چاوهکان له پێشدا زهرد ههڵگهپان و ئیتر وهک ئاویکی لیچق، وهک چهرمیکیان لی هات.

رقی له وهلییه گۆجه ههڵدهستا. چما بۆق بۆ ئەوهی دهبی به زیندووی زگی ههڵدري، بهرازی پیس؟ تۆ ههردهلێی بنیادهم نی؟

ژنهکهی وهلییه گۆجه بۆقه وشککراوهکهی له نیو قژییدا شاردهبووه. زۆر ژنی دیکهش که مندالیان بۆ نهدهمايهوه، لاشهی وشککراوهی بۆقیان وهک گول به تیتکی خۆیانهوه دهبهست. ژنهکهی وهلییه گۆجه یازده جار زاوو و ههموو مندالهکانیان ههوتویان نهچوو، مردبوون. وهلییه گۆجهش ههموو سالی لاشهی بۆقه وشککراوهکهی نیو تیتکهکانی ژنهکهی نوێ دهکردهوه.

ههردوو دهستی له گیرفانی نا. له سهردهکهوه بهرهو خوار داگهپرا. سوالتهکانی سهربانی مایک نوێ نوێ و سوور سوور بوون. سوالتهی سهربانهکانی دیکه ههموو کال بوونهوه. گوتی، چما رهنگیش له بهردهم ئەو ههتاوه بهتینهدا خۆی دهگری؟ له هۆردووی چوارهمدا عهرد، ههشت مانگان تاو نابینی و داری تهلهگراف ههرد له بن ئەو شتهدا دهمیننهوه، که پێی دهلێن بهفر.

جار به جار دلێ توندتر و بی ئۆقرهتر دهبوو. ههموو ولات کپ و بێدنگ بوو. بالندهکهی له گیرفانی دههینا و بهههموو تینی خۆی تووری دا. ئەوجار به غاردان چۆه نیو شاری. خۆی به کۆلانیکیدا کرد، که بهلای راستدا دهڕۆشیت و لهویوه بۆ کۆلانیکی دیکه. ژنیکی له کانییهک، ئاوی دینا. یوسف دهستی ژنهکهی دیت. تهح لهو دهسته زلانه... تهح ح ح لهو لاقانه...

له کۆلانیکی دیکه دوو مندال پیک ههڵدهپهژان. به دلێدا هات لیکیان بکاتهوه. دواپی پاشگهز بووه. له کۆلانیکی دیکهس سێ گویدریژی دی. گویدریژهکان دهتگوت خۆیان له بهر تاوهکه ههڵخستوووه و لهجی خۆیان نهدهبزووتن. تهنانهت چاوشیان لیک نابوو. چما گویدریژیش چاوی لیک دهین؟ چهند کۆلانی دیکهشی بری. ههرد بیری لهوه دهکردهوه ناخۆ گویدریژی له کاتی نوستنییدا چاوهقووچین؟

که گه‌یشته بازاره‌که، ده‌ستی له‌گیرفانی دهره‌ینا. ریک له‌بهر دهم که‌با‌بخانه‌یه‌ک بوو. ههر بۆنی که‌بابه‌که‌ی به‌سهر‌دا هات، دلّی خاو بۆوه و به‌په‌له وه‌ژوور که‌وت و گوتی: "که‌بابی‌کی شه‌دنه. زوو به. به‌په‌له‌م. که‌باب و نیویک..."

که‌باب‌جییه‌که گوتی: "ناماده‌یه. ههر ئیستا. باوه‌شیینی بکه. باوه‌شیینی بکه رۆله. باوه‌شیی ئی‌ینی بکه."

که‌بابه‌که‌یان خیرا بۆ هینا. یوسف له‌چاو‌تروو‌کان‌دینی‌کدا که‌بابه‌که‌ی خوارد و هاته‌ده‌ری و به‌ره‌و پرده‌که‌چوو. سی‌کچۆله‌که ده‌ستیان نابووه‌نیو ده‌ستی یه‌کتری و قژیان به‌ده‌م باوه‌ده‌ش‌نا‌یه‌وه، به‌ره‌و سۆلمیش داده‌گه‌ران. له‌دووره‌وه‌چاوی له‌سه‌ریان بوو. کچه‌کان ناو‌ریان دایه‌وه. یوسف له‌ده‌م رییبه‌که‌راوه‌ستا‌بوو. که‌کیژۆله‌کان به‌به‌رده‌میدا تیده‌په‌رین، پشتی تی‌کردن.

له‌خواره‌وه، ساو‌رۆن لووزه‌وی به‌ستبوو. له‌ته قامیشیک به‌سهر‌ئاوه‌که‌وه بوو. ئه‌و قامیشه، خستییه‌وه‌بیر‌ئه‌سپه قامیشییه‌که‌ی. دوا‌ی قامیش و ئه‌سپه‌که‌ی، بۆ‌قه‌مردووه‌که و دوا‌یش سه‌گه‌ئه‌نگی‌وراوه‌که و ئه‌مجار حاجییه‌شیتته‌ی هاته‌وه‌بیر..

له‌هه‌له‌داوان‌گه‌را‌یه‌وه‌نیو‌شار. بۆنی‌ک وه‌ک بۆ‌سو‌ی قوما‌شی‌کی سو‌وتا‌ی به‌رلو‌وت که‌وت. سه‌ه‌ری‌کی خۆ‌ی کرد. هیچ‌کو‌یی نه‌ده‌سو‌وتا. به‌بۆ‌ئوه‌ی سه‌ه‌ری کچه‌کان بکا، به‌ته‌نیش‌تیان‌دا تیه‌ه‌ری. که‌به‌بازار و به‌رده‌م دوو‌کانه‌کان‌دا تیده‌په‌ری، نه‌که‌سی دیت و نه‌هیچ‌شتی. له‌کۆ‌لانی‌ک من‌دالی‌کی دیت، له‌حالی‌کدا دلّی زرم و کوتی بوو، له‌من‌داله‌که‌چوو‌ه‌پیشی و گوتی: "ئه‌ری، مالی حاجییه‌شیتته‌له‌کو‌ییه؟"

من‌داله‌که‌ش‌پرسیی: "مالی حاجییه‌شیتته؟"

"به‌لی، مالی حاجییه‌شیتته."

"ئه‌و؟ خۆ‌ئه‌و لی‌ره‌نا‌ژی... خراپ‌هاتو‌وی."

"ئه‌تۆ‌ده‌زانی مالی له‌کو‌ییه؟"

"به‌لی‌ده‌زام. ده‌ته‌وی‌پیشانتی بده‌م؟"

من‌داله‌که‌که‌وته‌ری و یوسف‌یش به‌دوو‌یدا. ئه‌ژنۆ‌ی له‌دوو‌ نه‌ده‌هاتن. ده‌له‌رزین. چاوی رشکه‌و‌پیشکه‌یان ده‌کرد... من‌داله‌که‌راوه‌ستا و گوتی: "ئه‌وه‌یه."

مالۆ‌چکه‌یه‌ک بوو، ده‌رگا‌که‌ی که‌سک و وینه‌ی مراوییه‌کی به‌ره‌نگی‌کی سپی له‌سه‌ر کیش‌رابوو که‌مه‌له‌ی ده‌کرد. من‌داله‌که‌گوتی: "ئه‌وه‌ماله‌که‌یه‌تی. بچۆ. بچۆ ژووری."

یوسف نهیزانی چ بکا: "نا، نامهوی بچمه ژووری..."

"ئهی یۆ هاتی؟"

"بۆ ئهوه نه هاتم... ههر پرسیم. هه روا..."

رهنگی به رووه نه مابوو و لیوه کانی ده له رزین.

منداله که گوتی: "به لام ته تۆش کابرایه کی سهیری ها، کاکه."

ئهوهی گوت و لیبی دا و رویشیت.

یوسف لهوی به جی ما. ده تگوت سیحریان لی کردووه. نهیده توانی پروا.

دهرگای ماله که داخراووو. ههست و خوست له مالیانهوه نه ده هات. ده تگوت مالی

مردووانه. چه ند لهوی مایهوه؟ نهیزانی. پاش تاویک ژنیک به سی مندالهوه پهیدا بوو. ژنه که

هاته پیشی و دهرگا که سکه کهی کردهوه و وه ژوور کهوت. منداله کان یه کینکیان چوووه ژووری و

دووانه کهی دیکه له دهرهوه کهوتنه کایه و یاریکردن.

یوسف له پر زانیی ژنه که له په نجه رهوه سهیری ده کا. به په له لهوی دوور کهوتهوه.

ماهير بهگ له ترۆمبېئله كهي دابه زى و له پليكانه كان وه سهر كهوت. دهست و دهموچاوى شوست. كلفه ته كه قاوه ي بۆ هينا. روممه ته كاني چرچ و لۆچ و داچۆر ابون و هر لاکه ي سهرى دههات. له ژنه كه ي پرسى: "وله لى له ماله؟"

"ناردمه بازاري، ئيستا ديته وه."

ماهير بهگ چوو له سهر مۆبله كه تھيل بوو. سهر لى لى تيك چوبوو. كووپه قاوه كه ي به دهستی راستييه وه بوو و دهستی چهپه ي به سهر برۆكانيدا ديئا.

"دهنگ و باسى سهرى؟ لۆكه رينه وه دهستی پى كردوو؟"

ژنه وهلامى دايه وه: "كريكاره كان له چياوه هاتوون. ئەمسال كريكار ئەوهنده زۆره... سهرى دهگوت، لۆكه رينه وه ي ئەمسال زۆر ههزان دهكه وي. زۆر به كه يف بوو."

ماهير بهگ گوتى: "باشه. باشه. زۆر باشه. كاروبارى حيزبش باش دهچنه پيشه وه. حيزبه كه مان به ته مايه به رهه لستكاره كاني سهر كوت بكا. له وانه شه تۆيان بپرئيتته وه. جا ئەو دەم ئەو مەملەكەتە دەبێتە مەملەكەت. ديموكراسيى ولاتانى رۆژه لاتى و يهك له وان ولاته كه ي ئيمه، له پشيوى و تيكه وليك به ولاره به رهه مى نابى. تازه خهريكن پى دهزانن."

ژنه: "حكومەت به دەنگى ئەو پيخاوسانه داده مەزرىنن. ئەوانه چوزانن حكومەت چييه؟ چما ئەوانه له شتى ماقول تى دهگەن؟ دامەزراندنى حكومەت كاري خەلكى رووناكبير و تينگه يشتوو. ئەو گەمە ي ديموكراسييه يان له كوئيه هيناوه؟ ئەو پارووه كى بۆي كردووين؟"

ماهير بهگ تۆزى بووژاوه و قيت بۆوه: "كى بى باشه؟ ههر ئەو پيره ميژده. هه موو ناگره كان له گۆرى ئەوه وه هه لداييسين. بهو زووانه سزاكه ي دهبينى و هه ليده گريته وه. ده بى به لايه كى به سهر بى، ناچارى بى بۆ هه ميشه دهستی سياسهت ماچ بكا و مالاوايى لى بكا. بپياره كه يان وه رگرت. ئەو گەمە و ياريبانه ده بى بپرئينه وه و مەملەكەت گەشە ي پى بدریت. ئەو كاته، ئەو

کاتیه که کا له پښتی دهر ویش پاشا دناختم. نه ودهم هر خوی رهگ و پنچی وشک دهبی. نه و هر دهمه و دژی شتیکه. له زیندانیدا دهرزی. مایه پوچ دهردهچی. ناچار دهبی، دست له ملکه کهی هه لگری. له خالیده شیتی خرابتر به سهر دی. بو سوال دیتته بهر دهرگای من... نه من خۆم کاریگه ریم زۆر بوو. گوتم نه گهر حیزی به رهه لستکار کو نه کریتته وه، نه و مهمله کهته پیش ناکه وی. نه من نیشتمانه دهبی به یه کیستی و یه کگرتویی به پرتوه بچی. حیزی به رهه لستکار وه کۆت و سندم وایه بو ولات. له بهردهم هر کرده وهی کی باشدا نارزه ایته تی دهرده پری و چت له کاروباری ده ولت دهها و بهرد و کۆسپ دهخاته سهر ریگهی پیشکه وتنی نه و ولاته. " ژنه: "به لی وا ده کهن."

دوایی ماهیر بهگ تاوینک بیده نگ بوو. نه و ژنه ی زۆر تیگه یشتوو بوو. له پیشدا نه و گوتبوی حیزی به رهه لستکار ناهیلی پیش کهوین. دیموکراسی پووشیک ناهینتی و مهمله کهت تووشی پشیوی و کیشه و فهوتان دهکا. حکومه تیکی باش، به دنگی هه رچی و په رچیان دانامه زری.

ماهیر بهگ هر نه و نه دهی نو قمی بیر و خه یاله کانی خوی بووه، ژنه کهی له ژووره که چوه دهری و نه ویش دواي خوارنده وی قاوه کهی، له سهر ته خته کهی دریز بوو.

بلی حاجیه شیتته رۆیی؟ نهیده و پرا نه و پرسیاره بکا. نه ی نه گهر نه رۆیی؟ دهر ویش سهری مانگی له نه سته مبول ده گه ریتته وه و بیت و حاجیه شیتته ی وه چنگ بکه وی، لی دهرده کیشی و نیتر بی نه ملا و نه ولا دهیکوژی. نه وهی لی روون بوو. چووبایه ته هه ر جیهک و په نای بو هه ر کویتیک بردبایه، هه ر دهیدوزییه وه و دهیکوشت. خو نه گهر رایکردبایه ته چیاکانیش، هه ر له نه ماندا نه ده بوو.

"بیت و حاجیه شیتته نه رۆیی، حوکی نعدامه که مان به نه سته مانه وه هه لواسراوه." ناخو نه و هه مووه ساله خوی بو نه وه کوشتبوو؟ له لایه کی دیکه وه نیستا هه تاوی به خته وهی هه لدهات. به رهه لستکاری ته واو ده بوو. له و هه لپژارنده دا، هه ر له و شته دا که ناویان ناوه هه لپژارندن، ده بیته نوینه ری په رله مان. نوینه ری که بی نه وهی که سی له بهردهم بی. دواي نه وه، هه موو شتیك، هه موو دنیا هیی نه و بوو. هه موو کاروباره کان به دلی نه و ده چوونه پیش، نه گهر نه و حاجیه شیتته یه ش...
خوی پی نه گرا و ناخری بانگی ژنه کهی کرد و پرسیی: "هه ری کامیونه که له دهشتی هاته وه، که لوپه له کهی حاجیه شیتته ی برد؟"

"كاميۇن ھاتەو، بەلام حاجىيە شىتتە نەزۇيشت. گوتبوى بە ماھىر بەگم گوتوۋە چەند رۇژىكى دىكەش دەمىنمەو. ھەر كات ويستم بۇرۇم خۇم ئاگادارتان دەكەمەو." "

ماھىر بەگ ۋەك بىرىشكەي سەر سىل ھەلبەزىيەو ۋە زارى كىرەو ۋە چىي لە زارى ھاتە دەرى ھەۋالەي حاجىيە شىتتەي كىر. رەنگى ۋەك گەچ سىي ھەلگەرابوو ۋە دەلەرزى.

"پىت دەلىم... پىت دەلىم... سەگىباب بە كەرم دەزانى. زانىوتىي ناچارم. لەمەودوا تاقە دىنارىكى نادەمى ۋەك سەگىش دەيتۇپىنم."

رىك لەو كاتەدا ۋەلى ھاتە دىوەخاننى ۋە بە رىزىكى درۇزانەو گوتى: "بەخىر بىيەو ھاغا."

ماھىر بەگ جابى نەداو. ھەر دەتگوت لە دىنبايەكى دىكەيە. ھەر ۋا سەرى بەرەو پىشەو شۇر كىرەو. بەبى ئەوئى سەرى ھەلىنى، بە دەنگىكى نىوہزىندوو گوتى: "ۋەلى..."

ئىتر بىدەنگ بوو. ۋەلى گوت: "ئەمر كە ھاغا."

بىدەنگىيەك بالى بەسەردا كىشان. ماھىر دىسان خەيال رفاندى. تاۋىك دواتر: "ۋەلى."

"فەرموون ھاغا."

"ئەمن متمانەم پىتتە. زۇرم خۇش دەۋىي. بۇ ئاۋايە، ۋەلى؟"

"ۋەللا بلىم چى ھاغا. دل ئاۋىنەي دلە گەورەم..."

"ۋايە ۋەلى، دل ئاۋىنەي دلە. ئىمە يەك دلن..."

"لەگەل ئەوئەشدا برادەرى كۇنن. دۇستايەتتىي باب ۋە باپىرئانن. ئەوئەش ھەيە ھاغا."

"بەلى گىنانى من، ئەوئەش ھەيە. ئەوئەش ھەيە ۋەلى گىنان. ئەتۆ لە كۇنى كۇنەو ۋەلى بووى. فەمانرەۋاي چىكان بووى. ئەگەر ئەو تۇرووسە گەورەيە زمانى بوايە... ئەگەر بەردەكانى تۇرووس ۋەزمان دەھاتن... لە كۇنى كۇنەو ۋەلى گىنان، ئەتۆ نىوہى گىنانى من بووى. ئەمن پىشتم بەتۇو بوو. كە تۆ لە چىا بووى، ھەمووان لە من دەترسان ۋەلى. دەستىكم لە دەستى حوكمەتدا بوو ۋە دەستەكەي دىم لە نىو دەستى تۇدا. ئىستا دەستىكم بە جوانى لە دەستى حوكمەت داپە. دەستىكمان گەيوەتە ئەنكەرە، بەلام ئەو دەستەمانىان شكاند كە بە تۇرووسەكانەو بوو. ئەگەر راستىت دەۋى، دەبى بلىم بۇخۇمان شكاندەمان ۋەلى. خۇزگە ھەر لە تۇرووس دەمايەو ۋە پادشايتىي خۇتت دەكرد. ئەو كات دەستمان بەسەر ھەموو ئەو چوكوراۋايەدا دەگرت. ئىستا بوۋىنەتە كۇيلەي ئەو زەۋى ۋە زارە ۋە چەقويىن. ئەتۆش سەرت لى شىۋاۋە ۋە ئەمنىش سەرم لى تىك چوو. چمان دەست كەوت؟ دەرويش ۋەك گورگ خۇي لى مەلاس داۋىن. ئەمانان نادا. ۋەلى گىنان، دىسان لىت دەپرسم، ئەتۆ ئىتر پىاۋ ناكوزى؟"

وہلی ہەر لہ ئەوہ لہوہ دەیزانی ئەو ھەمووہ شیر و رێوی ھێنانەوہیە بۆ چیبە و دەیەوی بلی چی، بۆیە وەلامەکەشی لہ گیرفانیدا بوو.

"ئەمن عەرزەم کردی گەورەم. ئەم تەنانەت ناتوانم مێروولەبە کیش لہ بن پێیاندا بفلیقینمەوہ. ئەمن ئیستا لہ ژنم خراپتر لی ھاتووہ. ھەر چاوم بە دەمانچە دەکەوی، بیژم ھەلدەستی."

ماھیر بەدەنگیکێ لہرزۆکەوہ وەلامی دایەوہ: "چما پیاو ئاوا دەگۆردی. وەلی گوتی: "نااااا، ھەژاری و بیکەسی و پیری، بنیادەم ئاوا سەرۆین دەکا.":
ماھیر ھەستایە پی. لہ وەلی چووہ پێشی و رووبەرووی راوہستا و چاوی لہ چاوەکانی بری. دەستیشی لہسەر شانی دانا.

"لەبەر منیش نامادە نی ئەو کارە بکە، وەلی؟ ئەوہ ئاخەر جار بی. زۆریش ئاسانە. خۆ ئەگەر دژوار بوایە، تەکلیم لئ نەدەکردی. کارەکی ئیمە دەیکەین و بە ئەستۆی بەکینکی دیکەیدا دینین."

وہلی زەرەدیەکی تالی ھاتە لیوانی و سەبری گوتی: "ئەوہ بەمن ناکری ئاغا. بەخوای پیم بلیتی ئەو مێشە بکوژە، ھەموو گیانم دەلەرزێ. بۆخۆشم نازانم بۆ وام لی ھاتووہ."
"کەواتە ناکری. ھا؟"
"نەخیر، کردەنی نییە."

وہلی بلیسەرق و قینی لہو چاوانەدا دیت کە لہ چاوی ئەو برابوون. بەدلیدا ھات، دوا ئەو ھەمووہ سالا زەھمەت و کوێرەوہرییە بۆم کیشاوہ و ئەو ھەمووہ نھینییە لی دەزانم، ئەستەمە دەرم بکا. خۆی باش دەزانی، بیٹ و دەرم بکا، لیفە لیسەر ھەتیوان ھەلدەدەمەوہ. دەنگی ھەلینا: "ھەرکەسە و سەردەمیکی ھەیە ئاغا. کە سەردەمی بەسەر چوو، دەگۆرێ. خۆ لہمن باشتر ئەوہ دەزانی. ئەو ھەمووہت لہ فەرەنگ خۆیندووہ..."
ماھیر ناخیکی ھەلکیشا و گوتی: "دەزانم وەلی."
گەراوہ و خۆی خستەوہ سەر مۆبلە کە.

ھەرچی ھینای و بردی، ھیچی بۆ نەچۆوہ سەر یەک. ئەگەر زۆر لہ حاجی بکەین و بینیریئە مەرسین، ئەو کاتە دەبی، تا دەمری ھەر خەرجی بکیشین و دابینی بکەین. خۆ ئەگەر ھەر ئەوئەندەش بی، ئەوہ شتینک. ئەگەر ھات و رۆژیک لہ بنی کوولەکە دا... بەو نەرۆیشتنەشی را دیارە ھەندێ شتی بۆ روون بۆتەوہ... دوا ئەوہ عومریک، مانگی پینج سەد لیرە. کورە

دنياخرايوونه... كەس لە عۆدەى دەرنایە... دارىكم بەدەستەوہیە ھەر دوو سەرى گواوییە. (وہك شمشیركەى داموكلیس بەسەر سەرتەوہیە)... ئەى ئەگەر كەوتە چنگ دەرویش و دەقسەى ھینا؟ ھەتا مردن پيش خواردنەوہ. چار نییە جگە لەوہى سەرى بەگۆمیدا بگرى، بەر لەوہى دەرویش بگەریتتەوہ. بەلام ئاخىر چۆن؟ لە وەلى رانابینم.

وەلى لەبەر دەمیدا چەقیبوو. بە توورەبییەوہ تىي راخورى: "وەلى، بچۆ مەزرايە. ئەجمەدم بۆ بنیرەوہ. ئەجمەدى نامۆزام دەلیم."

وەلى قسەى لەدەم دەرنەدەھات. كەس بۆ متمانە نەدەبوو. بەلام وەلى ھىچ نھیتیئەكى ئەوى لەقاو نەدەدا. ئەویش ھیندى رازى وەلى لا بوو.

وەلى: "ئەجمەد لیرەيە. لەگەل وەستا ھاتووەتەوہ كارى ھەبوو. ئەجمەد دەلئى گولە ناغا. خودا بیباریترى. بنیادەم گیانى خۆى بەقوربانى خزمى ئاوا دەكا. گیان و دلئى لەسەر كارەكەيەتى."

"بچۆ بیدۆزەوہ و خیرا بیھینە بۆ ئیرە."

وەلى رۆیشت.

ئەو ھەتیوہ بۆ پشت پى بەستە دەبى. دەكرى پشتى پى بەستى، بەلام پیاوكوشتن كارى ھەموو كەس نییە. كوشتن ھونەرە و لیزانینی دەوى. لەوانەيە كارەكە قۆرتەر بكا و بەلایەكى گەرەترى بەسەر بینى. بەلام ئەى چار چییە؟ مەرگ ھەر مەرگى لى دەكەوینتەوہ و خراپەش خراپە... پیاو چارى نییە جگە لەوہى رەنگ و خووى ئەوانە بگرى كە لەگەلئانە. كە تووشى دەرویش بەگ دەبى، پیت خۆش بى يان ناخۆش، وەك ئەو دەجووڵیئەوہ. چەندى ریزیشى لى دەگرى، دیسانیش ھەر تیت ھەلدەكیلى. پیاو بەدەست خۆى نییە، ھەر و بیان دەكەوى و لەگەلئان تیکەل دەبى. خۆ ئەگەر ئەو حیزبە بەرھەلستكارە تیدابچى، ئەوانە ئیدی ھیز و دەسەلانیان نامینى. ئەو كاتە ئیتەر ھىچ كویى نامینى پشتى پىوہ بدا. ئەوان لە سەردەمى تاكە حیزبیدا چى پىيان خۆش بوو دەیانكرد. دەیانوہشاندا، خەلكیان دەگرت، دەیانكوشت... جا ئەوجارە نۆرەمانە. چى دلئان بخوازى و لەدەستمان بى دەيكەین. رۆژە رووناكەكان وا دەگەنى. داھاتوو بەدەست ئیمەوہیە. ئەگەر ئەو گىچەلەشان لەكۆل بیتتەوہ... ئەگەر بە سلامەتى رزگارمان بى... بەلام چۆن نەجاتمان بى؟... دواى ئەوہ پشووہىكى ئاسوودە دەدەین و چىژ لە ژيان دەبینن... وەى لەو بەلایە. ئاخىر بیناموس، بيشەرەف، كە ئەو ھەمووہش خۆت بە پیاویكى بەشەرەف دەزانى، كەس ھاتووہ، يەكینك ھاتووہ و لەنیوہندى بازارى پى گوتوى

بیشه‌ره‌ف، خوْ نه‌گهر شه‌ره‌ف و ناموست هه‌یه، بیکوژه ئیتز... ته‌تۆ له‌بهر سپییه‌ك، لیفه‌یه‌ك ده‌سووتیینی، له‌سه‌ر شتیکی هیچ و پوچ نه‌مری كوشتن دهرده‌كه‌ی، چما سووكایه‌تی هه‌یه له‌وه گه‌ره‌تر؟ نه‌و هیچ و پوچه بكوژه ئیتز. نه‌گهر دایکی درۆت نه‌گاوه، ته‌واوی بکه.

وه‌لی له‌گه‌ل نه‌حمه‌د هاتن. نه‌حمه‌د هاته‌ پێشی و ده‌ستی ماچ كرد. وه‌لی ده‌سه‌به‌جی چووه‌ ده‌ری. ماهیر به‌دوایدا گوتی: "له‌ خواره‌وه‌ چاره‌ری به‌ وه‌لی."

ماهیر سوور هه‌لگه‌رپابوو. چووه‌ ژووره‌كه‌ی ته‌نیشتی و ئاماژه‌ی به‌ نه‌حمه‌د كرد و گوتی وه‌ره. كه‌ نه‌حمه‌د وه‌ژوور كه‌وت، دهرگا‌كه‌ی داخست. قورئانه‌كه‌ی له‌ كتیبه‌خانه‌كه‌ هینا ده‌ری. ده‌مانچه‌كه‌شی له‌ چه‌كه‌مه‌جه‌كه‌ دهره‌یینا و هه‌ردووکیانی له‌سه‌ر میزه‌كه‌ دانا و گوتی: "كۆرم ده‌ستیان له‌سه‌ر دانی."

نه‌حمه‌د به‌ درۆنگییه‌وه‌ ده‌ستی له‌سه‌ر قورئان و ده‌مانچه‌كه‌ دانا و به‌ چه‌په‌ساوییه‌وه‌ چاوی برییه‌ ماهیر به‌گ. نه‌وجار له‌سه‌رخۆ ده‌ستی كێشایه‌ دواوه‌.

ماهیر تیی گه‌یشته‌ و گوتی: "باشه. له‌پێشدا با پیت بلیم ده‌بی چ بکه‌ی؟" مه‌سه‌له‌ی حاجییه‌ شیتته‌ و نه‌و به‌لایه‌ی له‌ سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه‌ به‌سه‌ری ده‌هات و له‌ مه‌ترسیدابوونی ژیا‌نی و نه‌وه‌ی كه‌ له‌و چه‌ند رۆژه‌دا ده‌بی حاجی بكوژری، هه‌مووی بو له‌بنی كووله‌كه‌ دا.

"یان حاجییه‌ شیتته‌ ده‌بی زیندوو بی، یان من. یه‌كێكمان... مه‌مله‌كه‌ت زۆر پێویستی به‌ منه. له‌ حالێكدا نه‌و كرم و مشه‌خۆریکی نه‌و كۆمه‌لگایه‌یه‌ و به‌كاری هیچ نایه‌. تۆ، نه‌حمه‌د گیان كۆرم، ده‌بی ژیا‌نی من رزگار بکه‌ی. ژیا‌نم قه‌رزبار و منه‌تباری تۆ ده‌بی. نه‌منیش بیر له‌ داهاتووت ده‌كه‌مه‌وه‌. زۆر فكري باشم بۆت هه‌یه. بروانه‌، رۆله‌، نه‌حمه‌د گیان، كچه‌كه‌شم وا گه‌وره‌ ده‌بی. هه‌رچیم هه‌یه‌ به‌ تۆ ده‌بری..."

نه‌حمه‌د وه‌ك گه‌چ سپی هه‌لگه‌رپابوو و ره‌نگی به‌ رووه‌وه‌ نه‌مابوو. ده‌ستیشی ده‌له‌رزین و مه‌ته‌قی لیوه‌ نه‌ده‌هات.

ماهیر یه‌ك پشوو قسه‌ی ده‌كرد و زاری كه‌فی ده‌كرد و ده‌ستی ده‌له‌رزین و ده‌یگوت و لیتی ده‌رست و داوای لی ده‌كرد ژیا‌نی نه‌جات بدا. هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌ی ده‌دایه‌ نه‌حمه‌د. مه‌زرا و كچه‌كه‌ی و ته‌نانه‌ت ژیا‌نیشی بو نه‌و بوو.

نه‌حمه‌د مه‌ته‌قی لیوه‌ نه‌ده‌هات. ده‌میی ببوه‌ ته‌له‌ی ته‌قیو.

ماھیر لە ئەکاو پەری داھە دەستی ئەحمەد و لەسەر قورئان و دەمانچە کەھی دانای. ئەحمەدیش وەك دەستی بەرئارگەر کەوتی، کێشایەووە دواوە. ماھیر برۆای نەدەکرد، گوتی: "ئەووە چیبە ئەحمەد؟ چیبە؟ دەترسی؟"

ئەوجار وەك شیتان، لە حالیکدا چاوەکانی بە ھەرچوار دەوریدا دەگێرا، گوتی: "کەوابوو، ئێم دەگەرئێ بۆم، ھا؟ یانی، ئەمن دار و نەداری خۆم دەدەم، مەحکوم دەکەم بە مەرگ؟ کۆرە وەرە سەیری، ئێمە ماری چۆمان لە باخەلماندا گەرە کردوو... کێمان کردووئە منداڵی خۆمان و پشتمان پێ بەستوو. یانی ئاوا..."

ئەحمەد بە دەنگێکی لەرزۆکەووە گوتی: "ئەمن تا ئێستا پیاوم نەکوشتوو."

ماھیر رووبەرۆوی راوەستا و بە تەوس و سووکەووە سەیری کرد و گوتی: "تف لەو روویەت. کۆرە چاوە ئێمە کێمان بە بنیادەم داناو. گوتم ئەگەر گری کۆرەبە کێمان ھەبوو، بە سەری پەنجە دەیکاتەووە. گوتمان لە رۆژی تەنگانەدا بە کارمان دێ. یارمەتیدەرمان دەبێ، بەلام ئێستا وەرە بزانی چ خەیاڵ پلاوئیکمان کردوو. یانی ھەر بەراستی، ھیواکانی من تۆزی بەر با بوون؟ ھەموو ھەولە کاتم پوچ بوون؟ کۆرەم، ئەحمەد گیان. من دەمرم. دەزانی دەئێم چی؟ زیانم لەبەردەم مەرگ داھە. وەرە و شەری ئەو حاجیبە شیتەبەم لە کۆل بەکەووە. کوشتنی ئەو شتێک نییە. حاجیبە شیتە، کێ بە بنیادەمی دەزانی؟ کێبە ھەبە لەسەری بەکاتەووە؟ ئەوجار، ئەگەر ھات و گیراشی، خۆ من نەمردووم، وەفریات دێم و بەرت دەدەم. ئێتر حیزبی بەرھەڵستکاریش لە گۆرێ نەماوە، رۆلە. لەمەودوا لەو مەملەکەتەدا ئاغا و کوئخا خۆمانین، کۆرەم. حوکمەت ھیبی خۆمانە. حوکمەت خۆمانین. سەرۆک وەزیر بارگە و بنە حیزبی بەرھەڵستکار تیکەووە دەپێچی... بە تەلەگرافیک لە زیندانێ بەرت دەدەم. ئەتۆ کە ماھیر بەگێکی وەك کێوت لە پشتە، کێ دەتوانی دەستبەسەرت بەکا؟"

دەستی گرت: "دە یانلا، شتێک بلێ کۆرەم. بیلێ و بیپەرەو. زوو بە دەی... لە دار و دیوار نووسینە کە ئاسانترە. دەی تەواوی بەکە. دەی بلێ..."

ئەو دەستە گرتبووی، لەسەر قورئانە کەھی دانای. ئەحمەد دیسان دەستی وا کشاندەووە، دەتگوت لەسەر ئاگریان داناو. ھەموو گیانی دەلەرزێ.

ماھیر زانیی دەلەرزێ و گوتی: "ئەووە چتە؟ دەترسی؟"

دهنگی بهسۆز و پر له تکا بوو. ئەو دهنگه کارى خۆى کرد و ئەحمەدى هەلچازاند و رايچلەکاند. چيى نەمابوو دەست بکاتە گريان. ديسان بە دەنگيکى پچر پچر گوتى: "ئەمن قەتم پياو نەکوشتووە."

ماهير بهسەريدا نەراند: "پرۆ ون بە لەبەر چاوم. خزم و کەسى خەلک، وردکەناخۆرى دەرويش، ئەوئەندەى چاوترووکانيک، پياو دەکوژن، پياوى ئيمەش، خزم و کەسەکەى ئيمەش، حاجييه شيتەيهکى پيسيان پى ناکوژى. ئاى لەو بى شانسىيهى. کورە رەگ و ريشەيهکى سەيرمان هەبوو و نەمانزانيو. برىا تۆوتان برابايەو. ئەو رەچەلەکەى هەمانە، رەچەلەکيکى کەرانيه. هەى لەو بنيادەمە دەستەوستانانەى بە دەورەمەوئەن. لەو بنەمالە گورەيهدا، لەو هەموو ناخۆره پياويک نيبه، پياوى پى بکوژى."

ماندوو و شەکەت و داماو بوو. تەواو بيزار ببوو. مەترسييهکى زۆر گەرە لە سەر ژيانى بوو. خۆى بەسەر مۆبلەکەدا دا و تخیل بوو. سەرى وەختابوو بتهقى...

دەرويش ئيستا لە ئەستەمبول بە بچيته لای و هەموو شتیک بدرکيى. من کردم، تۆ نەیکەى. ئەگەر دەمکوژى، بکوژە، بەلام لە تاوانم خۆش بە. هەتا هەم هەر نۆکەریت دەکەم. باشە ئەگەر ديسان بەسەرى رووت و پيخاوسى و بەکفنى سپييهو و بە شمشيرى لەکالان دەركيشراووه بچيته خزمەتى و بلئ، مەلم لە موو بارىکترە و ئەستۆم کەچە و تاوانم بۆ ليخۆشبوون نابن، بلئى بيبەخسى؟ دەمانچەکەى لى ناکيشى و بەقوربانى گوللەيهکى ناکا؟ هەموو شتیکى هاتە پيش چاوى. ورد و پوخت بە روونى هەموو شتیکى هينايه بەرچاو و بريارى خۆى دا. دەرويش هەر بە شمشيرهکەى دەستى، دەيتهنجى. کابرايهکى رق ئەستوو و شيت بوو. ئەو کارەش بۆ گالته نەدەبوو.

چارچی ئەو رۆژە دەچوۋە دادگا. جوجۆلئىكى بەرچاۋ كەۋتېۋە زىندانەۋە. وسو، ھەسەن جىۋكە و ئەۋانى دىكە سەرقال بوون. دەمىك بوو لە ژنەكەى چارچىيان راسپاردېو، دەستىك جلوبەرگى نىلى و بۆينباخ و كراس و پىئلاو بىنى.

"خوشكى، لىت سوور بى، قازى ئەو شتانەى زۆر بەلاۋە گىرگە. ھەرچۆنىك بى، دابىنيان بىكە."

ژنەكەى چارچىيش، رىك دەستىك جلوبەرگى ئاۋاي بە ۋەستا وايىسى بەرگىروو، بە دوورين دابوو و ھىنابوۋىە زىندانى. پىئلاو و كراس و بۆينباخ و گۆرەۋى و شەكى بنەۋە و مېزەرىش ھەر لەپىشدا ئامادە كرابوو. ۋەستا وايىس كۆتەكەى ئەۋەندە جوان و لىزانانە دوورېبوو، تەننەت كوورايىيەكەى پىشتى چارچىيش ديار نەبوو.

كەرەى بەيانى ردىنى چارچىيان پاك تاشى. دەموچاۋيان بۆ تىف تىفە دا و جلوبەرگيان لەبەر كىرد و چارچى بە رەنگى ھەلبىزكاۋ و چاۋى زىتەۋە، بەبى ئۆقرەبى چاۋەرى ما، تا بانگى بىكەن. بەبى ئەۋەى قسە لەگەل كەس بىكا، بىرى دەكردەۋە و لەھالىكدا لىۋەكانى دەجوۋلانەۋە، ۋەك بەدەم خەۋەۋە بى، دەسوورايەۋە. چار نەجارى لەبەردەم ئاۋىنەى دەلاكەكەدا رادەۋەستا و سەيرىكى خۆى دەكرد، پانتۆلەكەى ھەلدەكىشا و چار نە چارپىكىش دەچوۋە بەر دەرگاگە و بە چاۋەروانىيەۋە مىلكى دەكىشا و چاۋپىكى لە دەرەۋە دەكرد و ئەۋچار دەگەرپايەۋە بەندەكەى خۆى و لە تەنىشت جىۋبانەكەى رادەۋەستا. لەۋ ھالەتەدا چار و بارى دەسرۆكە زەردەكەى لەگىرفانى دەردىنا و ديسان لە گىرفانى دەناۋە. دەستىكى بە سىملىدا دىنا. ئەۋ لىسپە قژەى دەكەۋتە سەر تەۋىلى، ھەلى دەدايەۋە. لە نووكى پىئلاۋە بىرقەدارەكانىدا سەيرى روخسارى خۆى دەكرد، بەلام نەيدەتوانى و لەۋ ھالەتەدا زىجىرەكانى، ۋىنەى دەموچاۋە درىژەكەى دەھاتەۋە بىر كە دەكەۋتە سەر ئالغە بىرقەدارەكان. لەۋ دۆزەدا شارۆچكە و بەرپرسەبالاكە و دەروىش بەگ و

ماھیر بەگ و گەمەکانی خۆنۆندەکانی ماھیر بەگ و حاجی قۆرت بۆغا و سلیمانە کۆلکەنە کۆژراوەکە واتە سلیمانێ پالەوان و ئاللاھەلگەری، ئۆغلی ئەسلان سۆوی پەنجە و زۆر شتی دیکە، وەک پەردە ی سینە ماھاتنەو بەر چاوی. جارچی بیری لەو شتانە نەدەکردەو بە زەینیدا تێدەپەرین، نە پێی خۆش بوون و نە پێی ناخۆش. ھەروا، شارۆچکە و بنیادەمەکان...

بەردەوام سرتوخرتی قسەکردن لە بن گوئی دەھات. قسە ی وەک یەک کە جار بار دەنگەکان دەگۆردران. ھەر بەندییەک، بە شیوہیەک خرمە ی لە تەزییحەکە ی دینا و جارچی بەبێ ئەو ی سەیری کابرا بکا، ھەر بە دەنگی تەزییحەکە ی دەیناسییەو. ئەگەر چاوی جارچییان بەستبایە و بەندییەکانیان یەک بە یەک بە بەردەمیدا ھینابایە، ھەر بە دەنگی تەزییحەکە یانرا دەیتوانی یەک بە یەک ناویان بپنێ. ئەو ھش شتیکی زۆر سەیر نەبوو. زۆری بەندییەکان خەلی تەزییح ھاتبایە، دەیانزانی کێیە دەیکێری. بنیادەم چۆن دەنگی یەکیک دەناسیتەو، ئاواش ئەگەر خۆی راھینابێ و زەینی دا بپنێ، دەتوانی دەنگی تەزییح گێرانەکەشی بناسیتەو. جارچی تەنانەت بە دەنگی تەزییح گێرانەکەدا، بەبێ ئەو ی سەیری کابرا بکات، دەیزانی خەمبارە یان توورە یە، دزدۆنگە یان شادە، ھیوادارە یان بپھویابە،... دوا ی ئەو ی زنجیرەکانیان لێ ئەستاندەو، ھۆگری تەزییحەکان ببوو و خوری دا بوو ئەوان...

رۆژیکیان چووبوو لای زەکی بەگ و بە سرتە پێی گوتبوو: "یوسف دەتکوژی."

"چووزانی؟"

"بە دەنگی تەزییحەکە یرا زانیم."

زەکی بەگیش پێکە نیبوو و گوتبوو: "ئەتۆش وردە وردە خەریکە تێک دەچی، کاکێ جارچی."

جارچییش سوور ببوو لەسەر قسە ی خۆی: "ئەمن دەزانم کاکێ خۆم. ھەر دەگاتە لای تۆ، تەزییحان داوی. تەزییحەکەشی وا دەھاوی، کە تەنیا ئەو کەسانە ی دەیانەوی پیاو بکووژن ئاوا تەزییح دەخەن. ئەو من پێم گوتی. کەیفی خۆتە."

زەکی بەگ دەستیکی بەسەر کوراپییەکە ی پشتیدا ھینابوو و تەزییحە دەنک درشتە کارەباییەکە ی خستبوو خەخل و دوور کەوتبوو.

ھەر ئەو رۆژە لای عەسری، یوسف لە کاتی پیا سەکردنیدا، بە سی گوللە ی گەرم، زەکی بەگی سارد کردبوو.

که زهکی بهگ کهوتبووه عهرزی، هاواری کردبوو: "ئهمن سۆسهه کردبوو. دههزانی و بهخۆشیم گوتبوو، بهلام بهگویی نهکردم."

بهلام نهیتوانیبوو بهکەس بلّی، که هەر له تهزییح کێرانهکهی یوسفهوه بۆی دهکرهوتبوو دهیهوی زهکی بهگ بکوژی.

ههلسوکوت و جووری ریگا رویشتن و نزیکیبونهوه و لهبز و دهنگهکان و رادهی دلۆقانی و خۆمانهبوون و ههلهچوونهکان دهگۆردران. بهلام قسهکان نهدهگۆردران: "خۆ نالیی من کوشتم." "نهگهر بلّی من کوشتوومه، کهس بروات پی ناکا."

"هیچ هووکهمدراویک نالی من کوشتوومه."

"نهگهر بلّی من کوشتوومه، هههه کهس بروا ناکا تو پیاوت کوشتبی و هههه ئهوهیکه هووکهمیشت دهدهن."

"دهیهته فیدای... کهر..."

"نهگهر وایی..."

"قازیش دهزانی نهتکوشتووه..."

"هوکهمی سیدارهکهشت دهدها."

"بهقوبانی کهر."

دهرگا که کرایهوه. ههتاوه که ههوشه ی زیندانی کردبووه جههندهم. پاسهوانه که دهنگی لی ههستا: "چارچی، با بی."

بهندییهکان له دوادهی دهیانگوت: "یه که بهخۆت هاوار بکه... بگورینه... بیکه قهرهچی ئۆینیک ههتا سهروکی گهوره له خهوی ههلهدهستی. نهگهر نهههستی، نهتو بیتاوان دهردهچی... زۆر هاوار بکه... لهبیرت نهچی..."

دهنگی "هاوار بکه، لهبیرت نهچی" ی بهندییهکان له گویدا دهنگی دایهوه.

ههر گهیهشته دادگا، کهلهپچهیان له دهستهکانی چارچی دههینا. چارچی دهیهویست خۆی ئاماده بکا بۆ هاوارکردن، که چاری به سهروک کهوت و چاوهکانی له چالی چاویدا دهخولیینهوه. وهک کیویک له پشت میزهکهوه دانیشتبوو. نیوشانی پان بوون. ورگه زلهکهی کهوتبووه سهه میزهکه. لچه گوشتنهکهی داچۆرابوو. بهرخهبهبهی کهوتبووه سهه جلهسووره دادوهریهکهیهوه. دادوهرهکانی دیکه له تهنیشتییهوه وردیله دیار بوون. چارچی چاوهکانی بریبوو زنجیرهکانی کاتژمیهره زیهرهکهی ئهوه و بۆی مهزهنده نهدهکرا چهنده قهن.

قازی له پېشدا لیبی پرسى خهلكى كوييه. جارچی به دهنگيكي كه له بهر شله ژاوى و هه ژاوى له رزى تېكه وتبوو، وهلامه كهى دايه وه. دواى وهلامدانه وه كه بوو كه له پشته وه را گوښى له زريكه يه كه بوو، وهختى ئاوپى دايه وه، له گهلا ژنه كهى چاويان تېك ئالقا. چاوه پر بليسه كانى ژنه كهى، له بهر ده پارانه وه و تكيان لى ده كرد. جارچی ئاگای له خۆى نه ما. ته ژنۆى نووستانه وه، هه موو گياني كه وته له رزىن و سه رى له گيژه وه هات.

سه رۆك به دهنگه گره كهى پرسىارى لى ده كرد و ئه ویش وهك ئه وهى قورميشيان كردبى، وهلامى ده دايه وه. چاوه كانى له كورسييه شهق و شره چلكن و مؤر كه خواردوه كه وه ده چوره سه ر عه با كۆن و شپره ژه كهى كه كۆبه كانى له هه ندى شوينه وه هه لوه شابونه وه. له نه كاو گوښى لى بوو: "من كوشتم."

دهنگوت دهنگه كه له قورگى خۆى نايه ته ده رى. له شوڻيكي ديكه وه، له كه سينكى ديكه وه ده هات. حه په سا. سه رۆكى گه وه، زنجيرى سه عاته زيپينه كهى و عه با كاله وه بووه كهى و كورسييه شر و شه ويقه كهى، دادوه ره كانى دېكه هه موو له وديو دوو كه ليكي خۆله مي شيه وه مانه وه. دواى ئه وه چاوه كانى ورده ورده كه وتنه وه دره وشانه وه و بليسه يان دا و دهنگيكي پر زايه له و له رۆك له قورگييه وه هه ستا: "من كوشتم، من، من، من كوشتم."

دهنگه كهى ورده ورده نزم بۆوه و دامر كايه وه.

دواى ئه وه گوښى له هيچ دهنگى نه بوو. نه دهنگى خهلك و نه دهنگى خۆيشى. له نه كاو دهنگى قۆرت بوغای بيست. دهنگى هانكه هانكه كهى له پشته ئه ستۆى خۆيه وه هه ست پى كرد و راجله كى و مووى لى بوونه نه شته ر و قيت بۆوه و وه خۆ هاته وه. هه ستابوو. هه موو گياني داهيزابوو و دهيزيراند. تاويك هه ستى به زيپه ي دلى كرد. قه لت و په لت گوښى له و قسانه ده بوو كه باسى ئه و بوون. كوره ي ئاسنگه رى، بليسه، ئاسنگه ر، نايب عه ريف، بازار، نانه وا، ده مانچه، كيڤد، سندان، كيڤلگه، جارچى، ناش، ناشه وانه كه... جارچى له پر هه ستى كرد برسپيه تى. دلى خاو بۆوه.

"شايه تخاله كان ده لين، تو ده ست نه ده چوه كوشتنى ئاسنگه ره كه... ئه و كاته ي ئه و كوژراوه، تو هه تا به يانى له ناشه كهى بووى و زراويشت چووبوو و له ترسان په نات ده برده بهر تاريكايى، بيستووته؟ هه موو ئه وانه شايه تى ده دن."

جارچى چاوه له ژيلا هاتوه كانى كه رهش رهش داگه رابوون، برييه ژماره يه كه له وانه ي له وى راوه ستاون. هه مووانى ده ناسى، به لام بو هاتبوونه ئيره؟ يانى ئه وانه ئاسنگه ره كه يان كوشتبوو؟

له نېواندا ناسنگره که دیت و دواين شيوې وهېر هاته وه، که له گه ل ټه و خوار دبووې و له حال ټکدا که چاوی لې داده گرت، زهر ديه کی دۆستانه ی بۆ کرد.

"ناسيته وه؟"

چارچی به سهر گوتی به لې.

"ناسيته وه؟ به سهر نا، به زمانت بيلې."

چارچی به سپايی گوتی: "ناسيمه وه."

به لام شتتکی بۆ نه ده چوه وه سهر يهک. ههر به راست ټه و شه وه تا به يانی له ناشه که که مابووه؟ چاویکی پر له رق و قینی له ناشه وانه که کرد.

دنگی سهرۆکی دادگا وهک کوتکتیک وه ته پلې سهری کهوت: "ټه ی بۆ شایه تیبی ټه و شایه تحالانه ده لیبی چی؟ وایه؟"

"نازائم."

چۆن نازانی که له ناشه که بووی یان نا؟ پروانه، ناشه وانه که ټه و شه وه کولپچه ی بۆ دروست کردووی و هه تا به یان بيش له وې بووی.

"نازائم."

"ناسنگره که ت چۆن و به چی کوشت؟"

چارچی هاوی کرد: "به ده مانچه. شه ش فیشه کم لې دا. ههر شه ش جاره که ش... نازائم. نازائم به چی کوشتم. ههر شه ش فیشه که کم له سهر دلې دا، ریک له سهر دلې..."

سهرۆکی دادگا ده یگرماند. دنگی شلپ و هۆر به سهریدا ده پړا. زۆر ټالۆز بوو. لووره یه کی دوورودریت به میتشکیدا ده گه را. زه نازنه ای خه لکه که و دنگی سهرۆک تیکه لاو ده بوون و ده بووه

چهق و لوور. میچه که، کورسی، عیزه دین فخره دین دادته ستین، ټه و پشیله یه ی له قوژبنیک وهرکه و تبوو، خزمه تکاره که، داره تۆز اوییه کان که له په نجه ره وه دیار بوون و ټه و ته راکتوره

نارنجیانه ی له بن داره کان بوون ههر هه موو به هاره هار و لووره لوور تیکه لاوی یهک بوون و ده سوورانه وه و دنگی سهرۆک به سهر ټه و لووره و زه نازنه و خولانه وه یه دا و قه لافه ته که ی که

جار به جار زه به لاحت دهبووه و هیدی و له سه خو دیگوت:

"لیبی پیچرایه وه... شایه تحاله کان... دادگا..."

ټه و جار رووی تیکر دبوو و لیبی ده پرسى: "له بنکه ی پۆلیس زۆریان تپه لداى؟"

"خوری شوږيان کردم. مارکوژيان کردم. که وئيان کردم. پشتميان له زگم نهرمتر کرد."
 ئيتر چووه فکردهوه و سهري شوږر بووهوه و تاوا مایهوه.
 "قسهيه کت بو گوتنی ههيه؟"

جارچی شهرمهزارانه و بهترسهوه سهري ههئينا و چاوی پر له تکا و پارانهوهی له چاوهکانی
 سهروك بری و گوتی:

"مه هیله بمکوژن... مه مدهرهوه دهست نه قیب..."

ئيتر به توورهيهوه گوتی: "من کوشتم، من، من، من کوشتم، ئاسنگه ره که، براکه م،
 من..."

سهروك به دهنگيکی پر له توورهيهوه پرسیی: "به چی؟ به چ شتيك كوشتت؟"
 جارچی راجله کی، ترسا و له بهردهم کورسييه که دا کروشمه ی کرد و بچوك بووه.
 جلوه ره که کانی وا له بهريدا بچوك ببونهوه، دهتگوت ئیستا داده که ون. بيهيژر و تين ببووه و...
 خهياڤ هه ليگرتبوو و له دوودلی و دردوڤنگيدا وهخت بوو دلی بيته دهري. له نه کاو سهري
 هه لپری و گوتی: "به ماوزه ر، به فيلينتای ئەلمانی."

ده مودهست قسه که ی گوږی: "نا، نا، به ده مانچه."

ئه و جار وهک ئه وهی پرسيار له خو ی بکا، پرسی: "ئاسنگه ره که به چی کوژرا؟..."
 نهيزانی به دهنگی بهرز بير ده کاته وه.

شتيک، شتيکی سهير و سه مه ره، کهس نهيزانی چۆن و له کويوه هات و له بهر ده می قوت
 بووه. حاجی قورت بوغا له حالیکدا دهستی راده وه شاندا و جار نه جار ی دهستی راسته ی له سه ر
 سينه ی داده نا، قسه ی ده کرد. هه ر چاوی به و کهوت دلی روون بووه. ته متومان و دوو که له که
 ره وييه وه وه و هه موو شتيك له جيی خو ی ده رکه وته وه. ئيتر به روونی دادوه ر و شاهه تخاله کانی
 ده دی و بیری ده کرده وه. به سه ر پيشه وه نه بوو. که ی دانیشتبوو، کی لي ره ی دانیشاندبوو؟ ناوړی
 دایه وه و ژنه که ی دی. ژنه که ی بزه یه کی بو کرد. روومه ته کانی که به قوولدا ده چوون و ويك
 دههاتن، چاوه ره شه جوانه کانی که ئەشق و خو شه ويستی و داوا تییاندا شه پۆليان ده دا،
 جارچیيان ده برده دنيايه کی ديکه....

سهروك سهري بردبووه بن گوئی دادوه ره کان و به سرته پرسياری لی ده کردن و ئه و جار گوئی
 لی راده گرتن و وه لاهه کانی لی ده بیستنه وه. سهري سهروك ماوه يه ک له نیوان ئه و دادوه رانه دا
 که له راست و چه پی دانیشتبوون، دههات و ده چوو. دواتر ئه ويان برده ده ری و ژنه که ی هاته

پيشه‌وه. دهستی گرت و بۆ ساتيک دهستی خسته نيؤ دهسته‌كاني خوييه‌وه. دهستی گهرم بوو. نه‌وجار دهستی به‌ردا و كشايه‌وه. زهرده و بزهي له ليتوي نه‌ده‌رپوييه‌وه. ناشه‌وانه‌كه هات و فهرمووي جگه‌ره‌به‌كي كرد و گوتي: "ئه‌تۆ ئاسنگه‌ره‌كه‌ت له‌كوي كوست؟ تۆ نه‌تكوشتووه، بۆ درۆيان ده‌كه‌ي؟"

ئيت دورور كه‌وته‌وه. يه‌كيك له‌ جه‌نده‌رمه‌كان چه‌رخي جگه‌ركه‌ي كه‌ به‌ ده‌ستييه‌وه مابوو، بۆي هه‌لكرد.

"به‌ درۆيان سه‌ري خۆت به‌ فه‌ته‌رات مه‌ده."

"تۆ نه‌تكوست."

"سه‌رۆكي داگاكه‌ش و هه‌موو دنياش ئه‌وه ده‌زانن، تۆ نه‌تكوست..."

ديسان دنيا له‌به‌رچاوي كه‌وته سووران: "تۆ نه‌تكوست. ئه‌گه‌ر تۆ كوشتووته ده‌ي بلي بزائم به‌چي كوستت؟ ئاسنگه‌ره‌كه‌ت به‌چي كوست؟ به‌ كي‌رد، شمشير، خه‌نجهر، ماوزهر، فيلينا، به‌چي؟ ده‌ي بلي، بلي بزائين به‌چي؟"

"من چووزائيم، له‌بهرم نه‌ماوه. به‌هه‌رشتيكي به‌رده‌ستم كه‌وتووه. له‌و كاتدا چيم له‌به‌ر ده‌ستی بووه..."

جگه‌ره‌كه‌ي نيوه كردبوو، كه‌ ديسان بانگ كرايه‌وه. ديسان مي‌زه‌كه‌ي وه‌ك شتيكي ره‌شي زۆر زه‌به‌لاح هاته‌وه به‌رچاو. هه‌شيمه‌ته‌كه‌ش وه‌ك گه‌واله‌ هه‌ورتيك... له‌ولاتره‌وه، ئه‌موستيه‌له‌ زله‌كه‌ي قۆرت بۆغا له‌ قامكي‌دا ده‌دره‌وشايه‌وه. چاوه‌كاني جارچي له‌ ئه‌موستيه‌له‌كه‌ نه‌ده‌بوونه‌وه.

ديسان ده‌نگي گري سه‌رۆك به‌رز بۆوه. ده‌نگه‌كه‌ به‌سه‌ريدا رژا. ديسان ده‌يگوت: "شايه‌تخاله‌كان، ناشه‌وان، ئه‌وي شه‌وي، ناني فه‌تير، ترس، گه‌ردن ئازادبي، برينه‌كه‌، ئاسنگه‌ر، مسته‌فا، عه‌لي، نايب عه‌ريف، هه‌مه‌ كو‌يره‌ي نانه‌وا، عه‌ليجيك، ده‌رويش به‌گ، حاجي قۆرت بۆغا، ئاق يۆللي. ديسان ده‌يگوت، ليتي پيچرايه‌وه.

دواي ئه‌وه گويي له‌ ده‌نگه‌ده‌نگي هه‌ستانه‌پي هه‌شيمه‌ته‌كه‌ بوو. خۆشي هه‌ستا. له‌ راستيدا هه‌ليانستاند. كه‌ي دانيشتوو؟ ديسان سه‌رۆكي گه‌وره هه‌ندئ شتي ده‌گوت. پاش لا‌بردني له‌به‌رچاوي سه‌رۆك و بردنه‌وه‌ي بۆ زيندان و هاتني ژنه‌كه‌ي و بردنه‌وه‌ي له‌ زيندانيوه و هاتنيان بۆ مالي و نيگاي سرك و ره‌وه‌ك و پر له‌ پرسياي منداله‌كاني به‌ چاوي له

ژیللاها تووه که شهوه کییه ... خهوتنه که ی هه ره لهوی لهسه ره سهیره که و له ته نیشته کوانووه که.

سه رۆک دوا ی شهوه ی جارچیی ئازاد کرد، به په له خوی گه یانده وه مائی و ده سه به جی جلوه به رگه فه رمییه کانی ده ره ینا و به ده نگییکی که زایه له ی شادیی تییدا بو، گوتی: "خانم، خانم، خانم، ده بی بنووم. شه مشه و کاروبارم زۆر ده بی. ده به ی به نزینه که پره؟"
"پره."

سه رۆک هه ره سه ری نایه سه ره بالیفه که، خهوی لی که وت. شه مرۆ له به ره جارچی نه ییتوانی بوو له دادگا بنوی، به لام بایی شه وهنده ده بوو نه خهوی.

تهنگی ئیواره بوو. گورج و گۆل له جیوبانه‌که‌ی ده‌رپه‌رپییه‌ی ده‌رپه‌ی و جلویه‌رگه‌که‌ی له‌به‌ر کرد. دلّه‌خوریه‌یه‌که‌ ناخی داگرتبوو. له‌خۆوه‌ ده‌ستی بۆ ده‌موچاوی چوو. ردینی هاتبوو. برپاری دا به‌ر له‌ داخرانی دوو‌کانه‌کان و دادرا‌نه‌وه‌ی ده‌رپه‌کان، بجیته‌سه‌رتاشخانه. باشه‌ ئه‌و چه‌نده‌ رۆژه‌ به‌و ردینه‌وه‌ چۆن هه‌لی کردبوو؟ ته‌گه‌ر دایکی دیتبای، چیی ده‌گوت؟

که‌ له‌ سه‌رتاشخانه‌که‌ وه‌ژوور که‌وت، خۆر خه‌ریک بوو ئاوا ده‌بوو. گویی له‌ خه‌ری دادرا‌نه‌وه‌ی ده‌رپه‌کان بوو. باش بوو سه‌رتاشخانه‌که‌ که‌سی دیکه‌ی لی نه‌بوو. ده‌لاکه‌که‌ سابوونی له‌ ده‌موچاوی دا. ده‌لاک زۆربله‌ن. یوسف ده‌یزانی. لیی پرسی: "خه‌لکی کوئی؟" یوسف ده‌یزانی ئه‌و پرسیاره‌ی لی ده‌کری، بۆیه‌ وه‌لامه‌که‌ی ئاماده‌ کردبوو: "خه‌لکی گوندی ساری تانیسمانلی.م. هاتوومه‌ لۆکه‌ رینه‌وه‌. لی‌ره‌ چاوه‌رپی کرێکاره‌کاتم. کرێکاره‌کان بگه‌نی، ده‌چینه‌ خواری بۆ یۆره‌ گیر."

"ئیره‌ لۆکه‌ی زۆره‌. له‌ گونده‌که‌شتان نزیکه‌. ئه‌ی بۆچی لی‌ره‌ کار ناکه‌ن؟" راسته‌ لۆکه‌ی زۆره‌ ئیره‌، به‌لام، پێشکه‌ و ته‌پۆشی زۆره‌. زۆر زۆریش. ئاخۆ ئیره‌ مه‌ره‌زه‌جا‌ری هه‌یه‌... به‌لام یۆره‌گیر ته‌پۆی نییه‌. ئیمه‌ هه‌موو سالی ده‌چینه‌ ئه‌وی، له‌وی ئاغا و کێلگه‌مان هه‌یه‌."

باش بوو ده‌لاکه‌که‌ پرسیاری دیکه‌ی نه‌کرد. هه‌ر له‌به‌رخۆیه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد. باسی کێلگه‌ی برنج و ئاغا و به‌گه‌کان، لیی نه‌ده‌بریییه‌وه‌. ته‌پۆ له‌ مه‌ره‌زه‌جا‌رانه‌وه‌ هه‌لده‌ستان، مه‌ره‌زه‌جا‌ر هیی ئاغا‌کان بوون و مندالی خه‌لک تییدا ده‌فه‌وتان... جنیوی پیس پیسی به‌ ئاغا و به‌گه‌کان ده‌دا.

یوسف به دلیدا هات که هه موو خه لکی نهو شارۆچکه یه له عه لی ئه فه نی خراپ ترن. هه ر هه موو دوژم نی ئاغا کانن. هه یچ کامه شیان ناترسن و سل ناکه نه وه. مه لله ت چیه به سه ر زاریندا دی به ئاغای ده لێن.

دوو کانه که بو نی سابوون و ئاوی گه رمی لی ده هات. ردینی تاشی. یوسف لیره یه کی دایه ده لاکه که و رانه وه ستا باقییه که ی وه رگرێته وه. بازار تاریک بوو. ته نیا چرای دوو کانیك دایسا. رووبه پرووی به لام دوورتر راوه ستا. نه یده ویست ئیتر چاوی پی بکه ویته وه. دوا ی نه وه ی ماوه یه ک له وی راوه ستا، خیرا به ره و ژوو ره لکشا.

که گه یشته نهو کۆلانه ی مالی حاجیه ی لی بوو، هانکه هانکی بوو. نه وه بو وای لی ده هات؟ نهو دلّه کوتیه هه چ بوو؟ که حاجیه وه بیره ده هاته وه، ده ستی تیکه ل ده هاتن و ده له رزی. تیشکیکی کز، له ماله که ی حاجیه وه ده هات. نهو داماره پارهیه کی له گیرفانی دا نه بوو، کاره با بو ماله که ی بکیشی. بنیاده میکی بی که س و بیده ر. نه یده زانی حاجی ماوه یه ک له وه پیش ماله که ی چراخان کرد بوو.

له کۆلانه که دا ریك به رامبه ر ماله که، هه په سابوو. به لام خو نه ده بوو وا بی. بی ت و به گ دیتبای؟ که سه یش به و کۆلانه دا رانه ده برد. له پشت ده رگای ماله که یانه وه دار توویه کی لک پو چری لی بوو. چه ند لکیتک به سه ر ماله که کشا بوون. ده سه تبه جی چوه پشته وه ی ماله که و پالی به داریکه وه دا. ده ست و پی هیشتا ده له رزین. چێژکی له و له رزینه ش وه رده گرت.

له نیو ماله که وه ده نگه مندال ده هات. منداله کان بیده نگ بوون. نهو جار ده نگه دایکیان هات. تووک و نه فره تی له میرده که ی ده کرد. یوسف تووک و نه فره تی وای له که س نه بیسته بوو. ژنه ده یگوت: "یاخوا به په لاس بی. ببسته به رد پیاوه که. کابرا نهو هه مووه پارهیه دایتی، برۆی و گیانه سه گه که ت رزگار بکه ی، نه تو هه ستای چووی هه موویت دژراند. نهو هه مووه پارهیه ت له چنگم ده ره ینا و مه فح کرده وه. له مه ودوا، نه گه ر چاوت به پشته گویت که وت، جا چاوت به پاره ش ده که وی."

حاجی به ده نگه کی کز و له رزوک گوتی: "دیسان ده مداتی. ده مداتی... نهو که سه ی پینج هه زاری داوه، ده هه زاریش ده دا."

"ئیشه للا وه ک سه گ ده تتوینن. مالویرانت کردم. منداله کانت برسی و رووت و ره جال کرد. نه وه نده پارهیه تازه له کو ی په یدا ده بیته وه؟"

حاجی به پیکه نینه وه گوتی: "ئه تو سهد لیره م بدهیه، ئه مشه وه ئه وهی دژراندوومه، هه مووی ده به مه وه." "

"ئاتده می. تاقه دیناری کیشیت ناده می. هه ی دژومنی منداله کانم. تا ئیستا که نگی پاره ی دژراوت بر دووه ته وه، به رازی گلاو." "

له بزى حاجى توندتر و ناخوشتتر بوو: "بیرپه وه. بیرپه وه و بیده نگ به. چما پاره ی خو م نییه؟ ده لیم سهد لیره م بدهیه... ئه گهر ناته وه ی پیستی سهرت هه لکه نم، بدهیه و بیرپه وه..."

بیده نگ بوون. ئه و جار دهنگی هاوار و زیقه ی ژنه که هه ستا. دوا یی کۆلیک تووک و نه فرت و جینو... ئه و جار دهنگی پیکداندانی ده رگا. ده رگا که وا پیکدا درا، دار و دیواری ماله که له رزین.

یوسف ده سه به جی له بن دار تووه که وه خو ی خزانه کۆلانه که. حاجی دوور که وتبووه وه. له پیشه وه، تارماییه که ی که له گه ت به خیرایی له وه ی دوور ده که وته وه. یوسف که وته شوین تارماییه که.

به دلیدا هات، کوشتنی ئه و کابرایه واجبه. هه ر که س ئه وه بکوژی، ده ستی نوورانی ده بی. کوپه وه ره سهیری ئه و بیناموسه، سه و کافره، رسق و روژی منداله کانی به قوما ر دژراندووه. منداله کانی برسی کردووه. ژنی داماو کار ده کا و ئه ویش به ره مه می ماندووبوونه که ی ده با و له قوما ردا دهیدوژینی. نامهردی بی شه ره ف. گلاو... توخی به راز. چما بنیاده م هه قی ئه و منداله وردانه ده خوا؟ ژنه چیی ده گوت؟ ده یگوت ئیشه لالا وه ک سه گ ده تتوپیینن و له کۆل من و منداله کانم ده بیته وه. چما پیاو روژی منداله کانی ده با و قوما ر ده کا؟ هه قده ستی ژنی ک وهر ده گری و به قوما ر دهیدوژینی؟ پیاو منداله کانی خو ی برسی و تینوو ده کا؟ تو ده بی له سه ر ئه و زه و بییه پاک بکرییه وه بو ئه وه ی منداله کانت به سهینه وه. ئه تو به کاری هه یچ شتی ک نایه ی؟

جار به جار تووره تر ده بوو. زوری پی خو ش بوو ئاوا له حاجی تووره یه و لپی داخداره. له دلی خویدا په ی تا په ی تا جینوی ده دایی.

گه یشتنه بازاره که. به ره و ئاشه که رویشتن. یوسف هه نگاوی شل ده کرد مه ودای لی بگری، نه کا بزانی به شوینییه وه ن. حاجی له نزیک باخچه که ی مام به شاره ت هه نگاوی خا و کرد نه وه. یوسفیش خو له تاریکایی ئاغه لی کدا لی مات کرد و هه لی نا. هه موو گیانی وه ک بینی ئا و که وته له رزین. ده ستی بو ده مانچه که ی برد، به لام نه ی توانی له قایشه که ی ده ریینی.

لیره بۆ لیدان نابی. دەنگی تەقەکە دەبیستن و تا خۆی دەرباز دەکا، دەیگرن. چەقۆکە ی له مالهۆه لى بهجى مابوو. له داخان وهخت بوو شیت بی. سەد بریا ئیستا توانیبای ئەو سەیه له کۆل بکاتەوه. ئاخۆ جارێکی دیکەش ئاوا لیبی بهقیندا دەچیتەوه؟ پیاو هەمیشە له پیاوی ئاوا، له بنیادهمی ئاوا که دوژمنی مال و مندالیان و زۆر بۆ ژنیان دین و زۆلمیان لى دەکەن، بهقیندا دەچی.

حاجی وهپى كهوت. دەستی کرد به فیکه لیدان. له فیکه ی دیار بوو کهیفخۆشه. باى داوه بهرهو باخچهکەى عومەر. یوسف تاوی له بهر دەرگا که راوهستا. بچیتە ژووری یان نهچی؟ ئەگەر بیبینن؟ چووه ژوورهوه.

لهو لاترهوه رووناکاییهکی کز دههات. حاجی بهپهله بهرهو فانۆسهکه چوو. له تەنیشته فانۆسهکهوه سفرهیهک راخرابوو و ههوت ههشت کهسیک لهسەر سفرهکه بوون.

"ئۆ وۆ وۆ حاجی، دهرنگ گهیشتی، بی و نهبی ژنه کهت بهربینگی پی گرتوی." "کوره نازانن چ گهندوگوبیه که. ئەو گووسه که، پارهی نهدهدامی. به زۆری له چنگی رزگارم بوو. ژنی چی، ئەوه ژانه. وهیش، وهیش، ههتا ئەو پارهیهم له چنگی دهرهینا، گیام هاته سه لوتم. ئای براده رینه، من ئیتر دهبی پرۆم. ئاغا و بهگه کان له ولاته کهم دهرم دهکەن. سبهی دهستی ژن و منداله کهم دهگرم و دهرۆم بۆ ئەسکه ندهروون. بهیانی دهبی پرۆم." گوتیان: "جاری دانیشه بزاین. دانیشه و پیکى ههله." "ئهتۆ دلت لیره بهرنابی. ناتوانی ئیمه بهجی بیللی و پرۆیتە جییهکی دی."

"بهگه کانیش ناتوانن شاربه دهرت بکهن."

"کی دهتوانی لیره دهر بکا؟ خۆ گیانی بهگه کان له گیانی ئیمه شیرینتر نییه..."

حاجی پیکه کهی ههلهدا و گوتی: "به خۆشی شاربه رده کرايم..."

یوسف له بن دارێک پالا کهوتبوو و سهیری دهکردن. ئیستا ئیتر تهواو کهیفخۆش ببوو. حاجیی دهکوشت و له کۆل ژن و منداله کهی دهکردهوه.

جا دواى گهپانهوهی بهگ داواى لى دهکرد، مانگانهیهک بۆ ژن و منداله کهی حاجی بهرپیتتهوه. رهنگ بوو بهگ قایل نهبايه، بهلام ئەو ههموو سالی لهسەر خهرمان ئارد و پهلهخۆر و برنج و ساواری بۆ دهربردن. پارەشی دەدانی، تەنانەت خەرج و تیچووری خۆتندنی منداله کانیشی دابین دەکرد.

حاجی دواى ئەوێ سەرى گەرم داھات، زارى داپچىرى، جا لە پيشدا ژنەكەى داىە بەر جنىوان و دواى ئەوێ چىي لە زارى ھاتە دەرى ھەوالئەى ئاغا و بەگەكان و زۆر كەسى دىكەشى كرد. زياتر لە ھەمووان شرت و شۆى مردوو و زىندوو قاباچى ئوغلئى دەرهئىنا.

يوسف نوقمى خوۆشى و شادى بوو. حاجىبە شىتەى دەكوشت. جا لەگەل گەراندەوێ بەگ بە ئەستەمبول، دەمانچەكەى فرى دەداىە بەر پىي و دەىگوت، دوژمنت عومرى دا بە تو. بەگىش ژنى بو دەهئىنا. لەوانەش بوو نوورخانى كچى بداتى. ئەى گولعوزار... گولعوزار؟ ئەو دەبوو ژنى دووھەمى. زۆر كەس دوو، سى يان چوار ژنىان ھەبوو. دەى خو بەردى زىادى سەرى پىيارى ناشكىنى. ھەر ئەوئەندە دەولەمەند بى... ئەمروۆش نەبى، سەبەى. سەبەىنىش نەبى، سەبەى. چىي واشى نەماوہ بەگ بەگەرئىتەوہ. كورہ جا كى ھەبە وەپى و شوئىنى حاجى بكەوى؟ ئەو گەندو گووانەى دەور و پشتيان گرتووہ؟ جا بەگ سلامتە بى، ئەوانە چىيان پى دەكرى؟ بنىادەمىكى ئاوا خراب... جگە لەوہش، بەئىنى بە بەگى خو دابوو....

لە تارىكايىبەكەدا بە پى دزە لىيان دەچووہ پىشى. لە نەكاو زانىي لە دە مەتر پتر لىيان دوور نىبە. ھەولئى دا لە سەر جىي خو نەبزوئى. ئەو جىبەى لى راکشابوو، دەوہن بوو. خو ئەگەر نەجوولابايە و خشەخشى نەكردبايە، كەس پى نەدەزانى.

"ئىستا ھەر ھەمووان سەرخوش بوون. يەكىكىان گوتى: "با دەست پى بكەين."
ئەوانى دىكەش گوتيان: "با دەست پى بكەين. دەست پى بكەين... لە پيشدا حاجى مۆرە ھەلداوى."

حاجى مۆرەكانى گرت و لە دەستىدا ھەلئىخلاند و گوتى: "ئەى مۆرە، تف لە گۆرى باپىرەت، باوكت، ھەى..."

ھەلئى ھاويشت. داھاتنەوہ و گوتيان: "يەك و دوو."
مۆرەكان دەست بە دەست دەگەرآن. حاجى بى برانەوہ جوئىنى دەدا.
"جووت شەشىك بىنە گيانەكەم."

يوسف وا نوقمى گەمەكەيان ببوو، بىرى لە ھى نەدەكردەوہ. حاجى ھەر جارئىكى مۆرەكەى ھەلدەگرت، دەىگوت: "جووت شەشىك بىنە، دەى بىنە..."

جنىوى بە مۆرەكە دەدا. چەندى زياترى دەدۆراند، پتر جنىوى دەدا.
ئەوانى دىكە پەيتاپەيتا دەيانبردەوہ و حاجى دەيدۆراند و يەك پشوو دەىگوت: "ھەى خوا بتبرى مۆرە، ئەمروۆ شانسەكەم نووستووہ. لەوانەبە لە ئىوگەلئى... دەى بىنە..."
يوسف: "ھەى خوا بتباتەوہ مۆرە، شانسەكە خەوتووہ... قەچبە، دەى بىنە."

حاجی: "جاریکیش بۆ ئیمه، یهك جاریش بۆ ئیمه."
یوسف: "جاریکیش..."

حاجی جاروباره جینیوی به مۆره که دهدا و دهکهوته پارانهوه: "دهی بیینه گیانه کهم. بیینه تازیز، چاوپره شه کهم، براله دهی هاوړی... ئەی بۆ ئەمڕۆ لیم زویری؟ هەر یهك جار. ئەی کهنگی دته وئیی بکه نی؟"

مۆره کهس به دهستی چهپه ی هه لده گرت و دهستی به سه ردا دینا. دهستی له سینگی ده کوتا و هه لیدا ویشته و ده یگوراند.

"هه ی سه گباب، دایک حیز، هه ی..."

یوسفیش به بۆ ئه وهی خۆی بزانی، لاسایی ده کردهوه: "هه ی سه گباب، هه ی... حاجی ماوه یهك مۆره که ی له ده ستیدا هه لخلاند و چه ند جاریک دهستی له سینگی کوتا و کوتی: "ده ی بیهینه گیانی من... ده ی بیهینه."

له پر له خۆشییان هاواری کرد: "جووت شهش دایکه کهم. هه ی به قوربانی ئەو چاوه ره شانه ت بم."

چی وای نه مابوو یوسفیش وهك ئەو له خۆشییان هاوار بکا: "جووت شهش دایه گیان، هه ی به قوربانی..."

حاجی مۆره که ی هه لگرت و سی جار مان ماچی کرد و کوتی:

"هاته وه. شانسه که هاته وه. هه ی شانسی دایک...! نا، تازه که هاتیه وه ئیتر ناهیلتم برۆی."

یوسف: "هاته وه، شانسه که، به قوربانی ئەو چاوه ره شانه ی بم. هاته وه. جاریکی دیکه ش..."

حاجی یهك پشوو ده یبرده وه و یوسف به خۆشییان وهخت بوو بفری.

شه وگار شهق ببوو. دهنگی رووباره که ی ساوړۆن له بیده نگیدا ده هات.

له نه کاو بوو به هه للا و قومارچی پیک وه ربوون و تیک به ربوون و ده ستیان کرد به تیک هه لدان.

سواری سه ری یهك بوون و به مست و نوکه شهق و جینیوی پیس پیس، که به یه کتریان دهدا... له و نیوه دا حاجی وه بنه وه کهوت. ئەوه ی سه ره وه وای دابووه بهر شهق و پیله قان، ده تگوت له که چ دهدا. یوسف هه ولئ دهدا له جیتی خۆی ههستی و فریای حاجی بکه وئیی. به زۆر

خۆی گرتبوو. كەس ئەو پتر بە شەق لێی دەدا، یوسف دەرد دەپەری و دیسان وەخۆ دەهاتەو و لە سەر عەرزەكە رادەكشایەو. جارێكیان بە دەست خۆی نەبوو، هەستا و بە توورەییەو بەرەو لایان چوو. دەبویست بچی و تۆلە لەو كەسە بكاتەو كە لە حاجیی هەلەدا. دواى ئەو یەك دوو هەنگاویش چوو پێشی، ترسا و خێرا خۆی خستەو نێو دەوونەكان. وەخت بوو مێشكى بتهقی. ئەو نەندە بێ ئۆقرە بوو، خەریك بوو بجنكى. شەرەكە وا گەرم بوو و ئەوانیش وەها مەست و سەرخۆش بوون، هەر ناگیان لە یوسف نەبوو.

تاویك دواتر شەرەكە دامركایەو و دەستیان كرد بە قسە و مشتومر لەسەر ئەو ی خەتای كى بوو... ماوێهەك دواتر ناشت بوونەو و دەموفلچى یەكیان ماچ كرد. یوسف كە تەواو ھەپەسابوو، لە بن لیوانەو ھەرماندی: "باشە ئەوانە چ بنیادەمێن؟ چما بنیادەمى ئاواش ھەپە؟..."

دواى بە دەم قسەى خۆش و پێكەنن و بە گۆرانىگوتن لە باخچەكە چوونە دەرى. یوسفیش وەدوویمان كەوتبوو و لە دوورەو ئەگای لێیان بوو. لە پشت مائەكەى مام بەشارەت لێك جوئ بوونەو. حاجى بەرەو مائەكەى خۆى كەوتە رى و یوسفیش كەوتە شوئى.

حاجى لە بن لیوانەو گۆرانى دەگوت. گۆرانى شاد و گشت. یوسفیش لەگەلیدا شاد دەبوو. لە پر بەخۆى گوت: "ئەو كەبایە دەبێ بكوژى. پیاویكى كەرە، بنیادەم نییە، سەگباب... قومارچى..."

ھەرچى دەیگوت و چى دەكرد، نەیدەتوانى رق و قین لە حاجى داگرى. ئەى خۆزگە ئەو دەمەى وا لێى بەقیندا چوو، مشوورى خواردبايە. ئیتر لەمەودا دەمانچەكەى دادەنا و دەستى دەدایە خەنجەرەكەى. ئەگەر لەو ساتەدا خەنجەرەكەى پى دەبوو، تەواو دەپەرییەو. كەسیش لەو تارىكایەدا نەیدەدى.

حاجى ھىشتا نەگەبشتبوو بەر دەرگای مائەكەى، كە ھەراى كرد: "ژنەكە، كچى ژنەكە، دەرگا بكەو، ھاتمەو."

دەرگا كە كرایەو. حاجى ژنەكەى، كە چرا لالەيەكى بەدەستەو بوو، لە ئامیز گرت و بە شادییەو گوت: "دراو كەمەم بردەو. ئەو نەندە دیکەش زیادى. ئەو تا، بزەنە، ئەتۆ سەد لیرەت دامى. بروانە ژنەكە. دەلێى چى واز لە رۆبشتنى بێنن؟ وا باشتە نییە؟ دەلێى چى؟"

ژنەكە بە خۆشیرینكردنەو گوتى: "جارى وەرە ژوورى. یاخوا لە دەورت گەرىم پیاو... ناخر من بلێم چى... لەو نەندە زیاتر پارەمان نەمابوو. ئیتر تا قە فلسینكیش چىیە لەو مائەدا

نەدەممايەوہ. دەترسام سبەي رۆژي منداڵەکان برسي مېننەوہ. خۆ نەمدەتواني توورەکەي سوالی
بە کۆلدا بدەم."

حاجي وەژوور کەوت. پوولەکەي لە گېرفاني دەرھيئا و فریي دايە سەر عەرزەکە.
"هانى ژنەکە. ديوتە چەند زۆرە؟"

يوسف ديسان خۆي لە بن دارتووەکەي پشت مالەوہ مات دابوو و گوئي ھەلخستبوو.
"بەياني يەکي دوو دەست جلو بەرگ بۆ ئەو منداڵانە بدوورە. ئەو پارەيە ھەمووي بۆ خۆت.
دەي پيئەج تەنوورەش بۆ خۆت بکەرە. ماتۆيە کيش بکەرە. لەو پارەيە يەک فلسيشي بە من مەدە.
لە چيەکي بشارەوہ من بۆم نەدۆزريتەوہ. حەز دەکەي بيبە و بيبە بە سەفەري دووکاندار. ئەو
فلسيکيش چيە وەمن نادا."
باوہشي بە ژنەکەي دا کرد و ماچي کرد.

"بشمري، فلسيکي ئەو پارەيەت نادەمي. بشمکوژي ناتدەمي..."
يوسف گوئي: "رووت سپي بي خوشکي. مەيدەيە. ئەتۆ شيرە ژن بووي ھا. ھەر نينۆکيکت
ھەزار حاجيە شيتە ديني. ھەي بارەقەللا ژنەکە..."
بەدليدا ھات: "باش بوو بردييەوہ. دۆرانداي، سبەيني منداڵەکاني برسي دەبوون. باش بوو
بردييەوہ..."

دەنگەدەنگەکە نەمابوو و يوسف لە بن دارەکە نەدەبزووت. دواي ماوہيەک سەري ھەلينا و
سەيري کرد سەر دەموزتەپە خەريکە روون دەبيتەوہ. دەسبەجي ھەستا و بەرەو مال بۆوہ.

ئەمسال خەلگىكى زۆر بۆ لۆكەپرىنەۋە لە چىكانەۋە ھاتبوون. ئەۋە باشتر بوو. بەر لەۋەى پايىز بى، چىيى لۆكەيە دەپندرايەۋە. ئەۋ داركالىپتوسانەى لە زۇنگاۋەكەدا نىژرابوون، باش ھەلىا دابوو. زەۋى و زارى بەيى مىشەلان بەكار نايە. لە ئەمريكاش ھەر مەزرايەك دارستانىكى ھەيە. لە خۇرايى نىيە بەۋى دەلئىن دىئايى نويى. لەۋى، كەسى ۋەك دەرويش بەگى لى نىيە. ئەۋان ئەۋ ملۇزمانەيان دەمىكە لە كۆل خۇيان كىرۋەتەۋە. ئەۋ دەرويش و شتە، مايەى نەھامەتى و چارەپەشىي مىللەتن. كابرا دەيەۋى لەم سەردەمەدا ۋەك سەدەى يازدەيەم بى. چەندەش پىداگر و سوورە لە سەر ژيانىكى ۋا. نازام چ قازاغىكى لەۋە پى دەگا؟ خۇشى و خزم و كەسەكەشى و مەملەكەتەش زيان دەيىنن. ئىمە شۆرمان كىر، بەلام نەمانتوانى تاغا و دەربەگايەتى لاپەرىن. ۋا زووش مەفح نابنەۋە و لەنىۋ ناچن. ماۋەيەكى زۆر بە رەچەلەكى خۇيان دەنازن و كاي كۆن بەبا دەكەن. ئەۋ سەگبابانە بە باب و باپىريان دەنازن. سەگەلىكن دلبان بە ئىسك و پرووسك خۇش كىرۋە. بۆ لەنىۋىردنى ئەۋانە، دەيى رەگە سەرەكەيەكەيان لەنىۋ بەرى و رەگى سەرەكەشيان ھەر مال و ملكەكەيانە. ئەۋانە مال و ملكيان نەيى، كەس سەيرىشيان ناكا. ئىمە چارمان نىيە جگە لەۋەى ھەموۋ ھەۋلى خۇمان بدەين بۆ ئەۋەى مال و ملكيان بە دەستەۋە نەھىلن. بەلام حوكمەت و كەسى دىكە پىشتيان دەگرن. تەنانەت خەلگى ۋەك ئىمەمانانىش پىشتىۋانىيان لى دەكەن. ئەگەرچى ئەۋان بە ھەموۋ بارىكدا سوۋكايەتىمان پى دەكەن و بەلامان بەسەر دىنن، دىسان ھەر دەستيان دەگرين.

بەر لەۋەى كرىكارەكان بىنە كىلگە پەمۆكەى من، لۆكەجارەكانى ئەۋ پىر دەبن لە كرىكار. خۇ ئەۋ نىۋەى ئەۋ پارەيەيان دەداتى ۋا من دەياندەمى. ئەۋ خەلگە دواكەۋتوون. ھىشتا كۆت و بەندى پەيۋەندىيە عەشپىرەتەيەكانيان لە ئەستۋى دايە. ئەۋەى لەبن دەستين، مىنگەلە ئىنسانىنكىن كە ھەر بە سەر لەقاندنېك مىلى خۇيان دەشكىنن.

ردىنى قاباقچى ئوغللى دريژ ببوو. لهوانه يه سى حهفته ده بوو گويزانى وى نه كه وتبوو. وه بىر نه ده هات قهت ردىنى تاوا زور بووى.

ده بى ئه و خه لكه له چنگى ده رويش بهگ رزگار بكرين. تاقه ريگه چاره شى ئه وه بوو خوينده واريان بكا. به لآم ته گهر ده رسيان خويند و خوينده وار بوون... كاتيگ ئه و ميگه له ده ستكورت و پى په تيبه ده رسي خويند و چارى كرايه وه... جا ئه و كات ودره و ئه و كه ره له و قوروى ده ربينه وه. ديسان هر وا باشره، له گه ل ده رويشه كان ريگ بكه وى. ده بى خويان لى نزىك بكه يته وه و ورده ورده جا پتشيان به رده وى و ره گه كه يان وشك بكه يت و له ناويان به رى. باشه ئه مريكا ئه و كارانه وى چون راپه راند؟ خه لك له وى تير و پرن. خه لكى ئه وى چاويان له زه وى و زار نييه. خه لكى ئه وى وه ك خه لكى تير وه حشى نين. ئه وانه بويان هه لكه وى، به لآيه كمان به سهر دىنن، هر نه بيته وه.

ئاخ ده رويش بهگ، ياخوا كويز بى. باشه ته گهر خوت پى پياوه، بو ئه و كه سه ناكوزى كه له بهر چاوى هه مووان، جنيوى پى داي؟ بو ئه و ناكوزى؟ بو ئه وى دنه ده ره كه مى بدوزيته وه؟

كزه وى له جهرگى هات. موچر كه مى به گياندا هات. هر له ئه سته مبول بگه رپيته وه، حاجى ده دوزيته وه و هه رچونيك بى له زارى ده رده كيشى. جا ئه و كاته يه كه تاگر ده گرى. هه م ئه من له نيو دبا و هه م خوشى. باشه جگه له ده سه به جى كوشتنى حاجيه شيته چاره يه كى دى هه يه؟ حاجيه شيته ش له كولان و بازاري تووشى هر كه س ده بى، ده لى: به گه كان دوورم ده خه نه وه. هه موو ئه م شاروچكه يه، ئه م شاروچكه پيسه بى كه لكه ش گالته جارتيكى بوخوى دوزيوه ته وه. تازه مىلى خوشى ناشكىنى و بړوا. ئه و هه مووه پارديه وى له من وه رگرتوه، چوه له قوماردا دوزاندوويه تى. چيى واشى نه ماوه ده رويش به ئه سته مبول بگه رپيته وه. چار نييه، حاجيه شيته ئه مپرويان سه بى ده بى له نيو بچى. ده ست به كار به ماهير. هه رچى له ژيانندا به ده ست هيناوه، به بادا ده روات.

گه رمای گونده كانى ده شتى، تاقه تېره. قاباقچى خه ليلى بايم، چيى به ميرات بو به جى هيشتووم... دووسه د و په نجا دؤغنيك زه وى شوره كات... بوخوشى به زگى برسى مرد. له گوړستانه كه، هر وشكه له داريك هه بوو. له و گه رما و ته پوتوزه خنكيته ره دا قاباقچى خه ليلى به يارمه تى سى كه س ناشتوو...

گولله يه كى وه ته ختى سينگى كه وتبوو. ده ستى له سهر سينگى دانا. هه ستى كرد كزايه وه. له پر ده رپه رى به لآم زوو وه خوى هاته وه. هر ئه و حاجيه شيته يه نه مينى، هه موو

كاروباره كان جيبه جيّ دهن. همموو شتيك، همموو شتيك جيبه جيّ دهن. شير كارى وا
قوپرىشى نهده كرده وه. له نه كاو دلى خوش بوو، به لام دلخوشيه كهى زورى نه برد. باشه كى
ته وهى بو ده كرد؟ ديسان كه وته وه گيتراوى بيهويوى و ترسه وه.

وهلى، ئااخ وهلى. ته وه سالى سالان بوايه، كوره سه رشيتيك بوو، به يهك ئامازه پينج
كهسى له روژيكتدا ده كوژت. به لام ئيستا ميرووله يه كهى پى ناكوژرى.

به لام من ناچارى ده كه م، حاجيه شيتته بكوژى. نه يكوژى، خوى ده كوژرى، يان واى لى ده كه م
مهرك به ئاوات بخوازي. دۆلك حوسين كى كوشتى؟ باشه وهلى و دۆلك حوسين بابى يه كتر يان
كوشتبوو؟ چما وهلى، ته وه ده مهى ياخى بوو، برا كهى دۆلك حوسينى نه كوشتبوو؟ چما دۆلك
حوسينيش ليره و له وى سويندى نه ده خوارد ده يگوت وهلى ده كوژيتته وه؟ چما تهرمه كهى دۆلك حوسين
سالى رابردو له خهره نديكى لاي مه زراكهى ئيمه دا نه دوزرايه وه؟ چيى گپران و پرسياريشيان كرد،
نه يانتوانى قاتله كهى دۆلك حوسين بلوزنه وه. باشه وهلى نه بى، كى كوشتبوى؟

ته گهر وهلى بلى حاجيه شيتته ناكوژم، ته و تاوانه به ستوى ته ودا دپنم. گالته نييه كاكه،
خهريكه تيذا ده جم. ته وانهى له و ده موساته دا پشتم تى ده كه ن و يارمه تيم ناده ن، ليگه رى با
تيذا بچن. كوشتنى حاجيه شيتته بو وهلى، كه ته وه همموه پياوهى كوشتووه، وهك
ئاوخواردنه وه وايه. كى ههيه وه پى و شوينى سهيه كى وهك حاجيه شيتته بكه وى؟ بوخومان
ديزه به ده رخونه ده كه ين. ته گهر نه شامتوانى و بوو به هه للا، كه ههر واشى لى هاتووه، چ
له وهى باشت. خو هممووان ده زانن په يوه نديى نيوان ده رويش و حاجيه شيتته چونه. هممووان
پيان وا ده بى، نه خير ههر دلنيا دهن كه ده رويش حاجيى كوشتووه. وهلى، دوزمنايه تيبى
ههيه. ده زانى چهنده په شيو و په شو كاوم و تهره م ددها. ئاگام لييه له بنه وه به كلك گويزى
ده شكينى. باشه. پيى ده ليم. قاتلى دۆلك حوسين، كهس نييه جگه له و.

دلى بى ئوقره بوو و تهنانه ت نه يده ويرا به سه ر پيانيشه وه را وه ستى. جار نه جار يك گوپى له
تريه ي دلى راده گرت. دلى وهك بالى چوله كه فره ي ده هات و دوايى ده تگوت له لي دان ده كه وى.
سه ريشى كاس كاس ده بوو. ده تگوت ميتشكى كاى تي دايه.

بو وهلى دۆلك حوسينى كوشتووه؟ خو ته وه نه يكوشتووه؟ تهى چون ده بجه يه ته ستوى ته وه؟
تهى ته وده م وهلى له توش نادا؟ جگه له وهش، چون دلت دى كه سيكى بى تاوان بجه يه زيندانه وه؟
ته وهى چون پى ده لىيى؟

خۆ ئەگەر چووبایەتە پارێس، لەندەن یان نیویۆرک و دوو سالیکی بەسەردا هاتبایە و لە چنگی ئەو وەحشییە خۆینمژەرزگار ببوایە... هەتا دوو سالی دیکە زۆر شت دەگۆردی. کۆمەڵە مردوو و کۆمەڵە زیندوو؟ هەتا ئەو کات ئاوی بە ئاگردا دەکری و لەوانەیە دەرویش بەگێش هەموو ئەوانەی لەبەر بچیتەو. لەوانەشە دیسان بە نەریتی ئۆغوز ئاشت بیتەو... بەلام ئەگەر بچمە ئەوروپا یان ئەمریکا، دەرویش دەست لە زەوی و زار و مال و مندالەکه مان هەلدهکری؟ مەزراکەم ناسووتینی؟ چمالی دەگەپ، چما دار بەسەر بەردمانەو دەهیلی؟ چما جووقەوار لە تۆرەمە قاباقچی نابری؟ شیت و شووری ئۆغوز...

ئەگەر ئەو ئۆغوزە شتیکی لی شین بووبایەتەو، پیکەو دەستمان دەخستە دەستی یەکتەر و دەولەتیکی ئۆغوزمان دادەمەزراند... باشە ئەگەر وا بی و سەری بەو شتەو بخافلینم، مەسەلەکهی حاجییە شیتە لەبەر ناچیتەو؟

هیچ ناکری. دەرویش دیتەو. هەر ئەم رۆژانە سەر و سەکتی پەیدا دەبیتەو و حاجییە شیتە دەگری... وە باوکەرۆ، باوکەرۆ... جا ئەوجار بانگی ماھیر دەکا و شەوێک بە سی کەسانەو لە مائی هەلدهکری و دەبیاتە چیا و لەوی هەر لە چەند چرکەدا جارێک پارچە گۆشتییکی لەشی لی دەکاتەو و لە ماوەی هەفتەیه کدا بە ئەشکەنجەیه ک دەیکوژی مەگەر خودا خۆی بزانی. دەویش کابرایەکی نییە هەر وا سووک و ئاسان بە فیشەکی ساردی بکاتەو... جا ئەوجار لەتوکوتەکانی فری دەداتە نیو خەرەندیکەو. شوینیکی کەس نەیدۆزیتەو... هەموو لەتوکوتەکانیش کرم تیی دەدا. کرم تیییدا دەجوولینەو بەسەر یەکدا. مار دین و لەسەری پەیکە دەخۆن. میروولە زەرد، پیسترین مەخلووقی ئەو دنیایە و هەر یەکهی هیندە سەرە دەرزیهک، قیزەون، ملوینان ملوین... ئەو تووک لیکراوانە بەر لە هەموو جیهەک چاوی بنیادەم هەلدهکۆلن. میروولە زەرد هەتا چاوی مردوو نەکۆلن، کاریان بە هیچ کۆیی دیکە نییە. خودا دەزانی چەندەیان کەیف بە چاوی بنیادەم دی.

قباقچی ئۆغلی ئیمانی بە خودا نەبوو. تەنیا لە سەرۆبەندی هەلبێژاردنەکاندا وای دەنواند ئیماندارە و دەچوو مەزگوت و نوێژی دەکرد.

ئەزۆی دادەدا و دەستی هەلدینا. خویە، ئەی خودای گەرە، لەو بەلایەم رزگار بکە. ئەگەر لەو بەلایەم رزگارم بکە، ئیمان دینم هە. پینچ فەرزه لە مەزگوتی نوێژان دەکەم. خویە، یارەبی، رزگارم بکە. کاریکی وا بکە یان دلی ئەو دەرویش بەگە نەرم بیتەو یان ئەو سەردی بردوویەتی، نەبیتەو لە ئەستەمبول... فۆکەکهی بەریتەو. خودایە، خوی

گهوره، ئه و كاته ئيمانته پى دىنم. ئه م جاره گيامم رزگار بكه. ئه گهر له و به لايه م نه جات بدهى، له هه موو دنيا ئيماندارتر ده بم. خودايى خۆت بنويته خودايه. موو به موو ئه مر و فه رمانت به جى دىنم. رۆژوو ده گرم، زه كات ده ده م و ئه گهر ده وه له مه ند بووم و سامانه كه م زياتر بو، مزگه وتيگ دروست ده كه م. له زارى ئه و گورگه خوئينمه نه جاتم بده خودايه.

له مه يدانه كه ي قاراكوۆ ئه سته مبول... ئه و ده مه ي له شه قامه كه ده په رپيته وه... ترۆمبيليكى ره ش، كادىلاكىك به خيراىى... ده رويش بالتهويه كى دريژ و خۆله ميئشى له بهر، له كاتى په رپينه وه دا... تيشكى زهرد، سوور، مۆر... جوانترينيان تيشكى شين. كه سك له شه وانده خۆش نيبه. كه سك پيويستى به رووناكييه... ميئشى ده رويش پژاو... خوئينه كه ي له پياده رۆيه كه ده چۆرپيته وه. لاقه كانيشى ئه جن ئه جن. به كاغەزى رۆژنامه دايناپۆشيوه. حه شيمه تيگ له ده ورى مه يته كه ي كو بوونه ته وه. ههويه و ناسنامه ي پى نيبه. ئاخ، خواى گهوره، ئه وه بكه....

وهلى، وه ره ئه و كاره بكه. .. ئه گهر بيكه ي ده وه له مه ندت ده كه م. ده ته كه مه خاوه نى زه وى و زار. له زۆنگاوه كه ي ئاقچاساز سه د و بيست هه زار دۆمت زه وى ده ده مى. هه ر دۆمه ي كورپكى شيرين دىنى. يه ك و په نجا، يه ك و شه ست، يه ك و هه شتا بهر ده دا. نبه وى ئه و گوندييه چه په لانه خوارديانه، نبه وشى به ده ست نيركز ئوغلبي گه مژه وه ماوه. ئه سته م نيبه له چنگى ده ريئى... خوايه نوورى ئبنسانيه ت بجه يته دلئى ئه و وه ليه وه. ده تناسم و ئيمانته پى دىنم... دره هينانى زه وى له چنگى گوندييه كانيش ئه سته م نيبه....

ئه گهر وه لى نه په وى بيكوژئ، من، من...

چارم نيبه. شه ويكى حاجيه بانگ ده كه مه دمۆزته په و به قوربانى گولله يه كى ده كه م. كى ده زانى. هه موو وا ده زانن ده رويش شرت و گومى كر دووه. جا ئه و جار وه شوين نه قيب بكه وه و ه شوين دانه ستين بكه وه... ده رويش ده گرن...

هۆى ده رويش، ئه وه تو بووى منت كرده گه پجارى عاله مى؟ به ته له يه كه وه م كر دووى قه ت بهر نابى. بوخۆم ده تكوژم. به ده سته خۆم...

كه ده يگوت خۆم، كه يفى ده كر د... هه ر ده يگوت و ده يگوت خۆم. خۆم ده يكوژم. پيويستم به يارمه تى كه س نيبه. خۆت نينوكت نه بى كه س پشتت ناخوړنى...

دلئى زرمه ي ده هات. ئه وه چيه ؟ ده تگوت ده ست و پيى ده مرن. خوايه... ده سته كانى زهرد هه لده گه رين و پشوى ده وه سته، ده خنى... من، من ده يكوژم. به قاپيگ راكى ده يبه مه دمۆز ته په... له ويئش ده مانچه يه ك... ريك له ته ختى نيوجاوانى. ده سته كانى زۆر سه ير

دهلهرزین... لهوی، دواى شهوى نیوچاوانی هه‌لته‌کا... دهرده‌چی... له ریگه که دههاته‌وه، به‌لادا دههات. لاقى له به‌ردیك هه‌لده‌نگوت، سه‌ره‌نگری دهبوو، ده‌که‌وت و خوین له لووتی دههات. ده‌ستیشی ده‌شکا...

به‌لام ئەى ئەگەر گولله‌که نه‌ییک‌ا؟ حاجی ده‌مانچه‌که‌ی لى ده‌ستاند و لیبی ده‌دا. شه‌لالی خوین... له‌شى کرم تیبی ده‌دا و کرم به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌جوولان... تیک ده‌چرژان... که‌س نه‌یده‌زانی.. ئەگەر حاجی بریندار بوایه؟ و شه‌لالی خوین په‌لاماری دا‌با؟ تاریکی، نوقمی خوین...

له‌رزیکى سامناک له‌ گیانی گه‌را‌بوو. چیبی هه‌ولئى ده‌دا ئەو له‌رزینه له‌خۆی بکاته‌وه، بى هوده بوو.

من حاجیم پى ناکوژى. من پیاوم پى ناکوژى. ئەمن ته‌نانه‌ت می‌رووله‌یه‌کیشم پى ناکوژى. هه‌موو گیانی ده‌له‌رزى. ده‌خنکیتته‌وه، زارى دا‌پچرپوه و هه‌ول ده‌دا هه‌ناسه‌ بدات. ئاو، ئاو... ئاوى ده‌وى. دا‌واى ئاو ده‌کا به‌لام ده‌نگى ده‌رنایه. پیبی وایه ده‌نگى ده‌ردى، هه‌ر دا‌واى ئاو ده‌کا به‌لام که‌س ئاو ناهیبى.

هه‌ست ده‌کا ده‌نگى ده‌رنایه و ها‌وار ده‌کا:

"ئاو"

ژنه‌که‌ی به‌ په‌رداخیک ئاوه‌وه دى. ما‌هیر شه‌ریه ئاوه‌که یه‌ک بین هه‌لده‌چۆرپى. ژنه‌که‌ی به‌ په‌رۆشبییه‌وه: "پچ بووه؟ رهنگت به‌ رووه‌وه نه‌ماوه، ئەى بۆ ئا‌واى؟ له‌رزت لیبیه. بچم ئۆدکلۆن(بۆن‌ست) بۆ بێنم؟

خیرا ده‌روا و ده‌گه‌رپتته‌وه و ده‌ست و ده‌موچاو و لاملی به‌ ئۆدکلۆن داده‌مالئى.

"ده‌لیبى بانگى دکتۆر بکه‌م؟"

"نا، نامه‌وى. به‌جیم بیلله. سه‌رم..."

ژنه‌ ده‌روا. له‌ بن لیوانه‌وه ورته‌ی دى. من پیاوم پى ناکوژى. ناتوانم بکوژم... ده‌ستم به‌ حاجیبه شیتته راناگا. بۆچی بیکوژم؟ ده‌چمه پاريس... ده‌رویش ده‌رگای ماله‌که‌م به‌ قورئ ده‌گرئ. مال و منداله‌که‌شم له‌ ماله‌وه... ئاگریان ده‌دا... منداله‌کام له‌و نیوه‌دا ده‌بنه‌ کۆلوو. یانی هه‌ر به‌راستى ئاگریان ده‌دا؟ به‌لئى ده‌یدا. ئەو نه‌ ده‌زانئ تینسانه‌تى چیبه و نه‌ دین و ئیمان. ئاگرى ده‌دا، ده‌یدا، جا چۆنیش؟ پاريس، له‌نده‌ن... هه‌رچی ده‌بى با بى... خوايه، ئەى خوايه گیان، ئەگه‌ر له‌و به‌لایه‌م نه‌جات بده‌ی، جووت جووت قوربانیت بۆ ده‌که‌م. جووتیک وشترت بۆ ده‌که‌مه قوربانى. جووت جووت جوانه‌گا، جووت جووت به‌ران... ئەى خواى

گهوره... له قاراكوځى كادىلاكيڼكى رهش... شهوهم له كوډ بكهوه. گالته نييه، گيانم له مهترسيديايه. من پياوم پى ناكوژرى...

ورده ورده هيتور دهېوزه و خوځى قايل ده كرد به وهى پياوى پى ناكوژرى. له رزه كهى ره ويېوزه. شاديپهك له ناخيدا سهرى هه لينا.

"خاتوون، وهلى له ماله؟"

"له خواره وه چاوه رپيه، كارت پيى بو؟"

"پيى بلې بيته ئيره."

وهلى به كاوه خو له پليكانه كان وه سهر كهوت. هات و بهرامبهرى راوه ستا. دهموچاوى حاله تيكي سامناكى هه بوو... ماهير له دلى خوځيدا گوتى، هه ر ده ليني پياوكوژه. پياوكوژيكي ته واو. هه ستا و ده ستى راسته ي گرت و بردييه ژوروى كاره كهى و له وى گوتى: "دهرگاكه داخه وهلى." ده ستى به رنه ددها. وهلى به پى دهرگاكهى پيوه دا.

ده ستى ماهير ديسان كه وتنه وه له رزين. به ترسه وه ده ستى وه لپي كه به دده ستيايه وه بوو، كيښا و له سهر قورثان و دهمانچه كهى سهر ميژه كهى دانا.

"براله وهلى، ته تو ده بى حاجييه شيته بكوژى. ده بى بيكوژى. به كوشتنى ته وه هم ژيانى خوځ و هم هميش ژيانى من نه جات دده دى. دهر ويشى پياوكوژيش له به نديخانه دا دهر زى. مه لى نا. با پيت بلېم، له وه زياتر چارت نييه. ناچارى. ده ست له سهر ته و قورثانه دابنى... و دهمانچه... به و كاره ت، ده بيته خاوه نى مه زرايه ك. چما كوشتنى حاجييه شيته شه ونده نه سته مه؟ ته تو ناچارى حاجييه شيته بكوژى. تيگه يشتى؟ دؤلك حوسين..." وهلى چه سا بوو. ئيتر سپينه ي چاويشى زهر د هه لگه را.

"گالته نييه. گيانم له مه ترسيديايه وهلى. ده زانم ته تو هيچ په يوه نديت به كوژرانى دؤلك حوسينه وه نه بووه، به لام منيش چارم نييه... ته تو ده بى حاجييه شيته بكوژى..." وهلى ده يه ويست شتيك بلې، به لام ته و بى پسانه وه قسه ي ده كرد و دهر فته ي به وهلى نه ددها مته قى ليوه بى.

"گيانى من شيرينه. گيانم دهر بچى، هه موو شتيك ته واو ده بى. گيانى منيش به گيانى ته و حاجييه شيته وه به ستراوه ته وه. بو كوشتنى ته ويش له تو زياتر كه سم نييه. ته تو ش چارت نييه جگه له وهى بيكوژى. ته تو و ك ناو خوار دنه وه ته و كاره ت پى ده كرى. دواييش، ديسان نه گه ر ويستت ميرو له يه كيش مه فليقينه وه... دوايى..."

چل ژورره و هه مووش پر له بالئنده. يه کيکيان له هه موو جوړی له گ له گ، به دندووکي دريژ و سوور و چاوی شووشه يييه وه. لهو ژورانه وه پۆل پۆل له گ له گ به رهو دهري له شه قه ی بال دهن. به لاقی دريژ و ملی خواره وه، له کيکله گه کانداه خولپينه وه. ماريکی رهش له دهوري گهردي له گ له گيک هالا بوو. له گ له گه که ماره که ی بريندار کردبوو و ماره که ش له ملی هالا بوو و خنکاندبووی. هه موو گيانی له گ له گه سپييه که خويناو ی بوو. ژورويکی ديكه پر له ماسيگره ی پۆينه کی. ماسيگره ی پۆينه کی فهرانده ی هه موو مه لانه. هه ر ده لئی بنياده مه. بالنده يه که په ر و پۆی له بهر که سکی شين ده چيته وه. هه لۆی گه وره ی خه والۆ له ژورويکی ديكه دا. چنچرو که کانيان گه وره و وه ک شاخی که له کيوی. چۆله که کان بي تۆقرهن و له شوپيني که وه هه لده فرن بۆ شوپينيکی ديكه. بالنده يه کيش هه يه به ناوی تووتاکه. ئەو بالنده يه تينووی نابی. تووتاکه کان سپين و هه نديکيان خال خال. گه رديان خستووه ته سه ر يه ک. ژورويک پر له بالنده ی (يوسف جوق) کۆتره باريکه. بالنده يه کی بچوک، که له بنيادهم ده چيته. سه د هه زار (يوسف جوق) ژورويکيان پر کردوه. گه م گه میان ده چيته ناسمان. " (يوسف جوق) ، (يوسف جوق) ، شت و مه که کانت دۆزييه وه، دۆزيتيه وه، (يوسف جوق) دۆزيتيه وه؟" بالنده هه ر هه يان دی. ئەو کۆتره باريکانه بالنده يه کی سه ير و سه مه رهن. خوشک و براييه ک بوون. دايکيان مردووه و بابيشيان ژنيکی ديكه دي نيته وه. زردايک رۆژيان لی ده کاته

* وه که له گه روتی خویندنه وهی رۆمانه که دا، "يوسف" ی کور ی مه جموده کورده مان ناسيوه، له م به شه دا که تاييه ته به بير کردنه وه و خه ياله کانی يوسف، نووسه ر باسی بالنده يه ک ده کات که له ده قه فارسييه که دا پيی ده لی "يوسف جوق يوسف" و له په راوړي و ده رگيرانه که شي دا شیبی کردوده توه و ده لی "يوسف جوق يوسف" کۆتره باريکه يان کۆتره شينکه يه که له فارسي دا پيی ده لئین: "کوکو" يان "ياکريم". وه رگيرته فارسييه که ده لی کورده کان به و مه له ده لئین "اکا يوسف". هه رچۆنيک بيت ناوی "يوسف جوق يوسف" له ده قه فارسييه که مي دا زۆر له ناوی پاله وانه که وه نزيکه بۆيه منيش هه ر نه و ناوه داده نيم و خۆ ده بويرم له وه ی بي که مه "کۆتره شينکه يان کۆتره باريکه".

شەوى رەش. رۆژىكىيان زردايكە مندالەكان دەنيرىتتە دەم رووبارى كەلۈپەلى بۇ بشۆن. مندالەكانىش ھەر يەكە و شتىك بزر دەكەن. جا ئەوجار چۆن بگەپىنەوہ مالى؟ چما زردايكە پىستى سەريان ھەلئاقەنى؟ تەگبىر و رايەكى زۆر دەكەن، دەزانن ناتوانن بگەپىنەوہ مالى و دەست دەكەن بە گەپان بە دواى شتە ونبوہكاندا. دەشت و چيا و بياپانان سەنگ و سووژن دەدەن. نە بە رۆژ پشور دەدەن و نە بەشەو. برسى و سەرلىشىواو و بە پىي بلوقاوى و جلوبەرگى شپ و دپاوە دەگەپىن و دەگەپىن. كچە بەردەوام گوتويەتى: "خۆزگە ھەر دووكمان دەبووينە بالئندە و كەلۈپەلە ونبوہكانمان دەدۆزىيەوہ... " رۆژىك، دوو رۆژ، دوومانگ سى مانگ ھەر وا دەلى. رۆژىك سەير دەكا بوونەتە بالئندە. كچە لە چيايەك و كورەش لە چيايەكى ديكە، كچە بانگ دىلى: "(يوسف جوق) ، (يوسف جوق) ، دۆزىتنەوہ؟" شتى ھەرە بەنرخى كە بزريان كردووه، راخەرەكەى مالىوہ بووہ.

ئىستا ھەتا قىيامەت كچە لە (يوسف جوق) دەگەپى. "(يوسف جوق) ، دۆزىتنەوہ؟" ئەوہ لە راستىدا سەربردەى ترس و سامە، ئەويش نەك لە بىچمى بنىادەمدا، بەلكو لە بىچمى بالئندەدا...

زۆر باشە، (يوسف جوق) يىك ئەو ھەموەى چۆن لى كەوتووتەوہ؟ ئەوہ ئەفسانەى مەلانە گيانەكەم.

بە جۆرىكى ديكەشى دەگىپنەوہ. كچە گراوى (مەعشوق) يىكى ھەبووہ بەناوى يوسف و لىي ون دەبى. كچە، كە وەختە بۆى شىت بى، لە چيا لىي ون دەبى. وەشويىنى دەكەوى و سالىك، دوو سالا و پىنچ سالا شوپىن نامىنى لى نەگەپى. يەك پشوش ھەر نالاندوويەتى و گوتويەتى: "خۆزگە دەبوومە بالئندە و خۆزگە دوو بالم لى دەپرا... دەبوومە مەل... و رۆژىك بەيانى كە ھەلدەستى، دەبىنى ئەوہ بوونەتە بالئندە. ھەلدەفپى و لە شەقەى بال دەدا بۆ سەر چياكان و ھەموو ولات دەگەپى. يەك پشوش ھەر بانگ دىلى: "يوسفكەم، (يوسف جوق) ، يوسف."

ئەوہ ئەفسانەى مەلانە گيانەكەم.

ژوررىك پەر لە (يوسف جوق) . دنيايەك (يوسف جوق) . كۆترەبارىكە ھەموو خەمبار و مەلوول. دەنگيان وەك دەنگى بنىادەم: "گمەگم، گمەگم."

لەوانەيە ھەر كام لە مەلەكانى دنيا، بنىادەمىك بوون و ھەر كامەيان لە سۆنگەى بەلایەكەوہ بوونەتە مەل. ئەو كوندە، بى و نەبى پىرەژنىك بووہ. پىرەژنىكى بە پرتە و بۆلە و

بئی فەر. دورنا بوو کیتک بووه. ریگارۆیشتنه کهی هەر ده لیبی نوئی بوو که. ئەوهنده به ناز بهر پێیدا ده روا....

خه یالە یان زینده خه و؟ یوسف چاوه کانی هه لگ لۆفی. هه زاران بالنده له شوینیک هه لده فرین. له شوینیک دیتبوی. له چل ئەشکهوت، چل ملیۆن مهل، ئەگەر نهیدیتبوو، ئەی چۆن ده هاتنه پیش چاوی؟ خۆ زینده خه ویش نه بوو. زۆر له وه پیش ئەو بالندانهی دیتبوو.

به خۆی گوت: "ئەگەر بېمه بالنده، ئەگەر بېمه بالنده... ئەی خوايه گیان، ئەگەر بېکھيه بالنده... خۆ ناویشم یوسفه، کاکه یوسف. ئەگەر بېکھيه بالنده و بېههته نیو کاکه یوسفه کان... به سهه چو کوردا تیر هه لده فرم..."

زه ده یهه ک لیبی لین ره وانده وه. چما بنیاده میش ده بیته بالنده؟ ئەگەر نا، ئەی ئەوانه چۆن بوون؟

چاری نه بوو. ئەو حاجیه شیتته ببووه ته به لای گیانی. چ بکا؟ بۆ کوی را بکا؟ ترسه کهی جار به جار له دلیدا هه لئ ده دا. ناتوانی یهه ههنگا ویش له و شاره برواته ده ری. خۆ مه حالیشه حاجیه یی بکوژی. ئەوهی به دلیدا ده هات، ده هاته سهه زمانیشی: "بېکه بالنده، بېکه بالنده خوايه. جووتیک بالم به یهه و بېکه مهل."

بنیاده می وا ترسنۆک تا ئیستا له دایک نه بووه. ملی خۆت بشکینه دهی. سهه ری خۆت هه لگره و روو بکه کێوان. ناتوانی را بکهی. ده ست و پیت مردوون. هیممه تی بکه و حاجی بکوژه. بیکوژه و بیپرینه وه دهی. کوشتنی ئەو شیتته سووک و چرووکه چیه. نه ده توانی بیکوژی و نه ده شتوانی بگه ریته وه ناوه دانی. نه پیت ده کری بچیتته پیشی و نه بگه ریته وه. چیهی واشی نه ماوه به گ بگه ریته وه. ئەگەر له گه ل گه یشتنه ویدا لیبی پرسی، ها یوسف چیت کرد، چیهی جواب ده ده یه وه؟ ئەوه له مه رگیش خراپتره. به رسوایی له ناوه دانیت ده رده کا. ئەی دوای ئەوه له گه ل دایکم بچمه کوی؟ کویمان هه یه بچین؟ چۆن سهه یری چاوی دایکم بکه م؟ سهه یری چاوی گولعوزار... گولعوزار تفم له روو ناکا؟ ده رویش به گ بیت و به گولعوزار بلی بچۆ حاجی بکوژه، بئی ئەملا و ئەولا ده یکا. ئەو کاره به هه موو کهس نا کری.

ناااخ... خۆر خه ریکه ئاوا ده بی. با بچم حاجیه شیتته... ئیستا له مال و ده رده که وی. به خیرایی جلوه رگه کانی له بهر کردن و به ره و مالی حاجیه شیتته وه ری که وت. به ریگاوه بوو که خۆر ناوا بوو. کۆلانه کان چۆل بوون.

به خۆی گوت، هیشتا بوومه لیلّه و تاریکییه که خهست نه بووه. ده بی توژیك له بازاری خۆم بخافلینم. به لّام نایب حاجیشم له دهست بچی. ته گهر له کاتی وه درکه وتنی حاجی له وی نه بی، سه رگه ردان ده بی. ههستی کرد ناخی بۆشه و نهیده زانی چ بکا. دواییش به داماوویه وه گوتی: "خودایه بکوژه. گیانم بستینه و رزگارم بکه. مهرگ له و ژيانه پر کویره وهرییه ناسانتره. بیا و شه ویک سهر دهنیته وه و ئیتر هه ناستیته وه. هه رگیز..."

که یفی بهر خه یاله ی دئ و ههست ده کا خوروییه کی خۆش که وتووه ته گیانییه وه. مهرگی خۆی دینیتته بهرچاو و گریانی دایکی و شین و شه پۆری گولعوزار.. گولعوزار شیره کچه. میرد به که سی دیکه ناکا. ههتا ده مه ساتی مهرگی "یوسفه کهم، یوسفه کهم" بانگی ده کا. ناخۆ گولعوزار ده بیته بالنده؟

"ته گهر جووتی بّالم بدهیتی، بمه بالنده یه کی سپی، بمه بالنده..."

بالنده بوونی له مهرگ پی خۆشتره. ده چی و له سهر لکی دار بییه که ی بهر دره گیان هه لده نیشی. له وی تیی ده چریکی نی. خه لک ده لّین، کاکا یوسف غه یب بووه. ده لّین چووه ته کوی؟ له بهر مائی گولعوزار یه هه لده نیشی.

له بازاره که دا ده هات و ده چوو، به لّام ناگای له کهس و له هه یج شتی که نه بوو. زۆر ده میک بوو برسی بوو، به لّام نه ده چوو نایک بخوا.

تیشکیک چاوی به شه واره خست. راجله کی. سه یری کرد هاتووه ته بهر دم قاوه خانه که ی عملی. که گوئی له ته قه ته قی مۆره ی تاو له که بوو، وه خۆ هاته وه و هه موو گیانی له رزی. ته ه گهر ههر ئیستا حاجییه شیتته له مائی هات بیته ده ری؟ به غاردان به ره و ژوو هه لکشا. کۆلانه کان کپ و بیده نگ بوون و چاو چاوی نه ده دی. له خه ره نده که په رییه وه و خۆی گه یانده بن داره تووه که ی پشت ماله که ی حاجی. پشووی له سینگیدا راگرت و گوئی هه لخست. هه موو ههستی خۆی دا بووه گوئییه کانی و ههست و خوستی له خۆی بری. ماله که دهنگی لی نه ده هات. ترسیک له ناخیدا سه ره تاته که ی کرد. ته و شیتته ی له کیس نه چو بی؟ گه لایه کی له داره که لی کرده وه و خستییه بهر ددانی. ته و جار چلیکی هه لپساند. ته ویشی جوی. زاری سر بوو. تفی کرده وه. وه که بهری دهستی فیڕ ببوو. هه موو ته و شوینانه ی پی ده زانی که حاجی هه مو شو ی ده کردن. باخچه که ی عومره کورده، قاوه خانه که ی توفیق، خه یاتیه که ی عوسمان، ته شکه وته کانی ده موو ته په، بن چناره که... ئیستا که زووتر له مائی وه درکه وتبوو، ده بی چو بیته کوی؟ ژن و منداله که شی له مائی نین. له مال بوایه ن، ته و ماله یان وه سه ر خویان ده گپرا.

چەند رۆژنىك بوو دەمانچەكەى ھەلنەدەگرت. دەستى بۆ قەدى برد. خەنجەرەكەشى لەبىر كەردبوو. لەبىرى نەكەردبوو، نەيوپرابوو دەستى بۆ بەرى، واى نواندبوو كە لەبىرى چوو. بەبى ئەوھى ئاگای لەخۆى بى، لە پشت دارەكە قىت و قنج ھاتە دەرى.

شەو راشكابوو، كە گەيشتەوھە مالى. بەسپاىى دەرگای كەردەو. نەيدەوپرا چراكە ھەلكا. دەمانچە و كىردەكەى لە سەر مېزەكە بوون. دەسبەجى دەستى كشاندەوھ. دواى ئەوھ كىردەكەى ھەلگرت و دەمودەست لە باخەلى نا.

ھەر كىردەكەى لە گىرفانى نا، خۆشپىيەكى نامۆ ناخى تەنى. لە پىتشدا باشترە بچىتە كوى؟ ئەمشەو دەبى لە كوى بى؟ دەبى بىدۆزمەوھ. ئەمشەو دەبى تەواو بكرى. ئەگەر ناوا پرواتە پىش، خۆى لەدەست دەچىت. گالتهى پى ناكرى، گىانە و گىانىش شىرىنە. پىاو گىانى خۆى لا شىرىنترە يان ھى كەسپىكى دى؟ بە گۆرى بابى خەلكى دى.

ھەروا كە بەرەو باخچەكەى عومەرە كوردە دەپۆيشت، بەخۆى دەگوت و دووپاتەى دەكردەوھ: "بەگۆرى بابى، بەگۆرى بابى..."

ئىتر بە دىتنى حاجى دست و دللى نەدەلەرزىن. چما حاجىيە كىيە؟ كورى باوكىتى؟ كابرايەكى بەرەللا و ھەرچى پەرچى كە تەنانەت سوودى بۆ ژن و مندالەكەى خۆشى نىيە. "بەگۆرى بابى، بەگۆرى بابى. چار نىيە."

چىى واى نەماوھ دەرويش بەگىش بىتەوھ. بانگى دەكا و لىي دەپرسى: "دەى ي ي ي، بلى يوسف جوق... بلى بزانم..." دواى چەند ساتىك ھىچ نالى و بە زەردەيەكى تەوساوييەوھ چاويك لە سەرتاپاى دەكا و ناخرييەكەى لەدەين دەھرى دەبى و بەسەريدا دەنەپىنى: "بۆ مەلت بشكىنە. لەبەر چاوم ون بە. داىكىشت ھەلگەرە و بۆ ھەر جەھەندەمىكى دەچى، بچۆ. ئەو چاكەى ھەموو ئەو زەھمەتانە بوو كە بۆتۆم كىشا؟ ياخوا ھەرامت بى... بۆ جەھەندەم پىر كە ھەر ئىستا... دەى بۆ دەى... بۆ لەبەر چاوم... بۆ بۆ بۆ."

خەلكى ئاوەدانپىش گالتهى پى دەكەن. گولعوزارىش... دەلى: "كۆرە وەرە سەيرى من، يوسفېشم بە بنىادەم دادەنا و گۆم كورى مەھمودە و دلّم كەوتە سەرى..."

دەنگىك لە قورگىيەوھ ھات: "دەلى دلّم كەوتە سەرى، دلّم كەوتە سەرى..."
لە حالىكدا كوشتنى حاجىيە شىتتە وەك ئاوخاردنەوھ وايە. لە نەكاو سەكە ئەنگىئوراوھكەى ھاتەوھ بەر چاوى. لە لاقانى وەراند*. ئەوجار راوہستا. لە نىوہندى شەوھكەدا قىت و رەپ

* لە لاق وەراندن، دەلاق وەراندن: واتە لە نەكاو بەھەموو ھىت و تواناوە راكردن.

راوهستا... له خوږه‌ی ناوکه‌وه زانېی گه‌یوته ناشه‌که. به ئاسته‌م تیگه‌یشت که له پرده‌که په‌رپوه‌توهه. هر به‌پېی عاده‌تی خۆی دهرگای باخچه‌که‌ی کرده‌وه. فانۆسی قومارکه‌ره‌کان له که‌لېنی دهرکه‌وه تېشکېکې کزی دهات. نه‌و تارمايېانه‌ی له بهر فانۆسه‌که تېک ده‌چرژان... نزيک بۆه. له پشت دارېک خۆی مات دا.

حاجی دهستی له ملی يه‌ک به يه‌کیان ده‌کرد و ماچی ده‌کردن و له به‌زېکی پر له حه‌زمه‌توهه ده‌یگوت: "هاورپېيان ده‌رۆم. به‌یانی ئیتر حاجی لېره نییه. بال ده‌گرۆ و ده‌فرېچ. دووره‌ولاتی سه‌خته براده‌رینه، سه‌خته، سه‌خت. به‌گه‌کان دهربه‌دهریان کردم. شیتتېکی تاک و ته‌نیا چۆن دهره‌قه‌تیاں بې؟ به زۆر ده‌رۆم هاورپېيان. ده‌ی باشه. نه‌و دنیا‌یه هر وا نابې. رۆژتېکېش دې ئېمه‌ش نه‌وان شاربه‌ده‌ر ده‌که‌ین. نه‌من ده‌چمه نه‌سکه‌نده‌روون، له‌وی ده‌وله‌مه‌ند ده‌م و ده‌گه‌رپمه‌وه. منداله‌کانېشم ده‌نېمه بهر خویندنی. منداله‌کانی حاجیبه شیتته ده‌بېننه‌وه... گه‌ردم ئازا که‌ن برايېنه. زۆرمان نان و نه‌کی يه‌کتری کرده‌وه..."

ويکړا گوتیان: "گه‌ردنت ئازاد بې."

حه‌سه‌نه پیره‌ی خاوه‌ن گاران، که سمېلېکې شوړی هه‌بوو، وه‌ده‌نگ هات: "گه‌ردنت ئازاد بې، گه‌ردنت ئازاد بې حاجی. نه‌تو کورپېکی باش بووی. وه‌ک زېړی و ابووی. جوامېر بووی... له‌و شارهدا جیت ديار ده‌بې. کورې وه‌ک تو نايېته‌وه براله..."

له‌و کاته‌دا خۆی پې نه‌گېرا و دايه پر مه‌ی گريان و به لوشمه‌لوشمه‌وه گوتی: "دهره‌قه‌تی به‌گه‌کان نه‌هاتین براله. بې که‌س و بې دهر و ده‌سته‌وستانین. حوکه‌تېش پشتیان ده‌گرۆ. نه‌گینا نه‌و شارۆچکه‌یه‌مان به به‌گ و ناغاوه ده‌کرده تۆزی بانان. به‌لام ناکرۆ مل له‌بهر ملی حوکه‌ت بېی. نه‌منېش وه‌ک تو تېه‌ه‌لدرای حوکه‌تم. حوکه‌ت له ولات و زېدی خۆم دهربه‌ده‌ری کرده‌وم. خۆ ده‌مېینی، له ولاتې خۆم منېش به‌گ بووم. پاشا بووم، سه‌ر و سامانېکم هه‌بوو. هه‌مووان ده‌زانن... ئاخ... چیاکانی وان..."

ديسان کۆنه برینی کولابونه‌وه. ئیستا ده‌ستی پې ده‌کرد. باسی زېد و ماله‌ خوش و گه‌ره‌که‌ی و باسی میوانداری و بېنه و به‌ره و گوند و ملکه‌کانی له هۆردووی چواره‌م و... گوتیان: "بېره‌وه حه‌سه‌ن ئاغا. پېویست نییه باسی بکه‌ی. هه‌موومان ده‌زانین. دهربه‌ده‌ری تاله براله."

حه‌سه‌ن ئاغا "نه‌وه حاجی ده‌چېته نه‌سکه‌نده‌روون. له‌وی کي ده‌زانې نه‌و لېره به‌لای گيانی به‌گ و پاشا و ئاغا‌کان بووه... کي ده‌زانې له نیوه‌ندی بازارې دايک و خوشکی دروېش به‌گی

کردووه ته دوو فلس و دایناوه... کیّ چووزانی، کیّ چما تۆ ده زانی من چ کاره بووم و له کوئیوه هاتووم؟"

گوتیان: "بیرپه وه حهسه ن ئاغا. هه موومان ده زانین."

حاجی کوئی گریانی ههستا بوو و گوتی: "کیّ چووزانی. گهر دئم ئازا که ن براده رینه."

به گیان و دل گوتیان: "گهر دنت ئازاد بیّ حاجی."

چهند جارێکی دیکهش دهستیان له ئهستی یهك کردهوه. حاجی مهست بوو و ههر به لادا دههات و به رهو ده رگای باخچه وه پڕی كهوت. ئهوانی دیکهش كهوتنه ری.

یوسف له جیبی خۆی حه په سابوو. ئه گهر یه كێك ئه حوالی پرسیبایه، هۆر هۆر ده گریا.

له بهر ده رگای باخچه كه جارێکی دیکهش دهسته ملان بوونه وه و یه كتریان ماچ کردهوه. حاجی

وه پڕی كهوت و له تاریکییه كه دا بزر بوو. دواى ئه و گوتیان: "به خوی كورپێکی باش بوو."

"كورپێکی باش بوو، به لام شیت بوو. تۆز سقاله ئه قلیکی هه بوایه، به ربینگی به ئاغاوات نه ده گرت. بنیاده می ژیر، شه پری خۆ تپینه ناکا."

"جینیو به ژن و دایکی کابرا ده دهی... به تۆ چی؟ دهی باشه، دهیدهی، ده بخۆ، قوونت خاوینه..."

"مال و حالت کاول ده کهن."

"ده به ده رت ده کهن."

"هوکه تیان له پشته و ئیمه چمان له ده ست نایه."

یه کیکیان هه لئ دایه: "بۆ نایه؟ زۆر باشیش له ده ستمان دی، به لام حاجی خۆی نه یویست.

ئه گهر گوتبای، دهی براده رینه، قۆل هه لمان دهی... پشتمان ده گرت."

"حاجی خۆی نه یویست."

"خۆی هه زی لی بوو پروا."

یه کیکیان که له پێشه وه ده رۆیشت، راوه ستا و رووی له براده ره کانی کرد: "ئه و ناروا. ئیستا

ئه وه ده رۆژه، ههر دی و گهر دن ئازایی ده خوازی و مالاوایی ده کا."

یوسف به بی ئه وهی به یلی ئاگایان لی بی، به ته نیشتیاندا تیپه پری. ده بوو بگاته حاجی.

ئه گهر نه گه یشتبایه، ده تگوت به لایه کی به سه ر دی... هانکه هانکیکی بوو که حاجی پئی

زانی و گه راوه و بانگی کرد: "راوه سته تۆ کیی؟ چیت له گیانی من ده وی؟ بۆچی به رده وام به

شوینمه وهی ها؟ دا بلی بزانم تۆ کیی؟ دۆستی یان دۆزمن؟..."

چیی نه مابوو بیگری. له وانه یه نه گهر مه ستیش نه بوايه، گرتبای. یوسفیش دهست و پیی تیکه ل هاتبوون. ویستی دهست بو کیرده که ی بهری، به لام نه توانی. وه پیشی کهوت و ده، بیست ههنگاو یکی لی دور که وته وه. حاجی یهک پشوو جنیوی ددها و دهیگوت: "دهی بلی دهی، بلی کیی، چکاره ی؟ دوستی یان دوژمن؟"

یوسف ده رویش و حاجی به لاره لار و سهره نگریبوون و ههستانه وه و هوشوینی ده کهوت به لام توژی نه دهشکاند. حاجی جاریکیان بهردیک هه لگرت و تیی گرت. بهرده که به تهنیشیدا تیپه پی. دووه م بهردی گرتی.

"ترسنوکی بی ناموس."

هه راوا بهدوایدا گه یشتنه وه بهر ده رگای ماله که ی ده رویش بهگ. یوسف دردوژنگ بوو بچیته وه مالی یان نا؟ نه چوو. له وپوه بهره و ژور هه لکشا، بهره و گرده که.

"راکه، را بکه، را بکه تووتکه سهگ."

له شار چوو یوونه ده ری. حاجی به هانکه هانک هه رای ده کرد: "نه گهر پیای را وهسته. دهی را وهسته سه گبابی ترسنوک... را وهسته حیز..."

یوسف دهست و پیی نه ده له رزی. ده تگوت گوئی له هیچ نابی. نه شه رای ده کرد و نه حاجی.

"را وهسته نامه رد. را وهسته. را وهسته بزائم کیی... نه گهر پیای را وهسته..."

حاجی زور به جی مابوو. یوسف ناوپی دابووه و سهیری پشته وهی ده کرد. تارماییه که له دور ده بینرا، قسه کانی لیل بوون. تارماییه کی دیکه ی بهدواوه دی. دهستی چوو هه سهر کیرده که ی و وه کاره با کشایه وه.

هیشتا شهونگی سەر گه‌لا و گولۆوکه سووره‌کانی پیره‌هه‌ناره لک و پۆ خوار و خێچه‌که، نه‌ببوه هه‌لم. لک و پۆی هه‌ناره‌که رووبه‌ریکی زۆریان داگرتبوو. لک و پۆی به‌ری رۆژاوی به‌سه‌ر نه‌و دیواره قه‌وزه‌گرتوه‌دا که جی جی قه‌وزه‌که‌ی وشک ببوو و هه‌لۆه‌ریبوو، په‌لیان بۆ باخچه‌که‌ی دیکه راکیشابوو. می‌شه‌نگوینی سەر گولۆوکه درشته‌کانی هه‌ناره‌که، به‌ بالی مه‌یله‌وته‌ریانه‌وه ده‌تگوت نوستون. تاویک دواتر هه‌تاو ده‌که‌وت و هه‌موو ولاتی گه‌رم ده‌کرد و می‌شه‌کانیش باخچه‌که‌یان پر ده‌کرد له‌ گیزه‌گیز و ویزه‌ویز.

دولدولیجه بچووکترین جۆری "باز" ه. به‌ سه‌دان و هه‌زاران دولدولیجه له‌ هه‌وره‌بان و بن میچ و لاشیپانه‌ی کاوالاشه‌ خانووی هه‌رمه‌نبیه‌کان و که‌لینی دیواره‌کاندا هیلانه‌یان کردوه و له‌ کاتی رۆژئاوابووندا به‌ قاو و قیژ و وه‌ک شیتان له‌ ناسمانه‌ ساماله‌که‌دا ده‌یکه‌نه هه‌للایا. نه‌و شارۆچکه‌یه، تاقه‌ شارۆچکه‌یه‌که، که‌ نه‌و بالنده‌یه‌یان ناوانوه دولدولیجه. له‌ هیچ شار و شارۆچکه‌یه‌کی دیکه پێی نالین دولدولیجه. هیچ بالنده‌یه‌کی دیکه‌ش وه‌ک نه‌و بالنده‌ بچووک و پر هه‌مجۆله، ناسمان و زه‌رده‌په‌ر وه‌ک ناسمانی رۆژی قیامه‌تی لێ ناکا. مندالانی شاریش به‌ شیوه‌ی جۆراوجۆر نه‌و بالنده‌ به‌ هه‌مجۆله‌ راو ده‌که‌ن. ده‌یگرن و چییان لێ ده‌که‌ن؟ نه‌وه‌ی که‌س نایانێ. نه‌ منداله‌کان ده‌زانن و نه‌ گه‌وره‌کانیش. به‌هاران، هه‌ر منداله‌ و دولدولیجه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌یه که‌ رهنگی که‌سک ده‌چیتته‌وه و دندووکه‌ تیژ و درێژ و خۆله‌می‌شبییه‌که‌ی دا‌پ‌چ‌ریوه و په‌یتا په‌یتا په‌له‌قاژه‌یه‌تی. باله‌کانی باریک و درێژن.

ته‌رمه‌که‌ی سه‌رۆکی گه‌وره، نیوه‌ی له‌ سیبهری دار هه‌ناره‌که و نیوه‌شی له‌ به‌ر هه‌تاوه‌که بوو. لاقه‌کانی له‌ سیبهر و سه‌ریشی له‌ به‌ر تاوی. چاوه‌کانی به‌مۆله‌ق وه‌ستابوون. سه‌ری رووت بوو. قژه‌ پره‌ مه‌یله‌و قاوه‌یی و لوول و فره‌که‌ی پشته‌ سه‌ری به‌سه‌ر سه‌ره‌ رووتاوه‌که‌یدا هاتیۆوه سەر نیوچاوانی. خوینی لووتی له‌ قولینچکی زارییه‌وه شۆلاوگه‌ی به‌ستبوو و له‌ بن سه‌رییه‌وه،

به قولایی کاشییه رۆمیییه کهدا کۆ ببۆوه. کهویکی رهنگ سوالهتی به هیلای مۆروه، دهنووکه رهشهکهی درێژ کردبوو و لاقی راستهی بهرز کردبۆوه و بهرهو نهو خویننه دهچوو که لهسهر گولهکان گۆمیلکهی بهستبوو. پینج ماسییش که نهوانیش رهنگیان سوالهتی بوو، راوهشاندنی کلکه پانهکانیان بهرهو ئاوێکی دوور دهخوشین. سهروکی مهزن، لهسهر گازهرای پشت کهوتبووه سهر کاشییهکان. نیوهی زنجیره زیڤهکهی کاتمیڤهکهی کهوتبووه بهر سیبهرهکه و بهشهکهی تری که له سهر ورگی قهفی خواردبۆوه، لهبهر تاوهکه دهبریسکایهوه و له چاری دهدا. تۆزیک لهولاترهوه دهبه بهنزینهکهی له دهستی راستهی که لیکی کردبۆوه، بهرببۆوه. چهند کوته پهڕۆیهکی رهنگاوه رهنگ له دهوری کهوتوو... قاوغه شقارتهیهک، که چله شقارتهکانی له دهوری بلاو ببوونهوه، له بن لهته پهڕۆیهکهوه دیار بوو. پهیژه نارنجی و درێژهکهی دادهر لهسهر دیوارهکهوه بهرهو لایهک خلیسکابوو، بهلام نهکهوتبووه عهرزی. له بن دار ههنارهکه و دیوارهکه، چهند دۆلدۆلیجهیهکی سهر ههلقهناو و نیووه سووتاو و برژاو کهوتبوون. زارکی چهند کون و کهلینیکی سهر دیوارهکه به دووکهل رهش داگهراپوو.

میڤیشیکی درشتی کهسک، که لهبهر ههتاوهکه دهبریسکایهوه، بهخیرایی هات و بالهکانی لیك نا و له چاو ترووکاتیکیدا چوو نهی کونه تفنی مردوووه کهوه و هاتهوه دهی. کوری سهروکی مهزنیشت تۆزیک لهولاترهوه، پیم وایه ههر لهسهر وینهی کهوهکه، لهوانهیه لهسهر کهسکایی و رهشایی و سوالهتی رهنگهکهی دارههناره گۆل سوورهکه و لهوانهشه لهسهر سپیایی ئاوی نهخش و نیگاری کاشییه پر نهخش و نیگارهکان، کهوتبوو. ههر نهو کورهی دواي نۆبهره کوری مردبوو. نهوی یهکه میشی ههر لیڤه کهوتبوو. نهویش ههر ناوا سهری شکابوو و خوین له لووتی فیچقهی کردبوو. بهلام کهس به جوانی لهبیری نه مابوو ریك له کوی کهوتوو. سهروکی مهزن ههر لهو رۆژهوه فهرمانی کوشتنی دۆلدۆلیجهکانی دهکرد و شهوانه به پهیژه به بهنزین و کۆنه پهڕۆه مشووری دهخواردن و ئاگری له هیلانهکانیان بهردهدا و سهریانی ههلهدهپساند.

میروولهکان به سهر کاشییهکاندا بهرهو چاو و خویننهکهی سهروکی مهزن ریزیان بهستبوو. تاویك دواتر چاوهکانی سهروک لهبهر میرووله دیار نهبوون.

که خۆر پتر ههلهکشا و ههوا گهرمتری کرد، نیو لک و پۆی دار ههنارهکه، زهنا زهنا و لوورهیهکی دووردریژی لی ههستا. میشهنگوینه به گهرما بهخه بهرهاتوو و هارووژاوهکان، له گۆله سوورهکاندا شیت بوون. میشهکه رانه به ویزه ویزییکی سهرسوورهیتهنر به دهوری کۆگایهکی خۆله میشتدا دهسوورانهوه.

كەس نەيدەزانی كى بەر لە ھەمووان مەیتەكەى سەرۆكى گەورەى دیتبوو. خەلكى شارۆچكە ئەوەندەى يەك و دوو لەوى كۆ بوونەوه. چىي خەلكەكە پتر كۆ دەبوونەوه، مېشەنگوینە زەرد و سوورەكان و مېشەكەرەكان توورەتر دەبوون و وەك شىتان بە گەوالە ھېرشیان دینایە سەر خەلكەكە. جار جارەش زىكەيەك لە نىو حەشىمەتەكەوه ھەلدەستا و گەرما خەستەكەى دەپرى.

ھەول و كۆششى جەندەرمەكان بۆ دوورخستەنەوى خەلكەكەى دەورى تەرمەكە، بەھىچ نەگەیبوو.

جارچى درى بە خەلكەكە دابوو و دەھاتە پېشەوه. كاكۆلە رەشەكەى كەوتبوو سەر نىوچاوانى و چاوە گەورە و رەشەكانى رەشتر و گەورەتر ببوونەوه. خەلكەكە كشانەوه و رىگەيان بۆ كردهوه. ھەمووان بە سەرسوورمانەوه سەيرى ئەو پىاوە رىوئەلەيەيان دەكرد. ھەر جارچىيان دیت، خەلكەكە بەشىپوھىەكى گوماناوى بېدەنگ بوون. ویزەى مېشەكان دەتگوت نەك لە دار ھەنارەكەوه، بەلكو لە زەويیەوه ھەلدەستى، كپ و لە دوور دوورەوه...

جەندەرمەش پېشيان بە جارچى نەگرت. جارچى ھات و لە ژوور سەرى تەرمى سەرۆكى گەورە راوہستا و چاوى تىوہ برى. روخسارى زەرد دەچۆوہ و فرمېشك وەك بارپزە لە چاوانى ھەلۆھرين. ئەوجار ئەژنۆى دادا و داھاتەوه و سى جاران دەستى سەرۆكى ماچ كرد و بۆ نىوچاوانى برد و لەسەر دللى دانا و تاويك ھەروا كروشمەى كرد. دەتگوت لە بن لىوانەوه دوعا دەكا. لەو كاتەدا كە دەستەكانى سەرۆكى گەورەى لەسەر دللى دانابوو، ژنەكەى سەرۆك ھات و بە گران و سەنگىنى لە ژوور سەرى راوہستا. لە نەكاو زىكەيەك بېدەنگىيەكەى شكاند و دەمودەست نىشتەوه. كە خانىيان لەوى دوور دەخستەوه، جارچىيش ھەستا و بە دەنگىك كە بە حال دەبىسترا، لەبن لىوہوہ گوتى: "ئەتۆش، ئەتۆش، من ئەتۆشم كوشت."

ئىتر لەوى دوور كەوتەوه، لە حالپكدا كە دووپاتەى دەكردەوه: "ئەتۆش، من تۆشم كوشت. سەرۆكى گەورەم، شىرەكەم..."

حاجى قۆرت بۆغا، لەوى لە تەنىشت نەقىبەوه، سىنگى ھىنابوہ پېشەوه و لاقى لىك بلاو كردبوو و راوہستابوو. چاوەكانى لە خۆشيان ھەر دەبرىسكانەوه و زەردەى لىوى لە ھەموو روخسارى گەرابوو. لە خۆشيان ھەر خەرىكى سىئەلەكانى بوو. تەزىبە كارەبابىيەكەى بە دەستى چەپەيەوه بوو. نەقىب بەو چاوە كەسكانەى كە دەتگوت چاوى مارن، لىي دوور دەكەوتەوه و ئەمرى بە جەندەرمەكان دەكرد، كە خەلكەكە دوور بجنەوه و دىسان دەگەراپەوه و

قیت و رەپ لە تەنیشتی رادەووەستا. ماھیر قاباچیی ئوغلێ، رۆستەم، وەسمان راسم، جافر ئۆز پۆلاد، دادوەر و پارێزەرەکان، مامۆستا و راگرەکانی دواناوەندی و مودیر ناحیە و ردین سببەکانی شارۆچکە و دکتۆرەکان و عیژەدین فەخرەدین بەگی دادئەستیییش لەوی بوون. قاباچیی ئوغلێ دەیگوت: "چارەنووس، وەی لەو چارەنووسە باشە."

بیری لەو دەکردهوه، که ئیمە دەرەقەتی حاجییە شیتەییەکی بیکەس و کار نایەین، کەچی خەلک کەر و شتر بە بارەکیەوه و مردوو بە گۆرەکیەوه دەخۆن و لیشیان دیار نییە. چارەنووس، چارەنووسی سەرۆکی مەزن... ریک چارەنووسی کورەکانی... ئیستا، تاویکی دی دکتۆر پشتراستی دەکاتەوه کە بەهۆی خزینی پەیژەکیەوه و بەربوونەوه و خوینبەربوونی میشکی، مردوو. تەواو... ئەی ئەو خوینەیی لە لووتییەوه دەچۆرێ؟ ماھیر بەگ سەری سەرۆکی مەزنی هەلینا، ئەو کەلینەیی گەورەییە چوار پەنجەیی بەنیودا دەچوو و دیاربوو شتیکی رەقی ویکەوتوو، لە پشت سەرییەوه دیتبوو. ئەی ئەو برینە چییە؟ لە کاتی خزینی پەیژەکیەیدا، سەری بەر بەردیک کەوتوو و تەواو. وەک دەرکیشانی موو لە ماست...

ورده ورده خۆی لە حاجی قۆرت بۆغا نزیک کردووه و پەنجە بچوو کە دەستی تەزبێحەکی ئەوی گرت و بە پیکەنینیکی شەیتانانەوه، سەبری گوتی: "چارەنووس، چارەنووسی ئەویش وەک کورەکانی بوو، کە لە کاتی راوی دۆلۆلیجەدا لە پەیژەوه بەربیتەوه و بمری. جەنابی حاجی بەگ دەفەرموون کە... هەی داد لە دەست قین لە زگی. نەکی لەسەر بوغز و قینیک، کەسیک تەنانتە مریشکیکیش بکوژی... نەکا، گوناخە..."

حاجی قۆرت بۆغا بە دەنگیکی شاد و بەکەیفەوه گوتی: "نەکی مەل و بالندان نازار بەدیت، تەنانتە زۆلم لە میروولەییەکی نەکی، هیلانەییەکی تیک نەدە و ناگری نەدە..."
نالانەمیر کە بە باسکەشۆرەکانییەوه لە تەنیشت جافر ئۆز پۆلادەوه راوەستا بوو و وەک مندالیکی بیەوی بداتە پرمە گریان، لیچی هەلەدەقرچاند و لەخۆوه سەری رادەووەشاند، گوتی: "وەیش سەرۆکی گەورە، وەیش... وەیش پیاوی پیاوان، وەیش شیرەپیاو، وەیش سەرۆکی گەورە، وەیش..."

نەقیب هەولێ دەدا، چەندی پێی دەکرێ و بنوینێ خەفەتبارە. عیژەدین فەخرەدین بەگی دادئەستین، بەبی ئەوی هۆشی بە دەروپشتی خۆیەوه بی، دالغەیی لی دابوو. تەنانتە بۆ جاریکیش چییە، سەیری تەرمەکی سەرۆکی مەزنی نەکردبوو.

جافر ئۆز پۇرد وەقسە ھات: "ئەگەر ھیلانەى تەنازەت تاقە بالئەدەيە كیش تیک بەدى، خودا ھیلانەت لی دەشیۆیتتەوہ."

قۇرت بۇغا تەزییحەكەى خستە خەخل: "چ ھیلانەى بالئەدە بیت، یان لانی گورگ..."

تەزییحەكەى خیرا خیرا پیکدا ھات: "ھەرشتیک بی، چ میرووی سەر عەرزى بی یان ماسیى بن ئا و یان مەلى ئاسمان، نابى ھەولى کوشتنى بەدى. بۇ؟ لەبەر ئەوہى بەلای خوداوە جیاوازی نییە لە نیوان گیانى پیتشکەيەك و مرۆقتیکدا. راستە خودا مرۆقتى لەسەر روخسای خۇى خولقاندووه، بەلام بۇيەى وەك خۇى نەخولقاندووه كە بنیادەمیکی ورگن بیت و بەریتتە کوشتنى ئەو بالئەدە وردیلە و داماوانى دواى رۆژیک فپین و ھەول و تیکۆشان دەگەریتنەوہ ھیلانەکانیان."

جافر ئۆز پۇلاد: "بەلى."

مودیر ناحیە: "بەلى."

ئەو فکەرە چوہە میشکی ھەمووانەوہ. خەلکی شارۆچکەكە لە دەموساتیکدا بوونە لایەنگرى بالئەدەکان و دوزمنى سەرۆکی مەزن.

"وہرە تۆ بیست و پینج سالى رەبەق، ھیلانەى ئەو مەلە داماوانە، ئەویش کاتیک لەخەودان، ئاگریدە، بیانکوژە و دوایش... ئاخریبەكەى خوداش ھەلیناگرى و وات بە عەرزیدا دەدا، ھەرگیز راستەوہ نەبى... شەقى خودا شەقەى نایە، وەھەرکەس كەوى نانى زیندووان ناخوا..."

قۇرت بۇغا و ماھیر و ئۆز پۇلاد و ئالاتەمیر و زۆر لە خەلکی شارۆچکەكە دژى سەرۆکی مەزن، كە بیست و پینج سالان ھیلانەى بالئەدەکانى چوکوراوا ئاگر داوہ و سەرى ھەلپساندبوون و لە پشتیوانیى دولدولیجە بەستەزمان و مەزلوومەکان قسەیان دەکرد و قسەکانیان زار بەزار دەرۆیشت و پەرپۆیان لی زیاد دەبوو. چىی وای نەمابوو خەلک خر بنەوہ و ھەرا بکەن، بژى دولدولیجە و بمرى سەرۆکی مەزن و لەو سۆنگەى ئەو کارە نامرۆقانەيەوہ سەرۆکی مەزن بەدەنە بەر توك و نەفرەت.

"تۆخوا بنیادەم ھەر لەسەر ئەوہى مندالەکانى لە کاتى گرتنى دولدولیجەدا بەریونەتەوہ و مردوون، دوزمنایەتیى مەل و بالئەدان دەکا؟ بالئەدەى داماو بلین چى؟ سەرۆکی گەورە شیت بوو. شیت و شورر. بەلام بنیادەمیکی باش بوو. پیاویکی ریکویتکیش بوو. گوپی لە ھیچ كەسیش نەبوو. چوزام، لەوانەشە، بە دلنایییەوہ ھەر لە سوپی ئەو دوو كورەى كە دەتگوت چەپكە گولن، وای بەسەر ھات... وەیش، وەیش، وەیش لەو كەلە پیاوہى، لەو جوامیرەى..."

قۆرت بۇغا ددانى چىر كىردىنەۋە و داھاتەۋە و لە نىۋان ددانە كانىيەۋە بە چىپە گوتى: "دەمت داخە. ئەو قىسە قۇرئانە چىن دەيانكەى كەرە پىياۋ. چما سەرۋكى گەرە بابت بوۋ ئاۋا پىيى ھەلئەلئىيى؟"

دىسان چ كارىكى قۇرى كىردىبو، كە دەبوۋ ئاۋا سەر كۆنە بىرى؟ ئالائەمىر بە سەر سوۋرمانەۋە گوتى: "باشە ئاغام، بىدەنگ دەم." ئىستائە ھەموو كاتىك پىر لە حاجى قۇرت بۇغا دەترسا.

لەو نىۋەشدا دەرگاى ھومىدئىك لە ماھىر كرابۇۋە. دەبوۋ يارمەتىي حاجى قۇرت بۇغا بدات. لەو دەۋرۋزەمانەيەدا بىنئادەمى دلرەق و لىھاتتو و بەجەرگ و پوختە نەبى، كارەكان سەر ناگرن. دەبى باسى حاجىيە شىتە بۇ حاجى قۇرت بۇغا بىكات. جا ھەر ئىستائش.

"ئاغا، دەمەويست باسى شىتە بۇ بىكەم، كارىكت ھەيە لىرە؟" حاجى قۇرت بۇغا تەزىبىتەكى بەسەر مردوۋەكەۋە خولانئەۋە و گوتى: "دەى باشە، با برۆين."

بە مىلئۇنان مىشەنگوین لەو باخچەيەدا كە گولۇوكە ھەنار سوۋرى داگىرپابو، ۋەك گەۋالە ھەور بە وىزەۋىز دەنىشتن و ھەلئەلئەستانەۋە.

مىشە كەسكەكانىش كە لەژمار نەدەھاتن، لەو گەرما تاقەتپردە بە برىسكەبرىسكىكى پۇلآين بەسەر تەرمى مردوۋەكەدا دەسوۋرپانەۋە. ماھىر بەبى منگەمنگ رىك چوۋە سەر كاكلى قىسەكەى: "حاجىيە شىتە... كىشەم..."

بەلام حاجى قۇرت بۇغا نەيھىشت قىسەكەى تەۋاۋ بىكا: "دەزانم. ئاگام لە ھەموو شىتەكە. مانگىكم مۇلئەت بدەيە، مانگىكى دىكە ھەموو شىتەك جىبەجى دەبى." "مانگىك. كورە دەستم بە داۋىنت ئاغام..."

قۇرت بۇغا بە دەنگىكى لىپراۋانە قىسەكەى پى بىرى: "ھەتا مانگىكى دىكە ھىچم لەدەست نايە. جارى لىگەرى با سەرۋكى گەرە بەخىر و خۇشىيەۋە بشارىنەۋە... ئەو كات..."

"مريشك خۆلۇ بەسەر خۆيدا نەكا، كەس ناتوانى ۋەسەرى بكا حاجى. ئەمن ھەلەبەكم كىردوۋە و پېشم ناخۆشە بنىادەمىك لە سۆنگەي ھەلەكەي منەوہ بىرى، ئەگىنا ئەوہ دەرۋىش ئەوہش تۆ. بىرۆن و پاك لە پاكى بكەن. ھ ھ ۱۱۱ ، لەوانەيە شتى دىكەشت بىتتە مېشكى. بۆ وىنە ھەستى و بچى بە دەرۋىش بەگ بلىيى، بەگم، گەرەم، ئەگەر ئەوئەندەيان پارە بەتۆ دابايە، نەدەچۈرى بە يەككىت نەدەگوت شاخەكانت حەفتا قولانچ درېژ بوونەتەوہ؟ راست بلى بەگى من، دەتگوت يان نا؟ بە دىنياييەوہ دەتگوت. پىيى دەلىيى ماھىر ئەو ھەمووہ پارەيەي دامى و داواي لى كىردم ئەو قسانەت پى بلىم. ئەمنىش گوتم. وايە؟ دەي بلى دەي. بەلام گوى بگرە حاجى، ئەتۆ چى دەلىيى بىللى. ئەمن ھەموو ئەو شتانەم لىك داۋنەتەوہ. بە دەرۋىش بەگم گوت، ئەگەر يەككىت دەست لە پشتى ئەو كاپرايە نەدا، ئەو لەخۇراۋە ناتوانى قسەي وا بكا. بەلام دەرۋىش بەگ قەبوولى نەكرد. چىيى من ھىنام و بردم، ھەر گويشى پىيى نەبزوت. ئىستاش ئەتۆ بىت و پىيى بلىيى ماھىر دنەي دام وا بلىم، لىت قەبوول ناك. ئەمن بە دەرۋىش بەگم گوت، تۆ چاۋەرى بە و بزانە ناحەزافمان بۆ ئەوہي نىوافمان تىك بەدن، چۆن ھەول دەدەن ئەو مەسەلەيە بەئەستۆي مندا بىنن. ئەوئىش پىكەنى و گوتى، ھىچ شتىك من و تۆ لىك ناك."

"دەرۋىش كاتى دەچوۋە ئەستەمبول، بەمنى گوت، بەر لەۋدى بىمەوہ، ئەو كارى كراۋە. شوپىنبركردنى پىاۋىكى بىكەس و كارى وەك حاجى ھەر ھىچ نىيە. كوشتنى ئەو لە كوشتنى سەيەكىش ئاسانترە. ئىستا پىنچ كەس لە پىاۋەكانى دەرۋىش بەگ شەو و رۆژە بەشوین حاجىيەوہن. چما تۆ كە دەرۋى ئاۋر نادەيتەوہ؟ نىوہشەوان سەراسۆيەكى پشتەوہي مالەكەت ناكەي؟ كورە ھۆي شىت و شور، خۆ لە خۇرايى پىت نالپىن شىت. ئەوئەندە بى خەم و خەيال دەخولپىەوہ، وەك ھىچ ھەلەيەكت نەكردى، لە حالىكدا ئەوہي تۆ بەوت كىردوۋە، لە راستىدا حوكمى ئىعدامى خۆتت خستوۋەتە گەردنت. ئەگەر ئەو كارە ئەوئەندە گىرنگ نەبوايە و

مەسەلەى گيان لە گۆرئى نەبوايە، چما ئەوەندەم پارە پى دەداى؟ ناخۆ ئەتۆ بەخەونىش ئەوەندەت پارە دىتەبوو؟"

"ئەمن ئىنسانم و ئىنسانە كام خۆش دەوین حاجى. هەموو هەولئى من ئەوئەبە كە نامەوى تۆ لەسەر من، لەبەر چەند لىرەبەكەى من بكوژرئى، ئەگيانا مردن و زىندوو مانەوت هەيچ سوودىكى بۆ من نىيە. ئەوانەت بۆيە پى دەلئىم، ئەتۆ سەرى خۆت بگوئىنئەتەو و ئەمنىش تووشى عەزابى وىژدان نەبم برالە."

"ئەمن وەك رۆژ، لئىم روونە، دەروئىش تۆ دەكوژئى. خۆى پىئى گۆتم. لەهەموو كەس پتر متمانەى بە منە و ناگام لە هەموو ئىشە شاراوەكانى هەبە. ئەگەر دەتەوى خۆت بكوژئى، برالە، برۆ و خۆت لەسەر پردهكەو هەلئىرە. باشە بۆ دەتەوى دەستى خەلكى بە خوئنت سوور بى؟"

مانگەشەويك بوو وەك رۆژ رووناك. هەروا كە سىبەرەكانيان لە پىش خۆيانەو دەخوشين، دەپروئىشتن. حاجى و ماھىر بە پياسە بەرەو گردهكەى دەموزتەپە دەچوون و ماھىر لە گوئى حاجى دەخوئىند.

حاجى لە هەناسە شىدار و بۆگەنەكەى مووچرەكەى بە گيانيدا دەهات. زارى ببوو تەلەى تەقىبو و مەتەقى لئو نەدەهات.

گەلای سىپىندارە بەرزەكان كە دەتگوت تۆزى زىويان بەسەردا كردوون، لەبەردەم لووزەوى بايەكەو دەتگوت سرتوخرتiane.

"براى خۆشەويستەم. تكات لئىدەكەم لئىرە برۆ. برۆ گيانى من، برۆ بابى باجم. ئەگەر خودات خۆش دەوى لئىرە برۆ و دەستەم بەخوئىن سوور مەكە. بروانە كاكەگيان، بئىت و تۆ بكوژرئى، ئەمن خۆم بە قاتل دەزانم و هەتا دەمرم لەسەر دلم دەبئىتە گرى. لەبەرت دەپارئىمەو، دەست و پىيانت ماچ دەكەم. لەو پتر لئىرە مەمىنەو. تا زوو لئىرە برۆ..."

دەمانچەكەى لە قەدى دابوو. كە هەنگاوى هەلئىناو، قورسابى دەمانچەكەى لەسەر سمتى هەست پئىدەكرد و بۆ ساتئىك لەبىرى نەدەچۆو. ئىستا دەكرئى ئەو كەرە شئىتەبە بكەى بە قوربانى گوللەبەك. كە سئىش ئاگای لەو نىبە كە پئىكەو بوون. ئاى، ئەگەر دەستى تئىكەل نەبە و بتوانئ دەمانچەكەى هەلكئىشئىت و پەلەپئىتەكەى بترازئى... خوا دەزانئ حاجى چەندە سامناك دەبۆرئىئ و هەموو دنيا تئىدەگەبەنى. هەر كات بىرى لە كوشتنى حاجى دەكردەو، هەموو گيانى سڤ دەبوو و كە خەيالئى كوشتنەكەى لە مئىشكى دوور دەكردەو، وەخۆ دەهاتەو.

ئاڭگاي لىٰ نەبوو قسە دەكات يان نا. ئىستا دەيھىننېتتە بەرچاوى كە لە حاجى دەدا. حاجى دواى فېشەكەى بەردەكەوى، لېرە، لەبەر ئەو مانگەشەوہ و لەو دەوہنە مۆرتكانەدا، دەتلايەوہ. بە چنگ گژ و گيا و دەوہنەكانى ھەلدەكەند و لاسكە دەوہنەكانى دەشكاندەوہ، و بە نەرەنەر ھەلدەبەزىيەوہ و خۆى بە عەرزىدا دەكېشا و پەلەقاژەى دەكرد و لىنگەفرتەى دەكرد و ئاخرى جوولەى لىٰ دەبرا....

حاجى جار جار گوڤى لە قسەى پچر پچر دەبوو: "ئىنسان... ئەمن تۆم خۆش دەوى... نامەوى بمرى... لە كوشتن... دەرويش. چارەيەكى دى... وەلىي سەگباب... دەى بە قوربانىت، ئەتۆ... ھەموو شتېك چاك دەبى... چ دەبى؟ يانى ئەوہندە بەلاتەوہ ئەستەمە؟ ئەو شارۆچكە گلاوہ... بەجى ھېشتن... وانىيە؟ شارى مرسىن زۆر جوانە، وا نىيە؟..."

حاجىش بە زەھمەت لەو قسە پچرپچر و بى سەرۋەرانەى تىدەگەيشت. ماھىر بەگ ھەر لە پشتەوہيان گوڤى لە دەنگىك بوو، ھاوارى كرد و لە دەستەكانى حاجى نووسا و كەوتە پتەپت: "رايكېشە، دەمانچەكەت رايكېشە. ئەھا ھاتن.. دەمانكوژن... ھەردووكمان.. حاجى، حاجى بەگ."

لەولاترەوہ سى كەس كە زۆرىش لىك دوور بوون، خۆيان خستبووہ سەر گياچەقە بوخۆشەكان.

"دەمانچەكەت ھەلكېشە، دەى... بەر لەوہى ئەوان دەست بو دەمانچەكەيان بەرن... بياوہكانى دەرويش... تەقە بكە... خۆت بە عەرزىدا بەدە." خۆى بەعەرزىدا دا.

تاويك فزەى لىوہ نەھات. حاجى ھەروا بەسەر بىوہ راوہستابوو و سەيرى تارمايىەكانى دەكرد و ھىچى نەدەگوت. خۆ دەمانچەى بى نەبوو ھەلكېشى..."

ئەو سى كەسەى لىك دوور بوون و لەولاوہ و حاجىش لەم لايەوہ رووبەرۋوى يەكترى راوہستان. سىبەرەكانيان درىژ بوون. دەموزتەپە بۆنى مۆرتكە و گيا چەقە و خاكى شىدار و دارى رزىوى لىٰ دەھات.

لە نەكاو ھەر سى كەسىيان ون بوو. ھەر دەتگوت زەوى زارى داپچرى و قوتى دان. وەك بلىتى تىكەلى مانگەشەوہكە بووين. وەك چۆن ھاتبوون، ناواش بەبىدەنگى رۆببوون.

حاجى شانى ماھىرى گرتبوو، ھەلىستاند. گەلاى گياچەقە لە نىو لەپى ماھىردا ورد بوون. حاجى ويستى پەنجەكانى لىك بكاتەوہ، بەلام نەيتوانى. دەستەكانى دەقيان گرتبوو. زۆرى پى چو تا توانى بلى: "دەستم لىك بكەوہ حاجى."

حاجی که نهیتوانی دهسته گۆجهکانی لینگ بکاتهوه، وازی لی هینا. بن بالی گرت و کهوتنه ری. بهره شارۆچکه. تاویک دواتر ماهیر بهخۆشییهوه گوتی: "دهستهکاتم لینگ بوونهوه." به دهم ریگهوه، ماهیر بیری دهکردهوه، که گۆری سهدان "رۆمی" له بن پینانمانه. رۆمی سۆل لهپێ، جوان و نورانی و ردین رهش و چاکهت سورا. رۆمییهکان بۆنی دلرپیتیان لهخۆیان دهدا. لهگهلا زنی جوان دهنوستن و زهوی و زاری گهرههیان دروست دهکرد. قولکهی خانهکانی شانۆیان پر دهبوو له خویین. چند سالان لهمهوبهر له بن عهردی یهکێک له دراوسێکانیاندا، پهیکهری پادشایهکی رۆمی دهردهوتبوو. پهیکهری پیاویکی که لهگهتی بهژن و بالا جوانی ردین لول. لیوه نهستورهکانی پیاوهکه، زۆر شههوتای لینگ کرابوونهوه.

ئێستا، کێ چووزانی لهو تهپۆلکهدا که ههزاران گۆری تیدابوو، لهو بههاره فینکهی چوکورواوا چهنده، چیهها بنیادهم، چیهها بنیادهمی گهنج، هیندهی میتشهنگینهکان و میروولهکان و هیندهی بالندهکان و هیندهی زیخ و چهوهکان، جوت ببوون... کێ دهزانی، چهنده، چهنده، چهنده زۆر... ههموویانیش لهوهها مانگهشهویکدا... به سهدان ههزار کچ و کۆری گهنج... لهبهر مانگهشهو، له نیو دار سنهویهرهکان و بۆنی عهتری پنگه و رهیمانه و خاکی باران لیدراوا... خاکهکش وهک ئهوان له شههوتان ههستاه... ههر ههمووشیان مردوون و رۆیشتوون...

لهپر گوتی: "حاجی برۆ."

دیسان دهستی گرتهوه و لهسهری رۆیشت: "حاجی برۆ، کۆره لهبهرت مرم برۆ. گیان شیرینه."

ئێستا ههموو ئهو مردووانه... تهنیا گۆرهکانیان... گۆرهکانیشیان بهتال و سارد و تاریک...

لهدهستی نووسا و خۆی بهعهرزیدا دا و لهپهری پاراپیهوه: "حاجی خۆت مات بکه. دهمانکوژن... دهمانکوژن..."

دیسان له پینشیانهوه، زۆر له پینشیانهوه، سێ کس زۆر دوور له یهکتری راوهستابوون.

حاجی بههیمنی و لهسهرخۆ و به دهنگیکی دلنیاپیهوه گوتی: "ههسته ماهیر بهگ."

پری دایه و ههلیستانده سهر پێ و دیسان گوتی: "ههسته بابه، هیچ نییه."

ماهیر راوهستابوو، بهلام ههر دوو لویچی پر بوون له گیا چهقه. حاجی نهیماره نهیویست دهستی بۆ لینگ بکاتهوه. تاویک دواتر لینگ دهبوونهوه.

له خوارهوه، سپیداره کانی ئهم بهرەى شارۆچکه، وهك پهردەیهك به بهر شارەكهدا كیشرابوون. ئاوهكەى ساورۆن وهك پهتییكى خواروخیچ ههتا دوور دوور رادهكشا و له خوار دهشتكهوه له مژییكى خهستدا ون دهبوو. شارۆچکه خهوتبوو. ماله سپییهکانی له مژ و دووکهلهكهدا نوqm و تارتر بوون و به سوالته سووره کانی سهربانه کانیانهوه دهتگوت ولاتیکی خهیاڵین.

"حاجی ئەوانه کیین؟"

"هیچ نییه بابە، به ئیমে چی؟"

بنیادهمهکان دیسان بزر بوونهوه. بهر لهوهی بگهنه شارۆچکهکه، چهند جارێکی دیکهش بنیادهمهکانیان دیت و دهست و پێی ماهیر خوار و خیچ بوونهوه.

"حاجی دهستی راستهت لهو گیرفانهم رۆبکه."

حاجی دهستی له گیرفانی راستهی پالتۆکهی حاجی رۆکرد و چهپکه دراویکی دههینا.

"حاجی ئەو پارەیه بهشی سالیکی خۆت و مان و مندالهکەت دەکا. ئیتر لهوه پترت پێ نادهم.

جا دهپۆی برۆ، نارۆی کەیفی خۆته. ئەگەر ئەمپۆش نهتکوژن، سبهی دهتکوژن. برۆ دهی."

حاجی بهبێ دهنگی وهك تارمايهك دوور كهوتهوه و شهویش تاویك له بهر دەرگای مالهكەى راههستاوو نهیدهزانی چ بکا. له بیرى ئەوهدا بوو كه: "ناروات، ئەو حاجییه ناروات، حەیف بۆ ئەو هەمووه پارەیه."

له بهردەم خۆیدا مهركى وهك دیوارێك هاته پیش چاو. لهو شههوهتهی له گیانی گهرا، لیوهکانی وشك بوون و ههموو گیانی گری گرت. ریک لهو کاتهدا كهوته بیر قهرهقیز بهدیعه. وهك شیتان بهرهو مالى شۆفیرهكەى وهپۆی كهوت... و لهخهوی ههلیستاند.

"ههسته خیرا، جلوبه رگه کەت له بهر بکه، خیرا دهی..."

شۆفیرهکه ههر ئەوهندهی یهك و دوو جلوبه رگه کانی له بهر کرد و هاته دهری... ترۆمبیله که خیرا له شارۆچکه چوه دهری. سهعاتیک دواتر دهگه یشته ئەدهنه.

"خیراتر، خیراتر لیخوره دهی... به سهد و بیست، سهد و سی، سهد و چل... لیخوره."

دیواره رهشهکەى مهرك، جار به جار بهرتر دهبووه و دهوری دهتهنى و شیتى دهکرد.

ههستی کرد زاری پر بووه له خوینیکی سویر و بۆگهن و كهفاوی. تفى کردهوه. ههر

خوله کینک تفیکی دهکردهوه.

"كچى ژنه كه، هەر مەپرسە چۆن ترسا. چىي نەمابوو خۆي پيس بكا. بە پياسە كردنى چووبووينە گۆرستانى گاوران. سەيرم كرد ئەو كەسيك بە دوومانەوئەيه. بەلام بەهەندم نەگرت. دوايى بوونە دوو، بوونە سى و دواتر بوونە چوار كەس. هەر ئيمە دەرپويشتين و ئەوان دەهاتن و هەر رادەهەستايين ئەوانيش رادەهەستان. هەر كامەيان لەبەر تريفەي مانگەكە هيندەي منارەيهك بوون... كە ئاوپى دايەوئە و زانى بەدوومانەوئەن، زراوى چوو. خۆي بە عەرزى دادا و زمانى گيرا و لە نيو گياچەقەدا كەوتە خۆگەوزاندن. چىي نەمابوو گيانى دەربچى..."

دواي ئەوئەي ورد ورد باسى ماھىرى بۆ ژنه كەي گيڤايەوئە، هاتە سەر باسى پارە. ئەويشى بە زمانىكى لووس هينايە گۆرى و لەسەر قسەكانى رويشت: "ئيتەر دەرپويين ژنه كە. بەخت و شانس لە دەرگاي داوين. ئەوئەي دەلپين، ئەسپ و ئيستەر جووتەي داوين و كەرى وەك من بەرئوبوئەكەي هەلدەگرنەوئە... رادەسپيرم لە ماوئەي دوو رۆژاندا كارەبا بكيشن بۆ مائەكانمان. ئيتەر پيى ناوى تر و منەتى هاوسپيكانمان بكيشين. خۆمان كارەبامان دەي. دواي ئەوئەش عەرزى گيانى خۆمى بكەم، ژوورپيكي ديكەش دروست دەكەين و بە كرپي دەدەين. مانگي پەنجا ليرەشمان ليرەوئە دەست دەكەوي."

ئەوجار چووئە سەر باسى مەرسين. دەنگي گر و گەرم بوو. نارگيل و خورماي دەم دەريا... شەقامى دوورودرپوئە و سپى... دەشتيكي بە دارپرتەقال داپوئشراو. بە مليونان پرتەقال لە نيوان لك و پۆ و گەلاكاندا... بۆنى شيئدارى و سەرخۆشكەرى پرتەقال هەموو ولاتنى داگرتوئە. ئەو دەشتە پر لە بۆنى پرتەقالئەي كە وەك پارچەيەكەي دەريا، دەريايەك لە پرتەقال، كەسك و رەش و سوور دەچيتەوئە، بە چياي پر لە بەفر، كە هەر دەستت درپوئە بكەيەوئە، وا دەزاني بەر لووتكەكەيان دەكەوي دەورى دراوئە. بازار و دووكانەكانى مەرسين، هەر كامەيان كۆشكينيكي بلوورين. گلۆپە كانيشى هەرگيز ناكوژينەوئە. كليل داگرە هەموو ولات رووناك دەبيتەوئە. هەر

شیره (به لوعه) باده، ناوی وهك چاوی قرژال دیتته ده ری. منداڤ ده چنه قوتابخانه ی وا، هه ر ده لینی كوشكن. قومار و مهشرو بخواردنه وه و ههستان و دانیشتن له گه لا سه گی ناوا به کاری چی دی؟ هه هه هه، كوره ئه و رۆژانه نه مان، نا، به سه رچوون...

قاوه خانه یه كه له كه نار، له سه ر له كانی دهم ده ریاكه. ده ریاكه هه ر هه ستاوه و هاتووه ته بیشت و بۆن و رووناکی و تۆخیه كه ی خۆی هی ناو ته به ره یوانی قاوه خانه كه. سه ر به دیواره كانیدا ده كیشی. چه نی خۆشه هه موو به یانیان لویچی تیشك له ده ریا وهرگیت و بۆنی بكهیت. قاوه خانه كه له دریزی سایدا لاو لوی گه لا سوور و گه لا زهرد و كه سك دیواره كانی ده ته نی. لاو لوه كان به دریزی ساڤ گولئی رهنگا ورهنگ ده گرن. گولئی بۆنخۆش... ئه و دارانه ی ساڤ دوازده ی مانگ گولیان ده پشكوی. وا نییه؟ ئه و خزمه تكارانه ی كراسی سپی له بهر ده كه ن، هه ر هه مووشیان كچۆله ده بن. چما بنیادهم به چاویکی خراپه سهیری ئه و كه سه ده كات، كه خزمهتی بۆ ده كات؟ به تاییه تی ئه گه ر ژنه كه ی خۆی هینده جوان بی.

ژنه كه ی حاجی سه ره رای زاووزی و ئه و هه مووه هه ژاری و نه داری و نه گبه تیپانه ی به سه ری هاتبوو، هیشتا هه ر جوان مابوو و یه كێك بوو له جوانترین و سه رنچرا كیشترین ژنه كانی شارۆچكه كه. ژنیکی مامناوهندی بوو. ده موچاری مندا لانه ی دنواند و بیستیکی ته سه ری هه بوو. سمت و سۆلی خړ و پړ و چاوه ی درشت و لیوی گۆشتن و لووتیکی قیت و هه ستبزوین كه هه ستت ده كرد بهردهوام چهزی له گانه و شه هوه تی لی ده باری. پیاوان شی ت و شهیدی ژنی ناوا به ناز و دل بهر ده بن ته نانه ت نه گه ر باشیش نه بن. ئه و بوونه وهرانه گه وهری ژنایه تی و شه هوه تن. هه ر كه س بیانیینی، راده چله کی. هه رچی نی ره بی و ماڤ و سامان دۆراندن و سه رخۆشی و خه م و خه فه ت و جه نایه تی بی برانه وه و خۆكوژی له سه ر ئه و عه رده یه، له سۆنگه ی ئه وانه وه یه.

یوسف كه له بن دار تووه كه ی پشت ماله وه یان و له نیو لكه چه ماوه كانیدا خۆ مات دابوو و گوپی نابوو به و چه په روهه باریكه وه كه كرد بو یانه په رژین، ته واو له قسه كانی ژن و میرده كه تی ده گه یشت. ئه و كه نه تیوانیوو گوپی له ناوی ئه و كارییه بی ت كه به لادا هاتبوو و كه وتبوو، ئیستا هه ولئی ددها یه كه قسه شیان نه بویری و هه مووی گوی لی بی.

قسه كانی ژن و میرده كه له بنیادهم زراوچوه كه و شاری مه رسینه وه لای دا و گه رایه وه هه تا یه كه م رۆژی زاوا و بوو كینییان و یه كه م جووتبوونیان. ژنه كه به بی شهرم و حهیا، هه موو شتیکی ئه و ده موساته ی ده گپرایه وه... هه ر هه موو شتیك موو به موو. یه كه م رۆژ،

سەرلەبەیانىي رۇژىكى گەرمى بەھارى، بەر لەۋەي تاۋ بکەۋى، لە نىۋو دارستانە سنەۋبەرەكەي دەموزتەپەدا راکشابوون. ئەۋەندەيان يەكتر ھەلگۆڭفیبوو و گەوزاندبوو، ھەتا خۆرەتاۋەكە گەيشتبۈۋە سەريان و ھىندەي منارەيەك لە نىۋەندى ئاسمانى بەرز بېۋوۋە و ھەموو ۋاقتى گەرم داھىنابوو و ئەوان ھەر ئاگاشيان لەۋ ئاگرىارانى ھەتاۋە نەببوو. لە ھالىكىدا حاجى ئەۋى ھەلگرتبۈۋە بىراکانى كچە بە شوئىيانەۋە بوون بۆ ئەۋەي ھەردووكيان بكوژن.

لە نەكاۋ دەنگەكان گۆزدران. دەنگى ھانكەھانكيان، كە تىكەل دەبوو لەگەل سرت و خرت و نالین و قسەي پچر پچر و ھەندى جار ئاخ و ئۆف، دەمىك نزم دەبۆۋە و دەمىك بەرز دەبوۋە ھەموو سەرنجى ئەۋى راکىشابوو. دەبىيىست و موچرەكەي بە تيغەرەي پشتيدا دەھات و دلئى ھەلدەچوو و ھۆشى نەدەما. لە جىيەكەي خۆي لە بن دارەكە ھەجىنى نەمابوو. لە بن تەۋژمى ئەۋ ھەزە سەرکەشەدا بى ئەۋەي بەدەست خۆي بى، دەردەپەرى و بەملاۋادا رايدەكرد و جارى ۋابوو خۆي بە پەرزىنەكەدا دەكىشا. ھەناسەي ۋەخت بوو سىنەي كون بكا، دەستى تىكەل دەھات و ديسان گۆيى بە پەرزىنەكەۋە دەنووساند و راي دەكردەۋە و ديسان دەستىكى ناديار لەشە داغ و گرگرتوۋەكەي داخستەۋە پشت پەرزىنەكەۋە سەرلەنوئى گۆيى ھەلدەخستەۋە...

... يوسف گيانى لەبەردا نەمابوو و ۋەك مردوۋەكان ھەر لەۋى لە پشت پەرزىنەكە كەوت.

كەوتبۈۋە ھەموو گيانى چلى دەدا.

لە نىۋان خەۋ و بەخەبەريدا، گۆيى لە دەنگى خۆ شوشتەۋە بوو و ئەۋجار دەنگى حاجىي بىيىست: "برادەران لە باخچەكە چاۋەرپىمن، دەبى برۆم."

ژن و مېردە لىيان بوو بە شەر. ئەي ئەگەر پىنج كەسان بە شوئىيەۋە بوون بىكوژن، كەۋابوو نەدەبوو بەۋ ۋەختى نىۋەشەۋە لە مالى ۋەدەر بکەۋى. يوسفپىش خودا خوداي بوو ئەۋ ژنە قايلى بكا و نەھىلى ئەمشەۋ بىتتە دەرى. چونكە خۆشى ۋا شەكەت و داھىزراۋو، تاقەتى نەبوو لەجىي خۆي ھەستى.

يوسف كە لە ژيانيدا چىژى سەرجىي و جووتبوونى نەچىشتبوو، ئەۋەندە تاسەبارانە بېرى لە گولغوزار دەكردەۋە و ئەۋى دىكە بەۋ سمت و لىۋە گۆشتنە سوورانەيەۋە بەردەۋام دەھات و لەبەر چارى جىي ئەۋى دەگرتەۋە. لەگەل يەكىكيان جووت دەبوو، بەلام ئەۋىترى لەجىي ئەۋ دەدى... رۇژىكيان بەيانى، لەۋانەيە ھەر سى رۆژ لەمەۋبەر، تىك ئالقابوون و ۋەھا نوقمى نىگاي ئاگرىنى ببوو، ۋەك برووسكە لىي دابى.

حاجی به دهم جنیودانه وه، دره گاکه‌ی وا پینکدا دا، دیواره کان له‌رزینه وه و ملی رتییه‌ی گرت و رژیشت. یوفیش وهک به زنجیریکه وه به ویانه وه به‌ستبیتیه وه، به بی‌ئوه‌ی گوی بداته شه که تیبه که‌ی خۆی، ههستا و وه شوینی کهوت.

حاجی له خۆشیان نه‌یده‌زانی چ بکا و به بی‌خواردنه وه سه‌رخۆش ببوو و به لادا ده‌هات و یهک پشوو گاره‌گاری بوو.

له پر ئاوپی داوه و سهیری داوه‌ی کر و ههر چاوی به یوسف کهوت، کردیبه ههرا: "وه‌رن، وه‌رن سببه‌ره کانم. وه‌رن هه‌ی قونده‌رینه، وه‌رن بزاتم چ گوویه کتان پی ده‌خوری بیخۆن. وه‌رن پشووه‌کانی من."

یوسف خۆی به‌نیو سپینداره‌کانی دهم جۆکه‌ی ناشه‌که‌دا کرد و حاجی به جنیودان دوور کهوته وه.

له باخچه‌که‌ی عومه‌ر له‌وانه‌یه بیست پیاو ده‌بوون به قریوه و ههرا به پیشوازییه وه چوون. شه‌مجاره‌یان به بزنه‌ی رژیشتنی حاجیه وه میوانییه‌کیان گرتیوو. به لام حاجی زۆر به دره‌نگی کهوتیوو. له‌وانه‌یه بیست پینک و پیاله ده‌بوو بۆ لای حاجییان راداشت و له بهر مانگه‌شه وه که لیک دران.

تاوینک دواتر حاجی له پر ده‌ستی پی کرد: "نارۆم هاورپیان، ئیتر نارۆم. پیم شووره‌یه له ترسی مهرگ را بکه‌م. من ئەسکه‌نده‌روونم پی خۆشه و ئەگەر به ویستی خۆم به جیم هیشتبایه ئەوه شتیکی دیکه بوو. به لام ئیستا ئیتر نارۆم. چاره‌نووسی بنیاده‌م ههر شتیکی بی، گه‌رانه‌وه‌ی نییه. راکردن له‌چنگی مهرگ خۆراییه."

هه‌مووان ویکرا ئەو گۆرائییه‌یان گوتیه وه: "له مهرگ مه‌ترسه و رامه‌که..."

که گۆرائییه‌که برایه وه، دهنگه‌ده‌نگه‌که تیک چرزا: "نارۆی."

"نابی برۆی."

"خۆ ئیمه پنگه‌نین."

"حه‌زت لی بی هه‌موو شه‌وی، بیست، که کیشکی ماله‌که‌ت ده‌کیشین."

"نارۆی."

"نارۆم."

ده‌نگه‌ده‌نگه‌که ورده ورده نیشه‌وه.

ديسان گۆزانی و سۆيىندخواردنه كان. ساغ بوونه وه حاجى نه روا. ديسان بوو به هه لالا. پيىنج كه سان حاجيبان دايه بهر شهق و مست و پي له قه و كهوتنه وه ناشتبوونه وه و ده مو فلچ ماچكردنه وه يه كترى.

يوسف له پر تيگه يشت، خۆي و حاجى نه بي كهس له باخچه كه دا نه ماوه ته وه. حاجيش خهريك بوو ده پويشت.

حاجى نيتر راهاتبوو ناوړ بداته وه و سه يري داوه ي بكات. يوسفى ديت و هه راى كرد: "سه گه ل."

داهاته وه و بهر ديكي هه لگرت و به داهيتر او بيه وه تبي گرت. بهر ده كه زور له ولاي يوسف وه كهوت. حاجى وهك بيه وي هه لكيشيته ده مانچه، ده ستى بو قه دى برد. يوسف بهر وه ده موزته په تبي قوو چاند. حاجيش كه هه روا وهك باريزه جنيوي ده باراند، سه ري له دووى نا. يوسف رايده كرد و نهو به شوينايدا.

يوسف نيتر شه كهت ببوو. ده وه نه موژتكه و درووه كان ده ست و ده موچاويان رووشان دبوو و برينداريان كردبوو و سويايي خوينه كه ي له زاريدا هه ست پي ده كرد. جار جار پيي له ده وه نيك، بهر ديك ده ئا ئقا و ده كهوت و ديسان هه لده ستايه وه و راى ده كرد.

هه وا گه رم بوو. مانگه شهو بوو. دهنگي هانكه هانكي حاجى لهو شه وه دا ده بيسترا. جارى واش بوو هه راى ده كرد:

"راوهسته، راوهسته هه ي دايك..."

كه يشتنه دارستانه كه. دار و گژ و گيا و ده وه ن و خول و هه موو شتيك نوقمى لووره يه كي گه و ره بوون. مانگه شه وه كه ره ش داگه را. ريزى سپيداره كانى شاروچكه له چاو ون بوون. بو سو و بوچرووك ده هات. جلويه رگه كانى يوسف خويناوى ببوون.

حاجى هه روا ده ينه راند: "راوهسته، راوهسته هه تيو. هو ي دايك حيز..."

يوسف دلئى تيكه ل ده هات و جارى وابوو هي لنجى ده دا. هه موو گيانى شه لالئى خوين بوو و بوئى خويناى بو ده هات...

له نه كاو سي كه سى ديت به داى حاجيبه وه، كه بهر وه لاي نهو ده هاتن. دوور بوون و له يه كتريش دوور تر به لام ده هاتن.

يوسف كي رده كه ي هه لكيشا. حاجى له بهر مانگه شه وه كه و بهر بايه كه وه سپينداري ك نه رم نه رم ده له ريبه وه.

خه و نه ده چوه چاوبيه وه.

ئه و ناسنگه رهي له شه شه مين دووكان كاري ده كرد، زور پير بوو. ده موچاوي و له ویش پتر نيوچاواني هه موو چرچ و لوج بوو و هه ر كهس ده يدي، هه ستي ده كرد، ئه و ناسنگه ره توكمه و ئيسك نه ستور و به هيزه قهت مندال نه بووه. گه نچ و گه راوه نه بووه و ئيسستا چونه، هه ر ئاوا له داكي بووه. ردينه سپيهه بريقه داره كه ي، لول بوو. رديني نه وهنده جوان و خاوين بوو، ده تگوت گلۆله يه ك تيشكه. ئه و گلۆله تيشكه به ده ستي نه به دي ده شورا. چاوه كاني وهك دوو پارچه پولا له نيو چرچ و لوج و بن برۆ سپيهه پره كانيدا ده دره و شان وه.

له هه لسو كه وت و جووله يه وه وا ديار بوو كه جگه له خو ي ئاگاي له هه چ شتيك و هه چ كهس نيهه. ده تگوت ناسنگه ره كه به و سندانه و به و كوره سووره وه بووه و به و تونه گه و ره يه، به و شمشيره پر نه خش و نيگارانه ي هه ليواسيون به ديواره كه وه، به و كيژده گه و ره بيپانه وه و به و ده مانچانه وه له داك بووه و وهك چناريكي گه ش و چر تا هه تابه ليژه له و دووكانه دا هه روا ده مي نسته وه.

ئه و ناسنگه ره كه وه قسه ده هات، كاري ده كرد، پياسه ي ده كرد، پيده كه ني، سه رت لي ي سوور ده ما كه چون ئاوا ده كا؟ هه ر ده تگوت خودا خولقاندوو يه تي بو ئه وه ي كوتك بوه شيني و له و كاته دا كه بليسه سوور و سه ما كه ره كاني كوره كه ده موچاوي گر گر دايبسي ن و ردينه سپيهه كه ي ده لي سنه وه، ئه و جه سته پته وه كه ي كوم بكاته وه و به تا قه تيكي بي برانه وه پارچه ئاسنه سووره وه بووه كان بنه خشي ني.

منداله كاني زور خو ش ده ويست. مندالي زور بوو. هه چ كاميان تا ئيستاش بيپان نه نابووه دووكانه كه وه. مندالي ديكه ش به بهر ئه م دووكانه دا نه ده رويشتن. وه ستا و سه مان زور سه ير بوو. هه ركاتيك منداليك ري ي كه و تبايه ته بازا ري ناسنگه ره كان، كه ده گه يشته بهر دووكانه كه ي ئه و،

تیژ تیده پهری. له حالیکدا هه موو مندالیک حهزی ده کرد بچیته نیو دوو کانه که ی وهستا و دهستکاره کانی ئه و ببینی و یارییان پی بکا. به لام وهستا سیحرکی تیدابوو، ئه وان لیی دهسله مینه وه.

به ردهم دوو کانه که ی پر بوو له گولی شه مدانی. هیچ کهس ته نانهت سه ری په نجه شی بو ئه و گولانه نه ده برد. هه ر به راست، ئه گه ر یه کیک ویرابای و دهستی له و گولانه دابایه، چ ده قه و ما؟ کهس تا نیستا بیری له وه نه کرد بو وه تا قیی بکاته وه. نه شده کرا بیری وا بکاته وه. ته واو. وهستا وه سمان جگه له شم شیر و کیرد، گاسنیشی دروست ده کرد. گاسنی دروست ده کرد و له ده ره وه ی دوو کانه که و له ته نیشت گوله کانه وه دایده نان. کهس چه نه ی له گه ل لی نه ده دا و ، له سه رخۆ و به ریز و پارێزه وه، پاره ی نه و شته ی کړیبوو ی له ته نیشت سندانه که وه دا ده نا و ده رۆشیت. گاسنی دهستی وهستا وه سمان ئه وه ونده قایم بوون، چه ند سالان کاریان ده کرد هه ر نه ده شکان و هه ر جار یکی له خا که که ده هاتنه ده ری، وا لیک و لووستر و بریقه دارتر ده بوون. هه ر بۆیه ش ئه و گاسنانه ی وهستا وه سمان له ته نیشت گوله کانه وه دایده نان، زۆر زوو ده فرۆشران.

ئاسنگه ره پیره کراسیکی بی ملیوان و خهت خهتی له بهر ده کرد و ئه وهش به ژن و بالا توکمه که ی جوانتر ده نواند. شان و قۆلی، سال دوازه ی مانگی روت بوون. نیو شانی زۆر پان و باسکی پته و و به هیژ بوون. ده تگوت لکی چناریکی ئه ستورن. دهسته کانی به و په نجه باریک و درێژانه یه وه که له سه رخۆ و جوان ده جوولان، ده تگوت له مه چه کی مندالیکت لی کرد و ونه ته وه و خست و وتنه سه ر مه چه کی ئه و. ئه و ده ستانه هیچ له و جهسته و شان و باهو یه نه ده هاتنه وه.

هاواریکی وه ک چۆن ده لێن زهوی و ئاسمانی له رزاند ه وه ...

"کیرده کان...."

یوسف به خۆی ده گوت که: "هیچ کام له براده ره کانی باجم دیناریک ناهینن. ئه وه عه لی ئه فه نییه، به راز یکی خودایه. وهستا وه سمان که هه ر بو وه ی نابی لیی بچیته پيشی و دوو قسه ی له گه ل بکه ی. ته نانهت به بهر دوو کانه که شیدا تپیه ری. شیتیکه ئا و نایالیوی..."

عه لی ئه فه نی دوزمنیکی میللهت، مو نافقیکی بی دینی خوین ه لال... وهستا وه سامنیش ته رکه نو یژیکی مزگه وت نه دیتوو و مرته ده، که به چوار مه زه بان خوینی ه لاله. چاو، ئه و براده رانی باجم!

لەمیژ بوو دەبوست بچی و دەر دەدەلێکی لەگەڵ بکا. بەلام چۆن دەبوو پریسکەمی دلی بۆ ئەو
کابرایە بکاتەو، کە سالی لەخودا بریبوو؟ سەرەپای ئەوەش بەردەوام سەری لە بازاری
ئاسنگەرەکان دەدا.

بەیانێ هەرچۆنیک بێ، دەبوو کێردنیک لە وەستا وەسمان بکری. ئەو کێردەمی لەبەر قەدیشیدا
بوو هەر دەستکردی وەستا وەسمان بوو. کێردنیک کارپێکراو. ئەو بۆ پیاو کوشتنی نەدەبوو.
ئەو کێردەمی پیاوی پێ دەکوژن، دەبێ نوێ نوێ بێ... ئەگینا خۆ بە هەموو کێردنیک پیاو
ناکوژن. پیاوی سەقەت و نقوستان دەکرد، نیوہگیانی دەکرد، کە سەت خۆزگە بە مەرگ و
ئەوێش بێ ویتدانییە.

ئەو هەموو مندالەمی بە پارەمی ئەو کێردانە گەورە کردبوو. خوا بزانی چەند پیاو بە
کێردانە کوژرابوون. دایکی لە زمانی باوکییەو دەیگێراییەو کە وەستا وەسمان هەر کێردنیک
لە کوورەمی دەردینیا، دواي ئەوێ کۆمەلێک دووعای لەسەر دەخویند و لەعەنەتێکی لە
دەمەکەمی و سێ تفیسی لی دەکرد و ئەوجار بەهەموو هیژی خۆیەو کێردەکەمی بە عەرزیدا
دەدا و هەلیدەگرتەو. جا بە ریزەو بە دیواری دوکانەکیدە هەلئەواسی و جۆرنیک دەستی پێدا
دەهینا وەک بلیتی شتیکی پیرۆز بێ.

بەیانێ دەچی و کێردنیک دەکری و هەر پێشی نالی، کوری مەحموودم. چ پێویست دەکا،
کە...

"کێردنیک دەوی مامە گیان."

دەستینیک لە کوورەکەمی رۆدەکا و بە دەستەکەمی دیکەمی بەردەوام باي لی دەدا. چاوە وردە
پۆلاییەکانی لە چاوەکانی دەبری و لی ورد دەبیتەو. ئەو چاوانە بنیادەم دەبرن و هەتا سەر
جەرگی رۆدەچ ن و نیو دلی دەبینن و دەبخویننەو.

لافاونیک لە وردەئاسنی سوورەوێکراو و بلیسەمی سوور بەسەر دەستەکانیدا و بەسەر
گولەسوورەکاندا، بەسەر گاسنەکاندا دەر دەپەرن. هەر وژمە بلیسەکە لە دوکانەکەدا جار بە جار
هەلئەکشی. وەستا کە زەردەمی نایەتە سەر لیوی، لەو کاتەدا بزەمی دیتی. روخساری لەبەر
تیشکی بلیسەکان وەک مسی لی هاتوو. دەگاتە ئەژنۆکانی. ئەوجار بەر زگی و دواتر
هەلئەچی بۆ نیو شانی، نە بۆنیک و نە شتییک... وەستا وەسمان ناگر ناگری، ناسوتی. لافاری
ئاگرەکە بەرەو میچەکە هەلئەکشی، وەک بلیتی سەری وەستا وەسمان بەسەر بلیسەکانەو
کەوتووئە مەلە. کێرد و شمشیرە سەدەفنیشان و نەخشینراو و چەماو و راست و کورت و

دریژه‌کان، وەسەر ناگر دەکەون. گاسنەکان لە خاک دەرھاتووەکانیش، کە بۆنی گلی تەریان لی دئی و ددەرەوشینەو، وەسەر ناگرەکە دەکەون. وەستا وەسمان کە چیی وای نەماوە نوqm بی و دەنگیککی وەک خنکان لە قورگی دئی، گاسنیککی گرتوو و لەگەڵ ھەلچوونی بلیسەکان ئەویش ھەلدەکشی.

سەگە ئەنگیوراوہ کە شەلالی خوین. مەمەدە رزیو ریک فیشەکی بەرچاوی کەوتوو. فیشەکە کە چاوی سەگە کەمی بریو و لە پشت ئەستۆییو ھاتوو تە دەری. سەگە کە لە ترسان وەک بەرداش لەسەر عەرزە کە دەتلیتەو. لە پەر رادەوہستی و لاقی راستە ی دریژ دەکاتەو. لاقە کەمی تاوینک ھەر وا بە راکیشراوی دەمینیتەو و دەلەرزئی.

لە شووشە ی پەنجەرە ئینجانە دارە کەمی خانووہ سپییە کەمی سەرەتای شەقامە گەورە کەمی بازاروہ، دەستیک دیارە. دەستیک ریک لەبەر پەنجەرە و ھەر دەلیی خراو تە پشت کورسییە کەو، دەبینئی. بەرەو ھەر لایە کەمی دەچی بۆچی، بۆچی. لە ھەر لایە کەو دەروانی، بروانە، جگە لەو دەستە سپی و دریژ و جوان و ورووژینەرە هیچ نابینی. ئەو دەستە ھەر دەلیی لە جەستە یەکیان لی کردوو تەو و بەویاندا کردوو. ئەگەر جار جارئ نەجووئی و قامکی دۆشاومژە رەق رانەوہستی، وا دەزانی ئەو دەستە جوانە دەستی مردووہ کە. کی چووزانی خاوەنی ئەو دەستە چەنی جوانە؟

گژ و گیا سەربانەکانی داپۆشیوہ. شووشە روونەکان. ئەو چنارانە ی سەر لە ناسمانی دەسوون و لک و پۆی خۆیان بەسەر مائەکاندا رۆھیشتووہ. دەستە سپییە کە، زیندووہ کە بە نینۆکی دریژوہ و بەبی ئەموستیلە. ناخۆ بلیی دەستیک ھەبی ھیندە جوان بی؟ ناتوانی چاوە لەو دەستە ھەلگری. وردە وردە دەگۆردئی و دەکوئی و تەزوویە کە لە تیغەرە ی پشتیدا دئی. ھەموو گیانی موچرکە دەکات. چیی سەیری دەستە کە دەکات، شەھوہ تیککی تاقەتەر لە ناخیدا ھەلدەستی کە بەھیچ دانامرکی و جار بە جار بەتەوژمتر دەبی.

کی دەزانی خاوەنی ئەو دەستە چەندە جوانە؟

بەسەر ئەو پەرژینەدا، کە لە لک و پۆی چنارە کە پیک ھاتبوو، پەرییوہ و خۆی گەیانە سەربانە قورپینە کە. سەربانە کە رووبەروری پەنجەرە کە بوو. داھاتەو و سەیری پەنجەرە کەمی کرد. دەستە کە نەبی، نەیتوانی چیی دیکە ببینی. لەو بەری دوو کەلە زەرەدە کەو شتی خەییالی دەجوولان. چووہ ئەولای سەربانە کەو و دیسانیش نەیتوانی هیچ ببینی. ھەولئ دەدا ببینی. ماوہیە کە لەسەربانە کە ئەملاو تەولای کرد. ئەسەر یان کال، خەمبارە یان گەش و رووخۆش؟

ماندووہ یان حساوه؟ چاوهکانی چ رهنگیکن؟ خاوهنی ئەو دەستە، تەمەنی لە بیست ساڵ پتر نابێ. دەستیکی وروژینەر و دلەبر و سووتینەر... تەنانەت لە بن مووہکانیشییەوہ عەشق ھەلدەقولی.

ئەو دەستە یانوا بە خەمباری خراوەتە سەر ئەوی، لە پشت ئەو شووشانەوہ، کەفوکول و شەھوت دەداتە کۆلانەکە.

وہک بە چل زنجیر بەسترا بیتتەوہ، نەیدەتوانی ئەوی بەجی بیللی و چاوی لە دەستەکە ھەلگری. ھەر کەس ئەو دەستە دیتباہیە، ھەر ناوای لی دەھات.

وہک پشیلەیک وەسەر دارەکە کەوت. لکیکی باریکی دارەکە کەشباووە بەر پەنجەرەکە. وردە وردە بەرەو چلووکی ئەو لکە خوشی. دەستەکانی بریندار ببوون. بەبێ ئەوہی ژان بکەن، خوینیان لی دەچۆرایەوہ. ئەو لکە باریکەکی خۆی پتوہ ھەلواسیبوو، خویناوی ببوو. شووشە ی پەنجەرەکەش خویناوی بوو. بەلام دەستەکە وەک بلی خستبیتتیا نەئەوی، ھەر وا مایەوہ. وەک بلی خاوهنی نییە. ئەگەر تۆزێکی دیکەش لە چلووکی لکەکە نزیک ببایەتەوہ، دەیتوانی پەنجەرەکە بکاتەوہ و دەستیک بە دەستەکەدا بینی و خاوەنەکەشی بیینی. ئیستا ھەموو ھەست و خوستی لای ئەوہ بوو دەستیکیان لی بدا. لەسەر لکەکەوہ، بەو پەری وردییەوہ بە سەر لکە باریکەکی خوار ئەودا، دەھاتە خوار و لە پەنجەرەکە نزیک دەبۆوہ.

ھاتە خوار. نزیک بووہوہ. دەستە سپییە درێژ و پەنجە بێجوولەکەش لەو نزیک بۆوہ. دەستی بۆ برد. لە نەکاو دەنگی زینگیەیک ھەستا و بەدوایدا شەققەیک ھات، کە ھەر دەتگوت سەدان درەخت یەک جی قەلشیون. دەستەکە جی گۆری. لە چاوترووکانیکدا بەبەر چاویەوہ دەستەکان ھەلفرین و ھەموو شتیک سپی داگەرا. ھەموو ولات لە چاوترووکانیکدا پڕ بوو لە درەوشاوی و رووناکی و دوا ئەوہ ھەموو ولات نوقمی تاریکی بوو.

کەفکردن و مەین و سویری خۆینەکە ی لە زاریدا... و ھەزاران میشی کەسک کە وەک ھەوەرتریشقە لە خۆینەکە رۆدین... میشی کەسک... لوورە... میشە کەسکان ئەوہ نەدی چاوترووکانیک خۆینە کەفکردوہ کەیان داپۆشی. بۆنی گەرم و قورسی خۆینە کە ھەستا.

چاوهکانی وەستا و ھەمان ئاگریان لی دەباری و ردینی دلەرزییەوہ. دەستکردە بچووکەکی ھەلدینا و بە عەرزێ دا دەدا و ئەو جار لەو ئاسنەوالئەییە کەوتبووہ سەر عەرزەکە، ورد دەبۆوہ و بەو پەری ریزوہ وەک بلی نەویژی دەستی بۆ بەری، ھەلیدەگرت، لەو کاتەدا، چاوه بۆلایینەکانی لە چرچ و لۆچدا ون ببوو.

دهنگی تریه‌ی دلی یوسف له گوئیدا ده‌رزینگی‌یه‌وه. بازاری ناسنگه‌ره‌کان ته‌ستیره‌باران بوو و جگه له ته‌په و ته‌په‌ی چه‌کوچ و کوتک ده‌نگی‌کی دیکه‌ی لی‌وه نه‌ده‌هات. دوا‌ین دوو‌کانی چۆشکاری (له‌حیمکاری) تیشکه‌ شین باوه‌که‌ی باوه‌ش به‌ره‌و کۆلانه‌که ده‌نارد. چووه دوو‌کانه‌که‌ی وه‌ستا وه‌سمانه‌وه و به‌ ده‌نگی‌کی کپ و ترساوه‌وه گوتی: "کی‌ردی‌کی گه‌لا بی."

وه‌ستا کی‌ردی‌کی له‌ سندوو‌قه‌که ده‌ره‌ینا و له‌پیشی دانا.
 "بابی چه‌نده؟"

سه‌یری پیشه‌وه‌ی ده‌کرد. روخساری وه‌ک ناگر دایيسا. وه‌ستا نرخ‌ی کی‌رده‌که‌ی گوت. وه‌ک ته‌و ده‌نگه، له‌ زاری ته‌وه‌وه نا، به‌لکو له‌ دیواره‌وه هاتی. سه‌ری هه‌لینا و سه‌یری‌کی وه‌ستای کرد. هه‌ر به‌راستی لی‌وه‌کانی وه‌ستا نه‌ده‌جولان. وه‌ستا بۆ جاری‌کیش چییه، هه‌ر سه‌یری‌کی نه‌کرد. پاره‌که‌ی لی‌ وه‌رگرت و باوه‌ری نه‌ده‌کرد که چۆن خستییه نی‌و به‌روانکه چه‌رمییه‌که‌یه‌وه و خه‌ریکی ئیشه‌که‌ی بۆوه. یوسف ته‌و رۆژه چوار جاران چوو و کی‌ردی گه‌لا بیی کپی و هه‌ر چوار جار‌ه‌کش وه‌ستا وه‌سمان سه‌یری روخساری نه‌کرد. به‌هه‌ندنه‌گرتنه‌که‌ی وه‌ستا وه‌سمان، جار به‌ جار وه‌رزتری ده‌کرد. بۆ سه‌هینی، که‌ره‌ی به‌یانی له‌خه‌وی هه‌ستا و هاته‌ بازاری ناسنگه‌ره‌کان. هات و هه‌للا و قریوه و زه‌نازه‌ناکه‌ی دو‌پینی نه‌بوو. تاریکایی ورده‌ ورده‌ ده‌ره‌وییه‌وه و رووناک ده‌بۆوه، و بازاره‌که‌ش هه‌روا کپ و بی‌ده‌نگ بوو.

ده‌رابه‌ی یه‌که‌م دوو‌کان، وه‌ک تۆپینکیان ته‌فاندبی، هه‌لدرايه‌وه. دوا‌ی ته‌و دوو‌م ده‌رابه‌ و سه‌یه‌م و ته‌وجار دوو‌کانه‌کانی دیکه‌ش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌کرانه‌وه. دوا‌ی چه‌ند ساتیک، له‌ دوو‌کانیکه‌وه باوه‌شیک بلیسه‌ی سوور هاته‌ ده‌ری. دوا‌ی ته‌و له‌ دوو‌کانه‌کانی دیکه‌شه‌وه. بازاری ناسنگه‌ره‌کان له‌ تاریک و روونی به‌یانییدا وه‌ک رۆژ رووناک داگه‌را. ته‌وجار ده‌نگی کوتانی چه‌کوچ و کوتک، بازاره‌که‌ی ئاخنی.

وه‌ستا عوسمان ئانیشکی دابووه سه‌ر سندانه‌که‌ی و ده‌موچاری خستبووه نیوان دوو ده‌سته سپییه‌که‌یه‌وه و دا‌لغی لی‌ دابوو.
 "کی‌ردی‌کی گه‌لا بی."

وه‌ستا وه‌ک له‌ خه‌وی راجله‌کیبی، ورده‌ ورده‌ پشتی قیت کرده‌وه. له‌ پێشدا ده‌ستی له‌ ده‌موچاوی و دوا‌ی ته‌ ئانیشکی له‌ سندانه‌که‌ کرده‌وه و کی‌ردی‌کی له‌ قوتووه‌که‌ی ته‌نیشته‌

میژده که هه‌لگرت و بو راداشت. یوسفیش ده‌سه‌جی پاره‌که‌ی دایی و له دوو‌کانه‌که وهدده کهوت.

روخساری وه‌ستا نه و کاته‌ی کیژده‌که‌ی پی دده‌ا، تیڤ چووبوو و سه‌ری سوورما و نهرمه زهرده‌یه‌که خزیبووه چرچ و لۆچه‌کانی ده‌وری چاوه‌کانیییه‌وه. له‌وانه‌شه ههر وا دهرکه‌وتبی. تاو هه‌لات، یوسف تیتر ههر پانزه خوله‌که جارێک سه‌ری دوو‌کانه‌که‌ی دده‌او و به دهنگی به‌رز ده‌یوت: "گه‌لا بی‌یه‌که".

کیژده‌که‌ی وهدده‌گرت و به‌په‌له له دوو‌کانه‌که ده‌چوو ده‌ری.

کیژده‌کانی وه‌ستا وه‌سمانی‌ش خو ته‌واو نه‌ده‌بوون.

نه وه‌ستایه چ بنیاده‌می‌که بوو؟ جنۆکه بوو، په‌ری بوو، یان شیتتی‌که؟ نه وه‌مووه کیژده‌ی لی‌ کرپی بو جارێ‌کی‌ش چیه سه‌ری هه‌لنه‌هینا سه‌ری‌تی‌کی رووخساری بکا. زهرده‌یه‌کی‌شی نه‌هاتی و ههر پی‌ی سه‌یر نه‌بوو و نه‌ییرسی، ته‌تۆ کی‌ی و له کوپوه‌ دبی و بو‌ کو‌ی ده‌چی و نه وه‌مووه کیژده‌ت بو چیه‌ی؟ قسه‌ی نه‌کرد. مه‌ته‌قی لی‌وه نه‌هات. ته‌نانه‌ت بچو‌و‌کت‌رین گو‌ران له ده‌مو‌چا‌وی‌دا نه‌یینرا.

تی‌واری دیسان ده‌رابه‌کان به خه‌خه‌ر دادارانه‌وه و تاو‌یک دواتر هه‌رچی گیانله‌به‌ره، بنیاده‌م و پشیله و سه‌گ و بالنده و نه‌وی پشوری له‌به‌ره، نه‌وییان چۆل کرد. تیستا نه‌و بازاره‌ی تاو‌یک له‌وه‌پیش له‌گرمه و هه‌رادا ده‌تگوت شیت بووه، کپ و بی‌ده‌نگ و جووله‌ بوو.

یوسف له‌ نیوه‌راستی بازاره‌که، چه‌په‌سابوو و دوا‌ین کیژدی کرپی‌وی به‌ده‌ستی‌یه‌وه بوو. شه‌وی‌کی خه‌ست و قورس به‌سه‌ر شار ده‌کشا. یوسف ته‌نیایی و بی‌که‌سی و دامای و بی‌ه‌یوایی له‌ ناخی گیانیه‌وه چیشته و نالاندی:

"چما پی‌اوی‌ش تاوای لی‌ دی؟ بنیاده‌می وه‌که منیش هه‌یه؟"

بازاری ئاسنگه‌ره‌کان به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ کرایه‌وه. تاو هه‌لات. چیا به‌فرگرتوه دووره‌کان نزیکتر بوونه‌وه و ده‌تگوت نه‌وه هاتن و له ته‌نیشته خانووه‌کانی قه‌راغ شاره‌که راوه‌ستان. جه‌نگه‌له‌که‌یان، بۆن و به‌رامه‌یان... نه‌وجار بۆنی ره‌ژوو و ئاسنی سووره‌وه‌بوو بازاره‌که‌ی ئاخنی.

چیای "مس"ینی دولدول، له‌ پشت جریقه‌ی پزیسکه‌کان و له‌ پشت ریزی چیای لووتکه تیژه‌کان، دلگر و تار و وه‌که په‌رده‌ی تو‌پ‌کی ناسک، به‌فرپۆش، قیت وه‌ستا‌بوو و سیبه‌ره‌که‌ی به‌ره‌و روژتاوا ده‌کشا.

یوسف سیّ روژ بوو له مالّ یان راستر بلّین، له جیوبانه که ی نه ده هاته ده ری. وای لیّ هاتبوو ده تگوت له روونا کابی ده ترسیّ و شهرم ده کا. ده ست و پیی به ده ست خوی نه بوون. ژورره که ی پر کردبوو له که لویه ل و کیرد و که رهسته ی جوړاو جوړی یاری. وه ک شیّتان ده ستی کردبوو به گه مه کردن به و شتانه ی یه که م روژ هیّنابوونی و کیرد ده کانی له سهر عه رزه که، جار جار به پؤل له ته نیشته یه کتری و هه ندیّ جاریش یه ک یه ک و جویّ جویّ ریز کردبوون و به چاری به ستراره وه، چند سعاتیک به نیواناندا رویشتبوو. لاقی بریندار بوون و کیرد ده کان شکابوون. که شه ویش داهاتبوو، ماندوو و شه که ت خزیبووه جیوبانه که یه وه و خوی لیّ که وتبوو.

روژی دووم حمزی له هیچ یارییه ک نه بوو. ئه و کیرد و که رهسته یاریبانه ی دوینیّ قاقایان ده کیشا و ده تریقانه وه، ئیستا مردبوون. چاوی برییه ئه و کیردانه ی له سهر عه رزه که که وتبوون و به بیّ جووله له جیوبانه که یدا مایه وه. هه تا به یانی کیرد ده کان له بهر چاوی لانه چوون. روژی سیّهم هه موو شتیکی له بیر کرد. هه ستی ده کرد هه ر له جییه که ی بیته ده ری، به لایه کی به سهر دی. له نوینه که یدا کرووشه ی ده کرد و گرمؤله ده بوو. ئه گه ره ده سته که ی پشت په نجه ره که شی نه هاتبایه ته وه بهر چاوی، ده که وته گیتزای بوشاییه کی سهر و سه مه ره وه و ده تلایه وه. ده سته که ی پشت په نجه ره که، هه ر جاریکی ده هاته وه پیش چاوی، گری ده گرت و جینگلی ددها و هه موو ده مار و پیست و مووه کان پر ده بوون له شه هوه ت و ویک ده هاتن. راکیشرانیکی شه لالیّ خوین، سویر، سوور و دلّزویّن له جه سته یدا... سوربوونه وه له چیژدا... ئه و جار به تالّبوونه وه و بیّه یزبوون و ...

چند جاران هه ولیّ دا هه ستی. جیوبانه که ی بوگه نی ئاره قه یه کی ترشاو و بوینیکی تالّ و شیداری لئوه ده هات. سهری له گیتزه وه هات و نه یوانی به سهر پیوه راوه ستی. چاره ریّ ما هه تا ده سته که ی پشت په نجه ره بیته وه پیش چاوی و دیسان شیّتی بکاته وه. هه تا به ره به ری

نیوهرۆ هەر خۆ گرمۆله کردبوو، که دهسته که هاتهوه و له پشت په نجه ره کهوه ده رکه و تهوه. یوسف له ناخوه بزووت. جهستهی به خه بهر دههاتهوه. که تینی هاتهوه بهر، ههستا و قیت راوهستا. سهری له گیتزهوه نه دههات. جلویه رگی پۆشی و چوه کۆلانی.

تاوه خۆش و نهرم و بلاوینه پاییزیبه که کۆلانه کهی پر کردبوو. دلێ تیکه له دههات. ههستی به شه که تیبه کی تاقه تهر کرد و به هانکه هانک خۆی گه یانده که باجخانه که. له ئاوینه که دا خۆی دیت. روخساری زهرده لگه پرابوو و بن چاوه کانی ئهستورر ببوون و مؤر ببوونهوه. وهک بپارێتتهوه گوته: "زوو به براله، زوو، زوو... زووبه دهی، برسیتی برستی لی بریم."

دوو که له چر و چهوره کهی که بابه که، دوو کانه کهی پر کردبوو. یوسف دوو که له چهوره کهی هه لده مشت. نه وه نه دی چاوتروو کاینک نهو سهوزه و ته ماته و بیبه ره ی خوارد، که له پیشیان دانابوو. که بابچه که که سی وهک نهوی زۆر دیتبوو. گه نجی له گوین وی. سهیری نهو پیتلوانه ی، چه نی قوراوین. خوا بزانی نهو داماره رتیه کی چند دوو و درێژی بریوه.

یوسف به تیر و پری له دوو کانه که هاته دهی.

"جهیهان، جهیهان، نه ده نه، نه ده نه."

له ترس و گوماندا خۆی له بهر یه کیشایه وه و موچر کهی پیدا هات. چ بکا. گه راپه وه و به ره و ماله وه غاری دا. رای ده کرد، به لام دهنگه که له کۆلی نه ده بووه وه و یهک پشوو له گویدا ده زینگیه وه:

"جهیهان، جهیهان، نه ده نه، نه ده نه."

یوسف ناماده بوو هه رچی هه یه ته ی، بیدات و نهو دهنگه ی له کۆل بیته وه.

"جهیهان."

ماله که کپ و بیده ننگ بوو. له ماله که سام گرتی و تۆقی و نه وه نه ده چاوتروو کاینک گه شتته وه بازار. یازده جار به بهر دوو کانه کهی عه لی نه فه ندیدا تیبهری به بی نه وه ی سه ر هه لینی و به خیس کیشه وه سه ریری کی نهوی بکا. نهو جار گه راپه وه و دیسان هه روا. جاری کی دیکه و جاری کی دیش... دههات و دهجوو. له پر وه ی زانی عه لی نه فه نی بانگی ده کا. نهو دهنگه رایچه کاند و مووی لی کرده نه شته ر.

نهو یه زیده ده بی بکوژی. ده بی بکوژی. هه تا نهو نه کوژی، دنیا پاک نابیتته وه و چاک نابی. نهو سه رچاوه ی هه موو گوناح و تاوانه کانه.

خەيالىكى لىل، بەبى روخسار و تەماوى لە دوور و لە قوولايىيەكانەوہ ھەلدەستا و بەسەريدا تىدەپەپى. بنيادەم چۆن دەكوژى؟ باوكيان چۆن كوشت؟ بە ئەشكەنجە... ژوورى بەندىخانە گۆمى خويىنى... ھەموو گيانى شەلالى خويىن... كەوتووہ، مردووہ. چاوەكانى، زەق زەق، بە مۆلەق وەستاوہ.

كزەى لە جەرگى ھات. ئەگەر ئەويش وەك باوكى بكوژن؟ چما كورپىك ھەلدەكەويىتەوہ تەواو چوويىتەوہ سەر باوكى؟ ترسنۆك، جارجارىش ئازا... ترسنۆك... لە مەرگ خراپتر... نا، نا، نا، ئيتەر بەسيەتى. ئيتەر فزەى ليوہ ناىە و متەقى ناىە... جارپىكى دىكەش گولعوزارى ھاتەوہ پيش چاوى. ئەويش نابىيىتەوہ. مردووہكان وەك وشكەلە دارپىك دەپزن. خوايە؟ ئەى ئەگەر خوا نەبى..."

عەلى ئەفەنى دەبى بكوژى. دەبى خويىنى بخوويىتەوہ. ھەر ئىستا. دەستى بۆ كىردەكەى چوو و چاوەكانى لە توورەپىيان چوونە پشته سەرى و زارى كەفى چپى...
"جەپھان."

دەنگەكە رايچلەكاند و وەخۆى ھىناىەوہ. سەرى ھەلينا، سەبرى كرد ئەوہ عەلى ئەفەنى كە بلىنى و نەلنى خەپەسابووبە بزەيەكەوہ، لەبەردەمى راوہستاوو.
"چىيە، چتە برالە؟ ئەگەر تووشى كيشەيەك بووى، پىم بلنى، دانىشە بابە، دانىشە. دانىشە پىاللە چايەكى بخۆوہ. دىيەوہ سەرخۆ."

دەنگەكەى مېھرەبانانە و خۆمانە و برايانە بوو. گەرم و گور بوو.
يوسفىش ھەولنى دا بزەى بىتى، بەلام نەيتوانى. نەيتوانى ليويشى بىزىوى.
"دانىشە برا، دانىشە بزەم."

دەستى گرتوو و گەرم دەيگوشى. تيشكىك لە ناخيدا تەقىيەوہ. بېھيوابى و تاريكايىەكەى ناخى جىپى خۆى دا بە رووناكايى و ھيوادارى. روخسارى ئەو كابرايە دلنايى و ھيوابى و براىەتییەكى تىدابوو لە تارىف نەدەھات. ھالەتییكى گەرموگور و خۆمانە و دلخۆشىدەر روخسارى داگرتوو.

يوسف ئيتەر بنيادەمەكەى چەند ساتىك لەمەوبەر نەبوو. ئەو بنيادەمە گرژ و مۆن و شىواوہ، لە دوور دوورەوہ، لەولتارەوہ و لە تاريكايىەكاندا بەجى مابوو. عەلى ئەفەنى قسەى دەکرد، لە داىكى دەپرسى و دەيويست بزانى دواى مردنى باوكى، چۆن ژيان. ژيانى تال تىپەپىبوو، بەلام ھەرچۆنىك بى، گەورە ببوو. داىكى لەگوپىن داىكى ئەو پەيدا نەدەبوو. مېرۆ، ژنيكى ئازا و مەردانە و ليوہشاوہ و لە ھەمووہ روويەكەوہ ساغ بوو. وا نىيە؟

لهو کاتهوه لهو شارۆچکهی بووه و ههموو رۆژتیکیش ئاوا شیواو و شلهژاو به بهر دووکانه کهیدا تیدهپه‌ری، ئەی بۆچی بۆ جارێکیشی سه‌ری به دووکانی براده‌ره‌که‌ی باییدا نه‌کردوه؟ ده‌ستی کرد به تارینی مه‌حمود. مه‌حمود پیاویکی زۆر زیره‌ک و به‌ژن و بالا جوان و لیوه‌شاهه بوو. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چهند که‌سی‌کیشی کوشتبوو، به‌لام خووخده و خه‌سله‌تی پیاوکوژیی لێ نه‌نیشتبوو. کابرایه‌کی نه‌رمونیان و گه‌رموگوپ و میه‌ره‌بان و خۆمانه بوو. سه‌ری له‌وه سوور مابوو. بنیاده‌میکی ئاوا چۆن توانیویتی چهند که‌سی‌ک بکوژی، که نه‌یناسیبوون؟ ئەوه مه‌حال بوو. بروای نه‌ده‌کرد. مه‌حمود چۆن توانیویتی گه‌نجیک بکوژی، که قه‌ت نه‌یدی‌تیبوو و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌لیدا نه‌ببوو؟ بۆچی؟ باشه چاری نه‌بووه؟ خوا بزانی ئەو به‌گه‌ بێناموسه‌ خستویه‌ته‌ چ ته‌نگانه‌یه‌که‌وه و ناچاری کردوه وا بکا، وا نییه‌؟

ئهو‌نده‌ی باسی به‌گ و ئاغاکان، ئەوانه‌ی خوینی برسی و هه‌ژاران ده‌مژن بۆ مه‌حمود کردبوو، ئەوانه‌ی له‌وی بپوون هه‌موو وه‌ره‌ز و شیت بپوون. هه‌ندێ قه‌بوولیان نه‌کردبوو و لۆمه‌یان کردبوو و جینیان دابویه و هه‌ندێ ترسابوون و هه‌ندی‌کیش په‌لاماریان دابوو، به‌لام هه‌ر هه‌موویان چووبوونه‌ فکروه‌ه. مه‌حمود له‌ نیویاندا له‌ هه‌مووان پتر ده‌هری بپوو. مه‌حمود چاری وه‌ک گۆمی خوینیان لێ هاتبوو و وه‌ شیتان به‌ قه‌ستی کوشتنی ئامبازی بپوو.

عه‌لی ئەفه‌نی مانگیکی ره‌به‌ق له‌گه‌ل مه‌رگ ده‌سته‌ویه‌خه‌ بوو. چ باشر که‌ عه‌زه‌تی حه‌مام کۆبی له‌وی بپوو. هه‌موو به‌یانیان که‌ مه‌حمود ده‌ستی ده‌دا کێرده‌که‌ی و وه‌ده‌رده‌که‌وت، عه‌زه‌ت وه‌شوینی ده‌که‌وت و یه‌ک پشوو له‌گۆبی ده‌خویند و هه‌ولێ ده‌دا پاشگه‌زی بکاته‌وه له‌وه‌ی که‌ به‌ کوشتنی عه‌لی هیچ ده‌ردێک چاری نا‌کری. ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌ گوتبوو و له‌گۆبی خویندبوو، زمانێ مووی لێ هاتبوو. چما چ بوو؟ به‌گه‌کان، دیسان به‌گ، کێکاره‌کان، دیسان کێکار... و مه‌حمود هه‌نگاوێکی دیکه‌ له‌ سێداره‌ نزیکتر ده‌بووه‌وه. وا نییه‌؟

مه‌حمود له‌و یه‌ک مانگه‌دا له‌ پلینگیک ده‌چوو که‌ مووه‌کانی گرژ بووینه‌وه. قسه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد و ده‌نگی لیوه‌ نه‌ده‌هات. ده‌می له‌ هیچ نه‌ده‌دا و جگه‌ره‌ی به‌ جگه‌ره‌ داده‌گیرساند. وای لێ هاتبوو، په‌نجه‌ و سمی‌لی به‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی زه‌رد زه‌رد هه‌لگه‌رپا‌بوون. عه‌لی ئەفه‌نی‌ش به‌ ترس و له‌رزوه‌ه، له‌ بنه‌وه‌ ئاگای له‌ هه‌موو جووله‌ و هه‌لسوکه‌وتیکی مه‌حمود بپوو. ئەو کابرایه‌ چ ده‌کا؟ ئەو بنیاده‌مه‌ که‌ دنیا‌ی به‌سه‌ر یه‌کدا دابوو و دین و ئیمانی نه‌مابوو، یان ده‌بوو له‌ جانه‌وه‌ریکی درنده‌ یان به‌ پیاویکی ژیر و زانا. ئەو داماری و تووره‌یه‌یه‌ جگه‌ له‌وه‌ شتیکی مامناوه‌ندی لێ ده‌رنه‌ده‌چوو.

ده ترسا. وهك سه گيش په شيمان بوو، له وهی له بهر چاوی مه محمود په ردهی له سهر نهیښی دنیا و بنیاده مه کان لادابوو. چونکه مه محمود ټیتر له داخان هر جینگلی ددها. خوی ده خوارده وه و هه لده چوو و شیت دهبوو. هاوژوره کانی ده بانگوت، شوی هتا بهیانی چاو لیک نانی و یهک پشوو دهنالینې و بو ساتیکیش که خهوه ده بیاته وه، به نرنه په له خهوه راده په ری. بهیانیه کیان که درگای بنده کان تازه کرابونه وه، بهندی ده ستیان کردبوو به پیاسه کردن له حهوشه ی بنديخانه که دا. مه محمودیش به هه ژاوییه وه و زور خیرا، له نیوان دوو دیواره که ی حهوشه که دا دهات و دهچوو. دهات و دهچوو و ده موچاوی له ژانیک تاله وه ده گوردرا بو شادی و سهر سوورمان و هیوا و بیهویایي. سات به سات ده گوردرا. له نه کاو یهک سهر به ره و لای عهلی نه فنه ی چوو. عهلی رهنگی به روخساره وه نه ما، به لام دانی به جهرگی خویدا گرت. مه محمود هات و دهستی تهوی گرت و ماچی کرد. هه موو به بنديیه کان له حهوشه راوه ستابوو و سهیری تهو دیمه نه دووره باوه په یان ده کرد.

"ټیمه ټینسان نین... هر کامیکمان درنده یه کین. ته مه ندریژ بی کاکه عهلی. یاخوا هر بژیی کاکه عهلی. نوکهر تم. به قوربانتم، به قوربانی ریبازه که ت بم. ته گهر هه زار گیانم هه بوايه، هر هه زاره که یم به قوربانی خوت و ریبازه که ت ده کرد. بمبوره کاکه عهلی. ته من ده لئی ټیستا له دایک بووم. ته وهنده پاکرم... تهو مه محمود ټیتر مرد."

عهلی نه فنه ی نه یده زانی چ بکا. نه یده زانی چ بللی. پی بکه نی یان بگری؟ ده کولی. "ته تو چاوت کردمه وه. ته تو به هه شت پی به خشیم. له مه ودوا یه که م دوژمنی من دهر ویشه. ناغاگانن. هر بژی کاکه، ته مه ندریژ بی براله."

عهلی چاوی پر بوو له ناو. دیار بوو به گیان و دل مه محمودی خوش دهوی. هر دوو دهستی یوسفی گرتبوو و دهیلاوانده وه ده یگوت: "به لئی، بابی تو پی او یکی ناوا بوو. پی او ی پیوان. ناخ مه محمود."

یوسف ورده ورده رهنگی به رووه نه ده ما. عهلی زانی ټیک چوه، دهستی به ردا و گوتی: "بللی، بللی کورم. بللی گیانه که م، بلیم بزائم چیت لی قه و ماوه، دهر دت چیه؟"

یوسف مته قی لیوه نه هات. تاو ټیک سهری داخست. دواپی له نه کاو دهر په ری و وهک شیتان له دوو کانه که دهر په رییه ده ری و له پشت داره کانه وه له چاوان ون بوو.

"جهیهان، جهیهان."

خوی خسته نیو پاسه که وه. له پشت شوفیره که وه دانیشتم.

جەيھان و ئەدەنە، دىۋارىكى تاريك و بۆشايىھەكى بى بن و نەناسراۋ بوون. كاتى ھەستى دەگرد تاۋىكى دىكە لە شارۆچكە دەچىتتە دەرى، جارى دەترسا و جارى دلى خۆش دەبوو. كەفوكولپىكى سەير داىگرتىبوو. تاۋىك دواتر پاسەكە دەكەوتە رى و دواى برىنى رىگە پر لە خاك و خۆلەكان، پاش چەند سەعاتىك دەگەيشتە جەيھان... دواترىش ئەدەنە...

لە پىشدا سەركەوتن و بەزىنىك لە ناخىدا... خۆى وەك ئالتەدەيەك ھاتە پىش چاۋ. ئەگەر زوو، خىرا، ھەر ئىستا كەوتبايەتە رى... ئاى ئاى، ئەى بۇ نارۋا؟ خۆ پرىش بوو. قزە پرەكەى پىشتەسەرى شۆفىرەكە، پىشتەملە چەور و چەرەكەى، يەخەى چاكەتەكەى... ئەو بۆگەنەى لە شۆفىرەكەى دەھات، تىكى دەدا. ئەگەر رۆبىيا، ئەو سەگباھە ئەگەر رۆبىيا...

سەرى لەگىزەو دەھات و بەرچاۋى رەش دادەگەرا. بە زەجمەت لە پاسەكەدا خۆى رادەگرت. ھەر دەيوست خۆى فرى بداتە دەرى. ئاااخ، ئەگەر پاسەكە رۆبىيا... ئىتر خۆى پى راناگىرى. سەرى دەروە و دار ئەقايىبەكانى مەيدانەكە و گوندىيە پىنخاوسەكانى دەگرد و ھەولى دەدا سەرى خۆى بەوانەو بەخافلىنى و لەو جەنگەيەدا چاۋى بە دوكانەكەى عەلى ئەفەنى دەكەوتەو و خىرا روى وەر دەگىزىپاىو. پەيتاپەيتا لەدلى خۆيدا دەيگوت: "بىرەو، بىرەو، بىرەو سەگباب، دەى پرۆ دەى."

دەتگوت بە زنجىرى نادىار و نەبەدییەو بەو شارەيانەو بەستووتەو... راي دەكيشى، راي دەكيشى، بەرى نادا... ئەوبەرىش ترسناك. وەك مەرگ، وەك نەمان، تارىكىى بى برانەو...

شاگرد شۆفىرەكە ھەراى كرد: "تەوا، ئىتر رۆيشتىن."

مەكىنەكەى كەوتە كار و پاسەكە بە ترەتر لە شەقامە پر تاسەكەو بەرەو پر دەكە خۆر بۆو.

رزگارى ببوو. دەتگوت بارىكى قورسى لەسەر شانى لاچوۋە، دلى خۆش بوو. پىرەژنىك لە تەنىشتىيەو دانىشتىبوو. پىرەژنە، لە حالىكدا ملىجەى لە دەمە بى ددانەكەى دىنا، ھەر ئاۋرى دەدايەو سەرى يوسفى دەگرد. ھىچ ترووسكايىەك لە چاۋە كزەكانىدا نەبوو. دەتگوت پارچەيەكى چرچولۇچ و گلۆلەكراۋە. ئەو پىرەژنە لە ھەلۆيەكى مردارەو دەبوو دەچو. ھەلۆيەكى مردوى خىستىبىيانەتە سەر كۆپەنكە پەينىك. يوسف بە توورەيىيەو پىشتى تى كرد. پىرەژنەش كە گومانى لە سەيركردنەكانى كردبوو، پىشتى تى كرد.

کابرایه کی تاو بردووی سهرزل، که سهروقژ و ردینه رهش و ئالۆزه کهی و مووی گرژی برۆکانی وه درکی ژێژک قیت ببوونهوه، له بهر دهرگا کهوه دانیشتبوو کچۆله کهی بیست سالانهی لاواز و زهرده لهش، که دهتگوت مندالیکی ده سالانهیه، سهری به سینگییه وه نابوو. کچه که رهنگی به رووهوه نه بوو و له گه له ههر راتله کانیکی سهپاره کهدا سهری له سههر سینگی پیاره که بهرز و نزم ده بۆوه. کابرا زۆر شیواو بوو. چاکه ته کهی شر و پانتۆله کهی کۆن و ئاره قوای و پینه کراو و تۆزای... یانی بهو سهروپۆترا کهوه ده چنه جهیهان؟ ده موچاوه زهرد و تیک شکاوه کهی کچۆله که ئاره قه ی کردبوو... بۆ کوئ ده چن؟ کورپ سهیری ئه و شر و شپرزه! چاوه ئاگرینه کانی له کابرا بریبوو و چاوی لی هه لئه ده گرت. کابرا بهو سهیر کردنه ی توورپه ببوو و نهیده زانی چ بکا و چاوی به نیو پاسه کهدا ده گێپرا. جاری له په نجه ره کهوه سهیری دهره وه ی ده کرد، جاری له شۆفیر و جاری له ریبواره کان... جار به جاریش شیوه ی دانیشتنه کهی ده گۆرپ...

یوسفیش چهندی پتر بیری له کابرا ده کردهوه، توورپه تر ده بوو.

ئه و هه تیوه سه گابه ی له پشتییه وه دانیشتوو، جاشکی که ره، بۆینباغیشی به ستوو، هیچ لیشی نایه. ملی ده لئی کلکه ته شییه. بۆینباخی له کراسی بی ملیوان به ستوو. ههر ده لئی ههوساری ملی که رییه. ههر چاویشی له پێشه وه یه. ئه ه، له سههر ئه و چاکه ته کاله وه بووه یه وه ده توانی په راسووی بژمیپی. گه مژه. ئه تو چکارت به جهیهانه. سۆلیشی له پییه... میکرۆینه.

به بیزاریییه وه سهری وه رسوورانده وه. مراوییه کهی هاته پێش چاوی که سهری بردرابوو به لام ته واو لی نه کرابۆوه. چاوی وه مرمه ری شووشه دهرپه رییبوو و سهره که سهکه کهی قوراوی ببوو. له داوه ی پاسه که جووتیک کاریله ی بینی. چهند قازیکیش له قه فه زیکدا کردبوویانه قیره قیر. مراوی به مردووی زۆر گوناهه...

کابرایه کی ریکچۆشی ردین تاشراو و سههر رووتاده ی گوپنی کولمه گهش له ته نیشت شۆفیره کهوه دانیشتبوو. ئوتووی پانتۆله کهی ئه وهنده شهق بوو، کاله کی ده پری و کراسی کی سپی له بهر و گۆزه یی سوور و کهوشی رهش ویرنی له پی، زۆر گران و سهنگین دیار بوو و پیار ههستی ده کرد له بهرد داتا شراوه. که ئاورپ ده دایه وه، زۆر له سههرخۆ و وهک ئه وه ی به زهجمهت بتوانی ئاور بداته وه، سهیری داوه ی ده کرد. جا بۆنی شیریشی لیوه دههات. پێشته ئاره فکردوو کهی بۆنی شیری ترشراوی لی هه لدهستا و یوسف خهریک بوو برشیتته وه.

پاسه که له پرده که په رپیه وه و راوهستا. نژیکه ی بیست ژن ده بوون، هم مو قوراوی، سوار بوون. پاسه که نه ده که و ته ری.

"ته وه چاوه رپی چین؟"

شوفیره که ناوړی دایه وه و به چاوه ریپو قاوییه کانیه وه، چاویکی ته وساوایی لی کرد و نیوچاوانی تیک نا و سه ری و ه رسو وړانده وه.

پاسه که بونیکي ناخوشی لیوه دهات. دلئی تیکه له دهات...

پاسه که که و ته ری. کاریله کان کردیانه کاره کار. کورپکی کال له پشتییه وه تیی چریکاند.

ژنیک گوتی: "وهی له و دهنگه خوشه ی. خوا داویتی."

پیاویک گوتی: "هسه ن له نه که ره وه، له نیداره ی پوخته وه داوای کراوه."

دهنگی کوره میشکی یوسفی تیکدا بوو و شیتی ده کرد. کوره وه که جووچکه ره شو له زاری

لیک داپچریبوو و زمانه بچوو که سووره پیسه که دیار بوو. دهنگیکی هه تا بلئی ناخوش. که دهی چریکاند، ده ماری لاملی وا هه لدهستا، له وانه بوو بته قن.

بوگن، بونی پی، شیر، نارقه، گاز، مریشک، قور، کا، به نرین و ته پوتوژ، پاسه که ی

ناخنیبوو و یوسف چیی نه ما بوو برشیتته وه. به کیکیش مراوییه کی کوژراوه...

پاسه که ی هه چاریکی راده و هستا و ته و له بهر بی توقره یی به دهنگی بهرز له شوفیره که ی

ده پرسى: "باشه چاوه رپی چین؟"

شوفیره که ش دیسان ناوړی ده دایه وه و با چاوه پر له نه فرهت و به که م زانینه کانیه وه

سهیریکی ده کرد و به بی ته وهی قسه یه ک بکات، سه ری و ه رده سو وړانده وه.

ورده ورده پشوی سوار ده بوو و دلئی تیکه له دهات و له گه له هه راوه ستانیکي پاسه که دا

هاواری لی بهرز ده بوو و به زور خوی راده گرت که له پاسه پیسه خوی فری نه داته خواری...

له روو په روویانه وه پاستیک ده که و ت، له بهر توژ و خو له دیار نه بوو. کهس له توژه که دا

پاسه که ی نه دی. نیو پاسه که وا پر بوو له توژ و خو له، چاو چاری نه دی. شوفیره که و کابرا

ریکپوشه که و کچه نه خوشه و پیاوه شر و شپزه که ش نوقمی توژ و خو له بوون.

پاسه که له و توژ و خو له دا دیسان راوهستا. ثیر پشوی دهنه دهات. کابرایه که له دولا

ده چوو، دابهزی. دهنگی "ته ری چاوه رپی چین؟" ی ته و له دهنگی پیاویکی سه ره مرگ ده چوو

که داوای یارمه تی بکا.

گرښه کی گوره و زبر کهوتبوه قورگييه وه... شوڤيره که ناوري دايه وه. يوسف له توزه کهدا ده موچاوي نه ناسييه وه، به لام زانبي چوني سهيري کردوه.

پاسه که کهوته وه ری. پاس و عاره بانه و تهراکتور روپه پرويان ده هاتن و وه برووسکه به تنیشتیاندا تیده پهرین و هوریکي تۆز و خولی خنیکنه ریان له پاش خویانه وه به جی ده هیشت. بونی زونگ و لیتاوی گه نمه چاره کانیش هاته سهر بونه کانی دیکه ی نیو پاسه که و نه ونده ی دیکه بونه کان خه ستر بوونه وه. هه ناسه درنه ده هات.

ديسان پاسه که رایگرت. دهنگی: "نه ری ی ی!!!" و نیتر هاواریک بوو. هاواریکي تهنگاو و یارمه تیخواز.

دهنگی لیکنان هات. هه موو شتیك به سه ریه کهدا کهوت و له توزه کهدا ون بوو. نه ونده روون بوو که یه کینک له یه کیکی دیکه ده دا. دواي هیرشى تۆزوخۆله که، پاسه که و شوڤیر و کچه نه خوڤشه و پیره ژنه و قاز و کاريله و ژنه قوراوییه کانی به ره و لای خوی... به سه هوو نه چوو بوو، ههر هه مووان، هه مووان په لاماریان دابوو.

که سهیری کرد له نیونه دی جاده که یه. پاسه که دوور کهوتبووه، له نیو هه وری تۆز و خۆله کهدا ده رۆیشت. زاری خویناوی ببوو. هه ستایه سهر پی. نه ژنوی له دوو نه ده هاتن. گوویپیک خوینی تف کرده وه سهر ریگا پر له خۆل و خاکه که. پشتیشی ده یزیراند... به حال هوشی له سه رخوی بوو. تۆزیک وه خۆ ده هاته وه و ديسان له خۆ ده چۆوه.

بايه که هه لیکرد و گه نمه چاره کانی داگرت. گه نمه چاره کهوتنه خشه خش و کهروپشکه کردن. له دم رییه که و له سه ر ته پۆلکه ی دم جوگه ییه کی لیتی کهوتبوو. دواي نه وه ی چهند جاریک زۆری له خوی کرد، ناخرییه که ی ته وانیی هه ستی و بکه ویتته ری. دواي چهند هه نگاویک، به ره و لای شاری غاری دا، به بی نه وه ی ناگای لی بی، که نه کلای به سه ره وه و نه پیلاوی له پیدا ماوه.

بهستینه له كهی خوار پردی، به دوهن و شوولك و چله گهسگهسك و پینچ پهړ و تالیشكه دهتگوت جهنگه له. دوهنه توتړك و گهسگهسك و پینچ پهړ و نه مامه چنار و تووه كان و زهلا و جهگن تيك چرژابوون و كردبوویانه لیږ. له پاناوکه نیوه زۆنگه هكهی سهر پرده كه شهوه كه دهوراندووری داری بی و چنار بوو، پنگه ی لی روا بوو. نهو پنگه یه ی لهو زهوییه لیته یه دا شین ده بیته وه، له بالای پیاویك پتر هه لدهستی.

گوئی مۆری پنگه كان پشكووتبوون. لهو پاناوکه گهوره پهړ له پنگه یه وه هه تا داوینی ته پۆلكه كه مۆریکی دره وشاوه كه رویشكه ی ده كرد و عهتری ده پژاند.

رووباره كه، پنگه جاری كرده وه دووبه ش. لیږه كام بوڼ خوښه له گه لا بوڼی پنگه دا تیکه لا ده بی و بلاو ده بیته وه. نه گهر له بجیته بن پرده كه و ناو بخویتیته وه، عه تراوییه وه و بلتی و نه لیی سهر خوشت ده كا.

ههر كهس جاریك نه مسهر و سهری پنگه چاره كه بری، سهری له گیتزه وه دی. ههر كهس بیږه دا تیپه پرې، به خوښه خت له قه له م ددری. له بریسكه ی چاوی و پیکه نین و هه لسوكه وتییه وه تیډه گهیت له دنیا یه کی دیکه وه هاتوه. سهرو پۆتراك و جلوه رگی كه سیکی بهو پنگه چاره دا تیپه ریپی، بوڼی پنگه ده گری و نهو بوڼ و بهرامه یه ش هه تا ناخی ئیسقانه كان رۆده چی، بویه كابر رۆژی: حهفته یه ك ههر بوڼی پنگه ی لی دی.

لهو شوینه ی لم و پنگه كه ده گه یشتنه وه یه ك، كه لاکی نه سپیک كه وتبوو. سه گه لی شاروچكه بهو كه لاکه له تویه ته وه ربوون. ههر نه سپ و گویدر یژ و مانگایه کی له شاری مرداره وه بی، لیږه ی فری ده دن. ئیږه خوانی بهرده وامی سه گه له. ههر بویه سهر زیخ و له كه په له ئیسك و پرووسك. لهوی كازه لاکی نه سپیک، سه لکی شاخدار ی گایه ك...

ئىسك و پرووسك... كۆنە، نوۋى، سېسى سېسى، كەول نەكراۋ، خوينى، نيوەى وەبن لم كەوتوۋە... ئىسك و پرووسكى دە، پانزە سالان...

پىنگە جارەكە، كە لە دوورە دەلىنى دەرياچەبەكە و كەوتوۋەتە نىوان چىكانەۋە و مؤر دەچىتتەۋە، بە دەم بايەكەۋە كەرويشكە دەكات. بۆنىكى سەگىژكەر و گەرم لە پىنگە جارەكەۋە ھەلدەستى. كەلاكى ئەسپەكە بۆگەنى دى. بۆگەنى كەلاك و پىنگە تىكەل دەبن.

ناسمانەكە ساۋ و سامالە. دەنگى خورەى رووبارەكە دى. گويدريژتىكىش دوور دوور دەزەرىنى. سەگىكى زەردى درىژ و بنىس رانى ئەسپە مردارەكە رادەكىشى. نە دەتوانى لەتىكى لى بېچرى و نە بەرىشى دەدا. سەگە لاۋزەكە پەراسۋى دەرپەرىون و سەگەكانى دىكەش ەك شىتان دىن و دەچن. ھەركامەيان لەتىكى كەلاكەكە دەپچرن و رادەكەن لەۋلاۋە بە ترسەۋە دەپچون و تامبازى يەكترى دەبن و شەر دەكەن...

لە پر جگە لەۋ سەگەى لە رانەكە نووساۋە دەلىنى بە زىچرىك بەۋىيانەۋە بەستوۋەتەۋە، لە تەنىشت كەلاكەكە ئىتر سەگى دىكە نابىرنى. سەگەكەلە تۆزىك لەۋلاترەۋە پىك وەربوون. تاۋىك دواتر كەلاكەكە لە ھورورمى سەگەلەكەدا نابىرنى. دىسان بە مېر مېر كەلاكەكە دوور دەكەۋنەۋە و خۆ بە يەكترى دادەن و دەبىتتە جەنگى مەغلۇبە. تاۋىك دواتر دىسان لىك دەبنەۋە و ھەركامەيان لە لايەكەۋە پەلامارى كەلاكەكە دەدەنەۋە. نە ئەۋان كارىان بە سەگە زەردەكەيە و نە سەگە زەردەكەش گوپى لەۋەيە لە دەرووبەرى چ دەقەۋمى. سەگە زەردەكە دەلىنى پارچەبەكە لە كەلاكەكە. قەپۇز و لاق و كلكى ھەموو سەگەكان خوينىۋىيە. جگە لە سەگە زەردەكە، سەگىكى دىكە نابىرنى، خوينىۋى و بەشىۋەيەكى قىزەن قوراۋى نەبوۋى.

ئەۋ كەلاكە زۆرى پىناچى و تا رۆژتاۋا جگە لە ئىسكە تۆزىك خوينىۋىيەكانى ھىچى لى نامىنىتتەۋە. لەۋ كاتەدا، ئەۋ سەگانەى كەلاكەكە و يەكترىان ھەلدەدرى، كلكىان لە گەلۇزىان ناۋە و ماندوۋ شەكەت و خوينىۋى و گویشور ھەر كامەيان بەرەۋ لايەك دەرۇن. يەككىيان سەرى بردوۋەتە نىۋ لاشىپانەى قوراۋى كادىنىكەۋە و ۋەردەكەۋى. يەككىكى دىكە قوژنىك دەۋزىتتەۋە و يەككىك مندالان پىي رادەبوۋىرن و يەكى تر بە قەپۇزى خوينىۋىيەۋە دەگەرىتتەۋە مالىۋەيان بۆ ئەۋەى خاۋەنەكەى سەۋلەيەكى بداتى. سەۋلەى گەرم لە گوشتى كەلاكەكە خۇشترە. سەگەكە دواى ئەۋەى سەۋلەكەى خوارد، لە گۆشەيەك ۋەردەكەۋى.

حه په حه پ و وهړینی سه گهل، بونی كه لاک، قیرون... بونیک كه له پنگه چاره كه وه دی، هه لفرینی مژایی، شینیکی مهیله و سهوز... لافاویکی تیشك... ناویك كه ده لینی تیشكه و شولا وگهی به ستووه.

ئه همه ده بیكس و كاره كه، نه خوی دهیگوت له كویوه هاتووه و خه لکی كوییه، نه كه سیش دهیتوانی ټهو نهیینهی له زاری دهركیشی. كه تازه هاتبوه ټهو گونده، جلو به رگیکی جوان و ریکی له بهردا بوو. دهیانگوت، پارهیه کی زوریسی پی بووه. هه موو رژی ردینی وه كه بهری مهلاژن لووس ده كرد. پیلاره كانی بویاغ ده كرد و كراسیکی خاوینی له بهر ده كرد. ټهو دهم ټه همه ده، له مائی "عه مارجه كان" ده مایه وه و ده ستیشی ده گرتن. ټه همه ده، گه نجیکی باریكه له بوو. ده موچاوی خفه تباری هه بوو. هه ر بیست سالان دیار بوو. ده نگیکی زیندوو و خومانه ی هه بوو. كه قسه ی ده كرد، ده تگوت، بابت، دایكت، براكه ت، یان كه سیکی زور نزیكت ده تدوینی. به لام زور ټه ستم بوو بیه یینه ته قسه. ټه ونده ی وشتریک ناچار بكه پت له خه رندیك باز بدات.

كه زاری لیک نابا، به حفته و مانگ لیک نه ده كرده وه و چاوه به موله ق وه ستاو و درشت و سلوكه كان له ژیللا ده هاتن و زوو زوو ده پیتانندن. ټه ونده سلوك و ره وه كه بوو، په قت لی كرد بایه، زنده قی ده چوو. به رده وام شیواو و بی ټوقره بوو. ده تگوت له سه ر ناگر دانیشتووه.

گونددیه كان زور به سه ره اتیان له ټه همه ده ده گپراهیه وه. دیانگوت، خوینده واریك بووه و لیی قه و ماوه و په نای هیناو ته ټهو گونده. هه مووان به جوریك سه ریان ده كرد. هه ندیک به سووکیان ده زانی و هه ندیکیش لیی ده سله مینه وه و خویان لی نه دده و به هه لسوكه وت و به زمانیش پیان ده گوت متمانه یان پی نییه. ټهو له و گونده دا نامو و بیگانه بوو. بیگانه بوونه وه ریکی دیکه یه. شتیکی جیا له بنیاده میکی ناسایی. بیگانه، ټه ونده ی باوه، هه ر ټه ونده ی ریژ لی ده گپردی. یان زور زوری ریژ ده گرن یان له بیزارییان له بهری هه لدین. هه لسوكه وتی ټه همه ده نه ټاوا بوو، نه وه کی دی. خه لکه كه به گشتی یه كسه ر بی متمانه بوون پیی. به و جوره ټهو گه نجه له و نیوه دا سه رگه ردان مابووه. گوندی، هه م به زه بیان پییدا ده هاته وه و هه میش لیی ده پرینگانه وه. ټه وان ده یانگوت: "خودا غه ریسی به ریته وه." هه ر باسی غوربه ت ده كری گوندی و خه لکی ټهو ده ورو به ره ده كه ونه وه بیر ټه همه ده. گه لی گورانیشیان به سه ر ټه همه ده و غوربه تدا هه لگوت.

1. فارسیه كه ی هه ر ده لی جوان دهیتاشی. ټه وه ی دامناوه له لای ټیبه بووه ته نییدیوم و پیتم حه یف بوو بزیر بیت.

غوربهت مهرگه و نابه‌له‌ديه‌كي سامناك و تاريك و كپ و بيده‌نگ و بيپرانوه و بي گه‌رانوه‌يه. هه‌موو گورانييه‌كاني غوربهت خه‌مناكن. ناخو پيٽ وايه نه‌وه‌ي تووشي غوربهت ده‌بي، ده‌گه‌رپيٽه‌وه؟ هه‌رچي چوبوه و لاٽي غه‌ريبان و غوربه‌تان، چوبوه يه‌مه‌ن و له و لاٽي بي گز و گيا و وشك و بي تاو دووره‌ده‌ستدا نيشته‌جي ببوو، نيتر نه‌يتوانيبوو بگه‌رپيٽه‌وه. قه‌فقا، عه‌ره‌بستان، هه‌موو مهرگه‌كاني دنيا، ليپه‌وار و به‌نديخانه و زولم و سووكايه‌تي پيكردن و سه‌رشكستهي و ژان و نازار و دله‌راوكي و هه‌ژاري و نه‌دارييه‌كان، هه‌موو غوربه‌تن... غوربه‌تي زالم.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

غوربهت، سه‌ره‌تا و كوٽايي هه‌موو ژان و به‌لاكانه. سه‌ره‌تا و كوٽايي ناديارى و تاريكى و ته‌نيايي و مردن، به‌ر له‌وه‌ي يه‌كيك بي و له كاتي تاويلكه‌داندا ده‌سته‌كانت بگه‌رپيٽه‌ نيو ده‌ستي خو‌يه‌وه.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

ئه‌و روژي نه‌خوش ده‌كه‌وي، ده‌بي بلي روژيك به‌ گيانه‌لاوه‌ي. كه‌س نييه چوره‌ تاويكت به‌ ده‌مه‌وه بكا.

"خودا غه‌ريبي به‌رپيٽه‌وه."

پاسه‌كه‌ ده‌روا. له‌ پرده‌كه‌ په‌رييه‌وه. هه‌ر له‌ پرده‌كه‌ په‌رينه‌وه، شوڤير سه‌ياره‌كه‌ي راگرت. ئه‌و شوڤيرانه هه‌ر هه‌موويان زولن. خه‌لكيكي ديكه‌شي له سه‌رباني پاسه‌كه‌ سوار كرد. ئه‌و ژنه چاو‌كاله‌ي كه سوار بوو، بي فه‌ره. ده‌توام گه‌يو بكه‌م له‌سه‌ر ملم، ئه‌و پاسه‌ برنيك له‌ لاتره‌وه يان هه‌لده‌پي‌درپيٽه‌ نيو شيوه‌كه‌وه يان خو به‌ كاميون، دره‌خت يا ته‌راكته‌ريكدا ده‌دات. خودا تو‌له له‌و شوڤيره‌ گلاوه زه‌رده‌له‌يه بكا ته‌وه كه پياو بي‌زي ليبي هه‌لده‌ستي. هه‌موو موسافيره‌كانيشي قه‌يره‌ونن. به‌رازينه، ده‌موچاويان ده‌ليي لاشه‌ي خويناويي ته‌سپه‌كه‌يه. هه‌مووان ده‌ليي به‌رازن. هه‌ر هه‌مووان به‌دشوومن. ئه‌و پاسه‌ به‌وه هه‌مووه خه‌لكه بي فه‌ره چاو كاله‌وه به‌لايه‌كي به‌سه‌ر دي... چما ده‌كري تووشي به‌لا نه‌يه؟ هه‌ر ئيستا خو به‌ شتيكدا ده‌دا. هه‌موو موسافيره‌ چاو‌كاله‌كانيشي ده‌مرن...

ئه‌و ته‌پوتوزه... كاميونه‌كه‌ وه‌ري كه‌وت. وه‌ي، وه‌ي، وه‌ي، خوايه گيان، چه‌نده خيرا ده‌روا؟ خه‌ريكه هه‌لده‌فوي. ده‌بي وريا بن. سه‌ياره‌ي جو‌راوور له‌و ته‌پوتوزه‌دا دين و وه‌ك برووسكه تيده‌په‌رن. ئيستا خو به‌ شتيكدا ده‌دا... چاوه‌كان هه‌موو له‌ ترسان له‌ ژيلا هاتبوون.

كەس رەنگى بە رووۋە نەماۋە. خەرىكە دۇيان بىتەقى... ستۆپىكى سامناك... ھەموۋان بەسەر يەكدا دەكەن... دىسان چەند كەسىكى قورۋى سوار دەبن. ھەموۋان دەپانەۋى لەو پاسە دابەزن. بەلام دەرگاكان داخراون.

"دەرگا بکەۋە. شۆفېرى گەۋاد، بى يىكەۋە."

پاسەكە كەۋتە رى و تاۋىك دواتر فرى. خەرىكە ھەلدەفرى. دارەكان ۋەك دىۋەزمەى ئەفسانەى را دەكەن و سەرەنخوون دەبن. ئەو پاسە شەق و شېرى چاخى دەقىانوس، بەرگەى ئەو خىرايىەى ناگرى. ھەموۋان ئەۋە دەزانن و لەجىتى خۇيان وشك بوون و مەتەقىان لىۋە نايە. ھىندەى پى ناچى ھەموۋ تىندا دەچن. زەق و زىندوۋ دەچنە قورگى مەرگەۋە. ھەموۋان بۇ قورگى مەرگ...

شۆفېرە مل بارىكە زەرەلدەكە، چاۋى دەلىتى چاۋى بۇقن... دەبى گەروى بگرى و بىگوشى، بىگوشى و بىگوشى. دەبى بەرۋكى ھەموۋ ئەۋانە بگرى وا زەق و زىندوۋ بەرەۋ مەرگ ھەنگاۋ دەننن. قورگيان بگرى و بىاخنكىنى.

جادەش پر لە ترۆمبىلى جۇراۋجۇر. ھەموۋشيان ۋەك فرۆكە... خۇ بە يەكترىدا دەدەن. لە ترسان كەس پشورى دەرنايە. سەگباينە، با دەرنەيە... لەو لاۋە، لە دوورەۋە، كامبونىكى زەبەلاحن ھىندەى پىنج، نەخىر دە كامىۋن... خۇ بەيەكترىدا دەدەن... دەست و پى و شان و پىل... لەتوپەت... شەلالى خوین. دواى نىشتنەۋەى تەپوتۆزەكە، سەر و چاۋ و دەست و جەستە لەتوكوت لە نىۋ خویندا، لە تۇزخۇل و خویندا، قورۋى و خویناۋى... نالین و نووزانەۋە و ھاۋار... نىك دەبىتەۋە... نىك... ئىستا، ھەر ئىستا خۇ لىك دەدەن...

موسافىر ھەموۋ ھەستان. ھەموۋ دەستيان بەرەۋ مىلى شۆفېر كشا. ھاۋار، نەرە و زرىكە... پاسەكە تىپەرى.

يوسف دواى ئەۋەى نەيزانى چ قەۋما، كە ۋەخۇ ھاتەۋە، دىتى پاسەكە دوور دوور لە تەپوتۆزەكەدا ۋەك با دەرپۇشت. تاۋىك دواتر لە چاۋان ون بوو. يوسف زارى وشك ببوو. ھەموۋ گيانى دەزىرىكاند. پاسەكە بى و نەبى تا ئىستا خۇى لە شتىك دابوو. يان لەبەر يەك چوبوو و ھەلاھەلا ببوو. ئەو پاسە بەرگەى ئەو خىرايىە ناگرى. خۇ بەسەر پىۋە رانەدەگرت. لە دەم جۇگەى مەرەزەچارەكە دانىشت. ئاۋىكى گەرم و زەرد بە جۇگەكەدا دەرپۇشت و بۇنىكى ناخۇش لە مەرەزەچارەكەۋە دەھات، كونە تەغنى دەبرژاندەۋە.

خۆشحال بوو. سەرەرای ئەوەی ھەموو گیانی دەیزریکاند و خوینی لی دەچۆرا، دیسان دلی خۆش بوو. ھەستا و وەك له مەرگیکی مسۆگەر نەجاتی بووی، بە دلیکی خۆشەو بەرەو شارۆچکە گە غاری دا.

گۆرستانیک... سی داری بی لك و گەلا و رووتە له گۆرستانە کەدا. گۆرپکی تازە ھەلکەنراو... گژ و گیا و در و دەوێن ھەموو ولاتی داپۆشیبوو. تەرمی ئە ھەمەدە له کفنیکی بۆر و چرچ و لۆچەو پێچراو... چاوەکانی له دەموچاوە درێژ و چرژاوە کەیدا زەق زەق... دەنگی لیکنرانیکی سامناک و زیق وەخۆی ھیناوە. بەلام کەسی نەدی. ھیچ ترۆمبیلیکیش بە جادە کەدا رانە دەبرد.

گەرم بوو. له رینگە کەوہ لای دایە پەریژ و گەنە جارن. شەلالی ئارەقە و بە ھانکە ھانک یەك پشوو رای دەکرد. رای دەکرد بۆ ئەوەی تا زووہ بگاتەوہ شارۆچکە.

له هەر قوژنیکی ئەو ماله چۆل و کۆنەوه، هەر ساتهی به سەدان خێو و جنۆکه دەرەپەڕین و دەیانخکاند.

تاقە ئاواتیکی لەدڵدا بوو، ئەویش بگه‌ڕیتەوه ئاویی و چاوی به دایکی بکه‌ویتتەوه. به‌لام چۆن لای دایکی سەری هەڵینابا؟ چما دایکی پێی نەدەگوت: "تف له‌و روویەت... ئەوەش خوشکەزاری هەلۆ رەشەکان، شێرەکانی هۆردووی چوارەم!"

بەسەریدا نەدەشریخاند: "برۆ، برۆ له‌بەر چاوم ون به."

له‌بەر چاوی خەلکی حەیا و شەرەفی نەدەبرد؟

ئەو شەوه هەتا بەیانی ئەو مۆتەکه و دۆلپایانە لەسەر شانی بوون. هەزاران، ملۆپیان بنیادەمی رووت و قووت، درێژ و کەله‌گەت، تاو بردوو، وەك لافاو به‌ شەقامی ئەو شارەدا که خانووی گەوره گەوره‌ی بوو، دەخولانەوه و هەر کامەشیان چوار چوکلەیه‌کی ئاسنی سووره‌وه‌کراو بەدەسته‌وه... وەك لافاو بەسەریدا تیپەڕین و پێیان لەسەر دەستی راستە‌ی دادەنا و له‌ رووباریکی گەوره‌ی خوین و لیتەدا بزر دەبوون.

پشووێ دەرئەدەهات. ئاوه‌یکی سوور و قوراوی بەسەریدا تیپەپەری و سپی دەکرد. هەتا بەیانی له‌ بن ئاوه‌که خۆی مات کرد و موچرکه‌ی پێدا هات و هەلله‌رزوی و نەیتوانی هەناسه‌ بکێشی. لەرزوی و رەق بۆوه. دوا‌ی ئاوه‌که رایدا و له‌گەڵ خۆی برییه‌ لێرە‌واره‌که. له‌ لکه‌ دارێک گیرساوه... هەرای کرد، هەرای کرد و دنگی له‌ قورگیدا قەتیس مایه‌وه. له‌ نەکاو دارستانه‌که گرمه‌یه‌کی سامناکی لی‌ هەستا و ته‌قییه‌وه. لووره‌یه‌کی ترسناک هەستا و دنگ و هەرای ئەو ئاژه‌لانی له‌ دارستانه‌که دەرەپەڕین، زیریکه‌ و زیقه‌ و قاوو قیژی جرو جان‌وهر و ئەو دارانە‌ی دەسووتان، تیکه‌ڵ دەبوون. ئاگره‌که وەك لافاو دەرپیشت و ئەو به‌بێ ئەوه‌ی پشوویه‌کی بیته‌وه‌ به‌ر، هەرای دەکرد. زه‌وی و ئاسمان و چیا پر به‌فره‌کانی دەورووبەر له‌ بلیسه‌دا نوقم ببوون.

بلیسه که دهکشا و له سهر ریی خوی شار و گوند و بنیادهم و جروجانههر و ناوهکانی دهماشتهوه.

هممو گیانی قرچهقرچ دهسوتا... پاسهکان بهسهر ئه و لافای ناگرهوه... ئه و پاسانهی لهسهر شهپولی لافای ناگرهکه و لهنیو توز و خوئدا خویمان لیک ددها. دهست و سهلکه سهر و لاق و لهتهر و شان و پیل و رانی لهتویهت، که له پاسهکانهوه ههئدهپرژان... لهتویهت، خویناوی... سهگی کهلپهدریژی زل زل و خویناوی... چهپه و وهپنی ملوینان سهگ... زهوی و ناسمانیکی دوور و درئیژ...

شلپ بهربووه نیو لافای ناگرهکه و سووتا. ماوهیهک ههر پشوی دهرنههات. شهلالی ئارهقه بوو.

نهیزانی کهنگی خهوت و کهی لهخهوی ههستا.

کیژدهکان، ناسنگه رهکان...

ههتا نیوهرۆ هممو یهک به یهک ژوورهکان گهرا. چیی له مالهکهدا بوو دهستی لیدا و سهروینی کرد. ئه "تهپله" ی له باپیره گهوهی بهگهوه به میرات ماپووه، کیژدیکی له بهر نا. سی دۆدانهش له تهنیشت تهپلهکهوه ههئاسرابوون. نیوهی مووهکانی دۆدانهیهکیشی دارنی. وهک ئهوهی شتیکی متفهپکی خراپ کردبی، تیک چوو. ئارهقهیهکی ساردی لی نیش و موچرکهیهک له گیانی گهرا. دهمی دهتگوت قوزهلقورته. پهیتا پهیتا ههناسهی دهکیشا و پشوی سوار دهبوو و دهخنکایهوه.

رای کرده بازار. بو ئهوهی ریی نهکهویته بهردهم دووکانهکی عهلی ئهفهنی، به پشت بازارهکهدا سوورایهوه و گهیشته و بستگهکه. دهنگیک وهک شهپلاخهیهک بهر روومهتی کهوت: "جهیهان، جهیهان."

میژمندالیکی وردیله و تاوپردوو ههرای دهکرد. "جهیهان، جهیهان."

یوسف ورده ورده و به ترسهوه بهرو لای پاسهکه راکیش دهبوو و دواي چهند ههنگاوئیک رادهوهستا. دهتگوت به پهتیکی نهبهدی له پشتهوه بهستویانهتهوه و بهری نادهن و به پهتیکی دیکهش بهرهو پیشهوهی دهکیشن. هممو تینی دایه خوی و بهرهو پاسهکه رای کرد، بهلام پاسهکه زووتر کهوته ری. بهدوایدا ههتا سهر پردهکه غاریدا. بهلام توزی نهشکاند و ناچار گهرايهوه شارۆچکهکه.

پاسی دووهم...

"جهيهان، جهيهان"

ئەويان پاسىڭكى سوور و تازە بوو. ھەتا كەوتە رى، سى جار سوار بوو و دابەزىيەوہ. تا ويستى سوار بىتتەوہ، ئىتر وەرپى كەوتبەو. بەدوای ئەويشدا تا سەر پرده كە غارى دا، و ديسان گەرپايەوہ.

ھەتا ئىوارى، گەلى پاس لە ويستگە كەوہ كەوتنە رى. لە دوا ساتە كاندا ئەو ھەندە سوار دەبوو و دادەبەزىيەوہ ترمبىلە كانى لە كىس دەچوو و ھەتا سەر پرده كە و لەوانە يە پتر لە كىلۆمەترىك بەدووياندا غارى دەدا، بەلام دەست لە گونان درىزتر دەگەرپايەوہ. ئاخريە كەى ماندوو و شەكەت، لە سەر كورسىيە كى قاوہ خانەى دەم ويستگە كە دانىشت. ئىتر تىنى تىدا نەبوو لە جىپى خۆى ھەستى.

پاسىڭكى خاويين و شوړاو لەبەردەم راوہ ستابوو و ژن و مندال و پير و لاو سوارى دەبوون. كە وەخۆ ھاتەوہ، دىتى لە پاسە كەدا دانىشتووہ و پاسە كە وەك باى شەمال لە شاروچكە دەچىتە دەرى. زۆر بى شوقرە بوو. دەستىڭكى زل دللى گرتبوو و دەيگوشى. نيو پاسە كەش زەنازە نايەك بوو سەگ ساحىبى خۆى نە دەناسىيەوہ.

دەستى كرد بە ھەرا. يەك پشوو ھەراى دەكرد و دەيگوت: "كاكى شوڤير، كاكى شوڤير رايگرە، ئەو گووہ راگرە."

بەلام نە شوڤير گوپى لە دەنگى دەبوو نە كەسى تر. دەنگە دەنگى نيو پاسە كە دامركايەوہ و ھەمووان دايانە قاقاي پىكە نين. دەتريقانەوہ... بەچى پىدە كە نين؟ پىدە كە نين و نەياندە بريپىەوہ. گوتى بلپى بە من پى بكن؟ ھەر بەراستى بە من پىدە كە نين؟ سەير پىدە كە نين ھا... باشە چۆن...

ئەوہ... كورە چاو ئەو گاندەرە زارى چۆن داچرپوہ. ئەو پىرە ئەسپىنە چلمنە زەدەلە يە. سەيرى ئەو ردپنە كۆسە قىزە نەى؟ وەختە لە پىكە نينان بتەقى... ئەو ھەتپوہ ريوەلە پىسە. ھەردەلپى تولە يە. ئىستا لە پىكە نينان دەمرى. ھەر دەلپى چاوى بە قوزى داكى كەوتووہ. تف لەو روويەت. تف لە روت گلاو. سەى گلاو.

پاسە كە لە تۆز و خوڤدا، لەو تۆز و خوڤە سوورەى نەيدە ھىشت تاوہ كە دەر كەوئى، وەك لە تاريكاييدا بى، دەرۆيشت. موسافىرە كان بە چەپلە لىدان دەستيان بەرەو ئەو رادەداشت و زمانيان دەرھىنا بوو. زەمانى ھەمووان سوور و خويناوئى.

ههوا نيبه... دهنگى شريخهى شكانه له پاسه كه دا. موسافير و نهوى تيبدا بو، له خۆل و خاك گهوزيو... ههركهس و ههركهس شتيكى تيبدا بو... له دوورهوه، نهو ناوهى له تۆز و خۆله كه دا سوور دهچۆوه، له بهرى دهرويشت. كه وهخۆى هاتهوه، ههستى كرد، تۆز و خۆله كه وردە وردە دادەمركيتهوه. دهنگيكي له هيچ لايه كه وه نايه. له تۆزه سووره كه دا دهليي، خۆر گيراوه و هه مو و لات تاريخه.

ههتا نهژنۆي له خۆل رۆچوه. دهيهوى ههستى و ناتوانى. تاريخايبه كه لهو بهرى تۆزه سووره كه وه. تارمايى پاسه كه دهبينى. ئيتير پاسه كه له بهرچاوى ون دهبى.

تاويك به گاگۆلكى دهروا. ههتا نانيشكى له خۆله كه رۆچوه. خاكى گهرم دهيسووتيني. خۆي دهگهيه نيته سه ر ته پۆلكه ي ده م جۆگه ي مه ره زه جار ه كه و داده نيشى. بۆنى تفتى زۆنگا و قور و ليته، قاميشى رزيو و گژ و گيا و شينكه نيو لووتى دينيته خوروو. له نيو تۆز و خۆله سوورباوه كه وه سه وزاييه كى تۆخ و بى په له ده بينرى. شارۆچكه كه له دووره وه، له ولاتره وه، دهليي ته پۆلكه يه كه و ليته واريكى چر دايشيوه. ههتاو ده ره وشيته وه. شارۆچكه به شوشه ي روون و سه ربانه بريقه داره كاله وه بووه كانى و دووكه ل و هالا وه، له نيوان تۆزه سوورباوه كه وه له دووره وه دهليي شارى په ريبانه. بۆنى تۆزه سوورباوه كه چووته لووت و ده مييه وه. ده ست و پيى خوينان لى دى. هه موو گيانى ديشى.

سه ره گيژه كه ي چاك ده بيته وه. ره شكه و پيشكه ي بهرچاوى ده روپينه وه و له نه كا و ده بينى هه ستا وه ته سه ر پى و به هه موو تينى خۆي به ره و شارۆچكه راده كا. به نيو هه ورى تۆزه سووره كه دا را ده كا. چيى ده كا ناتوانى لهو هه وره بيته ده رى. ريگه كه چۆل چۆله. نه كه س دى و نه كه سيش ده روا...

تاو همموو ولاتی داگرتبوو. تیشکی تاو همموو گیانی گژ و گیا و دهوئن و داره کانی داگرتووه. روونا کایی وهک ههواو و ئاو، نیوان گهلا و کهلینی پیست و توئیکل و کون و کهلین و بن بهرد و قه لشته کانی عهرز و همموو ولاتی تهنیوه. ئه مرۆ سروشت بهو روونا کاییه بیوینه یهوه، تهنانت ئه و شوینانه شی ده شوشته وه که له میژ سال بوو، تیشکیان وی نه که وتبوو. روونا کاییه که وه ها بوو، بیټ و به چاوی دل سه یرت کردبایه، ده شته کاکای به کاکاییه که ی ئه دیوی چیا کانی تۆرووسیشته ده بینی. همموو شتیک له بهر ئه و تیشکه روون و زولال ببۆوه.

تاوه که، له تهرکی ئاوی رووباره که ی دابوو. ورده چهوی سپیی تهرکی ئاوه که، ماسی و قرژال و کیسه ل تیکشیان بهرکه وتبوو. ئه وه ی به سه ریاندا ده رژیشت، نهک ئاو، به لکو لافاوی تیشک بوو. ورده ژهوی سپی، شین، زهرد، قهوزه و چنار و گه سگه سک و سپیدار و بیی دهم ئاوه که ده گوت همموو له بلورن.

ژهنگه سوورده ی سه ر ئه و لکه داره ی داهاتبووه به سه ر ئاوه که دا، ده میک بوو، جوولئه له خۆی برپیوو و سیبه ره که ی ده تگوت سیبه ری بالنده یه کی گه ورده یه که وتووه ته سه ر ئاوه روونه که. سیبه ری تهرکی ئاوه که، تیکه ل ده بوو و جار ی بالئکی و جار ی سه ری و جار ی کیش لاقه کانی لی ده کرده وه. جار ی بالی دریژ ده بووه و جار ی سه ری... سیبه ره که ی ببوو بوونه وهریکی سه یر و سه مه ره. له بالنده ده چی، له ژهنگه سوورده یه کی گه ورده، له سه گ، له ماسی و له نه سپ و جار ی واشه له هیه چ شتی ناچی. جار جار یش به دهم ئاوه که دا ده روا و بز ده بی. له نه کاو ده بینی، بووه ته په له یه کی رهش و که وتووه ته تهرکی ئاوه که و له سه ر ورده چهویکی سپی له په له یه که ده چی. جار نه جار ی کیش رهنگی ده گۆری. جار یک کال ده بیته وه و

نابینری و دهمیک رهش رهش و جاریکی دیکه روون دهبیتهوه و جاری واش ههیه قاوهیی و ههندی جاریش کهسک دهچیتتهوه.

پۆله ماسیههک به بریسکهبریسکه پهیتاپهیتا به بن ئاوهکهدا تیدهپهپرن. سیبهری ژهنگهسوورهکه له پر دهکهوئته سهر پشتی ماسیههکه و له چاوترووکانیئکدا لهگهئیدا دهخزی و دهپروا و ئهوجار دیسان گهریتتهوه سهر ورده چهوهکان و لهسهر جیی خوی بهجی دهمیئنی. سیبهری چله دارهکش له نیو ئاوهکهدا لهبهر یهک دهکشیتتهوه و کورت دهبیتهوه و تیئک دهشکی و دهبیته ههزار پارچه و ئهوجار پارچهکان ویئک دهکهونهوه. ژهنگهسووره ههئدهفری و دیسان دیتتهوه سهر چلوکی لکهدارهکه و له سهر جیههکی خوی دهنیشیتتهوه. ورده شهپۆل و بریسکانهوهی بازنهکانی ئه و ورده چهوانهیی خویان به ههزار و یهک پرشنگهوه دهردهوشیتتهوه، لهبهر یهک دهکشیتتهوه. ئه و بریسکانهوه بازنهییانه لهسهر شاخۆکه سهوزهکهی ژهنگهسوورهکه و کهلای بییهکهش سهما دهکن و جاری دیار و دهمی ون دهبنهوه.

چاوی ژهنگهسوورهکه درشتن، لهوانهیه لهسهریشی زلتر بن و وا زهق بوونهتهوه ههر دهلیی چاوی خوی نین. ئه و چاوانه ههر کامهیان دهلیی ساجمهیهکی زیوین، مروارییهک، ئهئماسیک به ههزاران رهنگهوه... بالهکانی لیئک کراونهوه... له رهشاییهکی شهپۆلداردا، به دهمازی رهشهوه. سهری مووه رهشهکانی سهر پشتی دهبریسکیئنهوه. نیوئقه دی باریک باریکه. ئهوهنده باریکه ههر دهلیی ئیستا دهپهپی. سی هیئلی باریکی سووری بریقهدار بهسهر کلکیدا هاتوه و مووی قاوهیی مهیلوه زهردی لهسهره. سهری چزووهکهی دهلهریتتهوه و دهجوولی. لاقهکانی توند توند به کلکی گهلاکهوه نووساندوه، ههر دهلیی ئیتر لیی نابیتتهوه. ژهنگهسووره جار نهجاری درویشه دریتتهکهی دهردینی و دیسان دهپخاتهوه زاری. ههر دهلیی چیت لهو دهرکیشانهی وهردهگری، که لهگهلا ههر دهرکیشانیکی بهحاستهه بالی دهبزپوی.

"چی دهبی با بیی."

بالی لیئک دهکاتهوه. درهوشانهوه روونییهکهیان کهم دهبیتهوه و رهنگ دهگۆرن و وهک بالی پهپولهیان لی دی. تاویئک دواتر که بالهکان لیئک دهبنهوه، دیسان روون دهبنهوه و دهردهوشیتتهوه و پزیسکیان لی دهبیتهوه...

شنهبایهک ههلی کرد. لکهکه نهرم نهرم جوولا. بهلام ژهنگهسوورهکه ههئنهفری. ههر ئهوهنده بالی چهیهی تۆزیک شوپر بووه و قیتی کردهوه.

شتیځی وەك سیبەری هەوریځی سپی بەسەر ئاوەكەدا تیپەر. ژەنگەسورەدی مەیلەو رەش و زەرد و بریسكەدار، كە بریسكەدی كەسیځی پۆلایینی لێ هەلەدەستا، بوو بە گۆلەیه‌کی بچووكی قاوه‌یی. ئالڤه بلوورینه‌كانی سەر پشت و كلکی تار بوون. كە سیبەرەكە تیپەر، وەك خۆی لێ هاتەوه.

ژەنگەسورەكە، پەیتا پەیتا چاوه زله رەنگاوه‌نگەكانی هەلگۆفی. دەتگوت قاچی راستەدی ماندوو بووه، قاچی چه‌پەدی خسته كار. باله‌كانی نەرم نەرم دەبزوتن. له پڕ وروژا و كه‌وته وزه‌وز. وزه‌وزه‌كەدی جار به جار توندتر ده‌بوو.

"چی ده‌بی با بی."

به سەدان ورده شه‌پۆل به‌رهو پێشه‌وه ده‌خوشین و له‌سەر زیخ و له‌كه هەل‌ده‌گه‌رانه‌وه. گه‌لا به‌ریځیان له‌سەر زیخ و به‌ریځی دیكه‌یان له ئاوه‌كەدا ده‌له‌ریبه‌وه. به سەدان نەرمه تیشك له ئاوه‌كەوه گه‌رابوونه‌وه و كه‌وتبوونه سەر لك و پۆ و گه‌لا و گۆ و گیای كه‌ناره‌كه.

بالێ ژەنگەسورەكە له بهر لێك‌دران نه‌ده‌بینرا. وزه‌وزه‌كەدی نه‌ده‌پرایه‌وه.

"چی ده‌بی با بی."

ژەنگەسورەكە، بال و لاق و چاو و سەر و درویشه و جه‌سه‌دی یه‌كسەر وروژابوو و زه‌وزی بوو. وەك شیتان، توورپه‌... ئه‌وه بۆ وای لێ هاتوو؟ جار به جار شیتتر ده‌بی.

ئەوانه ژەنگەسورەن. سوور سوور. ئالڤه‌دی سەر پشتیان و مووه‌ گرژه‌کانیان له‌ روژه ناخۆشه‌کاندا رەش رەشن.

ئیس‌تا گۆلەیه‌ك پزره‌پزره و له‌رزۆك. شاخۆكەدی بن پێیانیشی ده‌ه‌رنه‌وه. داری بن ئاوه‌كه ده‌لێنی ئاوه‌كه تێكه‌ل ده‌دات و قورپاوی ده‌كات.

ئەو ژەنگەسورەیه، تۆزێك له‌ په‌نجەدی ئه‌سپێ كوژه‌ بچووك‌تره. له‌ هه‌موو زه‌رده‌واله‌یه‌ك درنده‌تره. چه‌ند دانه‌یه‌کی ئاوا به‌ بنیاده‌مه‌وه‌ بدن، تازه‌ ناژی. زۆر وا هه‌بووه، به‌ مندالێكیانه‌وه‌ داوه‌و كوشتووینا.

ژەنگەسورەدی ئالڤه‌سور و بریسكەدار... كه‌پرێك له‌ بیستانه‌كه‌دا... پرکه‌دی شووتی له‌سەر عه‌رز خۆی راكیشاوه... شووتی و كاله‌ك به‌ پرکه‌وه... شووتیی كه‌سك و به‌له‌ك كه‌وتووته‌ سەر گلە رەشه‌كه. عه‌رزه‌كه‌ وا سوور بووه‌ته‌وه، نه‌ك ناتوانی پێی له‌سەر دانێی، ته‌نانه‌ت ناویری سه‌ری په‌نجەشی پێدا بێنی...

که پری بیستان، بن و دوروبه‌ری پره له توپکلی شووتی و کالهک و لهته شووتی و کالهکی بیتام. بن ههر که پریک ههزاران ژهنگه‌سووره‌ی لیبیه. ژهنگه‌سووره له‌سه‌ر توپکلی شووتیه‌کان نیشتون. به‌هه‌زاران ژهنگه‌سووره، که بالیان بریسکه‌ی که‌سکی پۆلایینیان لیّ ده‌بیته‌وه و وهک برووسکه نامبازی توپکله‌کان ده‌بن و هه‌لده‌فرنه‌وه. جار هه‌یه ژهنگه‌سووره‌یه‌ک درویشه‌که‌ی له توپکله شووتیه‌ی رۆده‌کا و له به‌یانیه‌وه تا ئیواری جووله‌ناکا. ئه‌وجار درویشه‌ی درده‌کیشیّ و خۆی له‌به‌ر یه‌ک ده‌کیشیته‌وه و دوور ده‌که‌ویتته‌وه و له‌ولاهه‌ ده‌نیشیتته‌وه و به‌لاقه‌کانی تاویک سه‌ر و بالی دادمه‌الیّ و ئه‌وجار له‌ پر وهک فیشه‌کیک درده‌په‌رپۆ و دوور ده‌که‌ویتته‌وه.

به‌یانیان و نیوه‌رۆیانیش دوا‌ی گه‌رمداهاتنی هه‌وا، بۆنی شووتی و شیرینییه‌کی توند هه‌لده‌ستیّ و له‌قرجه‌ی گه‌رمادا، توپکلی شووتی و شووتیی فری‌دراو ئه‌وه‌نده‌یان ژه‌نگه‌سووره و زه‌رده‌واله‌ لیّ ده‌نیشیّ، دیار نامینن.

"چی ده‌بی با‌بی."

ئهو ژه‌نگه‌ سووره‌یه‌ شیت بو‌وه. بالی وا لیک ده‌دا، چاو ناییبینی. ئهو لکه‌ی له‌سه‌ری نیشتوه، با‌دایه‌یتناوه‌ته‌وه و چیی نه‌ماوه‌ بگاته‌ ئاوه‌که. ژه‌نگه‌سووره‌ش له‌ سه‌ر ئاوه‌که، به‌بیّ ئه‌وه‌ی بتوانیّ بالی ته‌پر‌بووی ده‌رکیشیّ، نوقم ده‌بی. به‌لام گویی لیّ نیبه. زه‌وه‌که‌ی نیشانه‌ی توور‌ه‌یه‌کی بیّ برانه‌وه‌یه.

ژه‌نگه‌سووره بوّ ئه‌وه‌ی نابن تییان هه‌لکیتی. ئه‌وانه له‌ هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ری دنیا توور‌ه‌ترن. که‌ مندالّ دار له‌ کونه‌کانیان ده‌وه‌ژینن، ده‌یکه‌نه‌ قیامه‌تیک ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بی. ژه‌نگه‌سووره‌ی وروژاوا، سه‌ر له‌ دووی مندالان ده‌تین و هه‌تا پێیان‌ه‌وه نه‌ده‌ن، لییان نابنه‌وه.

ئاوی کولیو به‌ ژه‌نگه‌سووره‌ی سه‌ر توپکله شووتیه‌کان داده‌که‌ن، به‌لام ئه‌وان هه‌ر نامرن. ئه‌گه‌ر به‌ بالی سووتاویش نه‌توانن بفرن، ماوه‌یه‌ک زۆر له‌ نیو توپکله‌کاندا دین و ده‌چن.

ژه‌نگه‌سووره‌ بگه‌ر و له‌ نیوقه‌ده‌ باریکه‌که‌یه‌وه بیسپینه. ئاواش چزووه‌که‌ی خیرا ده‌ردیّنیّ به‌ دوژمنه‌که‌یه‌وه بدات. له‌ته‌که‌ی دیکه‌شی که‌ سه‌ری پێوه‌یه، وهک هه‌یج نه‌قه‌وما‌بی، وا هه‌لده‌فری و ده‌روا، وهک به‌ لاقوونه‌که‌ی بلیّ، به‌بیّ تۆش ده‌کریّ بژیم. ژه‌نگه‌سووره به‌بیّ جه‌سته‌ی، پارسه‌نگی نامیّی و گیژ ده‌بی. چاوی ئهو ژه‌نگه‌سوورانه، پر ده‌بیت له‌ خه‌میکی به‌ژانتر له‌ خه‌می ئهو بنیاده‌مانه‌ی هه‌ر دوو لاقیان له‌ده‌ست ده‌ده‌ن.

"چی ده‌بی با‌بی."

ناخ سه‌گبابی هه‌یج و پووج، بوّ تۆ فرۆکه‌ی؟ ئه‌وه چ هه‌للایه‌که‌ دروستت کردوه؟

ئاۋەكە شەپۆل دەدا... ماسى سەريان لە دووى يەك ناوہ. ئەوى لەھەمووان گەورەتر لە پېشەوہیە و ماسییە وردەكانیش بە توورەبیەوہ بەدووہوہن. بېت و بېگرن، لېبى دەقەومى. ئاۋەكە دەكۆلئى. چىبى نەماوہ بېتتە ھەلم. ژەنگەسوررەكەش لەبەر زەوز و توورپى نایبىرى... لکەدارەكە دەجوولئى. ژەنگەسوررەكە ھەلقىرى و ەك برىسكە بەرەو خوار لوور بوو و ديسان ھەستاوہ. ەك بلىسەيەكى ئاگر لە ئاۋەكەوہ بەرەو ھەواو ديسان بەرەو ئاۋەكە دېتەوہ. لە دەورى لکە دارەكەدا بازنەى ئاگرين دەكيشئى.

"چى دەبى با بېى."

ژەنگە سوررەكە بەرەو ھەموو لا دەچئى. داوى سوورى ئاگرين لە دارە بىيەكەوہ بەرەو رەگەكەى و بەرەو خاك و لە خاكەوہ بەرەو لك و پۆيەكان، كورت و دريژ دەبېتتەوہ. داوى بارىكى ئاگرين ەك داوى جالجالۆكە دەتەنېتتەوہ. پەلامار دەدا و خۆ بە دار و بەرد و ەرزىدا دەكيشئى و ئاخىرى لە جوولە دەكەوئى و پېت وايە مردووہ. بەلام تاويك دواتر دەبىنى، سووراييەكى ئاگرينى شىتتانه، رەش، كەس، زىوين و... دەكاتەوہ و دەخولتېتتەوہ.

دواى تاويك، كە ژەنگەسوررەكە ديار نەمابوو، دووى دىكەى لە گەل خۆيدا ھىنا. ئىستا سئ دانە، ەك سئ بلىسەى سوور بە برىسكەبرىسك بەدەورى يەكترىدا دەسوورپن و وزە وزەكەيان ھەموو دەنگەكانى دىكەى كپ كردووہ. ژەنگەسوررە بە كيشانى ئالڤە و بازنەى گەورە و بچوك دېن و دەچن.

ماوہيەك ھەر وزەوزيان بېسترا و ئىتر لە چا و ون بوون.

ئىستا لە كەف و كۆل كەوتوون و وردەورده دېن و دەنېشئەوہ و ھەلدەستئەوہ.

دوو ژەنگەسوررەكە لە ئاسمانئى بوونە يەك. تاويك جووت بوون و ەك ھەلواسرايېن مانەوہ. بال و لاق و جەستەيان نەدەجوولان. ئەوجار لەسەر خۆ نېشئەوہ و لېك جوئى بوونەوہ. تاويك بە دەورى يەكترىدا ھاتن و بۆنيان بە يەكەوہ كرد. ژەنگەسوررەى سېھەم لە داخان ھەر جارەى پەلامارى يەكتىكەيانى دەدا... تېك ئالان و ئەوجار ھەردوو كيان ھەلقىرين و بەرەو سەر ھەلكشان و لە شىنابى ئاسمانيدا بوونە دوو خالى برىقەدار ەك سەرى دەرزى. دواى ئەوہ لەچاوان ون بوون. ژەنگەسوررەى سېھەم بە وزەوزوہ ھەر وا بەسەر ئەو لکە بىيەى بەسەر ئاۋەكەدا كشابوو، دەھات و دەچوو. دئى و وا بۆن بە لکەدارەكەوہ دەكا دەلئى دەيەوئى بنېشئەوہ و رېك لەو كاتەدا ھەلدەكشئەوہ و بەرەوسەر و ھەروا ھەلدەكشئى و دېتەوہخوار.

"چ دەبى با بېى."

ژەنگەسورە که ئاخرییه کهی دیتەوه و لەسەر چلۆوکی لکی دارەکه، لە کوێ بوو، لەوێ دەنیشیتەوه. وزەوزی بالێ دادەمرکیتەوه. وردە وردە دەکری بالێ ببینی... لە بالەفرکی کەوت. بالێ لە پیشدا رەق راوەستان و ئەوجار لەبەر یەک کشانەوه و شۆر بوونەوه. ژەنگەسورە ی شەکەت، وەنەوزی دەدا.

با، وەک بێشکە لکی دارەکه رادەژینێ. هەوا هیشتا زۆر گەرم نەبوو. ژەنگەسورە که خاوە بوو تەوه. هەموو گیانی نوقمی چێژی خاوبوونەوه و هێمنی. بایەکی گەرم، هەلیکرد و گەلا و گیای راژاند. تاویک دواتر توندی کرد. ئەو لکە ی ژەنگەسورە کهی لەسەر هەلنیشتبوو، بەرەو باکوور چەمییەوه و تیژ گەرایەوه جیی خۆی. گەرمە بایە که جار بە جار بەتەوژمتر دەبی و لکەکەش خیراتر رادەژی. ژەنگەسورە که لە نەکاو ریک بەرەو ئاسمان هەلقری و لەو سەرە، دەستی کرد بە خولانەوه. چەندی پتر دەخولاو، ئالقه سورە که گەورتر و سووراییه کهی جوانتر و توختر دەردەکەوت. ئەو خولانەویە هەر بەردەوام بوو، تا کۆمەلێک بالندە بە قاقوێژ پەیدا بوون. که بالندەکان زۆر دوور بەسەر سەریدا تێدەپەڕین، وەک مەرمەریکی شوشە لەگەڵ ئەو چلەدارە ی لەسەری هەلنیشتبوو، چوو نێو ئاوه که. چلە که گەرایەوه جیی خۆی و ژەنگەسورە که بەسەر ئاوه کهوه مایەوه و لەو کاتەدا گێژەنێکی بەسەردا هات و خولانیدیەوه.

"بەخولانەوه و خولانەوه، بەخولانەوه و خولانەوه..."

لە گێژاوه که هاتە دەری و لە حالێکدا بلقاوهکانی بەجی دەهیشت، لەوێ دوور کەوتەوه. سیبەرە کهی پێنج شەش هیندە ی خۆی دەبوو و کەوتبوو تەختی ئاوه کهوه. ژەنگەسورە، بالێ تەربوون، بۆیە پەلەقاژە ی بوو چۆن خۆی نەجات بەدا. وزەوزی بوو. ئاوه که ی لیک دەدا و دەخولاییه و بەهیچ جۆری نەیدەتوانی بالە تەپ و قورسەکانی لە ئاوه که دەریینی و هەلقری. ژەنگەسورە، ماوەیەکی زۆر، هەتا بن پرده که هەر هەوڵی دا. دیار بوو تینی لی براوه، لەسەر ئاوه که کەوت. که دەکەوتە گێژەنە بچووکەکانەوه، دەخولاییهوه. لە سەر تەنیشتی راستە ی کەوتبوو و بالێکی کەوتبوو بن ئاوه و بالێ چەپە ی وەک دوخی شمشیر رەق راوەستابوو، بەسەر ئاوه کهوه... سیبەرە که ی جاری گەورە دەبۆوه و جاری بچووک. ئاخرییه که ی لە جوولە کەوت و خۆی دا بەدەست لوزەوی ئاوه کهوه و رۆیشت. بە چەرخ و خول، بە چەرخ و خول...

چارچی ئەو مائە سى ژوورەي، سەربانەكەي سوالەتي سوور و ديوي دەرەوہي سپيہ، بە دەستی خۆي دروست کرد. ئەو دەمەي دراوي درشتي دەژمارد بۆ کړيني ئەو باخچەيەي لە پاش ھەرمەنيہەکان بەجی مابوو، ھەشت سپي چناري بەرز و يازدە ھەنار و نو ھەنجير و بەھيہەك و بيست و چوار پيرەزەيتووني تيدابوو.

چارچی رەزەکانی لە دەوری سپي چنارەکان ئالاند. ئەو کەپر و ھيچکەي لە دەرگای ھوشەوہ تا بەر دەرگای ژوورئ ھەلبەستراوو، خۆي ھەلبەست. ھەر خۆيشي بيري ئاوہکەشي لە نيوہراستی باخچەكە و لە بن گەورەترين دارەھنار، ھەلکەند، بەبجی ئەوہي رەگي دارەكە زياني پي بگا. کەپرئکيشي لەسەر ھەلبەست. ھاوينان ئەو دەمەي چرقي گەرمایە، بن ئەو کەپرەي لە دەرگای ھوشەوہ تا بەر دەرگای ژوورئ ھەلبەستراوہ، فينك فينكە. سەر بيرە نساړ و فينكەكەي، بۆني سوورەگوڵ و رەيمان و گوئي مەخمەري لي دي. چارچی نەماوہ بۆگوڵ. لە سەر بيرەكەيەوہ كە تيشكي خۆر نايگري، تا دەرکي ژوورئ، ساڵ دوازدەي مانگي، دارەگوئي عوسمانی، گوئي رەنگاورەنگ دەگرن و چارچی بەھار و ھاوينان، مانگي لانیکەم جارئک ژن و مندالەكەي لە دەوری خۆي خپ دەکاتەوہ و سفرە رادەخا و لە خۆشيبان دەست دەداتە سازەكەي و کام گۆرانی خۆشە ئەويان دەچري و سەرخۆش دەبي. پاييزان لەو رەزانەي بە سپي چنار و ھيچکەکان ھەلگەراون، ھيشوو تريي زەرد زەرد و گەورە شوړ دەبنەوہ وەختە ھيچکەکان بشکينن. پرتەقالی دیکەي لە جوړی ھەرەباشی پرتەقال لی زيادکردبوو. نارنج و ليمۆ و چەند دارزەيتووني دیکەشي چەقاندبوو. پاش بەربووني لە زيندانئ، سي نەمامي زەيتووني دیکەشي ناشت. کي چووزانی بيري لەچي کردووتەوہ و بۆچي ناشتون. دارزەيتوون درەنگ بەر دەگري. چما چارچی نەيدەزانی؟ دەيزانی. ليم سوورە دەيزانی.

دوای هر لافاویك، لیره و لهوی كاشی كۆ ده كرده وه. ئهو كاشییانهی هیئا و تهختی ریرهوی بن كه پره كهی، كه سهد و بیست شهقاویك دریزایی بوو، پی فهرش كرد. تهختی كه پره كه پیشانگایه کی رهنگ و نهخش و نیگار بوو. وینهی شیر و ئاسك و كهو و خورما و تاووس له سهر عهرزه كه بلاو ببوونه وه و ئهو ناژه لانه وهك زیندوو بن، له حهوشه كه وه دهچوونه نیو مائی و سهر بیره كه. روخساری خه مین و چاری خه فته تباری پیایکی گه پارهوی پالتۆ سوور و رهنگ بزپكاو، كه له بن دار خورمایه کی بهرز دانیشته بوو، كزه له جهرگی جارچی دینا. رهنگدانه وهی ئهو بیر كرده وانهی لییان دلنیا ببووه وه، له روخساریدا دیار بوو. جارچی كه خه فته تیکی ده بوو، ده هات و له بنه وه سهیریکی ئهو كابرایه ی ده كرد، كه "با" پالتۆ ئه رخنه وانیه كهی فوو دابوو. بوخۆشی نهیده زانی بوچی سهیری ئهو وینهیه دهكات، بهلام ئهو وینهیه هه ندی شتی تیدا بوو. حاله تیکی هه بوو، ده تگوت دهیه وی ههستی و بلی: "دوینی لیره وه رهبووم، ئیتر به سه." و بروات. روخساری وینه كه خه فته تبار بوو.

دهیانگوت ئهو وینه نه زۆر كۆنن. جارچییش كه دوای ههر بارانی ئهو كاشی و موزاییكانه ی لیره و لهوی هه لده كند و ده هیئانه وه مائی، ههر نهیده زانی ئی چی سه رده مانیكن. له پیشدا ئهو پالتۆ له به ره ی دیتبوو. روخساره خه فته تباره كه ی كه وتبووه به ر دلی و هیئا بوویه وه و له سهر عهرده كه ی دانابوو. وینه كانی دیکه ش له ساله كانی دواتردا و ورده ورده و دوای بارانه كان كۆی كردبوونه وه. روژیک، كه سه روکی مه زن هات و چهند سه عاتان لهو كاشییانه ورد بووه كه عهرزه كه ی پی فهرش كردبوون، جا ئه و جار، بۆی ده ركه وت ئه وانه چهنده به رخن. زۆر شت سه باره ت به و كاشییانه فیتر بوو و ده یزانی. سه رده مه كه یان و جوژه كه یان و شیوه یانی لیک ده كرده وه و حه زی لی بوایه ناوی ئهو كه سه شی دینا كه دروستی كردبوون.

جارچی خه فته سالانه بوو كه به ته مبووره یه کی بچووكه وه، له گوندیکی خوارووی ئاناوهرزاوه هات. له ماوه ی یهك دوو هه وتوودا، به سازه كه ی و قسه كانی، ناویانگی له شارۆچكه دا دهنگی دایه وه. له میژ سال بوو، جا له بهر ههر شتیك بی، هیچ چه رچی و گۆرانیبیژ و ژهنیاریك رییان نه كه وتبووه ئهو شارۆچكه یه. هاتنی جارچی لهو كاتدا، هه م بۆ خۆی باش بوو و هه میش بۆ شارۆچكه كه. جارچی بیكار بوو و مال و مندالیش به گۆرانینگوتن به رپوه نه ده چوون. خۆ پاره شی له كه س وه رنه ده گرت بۆ گۆرانینگوتنی. جا به ریکه وت، ههر له و روژانه شدا بوو كه جارچییه كه ی شارۆچكه مردبوو و كه س نه بوو له جیی دانین. ئه وانه ی

که‌یغیان به ساز و دهنگی ئەو کابرایه هاتبوو، ئەویان له جیی جارچییه که دانا. چەند سال دواتر، به نرخیکی زۆر کم، باخچه‌که‌ی له قاله‌کوردە کرپییه‌وه. ماله‌که‌شی شەش سال دواتر له نیوه‌ندی باخچه‌که‌دا دروست کرد، بیری هه‌لکه‌ند و رەز و سپی چنار و که‌پر و هیچک... و

که بابی مرد، چوارده سالانه بوو. سالتیک دواتر دایکیشی مرد. بابی براییه‌کی سی ژنه‌ی هه‌بوو. جارچی بلتی و نه‌لیی هانای بو برد. زه‌وی و زاری مامی و براه‌کی زۆر و به‌ریتزه‌و بوون. مامی دوا‌ی ئەوه‌ی زه‌وییه‌کانی جارچییه‌که‌ی خسته‌سه‌ر زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆی، بوو به‌یه‌کین له هه‌ره‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ده‌شتی. مامی و ژنه‌کانی و منداله‌کانیان، به‌لایه‌که‌ نه‌ما به‌سه‌ر ئەو جارچییه‌ی نه‌هینن. ناخرییه‌که‌ی گه‌یشه‌ ئیسقانی و سازه‌که‌ی هه‌لگرت و هاته‌ شارۆچکه‌.

جارچی دوا‌ی ئەوه‌ی مالتی دروست کرد و بوو به‌خاوه‌نی ژن و مندال، بو‌ ئەستاندنه‌وه‌ی مال و ملکه‌کانی سی‌جاران چوه‌ لای مامی و دوو جاریش لیبی راسپارد. هه‌موو جارێ مامه‌که‌ی، چاوی لای سوور ده‌کرده‌وه‌ و ده‌یگوت: "ئه‌ها، یانی ئەتۆ ملک و مالت لای منه، وایه‌؟" جا سه‌ری با ده‌دا و نیوچاوانی تیک دنا و له‌سه‌ری ده‌رۆیشت: "ئای ی ی، ئای ی ی، ئای له‌وه، ئەتۆ لای من ملک و مالت هه‌بووه‌ و من نه‌مزانیوه‌... سه‌یره، سه‌یره، شتی وا چۆن ده‌بی..."

هه‌ر ئەو وه‌لامه‌شی به‌راسپێرده‌کانی جارچی دابۆوه. جارچی داماویش هه‌ر تووک و نه‌فره‌تی لای ده‌کرد: "که‌خودا لیبی هه‌لنه‌گرێ. خودا عه‌زایی زیاتر بکا. یاخوا خیر و خۆشی له‌خۆی نه‌بینی. یاخوا لیبی نه‌خوا..."

که‌که‌وته‌ به‌ندیخانه‌شه‌وه، مامی هه‌ر لیبی نه‌پرسی.

جارچی که‌له‌ به‌ندیخانه‌هاته‌ ده‌ری، یه‌که‌م کاری ئەوه‌ بوو، چوه‌ بازاری و جلوه‌رگ و پیلاوی بو‌ ژن و منداله‌که‌ی کری. رووکاری ده‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌ی نوێ کرده‌وه‌ و سی‌داری زه‌یتوونی دیکه‌ی له‌باخچه‌که‌یدا ناشت. دوا‌ی ئەو کارانه‌ ده‌مانچه‌که‌ی له‌قه‌دی دا و راسته‌و‌پێ چوه‌ لای مامی. مامی به‌روویه‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌پیرییه‌وه‌ چوو. له‌بنه‌وه‌ش لیبی ده‌ترسا. له‌هه‌لسوکه‌وت و ده‌موچاوییه‌وه‌ دیار بوو درۆیان ده‌کا. چرچ و لۆچی پیره‌یه‌که‌ی به‌ده‌موچاوییه‌وه‌ قوولتر و درییتر بوونه‌وه. جار نه‌جاریک شه‌پۆلی موچرکه‌یه‌که‌ ده‌موچاوی پێ تیک دنا و ده‌یله‌رزاند. ده‌ستی ده‌له‌رزین. له‌سه‌ر سفره‌که‌ به‌ره‌و‌رووی یه‌کتری دانیشتن. مامه‌ی، چاویک کردبووه‌ چوار چاو و سه‌یری جارچی ده‌کرد. جارچی گه‌وره‌تر ببوو و کوورییه‌که‌ی پشتی نه‌ما‌بوو و بریسه‌که‌یه‌کی توند و چزوودار له‌بری سه‌رکزی و پارانه‌وه‌ له‌چاوه‌کانی گه‌رابوو.

قسەى دەکرد. پێدەكەنى و سوعبەتى دەکرد. لە ماڵ و منداڵ و ژن و حال و ئەحوالى دەپرسى، بەلام بۆ ساتىكيش چييه چاوى لە دەمانجەكەى هەلنەدەگرت كە دەسكەكەى ديار بوو.

جارچى لە پىر خۆى قست كردهوه و روخسارى گۆرا و چاوى زەق بوونهوه و ئاگرىيان پێژاند و گوتى: "هاتووم هەقى خۆمت لى بستينەمەوه مامە."

لەبزيكى تيژ و گورچوپرى هەبوو. وەك مووسى دەلاك.

"هەر ئىستاشم دەوى. چيى پارەم لات بوو، دەمدەيهوه و زهوى و زارەكەشم، بەبى ئەوهى بچينه دادگا و شتى وا، لە بەشى خۆت جوئ دەكهوى و خيرا دەمدەيهوه."

مامەى، زۆر دەرگاى بە قوون كردهوه و لە گەل زۆر كەسان ملەى كردهبوو و هەلسوكهوتى جۆراوجۆرى گەلئ ديتبوون. هەربۆيه دەمۆدەست دووقرانييهكەى كەوت و لە جارچى تىگەيشت.

"كوپم، كوپە شيرنەكەم، هەر ئىستا؟"

"ئىستا."

"دەكاتە چەند؟ چەندت پارە دەوى؟"

جارچى، ئەوهى دەبويست گوتى و قسەى نەکرد. مامى هەستا و بە نيو ژورەكاندا گەرا و لە گەل كوپ و ژنەكانى قسەى كرد و دواى ماوهيهك بە شهكەتى و بيهيژى هاتەوه.

"هەستە با پىكەوه بچينه شارۆچكە و لەوى پارەكەتت بدەمەوه."

هەستان و لە پليكانەكان چوونە خواری. ماڵ و منداڵى مامە، وەك بوونەوهريكى سەير و سەمەرە سەيرى جارچييان دەکرد.

هەموو خەلكى شارۆچكە دلپان بەوه خۆش بوو كە جارچى توانيبوى پارە و زهوى و زارەكەى لە مامى وەرگرێتەوه. هەمووان دەيانگوت: "هەمووان لە پياوى زيندانچيشتوو و پياوكوژ دەترسن. جارچى ئيتەر جارچييهكەى جازان نيبه. ئەو داماهى ملەى بەلارهوه دەنا و كارى بە كارى كەس نەبوو... ئەو هەر ئەو شىتەيه وا پالەوانىكى وەك ئاسنگەرى لە سەر هيچ و خۆرايى كوشت. مامەى، هەرچى هەيبوو دەبوويه و لە ترسان متهقى نەهات."

جارچى لە خۆشيان، ئيتەر وەك باى شەمال بە شارۆچكەدا دەگەرا و سەرى بە هەموو شويتنيكدا دەکرد. دەچووە كارگە دارتاشييهكەى دەم ناوەكە و لەويوه دەچووە ناشى و لە شاشەكەوه بۆ دووكانى زين و جەواڵ دروو... و گوتى لە قسە و جنيوه خەستەكانى "زين" سازهكە هەلنەخست كە بە ترۆمبيل و ناغا تازه پىنگەيشتووەكان و خەلكى بى ئەمەگى

دهدا. وهستا حه مەى عاره بانەچى، سەربردهى بى برانه وهه نيشتيمانيى بۆ ده گپراوه و باسى پارتيزانه كان به لكان و ياخييه كانى تۆرووس و كۆچه ريتى بۆ ده كرد و گوئى له بیره وه ريبه كانى به ندىخانهى ئه وئيش راده گرته وه.

چارچى دواى ئه وهى له به ندىخانه هاتبووه ده رى، بۆ تاويك نەسرە وتبوو. كارى كردبوو و زه ممتى كيشابوو و تير به دلئى خۆى گه رابوو و خۆرادبووى و ته موورهى لى دابوو و نه راندبووى و سه ردانى دۆست و براده رانى كردبوو و دلخوشى پير و په ككه وته و نه خۆش و نه قوستانانى دابۆوه و له و ماوه يه شدا سى جار ان سه رى له مسته فا به گى ئاق يۆلى و جار كيش سه رى له ده رويش به گ دابوو. زۆرى به زه يى به شپرزه يى مسته فا به گدا هاتبووه، كه وه ك مؤمياكراو زه رد هه لگه رابوو و له جىوباندا كه وتبوو و به ديتنى قه لافه تى سه ركه وتوانه و شاد و گه شى ده رويش به گيش زۆر خۆشحال ببوو.

له و رۆژانهى كۆتاييدا، بى خه م و خه يان و بى ترس، به بازارپيدا ده سوپراوه. له شارۆچكه كه دا، تريت كه ندا، دهنگى ده دا يه وه و ده بانزانى. بۆ وئنه، يه كه م جار بوو، ئه و له شاريدا چارى يوسف كه وت. هه ر ئه و بوو زانىى يوسف حاجيه شپته هه لده نى. هه ر ئه وئيش تىگه يشتبوو ماهير به گ مات و شله ژاو و په شيوه. شه ش ورده تيريشى به سه ر ده رزيله ي بۆينباخه كه ي مامۆستا رۆسته م به گه وه ده يتبوو. كه س ئه و شه ش تيره ي نه ده دى. چارچى به ر له وهى بچپته به ندىخانه ش ئاوا ورد و موونه نگيو بوو. بالنده كانيش له نيو چل و لك و پۆى ئه و سپى چنارانه دا كه ميوره كانيان تى هالا بوو، هيلانه يان كردبوو. ئه وانه شى تازه ديتبوو. چه ند ورده خاليكيش به بناگوئى ژنه كه يه وه بوون، به لام تا ئيستا نه يديتبوون.

ته پلى سه رى سه رۆكى مه زن رووتابۆوه. له پشته سه ريبه وه شوئينيكى قوولئى تىگه وتبوو. كه س به وهى نه زانيبوو.

په پووله و ژه نكه سووره ي سه ر كۆما خۆله كان ئه وه نده نزم ده فرين، ده تگوت بۆن ده كه ن. "زين" سازه كه، به بى ئه وهى بيدركينى، نه خشه يه كى بۆ ئاغا و به گه كان ده كيشا. به ر له وهى ئه و نه خشه يه له ميتشكى زين سازدا خۆ بگرئ، به زه ينى چارچيدا هاتبوو.

جار هه بوو وا ريده كه وت، به ر له تاوه لاتى له مالى وده در ده كه وت و له پرده كه ده په ريبه وه و به دم رووباره كه دا به ره و ژور هه لده كشا و سه رى لووزه ي ئاوه كه و ماسى و كيسه ل و قرژالى نيو ئاوه كه ي ده كرد. ره گى كه رنه خۆره به نيو ئاوه كه دا بلاو ده بۆوه. گوئه كانيان په مەيى په مەيى مه يله وسور و سپى. ده يانگوت، ژه نكه سووره له سه ر گوئى كه رنه خۆره

نانیشی و میروو لییان نریک ناکه ویتتهوه. میروو و ژهنگه سورهی دهدی و لییان ورد ده بۆوه. ئاو به هزار و یهك شیوه ریچکهی خۆیان گرتبووه بهر و تاریکایی به جۆریکی دیکه داده گه پرا. ئەو شویینه، شوینیك بوو که له ویدا شهو و رۆژ دهگه یشتنه وه یهك. ههژتینه... ئەو هیله هه رۆژه و رهنگیک دهگری. جارچی لهو رۆژانه دا سهری له دنیا و رهنگا و رهنگیه که می سوو ما بوو.

هه وتوهك، هه موو رۆژی به گرده کهی ته نیشته شارۆچکه هه لگه پرا. هه لاله و گیاچه که و دهوه نی مؤرتکه و تووتپک له بهر گول دیار نه بوون. شنه بایهك، شه پۆل شه پۆل بۆن و بهرامه ی دلبروینی له گه ل خۆی دینا. له خواره وه، چوکووراوا به رایه لای ریگا کانیه وه به ناقچاسازه مه یله و تاریکه که که یه وه وه به گوندی دوو که لای و قه لای ئانا وهرزا و رووباره هه لئاوییه کانیه وه، که به بریسکه بریسکیکی سهیر و سه مه ره وهك بلایی له سه ره ده شته که وه له دلئی ئاسمانه وه سه رچاوه ده گرن، به ریوهن. ریز ریز سپی چناره به رزه کانی، چنار و گرد و شیو و دۆله کانی، له ولاتیکی خه یالئی ده چی.

جارچییش له گو شه یهك لیی که وتوه و له نیو بۆنی خاك و هه تاو و گول و بۆنی دار و چر و جانه وهردا خۆی له بهر تاوه که هه ل خستوه. تام چیژی خاك و ئاو و دار و ته ستیر و ئەو شنه با عه تراویانه ی هه لده مشت که له چیا کانه وه ده هاتن.

جووله یه کی به حاسته می میش و مه گز و قالدۆنچه و میرووله و ئەو زه رده واله و ژهنگه سوره و میشه نگوینانه ی خۆیان به نیو گوله کاند ده کرد، نه ده بوارد.

میرووله حه جه مانه یه کی سوو، سهری هه لئاوه و لاقه دریتز و باریکه کانی هه ره ده لیی فه نه رن، ریک له نیوه ندی بازاره که وه به سه ره به رده چنه که لینک و لووسکراوه که دا ده ریشت. میرووله که خیرا ده ریشت و جار نه جار یکیش ئاو ریکی ده داوه و لهو کاته دا راده وه ستا. جارچی به دوا ی ئەو میرووله یه وه بوو که به تاقی ته نی ته مسه ره وه سهری بازار ی ده کرد. میرووله، که گه یشته ده م چاوی بن چناره که، تاویک راوه ستا و تیر ون بوو.

.... چیا ی دولدو لیش جار ی ته ر خه وانیهی ده نواند و جار ی مسی. به یانیا ن، ده موساتی تاو که وتنان، به خۆی و لووتکه تیژ و بۆره رهنگه ریوه که یه وه، وهك هه ریکی به ئاسمانه وه نووساب ی و شه و بهری دیار بی، وهك شه پۆلیک له پشت قه تاری چیا پتر بزراوه کانه وه، تار و دوو که ل ئاسا، له گه ل ئاسمان تی که ل ده بوو و نه رم نه رم ده رده که وت.

به غاردا ن به ره و ناشه که چوو. تاو جار به جار کزتر ده بوو. به خته وه ری و که فوکول و شادییه که له رو خساریدا شه پۆلی ده دا. ئەو ئاوه ی به هاشوهوش ده ریژه سه ره په ری چه خه کان

و بلاو دهبوو، كه فكردوو و دامركاو دهاتهوه دهري. نمه بارانتيك دايكردبوو و بوئن و بهرامهي پنگه كاني تتيكه لا به بوئي خاك و تارد ده كرد.

به دردوونگييه وه له بهردهرگاي ناشه كه راوهستا. باي باران، كه جاري گهرم و جاري فينك، جاري نهرم و جاري توند بوو، به بوئي خاكه وه له باكوروه وه هليكردبوو...
ناشه كان، ديتي تهوه خووساوه و له بهر دهرگا راوهستاوه. به بي تهوهي تاقه قسه يهك بكا، پيلي گرت و كي شايه ژوره وه و گوتي: "تهر بووي."

تهوه هيچي نه گوت. شه پؤل و شه كه تيب شادييهك له روخساريدا. تاويك دواتر به سرتيهيك گوتي: "تهوه دهنگه دهنگه كپ بكه."
ناشه وان ده موده ست ناشه كه ي راگرت.

"ئاگره كه ت كردوه ته وه؟ كوليچه كانت خستوه ته سه ره پهنگران؟"

"هه موو شتيك ناماده يه..."

ته مهوره كه ي به سينگييه وه نووساند و تيب هه لكرد. چريكه يهك كه جار به جار پتر هه لده كشا و به دهنگيكي بيوتيه، گورانييه كي چري كه س نه بيستبوو.
بالنده و دار و گول و مهرگ و چاره نووس و گيانله بهر و ناوي چه م و رووبار و خاكي به ريژه و هور و تاسمان و هه لسوكه وتي تينسان بهرام بهر تينسان و خراپهي له خوږايي له م دنياي فانبييه دا، عه شق و نه قل و هه تا و گهرما و عه تر و زولم، هه مووي كردنه گوراني. چاكه و براييه تي و دوستايه تيب خستبووه گورانييه وه وه و واي ده گوت، ده تگوت هه موو تاوات و تاره زروي وه دي هاتوون. پر دهبوو له بهخته وه ري و روخساري له بهر تيشكه كزه كه ي چرانه وتييه كه، له خو شيبان گه ش ده بووه.

ته وانه ي جارچيبان له كاتي نو قمبروني له به حري ساز و گورانيدا ديتبايه، بلبي و نه لبي له دلي خزياندا ده يانگوت: "تهوه جارچيبه چهنده جوانچاك و له بهر دلان و چاو جوان بووه." ته وه هيچ بيانوويه كيشيبان نه بوو تاوا بير بكه نه وه.

ناشه وانه ردين سپي و دنيا ديه كه ش، تا تيبستا تهوه دهنگه و تهوه گورانييه يه له هيچ كه س و ته نانه ت له جارچيبه كه ش نه بيستبوو. ته وه نه ينييه كي تيدا بوو. به لام تهوه نه ينييه چ بوو؟

یوسف ورده ورده له خه ویکي قورس به خه بهر دههات و وه خو دههاته وه و هه وئی ددها هه ندی شت، کومه لیک رووداو بینیتته وه بیر خوی. چیی هه وئی ددها نهیده توانی نه و شته پهرش و بلاوانه ی له میشکیدا مابونه وه بخته وه سه ریه ک. نهیده توانی نه وه ی له و ماوه یه دا له م شاره به سه ری هاتبوو، لیک بداته وه و لیبی تی بگا، هه ر بویه سپر ده بوو و سه ری لی ده شیوا و وه ک سه ری پیوه نه بی، بیه یوا یانه جینگلی ددها.

له سه ر موبلی نه و سه ری دیوه خانه گه وره که کرووشمی کردبوو و چاری برپیوه زنجیره چیاکانی به رامبه ری و میشکی خوی هه لده گوشتی و له شتیک ده گه را، به لام بوی جیبه جی نه ده بوو. سه ری هه ندی شوینی دابوو و تووشی گولمه زان بوو، به لام کوی؟ چی؟

جار نه جاری ته زووی شادی، به خته وه ری یان له خو بایبونیك له دلئ ده گه را و دیسان داده مرکایه وه. له میژ بوو، هه سستی به خته وه ری ناوا له ناخیدا نه دره وشا بووه. بیری ده کرده وه و له تاریکایه کی بی سنوردا نوqm ده بوو هیچ شتیکی له بهر چاری نه ده ما. هه ر له زنجیره چیاکانی رووبه پروویه بگره نه و سپی چنارانه ی وه ک په رده بهر په نجه ره که یان ته نیبوو و نه و داره زه یتوونانه ی قه دپالی گرده که ی نه و به ریان رازاند بووه و سه یوانه به رزه کانی گه ره ک و بیبه ره سووره هه لواسراوه کانی بن سه یوانه کان و نه و پیره گویدریتزانه ی گو ییان شوړ کردبووه و له گوړه پانه که ی لای چه په وه ده له وه رین، چناره که ی ته نیشت ناشی که سه ری له ناسمانی ده سوی، جار له گه ل جار پتر له بهر چاری بزر ده بوون و شادیبه که تاویک له رووناکي و به خته وه ری دا نوqmی ده کرد و ده موده ست لیبی دوور ده که وته وه. باشه بۆ؟ نه و خو شیبیه تیژتیپه ره له کوپوه دههات؟ بی و نه بی هویه کی هه بوو... مه حاله له خو راوه بی. جا چونکه نهیده توانی هویه کی بۆ بدزیتته وه، هیوای ده برا و سه ری لی ده شیوا. له نیوان تاریکی و بیه یوایی و تیش و ژاندا

پهله قازهی بوو و بهیّ شهوی بزانیّ چ دهکا، له پر شهو هیوایی که فوکولی دهخسته ناخ و دلّیهوه، شهو شتهی له شادی دهچوو، بلّسهی ددها.

به ره بهری عه سړی، که شهو شتهی دۆزییهوه و به شوینییهوه بوو، چیی نه مابوو له خو شیبیان شیت بی. چیاکانی رو به پرووی دیت، جوان بوون. گولعوزار و دایکی و ناغاکه ی له شهسته مبول هاتهوه بیر. هم مووان باش و خوشه ویست و له بهردلان بوون. دنیا بهو داره چر و توکمه و شهستوره کانییهوه و به سپی چناری گه لا زیوینییهوه و به رو باره که یهوه که وهک لافاویکی تیشک به سهر به سهر چهوه سپییه کانداه خوشی و به گویدریتزه له پر و بنیسه کانی و به کرمه کانییهوه جوان بوو. وهسانی ناسنگر و عهلی شهفنیی عهریزه نووس، پیای چاک و دۆست و دلّخوشکر بوون.

بهو که فوکول و ههستهوه که شتیکی لی بز ده بی و بیت و درهنگ بگاتی شهو شته لهوی هه لده گرن، نوقمی خوشی و شادی و بهخته وه رییه کی له راده دهره، به هه له داوان به رهو بازاری رویشته. که گه شته نیو دووکانی، دهموچاوی سوور هه لگه رابوون و چاوه کانی له خو شیبیان بریسه کانیان دههات. سهیریکی هه موو دووکانه که ی کرد.

دووکاندار که له دوروهو دیتبووی چوته نیو دووکانه که یهوه، به هه ناسه برکیّ خوی گه یاندی و گوتی: "فهرموو کاکه... چیت ده ویست؟"

یوسف چه ند هه نگاویک به نیو دووکانه که دا گه را و ناخرییه که ی گوتی: "لهو جلویه رگانه ی مندالام ده ویست... یه کی سی سالان و شهو یتر پینج سالان و یه کی کیشیان شهش سالان... هه رسی کیشیان بۆ کوون. پارچه قوماشیکیش لهو که سهکه..."

که سهیری قوماشه که ی ده کرد، له نیوقده بۆ خوارهوهی قه لهو و لیوه کانی گوشتن و دهموچاویکی دلرفین و چاوه پر له شه هوه ته کانی دههاته وه بهرچاوی و سهری له گیتزه وه دههات... ناخ، شه گهر شهو بوونه وه ره هیی شهو نه ده بوو... نه یده ویست بیی لی بکاته وه. به لام نه شهیده توانی شهو خه یاله له زهینی دهر بهاوی. میردی شهو ژنه، باوکی شهو مندالانه... حه یف نییه شهو ژنه جوانه، ژنی شهو سه یه بی؟"

به شی سی کراسی ژنانه ی له قوماشه که سهکه که کری و یه کی ده ستیک جلویه رگیشی به کلاوه وه بۆ منداله کان کری. به بوخچه یه کی گه وره وه، چوهو دووکانی (عومه ره که چه ل) بۆ که لویه لی یاری مندالان. دووکانه که پر بوو له که لویه لی یاری مندالانه، هه ر یه که ی له ره نگیک. جه یجون بهگ کامیونیک گه وره ی هه بوو. دهر ویش بهگ له شهسته مبوله وه بوی

هینابوو. جه یحیون ئەو کامیۆنە ی زۆر خۆش دەویست و نەیدەهیشت کەس دەستی بۆ بەری. وەختابوو سۆی بێتەو بە یاریکردن بەو کامیۆنە، بەلام جە یحیون بۆ تاقە جار بکیش چیبە نەیدابوو. چەند سالان دواتر ئەو کامیۆنە ی بە کۆنی لە بن مۆیلی ژووری میوانە کە دۆزیبۆو، بەلام تازە سوودی چیبە؟ ئیتر کار لە کارێ ترازابوو و یوسف گەرە بوو و لە تەمەنی ئەو دا نەمابوو یاری بە کامیۆنە بکا. بەو حالەشەو ماوەیە کە هەر خۆی پێوە خافلان دبوو و تێر بە دلێ خۆی گەمە ی پێ کردبوو و ئەو جار بۆ ئەو ی کەس نەیبینی، وە ک بلیتی دیسان بچیتەو دەستە ی و گەمە ی پێ بکاتەو، بەسپایی خستبوو یەو بن مۆیلە کە و پە لاسی کیشی بەسەردا دابوو.

لە کامیۆنیکی ناوا گەرا. کامیۆنیکی وا گەرە ی نەدۆزیبەو، بەلام ئەوانە ی دۆزینی شیبەو، بچوو ک نەبوون. یە کی سوور و یە کی کەسکی هە لێژارد. دوا ی ئەو سێ تۆپیش سەرخیان راکیشا. لە تەیارە و قەتار و سەتل و دەمانچە و تەفەنگ و عارەبانە و کەشتی و چیبی دەست کەوت، سێ دانە ی لێ جوی کردنەو و هەمووان خستە نیو توورە کە لایلۆنە کەو. دوا ی ئەو ی پارە ی دا، هە لێگرتن و چوو دووکانی شیرینی فرۆشە کە. شیرینی و چوکلیت لە هەموو جۆرێک... بارە کە ی ئەو نەندە قورس بوو، هەتا گەیشتەو بەردەرگای مائی، لە ئارەقە دا خووسا.

ئۆقرە ی نەبوو. کە ی شەو دا بی؟ شەو ی لە تاریکیدا کە ئەوانە یان لە بەر دەرگا دەدۆزیبەو، لە پێشدا سەریان سوور دەما و دوا ی ئەو گومانیان بۆ چەند کەسیک دەچوو و لەوانەش بوو لەسەر ناویک هە لۆستە یە کەن و بلین، خۆیە تی. جگە لەو دەبی کی بی؟" یوسفیان هەر بە میشکیشدا نەدەهات. شتەکانی لە بەر دەرگا دادەنا. وا باشتر بوو لە پەنجەرەو بیانخاتە ژووری؟ ئەگەر لە پەنجەرەو فرپێ دابانە ژوورەو، لەوانە بوو بگری و ئەگەر لە دەرەوشی دانابایەن، لەوانە بوو یە کیکی بی و بیانبا. ئاخری ساغ بۆو لەسەر ئەو ی لە پەنجەرەو بیانخاتە ژووری. ئەوان، زۆرە ی جارن عەسرانە لە مالهە نەبوون و پەنجەرە کەشیان خۆ هەر کراو یە.

کە بریارە کە ی دا، دەستی لە بن بالی نا و دانیشت و چاوی برپیە چیا بە فراویبە کە ی دۆلدۆل و بی ئۆقرە چاوەروانی شەو دا هاتنی بوو.

حە جیبی نەبوو. ئاخ خۆزگە خۆر ئاوا دەبوو. ئەگەر خۆر ئاوا بوا یە.

لە جیبی خۆی وا راپەری، ئەگەر یە کیکی چاوی لیبی بوا یە، دە یگوت ئەو هەتیوە شیت بوو. دەمو دەست توورە کە کە ی کردەو و کامیۆنە سوورە کە ی دەر هینا. کامیۆنە کە ی جە یحیونیش سوور بوو. کە لۆپە لە کە ی دیکە ی سواری کامیۆنە کە کرد و لەو دیوە خانە گەرە یە دا بەملا ولادا غاری دەدا دەتگوت کارێکی زۆر قورس دەکا. لە حالێکدا وە ک بارکیشە کان دەموچاوی قیچ و

چېر ده کرده، ئو کەلپەلەنەى بەربونەو، دەبجستنهو سەر کامیۆنە کە. جەبجونیش بەو قەلەفتەوہ کامیۆنە کەى خۆى بار دە کرد.

دراى تاوئىك، يوسف ماندوو بوو لەوہى كەلپەلى گەمە كەردن لە كامیۆنە كە بار بكا، و بە شوین شتى دیکەدا گەرا. دەرگای ژوورە کەى تەنیشتى کردەو. ئو ژوورە مۆزەخانەى بنەمالەى بوو. سى تووتى، كە عوسمانلى پيشكەشى سارى ئوغلى کردبون، بە دیوارە کەوہ و ئالای بە گایەتى لە تەنیشت دەھۆلئیکەوہ و ئەمر و فەرمانى بە گایەتى دەورى زېرکفت کرابوو و ھەموو دیوارە کەى داگرتبوو. شمشیرى دەسك مروارى سەلاحەدینى ئەیوبى كە ئایەتى قورئانى لى نووسرابوو و بەگىكى كورد بە دیارى نارەبوى، خەنجەرى دەسك عاج و چەند كەوان و تردانى پر لە تیری نووک زېرین... باسكەند و گورزىك كە دەیانگوت ھىی سالتون ئاغای باپیرە گەورەى سارى ئوغلى كەن بوو. تەشتى مسى و مەنقەل و قاوہ كوئینى مسى و قاوہ كوتىكى سوورى چىبى بەنەخش و نىگار بە دەسكىكى ئاسننەو... كەولە پلنگ و تاژپلینگ بەسەر مافوور و بەرەى رەنگاوەرەنگەوہ... ئو ژوورە لە راستیدا بەشيك بوو لە دنیاى كى رەنگاوەرەنگ و سىحراوى و كۆن و بىگەرەنەوہ. چەرمى تەپلە كە، مۆرىكى سوورى عەشیرەتى سارى ئوغلى پتوہ درابوو. دەرویش بەگ ئو مۆرەى لە ھەموو جىبەك و پتر لە كەفەلى ئەسپ و سەر شانى گایەكان دەدا. يوسف دەستى برد و وە دەست لە شتىكى پىرز بدات، ئاوا بە پارێزەوہ و بە سركى و تاسەبارانە شمشیرە كەى سەلاحەدینى ئەیوبى لە دیوارە كە کردەوہ. تا ئىستا دەستى بەگ نەبى، دەستى كەسى وینەكەوتبوو. كەسش نەبویرابوو دەستى بۆ بەرى. تەنەت بەگىش نەیدەتوانى دەست لە ئالا و ئەو قورئانە دەستنوسە بدات كە لە سندووقە كۆبەتئىگىراوہ كە نرابوو. يوسف لە حالئىكدا ھەموو گىانى مېروولەى دە کرد و مووچرە كەى پىدا دەھات، قورئانە كەشى ھەلگرت. ئەوجار خەنجەر و تېر و كەوانەكانى كەردە كۆشپىيەوہ و لەوى چوہ دەرى و ھەموویان لە نېوہ راستى ژوورە كە رۆ کرد. ئەوجار لە حالئىكدا وەك باركیشەكان، لە بن بارستایى و قورسایاندا دەموچاوى قىچ دە کردەوہ، بە ھانكەھانك و قنە قن سواری كامیۆنە كەى كەردن و بە غاردان و ھۆرنلیدان كامیۆنە كەى كىشا.

بن ئو لەكە دارە بىيەى لە بانیزە كەوہ شوپر بېوہوہ، وىستگەى شەمەندەفەرى ئەدەنە بوو. يوسف رەدەوالەى بەنرخى دینا و لەوى ھەلئیدەرشتن و لەویشەوہ بارى دە كەردن و دەبیرد و لە بەردەم ژوورە كە ھەلئیدەرشتنەوہ.

به نهرمه بزديه كى به خته وهرانه، كه روخسارى گهش ده كرده وه، له بن ليوانه وه ده يگوت: "ته گهر به كيك تاگاي لي بي... بيت و به گ بميني."

سهرى وا خافلابوو ههر تاگاي لي نه بوو خور تاوا بووه و شهو داهاتووه. به شوين شهو شمشيره دا ده گه را كه له ويستگه كه ي ته دهنه بزرى كردبوو، لهو كاته دا تيشكيك به ره وروو له چاوى دا. سهرى هه ليئا و ديتى تاريك داهاتووه. شته كاني برده وه جيبي خويان و به په له په ل لايلونه كه ي هه لگرت و كه لوپه له كاني خستوه ناوى و خيرا چوو خوارى و به ره وه گه ره كه ي سه روو به غاردان ملي نا.

باش بوو نه چرايه كه له ماله كه هه لكرابوو و نه دهنگيك ده هات. په نجه ره كه ش كرابوو. شهو دياريبانه ي هينابوونى، له په نجه ره كه وه فرپي دانه ژوروه وه و ده موده ست گه رايه وه و رويشت و له پشت دار هه نجه ره كه خو ي مات كرد. له خو شيان هه موو گياني ده له رزى و وهخت بوو گر بگرى.

ههر گوپي له خرينگه ي كرانه وه ي قفلي ده رگا كه بوو، ده تگوت دلي له ليداني كه وت. سهرى به په رزينه كه وه نووساند و گوپي هه لخت. ژنه به دهسته كوته هات و چراى داگيرساند. نيستا راوه ستابوو و سه يري تووره كه كه ي ده كرد. ته وانه چين؟ تاويك بيدهنگي بالي به سه ردا كيشا. ژن و مندال چه سه سابوون...

له پر هه لالا و قريوه ي مندال بيدهنگيه كه ي شكاند. له قسه كانيان تينه ده گه يشت. هه لالا و هه نكه مه يه كه بوو له ژوروه وه شهو سهرى ديار نه بوو. دهنكه دهنكه كه وهك له نه كاو ناسمان قووتى دابى، براهه وه. ته وچار دهنكي فيقه نه و شمشال و ترؤمپيت هه ستا و ترؤمبيل كه وتنه كار. مندال جار ي بيدهنگ ده بوون و جار ي ماله كه يان وه سه ر سهرى خويان ده گيرا و دهنكيان به رز ده بووه.

حاجى درهنگ هاته وه و ههر پيي نايه ژوروى، به دهنگيكي سه رسورماو گوتى: "ته وانه چين؟ كى...؟ له كوئوه؟"

ژنه به سپايي گوتى: "له په نجه ره وه خستوياننه ته ژوروى. بليني كى واى كردي؟" دايه قاقاي پيكه نين. قاقاي ده كيشا و ده يگوت: "بازى پاشايه تى، بازى پاشايه تى. شهتو ده زانى بازى پادشايه تى چييه؟ كارى شه وه. هيچ شتيكى دى نييه. شه روژانه بازى پادشايه تى له سه ر شامان نيشتووه ته وه."

پېنده كېنى و به پېكه نېنه وه ده يگوت: "هيچ نېه ژنه كه. ترې خۆت بخۆ و مه لئى هېي كام باغه. تو كاله كخۆرى يان بېستانرن؟ هر كه سېكه مالى ئاوه دان بى. ئه وهى ئه وه هم مووه دياربېه ي بۆ نارووين، بى و نه بى دۆسته. ناكرى دوزمن بى. دنيا پره له دۆست و براده رى ناديار... ئه من براده رى گيانى گيانىم زۆرن. ئه گهر هات و ديتت ئه و ماله پر بووه له زير و گوههر، پيتت سه ير نه بى. حاجى چاكه ي بۆ زۆر كه س بووه و گيانى له مهرگ نه جات داون. ئه تو چاكه ي خۆت بكه و به دهم ئاوييدا بده، ديتته وه ريت."

ديسان پېكه نى و بوورايه وه له پېكه نينان... ژنه ش پېكه نى. منداله كانيش وپراى ئه وان.

يوسف هه روا پالى به دار هه نجيره كه وه دابوو.

حاجى: "ئه مشه وه وه دهر ناكه وم. براده ره كانيشم دهرۆن چاويان دهر بى. منداله كان بنويته..."

تۆ، من... تا به يانى..."

يوسف وه ك فېشه كه شېته له جېي خۆى دهر بېرى و خيرا له وى دوور كه وته وه.

حاجى گويى له تر بېى پېى ببوو و خۆى گه يانده پشت په نجهره كه، به لام هېچى نه ديت.

هېشتا مانگ هه لئه هات بوو.

ئەو خاگە بەرپۆتەو و بەپیتەى لە زۆنگەگە دەرھیتراو، لەوانەى لەوئەتەى دىنا دىناىە گاسنى وینەكەوتىبى و چىى شىلە و بەرەكەتى ھەيەتى ھەمووى لەخۆیدا ھەلگرتووە و وەك پورە ھەنگىك واىە سەد ھەزار سال كەس دەستى بۆ ھەنگوینەكەى نەبردبى و شەقلى نەشكابى.

تەراكتۆر بە گاسنى گەرەو ھە بەرەگەيان لەو خاگە تازەىە گرتبوو. خاكى دەست لىئەدراو لەگەل گاسنى تەراكتۆرە رەنگاوەرەنگەكاندا مەلماىنى مەرگ و ژيانى بوو. ھەموو تواناى خۆى خستبوو ھەر، بۆ ئەوئەى ئەستۆى كەچ نەكات و خۆ بەدەستەو نەدات و نەبىتە كۆيلە و يەخسىرى ئاسن و تەراكتۆر و بنىادەم. بەلام ديار بوو دەبەزى و مسۆگەر بوو. دەبەزى و پرتەقالى پەر ئاوى ھىندەى سەلكى بنىادەمىك و قۆخى سوورى وەك پتەى خوين و ھەنجىرى سوور و زەرد و گەنم و جۆى گول درشت و پەمۆى پەر لە قۆزاخەى لى دەكەوتەو. ئەو بەكەم خۆراگرى خاگە. خۆراگرى و بەرگرى كچۆلەيەك كە ناىەوى سووك و ئاسان كچىنىى خۆى لەدەست بەدات. سالى داھاتوو وەك ژنىكى پىگەيشتوو و جوان و رازى و دل پەر لە ئەوین خۆى دەدا بە دەستەو.

وئەستا ھەبىيش ئەو لە پىشت خولىنەرەو (سوكانى) تەراكاتۆرە نارنجىيەكە دانىشتوو و بە دلئىكى پەر لە ھەز و تاسە و خۆشەويستىيەو زەوييەكە وەرد دەداتەو. ئەو تەمەنى رىك پەنجە سالان بوو. دەموچاى چرچ و لۆچ و تاوئەسووت بوو و سەر و ردىنىشى سپى...

وئەستا ھەبىب تووشى ھەر كەس دەبوو، بە شانازىيەو دەيگوت، ئەو بەكەم كەس بوو تەراكتۆرى لە چوكورواادا لىخوپىو. وئەستا ھەبىب تايبەتەندى دىكەشى ھەبوو. لەگەل ئەوئەدا پىاويكى بە قەلافتە جوان بوو و داھاتىكى زۆرىشى ھەبوو، قەتى بىر لە ژنەيتان نەكردبۆو. پەنجەى بۆ تەراكتۆرەكە رادەداشت و دەيگوت: "بۆچىمە... بۆچىمە... ئەمن ئىتر لەگەل ئەو زەماوئەم كەردووە."

خۆ ئەگەر راستیت دەوی تەراکتۆرەکەى لەخۆى خۆشتر دەویست. تا بلێ هیچ پووچ بوو. دەکرێ بلێم لەو دنیاىەدا جینیۆفرۆشى وا هەر نەبوو. لە چوکورواوا دا بەناوبانگ بوو. زۆربەى شۆفیر تەراکتۆرەکانى چوکورواوا لەبەردەستى ئەودا فیر بوون و هەمووشیان گۆییان لە جینیۆکانى ببوو. ئەوەندە بەتام و چێژەوێ جینیۆى دەدا، هەر کەس گۆیى لى دەبوو، دەتگوت گۆیى لە گۆرانىیەکی خۆش و هەستبزوین دەبێ. جا هەر کەسە و چى فیللى دەیزانى دەکارى دینا، بۆ ئەوێ وەستا حەیبب تین بدن و دنەى بدن بۆ جینیۆدان.

جلوبەرگی وەستا حەیبب هەمیشەى خودا خۆلایى بوون. ئەو جلوبەرگانەى وەك مەتفەرکێك دەپاراست. کەس نەیدیتبوو وەستا حەیبب سى مانگ لەسەر یەك، لە مەزرایە کدا هەل بکا. خۆ ئەگەر خاوەنى مەزراکەش لەبەرى دانواندا و خاترى گرتبا و بیانووی لى بریباى، شەوئیکیان بى هەست و خوست، تەنانەت بەبى ئەوێ بەراتەکەى وەرگرى، بارگە و بنەى دەپینچاوه و دەپۆشت. خاوەن زەوى و تەراکتۆرەکان پینان وابوو نۆچاوانى ئەو رسق و رۆزبى پینۆبە و وایاندەزانی لەگەل هەرکەس کار بکات، بەرەكەت دەکەوێتە خەرمانەکەىیەوه.

ئەگەر وەستا حەیبب یەك دوو سال لە شۆئینىك خۆى راگرتبى، دیارە شتێك لە گۆرى بووه. شتێكى تەواو تايبەت و دیار. واتە ئەو عەردەى کارى لەسەر کردووه، عەردىكى شەقل نەشکاو بووه کە سەدان سال گاسنى وینەکەوتبى. وەستا حەیبب هەرچەندىکیشى خایاندباى، هەتا عەردە شەقل نەشکاوهکەى تەواو نەکیلاباى، نەدەچوو جیبهکى دى. تەنانەت ئەگەر خاوەنى ئەو زەوییه دەستلینەدراوه هەقەکەشى نەداباى و رووشى نەداباى و بى حورمەتیشى پى کردبا، هیشتاش هەتا کارەکەى تەواو نەکردباى، بەجی نەدەهیشت. لە حالیکدا لەو دنیاى، لە هەموو شتێكى پتر رق لە بیحورمەتى و سووکایەتى بوو.

وەستا حەیبب کە بە تەراکتۆر زەوییهکى دەکیلا، بە بۆنى خاکە تازە کینلدراووه کە سەرخۆش دەبوو و وای دەزانی ئەوه لە باوهدى کچۆلەیهکى دەست لپنەدراوى حەقدەسالانە داى. بەلام خاکی دەست لپنەدراو، ئەو خاکەى یەكەم جار دەمى گاسنەکەتى لى دەچەقینى... لە کاتى کینلانى هەر خاکیكى دەست لپنەدراوا، شادى و بەختەوهرى لە روخسارى وەستا حەیبب دەبارى. جا یەكەم رۆزى کینلانەکە، هاوین باى یان بەهار، پاییز یان زستان، شەوى لەسەر گلە کینلکدراوهکە دەنوست.

هەموو پیاویك، لە ژيانى خۆیدا، ئەویەرهکەى لەگەل یەك یان دوو کچى دەستلینەدراو جوت دەبى. بەلام وەستا حەیبب هەر جارێكى خاکیكى شەقلنەشکاوى دەکیلا، لەگەل

كچۆلەيەكى شەقلنەشكاوى دەست لېنە دراوى مۆرمۆر و گەرموگور و نەرم و سەرخۆشكەر جوت دەبوو. ھەموو سالى و ھەموو مانگى و لەوانەشە ھەموو رۆژى... ئىستاش لەخۆشيبى كىلانى ئەو خاكەى سەد ھەزار سالە زۆنگاوە دەستى لى نەدراوە، شاگەشكە ببوو. خاكەكە، تويژ تويژ لەگەل چنگى گاسنە گەورەكە ھەلدەگەرايەو و پشته چەورەكەى دەدرەوشايەو. چەندى گاسن دەچىتە پىشى، بۆنيكى تەر و تازە و سەرخۆشكەرى لى ھەلدەستى.

وھستا حەيبب دەلى: "دەى دەى دايكەكەم، دەى كچەكەم، دەى بە قوربانت بىم." لە ھەر كونيكى پىستى لەشيدا و لە ھەموو گيانيدا ھەست بە سەرخۆشيبەكى شيرين دەكات. سەرخۆشيبەكى وا، مەستيبەكەى نەبرىتەو. لەگەل خاك و عەترەكەى دەتويتەو و ناگاي لەخۆى نامىنى.

خاكەكە دەكىلدرا، ورد ورد و نەرم دەبۆو، جوان دەبوو و بۆنە خۆشەكەى بلاو دەبۆو. بە تەراكتۆرەو بەرەگەى لە دەشتىكى كاكى بە كاكى گرتبوو و گوپى لە ھاتن و رۆبىشتنى شەو و رۆژ نەبوو و مىلى لە بەر مىلى خاكەكە نابوو. ئەوئەندە چىژى لە كىلانەكەى وەردەگرت، شەوى لە يەك دوو سەعات پتر نەدەنووست. سى چوار مانگى ديكەش لەسەر ئەو خاكە كارى ھەبوو. بۆيەش كەيفى زۆ ساز بوو.

لەگەل ئەوھەشدا رقى لە ھەموو مەلكدارەكان بوو. بە دلیدا دەھات، سەيرى ئەو، تۆخودا وەرە سەيرى ئەو، ئەو سەگابەى دەلئى مردوو و لە گۆر دەرپەريو و چاوى دەلئى چاوى گاميشن، سەگابى خويىرى. گەوادى ژن قەحپە... دەيزانى بە چ فرت و فىل و كەلەك و كۆلەكىك ئەو خاكەى وەگىر كەوتوو... بە بىزاريبەو سەيرىكى ماھىر بەگى دەكرد و دلئى لى تىكەل دەھات و رووى وەردەگىرا. دەيگوت، سەيرى ئەو دەلئى گوى سەگە، ئەو گەندوگوو، ئەو كەلپە سەيە، دەلئى ھەمبەنەى كرم. چاوكوندى دەموچا و مار. شەيتانۆكەى گلاو. يانى ئەو ھەر لەبەر ئەوى ئەم خاكە خۆش دەوى، چونكە عەردە و ھىچى دى؟ لەبەر بۆن و بەرامەكەى؟ لەبەر تيشك و رەنگدانەو، نەرميبەكەى، گەرميبەكەى... يانى ئەو دەتوانى ئەو خاكە چەور و بريقەدارى خۆش بووى كە دەلئى كچۆلەيەكى دلرفىنى توررەيە، جنىوان دەدا و بە ناز و ئەداشەو خۆى دەدا بەدەستەو؟

چەندى دەبھېئنا و دەپىرد، سەرەدەرى لە كارى ئاسمان و بنىادەمەكان نەدەكرد. زۆرى بىر لى دەكردەو بەلام هيچى لى روون نەدەبۆو، ئىتر چاوى دەقوچاند و زارى دەكردەو و جنىوى واى بەهەمووان دەدا، ماست بايه و لە پيش سەگت رۆكردبا، دەمى لى نەدەدا.

جا تۆخوا، ئىستا خاكىكى ئاوا جوان، خاكىك كه يەك بەچل و پەنجا بەر دەدات... خاكىكى جوانترين و گول و رووك و ميوه لى شين دەبى، حەيف نىبە ملكى سەگبايىكى ئاوا بى؟ تۆخوا يەكىكى خۆى نەكىلابى و داينەچاندبى و رووت و قووت لەسەر سىنگى رانەكشابى و نازى نەكىشابى و توورەبوونى دانەمركاندبىتەو و لەگەلى پىنەكەنىبى و نەگريابى، نرخ و قەدرى ئەوخاكە دەزانى؟ لە حالىكدا مليۆنان كەس هەبوون دەيانزانى ئەو خاكە بايى چەندە و وەك ژن و مندال و نازىزەكانى خۆيان خۆشيان دەويست و وەك گيانى خۆيان دەيانپاراست، بەلام ئەوانە تەننەت دەستيان بە بستىكىشى رانەدەگەيشت و لىي بىبەرى بوون.

ئازقېن گۆجەى سەرۆكى سەنديكاي كرىكارانى تەراكتۆرىش، هەر لەبەر ئەو بوو، بەردەوام ئەوئەندە توورە بوو، هەر هەلدەچوو. ئەوان ئەو خاكەيان لەبەر ئەو پارەيه خۆش دەوى، كه لىي دەكەويتەو، بەلام زۆر ئەوانەى وەك گيانى خۆيان خۆشيان دەوى و بە بۆن و بەرامەكەى سەرخۆش دەبن...

گۆزانى و ئاوازيكى خەمبارانەشى بە مېشكىدا دەهات:" وەى واى، هاى، هاى، هاى وەى لەمن واى... ئەو قاباق ئۆغلوو گوسەگەش، لەوئەتى لەدايك بوو، ئاوى بە دەموچاوى نەكەوتوو، وا دەجووليتەو و دەست بەو خاكەدا دىنى، يانى خۆشم دەوى. لەكاتى كىلانيدا لىي دوور ناكەويتەو. ئەو هەر خۆناندە و هيچى دىكە...

"خۆت هيچ، شان و شكۆشت ناتوانى ئەو خاكەى خۆش بوى. تىناگا، لە هەرزىن وردتر و لە تۆرووس گەورەتر... قووتى نەدەى، ئەو پارووه لە دەمت زىادە... لە چنگتى دەردىنن، سەريشت بەسەر نىزەو دەكەن."

ماهير قاباقچى ئۆغلى لەو زەوييه دەكىلدرا، دوور نەدەكەوتەو و بۆ هيچ كوى نەدەچوو. چوبوا كوى؟ لەو دەموساتەدا تەننەت حەزى لى بوو لەو خاكەدا بينىژن... ناشتنىكى دەويست كە... ئىتر تىن و تواناى بەر بەره كانيى نەمابوو و لەسەر ئەو زەوييه بە تاقى تەنيا مابۆو. ئەو گلە رەشە، مالىۆيرانى كردبوو. لەو دنيايەدا كەس، هيچ مەخلووقىك، خۆى لەبەر نىوہ ئەو چەرمەسەريانەش رانەگرتبوو، كه ئەو لەسەر ئەو زەوييه كىشابووى. وەك سەگ پەشيمان بۆو، بەلام جا فايدهى چى. كار لەكارى ترازابوو و تازه كەولەكە ئاوا بردبووى. دەست لە ملك

و مال و زهوی و زار و ژن و مندالی هه‌لده‌گری و خۆی ده‌رباز ده‌کا. به‌لام ده‌یتوانی بۆ کوی بچی؟ ناخۆ ده‌رویش به‌گ وازی لی دینا؟ ئەو هه‌موو شتیکی ده‌زانی. ئەوه‌ی کێ ئەو نووسینانه‌ی به‌ دار و دیواره‌وه‌ دابوو. کێ ده‌ستی له‌ پشته‌ی حاجی دابوو و زۆر شتی دیکه‌شی ده‌زانی و خۆی بۆ ئاماده‌ ده‌کرد. ئەگه‌ر وانیه‌، ئە‌ی بۆ یه‌کیکی راسپاردوه‌ شه‌و و روژ ناگای له‌ حاجی بی؟ ترسی لی نیشتبوو، نه‌کا حاجی بکوژری. بۆیه‌ یه‌کیک له‌ گورجوگۆلترین شه‌رکه‌ره‌کانی خۆی راسپاردبوو ناگای لی بی. ئە‌ی ئە‌و سی‌ که‌سه‌ی دیکه‌ کین؟ هه‌تا ده‌رویش له‌ ئە‌سته‌مبول نه‌گه‌ریتته‌وه‌، که‌س ناتوانی موویه‌ک له‌سه‌ری حاجی که‌م بکاته‌وه‌. شه‌رکه‌ره‌که‌ به‌ ده‌مانچه‌یه‌ که‌وه‌، به‌رده‌وام چاوی به‌سه‌ر حاجیه‌وه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ تیه‌ه‌ل‌دانی قومارچییه‌کانیش فریای ده‌که‌وی و له‌ بن‌ده‌ستیان رزگاری ده‌کات و دیاریشی بۆ ده‌باته‌ ماله‌که‌ی.

له‌ زه‌ویه‌ ره‌شه‌که‌، مس ئاسا و هه‌ستاوه‌که‌ جوێ نه‌ده‌بۆوه‌. به‌رده‌وام ده‌یگوت: "ئه‌گه‌ر به‌رم، لی‌ره‌ ده‌م‌رم. له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆم..."

باشه‌ حاجی ئە‌و هه‌مووه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ی لی کرابوو و ئە‌و هه‌مووه‌ پارهبه‌شی درابویه‌، بۆ نه‌رۆییوو؟ له‌ حالیکدا، بۆ ماوه‌ی پینج شه‌ش ساڵ و له‌وانه‌یه‌ پتریش له‌ مه‌رسین به‌بی ئە‌وه‌ی ده‌ست له‌ ره‌ش و سپی بدا، ژیا‌نی دا‌ین ده‌بوو. ئە‌ی بۆ نه‌ده‌رۆیی؟ بی و نه‌بی موویه‌ک له‌و ماسته‌دایه‌. ده‌رویش به‌ حاجی گوتبوو: "مه‌رۆ، له‌وانه‌یه‌ بیان‌ه‌وی بتکوژن. بۆیه‌ به‌ده‌ست‌بردترین پیاوی خۆمت بۆ داده‌نیم ناگای لی‌ت بی. ئە‌گه‌ر پاره‌ت ده‌وی، ها، چه‌ند هینده‌ی ئە‌وه‌ی ئە‌و ده‌تداتی، به‌لام هه‌ر گه‌رامه‌وه‌، ئە‌و ده‌مه‌ی من و قازی و دادوهر و مودیر ناحیه‌ و ردین سپیه‌کانی دیکه‌ی شارۆچکه‌ دانیشتبووین، دێیه‌ باخچه‌ی شاره‌وانی و له‌ به‌رچاوی هه‌مووان ده‌لیتی: ماهیر ئە‌و شتانه‌ی پی‌ ده‌نوسیم و هه‌ر ئە‌ویش دهنی دام جنیوان بده‌م." حاجیش هه‌رچی ده‌که‌ی، له‌جیی خۆی نابزوی. ئە‌وه‌ پاسه‌وانی‌شی هه‌یه‌ و ناشتوانی بیکوژی.

ماهیر له‌به‌ر هه‌موو شتی‌ک، له‌به‌ر هه‌موو که‌س و هه‌موو مه‌خلووقیک ده‌پارایه‌وه‌. چاوه‌روانی په‌رچۆی له‌ هه‌موو جوول‌ه‌ و هه‌موو قسه‌ و به‌رد و دار و خا‌ک و رووداوێک هه‌بوو. په‌رچۆی نه‌جات. چاوی پر له‌ پارانه‌وه‌ی وا ده‌پریه‌ خه‌لکی، ئاوری له‌ جه‌رگ و دل‌ی به‌رده‌دان. ده‌چوو هه‌ر کوئی‌ه‌ک، ده‌ست و پپی و سه‌ری و گیانی، هه‌موو هه‌لسوکه‌وتی هاواری ده‌کرد: "فریام که‌ون. رزگارم بکه‌ن."

چی بی‌ری لی کردبۆوه‌، نه‌یزانیوو چۆن له‌و گێژنه‌ ده‌رباز بی. بۆی نه‌ده‌دوژرایه‌وه‌ و نه‌شیده‌دوژییه‌وه‌. باشه‌ چۆنه‌ حاجی به‌ پاسه‌وانه‌که‌یه‌وه‌ له‌نیو به‌ری؟ زۆر ئە‌سته‌مه‌. ده‌رویشی

دەبوو تا ئىستا بېتتە دەو... چاوەرپى چى بوو؟ ئاخۆ ھەر لەبەر ئەو ئەبوو ناچارى بكا له بازىنەكى له مەرگ خراپتردا پەلەقاژەى مردنې بكا؟

لەبەر ئەو ھى ئاگر تىبەرىبوو كە نەيتوانىبوو چيژ لەو خاكە وەرگرى كاتى دەكىلدرا. تىر بە دلى خۆى بۆن و بەرامەى ئەو خاكەى ھەلنەمژىبوو، كە سووك و ئاسان و بەخۆپراى وەچنگى كەوتبوو. ئەو دەمەش كە يەكەم دەمى گاسنەكە لە خاكەكەدا چەقىبوو، مەرىكى نەكوشتبۆو و خوينەكەى نەكردبوو نىو خەتى جووتەكەو.

دەمرى، واىە؟ بەبى ئەو ھى خۆشپىيەكى لە دنيا دىتې، بەر لەو ھى بەرى زەوىيەكەى ھەلگريتەو و قۆزاخەى لۆكە وەك پەلە ھەورىكى سىپى دەشتەكە داگرى، دەمرى؟ كوشتنى حاجى و پاسەوانەكەى... زەوى و زارەكەى بە قەبالەو بەناوى ئەو بنىادەمە دەكا. خۆشى وەك سەرپەرشت لەو مەزرايەدا ئىش دەكا...

"وھلى، وھلى، براكەم، وھلى. ئەتۆ ئەوئەندەت چەرمەسەرى دىت... ھەمووى بۆ تۆ. دەلېن كوى چىت دەوى؟ دوو چاوى ساغ. مەزراكە بۆ تۆ. وەرە سەرى ئەوانە بە گۆمىدا بكە. تۆ ھەزەت لى بى، سويابەك قە دەكەى."

جا وەستا ھەيب لە پىشت خولپنەرى تەراكتۆر دانىشتبوو و بۆنى گلى تازە كىلدراو لە مېشكدا و نوقمى دەرياي ئەو بەھارە ببوو كە بەرپۆو بوو و بەروبووى زۆروزەبەندى ئەو خاكە بەرپۆو ئەو بەرچاوى بوو و نوقمى بەختەوھەرى و خۆشپى كاركردنى، تاويك دەورى مەكىنەكەى ھىواش دەكردەو و دەىگوت: "ھۆى نالەبار، ئەمشەو دواى ئەو ھى مانگ ھەلات، ھەتا بەيانى دەكىلن. ئەو خاكە شىتم دەكا. وھى لەو خاكە. لە ھەرچى ژنى دنيايە دلرېنتر و بەنازترە."

زەردەيەكى بەختەوھەرانەى لەسەر لىوى پشكوتبوو. لەولاترەو، ئاقچاساز لە بن مانگەشەو زىوين و ھەلماويەكە خۆى ھەلخستبوو. جا ئەو رۆژەى ھاتە بەر چاوى كە ئاقچاساز لە بن ئاوەكە دەھاتە دەرى و وشك دەبۆو و چيژ و خۆشپى يەكەم چەقاندنى گاسنەكە لە زەويە شەقلنەشكاوھەيدا ھەست پى دەكرد. ھەر رۆژ نا رۆژىك سەرى لە شويىنى كانال لىدانەكە دەدا كە پىر بوو لە ھارەھاىر و گرمەى مەكىنە و كەرەستەى زەبەلاح و بەويەرى سەرسوورمان و شادىيەو دەبىرسى: "ئەو ئاوە كەنگى، كەنگى ھەلدەچۆرى؟"

ئەو خاكە دەستلپنە دراوھى ھەزار سال، دوو ھەزار سال، دە ھەزار سال گاسنى وینەكەوتبوو... گەوھەرەكەى لەدلىدا ھەشار دابوو.

ئەو شەو ھەتا بەیانی یوسف خەوی لىٰ نەكەوت. پۆلېك كەومار بە بەرچاويدا ھەلڤەفېن. كەومار، ماری رەوہزە سوورەوہبووہكان، خالیى مؤر و كەسكیان ھەيە. كەومار، لە جوانیدا سەرئۆپی مارەكانە. یوہك شوولئىكى راست و بىٰ گرى و زېرپین و ھیندەى مەترىك، مەتر و نیویكە و بەقەد قامكەتووتە باریكە و لە زېر بریقەدارترە. وەك مارەكانى دیکە پەپكە ناخوا و لە گەرمادا وەك چلئىكى زېرپین و درەوشاوہ، لەسەر گابەردە سوورەوہبووہكان خۆى ھەلڤەخا. دەلئىى مردووہ. لە پریكیشدا وەك تیرىك نامبازى دوژمن دەبىٰ. بە دگمەن دیتراوہ كەومار بەسەر عەرزیدا بخوشى. كە سەیری دەكەى، دەبىنى ئەوہ تیریكى زېرپین بەھەواوہ دەفړى و ناگرى لىٰ دەبیتتەوہ. لە چاوترووكانىكشیدا ئەو ھیلە ئاگرپۆتتە نەدیو دەبىٰ. نازانى ئەوہى دیتت، ھەر بەراستى وابوو یان خەيال بوو. ئەوانەى تیرماریان نەدیتووہ و ھیچیان لەسەر نەبىستووہ، مەحالە ئەو پارچەئاگرەى جارى دەدرەوشیتتەوہ و جارى كپ دەبىٰ، بوونەوہرىكى زیندووہ.

ھەزاران تیرمار لە رەوہزەكانى ئاناوہرزا دەردەكەون. بە بریقەبریق لە رەوہزىكەوہ دەفړن بۆ رەوہزىكى تر. ھىچ ماریك لە چوكووراوا، ئەگەر پىى لەسەر كلكى دانەنى، كاری پىت نىبە. بەلام كەومار وا نىبە. كەومار زۆر خەتەرناكە. لە نەكاو دەبىنى ئەوہ شتىكى زېرپىنى سامناكى بە بریقەبریق ھات و لە چاوترووكانىكدا پىوہى داوى. ئەو كاتەيە گرمۆلەى دەبى و گىانت دەردەچى. دژە ژەھر و داودەرمانىش كاری لىٰ ناكا. ھەر باشىشە كەومار تەنيا لە نىو رەوہز و گابەرداندا دەژىن و زۆر زيان بە بنیادەمەكان ناگەيەنن. سەرەپراى ئەوش دیسان ھەر وەرزىرئىكى لە رۆژە گەرمەكانى ھاویندا، بەسەر خاكى سوورەوہبووى دەشتیدا تىدەپەپرى، ترسى ئەوہى لە دلدايە نەكا كتوپر كەوماریك پەيدا بىٰ. ئەوانەى رىیان دەكەوتتە رەوہزەكان، چاویكیان دەكەونە چوار چاو. تا ئىستاش كەس نەیدیوہ و نەبىستراوہ كەومار بە يەكئىكەوہى دابى و

كوشتييتى. به لّام گه ليك به گه ليك كاريله وهى داوه و كوشتوويه تى. ترسه كه دياره له وهيه كه
ئو له پړيكت و له ناخافلدا دهرده كه وي.

كه مندا لا بو، ئو دهمه دايك و بابى ليبيان دهبوه قره و شهر، زوري باسى كه ومار
بيستبو. دايكى هه موو جاري زارى ده كرده وه ده يگوت:

"ئه تو كه ومارى كه ومار... كهس نازانى له كام لاوه دىي و پيوه ددهى. براكام، ئو
شيره كورانهى هوږدوى چوارهم، هه به ميشكيشياندا نه ده هات كه يه كيكي وهك تو دى و
داواى خوشكيان ده كا و ده يوازى. له بهر تو و ته نيا تو، دلى ئو شيرانم به كوچكه وه دا و
سه ريانم نهوى كرد و ميږدم له روت و قووتىكى وهك تو كرد كه ناسمان پيخه فيتى. ئه تو
كه ومارى كه ومار. ئه تو بهو كه سانه وه ددهى، كه هيچ خراپه يه كيان بوته نه بووه و كاريان
به كارت نه بووه...

له پر دوو زريكهى دوورودريژ يوسفى راده چله كاندا... يه كيكيان شهوى بو. يوسف له
خهوى راپه ريسوو و زانيسوى بابى گپراوه. نه يده زانى ئه وه بيان كهنگى بووه. كه گوپى لهو
زريكه يه ش ببوو، نه يده زانى چ بكا. ئه مجاره شيان هه والى كوژرانى باوكيان هيتابوو. هه
جاريكى دايكى وه بير ده هاته وه، ئو دوو زريكه يه له گوپيه كانيدا ده زرينگانه وه.

"دايكي چه ند جاران تانوتى لى دابوو:

"ئه تو ش كه ومارىكى وهك بابت. كه ومارى كه ومار."

ئوهى قهت له بير نه ده چۆوه. دايكى ده يو يست بللى چى؟ هه تا نيستا خو خراپه ي بو كهس

نه بوو و زيانى له كهس نه دابوو. دابوو؟

خو حاجيبى باش ده ناسى. ئو كابرايهك بو، خه ريكبوو مندا له كانى له برسيان بكوژى.
ژنه كه شى لهو قرجه ي گه رمای هاوينه دا، له زهوى و زارى چوكوراوا كارى ده كرد و ئو دوو
سى ديناره ش كه به خو دى دل كو ده كرده وه، حاجى له چنگى دهر دينا و ده يدوړاند و مندا له كانى
برى و روت و قوت ده كرد. جگه له وهش، خو خدا غه زه بى لى نه گر تبوو، بچى گه ر به
به گيكي تاوا مه زن بكا؟ كه ومارى راسته قينه حاجيبه و كه ومار بو كوشتنى باشن.

به لّام ميرو، دايكى، قهت مه جوږدى به هاوشانى خو نى نه زانيسوو. ئو تووك و نه فره تى لهو
عه شقه كو پرا نه يه سهرده مى گه نجي تيبى خو دى ده كرد و له خو دى خو ش نه ده بوو كه چۆن بو
مه جوږده قوون رووتى كورى حامه و سوالكه ر، پشتى له برا شيره كانى كردبوو. چما بنياده م له
بهر كزه ي جه رگيكت، له بهر سه رو كاكو ليكى كا و به ژن و بالا يه كى به رز و چاويكى ناگرين،

دهبوو ټو شیرانه سهرنوی بکا؟ بهلام له لایه کی دیکه شهوه، بوی شیت و شهیدا ببوو. شش مانگ دوی مهرگی بابی، زور له ناغا و بهگه کان خوازینن بیان له میرۆ کردبوو و ټو له وهلامیاند گوتبوی.

"دوی پیایوی وهك مه جمود، تهنات هزرتی عهلیشم لی حرام بی. هیچ پیایک، تهنات مستهفا که مالیش بی، ری ناکهوی^۱ له جی پالوانیکی وهك مه جمود بنوی." میرۆ ټو شیره ژنه، چندی دهیکرد و دهیکراند، چندی خوشیشی دهویست، بهلام ههر قایل نه دهبوو بهوی له هه مبهر پیایوئیکدا خوی بشکینئ و له ناخی دلیدا رقی له مه جمود کوره کهی بوو.

جاری وابوو له بن دیواری هه لده کورما و نه ژنوی له باوهش دهگرت و چنه ی له سهر چۆکی دادهنا و دهچۆه نیو خوی و نیگای، نیگا شیواو و سهرگه ردا نه کهی به رهو دور دور ده فری... یوسف لهو نیگایه ی ده ترسا. ده سله مییه وه. ټو بریسکه ی نه فره تیکی شاراوه ی لهو نیگایه دا ده دی و لهو کاتانه دا له دایکی دور ده که وته وه و خوی پیشانی کهس نه ده دا.

چهند روژیک بوو دایکی بهو دوو زریکه دلته زینه وه دهاته وه بهرچاوی و به نه فره ته وه سهیری ده کرد و گری دهگرت و تفی له رووی ده کرد. جاریکی ئاوا به نه فره ت و سوو کایه تییه وه له تفی رو کردبوو. ئاخۆ میرۆ ههر ټو و باوکی ده شکانده وه؟ ده رویش و هه موو پیایوئیکی دیکه شی... ټو ههر براکانی خوی پیای بوو.

دوی ټوهی دایکی له پیش چاوی لاچوو، هه زاران کهوماری بریقه دار، به هاشوهوش له قرجه ی هه تا وه که ی چوکورواوا له لایه که وه به رهو لایه کی دیکه ده فرین.

جار به جاری له دایکیشی پتر به قیندا ده چوو. هه ولئ ده دا، لهو نیگایانه ی دایکی رزگار بی، که به رده وام دههاته بهرچاوی و هروژمیان بۆ میشکی دینا. بهلام نهیده توانی و میرۆ جار به جار پتر به سه ریدا زال ده بوو. لهو کاتانه دا تا قه تی نه ده ما و هه لده چوو و له دایکی تووره ده بوو و به زهیی به خویدا دههاته وه. خۆ وهك مندائیکی خه مۆک و ساویلکه و زویر و سه رلیشیاو و به لاره نراو و تاك و ته ریک و دامار دههاته بهر چاو و لهو بیکه سییه دا دایکی و کهومار و ټو تاریکییه خهسته ی تیکه وتبوو، دهستیان له بهرۆکی نه ده کرده وه و پشوری سوار ده بوو وهه موو گیانیشی سپر ده کرد.

۱. ری ناکهوی: شیاری ټوه نییه. لهو ناسته دا نییه.

سەگە ئەنگینوراۋەكە... ئەو سەگە خۆپناۋىيانەي كەلاكەكەيان لەتوپەت دەكرد...
ژەنگەسورەي سەر چلې دارەكە... بۆقە وشكەلاتوۋەكە، دەروئيش بەگ، حاجى. تەپوتتۆزە
سورباۋەكە، پاسەكان، بنیادەمە خۇلاۋىيەكان، مەرەزەچارەكان، كە سەوزايى ۋەك ئاۋ
قەلبەزەي دەكرد، تيشك و كەومار و ئاسنگەر و شلىترە و زۆنگاۋ و بۆن و بەرامە و بالئندە و
هەموو شتېك، تېكەل دەبوون.

لە پرىكا شەپۆلى خۇشيبەك لە ناخیدا ۋەك خۆرەتاۋ ھەلئەھات و نوقمى شادىبەكى دەكرد،
كەس نازانى لە كوئو سەرى ھەلئەدا. بەگ پارەيەكى زۆرى دابووبى... بژاردى و بژاردى و
نەيتوانى ھەمووى بژمىرى. دوى شەوئيش لەو پەنجەرەيەۋە كە كەلوپەلەكانى يارىي لىۋە
فېئدابوۋە ژوروى، دراۋى بۆ خستەنە ژورۋەۋە.

ترسېك لە ناخیدا سەرتاتكەي كرد. حاجى ھەموو ئەو پارەيەي لە ژنەكەي دەستاند و لە
قوماردا دەيدۆراند. بە دوو رۆزان... بەلام ئەگەر حاجى نەبى، ئەو ھەموۋە پارەيە بەشى پىنج
سالى ژنەي دەكرد. حاجى بەلای سەرى ئەو ژنە داماوەيە. بۆ پىنج سالى دوايىش خودا كەريە.
دەروئيش بەگ ئەۋەندە بى وىژدان نىبە ئەو كۆزە ساۋايە بە برسېتى و رووتى و قووتى بەرەللا
بكا... بەلام ئەگەر حاجى ئەمشەۋ ھەموو ئەو پارەيە لە ژنەكەي بستىنى؟ ئەو ژنەش زۆر
كەرە. ھەر پارەكە بدۆزىتەۋە، رېك دەچى و بە حاجى دەلى... ھەتا حاجى پارەكەي تەۋاۋ
نەكردوۋە... بەر لەۋەي ھەموو بدۆزىنى... ئاي لەو مندالە وردىلانە. ھەر بەراستى ژىكەلەن.

غارى دەدا و لاقى لە دەۋەن و رەگى گياچەقە و بەرد ھەلئەنگوت. دوو جاران رېي كەۋتە
گۆرستانى گاۋرانەۋە. دەستى ژانى كرد. عەرز قور و لىچق بوو. مانگ بەحال ديار بوو.
سېبەرى دار و دەۋەن و گيا و رەۋەزەكان و ئەو گوئىدرىژانەي لەۋلاترەۋە دلەۋەران، ھەتا سەر
شارۆچكەكە دەكشا. سېبەر درىژ دەبوۋەۋە و تىك دەئالان. سېبەرى بنیادەم، سەگ، لك و پۆ و
رەۋەز و كېشە و قامىش... تەپوتتۆزى سورباۋ... پشوى سوار دەبوو. سېبەرى تۆزە
سورباۋەكان، پاسى رەنگاۋرەنگ، سەرگى خۆپناۋى، تېكەل پىكەل شەپۆليان دەدا و تىك
دەئالان.

رەشەبايەك ھەلئەكردبوو. پياۋى دەبرد. دارەكانى دەنوشتانئەۋە و بە عەرزىبەۋە
دەنوساندن و لە رەگەۋە دەرىدنتان. لوورەي لە لىرەۋارى ھەلئەستاند و دىناي سەروبن دەكرد.
مشتوى كىردەكەي، كە دەمىك بوو لە مستىدا دەيگوشى، شەلالى ئارەقە ببوو. لە
پرىكدا گەرايەۋە. دەستى چوۋە سەر و ھاتەۋە خورى.

سیبهره در یژه که نالاندی:

"وهی دایکه سووتام."

ئیتیر که و ته عهرزی و پهله قازهی کرد. چنگی له خاکه که داده گرت و دهوهن و گژ و گیای
هه لده کهن و قهپی له عهرزی دهرگرت. یوسف خوی پیدادا و پهیتا پهیتا دایه بهر کیردان...
قینیکی شیتانه هه موو گیانی داگرتبوو...

که وه خۆ هاته وه، دیتی ئه وه ههر کیرده که هه لدینێ و دایدینیتێ.

ههستا و به دهوری لاشه که دا خولایه وه. ده بوو را بکا. به لام نهیده توانی لاشه که به جی بیلێ
و برۆا. دهتگوت به وه وه به ستر او ته وه. یهک پشوو به ده وریدا ده خولایه وه. دوایی به بی ئه وهی
بیری لی کرد بیتته وه، ده می کیرده که ی لسته وه. زاری خویناوی کرد. هینده ی لویچی خوینی تف
کرده وه و به غاردان به ره و شارۆچکه تپی ته قاند.
مانگ هه لات. سیبهره کان ره وینه وه. بایه کهش که وت.

ئەمىنە گۆچ لە پېش ھەموواندا دىتى. ئەمىن ئاسنگەر يېكى كورته بالا بوو. يەكى شەلى لاپان بوو. پانىيەكەى لە درىژىيەكەى پتر بوو. لەمىژ سال بوو، دووكانەكەى نەك ھەر پېش ھەموو بازارى ئاسنگرەكان، بگرە لە پېش ھەموو شارىشدا دەيكردەوہ و دواى ھەمووانىش دايدەخست. ئەمىن سەرى خۆى بەردابۆوہ و بى دەنگ و بەبى ئەوہى كارى بە كارى كەس بى و خۆ لە شت ھەلقوتىنى، نوقمى كارەكەى خۆى دەبوو و بەردەوام ئاگرەكەى خۆش دەکرد و ئاسنى لەسەر سندانى دەكوتا. دىيائى ئەو لە مالەكەيەوہ دەستى پى دەکرد و لە دووكانەكەى كۆتايى دەھات.

تەرمەكە، لە بن چنارە ئەستورەكەى سەرتاى بازارى ئاسنگەرەكان، كە باوہشى پىنج پياوى تى وەرنەدەسووراپيەوہ، كەوتبوو. سەرى بەلای راستدا خوار ببۆوہ و نيوەى زمانى لە زارى ھاتبوہ دەرى و ئەو خوينەى لە زاريدا مابۆوہ، مەيببوو و دەتگوت ھىشتاش لە زاربيەوہ خوين دچۆرپتتە نيو گۆمىلكەخوينەكەوہ. تەرمى حاجى دەتگوت ھەلۆيەكە و خۆى گورج كردوہ لە نيچيرەكەى رۆبى. لە زىندوو دەچوو. بەلام دەتگوت شەھىنيكە لە شەرىكى گەورە گەراوہتەوہ و پەر و پۆى ھەلۆەريون، بەو حالەشەوہ ديسان ھەر ئامادەى ئامبازبوون و شەرىكى گەورەيە. ھەموو سەر و دەموچاوى برىندار و خۆلاوى و تۆزاي. لىنگە پىلاويكىشى كەوتبوو. ئەو قاچە درىژ و رەقەلە و زەردە گۆرەوييەكەشى لى دامالكاپوو و لە پەنجەكانبيەوہ شۆر ببۆوہ.

تەرمەكە دەتگوت خوينى راناوہستى. تيزەبزەيەك بە زمانبيەوہ كە لە زارى ھاتبوہ دەرى و بە دەموچاويەوہ ديار بوو. ھەر چاوت لىكردبا دەتزانى لە جييەكى زۆر دوورەوہ بە راکيش راکيش ھىناويانەتە ئىرە.

ئەمىنە گۆج لە خوار لاقى مردووكهوه راوهستاىبوو و وا ترسابوو و سەرى لىي سوورماىبوو، بەبى چاوترووكاندىن و وهك ئەوهى بيهوى خوى بدزىتتهوه بەلام بەرى نەدەن، روخسارى پر بوو لە تىكا و پارانەوه و لەوى چەقىبوو.

مراد مەھارى زىلپىژ لە دوروهه كه چاوى بە تەرمەكه و ئەمىن كهوت، بە غاردان هات و بەسەر تەرمەكهدا نوشتايهوه و سەيرىكى كرد. دەتگوت دەيهوى بچىتته كونه لوتىيهوه. دەموچاوه سوور و لاملەچرچ و لۆچەكهى لە پىشدا زەرد و دوايى سوور هەلگەرا و ئەوجار شىن و مۆر بۆوه و بە چاوى زىت و لەبزىكى پر لە بىزارىيهوه گوتى: "چى لى هاتووه، كاكە؟"

ئەمىن هىچى نەگوت. مراد مەھارى يەكىكى لوت زل بوو. موودەمارەكانى سەرى لوتى لە بن پىستەوه ديار بوون. لە كەرى بەيانىيهوه هەتا شەوى بە بازارىدا دەسوورايهوه و تووشى هەر گوندى و شارى و كارمەند و دووكاندارىك دەبوو، پرىسكهى دلى بۆ دەكردهوه، كه بەلى، پىشتر ملكدارىكى گەوره بووه و گوند و زەوى و زارى هەبووه و هەمووى لە "دلى ئۆرمانى بولگارىا" لەپاش بەجى ماوه و ئىستاش لىي قەوماوه و ناچارە تەرسى ئەسپ و گويدىژان لە بازارى شارۆچكهدا كۆ بكاتەوه. كەس نەبوو لەو شارۆچكهيهدا گووى لە بەسەرھاتى مراد نەبووى، بەلام ئەو هەرچارە و بە فىلىك يەكىكى دەدۆزىيهوه و بۆ دەيهمىن جار، بەبى ئەوهى بۆى گرنگ بى كه گووى لى رادەگرن يان نا، سەربردەى خوى دەگىرايهوه.

"كاكى خۆم، ئاى كارەكەر و قەرەواشمان هەبوو، هەزار سەر ئەسق، دەهەزار گا و مانگا كاكى خۆم..."

چاوى لە ئەمىن زەق كردهوه و ديسان پرسى: "ئەرى چىي بەسەرھاتووه كاكى خۆم؟" ئەمىنە گۆج دەتگوت دار و بەردە.

"كاكى خۆم، لىتم پرسى، چىي لى هاتووه؟"

بە دەوى تەرمەكهدا هەلئەخولا و پەيتا پەيتا دەبگوت و دەپىرسى: "كاكى خۆم، مردووه، مردووه، لىيان داوه... لەتوپەتبان كردووه... باشە بۆ ئەو بەلەيهيان بەسەر هىناوه، كاكى خۆم... دابىژدا بىژيان كردووه بە كىرد كاكى خۆم... كورپىكى باش بوو حاجى..."

ئەو هەر وا بەدەورىدا دەخولايهوه و لەو كاتەدا شىخە قولە، لە منارەوه هاتە خواری. لەگەل ئەوهدا هەرگىز رىي نەكەوتبووه ئەو لايە، ئەمجارە رىك بەويدا هات. بەيانى ئەمپۆ، نەگبەتییەك سىبەرى خستبووه دەروونى. لە حالىكدا گۆچانەكهى بەدووى خۆيدا دەكىشا،

به‌غاردان هات و له ژورور سه‌ری مردوو‌ه که راوه‌ستا و داهاته‌وه و چاوه زه‌قه‌کانی لیک نا. ته‌وجار ده‌ستی به‌ره و ئاسمان هه‌لینا و که‌وته دووعا و پارانه‌وه.

که‌س نه‌یده‌زانی شیخ کییه و له کوئی‌ه‌وه هاتوو‌ه. ته‌نانه‌ت زۆریه‌یان هه‌ر ناویشیان نه‌ده‌زانی. کابرایه‌کی خۆش مه‌شرف و دهم به‌پینکه‌نین بوو. له قسه‌کانیه‌وه دیار بوو ئیمان و باوه‌رپیک پته‌وی نییه، به‌لام زۆر شتی له ئیسلام ده‌زانی.

شیخ، له حالیکدا به‌ داخ و که‌سه‌روه سه‌ری راده‌وه‌شاند، دووعای ده‌کرد و جار نه‌جاریکیش داده‌هاتوه و چاوه زه‌ق و به‌مۆله‌ق وه‌ستاوه‌کانی مردوو‌ه‌که‌ی بو‌چه‌نده‌مین جار لیک ده‌نایه‌وه.

حه‌سه‌ن بۆیو‌کداغی پینجه‌چی، که‌ گه‌نجیکی دیهاتی بی به‌ژن و بالا‌جوان و دهم به‌ پینکه‌نین بوو، له حالیکدا ده‌ستی به‌ به‌روانکه‌که‌ی وشک ده‌کرده‌وه، هاته‌ پیشه‌وه و وه‌ک له‌گه‌ل خۆی قسه‌ بکا پرسیی: "دیسان به‌و که‌ره‌ی به‌یانیه‌ چه‌ بووه؟"

هه‌ر چاوی به‌ ته‌رمه‌ نه‌نجراوه‌که‌ که‌وت، ره‌نگی به‌ رووه‌وه نه‌ما و ئازای گیانی که‌وته له‌رزین و نه‌ژنۆی نوشتانه‌وه و دانیشته‌.

مراد بن پیلی گرت و هه‌لیستانده‌وه. شیخ دووعا‌که‌ی بری و گوتی: "له‌هۆش چوو، ئاو بینه‌ مراد..."

تا مراد ئاوه‌که‌ی هینا، حه‌سه‌ن وه‌هۆش خۆی هاتبووه و شیخ پیی ده‌گوت: "له‌مه‌ودوا سه‌یری مردوو مه‌که‌."

حه‌سه‌ن پشتی کردبووه مردوو‌ه‌که‌ و راوه‌ستا‌بوو و نه‌یده‌توانی له‌وی برۆا. له‌و ده‌مه‌دا سه‌رو سه‌کتی ره‌زا قومارکه‌ر په‌یدا بوو. ره‌زا کابرایه‌ک بوو، شه‌وانه‌ خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. زۆر ته‌رپۆش و ریکپۆش بوو. که‌س نه‌یدیتبوو جاریک جلوه‌رگی شر و ئوتوکراو و کراسی ملیواندرا‌ی له‌به‌ر نه‌بی و پیتلۆی بۆیاغ نه‌کرا‌بن. روخساری ره‌ش نه‌سه‌مر و گوپین و ددانی سپی بوون. قژی سه‌ری ریک و لووس به‌ره‌و پشته‌وه هه‌لده‌دایه‌وه.

ره‌زا تا ئیستا سی پیای کوشتبوو وه‌مه‌وو جاریش یان به‌ر لی‌بوردنێ ده‌که‌وت، یان له‌ دادگا شانس رووی تی ده‌کرد. هه‌رچۆنیک بی دوا‌ی چه‌ند سالان زیندانی کی‌شان، به‌زیندوویی ده‌رچوو. خویندنی له‌ بواری کشتوکالدا ته‌واو کردبوو و چه‌ند سالیک مامۆستایه‌تی کردبوو و ئاخریه‌که‌شی ببوو یه‌کیک له‌ به‌ناوبانگترین قومارکه‌ره‌کانی شارۆچکه‌که‌.

دوو ژنی هه‌بوو و له‌ هه‌رکامه‌ش یان چوار مندالی هه‌بوو. هه‌ر هه‌شتیشیان کو‌ر بوون.

هەر چاوی به تهرمی حاجی كهوت، دهمودهست دهرۆیش بهگی هاته بهرچاوی. زۆری كڵاو لهسهری نابوو. ئەو بهگی بهگانه و ئەو بنیادهمه رهسهنه، ههركگیز، شهو بووی یان رۆژ، به دهستی بهتال بهپیتی نهكردبووه. رهزا یاخی دهشیزانی لهو شارۆچكهیهدا، له ههر سی كهس، یهكێکیان سیخوری دهرۆیش بهگه و ههر شتیك بلی، دهمودهست پیتی دهگاتهوه. پیتی نهگهیهننهوه، خۆی تاقهت ناهینی و رۆژیک بۆ دهرۆیش بهگی دهگیریتتهوه و پیتی دهلی: لهسهر تهرمهكهی حاجی ئاوام پیتی گوتی؟ شتیکی دیکهش لهگۆرێ بوو. سیههم جار بوو ناوی رهزا دهخرايه ریزی پالیئوراوهکانی نوینهرايهتیی یهكێك له حیزبه گهورهکانی ولات و له سۆنگهی دۆراندنی حیزبهكهیهوه، ئەویش دهكهوت، بهلام له نیو پالیئوراوهکانی حیزبهكهیدا ئەو لهههمووان پتری دهنگ دیناوه. بۆیهش بهخۆی دهنازی. ئەگهر بهگ زانیابیهوه، ئەو لایهنگریتی، ههموو عیال و عهشیرهتهكهی ناچار دهکرد له ههلبژاردنیدا دهنگ بدهنه وی.

وهك ئەوهی بیهوی وتار بدا، دهستی چهپهی لهسهر سینگی دانا و دهستی راستهی بهرز کردهوهو دهستی پیتی کرد.

خۆ ئەگههچی به روالهت ههر به دهرۆیش بهگ و ئەوانی ههلهدهگوت و ماستاوی بۆ دهگرتنهوه، بهلام زۆری رق لییان بوو. ههر لهخودای دهویست ئاغا و بهگ و دهولهمندان سهریان پیتوه نهبی. لهگهڵ ئەوهشدا، ریزیکی زۆری دهگرتن. تهنانهت زۆری تارینی پیاوی وهك ماهیر دهکرد، كه خۆی پینگهیاندوه و چونكه خۆی نهیتوانیبوو وهك ئەوان بی، تیرهی پیتی دهبردن و بهردهوام بهخۆی دهگوت: "باشه ئەمن چیم لهوان كه متره؟ نهقل و هۆشم، ئازایهتیم، زانیاری و تینگهیشتوویم، سهه و پۆتراکم، چ شتیكم؟" ئەوهنده نهگبهت و نیوچاوان رهش بوو، بهلا نه ما بهسهری نهیه. ئەگهر یهكێك چارههرهش لهدایك بوو، بههیچ شتیك باری راست ناییتتهوه و قهت خۆشی لهخۆی نایینی.

پهیتابهیتا دهبگوت و دووبارهی دهکردهوه: "باش بوو، ئەو گهواده ههقی خۆی بوو... ئەهی خۆزگه ههزرا کیردیان لهسهر ئەو دلّه پیسهی داوبایه و سهه فیشهکیشیان له نیو ورگی کردبایه. له تیتوه دهپرسم، دهرۆیش بهگ چ خراپهیهکی بۆ ئەو ببوو؟ چیی لی کردبوو، كه له چهقی بازارێ پیتی گوت شاخدار؟ باشه خۆ شاخی خهلكی نهدهچوونه قوزی ژنهكهیهوه؟ با بیخوا. ئەگهر دهرۆیش بهگیش لی خۆش بوايه و تۆلهی لی نهکردبایهتهوه، من لی خۆش نهدهبووم. باشه تۆ چۆن دهویری، سووكایهتی بکهی به پیاویکی رهسهنی وهك دهرۆیش بهگ، بنه و بنهچهکی ههر رهسهن و نهجیمزاده بوون؟ باشه، باشه، باشت کرد...."

شیخ دووعا کردنه که ی برپییه وه و چاوی سووره لگه پراوی به ره وه وی هه لگه پیران و گوتی: "موسولمان له پاش مردووان ئاوا قسه ناکا. شه رعی موباره ک وای فهرمووه، پاشی مردووان ههر ره همت باشه و ده بی دووعای به خیری بۆ بکه یز"

رهزا یاخی گوئی پی نه بزوت و دهنگی هه لئنا و چاوی لی سوور کرده وه. خو له و کاته دا سلیمان قاوه چی، براده ره که ی حاجی به گوره وه هه را خو ی نه خستبا نیوانیا نه وه، له وانه بوو، کابرا قولّه بدریته بهر شه ق و مستان.

سلیمان خو ی به سه ر تهرمه که کیشابوو و به گریانه وه ده یگوت: "براله، هاوړیکه م، نه وه کام دهستی چه په ل خوینی رشتی؟ دلئیا به، ناهیلّم خوینه که ت سارد بیته وه تو له ت ده که مه وه. قاتلی تو، ته نانه ت گیزیک دۆرانیش بی، پادشای چیاکانیش بی، تو له ی لی ده کریته وه. دوستی من، هاوړیکه م."

رهزا که زانیی وه زعه که به که یفی وی نییه و ههر قسه بکا، سلیمان تی ی هه لده دا، که وته پاکانه و داوای لیبوردن: "بمووره ئاغا، تو راست ده که ی. من هه لچوبووم. مردوو ده بی دووعای به خیری بۆ بکه ی. بمووره ئاغا..."

سامی ئاسنگه ر هاته پیشه وه و سلیمانی له سه ر تهرمه که هه ستاند و دلّی دایه وه: "چاره نو سه که ی وا بووه براله. به شی ئه و وا برابوو وه. ئه و گه وادانه تاقه تی دوو قسه یان نییه. ئاخو چما له سه ر دوو قسان ده بی پیاوړیک بکوژن؟ به شی ئه و وا برابوو وه سلیمان. ئه و چاره په شه، کوژی ساوایه. منداله کانی هه تیو که وتنه وه. وه خته ئاگرم تیبه ربی، کوژیکی مندالی ساوا هه یه."

برایه کویر به هانکه هانک هات و له ته نیش تهرمه که وه را وه ستا و گوتی: "نه مگوت؟ نه مگوت؟ نه مگوت ئه وانه به لایه کت به سه ر دینن؟ نه مگوت به دهستی خو ت فهرمانی کوشتنی خو ت خسته ئه ستوت؟ خو یم گوتی حاجی؟" تهرمه که بۆگه ن بیوو و کرمی هه لئنا بوو و ره شیش هه لگه پرابوو. کرم له برینه که یدا ده جوولانه وه.

برایه کویر لووتی گرتوو و به منگ منگ ده یگوت:

"چۆن خودا هه لیده گری، به گیکی ئاوا گه وره، دهستی به خوینی داموړیک سوور بکا؟" دوا ی نه وه وه ک له قسه که ی خو ی ترسابی، گوتی: "دیاره تاوانیکی گه وره ی هه بووه بۆیه کوشتوو یانه. خو پیاو، که تنیکی گه وره ی نه کرد بی له هیچ و خوړایی نایه ن بیکوژن، وا نییه؟"

بەو قسانە باری سەر دلی سووک بوو و دەمۆدەست ئەوی بەجی هیشت. باشە حاجیی چیی گوتیبوو کوشتبوویان؟ کورپە ئەوانە پیاوکوشتن و ئاوخواردنەوهیان پێ وەک یەکە. ئەگەر گوێیان لە قسەکانی بێ، ئەویش دەکوژن. وەک ئیزراییل دەگەنە سەری و سەری بەگۆمیدا دەکەن. حاجیی بزر بێ، تەرمەکەشی... ئەی خۆزگە قەلەمی پێی شکابایە و نەچووبایەتە ئەوی. هاتە بەردەم دووکانەکە، بەلام بەبێ ئەوەی دەرگاگە بکاتەوه، گەرپایەوه لای مردووەکە و هەرای کرد: "کورپە دەستیان خۆش بێ. خۆ خەلکی کچ و ژنی خۆی لەسەر رێیان هەلنەگرتووەتەوه. ناموس شەتڵ و چلەگیا نییە لە بیستانیدا شین بیتەوه."

سلیمان هەلچووبوو. بەلاماری دایە و سامی گرتی و برایەکوێریش دلی لە خۆشیی ئەوەی لە دەستی قوتار بوو، چوو دەرگای دووکانەکە کردەوه و دەستی کردە پارانەوه. ئەمڕۆ کەرەبی بەیانی باشی بۆ نەهاتبوو و دەبوو بە دووعا و نزا شەری شەیتان و بەلای لایەلا لەخۆی دوور بکاتەوه. لێوی پەیتا پەیتا دەبزووتن.

عەلی عەریزەنوویش هات. دلی لە خۆینەکە تێکەڵ دەهات، بەلام گویی نەدایی. لە ژوور سەری مردووەکە فکر و خەیاڵ رفاندی. ئاخری رۆژیک ئەویش ئاوا دەکوژن و وەک کەلاکە سەگ لاشەکە دیئەن و لێرە لە چەقی ئەو گۆرەپانەی بازاری فرپێ دەدەن. چیی لەدەست دەهات؟ چۆن خۆی لەو مەرگە مسۆگەرە رزگار بکا؟ هەر لەوی ساغ بۆوه. بێ ئەملا و ئەولا دەبێ ئەوشارە جی بێلی.

کوژرانی حاجی لە بن سەری یەکیک لەو دووانەدا بوو. دەرویش یان ماھیر. قاتلەکەش لەدوانە یەکیکیان بوو، وەلی، یان یوسف. بەلام کامەیان؟

کەس نەیدەتوانی لەگویی وەلی بخوینی. ئەو سارد و گەرمیی رۆژگاری چێشتبوو و زۆر دەرگای بە قوون کەردبۆوه. خۆ ئەگەر دەرڤەتی ئەوەی هەبوا و ماوەیەکی زۆر لەگەڵ یوسف بایە، لەوانەبوو بتوانی رزگاری بکات. بەشکم قسەکانی ئەو، یوسفیان پاشگەز کەردبیتەوه لە کوشتنی حاجی... وەبیری هاتەوه کاتی قسە بۆ دەکرد، یوسف چۆن رەنگی دەگۆردا.

نا، نا، هەلومەرج، دەست و پێی یوسف و وەلیی وا بەستبوو، بە هیچ جۆریک نەیان دەتوانی خۆیان لە کۆت و بەندی فەرمانی ئاغاگان رزگار بکەن و هەر دار دەستی ئەوان دەبوون. ئەوان وا پەرورەدە ببوون. مەحمودە کوردە، کە پێی وابوو بەندیخانە، چاو و گویی کەردووەتەوه و ناقلی کەردووه و کەردووبەتە دۆژمەنی قەستەسەری هەموو بەگەکان، هەر لە بەندیخانە بەربوو، رێک

چووه ده بۆ دەستماچکردن و نۆکه‌ری به‌گه‌که‌ی و ناخریبه‌که‌شی... ناخریبه‌که‌شی... مه‌حاله، به‌بی گۆزینی هه‌لومه‌رجه‌کان، ناگرێ بنیاده‌مه‌کان بگۆری.

ناخۆ ئینسانیک پیدای نابی، به‌سه‌ر شه‌و هه‌لومه‌رجه‌کاندا زالای بی؟ ناخۆ لایه‌نیکی بنیاده‌م، سه‌رکه‌وتن نییه به‌سه‌ر هه‌لومه‌رجه‌کاندا؟ دوژمنایه‌تی مه‌حمود له‌گه‌ل به‌گه‌کان له‌ زینداندان، لایه‌نیکی شه‌و نه‌بوو، که‌ کۆت و به‌نده‌کانی ده‌پساند. له‌ راستیشدا تیکه‌لبوونی شه‌و بنیاده‌ماندا که‌ لایه‌نی باشه‌یان هه‌یه له‌گه‌ل شه‌و لایه‌نه‌ باشه‌ی ره‌گه‌زی مرۆف، ده‌روازه‌ی رۆژه‌ خۆشه‌کان به‌سه‌ر بنیاده‌مه‌کاندا ده‌کرێته‌وه.

شه‌و، به‌و مێشکه‌وه ناتوانی، خۆی له‌گه‌ل هه‌لومه‌رجه‌کانی شه‌و شارۆچکه‌یه بگۆنجینی و بژی. شه‌وه‌ گومانێ تێدا نه‌بوو.

"مالاوا شارۆچکه. مالاوا حاجیبه‌ غه‌ریبه. سوپاست ده‌که‌م... ئافه‌رم..."

خالس به‌گ، مامۆستای خانه‌نیشنکراو، که‌ ترس له‌ هه‌موو جووله‌ و هه‌لسوکه‌وتیکی ده‌باری، له‌ حالیکدا ده‌موچاوی چه‌پ و چه‌پ ده‌کرده‌وه، سه‌یریکی مرده‌وه‌که‌ی کرد و رووی وه‌رگیرا و ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ماری ده‌ستی دانا و له‌وی دوور که‌وته‌وه و تۆزیک له‌ولاتره‌وه، پالێ به‌ دیواریکه‌وه دا. چۆنی ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ماره‌که‌ دانابوو، زاری داچهرچیبوو و هه‌ولێ ده‌دا، هه‌وا هه‌لمژێته‌ نیو سییه‌کانی. چاوه‌ روونه‌کانی له‌ ژیللا هاتبوو و ره‌نگی به‌ رووه‌وه نه‌ماوو و یه‌ک پشوو بۆله‌بۆلی بوو.

"هه‌ی نیشتمانفرۆشینه، چه‌په‌لینه، زالمینه... "ناتا" شه‌و ولاته‌ی له‌ ده‌ست دوژمنان ده‌ره‌ینا و به‌ ئیوه‌ نه‌سه‌پارد، بۆ شه‌وه‌ی هه‌ژار و لیقه‌وماوی تێدا بکۆژن؟ نیشتمانفرۆشینه..."

شه‌و جار سوڵتان، ژنه‌ شینگیره‌که‌، هات ژوور سه‌ری مرده‌وه‌که‌ و نه‌ژنۆی دادا و به‌ ده‌نگیکی خه‌مناک پێیدا هه‌لگوت. ئاوری له‌ پیاو به‌رده‌دا. هه‌م ده‌گریا و هه‌میش پێیدا هه‌لده‌گوت. به‌ ئازایه‌تییه‌که‌ی حاجی و به‌ پیاوه‌تییه‌که‌. به‌وه‌ی که‌ دوو رۆژ له‌وه‌ پێش لێی پرسیبوو، چۆنی پووری؟ و گوتبووی، شه‌گه‌ر پارهبه‌کم ده‌ست بکه‌وی له‌ هه‌ژاری و ده‌ستکورتییه‌ نه‌جات ده‌ده‌م. به‌ ده‌ستی جوان و سه‌روکا کۆله‌ هه‌وریشمینه‌که‌ی حاجی هه‌لده‌گوت و هه‌وره‌ ره‌شه‌کانی ته‌شقی ئاسمان و ئاوه‌ بی بواره‌کان، چیا ی پر له‌ گه‌به‌رد و ره‌وه‌زیشی ده‌خسته‌ نیو گۆرانیه‌که‌یه‌وه.

لهو نيوده ا حه مه رهش وهك رق و تورهبويه كي له زهويهوه ههلقويلبي، هات و له لاي قاچي مردووه كه وه راوهستا و زهردهيه كي هاته سه ر ليو، پر له تهوس، ياني ده زماني تاواي لي دي. شه جار نيگا تيژه كاني به سه ر يهك به يه كي شهوانه دا كيپرا كه له دهوري ته رمه كه بوون. حه مه رهش كابرايه كي كتتيبخوين بوو. خوي ده يگوت، زماني فه رهنسي وهك بولبول ده زاني. به ره همي نوسه ره فه رهنسيه كاني ده خوينده وه و به رده وام تاراگوني له سه ر زمان بوو. قه تيش هوشي له سه ر خوي نه بوو. روژيك ده تدي شه وه لينگيكي پيلاوه كه ي سووره و شه وي ديكه ي رهش. زور قسه و چيروكيان له سه ر بي هوشي و په رش و بلاويه كه ي هه لبه سته بوو.

زور گيچهل و چه رمه سه ربي ديتبوو و هه موو توركي ا گه رابوو. به لام چونكه كابرايه كي وازوازي بوو، نه يتوانيبوو له جييهك بگيرسيته وه. له و دنيايه دا هيچ شتينك نه بوو، شه كوره داني به خيري پيدا بني. زور نه ترس و چاوقايم بوو و له نيشانه دا كرديش شه وهنده شه نكيته بوو، ده رزي به تاسمانه وه هه لده گرت. له كه س نه ده ترسا و چيي به مي شكيدا هاتبايه، له كه سي نه ده شارده وه. بو وينه، چيي بي خوش بوايه به ده رويش به گي ده گوت و زور له حاجيشي خراپتر بي ده گوت، به لام ده رويش به گ وه رووي خوي نه دين. حه مه رهش جگه له و تايبه تمه نديبانه ي، عه شيره ت و كه سوكاربيكي زوريشي له پشت بوون. له سه ر يهك، هه موو خه لكي خزم و تايفه و هوزه كه ي، ملهور و به ده ست و تفهنگ و شه نكيته بوون. شه و بنه ماله يه، هه ر له كو نه وه شاروچكه كه يان چاوترسين كر دبوو و به ده فري نه مابوو نه يان كر دي. شه و بنياده مه سه ير و سه مه رانه، ريگر و دز و تالانچي و تا راده يه كيش لايه نكري هه ژاران بوون. خويان به ره چه لك خه لكي شه و شاروچكه يه نه بوون. له ولای توروسه وه هاتبوون، به لام خويان نه يان ده زاني له كويته هاتوون. به چهك و تفهنگه وه له دايك ده بوون و چهك به ده سه تيش ده مردن. ته نانه ت ژنه كانيشيان وهك پياوه كانيان به ده ست و تفهنگ بوون. جگه له دوو خيژانيان، باقي خيژانه كاني شه و بنه ماله يه هه ژار بوون و ده ستيان نه ده گه يشته ده مي خويان. زور به يان يان قاچاقچي بوون يان مي راو.

به لام حه مه رهش ميكانيك(فيتهر) بوو. هه ر چاوي له ترؤمبيتل يان مه كينه يه كي له كار كه وتوو كر دبايه، ده يزاني كي شه كه ي چييه و چاكي ده كر ده وه. ترؤمبيتل و مه كينه يه كي وا له و دنيايه دا نه بوو شه و نه تواني چاكي بكاته وه. له هه موو ناوچه كه دا، له شه ده نه وه تا مه رسين و شه نتاكيه و جه يهان و نيغده و زور جيي ديكه ش، كه س نه بوو ناويانگي شه وي نه بي سته بي. هه موو روژي، ژماره يه كي زور ترؤمبيتل و ته راكته ر و مه كينه ي گه مي(قايق) و كاميونيان له

رَبِّي زور دووره وه بؤ دينا و دهيانگوت به كهس چاك نابنه وه. يارمه تبي وهستا عوسمانى دابوو. ههر ترؤمبيليكى دهيانه پنايه بهرده ستي، چاكي ده كرده وه و هه قده ستيش هه رچى دابايانى، به بئى شهوى قسه بهك بكا، وه ريده گرت. كهس نه يديتسوو جلو به رگه كانى په له به كيان پيوه بئى، له حالتيكدا بهرده وهام ده ستي چه ور بوون.

پيلى ژنه شينگيره كهى گرت، هه ليستانده وه و گوتى: "بييره وه، بييره وه دايكه، بييره وه با دهنگى زولم نه بيستري... بييره وه با ناغا و به گه كان، تهرمه كهى حاجى له نيو خوياندا شرت و گوم بكهن. به لاي شهوانه وه، به لاي شهو زالمانه وه، زياني مرؤتيك، له زياني ميتشوله به كيش بئى قيمه تتره. شهتؤ بيدهنگ به، بؤ شهوى شهوان گالته به تهرمه كهى حاجى بكهن و بلين، سه گيك له سه گه لينك كه م بؤوه. شهتؤ بيدهنگ به دايكه، تا خوينمزه كانمان به دهنگه به سؤزه كهت تيك نه چن. بيدهنگ به دايكه..."

هه ناسه به كهى هه لكيشا و فرميسكى له چاوى گه را و له سه رى رؤيشت: "شهوان پشت لهو نيشتمانه ده كهن. هاكا رؤزيك ديتت، به چؤكدا هاتين و تيدا چووين. حاجى ههر هيچ، مهرگى حاجى ههر هيچ. شهوان هه موو سالى، هه زاران كهس لهو چو كوراوايه دا، به هه ژارى و نه دارى و نه خوشى ده كوژن. خو شه گهر ههر حاجيه كيان كوشتبايه، هه موام ماچ ده كرد و له سه ر سه رمم داده نان. حاجى شيت و شورريك بوو، ناو نه يد پالاوت. جگه له وهش، حاجى زه رى بؤ خه لك هه بوو. شهوان له برى شهوى شهو خاكه به پيت و به ره كه ته بكه نه لؤكه، بهو بيانوه دى كه چاندين و هه لگرتنه وه دى برنج ناسانتره، شهتلى لئى ده دن و هه واكهى ژه هراوى ده كهن و هه موو سالى هه زاران گه وره و مندال له نؤبه تيدا ده كوژن. حاجى هيچيك، شيتيك... ئيوهش بهو چاوه ترساو و له ژيللاهاتووانه وه سه رى زولمه كانى شهوان ده كهن. شهوان تاوانيان نييه. ئيوه تاوانبارن... تاوانبار ئيمه ين. ئيمه و هك هه يوان. به كيك له نيو ئيمه حاجيه كوشتوه. به گ خؤى نايه ده ستي به خوينى داماوئيكى ئاوا سوور بكا. سه برى قاتله كهى حاجى ده گرن و سزاي ده دن و پياو كوژه شه سليه كهش قيت و قنج ده گه رى. هه موومان شهوه ده زانين و ديسانيش ههر كؤيله يان ده مينينه وه. تاوانبار ئيمه ين... پياكوژينه... پياو كوژينه."

زارى كه فى كردبوو و ده موچاو و ليوى رهش هه لگه رابوون. له وئى دور كه وته وه. به كئى ده يگوت هه قى خؤى بوو بكوژرى. چما ده كرى ئاوا به به گيكى وا مهن هه لشاخينى؟ به كئى ديكه ده يگوت، چما دنيا خراب ببوو، شهوپه ره كهى برئيكى تيه له دابايه و ته مبييان كردبا. چما له سه ر دوو قسانيش پياو ده كوژن؟... مشتمره كه ههر بهرده وهام بوو تا دادته ستيه هات. له

سەر مردوووه که هه‌للايه که بوو سه‌گ ساحيبي خۆي نه‌ده‌ناسييه‌وه. بن چناره‌که نه‌وه‌نده‌ی خه‌لک لى کۆ ببوووه، نه‌وانه‌ی تازه ده‌هاتن، نه‌يانده‌توانی تهرمه‌که ببينن. چه‌ند که‌نجيک له چناره‌کان وه‌سه‌ر که‌وتبوون و زۆریش چووبوونه سه‌ربانی مال و دوو‌کانه‌کان و له‌ويوه سه‌يريان ده‌کرد.

له‌و چه‌يس و به‌يسه‌دا، ترۆمبيلليک گه‌يشت و له‌ پشت چه‌شيمه‌ته‌که‌وه رايگرت و ماهير ليی دابه‌زی. هه‌ر که‌س ديته‌بای، تيده‌گه‌يشت، له‌خوشييان وه‌خته بفرپيز چاوه‌کانی، ده‌موچاوی، سه‌ر و قۆ و کاکۆلی، شادييان لى ده‌باری، تۆزيک له‌و ته‌می تازيه‌بارييه‌ی ده‌ره‌وانده‌وه. چرچ و لۆچه‌کانی ده‌موچاوی ره‌ويبوونه‌وه ده‌تگوت ده‌ساليک گه‌نجتر بۆته‌وه... نه‌و به‌ جه‌نده‌رمه‌که‌ی گوت: "رۆله‌ ريگه‌م بۆ بکه‌وه. ده‌مه‌وی تهرمه‌که و جه‌نابی دادوهر ببينم."

له‌به‌زه‌که‌ی نه‌وه‌نده به‌گور و فه‌رمانده‌رانه بوو، جه‌نده‌رمه‌که هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی توانی ته‌مره‌که‌ی به‌رپۆه‌به‌ری و به‌ قۆنداغی تفه‌نگه‌که‌ی چه‌شيمه‌تی بۆ لابدا.

چيی ده‌بکرد، نه‌يده‌توانی پرۆا به‌و موعه‌جيزه‌يه بکا. چۆن بوو؟ باشه چۆن ئاوا سووک و ساده له‌و به‌لا گه‌وره‌يه نه‌جاتی ببوو؟ چۆن پرۆا بکا حاجی، هه‌ر به‌راستی کۆژراوه؟ ده‌بوو به‌ چاوی خۆی ببيني جا باوه‌ری ده‌کرد و ته‌واو شاد ده‌بوو. هه‌رپۆيه بۆ نه‌وه‌ی تا زووه مردوووه‌که ببيني، وپرای جه‌نده‌رمه‌که خه‌لکه‌که‌ی لاده‌دا.

به‌حالی سه‌گ خۆی گه‌يانده تهرمه‌که. حاجی به‌ زه‌جه‌مت ده‌ناسرايه‌وه. بۆ دلنيابوون، داهاته‌وه و به‌ وردی سه‌يری مردوووه‌که‌ی کرد و جا خۆی قيت کرده‌وه و رووی له‌ ئاسمان کرد و له‌بن ليئوه‌وه گوتی: "خواجه گيان زۆر شوکر، زۆر شوکر. شوکر موعه‌جيزه‌که‌ت. تۆ به‌هه‌ق هه‌ی. تاخانه و تاکی."

له‌ دادئه‌ستين نزيك بۆوه و به‌ سرته‌يه‌ک پيی گوت: "خۆ پيم گوت، زۆر جار پيم گوت، به‌گ، نه‌تۆ به‌گيکي به‌ ره‌چه‌له‌ک ئۆغوزی و نه‌و هه‌ر شي‌ت وشووریکه. نه‌وه دامنا دوو قسه‌ی سارد و سووکيشی له‌ زاری ده‌رپه‌ری، ده‌ی جا چييه؟ گۆم، خۆت مه‌هينه‌ ريزی نه‌و. نه‌وه له‌ شان و شکۆی تۆدا نييه. دياره نه‌و کابرايه هه‌قی خۆی بوو وای به‌سه‌ر بی. که‌س نه‌بوو پيی بلی، هه‌تیبو خۆ ته‌تۆ بنی رانت ناخوری، ده‌چی و له‌ نيوه‌ندی بازاری و له‌به‌ر چاوی چاک و خراب به‌ کابرايه‌ک، که‌ سه‌دان پياوی کوشته‌وه، ده‌ليی "شاخدار". خۆ ته‌تۆ بۆ نانی شه‌وي‌ت دامابووی... خۆ ته‌گه‌ر سه‌گ نه‌جه‌لی هات، ده‌چی گوو له‌ نيۆ مزگه‌وتيدا ده‌کا و بز نه‌جه‌لی هه‌ستی، نانی شوانی ده‌خوا. وانيبه جه‌نابی دادوهر؟ ناخ ده‌رويش ناخ... ناخ خ خ براله نااخ.

ئەو قىن و توورەبىيەت سەرت دەخوا. لە ساپەي ئەو قىن و رەقەتەو، تىداچى و لە سوپىيات جەرگ و ھەناومان رەش دەبى.

ماھىر داھە پرمەي گريان. دەگرىا و دەموچاويشى لە خۆشپىيان گەش گەش بېژە. دەموچاوە خريەنەكەي ھاوكات دەگرىا و پيشدەكەنى. چاوەكانى دەتگوت خوخلولەن و لە چالى چاويدا دەخولانەو. دادئەستين راوەستابوو و بە سەرسوورمانەو سەيرى دەەکرد. ماھىر بەگ دەستى بۆلاي دادئەستين راداشت و گوتى: "بمبوره. بمبوره. خەفەتبارم، خەرىكە دەخنىكم. ئەمن دەرويش بەگم لە خۆم و مندالەكانىشم خۆشتر دەوى. نەدەبوو كارى واى كردبا."

لە حالئىكدا بە دەسزۆكەيەكى سپى چاوەكانى وشك دەكردەو، ھەولئى دەدا بە نىو حەشىمەتەكەدا رىچكەيەك بكاتەو. خەلكەكە، كە پىيان وابوو ماھىر بەگ ھەر بەراستى لە سوپى ئەو شىتە داماوە ئاگرى تىبەربوو، بە ريز و حورمەتەو پالەپەستۆي يەكتريان دەدا و رىگەكەيان بۆ دەكردەو.

دوو خاوەن ملك، كە دەستيان دابوو دەستى يەكترى و كلكيان تىك ئالاندبوو، دواي ئەوئى لە دورەو سەيرىكى حەشىمەتەكەيان كرد، وەك ھىچ نەبووى دور كەوتنەو. يەككىيان بەويدىكەي گوت: "دەرويش بەگ بۆ ھار بوو ئەو ھەموو خەلكە دەكوژى؟ يانى ئەوئى بەشىكە لە نەرىتەكانى ئۆغوز؟"

ئەوى دىكە زەردەيەكى تەوساويى ھاتە لىوى و گوتى: "ئەگەر ئەوئەندە كەر نەبوايە، ھەتا تىستا، ئەوئەندە دەولەمەند و بەدەسەلات دەبوو، ھەموو ئەو شارۆچكەيە و ئەدەنە و كووزانى بەدەستەو دەبوو. وا نىيە؟ دەي باشتر..."

ھەوا گەرم داھات و مېشە سەوزەكان بەنىو حەشىمەتەكەدا وەك برىسكە دەھاتن و لە تەرمەكە دەنىشتن. مندال و پىر و پەككەوتە و نەخۆش و ھەمو خەلكى شارۆچكەكە لە بازارى ئاسنگەران و لە دەورى كۆ بېوونەو و بۆ ئەوئى زووتر تەرمەكە بىبنن پالەپەستۆيان بوو و مشتومر و شەر و ھەللایەك بوو كەچكى تى نەدەگەرا.

ژنەكەي حاجى بەخۆي و مندالەكانىيەو لە گۆشەي دووكانىك بىدەنگ كرووشەي كردبوو. نە كەس دەيدى و نە كەس ئاگاي لىي بوو.

مچە شەل، كە شۆستەكە لە بن قاچە دارىنەكانىدا تەق و ھۆرى بوو، بەخىرايى درى بە حەشىمەتەكە دا و ھەر گەيشتە سەرت تەرمەكە، داھاتەو سەيرىكى كرد و دەسبەجى گەراو و

له حەشیمەتە کە هاتە دەری و بە هەشتاو بەرەو ماڵ بۆوه. بە پەلەپەل لە دەرگای دا. خۆ
 ژنە کە دەنگی دەرگا هەلگرتبا، دەرگا کە دەشکاند. هەر وەژوور کەوت، دەستی ژنە کە
 گرت و بردی بەرەو ژووری نووستنە کە و بە کە فوکۆلە وە گوتی: "رووت بەو، رووت بە ه ه وه."
 وای دەرگوت و بە دەستە لەرزۆکە کانی دوگمە کانی دەرکردە وە و هەولێ دەدا خۆشی رووت
 بێتەوه.

ژنە لە ماوەی پینچ سالی ژن و مێردایەتی بە یاندا، قەت نەیدیتبوو مێردە کە ی ناوا
 ورووژایی. بە سەر سوورمانەوه خۆی بۆ رووت دەرکردە و دەپرسی: "ئەو شیت بووی؟ چ بوو؟
 دەلێی تیک چووی."

تاویک دواتر جووت بوون. کە لەشی شەلە بەر ژنە کە دەکەوت، وەك ئاگر دەیسووتاند.
 ماھیر بەگ، کە بە حالی سەگ درێ بە حەشیمەتە کە دابوو، دیسان گەرایەوه ئەوی. ئەوجار
 نەقیب لای دادئەستین بوو. دیتنی ئەو دلێ خۆش کرد. لە خۆشیان شاگەشکە ببوو و
 نەیدەزانی چ بکا. خیرا خیرا دەچوو سەر تەرمە کە و لیبی ورد دەبۆوه و برۆی نەدەکرد. بۆ
 ئەوی پێش بە پیکەنە کە خۆی بگری و شادیە کە بشاریتەوه، لیبی دەرکۆشت. خۆی
 خەمبار دەرکرد و هەولێ دەدا ناخۆشیە کانی رۆژانی رابردووی بێتەوه بیر خۆی، بەلام
 هەرکەس دەیدیت، دەیزانی شایە لەدلیدا دەرگەری. لە روخساری و چاوەکانی و سەر و قژ و
 رینگەرۆیشتن و راوەستانییەوه، شادی و بەختەوهری دەباری.

بە دەنگێکی کە هەولێ دەدا خەلکی دیکەش گویان لیبی بی، لە بن گوتی نەقیب
 گوتی: "ئەمن گۆم. لەوە پێشیش دەمزانی چ دەقەومی. هەر بۆیە پارەم دایە و گۆم لەو شارە
 برۆ. بانگم کردە مالهە کە خۆم و گۆم، حاجی حال و مەسەلە کە ناوایە. تۆ هەلەیه کت کردوو
 و خۆت تووشی گێچەل کردوو. دلنیا بە تۆلەت لی دەکەنەوه. هانی ئەو پارەیه و سەری خۆت
 هەلگەرە و لیرە برۆ. نەرۆیشت. بەچەقی نەعلەتدا چووبو. باشە من ئەو فیداکاریەم بۆ کرد؟
 هەر لەبەر ئەو برا رەسەنەم. لەبەر ئەوەی دەرویش بەگە کەمان، کە هەموو دنیای بەمن
 بەخشیوه، لەسەر سەیه کی ناوا تووشی سەرئیشە نەبی... لەگەڵ جارچی چاویان تیک
 هەلەنگوت. جارچی بلێی و نەلێی بە تیزە بزەیه کەوه و وەك بلێی ئاگای لە هەموو شتی کە، و
 هەموو شتی کە دەبینی، سەیری دەکرد.

ماهير لهسهري روښت: "به لى لى ... شته كاني تهو شاروچكويه هار بوون... به لى لى، هار بوون جه ناي نه قيب و جه ناي دادوهرى به ريز... سووكايه تي به هه موو كهس ده كهن، به بي ته وى هيندهى..."

جا بهر له وى قسه كهى ته و او بكا، سه يريكي جارچيى كرد. جارچييش نيگا تيژه كاني تيوه بريبوو و زه رديه كي گالته جارانهى له سه ليو بوو. ده موده ست زوى وهر گي پرايه وه و بن پيلي دادنه ستيني گرت و له وى دوور كه وتنه وه.

چهنه چله گيايهك به په نجه كاني حاجييه وه نووسابوون. دواى روښتني ماهير، جارچي چاوى چوه سه ر ته و چهنه چله گيايه.

جارچی کهری بهیانی، لهخه وهستا. ژن و مندالّه کهی هیشتا بهخه بهر نههاتبوو. دهستی به سهروده موچاویدا هیئا و تیف تیغه ی دا. ئەو جلو بهرگانه ی له بهر کرد، که وهستا وایس له سهروده می زیندانیدا بۆ دووریوو و ئەو رۆژە ی دهچوو بۆلای سهروکی مهزن له بهری کردبوون. به کۆنه په رۆیه ک تۆز و خۆلی پیلاره کانی سپیه وه. قز و کاکۆلی داهیتا و دهستیکی به سمیلیشیدا هیئا و له نیوه راستی ژورره که، باسکی شوپ کردنه وه و راوهستا و خهیاڵ هه لیگرت. دهتگوت شتیکی له بیر کردوه... له بهری کردوه و وه بیریشی نایه ته وه. ناخریه کهی به میتشکیدا هات، بجیتته باخچه. باخچه که شهونم خووساندبووی. سهیرینکی نه مامه زهیتوونه تازه نیژراوه کانی کرد، بۆ نه وه ی بزانی بهریان گرتوه یان نا؟ تیشکینک که وته ناخریه وه. به سهر کاشیه کاندا که وته پیا سه کردن. ههتا خۆر له پشت چیاکان و له بن هه وره وه گزینگی دا، ئەو هه دههات و دهچوو. وینه ی کابرای کتیب به دهست و گرژ و مۆن، به زویری و خه مباریه وه سهیری ده کرد. ئەمرو دهتگوت پالتۆ بارانییه ئەرخه وانییه که ی له سهر شانی خزیوه ته خواری. که خۆر هه لات، ژن و مندالّه کانیشی له خه وێ ههستان. دهنگه دهنگه شاده که یان له نیو ماله وه تیکه ل ده بوو و دههاته ده ری. گۆلی باخچه پشکووتبوون. گه لای رهزه که تورت و تازه و شیدار بوو و روونا کایی به ره به یانیش تیکه لای هه لم. میتشه نگینه کان به ئاسمانه وه، خۆیان ویک دینا و جووت ده بوون. قهت له شوینیک، ئەوهنده میتشه ی پیکه وه نه دیتبوو، جووت بن. ئەگه ر راستیت ده وێ هه رگیز جووتبوونی میتشی نه دیتبوو. مارمیلکه یه کی سهوز، له سهر کۆته ره ی ده م بیره که، زمانه سووره که ی ده رهیتابوو و وه نه وزی ددها. بۆ نه وه ی خه و مارمیلکه که نه رزینیی، به سپایی ده رخۆنه ی سهر بیره که ی لابرده. زه رده واله زه رده کان له شانیه سه ر داره ناره که ی ئەولاتره وه بێ هیژ و خه والۆو ده جوولانه وه. جارچی له بهر خۆیه وه گوتی: به سه ته زمانانه به و زوقمه سه رمایان بووه. دوا ی ئەوه گوتی، ئەو زه رده واله کان مندالّه کان نه زیهت

دهكهن. ههتا دهرفته با له كوڤيان بکه مهوه. چوه ژوروی، کونه جه والیکي هه لگرت و هات و بهسهر شانه زهرگه ته کهیدا کرد. زهرده واله کان به شانه که یانه وه گیران. به راکردن جه واله که ی برد و بهو ناوهیدا دا که له چیاکانه وه دههات و ناوه که بردی و رویشته. جارچی بیری کرده وه، شهگهر بیته و شهمرۆ به یانی زوو له خهوی هه لته ستاباییم و به سړی نه مدیتبایین و به میشکمدنا نههاتبا، له وانه بوو به منداله کانه وه بدین، ئیستا زیندوو بوون و به ره وه خوړی دهم ئاسۆ هه لده فرپین. شتیکی وهک ژان، وهک خهفته تیک له ناخیدا، له قوولایی دلپیه وه سه ره تاتکیی کرد. به غاردان هاته سه ر بیره که. مارمیله که که هیشتا لهو شوینه بوو، که خه ونووچکه دهیبرده وه. شه ژنۆی دادا و سه ری برده نیو بیره که وه و له ناوینه ی ته رکی بیره که دا، که زۆر دووریش بوو، چاوی برپیه وینه ی خۆی. ناوینه ی بیره که روون و زولال و بینه نگ بوو. له ژووره وه هه روا دهنگه شاده که دههات. له زارکی بیره که لاچوو و دهرخونه که ی له سه ر داناوه. مارمیله که که هه ستابوو و به سه رسوورمانه وه سه یری دهوروه ی ده کرد.

له حالیکدا هه موو هۆشی له سه ر مارمیله که که بوو، ژنه که ی هات و له ته نیشتییه وه راوه ستا. که چاوی به مارمیله که که که وت، پیکه نی. مارمیله که، به بی ئۆقره یی به ملارولادا رایده کرد. تاویک دواتر له دیواره که سه ر که وت و له چاوان ون بوو. ژنه که ی که پیده که نی، قولکه یه ک ده که وته کولمه ی. جارچی وانوقمی جوانی و چاو و وخساره گه شه که ی و کولمه گه شه کانی و قولکۆکه ی کولمه ی بوو، هۆشی نه ما. ژنه په له ی نه کرد و زانیی جارچی نوقمی چ بووه. ژنه له نه کاو قاقای کیشا. لیوی و به دوایدا هه موو روخساری جارچی پیکه نی و دهستیان له شه ستۆی یه ک کرد و چوونه وه ژووریز به رچایی ناماده بوو. هاتنه سه ر سه ره. جارچی له سه ر سه ره ش چاوی له ژنه که ی هه لته ده گرت و ژنه، که هه ز و تاسه ی شه ی ده دی، وهخت بوو له بهر پیکه نی بپوورپته وه.

که ده رابه ی دووکانه کان هه لدرانه وه، اته بازار. لاقه کانی راکیشیان کرد بۆ دووکانی ئاسنگه رییه که. شه و ده مه ی شه و له زیندان بوو، ژنه که ی شه و قوفله گه و ره یه ی له ده رگا که دابوو. ئاسنگه ره که لیته ... خۆی دوا ی دیتنی ته رمه خویناوییه که ی شه و، لیته دانیشتبوو... سندان، کووره و که له پهللی ئاسنگه رییه که، پیش کوژرانی چۆن داترابوون، هه ر له جیی خۆیان بوون. ده تگوت چاوه روانن رۆژیک ئاسنگه ره که بگه رپته وه و بیته وه سه ر کاره که ی. موو به موو، شه و دیه نه ی هاته وه به رچاوی، که جه نده رمه کان لهو جییه ی وا ئیستا لی دانیشتوو، گرتبوویان و بردبوویان. دیسان له بهر ماندوویی و شه که تی، ریک چۆه له وی دانیشته. نه

دهیتوانی بیر له شتیك بکاتهوهو نه هیچی دهدی. له نهکاو شهونده روون هاتهوه بهرچاوی که چون بردیانه پۆلیسخانه و لهوی نایب عهریف چون شهشکهنجهی کردبوو. دهتگوت ههر ئیستایه و ژان و نازار تهنگی پی شهلهدهچی. دهمودهست ههستا و بهرهو خواروی بازاری کهوته ری. زهردهواله و میشهکهراوه به وزوز لهسهر تویکله شووتیهکان دهخولانهوه. پووشکهبهقونه به بالی دریز و روونهوه ههر قولانجیک له بهردهچنهکهی بازارهوه بهرز دهفرین. دهتگوت بۆن به بهردهکانهوه دهکن. دههاتن و دهچوون. سی میرووله عهجهمانهی دیت رایان دهکرد. شهوانه له میروولهکانی دی گهورهتر بوون. بهرهو چنارهکه غاریان دهدا، که ناوه زولالهکه گۆمیلکهیهکی لهبن دروست کردبوو. جارچی بهبی شهوهی چاویان لی شهلگری، لهسهرخۆ و له حالیکدا پی به پی میروولهکان دهپۆیی، بهرهو قاوهخانهی بن چنارهکه دهچوو.

ماهیر قاباچی شوغلی له رووبهروویهوه دههات. رهنگی به رووه نهماوو. ترس سیبهری خستبووه نیو چاوی. که هاته پیشتر، راوهستا و به روویهوه پیکهنی. خوئی لی گیل کرد. تاویک میروولهکانی لی ون بوو که بهسهر بهرده سپیهکاندا رایان دهکرد و بهشویناندا گهرا. ماهیر بهگ گهپایهوه و هات دهستی لهسهر شانی دانا: "شهوه له چی دهگهپیی جارچی؟ شتیکت لی ون بووه؟ دهلیتی زۆر سهرقالی، نامانبینی. دهلیم حاجیی دامایش تیدا چوو، حهیف بوو. وا نییه؟"

جارچی وهك شتیکی گلاو و پیسی ویکهوتبی، مووچرکهی پیداهات و خوئی راوهشانده و شانی لهبن دهستی هینا دهری.

مات و بی ههست سهیریکی کرد و کهوته ری. له میروولهکانی دهگهرا. ههتا قاوهخانهکه، بهبی شهوهی چاو له بهردهکان ههلگری و له هیچ شتیك خافل بی، رویشته و میروولهکانی نهدۆزییهوه. دیسان چاوی له عهرزی بریهوه و به چاوگیران، گهپایهوه. که گهیشته سهرهتای بازاری ئاسنگهران و گوئی له دهنگی چهکوچ و سندان بوو، سهری ههلینا. وهستا وهسمان، وهستا عهلی و ئاسنگهههکانی دیکه راوهستاوون و سهیری شتیکی زۆر دوریان دهکرد. جارچیش سهیری شهوانی کرد. بازارهکهی تهپ بوو. لایهکی بازاری ئاسنگهران به نیلوفه داپۆشراوو. نیلوفه گولیان دابوو و بهسهر تایهی ژهنگاوی و کۆنه ترۆمبیل و کامیۆن و گاسن و ئاسنهواله و زنجیری ئاسنیندا که ههموو دهرووبهههکیان داپۆشیبوو، بۆن و بهرامهیی دهپژانده. بۆنی گوئهکان لهگهله بۆنی ناو و ئاسن و رهژوو تیکهله دهوو. چیاکانی رووبهروو ناسک ببوونهوه و دیار نهدیار له نیلییهکی بزراکادا به ئاسمانهوه نووسا بوون.

به بیّ نه‌وهی بتوانی چاو له عه‌رزى هه‌لگرى، چووه پيشى. وهستا وه‌سمان، نه‌و پياوه
 كه‌مدووه ليى پرسى: "چيت بزر كردووه جارچى نه‌فه‌نى، وا له‌و بازاره‌دا ليى ده‌گه‌رپى؟"
 وهستا "عه‌لى" عيش پرسى: "چيت لى بزر بووه؟"
 وهستا سالح تاكارجه‌بيش له‌و حالئى‌كدا ده‌مى سووره‌وه‌بووى كيژدئىكى گه‌وره‌ى ده‌كو‌تاوه،
 پرسى: "چيه‌ه؟ چيت لى ون بووه جارچى؟"
 هه‌موو ويكرا پرسىيان: "چيه‌ه، چيه‌ه، چيت لى ون بووه؟"
 دواى نه‌وه له‌ پر ده‌نگى چه‌كوچ بازارى پر كرد. ده‌نگى چه‌كوچ له‌ ميتشكى گه‌را. جارچى
 سه‌رليشيووو و له‌ حالئى‌كدا شتىكى له‌بىر كردبوو و هه‌ولئى ده‌دا وه‌بىرى بيتته‌وه، له‌ نيوه‌راستى
 بازارى ناسنگه‌ره‌كان هه‌په‌سا.

قه‌ت وه‌بىرى نه‌هاته‌وه كه‌نگى نه‌ويى به‌جى هيشت و كئى واوه‌ى هينا و له‌ بن چناره‌كه‌ى
 دانا. وه‌بىرى نه‌هاته‌وه به‌دواى ميرووله‌دا گه‌رابى. له‌ بازاره‌كه‌دا له‌ هه‌ندى شت ده‌گه‌را، به‌لام
 نه‌و شتانه‌ چ بوون؟ هه‌ر بىرى ده‌كرده‌وه، به‌لام برزبووه‌كه‌ى نه‌ده‌دؤزيبه‌وه. له‌ روخسارى نه‌وانه‌دا
 كه‌ له‌ قاوه‌خانه‌كه‌دا دانيشتبون، له‌ نيو چل و چيوى چناره‌كه‌دا، له‌ جووچكه‌ په‌ره‌سئلكه‌كانى
 بن ميچى قاوه‌خانه‌كه‌دا كه‌ نه‌و ده‌مى داىكيان ده‌گه‌رانه‌وه، به‌ جيك و فيك ده‌ندوو‌كيان
 داده‌پچرى و مليان وا دريژ ده‌كرده‌وه ده‌تگوت ئيستا هه‌لده‌كه‌نرى، له‌ شه‌پؤلى سه‌ر ناوه‌كه‌دا،
 له‌ ده‌نگي‌كدا، له‌ ساته‌وه‌ختي‌كدا، له‌ ريگه‌رؤيشتنئى‌كدا و... به‌ شوين هه‌ندى شتدا ده‌گه‌را. له‌و
 قه‌ره‌بالغييه‌ زؤره‌ى دنيا‌دا، له‌ ورده‌كارى و نه‌و هه‌مووه‌ جو‌راو‌جو‌زيبه‌دا، به‌ تاقي ته‌نيا...
 قاوه‌كه‌ى خوارده‌وه. نيژگه‌له‌يه‌كى له‌ به‌رده‌م بوو.

"فه‌رموو جارچى نه‌فه‌نى."

پشكو‌كانى نيژگه‌له‌كه‌ى باره‌وبار كرد. يه‌ك دوو مژى لى دا و دوو‌كه‌له‌كه‌ى هه‌لمشت و
 چاويش چووه سه‌ر نه‌و گژ و گيايانه‌ى له‌سه‌ر كو‌مايه‌ك خو‌له‌ميش رووابون و ئاخرييه‌كه‌ى
 له‌سه‌ر گو‌له‌ وه‌نه‌وشه‌يه‌كى به‌رز گىرسانه‌وه. ميتشكىكى ره‌ش و بريقه‌دار خو‌ى گرمو‌له‌كردبوو و
 ده‌چووه نيو گو‌لي‌كه‌وه و ده‌هاته‌وه ده‌رى. پؤلي‌ك گياى سه‌وز و ناسك سه‌ر كو‌ما خو‌له‌ميشه‌كه‌ى
 داپوشي‌بوو. هه‌تا ئيستا، نه‌وشته‌ى نه‌ديتبوو، كه‌ نه‌و هه‌مووه‌ گه‌شى و جوانيه‌ى لى
 هه‌لده‌ستا. ده‌تگوت نه‌و شته‌ى ليى ده‌گه‌را، دؤزيبؤوه. لووله‌ پيچ پيچه‌كه‌ى نيژگه‌له‌ى به‌ مليدا
 كرد و هه‌ستا و كه‌وته رى. هاته‌ كارگه‌ دارتا‌شيبه‌كه‌ى ده‌م رووباره‌كه‌. نه‌مجاره‌ش مشاره
 دووسه‌ره‌كه‌ سه‌رنجى راكي‌شا. دانه‌كانى مشاره‌كه‌، به‌ نيو ئالوداره‌كه‌دا جوان ده‌هات و ده‌چوو.

لایه کی ده موچاوی کابرای دارتاش له لایه کهی دیکه ی بچو وکتر بوو. ده موچاوه دریژه کهی وا دیار بوو، ده تگوت دهبه یو پئی بکه نی و ناتوانی. دارتاشه که باسکی چه پیشی له وی دیکه ی دریژتر بوو. به بی ئه وی پیلاره کهی داکه نی و ده لینگی هه لبا، له رووباره که په ریبه وه. پینج په ره که، گولی مؤز و په مه یی و سپیی دهر کرد بوو. دارتاش چیی ده گوت؟ باسی چیی ده کرد؟ زهرنه قوته ی په ره سیلکه دهن دو که زهرده کانیان داپچریبوو و چهندی ده یانتوانی سه ری بی تووک و په مه ییان ده کیشا و ده یانجریواند. گه لای چنار نوقمی ترس. له ولاتره وه چاوی به که لاکی نه سپیک کهوت. بیست، بیست و پینج سیسارکه ی سه ر و مل رووت به ده وریدا ده گه پان و یه ک دووانیکیان به شه قه ی بالیان ددها و ده فرین. له شی سیسارکه کان سپی و چلکن و باله کانیان رهش بوون. گه رده نیان ویک هینابوو و شانبه شان به فرینه وه گه مه یه کی ئالوزیان ده کرد. لووره یه کی کپ له لای شاروچکه وه هات. له حالیکدا گویی له لووره که ی شاروچکه هه لخستبوو و به بی ئه وی ئاگای له تهرپوونی ده لینگی بی، له ئاوه که په ریبه وه. که سه ری هه لئینا، دیتی ئه وه له نیو دهنگ و تهق و کوتی چه کوچاندا یه. پریشک و پزیسکی ئاگر له کووره و کووانوه کانه وه ده په ریبه بازاره وه.

وهستا وه سمان گوتی: "ئه تو کیشه یه کت هه یه. وهره کوویک قاوه ی بخۆوه."

چارچی وه خو هاته وه و به ره و چناره که کهوته ری. به دهم سه رکردنی نه خش و نیگاری به رده چنی بازاره که وه، سی میرووله ی دیت به ده وری توپیکه شووتیه که وه ده خولانه وه و غارغارینیان ده کرد. له دهم شوسته که دانیشته و چاوی بریبه میرووله کان. منداله کانیسی له باخچه دا، له سه ر بیره که وه رایانده کرده لای سپی چناری بن ره زه کان و له ویوه غاریان ددها بژ بن که په ره که و جار جاردهش له چاوان ون ده بوون.

دووکه لیک بازاره که ی داگرت. له پشت دووکه له خهسته که وه و له سه رووی پریشکه ئاگره کانه وه، چیا رووته ی دودلؤل، په مه یی و مؤز و ته ماوی و ئه وهنده هه لماوی که ده تگوت له شینایی ئاسمانه که دا ده تویته وه، جاری له چا و ون ده بوو جاری قیت و زهق به دلئی ئاسماندا ده چوو. نیوه رووناک، ورده ورده کال ده بووه... زور دوور و جار به جاریش دوورتر ده که وته وه و تیژتر ده بووه...

سه دان روخساری تیکه ل و پیکه ل، ریشن، شله ژاو و ره شه لگه پراو، خه مبار، بزه له سه ر لیو، تیکچرژاو، به گوره گور، به ئاخ و ئۆفه وه و له بن سمیله پره کانیانه وه، تووره و هه لچوو...

چەنەوەر، تىكاكارانە، رىيىكەرانە، خۆنۆين، ترساو و چاۋەكانيان لە ترسىكى ھەتا ئەويەرى ئازايەتيدا زەق و لە ژىلاھاتوو... لە نۆبەتيدا خۆيان گرمۆلە كرىبۆۋە و بە لىنگەفرتە و زراۋچو لە ترسىكى سامناكتە لە ترسى مەرگ، سەرلى شىۋا، پشت كۆماۋە، خويناۋى و شپ و شپرىو و بەسەرىيە كدا كەوتوو...

مىرۋولەكان، بە پشتى سوور و نىۋقەدى بارىكەۋە لەرە تاۋەكە دەخولانەۋە. مىرۋولەيەكى گرت و لە نىۋقەدەۋە لەتى كرىد. لەتىكى مىرۋولەكە، خۇى پى نەدەگىرا و خواروخىچ و بەخولەخول و داماو چوۋە نىۋ تويىكىلى شووتىيەكەۋە و نەھاتەۋە دەرى... لەۋيدا خوينى لەبەر دەپرا و خوينەكەى لەسەر عەرزى دەمەيى. بەزەيى بە مىرۋولەكەدا ھاتەۋە و كزەى لە جەرگى ھات. لاقەكانى و ئىسىكى پاژنىي ژانىكيان تى گەپرا...

ھەستا. خەلگەكە ھەموو قىت و رەپ لەسەر كورسىيى قاۋەخانەى بن چنارەكە دانىشتىبون. زۆرەيان سىنلىان درىژ و شوپ بوو. وا دانىشتىبون، دەتگوت چاۋەپىي رووداۋىكن. نە قسەيان دەكرد و نە دەجولان.

بىچوۋەكان دەندوۋەكە زەردەكانيان داپچىپوۋە و ملىان تەۋاۋ درىژ كرىبۆۋە و كرىبويانە قاۋ قىژىتە ئەوسەرى ديار نەبوو. ئاۋى بن چنارەكە ھىدى ھىدى دەپژايە سەر بەردىكى بچوۋك. مېشەنگويىنە رەشەكە بە وزەۋىزىكى شىتائە، كە جوان پىۋەى ديار بوو تورەيە، دەچوۋە نىۋ گولنىكى مۆر و گەۋرەى سەر كۇما خۇلەمېشەكە و دەھاتەۋە دەرى. روخسارى بنىادەمەكانى نىۋ قاۋەخانەكە، زۆر زوۋ زەرد ھەلگەپرا. حاجى قۇرت بۇغا نىرگەلەيەك لەبەردەم، رىك لەسەر ئەۋ كورسىيە دانىشتىبوو، كە تاۋىك لەۋە پىش ئەۋ لەسەرى ھەستابوو. كوۋپىك قاۋەى لە پىش و تەزىيىچىكى دەنك درشت بەدەستەۋە، دەستى راستەى لەسەر ورگى دانابوو و لە تەنىشت زىچىرە زىپرى سەعاتەكەى كە پانزە ھەۋداى ھەبوو، تەزىيىچى دەگىپرا. لە زار و زمانە بچوۋەكەى زەرنەقوتە پەمەيى پەمەيەكاندا... لە لووتى قۇرت بۇغاۋە موۋى سىپى ھاتىبونە دەرى. برۆى تىكەل بىۋونەۋە و لووتى ھاتبۆۋە سەر دەمى. سىملى كەوتىبۆۋە سەر دەمى داپىۋىشىبوو. چەند تالە موۋىەكى رەشىش لە نىۋ سىمىلە سىپىيەكەيدا بەدى دەكرا. دوۋكەلى جگەرە سەرى پەنجە و سىملى زەرد ھەلگىپراپوو. پىدەكەنى و بە دەم پىكەنىنەۋە، ورگى ھەلدەبەزىيەۋە. ترسىكى نامۆ لە روخسارى گەپرا. تەزىيىچ گىپانەكەى خىراتر بوو.

چارچى لە ئاۋەكە پەرىيەۋە و بەرەۋرۋى قۇرت بۇغا راۋەستا. ئەۋجار ھەموو شتىك رەۋىبۋەۋە و بە روۋنى دەيدى. زەردەيەك بە دردۆنگىيەۋە لە نىۋ سىمىلەكەيدا سەرى لى

شېۋابوو. لەپەرەنگى بزرکا و سېپى ھەلگەرا و چرچ و لۆچى دەموچاوى وەك شىتتان ھەلبەزىنەو، توند بوون و تىك چرزان.

جارچى دەمانچەكەى ھەلكىشا. دەمانچەكە لەبەر تىشكى خۆرەتاو، بريسكايەو. لەسەر خۆگوتى: "ئەو ە يەك."

قۆرت بۇغا خۆى وىك ھىنا. سېپى سېپى ھەلگەرا بوو. كە خۆى گرمۆلە دەكرد، دەنگىكى لىۋە ھات:

"ئەو ە دوو..."

كە لە كورسىيەكە دەكەوتە خوارى، گوتى:

"ئەو ە سى."

قۆرت بۇغا بەر بۆو و لەسەر پشت كەوت. دەستى چەپەى بەسەر كورسىيەكەو مایەو و لاقى راستەى بەرەو ورگى نووشتاو و دەموچاوى خويناوى بوو.

جارچى بە دەمانچەكەىو، لەسەر خۆ، شىلگېرەنە و وەك پارە بژمىرى، دووپاتەى كردهو: "ئەو ەش سى."

ئەوجار بەدەورى مردووەكەدا خولايەو و ھاتەو سەر جىيەكەى پىشورى راوہستا. دەمانچەكەى تىگرت و ھەموو فېشەكەكانى لە سىنگى قۆرت بۇغادا بەتال كردهو. فېشەكەكان تلپ تلپ وەسىنگى قۆرت بۇغا دەكەوتن و تەرمەكە، دەتگوت ھەلدەبەزىتەو.

كە دەمانچەكەى فېشەكى لى برا، جارچى چاوى برىيە تەرمەكە و سى چوار جار بە دەوریدا خولايەو. تاوئىك راوہستا و دواى ئەو ەى زۆر بە سووكى و گالتە جارەنە سەبرى كرد، وەك ئەو ەى ھىچ نەقەومابى، بەرەو لايەكەى دىكەى بازار، بەرەو بازارى ئاسنگەرەكان كەوتە رى.

ماھیر قاباقچی دەیگوت: "مندالە کاغت لەسەر گەرپین وەلی. ئەو بەلایەت لە کۆل کردمەوہ. ئەتۆ براپەکی خۆشەویستمی. چەندی چەند سالە قەدری تۆم نەزانپوہ. ھێشتا بەباشی نەناسیبوو. داواى لیبوردنت لى دەکەم، دەى ی ی ی. دەى بللى بزائم ئەو کارەت چۆن راپەراند؟ چما ئەتۆ نەتگوت، ناتوانى تەنانتەت میروولەپەکیش لە بن پیتدا بقلیقینیتەوہ؟ بەلام کە کار گەیشتە دۆستاپەتی و براپەتی، شیتتەت وەک میشتیک وردوپرد کرد. ئەوہتا ھەموو شارۆچکە دەرویش بە قاتلى حاجى دەزانن. دەى پى بللى ئەوہ چۆن بوو؟ چۆن توانیت ئاوا سووک و ئاسان ئەم کارە بکەى؟ پیت و ابوو کوژرانى دۆلك حوسپین بە ئەستۆى تۆدا دینم، وایە؟ کورە خو ئەمن ھەر دەمويست بە ھەرەشە ئەو کارەت پى بکەم. چما ویزدانى من رازى دەبوو بەوہى و ھا بوختانیکت پى بکەم؟ قسەى من ھەر ھەرەشەپەکی پوچ و بەتال بوو و ھىچى دیکە. ئەگینا وەک رۆژى روون دیار بوو کە من دلەم نەدەھات ھىچ شتیکت لى بکەم. تۆ خۆشت ئاگات لە دللى من بوو و بزەپەکت ھاتى و ھىچت نەگوت. دەى ی ی ی. دەى پیم بللى بزائم ئەو کارەت چۆن پى کرا؟ باشە من پیم نەگوتى ئەو کارە بۆ تۆ لە ئاوخواردنەوہش ئاسانترە؟ ئیستا با دەرویش بى و لە ئەستۆى خۆى داپرنى. ئەوہ گالئەى پى ناکرى. مەحالە بتوانى کلکى لەو تەلەپە بپنیتە دەرى. تازە نەجاتى نابى. ھای ھەى، دەرویش ئیتر تیکەوت و خىچا. ھەموو ریبەکی دەریازبونى لى گیراوە. سوپاس ولى، سوپاست دەکەم براى نازىز. مال و ملکەکەم ھەمووى بۆ تۆ. گیانم پیتشکەشت. ھا، ھا، پروانە وەلى، لەمەودوا بەمن نالینى ماھیر بەگ، ماھیر ناغا. وەک برادەریکی گیانى بەگیانى ھەر پیم دەلینى ماھیر. دەى ی ی ی، پیم بللى ئەو کارەت چۆن راپەراند؟"

وەلى سەرى بەردابۆوہ و ھىچى نەدەگوت.

"دەى بللى گیانەکەم. بللى با بزائم چۆن بوو؟ کە لە لای من رۆشیتى، ھىچ پیتەوہ دیار نەبوو دتەھەوى پیاو بکوژى. لە دللى خۆمدا دەمگوت، جا وەرە ئەو ھەمووہ سالە وەک براپەک

ئاڭگات لىنى بى ۋ ئىستاش كە پىۋىستىت پىيەتى، يەك داوات بۇ جىبەجى ناك. ديارە دوايى راي خۇتت گۆرپو. ھەرچۆنىك بى، بلى بزانم چىت لى كرد؟ دەى بلى دەى. ۋەختە بۇ بىستنه كەى سويم بىتتە ۋە.

ۋەلى سەرى ھەلينا ۋ چاۋى لە چاۋەكانى ماھىر برىن ۋ ۋەقسە ھات: "من تەنانتە مىرۋولەيە كىشم پى ناكوزرى. كەسىشم نەكۋشتوۋە. ئەتۋ بە يەكىكى دىكەت بەكۋشت داۋە. با شتىكت پى بلىم ماھىر ناغا، ئەگەر بتهۋى كۋشتنى حاجى بەئەستۋى مندە بىنى، نارخەيان بە، بەر لەۋەى بگىرىم ۋ بمبەنە زىندان دەتكۋزم. ئىتر گەيوەتە ئىسقانم. بەخودايەتى خودا، ئەنجن ئەنجنت دەكەم. تىگەيشتى؟ ئەمن چكارم بە كۋشتنى حاجىبە شىتتە داۋە؟ داماۋى ناۋا ئىۋە دەيانكۋژن. ئىۋە خۋىنيان دەرپىژن. ئەگەر لە گىانى خۇت بىزار نى، دەستم لە بەرۆكى بكەۋە؟"

ماھىر ھەپەسا. بەلام زوو ۋەخۇ ھاتەۋە ۋ گوتى: "ۋا مەلى برالە. باشە، متمانەت بە من نىبە، پىم مەلى، بەلام بىت ۋ تۋ بگىرى، منىش پىۋە دەم. تۋ راست دەكەى. ئەۋە پرسىيارم نەكرد. ھانى، ھا چاۋەكەم. ئەتۋ لەمەودوا برى مەنى. بە ۋ كارەت رزگارەت كردم. دەى باشە متمانەت نەبى ۋ ھىچ مەلى. ئەۋەى گرنگە، ئەۋەبە كابرا كۋژراۋە. ئىستا چۆنت كۋشتوۋە، كەيفى خۇتە."

ۋەلى گرماندى: "ئەمن كەسم نەكۋشتوۋە."

ماھىر بە جامەلۇسكىۋە گوتى: "دەى باشە، باشە، تۋ نەتكۋشتوۋە. ئاڭگات لە مەجموودى بى زەۋادىش نىبە. ھەر لىرەش نەبوۋى. ھانى. ھا ئەۋە بۇ مال ۋ مندالەكەت خەرچ بكە." "دراۋىكى پىنەسەد لىرەبى لە دەستىدا دەلەرىبەۋە. ۋەلى نەيدەۋىست دراۋەكەى لى ۋەرگى، بەلام نەشىدەتوانى ۋەرى نەگى. تاۋىك دردۇنگ بوو ۋ ئاخىبەكەى دەستى برد ۋ ۋەرىگرت ۋ ۋەدەر كەۋت."

تاۋىك دواتر ماھىر جلۋبەرگى لەبەر كرد. لە خۇشيان شاگەشكە ببو. زەبرىكى گورچوبرى لە دوژمنەكەى دابوو. زەبر دەۋەشىنى، جا خۇشت راگرە. جا چ زەبرىكىش. چما ئەتۋ بەۋ مىشكە كۆنەتەۋە كە ھىبى سەردەمى دەقىانوسە، دەرهقەت كەسىكى ئەمپىزى دى؟ خراب لە ھەستۋى ھەستۋى، سەى بى مىشك. ھىشتا گوپت لە شىخەى ئەلماس نەبوۋە. لەمىز سالاھ لەۋ شارۆچكەيەدا ۋ لە ھەموو چوگورارادا ھەر گوۋبەكى ۋىستوتتە بىخۇى، خواردوتتە ۋ كەسىش باشارى نەكردۋى، ئىتر بەسەرچوو، ئەۋ رۇژانە. ئەۋ مەمەيە پشەكە بردى.

ئىستا دەبى سەرۆكى پۇلىسخانە بىنى. دەبى بچى و ئەو گەرايەى لە مېشكىدا دابنى. دەبى دارەكە لەسەرى دەرويش بەگدا بشكى. ھەستى دەگرد بووئە پەرە كايەك. وەك دواى سەد سال زىندانى كېشان ئازاد بوو. دەتگوت كابرەكە، ئەو دەمەى پەتى سېدارەيان لە گەردنى كرودو، رېك لەو كاتەدا عەفو كراو و لىي خۆش بوون. بەو حالەو زۆر شەكەت و لە رادەبەدەرىش شاد بو. لە جەندەرمە پاسەوانەكەى بەردەرگای پرسى: "جەنابى سەرۆك لەوئىيە؟" بەبى ئەوەى چاوەرپى وەلام بى، چووە ژورور سەرۆكى پۇلىس.

"دەى ى ى. چۆنى جەنابى فەرماندە؟ ئەوانە رۆژ نىيە گىچەلئىكت تووش نەكەن. دەزانم لە داخى ئەو بەرماوى ئاغايەتى و بەگايەتییە ژيانت لى تالە. ئىتەر خەلك لە دەستیان وەزالە ھاتوون. پىاو دەكوژن. ملھورى دەكەن، زولم دەكەن و زۆر شتى دىكەش... خەلك لە دەستیان وەرەزن. كچيان دەچىتە ئەستەمبول و لەوى گانى دەدەن و ئەوان لىرە شىتتىكى لىقەوماو دەكوژن، ھەر لەبەر ئەوەى پىي گوتوون شاختان گەيوەتە ئەستىرەكان. ئەوە كەنگى شەر و بەلاى ئەوانە لەسەر ئەو مەملەكەتە لادەچى و دەبىتەو؟ ھەتا كەنگى دەبى ئەو تۆقى زولم و ناھەقىيەمان لە گەردەندا بى؟ مىللەتە دەبى ھەتا كەنگى ئەو ھەروا لە بن سىبەر و تارمايى ئاغاياندا وەگيان بى؟ ئەوروپا گەيشتە سۇشبالىزم و ئىمە ھىشتا لە قۇناغى دەرەبەگايەتیی و لە سەدەى يازدەدا پەلەقاژەمانە. واىە جەنابى نەقىب؟ ئەو مەملەكەتە زۆر پىويستى بە رىفۇرمە... دەى ى ى، دەنگ و باس چىيە، باشە چۇنيان كوشتووە؟ ئەو لىقەوماو سى مندالى وردىشى ھەيە. ئەو بەستەزمانانە ھەتىو و بى باب كەوتنەو. پىاو ناگرى تىبەردەبى بۇيان. دەبى تا زوووە كۆمىتەيەكى ھاوكارى و يارمەتى پىك بىنن. دەى ى ى، جەنابى فەرماندە، باشە چۆن لىي دراو؟ باشە بكوژەكەى گىراو؟ ئەو دەرويشە خۆى پىاويكى خراب نىيە، ئەمن زۆرم پى گوت، بەلام بەگوئىدا نەچوو و نەچوو. زۆر لاسارە. خويىن بەر چاوى گرتبوو. رەگى ئاغايەتییەكەى ھەستابوو. پىم گوت دەرويش گيان، ئەوە سالى سالان نىيە. كورە ئىستا مېرولەيەكيش بكوژى، توندت دەكەن. خۇشيت، بنىادەم نىيە. لىي گەپى چىي پىخۆشە با بىلى. دەى باشە، كورە، گورى وشك بەقوونى كەسەوە نانوسى. كچەكەت گانى دەدا، خەلكىش باسى دەكەن. دەرگا و دەروازە دادەخرىن، بەلام زارى خەلك داناخرى. خۇ زارى خەلكى قوونى خۆت نىيە بىقووچىنى و نەھىلى بترى. چار نىيە، دەبى گوتىت بناخنى. پىم گوت، مالى خۆت توند بگرە و كەس بە دز مەگرە. ئەگەر كچەكەتت باش گەورە كردبا، تووشى ئەو گىچەل و گۆنگەلە نەدەبووى. گوتم، مېشكت وەكار بخە برالە. كلاوەكەى خۆت بكە

قازى. خۆ تۆ بە گىيانى ناخىرت خويىندەوارى، بەخىر نەتەو دەپەستىشى... خودا ھەلناگرى خۆ دەرويش چاكەى بۆ من زۆر بوو، خۆى لىرە نىيە خوداى لىرەيە. ئەو نەبوايە، چما من دەمتوانى دەست بەسەر ئەو زەوى و زارەدا بگرم؟، ھەر ئەو زەوى و زارەى ملىكى باب و باپىرام بوو! بەلام چما گوئى لەو قسانەيە؟... بەگوئىدا نەچوو و خۆى تووشى ئەو گىچەلە کرد. ئەويش چ گىچەلەك؟ كالتەى پى ناكرى. خوئىن لە گوئىيە. چما لەو دەورو زەمانەيدا دەتوانى لە چنگى قانون رابكەى؟ چما سەردەمى ئىمپراتورىيەكەى عوسمانلىيە، دەرويش؟ نەخىر برالە، ئىتر ئەو دەور و دووكانە بەسەرچوو. ەك دەلئىن: ئەو دەفتەرانە، مانگا خواردنى و مانگاگەش قەساب بردى. ئىستا سەردەمى دەسلالتى قانونە. لەم سەردەمەدا ھەر بنیادەمەى نرخى خۆى ھەيە. لە ھەمبەرى ياسادا شوايتك لەگەل ئىنونۆ فەرقى نىيە. تۆ، ئاغا نا، بگرە سەركۆمارىش بى، ديسان ناتوانى بە كەس بلىنى پىشتى چاوت برۆيە، چ بگا بەوئى كابرا بكوژى. بە كوشتى بەدى. ئەو حوكمەتە، حوكمەتى كۆمارىيە، حوكمەتى خەلكىكى گەنج و بەختەور و ئايدىباليست و نىشتمانپەرورە. لە ھىچ شتىك نابوورى... دەى ى ى، جەنابى فەرماندە، ئەرى ھەر بە راست، وا ھەيە دەرويش ھەر بگاتەو و قۆلبەستى بگەن، يان لە ئەستەمبول دەيگرن و دەيھىننەو ئىرە؟"

نەقىبە گەنجەكە، لەسەر مېترەكە سەرى بەردابۆو و ھىلى بەسەر كاغەزىكدا دەكىشا و بەبى ئەوئى سەر ھەلئىنى، گوئى دابوو قەسەكانى. ھىچ جوولەيەكەش بە روخسارىيەو ديار نەبوو.

"خۆ تەرمەكەتان دىت، وايە؟"

"بەلئى دىتم. پتر لە پازدە خەنجەرى لە سىنگى درابوو. ئەنجراو. ھىشتا بكوژەكەى نەگىراو. ھەمووان گومانىان لە دەرويش بەگە، بەلام ھىشتا بەلگەيەكى پتەو بەدەستەو نىيە. ئەوئى ھەيە تەنيا بوختان و تۆمەتە و ھىچى دى. خۆ بەو بوختانەشەو ناكرى كەس بگرى. كابرا كە لە ئەستەمبولە... ھەلبەت لەوانەشە يەككە لە دوژمنەكانى دەرويش بەگ، ھاتبى بە كەلكوەرگرتن لەو سووكايەتبيەى لەبەر چاوى خەلك پىي كرا و بۆ ئەوئى بەسەر ئەويدا ساغ بكاتەو و ئى كردوو، وا نىيە؟ خەرىكىن لىي دەكۆلئىنەو. تاقە بەلگەيەكمان بەدەستەوئى..."

ھەر نەقىب گوئى: "تاقە بەلگەيەكمان بەدەستەوئى." ماھىر زراوى چوو و رەنگى بە روخسارىيەو نەما و شادىيەكەى رەويەو.

"گەنجىك، پانزە بىست رۆژان بە شوئىن حاجىيەو بوو. ئەگەر بزائىن كىيە، پىم وايە مەسەلەكە رووتەر دەيئەتەو. حاجىيە شىتە، لەو رۆژانەى رابردودا پارەيەكى زۆرىشى ھەبوو.

له گەل ئەو هەدا ویستووێتی را بکا بۆ ئەسکەندەر وون. هەلبەت جەنایشت دەست لەو هیدا هەبوو. "

"من... من... ئەمن دەمویت لێرە رابکا و خۆی نەجات بدا. دەمویت هەرچۆنێکی بوو دەرویشیش زرگار بکەم. دەمویت چەندی پێم دەکری نەهێلم ئەو کارساتە بقەومی. هەر وەك گۆتم، دەرویش بەگ نەبوا، هەرگیز نەمدەتوانی ئەو ملکەیی بایم وەرگرمەوه. دەرویش چاکەییەکی زۆری بۆ من بوو و نەمدەوێست تووشی چەرمەسەری و کێشە بی. هەر بەراستییش لەبەر ئەو بوو کە دەمویت حاجی لە شارۆچکە دور بکەمەوه..."

"تۆ دەتەوی بلیتی، دەرویش ئەو کابرایە کوشتوو، ناخۆ دەتوانی شایەتی بدەیت؟ هەر ئەو هی گۆت، دەتوانی هەر ئەو هەمان وەك شایەت بۆ بنووسیت؟"

ماهیڕ وەك برێشکەیی سەر سێل هەلبەزییەوه.

"نەخێر، هەرگیز هەرگیز. ئەمن ناتوانم کەس تاوانبار بکەم. ناتوانم وا بلیتم. کی ئەو گەنجەیی دیتوو؟ ناخۆ دەتوان بلیتی یەکی چۆن بوو؟"

"ناتوان. هەر بە شەو دەرکەوتوو و روژانە بزر بوو. لەوانەشە لە یەکی ئەو گوندانەیی دەرووبەرەوه هاتیی. لەوانەیی هیشتاش لە نیو شارۆچکە بی. هەموو شتیەک شیواوه. من پێم وایە لە دەرویش نەترازوا. بەلام جاری بەلگەییە کمان بە دەستەوه نییە سووری بکەینەوه. هەتا ئەو گەنجە نەگرین، ناتوانین دەرویش قۆلبەست بکەین. ئەگینا شارۆچکە دەشیوی و میللەت تیك بەردەبن. گرتنی دەرویش بەگ کاریکی سووک و ناسان نییە. من دلنیام... بەلی، ئەو گەنجە بی ئەملاوئەولا پیاوی دەرویشە بەلام..."

ماهیڕ هەستا و گۆتی: "زۆرم کەیف بەتۆ دی جەنابی فەرماندە. تۆ روڵەیی نازای نیشتمانی و نارمانجخواز و نیشتمانیپەرور و دوژمنی ناغایەتی و دواکەوتووویی. تۆ روڵەیی راستەقینەیی ئاتای مەزنی. دەزانم چ دلیکی عەدالەت پەرستت هەییە و چەندە سووری لەسەر ئەرك و کاروبارەکی خۆت و چەندەش رەسەنی. تۆ پیت وایە کوژانی هاو نیشتمانییەك وەك ئەو وایە سی ملیۆن هاو نیشتمانی کوژابین. دەزانم، بەلای تۆوه جیاوازیی حاجییە شیتتەییەك و سەرکۆمار نییە. بۆ ئەو هی پەردە لەسەر ئەو جەنایەتە هەلدیتهوه، چیم لە دەست بی دیکەم و دریغیی ناکەم. من دەکوڵمەوه و روونی دەکەمەوه بزاتم ئەو گەنجە پیاوه دەرویش بەگ بوو یان نا. خۆ ئەو جەنایەتە دەرویش بەگ نا، بگرە براکەشم کردیبتی، لەقادی دەدەم و پیتی دەناسیم. دەبی ئەو پیاوکوشنە بریتەوه. جا تۆخوا ئەو هەش ژیانە؟ ترسی مەرگ حەجینی

له خەلك هەلگرتووه. ههچ كەس لە خۆی ئەمەین نەبێه. دڵنیا بن، هەموومان لەو شارۆچكە پەدا قۆلی لێ هەلگەمالین. حەزم لێهه، ئەوانەى ئەو كارەیان كردووه، جا هەر كەس بن، سزا بەدەین. ئەودەم ئێمەش لە شارە جوانەكەماندا لەو پەڕی هێمى و ئەمەیندا دەژین. بێت و ئەوانەى ئەو كارەیان كردووه، نەدۆزینەوه، ئەوانەیه جەنایەتكارەكانى دیکەش نەناسرین و لەقاو نەدەین. هەر تەكایەكم لێت هەیه. دەرویش نابێ بزانی من هەول دەدەم. جگە لە خودا و خۆت نابێ كەس ئاگای لێ بێ. ئەگینا، ئەو جەنایەتكارە دڵرەقە، ئەو دەرویشە خۆی گرتووه بە بیاو كۆشتنەوه و رۆژێك دى و ئەمەیش وەك حاجییه شپته دەكوژى.

نەقیب: "دڵنیا به كەس لە ههچ كۆی باسە ناكا. زۆر سوپاس."

ماهیر دەستی نەقیبى گرتبوو و دەیگوشى و بەههچ جۆرێك نەبەدەتوانى لێى جوى بێتەوه.

"يارمەتیت دەدەم. يارمەتیت دەدەم... خوات لەگەل. ئەوى لە بن بەرپەيه دێتە سەر بەرەكە."

سەبەر، يانی ئەوهى حاجى كۆشتووه، وهلى نەبووه؟ يانی دەرویش درۆى لەگەل كردووم؟ متمانەى پى نەكردووم؟ پێنج سەد لیره شم بەخۆراى دا بەو سەيه؟ ئەگەر ئەو كارە بەو جۆرە بچیتە پێشى، خۆ دینارێكممان پى نامینى. نەكا وهلى ئەو گەنجەى لە تارىكایى شەوه كەدا دیتبى؟ بەلام خۆ وهلى تاقە رۆژێكیش چیه نەكەوتووه تە شوین حاجى... ئەى وهلى بە دڵێكى پەرە نەيگوت من نەمكۆشت؟ ئەى بۆچى ئەودەم تەر و منەتى ئەو سەيه كێشا؟ كەوابوو ئەتۆش خۆت پێوه دەنواند وهلى؟ كەوابوو درۆت بۆ دەكردم؟ هەى بى شەشەرف، هەى، كەوابوو تۆ گالتەت پى دەكردم، ها؟ هەى سەگباب.

دەبى تا زووه خۆم بگەيمە ئاواى بۆلاى دەرویش بەگ. لەوى هەموو شتێك روون دەبیتەوه. ئیستا دڵخورپەى ئەو جەنایەتەيانە و دەكرى سووك و ئاسان لە هەموو شتێك تێبگەى و سوورى بكەيهوه و موو لە ماست دەركێشى. مزەفەرىش ئەودەندە بەمشوور نەيه بتوانى شتێك بشاریتەوه. هەر ئەودەندە بەسە بەكەرى بزانی و شووتیبەكى وەبن هەنگلى بەدى، خۆى لى دەگۆرێ و لەبنى كوله كەى دەدا. بەلام نا، متمانەى نەيه. ناتوانى متمانەم پى بكا. هەرچۆنێك بى گيا لەسەر پنجى خۆى شین دەبیتەوه...

كە گەرايه وه مالى، جيهه كە لەبەر دەرگا بوو. لەو رۆژە ئالۆزانەدا جيهه كە لەبەر دەرگا رادەگىرا. شۆفێرەكەى بەبى ئەوهى پى بگوترى دەيزانى دەچنە كۆیژ مەكینهى ترومبیلەكە گرماندى و هەستا. ماهیر گوتى: "بەرەو ئاوايه كەى سارى تۆغلى."

شۆفێرەكە زەرەديه كى هاتى.

بَلَّيْ ئەو گەنجە كى بى؟ ئەكا ئەحمەى خۇمان بى؟ يانى پىت وايە ئەحە كەوتىتتە شوپىن كابر؟ خۆ ئەو لە مېژە مەزراكەى بەجى ھېشتووہ. دەكرى؟ نا، شتى وا ناكرى. تۆ بَلَّيْ دەرويش نامادە و گورج و گۆلى نەبى؟ گەنجىكى لەسەرىپى نەبى؟ ھەيەتى و زۆرىشى ھەيە. سەرى بەردابۆو و بىرى دەكردەوہ. وادياربوو گەيشتبوونە دەركاى كۆشك، سەرى ھەلنەدینا. شۆفىرەكە چەند جارى گوت: "گەيشتىن، گەيشتىن بەگ."

"ھاااا، گەيشتىن؟ بەلى؟"

لە ترۆمبىلەكەى دابەزى و بە ھەلەداوان لە پلىكانەكان وەسەر كەوت. لە سەر پلىكانەكان خاتوون و نوورخان و مزەفەر، مات و پەشىو بەپىرپىوہە ھاتن. ماھىر بۆ ئەوہى شتىكى لى روون بىتتەوہ، سەبرى نىو چاوى كردن. دەيزانى چاوەكان زۆر شت دەدركىنن. بەلام جگە لە سەرسورمان و شىواوى ھىچى بۆ روون نەبۆوہ. يانى ئاگايان لى نەبوو؟

دەبوو بەجۆرىك روونى بكاتەوہ. وەقسە ھات: "خۆ بىستان؟ شارۆچكە شىواوہ. ھەمووان دەرويش بەگ بە تاوانبار دەزانن. فەرماندەى جەندەرمە، دادوەر، مودىرناھىدەش ھەر پىيان وايە. تەنانتە باسى ئەوہ دەكرا، ھەر لە ئەستەمبول دەرويش بەگ دەگرن و بە كەلەپچەوہ دەيھىننەوہ ئىرە. بەلام من پىم گوتن، رۆحىشى ئاگاي لەو شتانە نىيە. جارى واز لە قۆلبەستكردن بىنن، بەلام زانىويانە كى كابرانى كوشتووہ و بەشوتىيەوہن. بەو زووانە دەيگرن. ئەگەر قاتلەكە بگرن، قورمان بەسەر دەبى. دەزانن يەكىكى چۆن بووہ.

گەنجىكى كەلەگەتى ھەژدە سالانە. ئەگەر يەكىكى ئاواتان ھەيە، خىرا لىرەى دوور بكنەوہ. بىت و بگرى، لە بن زمانى دەردەكىشن و دەرويش تىدا دەچى. بەگ كارى وا ناكا. من دلنىام نايكا. ديارە ئەو كورە پىي ناخۆش بووہ سووكايەتى بە ئاغاي كراوہ و بەبى ئەوہى بەگ ئاگادار بكاتەوہ، چووہ ئەو حاجىيە نەگبەتەى كوشتووہ. جا كى ئەو ئىزنەى پى داوہ، نازام. ئەگەر بەگ خۆى لىرە بوايە، قەت ئىزنى ئەوہى نەدەدا. ئەو كابرابەكى دوورىيەنە. ئەمن تا بۆم كرا لەسەر دەرويش بەجواب ھاتم، بەلام چما بەگوياندا دەچوو؟ بەلگەيەكى حاشاھلەنگريان بەدەستەوہيە. ھەمووان ئاگادارن كە حاجى سووكايەتىيە بە دەرويش كردووہ. ھەمووان دەلین مانگىكە گەنجىك بەدواى حاجىيەوہيە. گەنجىكى چاوپرەشى كەلەگەت. تەنانتە دەزانن رەنگى چاويشى چۆن بووہ. ئەگەر ئەو كورە لىرەيە، وا باشترە، دەستبەجى دەرباز بى و ئىتر بەولايەدا نەيەتەوہ، ھەتا كەفوكۆلەكە دەنیشىتەوہ. يان با ھەر ئەمپۆ خۇمان شرت و گومى بكنەن و بىخەينە زۆنگاوہكەى ئاقچاسازوہ. چار نىيە. فەرماندەى پۆلىسخانە، زۆر بە

وردی لیبی دەکۆلێتەوه. ئەو دوژمنی قەستە سەرمانە. جاران نێوانمان زۆر خۆش بوو. بەلام لەو رۆژەوه کە لەگەڵ دەرویش ئاشت بوومەتەوه، رقی لی هەلگرتووم. کە لێشم پرسى بۆ وای، دەزانن چى پى گۆتم؟ گوتى من دوژمنى قەستەسەرى دۆست و برادەرى ئاغاكام...

خاتوون و نورخان و مزەفەر و کورپە چکۆلە کە هەموویان بێدەنگ بوون و وەك خەتایان کردبى، چاویان دەگێرێ. هەمووان لیبیان سوور بوو ئەو کارە بى ئەملا و ئەولا لە بن سەرى دەرویش بەگ دایە. بەلام كى كۆشتووێتەتى؟ ئەوهیان نەدەزانى.

مزەفەر لیبراوانە و بەدەنگىكى پتەو گوتى: "شتى و نابى. مەحاله باهم كارى وای کردبى. ئەو هەر شتى وەك حاجیبه شیتە بە بنیادەمیش دانانى، هەتا بچى دەستی خۆى بەخوینیان سوور بکا. بەبى تیزنى ئەویش کەس لێرەهە ناچى پیاو بکوژى."

"ئەمەنیش هەروام بە فەرماندە گوت. گۆتم بەبى ئەمر و فەرمانى دەرویش بەگ، بەتایبەتى ئەویش لێرە نەبى، خەلكى گوندەكەى ئەو ناوێرن پیاو بکوژن. ئەگینا دەرویش بەگیان دەگرت و بە قۆلبەستراوى بە نێوەرەستى بازاریدا دەیانھینا و دایانبردە زیندان. بەلام ئەو سەگبابانە، بەلگەى پتەویان بەدەستەوهیە. نەکا لێرە بێتتەوه. وا باشترە هەتا زووه پروات. یان وەكى گۆتم، با بیبەین و لە ئاقچاساز بیخنکیتین و شوینبزی بەکەین. ئەگەر ئێوەش ئەواتان لەدەست نایە، "وہلى" یە رێگرى ئیمە وەك ناوخوازەنەوه كارى وا رادەپەرپێنى. وای جیبەجى دەکا، کەس هەستیشى پى نەکا."

"پروانە ماھیر بەگ، ئیمە هیچ ناگامان لەو رووداوه نییە. خەلكى ئیمە هیچ کامەیان لە خۆرا ناچن حاجیبه شیتە بکوژن. بى و نەبى لەسەر قوماڕ كۆشتووێانە."

"لەسەر قوماڕ؟... لەسەر قوماڕ؟ بەلى ى ى. راست دەكەى. ئەمن ئەوهم هەر بەمیشكیشدا نەهات. ئەگەر بە زینمدا هاتبا، بە فەرماندەم دەگوت... هەرچۆنێك بى لێرە نەمیتتەوه باشترە، هەتا زووه با خۆى دەرباز بکا، یان..."

ماھیر هەتا دوانیوەرۆى ئەو رۆژە چەند جارن دووپاتەى کردەوه و نووزایەوه، با خۆى دەرباز بکا...

"کورپە سەیری ئەو مزەفەرە بەکە. بێچووه شەیتان، دەستی باوكى لە پشتمەوه دەبەستى. هەر وەرپووى خۆشى ناھینى. وەك هیچ نەقەومابى. هەر بەراستى تۆ بلى ئاگای لى نەبى؟ ئاخۆ وەلى كۆشتووێتەتى؟ لەوانەشە قوماربازێك كۆشتیبیتى... نا، نا، ئەو کارە كارى دەرویشە و تەواو. بەلام بە دەستی كى، كام پیاوى بۆی کردووه؟ لەوانەیه فەرماندە سەرەداویكى كەوتیبیتە دەست و

نەيويستىبى بەمنى بلى. دەى باشە، با نەيھەي. ناخرى رۆژنىك ھەر وون دەيىتەو. دەرويش بەگىش بە لايەنى كەمەو پىنج سالان لە تەويلە توند دەكرى. با بكرى.

تەنگى نوپى شىوان بوو كە گەپايەو شارۆچكە. ماندوو و شەكەت، بەلام بە كەيف. ئەگەر پياو كۆژەكە گىراپا، يان ئەگەر دەرويش بەگ گەنجىكى ھەژدە سالانەى لە نيو پياو كەنيدا ھەبا، تەواو بارى دەكەوت و لىي دەقەوما. ئىتەر بنەمالەى سارى ئوغلى، دەرويشى بە رەچەلەك ئوغوز لە تپرى سەى دەچوو و گەرەتەين كۆسپىش لەسەر رىگەى ئەو لادەچوو. لەوانەش بوو بە نرخیكى زۆر كەم زەوى و زارەكەى دەرويش بەگ بكرى. ئەو زەوى و زارەى خۆى ھەر نەيدەزانين بايى چەندەن، بەر و بوويەكى دەدا، بەشى ولاتىكى دەكرد. مەزەفەر زىرەك بوو، بەلام بى ئەزمون.

"دەنگ و باس چىيە فەرماندە؟"

"گومانەكە خەرىكە دەرويتەو و روون دەيىتەو."

"چۆن؟"

"قوماربازا كەم بە يەك ھەلسەنگانم و لىم پىچانەو. ھەمووان بى تاوانن. ئەوان زانبارى پىترىان لەسەر گەنجەكە پى دام. شەوى رووداوەكە لەگەل حاجى بەرەو گەردەكە رايان كەردوو. ژنەكەى حاجىيە شىتەش جوان دىتوويەتى. يەكى بارىكەلەى كەلەگەتى كال و چاودرشت بوو. ژنەكەى دەلى، ھەر بىيىنى، دەيناسىتەو. لە ھەكويەك بى دەيدۆزىنەو. دەنگ و باسى ئاوەدانى؟"

"ماتەمبارن. خاتوون و كچە و مەزەفەر ھەموو دەگرين. ئەگەر كارى دەرويش بەگ نەبوايە، بۆ دەبوو لە خۆرايى بگرين."

"جا گەنجىكى وا لەنيو پياوانى دەرويشدا ھەيە؟ چۆنە ھەمووان بىين و پىشانى ژنەكەى حاجىيان بەدەين؟ خۆى دەلى پتر لە دە جارن دىتوويەتى."

"ئافەرم جەنابى فەرماندە، ئافەرم. ھەموو خەلكى ئاوايىكە دىينە ئىرە و پىشانى ژنى حاجىيان دەدەين. ناوى ھەر ھەموويان لە دەفتەردا نووسراو. ھەر كاميان ديار نەبوو، ديارە ئەو كوشتوويەتى. ئاوا دۆزىنەو پياو كۆژەكە زۆر ئاسانە. بارەقەللا كورە نىشتمانپەرورەكانى ئەو مەملەكەتە ھەر بۆين. ئەو مەملەكەتە بەھۆى شان و باھۆى ئىووە، رۆژ بە رۆژ پتر پىشەدەكەوى و مەزنتەر دەيىتەو. ئەمىنىش دەبى بچمە ئاوەدانى و دەست بەكەم بە لىكۆلئىنەو خۆم. ھەر شتىكەم لە دەست بى، درىغىيى ناكەم. تۆ خۆت دەيىنى، كە من لە بەختەوهرى نىشتمان و ھاوئىشتمانىيەكەم زياتر، بىر لە ھىچ شتىكى دىكە ناكەمەو. ھەموو دار و نەدارم بە قوربانى پىشكەوتن و سەرکەوتنى نىشتىمانەكەم بى. تەنانەت ئەو كەفەشم لە پىناو زىندوكردەو نەرىتە

مهزنه كانى ئەو نىشتمان و ميللەتەدا لەبەر كرد و چوومه مالى دەرويش بەگ. دەرويش بەگ خۆى كاپرايه كى خراب نىيه، بەلام تۆزىك شىتە. زۆرىش خۆپەرست و لووتبەرزه. ئەگىنا رازى نەدەبوو هاوئىشتىمانىيەك، تەنانتە هاوئىشتىمانىيەكەى وەك حاجىيە شىتەش، لە حەشىمەتى و لاتەكەمان كەم بىتەوه. خودا هەلناگرى ئەوئىش خوازىرى سەرکەوتنى و لاتە، بەلام ناتوانى بەسەر خۆيدا زال بى. كە هەلئەچى، ئىتر چاوى نابىنى و جەلوى هەموو شتىكى لەدەست دەردەچى و خۆشى نازانى چ دەكا. ئەو، تە، قسەيەك، گوتنى شاخدار، واى دەهرى كر دوو، تووشى ئەو جەنايەتەى بكا.

خۆ ئەگەر ئەو پىاو كوژەشيان كوشتبايه، جەنايەتەكە دەبوو دووان و ئىتر پششى سارى ئوغللى دەشكا. لەوانەيە ئەو گەنجە دواى گىرانەكەشى نەيەتە قسە، يان بۆ وىنە بللى، شام هەلئەگرت و هەلچووم و بەبى ئەودى بەگ بزانى، كوشتم. يان لەوانەشە بللى، چونكە لە قومارى پارەى لى بردمەوه، يان چونكە دەيەويست ئەتكم بكا، كوشتم. تەنانتە ئەگەر ئەگەر نەشيتوانىيا ناچارىان بكا قاتلەكەى حاجىيە شىتە بكوژن، هەر ئەوئەندەى توانىيا ناچارىان بكا لەو شارۆچكەى دەريەپىنن، ديسان خراب نەدەبوو. بنىادەمى راكر دوو، درەنگ يان زوو دەگىرى. بەلام ئەگەر بتوانى بە دەستى ئەوان شوئىنبزى بكا... دواى دەرهپنانهوى تەرمەكەى لە زۆنگاوى... جەنايەتى دوو بەرامبەر، ئەوكات ئىتر دەرويش بەگ رىيەكى نامىنى خۆى لە سىدارە دەرياز بكا.

سەعات دەرووبەرى سىي بەيانى بوو كە لە درەگای كووشكى دا. پالە و سەپانى پەمو خەرىك بوون لەخەوى هەلئەدەستان. مزەفەر لەسەر پلىكانەكانەوه گوتى: "كىيە؟"
 "مەم رۆلە، مەن، ماھىر... كارەكە خراپتر بوو. وەرە خوارى. كورەيان دۆزىيەوه. دۆزىيانەوه و قورمان بەسەر بوو. پششى بنەمالەى سارى ئوغللى شكا. ئەمىش مالوئىران بووم. داوئىنى منىشى گرتووتەوه و منىشان تىوهر داوه. دەلئىن ئەمىش دەرويش بەگم دەنە داوه و دەستم لەو جەنايەتە دايه. فەرماندە لە روى خۆم گوتى: "پىاو كوژەكە ناسراوه."

مزەفەر بەخىرايى لە پلىكانەكان هاتە خوارى. چرايەكى بە دەستەوه بوو. ماھىر چاوى لە نىو چاوى كرد. چاوه كانى گۆمى خويىن بوون. بەلئىدا هات و گوتى، پىكاومانە، ئەگىنا ئەو چاوانە لەخۆرايى ئاوايان لى نايە.

"پىاو كوژەكە كىيە؟ كى كوشتوويەتى؟"

"يەكئىك لە پىاوكانى ئىو. گەنجىكى هەژدە نۆزدە سالانە. ژنەكەى حاجىيە شىتە دە جارن پتر لە بازارى دىتوويەتى. دەيانەوى هەموو خەلكەكەتان بەرنە پۆلىسخانە و پىششى ژنەى حاجىيان بەدەن. زوو بە كورم. زووبە مزەفەر. هەتا دەرفەت لەكىس نەچووه، با سەرى ئەو كورە بەگۆمىدا

بكهين. چار نيبه. ريگهيهكي ديكه مان نيبه بۆ ده ربا زبون. من بېرم له هه موو شتيك
کردوه ته وه." "

"نيمه كهسي وامان نيبه، ماهير بهگ. كهسي واشمان نيبه ئيستاش بيهوي پياو بكوژي.
فهرموو وهره سهري، فهرموون..." "

"كه وابوو كه سيكي تاوا، گه نجيكى تاواتان نيبه، وايه؟"

"به لي، نيمانه. ئه و قسانه يان له كوئوه هيتاوه؟"

ماهير دهستي بهره و نامان هه لينا: "خودايه گيان شوكرت. زۆر شوكر. ياني نيتانه؟ دهى باشه،
بلي زركار مان بوو. زراوم چوبوو. خهريك بوو له ترسان بېرم. دهى باشه، كه وابوو من وا روښستم. با
بچم به ناسووده يي بنووم."

"مه پۆ. هه ر ليره پشوو بده. ئه وه ندهش خوڤت ئه زيهت مه كه. دياره ئه و كارانه زۆريان ماندوو
کردوو. مه ترسه. به و زوانه پياو كوژه كه ده گري و هه موو شتيك روون ده بيته وه. من دلنيام
قومار كه ريك كوشتوويه تي. ئه تو خوڤت ناره حهت مه كه..." "

ماهير به بيهوايه وه گوئي: "خوايه شوكرت، شوكر وا له كوئمان بۆوه و زركار بووين. كه وابوو
ئيوه گه نجيكى واتان نيبه، نا؟"

"گه نجيكى وامان نيبه پياوى پي بكوژي."

"خواه فيز روڤه. سه ره راي ئه وهش تاگادار به مزه فه ر بهگ. ده روښ بهگ كهنگي ديته وه؟ ده بي
بوخۆم بچمه پيشوازي... ئه گينا له وان هيه سه ر ئيشه ي بۆ دروست بكه ن. گوئت كه ي ديته وه؟"

"چوار شه مه به فرۆكه. دياره ته له گرافتان بۆ ده كا. به خي رچي. مالت تا وه دان بي."

له گه ل روښتني ترومبيله كه ي ماهير بهگ، مزه فه ر ديسان راي ده كرده وه به ره و مالي ميرو. هه
نيو سه عات جاريك له ده رگايان دا بوو. ميرو له لاشيپانه ي ده رگا كه دا كرووشه ي كرده بوو و ترس و
چاوه رواني نيوه مه رگيان كرده بوو. كه مزه فه ري ديت، راجله كي.

"نه هاته وه ميرو؟"

ميرو به داغ له دلييه وه لالا يه وه: "نه هاته وه بهگ، نه هاته وه. هه ر نه هاته وه. ئه وه مانگي كه
چاوه روانيم. سو مای چاوم سپي بوون هينده ي چاوه رپي بم..." "

جاریکی دیکهش وهلیی له فلاقه کرد. دهبوو بجیتته بنه بانی مهسه له که و سووری بکاته وه. ته همه دیشی ههر وا لی کرد.

دیشان رۆژه پر له خهم و چه رمه سه رییه کان دهستی پی کرد بۆوه. یان دهبوو خه ریکی خاک و زهویزاره که دهبووی و مهزرای تازه ت زیندوو ده کرده و به رووی نۆیت لی به رههم دینا، یان له گه له تهو بنیاده مانه دهسته و ئیخه دهبووی. شه ری گه وره... نه که ههر یه که دوو کیشهی بچووکیش، به لکو دنیا یه که کیشه کی گه وره ت به مله وه ده بی.

ده بی قه رزیک له بانک و هرگری. هه مووان ته نانه ت ده رویش به گیش چاویان له پیگهی تۆیه. چاویکیان کردووه ته چوار چاو. ههر ههنگاویکی دهینی، ناگری ئیره بیان کلپه دهستی و هیلانه ت له چاویدا ده کهن. نه که دۆمیک زهوی، ته نانه ت پارووه کانیشته ده ژمیترن. ده بی سه گی بنی سه گ بی و خۆشت له گیلی دهی. ده بی وا بنوینی نانی شه ویت نییه. ئاواش هیشته هه زار قسه و قسه لۆکت بۆ هه لده به ستن. ده لئین گیانی له گه له دیناریک ده رده چی و گوو ناکا ده لی نه وه که برسیم بی... له و قسه قۆرانه با ههر بکه ن و گوو بخۆن. ههر گوویه کی ده بخۆن با بیخۆن...

پشتی ده رویشته شکاند. ته واو باری کهوت. به لام نهی نه وهی دی؟ خۆ هه مووان وه که ده رویش به گ گه مژه نین. له ریوی سه گژن. به لام هه رچۆنیک بی ده بی مشووری ته وانیش بخۆی. ههر پارچه یه که له و زهوییهی له سه ری دانیشته بوون، گه ئهینه یه که. تهو شیوازه ده قیانووسییانه به کار نایه ن. ده بی دامه زراوهی گه وره و شیوهی مۆدێرن بیئیته کایه وه. بۆ تهو کارهش پیوستیت به زهوی و زاری زۆر و سه رمایه ی زۆر زه به ند هه یه. جا له مه ودا ولاتیکی زهوی و زاری گه وره و مۆدێرن یه بی، به خته وهر نابی. تهو قسه ی چاکسازی و دابه شینی و زهوی و زارهش وا کهوتووه ته سه ر زار و

زمانان. ولات پارچه پارچه کراوه. دو اکه وتوویی و به دبه ختییه که شمان ههر له ودرایه. له بری شهوی زهوی و زار دابش بکهی، وهره زهویی سهده هزار، دووسه دهه زار دۆنی دروست بکه و شه وکات جا ده زانی ولاته کهت چۆن پیش ده کهوی. کارخانه و کارگه دامه زینه. گوندیش با لهو کارخانه دا بینه کریکار. شهی ته گهر بوونه کریکار؟... شهو زۆر خراپتر و مه ترسیدارتره... که زۆرینهی ولاتینک بوونه کریکار، خو تازه کاره که خراپتر دهی. کریکار به لای گیانی ولاتن. کاریکی زۆر مه ترسیداره. به گ و ناغا و حکومت و گوندی و کریکار... هه موو له پیشت راوه ستان. دهست به سه ر دۆمه زهوییه کدا بگری، ده تکوژن.

خۆ شه گهر ده رویشه کان ژیر بوایه ن و بیریان له دوارپۆژ کردبایه ته وه... هاریکاریی ئیمه له گه ل ده رویشه کان به قازاچی هه موومان بوو. ئیمه ش و شه وانیش. چار نییه. که لک وهرگرتن له هیز و ده سه لاتی که سانی وه ک شهو به سوودتر و ژیرانه تره. ناوا، یه که م کار و شه رکمان شه وه یه ده رویش لهو به لایه رزگار بکه یین. شه گهر وه لی نه یکوشتیبی... نا شهو دهسته و ستانه که سی پی ناکوژری. شه گهر شه حه نه یکوشتیبی... له ناوی خوړ مه ترسه ده تبا، له ناوی مه ند بترسه گیژت دها و ده تخنکیینی. بهو ده کری. شهو پیی ده کوژری. شه گهر شه ویش نه یکوشتیبی، پیای ده رویش کوشتویانه. شه گهر واش بی، پیویسته شهو گه نهی کوشتویه تی، بدۆزرتنه وه و سه ری به گو میدا بگری. به لām ناخۆ ئیمه هه قی شه وه مان هه یه؟ بینیری پیای پی بکوژی و شه ویش کاره کهی جوان راپه رپینی، شهو جار بشیکوژی. باشه شهو پیاهه تییه؟ کوړه ههر کامیکمان گورگیکمان له ناخیدا نوستوه. به لām چما هه موو سالی به هه زاران مندال به نۆبه تی نامرن؟ چما زۆر سووک و ساده نامرن و ژیر خاک ناکرین؟ شه ویش با بری و پروا. شهی بۆ شهو دهستی چوه خوینی یه کیکی دی؟ شه ویش نه ده بوو فریوی ناگاهه ی بخوات و ههر له بهر خاتری شهو کاربایه کی لیتقه و ماو بکوژی. ماسییه گه وره کان، هه میسه ماسییه بچوکه کان قووت ده دن. دهی با قووت نه درین. با چیت نه بینه داردهستی به گه کان. با به گیانی خویان، نرخه که ریتی و نه فامییه که یان بدن، به شکم ناقل بن.

"وهلی کهی دیته وه؟"

"دوینی لیم راسپارد. ئیستا له ههر جیهه ک بی، ده گاته وه. ئیزن بده سه ریکی خواره وه بدهم. له وان شه له خواره وه بی. شه همه دمان دۆزییه وه. له مه زراکهی کویرقویو بووه. به برسی کریکاره کان بووه.

"شه ویش دی."

"جیپه کم نارد بیهینی."

ژنه کمه چهند رۆژێک بوو، نهیده زانی ماهیر بۆ وایه. جاری وابوو له خۆشییان شاگهشکه دهبوو و جاری واش بوو، کپ و بیدهنگ خۆی دهخواردوه. وهك گه لای پاییز زهرد هه لگه رابوو. ئه و کابرایه چیی لێ قهوماوه؟ بێ و نه بێ شتیکی له مێشکیدا به. له وانه شه په یوه ندیی به مه رگی حاجیبه وه بێ. یانی حاجیبه شیتته به فیتی ئه و کوژراوه؟ ئه و کابرایه دوا ی ئه و مه سه له ی کفن پۆشین، بووه ته بنیاده میکی دیکه. جاری جارن، جگه له ئیشه کانی خۆی، کاری به هیچ شتیکی دیکه وه نه بوو. به لām ئیستا هه ر تاقه تی کاری نه مابوو. جاری جارن له مه زراکه ی خۆی دوور نه ده که و ته وه و به هه موو کیلگه که دا ده گه را. چهند مانگی که نه چوه ته مه زراکه ی. ئه گه ر چو بیشت، هه روا سه ریکی داوه و گه را وه ته وه... نازام چ خه یالێک له سه ره ی داوه.

ماهیر پێی وابوو، ئه گه ر ئه و به لایه مان له کۆل بێته وه... ناخۆ دیسان خۆی تووشی ئه و به لایانه ده کاته وه؟ خودا نه کا. ئه و ده رویش هه ش ده بێ رزگار بکری. یان ده بێ خۆی لێ نه ده ی. کاری کوژ و چه په ل و دزیو نه بێ نایکا. رق و قین شتیکی خراپه. هه موو ئه و کارانه له رق و قینه وه به سه ر بنیاده م دین. ده رویش له و گێژه نه رزگار ده که م. لیتقه و ماوه. هه رچۆنێک بێ ئه ویش ئیسانه...

"ئه مرێکت بوو ئاغا؟"

سه ری هه لێنا و وه لیبی دیت. ژه هر و قوزه لقوورت له نیوچاوانی ده باری. چاوی ناگرین. هه ستا.

"با بچینه ژووره که ی دی."

وه لی به دوویدا چوو. که ده رگا که داخرا، بۆ لای ئه و گه راوه و گوتی: "سه رکه وه لی. شتی که ده بێ روون بێته وه. من ده بێ لیم سوور بێ ئه و کابرایه تۆ کوشتووته یان نا؟ ئه گه ر تۆ نه ت کوشتی، به ئه مر و فیتی ده رویش کوژراوه. لیکۆلینه وه کان تا ئیستا وایان ده ر خستوه، گه نجیکی هه ژده سالان له میژ بووه به شوین حاجیبه وه بووه. ئه تۆ به دووی حاجیبه وه بووی؟ بلێ وه ی، بلێ، دیسان هه ر براین."

وه لی هه لچوو و به قه لسی وه لāmی داوه: "پیم گوتی ئه من ته نانه ت میرووله یه کیشم پێ نا کوژری. ئه من هیچ په یوه ندیبه کم به و جه نایه ته وه نیبه. حازرم ده ستت بۆ به قور ئانیدا بده م."
"ئه ی تۆ پیت وایه کی کوشتوویه تی؟ ده رویش؟"

وهلى زهردەيەكى تەوساوبى كىرد: "دەرۆيش نەبى، بە كى دەكرى؟ چما دەرۆيش ئەو چاوقايى و بى ئەدەبىيەى حاجىيە شىتتەى پى قوت دەچوو؟ عەرز و ئاسمانىش سەر لىك بدا، تەحەمولى ناكا. ھەموو دنيا ئەو دەزانى. تۆ لەخۆزايى نىگەران بووى. چما دەرۆيش دەبەيشت نانى زىندوو بخوا؟ ملك و مائەكەى ھەموو دادەنا و نەيدەھىشت حاجىيە شىتتە نانى زىندوووان بخوا. ئەتۆ لەخۆزايى خۆت ماندوو كىرد. ئارخەيان بە، دەرۆيشى ھىچى لى نايە. ئەو كاريكى وا ناكا كلكى بە تەلەو بە. ئەوجار، بەگەكانى ئەدەنەشى لە پشتن. بىت و پى بلىن پشتى چاوت برۆيە، دەيكەنە ھەللايەك كەوچكى تىنەگەپى. ھەتا ئەنكەرە دەچن. ئەوئە دەزانى؟ پىت وايە دەرۆيش بەگ لەسەر حاجىيە شىتتەيەك لە زىندانى توند دەكەن؟"

"يانى تۆ نەتكوشتووھ؟"

"من نەمكوشتووھ."

"زۆر باشە وهلى. برۆ بۆ مەزرا. ئەو پىنج سەد لىرەيەش كە پىم داي، لەسەر خۆتى دەنوسم. تۆ ديسان براى منى، پىباوى منى. مەزراكەم بەتۆ سپارد. وهلى كە لە دەرگاگە وەدەر دەكەوت، ئەحمەد لە پلىكانەكان دەھاتە سەرى."

"وەرە بزاتم ئەحە، ئەو لەكوى بووى؟"

دەرگاي پىوھ دا و نىوچاوانى تىك نار چاوى لە ئەحە سوور كىردەوھ: "جا راستىيەكەى دەلئى. من دەبى لىم روون بىتەوھ. بلى بزاتم حاجىيە شىتتە تۆ كوشتووھ؟ تۆ پانزە بىست رۆژان بەدوويەوھ بووى؟"

ئەحمەد بزەيەكى ھاتى، بەلام چىي نەگوت. سەرى ھەلنەدئنا.

"ئەوھ زمانت شكاوھ؟ مەترسە، بلى."

ئەحمەد ھەروا بىدەنگ بوو.

"ئەگەر تۆ كوشتووھ، ھەتا درەنگ نەبووھ با مشوورئىكى لى بخۆين، بۆ ئەوھى دواتر تووشى گىچەل نەبين."

ئەحمەد مەتەقى لىوھ نەھات. شانى گرت و رايتلەكاند:

"دەى بلى بزاتم ئەتۆ، پانزە رۆژان بە دوويەوھ بووى؟"

ئەحە ديسان ھىچى نەگوت. ماوھەك ناوا بەرۆكى ئەحەى گرت و رايوھشانەد و دايە بە

مستەكۆلە. ناخريەكەى ئەحە زمانى پزا و گوتى: "پانزە رۆژان من بە شوئىنيەوھ بووم."

"تۆ كوشت؟"

ئەحە ديسان هيچى نەگوت. زارى كرده وه و چىيى جنىتوى دەيزانى پىيى دا. بەلام متەق لە دار و ديوارى دەهات و لەو كاپرا چىيىيە نەدەهات. ئاخرييه كەي كەوتە پارانە وه: "بلى، دەي بلى. ئەگەر قسە نەكەي دەتدەمە دەست جەندەرمان. بۆچى لال بوى بەلای گىيانى من. بلى و بىپرە وه دەي."

چونكە هيچ وەلامىكى وەرنەگرتە وه، ديسان دەهرى بوو و دەستى كرده وه بە هەرپەشە و گورەشە و ئاقىبەت نەرم بۆ وه لە حالى كدا چىيى نەمابوو زۆر زۆر بگرى، كەوتە تكا و پارانە وه: "كورە ئەو لاقانەت ماچ دەكەم ئەحمەد. بلى، بلى گىيانە كەم. مەمكۆزە. وەزگم پى مەدە. ئاخىر من بەگىيانى ناخىرم مامى تۆم. باشە تۆ كوشتت؟ ها؟ دەي بلى بزانم تۆ كوشتت؟ چما تۆ كىردە كەت هەتا بن دەسكە كەي لە زگى رۆنە كرد؟"

ئەحمەد متەقى لىو ه نەدەهات. ماھىر لە قسە كەوت. ئىتر خۆي بەپىو ه پى رانە دەگىرا. "كەواتە تۆ كوشتت. واىه؟"

ئەحمەد ديسان زارى بوو بە تەلەي تەقىو. ماھىر ئاخرييه كەي لە بن لىوانە وه گرماندى: "وہى خودا بتباتە وه. راستە وپى بچۆ وه مەزرا و لەوى و دەدەر نەكەوى. پرۆ دەي. نەگبەت." جا ئىستا خەرىك بوو دەيزانى دەرويش چۆنە. بەو بوونە وەرانە كە زار داناپچىر و متەق لە دار و بەرد بى لەوان نايە، بەو بنىادەمە بى زمانانە، پىاو كوشتنى چى، دەكرى كودتاش بكەي. يانى، يانى ئەو گەنجە ئەحەي ئىمە بوو؟ كورە بلىم خودا چىت لى بكا... خودا بتباتە وه... يانى؟ ئەگەر ئەحمەد كوشتبىتى، باشترە بى و دانى پىدا بنى وا نىيە؟ ئەو بنىادەمانە، بوونە وەرپكى ئەو نەدىان تىپەلدرارە، متمانە بە كەسى لەخۆيان گەورەتر ناكەن، ئەو هەموو دەيان بەسەر هاتوو، سەگبائەن، دەلپى پەيكەرى گومان و دردۆنگىن. تەنانەت متمانەي بە منىش نەكرد.

نەكا خۆي نواندى؟... نەكا بىهوى نانپكى لى بخوا؟ گوندى زۆر بەفرت و فىلن. ئەوانە بۆ قازانچى خۆيان لە هيچ فرت و فىل و درۆ و دەلەسە بەك ناپرىنگىنە وه. تۆ بلىيى؟...

ماھیر قاباقچى ئوغلى پەشىپو و بى ئۆقرە بوو. ديسان پرسىيەوہ. لەوانەبوو لە بەيانىيەوہ تا ئىستا ئەوہ دەيەمىن جارى بوو دەيپرسى. وەلامى وەرگرتەوہ:
 "فِرۆكەكە، نىو سەعاتى دىكە لە فِرۆكەخانە دەنيشيتتەوہ."
 ماھير قاباقچى ئوغلى گوويى ھەلدەدا و بايەكەى بەتال دەکردەوہ و بە پفە پفیکەوہ دەيگوت: "نىو سەعاتى دىكە؟ نىو سەعا؟" و بەبى ئۆقرەيى لە ھۆلى چاوہرۋانىيى فِرۆكەخانەدا چاوہرۋان بوو.

ئەگەر مزەفەر بە پىر باوكىيەوہ نەھاتبوو... نايە، ناتوانى بى. ئەوان كەيفيان بەيەكترى نايە. ئاخرىيەكەى فِرۆكە دەركەوت. ماھير چاوى تىپوہ برى. دىيى، دى. بەخىر دىيى و خىر و بەرەكەت دىيى. وەك شىر دىيى. بەلام وا دەكەويتە قەفەزەوہ، تا مردن نەجاتت نابى. شىرەكەى من، پالەوانەكەم، دەرويشە بەرەچەلەك ئۆغوزەكەم. كەلەپچە و پەت چاوہرۋانتن. بەخىر ھاتى و خىر و بەرەكەتت ھىنا، گەوادى كفن خۆشەويست. ئەگەر ئەتۆ ئەو كفنەت لەبەر من نەكردبايە و ناچارت نەكردبام بەو گەد و گىپالەوہ بە نيۋەرۋاستى بازارپىدا بپۆم، ئەو گىچەل و بەلایانەشت توش نەدەبوون. كفن پۆشىنى من چ سوودىكى پى گەياندى شىرەكەى من؟ چەند لىرە چوہ گىرفانتەوہ؟ ھۆى دەرويش پاشا، ئاخر رەچلەكە ئۆغوزەكەتى پى مەزنتر بوو؟ واى لى ھات ئىمپراتورىيات بۆ پىتك بىنى؟ ھەر شتىك تۆلەى لەسەر بى، بۆ گلەيى نابى. زەبرى خۆت وەشانند، جا خۆشت راگرە. لە فِرۆكە دادەبەزى و دەستت دىنييتە نيۋ كەلەپچەوہ و رىك بە نيۋەرۋاستى بازاردا بەرەو بەنديخانە دەروى...

فِرۆكەكە نىشتىبۆوہ و موسافىرەكان يەك يەك و دوو دوو لە پەيژەكەوہ دادەبەزىن. ھىشتا دەرويش ديار نەبوو. نەكا ئەو بىنناموسە خۆى ون كەردى؟ ئاگاي لەو مەسەلەيە بووبى و راي كەردى بۆ ئەوروپا؟ يانى رادەكا؟ ئەو لە ئەوروپا ھەلناكا. پياوہكانى ئەو لىرەن. ھەر لە

شارۆچكە وەدەر بگهوى، وەك فوودانەيەكى دەرزىي تىزۆكرابى، دەپووجىتتەو. ھەموو كەسەك ناتوانى لە ئەورووپا ھەلبەك. بۆ ھەلكردن و راھاتن لەگەڵ ژيانى ئەورووپا، دەبى ئاقل و چاوكراوھ بى. ئەورووپا جىي پياوكوژى بى مېشك و گەمژەي وەك دەرويش نىيە. ھەر كەسە و كارى خۆي.

تارمايى دەرويش لەسەر پەيژەكە دەركەوت. دلئى كەوتە زرم و كوت.

دى، دى. نىچىرەكە بە پىي خۆي دى بەرەو داو. دەرويش بەگ بەرەو پەتى سىدارە دى. ئاخۆ رەچەلەكى ئوغوز، ئەو رەچەلەكەي ئىمپراتورىي دامەزراندوو، لە مەرگ دەترسى؟ بەلارەلار دى، دى. وەرە، وەرە، وەرە... راستى و حەقىقەت چاوەرپىتە برالە گيان. ماھير ئاغات، كورەكەي قاباقچىيە گولە، كە تۆي لە گيانى خۆي خۆشتر دەوى...

دەرويش لە پلىكانەكان دابەزى و بەرەو ماھير رۆيشت. چاويان تىك ئالقا و ھەردوو كيان بزەيان ھاتى. ماھير چەند ھەنگاويك بەپىرەيەو چوو. كە گەيشتنە يەكترى، داھاتەو و ويستى جانتاكەي لى وەرگرى. دەرويش نەيدەويست بىداتى، بەلام ماھير بەزۆرى لە چنگى دەرھىنا.

"بەخىرەتەيەو بەرالە. بەخىرەتەيەو و خىر و بەرەكەت ھىناو. نازانى چىھاشتى باش لىرە روى داو. بىستوتە؟ حاجىيە شىتتەيان كوشتوو. حەفتا و پىنج برىنى كىردى پىتو بوو. سىنگى وەك بىژىنگ دابىژابوو. تۆلەي تۆيان لى كردەو. لەو دنيايە گالئە بە شەرەفى ھەر كەس بكرى، ناكرى گالئە بە شەرەفى دەرويش بەگى ئوغوز زادە بكەي. ھەر كەس بەرىنگ بە وەچەي ئوغوز بگرى، مىلى دەشكى. ھەموو دنيا بەوەي زانى. كارىكى باشت كرد برالە. بەلام ئەو منداالەش زۆر كرچ و كال و ناشىيانە كارەكەي كردوو. تەواو پەتەي خۆي خستووئە سەر ئاو و ھەموو ناسىويانە. مانگىك زياتر بەدووي حاجىيە شىتتەو بوو و ئاخىرەكەي لىي داو و كوشتوويەتى. دەلئىن گەنجىكى ھەژدە نۆزدە سالانەيە. ديارە ھەر دەيگرن. ھەموو خەلكى ئاوەدانى دىنن پىشانى ئەو كەسانەيان دەدەن، كە ئەويان دىتوو. شاھتەكان، يەك و دووان نىن، بەلكو پانزە كەسن. ديارە من حەددى ئەو ھەم نىيە شت فىرى تۆ بكەم و وەپىشت بگەوم، ئەگەر ئەو كارەت بە يەككى بەئەزمون راپەراندىبايە... خۆ ئەگەر پياويشت بەدەستەو نەبوو، داوات لەمن كردبايە، بۆم دەناردى. من لەوانەيە پتر لە پانزە پياوى ئامادەم لەبەر دەست بوون، كە ھەر كاميان بە ئامازەيەك و چاوداگرتنىك، ئەو شىت و شوورەيان شوپىنزر دەكرد... ديارە ھەر دەيگرن. دەبى كارىك بەكەين را بكا، يان سەرى بەگۆمىندا بكەين. بە مزەفەرم گوت..."

گەيشتنە لاي تۆرمىيىلەكە. ماھىر جانئاكەي برد و خستىيە سىندوقەكەوھ و ھاتەوھ و دەرگاي تۆرمىيىلەكەي بۆ كرددوھ و گوتى: "فەرموو بەگ، فەرموو... سەفەر كرددن بە تەبارە زۆر خۆشە... مزەفەر بۆي گرىنگ نەبوو. پىم وايە مەتمانى بە منىش نەكرد. گۆتم مزەفەر خان، وا باشتەر ئەو كەسە شوينبىز بگەين. پىم گوت، ئەگەر ئەو كورە بگرن، بە گىش قۆلبەست دەكەن. گۆتم..."

دەرويش بەگ كە نىچاوانى تىك نابوو، نەراندى و قسەكەي پى برى: "راست نىيە و شتى وا نابى. من پىاوى وام نىيە ئەوئەندە كەم بى و خۆي سووك بكا، بچى حاجىيە شىتە بكوژى. ئەوھى بەدووشىيەوھ بووھ و كوشتوويەتى، بى و نەبى كەسىكى دىكەي ناردوويەتى، تىگەيشتى ماھىر؟ ھىچ پىاويكى من، بەبى نىزنى من و كاتىك من لە مالى نىم، ناچى پىاو بكوژى. من خۆشم رازى نەبوومە حاجىيە شىتە بكوژى. شتى وا مەھالە ماھىر."

"دادوھر، سەرۆكى پۇلىس و ھەر ھەمووان پىيان وايە. ھەمووان سەروبنى قسەكانىان ئەوھىە، كار كارى دەرويش بەگە و تەواو. من نەبوايەم، ھەر لە ئەستەمبوللى دەبانگرتى و بە قۆلبەستكراوى دەبانھىنايەوھ. ئەمن پىم گۆتم... دەرويش دەستى ناچىتە خويىنى كەسىكى ئاوا ھىچ و پوچ..."

"كى؟ چۆن دەستبەسەريان دەكرد؟ خەيالىيان خاوە. قسەي قۇرپان كرددوھ. كى دەتوانى لەبەر ھىچ و پوچىكى سووك و چرووك من..."

ماھىر لىرە، لەسەر مەسەلەي قۆلبەستكران، دەرويش بەگى بە لاوازي دىت. دەمودەست ھەلئەچوو. تاويك راوھستا. دەتگوت رەنگى بزركا. ھەر بۆيە غىرەتىكى وەبەر ھاتەوھ و گوتى: "من پىم گۆتم، ئىوھ ناتوانن دەرويش بەگ دەسبەسەر بگەن. گۆتم: بىت و شتى وا بگەن، نەك ھەر لە شارۆچكە، لە ھەموو توركىاشدا وەك تۆپ دەنگ دەداتەوھ و ھەموو تىرە و تايەفە و وەچەي ئۆغوز ھەلئەستەن."

دەرويش وەخۆ ھاتەوھ و گرماندى: "ھەر كەس بىيەوى لەخۆرايى و بى بەلگە من دەسبەسەر بكا، دىناي بەسەردا كارول دەكەم. بەو گەوادانە دەلیم، پووتىك چەند كىلۆيە. خۆ وامزانىبايە، لەسەر رىيە، سەرىكى ئەنكەرەشم دەدا."

ماھىر باشى بۆ چوبوو. حاجى بە دەستى ئەو نەبى، بە فىتى كەس نەكوژرابوو. بەلام وەرپووى خۆي نەدىنا. ئەوانە زۆر دان بەخۇدا گرن. تەنانەت نەيىنى خۇيان بە نزيكترين برادەرىشيان نالىن. ھەي بىنامووسىينە، كورە وەرە بزائە ئىمە كىمان بە براى خۆمان داناوھ. نەدەبوو لەوھ پتر لەسەر ئەو مەسەلەيە براوا.

"راسته وړې د هچینه و نه ئاوايې، يان ته گهر هه ز ده که ي تاوړک له شه د نه پشوو يه ک بده ين."

"بۆ ئاوايې."

"سه رېکې شارو چکه ش بده ين؟"

"راسته وړې بۆ ئاوايې."

له شه د نه و نه تا ئاوايې نه ماهير قسه يه کي کرد و نه د هرويش به گيش. ماهير چهن د جارېک ويستی د هرويش وه قسه بيئي، به لام نه و ريي نه ده دا يي. چاوي ليک نابوون و پالي دابووه. ده تگوت وه نه وز ده دا.

خوړ له ئاوايو نوي بوو، که گه يشتنه وه ئاوه داني. ماهير وه قسه هات: "گه يشتینه وه به گ." له ترؤمبيله که دابه زى و دهرگا که ي بۆ کرده وه.

مزه فهر له دووره وه ترؤمبيله که ي ديتبوو و هاتبووه بهر دهرگا. باش ده يزاني بابي پياوړک نييه سوک و ئاسان قسه ي له بن زمانى دهرکيشن. نه و ماهيره بي و نه بي شتيکي له بن سه ري دا به. دوور نييه شتيکي به دمه وه بي و گزه يه کي له بن سه ري دا بي. ده بي به شيويه که بيره تينم. لمبوزى به ههر شتيکه وه بني، بوني ده کا. ده ليئي تازييه.

مزه فهر نه و نه د سارد و سر له گه ل ماهير جو لاره، ته واو دلئ ئيشا. به گيش هه روا. چوونه سه ري و ماهيريش به شو نيا نه وه. که س فه رموي نه کرد بوو. کوړه نه و بي چاو ورو وييه ي. ماهير له سووچي مؤبليکه وه کرووشه ي کرد بوو. که حيسابي سه يه کيشي بۆ نه ده کرد. خو شيان وه که نه بايان ديتبي و نه بوړان، دانيشتبوون و باسي نه سه ته مبول و دوسته کاني نه وييان ده کرد و قاقا پيډه که ين. ماهير يه ک دوو جارن ويستی خو ي له باسه کان هه لقوتيني، به لام که س گوڼي نه دا يه قسه ي. ماهير له و مالده به که م گيرابوو. دانيشتبوو و يه ک پشو له دلئ خو يدا دووپاته ي ده کرده وه، باشه، زور باشه، پيتان ده ليم. هه موو مال و سهروه ته که م داده نيم، به لام به لايه کتان به سه ر دينم، عه ره ب به سه ر گاميشي نه هي نابي. حاجييه شيتته به فيتي ئيوه کوژراوه. ئيوه پياو کوژن. ناهي لم به ساغي دهرچن. ئيتر سه ر به و مالده شدا ناکه م وه و چاو له چاويشتان ناکه م وه. دوستانه ي تيمان ليړه وه براهه وه. نه وانه ي به چاوي سوک سه يري خه لک ده کن، شياوي يارمه تيدان ين. نه وه من دمه ويست له و گيچه له رزگارتان بکه م. نه توش وه د وژمنم سه ير ده که ي، د هرويش. هه ي ژن و دا يکت بگيم... نه و ره چه له که به ناوبانگه ي ساري ئوغليت بگيم... نه و ره چه له که ت وا ده چيته وه سه ر ئوغوز. نه مړو عوسمانلي پووشيك ناکا، چ بگا به ره چه له که ئوغوز. ته نانه ت پادشاي به ريتانياش تريک ناهيني.

تووړه بیه که ی خوارده وه و ههستا.

"ته من ده بی پرۆم. دره ننگه..."

مزه فەر به سه ری زمانی گوتی: "ته مشه و لیږه به، ماهیر به گ."

به له بزیکه وه وهک بلې، ههتا نیستاش له زیادی دانیشتبووم، گوتی:

"مالتان ناوه دان بی. ناوه دان بی. ته وه شوکر، به گ به سلامه تی گه راوه ته وه. ته منیش هه ر

ته وه ندهم له خودای ده ویست. شوکری خودا. خودا حافیز."

به ره و پلیکانه کان رویشت. مزه فەر ههتا به رده رگای به پری کرد. ده رویش به گ له جی خوی

نه بزووت. مزه فەر که گه راوه، ده رویش به گ سه یریکی کرد و گوتی: "من پیم وایه، ته و کابرایه،

ته و قاباچیییه گوو سه گه، خه ریکه بوختانمان بو هه لده به ستی و گیچه لمان به ملدا دینی. دیاره

هه ولی ته وه یه تی کوژرانی حاجیییه شیتته بخاته ته ستوی نیمه."

مزه فەر: "بیستوومه پاره یه کی زوری دابووه حاجیییه شیتته، که له شاروچکه که ی خویمان

پروا. به لام حاجی دوا ی وه رگرتنی دراوه که، ته مرۆ و سه ی کردووه و نه رویشتووه."

ده رویش به گ له زاری ده رپه ری: "ده ی ی ی ی."

بارودۆخەكە شىۋابوو. نەدەبوو متمانەى بە گەنجى ئاوا بېتەزمونون بى. بەلام تازە... لە دووى جوان مەچۆ.

دەرويش بەگ پىاويك بوو، ئەگەر كارەكەشى لى تىك چوبايە و سەرى نەگرتبا، پەشىمان نەدەبوۆ و ئەگەر باشىش راپەرىبا، لە خۆشيان شاگەشكە نەدەبوو. ھەر چەشەنە رووداويك بەلاى ئەوۋە ئاسايى بوو و ئەگەر راستىت دەوى، قەت ئاۋرى لە داۋەى نەدەداۋە.

يەكەم كارى ئەوۋە بوو، يوسف - ئەو گەنجە كرچ و كالە - لەو بەلايە رزگار بكات، كە خۆى تووشى كرذبوو. لەوانەبوو لە ئاۋايى خۆى شارديتتەۋە و مزەفەر و ئەۋانى دىكەش ئاگان لىي نەبوۋى. ئەگەر ئەۋانە بەجىيان ھىشتبايە، دەچوو سەرىكى لە مالى مىرۆ دەدا... لەۋانەبوو ھەر يوسف خۆى بەپىرىيەۋە ھاتبا. ئەو ھەتپەۋە، ھەرچۆنىك بى، بەلئىنەكەى خۆى بردبوۋە سەر و ۋەك پىاۋان بەر لە گەرانەۋەى ئەو كارەكەى راپەراندىبوو. تەننەت گرتباشيان، كەس نەيدەتۋانى قسەيەكى لە زارى دەركىشى. جا ئەشكەنجەيان دابا، يان نىنۆكە كانيان دەرھىنابا، يا كەۋلىشىيان كرذبا، يوسف ناۋى ئەۋى نەدئنا.

"مىرۆ"

مىرۆ لە دەم كۋانۋەكە كرۋوشمەى كرذبوو و ئەژەنۆى گرتبۋە باۋەشى و مات بېوو. لە دلى گەرابوو، كە بەلايەك بەسەر يوسف ھاتوۋە. بەلام چ بەلايەك؟ مەزەندەشى دەكرد چ بوۋى، بەلام دەترسا زەينى لەسەر راستىيەكى ئاۋا سامناك كۆ بكاتەۋە. بىرى لە شتى باش و جىي ھىۋا دەكردەۋە.

كە گۋى لە دەنگى بەگ بوو، بەندى جەرگ و دلى پسا و دلى ۋەك بالى چۆلەكە فرەى دەھات. ھەستا و بە قەلەمبازىك خۆى گەياندە دەرگا. ئەو شەۋەش وا مەھمود، ئاق يۆللىي

کوشتبوو، بهگ ئاوا بانگی کردبوو. بهو دهنگه کز و لهرزۆکه به ههڵپه و خه مباره وه. میرۆ ئهوه دهنگه ی باش ده ناسی.

که له گهڵ بهگ روویه پرووی یهک راههستان، راجله کی. له پێشدا میژده که ی لی ئهستاندبوو و ئیستاش ئهوه کوره که ی لی دهستان. ئای خۆزگه مردبایه و مه هموودی نه دیتبا و میژدی پی نه کردبا. دوا ی مه رگی مه هموود ئهوه یه که م جار بوو، بهگ به شهوی ده هاته ماله که ی. که وابوو کار له کاری ترازابوو. هه ر له پێشدا ده یزانی بهگ چپی لی ده پرسی:

"یوسف له مائییه؟"

چهند سالان له مه وه به ریش هه ر وای پرسیبوو:

"مه هموود له مائییه؟"

به ده موچاویکی رهق و تهق و چرچ و لۆچاوییه وه، لایه کی رووناک و به ره که ی دیکه ی تاریک و به چاوی ماته مباره وه... ئهوی شه ویش باران ده باری.

میرۆ وا له پی که وتبوو، ترسا وه لآمی به گی پی نه دریتته وه. ده ی خۆ حه یای ده چوو و شوورهی ده بوو بو خوشکی شیژه کورانی هۆردوی چواره م. بۆیه به هه موو تین و گوره وه به سه ر خۆیدا زال بوو و وه لآمی دایه وه: "هیشتا نه هاتوه ته وه بهگ."

"که ی چوه ته شارۆچکه؟"

"هه وتوه ک دوا ی رۆیشتنی جه نابت... جوان له بیرم نییه."

بهگ ورد له ده موچاوه دریتبۆوه و ژاکاو و پر نازار و زویر و پرچرچ و لۆچه که ی میرۆی روانی که تیشکی کزی چراکه نیوه ی رووناک کردبۆوه. که هاته ناوایی، کچیکی به هه موچۆن و گورج و گۆل بوو. جوان بوو. ده تگوت بزوته. هه یچ لهو میرۆیه ی بیست سال له مه وه به ر نه ده چوو. باشه ئه وه کچۆله دلرپینه جوان و بالابه رز و شوخ و شه نگی ده تگوت ماینی که جلانه، چۆن ئاوا ی لیته اتوه و بووه ته دیوه زمه؟

بهگ پرسی: "چۆنی میرۆ؟"

میرۆ گوتی: "به گمان بی وه ی بی، له هه یچمان که م نییه."

بهگ به ته وره ییه وه گوتی: "یوسف که هاته وه، ئاگادارم بکه وه باشه؟"

میرۆش به وه له بزوه وه لآمی دایه وه: "باشه بهگ."

ئەو خوشكى شېرە كورانى ھۆردووى چوارەم بوو. لەبەر تاقە كورەى، خۆى لای كەس نەدەشكاند. كزەى لە جەرگى دەھات و بەلا و نەھامەتییەكەى بەچا و دەدى. بەلام چارەنووسە و براوەتەو و ناگۆردى.

بەگ گوتى: "شەو شاد مېرۆ."

وهرى كەوت و رویشت. دواى بەگ دەنگى مېرۆ ھات: "دەى خۆ ھەر زەھمەت كىشابوو و گەرەت كوردبووین، چ دەبوو دانىشتباى و چاوەیەكت خواردباوہ؟..."

بەگ لە دوورەو ھەلاامى داہەوہ: "رووت سپى بى مېرۆ. بۆ جارىكى دى."

بارانىكى ورد بەسەر شەوہكەدا دەبارى...

يوسف نابى لە يەكەم راوانىدا بگىرى و بکەویتتە زىندانەوہ. ئەگىنا، ئەو مندالە زویر دەبى. پىاوى زىندان چىشتوو، دەبیتتە بنیادەمىكى دیکە. تىك دەشكى، قەدر و قىمەتى نامىنى و نامۆ دەبى. ئەو ئىتر نەیدەتوانى متمانە بەو بنیادەمە تىكشكاوانە بکا، ئەگەر زۆرىش جوامىر و خۆمانە و ساغ و برادەرىشى بوايەن. ئەو تاقىکردنەوہیەى يوسف، ھەلبەت ئەگەر نەگىرى و نەكەویتتە بەندىخانەوہ، دەيكاتە چەكىكى كاریگەر و بەدەستییەوہ دەبى.

خالە تەوسۆن لەبەر دەرگا بوو. ئەو كاریايش پىاویك بوو، بۆ ئەوہى دەبوو پىا و مال و سامان و نامووسى خۆى پى بسپىرى. بەلام چووبوو بەندىخانەوہ، ھەربۆیە بەكار نەدەھات.

"تەوسۆن. تەوسۆن."

خالە تەوسۆن بە ھەلەداوان ھاتە دەرى. ئەویش وەك مېرۆ لەو دەنگەدا ھەستى بە شتىكى ناخۆش و بى فەر كۆدبوو. قەت وا نەببوو بەگ دواى نیوہى شەوئ بۆ كاریكى خىر لە دەرگاى مالى بەدا.

"فەرموو بەگ."

"تەوسۆن، دەلین بە شوین يوسفوہەن، بیستووتە؟ وا دیارە يوسف لە شارۆچكە پىاویكى كوشتوو و رای كۆدوو و لە جىيەك خۆى شاردووہتەوہ. بەستەزمانە ترساوہ. پىت واہ لە كوئى خۆ شارديتتەوہ؟ یان لەگابەرد و رەوہزەكانى ئاناوہرزادا، یان لە ئاقچاساز، یان لە قامیشەلانەكەى ئەو دەورپشتەدا. چاویك لە دەوروبەرى بىرەكەى كۆكسوز چنار و نىو بىرەكەش بکەن. دەسبەجى پىاوەكانت ئامادە بکە. دەبى بەر لەوہى يوسف بکەویتتە دەست جەندەرمەكانەوہ، بیگرن. تىگەیشتى تەوسۆن؟"

"تىڭگە يىشىم بەگ. تۆ ھەمت نەبى بەگ. يوسىف لە ھەر كۆپتەك بى، بەر لە تاوھەلاتى دەيدۆزمەو ۋە دەبېتىمە خزمەت." "

باراننىكى بەلىزمە دەبارى ۋە تارىكىيەكەى شېر نەيدەپرى. بەگ نەچۆرە كۆشك. بە ئاۋايدا دەگەپرا. دلئى بى ئۆقرە بوو. دلئە خورپەى بوو. ھەلدەچو ۋە برىسكەيەك بە گيانيدا دەگەپرا... دلئى دەيگوت، تازە پىشتت شكا، ئاۋەدانى ھەموۋى خەوتىبوو. لەر جەنگەيەدا، جگە لە سرت ۋە خرتى ھىمنى تەسۋن لە كەلىنى دەرگاۋە لەگەل پىاۋەكان ۋە شلپ ۋە ھۆرى بارانەكە لەسەربانى قامىشى كەپرەكانەۋە دەنگى ھىچ شتتىكى دى نەدەھات.

باشە ئەو كورپە بگىرى، چۆنى زىگار بكا؟ تا دەسال لەۋە پىش، زۆربەى پىاۋەكانى خۇى بە بەرتىلىك بەر دەدا. زۆرجاران بەرتىلىشى پىۋىست نەبىو ۋە بەرپرسە دۆستەكانى، ھەر بە راسپاردنىك كارەكانيان بۆ راپەراندېبوو. جگە لە مەھمود ھىچ كام لە پىاۋەكانى پتر لە سى مانگ ۋە ئەۋپەرەكەى سالىك لە بەندىخانەدا نەماپوونەۋە. گىرانى مەھمود ۋە كوژرانى لە بەندىخانەدا زەبرىكى گورچوپرى لە پىنگە ۋە قەدر ۋە قىمەتى دابو ۋە واى لى كرىبوو، كە ئىتر پىاۋەكانى ۋە دەستپەرۋەردەكانىشى لىي دىردۆنگ بىوون.

لە كۆنەۋە، ئەۋانەى تاۋاننىكان دەكر ۋە پىاۋيان بەدەست دەچو، لە سايەى ناۋبانگەيەكەۋە، لە زۆر دوورۋە، لە دەۋرۋەرى ماراش ۋە ئەنتاكىيە ۋە دىياربەكرەۋە، پەنايان دىنايە دەرگاي ئەۋ ۋە لە ئاۋايىيەكەى ئەۋ دەحاۋانەۋە. دالئەدانى پىاۋكوژان ۋە پاراستىشىيان نەرتىتىكى كۆن بوو. رەتاندىن ۋە رانەگرتن ۋە رادەستى ھكۈمەت كرىنەۋەى پەنابەر، نىشانەى دۆراندى پىنگە ۋە لىكەۋتن ۋە بىدەسەلئىبوونى سەرۆكى ھۆزىك بوو.

ئەۋدەمى بابى مابو، كاپرايەكى چوارشانە بەناۋى زالو لە ئۆرفەۋە ھاتىبو ۋە خۇى لە پەنايان ھاۋىشتىبوو. زالو پىنج كەسى بنەمالئەكى كوشتىبو ۋە بۆى دەرچوبو. كەس ۋە كارى كوژراۋەكان چەند سالان بە پىسپار ۋە گەران دۆزىبوۋانەۋە. داۋايان لە سارى ئۆغلى كرىبو زالويان رادەست بكاۋە. بەلام باۋكى نەيداۋو دەستيان. نەشىدەتوانى بيانئەتى... ئەگەر بە روودا كەۋتبايە ۋە دابىنى، دەمودەست ھەۋالەكە بە ئەدەنە ۋە ئەنتاكىيە ۋە ئۆرزا ۋە دىياربەكرەدا بلاۋ دەبۆۋە ۋە ھەموۋان دەينگوت، كورپە ۋەرنە سەيرى ئەۋ سارى ئۆغلوۋە ھىچ ۋە پوۋچە، نەيتوانى دالئەى كەسىك بىدات كە پەناى بۆ بىردبوو. "دۆزمنەكانى زالو بۆ ۋەرگرتنەۋەى زالو، چىي پىيان كرابو، كرىبوۋيان. ھەرەشەيان كرىبوو. كۆش كۆش زىپيان ھىنابو، بەلام نەيانتوانىبو سارى ئۆغلى قايل بكەن.

زۆر كەسى گيانلەسەردەستيشيان ناردبوو زالو بكوژن. ھەموو جارېك بابى دەرويش بەگ ئەو گيانفەيداينەى گرتبوو و ئامۇژگارىي كرددبون و بەرى دابوون. كوشتنى زالو لە ئاوايىبەكەى سارى ئوغللى، ۋەك ئەو ۋابوو ھەموو خەلكەكەيان كوشتىي. دواى كوژرانى زالو، تۆلە و خوئين دەكەوتە نيوان سارى ئوغللى و ئورفەبىيەكانەو ۋ سارى ئوغللى دەبوو يان خۇى بچىتتە ئورفە، يان پىاو بنىرئ و تۆلەى زالو بستىيىتتەو ھە. دوژمنەكانى زالو تەنانەت بىريان لەو ھش كرددبوو، بەلام بۇيان نەلوا.

ئەو يەك. دەرويش بەگ زۆر بەسەرھاتى لەو جوړەى لەسەر ئەو كەسانە دەزانى كە پەنايان بۆ ۋەجەى سارى ئوغللى ھىنابوو. ئاغايەتيش يانى ئەو ھە. جا دەرويش بەگيش ئىستا نەك پەناخواز و لىقەوماو ھەكان، بگرە پىاو ھەكەى خۇشى كە كابرايەكى سووك و چرووك و بى قىمەتى كوشتوو، پى ناپارپىرئ. بى لەو ھش، لە پۇلىسخانە، پىاويان لى دەكوشت. ئەو ھش ھەمووى لە سۆنگەى ئەو بەرپرسە سىپلە و بى رەگ و رەچەلەكانەو ھە. تەنانەت ئەگەر كورە دويمىك، كرىكارېك و گوندىيەكىش دەرس بخوئىنى، دەتوانى بىتتە قازى و قاپمەقام و دادئەستىن و ئەفسەر. جا بۇيە، خەلكى بى قىمەت و بى رەگ و رەچەلەك ھەر نازانن رەسەنزادەبىي چىيە و خەلكى ۋەك ماھىر بەگ كە دواتر دەولەمەند بوون، رىزيان پتر لى دەگىردى لەوانەى رەسەن و بەرەچەلەكن. ئىستاش دەبى دەركاى نامەردان بەقوون بكاتەو ھە. خۇ بەگەكانى ئەدەنە نەبوايەن، ھەر لىي دەقەوما. ديسان شوكرانەبىزىر بوو، كە بەگەكانى ئەدەنە لە ھكومەتى ئەنكەرەدا دەستيان دەرۇبىي و پشتيان دەگرت... ئاگاي لى بوو ئەوانىش قورسايى جارانيان نەماو ھە. ھەى ى ى، باشە بلىي چىي لى بىتتەو ھە؟ تۆ بلىي دەولەتتىكى ئاوا گەرە، لەبەر ئەو رەشووروتانە ببەزى؟

نا، نا، ھەتا دوادلۇبەى خوئين و تا دواھەناسە دەست دەكاتەو ھە و ئىزن نادا واى لى بى. ئەو مەھالە.

زرمەى نالى رەو ھەسپىك، كە بە غار لە ئاوايى ۋەدەر دەكەوتن، ۋەخۇى ھىناو ھە. تەسوون ۋەشوئىن يوسف دەكەوت.

لە پىر زانىي، بارانەكە ھەتا سەر ئىسقانى چووتە خواري و سەرمايەتى.

شارۆچکه دووره که، به لووره قووله قوولتیکی سامناک سهری له دوو نابوو و ئه و چیی خیراتر رای ده کرد، شارۆچکه پتر تیی ده قوولاند و ده هات. له هه موو لاره دهنگی بانگ هه لدهستا، که له شیر ده ناخویند، دهنگی هۆرن ده هات، گویدریژ ده یانزه پراند و سه گه ل ده وهرین و هه زاران هه زار بنیاده م ده یانگورانده. دهنگه تیکه له کان، له گه ل شارۆچکه دا وه ک چیا یه کی قووله و لووره به دوویدا ده هات. عه رزه که ی بن پیانی قرچ و هۆر درزی ده برد. جاری وابوو له هه وری ته پوتۆزیکی خنکینه ردا نوقم ده بوو و ده هاته وه ده ری و په یتا په یتا تفی ده کرده وه. هه سستی ده کرد خوین ده تفتیه وه و خوینتیکی شله تین و سویر له هه ندی جیی له شیییه وه دیته ده ری. قووله قووله که سات به سات توندتر ده بوو و نزیکت ده بۆوه و ترپه ی دلشی تیکه لی ئه و لووره و قووله یه ده بوو. دلای وا لپی ده دا ده تگوت خه ریکه له سینگی دیته ده ری... له په ل و پی ده که وی و دوا ئه وه ی تاویک له ته پوتۆزه که دا په له قاژه ده کا، ناخرییه که ی له حالیکدا لووت و ده می پر ببوو له تۆز و خۆل، هه لده ستیتته وه و دیسان تیی ده قووچینیته وه...

کازیوه، ده خزییه بن پیستی شه وه وه و شه و پشوری لی ده پرا. له پر گرمه و قووله قووله که براییه وه. ئه و چیا یه ی به شوینیدا خلۆر ببۆوه، راوه ستا. بۆ یه که م جار راسوه تا و ناوړتیکی دایه وه. شارۆچکه سپی سپی به داوینی چیا که وه نوسابوو و خه یالزوین و له نیو ته مه که دا ده دره وشایه وه. له و به رییه وه چیاکان، که له بهر تیریژی خۆره تاو سوور ده چوونه وه و له تاریکایی شه و رزگار ببوون، و ناسمانیکی سامال به ژوور سه رییه وه.

ئه وه چ قه و ماوه؟ دوینی به یانی، ئه مشه و، ئیستا؟ ئه وه چ بوو هه ر ئیستا ئیستا به دوویدا ده خزی و سهری له دوو نابوو؟ باشه بۆ وا رای ده کرد؟ وه خۆ هاتبۆوه. به لام هه ندی شت بوون که به هیچ جوړی نهیده توانی بیانیه ییتته وه بهرچاوی و بیانگری. نهیده زانی چه ند رۆژ و شه وه و بۆچی ناوا به هه شتار وا ده کا.

لهگه‌ل ئه‌نگوتنی به‌یانی، شارۆچکەش ورده ورده دهرده‌که‌وت و رووناك ده‌بۆوه و دهرده‌وشایه‌وه.

یوسف له نه‌كاو، به دهم سه‌یرکردنی شارۆچکەوه، هه‌موو گیانی که‌وته له‌رزین و دیسان له لاقانی وه‌راننده‌وه. مناره‌ی سپی، دره‌خت و ئاسمان له‌به‌ر چاوی تینکه‌ل‌بوون. قووله و لووره‌که دیسان به‌دوویدا خلۆز بۆوه و ده‌هات. تاویك دواتریش هه‌موو شتیك، دیسان وه‌ك هه‌یج نه‌قه‌ومابێ، بێ جووله‌که‌وت. سه‌یری کرد له نیوه‌پراستی ده‌شتی‌کی کاکی به‌کاکیدا، له نیوان ئه‌و چیا به‌رزانه‌دا به‌تاقی ته‌ئ و رووت و بێ ده‌سه‌لات ماوه‌ته‌وه. هه‌موو شتیك زه‌به‌لاح و دیوه‌زمه‌ئاسا و بێ برانه‌وه...

ده‌تگوت زه‌ویی له‌بن پێی دهرده‌کێشن. خۆی به‌پێوه رانه‌گرت و که‌وت و گه‌وزی. له حالیکدا به‌نیوه‌وه‌نه‌کاندا به‌ره‌و دهم ریگه‌که ده‌خزی، ده‌ست و پێی بریندار ده‌بوون و لووره‌لوور و قووله‌قووله‌که هه‌ر ده‌هات و توندتر ده‌بوو و وه‌ك بلێسه‌یه‌کی سوور له‌ شارۆچکەوه تیی رۆده‌هات و سه‌دان و هه‌زاران بنیاده‌م به‌چه‌قۆ و کوتکی ئاسنگه‌ری و ئاسنی سووره‌وه‌کراو و دره‌وشاوه‌وه په‌لاماریان ده‌دا. هه‌موو شتیك له نه‌كاو نوقمی تاریکیه‌کی ئه‌نگوسته‌چاو بوو. که وه‌خۆ هاته‌وه، نیوه‌رۆ بوو و تاو هه‌موو ولاتی گه‌رم داگیرابوو. چاوه‌کانی زه‌ق زه‌ق ببوونه‌وه و به سه‌رسوورمانه‌وه ده‌یروانی. ده‌وه‌نه درکاوییه‌کان، کلک هه‌لته‌کینه له‌سه‌ر ده‌وه‌ن و چناره به‌رزه‌کان. له‌ولانه‌وه، ورده چه‌وی سپی که له ئاوه‌رۆکه‌ی بن دار تووت‌رکه‌کان بلاو ببۆوه، دنیایه‌کی نوێ و سه‌رسوورهیینه‌ر و بیۆینه‌ر بوو.

ده‌تگوت ده‌ستی راسته‌ی شتیکی لی هاتوه‌وه. سه‌یری ده‌ستی کرد. خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌تگوت به‌ده‌ستییه‌وه نووساوه... شتیکی ره‌شی وه‌ك خۆینی وشکه‌وه‌بوو، ده‌ست و خه‌نجه‌ره‌که‌ی ره‌نگ کردبوو. به‌بێزاریه‌وه ده‌ستی راوه‌شان‌د و خه‌نجه‌ره‌که‌ی به‌ربۆوه و له بن پینچه‌که ده‌وه‌نێك وه‌عه‌رزی که‌وت.

له‌گه‌ل به‌ریونه‌وه‌ی خه‌نجه‌ره‌که، دلێ هیور بۆوه و خۆشییه‌کی تی گه‌را. هه‌ستایه سه‌ر پێ و ویستی برۆا، به‌لام تینی تیدا نه‌بوو و نه‌شیده‌زانی چ بکا. شادییه‌که‌ی له چاوترووکانیکدا ره‌وییه‌وه. راوه‌ستا و دیسان نوقمی سه‌یریکردنی ئه‌و دنیا تازه و سه‌رسوورهیینه‌ره بۆوه. دواپی هه‌ر وا که راوه‌ستابوو، له خۆرا هه‌ستی به مه‌ترسی کرده‌وه و هه‌موو تین و توانای خۆی خړ کرده‌وه و رای کرد. دیسان که‌وته‌وه ده‌شته‌که. له‌و گه‌رمای نیوه‌رۆیه‌دا هه‌موو شتیك به‌تال به‌تال بوو. نه‌بایه‌کی ده‌هات و نه‌گه‌لایه‌ك ده‌له‌رییه‌وه. به‌تاقی ته‌نی بوو.

لهو كاتهدا چناره بهرزهكان ديسان له دووره دهركهوتن. ئەو چناره گەلا سوورانەى سەريان له ئاسمانى دەسوى، باش دەناسى. كه چاوى پييان كهوت، تۆزىك هپور بۆوه. بههيج شپوهيهك نهیدهتوانى چاويان لى ههنگرى. بۆ تاويك، كه چنارهكان له بهر چاوى نهدهمان، دهتگوت بارانى بهلاى لى دهبارى. دای لهسەرى، بچى و يهك به يهك گەلاكانيان بۆميرى. تاويك دواتر قاقا بهو فكرەى خۆى پيكنەنى. ههستايه سەر پى و به لارهوه لارهوه بهرهو چنارهكان رۆيشت. له بن چناريك راوهستا. قەدى چنارهكه خال خال بوو. توپكەكهى لای باشورى قەلش قەلش ببوو. تهلاشيكيشى لى ببۆوه و لهوى وهك برينىكى زارداچريو، كيم و چلكى لى دهتكايهوه. لكينكى چنارهكه داهابۆوه و عەرزەكهى دەمالى.

ههتاوهكه جار به جار گهرمتر دهبوو و پشتهملى دهسووتاندهوه. دهستى به پشتهمليدا هينا و چهند ساتيكتاوا مايهوه و خوراندى.

كه خۆرهتاو بهرهو رۆژتاوا دهكشا، له دوور دوورهوه قاميشه لانيكى ههلمايى بهرچاو كهوت. هەر به راستى ئەوه قاميشه لانی بوو؟ قاميشه لانهكهى ياريمجالار بوو؟ قاميشه لانيكى پان و بهرينه و ئەوسەرى ديار نييه و ئەگەر ههزار كهس، ههزار سال خۆى تيدا بشارنهوه، كهس ناياندۆزيتتهوه...

قاميشه لانهكه رزگاريدەر بوو. يانى ئەوه ئەو بوو، تينى لهبهردا نهبوو به ريگايه دا پروا و نهژنۆى دهلهرزين؟ ئەوهى ئاوا وهك باى شهمال بهرهو قاميشه لانهكه راي دهکرد؟ تاريكى بالى بهسەر دنيداا دهكيشا، كه ئەو گهيشته قاميشه لانهكه و وهنيو كهوت. ههتا نهژنۆى له زۆنگاوهكه رۆچوو. زۆنگاوهكهى خيرا برى. گهيشته وشكايى، بهلام رانهوهستا. چوو نهيوهراستى قاميشه لانهكهوه.

شهو جار به جار خهستەر دهبۆوه و تاريكاييهكهى شير نهیدهبرى. ئيتەر چاو چاوى نهدهدى. بارانيك نمه نمه داىکردبوو. ئەويش به دەم كهوتن و ههستانهوهوه به نيوان قاميش و تووتركهكاندا بهرهو ههشاركهكهى دهرويشت.

باران خۆشى نەدەكردەوہ و ئەو دەمەورپوو لەسەر عەرزە شىدارەكە راكشابوو. لەوہتەوہى بەخەبەر ھاتبوو، بۆنىكى تىژ و ناخۆشى بۆ دەھات. لەمىژبوو دەيوست ھەستى و بچىتەوہ ئاوايى، بەلام گيانى وا بەخاوەوتبوو و دەست و پىشى ئەوئەندە بىھىژ ببوو، نەيدەتوانى لەجىيى خۆى ھەستى. بەردەوام خۆى وىك دىنا و خۆى خاوكيش دەكرد.

لەوانەيە باران لىيى كرىتتەوہ و تاويش ھەلاتبى. نەيدەويىرا چاوى ھەلئىيى. پىيى وابوو ھەر چاوى ھەلئىيى، مردووەكە دەبىيى.

خۆشى نەيزانى چۆن بوو، كە سەرى ھەلئىنا، لە تەنىشت تەپۆلكەيەك بوو. ھەر چاوى كردەوہ، ناچار بوو بيانقووچىتتەوہ. تاوہكەى ئەوئەندە بەتەن بوو... بۆ ئەوہى چاوى لەگەل رووناكابى رابى، وردە وردە پىلورى ھەلئىنا و چاوى دەترووكاند. يەك دوو جار پۆمى. ھەرچى ھەولئى دەدا ھىچى وەبىر نەدەھاتەوہ. سەرى لەگىژەوہ دەھات. دەتگوت خەونىكى ناخۆش و ئالۆزى دىتووە و لەپەر بەخەبەر ھاتووە. ھەولئى دەدا بزانى چ قەوماوہ، بەلام بۆى نەدەچۆوہ سەر يەك.

كە چاوى لەگەل رووناكىيەكەى راھات، سەبرى كرد ئەوہ قامىش ھەر يەكەى دەلئى چنارىكن و بە دەم باوہ دەشنىنەوہ و تووترك و دەوہن و لاولاو و زۆنگاويكى بى بن كە دەكولئى و قولتەى دەھات لەبەر چاوى بوون. لەبەر قامىشەلان ھىچ كوى ديار نەبوو. ئىرە كويىھ؟ يوسف ھەر وەبىرى نەدەھاتەوہ وەھا زۆنگاويكى بى سەر و بن لەو دەورەبەرەن ھەبووبى. چ بوو، كوى بوو؟

لەپەر بەبى ئەوہى بزانى بەرەو كوى، دەرپەرى. بە چاوى لە ژىللاھاتووە، وەك بلىيى ھەيوانىكى درندە سەرى لە دوو نابى، بە زراوچووبى راي دەكرد. ھەتا ئەنۆزى لە زۆنگەكە ژۆدەچوو و لە نىو تووتركەكاندا دەكەوت و ھەلدەستا و رىگەى نەدەدۆزىيەوہ. وەك گاي گىرە،

به‌بیّ ټوهدی ریّ دهربره‌ری، به‌دهوری ده‌ه‌نیک یان گۆلاویکدا ده‌خولاره و که ریگه‌یه‌کی ده‌دۆزبیه‌وه به‌ره‌وه‌ده‌وه‌ی قامیشه‌لانه‌که رای ده‌کرد.

ټه‌مړۆ به‌یانی خۆر له‌لای رۆژتاواوه بوو. له‌وه پتر هیچی نه‌ده‌زانی و ههر به‌و بییه‌ش لایه‌نه‌کانی دیاری ده‌کرد. له‌و کاته‌دا به‌بیّ ټوهدی بوّی گرنگ بیّ ټاوه‌دانی که‌وتووه‌ته کام لاره، ته‌نیا بیری له‌وه ده‌کرده‌وه ریگه‌یه‌که بدۆزیتته‌وه بوّ ده‌ریازبوونی له‌و زۆنگاوه.

په‌رجۆیه‌که... له‌ده‌م زۆنگاوه‌که و له‌به‌ر چاوی، ریگه‌یه‌که و کیلگه‌ ریگ و ته‌ختاییه‌کان... ریگ له‌و ده‌مه‌دا که شادی ده‌هات له‌ ناخیدا پیّ بگریّ و سه‌ر هه‌لیتی، لووره‌ لوور و قووله و هه‌رای بنیاده‌مه‌کان ده‌بیستریّ و به‌ناچاری ده‌گه‌ریتته‌وه و به‌ره‌و نیو قامیشه‌لانه‌که ده‌گه‌ریتته‌وه.

خۆر ټاوا ده‌بی. ماندووه. ده‌نگه‌ده‌نگ و وه‌رین و چه‌په‌ی سه‌گه‌ل دیّ و جار به‌جاریش نزیک‌تر ده‌بنه‌وه. بانگی ده‌که‌ن: "یوسف، یوسف." ههر زنده‌قی ده‌چیّ و هه‌تا شه‌و ته‌واو تاریک دانه‌یه، له‌ قامیشه‌لانه‌که نایه‌ته‌ ده‌ری. شه‌وگار شه‌ق بووه و ده‌نگه‌ده‌نگه‌که و چه‌په‌ و وه‌رینی سه‌گه‌ل داده‌مرکیتته‌وه و ده‌نگی بانگ‌کردنی "یوسف، یوسف" ده‌ریتته‌وه. شادییه‌که له‌دلیّ ده‌گه‌ری... هه‌ولّ ده‌دا له‌ قامیشه‌لانه‌که بچیتته‌ ده‌ری، به‌لام یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی له‌ قامیشه‌یک ده‌گیریّ و ده‌که‌وی. هه‌رجی هه‌ولّ ده‌دا ناتوانی هه‌ستیتته‌وه. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لی، با پشویه‌که بده‌م، جار ده‌رۆمه‌ ده‌ری...

که چاوی هه‌لینا، چ بیینی؟ ټه‌وه ټاوه‌ه‌لاتووه و هه‌موو ولاتی رووناک کردووه‌ته‌وه. یا، گوڼه قامیشه‌کان ورده‌ ورده راده‌ژینی. قامیشه‌که‌ی ژوور سه‌ری یه‌کسه‌ر هیلانه‌ی ژه‌نگه‌سووره بوو. ههر شانیه‌کیش سه‌دان ژه‌نگه‌سووره‌ی پی‌وه بوو. باشه‌ ته‌مشه‌و چۆن له‌بن ټه‌وه هه‌مووه ژه‌نگه‌سووره‌یه‌ نوستووه؟

به‌سپایی هه‌ستا. ټه‌مړۆ هینده‌ی دوینی گپژ و کاس نه‌بوو. شتی زیاتر وه‌بیر ده‌هاته‌وه. شتیگ له‌ می‌شکیدا بوو. ټه‌ویش ټه‌وه‌ی ټاگای لیّ بی، خه‌لگ نه‌بیینن و نه‌گیری. به‌لام بو؟ نه‌یده‌زانی بوچی.

له‌پر زانیی برسیتی. دلیّ تیگه‌ل ده‌هات. زگی به‌ پشتییه‌وه نووسابوو و ټه‌ژنوی ده‌له‌رزین. له‌ ترسی ټه‌وه‌ی لی‌ره له‌ برسان بمری، مووی لیّ بوونه‌ نه‌شته‌ر. هه‌رچونیک بووه، ده‌بوو له‌و قامیشه‌لانه‌ بچیتته‌ ده‌ری و بچیتته‌وه ټاوه‌دانی.

به‌ره‌به‌ری نیواری له‌ ته‌نیشت پۆله شو‌ده‌بییه‌که‌وه، خانویه‌کی دیت. زۆر دوور نه‌بوو. ټه‌ی له‌و خانووه‌ جوانه‌ی. ټه‌وه خانووی کامه‌ گونده؟ خۆی به‌سه‌رپی‌وه رانه‌گرت و دانیشته. دوا‌ی

ئەو گۆيى لە قوولەيەك بوو و سەيرى كرد ئەوە حەشيمەتێك لە ئاواييەوہ بۆلاى دىن. بەندى جەرگ و دلئى پسا، بەلام ھەرچى لەخۆى نووسا نەيتوانى ببزوى. بەناچارى ھەموو تىنى دايە خۆى و بەرەو نيو قاميشەلانەكە خزى. خۆى خزانده نيو پۆلە قاميشيەكەوہ. ئيرە باش بوو، كەس نەيدەدى و كەس نەيدەتوانى بيدۆزيتەوہ.

ئەوجار لە ژەنگەسوورە دەترسا. ئەگەر خەوى لى كەوتبا و لە خەويدا ژەنگەسوورە پييانەوہ دابا?... دەتگوت ھەزاران ژەنگەسوورە لە ميٹشكيدا وزەوزيانە... برسيتى لە لايەكەوہ و ترسيش لە لايەكى ديەكەوہ خەويان لى زرانديبوو.

لە قاميشەكان ھاتە دەرى. سەرەراى ھەوا گەرمەكە، ئەو سەرماى بوو. ھەروا لەخۆوہ كەوتە رى. كە گەيشتە دەم زۆنگەكە، گەرايەوہ. گۆيى لە خشپەيەكيش بوايە دەگەراوہ. بالندەيەك فېربايە، ماريك خوشيبايە، شەبا قاميشى ليك دابايە، ئەو دەسلەمبيەوہ و ريبەكەى خۆى دەگۆرى.

نيوہشەو بوو كە شەكەت و بيھيژ لەسەر عەرزەكە تھييل بوو. پشوى دەرئەدەھات و لە تاريكيەكەدا ون ببوو. وەك خەيالێك بە زەينيدا دەھات، دەليى خەريكە دەمرم. ئەو دەبى گيانەللا بى. وردە وردە بەلادا دەھات و گيانى سڤ دەبوو. ئەگەرچى سەرماشى بوو، بەلام تەنانت ئەوئەندەى تين لەبەردا نەبوو بشلەرزى.

لەڤر كۆلەكەى تيشكێك درى بە تاريكيەكەدا و بەرەو لاي كشا. تاويك دواتريش ئەسپيەكى ديت كە وەك بريسكە، لە لاي تيشكەكەوہ دەھات.

سى تالە مووى بەدەستەوہ بوو. ھەرجاريكى مووہكانى ليك دەخشاندا، (ئەسپيەكى) شەوديز لە نيو تيشكە چرەكەوہ دەھاتە دەرى و دەيجستە سەر پشتى و دەيبرد بۆ ئەو شوينەى دلئى دەيويست. دوايى ديسان مووہكانى ليك دەخشاننەوہ و ئەسپەكە دەگەراوہ. بە ئەسپەكەى دەگوت:

"ئەسپە گيان، پيەكەوہ دەچين و ئاوينەى پادشاى ديۆەزمەكان دەدزين و دەگەريئەنەوہ." سوارى ئەپەكە دەبى و دەچينە مەلبەندى ديۆەزمەكان و ئاوينەى زەبەلاخى ديوان، ئەو ئاوينەيەى نەيئيبەكان ئاشكرا دەكات، دىن. شەوديز ھەموو شتێكى دەزانى. كە چارى ھەلدينا، خەوتنى ديۆەزمەكان و كە چاويشى ليك دەنا بەخەبەرئوونەكەيان...

مووہكانى جاريكى ديەكەش ليك دەسووى و ئەسپەكە ديسان دەھاتەوہ. ئەسپ نا، ھەژديھايەك. رەش رەش. رەشيەكى مەيلەو كەسك، كەسكيەكى مەيلەو رەش. كلكى پەخشان و

پەرىشان و گۆيى موچ و قوت كر دووه و وهك پەيكەرهى جوانترين بوونههرى دنيا راوه ستاوه.
خۆشه ويستى و دۆستايەتى له چاوه كانيدا...

"وه ره چيت دهوى داوا بكه."

جا چيى دهوى؟ هه نارى چاويه فرميسكى دهوى له باغى پادشاي پەريياندا. ئەو هه نارهى
سه دان پەرى پاسه وانين. ئەو هه نارهى بالنده به شابال و مار به لهش و لار و ژهنگه سووره به
وزهوز ناتوانن به لايدا برۆن. ئەوه كاريكى ئەسته مه. به لام هيچ دەرديك بيده رمان و هيچ
كيشه يه كى بى چاره سەر لهو دنيايه دا نيبه و مهلى ئاوات بهرزه فره.

ئەسپه كه دهلى: "ئەو كاره گه ليك ئەسته مه براله."

ئەسته مه، ئەسته مه، به لام ئەو هه ناره دلپره هه ركات پى بكەنى، پيکه نين ده خاته سەر ليوى
هه موو ئينسانه نازار چيشتوو و تيك شكاو و شه كهت و وپهز و بيهيوا و به لايدير اوه كان.

ئەسپه كه دهلى: "سوارم به. مادام وايه، سوار به، به لام ئەو كاره بونى مهرگى لى دى. ئاخو

ده توانى به ره و مهرگ هه نگا و بنى؟"

بو نا! هه ناره دلپره كه، پيده كه نى... سوارى ئەسپه كهى ده بى و به سەر باغه هه ناره پان و
به ريته كاندا ده فرن. له هه موو لاوه دهنكى گريان و نالين دى. له هه ناره په مەيى و سوور و زهرد و
كه سه كه كاندا شينگير پييه ك... لهو سه ره وه هه ناره كه له باغى پەريياندا ده بينن. ئالەى هه ناره كه
دنياى داگرتوو. دار هه ناره گه وه كه، ده دره وشي ته وه. مليۆنان هه نارى شينگير پى پيوهيه...

ئەسپه كه دهلى: "ئىستا ده كه ويته سەر هه ناره كه. توو خۆت لكى هه ناره كه توند ده گرى و بهرى

نا دهى. هه ناره كه له ره گه وه هه لده كيشرى و له گه لمان دى."

هەر واش ده كا. له گه ل هه لكه نراني هه ناره كه له ره گه وه، ولاتى پەرييان ده بيتته ههرا و هه نكه مه.

چيى هه ناره كه بهر زتر ده بيتته و له زهوى دوور تر ده كه ويته وه، ههرا و هه نكه مه كهش چرتر ده بيتته وه،
به لام پەرييه كان تووزى پيى ئەسپه كه ناشكينن و ناتوانن هه ناره كهى لى بستيننه وه.

ئەسپه كه ده گاته به سەر مه لبه نديكى چۆن و پان و به رينى وهك چو كور اوا.

"هه ناره كه ئا لي ره ده چه قيني. هه م باشتر هه لده دا، هه م سه د ئەوه ند، سه د هه زار هي ندهش

گه وه رتر ده بى و ئيتر ناشگريى و بهر ده وام پى ده كه نى."

ده يشتنه وه و له گه ل ناشتنى هه ناره كه له وى، هه نار ده ست ده كات به هه لدان و گه وه بوون و

پيکه نين.

ناسمان پر دهبی لهو شه و دیزی رهشی وهك قهیتهران... و ههركامهش سوارچاکیکی گهنج لهسهه
پشت و ههه سوارچاگهش داریکی ههلهکه نراوی باغی پههییانی لهباوهشدا... سوارهکان یهك یهك و
دوو دوه دادههزن و دار ههنا رهکانیان دهچه قیننه وه. نهو ههنا رانهی تاویك له وهه پینش دهگریان، دهست
دهکهن به پیکه نین و نهسپه رهشهکان له ناسمانه وه دهینشنه وه. دنیا پر دهبی له داری سووریای
لیویه پیکه نینی ههنا ر.

دوو تاله موو لیك دهخشینی...

"چ دهخواری لیم دهستیینی..."

"بو ناواییه کهی دهرویش بهگ."

نهسپه که دی و دهیخاته سهه پستی. به ددان ههلهیده گری و له بهه ده رگا دایده نی. دایکی خوی
به سهه ده کیشی و دهگری.

"نه وه بو وات لی هاتوه؟ بو وات لی هاتوه؟ چته، چی...؟"

"نازائم."

بهگ دی... نهسپه کان... سهه دان ههزار نهسپ...

تا بهییانی له زینده خه ودا... نهسپه کان، دایکی، بهگ، باغی ههنا ر، عهلیی عه ریزه نووس...
ههزاران سهگی که له په گر به مره مپ و هه په هه پ، ملیونان ژهنگه سووره که وهك هه وریتک ناسمانیان
رهش داگیراوه. بازاری ناسنگه ران، شاروچکهی خرؤشاو به شوینیدا، شاروچکهی به ههرا و گوره
به نهسپ و سهگ و خانوو و دووکان و مزگهوت و مناره و زرؤ شتی دیکه یه وه، گولعوزار، سمت و
که فهلی ژنه کهی حاجی، شه هوه تیکی ههوسار په چراو و زال...

تا وه که لایه کی گهرم دادینی و هه رچی دهکا تینی تیدا نییه ههستی. له خه ویدا، جینگل ددها
و به سینگه خشکه ههتا دوور دوور رویشتبوو و پالی به داره توویه که وه دابوو. قور به
سهه روده مورچاوییه وه وشک ببوه. ناخیزیکی کرد و دیسان له بهه ر بیهیزی له سهه ر عه رزه که پان بزوه.
دوای ماوه یهك توانیی ههستی. دوای نه وهی هه ندی به ریگادا رویشت، دیتی وا خه ریکه له
قامیشه لانه که دهچیتته ده ری... راجله کی و ترسی لی نیست. هه موو ولات هیمن و بیدهنگ بوو.
رییه که توزیتک له ولاتره وه لاکشابوو. هه موو تینی خوی کو کرده وه و دایه لاقه کانی و گه پراوه و
وهك شیتان خوی به نیو قامیشه لانه که دا کرده وه. ده کهوت و هه لده ستایه وه و دیسان ده که وته وه.
نهو روزه ده مه ده می روژتاوا هاته قه راز قامیشه لانه که و به ترسه وه گه پراوه دواوه.

ئەو قامىشەلەنە توند لاقى بەستوۋە و بەرى نادا. لەسەر گازەراي پىشت كەوتوۋە و زارى داچىرپوۋە و ھەناسە دەكىشى ۋە بە ژور سەرىيەۋە ئەسپى رەشى ۋەك قەتران بە سوارچاكي گەنجى ھاۋتەمەنى ئەۋەۋە و ھەر كامەيان دارھەنارىك لە باۋەشدا تىدەپەرن.

ئەو بەرەو شارۆچكە دەروا و شارۆچكەش بەرەو لاي دى. شووشەكان زۆر روون و درەوشاۋە و بلىسەدار و بە خرم و ھۆر. ھەموو شتىك لەتوپەت دەبى. قامىشەلەن، گابەردەكان، دارچنارە بەرزەكان ھەر ھەموو دەلىي ھەلكەنراون و دەفرن. زۆنگاۋ و خاكەكە لە دوورەۋە بە قولتەقولت و بە لەرىنەۋەي بەربلاۋ و بەرىن، ھەناسەي قول ھەلدەكىشى. پىي بە دارىكى قەرەمووقوۋە بەستراۋەتەۋە. دىكەكانى ئازارى دەدەن. يەك پىشوو و لە ھالىكدا دەموچاۋى گرژ بوۋەتەۋە و لىچى ھەلقىرچاندوۋە قەرەمووق دەخا... ژنىك سەرى بە دىۋارەۋە ناۋە سەردولكە دەچرى، ۋەك خەيلىك. قىي بەسەر نىچاۋانيدا كەوتوۋە. كىردىكى بىرقەدەرى بەدەستەۋەيە. كىردەكە رادەۋەشىنى. سەرى چلوۋكى لكەھەنجىرىكى گرتوۋە و بەنىۋ خاك و خۆلەكەدا رايىدەكىشى.

لە بىستانەكەدا، لاقى ھەتا گويىزىنگان رۆدەچى. پىي لەسەر شووتىيەك دانا و ھەلقىسكا و كەوت. دەۋەنە تووتىك لە لاقى ئالابوون و داياندەرووشاند. جى جىي لەشى خويىنى لى دەچۆراۋە. تىنى نىۋ زارى لىچق و خويىناۋى و سوپىر بو. ھىلنجى پى دەھات. بچوك بوۋەتەۋە، ئاگاي لەخۆي نەماۋە، خەۋالوۋە و سىر و بى تاقەتە ۋەك مردوۋان... ئەو بىيادەمانەي سۋارى ئەسپى بى رەخت و زىنن، لە دوورەۋە تىدەپەرن. دەستەيەك بىيادەم لە شوئىيەكەۋە كە زرمەي نالى ئەسپى لىۋە دى، لەۋبەرى تارىكايىۋە تىدەپەرن... دەست لە گىرفاندا... تەرمىك بە نىۋ خۆلى ئەو رىگەيەدا كە لاق تا گويىزىنگان لىي رۆدەچى، بەدۋاي خۇياندا دەكىشن. وپنەي تەرمەكە راناۋەستى ۋە رىچكەيەكى تەر لەسەر رىيەكە بەجى دىلى. سۋارەكان دار ھەنارەكانيان لەباۋەش گرتوۋە و بەسەر تەرمەكەدا تىدەپەرن.

"به‌ئۆ جەنابى فەرماندە، چار نىيە ھەر دەبى و بکەن. ئەو متمانە بەھىچ کەس ناکا، تەننەت بە منىش کە براى ئەوم. نەرىتە کەيان وايە. نەرىتى پىياوکوشتن، کە سەدان ساللە ھەيە. شوئىنيزکردن و شاردنەوہى. دەبى و بکەى: شەوئىکیان لە ناخافل، گوندە کە گەمارۆ بەدن و ئەوجار ھەموو پىياوەکانى گوند لە گۆرەپانە کە کۆ بکەنەوہ، ژنەکانىشيان. چونکە لەوانەيە پىياوکۆژە کە جلوبەرگى ژنانە لەبەر بکا و بۆى دەرچى. دواى ئەوہى ھەموو ماللە کانتان پىشکنى و دلتيا بوون کەس لە ماللەکاندا خۆى نەشاردووہتەوہ، جا بچن ژنە کەى حاجىيە شىتتە بىنن و يەک بە يەک ھەمووانى پىشان بەدن تا بکوژى مێردە کەى دەدۆزىتەوہ. جا ئەو جار ھەر ئەو کابرايە پىشانى مرادھەتو بەدن. ئەگەر ئەويش گوتى خۆيەتى، بە دلتيايىوہ دەسبەسەرى بکەن.

فەرماندە: "به‌ئۆ تۆ راست دەکەى. چارمان نىيە. بەلام بەپى قانوون ناتوانين وا بکەين. بە چ ئىجازە و بيانويەک دەکرى گوندێک گەمارۆ بەدى؟"

ماھىر قاباچى ئۆغلى: "ببوورە جەنابى فەرماندە. خوداى نەخواستە پىت وانەبى دەمەوى فىرت بکەم. ئىشەللا خراپم لى تىناگەى. دلتيام تۆ زۆر لە من باشتر دەزانى چ بکەى. ئەگەر ئىزىم بەدى، ئەمە ناوى چەند کەسىکى گوندە کەت دەدەمى و جەنابت ئەمە پىشکنىنى ماللەکانى ئەوان لە دادگا وەردەگريت و دەچى و ماللەکان دەپىشکنى. گوندە کەش گەمارۆ دەدەى. ئەگەر حەزت لى بوو، ئەمە پىشکنىنى ماللە کەى دەروئىشيش وەردەگريت. من پىم وايە تۆ ھەر لە ماللە کەى دەروئىشدا پىياوکۆژە کە دەدۆزىتەوہ. ئەى پىت چۆنە لىستەى خەلکى گوندە کە لە کوئىخا وەرگرى و خەلکە کە بە پى لىستى ناوہ کانىان لە گۆرەپانە کە کۆ بکەيتەوہ؟"

"زۆر باشە ماھىر بەگ. ھەر بەراستى مېشکت باش ئىش دەکا. ناوا کەس ناتوانى خۆى بشارىتەوہ."

"من دلنیام پیاوکوژه که هەر له گوندی ساری ئوغلێیه جهنابی فهرمانده. خو ئاگاداری من به پیر دهرویشهوه چوممه ئه دهنه. هەر چاوم پێی کهوت، دیتم گرژ و مۆنه و چاره کانی په شپۆن. دهرویش بهگ بو شوینه و نکێ، گوتی ئیستا کهسی وای نییه پیاوی پێ بکوژی، له حالیکدا ههموان دهزانن، ئهو هەر ئیستاش بیههوی، له گونده کهی خویدا ئه وهندهی پیاوکوژ ههیه بتوانی ههموو چوکورواویان پێ بکوژی.

نازانم راحهتی گیانم. دهرویش بهگیش نکوڵی له ههموو شتی که دهکا. من دلنیام ژنه کهی حاجیه شیتته و مراده تیهو هەر لهوی پیاوکوژه که دهناسنهوه. بهلام نابێ کهس له گه مارۆدرانی گونده که ئاگادار بێ. ئهوجار، دهبی وای ریک بهی، کهی نه توانی له باز نهی گه مارۆکه دهر باز بێ. جهنده رمه ی زۆر بهرن و وهك ئه موستیله بیتنه ن. چونکه دهرویش بهگ بهفرت و فیله و بیت و سۆسه ی بکا، پیاوکوژه که هەر نه بی له بن بالی بالنده یه که ده بهستی و دهر بازی دهکا.

"ئهو دیان بو من ماهیر بهگ. ئهو دیان کاری ئیمه یه."

"زۆر داوای لیبوردن ده کهم. زۆر داوای لیبوردن ده کهم جهنابی فهرمانده. به خودایه تیبی خودا مه بهستی کی خرابم نه بوو. هەر ویستم به جوانی پیت بلیم دهرویش بهگ کییه و چۆنه. خو دیاره ئیوه لهو شتانه دا زۆر له ئیمه مانان شاره زاترن. کویر بی ئه وهی دهلی وای نییه."

نه قیب ههستا بوو، له سه رخۆ جووله یه کی کرد و دهستی پێ کرد: "بهلی ماهیر بهگ، پیم وایه ده توانم به بی هیچ گرفتیک ئه و کی شه یه چاره سه ر بکه م. ئه گه ر ئه و مه مه له که ته له چنگی ئه و ناغا رینگر و چه ته و پیاوکوژانه رزگار نه کری، تیدا ده چی. ئه وانه خوینمژن. زۆریش به ده سه لاتن و به ئاسانی پشتیان له عه ززی نادرێ. هەر کهسی دیکه له جیبی دهرویش بهگ بوایه، هەر به و به لگانه، دهکرا ده سه به جی ده سه سه ری بکه یین. بهلام ناکرێ پیاویکی وهك دهرویش بهگ به و به لگانه، ده سه سه سر بکه ی. بهگه کانی ئه دهنه له ئه نکه ره ده یکه نه هه للا و هه رایه که ئه و سه ری دیار نه بی. ئه وانه پشتی یه کتری به رناده ن... بهلام سه ره رای هه موو ئه و شتانه ش، هه موو به لگه کان کۆ ده که مه وه و پیاوکوژه که ش ده گرم و ناچاری ده کهم دان به ودا بنی که دهرویش بهگ دهنی داوه حاجی بکوژی. جا ئه و کاته ده کری سووک و ئاسان دهرویش بهگ قۆلبه ست بکه یین. جا ئه و کات به گه کانی ئه دهنه ش کام رینگه سه خته با بیگرن و کوپیان پینخۆشه با بچن. جا ده چنه مانگ یان ئه نکه ره. ئه گه ر دهرویشمان له ته ویله کرد، جا ناغا کان لییان حالی ده بی و ده ست له پیاوکوشتن هه لده گرن. خو به ده ست من بوایه، سزایه کی که مم بو ئه و پیاوکوژه گه نجه دیاری ده کرد، بهلام دهرویش بهگم له سیداره ددا. پیاوکوژی سه ره کی و کوژارو... ئاخ چۆنه ئه و

کابرایه توانیوتی ټو هه مووه خه لکه شوینبزر بکا؟ پیاوکوژه کان له بهندیغانه دا رزیون، به لآم کهس به دهرویشی نه گوتووه پستی چاوت برۆیه...

"دهرویش کابرایه کی فیلبازه. له پینشدا له گه ل مودیر ناحییه و قامه قام ریك ده که وی و سیلینان چه ده کا و جا ټو و جار دادوهری و کارمه ننده کانی دیکه هه موو به گوئی ده کهن. ټو خوئی حوکمه تیک بوو له حوکمه تدا. ئیستاش سه ره پای ټو وهی له په روپو بووه، هیشتا خوئی به حوکمه ت ده زانی. ټه وانه هیشتاش له ولاته که ی ئیمه دا کوپله داری ده کهن. بنیادهم نا کړن وده فرۆشنه وه. ټه ویش به نرخیکی زور کهم. کار و زه مه تی بنیاده مه کان به دراویکی سوتوایش ده کړن. به نرخي تیرکردنی زگی برسییان. یان بنیاده میك بکره و بیفرۆشه وه، یان ټه ونده ی بچه وسینه وه ژیانیکی مه مره و مه ژبی هه بی، جیاوازییه کی هه یه؟ له م سه رده مه شدا سیسته می ناغایه تی و به گایه تی له ولاتی ئیمه هه ر ماوه کا کی من. ئیمه خه لکینکی پیشکه وتووین و شه ری زرگار بخوازیان بۆیه کرد، له و کوپلایه تییه زرگار بین. شه ره که شان به نرخي خوینی هه زاران کهس برده وه و تییدا سه رکه وتین. به لآم دهره به گایه تیمان کرده تاجی سه رمان. که چی ئیستا ټه وه ئیوه رۆله ی ره سه نی کواماری هاتوونه ته مه یدان و نیشتمانه که مان له هه رچی و په رچی و به ره لآ و له وانه زرگار ده کهن. ئیوه دهرویش به گ ده گرن، له حالیکدا به ر له وهی تو بی، هه یچ لیپرسراویکی حوکمه ت نه یده وپرا هه نگاواییکی ناوا نیشتمانه په روه رانه هه لگری. ټه وان به عالمی ناشکرا کرده و کانی دهرویشیان دیزه به دهرخونه ده کرد و پیاندا هه لده گوت و هه ر به پیچه وانه ی ټه و جوو لآبانه وه، وایان هه لده دیران مه گه ر خودا بزانی. ټه گه ر راستیت ده وی، ټه وان له نازایه تییدا، توژی پیی تویان نه ده شکاند.

تو به رتیلخوئی کهس نیت، هه تا عه یی بۆ داپوشی و به پیی ویستی ټه و بچو لئیتته وه. تو ناهیلی خوینی هاو نیشتمانییه که به فیرۆ بچی. چونکه ئیوه رۆله ی ره سه نی ټه تاتوکی مه زین. ټه منیش خویم به یه کیک له رۆله کانی ټه و ده زانم هه ر بۆیه شه لایه نگری له برا که ی خویشم، له برا پیاوکوژه که شم له دهرویش به گ ناکه م جه نابی فه رمانده ی به ریز. چونکه کوشتنی که سیك و نه ناسرانی پیاوکوژه که، یانی ټه و دیکه هه موومان کوژراوین و بکوژه که مان نه ناسراوه. ده ی ولاتیکی ناوا بیادای و زولمی تییدا بی، هه ر تییدا ده چی. به لآم چونکه دادپه روه ری به ردی بناغه ی ده سه لات و مه مله که ته که ی ئیمه یه ... ناتوانین ئیزن بده ین ټه و بناغه یه له رزوک بکری. چونکه ټه گه ر ئیزن بده ین، هه موو تییدا ده چین. به لآم دهرویشی برام، که له گیانی خویم خوشت ده وی، نابی بزانی ټه من کارتان له گه ل ده کهم، چونکه زوری پی ناخوش ده بی و دلئ دیشی. ټه من دهرویشم زور خویش ده وی. به لآم دادپه روه ریم خوشت ده وی. چونکه پیشینیان گوتوویانه: "ولاتیك

به كوفروه ده مېښتته وه، به لّام به زولّمهوه خوراناگرې و تېدا ده چې. " باشه ئيمه كه نامادهين گيانى خومان بكهين به قوربانى به خته وهرېي ولاته كه مان، چوّن ده توانين ئيزن به يه كيّك - با خوښه ويستترين كه سيشمان بى - بدهين بناغى حوكمه ته كه مان تىك بدات؟ من دهرويشم خوښ ده وي، زوريشم خوښ ده وي. ئه وه مې له دار ده درى، له بن سيّداره كه ي تاگرم تيبه رده بى و قور ده پېوم. كچه كه ي، كوره كه ي و ژنه كه ي به روالته تاخيكي بو هه لّده كيّشن، كه چى مهرگى دهرويش، مهرگى براى به رچه لّك ئوغوزم، پشتى من ده شكينى و دواى ئه و ناتوالم بژيم. به لّام ده سلاّت چييه. براكهم پياوى به ده دست چووه و زيانى به بناغى حوكمه ت گه ياندووه و ئه و زيانه ش كاتيك قه ربوو ده كرېته وه، كه ئه و كه سه ي واى كرووه له دار بدرى. وانييه جه نابى فەرمانده؟ "

" براكه ت له دار ده درى ماهير به گ. هيچ كه سيش نايستتته وه كه تو هاوكارمان بوى.

زور سوپاس و ده ست خوښ بى بو زه مه ته كانه ت. خومان ناماده ده كه ين بو كاره كه مان. "

"خودا پشت و په نات بى جه نابى فەرمانده. عه مروت دريژ بى. كزوم له جه رگى دى. وه خته تاگرم تيبه ربى بو دهرويشى برام. به لّام حاجييه شتته يه كي نيشتمان، دادپه روه ربى نيشتمان، بناغى ده سلاّت به لّاي ئيمه وه زور خوښه ويستتر و به نرختره له برا و خزم و كه سه كاغان. "

"جا هه ر ده بى واش بى ماهير به گ. جارې به خيّر چى. "

ماهير وه ك باى شه مال له وى ها ته ده رى. ته واو، دهرويش به گ پشتى شكا. جا ئه و جار به كه زانينى مزه فهر و دهره ينانى ملكى سارى ئوغلى له چنگى، شتتيكى زور ئه ستم نه بوو. له پيښدا له گه ل مزه فهر ده بيته شهريك و كوّمپانياكه زهره ر ده كات. چهنده سه د هه زار ليره يه كي ئه و زيانه به نه سته وى خوّت ده گرى. ديسان زهره ر... دوو سالى دواى ئه وه به ناچارى ملكه كان داده نرين بو فروشتن و خوّت ئه وكات هه مووى ويكرا ده كرېته وه.

جارى ليگه رى با فەرمانده په لامارى شيړه كه ي ئاوه دانى بدا. ته نانه ت پياوكوژه كه ش نه گيرى، هه ر ئه وهنده به سه هه والى په لاماردانى گوندى سارى ئوغلى به چوكورواوا بلاو بيتته وه، پشتى دهرويشيب پى ده شكى. دهرويش شيت ده بى. له وانه يه ته قه له فەرمانده بكا، يان خوى بكوژى. دهرويش خوى پى ناگيردرى و دلنيام شتتيك ده كا. هه ر بژى فەرمانده. بژى رولّى نازا و بويرى كوّمارى، كه له دهره به گان ناترسى. هه ر ته مه ندريژ بى. دهرويش هه ر به زه ينيشيدا نايه مالّه كه ي پيشكنن. ئوغوز ره چه لّكه به ناوبانگه كه م. كوژشه به رزه كه ت وه ك مالى دزيك ده پشكيتريّت. چما پشتت ناشكى؟ تا قه تى ئه وه دينى؟ ناته قى؟ ته نانه ت عوسمانليش له نيو ئيه وه په يدا بوو. ئيه بوون هه تا پشت دهره واهه كانى قيه ننا چوون. ئيستنا

ئەفسەرىكى پەلەزم دى و خەلۋەتتى مائەكەت دەپشكىنى دەرويش. ھەستە لەخەو ئوغوز
رەچەلەكەم. بەيان ئەنگوت، جگەر سووتا و بوو بە بريانى...
گەشتىبوو پۇستخانە كە شىتتىكى وەبىر ھاتەو و دەمودەست گەراپەو. ئەى لەو ھەلەپە.
لەو گىلپىتتە. لەبىرى چوبوو ناوى پياوكوژەكە بلى. كورە مېشكىك چۆن بەرگەى ئەو ھەموو
شادى و كەفوكول و خۇشپىيە بگرى...؟

لە ھالىكدا پر بەزارى پىندەكەنى، دەرگاگەى كەدەو و گوتى: "زۆر داواى لىبورن دەكەم
جەنابى فەرماندە. گرنگتەين بەشى كارەكەم لەبىر كەدبوو. ئاخۇ ناوى پياوكوژەكەم پى گوتى؟"
فەرماندە: "نا... نا، پىم وانپىيە ھەر بزانى ناوئىشى چىيە. ئەگەر ناوئەكەى بزائىن ھەر زۆر
ئاسانە. دەسبەجى حوكمى دەسبەسەركەنەكەى دەردەكەم. ناوى چىيە؟"

"كورە بە ھالى سەگ ناوئەكەم دۆزىيەو. خۇ ئەگەر بۆتى شەرح بەدەم، ئەو بەيت و باو
زۆر ھەلەدەگرى. عەرزت بەكەم، ئەو گەنجە يەكپەكە لەوانەى دەروئىش ھەر لە مندالىيەو وەك
گلادىاتۆرەكان بۇ پياوكوشتن پەرودەى كەدوون. ناوئىشى يوسفە. يوسفى ئاق داماد. كورى
مەجموود."

دەرویش بەگ ئەو شەو ھەتا بەیانی خەوی لىٰ نەكەوت و بېرى لە چارەنوسى يوسف كردهوہ. لە ژيانيدا ئەو يەكەم جارى بوو ئاوا ھەلڤەچوو و خەريك بوو پەشيمان بېتەوہ لەو كارەى كردبووى. يوسفى لىٰ ببووه برينىكى بېتەتوان و تيرىكى ژەھراوى لەسەر دلىٰ. باشە بوچى ئەو كارەى بە گەنجىكى ئاوا شلكەنەمام ئەسپاردبوو و توشى ئەو گىژەنى بەلایەى كردبوو؟ ئەو مندالە دەبىٰ بۆكوى چووبىٰ و ئىستا چۆن بىٰ؟ دەبوايە دواى كوشتنى حاجى بگەرپتەوہ ئاوايى.

سەرى سوورمابوو. ھىواى لىٰ برابوو. نەيدەزانى چ بكا. ھىچ نىگەرانى خۆى نەبوو. يوسفيان كوشتبايەش، نەيدەخستە ئەستۆى ئەو. كزەى لە جەرگى ھەستا. بېت و ئەو مندالە، ئەو ھەتسە، ئەو گەنجەى چاوە خەمبارەكانى لە چاوى كەلەكۆى دەچن بگرن، لە دارى دەدەن. ئەگەر ئەو روو بدا، جا دەرويش چۆن بژيى و چۆن نانى زىندوان بخوا؟ ئەو مندالە ھىشتا سەرەتاي بەھارى تەمەنىتى.

بېت و ئەو مندالە بگيرى، ئاخۆ رىگەيەك ھەيە لە سىدارەى رزگار بكنە؟ خۆ بىست سال لەوہ بېش بوايە، ئااخ، بۆ بىست سال لەوہ بېش. ھەر ئەمسال خۆزگەم بە پار. ھەر بەراستى بۆ توشى ئەو رۆژگارە ببوو و قەدر و قىمەتى نەمابوو؟ لەوہ دەگەرپا بزاني بۆ؟ ھەندى ھۆكارى بەمىشكىدا ھات، بەلام ھىچيان قايلىان نەدەكرد. ئەو دنيايە زۆر شتى تىدابوو، كە ئەو لىيان تىنەدەگەيشت، بەلام ئەو شتانە چ بوون؟

يوسف ماوہيەك وەشوین حاجى كەوتبوو و خەلكيش پىيان زانىبوو. ناخريەكەشى بە كىرد ئەنجىبووى و تەرمەكەشى لە دەموزتەپەوہ بەسەر عەرزىدا ھەتا شارۆچكە راكيشابوو. خۆ ئەوہى لەسەر سووربىتەوہ، مسۆگەر لەسىدارەى دەدەن.

له پریکدا تیشکی شادییه که له ناخیدا ته قییه وه. یوسف رزگار ببوو. یوسف ئیتر له سیداره نه ده درا. خو به پئی قانون که سیکی ته مهنی له خوار بیست سالانه وه بی، له سیداره نادری. به لام خو ههتا ههتایه له به ندیخانه دا ده بی. ده رویش به گ چاره سه ری شه وه شی دۆزییه وه. حکومه ته دیو کراته کان هه موو رۆژی ته مری لیبوردن ده ده که ن. دواى چهنه لیبوردنیک، یوسفیش رۆژیک هه ر بهر ده که وت و بهر ده ببوو.

به گ تا رادهیه که هیور ببۆه و بهو بیرکردنه وهیه پشویه کی کیشا. ناره قهی نیوچاوانی سرپییه وه. به لام هیشتا ژان و نازار چنگیان له دلئ داده گرت. هه ولئ ددها خوشحال بی و بروا به وه بیئ، که یوسف زۆر زوو له به ندیخانه بهر ده بی، یان هه ر به داویشه وه نابئ. به لام نهیده توانی و پتر هه لده چوو. که چی نهو توورپییه، هیندهی دلئسۆزییه که ی به ته وژم نه بوو. شه وندهی به زهیی پیدای ده هات و خه می بوو، چیی نه ما بوو گیانی ده ربچی. هه ر ده تگوت ژه هراوی بووه. خۆی گرمۆله ده کرد. پشوی ده رنه ده هات و خه ریک بوو بجنکی. به لام توورپییه که ی فریای ده که وت و رزگاری ده کرد. خو شه گه ر توانیبای هه ر وا توورپه بیئ، زۆر باش ده بوو. له توورپییه وه به رهو دلئسۆزیی و به زهیی و له دلئسۆزییه وه به رهو توورپهیی و له نیوان شه دوو ههسته دا وه ک خوخلوله ده سووراپه وه.

جار جاریش دردۆنگی له دلیدا سه ره تاتکیی ده کرد و راده چله کی و کاتی به زهینیدا ده هات که له وانیه یوسف ناوی بهیئ و پیوهی بکا، مووی لی ده بووه نه شتەر. باشه بو پیوهی نه کا*؟ که بجنکی خوشی له خو نه دیوو... هه ر واش ده بوو. جا نه وکات دۆزمنه کانی کلکیان تیک ده نالاند و له سیداره یان ده دا. به ناخ و داخه وه ده یگوت: "ئه ی خوژگه من تیوه رنه دا، خوژگه ..."

دهنگی ده رگا هات و یه کیک له پیاوه کانی وه ژووور که وت. به گ به بی شه وهی ناگای له خۆی بی هه ستا و به دهنگی بهر ز پرسی: "چ بوو، چ باسه؟"

"به خۆم و ده سه گه وه هه موو شهو زۆنگا وه م سه نگ و سووژن دا و هه رام کرد "یوسف"، به لام نه مدۆزییه وه. ئیستاش ده چمه چنار لارئاراسی."

"گوتم با شه مشه وه هه ر که س یوسفی دۆزییه وه بهیئیتته لام، هه تا زیندوه، گوتم با..."

"به گ، ئیستا ده چمه چنار لارئاراسی، بو قامیشه لانه که ... له وانیه ..."

شهو پیاوانه ی وه شوین یوسف که وتبون، یه که به یه که ده هاتنه وه و به سه رکزییه وه ده یانگوت، نه یاتوانیوه بیدۆزنه وه. هه ر کامیان ده هاتنه وه، تیشکی هیوایه که له دلئ ده رویش

* پیوه کردن: به داره وه کردن. کردن به داوه وه. خستنه ته لهره. لیژهدا مه بهست ته وهیه که سیک یه کیکی دیکه له که تئیک وه ریدات.

دهگه‌را، به‌لام زۆر زوو لیبی ده‌بووه دله‌کوته. چیی نه‌مابوو رۆژ بێته‌وه. به‌گ وڤ و کاس بوو و
 نه‌گه‌ر سه‌ریشیان بریپایه، هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرد. سه‌ر له شه‌وی هه‌موو خه‌لکی ئاوه‌دانی،
 هه‌موو گه‌نجه‌کانی ناردبوو. گولعوزار و میروژ و شه‌وی یوسف که‌وتبوون. خه‌لکی ئاواپی به
 سوار و به‌پییان به ده‌شته کاکی به کاکیه‌که‌ی ئاناوه‌رزا وهری‌بوون. سه‌گه‌لی نیو‌دیشیان
 و شه‌وی خۆیان دابوو. نه‌گه‌ر یوسف له‌و ده‌وره‌به‌رانه‌ بوايه، به‌دلنیاپییه‌وه ده‌یان‌دۆزییه‌وه. به
 مردویی یان به‌زیندوویی.

به‌ره‌به‌ری به‌یانی به‌گ خۆی پێ نه‌گیرا و خۆشی لیبی سوار بوو و به‌ره‌و ده‌شته‌که‌ ته‌سپی تاو
 دا.

ئه‌و پیاوه‌شی وا ناردبوویه خانووه‌که‌ی شارۆچکه‌، به‌ده‌ستی به‌تال گه‌راپۆوه. ئه‌ی باشه‌ ئه‌و
 منداله‌ ده‌بی له‌کوی خۆی شار‌دیبته‌وه. که‌ بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، له‌وانه‌یه به‌سه‌ر ته‌رمی
 خۆیناوی یوسف‌دا بکه‌وی، وه‌خت بوو شیت بی... له‌وانه‌یه هه‌زاره‌مین جاری بوو دو‌وپاته‌ی
 ده‌کرده‌وه، بێت و وایی خۆم ده‌کوژم. له‌خۆی خۆش نه‌ده‌بوو که‌ گیانی کورپکی ئاوا به‌شان و
 باهۆ و جوانچاکی... خستبووه مه‌ترسییه‌وه، می‌رمنداڵیک که‌ خۆشیی له‌ ژبان نه‌دیتبوو...
 تیشکی لایته‌کان، فانۆس و هاوار هاواری "یوسف جوق یوسف، یوسف جوق یوسف" له
 هه‌موو لایه‌کی ده‌شته‌که‌وه ده‌بیسرا. به‌گیش گه‌یشته‌ ئه‌وان. به‌ده‌م تاودانی ته‌سپه‌که‌یه‌وه،
 به‌هه‌موو تین و هیژی خۆی هه‌رای ده‌کرد: "یوسف، کورم یوسف."

به‌دوای ئه‌وه‌دا گوپی له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که‌ی خۆی ده‌بوو له ده‌شته‌ پڤ چه‌ق و لووره‌که‌دا.
 ته‌سپه‌که‌ی هه‌ر وا به‌ تاو هه‌تا شارۆچکه‌ لی خوری و له‌وی جله‌وی کیشا و گه‌راوه و به‌ره‌و
 ئاواپی تاوی دا. تاویک وه‌خۆ هاتبووه. ته‌سپه‌که‌ی له‌ هه‌وشه‌ به‌ردا، له‌ پلیکانه‌کان وه‌سه‌ر
 که‌وت. کۆشک کپ و بیده‌نگ بوو.

ده‌رویش به‌گ هه‌ر پێی سه‌یر بوو و ده‌یگوت، بنیاده‌م ده‌عبایه‌کی سه‌یره. هه‌تا ئیستا ئه‌و
 هه‌موه به‌لایه‌ی به‌سه‌ره‌اتبوو و پتر له‌ پانزه‌ جار له‌مه‌رگ گه‌راپۆوه، به‌لام قه‌ت ئه‌وه‌نده
 نه‌شله‌ژابوو. زۆر باشه، ئه‌و شله‌ژانه‌ له‌به‌ر چی بوو؟ براکه‌ی، بابی، مه‌جمووده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی
 و دوو کورپ کوزرابوون و هیچ کام نیوه و ته‌نانه‌ت یه‌ک به‌ ده‌ی ئه‌و رووداوه‌ کاریان تی
 نه‌کردبوو. یانی ئه‌وه‌نده‌ی یوسف خۆش ده‌ویست و خۆی نه‌یزانیبوو؟

به‌یان نه‌نگوتبوو و چیی نه‌مابوو تاو هه‌لبی، که‌ گوپی له‌ ده‌نگی راگیرانی ترۆمبیلێک بوو.
 له‌ په‌نجه‌روه‌ سه‌یری کرد. دیسان ماهیر بوو. جیی خۆی بوو به‌هاتنی ئه‌و تووره‌ بی. چونکه‌

قەت متمانەى بەو نەبوو. بەلام ئەمجارەيان پىيى خۆش بوو هات. بەشکم خەبەرئىكى خۆشى پىيى
 بى. بەپىرپىيەو چوو سەر پلىكانەكان و پرسى: "دەى بلى بزانم ماھىر، چ باسە؟"
 ماھىر بە لەبىزئىكى گرىاناو پىيەو گوتى: "ئەو دەبوو بىي، قەوما. ئەو دەى لىي دەترساين
 بەسەرمان هات. سووتايين و بووینە تۆزى بانان. وەجاغیان کوپر کردینەو. ئاخىر پىم نەگوتى
 دوژمنى ئىمە سووک و بى شەرەفن؟ چما پىم نەگوتى بۆ ئەو پشتمان بشكىنن، لە هىچ
 جەنايەت و نامەردىيەك ناپرىنگىتەو؟ يەكىك لە پىاوەكانتايان بە پارە كرىو و حاجىيان پىي
 بەكوشت داو. دەلئىن ئەو دەمەى تۆ لە ئەستەمبول بووى، ئەمن چاوم بەسەر ئەو كارەو بوو
 و پارەم داو بەحاجى بۆ ئەو لە شارۆچكە رابكا. ئەو دەم كروو تە بىانو و كوشتوومە.
 پىاو كۆژەكەيان دۆزىو تەو بەرالە."

بەگ بە دەست خۆى نەبوو، نەراندى: "دۆزىو يانە تەو؟ يانى گرتو يانە؟"
 ماھىر بە هەناسە بركى وەلامى داىو: "هېشتا نەيان گرتو. بەلام دەيگرن. تەنانەت
 وینە يەكيشان وەچنگ خستو. دەلئىن دەزانن لە كوئى خۆى شار دوو تەو و گەمارۆيان داو و
 داوى گرتنەكەشى هەردوو كيشمان دەگرن. فەرماندە ئەو بەخۆم گوت. ئەوانە دوژمنى
 سەر وەت و سامان و دەسترويشتو يىن. ئەوانە هەركامەيان كۆمۆنىستىكى سوورن. ئەو عەلى
 سكالانوسى ئاگرى بن كايە، هەمووانى تىن داو. كاكى من تۆ بى، هەم ناوى پىاو كۆژەكە و
 هەم رەسمەكەشيان دۆزىو تەو."

"باشە پىم بلى بزانم قاتلەكە كىيە؟"

لیرەدا دەنگى ماھىر وەك سەھۆل سارد و بى بەزەبى بوو. بە لەبىزئىكى وەك بلىي قەلسە
 بگىرئى، گوتى: "يوسف، كورەكەى مەحمود، باوكى..."
 دەرويش كە ناوى يوسفى بىست، سەرى لەگىژو وە هات و بەرچاوى رەش داگەرا. ئەگەر
 دەستى بە پەرزىنى پلىكانەكەو نەگرتبايە، دەكەوت و هەموو رىسەكەى لى دەبوو خورى.
 هەموو تىنى خۆى كۆ كرو و بە لەبىزئىكى بى خەمانە پرسىي: "بۆ لە نىو پىاوەكانى مندا،
 گەنجىكە هەيە بەناوى يوسف؟"

"هەبوو، لىيان كۆلىو تەو."

بەگ بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى: "يانى هەبوو، ها؟"

دەمودەست لەبىزى توو دەبوو: "يانى توانىو يانە پىاوى منىش بگرن، ها؟"

باش به سەر خۆیدا زال بوو. ماهیر لێره مابایهوه، لهوانهبوو مهترسیی لی بکهوێتهوه. دهستی لهسەر شانی دانا و لهسەری رویشت: "به‌ئێ، ئەوجار تینگه‌یشتم کهر له کوی کهوتوو و کونده له کوی دپاره. به‌لام خرابیان خه‌و لی کهوتوو. تو خەمی ئەوەت نه‌بی. یوسف پیاوی من نییه. ئێمه کهسیکمان به‌و ناوه هه‌بوو. به‌لام وه‌ک بیستوو مه‌ دوومانگ ده‌بی مردوو. ئیستا تو بچۆوه شارۆچکه‌ و گوێیه‌ک هه‌لخه‌ بزانه‌ چ داویکمان بو‌ ده‌نینه‌وه. سه‌به‌ینی عه‌سر، لێره چاوه‌رێتم. هه‌تا عه‌سر له‌ مائی‌ ناچم. ده‌ی باشه‌، به‌خیرچی. سه‌به‌ینی عه‌سر چاوه‌رێتم."

ماهیر به‌ناچاری و له‌ حالیکدا هه‌زار جنیوی ته‌ر و بری له‌ دلی خۆیدا هه‌واله‌ی ده‌رویش ده‌کرد، له‌ پلیکانه‌کان چووه‌ خواری. به‌گ ئیتر وازی له‌وه هینابوو خۆی به‌ خه‌تابار بزانی. ئەوجار کهوتبووه‌ جنیودان به‌ یوسف. خۆ ئینسان نییه. ته‌نانه‌ت هه‌یوانیکیش ئاوا خۆی پێوه‌ ناکا. خۆی پێشانی هه‌موو شارۆچکه‌ که‌ داوه‌، وێنه‌که‌شی... ئەو که‌ره که‌نگی وێنه‌ی گرتوو؟ نه‌کا له‌ شارۆچکه‌ لیان گرتی؟ تف له‌و روویه‌ت، تف له‌و شیره‌ی مژیوته‌ یوسف. بی‌ت و بکه‌وێته‌ ده‌ستی، له‌ پێشدا ئەوه‌نده‌ی تی هه‌لده‌دا شل و کوتی ده‌کا. جا به‌ده‌ستی خۆی ده‌یداته‌ ده‌ست پۆلیس. تف له‌تۆ، هه‌ی به‌ نه‌فره‌ت بی. ئەی له‌و که‌رێتییه‌. گێله‌. چما بنیاده‌م متمانه‌ به‌ ده‌ست و پێ سپلیکه‌یه‌کی ئاوا ده‌کا؟

ماندرو و شه‌که‌ت چو‌ خۆی خسته‌ سه‌ر جیوبانی خه‌وه‌که‌ی و ده‌سه‌جی خه‌وی لی که‌وت. وه‌ک بۆمبیکیان له‌بن گوپی ته‌قاندبێته‌وه‌، له‌خه‌وی راپه‌ری و له‌ جیوبانه‌که‌ی ده‌رپه‌ری. برۆی به‌ چاوه‌کانی خۆی نه‌کرد. پیلوی چاوی هه‌لگۆفین. چه‌ند جارێک چاوی هه‌لینا و لیکی نانه‌وه‌. ئەوه‌ی ده‌یدیت نه‌ خه‌و بوو و نه‌ خه‌یال. ئەوه‌ی به‌ره‌رووی راوه‌ستابوو، یوسف خۆی بوو. راست خۆی بوو. یه‌کیک له‌ پیاوه‌کانی بن پیلی یوسفی که‌ به‌سه‌رپێوه‌ هه‌لده‌له‌رز، گرتبوو و نه‌یده‌هێشت بکه‌وی.

به‌گ چووه‌ ده‌ری و ده‌ست و ده‌موچاوی شوشه‌ و گه‌راوه‌. به‌ جزمه‌وه‌ و به‌بی ئەوه‌ی جلویه‌رگی داکه‌نی، خه‌وتبوو.

یوسف وای لیها‌تبوو، نه‌ته‌ده‌ناسییه‌وه‌. هه‌موو گیانی قوراوی و خویناوی بوو. جلویه‌رگه‌کانی شپ و تیتۆل تیتۆل ببوون. سه‌ر برۆی رووشابوو و خوینی لی ده‌هات و له‌ چاوی راسته‌یه‌وه‌ هه‌تا سه‌ر لیوی و له‌ویوه‌ هه‌تا گه‌رده‌نی شۆلاوگه‌ی ده‌به‌ست. چاوی ده‌رپه‌رپیوون و وه‌ک دوو مه‌رمه‌ر به‌مۆله‌ق وه‌ستابوون و نه‌یانده‌روانی. گژ و گیا هه‌لکه‌نه‌راوه‌که‌ی هه‌روا له‌ مستیدا بوو و ده‌یگوشین و دیار بوو له‌بیری چو‌بوو ده‌ستی بکاته‌وه‌. سه‌روقزی پر بوو له‌ خۆل و خاک و پووش

و په لاش. هەر تالە موویه کی نووسه نه که یه کی پیوه نووسا بوو. قژی له بهر نووسه نه که دیار نه بوو.

به گ به دیتنی ته و شاگه شکه ببوو. سهیری ده کرد و موو چرکه ی پیدا ده هات و نهیده زانی چ بکا. ته مری کرد: "بیبه نه وه ماله وه یان. بیسون و خاوینی بکه نه وه. هه موو جلویه رگه کانیشی بسووتینن. برین پیچیکیش بینن برینه کانی ده رمان بکا." "ئیتز بیدهنگ بوو و سهری گرته نیوان هه ردوو دهستی.

چووہ نیو حەشیمەتە کەوہ و راوہستا. حەشیمەت لە پەر نەما. لەوێ، لە تەنیشت بەردە رۆمیە کانی ئیمامە کورد پیتی بە عەرزییەوہ رەق بوو. لووت و گوێچکە ی تەرمە کە دەجوولان. میشی رەش و بریقەدار و داھیزراو... گەرما ھاتبوو. بازار ساریوی لیوہ نەدەھات. گەلای دارەکان بیجوولە، ژاکاو و چرچ و لۆچ و تۆزای، زەردەوالە لە کەلین و کولیناندا ھەلئیشتوو، پاساریش خۆمات کردوو لە ھەورەبان و بانیزەکان. یەک دوو پەرەسیلکە نزم ببونەوہ و چپی نەمابوو سینگیان بەر شوستە کە ی بازار بکەوێ، تیژ دین و وەک تیر ھەلئەستەوہ. تەرمە کە لەوێ کەوتووہ و باسکی بەرەو لای سەری ھەلگەراونەتەوہ و لەپی دەستی تۆژی کراونەتەوہ. دەلئی وەستووہیەتی مستی بقووچینی و نەیتوانیوہ. لاقەکانی راست و لیک کیشاوتەوہ و تۆز و خۆل لە سیملی نیشتبوو. وەک مندالیکی نامۆی گریاوی خەمبار و تیرنەخواردوو، کە لەیستۆکی لی بزر بووبی و لیچی ھەلقرچاندی و نیوچاوانی تیک نابێ، دەتگوت ئیستا قسە دەکا. ھەر ئەو ھالەتە ی کە دەلئی دەپەوێ قسە یەک بکا، یوسف شیت دەکا. بەدەوری تەرمە کە دا دەخولیتەوہ و رادەوہستی و چاوی تێ دەپری و دیسان بەدەوریدا ھەلئەخولی. راوہستا و داھاتەوہ و دەستی مردووہ کە، مەجەکی دەستی راستە ی گرت و کیشای. ریک بە نیوہراستی بازارە کە دا... لوورەلووریکی لەگویتیدا دەزینگیایوہ. باسکی چەپە ی خوینی لی دەھات. قۆلی چەپە ی کراسە کە ی داکیشا و خەریکی پیچانی برینە کە ی بوو. خوینە کە رانەدەوہستا. کراسە کە ی داکنەند و جوان باسکی چەپە ی بو بەست. خوینە کە ھەر ھەلئەخولی. چما برینی مردووش خوینی لی دی؟ لەوانەشە نەمردبی. لەوانە یە نەمردبی. ئەوہ حاجییە شیتە ی پی دەلین. چما حاجییە شیتەش دەمری؟ ئەو گلاوہ، وەک سەگ ھوت گیانی ھە یە. بی شەرەف. باسکی چەپە ی دا یە بەر شەق. خوینی پتر لی ھات. ھەتا ئەژنۆی خویناوی بوون. ئیتر ماندوو بوو. لە بن لیوانەوہ گوتی: "چش". رادەوہستی یان نا چاوی دەری. دەر نەچوونی

گیانی کوژراوینک و رانه‌وه‌ستانی خوینه‌که‌ی، شتیکی باشه. ئەوانه‌ی ناوا به کێرد ده‌کوژرین خوینیان راناوه‌ستی. ئەوه نه‌بوو گه‌رووی خه‌لیلش هه‌تا سی رۆژان دوا‌ی هه‌لپه‌رینه‌که‌ی هه‌ر خوینی ده‌هات. نه‌ده‌هات؟ کوژراوه‌کان زۆریان خوینیان به‌ند نابی. باشت، ئەوه گو‌میلکه‌ی خوینه‌که‌ی تۆز و خۆل دا‌یپۆشی. گێژه‌لووکه‌یه‌که‌ هه‌لپه‌کرد و خاک و خۆلێکی هینا و هه‌موو ولاتی دا‌پۆشی. خاک و خۆله‌که‌ی به‌سه‌ر مردووه‌که‌ و ئەو برینه‌ش دا‌کرد، که خوینی لی هه‌لده‌قولی و دا‌یپۆشین. مردووه‌که‌ وه‌بن تۆزو خۆل که‌وت و له‌ شوینێکه‌وه‌ ده‌نگی گو‌رانیه‌که‌ هات. شه‌وه‌که‌ له‌رزى و ئاسمان له‌به‌ر هه‌ور دیار نه‌بوو. هه‌ور ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر یه‌که‌ و تیك ده‌چرژان. با بفرن. وه‌ستا وه‌سمان هات. "ئامان"یش له‌ گوندی کو‌تمه‌ز، به‌ به‌ژن و بالایی کورت و نیوشانی پان و مه‌مکی قیت و لێوه‌ گۆشته‌که‌یه‌وه‌، وه‌ی باوکه‌ ئامان لێوی چه‌نده‌ گۆشتن. ئامان، به‌لی ئامانیش هات. خه‌ریک بوو رۆژ ده‌بۆوه‌. ماندوو و شه‌که‌ت دیار بوو. تیشکی هه‌تاو ده‌هات. ده‌میکه‌ ده‌بوو هاتبا. وه‌دره‌نگی که‌وتوه‌. ردینی له‌ تاریک و روونی به‌یانیدا وه‌ک زیو ده‌دره‌وشیتته‌وه‌. پشووی سوار بوو. قامیشه‌لانه‌که‌ له‌ دووره‌وه‌ سه‌وز ده‌چیتته‌وه‌. ده‌بی خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ ئه‌وی. به‌لام ئە‌ی چ له‌و بنیاده‌مه‌ بکات. شیت بوو. خودا بزانی له‌سه‌ر چیی ئە‌قلی له‌ده‌ست داوه‌. ئاوی ئی‌ره‌ کرمی تیدایه‌ و بو‌ خواردنه‌وه‌ نابی. هه‌رکه‌س لێی بخواته‌وه‌ ده‌مری. له‌ بن خاکی به‌خوین خوساوه‌وه‌، شیه‌کی نه‌رم نه‌رم دیتته‌ده‌ری. خوینه‌که‌ هه‌لده‌مژێ. مردووه‌که‌ هه‌ست و به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ سه‌یریکی ده‌روبه‌ری کرد. چاوی هه‌لگۆفین و دیسان به‌سه‌ر سوورمانه‌وه‌ له‌ ده‌روپشتی خۆی روانی و ئیتر ده‌ستی راسته‌ی له‌ سه‌ر چاوی دانا و مه‌چه‌کی ده‌ستی راسته‌ی له‌ خۆله‌که‌ نا. هانی‌ ها پاره‌ی ناوی، هه‌موو چه‌قۆکان بو‌ تۆ. ئە‌و چه‌قۆیا‌نه‌ ده‌مه‌ تیغن... زۆر به‌ناوبانگن. له‌ چین و ماچین و فه‌رنه‌گ و له‌ عه‌ره‌بستان و عه‌ره‌بستانی بیابان... له‌ عه‌ره‌بستانی بیابان... ها بیگه‌ره‌ ها. له‌وی له‌ عه‌ره‌بستان پیوستت ده‌بی. سه‌ری جه‌واله‌که‌ت بکه‌وه‌، با بو‌ت پر بکه‌م. له‌ جه‌واله‌که‌ی بنی. له‌سه‌ر مردووه‌که‌ی دا‌ینی. ئە‌تۆ بو‌ هیچ له‌به‌ر ناکی. بو‌چی به‌ زستان و هاوین ناوا ده‌گه‌رپی. پزیسک و پریشکه‌ ئاگر له‌ کوانوه‌که‌ ده‌رده‌په‌رن. بلیسه‌ له‌ کوانوه‌که‌وه‌ دیتته‌ نیو بازاری ئاسنگه‌ران و هه‌تا نیوه‌ندی بازا‌ره‌که‌... هانی‌ وه‌ریگه‌ره‌، ها...

کورم پیوستیت پیمان ده‌بی. وه‌ستا وه‌سمان خۆی ده‌جو‌لینتی. له‌وانه‌یه‌ ناوی وه‌ستا وه‌سمان بی. هانی‌ کورم. له‌ مردووه‌که‌ی ده‌به‌ستی. چه‌قۆکان ده‌بی له‌ مردووه‌که‌ به‌به‌ستی. مردوو چه‌قۆی پیوه‌ بی خوینی لی‌ نایه‌. له‌وی له‌ بن چناره‌که‌، له‌ ده‌م ناوه‌که‌وه‌ حه‌شیمه‌ت، ئە‌ری

کاکه کی لهوهی داوه، کی لینی داوه. ئەو منداڵه، ئەو کورپژگه لینگ درپژه کاکه، هەر ئەوهی لهوی چاری به مۆلەق وەستان، له هەفتا شوینەوه. هەر خۆشی به سەر عەرزدا رابکێشاوه. دەی سهیری بکهن بزانه چۆن هانکه هانکیتی. سینگی دەف دەدا. له جیی خۆشی نابزوی. بۆ راوهستاوی کورم. دەی خۆت بشارهوه. رۆژ بپتەوه، جەندەر مه دین. به خوای گیلی. تۆی کەر و گەمزە، لیت داوه و کوشتووتە، ئەی چاوه پتی چیی؟ هەتا جەندەر مه نەگە یشتوونەتی پڕۆ خۆت دەرباز بکه. له ولاتی ئیمەش کورپژگه کی لی بوو. وەك تۆ. کەنگی بوو که لینی دا وای لیدا خوینی لی هینا برا، خوینیک که رانه ده وهستا. برا خوینی شیتته برا را بکه. باران نمەمە دای کردووه. ئەو بارانه له کوپۆه هات؟ بارانیکی ورد ورد. بۆنی خاکی باران لیدراو ههستاوه. بۆنی گەلای داریش دی.

دەبی مردوو که بپتەوه سەر جییه که، بۆ قاوه خانە که بۆ ئەوی. دەست چهپە ی گرت. هەلی گرت و به راکردن، دەستی مردوو که ی بە دەسته وه بوو، بن چناره که، دەوری قاوه خانە که و چه ند جاریش ئەوسەر ئەمسەری بازاره که گەران. مردوو ی به دار تووه که وه نا. مردوو وە ک بنیاده میکی زیندوو پالی به دار که وه داو. پیم وایه چاویشی هەلینا. نەیدە توانی چاری لینک بنی. هیشتا تاو هەلنە هاتبوو. له ژوروه دهنگی ژنه که دهات. که گوپی له دهنگه که بوو، نەران دی. که گەیشته پشت دەرگا که، راوهستا. ژنه که له ژوروه یه ک پشوو دە بیۆلاند و جوینی به حاجی دەدا. دله رزی. ژنه سهیریکی دەر وه ی کرد. به دەم سهیر کرد نه وه سمتە کانی بادەدا. دوا ی ئەوه شەق دەرگا که ی پتوه دا. مردوو که له شوینە ی راوهستا بوو، قیت بۆوه. نیت ديسان هەر وا پالی به داره که وه دا و لهوی مایه وه. مردوو که ی له کۆل کرد و به رهو شیوه که غاری دا. دهنگی بۆله بۆلی ژنه که ی هەر ده بیست. مردوو که ی برد و له شیوه که دا له سەر لمه که رابکیشا. هیشتا تاو هەلنە هاتبوو. هەوا خۆش بوو. چوه نیو بیستانه که وه. شووتییه کی گه وره ی شکاند. شووتییه که ئاوی لی دته کاوه. قه پالیکی لی دا. که گه راوه لای دار زهیتوونه که، کپ و کپ بوو. ویستی به شان، پالیک به دەرگا که وه بنی، نەیتوانی. له ژوروه ههچ دهنگیک نە ده هات. چه ند جاریک کۆکی. ههچ جواب نه بوو. خه ریک بوو بۆ گوشتیکی گه رم شیت و شهیدا بی... له نه کاو... به دهسته وه و دهرپه ری. خه ریک بوو تاو ده که وت. گوتی وا تاو هەل دی. دەستی راستی مردوو که ی گرت. زیخ و لمه که دهنگی هات. به راکیش راکیش هینایه بازار، بن چناره که. له بن چناره که بر دییه ناشه که و له ویوه بۆ لای پرده که و بۆ بناری گردی... له ریگایه که دهر پشست، تووشی گویدر پتیک بوو. سه گه لی زار و که له خویناوی به مره مپ

وهشوینی که وتیبون. سه گه له که زۆر بوون و دهوریان دا. که لپه ی سپیی خویناوی... مردووه که ی هه لگرت و به کۆلی خۆی دادا. سواری گویدرێژه که ی کرد. عاره بانه یه کی که سک، به خله خلی زه نگو له وه ده رکه وت. مردووه که ی خسته سه ری و لپی خوری به ره و زۆنگاوه که. به زۆنگاوه که ی دادا و دیسان ده ریه ی تیا یه وه.

تاو هه لاتیبوو. مردووه که له وی، له سه ر به رده پر نه خش و نیگار هه کانی ئیما مه کورده که وتیبوو. سه ری چلوو کی درێژی چناره که به ژوور سه ری یه وه. می شی کی سه و هات و چوه کونه لووتیبیه وه و هاته وه ده ری و چوه وه ژووری و هاته وه ده ری. مردووه که له وی به تاقی ته نی که وتیبوو. به تاقی ته نی. بهر له تاوه لات. لیوی خۆی کرۆشتیبوو. سه رسوو پرما و که وتیبوو له وی. خوین به سه ر تاله مووی سمیلیدا شۆلا و گه ی به ستیبوو. هه ردوو دهستی قووچاندبوو و نینۆکی ده رهاتیبون. نینۆکی کی شۆر ببۆه. له خۆل و خا که که دا ده گه وزی. ئی سکی سپیی ده ریه ری بوون... مسته قووچاوه کانی پر بوون له چله دروو...

تاو هیشتا نه گه یبووه چه قی ئاسمان و مردووه که هه ر له وی که وتیبوو. له پێشدا مراد مهاجر هات. ده یناسی. هه مووان ده یانناسی. هه ر ته سپ ته رسی کردبا، ته وه ده گه یشتی و له سه تله که ی ده خست. پارووی هه رام له گه رووی مراد مهاجر نه ده چوه خواری و دۆخینی هه رامی نه ده کرده وه. هه ریۆیه زۆر به خۆی ده نازی. چاری زه ق کرده وه و گوئی، ته وه دیان کوشتوو هه را، کی له وه ی داوه برا؟ داماو... هه م قسه ی ده کرد و هه م به سه رسوو پرمانه وه به ده وری مردووه که دا هه لده خولا. نه یه زانی چ بکا. یه ک دوو جار زاری دا پچری و سه ری هه لئینا و ویستی هاوار بکا، به لام نه یه توانی. به ره و خواری بازار رای کرد. ته و جار به را کردن هاته وه له ژوور سه ری مردووه که بیجو له را وه ستا. سه یری ته ملا و ته ولای ده کرد. ده تگوت چاوه ری به که سه یکه. به لام که سه ی نه ده دی. له گه ل ده نگه بانگ هات، وه خۆ هاته وه و به ده وری مناره که دا دهستی کرد به هات و هاوار. که هاواری لی هه ستا، ته وی تر رای کرد. له ولاتره وه له پشت چناره که وه، له تاریکایی پشت دا ره ته ستوره که دا خۆی کۆم کرده وه. زۆری سه رمابوو. پالی به ده رابه ی دوو کانی که وه دا بوو و ده ترسا و هه لیشه له رزی. دوا ی ته وه سه ر و سه کتی شیخ په یدا بوو. گوپی له قسه کانی ته و بوو. هه ر شیخ گه یشته لای، هه ستا. زۆر ده ترسا. له ترسانا پشوری ده رنه ده هات. ده یویست را بکا. له نه کاو مردووه که ی وه بی هاته وه. ده یویست بزانی چ باسه و چ ده بی. گه یشتیبوو وه ده ره وه ی بازار پش، به لام گه راوه و هاته وه له ته نیشت شیخ را وه ستا. شیخ ئاوری کی لی داوه و دهستی کرده وه به قسه کردن. چه ندی ته و پتری لی ده گوت،

ئەو پتر دەترسا. لە پڕ داھاتەو و دەستی شێخی ماچ کرد. ھەزى لى بوو ديسان دەستيان بەسەردا بېننیتەو. شېخ گوتى، ئەى ھاوار، ھاوار، ھاوار ئەى ھاوار رۆلە، بەلا بەدوور، خودا نەکا... درايى ئيتەر خەلک ھاتن. ھەموويان سيميل زل. زۆريان قسە دەکرد. تۆزاي بوون و پريتسکەيان لەسەريان بەستبوو و چاويلکەى خۆر و چاويلکەى تۆزگريان لە چاوکردبوو و بۆنى ئارەقيان لى دەھات و ھەنديتکيان دەسرۆکەى سووريان لەسەر شان، دەسرۆکەى سوور و چلکەن يەکيتک لەو پياوانەى چرچ و لۆچى لامليان پڕ ببوو لە تۆز و خۆل و پووش و پەلا بەردەوام ددانى چپر دەکردووە ھەشيمەتەکە سوارى شان و ملى يەکتري بوون مردووھەکە لەبەر خەلکى ديار نەبوو. لاچن. لاچن. لەوى دوور کەونەو. تۆ بلينى ئەو قەمچى بەدەستە دەرويش بەگ بى؟ ئەو قەمچى بەدەستە کيتيە، کيتيە، کيتيە. با ھەلپين. لەوى ھەلپيو خەلکەکەدا مايەو. زارى پڕ بوو لە تفى ليچق و خوین. زارى پڕ لە خوین و زمانى دەرکيشابوو وەک مردووھەکە. ھەتا شيوھەکە راي کرد. زار و لووتى پڕ بوو لە خۆل و ئەگەر رزگارى نەبوايە، ئەگەر ئەگەر ئەگەر لەوى لە دەم جادەکە راوہستا و گوپى لە شارۆچکە ھەلخست. دەنگەدەنگيتکى زۆر دەھات. لوورەلووريتکە کە لە دوورەو دەھات، بەرەو شارۆچکە دەکشا و دەنگەکە گەرە دەبیتەو و پتر ولات دادەگرى. دى و دەروا و زەنازەناى شارۆچکە دەلپى پورەى ھەنگە لە دوورەو دەبیسرى. شووشەکانى دەبريسکينەو و لەبەر تاوہ بەتینەکە ئەو دەمەى ھەوا جار بە جار گەرمتەر دەبى ميشەکان جار بە جار پتر دەبن و کەس نازانى ئەو ميشە سەوزانە لەکوپوہ دین. وەستا و ھەسمان عەلى سکالانووس تەرمەکەى کرم تى داوہ. کردم دەجوولین مەھموودە کوردە مەھموودە کوردە تەرمە خویناوى و ئەنجراوہکەيان لەوى لەسەر بەردەکەى دەم ئاوہەکە داناوہ و ئيتەر بەجى ديلم و ھەر ئەمجارە دەچمەو و سەيريتکى دەکەوہ و بەجى دەھيلم، بەجى دەھيلم. کەس نازانى ھيچ کەس نازانى. کەس سۆسەى ناکاز خۆى بەنيو ھەشيمەتەکەدا دەکا بەنيو زەنازەناى ھەشيمەت بەنيو تەپوتۆز و خەل، بۆ ئەوى ھەى مالت کاول بى عەلى ئەفەنى بپوانە چۆن بەسەر مردووھەکەدا نوشتاوتەو و لپى راماوہ دەلپى دەيدۆزى، سەرە زلەکەى لەسەر سينگى دادەنى. منداڵ لە دەورى مردووھەکە گەمە دەکەن. ھەلمايتن دەکەن وا سەرقالى گەمەن، ھەر دەلپى مردووشيان لە تەنیش نيبە. لەنەکاو دەست لە ياربيەکیان ھەلئەگرن و دینە سەر مردووھەکە کۆ دەبنەو و لپيان دەبیتە مشتومر دوايى لەپر بلاوہى دەکەن و دەچنەو سەر گەمەکەى خويان. ئەوجار کەس نازانى بۆچى ديسان لەسەر مردووھەکە کۆ دەبنەو و دەکەونەو قسە کردن و دواي ئەو ديسان دەورى مردووھەکە چۆل دەبیتەو و دەکەونەو قسە

کردن. ديسان بلاوهی دهکه نه وه و دهست دهکه نه وه به گه مه کردن. ديسان کهس نازانی بۆچی ديسان له دهوری مردووه که کۆ دهنه وه ديسان کهسی به دهوره وه نامینتته وه و کهس گوئی ناداتی و بۆی گرنگ نییه که مردوه که له وی که وتوه یان شتیکی دیکه یان به ردیک به تهنشتیدا تیده پهن. چایه که بینه قاوه چی په رداختیکش ناو، چما نابینی ئه و داماو یان کوشتووه سی مندالیشی هه یه و شیتیش بو به لام پیایکی خراب نه بووه. شیت بو، به لام کوره هۆی ئه وه چته بۆ وای لیتی راماری و سهیری ده که ی ده لینی ده ته وی به چاو مردووه که بخۆی هه ر ده لینی میشتک شله قاوه! لاچۆ له سه ر مردووه که لاچۆ ده ی، ژنه که ی هات، ئه وه ژنه که یه تی. به خوی عه جب په رییه که. باشه کی کوشتوویه تی کی. یه کی که له نیواندا هه ستا و له ژنه که چوه پیشی ژنه داهاته وه و دهستی مردووه که ی گرت و له سه ر دلّی خۆی دانا و کردییه شین و شه پۆر و به سه رییدا هه لگوت یه کی که هات و هه لئستاند و گوتی مه گری خوشکم کاریکه و قوماره حاجی مردووه و به گریانیش زیندوو نابیتته وه. برۆ بیریک له خۆت بکه وه گریان هه یج ده ردیک ده و ناکا. دواپی هه ر ئه و پیاره هاته لای ژنه که ی و گوتی ئه تو بۆچی له به یانییه وه لیته راوه ستاوی. ئاخۆ ئه وه ی مردووه خرم و کهسی تۆیه؟ ده ی بلّی براله بلّی ده ی له به یانییه وه تا ئیستا مه قت لیته نه هاتوه، بلّی بزائم مردووه که، مردووه که، مردووه که چی تۆیه؟ له وه ته ی تاو هه لاتوه ئاکام لیته. لیته برۆ. رابکه، هه لّی هه لّی. شیتته لاقی دیشین، ده برژینه وه، هه واکه گه رم بو، ئیمامه کورده له وی له تهنیشت به رده مه رمه ره نه خشینه که له سه ر به رده م مه رمه ره که لیمونادی ده فروشت. ده ی برۆ ملت بشکیته

له نیوه ی رییه نه ییتوانی برۆا. زه نازنا و لووره لووره ی شارۆچکه له دووره ده هات. ماندوو ببوو. ئه ژنۆی ده له رزین. سه رمای بوو. روو به شارۆچکه دانیشت. زه نازنا و لووره ی شارۆچکه جار به جار نزیکت ده بۆوه. جار نه جاریکیش دهنگی خرم و هۆر له ویوه ده هات. شارۆچکه پر له هه لّلا و خرم و هۆر و زه نازنا له مه وادایه کی نه زۆر دوور و نه زۆر نزیکه وه به دهوری سه رییدا که وته خولانه وه.

"بۆ لیته دانیشتووی؟"

چاوی زه ق بوونه وه و له کاسه ی سه رییدا خولانه وه. جهنده رمه فیکه یان کیشا. دهنگی فیکه به سه ر زه نازنا و لووره لووره که ی لای شارۆچکه دا زال بوو.

"بیگرن. بۆخۆیه تی. بیگرن. مه هیلن هه لّی."

بەرەو شارۆچكە گەراوە. دەمی زەردەپەر بوو. دەرپەری. دەكەوت و ھەلئەستاوە و رای دەکرد. كە گەیشتەو شارۆچكە، زەنازەنا و لوورەلوورەكە نیشتەو. راستەوپی بەرەو مالهەكەى حاجییە شیتە رۆیشت. بەسەر پەرزینەكەدا بازى دا و خۆى خستە بن دارەكە و گوئی ھەلئەخت. ھىچ دەنگىك لە ژوورەو نەدەھات. سەرى ھەلئینا و روانى. ژنەكە دانیشتبوو و سەرى مندالەكانى لەسەر كۆشى دانابوو و سەرى بەردابوو و جوولەى نەدەكرد. ژنە نەیدى. دەسبەجى سەرى بەردابوو. تاویك دواتر خۆى پى نەگىرابوو، دیسان سەرى ھەلئینا و سەرلەنوی داىخستەو. تاویك دواتر نەیتوانى بەسەر خۆیدا زال بى، سەرى ھەلئینا. ئەمجارە سەرى دانەخستەو و چاوى لە ژنە برى. كە ژنەى ئاوپى دایەو، چاویان تىك ئالقا. ئەو سەرى بەرنەداو و ھىچیشى نەكرد و ھەروا چاوى لە چاوى ژنە برى و راوەستا. ژنە وەك بە چاوەكانى بەشوین شتىكدا بگەپى و پرسىار و سەرسوورمان و ترسىك لە نىگایدا بزووت و لەنەكاو راجلەكى و لە جىبى خۆى ھەستا و زرىكاندى و رای كرد. مندالەكانىش دەستیان كرد بە زرىكاندن و قىژەقىژ و ھەشوین دایكىان كەوتن. ئەویش قەلەمبازىكى دا و بەرەو دەموزتەپە رای تىبى قووچاند. دەنگى تىكەل پىكەلى فىكە و چەند تەقەبەك لە شار گەرا.

زرىكەبەكى دىژ گویچكەى لەراندەو. شارۆچكە تاویك نووزایەو و دواى ھەموو شتىك لە شەو و بىدەنگىدا نوقم بوو. بە غاردان بەرەو شارۆچكە داگەرا و ھاتەو بن چنارەكە . قاوہخانەكە داخراوو. بەلام كابرا ھىشتا لەوى راوەستاوو. تا ویستى پرا، مەچەكى گرت و گوتى: "راوەستە، راوەستە... ناخرى تۆم گرت. مەبزوو. مەبزوو. مەبزوو. مەبزوو."

چاوى وەك دوو گولمىخ لە چاوەكانى چەقاند و گوتى: "بلى بزائم تۆ كوشتت؟ ئەگەر تۆ نەتكوشتوو چىت لى دەوى؟ بردیانە مزگەوت. بەیانى دەینىژن ئەو داماو. بۆ كوشتت؟"

ویستى خۆى لە چنگى قوتار بكا. دەستكانى كابراى چوار شانە وەك مەنگەنە گرتبویان. "من نەمكوشت. نەمكوشت. من... بەكىك كوشتوویەتى، لەكوى، لەكوى، لەكویە؟"

كابرا دەستى بەردا و گوتى: "لە مزگەوتە. حاجییە شیتە لەوى نوستوو. ئەمشەو مشك لە دەورین. بەیانى كرم دەبجۆن. ھەیف بۆ ئەو. چەنىش جوان بوو. چەندیش بەژن و بالا جوان... ئەو داماو بەو دنیاىەدا دەگەرا و راىدەبوارد. بەر لەوى كرمەكان وردەوردە چاوى بكۆلن... زمانى بچۆن..."

قسه‌که‌ی بری و توند مه‌چه‌کی گرت و به‌نیوچاوانیکی تالّه‌وه و له بن ددانه‌کانیبه‌وه
گرماندی: "که‌س حاجیبه شیتته‌ی نه‌کوشته‌ی هیچ که‌س؟ یانی ئەو گۆرپه‌گۆرپه‌ خۆی خۆی
کوشتووه؟ به‌که‌رم ده‌زانی؟ وهره بۆ پۆلیس‌خانه."

ده‌ستی به‌ردا. هه‌روا چاویان له چاوی یه‌ک بری.

"ده‌ی با برۆین، یاللا... مه‌همووده کورد نه‌بوو... من..."

"برۆ! ده‌ی برۆ قور به‌سه‌ر..."

کابرا ده‌رپه‌ری و رای کرد. ئەویش به‌دوایدا.

له ئاوێک په‌رینه‌وه. گردنیکیان بری و... چونه که‌په‌یکه‌وه. که‌په‌که له بن پۆلێک داری
بووز بوو. لک و پۆی داره‌کان پر بوو له هیتلانه. قاقوێژی بالنده شه‌وه‌که‌ی ئاخنیبوو.

ده‌سه‌جی سفره‌یه‌ک له که‌په‌که‌دا راخرا. ئاش و شله‌ی ئۆماج، ماست و ساوار و سی
سه‌لکه‌ پیازی سوور له‌سه‌ر سفره‌که دانرا. هه‌ی گیان. په‌لاماری سفره‌که‌ی دا و حه‌په‌لووشی
کرد. په‌یتاپه‌یتا بنی قاپه‌کانی به‌چهند قه‌پوچکه‌یه‌ک راده‌مالی و قاپی پریان له‌جیبی داده‌نرا.
دوای ئەوه‌ی تیر زگی خۆی خوارد، تا توانیی ئاوی فیئکی کانیی خوارده‌وه. دۆش‌ویشی
خوارد. دۆش‌وێکی خه‌ست، زه‌رد، سوور...

"کوره ئەوه شیت بووی؟ تیک چووی؟"

هه‌ر له‌وێ که‌وت و خه‌و به‌ردیبه‌وه. کابرا به‌رپه‌یه‌کی پێدا دا و خۆی له‌به‌ر ده‌رکی که‌په‌که
دانیشته و خه‌یال رفاندی.

راچله‌کی و گوتی: "ناکرێ، شتی وا نابێ، ناکرێ. ئەوه ئینسانه‌تی نییه. پیاوته‌ی نییه."
خۆی به‌ژووریدا کرده‌وه و به‌رپه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا و به‌رۆکی گرت و هه‌لیستانده سه‌ر پێ و
دایه به‌شەق و مستان. کورپه‌ی خه‌والوو به‌عه‌رزیدا که‌وت. نه‌یتوانی توورپه‌یه‌که‌ی بخواته‌وه و
تیپه‌هلدانه‌که‌ی... کورپه‌، که به‌زه‌بری شەق وه‌خۆ هاتبووه، خۆی لادا و... ده‌رپه‌ری و رای
کرد...

"برۆۆۆ و دهنه‌ ده‌تکوژم... برۆۆۆۆ... نامه‌وی خویینی تۆشم به‌میلیدا بی... برۆۆۆۆۆ."

گه‌راوه.

له بن داره‌که، له‌به‌ر رووناکایی به‌ره‌به‌یان راوه‌ستا و گوتی:

"بۆ لیته‌ دام؟ به‌چ هه‌قیه‌ک؟"

نامبازی بوو. ئەمجاره‌یان ئەو‌یت‌رای نه‌کرد...

"برۆۆۆۆ."

ئەو پتر لەسەر خۆ گوتی: "دەرۆم."

بە ترسەوه گوتی: "بۆ کوی؟ شارۆچکە؟"

"نا، نا، دەچمە لای عەلی ریشە. چارم نییە. لەوی لە چیا کەسیکی لێیە بە ناوی عەلی ریشە... ئەسپی هەیه هەموو خۆش بەز..."

خۆی راوهشان و گوتی: "بەرم دە. بەخودا دەچمە لای عەلی ریشە. ئێرەیه گوندەکە ی عەلی ریشە؟"

بەری دا. هەتاو رەمیک هەلکشابوو. گەرم بوو. مردوووە کە ئارەقە ی کردبوو. تەپووتۆزیک لەسەرەوه دەباری. مردوووە کە یان دەشوشت. لەسەر تاتە بەردیکی وە ک بەردەکە ی نوێژگە درێژیان کردبوو. نیمامە کورده، برۆشی ئارەقە ی دەکرد. ئارەقە یەکی گەرم گەرم لە چاری دەتکا. خۆی بەنیو جەماوەرە کە دا کرد و هیور بۆوه. حەشیمەتە کە جار بە جار پتر بۆوه. مردوووە کە لە نیوەرەست. درێ بە حەشیمەتە کە دا و چوو و لەسەر مردوووە کە راوەستا. دەرووبەری مردوووە کە جار بە جار قەرەبالتەر دەبوو و هەر گوندییە ی دەنگیک لێو دەهات. گەردە لولولیک بەسەر جەماوەرە کە دا هات و زار و لووتی هەمووانی پتر کرد لە تۆز و خۆل. ئەو دەستە ی دەتگوت چەنگال و مەنگەنە یە، هاتەوه و توند مەچەکی گرتەوه.

نالاندى: "بەرم دەن. بەخودای دەچمە لای عەلی ریشە..."

شارۆچکە لەوی دەیلووواند، کپ، قول، دوور. ئەگەر وەژووور کەوتبا، لوورە و زەنازەناکە دەنیشتەوه. رووی لە شارۆچکە کردەوه. عارەبانە یەکی پتر لە شووتی بە پێشیدا تیپەری.

دەرویش بەگ حەججینی نەبوو. لە ژووریکەوه دەچووە ژووریکە دی. ورد دەپروانی و چاوی دەگیپرا بەسەر سندووق و کورسی و میز و کەنتۆر و دۆلابە گۆیزە هەلکۆلراوەکانی دەستکردی ماراشدا، کە خۆرکە لیبی دابوون. تۆز و خۆلی لی دەتەکاند و لە پەرداخە چیبییه نەخشیئراوەکانی چیشتخانە ورد دەبوو، کە قەوزەیان گرتبوو. دەرویش بەگ تەنیا بە پەرداخە چیبوسنۆبەر ئاوی دەخواردوو و لە تینوییتی خنکابایەش، هەتا لە پەرداخە چیبو سنۆبەردا ئاویان بو نەهینابا، دەمی لی نەدەدا. لە پلێکانەکان دەچووە خواروو و دەهاتوو سەری. بە روخساریکی دەرفەر و خەفەتباروو، سەری لە پوورە هەنگی بن دارەکانی پشت کۆشک دەدا، دەرکی پوورە هەنگەکانی دەکردهوو و دەستی لە شانە سپی و پەر لە شیلە هەنۆینەکان دەدا. بلیی و نەلیی خۆشییه کی لەدلی دەگەرا، بەلام نەیدەزانی چۆن ئەو دالغە و خەفەتە ی لە دلیدا خینۆتە هەلدابوو، برهۆینیتتەوه. دلنیا بوو ئەگەر بزانی دلێ بە چی توندبوو، دەزانی چۆنیشی چارە بکا. دەرمانە کەشی دەدۆزیتتەوه، بەلام ئەو هەمووہ دل توندبوون و خەفەتە، ناکرێ لە شتیکی ئاوا بچووک و بی قیمەتەوه سەر هەلدا. دەی، گەنجیک چوو و پیاویکی کوشتوو. دەی چ بوو؟ کەریتیکی کردوو و خۆی ئاشکرا کردوو. نەشی کردوو... ها، هەر لەو گوندە دەدا کەسی تیدا نییە ناوی یوسف بی. دوو مانگ لەو پێش مردوو. وا نییە؟ فەرماندە ی جەندەر مە، ئەوانی دیکەش هەر گوویە کی بۆیان دەخوری، با بیخۆن.. ئەو گوندە کەسی وای لی نییە ناوی یوسف بی. ئەی دلێ بە چی گیراوه؟ ناخۆ پیاو لە خۆرابی دلە خورپە ی دەبی؟ دلخۆشبوون و شادبوون و خۆ بە بەختە وەرزانین، چەندی ئاسایی بی، وەرەزبوون و وەگیانەتان لە دەست دلە خورپە و کەلکەلە ی دەروون و ژان و ئازاریش ئەو نەندە ئاساییە.

سواربوون لە ئەسپ و شیتانە تاودانی هەتا ئەوپەری چیاکان و لەچا و نوبون، رزگاربوون لە دەست ئەو چەپەلێیانە و ئەو بنیادە مە هیچ و پوچ و بی ناموسانە...

ههتا ټو ته مهنه، قهت ټاواى به سهر نه هاتبوو و تووشى ټو حالته نه بيوو. بژى با بيبينى... ټو دلټاسكيبه ټاخؤ نيشانهى پيريه؟ باشه بؤچى بانگى ټو كورپژگيه نه كا و ده ستخؤشيبه كى پى نه لى؟ به لام دامابوو و نه يده زانى چ بكا و چؤن پياوېكى ټاوا مه زن ده ټوانى چاو له رووى ميړمنډالټكى كړچ و كال بكا؟

بابى رؤيشت. له وانه يه ټو وېش پروات. ټه گهر واپى، ميړزى دايكيشى تاقهت ناهينى و له سوييانى ده مرى... ژيانى ټو بنه ماله يه كاره ساتيكي راسته قينه يه. نه ده بوو ټو له گه له ټم منداله بكا. به لام توورده يى و رق و قين، ټه قلى پياو كوپر ده كاته وه. يوسفى ټو شله ژاوييه وه هاته پيش چاوى و ټاگرى له جهرگ و هه ناوى به ربوو. به سته زمانه، كه ده زانى ټو سه يه به چ نرخيك كوشتوو... به لام به لټنه كه ي خؤى بر دوو ته سهر و ههر چؤن يك بى كابر اى كوشتوو. ټه گهر چاوپكى به يوسف كه وتبا، ټو توفانه ي هه ناوى ده نيشته وه. ټو هوى ټاگرى له هه ناوى به رده دا، ټو سه رلټيشواوى و شپرزهبه يى يوسف بوو. جگه له وهش، ده ويوست ورده كار بيه كه ي بزاني. حه زى لى بوو بزاني حاجيبه شټته ي چؤن كوشتوو... ټه گهر ټو هه نده ي شهرم نه كرده با و پي عه يب نه با، ټه گهر توانيباى ټو شهرمه ي بشكينى و سه يرى رووى يوسف بكا، ده سه جى ده ينارده شوينى.

ژنه كه ي، منداله كانى و خه لكى ټاوايى هه موويان ده يان زانى ټاوا شهرمنه. كوپخا ديسان پر يسكه ي درده دله كانى كرده بوو و سكالاي هينابووه لاي خاتون. كوره له ماليدا نييه زه وادى نانى، پؤز و هه واكه ي كه ريك نايوانى. كاكه له پيشدا نان دوايى فرمان. به گؤرى بابى ټو كه سه ي له مه و دوا له و كاو لبوو دا ده ژى. ټيتر ناگه رټمه وه، هه زار ټو هه نده ي ديكه شم له بهر بپارټته وه. ټيتر ناتوانى پيشم بگرى. حه ز ده كا با ده مانچه كه ي هه لكيشى و بمكوژى. جگه له و ده مانچه يه و نيوچاوانه گرژه كه ي چيى ديكه ي نييه. به زمانه شپرينه كه ت، به پاره زؤره كه ت يان ريگا نزيكه كه ت؟ كاكى من شاباشى خؤت بده و قيت هه لپه ر. وهره زه كه ريا ټاغا. ټو هه چ بووه كابرا؟ چما ټه تو خوداى، شه ددادى، فيرعه ونى... سوارى ټه سپه كه ت به و سه رى خؤت هه لگره و برؤ داماوى ترسنوك. كوره خؤ ناتوانى ده ستي له ده مانچه كه ي بكاته وه. دا رايكيشه بزائم، ټه گهر پياوى هه لكيشه ده مانچه كه ت. ټاخر تو و ټاغايه تى؟ ټو رؤژانه رؤيشتن و ناگه رټينه وه. ټه گهر گويت لى بى، ديق ده كه. زه كه ريا ټاغا، زه كه ريا ټاغا هه ي! كوره چيت له گيانى زه كه ريا ناخا ده وى؟ ټه گهر گويت لى بى ټو هه نده سهرت له دره خته كه ده كوتى، هه تا مردار ده بيه وه. ټو پيره چناره خويناوييه. رؤژ هه تا ټيوارى

ئەو چنارە خۆینی لەبەر دەپرا. خۆ بیّت و گویت لیّ بیّ دەمانچە کەت هەلّەدە کیشی و... نە کەس دیتی و نە کەس بیستی... چما پیاو لانی کەم بۆ تاقە جارێکیش بوو، تەقە یەك بەو دەمانچە دەسك سە دەفەر ناکا؟ ئەو هە چل سالی رەبەقە ئەو دەمانچە یەت بۆ رۆژی تەنگانە هەلگرتوو. دە هەلکیشە دەی سە گباب، ناخر بە گیانی ناخیرت تۆش پیاوی؟"

"بە خودایەتیی خودا گە یو دەتە ئیسقانم خاتون. هەر شەش ماتۆرە کە رۆنە سووتایان دەوی. شۆفیرە کان وە زالە هاتون. داوای مووچە ی دواکە وتوی مانگیکیان دە کەن. چەند رۆژ لەو پیتش دە بینم ئەو هە قە کە مەم دەوی، مووچە کە مەم بەدە یە یان دە تکوژم. ئە منیش کە زانیم وە زە کە شەرە، پێیە کە مە بوو، سەد پێم قەرز کرد و رام کرد. پیاوی برسی دین و ئیمانی دروستی نییە."

چما دە کریّ لینی نزیك بیتهو؟ وەك ئاگر وایە... ئەو گە مژە یە، پینج مەزرای ئاوا گەورە ی، کە هەر کامە یان خۆینی کورێکیان دینا، بە مەفت و خۆرابی لە کیس خۆی دا. ئەو چو کوروا وایە... وە چە ی گوی ساری ئوغلی، گوی وای بە خۆو نە دیتوو. هەر هە موویان گوی نەو ی گون. تۆخوا ژنیش سەر جیبی یە کتری دە کەن؟ شەش ژنی با پیرە ی، وەك نیرە بارگینی کیوی یە کتریان هەلّەدە گلۆفی. چما پیاو زیناح لە گەلّ خوشکی خۆی دە کا؟ ئەو بینا موسە ئاوا یە. باشە ئەو هی نەت بۆ چیبیە و بۆ هەلّیدە گری؟ دە ی رایکیشە و فیشە کیك لە خۆت بەدە و لە کۆلمان بەو دە ی. وا دە لێن. هەر چیبیە کی دە شیلین، راستە. چونکە ئیرە یی بە کچە کە ی خۆی دە برد، لە قوتابخانە هی نایە دە ری و هی نایە وە مالی. ئەو نووسینانە ی سەر دیوارە کانیش هەر بە فیتی خۆی بوو. وە چە ی ئەوانە گە ندو گون. دۆخینە کە ی زۆر شلە. داوین پیسە. هە موو خەلکی ئاوا یی دە زانن، ئەو بە گە - کورە بە گی چی، تەنانەت کە ریك لەو بە شە رفترە - لەو ئاوە دانیبە دا تە ویلە یە کی ژن هە یە و هەر کامە یان دە لیبی ماینی کە حلانن... لەوانە یە سی دانە ش. جا باشە پیاویك سی ژنی بۆ چیبیە؟ ئەو هە تا ئاوا ی لیّ دی. ئاوا پێو دە بی. کورە سی ژنیش بە شی نە کردوو، بە وە ندە ش تی ری نە خوار دوو... یانی بوو؟ بە ژنە کان تی ری نە خوار دوو، چوو لە ما کەر و ماینە کان پەر یو. رەنگی زەرد هەلگە پراو. رەش و مۆر بوو تەو. کاری هەر پەرین و زەرپینە...

"خاتونی خۆم، ئە من نامەوی لە سەر کەس بکوژیم. من ژن و مندالم هە یە. هە موو کەس ژن و مندالی خۆی خۆش دەوی. هەر کات چاوم بە تۆ دە کەوی، بە سەر مەدا دە نە ری نی و تی م

رادە خوڭرى، ئىتر لىي وەرەز بووم. سەلت و سبادەش نىم. تۆ بلى چ بگەم. دەست و لاقت ماچ دەكە..."

پىاو دەبى زۆر شىت و بى ئەقل بى، لە ماوەى دە سالاندا پىنج مەزراى لە دەست بىتتەو. ھەرکەس داواى لى بگا، جووتىك گای دەداتى. ئەو نەما. بەسەر چوو. ھىچ نەما. ئەگەر دەيوى با بۆخۆى بىدا. ئىتر ئەمن پىم نادرى. ئەگەر پىداگرىش بوو، دەيكەمە ھەرا. كلاس لەپى لەگەلى راھاتوون. من پىم نادرى.

"خاتونەكەم، گوتم بېرۆن، نارۆن. ئىتر بەگ، بەگەكەى سالى سالان نىيە. بەگ تەواو گۆراو. ئەگەر بىشلى بىنە، نایدەمى. گوتم لەخۆرا لىرە ماتل مەبن. نایدەم، پىم نادرى. ئەگەر بەگوشى بگاتەو، دەمکوژى. با بى و بمکوژى."

باسى خوشكەكەى ھەر مەكە. نۆكەر و شوڤىر و كرىكار لەو گوندەدا نەمابوو... ھەرکەسىشى بەكویتە داوى، واى ھەلدەچۆرىنى، توخنى نەكەویتتەو. ئىتر كەس نىيە بەو نەزانى. لە رۆژىكدا لەگەل پازدە كەسان... دىسان ھەر دانامركىتتەو و خورووى ناشكى... ناشكى... خۆى لە گەسگەسك و دركى كاوالاشەكان دەخشىنى. چەندى گەسگەسكەكان دەپخورىن، ئەو ھەر دەنالىنى و ناخ و ئوقىتى... لە تاوان ھەلدەبەزى، را دەكا و خۆى بە ئاويدا دەدا... خەلكى ئاوەدانى لە سەيرى ئەو ھەلسوكەوتانەى تىر نابن. پىاو پىتى عەيبە و شەرم دەىگرى گىانەكەم. ھەموو رۆژى... ھەموو رۆژى ھەتا گەسگەسك وشك دەبنەو... مىللەت بىست سالە دەمیان لە گەسگەسك نەداو. ھەمووى ئالوودە كردوون. ھىچ لەخۆتت نەپرسىوہ بۆچى ئىستا خەلك ئەو گىايە ناكولینن؟ تۆ ھىچ دەزانى ھەلوای گەسگەسك چەند خۆشە □؟ كچەش لەو نامىنیتتەو.

"خاتونەكەى خۆم، ئىتر گەيوەتە ئىسقاتم. سەد و سى ھەزار لىرە بە بانگ قەرزدارىن و دەبى بدرىتتەو. سەرۆكى بانك دەلى، ئىتر سەيرى فرمىسكى چاوىشى ناكەم. بەگ نا، بگرە پادشاش بى، گوپم لىي نىيە و دەست بەسەر مەزراكەيدا دەگرم. خۆ بىت و ئەمسال نەتوانىن پارە لە بانك وەرگرىن، ھەر پىشتمان دەشكى. سى ھەزار دۆم لۆكە چەندەى تى دەچى؟ ئەگەر خەرجى چاندنى سى ھەزار دۆنمان نەبى، ھەر ھەموو تىدا دەچىن. قەرزدار ناتوانن بچنە لای بەگ. شەرمى لى دەكەن. بەلام دەست لەو سەرە كەچەلەى من ھەلناگرن. ئىتر ناویرم بچمە

* لىرەدا نووسەر باسى گىاي گەسگەسك دەكات، ئەو گىايە بەر پىست بەكویت دەپخورىنى. بەلام ئەو لىرەدا باسى خواردنى دەكات.

نازنام بەراستى دەخورى يان نا. لانىكەم لە مەلبەندى ئىمە ناخورى يان من مەمدىتوود. (وەرگىر)

هیچ کوی، سالی رابدوو نیو ملیۆن لیره مان وەرگرت... هەر هه مووی به بادا چوو. بمبووره خاتون، لهو ئەدەنەبە سەگیک نەماوه سەولەبەکی بەگی نەخواردی. ئەگەر ئیستا جیپەکان دەستیان لە کار کیشاوتەوه و داوای مووچە دواکەوتوووە کەیان دەکەن... ناهەقیان نییە. ئەگەر ئاوا بروا، مەزرایە کمان بەدەستەوه نامینی. هەر باش بوو قاباقچی ئەو زەوییە داینی. خاکیکی ئەوەندە بەرپۆتەوی هەیه... بیت و ئەمسال ئەوی بەکەینە پەمۆ، میلۆنیکمان پی دەبری... هە ی ی، بەلام ئەگەر پیمان بکری. هەر لە ئیستاوە ناکری. کۆرە بە نۆکەرت بم خاتونەکە ی خۆم. پیتی بلێ... وەزعمان شپە. دەنا من ناتوانم لیترە بئیمهوه. سەری خۆم هەلدهگرم و دەپۆم. ئەو چل سالی رەبەقە لەو دەرگایە کار دەکەم. یانی باشە داوی ئەو هەموو سەلە...؟ ئیتر ناتوانی هەرەشە کوشتم لێ بکات، دەمانچەکە ی جارێکی دیکە هەلکیشی و..."

دەمانچەکە ی با راکیشی و بە قوونییەوه بنی. ئیتر ناترسم. پیاو جارێک دەمری. ئیتر بەسە. چەقۆم گەبۆتە ئیسکی. بە من چی مایەپووچ دەبی. برۆ بە. خۆت ئەو خۆلەت وەسەر خۆت کردوو. ئەمن ئیتر پیر بوومە. بەزەبیم بەو خاتونەدا دیتەوه. هەتا ئیستا ئاویکی خۆشی لە گەرووی نەچووتە خواری... بەخوای ژنی من بوایە، خەنیم دەکرد. هات و بوو بە ژنی سەبەکی وەک تۆ. بەخودا بە شیر مریشکم بەخێو دەکرد. چاوەکانی جوانترین چاری دنیان. ئەو خاتونەش نازانی ئەمن بەگیان و دل خۆشم دەوی. دل ئاگری تیبەربووه بۆت، ئەتۆش ئاگات لێی نییە...

"بەری پێیان ماچ دەکەم خاتونەکەم. دەرەتی لێ بێنە و پیتی بلێ دەی."

دیسان چ بوو؟ دیارە دیسان کیچت لەکەولی کەوتوو. وەچە شیت. ئەگەر ئەو شیتییە هەر وا بخایەنی، وەبال بەو ئەستۆبەم، لە ماوهی دەسالاندا ساری ئۆغلی لە خالیدە شیتی خراپتر لێ دەقەومی. خالیدە شیتیش ئاوا هەوساری نەپساندبوو. خوشکەکە... گەسگەسک... هەموو لیری کردوو و زنجکای لێ دەتکی... لەو دێبەدا کی هەیه... ئەو کوزە هەناریبە ئەو نەدیتبێ؟ دیتبیتێ و گەرووی وشک نەبووی؟ سەری لەگێژەوه نەهاتبێ؟ جلەوی نەپساندبێ و پەلاماری نەدابی.

مەرگ هاتوو و لە دەرگای ساری ئۆغلی دەدا. من دەلێم هەستە لەخەو. هەستە ناغا، بەیانە، بەلام هەلناستی.

شانە ی هەنگوین ئەمسال سپین. هەنگوینیان زۆر دەبی. هەنگوینە کەیان بۆنی گۆلی نیرگری لێوه دی. بۆنە کەیان لە بۆنی هەنگوین خۆشتر...

پلیکانه كان... تهويله... ئەسپەكان له تهويله... دەرویش بەگ بى ئۆقره يه. بىت و پىي
عهيب نه بى... چۆن سه يرى چاوى بكا؟

جى جىي له شى برىسكه ي پىدا دى. ده ته قى. خىرا له پلیکانه كان چووه خواری و رای کرده
حهوشه. گه يشته بهردەرگای مالى يوسف. مېرۆ به روويه كى خو شه وه به پىر ييه وه هات.

"يوسف له مالىيه؟"

"له مالىيه بهگ."

"ئهى چۆنه؟"

"سهرى بهگ سلا مەت بى. يوسف به داىك ييه وه به قوربانى نىنۆك يىكى بهگ."

بى ئۆقره يى خەرىك بوو شىتى بكا.

"يوسف؟"

"فەر موو به گم."

كه گو يى له دهنگى بوو، هېور بووه. يوسف به رامبهرى راوه ستابوو. بهگ چاوىكى له مېرۆ

کرد و مېرۆ رو يشته دهرى بو ئه وهى به ته نى بن.

"ده ستت خو ش بى كورم يوسف."

بهگ دواى هەر جەنايه تىكى به فیتی ئەو دەكرا، داواى له پياو كوژە كهى ده كرد، ورد ورد بوى له
بنى كووله كه بدا. ئەگەر پياو كوژە كهى گىرابايه و بوى نه ره خسابا بوى بگىر پتته وه، ده تگوت شتىك له
ناخى به گدا نفوستانه. به تالاييه كه ده مايه وه و ئەو بو شاييه شىتى ده كرد. مه جوود دواى كوشتنى ناق
يوللى به چەند روژان وا بوى له بنى كووله كه دابوو، ده تگوت بهگ خو ي كابر اى كوشتوه. ئىستاش
چىژه كهى له گيانيدا مابوو. له وان شه هەر له بهر ئەو لىهاتوو ييهى باوكى بو گىرانه وهى روودا وه كه
بووه، كه ئەركى كوشتنى حاجى شى به كوره كهى ئەسپارد بوو...

چاوى له چاوى برىسوو و سه يرى ده كرد و بى ئۆقره چاوه روان بوو. سه ير كرد نه كه زورى
نه خاياند. بهگ چىي ده كرد نه يده توانى داواى لى بكا بوى بگىر پتته وه چۆن بووه؟ به لام يوسف
هەر مه ته قى نه كرد و بهگ تا قه تى نه هينا و به دهنگ يىكى كپ و له رزك گوتى: "بلى، بلى، بلى كورم
يوسف، بزائم چۆن بوو؟ موو به موو بو مى بگىر وه. ئەو سه گەت چۆن تو پاند؟ له كو ي
كوشتت؟ بۆم بگىر وه."

يوسف سهرى هەلپرى. روخسارى زەرد هەلگە رابوو. به ليوه له ره وه گوتى: "ئه من كه سم
نه كوشتوه بهگ."

سەری بەردایەوه. ئەوەندە لێپراوانە و برابەخۆ ئەو قسەییە کرد، بەگ بە پێی ئەزمونی ژيانى تىگەبىشت يوسف بەههچ جوړى باسى ناکا. ئەو کەسانەى ئاوا لێپراوانە قسە دەکەن، شادەماريشيان هەلپړى، گوشتى لەشيشيان بە گاز بگرى و پل پل بپيچړى و بیدەى سەگ بيخوا، ديسان هەر قسە ناکەن. هەر بۆیە لەو پتر نەمايەوه و بەبى ئەو قسەيەك بکا، بەجى هبىشت. کە هاتە دەرى، ئەو شاديبەى بزرى کردبوو، دۆزيبەوه. لە قەلافت و هەلسوکەوت و چۆنيتى رېگارۆبىشتنهکەى ديار بوو نيت له خەم خەلساوه.

زەكەريا بەخاتونى گوت: "خاتونى خۆم، تەواو تيداچووين. ئەتۆش ههچت پى ناکړى. ئەمن دەبى لەگەل بەگ قسە بکەم و تىي گەيەنم چەندە شپرزەين. بىت و ئەمجارە نەيسەلمينى و ديسان شپراندى، لى دەدەم دەرۆم و وەشوین کارى خۆم دەکەوم."

خوشکەکەى... گەسگەسک... بەوپەرى ريزهوه دەستى لەسەر سينگى دانا و کړنوشينكى برد و لە بەردەم بەگ راووستا. بەگ بە هەلپەوه گوتى: "دەنگ و باس زەكەرياي مان کاول؟ وەرە بزاتم، وەرە بزاتم چ مشورويکت لى خواردووين؟"

زەكەريا، کە وەك كچۆلەيهك له شه‌رمان سوور هەلگەرابوو گوتى: "گيانى بەگ سلامتە بى." کورە وا رووخاوى بەگى من، يانى ئەو قسانەى ئاق يۆليت نەبىستوه؟ چما نەتبىستوه پاشاى من؟ کورە خۆ بيانبىستى هەر شىت دەبى. چما من ناتناسم؟ چىي گوتوه؟ جا كى دەرپړى بۆتياى بگيرپتهوه؟ دەزاتم وا دەهرى دەبى، ئەو قسەى بۆتياى دەگيرپتهوه، كورى شيرينىشت بى، هەر لەوى دەيكوژى. گوتوويەتى ئەمن نيت كارم بە كوشتنى دەرپيش بەگ نيبه. لەمەودوا مردن بۆ ئەو رزگاربوونه. نىستا كاتى ئەويە تير بە دلئى خۆم سەيرى بکەم. خوشکەکەى لە گەسگەسکەکاندا، کچەکەى لە شوسته و کورەکەى لە... خۆشى ئەوه گرفتارى ئەو حەياچوونه و ئەو شکان و مايەپووجيبه و پەلەقاژەيه... ئەو نيت دوزمنى من نيبه. ئەگەر بى و لەبەر چاوى خۆم هەموو مندالەکانيشم بکوژى، ديسان بە دوزمنى خۆمى دانانيم و دەيدەمە دەست حوکمەت.

چەند جارەن تفى زارى قوت دايەوهوه و ئاخري دوپاتەى کردەوه: "گيانى بەگمان سلامتە بى."

بەرەبەرى بەیانی بوو، که یه کینگ له کیشکچییه کانی ئاوابی له دەرگای دا. دەرۆیش بهگ و مزه فەر و هەر هه موویان له سەر ههست بوون. له گهلا دهنگی دەرگا که هه موو به خه بهر هاتن. به لام دەرۆیش بهگ نه بی، هه چیان له جیوانه که یان نه هاتنه دهری. دەرۆیش بهگ ده مانچه یه که به دهسته وه به هانکه هانک له پلیکانه کان چوه خواری.

"کییه؟"

"منم ئاغا، مچه گزیر."

دەرۆیش بهگ دەرگای کرده وه.

"چییه، چ بووه مچه."

مچه به پشوو سوارییه وه گوتی: "جهدهرمه ئاوابیه که یان گه مارۆ داوه. ههست و خوستیان له خۆیان بریوه و ته نانهت جگه رهش ناکیشن. وه سمانی خۆمان که ویستوویه تی له ئاوابی بچیتته دهری، گرتوو یانه. ناهیلن بالندهش له ئاوابی بچیتته دهری. ویستم ئاگادارت بکه مه وه."

"زۆر باشه، برۆ."

دەرۆیش دنیای له پیتش چاری تاریک بوو. به شیواوی له پلیکانه کان چوه سه ری و به په له جلوه برگی له بهر کرد. ده مانچه که شی له بهر پشتوینی نا و له پلیکانه کان چوه خواری و به ره وه دهره وهی ئاوابی که وته ری. یانی چی؟ وهک هیژی داگیر کهر ئاوه دانی گه مارۆ ده دن، ئه وه یانی چی؟ کی ویرا ویتنی ئه وه کاره بکا؟ ده بی یوسف قوتار بکری. به لام بو کوی؟ بو وان یان تۆرووس؟ وان زۆر دووره. ئه وه هه تیوهش منداله و کهم ئه زمون. له تۆرووس له کوی خۆی به شاریتته وه؟ ئه وه غیره تی یاخه گه ری و چه ته یی نییه که... به لام بنیاده م زۆری بو بی، یاخه ییش ده بی، چه ته ییش ده کات و ده بیتته جانه وه ریش. یوسف کورپکی ئازا و زیره که. کی چوزانی، له وانه یه دوا ی سی سالی دیکه ناوبانگی یوسف وهک یاخه ییه کی گه نچ و به ژن و بالا جوانی

تۆرۈس لە رۆژنامەكانى ئەورووپاشدا دەنگ بداتەو. رۆژنامەنوسى بيانى دىن و رىپورتاژ لە ژيانى يوسف نامادە دەكەن.

ئىستا دەبى يوسف دەرباز بكرى. ئەگەر ھەموو گوندەكەيان گەمارۆ دابى، چۆن دەرباز دەكرى؟ باشە ئەگەر گوندەكەيان گەمارۆ دابى، ديارە مال بە مال ھەموو ئاوايىھەكەش دەگەرپىن. چۆنە، بە چەك بەرەنگارىيان بىتەو و پىشيان بكرى و نەھىلى بىنە نىو ئاودانى؟ نا، ئەو بە جى نىيە. ئەو يانى ئەمن دزم و وەرن بمگرن. ئەو خۆ پىوھ كردنە. چار نىيە جگە لەوھى يوسف دەرباز بكرى. ئەو ھەلە نابى لەكيس بدەين.

بەرەو مالى ميرۆ گەراو. ھىستا نەگەيشتبووھ ھەوشە، دەرگای ژوورى كرايەو. يوسف بەپىرئىيەو ھات.

"ئەمرىكت ھەبوو بەگ؟"

"جەندەرمە دەرى گوندىيان داو. لەوانەيە بۆ تۆ ھاتىن. دەبى لە جىيەك خۆت بشارىيەو. جار يان لە بىرەكەدا خۆت بشارەو، يان را بكە. ديارە كارى خىريان بەدەستەو نىيە. پىم وايە مال بە مالى ئاوايى دەپشكنن. نابى دەرفەت لەكيس بدەي. چ دەكەي؟"

"رادەكەم. لە بىرەكەدا دەمدۆزنەو. را دەكەم، بەلام چەكم پى نىيە. بۆ كوى ھەلئىم؟"
"لە بوغەكىو كابرايەكى لىيە بەناوى "عەلى رىشە". بچۆ بۆ لای وى. ئەوھش دەمانچە. ھا. ئەوھش فىشەك. سى فىشەكە. دوايىش بۆت دەنىرم. ئەوھش پارە... ھەول بدە نەتگرن. بكەويتە دەستيان، ھەردووكمان لە سىدارە دەدەن."

يوسفى لە تامىز گرت و چاوەكانى ماچ كرد و گوتى: "كۆرە جوامىرەكەم، شىرەپىاوەكەم، خىرت وەرى بى. چ بەكم چارەنوس و بوو. ھەتا من زىندووم، كەس ناتوانى تالىك لەسەرت كەم بكاتەو. بازەى گەمارۆكە بشكىنە و خۆت دەرباز بكە.

خىرت بىتە رى كۆرم. بە خودات دەسپىرم. ئەگەر زانىت دەگىرپى، ئاخىر فىشەك لەخۆت بدە. نەھىلى بە زىندوويى بتگرن.

يوسف ھىچى نەگوت. چەند جارىك ئاورى لە دەرگای كراوھى مالىوھەيان داو. ئىتر بەسەر پەرزىنى ھەوشەكەدا خۆى فرى دا و لە بولىلەكەدا ون بوو. بەگىش بەرەو دەرەوھى ئاودانى كەوتە رى.

دەنگىك لە پىشەوھە ھات: "مەبزوو. لەجىي خۆت مەبزوو. ببزووى تەقەت لى دەكەم. تۆ كىي؟"

دەرویش بە دەنگیکەوه، وەك بلیی هیچ نەقەومابیی، گوتی: "من دەرویش بەگم کورم. بېمه بۆلای فەرماندە."

"لەجیی خۆت مەبزوو. بېزوی تەقە دەکەم."

دەرویش بەگ لەجیی خۆی چەقی. تاویک دواتر دەنگیک هات: "ئەو تۆی دەرویش بەگ؟ فەرموو، ئەو هاتم."

دەرویش بەگ لەجیی خۆی نەبزوو. ئاوی لی بوو تارماییەك لەولای بەرەولای دەهات. دیاربوو فەرماندەکیە."

فەرماندە هەروا پەنجا مەتریکی مابوو بېگاتی، گوتی: "زۆر زوو پیت زانی بەگ. هیچ نییە، لە راکردویەك دەگەڕێن."

دەرویش بەگ دەنگی نەکرد. فەرماندە هاتە پێشتر و دەستی راستە هینا پێشەوه و تەوقەیان کرد. دەرویش بەهەندی نەگرت و بە لەبزیکی گالتەجارانەوه پرسیی: "راکردووێکە کێیە؟ رای کردووێ و هاتووێتە ئاواوییەکی ئیمە؟ ماشەللا و هەزار ماشەللا ئاواوییەکی ئیمەتان وا گەمارۆ داوه، وەك بلیی دوژمن چووینی سەر شارێک و گەمارۆیان دابی. و تەنراوه، دەرزیی لەبەرەوه ناچی.

دەوی فەرموو با بچینە مائی. چیی نەماوه بۆ بەیانی، با بچین بەرچاییەکی بچۆین. راکردووێکەش دەدۆزینەوه و رادەستتانی دەکەم. ئەگەر پیاوی وا لە ئاواوییەکی مندا بی، داوا لە من بکەن. لە تۆ دەشیتەوه لە نیوێ شەویدا و بەبی ناگادارکردنەوهی من دێیەکم گەمارۆ بدەن، جەنابی فەرماندە؟"

فەرماندە لیوی کرۆشت و بەتوورەییەوه گوتی: "بۆ خۆم باشتر دەزانم لیم دەوێشیتەوه یان نا، دەرویش بەگ..."

دەرویش بەگیش بەدەنگی بەرزترەوه نەراندی: "ئەوێش هەر منم دەیزانم کە هیچ کەس ناتوانی لەخۆزایی ملکی من گەمارۆ بدا. تۆ ناتوانی لە نیوێ شەویدا وەك شاری دوژمن، گەمارۆی ملکی من بدە، گەنجۆ."

"ئەگەر قاتلی داموێک خۆی لێرەدا شاردییتەوه، گەمارۆی دەدەم. گەمارۆی دەدەم..."

"ناتوانی گەمارۆی بدە."

"دەتوانم."

"ئەگەر دەتوانی، بیکە با بزاتم چیت پی دەکری."

"من بۆخۆم دەزانم چ دەكەم دەرویش بەگ. ئەتۆش باش دەزانی چ خەبەرە."

"یانی ئاوا فەرماندەى لاو؟"

"بەئى ئاوا دەرویش بەگ."

"ئەو پێچەوانەى قانونە."

"ئەى ی، ئیو هەر زۆر رهچاوى قانون دەكەن دەرویش بەگ."

"دەیان داوى گەنجۆ. دۆژمنەکانى من دەیان داوى، چۆنت پى خۆشە... ملمان لە مور

باریکترە. قەیناکا."

"من نا، قانون..."

لە دورووه بوو بە هەرا و بەدوايدا چەند تەقەيەك کرا.

دەرویش بەگ شلەژا و بەدەنگىكى لەرزۆكەو: "باشە ئەگەر جەندەرمەكانت كەسىكىان

ئەنگاوتىبى كە دەيوى بچىتە كارکردن، چۆن جواب دەدەيهووە جەنابى فەرماندە؟"

"جوابى دەدەمەو دەرویش بەگ..."

تەقەكە توند بوو. فەرماندە بەرەو ئەولايە راي کرد كە دەنگى تەقە لەويۆ دەهات.

دەرویش بەگىش گەراو بەرەو مالهەكەى خۆى. لە پليكانەكان چوو سەرى و ماوزەرەكەى لە

سندووق دەرهيئا و چەند ريز فيشەكيشى هەلگرت و لە پشت پەنجەرەكەو راولەستا و ويستى

تەقە بكا لەو شوپىنى لەويۆ دەنگى تەقە دەهات. لەپر بىرى كردهو، ناگرى فيشەكەكان

دەبينن و دەزانن لە كۆشكەو تەقەيان لى دەكرى. دەسبەجى چوو خوارى و لە كادىنەكەدا

سەنگەرى گرت و دەستى کرد بە تەقە.

مزهفەر بەسەر ليشىواوى و دەنگىكى كپەو هەراى کرد: "بابە، بابە، ئەو چ دەكەى؟"

دەرویش بەگىش گوپى نەدەداى و تەقەى دەکرد.

يانى يوسفیان ئەنگاوتوو؟ بىت و ئەنگىوراى، فەرماندەكە دەكوژى. دە جەندەرمەش

دەكوژى و ناخريهكەى خۆشى دەكوژى.

"بابە، بابە، ئەو چ دەكەى بابە؟"

دەرویش بەگ لولەى تەنگەكەى تىگرت و بەسەريدا نەراندى: "ملت بشكىنە دەنا..."

مزهفەر دەسبەجى بۆى دەرچوو.

تاويك دواتر تەقە نەما. دەرویش بەگىش وازى هيئا. لە كادىنەكەدا دەهات و دەچوو و

بەخۆى دەگوت: "يوسفەكەم، يوسف، رۆلەم. سەريان خواردى. يوسفەكەم... رۆلە... لە تۆلەى

خوینی تو پانزهیان لی ده کوژم. یه کیك له وانه فرمانده که ده بی. نه قیب خوئی. یه کیکیشان بابت، درویش. هه مووان ده کوژم. راوهسته با خه بهری مه رگت بی، نه و گونده ده سووتینم. هه موو شارۆچکه که ناگر ده ده م. ناگری ده ده م، هه موو نه و هیچ و پوچ و زۆلانه، نه وهی رزیو و یواوی مرۆق قه ده که م. پواوه پواو، پواوه پواو. کورم... یوسفه که م..."

پیاوه کانی له بهر ده رگای کادیته که چاوه ری بوون. هه مووشیان چه کی ماوزه ریان پی بوو. نه وان نه یانده زانی چه باسه و به سه ر سوورمانه وه له بهر ده رگای کادیته که راوه ستابوون بزانی چه ده بی.

درویش، که توژیک وه خو هاتبووه وه، کاتیك له بهر ده رگا چاوی پیدان که وت، گوتی: "برۆن هه والیکم بو بیئن. نه گهر که سیکیان نه ناگوتی، هه تا شه وی له گه له جهنده رمه شه پر ده که یین و شه وی ده چینه چیا. کهس له گه لم دی؟ نه گهر که سیش نه یه، خوژم ریگهی چیا ده گرم و ده پرۆم." چهند که سیك ویکرا گوتیان: "ئیمه له گه لئین به گ."

پیره مێردیک گوتی: "ئیمه هه م دوستی رۆژه خو شه کانی و هه م برای رۆژه ره شه کان. هه تا زیندووین نا هیلین ته نیا بی."

درویش به گ: "ته مه ندریژ بن. راوه ستاو بن. هه تا زیندووین، هه ر پیکه وه یین. ده زانم. نه وه ده چه سه ری. نه گهر یه کیك مریدی، ناگادارم بکه نه وه. نه گهر خه لکیکی ئاوابی کوژرابی، شه پر ده که یین."

ئیت به ره و کو شک رویشت.

له سه ری، له سه ر پلیکانه کان، نوورخانی کچی، جه یحوون و مزه فه ریش به ره نگ بزراوی و واق و پرماییه وه راوه ستابوون و سه یری درویش به گیان ده کرد، ده ورده ورده له پلیکانه کان وه سه ر ده که وت.

که به قەراغ پەرژینە کە ی تەمیر ئۇغلیدا تېدە پەری، دەنگیك هات:
 "کیچی؟ راوەستە. لە جیجی خۆت نەبزووی. بیزووی تەقە دەکەم."

یوسف بە بن پەرژینە کەدا خۆی گەیانده نیو دار تووہ کان. ریک لەو کاتەدا ویزی فیشە کیك هات. بەدوای ئەودا گوللەییەکی دیکەش. کە تەقە توند بوو، خۆی بە ئاوە قوولە کە دادا. جەندەرمە کە پەیتا پەیتا تەقەیان دەکرد. لەو جەنگە یەدا لە لای کۆشکە کە ی بەگیشەوہ تەقە کرا. ئەوہ بەگ شیت بووہ؟ باشە شیت نەبووی، چۆن فیشە کە بە جەندەرمە کانەوہ دەنی؟

یوسف یە کەم جاری بوو تەقە ی لی بکری. فیشە کیان پیوہ دەنا. ئەویش بە قەستی کوشتنی. ھەر با ی خەیا لیشی نەبوو. ئەوہ ی ترس بی، تۇسقالیکیش چییە لە دلیدا نەبوو.

لەپر تەقە راوەستا. بیدەنگی بالی بەسەردا کیشا... لیواری رووناکی ئاسۆ لە دوورەوہ نیشانە ی بەیانی بوو. نەدەکرا لیپرە بېنیتەوہ. دەبوو بەر لەوہ ی تاو ھەلی خۆی بگە یە نیتە زۆنگاوە کە. لە جۆگە کە ھاتە دەری و وە ک بریسکە بەرەو خوار ی رای کرد. ترسیکی وای لی

نیشتبوو، تەنانەت لە ترپە ی پیی خۆشی دەسلە مییەوہ. کە شە کەت دەبوو، خۆی لە جۆگە کە داویشتەوہ و پشوو یە کی دەھاتەوہ بەر و دیسان دەھاتەوہ دەری و سەیریکی دەور بەری دە کرد و تیی دەتە قاندەوہ. ئەگەر بەر لە تاو کە وتنی بتوانی خۆی بگە یە نیتە ئاقچاساز... ئەگەر بگاتە ئەو ی... ئەگەر نەتوانی، لە نیوہ راستی دەشتکە بیگرن، لە داری دەدەن. بەگیش لە دار دەدەن.

کە بیری لەوہ دە کردەوہ بەگیش لە گەل ئەودا لە دار دەدەن، تۆزیک لە ترسە کە ی دەرپە واندەوہ و ترووسکایی ھیوایە کی لە دلیدا دادە گیرساند. دواییش خەیا لی دەچووہ لایە کی دیکە. چمار بەگە کانیش لە سیدارە دەدرین؟ نا، ئەوان پشتیوانی وایان ھە یە وە ک چیا ی قاف... حوکمەت ھە یە، بەگە کانی ئەدە نە ھەن... ئەوان ریکگە یە ک دەدۆزنەوہ بۆ دەریاز بوونیان.

بەھانکە ھانک گوتی: "رزگار دەبن. ئەوان دەریاز دەبن... دەریاز دەبن."

چەندى لەسەر ئەو باوەردى سوورتر دەبوو، خىراتر راى دەکرد. ئىتر چىي نەمابوو تاو هەلئى.
ئاي يوسفى مالا وئىران، خەرىكە تاو هەلئى؟ تاوئىك دواتر، تاوئىك دواتر... چىي نەمابوو...
ماندوو مەبە يوسف، راوەستە...

"رئىگەيەك دەدۆزنەو، دەرباز دەبن."

لەپر تاو هەلات. تا وەخۆ هاتەو، خۆر لە لووتكەى چىاوه سەرى بەرز كەردبۆو.
تاو هەلاتنى چوكورواوا هەر ناوايه. لە حالئىكدا، شوپنەكانى دىكە، زۆر جار لە پىشدا لىوارى
ئاسمان وردە وردە سپى دادەگەپ، سپىيى ئاسمان دەتەنى و كازيوه دەردەكەوى و ئەوجار تاو
هەلئى. لە پىشدا گۆشەيەكى، دوايى نيوه و ئەوجار هەمووى. دواى ئەو هەلئەكشى و بەرز
دەبىتەو. بەلام لە چوكورواوا وا نىيه. لە پىشدا هەلئى و دىتە سەر لووتكەى چىا و تىرئۆ و
گزينگى داوى. تىشكىكى خەست و بەتەن، وەك بلىسە، دەلئى دەتوانى دەستى پىدا بكىشى،
ئاسمان دادەگرى و وەك باران دادەگەپ.

يوسف سەرى لى شىوا. وەك سەد فىشەكيان پىو ناي. دەسبەجى خۆى بە عەرزىيەو
مەلاس دا و بە دەستى، چاوى داپۆشى. ماوەيەك هەروا دەمەوروو درىژ بوو بەبى ئەو هى چاوى
هەلئى.

تاوئىك دواتر دەستى لەبەر چاوى هەلگرت. درووەلانىكى لەبەر دەم بوو. ئەگەر خۆى
گەياندبايەتە ئەوى، قوتار دەبوو. دواى درووەلانىكە، قامىشەلان و دواى ئەوئىش زۆنگاو... بە
دردۆنگىيەو سەيرى دەورپشتى خۆى دەکرد. كەسى لى ديار نەبوو. چۆلەكوئىك لە دەشتەكەدا
ديار نەبوو. دەشتەكە يەكپارچە تىشكى خۆر بوو و يوسف لە تەنيايىه كى بى برانەودا پەلەقارزى
بوو. ئەگەر ئىستا مارتىك پەيدا بى، بالئەيەك هەلئى... چۆلەكەيەكى بچوك... فرۆكەيەك بە
ئاسماندا تىپەپى... شتىك روو بدا. ئەگەر جەندەرمەكان ديسان بىتەو و تەقەى لى بكن... شتىك
روو بدا و لەو تەنيايىيە نەفرەتتەيە رزگارى بى... دنيا ئاوا تەم داينەگرى...

ئىستا بلىي جەندەرمەكان چ بكن؟ ئەگەر بەگ دەسبەسەر بكن. بەگە دەرهقەتيان...
ئەوان دەرهقەتى بەگ نايەن. ئەى لەو ئاگرى رق و قىنەى لە چاوى مزفەرەو بلىسەى دەدا. وەى
لەو رقە. ياخوا ئەو چاوانەى كوئىر بن. خۆ هەلى بۆ هەلئەكەوى، پىاو دەكوئى. دەيئەنجى.
مزفەرە خوئىمژە. مزفەرە وەك ئاوخاردنەو پىاو دەكوئى. ئەو جانەوئىكى درندەيه. ئىرەيى
دەبا. پىي ناخۆشە دەروئىش بەگ ئەوى خۆش دەوى. بە جەندەرمەكان دەلئى. پىيان دەلئى كە
يوسف حاجىيە شىتەى كوشتووه.

پشته ملی زورایه وه. شه ویلاگه ی ئاره قه ی کردبوو و دلۆپ دلۆپ ده چۆرایه وه و بهرده بوونه وه. هینده ی قولانجیک سهری هه لئنا. تیشکی خۆر چاوی به شهواره خست. تیشکی خۆر چاوی له بهر هه لئه ده هات. سۆمای چاوی ده برد. ده سه به جی سهری داخسته وه و خۆی خسته نیو دروه کانه وه... تۆزیک له ولاتره وه ئاقچاساز... هه ژدیهایه کی هه وت سهر له ئاقچاساز، چاوه کانی پر له ئاگر، نوقمی قور و لیته، بۆکه نی قوره شه، شه و کیم و چلکه ی له زارییه وه دیته ده ری، ناتوانی لئی بجیته پیتشی... هه ژدیهای سه وز، زاری تاریک و ددانه کانی تیژ و بریقه دار.

لیروه تا ده ریا، تا ولاتی یوره گیر، ده بی لیر و دارستان بی.

خوین شۆلاوگه ی به سه تبوو به سه ر قوله پیددا. شتیکی ناخۆش، لیستنه وه ی کیره خویناوییه که. شه دوو جاران هیلنجی دا، به لام نه رشاویه وه. هه موو گیانی موچرکه ی پیددا هات و له رزی. ترسیک گیانی ته نی، که نه یه ده زانی له کوپوه سه رچاوه ده گری. چۆله کوژی لی دیار نه بوو. هه موو شتیکی بۆش و به تال.

له پر ههستی کرد شتیکی فینک به سه ر ده ستیدا رۆشیت. سه بری دهستی کرد. ریزه میرووله یه کی دیت و تییان فکری. شه و جار دهستی راوه شاندا. سهری هه لئنا و تاریکاییه کی له رووناکییه که دی. چاوی خه ریک بوو کویر ده بوو. چاوی لیک نا و هه ستایه پی. نه کا فیشه کیکی بهر که وی. خۆی گرمۆله کرد. که سهری هه لئنا، گه یبووه دروه لانه که. له نیو دروه لانه که دا خۆی دریز کرد. هه موو گیانی وه ک چوو بیته نیو ئاگر، ده برژایه وه. سینگ و پی و دهستی و هه موو له شی پر ببوو له چقل. له پر گیانی وا زانی کرد، خۆی پی نه گرا و هه ستا و به ره و دروه لانه که رای کرد. هه ر گه یشته شه وی، پیتش هه موو شتیکی، چقله کانی له له شی ده ره ینا و زۆریشی پیچوو. ده سه ته کانی شه لالی خوین بوون. تینووشی بوو... هه تا ئیستا هه ر چاوه ری گوله یه ک بوو، بی و میشکی پیژینی. سات به سات چاوه ری بوو... جار نه جاریک دهستی به سه ریدا ده کیتشا. ده تگوت، سهری خویناوییه. وه ک بلینی فیشه کی بهر که وتبی. شه گه ر خۆی بگه یه نیته شه و قامیشه لانه ش... له پر هه ستا و ده ره پری.

قامیشه لانه که زۆنگه. هه تا شه ژنۆی له قور و لیته رۆده چوو. جیه کی وشک... جیه کی ئاوه لالا... چۆرێک ئا... ساورۆن بهو نزیکانه دا ده روا. ده بی ساورۆن بدۆزمه وه. ئیتر له فیشه ک ناترسی. که سیش له و قامیشه لانه دا نایینی. ده رباز بوو. به بی ترس و خۆف ده چیته پیتشی. چاوی چوه سهر قه تاریکی قاز و قورینگ که به ته شقی ئاسمانه وه بوون. له پیتشدا ده بی خۆی له ئاوی هه لکیشی.

که تۆزۈنك چووه پېشى، دیتی گه یو ته ده م ساورۇن. دەسبەجی روت بۆوه و خۇی به ئاوه که دادا. بینی پیوه نا. که هاته ده ری، هه سابۆوه. ده تگوت بووه ته په ره کایه ک. ئەوجار برسیتی دلّی گوشی.

بن قامیشه کان سیبهر بوو به لام زۆنگاو. جییه کی وشک... جییه کی وشکی هیندهی ده مهتری دۆزییه وه. ئەو قامیشهی له وشکانییه که روابون، شانە ی زه ده والّه یان پیوه بوو. شانە کان یان زیوین بوو. سه ر شانە زیوینه کان زه رد ده چونه وه. ده بوو به بیّ ئەوهی بیانورویژینی، راکشی و بنوی. ئەگه ر نه بزوی، زه ده والّه ی کاری به سه رته وه نییه. له سه ر خۆ راکشا و ده سرۆ که که ی ده ره یینا و به سه رچای کیشا.

فرمانده له دهره‌ی گوند راوه‌ستا، هه‌تا چند سعاتیک له رۆژ تیپه‌ری. که خۆر هه‌ندی به‌رز بۆوه و سیپه‌ر دريژ بوونه‌وه، له‌وی کۆمه‌لیک جه‌نده‌رمه‌ی له بۆسه‌دا به‌جی هیشت و له‌گه‌ل کویخا و گزیر چوه نینو ئاواپی. کویخا خه‌لکی گوندی ئۆکسوزلی بوو. ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ش هه‌ر سه‌ر به‌ گوندی ئۆکسوزلی بوو. دوینی عه‌سری بانگیان کردبوو. وا بریار بوو تاویک دواتر ئه‌ندامه‌کانی ئه‌نجومه‌نی ئاواپی ئۆکسوزلیش بین.

"جا تازه‌ی فایده‌ی چی، فایده‌ی چی، فایده‌ی چی، پیاوکوژه‌که رای کرد و دهرچوو. به‌لام ده‌فته‌ر و لیسته‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه، وا نییه کویخا؟"

"به‌لای لیسته‌یه‌کمان پییه، سه‌ری مار و میرووی تیدایه."

"ناوی هه‌موو خه‌لکی ئاوه‌دانیه‌که لی‌رده‌دا نووسراوه، وایه؟"

"به‌لای، هه‌ر هه‌موویان، ته‌نانه‌ت مانگا‌کانیشیا‌مان بژاردوووه. ئه‌و ئاوه‌دانیه، ئی ئه‌وه‌ی نییه به‌که‌می بگری. جییه‌کی سه‌ر به‌گێچه‌له‌ جه‌نابی فرمانده. سالیک نییه لی‌ره هه‌للایه‌ک هه‌لنه‌ستی. دهرۆیش به‌گ به‌بی گۆنگه‌ل و گێچه‌ل ناژی."

فرمانده له‌ حالیکدا له‌ چاوی کویخا ورد ببۆوه، که‌وته قسه: "به‌لام رای کرد. زۆر پیس له‌ چنگمان دهرچوو. وانیه؟"

"ئه‌وجار به‌ له‌بزیکی دیکه‌ گوتی: "کویخا."

"فه‌رموو جه‌نابی فرمانده."

"نیستا ده‌بی هه‌موو گوندیه‌کان له‌ جییه‌ک کۆ بکه‌ینه‌وه. ده‌بی ژنی کوژراوه‌که و شایه‌ته‌کانی دیکه‌ش بینین بیانین. به‌ پیی لیسته‌که بانگیان ده‌که‌ین. ئه‌وی لی‌ره‌ش نه‌بوو، یه‌ک به‌ یه‌ک ده‌سنیشانیان ده‌که‌ین. له‌ هه‌ر کوییه‌ک بن ده‌یاندۆزینه‌وه. ئه‌گه‌ر زانیمان هیچ کام له‌ وانه‌ پیاوکوژ نین، ئه‌وه‌ دیاره دهرۆیش به‌گ پیاوکوژی له‌ شوینیکی دیکه‌وه هیناوه، وانیه؟"

"درویش بهگ پیاوکوژ له شوینی دیکه وه ناهینی. ئەو زۆر کارقایمه و له جیههک ماسی ناگرئ قوونی تەر بۆ. ئەو هندهی من بزاتم، ئەو شەرکه رهکانی خۆی، هەر له مندالییه وه له بهردهستی خزیدا پهروه ده دهکا، یان له نیو کهسانیکدا ههلیانده بژیریت، که چاکه یه کی بیوی نهی له گه له کردی. مه بهستم شهویه، پیاوکوژی درویش بهگ هه ربه دهوه ری خۆیه وه و نه گه ر لی ره یان نه دۆزینه وه، له هه یج کوپی دیکه نایان دۆزینه وه. مه گه ر شه وه ی لی مان روون بیته وه کوشتنی حاجیه شیتته به فیتی درویش بهگ نه بووه.

فه رمانده به تور په ییه وه گوران دی: "به فیتی شه بووه. ئەو ده ره به گه... هه موو شتیك له بن سه ری شه دایه. ئەو نه بی کس حاجی نا کوژی. ئەو به ره لالا داماره، زه ری بۆ کس نه بوو... من پیاوکوژه که ده دۆزمه وه و درویش به گیش ده نیرمه پای سیداره، با بزانی دهوری چ پادشایه که. ئەو ئاوه دانیه چه ند گه نجی هه ژده سالانی تیدایه؟"

"دیاری کراوه. چوارده کس. ئەو گونده چوارده گه نجی میرمندالی تیدایه. وه لیبی کوری عومه ر، عوسمانی دورموش، مچه ی کوری همه که چه ل..."

"پیاوکوژه که یه کی که له وانه. ده بی بیدۆزینه وه. گزیر، برۆ و جار بده."

فه رمانده و کوپخا له وی راهه ستان. گزیر چه پیشی و دوا ی شه وه ی یه ک دو جار کۆکی و قورگی خاوین کرده وه و هه رای کرد: "هۆۆۆی، ئەهۆۆ وۆ ی ی خه لکینه... ئەهۆی ی ی، خه لکینه هۆی وۆ دوا ی نه لئین گویمان لی نه بوو. فه رمانده فه رمانی داوه، هه موو خه لکی ئاوا یی به ژن و پیاوه وه، به پیر و لاوه وه به ژن و منداله وه ده بی هه ر ئیستا بیته ئەو گۆره پانه. جه نابی فه رمانده ئەم ری کرده وه. هه ر کس نه یه ته گۆره پانه که، به سه ربزیو و یاخی له قه له م ده دری و سزای ده ده یین."

وه ری که وت و چوه هه ر چوار قورنه ی گونده که و چه ند جار یکی دیکه ش هه رای کرد و جار ی کیشا. جار ی کیش به ده نگیک ی زۆر به رز له به رده م کۆشکه که ی درویش بهگ هه رای کرد. هه ست و خوست له ماله کانه وه نه ده هات. ده تگوت گونده که چۆل بووه. فه رمانده چه ندی چاوه ری بوو، که سی نه دی له مالی بیته ده ری، بۆیه به گزیری گوت:

"له وانه یه نه یان بیستی، جار یکی دیکه ش بانگیان بکه وه."

گزیر یه ک دوو جار ی دیکه ش به ده نگیک ی زۆر به رز هه رای کرد. ئاوه دانی ده تگوت ده ساله چۆله کوژی تیدا نه ماوه.

"کس نایه ته ده ری. کوپخا، کس نایه ته ده ری. چ ده قه ومی؟"

کوئخا: "چ دهقەومی جەنابی فەرماندە؟"

کوئخا: "یانی چی جەنابی فەرماندە؟ ئێوە دەیانکیئشەنە دەری و ئەوان رادەکەن."

"رادەکەن؟ ئەگەر وا بکەن، ئەوا لە قانونی سەربازیی ئەو حکومەتە یاخی بوون."

"شتی وا چۆن دەبێ جەنابی فەرماندە؟"

"دەبێ. زۆر باشیش دەبێ. راپەرین راپەرینە و یاخیبونیش یاخیبون."

"یانی هەر بەراستی وایە جەنابی فەرماندە؟"

فەرماندە نەزاندی: "وڕە ئێرە گزیر... جارێکی دیکەش هەرا بکە. ئەگەر گوندی لە ماڵ

نەهاتنە دەری، یەک بە یەک بە جەندەرمە دەیانکیئشینە دەری."

گزیر جارێکی دیکەش چوو پێشێ و بە دەنگێکی بەرزتر، دە جارێکی دیکەش هەرای

کرد. بەناوی قانون و حکومەتەو بە بانگی کردن. ناوی بەرھەڵستکار و یاخی و سەربزێوی لێ

نان. گوتی سزاکەش زۆر سەختە و هەرچی بەسەر زاریدا هات گوتی.

فەرماندە پێتی وابوو دواي ئەو هەموو هەرەشەییە لانیكەم یەک دوو کەسیان دێنە دەری.

دەرگا داخرابوون. نەك کەس دەچوو ژووری و نە کەس دەهاتە دەری.

فەرماندە وا بەخۆیدا شکابۆو، سوورھەلگەرآبوو و بەردەوام بە دەسزۆکیە ئارەقەیی دەسوچاری

وشک دەکردووە و دەیگوت: "نایەنە دەری. لەوانە نین بێنە دەری. پیت دەلێم دەرویش بەگ."

چەند جارێک فیکەیی کێشا. سەر و سەکتی چەند جەندەرمە و عەریف پەیدا بوون.

دەزانی چیمان لێ بکەم. راپۆرتیک دەنووسم و دەلێم ئەوانە دژی حکومەت راپەرین. مالی

ئەو دەرویشە وێران دەکەم. مالیوێرانی دەکەم."

کوئخا: "چۆنی پیت باشە جەنابی فەرماندە."

فەرماندە بە توورەبیەو چاویکی لە سەرتاپیی کوئخا کرد. ئەو پێ پەتیبە گالتەیی پێ

دەکرد؟ ناچار بوو بەرووی خۆی نەهێنێ.

"برۆ بانگی دەرویش بکە بێتە ئێرە. دەمەوی قسەیی لەگەڵ بکەم. کوشتنەکە لە ئەستۆی

ئەو."

"نایە جەنابی فەرماندە."

"تۆ بچۆ بانگی بکە. ئەگەر نەهات، جا خۆم دەزانی چۆن دەیهینم."

"سەربزێوی دەکا."

"سهرېزېټويپه کهی کردووه. دوی شهوی ټهو بوو له په نجره یی ماله که یه وه ته فه ی له سهر بازه کانی من کرد."

"دیسان ده بکاته وه. ده ترسم شته که له وه خراب تر بی. دهر ویش کابراهه کی تووره و تو سنه. بیټ و هه لېجی، هه موومان ده داته بهر گولله و دوا ییش خوی ده کوژی."

فهرمانده سهری کی راوه شانده و بولانندی:

"تهر پیوه بووین."

کو یخا: "دهر ویش بهگ، ئی ټه وه ی نییه به که می بگری. ټهو کوری ټهو بنه ماله یه یه، له دژی عوسمانلی راهه رین. زور ټه سته مه، ټه سته مه..."

تاویک دواتر عهریف و جهنده رمه کانی هاتنه وه.

"برون ټهو گوندیپانه له ماله کانیان دهر کی شنه دهری و بیانه یینه ټیره. کهس نابی له ماله وه بمیټته وه. خوشم ده چم ماله که ی دهر ویش ده پیشکنم."

به ره و کوشکه که ی دهر ویش بهگ وهری کهوت. به ده سټی کی له رزوکوه له دهر گای دا. نه یده توانی به سهر تو فانی رق و تووره یی خویدا زال بی. مزه فهر دهر گای کرده وه. ټه مری پیشکینه که ی پیشانی مزه فهر دا.

مزه فهر: "فهر مون ټی کی پی گوت و له بهری لاجور.

فهرمانده زرده یه کی هاتی و گوتی:

"له که تنکه ری کی هه ژده نژده سالان ده گه ریټن. که سی واتان هه یه یان نا؟"

مزه فهر گوتی: "نیمانه. ټه گهر ده ته وی فهر موو بگه ری."

فهرمانده هه ر پی نایه نیو دهر گاکه وه، ټه وهنده ی دیکه ش تووره بوو و ترسیک له دلیدا سهری هه لټنا و به زمانه گرای گوتی: "نا، پیویست نییه. نامه وی ماله که تان پیشکنم. ټیوه دالده ی پیاو کوژ نادهن. چاوه روانیبه کی وام له دهر ویش بهگ نییه. ته نیا تکایه کم هه یه، ټیزن بدهن با گوندی له ماله کانیان بیته دهری. ټه وه تا ټه مری پیشکینه ی هه موو ماله کانی ټاوا ییم پییه. ده بی گوندیبه کان پیشانی ژنی حاجیبه شیته بدهم. وا با شتره لاساری نه کهن."

مزه فهر گوتی: "ټیزن بفهر مون."

گه راه و پشتی تی کرد و خیرا له پلیکانه کان چوهه سهری. له دهر گای دا و چوهه ژوره که ی بابی. دهر ویش رهنگی به روخساریبه وه نه مابوو و لیوه کانی شین هه لگه رابوون. ټه وهنده خه فته بار دیار بوو، هه ر ټاگای له وه ژور که وتنی مزه فهر نه بوو.

"بابه، بابه، فرمانده هاتووته بهر ده رگا. فرمانی پشکینینی هموو مالله کانی ئاوابی پییه. فرمانی پشکینینی مالله کی ئیمه ش. گوندیش له ماللی نایه نه ده ری. نه گهر بیته ده ری، مالله کانیا ناپشکنن."

ده رویش به گ، له سه ره خو سه ری هه لئنا و چاری له چاری مزه فهر بری. چاری ده تگوت گومی خوینه.

"هیچ گوندیه که له ماللی خوئی نایه ته ده ری. با یه که به یه که مالله کان بگه ری. من ناتوانم ره عیه تی خووم وه که کوپله و دیل بنیرمه گۆره پانه که، سوو کایه تییا ن پی بکه ن. با مالان بگه رین. هه ر پییه کی نه سه ته مه با بیگرن."

ده رویش به گ بری له هیچ شتیکی دیکه نه ده کرده وه. دیار بوو، یوسف ده رچووه. ده رچووه، به لام چووه ته کوئی؟ هیچ کوئی شک نایا بچی. نه میتوانیبوو به گویره ی پیویست و به که یفی دللی خوئی، یوسف په روه ده بکا. ده بوو هه موو چیاکان و ماللی براده ره کانی له چیا پی بناسینی، به لام... تۆقی له عنه تی نهو حاجیه شتته زوو له ملیان ئالا. لهو سه رده م و رۆزگاره دا یوسف نه بی، نه یده توانی متمانه به کهس بکا. ئیستا یوسف له کوپیه؟ چ ده کا، چ ده کا؟

"بابه، خو دنیا خرا نابی، با بیته ده ری."

"تۆ گووی زیاد ی مه خو. نابی بیته ده ری. ته واو."

ده رویش به گ، هه مووی لیک دابووه. نه گهر فرمانده مالله کانی پشکینیا به، ته قه ی لی ده کرد و فیشه کیکیشی له زاری خوئی ده کرد. که بری لهو بریاره ده کرده وه، ترسیکی خوش به گیانیدا ده گه را.

"بابه..."

"تاکه ی له ماللی نایه ته ده ری. برۆ به فرمانده بللی."

"بابه هه له..."

"هه ر نه وه یه پیتم گوتی، برۆ ده ی."

نه وه نده به تووره ییه وه مای پی گوت، مزه فهر نه میتوانی پتری له سه ر برۆا. چاری نه بوو. باشه چ به فرمانده بللی؟

"جه نابی فرمانده، نه سه ته مه بتوانی گوندی له مالله کانیا ن بیته ده ری. هه ر شتیکی دیکه م له ده ست بی، له خزمه ت دام. چیم له ده ست دی؟"

"له گه لمان وه ره. نه گهر هه ندیکیا ن ملیان با دا..."

"به قسهی من ناکهن."

فهرمانده له کۆشک دوور کهوتهوه. مزه فهریشی له گهلا بوو. له دووره وه دهنگی هاوار و قیژه دههات.

فهرمانده له کوئخای پرسى: "چ باسه؟"

"ده تگوت نایب عهریف دهیهوئى بهزۆره ملی گوندییهك له مالى بئیتته دهئى و گوندیش نایهوئى بئیتته دهئى. ئه گهر هه موویان یهك به یهك بئینه دهئى، دیسان ناتوانن ههنگاوئیک له ماله کانیان دووریان بجه نهوه. سه رهیشیان بپرن، دیسان ئهسته مه بئینه دهئى و وهك مینگه لهو گۆرهبانه کۆ ببنه وه."

"ئهى ی ی ، چ بکهین؟"

مزه فهر: "خۆمان دهچینه ماله کان."

کوئخا: "چۆنه ههر خێزانهی له ماله کهى خۆیدا سه رژمى بى بکهین. لیسته که مان پئیه. ژنه کهى حاجیه شیتته شان با له گهلا بى."

فهرمانده: "چار نییه. من تیدا ماوم. دهی باشه، ههر رئیه کی سهخته با بیگرن. من ئه و تاوانباره ههر ده دۆزمه وه جا له ئاسمانیش بى. ئه گهر نه متوانى، ئه و ئه ستیزانه ی سه رشانم لى ده که مه وه و له و شارۆچکه یه دا حه مبالى ده کم. بچن ژنه کهى حاجیه شیتته و شایه ته کان بئین. ئه تۆش ده فته ره که ت بکه وه و یه که م ماله بژمیره کوئخا."

"جه لال ئوغللى ته میر کویر ئوغللى."

فهرمانده: "ماله کهى کوا؟"

مزه فهر: "ئهم ماله هه وه. ته میر ئوغللى پیره. له پیره ژنه کهى پتر که سی نییه."

فهرمانده: "ئهى شایه ته کان له کوئین؟"

"ئینستا دین جه نابى فهرمانده."

کورم، برۆ به نایب عهریف بلئى، جارى بئیتته ئیره."

زه نازنه نا و قیژه و هاواره که کپ بوو. تاوئیک دواتریش نایب عهریف هات:

"باوه شی له کۆله کهى مالى وهراندووه و ناتوانین لئى بکهینه وه. هاوار و قیژه شی ده گاته

ئاسمانى. ده ستیشى بپرى ئه و کۆله که یه بهر نادا. گوندیى ئه وه نده لاسارم نه دیتبوو."

"ئینستا دهچینه مالى ته میر کویر ئوغللى."

ژنه كەي حاجييه شېته و شايه تەكانى ديكەش گەيشتنى. مالى تەمير ئوغللى بەرھەيوانىك و دوو ژوورى تەسك و تاريك بوو. ئالاشى مېچەكەي رزيبوو و پەرژىنەكەي زگى دابوو. دەوران دەورى پەرژىنەكەي بە شىباكە سواخ دابوو.

"دەرگا بکەو تەمير کویر ئوغللى. من فەرمەندەي پۆلېسىم. دەبى مائەكەت پېشکىنېن."

چاوەرپى ما. ھەست و خوست لە ژوورەو نەھات.

"سەيرە. سەيرە. يانى كەس لە مالى نېيە؟ يانى دەرگا ناکەنەو؟ تەمير کویر ئوغللى،

تەمير کویر ئوغللى، دەرگا بکەو."

سەرى سەيللى جوى. دەتگوت گورگىكى توورەيە.

"دەرگا بکەو... بېكەو... پېت دەلېم ئەوە ياخي بوونە ھا."

مزه فەر بە دەنگىكى كز و كپەو گوتى: "تەمير ئاغا دەرگا كە ھەلگەر."

دېسان دەنگىك نەھات. فەرماندە نەراندى: "دەرگا بېشکېن."

دوو جەندەرمە پالېان بە دەرگا كەو نا و دەرگا كرايەو. پياويكى تەمەن دەورى ھەشتا

سالان لە ژوورەو دانېشتبوو. وەك ھېچ شتېك نەقەومابى، سەيرى دەکردن. دانېشتبوو و

ئانېشكى دابوو سەر جەوائىك. ژنەكەشى وەك خۆي بەساللا چووبوو. ئەويش لە تەنېشت كوانونو

سارد و خامۆشەكە كۆمابۆو و ھەر دەتگوت ھېچ نەبوو. دانېشتبوو و سەيرى ئەوانەي دەکرد

كە دەرگاي مائەكەيان شكاندبوو.

"تەمير کویر ئوغللى."

مەتەقى نەکرد.

"ناوت تەمير کویر ئوغللىيە؟"

دەنگ لەبەردەو ھاتبا، لەو نەدەھات.

"ئەو ژنە ناوى چىيە كويخا؟"

"سەنەم کویر ئوغللى."

"تۆ ناوت سەنەم کویر ئوغللىيە؟"

سەنەم کویر ئوغللىش مەتەقى لىو نەھات.

"سەنەم کویر ئوغللى، ئەنەم کویر ئوغللى، ھەي خودا بىتباتەو. براژن، وەرە بزائە ئەوانە ھېچ

لەو كەسە دەچن وا بە شوپىن مېردەكەتەو بوو؟"

ژنه وه ژوور كهوت. سه يری پیره پیاوه سه رو ریش نالۆز و شپړپړه كه و پیره ژنه ره قه له و
لاوازه كه ی گوتی: "نا ته وانه هیچیان له و ناچن."

"ته وانه كهړن، لالڼ، چیین مزه فهر به گ؟ توخوا بلې."

مزه فهر بزه یه کی هاتې و گوتی: "نه كهړن و نه لالیش. به لام قسه ناكهن."

"هه ی ی ی... قسه ناكهن ها؟"

"به لې، قسه ناكهن."

كوپخا: "وردور دیش بیانته خجی، گوشتیان به گاز لی بیچری، ههر قسه ناكهن."

"سهیره، سهیره، كه واته دهرویش به گ پالی به هیژیکی مزه نه وه داوه؟"

چوونه دووه مالا. تهو مالهش ده رگای داخرابوو.

"ویسله قوم گزه. ویسله قوم گزه."

دهنگ نه هات. فرمانده به شله ژاوی فرمانی دا: "دهرگاكه بشکینن."

جهنده رمه پالیان به ده رگاوه نا. ده رگا به تهق و هوژ کراوه. له پیشدا سی مندالی وردیان

دیت. كه ده رگاكه کرایه وه، تیشکی هه تاو چاوی به شه واره خستن. خیرا خیرا چاویان

ده تروو کاند. کابرایه کی رهش ته سمه ریش، كه ته مه نی چل سالانه دیار بوو، سه ری به ردا بووه و وا

کپ و بیده نگ بوو، ده تگوت پشوی ده رنایه. چاوی ژنه هینده ی سی چا و ده بوون. ده تگوت له

ترسان چاوی وا زهق بوونه ته وه.

"ویسله قوم گزه، ژنه كه شی حوسنا قوم گزه، كوره كانیسی عه لی قوم گزه، حوسین قوم

گزه، عیسمه ت قوم گزه، كه مال قوم گزه، فهوزیبه قوم گزه، عه دنان قوم گزه..."

له مرؤقا نا، ههر له به رد ده چوون. ته نانه ت گویت له دهنگی هه ناسه شیان نه ده بوو. ته وانه

بنیاده م نا، په یكه ره بوون. فرمانده نه راندی: "ویسله قوم گزه، ویسله قوم گزه."

ته نانه ت توو کیشی نه ده بزووت.

"ته وانه قسه ناكهن. تف، هه ی خودا پاكستان بكاته وه. خوشکی پروانه بزانه ته وانه له و

کابرایه ده چوون وا به شوین میرده كه ته وه بوو؟"

ژنه: "نه خیر، ته وانه نین."

فرمانده ورده ورده تووره تر ده بوو و ده هری ده بوو.

"عوسمان دۆلك ده ده، ره جمی دۆلك ده ده، تانر دۆلك ده ده، چاكر دۆلك ده ده... ده رگا

بكه نه وه ته گینا ده یشكینین. ده رگاكه هه لگرن... بیشکینن."

جهندهرمه پالئيان به ده‌رگاوه نا.

هه‌مووان له ژوورۆ بوون. هه‌ر هه‌مووشيان شر و شپړپۆ و رووت و قووت. منداڵ له شه‌رمان له‌شى رووتى خۆيان داده‌پۆشى. ئه‌و مائه هه‌موو رووت و قووت بوون.

"دۆلك ده‌ده... دۆلك ده‌ده..."

ئه‌و مائه‌ش هه‌موو چاويان له عه‌رزى برپيوو. وه‌ك گونا‌هباران.

"سه‌يريان بكه خوشكى."

ژنه سه‌يرى كردن. چاوه‌كاني پر بوون له فرميسك و به ده‌نگيكي كپ و له‌رزۆكه‌وه گوتى:

"كه‌س له‌و مائه له‌و كابرا ناچى."

كه‌س ده‌رگاي لى نه‌كردنه‌وه. هه‌موو ده‌رگاكانيان شكاند و كه‌س مته‌قى ليوه نه‌ها.

ئيواره داها. هيشتا زۆر ماڵ مابوون بيشكنن. جهندهرمه ئه‌وه‌نده‌يان ده‌رگا شكاندبوون،

شان و قۆليان گيرابوو و ده‌ستيان خويناوى ببوو. توورهبى ئاگرى له گياني فرمانده به‌رده‌دا و

خه‌ريك بوو شيتى بكا. نه‌يده‌زاني چ بكا. سه‌رى لى شيوابوو.

كەس لە ئاواييدا نە مابوو نە يزانيسی. ئاوايى ئاوايە. هيچ شتيك بە شاراويدى نامينيتهوه و تاخرى رۆژتيك پەردەى ھەر ئاشكرا دەبى. نە نھينيى دزييهك، نە كوشتنيك، نە هيچ شتيكى ديكەش، هيچ شتيك بە شاراويدى نامينيتهوه. ئەگەر رووداويك، تاكيك بەنھيني مایەو، ئەو ھيچ پەيوەنديهەكى بەو ئاواييهو نەبوو و لە دەرەوئى ژيانى باوى ئاوايى بوو و لە جييهەكى ديكەو ھاتوو، لە پەيوەنديى بە شوينيى ديكەو ھەبوو.

كوژرانى حاجى بە دەستى يوسف و بردنەوئى تەرمەكەى بە راکيش راکيش ھەتا شارۆچكە، لەسەر زار و زمانان بوو. تەنانەت لە سەر زارى مندالانيش. گەليك ئەفسانەيان سەبارەت بە مەرگى حاجى ھەلبەستبوو.

"بەرەبەرى بەيانى بوو. يوسف لە نيوەراستى باخچەكە لە شيرين خودا بوو. حاجييه شيتتە كە بەويدا تيددەپەرى دەبينى ئەو مېرمندا ليك تازە خەتى لى داو، لەوى خەوتوو. ليى دەچيتتە پيشى و پيى دەلى، وەرە برالە، وەرە با برۆين بۆ مالى من. لەوى بنوو. ليىرە سەر مات دەبى. پيى دەلى، توخوا بەو گەنجييهو تۆ حەيف نى؟ ديارە غەريبيشى... يوسف كە گوئى لەو قسانە دەبى، دەلى، من ناتوانم پياو بكوژم. مانگيک، دوو مانگ بە شوينييهو دەبى و ھەر دلى نايە بيكوژى. دوايى شەويك كەس نازانى چۆناوچۆن دەبى..."

"يوسف پيلى حاجى دەگرى و پيى دەلى وەرە با بچينە ئەو چيايە. حاجييش دەترسى و ھەك بەرخيک و دەرووى دەكەوى. يوسف پيى دەلى، دەبى بتكوژم برالە. ئەتۆ پياويكى باشى، پياويكى بى فرت و فيل و سادەى، ھەك براى خۆم خۆشم دەويى، بەلام ناچارم دەبى بتكوژم. ئەگەر تۆ نەمرى، بەگ قۆل ھەلئامالى و گولعوزارم بۆ ناخاوى. ئەگەر تۆ نەمرى بەگ زەوى و زارم ناداتى. ئەگەر تۆ نەمرى برالە، كەس من بە بنيادەم دانانى... حاجى گوتبووى، دەستم لى ھەلگەرە. ليىم گەرى با برۆم بۆ ولاتيكي دوور. بچمە شوينيک هيچ كەس نەمناسى و

هممووان بلین حاجی مردووه. لیم گهړې با رابکه‌م بو ټو جه‌نگه‌له و کهس به سهر و سوړاغم نه‌زانی. با وا بزرم هممووان بلین حاجی مردووه. به‌روکم به‌رده براله، له‌کوژم به‌وه با لیره‌وه بيمه بالنده‌یه‌ک و له شقه‌ی بال بدهم و بفرم و کهس چاری پیم نه‌که‌وټته‌وه و له بیرم بکه‌ن. لیگه‌ړې با بيمه توژ و ناو و نیشانم نه‌میڼې برای نازیم. کراسه‌که‌م به‌ره و له خوینی مه‌ړی‌کی هه‌ل‌کیشه و بیبه بو دهرویش و پیی بلې، حاجی حه‌یای توژی برد. جا ههر کهس سووکا‌یه‌تی به‌تو بکا، ټه‌ویه ناخری و ناقیبه‌ته‌که‌ی. ټه‌وه‌ش کراسه خوینا‌ویبه‌که‌ی حاجی... ها بیخه به‌رده‌می سه‌گه‌ل... له گیانی شیرینم خوژ به براله.

یوسف پیی ده‌لی، من ناتوانم متمانه به‌تو بکه‌م حاجی. ټه‌تو پیاویک نی له‌سهر قه‌ول و به‌لینی خوژ بی. ټه‌تو بنیاده‌می‌کی دامای و ده‌بی بتکوژم. حاجی ده‌ست ده‌کاته گریان و ناخریه‌که‌شی په‌لاماری یوسف ددها و ده‌یه‌وی ده‌مانچه‌که‌ی لی وه‌رگری و بیکوژی. به‌لام قه‌وه‌ی پیی ناشکی و یوسف ده‌یگری و له عه‌رزی ددها... یوسف به‌ دل‌یشی دا دی، بچ‌ته‌وه لای ناغاکه‌ی و پیی بلې، ټه‌وه حاجی وه‌ک سه‌گ په‌شیمانان و ده‌یه‌وی به‌پیی دا‌بونه‌ریتی توغوز بیته به‌رده‌رگای ماله‌که‌ت و پیتلا‌وه‌کانت ماچ بکا و دا‌وای لی‌بور دنت لی بکا. دهرویش به‌گیش که پیاویکی تا بلینی سینگ فره‌وانه... یوسف ټه‌ژنو‌ی له‌سهر سینگ حاجی داده‌دا و ده‌لی، حاجیه شیتنه، نیت کوشتنی تو له‌سهرم واجب بو. جا هه‌ل‌ده‌کی‌شیتنه خه‌نجر و سینگ هه‌ل‌ده‌درې. حاجی چنگ له گژ و گیا گیر ده‌کا و هه‌ل‌یده‌که‌نی. یوسف هه‌زرا خه‌نجریشی له سهر دلی ددها، به‌لام حاجی وه‌ک سه‌گ حه‌وت گیانی بووه و نامری. یوسفیش به‌کوژلی داده‌دا و ده‌ییا و به‌ناوپی دا ددها. ناوه‌که سوور هه‌ل‌ده‌گه‌ړې.

...

"حاجی شیتنه روژیکیان به‌روکی یوسف ده‌گری و ده‌لی، ټه‌ری کاک یوسف، ټه‌تو بوچی وه‌ک سی‌به‌ر وه‌شوینم ده‌که‌وی؟ شه‌و و روژ، وه‌خت و ناوه‌خت، وه‌ک سی‌به‌ره‌که‌م لیم نابیته‌وه. باشه پیت قه‌رزدارم؟ ده‌لی من توژم زور خوژ ده‌وی. یوسفیش ده‌لی، دا‌وا‌یه‌که‌م لیت هه‌بو، به‌لام وازم لی هی‌نا براله. نیت له‌مه‌ودوا وه‌شوینت ناکه‌وم و ټه‌تو‌ش نامبینیته‌وه. پرؤ و خیرت وه‌ړی بی. دا‌وی ټه‌وه حاجیه شیتنه به‌چه‌پوکان له‌سهری خو‌ی ددها و به‌روکی ده‌گری و رایده‌وه‌شینی و ده‌لی، نیلان و بیلان به‌رت ناده‌م، هه‌تا پیم نه‌لینی چیت لیم ده‌وی. ده‌ی دا‌وا بکه، بزائم چیت ده‌وی برای نازیم. یوسفیش جاری له نال و جاری له بزما‌ری ددها و ههر خو‌ی له باسه‌که ده‌دزیته‌وه و نایه‌وی پیی بلې. حاجیه شیتنه‌ش ههر وا شیل‌گیر و سوور ده‌بی و ده‌ستی لی

هەلناگرێ و دەلێ، هەر کەس گرفتێکی هەبێ، من پشتی بەرنا دەم. ئەگەر گرێکۆیڕەیهک هەیه و بە پەنجەى من دەکرێتەوه، بۆ دەبێ دەستم بکشینمەوه. تۆ هەر شتێکت بوی، لەسەر مە بۆت جیبەجی بکەم. دەلێ حاجیبه شیتە گیانی خۆی دەکا بە قوربانی برادەرێکی وەک تۆ. یوسف هەرچی دەکا و دەکرینێ ناتوانێ حاجی لەکۆل خۆی بکاتەوه. ئاخریه کەى پێی دەلێ، براله سەبەى شەوێ بە تەنیاى دێی بۆ ئەو گردهی رووبەر وومان، سەر کانیه کە. لەوێ پیت دەلیم چیم لیت دەوێ. حاجیش ریک لەو کاتەدا دەچیتە شوپنی دیاریکراو. بە یوسف دەلێ، دەى بلێ بزانم چیت دەویست هاوړی. یوسفیش لە وەلامیدا دەلێ من چارم نییه و دەبێ تۆ بکوژم هاوړی، خۆت نامادە بکە.

حاجیش توورە دەبێ و چاوی لە ژێللا دین و دەلێ، ئاخى سەگى سەگباب، چۆن لە رووت هەلدى داواى گیانم بکە؟ ئیتەر پەلامارى یوسف دەدا. یەکتەر دەینن و دەبەن و هەتا بەیانی و لە بەیانیشەوه تا نیوهرۆیه لینک دەدەن و یەکتەر دەگەوزینن. ئاخى یوسف هەلده کیشیتە کێردەکەى و لە سینگی حاجی رۆدەکا و حاجی دەمۆدەست دەمری. یوسفیش را دەکا. ماھیر قاباقچی تۆغلیش دەچى بە حوکمەت دەلێ یوسف حاجی کوشتوو. خۆ دەرویش بەوێ نەزانیه دەنا قاباقچی کەول دەکا و کای لە پیستی دەئاخنی...

"یوسف دیار نییه، دەلین شەوێ رای کردوو و دەباز بووه."

"چیاکان یوسف بە دەستەوه نادەن..."

"بەو فەرماندە چلمنە."

"دەرویش بەگ گوتووێت، تەلەگرافی لێداوه بۆ ئەنکەرە و گوتووێه، کۆرە ئەمن نەبم، چما تۆ دەتوانی حوکمەت بى؟ من نەبم کى گوو بە کلاوتان دەپێوی؟ ئەوه فەرماندەکەت هاتوو و دەرگای مالى رەعیەتەکانى ئاوابی منى شکاندوو. شکاندنی دەرگا لە پیاوکوشتنیک خراپترە. ئەمن خوینى دەرگا کاتم لەتۆ دەوێتەوه. داوات لى دەکەم هەر ئەمڕۆ ئەو فەرماندە دەرگا شکینە چەک بکە و بانگی بکەوه بۆ ئەنکەرە، ئەگینا خۆت و حیزبەکەشت هەرچی دەبینن لەچاوی خۆتانى دەبینن ها.

بەحوکمەتى گوتوو، براله، تۆ بەرتیل خۆرى، پیاوهکانیشت خوینمژن. نەکەى دەرگا بشکینى، دەرگای دەرگاشکینان دەشکیننەوه. یان ئەو فەرماندەیهت سزا دەدەى، یان دەرگات لە ریسمە دەبەنەوه... حوکمەتیش مەتەقى لێوه نەهاتوو شتیک بلێ..."

دەرویش بەگ ھەر لە بەیانییەوہ تا شەوئ، ئەوسەرۆسەری ژوورەکەى دەکرد. قسەىەکى نەدەکرد و دەمى لە نان و ئاو نەدەدا. سەرى دادەخست و دەچوو و دەگەرپراوہ. بەپىئى خەيالەکانى خىرا دەرویشت و دەھاتەوہ و لەسەر تەختەى بنى ژوورەکەى زرمەى ھەنگاوەکانى ھەلدەستا و دیسان ھەنگاوى توندتر دەکرد... تۆفانى شىئى... ئەوہى بەسەرى ھاتبوو، خەرىک بوو لەپىئى بخا. چۆن، چۆن، چۆن؟... فەرماندەىەکى جەندەرمە دى و دەرگای ئاوەدانىیەک دەشکىئى، چۆن شتى وا دەکا؟

دەرویش بەگ تەلەگراف دەکا بۆ ئەنکەرە، لە پىئشدا بۆ سەرۆک وەزىر، داوى بۆ وەزىرى ناوخۆ و ئەوجار بۆ سەرۆکى حىزب لە ئەدەنە و بۆ ھەموو ھاوړى گەورە و بچووکە حىزبى و ناحىزىیەکانى لە ئەدەنە. نامەى بۆ نووسىون و باسى ئەو زۆلم و ناھەقىیەى دەکات کە لىئى کراوہ. ئەفیب ھەر وا خەرىکى شکاندن و لە رىئسمەبردنى دەرگاگان بوو و نەیدەھىشت کەس لە ئاوەدانى بچىتتە دەرى.

بەلام ئىزنى دابوو مزەفەر بۆ نارردنى تەلەگراف و نامەکان بچىتتە شارۆچکە و بگەرپىتتەوہ. ھەر ئەوئەندە. ئاوەدانىیەکە ببوہ زىندان. جگە لە یوسف، ئەسلان رەشىد، وەسمان دال بۆداقلى و زەینەل کىن تۆتمازى کورشى تۆم يورك ئوغلى و خالۆ سلیمان ئاغىن قوشونىز" یش لە ئاواى نەبوون. ھەرکامەیان چوبوونە شوپىئىک و ھالۆ سلیمان مانگىک دەبوو مردبوو و کوئىخا پىبارى دەرویش بەگ بوو. یوسفىشيان وەك خالۆ سلیمان بە مردوو لەقەلەم دابوو. یوسفىش دوو مانگ لەمەوبەر مردبوو. بەلام کوئىخا پشتگوى خستبوو و نەچوبوو لە داىرەى ناسنامە، ھەویە و ناسنامەکەى بەتال بکاتەوہ. داواى لىبوردنى دەکرد و دەىگوت، ھەر بەیانى دەچى و لەوى بە مردوو دەنوسى.

کوئىخا یوسفى بە مردوو لەقەلەم دابوو و دوژمنەکەى، واتە فەرماندەى جەندەرمان دەرگاگانى شکاندبوو و ھىچ سەرەداوىکى نەدۆزىبوو و بەو ھالەشەوہ دەرویش بەگ ھەر نىگەرەن بوو و دەترسا.

کەس وەلامى تەلەگراف و نامەکانى نەدابووہ. مزەفەر ھەر لە بەیانىیەوہ تا ئىوارى لە پۆستەخانە چاوپروئ بوو. ئەگەر ھەوالىکى پى گەشىتباىە، ھىور دەبووہ.

فەرماندە تەلەفۆنى بۆ ھەموو سەربازگەکان کردبوو و ئەمرى کردبوو، ئەوانەى ديار نىن، بىانگرن. تەلەگرافى بۆ شارۆچکەکانى دەوروبەرىش ناردبوو. تەنانەت ئەدەنەشى ناگادار

کردبووه. فرمانده برۆای به قسهی کوپخا نه کردبوو و ناوی خالۆ سلیمان و یوسفیشی خستبووه ریزی ئەو که سانهوه که دهبوو بگریین.

کوپخا قاقا پیبی پیددهکەنی. له گهه له درویش بهگ له زۆر ناوی ئاویان دابوو. فرمانده دهیتوانی خالۆ سلیمان له گۆره کهی بینیتته دهی و بیباته پاسگا، بهلام هه رگیز دهستی به یوسف رانه ده گهیشته. ته گهه فرمانده داوای لی کرد بایه گۆری یوسفی نیشان بدا، ده گۆری یوسفی نیشان دهده...

دهرویش بهگ چاره پری بوو. ته گهه زانیبای یوسف له کوپیه، ته گهه زانیبای چوه ته کوپ، نه وهنده نیگه ران و دل له دوا نه ده بوو. دواي رویشته کهی یوسف پیاوی نارد بووه لای زۆنگاوه که و ریگه کانی تۆروس به شکم بیدۆزنه وه. رایسپارد بوون ده سه به جی هه والی یوسفی، مردوو یان زیندوو بو بینن و هه تا سه ر و سۆراغی کی نه کهن، نه گه پینه وه. که بیری گیرانی یوسفی ده که وته می کشییه وه، وای سه ر لی ده شیوا وه خت بوو شیت بی. بیت و گیرابا، دۆست و دۆژمنی پی خۆش ده بوون... جاری جاران، ئەو ده مه ی قسه ی ده پویشته... هه ر ته له گرافیک کی دنارد، هه زار ته له گرافیشی ناردبا، براده ر کانی ده موده ست وه لامیان ده داوه. ئیستا که س مته قی له بهر نه ده هات. ئەو دنیا به جی لی هاتبوو؟ ئەو دنیا به هه ر له ره گه وه رزیبوو... ئەو هه مووه ساله، له ده ور و پشتت بوون و ئیستا که تووشی کیشه و گیچه لیک بووی، هه مووان خۆت لی لا ده دن. ئای، براده ری دوو روو، ئاخری روژنیک چاومان به چاوی به کتری ده که ویتته وه. هه ی خه لکی بوگەن...

وای ده گوت و فرمی سکی هه لده وه راند. فرمی سکی گه رم و به تین. ده رویش به گیش به و گریانه سه رخۆش ده بوو. جا لای ده رویش به گ و له نه ریتی هه ر سی ئۆغوزدا قهت نه بووه پیاو بگرین و ده رویش به گیش به که م جار بوو ده گریا. به که م جار بوو، چیژی گریان ی تام ده کرد. چیژی کی سه رخۆش که ر. له ژیا نی دا ئەوه به که م جاری بوو ئاوا ههستی به ته نیایی و دامای ده کرد.

ده بوو کاریک بو یوسف بکا و فریای بکه وی. ئەو گری کوی ره به ده بی بکریتته وه. دواي دۆزین ه وه ی یوسف و شار دن ه وه ی له شوینی کی با وه پیکراو، ده بی بچه نه که ره و به رۆکی سه رۆک وه زیر بگرم. باشه ئەوه ئیوه بوونه کو مۆنیست، که ئاوا سووکایه تی به ئی مه مانان ده کهن و فرمانده یه ک راده سپیرن و سه ره به ر ده رگای ئاوی ده یش کینن؟ هه موو که سی ک له جلوه رگی خۆیدا پیاوی که. ده بی شتی وا به و ده سه لات دارانه بلی ماست بی و له پیش سه گی دابنیی... ئەو فرماندانه له ته ویله بکا. شکان دنی ده رگای ئاوی به کی گه وره گالته نییه.

شېتى و كەرتىيە. ئىستا ھەموو چوكورواوا و توركييا ئەو دەرگا شكاندەنيان بىستووتەتەوہ. دەبى ئەو فەرماندەپە تەمبى بگرى. خۇ لەرئى قانونىشەوہ نەتوانى تەمبى بكا، دەبى بىكوژى و روو بكاتە چيا. دەبى لەسەر ئەو خەلگە لىقەوماوہ بىتە جواب. ئەو خەلگە لە ھەزار برا باشترن. دەبى پىشتيان بگرى و ھەتا دوا ھەناسە لەبەرامبەر ئەو حكوومەتە رزىوہدا، لەسەر وەرگرتنەوہى مافەكانيان سوور بى.

رۆژئىكى نوئى بۇ دەرويش بەگ دەستى پى دەكرد. دەبوو كارىك بكا. دەبوو بىسەلمىنى بۇ ھەموو ئەوانەى چەندى چەند سالە بە دۆستى دانابوون، بۇيان روون بكاتەوہ كە پووتىك چەند كىلۇيە.

كە تووشى گرفتىك دەبوو، ھەموو پىشتيان تى دەكرد.

باشە يانى تاقە دۆستىكىشى نەبووہ؟ ئەوانە بازركانن. ئەوانە، ھەر نازانن دۆستايەتى و خودا و ئيمان چىيە. ئەوان جگە لە پارە و زەوى و زار دلان بە ھىچ شتىكەوہ نىيە.

خۇ زەوى و زارەكەشيان خۇش ناوى، بەلكو لەبەر ئەوہ ھەزبان لىيەتى چونكە پارەى لى دەكەوئىتەوہ. بۇنى خاك و گەرمای دەستى بنىادەمەكان شىتتيان ناكا. ئەوانە ھەر بە بۇنى پارە شىت دەبن. ئەوانە دەبى دەرسىك دادرىن. دەرسى مرۇقايەتى. بەلام چۆن؟ ئەوانە چما دەزانن مرۇقايەتى چىيە؟ ھەر نىنۇكىكى يۇسەف ھەزارى وەك ئەوانەى بەقوربان بى. ئەوانە شىياوى ئەوہ نىن بەر لەعنەتى خوداش بکەون. ئەوہ چ سىستەم و قانونىكە؟ وادال ئوغلى چىي گوتووہ؟ گوتوويەتى: "خراپەكارىك ھەزار پىاوپچاك خراپ دەكا، ژيان ئىتر تال و دژوار بووہ..."

باشە ئەوہ ئەو خەلگە، ئەو خەلگەى ئەوہندە بەشەرەف و بەھىزە، وا بوو بە كۆيلەى ئەو بنىادەمە سووك و چرووكانە؟ ئەو سىستەمە كەموكورتىيەكى ھەيە، شتىك لەجىي خۇيدا نىيە...

لە نەكاو عەلىي عەرزەنوسى وەبىر ھاتەوہ. بىرئىكى لى كرددەوہ و گوتى، ئەو دەتوانى دەستى بگرى. دەتوانى ھەندى شت بلئى. ئەوجار بىرى كرددەوہ، كە دەبى لەكۆل ئەو كورە بىنەوہ. نەمانتوانى ھىچ يارمەتتىيەكى بدەين و ئەو لىقەوماوہ لە زىنداندا ماىەوہ... ھەمووشى ھەر ترس، ترسىكى نامۆ و ناديار... يانى ئەو بازركانانە ئەوہندە بەھىزن؟ يەك بە يەك ھىنانىيە بەرچاوى و سەيرى دەموفلچ و نىوچاوانى دەكردن و پىكەنىنى دەھات. ئەوانە ھەر ھىچ نىن، تەنانەت پووش و پەلاشىكىش... ئەى باشە بۇچى ئەو دەمەى عەلى لە زىندان بوو، لە ترسى ئەوان نەيوئرا يارمەتتىيەكى بدا؟

چار چىيە؟ دواى دۆزىنەۋەى يوسىف دەبى بچىتتە ئەنكەرە و چارى بە سەرۆك ۋەزىر بىكەۋى و پەتەى ئەو بازرگانانە بختە سەر ئاۋى. دەبى پىيى بگوترى پىشتى خەلك بگرى و لەگەلىان يەك بى... بەلام سەرۆك ۋەزىرىش ھەر سەگىكە ۋەك ئەوان. ھەموو دەلىنى لە زارى يەك تىيون. نابى لەخۇراۋە خۇى بشكىنى. سواربوون عەبىيىكە و دابەزىن عەبىيىكى دى. چما ئەگەر سەرۆك ۋەزىرى فەرقىيىكى لەگەل ماھىر ھەبوايە، دەيتوانى لەو كۆمەلگايەدا كە بازرگانەكان قۆلى خەلك دەپرن و خويىيان دەمژن، ئەو بىيىتە سەرۆك ۋەزىر؟ چوونى ئەنكەرەش بەخۇرايىيە و ھىچى لى شىن نابىتتەۋە.

بۆنى زۆنگاوه‌كه، يوسفى خه‌والوو و گيژ و ويژ و كاس و بيهيز ده‌كرد. ده‌تگوت له نيوان خه‌و و به‌خه‌به‌رى دايه. له‌خه‌ودابوو يان به‌خه‌به‌ر؟ نه‌يده‌زانى. نه‌شیده‌توانى بزاني. باشه‌ئوه‌ خه‌يال بوو هه‌ليگرتبوو يان خه‌ونى ده‌دى؟ رۆژ بوو يان شه‌و؟ ئه‌ى كوا هه‌تاو؟ مانگ له‌كوپوه‌ ئاوا ده‌بى؟ رۆژ ده‌بيته‌وه، يان به‌يان ئه‌نگوتوه‌؟ ئه‌و داوه‌ تيشكه‌ى دى... ئه‌وه‌ چيه‌ه‌ وا نال و كلكى ئه‌سپان ده‌بريسكينيته‌وه‌؟

ده‌لئين ئه‌سپى عاره‌بى له‌ براش باشته‌. ده‌لئين ئه‌سپىكى عاره‌بى باش، له‌ بنياده‌ميش زيره‌كتره‌. ده‌لئين وه‌ك برا وايه، ده‌لئين جوانه‌.

له‌ ده‌شتىكى دووره‌ده‌ستدا ئه‌سپىك به‌ته‌نى ده‌سوورپته‌وه‌. ئه‌سپىكى شى به‌ زين و هه‌وساره‌وه‌. ئه‌سپىكى وا جارى سه‌رى به‌رده‌داته‌وه‌ و بيجووله‌ راده‌وه‌ستى و جارى هه‌لده‌ستپته‌ سه‌ر پاشووان و يال و كلكى په‌ريشان ده‌كا و به‌ ده‌شته‌كه‌دا غار ده‌دا. يال و كلكى وه‌ك زيو ده‌دره‌وشپنه‌وه‌. ئه‌سپى شى، چهند رۆژيكه‌ ديسان وه‌ك هه‌لۆيه‌كى گه‌وره‌ له‌ ره‌وه‌زه‌ سوورباوه‌كاندا راوه‌ستاوه‌... يال و بژى بريسكه‌دار و چاوه‌كاني وه‌ك هه‌تاوى به‌ره‌به‌يان و ئاوى رووبار و نيگاي خه‌مبارى ئاسكه‌كان زولالين.

قه‌لايه‌ك به‌سه‌ر ره‌وه‌زه‌كانه‌وه‌ و به‌ندييه‌ك له‌ قه‌لاكه‌دا. ناوى به‌يپۆرکه. گه‌نجىكى تازه‌ پينگه‌يشتوو. هه‌وت ساله‌ به‌ند كراوه‌. ئه‌سپه‌كه‌شى هه‌وت سالى ره‌به‌قه‌ چاوه‌رپى سواره‌كه‌يه‌تى. به‌ هه‌وسار و لغاو و زينه‌وه‌...

به‌يپۆرکه خه‌فت ده‌خوا و له‌دللى خويدا ده‌لئى: "ئاي پيگه‌س خۆم له‌م دنيايه‌. له‌و دنيايه‌ كه‌س نازانى به‌ده‌ردى من. هاو‌رپيانم، برا گياني گيانپيه‌كان يه‌ك له‌ دواى يه‌ك پشتيان تى كردم. كه‌س له‌سه‌ر و سو‌راغم ناپرسى. باشه‌ يان ئه‌سپه‌ شى‌ش بيرمان ناكا و له‌ سه‌ر و سو‌راغم ناپرسى؟ له‌و ماوه‌يه‌دا تا‌قه‌ جارچيكيش نه‌هات كلک و يالى په‌خشان و په‌ريشان بكا و به‌ لاروله‌نجوه‌ به‌ به‌رده‌ركى

زىندانىدا رابرى. قەول و قەرارمان ئاوا بوو، دۆستايەتتەيەكەمان ئاوابوو، گەت و ۋەفامان ئاوا بوو، ئەسپە شى؟ ۋابوو؟ بەيپۆرك حەوت سالى رەبەق، لەبەر بىۋەفايەكەي ئەسپە شى، لە زىندانى زووخاۋى چىشت و ژەھرى ماري نۆشى و بە دەم ژەھرەۋە نوست.

رۆژتەك لە رۆژان كچى پادشا دللى چوۋە سەر بەيپۆرك و كورتى بېرىنەۋە، ئەو كچۆلەيە، بەيپۆركى لە زىندانى بەردا. ھەتا پشوت لەبەردا بى، ھىواشت ھەر لەسەر دايە. ئەسپە شى ھەر ۋا سووك و سانا بەلئىنى خۆى ناشكىئى. لەۋانەيە توشى كىشەيەك بووبى. لەۋانەيە بەلئەكەي بەسەر ھاتى. بەيپۆرك لەبەر دەركى بەندىخانە فيكەيەك لى دەدا و تاۋتەك دواتر ئەسپە شى ۋەك بريسكە خۆى دەگەيەنئەتە دەركى زىندان. بەيپۆرك دەست بەسەر سەروچاۋى ئەسپەكەيدا دىنى. چاۋەكانى ماچ دەكا، بەلام خەفەت و پەژارەيەك سىبەرى خستوۋەتە سەر دل و چاۋى. خۆ ئەسپە شى زىمانى نىيە تا بۆى بگىرپتەۋە چىيى بەسەر ھاتوۋە و چىيى لى قەۋماۋە... ھەر دوو دلدارەكە سوارى ئەسپەكە دەبن و ئەسپ ۋەك باي شەمالا بال دەگرى. شىو و دۆل و گرد و چىبايان دەبرى و لە داۋىنى چىبايەك رادەۋەستى. بەيپۆرك بۆ حەسانەۋەي پشتى ئەسپە شى، زىنەكەي لى دادەنى و سەير دەكا، چەرمى پشتى ئەسپەكە، بە زىنەكەۋە نووساۋە و لەگەل زىنەكە ھەلدەستى. كاتى حەوت سالى رەبەق زىن بە پشتى ئەسپەكەۋە بى، ھەر ۋا لى دى. ئەسپە شى خۆى نەداۋەتە دەست بنىادەمان. ئەگەر بەيپۆرك نەيتوانىبا لە زىندانى بىتە دەرى و تا دىنيا دىبايە لە بەندىخانەدا بوايە، ئەسپە شى ھەر چاۋەرى دەبوو. قەول و بەلئىنەكەيان وايە.

رەۋەزە سوورباۋەكانى ئاناۋەرز... حەزىاي سەوز لە رەۋەزى سوورباۋدا. حەزىا بەرەۋە ئاسمان ھەلدەكىشىرى. ھەورىكى سەوز، ئاسمانەكە دادەپۆشى.

لە رەۋەزە سوورباۋەكانى ئاناۋەرز، ئەسپەكى سووربەش، بە لىنگدان روو دەكەنە دەشتەكە. ئەسپى سووربەش و كەسك. ھەر ئەسپەي قەتارىك دوورنای بەسەرەۋە. ئەسپە كەسكەكان كلكىان تىك ئالاۋە. ھەزاران ئەسپ بە نالى بريسكەدارەۋە بەسەر زۇنگاۋەكەدا بەرەۋە دەشتەكەي چوكووراۋا باليان گرتوۋە.

قەتارى دوورنا بەژوور سەريانەۋە... ئاسمان لەبەر دوورنا ديار نىيە و زەۋى پر لە ئەسپى كەسك... دوورنا و ئەسپ بەرەۋە چىكانى تۆرووس بەرپۆەن. دوورنا، ئەسپەكان... ئاسمان و زەۋى ھەللا ۋە ھەنگەمەۋ و قاۋوقىژ و شلەژاۋ. ئاسمان ۋەك دوورنا، زەۋى ۋەك ئەسپ... دوورنا،

ئەسپ... بىرىسكە و بىرىقەيەك بەسەر غەرزەوہ. لەگەل تىرىژى خۇردا ھەزاران نال دەبرىسكىنەوہ. ھەموو چوكووراوا، رەوہزەكانى تۆرووس نوقمى بىرىسكە و بىرىقە نالى ئەسپ. ئەوجار بال، بال، بال... نال، نال، نال... لە ئاسمانەوہ پەر و پۆ دادەبارىن. پەر ھەموو سىپى وەك لۆكە. دەشتەكە لەپرىكا لەبەر پەر و پۆى سىپى ديار نامىنى. بايەك ھەلدەكا و پەرەكان بلاو دەكاتەوہ و وەك گەوالە ھەورىك راياندا... دوورنا، ئەسپ...

ئەوجار ئەسپىك دى و لەبەردەمى رادەوہستى. ئەو ئەسپە جارى لە دەريا دەپەرىتەوہ و جارى كەز و چيا دەپرى. لە پەرىنەوہى دەريادا يوسف لەسەر مىلى دەخزى و بەردەبىتەوہ نىو گۆمى دەريا. ئەسپەكە لمبۇزى لە ئاوى دەريا رۆدەكا و يوسف بە ددان ھەلدەگرى و دەبىھىتەوہ دەرى و دەبىخاتە سەر پشتى و تا ئەوپەرى چياى دەبا.

يوسف بە ترسەوہ چا ھەلدىنى. لەپرى تىشكىك چاوى بەشەوارە دەھا. يوسف دەسبەجى چاوى دەقوچىنى. ديسان چا ھەلدىنەتەوہ. چا ھەلئىنانەوہ و داخستەوہى وىكرايە.

تا چا ھەتەر دەكا، ولات دەسوورى. چوكووراوا دەسوورى. رەوہزە مۆر و سوورەكەى ئاناوہرزا دەسوورى. زۇنگاوەكەى ئاقچاساز دەسوورى. دەسوورى... بەھەزاران ئەسپ، سەدان ھەزار نالى بىرىسكەدار دەسوورىتەوہ. قەتار قەتا دوورنا دەسوورىنەوہ و ئەو قەتارە رىكويىكانە تىك دەچرژىن.

بۆنى زۇنگاوا، بۆنى قورە پەشە، بۆنى گۆلاو، بۆگەنىك وەختە مېشك بەرى.

ھەزاران ژەنگەسوورەى ھارووزاوا. يوسف خۇى لە پەنا پۆلە قامىشكىك رۆدەكا و خۇى گرمۆلە دەكا. لە سىبەرە تارەكەدا چا ھەلدىنى. تىشكىكى تىژ لە دورەوہ وەك لافا ھەلدەستى و چاوى بە شەوارە دەھا. دەسبەجى چاوى دەقوچىنەتەوہ. ئەژنۆى بە سىنگىبەوہ نووساندوہ و خۇى گرمۆلە كەردوہ. ترس و لەرزىك ھەموو گيانى داگرتوہ. لە ھەموو شتىك دەترسى. لە گقەى با، لە بالندەى فرىو، لە ژەنگەسوورەى ھارووزاوا، رووناكايى و لە تارىكى... لە خۇى و لە دەست و پى و توك و چا و گووى و لووتى خۇى و لە سىبەرەكان دەترسى. نە دلئى زۆر توند لى دەدا و نە كوئى دلئى لرفە دەكا. وەك ئاويكى مەند، قورس و لەسەرخۆ، ترسەكەى قورس، وەك قورقوشىكىكى تاوہ لە ناخيدا پۆنگى خواردوہتەوہ. ئەوى بە تەراپى و قوزىن و تارىكايى قامىشەكانەوہ نووساندوہ.

لە تەركى بنى گۆمىكى زۆر قوولدا. يوسف وەك كەوتىبىتە بنى گۆمەكەوہ، لە قوولابى ئاوەكەوہ بەرەو خوارتر بەرەو دەريايى بى رادەكىشىرى. خۇى بە بنى قامىشەكەوہ نووساندوہ بۆ

ئەوھى نەكىشىرى. ئاۋەكە دەيبا. ئاۋىكى ۋەك قورقوشم قورس. تاريك. ئەگەر چاۋ ھەلئىنى ۋ سەيرىكى سەرەۋە، سەر ئاۋەكە بكا، تيشكىك، ۋەك لافاۋى ھەتاۋ چاۋى بەشەۋارە دەھا. لە نيۋەرەست، لە ئاۋەكە ۋ روواكايىكەيدا رووت ۋ قووت دەمىنئىتتەۋە. توند خۇزى بە بنى قامىشەكەۋە نووساندوۋە ۋ ئاۋەكە بەسەرىدا تىدەپەرى. رووبارىكى ھىندى دەريايەك بەسەرىدا دەكشى. سىبەرى خەست ۋ قورسى دار ھەنجىر... بۆن ۋ بەرامەى ھەنجىر. بۇنەكە لە پىنج سەد مەتريپەۋە بۆت دى... يوسف خۇزى گرمۆلە دەكا ۋ كرووشمە دەبى.

دىسان ئەسپەكان بەژورور سەرىپەۋە. دەنگى زرمەى نالەكانيان دەشتى پىر كىردوۋە. داىكى چىرۆكىكى لە سەر ئەسپان بۆ دەگىپراۋە. يوسف خۇزى كرووشمە دەكا. ئەگەر ئەسپىكى خۇشەزى ھەبوا، ئەگەر ئەسپىكى بالدارى ھەبوا. لىتى سوار دەبوۋ ۋ دەچوۋە نيۋەرەستى سىواس. لەۋپوۋ بەرەۋ دەرياپەى وان. خالۋانى لە دەرياپەى وان... ۋاى ئامىز لە قامىشەكە ۋەراندوۋە، قرچەى لى دىنى. دەستى دىشىن. دەلىكى كىزدىك دەستى دەپرى. دللى تىكەل دى. لەۋ كاتەۋە خۇزى خەنجەرەكەى لىستوۋەتەۋە، توشى ھەر ناخۇشى ۋ تالىپەك دى، دللى تىكەل دى.

ئەگەر ئەسپىكى ھەبواپە، لىتى سوار دەبوۋ دەۋزىشت. ئەسپىكى خۇشەزى چاۋ درشت، نال بىرىسكەدار ۋ بى لغاۋ ۋ بى زىن ۋ رووت... ئىرە ئۆرفە. ھەسپىك لە ئۆرفە. ئەۋانەى جوان ۋەبىر دىنەۋە. داىكى بۇى دەگىپراۋە. ماسىپەكان لە ھەسپەكەدا. ماسىپەكان لە ئاۋى ھەسپەكە پىرن. قولتەى دى. سەرئاۋەكە پىرە لە ماسى. پىشتيان بە پىشتى يەكەۋە ناۋە ۋ سواری يەك بوون. ماسىپەكان تەنەت جىيان نىپە تىيدا بىچولپىن ۋ بىگەرپىن. كەس ناتوانى ماسىپە ئەۋ ھەسپەك بىگىرى. بىبانگىرى ۋ بىبانغوا. ھەر كەس ماسىپە ئىرە بىگىرى ۋ بىبانغوا، بەلاى ۋاى لى دەبارى نەبىتتەۋە. ئىفلىج دەبى. دەبىتتە تۆزى بانان ۋ مالى وىران دەبى ۋ مانگىك ناپا دەمرى. ئەۋ ماسىپانە متفەرپىكن. ماسىپە ھەزەرتى براىمن. داىكى، ئەۋدەمەى گەرمىن ۋ كوئىستانيان دەكرد ۋ ھىشتا مندال بوۋە، ئەۋ ماسىپانەى دىبوۋ. چاۋى ئەۋ ماسىپانە سوور بوون ۋەك ئاگر. دەستى لە ھەسپەكە رۆكردىبوۋ، ماسى دەستيان لىستىۋە.

خاكەكە قرچەى دى. لە رەۋەزەكانى ئاناۋەرزوۋە لوورەپەكى سامناك دى. زۇنگاۋەكە ھەلدەقوللى. پلىتەى دى. لە ئاسمانەۋە ئاگرپارانە. ھەموو گىيانى يوسف لە ئاگرى تادا ھەلدەچۆقى. بلىسەپەك بەرەۋ لاي دەكشى. ناتوانى چاۋ ھەلئىنى. لەپىر لە قامىشەكە دەبىتتەۋە ۋ ھەلدەستى ۋ دەردەپەرى. دىنپەكەى ۋەك خەيال لەبەر چاۋى. دار ۋ ئاۋ ۋ رەۋەز ۋ ئەسپ ۋ بالندە... ھەموو شتىك لە خەرمانەى خەيالنىكدا دەخولتتەۋە. لە قامىشەلەنەكە ۋ گز ۋ

گیایه که دیته ده ری و له ده شته که دا، له پاناوکه که دا، له نیو کیلگه کاندای کاس و ور سه ری لی ده شیوی. له دووره ده خانوی گونده که دیارن. بونی نانی گهرمه ته ندووری بو دی. دووکه لیک له کولانکه می مالیکه وه به ره و تاسمان کۆله که ده کا.

یوسف خوی به عهرزی داده دا و تاویک له وی ده مینیتته وه و چاوه روان ده بی. له سهر شاره میرووله یه که وه تووه. میرووله له چاوترووکانیکدا ده ستیان داپوشیوه... میرووله می ده سته مو و بی هه لپه می وه ک خوی. ههر کام دنکه جویه که به ده مه وه. جۆ ههر یه که می دوو هینده می خویان.

چی ده بی با بی چش. ده ست له سهر عهرزه که داده دا و هه لده ستیتته سهر پی. چی ده بی با بی. ده چیتته شه گونده. له وی نانی گهرمی لیه. دایکی که ره می بو له توپی نایتک ده نی. که ره، ده تویتته وه و ده چۆریتته وه. به لام تینی ریگارۆیشتنی نییه. به سپایی به ره و گونده که هه نگا و ده نی. ده روا و چا و له گونده که هه لئاگری... چاوی له چاوی گورگیکی برسی ده چن. جهنده رمه له گونده که ن. ههر بگاته شه وی دیگرن و ده بیه نه زیندان و دواتریش له سیداره می ده دن. بنیاده م که به په ته وه می ده که ن، زمانی گه زیک ده رده کیشتی... مردوویه کی دیتته بهر چاوی زمانی ده رکیشاوه و روخساری زهرد زهرد هه لگه پاره و وشک هه لاتتوه. به په ته که وه و په تیش به داریکه وه، به داریکی بی گه لآو رووته وه، ملی خوار بووته وه و سه ری به لایه کدا که وتتوه... شه ژنۆی سپ بوون.

چی نه مابوو بکه وی. ددانی چیر کردنه وه و ههر له وی دانیشته. جهنده رمه چوزانن یوسف کییه؟ هه زار گه نجی وه ک یوسف هه ن. جهنده رمه، خۆ تا هه تایه له ئاوی کیشک ناکیشن... کیشکیش بکیشن، شه وه کیشاویانه. چما بنیاده م ناتوانی جۆریک بچیتته ئاوی نه هیللی کهس پی بزانی؟

دیسان هه ستا و که ته ری. چاوی له ئاوی هه لئه ده گرت. ته نانه ت سه ری به ریشتی نه ده کرد. چاوی له پیش خۆیه وه بریبوو، له گونده که. بیت و پی له چله گیایه که گرابا، سه ره نگرۆی ده بوو. ئاوا به ره و پیشه وه ده رۆیشت.

به بی شه وی گوی بداته برسیتییه که می، رۆیشت هه تا گه یشته ده م ئاوی. گه یشته بیستانه که می وه لی جومبول. ده نگی شه لیفه رهش له گونده وه ده هات. دیسان له منداله کانی هه لده دا. وه ک راوه ستابوو، ده ست و پی ده له رزین.

دهنگی فيکيههک هات. فيکيههکی دیکه... دهنگی فيکيههکی وا بهرز له گوندهوه نهدههات. بی و نهبی جهندهرمه بوون فيکيهیان لی ددها... تینی دهست و پیی نهما و تهژنوی نووشتانوه و دانیش. دهنگی فيکيههکی که پتر بوو و وهک لوورهیهکی لی هات. یوسف سهری خوی گرت. ههر بهراستی تهوانه دهنگی فيکيههکی بوون؟ ورده ورده لهو جییهی لیی بوو بهرهو خهرهندهکه خزی. خزی و چووه نیو تاوکه و ههر چووه نیو تاوکه، دهنگی فيکيههکی نهما. دهبوو تا شهوی لییره چاوهری بکا.

له لیواری جوکه که بوک و کیسهل خویان له بهر بهرچکه که هه لختیبوو. گوپی له دهنگیک بوو، له پر له جوکه تاوکه ده رپه ری. چاوی زهق ببوونه وه. به دهوری گونده که دا دهستی کرد به غاردان. ته گهر جهندهرمه یهک دیتبا، دهیگرت. جهندهرمه له کادینه بهتاله که ی دهر ویش به گدا نوستیبوون. پاسهوانه که شه له گهل گزیر، له بن دار بیسه که وه سهیری تهو کچولانه یان ده کرد، که ده چوونه کانی. پاسهوانیکی دی، له دهره وهی گوند له سهر جیی خوی بوو. ههر تهو جهندهرمه یه یه فرمانده زوری متمانه پیی هه بوو، هیچی له چا ورن نه ده بوو. فرمانده که ی پیی گو تیبوو: "حوسین، تهو گوندهم به تو سپارد. جیا له تو متمانم به که س نییه. نه به عریف و نه به یوزباشی. چاویکت بکه چوار چا و. پیاوکوژه که لهو نزیکانه یه. " بلئی و نه لیی، تهو ده گهریته وه تاوایی بزانی چ ته مریکی پی ده کری. ده بی بیگری. حوسینیش نه شهوی هه یه و نه رۆژ. نیستا که فرمانده تهو گونده ی پی سپارد وه، نیتر شه ی تانیش پیی ناوهستی.

یوسف وهک گای گیره، به غاردان به دهوری گونده که دا ده خولایه وه. له دووره وه دهر گایه کی دی. دهر گاکه شکابوو. دهر گای مالی دژنه کویر بوو. دواي تهو دهر گایه کی دیکه شی دی. تهویش شکابوو و که وتیبوو. ههر دهر گایه کی دیتی، شکاند بوویان. هه موو دهر گای تاوایی شکیترا بوون. به بی تهوه ی چا و له دهرگا شکاوه کان هه لگری، به دهوری گونده که دا ده خولایه وه.

دهستیک قاز، به سهر کادینی بن دار تووه که دا هه لفرین و شلپ وه عهرزی که وتن. یوسف راوه ستا. سهری سوورما بوو. ماله کانی تاوایی ههر پینج ههنگاری لیوه دور بوون... و سهری بنیاده میک... له سهری قاله ده چوو. قاله براده ری بوو. هاوته مهن بوون. قاله یارمه تی ده کرد. هه رای کرد: "قاله، قاله، و ره تی ره دهه."

گوپی لی نه بوو دهنگه که له قورگی دیتته نایه ته دهری و قاله گوپی لیی نابی.

خۆر خەرىك بوو ئاوا بى. شىتىك وەك سەرەنيزەى دىت. چىيى تىن و ھىيى تىيدا بوو، كۆى كردهو و بەرەو زۆنگاۋەكە تىي قوچاند. لە پشتهوۋەى دەنگى پى دەھات. لوورە، دەنگەدەنگ... لەوانەى ھەزار نەفەرىشى بەشۆنەو بوون. نەيدەو پىرا ئاوپىكىش بداتەو و سەيرى داوۋەى بكا. لە سەير كەردنى دەترسا.

كە خۆر ئاوا بوو و تارىكى ولاتى تەنى، دىتى ئەو لە نىو رەو زەكانى ئاناو رەزايە. خۆى خزانە پەناى رەو زىكەو و ئامىزى تى وەراند. ھانكەھانكى بوو. نازاى ئەندامى ئارەقەى لى دەچۆراپەو. نىو چاوى دەكزانەو. لاقەكانىشى شەلالى خوين بوون. سەرى بە رەو زەكەو نووساند و تاويك ئاوا مايەو. ئەوجار لەسەر خۆ ئاوپى دايەو. ھىشتا لە دوور دوورەو و لە لاي زۆنگاۋەو تىپەى پى و لوورە لوور دەھات. شەو ھەر دەھات و خەستەر و قورستەر دەبوو. چاوى نەدەدى. دەستى يوسف كە گابەردەكەيان دەگوشى، شل و شەكەت بوون و بەربونەو و يوسف بەلاداھات.

ردىنىكى درىژ و تەنك ھاتە پىش چاوى. گاي كىويش. ئەوجار بنىادەم، بنىادەم... بنىادەمى كىرد بە دەست، كىرد ھەموو خوينيان لى دەچۆرا... ئەوئەندە خوين لە كىردەكان دەچۆرا... ئەوئەندە، ئەوئەندە كە... دەنگى تەك تەك گويچكەكانى سەر دەكا.

بوغە كىو لە كوئىيە؟ عەلى رىشە لە كوئىيە؟ كولىرە چەورە لە مالاكەيدا... يوغە كىو يەككە لەو چىيانە. ھەر ئەو چىا سورانەى بەرىكيان كەسك دەچىتەو. ھەر ئىستا. لە ئىستا زووتر نىيە. دەبى مل بنىتە چىا. تووشى ھەر كەس بوو، سەر و سوراغى عەلىيە رىشە بگرى، نىشانى دەدەن، وا نىيە؟

گرمۆلەبوو... وەك تۆپەلە گۆشتىك... لەخۆى دەنووسى، ھول دەدا، بەلام ناتوانى ھەستىتە پى.

مزه فەر دەتگوت تئاووتەوہ. خۆی زەرد ھەلگیزابوو، بەلام چاوی دەبریسکانەوہ و بلیسە ی تۆلەیان لی دەپۆوہ.

دەرۆیش بەگ گران و سەنگین و لە حالیکدا ھەولێ دەدا نەشلەژێ، لەسەرخۆ و بە ئەمر و فەرمانەوہ گوتی: "دە ی بلی، بلی بزنام لە ئەنکەرەوہ جوا بیان لی گیزاینەوہ؟" مزە فەر بەھیمنی و بە دەنگیککی زایەلە ی شادیی لیوہ دەھات، وەلامی دایەوہ: "نەخیر، زۆریش چاوەرێ بووم، بەلام ھیچ ھەوالیک نەبوو. لەسەر یەک پتر لە پانزە تەلەگرافم نارد. ھەر دەتگوت تەلەگرافیکیش بۆ ئەنکەرە نەنێردراوہ."

"ھە ی ی، یانی ئاوا؟"

"تەلەفۆنم لە حیزب کرد. رەشاد بەگ گوتی، ئیمە وەک حیزب ناتوانین دەست لە کاروباری وا وەربدەین. ئەوہ مەسەلە ی پیاوکۆشتنە، ئیمە ناتوانین خۆ لە گێچەلی ئاوا ھەلقورتین. فەرماندەش لە خوت و خۆزایی دەرگای مالان ناشکینێ. دیارە دەرۆیش بەگ ئەگەر حەزی لییە، دەتوانی سکاالیەک لەسەر فەرماندە تۆمار بکا."

"ھە ی ی ی، یانی ئاوا؟"

"گوتی ئەگەر فەرماندە ناچار نەبوا، دەرگاکانی نەدەشکاند."

مزه فەر لەسەر پێ بوو. پەیتا پەیتا زەبری خۆی لەو ساری ئوغلییە بۆگەن و بیترارو و بێ میشکە دەدا و دوا زەبری گورچوبریشی بیبەزەبیانە تی دەسرەواند. جارێ لی گەپێ با چیی لە دەست دیت بیکا بۆ ئەوہی نەھیلێ یوسف بگیری.

"سێ جاریشم تەلەفۆن بۆ رەمەزان ئوغلیی برادەرمان کرد. ھەر سێ جارەکەش لەسەریان داخستەوہ. گویم نەدایە و دیسانیش تەلەفۆنم کردەوہ. گوتم لەوانیە خراپ تیگەیشتی، چونکە بلیی و نەلیی ئەوان گەورەترین دۆست و برادەرمانن. خۆت وات فەرموو. چوارەمین جار

لیم روون بۆوه، نهخیر بابه، خراب تینه گه‌یشتون. دهنگیکی گر و دووره گه گوتی: "ئیمه ناتوانین قه‌ساجخانه بۆ قه‌سابی بنیاده‌مان دامه‌زینین. گوتی سلاوی بابت بگه‌یه‌نه و پیتی بلّی، چما هیشتا تینه گه‌یوه شه و رۆژگاره به‌سه‌ر چوو و رابرد و که‌وله‌که‌ش ئاو بردی؟ شه‌وه جاری جاران نییه. ئیستا به‌گ سه‌هله، ته‌نانه‌ت سه‌رکۆماریش می‌شیکی می‌ش ئاسایی بکوژی، لیی ده‌پینچه‌وه. خو‌شاره به‌ره‌للا نییه، مه‌مله‌که‌ت بی سه‌ره‌به‌ره نییه..."

"هه‌ی ی ی، یانی ئاوا!"

"کاکه شه سه‌رده‌م به‌سه‌رچوو که هه‌ر له‌به‌ر خاتری ساری تۆغلی پشتی خه‌لکی پیاوکوژ و دوژمنی میلله‌ت و ده‌وله‌ت بگرین. شه خه‌یالی خاوه. هه‌ر له‌سه‌ر گووکارییه‌کانی شه‌وه، وه‌ک پیاوکوژ سه‌یرمان ده‌کن. چیی له‌گیانی ئیمه ده‌وی؟ شه‌وه‌ی گوت و ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخسته‌وه."

"هه‌ی ی ی، یانی ئاوا؟"

"چوممه‌ لای ئاغا موستان. شه ئاغا موستانه‌ی برای گیانی گیانیه‌ته. نه‌یه‌ینا و نه‌یبرد، رووی تی کردم و گوتی، هه‌تیوی پیاوکوژی خوینمژ، کوری شیتی کویر. سه‌ری له‌به‌ردی شه‌له‌دی دام و ته‌ریقی کردمه‌وه. سه‌رم داخست و به‌بی شه‌وه‌ی بتوانم مه‌ته‌قم لیوه‌ بی، گه‌رامه‌وه. شه‌ویش بوو، به‌لام ته‌نانه‌ت خوئیکیشی نه‌کردم و نه‌یگوت به‌و ناوه‌خته نوژی شیوانه بۆ کوئی ده‌چی... هه‌ر حه‌یای بردم..."

"هه‌ی ی ی."

"هیچ ده‌زانی مه‌جموود قه‌رده‌اغی، هه‌ر شه‌وه‌ی له‌سایه‌ی سه‌ری تۆوه بووه‌ته پیاو و له‌به‌ر خاتری شه‌وه چهند سالان هاتوچۆی زیندان‌ت کرد و شه‌ش مانگ له‌ته‌نکه‌ره‌مایه‌وه و لی‌بوردنت وه‌رگرت بۆ بیست سال به‌ندیخانه‌که‌ی، که به‌تاوانی کوشتنی براکه‌ی بۆیان بریپۆوه. ده‌ستیت گرت و له‌زیندانی ده‌رت هینا، ده‌زانی چیی پی گوتم؟ گوتی: ده‌رگاشتان ده‌شکینن و خو‌شتان دوور ده‌خه‌نه‌وه و شاربه‌ده‌ریشتان ده‌که‌ن شه‌گه‌ر بابت ده‌ست له‌و که‌ریتیبیه‌ی هه‌لنه‌گری، زۆری پی‌ناچی خو‌یشی له‌سیداره‌ده‌دن. گوتی بۆ شه‌وه که‌ریتیبیانه‌ی شه‌وه‌دیکا، که‌س هه‌چی له‌ده‌ست نایه. ئیتر من قسه‌ی دیکه‌م نه‌کرد. هه‌ر شه‌وه‌نده‌م گوت، باشه شه‌وه‌گرفتییکی ئاوا به‌مل تۆوه بووبا، بابیشم له‌گه‌لت ئاوا ده‌بوو. له‌جوابدا گوتی، راست ده‌که‌ی، بابی تۆ جوامیرییکی تورکمانه، که هیشتا له‌سه‌ده‌ی یه‌که‌مدا ده‌ژی و شه‌قلی پارسه‌نگی ده‌وی."

ده‌رویش به‌گ بۆ یه‌که‌مین جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و دیسان گوتی: "هه‌ی ی ی، یانی ئاوا؟"

"مچه به گیش وا دههری بوو و ناگری گرت ههر مه پرسه. گوتی، ئهو بابهت زۆر له وه خراپتری به سهر دى. واى دانين، ميلله تى فريو ده دهن و دهنگ بو ئهم حيزبه، بو ئهم حيزبه بى رهگ و ريشهيه كو ده كه نه وه، به لام ههر چۆنيك بى، ئهو بابه پياو كوژهت ههر نه جاتى نابى و ملي به په ته وه ده كرى. من هيچ كارىكم پى ناكرى. هيچم بو بابت پى ناكرى. ئه وهى له گژ حوكمهت رابچى، ده رگاي مال چييه، ههر ماله كه شى ده سووتين. بابت ههر ئه وه ندهى له ده ست دى، پياو كوژه كه بي سه روشوين بكا و گيانى شيرينى خۆى له پهت و سيداره رزگار بكا... هه موو ئه و كو ماري توركيابه دوژمنى بابهت. كهس ناتوانى بابت له و كيشه قووله رزگار بكا كه خۆى دروستى كرووه. بو ئه وهى خۆى له پهت و سيداره رزگار بكا، ده بى له پيشدا سه رى پياو كوژه كه به گۆميدا بكا، دوايى سكالاي ده رگا شكاندنه كهى تو ماربكا. بابت ئه گهر خۆى بيه وى، ده توانى له و مه رگه مسو گه ره ده رباز بى. ههر كه سه قيبلهى مالى خۆى بو خۆى ده زانى."

"يانى ئاوا، ها؟"

"چوومه لاي حاجى به گيش. ئه و يش ده يگوت..."

ده رويش به گ نه راندى: "بي پر وه. به سه. ئه وانهى له نيو گه لى قه چياندا وه ركه وتوون، ئه و رزيوانه... ئه و..."

مزه فهر به چاوى خۆى ده يدى باوكى، ئه و كابراى ره وه زئاسايه، تيك ده شكى و به چوكدا دى، بۆيه شايى له دلئ ده گه را. كاتى ئه وه گه بيوو، زه بره گورچوپره كهى بوه شينى. له سه رخۆ و گورچووبر. تو لهى هه موو ئه و تالى و كو پر وه ربيانهى له مندالئيه وه به ده ستيه وه چيشتبووى، ههر له و ده رفه ته دا ده يتوانى ئه و تو له يهى لى بكا ته وه.

"ئيزم بده باسى شتيكى ديكه ش بكم، كه پيم وايه زۆرت به لاوه گرنگه. ده مگويه كه وتووه ته سه ر زار و زمانان، موچر كهت به گيانيدا دىنى."

نه يگوت و راوه ستا و چاوه رپى كرد. ده رويش به گيش دانى به جه رگيدا ده گرت. مزه فهر چاوه روان بوو بابى به ته قى، ئاخۆ بلئى ده مگوى چ بى؟ به لام ده رويش به گ ههر دانى به جه رگيدا ده گرت و نه يده پرسى.

"زۆر قيژه ون... ههر با شتر وايه نه يللم. به لام بووه ته بنيشته خو شكه ي سه ر زاران. له حه وت سالانه وه بگره هه تا حه فتا سالانه..."

ده رويش به گ وهك پارچه سه هو ئيك، به ناسته ميش نه ده جوولا.
مزه فهر ديتى باوكى ههر ناپرسى و ئه و چيشكه ي ئه و خو شيبه ناكا.

دهی باشه، ئەگەر دەتوانی با وەرپووی خۆی نههینی. با بزاین. هەر ئیستا گوپی لی بی بەلادا دی.

"ئاق یۆللی مستهفا ئاغا گوتویهتی..."

ئو دهی گوت و تۆزیک راوهستا.

له چرچ و لۆچه کانی روخساری دەرۆیش بهگدا جوولهیهک بهدی کرا. چاوهکانی بریسکانهوه، بهلام بهسههه خۆیدا زال بوو. نهدهبوو لهبهردهم ئهوه سهگه گلاوه بهچۆکدا بی و بهلرزی.

"مستهفا ئاغا گوتویهتی... من، گوتویهتی، ئیتر وازم له کوشتنی دەرۆیش بهگ هیناوه. ئهوه ئیتر دوژمنی من نییه. گوتویهتی، دوژمنی من دهبی یهکیکی هاوشانی خۆم بی. گوتویهتی، ئەگەر هەر ئیستا دەرۆیش بهگ بی و ورد و درشتی ئەندامانی بنه ماله ی ئاق یۆللی بکوژی، هیشتا به دوژمنی خۆمی دانانیم. گوتویهتی، گهردنیم له خۆینی براکهه و داپکیشم ئازاد کرد. گهردنی خۆش و ئازاد بی. ئهوه قسانه له سهه زار و زمانی هه مووانن..."

دەرۆیش بهگ رهنگی به روخسارهوه نه مابوو و لیوه کانی دهله رینه وه. به نالینه وه گوتی: "ئای ی ی، که ئاوا؟"

مزه فه ره ئاخیرین زه بری گورچوبری خۆی لی وه شانده بوو. ئەگەر ئهوه زه بره له پیی نه خا، ئیتر به هیچ هیژیک لی ناکه وی. وهک یه گی ترساو، کلکی له گه لۆزی نا و له بابی دوور کهوته وه. یه که مین جاری بوو دهیدی بابی له بهر چاوی ئهوه هینده بشله ژۆ و په ریشان بی. ده بوو چیژ له وه سه ره که وتنه ی وه رگری.

"هه ی ی ی، یانی ئاوااا؟"

دیسان هه روا قیت و قنج بوو. دیسان نه شکابۆوه. ئهوه کابرایه له بن په تی سیداره شدا نه ده شله ژا. ده مرد و دەرۆیش، بهلام به سه ری به رزه وه. هه رگیز تیشکانی ئهوه به چاوی خۆی نابیینی.

"پیره سه گ."

"مائی عەلییە ریشە لە کوێیە؟ عەلی ریشە؟"

کابرایەکی ردین ماش و برینجیی دەموچاو درێژ و زەردەلە، بە سەرلەقاندنی کەوێ گوتی، نایناسم. چاوێ کالەکانی زەق ببوونەوێ. چاوی لە یوسف پرپیوو.

"بۆغە کیو لە کوێیە؟ بۆغە کیو؟"

کابرا گوتی: "نازانم. هەر ناویشیم نەبیستووێ."

یوسف لەبەر خۆیەوێ گوتی: "ناویشیم نەبیستووێ." بەری پێی دەزوررانەوێ. دەکەوت و هەلەدەستووێ. بە غاردان دوور کەوتووێ. شتیکی وەک تاریکی تێی ئالابوو. چیا بە لووتکە رەشەکانیانەوێ دەهاتنە پێش. شەنبای فینک لە دەموچاوی دەدا و تاو نە تاویک تووشی هەوری تۆز و خۆل دەبوو. پێی وابوو چیی نەماوە باران دابکا. جارێ بە شوینیکی گەرمدا تێدەپەری و جارێ دەکەوتە بەر لووزەوی بایەکی فینک. ئەری دوینی نیوێشەو چ قەوماوو؟ نیوێشەوی رەوێزەکان دەیانلووران و دەلەرزین و دەنگ و زەنازەناکە تێکەلاو دەبوون و هەلەدەستان. بە دەنگە تێکەلاوەکان بەخەبەر هات. بەرد و خانووبەرەکان لە دەروپشتییەوێ خلۆر ببوونەوێ و تاریکاییەکیان درپیوو و بەرەو ئاقچاساز جالە دەبوونەوێ. لە خوارەوێ، مەکیئەکان کاریان دەکرد. ملە درێژەکانیان هەلەدینا و دایاندەنواندنەوێ و وەک دیوێزەکانی کیوی قاف خاکەکیان هەلەلووشی و لە تەنیشت جۆگە دەرشانەوێ. لە حالیکدا بەرەو خلۆر بووێکان لە پشتەوێ کردبوویانە قیامەتی رەش، لە رەوێزەکانەوێ داگەرا. دیوێزەوێ دوازدە چاو لە بوومەلینلی بەیانیدا، خووسا، لە نیو هالاو و تەمدا بەملاولادا دەسوورایەوێ و ملە درێژە نارنجییەکی، دەمە بریقەدارە پێنج ددانەکی پەیتاپەیتا و بە گرم و هۆر لە عەرزەکە دەچەقاند.

"عەلییە ریشەتان دی، دیتتان؟ مالهەکی لە کوێیە، لە کوێیە؟"

ئەو خەلگەي سەرتاپايان چەور و رۆناوي بوو و لە دەورى مەكینهكان دەهاتن و دەچوون،
گوتیان: "نەماندیت."

لەو نېوهدا يەكئێكيان گوتى: "تاويك لەو پيش ليرە بوو. عەلييە ريشە. ريش دريژ."
يوسف گوتى: "ردينيكي تەنك و دريژى ھەيە."

بنيادەمەكان پيدەكەنين. ھەر بەراست، لە كوي دەيزانى ردينى تەنك و دريژە؟ يوسفش
پيەكەنى. بنيادەمەكان بەسەر سوور ماوييەو سەيريان كرد. سيپەرى بنيادەمەكان بەرەو خۆرئاوا
زۆر دريژ بېۆو. يەكئێكيان قومي لە كووبە چا گەرمەكە دەدا. مەكينهكان كردبوويانە گرم و
ھۆر. بۆگەنيشيان ھەستاندبوو. بۆنى گازوايل، قورس و ھەك دووكەل، ھەتا ناخى مرۆف دەچوو
خوارى و سەرى لەگيژەو دەينا.

چاوھەكەنى دەسووتانەو. سى كاميونى شين، بەرەو خپوتەتەكان دەچوون. ئەويش نەك بە
رپيەكەدا، بگرە بە نېو كيلگەكەدا و بە ھيمنى و لەحاليكدا دووكەلپيە خەستيان دەردەدا.
يەك بە يەك ژماردنى. دواز دە خپوتەت بوون. چەند كەسيك لە بەردەركى خپوتەتەكان
پياسەيان دەكرد. يوسفش نوقمى سەير كردنى مەكينه نارنجيەكان ببوو. گەرمەكە ھەر دەھات
و بەتینتر دەبوو. ھەستى كرد بۆشاييەك لە ناخيدا. بەرسي بوو. دەبوو شتيك بخوا. بەلام چما
دەيتوانى چا لەو مەكينه زەبەلاخانە ھەلگري؟ ئەو كاميون و مەكينهەي ھەر دەرپويشت و
دەھاتنەو و ملە دريژەكان دەنووشتانەو و خاكيان ھەلدەكەند و دەيانكيشا و لەولاو رۆيان
دەكردەو... تاو ھەلیدەچۆقاند. سيپەرى بنيادەمەكان و مەكينه و دار و رەو زەكان كورتتر
ببوونەو. ھەرچى دەنگە، دەنگى مەكينه، قاميشەلان و رەو زەكان لە گەرمایەكەدا دەمرد و
ھاوكات دەتاو. پشوى دەرنەدەھات. بەرەو لای كەنالەكە دەچوو. لەگ لەگەكان يەك يەك لە
كيلگەكاندا دەگەران و بنيادەمە جامانە بەسەرەكان دەنووشتانەو و قيت دەبوونەو. دەنگى
مەكينه و سەيارەكان لە ميشتكيدا دەزرينگايەو و گەرما پشوى لى دەبى...

"عەلييە ريشە، عەلييە ريشە؟"

"عەلييە ريشە لەويە، زۆر زۆر ليرە دوور..."

لایەكى چياكان و نەوشەيى دەچنەو و لایەكيشيان شينيكي كال. بەردەوام كال دەبنەو و
دەتويئەو و لە خەرمەنى تيشكيدا دەبنە دووكەل و ھەلم.

زۆنگاوەكەش توابوو، وشك بېۆو، ببوو دووكەل. دار و بالندە و ھور و ناو و گلەكەي
لە دووكەلپيە خۆلەميشى و تيشكيتكى ھەك ھەلم و تەمدا نوقم ببوو. دەموچاوى تاو بردويان

و چرچ و لۆچی شل و چپر و ددانی سپی و بریقه‌داریان... چاوه‌کانیان گه‌ش و مژۆل و برۆیان
نوقمی تۆز و خۆل و سه‌رتاپا گیانیان خۆلاوی. گوئیچکه‌یان پر له‌خۆل و کا، نیبو تووک و قزی
سه‌ریان پر پر له‌خۆل و هه‌مووی پێکه‌وه‌نووساو، شانیان له‌ ئاره‌قه‌یاندایا خووساوه و شوژه‌کاتی
هه‌لداوه.

وه‌ره‌ سه‌یری ئه‌و گوندییه‌ بێ شه‌ره‌ف و گه‌مژانه... دیسان به‌ جه‌وال و گۆنی و سه‌له‌ و
قه‌رتاله‌ گلّ ده‌به‌ن بۆ ئاقچاساز. ئه‌وانه‌ هار بوون و ده‌یانه‌وی زه‌وی و زاریک بۆخۆیان دروست
بکه‌ن. شیّت، شیّت، شیّت... ئاقچاساز وشک ده‌که‌نه‌وه...

ده‌موچاویان تاوبردوو و پر له‌ چرچ و لۆچ، ملیان وا چرچ و دریژ بووه‌ته‌وه‌ ده‌ئیی ئیستا نا
تاویکی دی ده‌پسی... لیویان توئیژی هه‌لداوه و شه‌قار شه‌قار بووه... پێسته وشک
هه‌لاتووه‌کانیان شل بووه‌ته‌وه‌ و بن نینۆکیان پر له‌ چلک و چه‌په‌ل. له‌ به‌ر تاوی دانیشتون و
نان ده‌خۆن. چه‌نده‌ش به‌په‌له‌په‌ل و زۆر ده‌خۆن. ده‌ستیان وه‌ک مه‌کینه‌ کار ده‌کا. مندال ده‌گرین.
هه‌رکه‌سه‌ و له‌ مندالی خۆی ده‌دا. مندالیکی پێخاوس که‌ پانتۆله‌که‌ی داکه‌وتوو و له‌ لاقی
ده‌تالی، را ده‌کا. به‌ره‌و زۆنگاکه‌وه‌ راده‌کا و چیی نه‌ماوه‌ بیه‌گاتی. ئه‌گه‌ر مندالیک خۆی به
قامیشه‌لانه‌که‌دا بکا، ئیتر نایدۆزنه‌وه‌. هه‌ر ناتوانن بیدۆزنه‌وه‌. با هه‌ر نه‌توانن...

له‌ده‌م کانیه‌که‌ دانیش و لاقی له‌ ئاوه‌که‌ نا. ریخۆله‌کانی یه‌کتریان ده‌خوارد. له‌ گونده‌که‌ی
ئه‌وه‌به‌ره‌وه‌ چه‌په‌ی سه‌گه‌ل ده‌هات. لووره‌یه‌کی دوور و لیل. ده‌بوو بچیتته‌ ئه‌و گونده‌ و خواردینیک
په‌یدا بکا. به‌لام چۆن؟ ده‌بوو بچیتته‌ دووکانی ئاوابی و شتیک بکری. ده‌ست له‌ گیرفانی نا.
لوئیچی پاره‌ی پێ بوو، به‌لام ئه‌ی دراوه‌کانی دیکه‌ی چییان لێ هاتبوو؟ چیی له‌خۆی نووسا،
هیچی وه‌بیر نه‌هاتوه‌. تاریکی خه‌ریک بوو بالی به‌سه‌ردا ده‌کیشا، که‌ گه‌یشته‌ ئاوه‌دانی. له
یه‌که‌مین مال و هه‌ژووور که‌وت. له‌ هه‌وشه‌که‌، له‌ تاریک و روونی هه‌وشه‌که‌دا، تۆزیک له‌ پێش ئه‌و
مانگیانه‌وه‌ که‌ خه‌وتبوون و کاویژیان ده‌کرده‌وه‌ و له‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و ئه‌سپانه‌وه‌ که‌ خرمه‌ خرم له
عاره‌بانه‌که‌ گیایان ده‌خوارد، راوه‌ستا و بۆنی له‌شی ئه‌سپه‌کانی هه‌لمشت... خیزانه‌که‌ له‌ بن
داره‌ تووه‌که‌، له‌ ده‌وری سفه‌ریه‌که‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌سپریک راخرابوو، دانیشتبوون و خه‌ریکی
شیوخواردنی بوون. گوئی له‌ دنه‌گی ته‌قه‌ی که‌وچکه‌کانیان ده‌بوو. نوقمی زرینگه‌ی
به‌ریه‌که‌وتنی که‌وچکه‌کان بوو و له‌جیی خۆی نه‌ده‌بزووت. له‌ شوینیکه‌وه‌ دنه‌گی فشه‌فشیک
ده‌هات. له‌ پشت په‌رژینه‌که‌وه‌ چه‌ند که‌سیک قسه‌یان ده‌کرد. ئه‌سپیک له‌ دوور دووره‌وه

دهيجيلاند. گرم و هوږ و هارپهاري ماشينهكان تيځه لاور دهبون و له گهل لوروهي قاميشه لانه كه ده گه يشته تيره. چهند ههنگاو ټك چوه پيشي و گه يشته بن دار توهه كه.

ټيستا ټهوان يان له بهر ټهوهي زور نومي خوارنه كه يان بون، يان به هوي ټهوهي به سپايي لياي چوبوه پيشي، پياي نه زاني. بوني ساوار و رونه قرجينراوه كه هه موو گياني داده گرت و سهر خوشي ده كرد. به ده دست خوي نه بوو له زاري ده رپهري: "ته ري تيره مالي عه ليه ريشه يه؟" پيره ميږديك، كه تيشكي كزي فانوسه كه لايه كي روخساري رووناك كرد بووه و چرچ و لوجي ده موچاري قوولتر ده رخستبوو، ناوري داوه و گوتي: "نا."

پيره پياوه كه له حالتيكدا پارووه كه ي له زاريدا ده سوړاند و باره وباري ده كرد و مژوله خولا وييه كاني ده ترووكاند، له سهري روشت و گوتي: "ټهو گونده كه سي واي تيدانييه ناوي عه ليه ريشه يه."

جا بانگي كرد و له ته نيشت خويه وه جبي بو كرده وه و گوتي: "فه رموو، وهره ليره دانيشه."

چوه پيشتر و له ته نيشت پيره پياوه كه وه دانيشت.

پيره روي كرده ژوروي و هه راي كرد: "كچينه، كه وچك و نان بينن."

هه تا ټه دانيشت، كچه كان ده رپه رپييون. كچيكي كه له گهت كه وچكيكي داريني دايه ده ستي. تاو ټك دواتر يه كي ديكه ده سته واريكي نان له پيش دانا. قاييكي پر له ساوار له سهر سفره بوو و مه نجه ليكيش باينجان و كه دوو... له پيشدا پاروو پاروو ساواره كه ي ده خوارد و ټه وچار به كه وچكان وده ده گرايه سهر باينجان و كه دووه كه... هينده ي برسي بوو نه يده زاني چ ده كا.

به بي ټهوهي ناگاي له ده ورپشتي خوي بي، هه خواردي. هه مووان كشابونه وه و ده ست و ده مي ټهوهي وا خيرا خيرا ده جوولان. پيره پياوهش له سهر خولا ده بخوارد. تا پيره پياوه پارووه كي ده جوي ټهوهي ده پارووي قووت دهدا. پيره به ټانقه ست خوي ده خافلاند نه كا ميوانه كه ي به شه رمدا بكه وي و بكشيته وه... به لام ميوان ناگاي له هيج نه بوو. خه والو و وړ و كاس بوو. ته نانه ت پيره ش كشاباوه و سفره شي جبي لي نه مابايه، ټهوهي هه ټنه ده ستا. چما ناگاي له وه بوو كي دانيشتووه و كي دانه نيشتووه... نه هيجي ده دي و نه گوپي له هيج ده بوو. ته نانه ت ناگاي له هاتوچوي شه ويلك ه شي نه بوو. تاقه جاريك زاني خه ريكه دؤ ده خواته وه ز تامي دويه كه ي كرد. لهو جه نغه يه دا ديسان بونه كاني به سهردا هاتنه وه. به دواي ټهوهي هارپهاري ماشينه كان و قاميشه لان و زرمه ي نالي ټهسپي گوي لي بوو. په رداخيكي ديكي دؤ خوارده وه و لهو ده مه دا

بوو، که ده‌تگوت له‌بهر تیشکی کزی چراکه، روون و تاریک ده‌موچاوه‌کانی دی. ده‌تگوت سه‌یری ده‌کهن. پیره‌میره‌ده‌که که دیتی چاو ده‌گپری، پارووه‌ک ساواری هه‌لگرت و له زاری خست. چه‌ندی خواردبوو؟ زۆر؟ که‌وچه‌که‌ه‌ی دانا و هه‌ستا: "خودا نه‌یپری."

جا له حالیکدا خه‌ریک بوو ده‌که‌وته‌وه ری، گوتی: "یانی ئه‌وه مائی عه‌لییه ریشه نه‌بوو؟" تا ئه‌وانی دیکه وه‌خۆ که‌وتن وه‌لامی بده‌نه‌وه، ئه‌وه له تاریکاییه‌که‌دا بزر ببوو. ناقچاساز بانگی ده‌کرد. ماشینه‌کان چاویان له‌وه بوو. دوازده... ریگا نورانییه‌کان له دوازده جیوه دریان به تاریکایی ده‌شته‌که دابوو. ریبه‌کی رووناکی گرتبووه به‌ر. دیواری نه‌ستور و پشووپی تاریکی به‌ده‌ورییه‌وه. ریگه رووناکه‌که، به‌ره‌وه دوور دوور، به‌ره‌وه زۆنگاوه‌که‌ی ده‌برد... شنه‌یه‌که به ریگا نورانییه‌که‌دا هه‌لیکرد.

ده‌ریپی. به غاردان گه‌یشته ئه‌وه ماشینه‌نه‌ی شه‌وانه کاربان ده‌کرد. ماشینه‌کان له تاریکاییه‌که‌دا شتیکی دیکه بوون. گه‌وره‌تر و سامناکتر... ئیسک و پرووسکه خویناوییه‌کانی ورد و خاش، نه‌نجراو... مه‌جموده کورده... ته‌رمه‌که‌یان هی‌تابووه دم رووباره‌که و له‌سه‌ر له‌که فرییان دابوو. میرووله‌ی زه‌رد، چاویان کۆلیبوو... سه‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌یان راکی‌شایوو... چه‌وه و لم و وردکه‌به‌رده‌کانی خویناوی کردبوو... له حالیکدا جار به جار بازنه‌کانی گه‌وره‌تر ده‌کرده‌وه، به‌سه‌ر ده‌وه‌نه تووترکه‌کاندا ده‌که‌وت و ده‌که‌وته نیو خه‌نده‌که‌وه و جار به جار دل‌ی توندتر لیی ددها و هه‌ر له‌وه کاته‌دا که چاوه‌پیی هه‌ندی شت بوو و پارێزیشی ده‌کرد و ده‌سله‌مییه‌وه، رای ده‌کرد و خۆی له تاریکاییه‌کان و به ریگا رووناکه‌کاندا ده‌کرد و سه‌ری لی ده‌شپوا که ده‌گه‌یشته ئه‌وه ریگایانه و هه‌ولی ددها لییان ده‌رباز بی. سه‌گه‌ل و ریزی دووردریژی میرووله زه‌رده‌کان به شوینییه‌وه، به شوین کۆلینی چاوه‌کانییه‌وه وه‌ک ته‌پۆ به ده‌ورییه‌وه...

که له‌خه‌وی هه‌ستا شه‌لالی ئاره‌قه بوو. جلویه‌رگه چرچ و لۆچاوییه‌که، ده‌موچاوی و نیوچاوانی خۆلای بوون. چاوی زه‌ق و ترساوی بیوچان له چالی چاویدا هه‌لده‌سوورانده و سه‌یری ده‌وورپشتیان ده‌کرد. دره‌دۆنگ و زراوچوو له‌جیی خۆی وشک ببوو. ورده ورده که به‌خه‌به‌ر ده‌هات و هه‌ندی شتی وه‌بیر ده‌هاته‌وه، دل‌ه‌خوریه و ترس جار به‌جار پتر دل‌ی ریگ ده‌گوشی و هه‌موو ره‌گ و ده‌مار و ماسوولکه‌کانی ده‌یانزیراند و ورده ورده زه‌ینیشی روون ده‌بووه و له خۆشیی ئه‌وه بیرکردنه‌وه‌یه‌ی گیانی داده‌گرتنه‌وه، ده‌توایه‌وه. بیرکردنه‌وه‌یه‌کی رووت به‌بی ئه‌وه‌ی تاگای له ده‌وربه‌ری بی. بیرکردنه‌وه و تیئفکرینی هه‌ر له‌بهر نه‌ماوه و سه‌ری له‌سه‌ر نه‌ژنوی داناوه و له‌بهر قرچه‌ی هه‌تاوه به‌تینه‌که بووه‌ته کۆلوو و وا توقمی بیر و خه‌یال ببوو، که به‌بی

ئەو دەپ بتوانى چاۋە قوۋچاۋەكانى ھەللىنى، بۇن بەۋ تۆزۈۋە دەكا كە لەبەر پىيانى ھەللدەستى ۋە دەم بۇنكرندەۋەۋە ۋەخەبەر دى. دەمچاۋى كابرەكى دەپنى شەۋى لەبەر چاۋ، بە روۋىەكى گەشەۋە لە ھاللىكدا لەسەرخۇ پاروۋىەك دەجوى، زۆر لە پىپاۋىكى باش دەچىت. چاۋەكانى مېھرەبان ۋە پىر لە پىرسىار. كە روۋداۋەكەى دوى شەۋى بىر دەكەۋىتتەۋە، شەرمەزارى ۋەك شەپۇلىك بە ھەموو گىيانىدا دەگەپى ۋە خۇى كور دەكاتتەۋە ۋە نارەقە لە ھەموو گىيانى دەچۆپى ۋە بەلادا دى. لە نىۋ گەردەلۇلدا، زار ۋە لووتى پىر لە تۆز ۋە خۇلى تىكەل بە بۇنى گەلای "بابادەم" كە كۈنە لووتى دەخورىتى... ھەزاران چىر ۋە جانەۋەر لەۋ گەرمایەدا دەنگىان لى ھەلپىۋو. چاۋى ھەللىنا. ھىچى نەدى. لەۋ چۆلگە ۋە شەلەزاۋى ۋە بېھىزى ۋە گەرما بەتېنەدا... ھەموو شىتېك لىل، لە لىلایى ئەۋ تىشكە بەتېنەى ھەتا ناخى روۋناكايىەكە چوۋتە خوارى... دەنگەكان ۋە ھەناسەكان ۋە بۇنەكانى قووت داۋە. شەپۇلى ھىمىن ۋە نەرمى ئەۋ تىشكەى لەسەر ھەموو شىتېك نىشتوۋە، لافاۋى بەخورى ناۋ، سىپھەلگەرانى ناسىنكى سوورەۋەبوۋ، كە وردە ۋە سىپى ھەللدەگەپى، ھەموو شىتېك قووت دەدا ۋە لە سىپايدا نوقمى دەكا... ھەستا. زارى ۋەك ژەھرى مار تال بوۋ. بە دەستەكوتە ۋە خەۋالوۋ كەۋتە رى. بەرەۋ لای پاسىك راي كىرد. نەپتوانى پاسەكە بدۆزىتتەۋە. پاسەكە لە تۆز ۋە خۇلدا بىز بوۋ. ئەۋىش چوۋە نىۋ تۆز ۋە خۇلەكە ۋە ھاتوۋە دەرى. دواى ئەۋە تەپوتۆزەكە نىشتەۋە ۋە شىنكى تۆزۋى جىپى گرتەۋە. كە پاسەكە راۋەستا، گەرما ۋە تىشكە بەتېنەكە ۋە تەپوتۆزەكە ۋەك شووشەكە شكاۋ بە خرم ۋە ھۆر ھەلۋەرىن ۋە شىن، شىنكى تۆزۋى دەركەۋت. نووسراۋە سوورەكانى سەرى نەدەخوینراۋە ۋە توپتۆپتۆز بوۋن.

شاگرد شۆفېرەكە، كە كورپىكى شىپىۋى سىل بارىك ۋە روۋمەت دەپەرپو بوۋ، گوتى: "دەى سواربە دەى، چاۋەپى چى؟ بېرەۋە. بۇ كوى؟" كە دەپوۋىست سوار بى، گوتى: "مالى عەلىبە رىشە."

سىل بارىك گوتى: "لە پىشەۋەبە. مالى عەلىبە رىشە لە پىشمانەۋەبە. سواربە دەى." مالى عەلىبە رىشە لە پىشمانەۋەبە. ئەدى لە پىشمانەۋەبە، پىشمانەۋە. زۆر دەمىك بوۋ بەدوۋىدا دەگەپام. زۆر لەمىز بوۋ. گاگەلى ھەبە. لە بۇغە كىۋ، لە نىۋ كىۋپارەدا. ئەۋ دالدەت دەدا. رىگەى بەردەلېن، لە سەر رىگەشت لە نىۋقەدى دارسنۆبەرىكى قەۋزەگرتوۋى پىر لە ئاۋدا، پاپۇرىك ھەللكۆلراۋە. پاپۇرەكە لە نىۋ پىنگە ۋە گولەبەردىنە ۋە باداكى بەرماۋى بەھاران ۋە گولى فالگرتنەۋەى بۇخۇش. دەنگى كچۆلە چاۋبەلەكەكانىش كە ۋىنەى روخسارىان

که وتووه ته نیو تاوه که، له دووره وه دی. لم و چهو و دهم رووبار و سه گهل و لافاوی زهرد. جندهرمهش تهرمه خویناوییه که به سهر وردکه بهرد و چهوه کاندرا ده کیشن.

"مائی عهلییه ریشه له شاروچکه یه. جیرانانه... له حهوشه که یدا که پریکی بز رهزه کانی هه لبه ستووه... عهلییه ریشه زوری هز له گوئه ره یحانه. ده ورو بهری بیره که ی پره له گوئه سوپسنه ی مؤر... نهو دهمه ی ناسمان ناگر بارانه، بن که پره که ی عهلییه ریشه و ده وری بیره که ی وهک لووتکه ی چیای دولدول فینکه... لووتکه نوک تیژه مسییه که. وهک چون نهو دهمه ی مس له کووره دیننه ده ری، دووکه لاوی دیاره. که له چوکوراوا و له ده شته کاک ی به کاکیییه که و له نیو گهرما و له و بهری روونا کایییه وه سهیری نه ویش ده که ی، نهوه دولدول به دهم شه پوله وه له و دیوی تارمایی و له بهر تیشکی هه تاوه که ده لئی دووکه لاوییه..."

"ده چه مائی عهلییه ریشه، له وی..."

"پیاویکی باشه. پیاوی چاکه. دووسه د و په نجا قرۆش..."

"دووسه د و په نجا قرۆش؟ هانی بیژمیږه..."

"دووسه د و په نجا قرۆش. ته واوه."

نیو پاسه که پر ده بی له تووز و خوځ. پاسه که چندی پتر ده پراوه پیتشه وه، تووز و خوځه که هه روا هه لده ستی و دپته ژورره وه و خه ستر ده بیتنه وه. وای لی دی چاو چاو نابینی و پشویانه ده رنایه. بیره ژنیک له پیتشه وه ده کپروزیته وه و مندالینک ده زیقینی. پیاویکی به سالآچوری بی ددان که هه ر ده لئی بیره میږده که ی دوی شه وییه — که نه یده توانی به جوانی پاروه گه وره کان بجوی — خه ریکه ردینی توند گرتووه ته نیو قولی و چاوی وا قووچاندوه، قولینچکی چاوه کانی چرچ و لۆچ بوون. بیره پیاوه که ردینه خوځلاوییه که ی گرتووه ته نیو قولی ده ستییه وه و هه روا ده کیکی شی. هه مووان شه لالی نارقه ن. بونی ترشاوی لهش و بوگه نی پی، پاسه که ی پر کردوه و هه ناسه ناکیشری. عهلییه ریشه ردینی ده کیکی شی. بنیاده میکی درژی ره قله، سه ری هینده ی مستیکی قووچاو، خر وهک گلۆله یه که. مله باریک و چرچه که ی، قورتمه ی گه روی ده رپه ریو و سه ری به ره و داوه خوار کردوه ته وه. دوو چاوی گه وره و زهق، دوو چاوی وهک گو می خوین، تووزای و مژول دریز وهک مژولی نه سپ، لهو سه لکه گلۆله یه دا. له قه لافه تییه وه دیاره خه یال رفاندوییه تی. لاقی زرت و زه لایمی کابری ته نیشتی هه ر ده لئی جووته کیسه لینیکی پشت قه لشیون، که له گه ل هه ر ته کانیکی پاسه که، هه لده به زنه وه و دیسان پان ده بنه وه. نینۆکه کانی خواروخیچ و که مره به ستوو، که نارقه چلک و خوځه که ی ده خووسینی.

مل به بیهیزیهوه دریژ بوونه تهوه و سه لکه سه ره کان له گه ل ته کانی پاسه که دا ده له قن. ته پوتۆزه که بهرده وام له که لینی ده رگای نیوه کراوه و درزه کانی تهخت و میچ و دیواره کانی پاسه که وه دپته ژووری. خه لکه چلکن و جل شپه که ش دم و لیو وشک و قه لشیو و تویتزه لبوو، به چاوی پر له ترس و روومه تی قویاو و ددانی رزیو و که وتوو و خوراو و زهرده وه. ده موجاویان ده لینی گریاوان و سه ریان به ملالادا ده که وی. جاری له تۆز و خۆله که دا بزر ده بن و جاری وه وه ز ده دن و جاری چاو هه ل دین و مل ده کیشن و دیسان خه ونوچکه ده یانباته وه. توند میله ئاسنه که ی پیتش خۆیانیان گرتوه. ده مار و ماسولکه گرتبووه کانی ورده ورده شل ده بنه وه و به لادا دی و له نیو خه و و بیداریدا، له نیوان خه ون و راستیدا، له نیوان به ناگایی و گیتیدا. ماسولکه ی پیته کانی، ده ست و نیوقه دی ده له رزی. هه موو گیانی له بوشاییدا، هه ست و بی ههستی... ته زووی پاژنه و به له ک و نیوقه دی ره وییه وه، ده تگوت سر بووه. سر ده بی، زگ و سه ری سر ده بی. له جیی خۆی به لادا دی و هه ست ده کا هه ندی شت له بن پیی ده خزین. به سه ر مۆبله که دا ده که وی و هه لده ستیته وه. هه ندی شتی دوور و لیل به زه یینیدا تیده په رن... هه تاوی زهرده په ر که وتوه ته پشت پاسه که وه و له نیو ته پوتۆزه که دا جاری سوور ده چیتته وه و جاری سپی و جاری له تۆز و خۆله که دا له چاوان ون ده بی... شارۆچکه له داوینی گرده که دا تخیل بووه و هه موو شووشه کانی ده بریسکیته وه. سه رتا پای قه دپاله که وه ک کۆشکی شای په رییان ده دره وشیتته وه. شووشه کان ده لینی گریان گرتوه و بلنسه یان لی هه لده ستی و تیشک به ده شته که دا ده پۆین. هه زاران داوه تیشک به ته پوتۆزه که دا له لاپاله که وه به ره و ده شته که ده کشین. له گه ل گره موهۆره که دا چاوی هه لینا. شارۆچکه که به ره وروویان دی. لافاوی تیشک به ره ولایان دی...

ده بی له ره له وه ی بگه نه شارۆچکه و شارۆچکه کیان به سه ردا برووخی دابه زی. هه ندی جیی له شی ده زریکیتی. ده موجاوی ریواره کان گه ش بووه. پیکه نین ده نیشیتته سه ر لیویان و ددانه خۆلاوییه کانیان وه در ده که ون.

ده نگیک له قورگییه وه هه لده ستی: "من لی ره... ئا لی ره داده به زم."

کورپه سمیل باریکه که هه ر پیده که نی. سه گباب به چی پیده که نی؟ بی ره وه ده ی... بی ره وه.

هه ی دایکی خۆت و پیکه نینه که ت...

"ده مه وی دابه زم، لی ره دامبه زینه. نامه وی بچمه شارۆچکه."

"مالی عه لیه ریشه لی ره نییه."

"نییہ؟ بۆ نییہ، ھەر لیترە... لە خوار پردە کەو... دامبەزینە."
 شوڤیترە کە نەراندى: "بیدەنگ دەبی یان؟ بیدەنگ بە دەى. سەیارە کە راوەستى، ئیتر
 ناکەوئیتەو ەرى، بۆ نابینی؟"
 ھەموو ریبوارەکان ویکرا گرماندیان: "بیدەنگ بە. ئەو پاسە بیتر و راوەستى، ئەگەر ئەو
 پاسە راوەستى..."

"لە جیبى خۆى نابزوئیتەو."
 ھەموو گیانى پاسە کە چەرە و تەقەى دەھات. ھەر دەتگوت ئیستا لەبەر یەك دەچى و ھەر
 پارەچەییە بەلایە کدا دەکەوى و ریبوارەکانیش لەتوہت دەبن.
 "چما نابینی؟"
 "کویری؟"
 "ئیفلیجى؟"
 "کەرى؟"
 "ناتوانى راوەستى."

دەنگى شکان ھات. شتیكى وەك شووشە شکا. بریسکانەوہى شووشەى شار کە چاویان
 نازار دەدا، خرم و ھۆر ورد و خاش بوون... تاریكى بالى بەسەر ھەموو ولاتدا کیتشا. پشت
 ملی تەر بوو و برژایەوہ. دەستى بۆ تەراییە کە برد. تاویك دواتر قورە شلەتینە کە وردە وردە
 لەسەر ملی داچۆرایە خوارى.
 کابرا چاو ریبۆقاوییە رەش ئەسەرە کەى تەنیشتى گوتى: "ناتوانى راوەستى. ئەو پاسە
 لەھیچ ناتوانى راوەستى. جارێك راوەستا و ھەموومانى بۆ بامان ئاقل کرد. دەى دیارە ناتوانى
 راوەستى. تینگەیشتى؟ شتیكت ھەیە؟"

"بەلى ھەمە، ھەمە. ئەگەر پاسە کە راوەستابا و من لەسەر پردە کە داہەزیام..."
 بیدەنگ بوون. ھەموو ویکرا خەنووچکە بردنییەوہ. دەنگى خرم و ھۆرى شووشەى شارۆچکە
 برپایەوہ. شووشەکان جار نەجاری برفەیان دى، تیشك دەدەنەوہ و جار نەجاریکیش خرمەیان لى
 ھەلدەستى. تەپوتۆزە کە دەنیشتییتەوہ و تاریکییە کە ولات دادەگرى. شەق و ھۆر..."

کە لە پردە کە دەپەرنەوہ، چاوى قووچاند و ئاوە کەى نەدى. ژەنگە سوورە و کویرە مارەکانى
 دیت، کە لەسەر وردکە بەرد و چەوہ کان وەنەوزیان دەدا. بالى ناسک و خەت خەت و پر لە
 دەمارى شینیان، کە دەبریسکانەوہ، لەسەر خۆ لىك دەکردنەوہ و لىکیان دەنايەوہ. ھیللى شین

شىنى تۆخ لە دوورەوہ ديار بوون... لەسەر وردە چەوى سىپى وەك مردوو بەبى جوولە... چەقە و گژ و گيا لە چنگيدا، چنگداگرتن لە گلە خويناوييەكە، گوشتى پچراو و ئىسكە سىپىە خويناوييەكە... سەر لە عەرز کوتان و خوگرمۆلەکردنى لەبەر تريفەى مانگەشەو و خوڻاوييوون و لکە مۆرتكەيەك بەدەستەوہ...

كە گوپى لە چىرەيەكى ناخۆش بوو، راوہستا. ئەو خەلكە خوڻاوييەى تەنيا چاو و ددانيان دەبريسكىتەوہ، لە پاسەكە دادەبەزن.

"دابەزە برا... مالى عەلييە ريشە لە سەرەويە. بەو كۆلانەدا بادەدەيەوہ و راستەوڤى سەر دەكەوى، سەر سەرى... نيۆەرەستى باغيكى ھەنار..."

سالى رابردوو، ماريكى رەشيان لە بىرەكەيدا ديتوہ. پىنج مەتر دريژ. خوا بزاني لەوانەيە دريژتريش... بەھيژ... بىرەكەشى زۆر كۆنە، كە ئەو كلىسەيە دروست كراوہ، ئەويش ھەلكەنراوہ...

دابەزى. كابرەيەكى خوڻاوى. لەوى لە نيۆەرەستى گۆرەپانەكە، لە تەنشت كۆگاي پرتەقالەكان، پياوہ ريشدرىژەكان ھاواريان دەكرد و دەنگيان لە گويدا دەزرينگايەوہ، لەجىيە خۆى چەقى. پاسەكە لەجىيە خۆى نەدەبزووت. راوہستابوو و ئيتەر نەيدەتوانى بچوولت. ھەر لەوى پيى بە عەرزىوہ وشك بوو. تيرىژى خۆر وەك دەزى لە لەشى رۆدەچوون. دەرزىيە شووشەيى ورد و خاشكراو. ھەمووان رۆيشتن. كەس ھىچى بەو نەدەگوت. كەس مالى عەلييە ريشەى پيشان نەدەدا.

"مالى عەلييە ريشە لەوى، لەسەر ئەو كىوانە، لە داوين ھۆو چيا وەنەوشەيە، لە بەر باران، لەوى بارانىكى زۆر دەبارى... لەويە."

لەوى، لەو چيايە، ئەشكەوت و مال و گوند... كەس ئەو ناناسى. وەرپى كەوت. بەترس و لەرزەوہ و بە بن ديوار و لاشيپانى دەرگاكاندا بەسپايى و پيى دزە رۆيشت و رۆيشت و گەيشتەوہ مالى دەرويش بەگ. لە بازاري ھەمووان سەريان دەكرد. بۆ؟ لەبەرچى؟ با سەيرى بكەن. بۆنى گوئيكى كە ديار بوو رزيبوو، بەسەريدا ھات. نيۆ بىرەكە، ماريكى رەش. لە بەر دەرگاكەوہ گەراپەوہ بازار. لەسەر كۆتەرەى بەردەم دووكانى نالبەندەكە دانىشت.

نالبەندەكە كابرەيەكى چوارشانەى چاو گەورەى سميلى زلى بوو. خەنەى لە سميلى دابوو و سەرى نووكى سميلى ھەلگىرپاوبونەوہ. نيۆچاوان گرز و زمان شى، ئەسپىكى شىي نال دەكرد. ئەسپەكە جار نەجارى خۆى رادەپسكاند و جووتەى داويشت.

"چ بووه؟ ده لېږی ده یه وی بنیاده م به چا و بخوا. شتیکت ده ویست؟..."
"عەلیم ده ویست. عەلییه ریشه."

نالبه نده که هیور بووه و گوتی: "جا خو ټو لیږه نییه. عەلییه ریشه پیایوکی باشه. یازه سەر ټه سپیشی هیه. پروانه براله، جوان پروانه، هووی، ټو چیا یه میور ده چیته وه... ټو چیا په له په لیه ده لیم. ماله که له داوینی ټو چیا یه... ټو هر شه ش مانگ جارتیک سهریک لیږه هه لیدنی. ټو ویش بو نالکردنی ټه سپه کانی. من ټه سپه کانی ټو نال ده کم. زینیش له سراج ده کړی. خو عەلییه ریشه نه بویه، سراج ده میتک بوو به گوندا ریابوو. به لئ، ټه گهر ټو نه ده بوو، نیستا نیسک و پرووسکیشی نه مابوو."

"له عەلییه ریشه ده گهریم. ریشه... ریشدریژ... پانزه سهریشی ټه سپ هیه. پانزه زین ده کړی. ټه سپه کانیشی ده لېږی ټه سپی شای په ریابن. هر هه مووشیان ټه سپی شی. پهل ټه ستور و مل دریژ."

ماسیگره ی زه ردباو، سپی و لوق دریژ و دهنووک دریژ... بوړ و رهش. رهنگی یاسه مهنی ټاسمانی داگرتوه، له جوولیه کی خو لا ویدا...

دیسان گه رایه وه کوشک. له ټه ستونده که وه سهر کهوت و سهری دیوه خانی کرد. چه قوکان هر وا له ته ختی ژورره کان چه قیبون. له ټه ستونده که هاته خواری و له دیواری باخچه که وه خو ی فری دایه دهره وه و رای کرده بازار ی ټاسنگره کان و به هانکه هانک له دوو کانه که وه دستا وهسمان وه ژورور کهوت. دوو کانه که له پیتدا بو نی ره ژوو و هه لم و ټاسنی سووره وه کراو و بو نی گولی نیلوفه ری لیوه ده هات. گول نیلوفه ری دیواری دیوه خانه که دی پو شیبوو. هر شنه یه کی هه لیده کرد، عه تریکی سهر خو شکر له دوو کانه که ده گه را...

"چه قویه کم ده ویست. کیهه له هه مووان باشتره. کیهه له هه مووان باشتره مامه وهسمان... من... من... من..."

"ټه وهش چه قو. هره باشه که بیان."

دهنگیک وه کوتکیکت له سهریدا بی، هات. هه موو گیانی له رزی و پاره که دی دا و وه در کهوت. به نیو شه پولی عه تری نیلوفه په که دا تیبه ری و هاته در ی. نه ییده زانی روو له کوی بکا. بو کوی بجی و چ بکا؟ له وانیه بجیته جیه که چایه کی بخواته وه. به شکم له شوینی، له دوو کانه که دی جاری جاران که باب بخوا. به شکم بجیته سهر تاشخانه ش. به لام ردینه که دی هر وه ک خو ی وابوو. که دهستی به ردینه زبره که ییدا ده کیتشا، چوی به چرای شاروچکه که کهوت.

پیه‌کانی راکیشیان کرده نیو باخچه‌ی ماله‌که‌ی حاجی. دوو مندالی ده دوازده سالانه له‌به‌ر
ده‌رگای مالی حاجی جینیویان به‌یه‌کتری ده‌دا و پیتک هه‌لده‌پرژان. هه‌تا تاریک داهات و ئیتر
نه‌یده‌توانی به‌جوانی بیانیینی، راه‌ستا و سه‌یری کردن.

هه‌ردووکیان له‌پهل و پۆکه‌وتببون. بای دایه‌وه‌ پشت ماله‌که‌ و خۆی خزنده‌ بن هه‌نجیره‌که
و خۆی کوور کرده‌وه و گوئی به‌ دیواره‌که‌وه‌ نووساند، به‌لام گوئی له‌ هیچ نه‌بوو... به‌ ترسه‌ترس
سه‌ری هه‌ئینا و ده‌تگوت چاری له‌ چاری ژنه‌ ئالقا... چاوه‌ بۆشه‌کان ژنه‌که‌، له‌ پێشدا
بریسکه‌ی شادییه‌کیان لی‌ هه‌ستا و تاوتیک دواتر بلێسه‌ی تووره‌ییان لی‌ بۆوه‌ و له‌ تاریکییه‌که‌دا
دامرکانه‌وه‌.

یوسف دیسان گوئی به‌ دیواره‌که‌وه‌ نووساندوه‌ و پشوی له‌خۆی بری. به‌لام دیسان هیچ
ده‌نگیک له‌و ماله‌وه‌ نه‌ده‌هات. ته‌نانه‌ت ده‌نگی پشوو هه‌لکیشانیکیش.

ژنه که ی قهت نهیدیوو وا به که یف و شاد بی. دههات و دهچوو و قسه ی دهکرد و پیده که نی و سوعبه تی دهکرد. زوریش دلّوا ببوو. نه گهر جار و بارهش مۆن نه بوایه و سیبه ری ترس و دلّه راوکی له روخساری نه نیشتبنا، له وه باشتر ههر نه ده بوو. هه موو شتیك جوان به ره و پیش دهچوو. خودا له وه درویش به گه رازی بی. به خوی کابرایه کی باش و دلّوا و لیوه شاویه. نه وه هه مووه زهوی و زاره ی دانا. بهر زووانه ئاقچاسازیش وشک ده بی، نیوه ی، ته نانه ت نیوه ی پتریش... ره جمهت له گوړی باوکی.

ماهیربه گ له سه رخۆ و مات بهرچایی ده خوارد. شادی له ناخیدا کلپه ی دهسه ند و داده مرکایه وه و خفه تیکی نادیار جیی ده گرت هوه. نه وه خمه چ بوو؟ له کوپوه دههات؟ له حالیکدا شادی به که ی ههر ده بوو دانه مرکیته وه و نه ره و پیته وه. ده نه وه نده ی تۆله لی کرد بووه. هه یای پیوه نه هیشتبوو. داخی دلّی خۆی پی رشتبوو و هه جینی لی هه لگرتبوو و وه ک سه یه کی دامای لی کرد بوو. یوسفیش نه مپۆ نا سه ی ههر ده گیری. مه حاله له داوی نه خهن. که گیراش... دیسان دلّغه ی لی دایه وه... نه وه کات... نه وه کات... بیته و درویش سۆسه ی بکا، نه وه کات... نه وه کات... ته زوویه ک به تیغه ره ی پشتیدا هات. که بیری له وه کرده وه، بیته و درویش سۆسه ی بکا، هه موو گیانی له رزی و تینی له گیانی بری.

له خواره وه گو تیان نه قیب هات. سه ری سوور ما. نه قیب هه رگیز به ته نی نه هات بووه ماله که ی. بی و نه بی شتیك قهوما وه، که به وه که ره ی به یانییه هاتووه ته مالی. هه ستا و به ره و پلیکانه کان چوو. نه قیب شله ژاو و ترساو دیار بوو. نیگی شله ژاوی له ماهیربه گ بریوو و داوی شتیکی لی ده کرد. له حالیکدا هه ولّی ده دا بزده کی بیته ی و نهیده توانی، گو تی: "ماهیربه گ، ماهیربه گ..."

دەستی ماھیر بەگی گۆشی و لەسەر ئەو مۆبلەیی فەرمووی کردبوو، دانیشت. ماھیریش رووبەرۆوی دانیشت.

نەقیب ھەناسەییەکی قوولێ ھەلگێشا و گوتی: "ماھیر بەگ، لێم قەوما. لە دوینی شەویو پەیتاپەیتا لە ئەنکەرەو تەلەگرافم بۆ دی. لە وەزارەتی نیوۆخۆو چوار تەلەگرافم بە ئیمزای وەزیری ناخۆ بە دەست گەیشتوو. زۆر بەو مەسەلەیی دەرویش بەگ ھەلبەزیو تەو. دەیانەوی دەسبەجی یوسف قۆلبەست بکری. دەسبەجی. کەرەیی بەیانی قایمەقام تەلەفۆنی کرد و گوتی، بۆ گرتنی ئەو یاخیی پیاو کوژی خۆیتمژ، چەندت ھێز دەوی بۆتی دەنیرم. ھەر بەراستی نازانم چ بکەم. خۆ بیت و ئەو پیاو کوژەم پێ نەگیری، ئابروو و ھەم دەچی. ئەنکەرە زۆر پێداگرە... ئەنکەرە... دەبی بیگرم ماھیر بەگ. دەستوداوینت بووم یارمەتیم بدە. ئەگەر ئەو پیاو بگرین، چیم لە دەست بی بۆتی دەکەم. تۆ ئەو چاکەییەم لە گەل بکە و منیش بەلێن دەدەم بۆت قەرەبوو بکە مەو."

بەبی راوہستان ئەو ھەندە قسەیی کرد. سەیری پێش خۆی دەکرد و بیدەنگ دەبوو و چاوہ شینەکانی تەر دەبوون و دەینەراند: "باشە چ بکەین؟ دەبی چ بکەین؟ کابرایەکی کەس نازانی کێیە و چۆنە، لە کوئی بدۆزینەو؟"

ماھیر بەگ بە زەر دەییە کەو و وەک پیاو ماقولان گوتی: "دەدۆزیتەو. دەلێن پیاوی بزروو سووک و سانا نادۆزیتەو، بەلام وا نییە، دەدۆزیتەو. دەدۆزیتەو."

"کۆرە نازانم ئەنکەرە بۆچی ئەو ھەندە لەسەر رووداوە سوورە و پێی ھەلبەزیو تەو؟"

"ئەنکەرە، ئەنکەرە... ئەو ئەندام پەرلەمانە دەناسیت، کە مەزراکەیی ئەو خوارەوی کێبو؟"

"دیتم، دەیناسم."

"دەزانی کێیە؟ ئەو پالەوانە. جا لە گەل عارەب و عەجەمدا دەستی تیکەلە. ھەم پیاوی عیسەمت پاشایە و ھەم جەلال بایار و ھەم فەوزی چاخماخ. دۆزمنی قەستەسەری دەرویش بەگیشە. جەنابی نەقیب، ھەقتە. ھەندەیی خودا ھەز دەکا ھەقتە ئاوا پەریشان و شەژاوی بی. بیت و ئەو ھەتیو نەگیری، مائۆیران دەبی. نەک ھەر کاروباری سەربازییە کەت، بگرە ژیانە تاییبەتییە کەشت دەچی. وا لەبەر چاری حوکمەت دەکەوی، تا ھەتایە جینی خۆت نەگریتەو."

نەقیب بە لەبزیکی سەربازییانە گوتی: "دەزانم. ھەر بۆیە شە بەو کەرەیی بەیانییە سەرودلی تۆم گرتوو. خودا نەکا، ماھیر بەگ، خودا بەوی رۆژی نەکا."

"خودا نەکا."

ماهير بهگ ده موجاوى خسته نيوان ههردوو له پى دهستيهوه و فكر و خيال هه ليگرت. لهو ده مهيدا نوقمى بير كردنهوه بوو، كچۆله بهك له دوو كووپى زيڤنیشاندا قاوهى بو هيتان. ههه كام جگه ره به كيان داگيرساند.

"چ بكهين؟"

ماهير بهگ به چاو و جوولهى سههه وهك بليى ناگادارى بكاتهوه: بيدهنگ به، با فكهه كام نه ره و پنهوه. نه قيبيش بيدهنگ بوو و چاوى له پيشه خويهوه برى. نه قيب واى ههست كرد رۆژتيك بيدهنگ بوون. ماهير بهگ ناخره بهكهى سههه له لينا و گوتى: "به دل و به گيان يارمه تيت دهدهم. جار يكي ديكهش ده بى دووپاتهى بكه مهوه، نابى دهرويش بهگ به هيچ جوړى سووسهى شهوه بكا من يارمه تيدهرتم. بيت و بزاني له پيشدا من دهكوژى و دوايش فيشه كيك له نيو زارى خوى دهكا."

نه قيب گرماندى: "نازاني نا."

بوخوشى له دهنگه كهى خوى راچهنى.

"ته گهه نه زاني قازانجيكى ديكهشى هه به. شهو يش شهوه به، كه من ده توانم بنج و بناواني مه له سه كه له زمانى خوى دهركيشتم. شهو ناتواني په يوه ندييه كهى له گهلا يوسف پيسينى. به لام ته گهه پيى و ابى يوسف دهگيرى، بى ته ملا و شهولا سههه به گوميدا دهكا. يان به كوشتنى ددها، يان ده سههه جى خوى دهيكوژى. ته گهه و ابى، تير كه سيك به ناوى يوسف، يوسفى كورى مه هه موود نامينى. شهو كاته به تير تيمه به شوينى يوسفينى مردوودا ده گه رين. جا تو ورد گويم لى بگره، با من نه خشهى خومت پى بليم. ته گهه جه نابت بهو توانا بهرزه سههه بازيبهى خوت شه نه خشه بهى منت به دل بى، ده سههه جى دهست به كار ده بين."

"به چاوان ماهير بهگ، جارى با شهو كوره بگرين... ته گينا..."

"كه و ابوو تكا ده كهم ناگادار به جه نابتى نه قيب. من ده ههزار ليرهى تورك بهو كه سههه دهدهم يوسفم به زيندوى بو بگرى. به لى گيانه كهم، به مردوويى به كارى تيمه نايه، مردووه كهى پووشيك ناكا بو تيمه. شهو نه كره شهوى به زيندوى له تيمه دهوى، بو شهوى شهو ده ره به گانهى پيوه ته مبهى بكا. ههه بو يش ههه كهس جا جه ندرمه بى يان خهلكى ئاسايى، ده ههزار ليرهى توركى خهلات ده كهم ته گهه يوسفم به زيندوى بو بگرى. جا ههه باسى خهلاته كه ده كهى، ناوى من ناهينى."

ترووسکهی هیوا له چاوه‌کانی نه‌قییدا دره‌وشایه‌وه و گه‌ش بووه‌وه و گوتی: "زۆر باشه، له‌وه باشتر نابێ. ده‌هزار لیره نا، هه‌زار لیره‌ش، سه‌د لیره‌ش به‌سه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو گوندی قۆل هه‌لمائن بۆ گرتنی."

به داخ و که‌سه‌ریشه‌وه سه‌ری راوه‌شاند و سیببهری خه‌فه‌تیک که‌وته سه‌ر چاوه‌ شینه‌کانی و له‌سه‌ری رویشت: "مخابن، مخابن، زۆر به‌داخه‌وه گوندیه‌کان گه‌لی هه‌ژارن. هه‌موو دنیا ئه‌وه ده‌زانن و ئه‌وه کۆمۆنیستی کافر و سه‌گبابی وه‌ک عه‌لیی عه‌ریزه‌نووسیش ئه‌وه زورنا لیده‌ده‌ن و به‌هه‌موو دنیایدا بلاو ده‌که‌نه‌وه. وه‌ک بلێی هه‌یج شتیکی دیکه‌ نییه به‌ دنیا‌ی رابگه‌یه‌نن، جیا له‌ ژیا‌نی ناله‌باری خه‌لکی ئه‌وه گونده‌ی ئی‌مه."

ماهیر قسه‌که‌ی له‌زاری وه‌رگرت‌ه‌وه: "نازانن. ئه‌وه کۆمۆنیسته‌ ترکه‌نانه هه‌یج نازانن، که‌ ژیا‌نی گوندیی تورک قه‌ت باش نابێ. یان ده‌زانن و هه‌ر ده‌یان‌ه‌وی نائیکی سیاسی لی‌ بۆن بۆیه‌ وا ده‌که‌ن. چونکه‌ گوندیی تورک هه‌ر له‌ بنی‌ خۆی ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زله‌ کاکي من. خۆ ده‌بینی، ته‌مه‌ل و ده‌ستوی سپی و خۆرین. خودا تورکی ديهاتیبی هه‌ر به‌ ته‌مه‌لی خولقاندوه‌وه. که‌س نالی‌ وا نییه. حاشای لی‌ نا‌کری. گوندیی تورک واته‌ ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زلی. رۆژ هه‌تا ئی‌واری کاریان نووستنه. ده‌ی ئه‌وه گوتنی ناوی، روون و دیاره. ئیشی‌کی دیکه‌یان ئه‌وه‌یه، هه‌ر گوییان له‌ ناوی ده‌ هه‌زار لیره‌ بی، مل ده‌نینه‌ ده‌شت و چیا و له‌ کونه‌مشکیشدا بی‌ یوسف ده‌دۆزنه‌وه. به‌لام با لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی نه‌خشه‌که‌مت بۆ باس بکه‌م. ئی‌مه "وه‌لی" یه‌کمان هه‌یه... وه‌لی دۆژمنی قه‌سته‌سه‌ری ده‌رویشه. ده‌رویش زۆری سووکایه‌تی پی‌ کردوه. عه‌رزم به‌ حوزوروت جه‌نابی نه‌قیب، بنیاده‌م گوندیه‌کیش بی، نابێ بیشکینیته‌وه. ئه‌وه نه‌گه‌تانه به‌گیانی ناخیریان له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا‌یه وه‌ک سه‌گ ژیاون و وه‌ک کرم به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوون و با‌ی خه‌یالی‌شیان نه‌بووه، به‌لام هه‌ر سووکایه‌تییه‌کیان پی‌ ده‌کری و جوینیکیان پی‌ ده‌دری، دل‌یان دیشی. زۆریش قین له‌دلن و هه‌ر ده‌رفه‌ت بێنن وه‌ک مار پیته‌وه ده‌ده‌ن. ده‌رویشیش ئا‌وای له‌و کلک هه‌لته‌کینه‌یه‌ی ئی‌مه کردوه."

جا گه‌راوه و نه‌راندی: "با وه‌لی بی."

تاویک دواتر له‌ پلێکانه‌کانه‌وه ده‌نگی پی‌ هات و وه‌لی کلاویک به‌ده‌سته‌وه له‌ به‌رده‌میان راوه‌ستا. ده‌موچاوی چرژا بوو و ئی‌سکی روومه‌تی ده‌ریه‌ریبوو. وا تاوه‌سووت ببوو ده‌تگوت قوله‌ زه‌نگیه‌یه. چاوی به‌قوولدا چوبوون. پانتۆله‌ ره‌شه کال‌ ببوووه و شیی ببۆوه و خۆلای بوو. یه‌خه‌ی کراسه‌که‌شی پینه‌ کردبوو. پینه‌ی قوماشی‌کی خه‌نه‌یی.

ماهير بهگ گوتی: "وهلی، زۆر دلم بهتۆ خۆشه و متمانهی تهواوم پیتته. جهنابی نهقیب و من داوا له تۆ که خۆت کۆنه یاخیهکی بهناوبانگی، دهکهین، ئەو ههتیوه، ههر ئەو ههتیوهی به فیتی دهرویش ههلهتهتاوه و حاجیی کوشتووه، بگری. ئەگەر گرتت، ئەوه له خزمهتی نهقیبیدا بهلین بی، ههر به دهستی موبارهکی جهنابی نهقیب ده ههزا لیرهت خهلات دهکم. ئەوجار جهنابی نهقیب به شایهت دهگرم، پینج سهه دۆنم زهویشته لهو ئاقچاسازه بهناو دهکم که بهو زووانه وشک دهکری."

وهلی گهش بۆوه و بهخۆشییهوه گوتی: "ئهوه قسهیهکی بهجییه. سی رۆژ نابا دهیدۆزمهوه، بهلام..."

به شهرمهوه سهری داخست و دهستی لیک خشاندن و دووپاتهی کردهوه: "بهلام..."

ماهير بهگ گوتی: "بلی، دهی بلی دهی."

"ههزاریم به نهقدی بدهیه."

"باشه، دهیدهم."

وای گوت و ههستا و لهسهری رۆیشته: "دهیدهم. بهلام ئەگەر یوسف نهگری... من به سهری

زیندوویی دهمهوی، بهمردوویی بهکارم نایه."

"دهزانم."

"ئەگەر نهیگری، ههزار لیرهکهت لهسهه رهنوسم."

"باشه، بینوسه."

ماهير چوو زووره کهی تهنیشتی و به چهپکه دراویکهوه گهراوه و به وهلیی گوت: "هانێ،

ياللا دهی، خیرا دهست پی بکه."

نهقیب: "سوپاس، سوپاس ماهير بهگ. نازانم چۆن چاکهت بدهمهوه."

ماهير بهگ به لوتبهرزیهکهوه گوتی: "تکایه. شایانی نیه. ئیمه له پیناوی نیشتمانکهماندا

ئاماده و گیان لهسهه دهستین جهنابی نهقیب. ئیزن مهدهن زیان به دوایی دهولتهتی تورک بگا.

مههیلن کهس بچووکترین زیانی پی بگهیهنی. لهشکری ناوی. ئیمه به گیان و دل، خۆ ئاگات

لییه، به گیان و دل له خزمهتی دواین دهولتهتی نازیزی تورک داین... بهلام سیههم بهشی

نهخشهکم... عهزرت بکهم..."

"فهرموو، فهرموو ماهير بهگ، گویم لیته."

"ئهو هیزهی قایمهقام ناردوویهتی کهی دهگاتی؟"

"نەمڕۆ عەسر."

"ئەو ھێژە بە فرماندەبی حسەن نایب عەریف دەنێرتە چیا، ئەو ھێژە گوندیی چاوترسێن دەکا."

"ھێزێک نییە، بەتالیۆنێکە ماھیر بەگ."

"باشتریش. عەرز بێ، ئەو بەتالیۆنە دەردێک دەدا بە گوندی و وا بە گۆرێ بابیاندا دەڕپێن، ھەر ھەموویان لە دەرویش بەگ و پیاوھەکی بیژار دەبن. لەمەولا ھەر ناوی دەرویش بەگ و یوسف دەبیست... عەرز بە حوزوورت، ھەر گوێیان لە ناویان دەبی..."

"دەزاتم ماھیر بەگ، تیگەیشتم. راست دەکەی."

"ئەوجار لە بۆغە کێو، کابرایە ھەییە بەناوی عەلییە ریشە، خۆ لێم تێدەگە؟ عەلییە ریشە، خزمی دەرویش و دەستە راستییەتی. دەبی بیانووێھەکی لێ بدۆزینەو و ئیسک و پرووسکی بەھارین و پشتی لە زگی نەرمتەر بکری و بخرتتە تەویلە، با دەرویش بەگ شیت بێ و سەری لێ بشیوی و بە دەستی خۆی یوسف بکوژی، جا ئەو دەمە ئێمەش لە قاوی دەدەین..."

"یوسف دەکوژی؟"

"بەلێ، ھەر ھەست بە مەترسی بکا، دەیکوژی."

"ئەو دادئەستێن و دادگا؟"

"ئەتۆ خەمی دادئەستێن و دادگات نەبی جەنابی نەقیب. جیگرێ سەرۆکی گەورە بە تییینی و پشتگیری ئیمە ناردوو تە ئەنکەرە. لەمەودوا بەبی زەمامەندی و ئیزنی ئیمە تەنانت ناتوان نامەبەرنیکیش بنێرنە ئەو شارۆچکەییە. لەمەوپێش، ناااخ، لەمەوپێش ئەو نیشتمانە نازیزە، ئەو دوا حوکمەتی تورکە تێدا چووبو. ھەتا دەرویش بەگ قایل نەبوا، تەنانت نەیان دەتوانی پیاویکی پیتاک وەرگریش بنێرنە ئێرە. چما کاری وا لە تورکیای مەزن دەوێتتەو؟ ئەو کات تورکیای مەزن راست و روون یەخسیری بەر دەستی چەند پاشاوەیەکی ئاغا و دەرەبەگایەتی بوو. ئێوە دادئەستێن و دادگا لێگەرپێن بۆ من و ھیچ خەمی ئەوەتان نەبی. لە مەزراکە دەرویش بەگیش خافل مەبن... بئەگەر ئەو بەر ئاواپی دابنێن. ھەر بۆ ئەوەی مێشکی تێک بدەن... لێی گەرپێن با شیت بێ..."

"ئەتۆ ئەو بەشەیی بەھیلەو بۆ من، کارت نەبی."

ھەستا و قیت و رەپ راوہستا. دەکرا بلیی، ھەر لە ئیستاوہ بە مرازی دلێان گەیشتون. گیرانی یوسف بابەتی رۆژ بوو. ئەویش بێ ئەملاوئەولا زۆری نەدەبرد و دەگرا. لەسەر لینگە درێژ

و باریکه‌کانی و به جزمه بریقه‌داره‌کانییه‌وه ئەم پێ و ئەو پێی کرد. دەتگوت گورگیکی زەرده. سەرکەوتنی زۆر گەرەیان لەبەردەم بوو.

"زۆر سوپاس. خواحافیز."

ماهیڕ بەگ هەتا بەر دەرگایە بەرێ کرد و لەوی گوتی: "ئەگەر لە ئەنکەرەوه، لە ئەدەنەوه، فەرمانیک شتیک هات... ئەوه من لە مائەووم. هەر ئەمریککی هەتبوو، لە خزمەتت دام. ئەری هەر بەراست مەسەلە ی گوندییەکانی ئاقچاساز چیی لێ هاتەوه?"

نەقیب گوتی: "لە سایە ی سەرتانەوه، دامرکایەوه."

لەبەر دەرگای مائی، توند پاژنە ی لیک دان و دەستەونەزەر سلای سەربازی داو و وەك سەربازان لەسەر پاژنی و پەنجە ی پێ سوورایەوه و بە گورگە لۆقه دوور کەوتەوه.

"گورگە ئەو شارۆچکە یە بنیادەمی چەندە باش و برادە ی و دۆست و خێرخواز و نیشتمانپەرەوی تێدایە..."

نەقیب زۆر دلخۆش و بە کەیف بوو.

شارۆچکە جموجۆلیکی تیکەوتبوو. شلەقابوو. گرتنی بنیادەمیک دەستی پێ کردبوو. گوندی، شارۆچکەییەکان، مندال و بیر و گەنج بە شوین گەنجیکی کەلەگەتی کالی هەژدە بیست سالەوه بوون، کە چاوه‌کانی کەسک یان تۆزیک مەیلەوشین دەچونەوه و شووخالی کۆنەبرینیك بە لاروومەتییەوه بوو و بەردەوام پیکەنینیکی لەسەر لیوی بوو و کە پێدەکەنی ددانی سپیی مندالانە ی دەتگوت شیرن دەرەکەوتن. برۆی پرەکانی تیکەل ببونەوه و سەری چەناگە ی چالیکی تیکەوتبوو. بە چیا و دەشت و میشەلانەکە وەرېبوون و سەریان بە هەموو کون و کاژیر و ئەشکەوت و شیو و دۆل و بن بەرد و کەلینیكدا دەکرد. گالته ی پێ نەدەکرا، قسە لە دەهەزار لیره و پارچە زەوییه‌کی ئاقچاساز بوو. دەهەزار لیره لەو ولاتەدا سامانیک بوو بە کەس پەیدا نەدەبوو و خەلکی ئێرەش هەر بەخەونیش چییە ئەوەندەیان پارە نەدیتبوو. سەدان و لەوانەیه هەزاران کەس دەبوون کە بە کەفوکۆل و جۆش و خرۆشەوه و نوقمی خەیاڵ پالوان، ملی خۆیان لە تیخ دەسوی و لە رەوه‌زان وەسەر دەکەوتن و خۆیان لە قامیشەلان و دروولان و میشەلانیدا دەکرد و سەرتاپا قوراوی و بە جلوبەرگی ریشال ریشالەوه بە شوین کەسیکدا دەگەران. مەحالی بوو لە چنگی ئەو هەزاره زیلەیه‌ی بەشوینییه‌وه بوون، دەرپاز بێ.

ناسنگەر و عارەبانەساز و پینتەچی و قاوہچی و بەرگدروو و مسگەر و فافۆنچی و شوڤیر تەراکتۆر و ترۆمبیل و عارەبانە و ملکدار و قومارچی و بەرەللا و هەرچی و پەرچی و هەرچی

پيشه گەر و بى پيشه يه دهستيان له نيش هه لگرتبوو و هه موو باسى ئه و گه نجه يان ده کرد که ناو نيشانى درابوو. شارۆچکه و هه موو گونده کان و مندال و ژن و...

ماهير به گيش سه رى له وه سوور ما. هه موو پياو و دۆسته كانى ماهير به گيش، نه قيببش و... فکر و زيكرى شارۆچکه ببوو يوسف و ده روئش به گ.

"حاجيبه شيتته ي داماو. ئه و چاره پشه قهت تاويكى خوشى له گه رووى نه چوو خوارى."

"كارى به سه ر كارى كه سه وه نه بوو."

"من ده مناسى..."

"منيش، منيش... كورى بيوه ژنيك بوو. مالىان له گه ره كى ئيمه بوو. له سايه ي سه رى ئه وه وه، گه ره كه كه ي ئيمه پازده سالىش هيلكه و مريشكى لى نه ما. له هه ر جيبه ك بوئى مريشك و هيلكه ي ده کرد، له چاوتروو كانى كدا ده يدزى."

"حاجى دزىك بوو... هيلكه ي له به ر قه ل و رۆله ي له به ر داىك هه لده گرت. ئه و شارۆچكه يه په نجا سالى ديكه ش دزىكى ئاوا ته رده ستى لى هه لئاكه ويته وه. له حه وت سالا نه وه ده ستى پى کرد و جيبى ده ست كه وت، دزى، ئاخريه كه ي..."

"بيهرنه وه، بيهرنه وه. نابى له پاش مردووان ئاوا قسه بکه ن."

"دواى ئه وه يه ك جى، باسه كه يان له دزى و چه ته ييه وه گوڤرى و وه ك پياوچاكيكى ده ست و داوئىن پاك باسى حاجيبان کرد."

"پياوچاكيكى ده ست و داوئىن پاك."

"به لام ئه جه ل مۆله تى نه دا."

"ده روئش به گيش كوشتى."

"حاجيبى ليقه وماو."

"كابرايه كى به سه ته زمان بوو. پياويكى خوداى بوو."

"باشه ئه تو به گيانى ناخپرت به گيكي گه وره ي. وه چه ي سارى ئوغلى به ناويانگى. ئه و كه سه ي وه ك پياوان له عوسمانلى رابه رى. باشه ئيستا به چ بيانوويه ك ده ستى خۆتت به خوينى وه ها داماوئىك سوور كردوه؟"

"واده زانن حاجى بى كه سه ؟ كى بو ئه وه ي سليمان ئه سلان سووى په نجه، ئه و هه لۆ به رزه فپه رى

چيا به رزه كانى كوشت؟"

"ده ي خۆ دياره."

"ئەو حاجى قۇرت بۆغايەي زەوى و ئاسمان لەبەرى دەلەرزى؟ كى كوشتى؟ كى دەستى لە پشتى جارچىيە چلەن دا؟"

"دەى خۆ ديارە."

"بىت و وا پروات، چوكورواا بنىادەمى تىدا نامىنى."

"چوكورواا وشك دەبىتەوہ."

"ئىرە وەچەى بنىادەمى تىدا نامىنى."

"پەلە مەكەن با ئەو گەنجە بدۆزىتەوہ."

"نەقىب سويندى خواردووە و گوتوويەتى..."

"گوتوويەتى، من ئەو ھەتتوہ دەدۆزمەوہ و ەقسەشى دىنم. ئەگەر ھەر قسەشى نەکرد، بە مەرەدى بابى دەچى."

"لە دەم رووبارەكە.."

"سەگەل تەرمەكەى لەتوپەت دەكەن."

"وردكە بەردە سپىيەكان بەخوینى سۈور دەبن."

"نەقىب گوتوويەتى، دەيدۆزىتەوہ."

"با بىدۆزىتەوہ، دەيدۆزىتەوہ، ھەر دەبى بىدۆزىتەوہ."

"بى ئەملا و ئەولا دەيدۆزىتەوہ."

"خۆى لە بن بالى بالندەش شارديتەوہ..."

"نەقىب ھەر دەيدۆزىتەوہ."

"دەشت و چيا لەبەر مرۆف جەمەى دى. بوويتە مشك و چوويتە نىو كونيشەوہ و بوويتە مەل و فريپى، تەنانەت بوويتە جنۆكە و بەچاويش نەبينى، دە ھەزار ليرە، دە ھەزار ليرە..."

"ھەرچۆنىك بى دەيدۆزەوہ."

"چوويتە نىو كونەماريشەوہ..."

"چوويتە كەولى ھەر ئاژەلېكيشەوہ."

"ئەگەر نەبەديش بووبى..."

"دوو رۆژى ديكە نابا، دەيدۆزىنەوہ و دەيھىنەوہ..."

"جا نەقىب ھەموو شتېكى لى دەردىنى."

"دەرى دىنى."

"ناتوانی وەقسەى بىنى."

"نەقىب كەلۈپەلى وای لە ئەمىرىكاو ھىناو، بەردىش دىنىتە زمان."

"ھىچ نالى. ئەو كۆرى مەھمودە كوردەى پى دەلئىن. كۆرى باوكى خۆپەتى."

"چما دەرویش بەگ شىتە، پىاو بە يەكئىك بكوژى، قسەىھەكى تىدا رانەوھەستى؟ دەم

ھەلئناپچرى."

"بەردىش بى، پۇلاش بى، ئاسنىش بى، نەقىب وەقسەى دىنى."

"ئەمىرىكا وەقسەى دىنى."

"بەویش دەلئىن ئەمىرىكا."

"ئەمىرىكاش بى، بابى ئەمىرىكاش بى، ئەو مەتەقى لىوہ نایە. ئەمىرىكا ھەر شتىكىشى

دروست كوردى، ناتوانى ئىمان و باوہرى پۇلاىنى ئەو بشكىنى."

"كۆرە باوہر، گالئەى پى ناكرى."

"پى ناكرى."

ناوہ ناوہ ھەوالى گىرانى يوسف دەھات و شارۆچكەى دەھەژاند و بەندى جەرگ و دللى خەلكى

كۆى قولاغى شارۆچكەكەى دەپساند. زۆر شتى سەير و سەمەرە سەبارەت بە يوسف دەكەوتە سەر

زار و زمانان. باسى رەچەلەكى يوسف، خالوانى و باوكى و پەروەردەى بە دەستى دەرویش بەگ و

ئەوہى كە ناخۆ لەبەر ئەو كەلۈپەلەى لە ئەمىرىكاوہ بۆ ئەشكەنجە ھاتووہ خۆى رادەگرى؟...

شارۆچكەكە سەير شلەقاوبوو و كەوتبووہ جوجۆل. ھەمووان لە مەسەلەى يوسف و دەرویش و

حاجىيان دەكۆلىيەوہ. لە ھەموو شتىكەوہ ديار بوو كە يوسف ھەرچۆنىك بى، دەگىرى.

لەو جەنگەيەدا، كۆمەلئىك رووداوى چاوەرواننەكراو و جىپى داخىش روويان دا. وەرزىرەكانى

ئاق تۆزلۆ، لە گوندى حاجىلار گەنجىكىان گرتبوو، وايان زانىبوو يوسفە و كە ويستبوويان بىبەن

بۆ شارۆچكە، خەلكى حاجىلار پىپى دەزانن و رىيان لى دەگرن و دەلئىن:

"ئەوہ چ دەكەن؟ بەرۆكى ئەو مندالە بەردەن. لىتتان تىك چووہ. ئەوہ ھەو نىيە. ئەمە كۆرى

سمايلە تونگۆتاي ئاوايىھەكەى ئىمەيە. لىتتان تىك چووہ..."

بەلام ئاق تۆزلۆبىيەكان ئەو قسانەيان بەگويدا ناچى. وەك گويزيان بۆ بزمىرن. گوتبوويان:

"ئىوہ دەتانەوى ھەلماخەلەتئىن و يوسفمان لە چنگى دەرىبئىن و خۆتان بچن و لە شارۆچكە

دە ھەزار لىرەكە وەرگرن. ئەنگۆ ناتوانن كلاو لەسەر ئىمە بنئىن."

ئاخىرىيەكەى ھەر دوو گوندەكە تىك بەردەبن و دەبىتتە جەنگى مەغلۇبە و دوو رۇژ لەسەر يەك، لە دەشتەكەى ئاناوەرزاڭا لىك دەكەن. ئەوان ئەگەرچى بۆشيان روون بېۋە كە ئەوە يوسف نىيە، بەلام تازە كار لە كار ترازابو و شەرەكە ھەلايىسابو و سەرۈگۈيى يەكتىيان شكاندبوو. ئاق تۇزلىۋىيەكان، كە گۈيىان لە قسەى حاجىلار يىيەكان دەبوو، دەيانگوت: "ئەى باشە ئەو لە دارستانە بىيەكەى ئاقچاسازدا چىي دەكرد؟ دەى بلىن دەى، ئەگەر ئەو يوسف نىيە، ئەى لەوى چىي دەكرد؟"

ئەوانىش نەياندەزانى چۆن وەلامى ئەو پرسیارە بدەنەوہ و بىپرېننەوہ.

ھەوالى ھەموو ئەو رووداوانە دەگەيشتەوہ كۆشكى دەرويش بەگ. دەرويش بەگىش لەسەر ھەست بوو و بە بىستنى ھەر ھەوالىك دەگەشايەوہ و زىندو دەبۆوہ. ھەر لە يەكەم رۇژوہ، رەغىيەتەكانى كۆ كردهوہ و كوئىخاى گوندى ئۆكسۇزلۇ و ئەو كەسانەى خەلكى ئۆكسۇزلوو بوون و متمانەى پىيان بوو، بانگ كردهوون و بەھەمووانى گوتبوو: "پرۇن يوسفم بۆ بدۇزئەوہ. لە ھەر كون و كاژىرېكدا خۆى شارديتتەوہ بۆمى بىنن. بەلام نەھىلن كەس بزانى. ھەر كەس يوسفم بۆ بدۇزىتتەوہ و بۆمى بىنن، ئەوئەندەى خەلات دەكەم تا مردن ھەر بىخوا و نەپرې... حكومەت دە ھەزار لىرەى بۆ گرتنەكەى ئەو تەرخان كردهوہ، ئەمن دوو ئەوئەندە دەدەم. ھەر كەس يان خزم و كەسى ھەر كەسك يوسفم بۆ بىنن، ھەتا لەو دىنبايەن، نەبوونى و ھەژارى نابىنن. ياللا دەى، مەيگنخىنن و خۆ مەخافلىنن و بەر لەوہى بەكەويتتە دەستى حوكمەت، خۆتان دەست بەكار بن. ئەوان يوسف ناسن، بەلام ئىوہ دەيناسن."

ئىتر گوندى و كوئىخاى ئۆكسۇزلوو و پىاوہكانى، دەمىك بوو چاويان بەسەر ھەموو رىگاكانى دەوربەرەوہ بوو و سەريان بە ھەموو ئەو كون و كەلىنەنەدا دەكرد كە لەوانەبوو يوسف رووى تى بكا. ھەموو رۇژى و سەعات بە سەعات، ئەو ھەوالانەى دەچوونە شارۆچكە، دەگەيشتە كۆشكەكەى دەرويش بەگىش.

دەرويش بەگ خەوى لى نەدەكەوت و شەو تا بەيانى ئەمسەرئەوسەرى كۆشكەكەى دەكرد و دووپاتەى دەكردەوہ: "لەكۆپى يوسف؟ لەكۆپى كورم؟ ئەى خۆزگە ئەقلىت دەپىرى و سەرىكت بە كۆشكدا دەكردەوہ. وەرە كورم، وەرەوہ، ئەگەر بىيىيەوہ..."

بە چزووى پەشيمانبونەوہ - لەوانەيە ئەوہ يەكەم جارىشى بوويتت ئەو چزووہ لە دلى رۆچووييت - خۆى لۆمە دەكرد. خۆى لۆمە دەكرد و ئەو مەتەلەى بۆ ھەلئەدەھات. ھەر جىنگلى دەدا.

هېشتا تاو نه کهوتبوو، به لّام لیواری ئاسمان سپی دهچۆوه. سی گوندی که دوای گهران له یوسف گهراپوونهوه ئاوابی و ههوالی یوسفیان به بهگ دابوو، ئیستا دیسان دهچوونهوه به شوینیدا بگه پین. دهرویش بهگ گوئی له دهنگی ترۆمبیلێک بوو و دهبه جی سۆسهی کرد لهوانهیه کی بی. له پێشدا، دلّی بهوه خۆش بوو که ماهیرهگی برادهری هاتووته سهردانی، به لّام دوایی نیگهرانی چنگی له دلّی داگرت. بی و نهبی شتیکی خراب قهوماوو بۆیه ماهیر بهو که ره ی بهیانیه هاتبووه گوند. رای کرده به رهه یوانه که و ههر چاوی به روخساری گهشی ماهیر کهوت، که له ترۆمبیلکهی داده بهزی، ئه ویش دلّی خۆش بوو. که وابوو دهبی براده ره که ی ههوالیکی خۆشی پی بی. ماهیر که سه ری هه لّینا و دیتی دهرویش بهگ سهیری دهکا، رهنگی به روخسارییه وه نه ما و بهندی جهرگ و دلّی پسا. تهواو په تهی خۆی خستبووه سه ر ئاو. به په له له پلیکانه کان چوو سه ری. هه ولّی ده دا چۆنی له ترۆمبیلکه دابه زیوو خۆی ئاوا لی بکاته وه و روخساری گهش و خۆش بی. نه شیده توانی. ده ست و پیی ده له زرین. بی و بهگ ئه مجاره تی نهگا، هه رگیز تی ناگا.

دهرویش بهگ به هه ژاوییه وه به پیرییه وه چو: "دهنگوباس؟ چ بووه ماهیر؟ ههوالیکی خۆشت پییه؟"

ماهیر به بیهیزی و زراوچوویی و به بزیه کی مه یله وگریانه وه خۆی به سه ر مۆبله که دادا و گوئی: "زۆر خراب، خراپه. به لّام پیم وایه ده ره قه تی دیم."

"بۆ چ بووه؟"
 "یوسفیان له و سه رووه، له بۆغه کیو، له مالّی عه لّیه ریشه گرتوو. گۆیا جهنده رمه عه لّیه ریشه شیان گرتوو و له گه لّ ئه و ده یه ئننه وه شارۆچکه."

دهرویش بهگ له زمانی ده رچوو: "هه ی هاوار به مالّم..."
 دهبه جی زانیی چ هه لّیه کی کردوو. زۆر په شیمان بۆوه. ورده ورده هه لّگه را. ترسیکی سامناک گیانی ته نیوو. به لّام تاویک دواتر، توورپیه که له پر هه موو گیانی داگرت. سه رتا پای ده له رزی و دهینه راند و جار به جار خیراتر ئه مسه روسه ری زووره که ی ده کرد و چیی به سه ر زاریدا ده هات به نه ره نه ره ده یگوت.

ماهير به گيش به دوویدا غاری ددها و پهیتا پهیتا دهیگوت: "لهسه رخۆ به، بهگ. لهسه رخۆ به. هیشتا سوور نییه. نهقیب ئەو ههواله‌ی به من دا... هیچ دوور نییه ویستبیتی تا قیمان بکاته وه و شتی کمان لی ده‌ریچی. لهسه رخۆ به بهگ، هیور به وه براله."

بهلام بهگ هیور نه‌ده‌بووه. ماوهیهك هه‌روا نه‌راندی و هات و چوو و ناخریبه‌كه‌ی راوه‌ستا و فكر و خه‌یال رفاندی. نیوچاوانی نارقه‌ی كردبوو و هه‌موو گیانی خوسابوو. به‌روه ماهير چوو و گوتی: "ئه‌ری تۆ باسی چیت ده‌کرد براله؟ داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، ماوهیه‌که میتشکم تیک چوووه. خه‌ریک بوو بیرم له شتی دیکه ده‌کرده‌وه. بلێ بزائم باسی چیت ده‌کرد؟"

ماهير به گيش به‌دلیدا هات، که به‌لێ به‌لێ به‌سه‌رت. ئەوه دابه‌زییت و که‌وتیته ماستا و چیتی، که‌واد؟ هه‌ر گوت له قوونی ده‌گیری، ماستا و چیتی... ئای وه‌چه‌ی بنیاده‌م، ئای شیره‌کوره‌که‌م، ئای، ئیستا له جاشکیکی گه‌ری ده‌سته‌مۆ ده‌چی، ئەسپه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی من. و ئیتر گوتی: "به‌گی من."

ده‌رویش به‌گ نه‌یده‌زانی ئەو شادی و خۆشیه‌ چیه‌ له ده‌نگی ماهير به‌گدا شه‌پۆل ددها. "به‌گی من، ئەمشه‌و، دوانی نیوه‌ی شه‌وی نه‌قیب هاته به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌م و به‌و هه‌واله‌ ناخۆشه‌ی پی دام. هه‌ر که‌ گویم لی بوو، ده‌تگوت کوتکیکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ری راکیشام و دنیام لی ناخ‌ر بوو. ئیتر به‌لادا هاتم و ده‌ست و پیم س‌ر بوون. ره‌نگیک له‌ روخسارم نیشتبوو..."

ماهير به‌ده‌م قسه‌کرد نه‌وه، پیکه‌نێن له‌ چاو و قولینچکی لیوه‌کانی ده‌باری. ناخۆ ئەو‌کا برایه‌ له‌ ترسان میتشکی تیک چوو‌بوو؟ له‌ حالیکدا باسی شته‌ هه‌ره‌ تاله‌کان ده‌کات، چۆن پیده‌که‌نی؟ کاتی خۆش‌ترین و پیکه‌نینیترین شتی ده‌گی‌راوه‌، ده‌تگوت ده‌گری. جوړیک نه‌ترسی و بی‌خه‌می له‌ روخساری نیشته‌وه.

نه‌قیب گوتی: "ئه‌وه بو‌وات لی هاتوه‌ ماهير به‌گ؟" منیش پیم گوت: "ئه‌گه‌ر له‌به‌رخاتری من له‌ یوسف خۆش بی، چیت له‌مالی دنیا بو‌ی ده‌تده‌می."

"ئه‌ی ئەو چیی کرد؟"

"وه‌ک بریشکه‌ی سه‌ر سیل هه‌لبه‌زییه‌وه و باسی نیشتمان و میلیه‌ت و ساکاریا و ره‌چه‌له‌ک و نه‌ریتی تۆغوز و دوا‌ین ده‌وله‌تی تورکی کرد و به‌شان و بالیاندا هات. ئەمنیش گوتم بیده‌نگ به‌، له‌سه‌رخۆ به‌ جه‌نابی نه‌قیب. گوتم، ئەو هات و هه‌للایه‌ ناتوانی دوا‌ین ده‌وله‌تی تورک رزگار

بکەى. ئەوەشەم پى گوت، کە بەو هات و ھەرايە ناتوانى ببیتە ژەنەرالىش. ئەو ھە دامنا بوويە ژەنەرالىش، دەى چىيە؟ گوتم ئەگەر واز لەو مندالە پىنى، سى ھىندەى ئەو مووچەيەت دەدەمى، کە ژەنەرالىك لە دىژايى خزمەتيدا وەرى دەگرى، جەنابى نەقىب. بىدەنگ بە جەنابى نەقىب... "

"ئەى ئەو چىي گوت؟"

"ھىچ، بىدەنگ بوو. خۆ ئاگات لىيە. بىدەنگ بوو. دوايىش گوتى، ھەر شتىكىشەم بەدەنى، تەننەت مليۆنىكىشەم بەدەنى، ديسان واز لەو کابرايە ناهىنم. گوتى دەترسم. تەلەگرافەکانى پىشان دام. ئىستا وەزىرى ناوخۆ و قايەقام خۆيان بە شوين مەسەلەكەى يوسفووەن. گوتى، دەى باشە، تۆ بلى، بەو ھەموو تەلەگرافەو چۆن دەتوانم دەست لە يوسف ھەلگرم؟ تەلەگرافەکان زۆر توند بوون. بەتاييەتى تەلەگرافەكەى وەزىرى ناوخۆ. زۆر سەيرە. ھەتا ئىستا پىنج جارن لەسەر ئەو مەسەلەيەى يوسف تەلەگرافى کردوو، ھەك بلى ئەو تورکيايەدا ھىچ شتىك لەو مەسەلەيەى يوسف گرنگت نىيە. پىم گوت، ھىچ روونىش نىيە ئاخۆ ئەو حاجىي کوشتووە يان كەسىكى دىكە. گوتم ئەى ئەگەر روون بوۆ ئەو كورە حاجىي نەكوشتوو، بەلكو يەكىكى دىكە كوشتووئەتى، چ دەكەى جەنابى نەقىب؟ ئەو ھەتيوہ گەنجە ھىشتا رانەھاتووہ بەرتىل وەرگرى. ديارە ھەزىشى لىيە. گالته نىيە پشت بەكەيتە ئەو ھەموو پارەيە، بەلام لە وەزىرى ناوخۆ دەترسى. من لەگەل ئەو دەم دى، خۆم لە ترۆمبىلەكە خست و يەكراست ھاتم ئىرە.

ئەمرۆ ناهىلن بگاتە نبوەرۆ يوسف دىننە شارۆچكە. دەبى لە رىگايە لە چنگيانى دەرىنن، ئەگىنا بىت و بىگەيەننە شارۆچكە، دەبىتە گرتىوچكە. لەوانەيە ھەر وەكى گوتىشم، شتەكە ھەر لە بنى درۆ بى و نەقىبىش بە ھەلبەستنى ئەو درۆيە ويستىبىتە لە زمانى دەربكىشى كە ئەو مندالۆچكەيە ئەو لە بوغە كىو لای ەلەيە رىشەيە، يان نەخىر... خۆ ئاگات لىيە قوربان؟ ئىستا دەفەرموى چ بەكەين؟"

"كارىكى باشت کردووہ برالە، سوپاست دەكەم. ئىستا دواى نانى بەيانى دەچىتە شارۆچكە و چىت پى باش بوو وا دەكەى. من قەرزبارى تۆم و ئەو چاكەيەتم قەت لەبىر ناچىتەوہ و ھىوادارم بتوانم چاكەت بەدەمەوہ."

ماھىر بەگ بە پىكەنىنەوہ گوتى: "تكاىە، تەكا دەكەم. شەرمەزارم مەكە. ئەمن ئەركى خۆمە و بەجىي دەگەيەنم."

لەسەر سینییه کی مسی و له قاپی مسیی نه خشیندا، نان و ترخینه یان هینا. ترخینه که
 بییهری سووریان به سه ره وه و رۆنیان به سه ردا کردبوو. ئه و جار گوشتی سوورکراوهی سويسکه و
 په نیر و مرهبا و کهره و چاو و شیریان هینا. ئه و دوو هاوړپیهش به بی ئه وهی تاقه قسه یه ک بکه ن،
 ملچیهی خواردنیان دههات و له بیده نگیدا نانه که یان خوارد. له گه ل له خواردنی بوونه وه، ماهیر
 ههستا و به دهنگیکی تژی له شادی و خوشییه وه گوتی: "ئه من ده بی بچمه شارۆچکه."
 ئیتر به ره و پلیکانه کان رای کرد. ده رویش به گ هه ر ئه وه ندهی پی کرا بلای: "خوات له گه ل
 بی." و له و کاته دا گوپی له داگیرسانی مه کینه ی ترۆمبیله که بوو و به دوایدا دهنگی هۆرنه که ی.
 شارۆچکهش به ر له نیوه رۆی ئه و رۆژه، به بی ئۆقره بییه وه چاوه روانی یوسف و عه لیه ریشه
 بوو.

که له خه و ههستا، تاو هه لاتیبوو. زاری ده تگوت قوزه لقورته* . له گه ل هه لچوونی ته وژم و تینی گه رما که دا دلخوریه که شی زیادی ده کرد. می شکی ده زرین گایه وه. ده تگوت می شکیان کردووه ته پوره ی ههنگ و پریان کردووه له می شه نگوین. چهندی له خو ی نووسا، لی ی روون نه بووه له کو ی نوستووه. به چاری ترساو و له ژیللا هاتووه وه سهیری ده ورپشتی خو ی ده کرد. له پی شدا ده رویش بهگ و دوی ئه و حاجیه شیته و ژنه که ی حاجی و سمت و به له کی و چاوه خوماره کانی و پی که نینه که ی که چالکی ده خسته سهر کولمه سووره کانی، هاتوه بیر. له پر به دیتنی شمشیره که زانی له کو ییه. له ته نیشتم شمشیره که، قورنان و ته پل و شته کانی دیکه ی نیو ژوروه که ی دی. له سهر موبلیک که وتبوو. دهستی راستی و پی راستی سر بیوون. خو ی راوه شاندا و ههستا و سهری وه بهر شیر" به لوو عه" ی ئاوه که گرت. که سهری له بن ئاوه که ده رهینا، بهر چاری روون ببووه و جوانتر بیری ده کرده وه. دیسان گه راوه ئه و ژوروه ی شمشیره که ی لی بوو. ده تگوت شتیکی لی بزر بووه. سهری لی شیوا بوو. ئاخری نیگای له سهر شمشیره که گیر سایه وه. له نه کاو سهری له گیزه وه هات و دهنگین له سهریدا زرین گایه وه و هه موو ده ماری گیانی له بهر یه ک کیشایه وه. ههندی شت له بن پی ده خزین. به ره و ئاوینه بالانوینه زیر کفته که رای کرد. مژولی دریز بوون و هه لگه را بوونه وه. دوی ئه وه ی توژیک له مژولی ورد بووه، خیرا گه راوه و شمشیره که ی له دیواره که لی کرده وه و له کالانی ده رکیشا. شمشیره که ی به عهرزی دادا و کالانه که ی له سهر ئه ژنوی دانا و له نیوه راسته وه شکان دی. دوابی وهک شیتان له نیو ماله که دا ته مسهر و ئه وسهر غاری دا و به کالانه شکاوه که له شته کان بهر بوو. تاویک دواتر کالانه چیوییه که ی به دهستییه وه نه ما و له توپه ته کانی به سهر عهرزیدا بلاو بوونه وه. چوو و

* زوزجاران که دایکم چیشکه ی شتیکی تالی ده کرد، تفی ده کرده وه و دهیگوت ده لیی کلکه ماره. یان ده لیی قوزه لقورته.

شمشیره‌کە‌ی لە‌سەر عەرزه‌که هه‌ل‌گرت. به شمشیره‌وه به‌ره‌و خواره‌وه رای کرد و به هه‌موو هیزێ خۆیه‌وه له تاشه‌به‌رده‌کە‌ی حه‌وشه‌ی راکیشا. لیبی راکیشا و رای کیشا. شمشیره‌که داده‌هاته‌وه، ته‌له‌زمی لیّ ده‌بووه‌وه، به‌لام نه‌ده‌شکا. هه‌ر زه‌بریکێ به شمشیر له به‌رده‌کە‌ی د‌دا، بلیسه‌ی لیّ ده‌بووه. هه‌موو گیانی ئاره‌قه‌ی لیّ ده‌چۆراپه‌وه.

وه‌ک شیتان و به خیراییه‌کی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر شمشیره‌کە‌ی له به‌رده‌که راده‌کیشا و له‌گه‌ل هه‌ر ته‌له‌زم و بلیسه‌یه‌کی له‌به‌رده‌که ده‌بووه، دلێ راده‌چله‌کی. له‌و نیوه‌دا چاوی به‌و کولنگه‌ که‌وت، که به ده‌رگا‌که‌وه نرابوو. به غاردان چوو و کولنگه‌کە‌ی هینا. شمشیره‌کە‌ی لە‌سەر تاشه‌به‌رده‌که دانا و به هه‌ژاوییه‌وه به کولنگه‌که لیبی راکیشا. که شان و پیلێ له جووله‌ که‌وتن، شمشیره‌که تیر ته‌تویه‌ت ببوو. نه نه‌خش و نیگاری پیوه مابوو و نه نووسراوه پ‌رشن‌گداره‌کانی. شمشیره‌که ببوو به پارچه ئاسنیکێ خواروخێچ. به‌هه‌موو تینی خۆی کولنگه‌که‌شی فریّ دایه لایه‌ک و به غاردان خۆی گه‌یاندە دیواری حه‌وشه‌که و لیبی وه‌سه‌ر که‌وت و خۆی فریّ دایه ده‌روه. به‌ده‌م ریگاوه، وه‌خۆی ده‌هاته‌وه. له پ‌شدا وزه‌وزی می‌شه‌نگوینیک له گوێچکه‌یدا زرن‌گایه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه هه‌نگیکێ گه‌وره‌ی له‌سەر عەرزه‌که دی. هه‌نگیکێ بوو، خاله نارنجی و مؤر و که‌سه‌که‌کانی له‌به‌ر تاوه‌که ده‌رده‌وشانه‌وه. توژیک له‌ولاتره‌وه په‌پوله‌یه‌کی گه‌وره له‌سەر شانە هه‌نوینیک نیشته‌بووه. په‌پوله‌ باله پان و زه‌ردباوه‌کانی خۆی به خالی وه‌نه‌وشه‌یییه‌وه لیک د‌دا و ویکێ دینانه‌وه. لاقی په‌پوله‌که و ره‌گه‌ی نیو‌باله‌کانی و هه‌موو شتیکێ دی. که گه‌یشته بازار، هینتا په‌پوله‌کە‌ی د‌دی. هاته بن چناره‌که. له قاوه‌خانه‌ی بن چناره‌که، ده‌رزیت هه‌لا‌ویشتبایه وه‌عه‌رزی نه‌ده‌که‌وت. به‌لام هه‌موو پ‌ییان به عه‌رزیه‌وه وشک ببوو. نه جووله‌یان ده‌کرد و نه قسه‌یه‌ک. له گو‌شه‌یه‌که‌وه چیه‌کی به‌تالی دۆزییه‌وه و چوو له‌وی دانیشته. هه‌ر دانیشته، چاوه‌چیه‌که کووینک چای له پ‌یش دانا. چایه‌کە‌ی هه‌ر به گه‌رمی هه‌ل‌ل‌وشی و برسیتیه‌کی تاقه‌ت‌ر هیزشی بو هینا. دلێ به‌لادا هات. ئه‌وجار قاوه‌خانه‌که له پ‌ر بوو به ده‌نگ هه‌ل‌لا. بیّ پ‌سانه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و سه‌یری ئه‌و که‌سانه‌ی کرد که ناوی عه‌لییه ریشه‌یان دینا. هه‌زاران مه‌ل له‌سەر لک و پۆی چناره‌که د‌یاغجیکاند. لک و پۆیه‌کان له بن بارس‌تایی بان‌ده‌کاندا داها‌ت‌بوونه‌وه و وه‌ک هیشوو شو‌ر ببوونه‌وه. ئه‌وانه‌ی توانیبوویان، له‌سەر لکه‌که جیبی خۆیان بکه‌نه‌وه، هه‌ر پاله‌په‌ستۆیان بوو و د‌یاغجیواند. جاروباره پ‌ییان له لکه‌داره‌که به‌رده‌بوو و ویکرا به‌ده‌وری داره‌که‌دا ده‌فرین و ئه‌وه‌نده له‌عه‌رزی ن‌یزیک ده‌بوونه‌وه ده‌تگوت سینگیان له عه‌رزه‌که ده‌خشی، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه عه‌رزه‌که، هه‌ل‌ده‌کشانه‌وه. ئه‌وانه‌ی قسه‌یان ده‌کرد، به‌رده‌وام

ناوی عهلییه ریشه‌یان دووپاته ده‌کرده‌وه و به سیره‌ی چاویش له‌بنه‌وه سه‌یری شه‌ویان ده‌کرد. هه‌ستی کرد ورده و پتر سه‌یری ده‌کهن. هه‌ستا و به‌ره‌ه بازاره‌که ره‌یشت. هه‌ستی کرد له پشته‌وه سه‌دان نیگا وه‌که دهرزی له پشت ملی ره‌وده‌چن و دلێ تێکه‌له ده‌هات. بازاره‌که قه‌ره‌باڵخ، سه‌گ خاوه‌نی خو‌ی نه‌ده‌ناسییه‌وه... دووکاندار له‌به‌ر ده‌رگای دووکانه‌کانیان راوه‌ستا‌بون و بیده‌نگ و به‌چاوه‌ زه‌قه‌کانیان لییان ده‌روانی. به‌حالی سه‌گ خو‌ی گه‌یاند هه‌که‌به‌باڵخه‌که و گو‌تی: "خه‌یرا... خه‌یرا که به‌راه..."

بره‌سه‌کی بزۆزییه‌که له‌ چاوه‌کانییه‌وه هه‌ستا و گو‌تی: "له‌ دووره‌وه هاتووم... زۆرم بره‌سییه، زۆر..."

که‌به‌باڵخه‌که پنه‌کهنی و هه‌رای کرد: "بای لی ی ی بده. نه‌فه‌ر و نیویک که‌بابی شه‌دنه... بای لی ی ی ده..."

"یوسف گو‌تی: "با دوو نه‌فه‌ر بی."

"بای لی ی ی ده، بوو به‌ دوو."

بو‌نی سماق هات. دووکه‌لێکی چه‌ور تاویک دووکانه‌که‌ی پر کرد. که‌ بو‌نی دووکه‌له‌که‌ی هه‌لده‌مه‌زی، پتر وه‌خۆ ده‌هاته‌وه. ته‌ندووری زگی هه‌ر نیله‌ی ده‌هات و بی ئۆقره‌یی بره‌ستی لی ده‌به‌ری. لاقه‌کانی له‌ بن میزه‌که‌وه په‌یتا په‌یتا ده‌جوولان و ده‌سته‌کانیشتی هه‌چمینیان نه‌بوو و هه‌ر له‌خۆوه ده‌هاتن و ده‌چوون. که‌به‌باڵخه‌که قاپیکی توور و مه‌عه‌ده‌نوس و شیبیت و پیا‌له‌یه‌کی سماق و چه‌ند نانێکی بو‌ هه‌ینا. یوسف به‌ په‌له‌په‌ل و له‌ چاوترووکانی‌کدا نان و سه‌وزه‌که‌ی رامالی. که‌به‌باڵخه‌که ده‌م به‌په‌یکه‌نینه‌که گو‌تی: "زۆرت بره‌سییه‌ برا. ده‌لێنی سالیکه‌ ده‌مت له‌ خواردن نه‌داوه. بای ی ی ی لیده، ده‌ی ی ی خه‌یرا که..."

یوسف پشه‌کۆی ئاگره‌که‌ی، که‌به‌با‌ه‌کانی که‌ له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ چه‌زه‌چیان بوو و فرمیسه‌کی ده‌رشت و ئاگره‌که‌ی خو‌ش ده‌کرد، ده‌دی و تفی زاری قووت ده‌داوه و ده‌یگو‌ت: "وه‌ستا، وه‌ستا به‌سه، برژا، بیهه‌ینه ده‌ی، به‌سه‌یه‌تی."

که‌به‌باڵخه‌که، خه‌لگی وا بی ئۆقره‌ی زۆر دیتبوو. سیخی که‌به‌با‌ه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ هه‌لگرت و له‌ نیو‌نانه‌که‌ی کیشا و هه‌ینا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. دیسان قاپیك پیاز و ته‌ماته و بیبه‌ر و توور و شیبیت و مه‌عه‌ده‌نوس بو‌ هه‌ینا. یوسف دا‌هاته‌وه و ئامبازی که‌به‌با‌ه‌که‌ بوو. هه‌م خه‌یرا خه‌یرا ده‌بخوارد و هه‌میش وه‌خۆ ده‌هاته‌وه و ئاوی شه‌یلمه‌که‌ی ده‌خواردوه. هه‌ر نه‌شه‌یزانی که‌ی که‌به‌با‌ه‌که‌ی ته‌واو کرد و پارهی دا و هاته‌ده‌ری. که‌ دیتی شه‌وه له‌ نیوه‌ندی بازار

و له بن بارستایی سهدان نیگا و چاودا. هه مووان چاویان تی بریبوو. هه ره لهوی له نیوهندی بازاره که راههستا. روت و قوت بوو... له پر دیتی روت روتته. لهوی، له نیوهراستی بازار، پیی به عهرزییه وه وشک ببوو و نهیدهزانی دهستی لهسه ره کوئی دابنی. دهستی بهسه ره نهدامهکانی لهشیدا دهخزی و ئوقرهیان نهبوو.

پینهکانی بهرهو لایهکی دیکه راکیشیان کرد. سیبهری تنک و قهلت قهلتی داری تهقافیا مهیدانهکیان خال و بهلهک کردبوو. عهلی عهریزه نووس له پشت میزه بچوکه کهی دانیشتبوو. کتیبه کهی به مهکینهی تاییه کهیهه نابوو و نوقمی خویندنه وهی بوو. له بهردهم راههستا و دهیوست لهوی رابکا. بهلام وهک سیحریان لی کردبی، نهیده توانی ههنگاو بنی. نیستا سهری ههلدینی. نهها، نهها، نیستا. هه ره نیستا. با را بکه م. نیستا سهری ههلدینی و ده میبینی. سهری داخستبوو و هه ره نه ده جوولا. چهقو تیژ و پته وه کهی، دوینی له وهستا وه سامنی کرپبوو و پولاوی دهبری، هه ره له گهرفانی دا بوو. چهقو کهی جوان بوو. دهتگوت موسی دهلاکه و ده مه کهی وهک تیریژی خور... له حالیکدا پیی بهسه ره عهرزه که دا راکیش ده کرد، ههنگاو یکی دیکه شی نا... هه موو چاویان لهسه ره و بوو. روت روت بوو. روت و قوت. تاویک له بن بارستایی نهو نیگایانه دا ههستی کرد شه که ته... دهنگیک له میشکیدا زرینگایه وه.

عهلی عهریزه نووس رهنگی به روویه وه نهما و شهپولی تهزوویهک هه موو گیانی داگرت و له جیی خوی وشک بوو. ورده ورده له ترسان چاوی زهقتر ده بوونه وه و ده ترروکان و مووی لی ده بوونه نهشته ره... له نه کاو بهبی نه وهی به دهست خی بی، هه ستایه پی و خیرا نهوی به جی هیشت. تاویک دواتر جگه له نهو بالندانهی بهسه ره دار چناره که وه قاوقیژیان بوو، هیچی وه بیر نه ده هاته وه. له شاروچکه وه ده ره کهوت. به غاردان له ناوه که په رییه وه. گه شته سی گوند و به بی نه وهی بچینه ناویان، لی لادان. جیکه جیک و قاوقیژی بالنده هه ره له گویدا ده زرینگانه وه. ورده ورده چاوهکانی خوش ده بوون و بهریان روون ده بووه و دهنگی عهلییه ریشه، عهلییه ریشه ورده ورده دوور ده کهوته و به ئاسته م ده بیسرا.

رییوار ته پوتوزیان ده کرد. دار و ئاو و گیا ته پوتوزیان ده کرد. گه شته ره وه زیکی رژد و ههلدیر. له بهردهم ره وه زه که دا که وهک دیوارتیک سهری له ناسمانی ده سوی، راههستا.

سه ره ره وه زهکانی گیایان لی روا بوو. ره وه زی سپی، خال و بهلهک و جی جی ره گه ی سووره له گه راوی قهوزهی بهسه ره وه تا چاو بری ده کرد، گه وره و شکودار دیار بوون. میشه نگوبینی رهش که دهتگوت مه رمه ری رهشن و بریسکه بریسکیکی که سکیان هه بوو، به

وزەوز و ئەوئەندە خېرا سەرت لىيان سوور دەما، دەفپىن و وزەوزەكەيان لە رەوئەزەكاندا دەنگى دەدايەو. يوسف لە نساى رەوئەزەكەدا دانىشت. ئەژئۆى دەلەرزىن. ئارەقەى وشك دەبۆو. فېنكايبەك بە تىغەرەى پشتىدا هات.

دەتگوت هەتاوى دىتووە، كە لە گلۆلەيەكى ئاگرىن دەچوو. پالى دا بەو بەوئەزەو، كە خۆرەكە گەرمى كردبوو. پشتى سەرىشى پىئو نا. تا، گوپى لەو زەنازەنا و هات و هەرايە نەبوو كە لەخوارەو دەهات، هەروا لەنىوان خەو و بىدارىدا لەوى كەوت. كە رەوئەزەكان پىر بوون لە سرت و خرت، دەرپەرى و بە ترس و دردۆنگىيەو بە بزەنەپىيەكدا بەرەو ئاسۆى زەردەپەر تىپى تەقاند. چاوى، بزۆزانە دەبرىسكانەو. ئەوجار دەيزانى بەرەو كوئى رادەكا. راكردنەكەى و لاقەكانى و ژان و ئازار و برىسكاندنى گىيانى و بىپىيوايون و وەرەگرتنەو... بىزاربوون و بەزىن و دەست شوشتن لەهەموو شتىك و لەخۆى، خەوھاتن و نەبوونى دەرفەتەك بۆ نوستن، دەست سىرپوون، ترسان و راجلەكەين، خۆخاوكىش كردن، وەخۆھاتنەوئەى لەنەكاو، شاگەشكەبوون لە وەخۆھاتنەو، گەشبوونەوئەى لەخۆشيان، بووژانەو، گورجوگۆل بوونەو، ديسان بىزاربوونەو و بەزىنەو، دەست شوشتن و بىپىيوايى، خۆبەدەستەوئەدان، ئەوجار وەخۆھاتنەوئەى لەنەكاو... دارەكان پەيتاپەيتا بە پىش چاويدا تىدەپەرىن. دار و دەرختى جۆراوچۆر، ناوكانى بەمىشكىدا دەهاتن و دەزرىنگانەو و تىكەل دەبوون و دىمەن و جوولەى دىكە جىيان پىر دەكردنەو. كەروپىشكىك لە پىشيبەو قەلەمبازى دا و بازەر بوو و خۆى بە نىو دەوئەكاندا كرد. رىوئەك كلكە خۆلەمىشيبە مەيلەوسوورەكەى رىك لەبەر لووتى راوئەشان. پۆلىك كەودەرى بەلاقى سوور و دەندووكى كورت و بالى رەنگاوەرەنگيانەو، چەند جارەك نىشتنەو و هەلپىنەو.

كەوئەكان بە لەنجەولار روئىشتن و بلاو بوونەو و لە شەقەى باليان دا و ئاسمانيان خەتخەت كرد. كۆمەلە خەت و هىلەك كە لەسەر لاپەرە بۆرەكەى ئاسمان تىكەل و پىكەل بوون... گىسكىك لەسەر تاشەبەردىكى وەنەوشەيى دەيكاراند. كارەكارەكەى لە رەوئەزەكان دەگەرا و دەنگى دەدايەو. دەنگدانەوئەكان تىكەل دەبوون و دەبوونە لوورە. لوورەكەش پىر دەبوو و گەرەتر دەبۆو و دەبوو لوورەيەكى دىكە. لە نىوئەراستى گابەردە پان و بەرزەكاندا كە سەريان لە ئاسمانى دەسو، لە حالىكدا لە رەوئەزىك وەك دىوارەو خۆى فرى دەدايە سەر رەوئەزىكى دىكە، لە لوورەلوورەكەدا نوقم ببوو و جار نەجارەك بە بىستنى دەنگى خۆى دەسلەمىيەو و رادەچەنى و بە هانكەهانك و دەست و پىي خۆيناويەو، سەرى لە دووى ئەو گىسكە نابوو، كە

وهك جنۆكان له رهوهزێكهوه بازى دهدايه سه‌ر يه‌كى دى و له نيوان تاريك و روون و بولێله‌كه‌دا بزر ده‌بوو و ده‌رده‌كه‌وته‌وه. ده‌نگه‌ده‌نگ و هه‌تاوه به‌تينه‌كه... له‌وه پترى وه‌بهر نه‌ده‌هاته‌وه. له حاڵێكدا خۆى به‌ ديواره‌كانى تاريكيدا ده‌كيشا، ته‌ستيزه‌كان دى. سى ته‌ستيزه له سه‌رچلوكى به‌رزترين لكى داريك، كه له‌گه‌ل له‌رينه‌وه و جووله‌ى لكه‌داره‌كه، جارى ده‌رده‌كه‌وتن و جارى بزر ده‌بوون. له‌وانه‌شه له‌خه‌ويڤا...

تاو هه‌لاتبوو و ناگربارانى بوو. ده‌ستى چه‌په‌ى گيسكه‌كه‌ى گرتبوو و هه‌ولئى ده‌دا بيله‌وه‌پترى. گيسكه‌كه له‌نگه‌فرتيى بوو و ده‌يوست خۆى ده‌باز بكا. به‌رده‌بى، راده‌كا و راكردن و راوه‌دوونان ده‌ست پى ده‌كاته‌وه. ديسان ده‌يگرپته‌وه. له‌سه‌ر ره‌وه‌زێكه‌وه به‌رده‌بيته‌وه سه‌ر شينكاييه‌كى نه‌رم. لاقى راسته‌ى... گيسكه‌كه هه‌ول ده‌دا و به‌ لاسارييه‌وه گيا و گه‌لا سه‌وزه‌كان ناخوات. ديسان تاو هه‌لات. دارى به‌رز، ده‌ورى ره‌وه‌زه‌كه‌يان داوه. ئاويك له‌ نيو ره‌وه‌زه‌كانه‌وه هه‌لده‌قوئى و كه‌فچرپينه. له‌بهر تاوه‌كه، چاوى له‌ ميله‌ى بريقه‌دارى ئاسنى، كه‌وت كه له‌ چه‌قۆ ده‌چوون. به‌دوايدا له‌پشت گابه‌رده‌كه‌وه سه‌رى بنياده‌م ده‌ركه‌وتن. نيشان و هي‌مى سه‌ركلاوه‌كانيان ده‌رده‌وشانه‌وه و ده‌نگى پييان هات. گوئى: "عه‌لييه ريشه، عه‌لييه ريشه..."

و ده‌نگه‌كه‌ى، ده‌نگى ده‌دايه‌وه. پيى وابوو. له‌وانه‌يه هي‌چيشى نه‌گوئى. گوئى له ده‌نگه‌ده‌نگي‌ك بوو. ده‌نگى چه‌ند ته‌قه‌يه‌ك هات و له ره‌وه‌زه‌كاندا ده‌نگى دايه‌وه و بوو به هه‌زاران ده‌نگ. گيسكه‌كه‌ى هه‌ر به‌ده‌سته‌وه بوو. خۆى خزانده پشت ئه‌و گابه‌رده‌ى ئاوه‌كه‌ى ليوه هه‌لده‌قوئى. كوئيك، كه له‌به‌رتاريكى چاو كارى تى نه‌ده‌كرد، سه‌رنجى راكيشا. گابه‌رديك و ده‌وه‌نى تيك ئالو زاركى كونه‌كه‌يان داگرتبوو. خۆى خزانده ژووره‌وه... له‌ولاوه لاقى جه‌نده‌رمه‌كانى ده‌دى. كه تۆزتيك سه‌رى هه‌لينا، ده‌موچاويشيانى ديت. ده‌موچاوه گوشتن و گووينه‌كه‌ى يه‌كيان ئه‌وه‌نده گه‌ش و سووركه‌له‌ بوو، ده‌تگوت، پلته‌وكيكي لى بده‌ى، خوينى لى دى. ئه‌وى ديكه ريوه‌له و زه‌رد بوو. ده‌سته‌كانى ده‌له‌رزى و وهك ژانه‌سكى هه‌بى، خۆى نوشتانده‌بووه. ئه‌ويتر يه‌كى تاوه‌سووتى كورته‌بالا بوو، چه‌ناگه‌قوول و مژۆل دريژ. روخسارى ئه‌وانى ديكه هه‌روه‌ك روخسارى خه‌لكى تر بوون. رواه‌ت و قه‌لافه‌تى هي‌چ كاميان شتيكى سه‌رنجراكيشى تيدا نه‌بيت. ره‌وه‌ز و بن گابه‌رديان پشكنى، راوه‌ستان، قسه‌يان كرد و گه‌ران. سي‌به‌ره‌كان له‌بهر يه‌ك كشانه‌وه و لينگ و روخساريان دريژ بوونه‌وه. خاكي نه‌رمى ته‌ختى دووكانه‌كان و ديواره‌كانيان بۆنى شى و كه‌روو و بۆنى گيسكى لى ده‌هات. بۆنيك كه كارى له

جەرگ و دل ده کرد. حەزى لىبوو يەك بەخۆى بنەپرىنى و لەبەر ئەو حەزەش خۆى پى نەدەگىرا. لەحالىگدا كە ئەوان لەوى پىاسەيان دەکرد، ئەو دەيوست وا بنەپرىنى، بەرد بىننيتە گريان... بە دەم سووتانەوى دەست و سىنگ و قورگ و لووت و زارى، كۆكە و ھاوارەكەى لە سىنەيدا قەتيس دەکرد. جەندەرمەيەك كە دلۆپەى ئارەقە لە نىوچاوان و لاروومەتى دەچۆراپەو سەر بەردەكان، ھاتە بەردەم كۆنەكە و ملىكى كىشا و چەند جارەن سەيرى ناوئەوى كرد. چاوى لە چاوى يوسف ئالقا. يوسف دەيوست بنەپرىنى، بەلام جەندەرمەكە سەرى كىشايە دواو. خۆى بە گىسكەكەو نووساندبوو. گەرم بوو و بۆنى شىرى خاوى لى دەھات. جەندەرمە سەرقالى پشكەن و گەران بوون. جارى لە تەنشت گابەردەكە كۆ دەبوونەو و قسەيان دەکرد. دەنگيان لە رەوژەكاندا دەنگى دەداپەو، بەلام قسەكانيان لىل بوون. بەدەم قسەكردنەو، جار نەجارى گويان ھەلدەخست و چاويكيان دەكردە چوار چاوى و سەيرى دەوروبەريان دەكرد. گومانيان بۆ ھەندى شت دەچوو و بلاو دەبوونەو و دەكەوتنەو گەران. يوسف كروشمەى كرد و بە گاگۆلكى خزیبە بنەبانی ئەشكەوتەكە. جەندەرمە ئاگران كردەو. ئاگرەكە جار بە جار بلیسەى بەرز بۆو. بلیسە و پزیسكى ئاگر لەبەر تاوئەكە سپى دەچۆو. دووگەلەكەش خەرمانەيەكى سپى بەسەر دەورويشتياندا كىشا...

جەندەرمەيەك ھەراى كرد: "گىسكىك."

يوسف لەنيوان خەو و بىداريدا گويى لەو دەنگە بوو. دەنگەكە لەخەون دەچوو و بە ئاستەم شادىبەكى تىدا بوو. يوسف وپ و كاس و بىزار، راجلەكى و ھەخۆى ھاتەو و قیت بۆو. ماسوولكە تەزىوكانى خۆبەخۆ بووژانەو و ھەلینگىكى لەخۆى دا. بۆشايەكە لەبەر يەك رەويبەو و ھەستى كرد لە بۆشايەكەدا نوقم بوو.

"گىسك."

بە سىنگەخشكە ھەتا بەردەركى ئەشكەوتەكە ھات. ھەتاو لەنيوچاوانى دا. چاوەكانى بەشەوارە كەوتن و تاويك ھەموو ولات تاريك داھات و نەيتوانى ھىچ شتىك، ھىچ جوولە و تيشك و تاريككە بىنى. بەلام زۆرى نەبرد. پەردە رەشكە لەپەر لاچوو و رەوژە تىز و سپى و زەرد و قەوژەگرتوو و خال خال و جى جى سوورباوكان، دارە چرە پر لك و پۆپەكان بە نيوقەدى ئەستور و خوراوخىچەو، چىمەنى سىس و ژاكاو و چقل و درك و گولئى وشكەلاتوو و ژاكاو و بالندەى فريو بە ئاسمانەو دەرکەوت. جەندەرمە سوورھوولەكە، گىسكەكەى گرتبوو.

"نەمگوت، گىسكىك، گىسكىك... با بىكوژىنەو."

یوسف مووچرکەى پىدا هات، لەرزى لى نىشت. ئانىشكى تۆزىكى دىكەش خزىيە دەرهوہ. چاوى زەق بوونەوہ. گىسكەكە دەىكاراندى. جەندەرمە سوورھوولەكە بە كىزدىكى گەرە، كە دەمەكەى برىسكەى دا، دەمودەست سەرى گىسكەكەى برى. كە جەندەرمە ھەستايەوہ، سەرى گىسكەكەى بەدەستەوہ بوو. لاشەى گىسكەكە ئەوئەندەى چاوترووكاندىك لەخوئىندا سوور ھەلگەرە. جەندەرمە سەلكى گىسكەكەى، كە تازە جىتى شاخەكانى خوئىيان لى دەھات، توور دايە لايەك و لاشە خوئىناوييەكەى ھەلگرت و بردىيە سەر كانىيەكە. يوسف ھەر لەوى، رووت و قووت و بى جوولە و ھەست و خوست بەجى ما. دەتگوت مىشكى لەكار كەوتووە و برىستى لى براوہ. ئانىشكەكانى خۇيان لەبەر بارستايى لەشىدا رانەگرت و كەوت. تاويك دواتر بوئى گۆشتى برژاوى بەسەردا هات. بوئى گۆشتە برژاوەكەى ھەلمزى. دلئى لەخىلەوہ هات و زارى ئاوى كرد. دەنگى ملچەملچ دەھات. يوسف وەبىرى دەھاتەوہ كە چۆن شەوى تا بەيانى راي كردووە و بەغاردان گەيشتووەتە بەردىوارىك و تووشى تارىكستانىكى ئەنگوستەچا و پر لەدلەخورپە بووہ و دوايى گەيشتووەتە سەر لىوارى ھەلدىرى نەمان. ھەر ھەنگاوتى نابايە، ھەموو شتىك تەواو دەبوو. بەلام ئەو بەر لەوہى ئەو ھەنگاوە بنى، لەوى كۆتايى كار و شىتى و ژان و تىداچوونى لى روون ببۆوہ. ەك ئەوہى پىتى لە سەر پۆلوو دانابى، دەمودەست گەرپاڤوہ دواوہ. وەبىرى دەھاتەوہ كە تاو ھەلتبوو، كەولئى خوئىناويى گىسكەكەى بەدەستەوہ و تەرپايى كەولە خوئىناوييەكە كارى لە مىشكى ئىسقانى كردبوو و بوئى ناخۆشى خوئىنەكەى بەسەرداھاتبوو و ئەوہى بەدەستىيەوہ بووہ، فرپى دابووہ شوئىنىك ئىتر دەست پى رانەگا و ئىتر را دەكا و لە كانىيەكە دەستى دەشواتەوہ و خۆى لە ناوہكە ھەلدەكىشيتتەوہ و جلوپەرگەكانى لەبەر دەكاتەوہ. برسىي دەبى و لە جادەيەكى بىرپانەوہدا رووت و قووت ھەموو گىيانى تەزووى پىدا دى و بنى پىي ھەمووہ بووئەتە برىن، و بە ئەژنۆى بى تىنەوہ بەرەو تارىكى رادەكات.

"بۆ كۆى، ئەوہ بۆ كۆى رادەكەى رىڤوار؟"

"دەجمە مالى عەلىيە رىشە، عەلىيە رىشە."

عەلىيە رىشە يەكى سىل باپرە. چاوى درشت و قامكى گەرەن. ئەسپى ھەيە، ھەموو زىن و رەشمە زىوگفت. زنجىرى سەعاتەكەى زىر و كۆشكەكەى سى نەمۆمە... عەلىيە رىشە باخچەيەكى ھەيە پر لە دار و درەخت. دارى زەيتوون و سپى چنار و پرتەقال و گول. شەش كور و سى كچى ھەيە. ئەسپى شاباز، كەلەكىوى، ئاسكى مووسوورى ھەيە. دواى ئەوہى دارستانە سنۆبەرەكە و چل كانى و سوئسەنە و كانىيە بەگ و چنارى ھوت وەلى و چىاي بەرپەرچكەت

برى، عەسرى دەگەيه كانىي چىمەن و شەوى لە بن بەردىكى بەقەوزە داپۇشراو رۆژ دەكەيهو. گويزى حەوت برايان دەبىنى...

"بۆكۆي، بۆكۆي؟"

"عەلىيە ريشە يەك هەبوو، لەوى..."

عەلىيە ريشە كىلگەى واى هەيه پلىنگيان لى دەرنانچى و خەلەوخەرمانى پر بەرەكەتن.

"بۆ مالى عەلىيە ريشە، عەلى..."

دوئىنى عەلىيە ريشە مىلى خوار ببۆوه. كەلەپچەيان لە دەستى و چەلەمەيان لەملى كەردبوو.

لە پيش دەستەيهك جەندەرمەوه، سەرى داخستبوو و لە قزل گدىكەوه تىدەپەرى. سووتمان و هاوار و هەللايه كى لەدواى خۆى بەجى هيشتبوو.

"مالى عەلىيە ريشە، مالى..."

عەلىيە ريشە بە روخسارىكى بزركاو و چاوى تەر و دەمى قووچاو و دەموجاويكى تىك

شكاو، لە بەيانىيەوه تا شەوى لە سەر ئەو رەهزە دانىشتوو و چاوهپرى بووه. چاوه درشت و قاوهيه مەيلهوزەردەكانى برپوهتە ئەو ريگا بىپرانەوانە و بەبى جوولە...

"عەلىيە ريشە، عەلىيە ريشە..."

باوكى عەلىيە ريشە، سەر رووت و پىخاوس، لە گۆزەپانى بازارەكەى ماراش بە دارىكەوه

هەلواسرابوو و جۆلانىي دەكرد...

"لاى عەلىيە ريشە."

سوارەكان بە لىنگدان هاتن و بابى عەلىيە ريشەيان - كە بەپەتىك هەلواسرابوو - لى

كەردوو و برديانە ناخورداغى، لە بەفر و بۆرانى ناخورداغى و دەشتى گوندشلى رۆچوون. رەشمالە عەرەبىيەكان بە شين و شەپۆر...

"لاى عەلىيە ريشە..."

عەلىيە ريشە شەللى خوين، روخسارىكى گرژ و خەمبار. مژۆلەكانى خۆلاوى و لىوەكانى

رەش و مۆر. قامكى ئەسپى كۆزەى بەرەو عەرزى خوار كەردبووه. خوينى لى دەچۆرايهوه و دەكەوتە سەر لمەكە... بە نيو سەد و بيست و يەك شمشىرى راکيشراودا بە رەهزە رژدەكە

هەلدەگەرا.

لاقه كانى قەلئش قەلئش و بريندار. جيتى پييه كانى دەبوونە گۆمىلكەى خوين. روخسارى
وہك ليمۆ زەرد ھەلگە پرابوو و دەموچاوى بارىك ببۆو و ردینى رەش و سىمىلە ئەستور و
شۆرە كەى خۇلاوى بوو.

"عەلىيە ريشە، عەلىيە ريشە..."

دوینى شەوى ھەليانكوتايە سەر مائەكەى عەلىيە ريشە و ئەسپە كانيان لە گەورەكەى رفاوند
و كەلەپچەيان لە دەستى دا و بە پەتیک لە زىنى ئەسپىكان بەست و لىيان خورپى و بەو
قەدىالەدا سەرەوخوار برديان. جار جارە دەكەوت و ئەسپەكە بەسەر عەرز و وردكە بەردەكاندا
رايدەكىشا.

يوسف راوہستا. خۆر تيرىژى داويشت. عارەبانەيك لە پيشەوہ بوو. كەوتە پيش
عارەبانەكە. تووشى ترۆمبىلەك بوو. ترۆمبىلەك تەپوتۆزىكى ھەستاندبوو چاوى نەدەدى.
گوتيان ئەو، ئەوہ عەلىيە ريشە. سويسنە لە بولىلە ئاسۆ شىدار، رەش و تەماوى بوو.
لاى داىە نيۆ كىلگەكان. سويسنە پياوى تىدا ون دەبوو. گولالە و شلىرە و سىسوو و دەوہنى پىر
گولوكى تووتىك و حوشترالوو بە گولى مۆرەوہ، ھىندەى سويسنەكان ھەستاوون. يوسف
بەملاولادا راي دەكرد و ترۆمبىلەك بەشوينىيەوہ بوو. جانەورەيكى درندە كە بۆنى بەزىنى لى
دەھات، بە ھارەھار سەرى لەدوو نابوو. ئەو، ئەو ئەو بنىادەمە عەلىيە ريشە. لەو سەرەوہ
خۆى ھەلداشتە نيۆ شىوہكەوہ و كەوتە سەر لەكە. ترۆمبىلەك بەدوویدا خلۆر بۆوہ بۆ نيۆ
شىوہكە. بوو بە تەپوتۆزىك چاوى نەدەدى. عارەبانەكە وەرگەرابوو و تۆپەكانى لە ھەوا
دەسوورانەوہ...

"بۆلاى عەلى، لاى عەلىيە ريشە..."

ترۆمبىلەك لەبەر ھەتاو دەسووتا و تۆپەكانى دەخولانەوہ. عەلىيە ريشە بە ئەسپە
سپىيەكەيەوہ ھات.

"بۆكۆى؟ بۆكۆى؟"

"بۆ لاى عەلىيە ريشە."

شۆفیرەكە گوتى: "سوار بە، سوار بە. ريشە لەوى، لە وىستگەكە چاوەرپیمانە. ئەگەر تۆ لە
عەلىيە ريشە دەگەرپى، لە شارى، لە ئەدەنە عەلىيە ريشەيەك ھەيە. يەك دانە، يەك... لە
ئەدەنە چەند عەلىيە ريشەيەك ھەيە. عەلىيە ريشە ردین رەش، چاوى مەيلەوزەرد و گەش، زنجیری
سەعاتەكەى زىر، زىن و كورتانى زىوكفت و كۆبەگىراو، نۆزە دارى گویز، بىست و سى تەراكتۆر،

ھەت مەكىنەي درويڭە، سى خەرمانكوت، سى و شەش كامپۇن و دوو كارخانە، يەك دوو
 عارەبانەي كەل كېش، كاروانسەرا، ھەمام، كۆشك و چوار مەزراي ھەيە. بېچۇ بۇلاي عەلىيە
 ريشە، چارى دەردى تۇ لاي ئەوہ. لە مەزرا و كېلگە و دەشتى ئەو، لە گوند و كوئىستانە كانىدا
 سېسەد كرىكار كار دەكەن. لەوئى، وئىستگەي شەمەندەفەرى ئەدەنە، بازارى كرىكارى قەلاي
 قاپۇسى، لەوبەريەوہ و لەسەر پردى چاوەرمانە. وەرە با بېچىنە لاي عەلىيە ريشە... "

دارى تۇكالىپتۇس بەرز و ئەستور بون. ئاپۇراي خەلك لە گۆرەپانەكەي رووبەرووي
 وئىستگە زەنازەنا و دەنگەدەنگيان بوو. دەتگوت بازارى شامە. شەمەندەفەرە دوورودرېژەكان بە
 ھۆرئىلدىن دەھاتن و رادەوہەستان. لەو سەرەوہ، خەلكى خۇلاوي و ماندوو و رەنگ بزرگاو و
 زەردەھەلگەراو وەك چۆن مېروولەي لە شارەكەيان دېنە دەرى، ئاوا، رەوہك و ترساو و رووگرژ و
 جاروبارە بە برىسكەي شادىيەك لە روخساردا لە ھىلانەكانيان دەھاتنە دەرى. بىنادەمەكان لەو
 كامپۇنانەوہ كە ھاتبون و رادەوہەستان، بەرەو گۆرەپانى بن كالىپتۇسەكان دەرپۇيشتن... مندال،
 ژن، كچ، ئاويردوو، لېو قەلشىو... كەلگەتەكان، مل بارىكەكان، لەر و لاواز و گوشتن و
 خەوالوو... گۆرەپانە گەورەكە بۇنى ترشاوي ئارەقە و پى و تەپوتۇزى لى دەھات... لە نيوان
 تەلارە زەبەلاھەكان و كۆشەكەكانى شاي پەريياندا ھەتا بەيانى ھەر نوستبوو و بەخەبەر
 ھاتبۇوہ و جنىگلى دابوو و بەسەر سوورمانەوہ چاوەرپى تاوھەلاتن و خۇراوايون ببوو.
 لەحالىكدا تەپوتۇز و بۇنى بەنزىن ھەتا ناخيان ھەلدەمۇن... لەگەل ئەستېرەي خەوالوو و
 ھەلامەتگرتوو، بەدەم تاو لەرزەوہ. دەستە دەستە كامپۇن بەسەر و سەرھەلدەكشان و
 ھەندىكيان دەھاتنە دەرەوہ و جنىويان بەيەكترى دەدا و ھاواريان دەكرد... نوپن و بانى
 رەنگاورەنگ و كۆل و كۆلبازى گەورە و بچووك لەسەر كۆل و شان... ھەللا و ھەنگەمەي شارى
 گەورە، ھۆرنى شەمەندەفەر و ترۆمبېل و تەراكتۇر لە گوئ دا. قولتەقولتى قابىلەمە رەش و
 دووكەل گرتوۋەكان لە تەنىشت يەك... بۇنى رۆنى قرچكراو. سېبەرى لەتوپەتى گەلاي
 كالىپتۇسەكان لەسەر عەرزى و شۆرپونەوہى ھەتاو لەداوېنى ئاسمانەوہ. سەيركردنى كچۆلەي
 شۆخ و شەنگ و كورپى پاك و خاوين، كالوى ھەسېرى گەرگەرى لەسەر و ورگ زل و كورتەبالا،
 ژنانى قەلەو و قورسى چوارگۆشەيى... سەدان ھەزار چاوي زيت و گەرۆك... سەير دەكەن،
 ھەر بۇ ئەوہى سەيرى شتىكيان كرىبى. سەيركردن بۇ سەيركردن.

له نیو ئاپۆراکه دا ون ببوو. شانی له شانان دها و لیبی ده درایه وه. ده کهوت و هه لده ستاوه. به ره وه پیش ده چوو و پالی پیوه ده نرایه وه. به جینگل و بی ئوقره له نیو هه لالا و هه نگه مه و زه نازهنای سه رسوور هینه ری ته لاره زه به لاهه کاندای رووت و قووت و تاک و ته نیا کهوتیوه. توورهی وهک ئاویکی نیشته یته وه و وهک شتیکی رهق و قورس له سه ر ئه ژنوی و به لهک و گوژیینگ و پاژنه ی پیی...

هه موو شته کان دوا ی هاتنی دهنگی شه مه نده فهره که قه وما. ئه و ئاپۆرایه ی له تاریکی ده چوو، تیک ئالا، نه راندی، دهنکه کان تیکه ل بوون، ئاژیری خه تر، دهنگی شه مه نده فهر، ترۆمبیل، هۆن، هه لالا و زه نازهنای بنیاده مه کان و دهنگی دوور و نزیکه بانگ... له قرجه ی گه رما به تینه که دا... له حالیکه دا کامیۆنه کان پر ده کران و به تال ده کرانه وه...
"عه لیه ریشه یان کوشت."

له سه ر گازه ربای پشت کهوتیوه. خوینی له لووتی هاتیوه. هه موو گیانی خووسابوو... له ژوور سه ری راوه ستا و سه یری کرد. دهستی له دهستی دا، سارد بوو. درێ به حه شیمه ته که دا و رای کرد. خۆی نه یزانی له شار چوه ته ده ری. نه یده توانی پر له زانین و تیگه یشتن بکاته وه. په یوه ندیی ده ست و پی و چاوه کانی له خۆوه له گه ل می شکیدا هه لپابوو. هه ر گو یچه کانه ی دهنگی زه نازهنای سه رسوور هینه ری شاریان تیدا ده زرینگایه وه و چاوه کانیشی ئه و چرایانه یان ده بیینی که له پر هه لده بوون و ئه و حه شیمه ته بی ژماره ی شه پۆلی دها و له نه کاو ده چوووه قورگی روونا کاییه که وه و نو قم ده بوو، به ترسیکه وه، سه رچاوه که ی له ههستی رزگاریوندا بوو، رزگاریون له خه ته ریکی سامناک، رزگاریون له خه ته ری کهوتنه نیو گه رووی مه رگه وه...

له و کاته دا ههستی ده کرد، ئه ژنوی خه ریکن تینیان لی ده بری و ئه و ههسته، ترسیکی سه رکه ری له گیانی ده گه راند. ترسیک که هه تا می شکی ئیسقانه کانی رۆده چوون و له و ترسانه ئوقره ی نه بوو و غاری دها.

ریځگاځان ته پوتوژیان لی هیلدهستا. هیشتا ههوا گهرم دانهاتبوو و سیههری ههوره
 فینکهکان وهك با بهسهر کیلگهکاندا دهخوشین. دهرویش بهگ له زیندهخهویدا چاوهروان بوو.
 زور له میژ بوو هیچ خههبری له یوسف نهبوو. سهر و سوراغیکی نهبوو. وهك بهردی بن گومی
 لی هاتبوو. هه و گوندییانهی بست به بست شارهزای هه دهر و دهشت و زونگاوه بوون و هه موو
 کون و که لیئنهکانی همیته و شاناورزایان دهزانی، هیچ سوراغیکیان لی نه دیتبووه. هیچی
 نه دهووست. ههر هه وهندهی ههوالی زیندووبوونی یوسفی هه بی، جا نه وچار چیی بهسهردیت با
 بی. مردن یان کوژرانی یوسف، هه ویش له سهر هه، وه گیانی دهینا*.

مزه فهر گوتی: "ده لین بابت له وه زیاتر چاری نییه. ده لین هه گهر یوسف یوسف بگیری و بلی
 دهرویش دهنه ی داوم، هه وکات تو له دار ده دن.

کام پاریزهری دادگا له هه مووان زانتر و شاره زاتره، ههر هه وه ده لی. دوژمنه کانمان له
 شاروچک هه که به وه بیان زاینه وه، پاره یه کی زور، کهس نازانی چهنده یه، کو بیان کردو وه ته وه و
 ناویانه ته به ردهستی نه قیسی جهنده رمه کان و هه ویش... ده بی بیدوژینه وه بابه، ده بی یوسف
 بدوژینه وه، بی کوژین. هه گینا هه تا هه و زیندووه، ملی تو له ئالقه ی په تی سیداره دایه. ده لی ی
 چی بابه؟"

هه وه سالی سالان بوایه، دیاره سالانی زور زور له وه پیشیش نا، بگره ههر هه وتو وه
 له وه پیش بوایه و دهرویش بهگ قسه یه کی ئاوی له یه کی بک بیستبا، زمانی له پشته سه ریبه وه
 ده رده کیشا و دنیای خرا ده کرد. به لام هیستا له سهر خو گوتی: "نااااخ، کورم، نااااخ، جاری با
 یوسف بدوژینه وه، هه وکات مشووریکی لی ده خوین."

* وه گیانهان: وه ردهز بوون. له گیان بیزار بوون. وه گیان هینام. وه اته وه ردهزت کردم. بیزارت کردم.

"ئەمنىش، ئەمنىش، بابە... دەترسم ئەوان بەر لە ئىچمە بیدۆزنەو..."

"ئەو ھەیتو، دەبى چووبىتتە كۆي؟ ئىستا لەكۆيە و چ دەكا؟ باشە خۆ ئەو ھىچ كۆي نازانى، ھىچى لەدەست نايە، ئەى ئىستا بلىي چ بكا؟ زۆرم بەزەبى پىيدا دى. خەرىكە ناگرم بۆي تىبەرىي. ئەو دەم لى بوو تە مەرگ و بگرە لە مەرگىش خراپتر. ئاي خۆزگە مردبام و يوسف تووشى ئەو گىچەلە نەبوايە."

"دادئەستىن چىي گوت بابە؟"

دەرويش بەگ چاوى پىرپوون لەئاو. گريانتىك لە ئەوكيدا قەتيس ما و وەلامى پرسىيارەكەى مزەفەرى نەداو. دادئەستىنى ناوچەكەيان بەبى چاكوخۆشى و خولقكردن، زۆر بەساردوسپى داواى لى كردبوو، وەلامى پرسىيارەكانى بداتەو. دەرويش بەگىش بەبى ئەو دەى ئىزنى لى وەرگرى، لەسەر كورسىيەكەى بەرامبەرى دانىشتبوو. دادئەستىن، بە روالەت و لەبىزىكى توندەو، وەك ئەو دەى قسە لەگەل تانابارىك بكا كە دوو رۆژ دواتر لەسەرى سوور دەبىتەو ھە پىاوى كوشتوو و دەكەوتتە بەردەستى، قسەى لەگەل كردبوو. ئەو ىش ھىچى پى نەكرا بوو. دادئەستىن گوتىبوو: "قۆلبەست دەكرى. ئەوكات سەركردەى يەككە لە بانە ھەرە كەتكەرەكانى مېژووش دەناسریت و ئەو دەى خويى خەلكىكى بىتاوانى لە ئەستۆدايە، لە سىدارە دەدریت."

ئەو ىش ھەر ئەو دەندەى پى كرا بوو، ددانى چىر بكا تەو و چاوى توند لە چاوى بەرى. ھەر ئەو دەندە.

نەيدەتوانى يوسف بكوژى. ئەو بەو نەدەكرا. ئەو جوامىرى نىيە و شتى وا لە پىاو ناوھىتتەو. ئەگەر ناچار بى يوسف بكوژى، خۆشى لەگەل دەمرى. ھەر ئەو لە پىاوتى و جوامىرى ئەو دەوھىتتەو. ھەر يوسف بدۆزىتتەو، ھەلپدەگرى و بە فىلىنتاى ئەلمانىيەو لى سوارى ئەسپى عارەبى دەبن و بەگژ ئەو پىاوە بوودەلە و ناپىاوانەدا دەچنەو و بە چىكانى بەرامبەردا دەپەرنەو بۆ سووریا. برادەرى لە سووریا زۆر ھەن. شىخە رەشال نشىنەكان برادەرى بوون و زۆرى چاكە لەگەل كردبوون. خۆ دنياش خراپ بى رادەستى نادەنەو. بەرى لە سووریا دەكردەو و بەردەوام لە خەيالى ئەویدا بوو. يوسف دەبىتە بەر خويندن و دەينىریتە پارسى. ژنى بۆ دىنى و دەيكاتە كورپى خۆى و دار و نەدارى خۆى ھەموو بەناوى دەكا. پارەيەكى زۆرىش دەداتە ئەو كەسەى يوسف دەدۆزىتتەو. گوندىيەكان كۆ دەكاتەو و بۆيان باس دەكات.

له چيا و كينوپارهوه ههوالی ناخۆش دههاتن. جهندهرمه لهوی وهك تۆفانی دلرهقی و خراپهكارى دهگهړان. كهس نهبوو جهندهرمه زيانتيكى لى نهدابى و نقورچكيني كه نهگهيانديتتى. ژن و پير و منداڵ و نهخۆش كهس نهمابوو شهق و مستهكۆله و قۆنداغهتفهنگيكي جهندهرمهى نهخواردبى. جا لهوهش ههر مهپرسه چ بهسهر عهلييه ريشه و ئيمامه كورده هاتبوو.

جهندهرمه ئهوهندهيان له رهجهب دۆغان ههلبابوو، ناچار خۆى پى رانهگيرابوو و گوتبووى راوهست با پيتان بلپم و ئيتر ههستاوو و لهحاليكدا لاکهس سهرى هاتبوو و بهحال خۆى بهسهرپيئوه راگرتبوو، وهك سهرخۆشان پهيتاپهيتا گوتبووى، بهرم دهن، وازم لى بينن بهرم دهن با بچم يوسفان بۆ بينم. ئيتر دهكهويته پيش جهندهرمان و دهيانباته ئهشكوت و ههشارگهكهى كوردهكهى خۆى و گوتبووى، يوسف ليرهيه. جهندهرمهش بهبى هيچ دهنگ و پرسيك، ئهشكوتهكه دهدهنه بهر فيشهك. خوين وا بهرچاوى جهندهرمهى گرتبوو كه... جلويهركى گوندى ههموو خويناوى ببوو. جهندهرمه چاويان عهزى نهدهيتبوو و گوييان هيچى نهبيستبوو. ئاخرييهكهى جهندهرمه توانيبوويان كوردهكهى رهجهب دۆغان به زيندوويى بگرن و به دليكي خۆشهوه كه بهلى يوسفمان گرتوه، دهينيژه شارۆچكه. گوندىي وهزالههاتوو، ناوى ههرجى گهغجى نۆزده سالهيان زانيوه، تهنانهت ئهگهر كورپى خۆشيان بووه، گرتوه. زۆرى نهبرد و ئهوه نهپيئيه پهردهى لهسهر لاچوو. دواى ئهوه، قور بهسهر ئهوه كهسانهى بۆ راگردن و خۆپهپاندنهوه له ئهشكوته، فيلى ئاويان دهکرد.

مزهفهههستا و چوهههيوانهكه و چاويكي به دهووبهردا گيړا و سهيريكي ريگاي كرد و گهراوه و لهسهر جييهكهى خۆى دانيشتهوه و گوتى: "ئهگهر وهچنگمان بكهويتهوه... نااخ، ئهگهر بيدۆزينهوه... ئهمن بۆ ئهوه دادئهستينه، بۆ ئهوه فهرماندهى جهندهرمانهى سوور دهكهمهوه، بۆيان دهسهلمينم بابه..."

كه "بابه"ى بهسهرزاردا هات، شادييهك دلى تهنيبهوه و لهخۆوه قسهكهى بهلايهكى ديكهدا برد: "خهريكين كارخانهيهك دادهمهزرتين بابه. كۆمپانيايهكمان دامهزاندوه. سهرمايهكهى سى و شهش مليونه. كارخانهى چين. وامان بۆ وهرگرت... ههموو بهلگه و سهندهكانيش ئيمزا كراون. هيشتا كارخانهكه دانهمهزراوه، يهك و سى سهد قازانج ههلبهگريهوه. سى كهسيش له شارۆچكهوه له كۆمپانياكهماندا هاوبهشن. يهكيكيان ئالتهميره كه پارهيهكى زۆرى ناوته بهردهستمان. ههر نازانى ئهوه ئالتهميره چهنده پياوه بابه. زۆريش زيهدك و به مشووره. ههموو شتيك له ئيمه باشت دهزانى. ئيستا دهتوانين دوو

هيندهى ئەو سەرمايەيەى دامانناو، بە يەك سەودا و مامەلە بەدەست بېين. يانى ئەو دۆلارەى لە پای سى و شەش ملىيۆن لىەر ئىمەدا دەبجەنە بەردەستمان، لە سەد ملىيۆن لىەرەش بەنرخترە، واتە سى هيندهى سى و شەش لىەرەكە. تىگەيشتى بابە؟ يانى ئەو پارەيەى دامانناو، ھەر خۆى و بەبى ئەوئەى ئىمە خۆمان ماندوو کردبى، سى هينده دەخاتەو. "

دەرويش بەگ، نەك بلىيى بروای نەکردبى، بروای ھەر دەکرد، بەلام ئەقلى نەيدەبرى كە چۆن ئەوئەندە قازانجە دەكات؟ ھەر بۆيە زەق زەق چاوى لە كورپەكەى دەکرد.

"دواى ئەو... لە ماوەى سى مانگدا ئەو مەكینە و نامرازانەى رامانسپاردوو لەدەرەوەرپا بۆمان بېين، دەگەنە دەستمان و كاروبارى بىناى كارخانەكەش لەو ماوەيەدا تەواو دەبى... جا دواى ئەو نۆرەى ئەو دادئەستين و نەقىبە دەكات. جا بەچاوى خۆت دەبىنى چۆن بەپىيى خۆيان دىنە ئەو كۆشكە و خۆيان بەسەر پىلاوتدا دەكىشن. تەكا دەكەم بابە..."

"چما پىم نەگوتوى چىت ھەز لىيە، دەتوانى بىكەى؟ ھەز دەكەى بەشى خۆت بچە رەھنەو. خۆ من بۆم جوئى كروويەتەو و خستوو مەتە بەر دەستت. ئەگەر ھات و پارەش بەشى نەکردى، دەتوانى چەندى كەيفت دىنى، زەوى و زارى خۆت بفرۆشى. تۆ راست دەكەى كورم، باشە قايلم بەوئەى..."

"بابە ھەزگم پى مەدە. ئەگەر ئەو ھەتىو بەدۆزرىتەو و سەرى بەگۆمىدا بكرى، ئىتر كىشەمان نابى."

دەرويش بەگ بە تىزەبزەيەكەو دەوپاتەى كەدەو: "نامانبى."

زۆر زوو لەكەفوكول كەوتبوو و نەرم ببۆو. بەلام خۆى دەيزانى چ بكا. جارى با يوسف بەدۆزرىتەو... دەنگى ھۆرئىك لە دەروە رايچلەكاند. مزەفەر گوتى: "مامە تەمىر بەگ ھات."

ئالائەمىر بە گرمەگرم و ھانكەھانك لە پلىكانان ھەسەر كەوت. دەرويش بەگ دەمىك بوو ئالائەمىرى نەدىتبوو. كە دىتى سەرى سوور ما و بزەيەك لە روخسارى گەرپا. لەو كاتەدا لەپەر يادى جگەرگۆشەكەى واتە برايم، ھەك ژانىك بريسكەى بەدلىدا ھىنا و زەردەى لىوى رەواندەو. ئەگەر ئىستا برايم ئاواى دىتبايە، خودا دەزانى يەك بەخۆى پىدەكەنى. لەبنەو سەيرىكى مزەفەرى كەرد. ئەو ھەر باى خەيالىشى نەبوو. دياربوو ئەو قەلەفەت و روالئەتە بەلای ئەوئەو ناسايى بوو. ھەك پەپوولە بەدەورى ئالائەمىردا ھەلئەخولا و يەك پشوو خولقى دەكرد و دوايى

چوو و بن پیلی کورپه‌که‌ی ئالاته‌میری، که ریک چوو‌بووه‌هه سه‌ر بابی، گرت و هیئای و داینیشان.

"به‌خیره‌هاتن، خیر و به‌ره‌که‌تتان هیئا..."

ده‌رویش به‌گ له‌سه‌ر جیه‌که‌ی خوی دانیشتبوو. ئاخیره‌که‌ی هه‌ستا و چوو پیتی و ده‌ستی ئالاته‌میری، که له‌سه‌ر مۆیله‌که‌ دانیشتبوو، گرت. زۆر قه‌له‌و ببوو و ملی ته‌ستورتر دیار بوو. چاو رود و سووره‌لگه‌راوه‌کانی، له‌به‌ر چرچ و لۆچ دیار نه‌بوون. کلاویکی گه‌رگه‌پیی ره‌شی گرانبایی له‌سه‌ر نابوو. کورپه‌کانی زۆریان به‌ بابیان گوتبوو، کلاو له‌سه‌رکردن ده‌بی چۆن بی و ریوشوینه‌که‌ی چۆنه، به‌لام هه‌رگیز نه‌یان‌توانیبوو قایلی بکه‌ن به‌وه‌ی له‌ ژووره‌وه‌دا کلاو له‌سه‌ر نه‌نی. که‌واوپانتۆله‌که‌شی له‌ قوماشیکی زۆر گرانبایی بوو و دیاربوو به‌رگدرویه‌کی شاره‌زا و ده‌س‌ته‌نگین دووریبووی. ئه‌و جلویه‌رگانه‌ بو هه‌موو جیه‌که‌ و له‌هه‌موو کاتی‌کدا له‌به‌ر نه‌ده‌کرد. ته‌نیا ئه‌و ده‌مه‌ی چووبایه‌ته‌ سه‌ردانی یه‌کینکی زۆر ماقوول و گرنگ، جار به‌ وردی و له‌سه‌ر خۆ له‌ سندووقه‌که‌ ده‌یه‌تانه‌ ده‌ری و له‌به‌ری ده‌کردن. قۆنده‌ره‌کانیشی بریقه‌یان ده‌هات. گۆره‌ویسه‌ سووره‌کانی له‌ دووره‌وه‌ سه‌رنجیان ده‌رفاند. کورپه‌کانی ئه‌و گۆره‌ویانه‌شیان لی کردبووه مه‌سه‌له. به‌لام کی ده‌یویرا قسه‌ له‌ قسه‌ی ئالاته‌میردا بکاته‌وه؟ له‌ وه‌لامیاندا گوتبووی، ده‌ی ره‌نگ چیه‌؟ له‌وه‌ پتری نه‌گوتبوو. جگه‌ له‌وه‌ی نه‌یان‌توانیبوو بوینباخیشی پی به‌سته‌ن. زۆری که‌یف به‌ کراسیش نه‌ده‌هات. هه‌زی له‌ شوۆرتی ئسلیپیش نه‌بوو. کراسه‌که‌ی هه‌ر وه‌ک جاری جارن له‌قوماشه‌ خه‌ت خه‌تیه‌که‌ی ماراش بوو. به‌لام به‌ راسپارده‌ بویان دووریبوو. تالی ته‌ستووری سمیله‌ ماش و برنجیه‌که‌ی ده‌تگوت درکن له‌سه‌ر لیوی و بن لیچی رووون. هه‌موو روۆی بووکه‌که‌ی، برۆ پر و کولکنه‌کانی بو شانه‌ ده‌کرد. بووکی، هه‌رجاره‌ی برۆی بو شانه‌ده‌کرد، ده‌یگوت بابه، تۆ له‌وه‌ ده‌چی. ئه‌ویش وه‌ک تۆ کابرایه‌کی گوندی بووه‌ و پاساری و قه‌له‌باسکه‌ی له‌ مه‌زرا و کینلگه‌کانی باقله‌دا ده‌رکردوه‌ه. تا ئه‌وه‌ی روۆتیک له‌ روۆژان تاقه‌تی ئه‌و کاره‌ی نامینیی و خه‌یالیکی دیکه‌ی دیته‌ که‌لله‌ی. بنیاده‌مه‌ ئیتر. ده‌بینی روۆتیک و هه‌ره‌ز ده‌بی و هه‌زی ده‌چیته‌ ژیانیکی نوی. ئه‌ویش واز له‌ هه‌لقراندن و ده‌رکردنی قه‌له‌باسکه‌ و پاساری دینیی و دی نیشتمانه‌ نازیزه‌که‌مان رزگار ده‌کا.

ئه‌وانه‌ی برۆیان ئاوايه، له‌هه‌ر جیه‌که‌ بن، ئاخیره‌که‌ی ئه‌رکی رزگارکردنی نیشتمان ده‌گرنه‌ ته‌ستۆ. جا ئالاته‌میر وه‌ک روۆنی سه‌ی له‌قه‌لبی بدن، که‌یفی به‌و قسانه‌ ساز ده‌بوو و گوپی راده‌گرت و له‌حالی‌کدا ده‌ستی به‌ برۆیدا دینا، جار جاری سه‌یری ئاوینه‌ و جاری سه‌یری

وینه‌که‌ی ده‌کرد که به‌دیواره‌که‌وه بوو. به‌لام هیچ خالیکی هاوبه‌شی له نیوان خۆی و نه‌ودا نه‌ده‌دی. به‌لام چونکه هه‌رچۆنیک بۆ بووکه‌که‌ی که‌سیکی چاوکراوه و تیگه‌یشتوو، وه که‌سیکی به‌خته‌وه‌ر و گران و سه‌نگین و دلنیا و متمانه‌به‌خۆ، به‌سه‌رخۆی نه‌دینا و به‌دلی نه‌ده‌گرت. که‌چی نه‌و جلویه‌رگه‌ی به‌رگدرویه‌کی شاه‌زا له قوماشیکی تایبه‌ت بۆی دووریوه، نه‌وی زرت و زه‌به‌لاختر و نارپیکتر و چوارشانه‌تر نیشان ده‌دا. جلویه‌رگه‌کانی له‌به‌ریدا له هه‌زار و یه‌ک شوینه‌وه چرچ و لۆچ ده‌بوون و گنجیان تی ده‌که‌وت و به‌و جلانه‌وه له بووکه‌له‌یه‌کی زه‌به‌لاخ ده‌چوو.

نالاته‌میر له‌گه‌ل له‌سه‌ر مۆبله‌که دانیشتبوو، به‌پیی عاده‌تی پێشویی، لاقی خستبووه سه‌ر لاقی. ئااخ، ÷ ئااخ، ئااخ. نه‌ی هاوار له ده‌ست نه‌و کوپانه. زۆری له‌به‌ر گران بوو. زۆری له‌به‌ر گران بوو لاقیکی بخاته سه‌ر نه‌وی دیکه‌ی و ماوه‌یه‌ک ئاوا رایگریز قه‌له‌وتر و قورستر ببوو. زۆری له‌به‌ر گران بوو، به‌تایبه‌تی له‌به‌رده‌م که‌سیکی وه ساری ئۆغلیدا. ناخۆ به‌گ لپی به‌دل نه‌ده‌گرت و نه‌یده‌گوت: نه‌ی نه‌ی، کوپه‌ نه‌وه کییه‌ له هه‌نته‌شی مندا ئاوا لاقی له‌سه‌ر لاق داناهه‌؟ نه‌وه‌ی که‌س نازانی کورپی کییه‌؟ زۆری له‌به‌ر گران بوو، زۆر ناخۆش... ناخیه‌که‌شی، هه‌ر جاریکیش، له‌بیری ده‌کرد و وه‌ک خۆی و وه‌ک جاری جارن داده‌نیشته‌وه و ئاپرووی خۆی و کورپه‌کانی ده‌برد. نه‌و جوژه دانیشتنه‌ گوندییانه‌ی خۆی ئاسوده‌تر بوو، ئاسوو و و ده‌.

"به‌خیر هاتی ته‌میر به‌گ."

کزه‌ی له‌ جه‌رگی هات. ناخۆ به‌گ گالته‌ی پی کردبوو؟ به‌لام که سه‌یری کرد، نه‌خیر، به‌گ هه‌ر تاقه‌تی نه‌وه‌ی نه‌بوو گالته به‌که‌س بکا.

"ویسکی، ساردی، ئای میوه یان قاوه؟ نه‌ی تو حه‌زت له چییه‌ گه‌نجۆ..."

نالاته‌میر به‌ هه‌روگیقه‌وه، چای له شوینیک بریبوو، گوتی: "قاوه."

کورپه‌که‌شی زۆر ئاسایی گوتی: "ویسکی."

ده‌رویش به‌گ به‌ له‌بزیکی وه‌ک بووکه‌له‌یه‌ک بدوینی، گوتی: "به‌لی."

نه‌و که دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زۆر، هه‌ستی کردبوو له‌توکوتی هیوایه‌ک له ناخیدا ده‌جوولی، له‌سه‌ر

قه‌سه‌که‌ی رۆیشت: "نه‌وه له‌کوپی براله، زۆرم غه‌ریبی کردبووی. هه‌ر به‌سه‌رمان ناکه‌یه‌وه..."

ئیت له‌ خۆشیان و بلیتی و نه‌لیتی تۆزیک بۆ به‌که‌مگرتن، ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانی نالاته‌میر

دا.

مزه فەر بەو ھەلسووکەوت و شپۆھ قسەکردنەى بابى زۆر تىڭ چوو. ئەو بە چ ھەقىك ناوا لەگەڵ ئەو كەلە سەرمايەدارەى چوكووراوا دەجوولتتەوھ و سووكى سەير دەكا؟ چما ئەو خۆى كى بوو؟ چ بوو؟ چ كارە بوو؟ پاشاوەپەكى دەره بەگايەتتەى بەرەو نەمان و تىداچوون. خۆ ئەگەر لە گوین دەره بەگى رۆژئاواش بوايە، ديسان شتتەك. بوونەوهرتتەكى چاخى دەقيانوس... ھەريۆيە خۆى پى نەگيرا و گوتى: "بابە..."

تۆزيتك راوھستا و نەراندى: "بابە... ئەو كارخانەيەى باسيم كرد، تەمير باغا بە سەردانتيكى ئەنكەرە جيئە جيئە كرد. ئيمەشى كرده شەريكى خۆى... خوا راوھستارى بكا."

ئالائەمير لاقى راستەى خستە سەر چەپەى و لە حالتيكدا چاوى برىبووھ قەپۆزى پىلاوھ بۆياغكراوھكەى، و لووتى لى بەرز ببوو، گوتى: "بەلى، كە ديتم زانبارى و تواناى ئەو گەنجە زيرەكانە بەفەرۆ دەچى، قۆلم لى ھەلمالى. ئەوانە زۆر شت دەزانن دەرويش بەگى بەرپۆز... ديتم ئەو ولاتە بە دەستى ئەو گەنجانە رزگار دەبى... لى سوارى شەمەندەفەر بووم و چومە خزمەتى جەلال بەگ (جەلال بايار)... جەلال بەگيش لە قۆناغى گەنجيتتەى دا يەكيتك بووھ لەو گەنجە پر جۆش و خرۆش و تىگەيشتوانە. جەلال بەگ قەدرى پارە و دراويشى زانيوھ. خودا ئەومان لى نەستينى و سيئەرى لەسەرمان ھەلنەگريز چەندى بلتتە تىگەيشتووھ و دەست و دل ناوايە. ھەر چەند قسەيەكم كرد، لەوسەرى ھاتەوھ. دواييش گوتى، ئەگەر تۆ ئەو كارەت لەدەست بى، ئەمن پارەى پىنج كارخانەى ديكەشت بۆ دابىن دەكەم. زۆر لەو پيش، ئەو دەمەى ھيشتا جەلال بەگ ناوا سوارى ئەسپى مرادى خۆى نەببوو، رۆژتيكان پى گۆم، ئيمە پىويستيمان بە پياوى وەك تۆ ھەيە تەمير بەگ ناغا. پياوى وەك تۆ ئەو چوكووراوايە پر دەكەن لە كارخانە. ئەمجارەيان ھەر چاوى پىم كەوتەوھ، دەستى لە ئەستۆى كردم و زۆر چاكەى لەگەل كردم و قەلەمەكەى ھەلگرت و نووسى. ئەمنيش ھاتمەوھ و بەو گەنجانەم گوت، كورپنە دەى قۆلى لى ھەلمالئ لەمنتان كەوى. ئەتۆش تا كەى دەتەوى ناوا ھەر بەگرتتەى و دەست لە رەش و سپى نەدەى دەرويش بەگ؟ راستە، سەردەمى ئيمە بەسەرچووھ، بەلام دەى، خۆ دەتوانى دەستتەك بە بن بالى ئەو گەنجانەوھ بگري. ئەوانە پىويستيان بە ئيمەى دنيايدەيە..."

قاوھيان ھينا. ئالائەمير كووپەكەى بە دووپەنجە ھەلگرت و لەسەر قسەكانى رۆيشت: "بەلى كاكى خۆم، دەبى دەستيان بگري... جەلال بەگ بەمنى گوت، ئەو نيشتمانە، ھەر شتتەكى لەدەست بى بۆ ئەو ھەولانەى ئيوھ دەيكا بۆ ئەوھى پيش بکەويز..."

دەرویش بەگ ئیتر گۆبی نەدەدایە. بېر و خەيالی چوبووه لای یوسف... پیکهوه و به قونەشەر... ئەی لەو سەگی سەگبەه چەندە لای دەپرسی... با زەوییه که بکړی و پارەکهی بدات و بړوا ملی بشکینی و جەهەندەم پړ بکا...

"بەلای، بەلای ته میر ناغا..."

ناگای لای بوو بەم دوايیانە چۆن هەلسوکەوت دەکا. تووشی هەرکەس دەبوو و لەگەڵ هەرکەس قەسە دەکرد، حالەتیکی پارانەوه و پڕ لەچاوه‌روانی و ریاییکەرانی هەبوو. ناخۆ ئیستاش هەر وابوو؟ لەوانەشە ئەو ئالائەمیری و چاوقایم کردبێ، ها؟ نەکا ئەویش هەلسوکەوتی گۆردرابی؟

هەولای دەدا ناگای لە هەلسوکەوت و رەفتاری خۆی بێ. لە چۆنییتی هەلسوکەوتی بەرامبەرەکه‌یه‌وه، دەیزانی خۆی چۆن رەفتاری کردووه.

"هەر بۆیه ویستم بێهە ئیتر، پیم وایه پێویستیت بە زەوی و زار هەبێ ته‌میر ناغا. ئەتۆ لە کۆن کۆنەوه ئەو دۆستایه‌تییه‌ت پاراستوو و ئەمنیش بریارم داوه هەرکات ویستم زەوییه‌ک بفرۆشم، پێش هەموو کەس بەتۆ بلیم. یانی ئەتۆم خستوو ته‌ پێش هەموو کەسه‌وه."

لەوینۆه‌دا زەکه‌ریا و ژۆرور کەوت و لەحالی‌کدا بە پەنجە ئامازە‌ی بۆ ئالائەمیر دەکرد گوتی: "ئەو ملکه‌که‌ی ساکچاگۆیژی دەوی، بەلام ئەمن ئەو ملکه‌ به‌ پیاوی ئاوا نادەم."

بەگ وەجواب هات: "تکا دەکەم زەکه‌ریا، دوا‌ی وەرەوه، تاویکی تر وەرەوه."
"دە‌ی باشه‌ من دەپۆم. بەلام بی‌ت و خاکی ساکچاگۆیژی پێ بفرۆشی، ئەمن ئیتر ناتوانم لەو ماله‌دا مینمه‌وه. ئیتر گه‌یه‌ته‌ ئیسقام... هەر بفرۆشه‌ و بفرۆشه‌. هەر بفرۆشه‌، ئە‌ی ئاخریه‌که‌ی چیی لای دیته‌وه؟

لە حالی‌کدا توورە‌یه‌که‌ی خۆی بەسەر هەموو دەورۆپشتیدا هەلدە‌پرشت، گه‌راوه‌ و بە‌چاویکی سووکە‌وه، سه‌یریکی ئالائەمیری کرد و لەسەر پلیکانه‌کان راوه‌ستا و بە‌ گالته‌پێ‌کردنه‌وه گوتی: "بەگ، بەگ، هە‌ی بە‌گی غافل. ئەو گون‌دیه‌ قوون بە‌گروه‌ به‌ زەوی و زاری تۆ بوو لە لۆرد و ئیتر وای لای هاتوو به‌گ و پاشاکانی ئەنکه‌ره‌ دینه‌ خزمه‌تی. ئەتۆش رۆژ به‌ رۆژ گوو لە کاره‌که‌ ده‌که‌ی... گووی... مه‌یده‌، مه‌یده‌، ساکچاگۆیژی مه‌ده‌یه‌... ئە‌وه‌ی بده‌یه‌ی، تیداچووی، ته‌واو..."

خیرا لە پلیکانه‌کان چوو خواری. لە هه‌وشه‌وه‌ و دوا‌ییش له‌نیو دێوه‌ ده‌نگی ده‌هات. کەس لای تینه‌ده‌گه‌یشت.

ئالاتمىر بە زورىيىيەۋە گوتى: "ئەو كاپرايە ۋەدەر بنى بەگ. ئەو كاپرايە بەرەللا بەگە با پروا و جەھەندەمى لى پىر بى، مزەفەر. ئەو كاپرايە لە مالى ئىۋەدا سووكايەتتى بەمن كردوۋە و بىت و دەرى نەكەن، ھەر ئىستا دەپۆم و تا ھەم ساۋويشتان لى ناكەم..."

دەرويش بەگ و كورەكەي تەمىر ئاغا و مزەفەر ھەوليان دا لە كەرى شەيتان بىيەننە خواری. دەرويش بەگ يەك پشوو دەيگوت: "نارەحەت مەبە و بەدلى مەگرە تەمىر ئاغا. ئەو ئاگای لەدەمى خۇى نىيە. بەدلى مەگرە بابەگيان. ئەو بەچاوى خۆت دىتت چىي بەمنىش گوت؟"

بەلام ئالاتمىر ھەردوۋ پىي نابوۋە كەوشىكەۋە و يەك پشوو دەيگوت: "دەبى جواى بەكەن. قسەى دىكەم ناچىتتە گوى. ئەو كاپرايە دەبى ۋەك سەگ بەرەللا بەگى."

دەرويش بەگ ئاخىرەكەي بە پىكەننەۋە و بە لەبىزىكى دلدانەۋە گوتى: "زۆر باشە بابە، زۆر باشە. زەكەريا جواب دەكەين. ئەو سەگبابە جواب دەكەين. باشە؟ دەى ئىستا بلى بزائم ملکہكەى كۆكتاشى دەكرى؟ ئەگەر دەيكرى، دەبى بىست و پىنج ھەزار لىرەم بەدەيتى. دەزانى رووبەرىكى زۆرى بە ئاقچاسازەۋەيە؟"

"نا، كۆكتاشم ناۋى. بەلام ساكچاگويز دەكەرم و سى ھەزار لىرەشى پى دەدەم."
"نايدەم."

مزەفەر ھات نىۋانيان: "تكاىە بابە. نابى دلى تەمىر بەگ بشكىنى. تكا دەكەم بابە. ئەو كارخانەكە بە ئىمە و ھەموو چوكورواۋا دەدات."

"ئاتوان بىدەمى."

"بابە."

"ساكچاگويز بە سى و پىنج ھەزار."

"ئاتوام تەمىر. نايدەم."

"بابە."

تەمىر ئاغا: "چل ھەزار."

ھەستا و دووپاتەى كەدەۋە: "چل ھەزار."

ئىت ۋەپى كەوت. كورەكەشى بەدوايدا. دەيىۋلاند و لەبن لىۋانەۋە زۆر قسەى ناخۇشى بە دەرويش بەگ دەگوت، بەلام ديار نەبوۋ دەلى چى.

"چل ھەزار."

مزه فەر خۆی گه یاندی و له سه‌ر پلیکانه‌کان پیشی پێ گرت و كه‌وته پارانه‌وه: "تكا ده‌كهم،
تكا ده‌كهم زویر مه‌به مامه ته‌میر به‌گ. خراب لێك تیگه‌یشته‌ون. ئه‌تۆ فه‌رموو دانیشه‌ با
چاره‌سه‌ری بکه‌ین."

پیلی گرتبوو و ده‌یکێشاوه‌ دوايه و ده‌یگوت: "ببووره مامه ته‌میر به‌گ..."
ئالاته‌میریش كه‌ چاره‌ له‌ ژێللاهاتوو و پر له‌توره‌یه‌یه‌کانی له‌ ده‌رویش به‌گ بریبوو،
پیداگرانه‌ ده‌یگوت: "ساكچاگوێز به‌ چله‌زار، ساكچاگوێز، ساكچاگوێز به‌ چله‌زار...
ساكچاگوێز به‌گ، ساكچاگوێز..."

ده‌رویش به‌گ له‌ پر تیگه‌یشته‌ كه‌ ئه‌وه‌ دیسان به‌ داماییه‌وه‌ و به‌چاوی پر له‌ پارانه‌وه‌
سه‌یری ئالاته‌میر ده‌كا و له‌نه‌كاو تووره‌بوو و سه‌ری له‌گێژه‌وه‌ هات و به‌ نیوچاوانی‌کی گه‌ژه‌وه‌
به‌ره‌و ئالاته‌میر گه‌رایه‌وه‌. ده‌یویست وه‌ك سه‌گێك له‌ ماله‌كه‌ی ده‌ری بكا، به‌لام له‌جی خۆی
چه‌قی. یوسفی هاتبووه‌ پیش چاوی. له‌ پر ناگره‌كه‌ی دامرکایه‌وه‌ و نه‌رم بووه‌. زه‌رده‌یه‌کی
ریاییکارانه‌ی کرد و داهاته‌وه‌ و ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی ته‌میر دانا و گوتی: "به‌ قوربانی چاوت
بێ براله‌."

جا هات و له‌ ته‌نیشته‌ی دانیشته‌. به‌چۆکدا هاتبوو، به‌لام هه‌ر بزه‌ی ده‌هاتی و نیگای به‌ره‌و
دوو ده‌کشان، ده‌یگوت: "ئه‌وجار قایل بووی کاکه ته‌میر؟"
پنۆستی به‌پاره‌ هه‌بوو و له‌و ده‌شته‌دا جگه‌ له‌و كه‌سی دیکه‌ نه‌بوو ئه‌وه‌ هه‌مووه‌ پاره‌یه‌ی
له‌سه‌ر یه‌ك بخته‌ به‌ر ده‌ستی.

"ده‌سه‌به‌جی کاروباری گه‌یه‌سه‌ت و به‌ناوکرده‌كه‌ی جیبه‌جی بکه‌ن مزه‌فه‌ر."
"به‌سه‌رچاوبابه‌."

مزه‌فه‌ر ئه‌وه‌ی گوت و ئاویری له‌ ئالاته‌میر دایه‌وه‌ و رومانلووسانه‌ گوتی: "سوپاس مامه
ته‌میر به‌گ. بۆ هه‌موو شتیکت."
ئالاته‌میر به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌ر هه‌له‌پرێ و گنجی نیوچاوانی بره‌وه‌نییته‌وه‌، له‌ بن لیوانه‌وه‌ قسه‌ی
ده‌کرد.

ده‌رویش به‌گ هه‌ستی ده‌کرد، له‌ گێژه‌نی سووکایه‌تیدا ده‌خنکی. كه‌ ئالاته‌میر سه‌ری
هه‌لێنا و چاویکی سووک و ساردی لێ کرد، له‌ پیشدا دلی خۆش بوو، به‌لام كه‌ له‌ واتای
نیگاکه‌ی تیگه‌یشته‌، وای زانی ئه‌وه‌ دنیای به‌سه‌ردا وێران بووه‌. له‌ پرێکدا وای به‌دلیدا هات،
وه‌ك سه‌گێك له‌ ماله‌كه‌ی ده‌ری بکاته‌ ده‌ره‌وه‌. دواپی بری له‌وه‌ کرده‌وه‌ كه‌سی دیکه‌ی پێ شک

نايه زهويهكهى لى بکرى. كه له دلئى خويدا دهىگوت با پيى بلتم هسته و ملت بشکينه و برۆ، با دهرسىكى دابدهم... برۆ با جههندهمت لى پر بى... گوئى له دهنگى ئەو بوو و راجلهكى:

"دەرويش بهگ."

دەرويش بهگ بهبى ئەوهى بهدهست خۆى بى، خۆى خر کردهوه: "فرموو ناغا." ئالاته‌مير كه بهو قه‌لافه‌ته زل و ناله‌باريه‌وه له كۆته‌رهيه‌ك ده‌چوو، له جيبى خۆى هستا و دهستى دريژ كرد، به نيوجاوانىكى گرژوهه گوتى: "خوا حافظى. ده‌مويست نامۆژگاربيه‌كت بكه‌م. گوئى له‌من بى. شارۆچكه‌كه يه‌كسه‌ر دژى تۆيه. له كه‌وچكه ناويكدا ده‌تخنكىنن. هه‌رچۆنيك بووه ئەو يوسفه‌ بدۆزه‌وه و شتيكى لى بكه. ئەويدىكه‌ى ناسانه. نه‌گه‌ر يه‌و يوسفه‌ به‌لايه‌كدا نه‌خه‌ى و يه‌كلايى نه‌كه‌يه‌وه، به‌ مزه‌فه‌ر به‌گم ده‌گوت، ته‌نانه‌ت بچمه‌ نه‌نكه‌ره‌ش هيچ شتيك له‌دهست نايه و چم پى ناكري بۆت. دياره‌ نه‌ك هيچ كارىك بۆ نه‌كري، ده‌يكه‌م، به‌لام زۆرى تيده‌چى. مال ناوا. قسه‌كام پشت گوئى مه‌خه."

له په‌يكه‌ره بتيكى دانه‌تاشرا و شوين تينه‌كراوى هيتيت ده‌چوو. له حالىكدا ته‌ختى ژوره‌كه له بن پييانيدا چيره‌يان ده‌هات، گه‌يشته سه‌ر پليكانه‌كان و چووه خواره‌وه. دەرويش بهگ وهك سىحرلينىكراوان، نه توانيبوى قسه‌يه‌ك بكا و نه له‌جيبى خۆى ببزوى. ئالاته‌مير هه‌موو هه‌لسوكه‌وته‌كانى پر له سووكايه‌تى بوون و پيشتر بىرى لى كردبوونه‌وه. به‌لام با وابى، چار نه‌بوو. پياو كه‌ ناچار بوو به كه‌له‌گاي داىكى ده‌لى خاله. خوينى دلئى ده‌خواره‌وه، به‌لام چيبى پى ده‌كرا؟ ده‌ست و پيى به‌ستراوو...

دەرويش بهگ له‌سه‌ر مۆبليكى كه تاويك پيشتر ئالاته‌مير له‌سه‌رى دانىشتبوو و هيشتا گه‌رمای ئاره‌قاويى ئەوى هه‌ر پيوه‌ بوو، پان ببۆوه و گوئى ده‌زرينگانه‌وه. گوئى له‌ ده‌نگى ترۆمبيليك بوو، كه دوور ده‌كه‌وته‌وه. مزه‌فه‌ر به‌ غاردان و شاگه‌شكه و هه‌ژاو له پليكانه‌كانه‌وه هاته سه‌رى و له حالىكدا هانكه‌هانكى بوو، گوتى: "بابه، بابه، چيبى نه‌مابوو تىكى به‌دى... خودا ئاگاي لى بى... مامه ته‌مير بهگ پياويكى باشه... زۆر باشه..."

مزه‌فه‌ر په‌يتا په‌يتا قسه‌ى ده‌كرد و باسى كارخانه و گه‌لاله و نه‌خشه‌كانيانى ده‌كرد و لى نه‌ده‌بريه‌وه. دەرويش بهگ بيستبوويه‌وه كه حه‌مه‌ عه‌لييش شه‌ريكه له‌و كارخانه‌يه‌دا. گه‌وره‌ترين به‌ش دواى ئالاته‌مير هيبى ئەو بوو. مسته‌فا به‌گيشى هه‌ربۆيه روت كردبوو و له‌سه‌ر ساجى عه‌ليى داناوو و به‌تافى ته‌نى له كۆشكه‌كه‌يدا به‌جيبى هيشتبوو. بۆ ئەوه‌ى بزانى

ئەو دەي بېستوويەتى وايە يان نا، نە دەيتوانى لە كۆرەكەي بېرسى و نە توانىبووى شتىك لە ئالانەمىر بېرسى.

مژەفەر بەگ يەك پشوو قسەي دەکرد، بەلام دەرويش بەگ كە بەكۆستى خۆيدا كەوتبوو و بەردەوام خۆي لۆمە و سەرکۆنە دەکرد و بېزى لەخۆي هەلەدەستا، هەر نەشىدەزانى دەلتى چى. لە گىژاوى شەرم و بەخۆداشكانەودە پەلەقاژەي بوو و نەيدەزانى چ بەكا. وەك بلىي وەزالە هاتبى، لە بن لىئووە و بە نيوەنوزەيەكەو گوتى: "پرۆ مژەفەر، پرۆ وازم لى بىتە."

تازە تاو هەلەتبوو كە زەكەريا رۆستەم ئۆغلىيەي هينا. لە كۆنە جيپىكى تۆزاوى و خۆلاوى دابەزىن. دەرويش بەگ وەك كۆنە برادەرىكى خۆي پيشوازيى لى كرد. دەبوو زەوى زو زارىكى زۆر پتر لەو هەش بفرۆشى. رۆستەم بەگ هەر وەك جارى جارن، سەرو سەكتىكى گالته جارنەي هەبوو. پانتۆلكى فاش و فۆلى لەپى كەردبوو نىئوفەكى لە عەرزى دەخشكا. سەعاتە زلە شەمەندەفەريەكەي لە گىرفانى پەستەكە شىنە پر لە پەلەكەي ئاخىبوو و رىزىك زىخىرى زىرپىشى بەسەر وركىدا شۆر كەردبوو. پىتلاي لاستىكىي لەپىدا بوو. چاكتە خەت خەتەكەي گنج گنج بىوو و لىواری كلاو گەرگەرپىيەكەي كەوتبوو سەر ملە كورتهكەي و تەواوى نىوچاوانى و بەشنىك لە دەموچاويشى داپۆشىبوو. زۆر زۆ خۆمانە باوەشى بۆ دەرويش بەگ كەردەو و لەئامىزى گرت و ماوەيەك هەروا دەستى بە پشتىدا هينا. ئاخىريەكەشى گوتى: "بەگ، ئەگەر ئىزن بفرەمووى، بەر لەو دەي بچىنە نىو قسانەو، با نۆيژەكەم نەچى. ئەو دەي قسەي تىدا نىيە، هەرچى هەمانە لە ساىەي سەرى دىنەكەمانەو. هەموو شتىكمان لە گەورەيى و بەخشندەيى خوداوەيە. با فەرزەكەمان بەجى بگەيەن، بەشكەم ئەویش لە بەزەيى و گەورەيى خۆي بىبەريمان نەكا."

مژەفەر بانگى كرد بەرمانا بىنن. كچۆلەيەك دووگرديكى بچووكى هينا و رۆستەم ئۆغلى لە ديوەخانەكەدا شوپىنىكى باشى دۆزىبوو و نۆيژى دابەست... نۆيژەكەي زۆرى نەخاياند.

"بەلتى بەگم، چ فەرمايشىكت هەبوو؟"

لەو كاتەدا قاوەيان هينا و ئەو بەدەم هەلقوراندنى قاوەكەيەو، لەسەر قسەكەي رۆيشت: "ئەمرو بەياني هەر لەبەر دەرگاي مالمان چاوم بە مژەفەر كەوت، زراوم چوو و گوتم نەكا، بەگمان بەلەيەكى بەسەر هاتبى. دەسبەجى غارم دا و هاوارم كرد، گىرا؟ هاوارم كرد ئاخۆ قۆلبەست كرا و بەگىشيان برد؟ باش بوو دەرکەوت مەسەلەي زەوى و زار بوو. ئەگەرچى ئىمە هىچ پىويستىيەكمان بە زەوى و زار نىيە و خەلك ئەو پەيتاپەيتا كارخانە دادەمەزرىن، بەلام

هەرچۆنیک بێ، بەگ زهوی و زار دەرۆشی. خۆ زهوی و زاری زیادی، بەرد نییه سەرت بشکینی... ئیتر زهوی و زار خەرچی خۆی دەرناهیئیتەوه. کە ئیزنی دامەزراندنی کارخانەیهکت و ەگرت، ئیتر پارووت لە رۆنی دەکەوی. کە دوو ملوینت دانا و ئەویش هەر بە سەری زمانی داتنا، لە ماوەی شەش مانگدا نەک بە زمان، بەلکە نەغد و پوخت شەش ملوین قازانج دەکەوێ. سەرۆکی حیزبی یەکبوون و پێشکەوتن، جەنابی مەحمود جەلال بەگ لە ئەزمیر... سیاسەتە نوێیەکی ئەوێ ناغای من. لە زهوی و زارەوه بۆ پیشەسازی... ئەو راست دەکا. چما باب و باپیرانی ئیتمە لە ماوەی دەههزار ساڵدا کە لەسەر ئەو زهوی و زارە کاریان کردووه، چیمان پێ براوه، ئیتمە چارمان نییه جگە لەوهی واز لە کشتوکال بێنین و روو بکەینە پیشەسازی. هەرئۆیە حکومەت دەستی بە مائی خۆیەوه ناوه. بۆ هەرکەس، هەر کەسیکی.. زۆر گرنج نییه کاکێ من، جەلال بەگ نەک هەر بە خزم و کەسی خۆی، بەلکە بە خەلکی بەتواناش بە هەر کەسیکی مایه و هەوینێکی سەرمايه دارانەي تێدا شک بەری، پارەیان دەخاتە بەردەست. زهوی و زار باوی نەما کاکێ خۆم."

دەرۆیش بەگ دیسان ملی بەلارهوه نا و گوتی: "زۆر باشه رۆستم ئوغلێ براکەم، خراب نییه."

ئیتەر ناخێکی قوولی هەلکێشا و لەسەری رۆیشت: "یانێ کار گەبۆتە ئەوه، ها؟ زۆری گوی مەدەیه... دەسلات چیه. ئەگەر راستیت دەوی، تۆ ئەوهندەي پێوستیت پێتە، زهوی و زارت هەیه."

رۆستمە ئوغلێ بەهەژاوی گوتی: "نەخێر، نەخێر، نەخێر دەرۆیش بەگی بەرپێز. من ئەگەر هەزار کارخانەشم هەبێ، دیسان هەر پشتم بە زهوی و زار گەرمه." جا زەردەیهکی هاتی و چاوهکانی بریسکانهوه و لێ ی زیاد کرد: "کۆرەکانی ئیوهش کارخانە دروست دەکەن. مزەفەر بەگ، ئالاتمیر، حەمەعلی بەگی ئاق یوللی... گەوره..."

دەرۆیش بەگ بە دەنگێکی بەرز قسەکەي پێی بری: "دەزانم."

بەلێ، بەلێ بەگم، ناغای من ئەگەرچی زهوی و زاریکی وای بەدەستەوه نەماوه، ئەمن بەپێی عادەتی کۆنی خۆم و بە چاولێکەري لە رێوشوینی باب و باپیرانمان، هەر حەزم لە زهوی کرپنه. ئەوجار حەزیشم لێیه لەو سەردەمی تەنگانە و نەهاتییهی جەنابتدا بتوانم یارمەتییهکت بکەم. رۆژگارە ئیتەر، جاری بەرزت دەکاتەوه و جاری لەعەرزت دەدا. هەر خودایه کاروبارەکانی نزم و نەویبونیان تێدا نییه. پێشینیان گوتوویانە، دەست دەست دەشوات و ئەوجار دەست

هەلڤەگەر پێتەوه و دەموچا و دەشوانتەوه. ئەمن هەر لەبەر ئەوه، بەبێ ئەوهی هیچ چاوم لە زەوی بێ و پێیوستیم بە زەوی و زار بێ، لەسەر داوای مزەفەر بەگ و زەكەریا بەگ..."

لەو کاتەدا خێسەیه کی پر لە سووکایەتیی لە زەكەریا کرد، کە دڵ شکا و بەنگ پەریو لە جیبی خۆی وشک ببوو. زەكەریا بە شەرمەوه چاوی لە عەرزى بری. دەرۆش بەگ ناگای لەوهش بوو. بەگ لەسەر جیبی خۆی بەبێ جوولە راوەستابوو و زاری ببوو بە تەلەى تەقیو و بە سەرسوورمانەوه سەیری رۆستەم ئۆغلیی دەکرد و ئەو هەر قسەى دەکرد، و ئەمیش هەر رەنگی دینا و دەبرد و گنجی روخسارە زەر دەهەلگەر اوەکەى درێژتر دەبوونەوه.

"ئەوه هاتم. من زەوی و زاریکی زۆرم هەیه، بەلام ئەتۆ بەگی ئیمەى. با مەسەلەى ئەو هەتیوه راکردوو بەرپێتەوه... هەرچۆنیک بێ سەرى بەگۆمیدا دەکەى و لایەکی بەلایە کدا دەخەى."

دەرۆش بەگ رەنگیکی هینا و برد. تەزوو یەکی پێدا هات و نەفەرەت لە دڵیدا بلیسەى دا. ویستی شتیک بلی بەلام زمانى نەگەرپا و کپ و بێدەنگ چاوی لە چاوی رۆستەم ئۆغلی بری. رۆستەم ئۆغلییش بەوهى زانى. ئاخۆ پێی لە بەرەى خۆی پتر راکیشابوو؟

"تکایەکم هەیه. تۆ چاکەت زۆر بۆ من بووه. پێت ناخۆش نەبێ، خەفەتى لى مەخۆ، توورە مەبه و خۆت مەخۆوه. کاروبارى جوامیران وەك موو باریک دەبیتهوه بەلام ناپسى. ئیمە تۆ دەناسین. کى هەیه تۆ نەناسى؟ منیش دەزاتم هەموو ئەو ئاگرانە لە گۆرێ ئەو ماھیر قاباقچی ئۆغلییه گەندوو گوووه هەلدايىسى. هەموو چوکوراوا ئەوه دەزانن و هەر تۆی نایزانى."

رۆستەم ئۆغلی کە ئەو قسانەى دەکرد، دەست و پێی دەلەرزین و جگەرەکەى پێ رانەدەگیرا. جگەرەکەى سى جارێ لى بەر بۆوه سەر مافووورەکە.

"شتیکی دیکەشت پێ بلیم؟ لەسەر خۆ بە، زۆر گوێ مەدە بەو شتانەى بەسەرت دین. ئەوهى چاڵ بۆ یەکی دى هەلڤەگەنى، لە پێشدا خۆى تێى دەکەوى. ئەوهى خراپە دەکا، ئاخىر هەلڤەگەر پێتەوه. ئەم دنیاىه چى لى بچینی ئەوه دەدروویەوه. دەبێ ئیمانەت بەو حوکمەى خودای هەى. دەبێ دان بەخۆت بەگرى هەتا ماھیر پەتەى خۆى دەخاتە سەر ئاوى. ماھیر ئاخىریه کەى خۆى پێوه دەکا."

قیت بۆوه و تاویک چاوی له چاوی بهگ بری و لهسهر قسهکهی رۆیشت: "دهبی بهلینم
بهدهیتی ماهیر ناکوژی بهگ. دهبی گفتم بهدهیتی دهستت بهخوینی ئهوه سهیهی گلاو ناکهی.
بهلین دهدهی؟"

بهگ ههر زهردهیهکی کرد و رۆستهه ئوغللی دیسان درێژهی به قسهکانی خوئی دا: "دهبی دان
بهخۆتا بگری بهگ. دهبی ناگری بن کا بی و لهوسهری بییهوه. چار نییه. بۆ ئهوهی بنج و
بناوانی ئهوه کاره دهبرینی، دهبی وا بکهی. گوئی مهدهره ئهوهی بهسهر هاتوه و خهفتهی لی
مهخۆ. باشه؟ من برای تۆم. ئهگهچی هیچ ههوجیم به زهوی و زار نییه، بهلام چیی زهویت
ههیه بۆ فرۆشتنی، ههر بۆ ئهوهی لهو تهنگانهیه زگارته بکهه، هه مووت لی دهکره. له
مستهفا بهگیش ههر مهپرسه، ئهوه لهپی کهوتوه. ههر دۆمئیکیش چیه زهویی بهدهستهوه
نهماوه. هه مههه علی تهنا ته گۆرستانی باب و باپیرانیشی فرۆشتوه. چیی نهماوه ئهوه
دۆشهگه شهی مستهفا بهگیش لهسهری دهنوئی، بفرۆشی."

که تیگهیشته دهرویش بهگ لهنهکاو گۆردرا، بۆ ئهوهی قسهکهی گۆرییی، دهنگی لی
ههلینا و گوئی: "زۆری گوئی مهدهری بهگ."

دهنگه پتهو و جی متمانهکهی، له جیی گهرمهوه دههات.

"بروات بی، هه موو گیایهک لهسهر پنجهی خوئی دهرویتتهوه. فیل بهمردوویی و بهزیندوویی
یهک نرخه ههیه. تۆ له ههر وهزعه و حالیکدا بی، دیسان ههر ساری ئوغللی. شیر ههر شیره،
ئهگه پیریش بووی. با شتیکی دیکهشت پی بلیتم، لهم دنیا بهدا ئهوهی پیاوه و پیاوهتی
لهدهست دی، ئهوهی دلآوا و جوامیره، سهری بی گۆلمهز و گپچهل نییه. با شتیکت عهرز
بکهه، جوان و زهریف گوئی بهدهیه، چۆن بیلیم..."

ههر قسهیهکی دهیکرد، تۆزیک لهسهری رادههستا و جا لهسهری دهرویشته: "ئهوهی
ههنگوینی به دهمهوه بی، چزووی به قوونهوه دهبی^۱. ئهوه قسهی پیشینیانمانه و بۆ کهسی
وهک تۆیان گوتوه."

دهرویش بهگ بۆ ئهوهی بهری به چهنهوه رهیهیهکهی گرتبی، گوئی: "زهویهکهی کۆک تاش
دهدهمه تۆ."

^۱ ... هواتای نهو نییدی مهه نه دۆزییهوه له کوردیدا زۆریشم پرسیار کرد. هیوادارم ئهوانهی دهیزانن پیتی بلین. نزیکهسه لهوه
دهلی: "ههرکس ماسی بگری قوونی (قولهپی) یشی تهر دهبی."

رۆستەم ئۇغلى دلى خۆش بوو و گوتى: "باشه، باشه، باشه. دياره تەمبىرە كەرە ئەوئى نە كرىپو، بەلام باشه. زۆر باشه."

دەروئىش لە بن بارستايى ئەو سووكايەتى و تىشكانەدا دەتوايەو و مەتەقى نەدە كرد. لەپىر ھەستى كرد ھاتووتەو ھالى جارەن و بەزمانيدا ھات: "بە درىژايىش بەرى بە ئاقچاساز ھەيە."

كەيفى بەدەنگە كەى خۆى ھات. گپ و بە برشت بوو.

رۆستەم ئۇغلى كە تاويك لەو پىش وەك ماقوولان قسەى دە كرد، لەپىر وەك رىايىكەران و بە دەم لىك خشاندى دەستە كانيەو ھە گوتى: "بەگى خۆم، ئاقچاساز وشك دەبى و تىدا دەچى. كارى زەكەش و كانان لىدانە كەشى تا دە پانزە رۆژى دىكە تەواو دەبى. ماھىر بەگ قاقاچى ئۇغلى ھەولئى ئەو ھەيتى ھەموو ئاقچاساز لى داگىر بكا. ھەم سىبەرت بە تىر دەنگىوئى و ھەمىش ئەو ھەموو بەلایەت بەسەر دىنى. خۆى حاجىبە شىتە بە كوشتن دەدا و بەسەر تۆيدا دىنى و ھەم ئەو ھەي... بەگ، پىشى بەگ... ئاقچاسازى مەدەيە. ئەگەر ئاقچاساز بەو بىردى، ئەتۆش و ھەموو ئىمەش لەو كەوشەنە وەدەر دەنى."

و دەدەرمان دەنى ھا. پىت ناخۆش نەبى بەگ. ئەتۆ سارى ئۇغلى و فرت و فىلان نازانى. ئەو پىش فىر دەبى. خەفەت لەو رووداوانە مەخۆ. ئەتۆ پىاوى و گوتىشم ئەوى ماسى بەگى... بەگ قاقايە كى كىشا. وا لە ناخى دلەو پىدە كەنى دەتگوت شتىكى زۆر گرنكى لى روون بۆتەو و تىي گەيو. پەيتاپەيتاش لە بن لىوانەو دەوپاتەى دە كەردەو: "يانى ئاوا... ئاوا..."

"ئەو ھەنگوئىنى بەدەمەو بەى، چزووى بە قونىيەو دەبى."

"كۆك تاش ت..."

بوو بە مشتومرپىكى دوورودرئىژ. زەكەريا و مزەفەرىش ھاتنە نىو مشتومرەكەو. كە رۆشتەم ئۇغلى پاشەكشەى نەدە كرد، زەكەريا ھەپەشەى دە كرد و چاوى ئى سوور دە كەردەو و دەيگوت، رۆژىك دەيگوتى و خويىنە ئالەكەى بەو خاكەدا دەكا، كە بە پارەى خۆى كرىوتى. مزەفەرىش ئەھو ھەنى دە كەردەو. رۆستەم ئۇغلى ھەر جارىكى دەكەوتە تەنگانەو: "ئەو ھەنگوئىنى بەدەمەو بەى... ئى دەگوتەو و دلى بەگى وەك مىو و رۆن نەرم دە كەردەو و دىسان دەكەوتەو چەنە لىدان. ناخىيەكەى چەنە لىدان و بەگە و بستىنەكە براپەو. دەروئىش بەگ ئىتر لى كەوتبوو. بەخۇداشكانەو و شەرمەزارى ھارىبووى. لەو دوايانەدا لە ھەموو شتىك تەرىق دەبۆو. بە رىگا رۆششت و قسە كردن و گوئى راگرتن. باشە بۆ واى لى ھاتبوو؟ رووبەرووى ئەو

سەيە دانىشتىبوو و گۆيى دابووه ئامۆزگار يىپەكانى و چەند سەعاتان چەنەي لە گەڤ لى دابوو و بۆنى زارى بەسەردا هاتبوو.

"مزهفەر، بەياني زوو بچۆ شارۆچكە. كاروبارى بەناوكردنى ئەو قەبالانە تەواو بكە و پارەكەي وەرگرە."

رۆستەم ئوغللى هاتە قسە: "پارەكەيم هيتاوه بەگ، فەرموو..."

لە باخەل يىپەوه توورەكەيەكى دەرهيئا كە بە ملىدا كردبوو. لە توورەكەكەدا دەستە دراويكى زلى دەرهيئا، كە بە دەزوى قەند بەستبووى. بۆ دەرويتش بەگى راداشت. بەگ پارەكەي لى وەرگرت و بە ساردى و سووكيەوه فېرى دايە سەر مۆبلەكەي تەنيشتيپەوه. دواي ئەوه، هەستا ئەمسەرەوسەرى ديەوخانەكەي كرد. نە بېرى لە هيچ شت يەك دەكردهوه و نە هەستى بەهيچ شت يەك دەكرد. وپ و كاس ببوو. هەر جار نە جاريك بەئاگا دەهاتەوه و دەيزانى ئەوه لە بۆشايپەكدا، لە داماي و بېكەس و تەنياييدا نوقم بووه و گېرى خواردوووه. واى ئەوه هەموو شت يەك لە تاريكى و بۆشايپەكەدا لەبېر دەكرد. بېرى ماھير و قسەكانى رۆستەم ئوغللى جار بە جارى وەك بريسكەيەك بە ميشتكىدا تىدەپەپرى و دەكوژايەوه و لەبېرى دەچوووه. ئاقچاساز، يوسف، ئالانەمير، هەلسوكەوتەكانى ئەوانيش هەروا. مزەفەر، كچەكەي، خوشكەكەي، مەرگى قۆرت بۇغا، جارچى... هەمووى يەك جى... وەك ئەوهى بېرى نەكردبيتەوه...

بۆ نھۆمى خوارەوه هەراي كرد: "ئەسپەكەم زين كەن."

بەخيترايى لە پليكانەكان چوووه خوارى. هيتستا پى رانەگەيشتبوون ئەسپەكە لە گەور بيئەنە دەرى. خۆي غارى دا گەور. هەوسارى لە دەست نۆكەرەكەي - كە خەريك بوو ئەسپەكەي دەكردهوه - راپسكاند و بەپەلە ئەسپەكەي راكيتشا دەرهوه و خۆي هاويشتە سەر پشتى و تاوى دا. بۆ كوي بەرەو كام لا دەروپشت؟ خۆيشى نەيدەزانى. جەلەوى بۆ شل كردبوو و دابوويه بەر قەمچى. ئاگاي لەخۆي نەبوو. بە نيۆ بۆشايپەكەي تاريكدا دەفېرى و بايەكى توند لىي دەدا. وەبېرى دەهاتەوه، كە چۆتە نيۆ بايەكى سوورەوه و دەم و لووتى پېر بووه لە خۆل و دواي ئەوهى لە تاريكايپەكەي تىژ تىپەردا نوقم بووه، كەوتوووه تەوه نيۆ روونايپەكەوه و كە لە مەودايەكى زۆر كەمدا سى جاران هەتاوى كز و سېرى لە عەويقى ئاسمانىكى سوور سووردا بينيوه. بە تاريكايپەكەدا رۆچوووه و هاتوووه تەوه دەرى. بە رىنگا گەرم و سوورەوه بووه كاندا ئەسپى تاو داوه و گولئىكى شلپىرى ديتوووه و بەسەر دەوهنەكاندا بە ئەسپ بازى داوه و پەيتاپەيتا بە تەنيشت ئەو كامپۆن و مەكينە زەبەلاحە نارنجييانەدا تىپەريپوه،

که له وشتري ئهفسانهيي دهچوون و عهززه کهيان هه لده کهند و جوگهيان لى ددها. ئىستاش له ريگايه کدا، له دهورى چنار و ديوارى هه وشه يه که ده خولايه وه. لمبوزى ئه سپه کهى که فى دهر دابوو و بژنى ئاره قه لى ده هات. بهر بهررى تا وه لانتى که سه رى هه لينا نه وه له بن چنارى که و چاوى بريوه ته په نجه ريه که، که تيشكى كزى لاله يه كى ليوه دى. له و کاته دا وه خو هاته وه. ديسان ئه سپه کهى لينگ دا و به دهورى کوشکه که دا خولايه وه. ئاوا باشت بىرى ده کرده وه. روونتر و ئاشکراتر. پى به پى بىر کردنه وه کهى، ترسيكى بى دهرمان ناخى دهناخنى. هه جىنى لى هه لگىر ابو بو نه وهى بزاني چ باسه. له پر به سه ر دهرگايه كى شكاوى به لادا که وتوودا ئه سپه کهى تا ودايه ژووره وه و له بهر دهرگاي کوشکه که دابه زى و هه وساره کهى به ميله که وه به سه ته وه و وه ژوور که وت. قرچه قرچىک له ناخى هه لده ستا و هيژى نه ژنوى نه بوو. هه ستى روويه روو بوونه وه له گه ل نه هامه تيبه که له ناخيدا چه که رهى ده کرد. وه زع و رواله تى کوشکه که ش نه وه هه سه تهى به تينتر ده کرد. له نيوه راستى پليکانه که را وه ستا. ئيتر نه يده توانى وه سه ر بکه وى. پييه کانى نه ده جو لان. ته خته رزيو و قه لشيوه کان تاك و ته را که وتبوون. ديواره کانى کوشک زگيان دابوو و سواخه کهى جى جى وه ريبوو. لاي چه پى بينا که داته پيبوو و گويسوانه کان خواروخىچ ببوون. هه موو ولات توزاوى و خو لاوى و پر له خو ل و کا و کو ت بوو. گو لى نيو گو لدانه کان وشک ببوون و چه ند گو لدانى کيش شکابوون و به گو لى وشکه لا تو وه کان و گلله کهى ناويانه وه به سه ر ته ختى ديوه خانه که وه رببوون.

کورسى، ميژ، گاسن، کوتک، تهختى خه، ليفه، بالنج، دۆشهگ، بوتلى به تال، ته نه که، قاپى مسى، قاپى کوژن و شكاو و قايش و قرووشىكى زۆر له ديوه خان و هه وشه و بن ديواره کان که وتبوون و په رش و بلاو ببوون. کوشک ئادارى به سه ر پادارييه وه نه ما بوو. دهر و يش به گ زۆرى له خو ى کرد و به خو ى گوت: "ده بى هه ر ببينم. به هه ر نرخىک بى... ده بى ئاوا به شپرزى و داماوى ببينم." يه که دوو پليکانى دیکه ش چوه سه ريز له وان يه نه ويش له گه ل کوره کهى چوو يته نه دهنه. له وان يه مردبى. له وان هه شه... چاوى به چه ند پياويكى جلوه رگ شپ که وت که له گو شه يه که وه خه رىكى رووخاندى کوشکه که بوون. نه وان هه ر چاويان پى پى که وت، خو يان ون کرد. له وان هه شه مسته فا به گ له و کاته دا له جيوانه که يدا مردبى. ته رمه کهى باى کردبى و روخسارى شين و مؤر هه لگه رابى و ده ستى له سه ر ده سكى لوغانه کهى و په نجه ليه له سه ر په له پيتکه ناوسابى. بو نه وهى په نجه ليه ببينيه دهرى، ده بى بيبريته وه. له وان هه شه ئىستا کر مه ريز بووبيت... بىرى کرده وه، نه گه ر مردبى، نه گه ر ناوسابى

و کرم تیبی دابی، ئەمن تەرمەکە، تەرمی دوژمنە جوامیر و لیۆهشاوێکم هەلدهگرم و بە جوانترین و شیاوترین رێپەرەسم... دەکری بلێی، بە مەرگی ئەو نیوێ منیش دەمری.

بەخوای دنیایەکی سەپەر. دنیایەکی غەوارە و شیت. مستەفا، مستەفا، مستەفا ئاق یۆللی، ئەوی هەنگوینی بەدەمەوێ، چزووی بە قوونیەوێ دەبی... ئەتۆ پیاویکی ئاوی، پیاویکی شیلە و چزووت پێوێ. دیارە نییە چارەنوسی من چۆن دەبی. نازانم لەکوێ و کە و چۆن دەمرم. مەرگی منیش فەرقیکی لەگەڵ مەرگی تۆ نابێ.

تەختەکان لەبن پێی دا وا دەلەرزین و دەنگیان دەهات، دەتگوت هەر ئیستا دەرووخی. رۆژانیک... ئەوێ دەیدی، چەقینی پێی لە خاک و خۆل و پیساییدا، کاوڵاش و ویرانی، بیر و زەینی دەرویش بەگیان نوقمی تاریکاییەک دەکرد. لە پشت دەرگایەکەوێ کە باش دەیناسی، راوەستا و گوێی هەلخست. لە ناوێ سەرپەرێ کیش چییە نەدەهات. زەمان بەستبووی و لە جوولە کەوتبوو. چەند سەعات دەبوو لەوێ بوو؟ ئاگای لێ نەبوو. بەسپایی پالێ بە دەرگاکەوێ نا. دەرگاکە بە چەرەجێ کرایەوێ. بۆنی شی و هەرنەهوتی بەسەردا هات و سەری لەگێژەوێ هات. کە وەرژوور کەوت، دیتی. دەمانچەکە بەدەستەوێ بوو و پەنجە لەسەر پەلەپیتکە. مستەفا بەگ چاوی هەلینا و ماوێ بە سەر سوورمانەوێ سەیری کرد. برۆی بە چاوی نەدەکرد. روخساری وەک لیمۆ زەرد هەلگەرپابوو. ردینە ماش و برنجییەکە، چر، ئالۆز و چلکن کەوتبوو سەر سینگی و مژۆلی نەدەجوولانەوێ. لیوی باریک ببوونەوێ و وشک و توێژ توێژ و لیکاو بەولای لایدا هاتبوو خواری و پێوێ وشک ببۆو و سپی هەلگەرپابوو. لووتیشی درێژ ببۆو و ئیسکی شەویلگە و روومەتەکانی دەرپەرپیبوون. چەند مێشیک لە دەوری زار و لووتی دەخولانەوێ. قورمە وەک مستەکۆلەیکە لە نیوێندی گەرووی قەتیس مابوو. چاوەکانی بەقوولدا چووبوون و دەرپەرپیبوون. چاوی وەک چاوی مردووان، وەک چاوی مەرپێکی سەرپراو، زەق زەق بەمۆلەق وەستاوون و رەشکێنەکیان چرچی تێکەوتبوو.

دەمانچە بریقەدارەکە پەلە پەلە رەنگەکە کال ببۆو و ئاسنەکە دەرکەوتبوو و کۆگایەکی فیشەکی بریقەدار لەبەر دەستی و لە تەنیش دەسکی دەمانچەکەوێ دیار بوون. دەستە وشکەلاتووەکانی کەوتبوو سەر ئەو لیفە کۆن و چلکنە لۆکەکانی لە درز و شوینە دراوێ کانییەوێ هاتبوو دەری. کەر لە ژوورەکەدا کەوتبا دانی دەشکا. تاقە کورسییەکی شەق و شر لە تەنیش تەختەکەوێ بوو. هەر ئەوێ نەدە. شوینی وینەکان و شمشیرەکان و شتەکانی دیکە بەسەر دیوارەکەوێ مابوونەوێ. دەرویش بەگ لەو حالەدا نەیدەتوانی بەجوانی

بیهیتتەو بەرچاوی کە جاری جارێ ئێو ژوورە چۆن بوو. بە ژوور سەریبەو و لەسەر کورسیبە کە پەردا خێکی نیو پەردو و پێس و پڕ لە گووی مێش دانرابوو. پەلاسیکی زۆر کۆنە و کالەو بوو راخرا بوو... چاوی مستەفا بەگ و روخساری وردە وردە و بە خێرایبەکی سەرسوورپهیتەر، سات بە سات لە سەرسوورمانەو بەرەو پڕوانەکردن و لە پڕوانەکردنەو بەرەو ترس، لە ترسەو بەرەو توورپهیی، بەرەو پەلامار، شەرمەزاری، تۆقین و لە تۆقینەو دیسان بەرەو ترس، لە ترسەو لە پڕ بەرەو خۆشەویست دەگۆردرا. ئەو چاوانە ناخیریبە کە یان لێ ھات ھیچیان تێدا نەدەخوینرایبەو و لە دەرویش بەگی بڕین. روخساری تەپایی تێدا نەما بوو. دەتگوت دەموچاوی مردووانە. پێستی وشک و بزپکاو، وەك پەرە کاغەزیکی ھەر دەستی لێ بەدە ھەلۆرە... لەسەر خۆ خوین لە روخساری گەپایەو. چاوی روخساری تۆزیک وەخۆ ھاتنەو و ئەوجار چاوەکانی بە نەرمە بزەبە بووژانەو و روون بوونەو. نەرمە بزەبە، کە گالتهی بە ھەموو شتیك دەکرد، بە دنیا، بە دەرویش بەگ و بەخۆی. تالترین تیزەبزە ییکەو تووی و بی دەسلاتی، کە بەرەو زگاریبوون دەکشا... بزەبە لە چاوەکانەو بەرەو سمیل و ئەوجار بەرەو لیوکانی کشا. چەندی زەردە ییو روونتر دەبوو، گالته جارنەتر و بەپرشت و بی بەزەبیانەر دەبوو. روخساری و پرای ییکەنەبە، بە گالته جارپەو و لە مەلانییدا لەگەڵ دنیا و توورپه لانی دنیا تیزتر و بەپرشت دەبوو. دوا ئەو لەسەر خۆ چاوی لیک نا و ئەو بزە گالته جارنەبە بەسەر لیویبەو بوو، بەویو و وشک ھەلگەرا. دەرویش بەگ نەیتوانی لە جیبی خۆی ببزوی. سەری لێ شیوا بوو. نە دەیتوانی بگەریتتەو و نە توانای ئەو بوو بچیتتە پێشەو. دەمانچە بەدەستەو، لە جیبی خۆی وشک ھەلا تەبوو. لەو ھالدا دەیتوانی چ بەگ؟ ... دەرویش بەگ ھەروا دێر دۆنگ بوو ھەتا پیرەژنیک ھات. پیرەژنە کە لە مستەفا بەگ دامووتر بوو. دەتگوت لە گۆر ھاتتەو دەری. جلوبەرگەکانی لەبەریدا فووفۆل ببوونەو. روخساری تاوہ سووت و پڕ لە چرچ و لۆچ بوو. شین و مۆر وەك مردووان. ژنە کە خۆی خزانە ژوورەو و چاوی بەو کەوت، گەش بوو و خیرا خیرا و بە دەنگیکی کز و تەکا کارانە گوتی: "بەخیر ھاتی، زۆر بەخیر بی ئاغا... خۆ بە چاوی خۆت دەبینی، ئاغان، ئیمەیان تووشی چ رۆژە رەشیبە کردوو؟ بەجیان ھیشتین و لییان دا و رۆیشتن. ماڵ و ملکہەیان فرۆشت. خاتوونیش پشتی کورپە کە گرت و بەگ تووشی ئەو رۆژە بوو. دەلین خاتوون دەگەریتتەو لای بەگ و ھەموو شتیك وەك خۆی لێ دیتتەو...

به ده مه بی ددانه که ی زه رده یه کی هاتی و له سه ر قسه کانی رویشت: "ئیمه ش له گه ل به گ، تیڕ زگی خۆمان ترخینه یه که ده خۆین. به گ ده لی، ته گه ر ترخینه یه کم خوار دبا..."

مسته فا به گ له و کاته دا له جیویانه که یدا جووله یه کی کرد و زۆر به ناخوشییه وه نالاندی. پیره ژنه له سه ری رویشت: "به گ ده لی، ته گه ر جارێکی دیکه تیڕ زگی خۆم ترخینه یه کی پر له سیر و بیبه ری سوور بخۆم، ده بووژیمه وه."

مسته فا به گ ته مجاره له جیهی که ی خۆیدا وه ک بلێی ته کانیکی له خۆی دابی، وا نالاندی، ده تگوت هاوار ده کا. به لām پیره ژنه لیی نه برییه وه: "ده بووژایه وه، ده بووژایه وه..."

ده رویش به گ له نه کاو گه راوه و به هه له داوان له زووره که چووه ده ری و له پلیکانان چووه خوار و خۆی هاویشته سه ر ئه سپه که ی.

ده رویش له زینده خه ویدا بوو، که به ده نگی ترۆمبیلێک وه خۆ هاته وه. رای کرده بهر بینا و ماهیر قاباچی ئۆغلی دیت. له ته نیشت ترۆمبیلێکی ره شی درێژ و نوی راوه ستابوو. به ده ری ترۆمبیله که دا ده هات و به سه رسوورمانه وه سه یری ده کرد. ترۆمبیله که تۆز و خۆلێکی زۆری لی نیشتبوو. شتیکی دیکه ش هه بوو، ئه ویش سه ر و گوێلاک و قه لافه تی ماهیر بوو. کلاویکی له سه ر کردبوو، که لیوه پانه که ی سه ر شان هکانیشی داده پۆشی و له بهر تاوه که ده بریسکایه وه. کراس، پانتۆل و پیتاوی سپیی له پی کردبوو. ده تگوت هه ر له خۆوه پیده که نی. پیتکه نینه پر له شادییه که ی له دووره وه دیار بوو. خه لکی شاد و خه مبار و ترساو و خه فته بار و دردۆنگ که ته نیا ده که ونه وه، له دووره وه دیارن. بنیاده مه کان ده توان هه موو شتیکی له خه لکی به شارنه وه، به لām زۆر که م ده توان خۆ له خۆیان به شارنه وه. بنیاده م ته گه ر شتیکی پی ناشرین و نادادپهروه رانه و به ژان و ترسینه ر بی، ته نانه ت ناتوانی له خۆیشی به شاریتته وه. پاساویکیش هه ر ده دۆزیتته وه بۆ ئه وه ی نه یه توانیوه به شاریتته وه.

ماهیر به گ دوا ی ئه وه ی چه ند جارێک به ده وه ری ترۆمبیله که دا هات، به ره و پلیکانه کان وه ری که وت. ده رویش به گ به پییچه وان ه ی خو و خده ی خۆی، له سه ر پلیکانه کان چاوه رپی بوو. ماهیری زۆر به که فو کوله وه له باوه ش گرت و به ده نه گیکی گه رم و خۆمانه گوتی: "به خیر بی براله. برای شیرینم. مه گه ر خوا بزانی چۆن ده توانم ئه و چاکه یه ت بده مه وه، که له گه لم ده یکه ی و وه ک برایه ک له پشتمی."

ماهیر له پیشدا دلی به و پیشوازییه خۆش بوو و دوا یی له پر وه ک ئه وه ی هه سته به تووره ییه شاره وه که ی نیو ده نگی ده رویشی کردبی، ترس هه لیگرت. کاره که خه ریک بوو تیک

دهچوو. ههزاران بېر و خه يالئى به ميټشكيدا هات. دهرويش بهگ بهدهم فيكهه سيميلانهوه، چاوى له دهموچاوى و دهستى ټهو هه لئه دهگرت.

ماهير كه له سهر مويله كه داده نيشت، گوتى: "زور گهرمه."

ټيتر به دهرزوكه كه دهموچاوى باوه شين كرد: "ئاي بو ويسكيه كه سارد."

دهرويش بهگ بانگى كرد: "ويسكى."

ريك له و كاته دا، وهك بليئى له پيشدا تاماده كرابى، له سهر سينييه كه زيوين، ويسكى و سههول و ناو و په رداخيان هيئا. شووشه كان هه لميان لى نيشتبوو.

سه روده موچاوى ماهر بهگ توواوى بوو. مژول و برؤ و سهر و قزى له بهر توؤز و خول سپى دهچوونه وه. ټارهقه به چند شوينيكي دهموچاوه خولاوييه كهيدا هاتبووه خوارى و شويئى تى خستبوو.

دهرويش بهگ به دهستى خوى ويسكي تى كرد، سههول، ناو... بو خوئيشى تى كرد. له حالئكدا زور به دهگمه ن ده بخوارده وه.

"به خوئيشت."

پيالهيان ليك دا. له روخسارى ماهر دا ترس ورده ورده شادييه كه دده پوئى. دهسته كانى ئوقره يان نه بوو. له و كاته دا كه سه رليشيواوى گيانى دهتهنى، ههولئى ددها، شادى و سهركه وتنه كه خوى بشارټه وه. جارنه جارټيكش، به بى ټه وهى به دهست خوى بى، هه ندى دهنگى له قورگييه وه دههات وهك بليئى بيهوى بلى، ټه وهى له گه ل توؤم كردوه و به سهر توؤم هيئاوه، ههقى خوت بووه. بهگ يهك پشوو چاوى تى بريبوو و ورد ورد له هه لسوكه وت و جووله كانى ورد ده بووه. ماهر بهگ له لايه كه وه په يتا په يتا پيكي هه ل ددها و له لايه كه ديكه شه وه به رده وام ټارهقه نيوچاوانى ده سرييه وه و نه يده زانى دهسته كانى له كوئى بشارټه وه، ټهو په رى ههولئى خوى ددها نه هيلئى چاو و روخسارى شتيك بنوئين و شادييه كه ددهشارده وه و حاله تيكي خهفه تبار و گريانايى به خووه دهگرت و ههر جارهى حاله ت و ههستيكي هه بوو. دهرويش بهگيش له سهر يهك ههر به و جوړه بوو. له دردوئنگيدا جينگلى ددها، تووره ده بوو، دلئيا ده بوو، سهرى سوور ددها و ده كه وته نيو تاريكييه وه و له پريكدا هه موو بېر و بوچوونه كانى وه پاست گه پان و دوايى له سه رليشيواوييه كه په له قازهى دهكرده وه و ده ترسا و نازا ده بوو وله روخسارى ماهر ورد ده بووه و ههولئى ددها ميټشك و ناخى بخويئيه وه و له چاوترووكانيكدا سه ره داويك بدوئيه وه له گوژاناناهى له روخسارى

ماھیر بەگدا دەھاتنە گۆرپ. جارئ سەیری دەکرد ماھیری نەرم و نیان و برادەرە کە ی تاویک لەوھ پێش لەپەر بووئە دەوژمنیک و لەو حالەدا ترساو و ھەلکۆرماو و پەنجەکانی لە بەدەفەر پێیان گرز دەبوونەوھ و...

ماھیر نەیدەزانئ چۆن خۆئ قوتار بەکا. بەگ ھەموو ھۆش و گۆشی خۆئ دابوو چاوەکانئ ماھیر و وێرئ ئەو بیری دەکردوھ و وێرئ ئەو دەترسا و وێرئ ئەو پەردەئ بەسەر ناخی خۆئدا دەکیشا و گزەئ دەکرد. دوو بنیادەمە کە دەتگوت بوونەتە یەک کەس. ئەویش لەگەڵ دەرویش بەگدا ببووھ یەک.

ماھیر ئاخرییە کە ی بۆ شاردنەوئ ھەست و کەفوکۆلە بەجۆشەکانئ، ناچار بوو بیئە قسە. بۆچی ھاتبوو کۆشکی ساری ئوغلئ؟ دیارە بۆ ھاتبوو ھەوائیکیان بەداتئ، وانییە؟ لە شارۆچکە کئ لەو باشتر ئاگائ لە رووداوھ نووییەکان بوو؟... گوتئ: "بەلئ بەگ."

جا لە حالیکدا ھەولئ دەدا دەستەکانئ لە پشت جامئ ویسکییەکان بەشاریتتەوھ، لەسەری رویشت: "بەلئ برا شیرین و نەجیمزادە کەم، بەلئ دەرویش بەگئ ساری ئوغلئ ماقول زادە."

دەرویش بەگیش بە گالتتەوھ گوتئ: "کۆرە ئەتۆ واز لەو بیئە، لە ساری ئوغلئ دەلئیم."

ماھیر پتر شلەژا و لەسەر قسەییە کە ی بەردەوام بوو: "بەلئ ئاغائ من، ئاخرییە کە ی توانیم روونئ بەکەمەوھ کئ پارەئ بۆ سەری یوسف داناوھ."

دەرویش بەگ خۆئ پئ نەگرا و نەیتوانئ کەفوکۆلئ ناخی بەشاریتتەوھ، پرسئ: "کئ؟"

"ئەحمەد قایا سارپ، نوینەری پەرلەمان."

دەرویش بەگ بەبئ ئەوئ بەدەست خۆئ بی، جنیویکی دا و دەسبەجئ بەسەر خۆئدا زال بۆوھ و گوتئ: "ھەئ دایکە خۆگئ. باشە چ خراپەییە کەم بۆ وئ بووھ؟"

"جا چیت عەرز بەکەم... لەگەڵ من دانووی ناکولئ. پئی وایە ئەمن دەچمە پەرلەمان و جئئ وئ دەگرمەوھ و تەنانەت دەبمە وەزیریش. بەلام نازانئ ئەگەر ئیمە ھەزمان لە شتئ وا بوایە، دوای ئەوئ لە قیەننا گەراینەوھ، زۆر لەمیژ بوو دەبووینە بەرپۆبەری گشتئ و وەزیر. بەلام ئیمە شارۆچکە کە ی خۆمان و کۆشکە کە ی ساری ئوغلئیمان بە ھیچ شتیکی دیکە نەگۆرئییەوھ. من پیم وایە بۆئەش دەوژمنایەتیئ تۆ دەکا، چونکە تۆ پشتئ من دەگری."

دەرویش بەگ ھەستی بەو گزە و فرت و فیلە کرد، کە لە چاوەکانئ ئەودا بلئسەئ دەکیشا. لەسەر خۆ گوتئ: "تکایە... بەلام کەسینک بە ناوی یوسف لەگۆرئ نییە."

بنیاده میکیان به ناوی یوسف له خه یالی خۆیاندا دروست کردوو و کردووشیانه ته پیاوی من و جا هاتوون سی هزار لیره شیان خه لات بو سهری داناوه و بو دۆزینه وهی ئه و بنیاده مه خه یالییه وه کیو و دهشتان که وتوون. بنیاده م له و که ریتییه ی ئه وانه شاخی لی دهروی. ئه و جار ده چن خه لکی گونده کانی بنیاری چیا ده دهنه بهر شق و تیجه لدان. ئه ویش به ئه مر و فه رمانی ئه و ئه نکهره گه و جه. په له مه که، هه موو شتیکی ئه نکهره چاره ده که م. له سه رچاوه که وه ئاوه که ده گرمه وه. ئه و دادته ستین و ئه و نه قیبه و ئه و که سه ش که پارده بو سه ری یوسفه خه یالییه که داناوه، ته مبی ده که م. ئاخیرییه که ی هه ر دهیدۆزمه وه. جا ئه حمه د قایا بی یان که سیکی دیکه. ئه من به شی خۆم ژیاوم و دوا ی ئه وه هه تا ده مرم، هه موو ته مه نم بو ئه و کارانه ته رخا ن ده که م. ته مبیان ده که م... ئه وان ده بیینن چۆن مشووریان ده خۆم، ژن و مندا له کانیان تووشی چ رۆژه رپه شییه که ده که م و چییان به سه ر دینم و شارۆچکه له چ ئاگریکدا ده سووتینم...

ئیتیر هه ستا و به پینکه نینه وه نه راندی: "به خۆشیت. هه لده ماهیر. ئه گه ر من دهرویشم، تۆ خه می هیچت نه بی و له هیچ شتی مه ترسه. مشووری هه مووان ده خۆم. مشووری ئه و کابرایه ش هه روا، ئاخیرییه که ی دهیدۆزمه وه."

ئیتیر چاوی له چاوی ماهیر بری. ماهیر پیی نه کرا چاوی له چاوه کانی ئه و بدزیتته وه و ناچار بوو خۆی به دهسته وه بدا و دهرویشیش دوا ی تۆزه راوه ستانیک گوتی: "ته نانه ت دۆزیشمه وه."

جا له سه رخۆ و به دا لعه وه له سه ر جییه که ی دانیشه ته وه و لیبراوانه له سه ری رۆشیت: "ته نانه ت دۆزیشمه وه. تۆ په له م لی مه که. هه مووان ده که مه تۆزی بانان."

ماهیر به ته ته له وه گوتی: "به گ، ئه گه ر ئه و یوسفه له نیو نه بردری، لیمان ده قه ومی." به گ نه راندی: "که سیک نییه ناوی یوسف بی. هه رگیز نه بووه. زۆری پی ناچی دادته ستینیش و تۆش و خۆشم نامینن."

ماهیر به بیستنی "تۆش، ئه منیش" به له سه رخۆیییه کی وه که له سه رخۆیوونی ده می مه رگ گوتی: "زۆر باشه. چاکه شوکوور له نیو چووه. جا ئه و جار به ئاسووده یی... ده توانین به گژ دوژمنه کانا ندا بچینه وه."

له پر روخساری گه ش بووه و به له بزیککی دیکه وه گوتی: "به گ چیی وای نه مابوو له بیری بکه م. کوپه دهر د و به لا ئه وه نده زۆرن که... ئاقچاساز به م زووانه وشک ده بی. دوینی"

چو بوومە ئەوی، زەکیشی و کانال لیدانە که وا تەواو دەبی. چاکە شوکوور، مەسەلە ی ئەو یوسفە ئارامی پی نەهیشتبوم. نازام ئەو ئەنکەرە یە بۆچی ئاوا لەتۆ هەلگەرپراو تەو دە؟ جا ئیستا شتی دیکەشیان هەلبەستوو. دەلێن ئەتۆ قۆرت بۆغات بە دەستی جارچی بەکوشتن داو. دەلێن وەلی شەمال پیاوی تۆ بوو و ئەتۆ دەستت لە پشتی مەستان داو و دنت داو سلیمان ئەسلان سۆی پەنجە بکوژی. لەو تەلەگرافانەدا که لە ئەنکەرەو دەین، باسی هەو ئەو شتانە دەکری. گۆیا تۆش گوندییەکانت هان داو راپەرن. بۆ لیکۆلینەو لەو مەسەلانە، ژەنەرال بەهجت پاشا لە ئەنکەرەو هاتە شارۆچکە. من پیم گوت پاشای من، هەموو ئەو دەنگۆیانە بی بنەما و پووچن. چما شتی وا دەبی؟ دەرویش بەگ لەکوی و راپەرینی گوندی لەکوی؟ بەلام چیی کردم و کراندم بەگۆیدا نەچوو. ئەتۆش لەگەڵ ئەو عەریزەنوسە..."

دەرویش بەگ بە دلخۆشییەو و بە دەم چەپلە لیدانەو، یەک پشوو پیدەکەنی و دەیگوت: "بەهجت، بەهجت! من ئەو، من ئەو... لە میژە دەیناسم. ئەو، ئەو؟ گوی مەدە یە ماھیر. بای خە یالیشت نەبی. بەم زووانە مشووری هەمووان دەخۆم."

ماھیر لەو دەمەدا ئاسەواری دردۆنگی و گومان و شیوانی لە هەلسوکەوت و دەنگی دەرویش بەگدا بەدی کرد و گوتی: "بەگ، گەورەترین کیشە ی تۆ ئەو یە، متمانەت بەهیچ کەس، تەنانەت بە چاری خۆت و بە منیش نییە. تۆ کە دەلێی، یوسفیک لەگۆری نییە، دیارە هیشتا متمانەت بەمن نییە. ئەگەر یوسفیک لەگۆری نییە، ئە ی ئەو گەنجە ی من نەقیبم بۆ خەلەتاند و دەربازم کرد، کێ بوو؟ یان ئەو ی لە ماله کە ی عەلییە ریشە گرتبوویان و دوا ی خۆی لە دەستیان قوتار کردبوو و جەندەر مە گیسکە کە یان خواردبوو، کێ بوو؟ ئەگەر یوسفیک لەگۆری نییە، ئە ی عەلییە ریشە بۆ لەبەندیغانە کراو؟ ئەتۆ تەنانەت باو دەرت بە چاوەکانی خۆشت نییە. تۆ تەنانەت متمانە بە مزەفەر، بە کورە کە ی خۆشت ناکە ی."

دەرویش بەگ وەک بەلادا کەوتی، بە دەنگیکێ کز گوتی: "یوسفیک لەگۆری نییە. ئەمن نە کەسیکی وام دیتوو و نە دەیناسم. ئەو جار بەمن چی مەستان و وەلی شەمال، سلیمانیا ن کوشتوو؟ هەموو دنیا ش دەزانن جارچی لەسەر چی قۆرت بۆغای کوشت."

"دەزانن. بەلام یوسف هە یە و تۆش وەک نەقیب بە شوپینییەو ی. کەس نییە ئاگای لەو هەش نەبی."

دەرویش بە دەنگیکێ وەک بنالینێ، گوتی: "یوسفیک لەگۆری نییە."

ماھیر بەگ بە توورە ییەو گوتی: "یوسف هە یە."

ئىتر ھەستا و باقى ويسكئىيەكەى بەپئوھ ھەل دا. ئاخرى لە دەروئىشى ئاشكرا كردبوو. دەبوو بچئىتھوھ شارۆچكە و كاروبارەكان گورجوگۆلتر بكا. بە لەبزئىكى متمانەبەخۆوھ و لەحائلكدا لەسەر يەك بە يەكى قسەكانى ھەلئوھستەيەكى دەكرد، گوتى: "يوسف ھەيە دەروئىش بەگى ئازىز. ئەگەر يوسف نەبوايە، ئەتۆ ئەوھندە نەدەشلەژاى. تۆ راھاتوى ھىچ شتى بەكەس نەلئى. دەى باشە، چۆنى پئت باشە با وابى. تەنانەت بەمنئىش مەلئى، بەلام چاوەروانىيشت نەبئى لەمەودوا خۆم لە كارەكانت ھەلقورتئىنم... ئئستا تۆ وات لئى بەسەرھاتووھ لەھىچ شتى تئىناگەى. دۆست و دوژمنت لئك ناكەيەوھ. دەبئى راست و بئى پئىچ و پەنا پئت بلئىم تۆ نوقمى خەون و خەيالئى دەروئىش بەگى ئازىز..."

ئىتر بئدەنگ بوو، بۆ ئەوھى بزانى قسەكانى چ كارىگەرييەكيان لەسەرى ھەيە. كە دئتى دەروئىش بەگ بئدەنگە و خەرىكە پاشەكشى دەكا، بە تۆزئىك توورپەيەوھ لەسەر قسەكانى رۆئىشتەوھ: "بەگ، دەروئىش بەگ... تۆ ھىچ شتىك لەو دنيا نويە، لەو دنيا مۆدئىرنە نازانى و بەداخوھ خۆشت نازانى كە نازانى."

ئەوھندەش چوھ پئىش، كە دەستى كرد بە نەراندن. لەحائلكدا چئزئى وەرەگرت لەوھى بەسەر دەروئىش بەگدا بنەريئى و بئى رزئى پئى بكا.

"نازانى. ئەنكەرە مانگئىكە دەستى لە ھەموو كاروبارىكئى خۆى ھەلگرتووھ و خەرىكى كارى تۆيە و مانگئىكى رەبەقە ھە شارۆچكە و ھەموو ئەم مەملەكەتەدا كۆر و كۆبوونەوھ لەسەر تۆ دەگيردرئى و بوويەتە بنئىشتە خۆشكەى سەر زار و زمانان و پەتى سئدارەكەت لەپەنا گوئچكەتە و ئەتۆش ھەر خۆت دەخەلئەتئىنى و دەلئىنى، يوسفئىك لە گۆرئى نئىيە. يوسفئىك لەگۆرئى نئىيە. ھەر بە راستى لەوانەيە خۆشت بروات كردبئى بە نەبوونى يوسف..."

وردەوردە چاوقائىمتر دەبوو و پتر ھەلئدەچوو. دەموچاوە سوورھوولەكەى سوورتر دەبووھ و دەنگئىشى پتر لئى ھەلئدئنا. دەروئىش بەگئىش بەسەرسوورمانەوھ سەبرى دەكرد. باشە ئەوھ بۆ واى لئى ھاتبوو و بەچى وا دەرھەلئبوو؟ يانى ماھيرئىش دەيتوانى ئاوا دەنگ ھەلئئى و بنەريئى؟ سەيرە، سەيرە. وھلآ پياو خەرىكە وەكئىوان بكەوى. لە نئوھندى ھۆلەكەدا، دەستە بئى تئىنەكانى بەردابوونەوھ. نەيەدەزانى چ بلئى و چ بكا. چاوەكانى وەك چاوى ئاژەلئىكى لە داوكەوتوو، داماوانە لە گلئىنەيدا دەخولانەوھ."

"يوسف نئىيە. يوسف ھەر نئىيە و نەشبووھ. بەھەرچى بروات ھەيە. چما دەكرئى يوسف نەبئى؟ ئەتۆ دەتەوئى كئى كەر بكەى؟ يانى لەگەل خۆشان؟ دەى باشە. ھەرچى ھەيە لەچاوى

خۆتى دەبىنى. ئىتر گەيوەتە ئىسقاقم. ئىتر بىزار بوومە لەو خۆپارىزىيەت و لەوہى ناوا
خوایانە سەیرى كەسانى دىكە دەكەى، بىزار... كورە جا لىي گەپرئ خودای دەکرد ھەر مىلى
دەشكا، جا بە من چى..."

كە قسەى گەيشتە ئىترە، وەرپئ كەوت و دواى ئەوہى چەند پلىكانىكىش چووە خواری،
راوەستا و خىرا گەراوە. دەرویش كە ھەنگاویكى وەدوا كەوتبوو، لەگەل گەرانەوہى ئەو،
دەسبەجئ وەخۆى ھاتەوہ و راوەستا. بە تكاوہ و بۆ چارەسەر سەیرى دەکرد. ماھىر ئەو
نىگايەى خویندەوہ و گوتى: "من دەرۆم و ... و ئىتر..."

بەپەلە لە پلىكانەكان چووە خواری. رىك لەو دەمەدا و بەشۆینىدا دەنگى نىوہ نووزەى
دەرویش بەگ ھات: "ماھىر... ماھىر بەگى ئازىز... برالە..."

ماھىر كە گوتى لەو دەنگە بوو، شاگەشكە بوو و وەك ئەوہى بائى لى روابى، خىرا
رۆيشت و كە گەيشتەوہ لای ترمبىلەكەى، ئاورپكى لە كۆشكە كە داوہ و لە ھالىكدا دانە
سپىبەكانى وەدەردەخست، بە گالتەبىكردنپكەوہ گوتى: "يوسفىك لە گۆرپ نىبە. سارى
ئوغلئ دەرویش بەگى ژىرى ژىران، مندال دەخەلەتئى."

لەو دەمەدا كە دەنگى كزى "يوسفىك لە گۆرپ نىبە" لە بەرىتلاى كۆشكەوہ دەھات،
لەبەردەرگا تووشى مزەفەر بوو. مزەفەر بە نىچاوانىكى تالەوہ و لە ھالىكدا بەزۆرى
زەردەيەكى خستبووہ سەر لىبوى، لىي نزيك بووہە بن پىلى گرت و گوتى: "خۆت سەخلەت
مەكە، خۆت توورە مەكە. بام ماوہىەك خولق و خووى تىك چووە. ئەو رووداوانەى ئەو
ماوہىە تەواو مېشكىيان تىك داوہ."

قۆل لە نىو قۆلدا ديسان لە پلىكانەكان چوونەوہ سەرى. دەرویش بەگ لە سەر
پلىكانەكان بەپىرىبەوہ چوو و ئەو جار رۆيشت و لەسەر مۆبلەكە دانىشتەوہ. ئەو بنىادەمە
چوارشانەيە لە پرىكدا تىك چرژاو و بچوك بىوہ و وەك گۆلەبەكى لى ھاتبوہ.

بە دەنگىكى پەر لە جۆش و خرۆش گوتى: "بەگ، بەگ، پراونە، ئاقچاساز بەو زووانە وشك
دەكرئ. ئىمەش دەستمان داوہتە دەستى يەك بۆ ئەوہى كۆمپانىي پىشەسازىي چوكورواوا
دامەزرتىن. ھەر لە ئىستاوہ بنەماى پىنج كارخانە وىكرا دادەنرىت. ئىمە لەو كاتەوہ بىرمان
لەوہ كرووہتەوہ، سى، چل مىليون تەمان قازانج لى كرووہ. بەلام تۆ، زۆر داواى لى بوردن
بەگ، ئەتۆش بە مندالۆچكەيەكەوہ، بەو گەمەيەوہ كە يوسف ھەيە يان نىبە، خۆت
خافلانەوہ. ئىمە ھەول دەدەين ملت لە پەتى سىدارە رزگار بكەين، بەلام تۆ بى حورمەتىمان

پئی دهكهی. باشه بهگ، شتی وا دهبی؟ میش بنیادهمم. چهنده خۆپراگرم. تۆ بفرموو مزدهفره بهگ. وانیهه؟ ههقمه یان نا؟"

"هیئندهی زهوی و ئاسمان ئاغای من..."

ههستا و له بهگ چووو پیئشی و له تنیشتی دانیشت. بهگ لی كهوتبوو. چاری وهك چاری مهپئیکی سهبرپردراو بهمۆئهق وهستابوون. ملی بۆ ههموو شتیك راکیشابوو. دهستی لهسهه ئهژنۆی بهگ دانا.

"نامۆژگاریهکی برایانهت دهكهم. ئهگهر بهقسهی من دهكهی، با بهبی پیچ و پهنا پیئت بلیم، تا زووو ئهو یوسفه بدۆزهوه و سهری بهگۆمیدا بکه. ئهگهر پیئت وایه بهههر هۆیهك خۆت ئهوهت پئی ناکرئ و دهستت بۆی ناچی، به من و مزدهفری بسپیره. ئیمه باش دهزانین چیی لی بکهین. ئاوا به یوسفینك لهگۆرئ نییه و ئهو قسانه، هیچ دهردینك دهرمان ناکرئ. چونکه یوسف ههیه. بنیادهم نابئ وهك سوئسکه سهری له بهفر بنئ و..."

بهگ وهك ئهوهی له خهوی راپهړیبئ، سهری ههلیئا و گوتئ: "یوسف ههر نییه."

بهگ چاری له چاری ماهیر برپیوو و خهریک بوو وهخۆ دههاتهوه. روخساری ماهیر بهگ نوقمی فرت و فیئل و گزه و درۆ بوو. لهو ساتهدا چیی پئی دهکرا؟ ماهیر سوئسهی ههندی شتی کردبوو. ههستا: "له شارۆچکه کارم ههیه. دهبی برۆم. بهدرهنگی كهوتم." به ههشتاو له پلیکانهکان چووو خوارئ. دهروئیش بهگ که گوئی له دهنگی ترۆمبیله که بوو، وهخۆ هاتهوه و رای کرده بهربینالایه. ترۆمبیله که دوور كهوتبووه و ههورئیکی تۆز و خۆلی له پاش خۆی بهجئ هیشتبوو.

لهولاترهوه، بهسهه دهرای سپی ناوهراستهوه، ههوره سپیهکان گهوال گهوال ههلهدهستان. بای شهمال چهنده جارئیک نهرم نهرم ههلیکرد و دامرکایهوه و ئیتر لهنهکاو ههلیکرد.

گهردهلول له دهشته کهدا کۆله کهیان دهکرد و بهملاولادا دهسوورانهوه و دهروئیشن.

وهرزير به ويه پرى پاريز و كوچكو لييه وه دهاتنه سهر شو كه ناله ي خهريك بوو تهواو ده بوون و سه يري شو مه كينه و شو فل و نامرازانه يان ده كرد، كه مليان دريژ كر دبووه و شو كله زوره ي هه ليانكه ندبوو، له سهر ليواري كه ناله كه رو يان ده كر ده وه. چاو يكيان كر دبووه چوار چاو و به سرت و خرته وه قسه يان ده كرد. شو كه ناله زوري نه ده برد كه زونگا وه كه ي هه لده چوراند و جيبى ليته و ناوه كه ده بووه زه وييه كي قه لش قه لشت و تويژتويژ و پان و به رين. به نه زمون تيبگه يشتبون كه شو خاكه، روحي بنياده ميشي لي بچيني، شيني ده كاته وه. شاروچكه شو خاكه ي له توپهت و پارچه پارچه ده كرد و له پيش چاويان مه كينه و شو فل ه نارنجيبه كان ديسان ده كه وتنه وه كار. نه خاكه كه يان له بير مابوو و نه شو زه وي زارهش كه ليى ده كه وتنه وه و تهواو سهريان به كاروباري مه كينه كانه وه خافلابوو. شهوانهش خهونيان بهو نامرازه زه به لاخانه وه ده دي. هه نديكيان كه ره ي به ياني له خه وي هه لده ستان و به سه رسورنپ ماويه وه چند سه عات سه يري شو مه كينه و نامرازانه يان ده كرد، كه هه روا خهريكي هه لكه ندن بوون و ده چونه پيش. مه كينه كان بوونه به شينك له ده شته كه و زونگا وه كه و له خويان. جار نه جار يكيش خه لكيكي شاروچكه به ترؤمبيله جوانه كه يه وه ده اته لاي مه كينه كان و له حالتيكدا ده ست و بالي راده وه شان و پيده كه ني، له گه ل شو فيره كان قسه ي ده كرد. دواييش سواري ترؤمبيله كه ي ده بووه و ده پريشت.

به ره له وه ي شو مه كينه و شو فل و نامرازانه بين، هه مووانيان خر كر دبوونه وه و برسي تينوو و سه رليشيواو له دؤليكيان په ستاوتبون... له وانه شه له گه ل تهواو بووني كه ناله كه... له وانه شه هه ره له گه ل وشكبوونه وه ي زونگا وه كه... باشه شو زونگا وه نه گه ر وشك بي، چيبي لي ديته ده ري؟

ئەي ماسى و بالئندە و مېشەنگۈينەكان چىيان لى دى؟ ئەي جېر و جانەوەرەكەي دېكە،
ھەزىياكانى زۆنگاۋەكە ھەموو رۆژى بەرەبەرى بەياني لەگەل ھەورېكى چردا بەسەر
قامېشەلانەكەدا دەبارىن...

دواي ماۋەيەك، ۋەرزىرەكان، ترسەكەيان و مەكېنە و شۆفلە زەبەلاھەكان و ئەو
قامېشەلانەي وشك دەبۆۋە و ھەزىيا و ئەو خاكەي ۋەك گۆشتى قوربانى لەتۈپەتبان دەكرد،
لەبېر چۆۋە و سەريان بەكاروبارى خۇيانەۋە خافلا.

ھەمەئەلى بەگ سى جار ھاتە دەم زۆنگاۋەكە و چەند دەقەيەك لاي سەيارە و شۆفلە و
مەكېنەكان مايەۋە و لەگەل پىاۋەكان قەسەي كرد و دوايى رۆيشت. كەسېش نەيزانى بۇچى
ھات و چىيى گوت و چىيى بېست.

ئىمامە كوردە دىسان قۇلى ھەلمايىبوو و شان و باھۇ ئەستور و درىژ و خال كوتراۋە مووزەردەكەي
رووت كردبوو... لەسەر دوو تاتەبەردى رۆمى كەلۈپەلەكانى خۆي دانابوو و ھەراي دەكرد، ئاي ۋەرە
ساردىيى مېۋەيى. ئەو بەردە رەشانە كە نەخش و نېگارى چەند سەلكە مەر و چەند ھېشۋە تىپەكەيان
پىۋە بو، كى لىرەي دانابوون؟ ئەوانە لەكوپۋە ھاتبوون؟ لەوانەشە بەر لەۋەي بەردى بناغەي ئەو
شارۆچكەيە دامەزى، لە تەنىشت يەكەۋە و لە بن گل دا شاردرابىنەۋە. ئىمامە كوردە چل سال
لەۋەپېش بەبى ئەۋەي كەس بزاني لەكوپۋە ھاتوۋە، ئەو بەردانەي ھەر لىرە دۆزىبۆۋە و تەختەكۆنەكەي
خۆي، كە بەلای پانيدا دەكرايەۋە، لەسەريان دانابوو و دەستى كردبوو بە فرۆشتىنى ساردى. لەۋى رۆژى
بەدواۋە ئەو بەردانە بېۋنە بەردى ئەو. سەرۆكى مۆزەخانە يەك دوو جار و ويستىبوى ئەو بەردانە
بەرىتتە مۆزەخانە، بەلام ئىمامە كوردە كردبوۋىە قەرەچى ئۆين و ھەللايەك، ئىت سەرۆك ناچار وازى
لى ھىنابوو.

ئىمامە كوردە دەيگوت: "بە تەۋاۋى ئەو شارە و ھوكمەتپەكەۋە، ۋەشۋىن مندا لۆچكەيەك
كەۋتوون." ھەر كەس بە بەردەمىدا تىدەپەرى، ھەر كەس داۋاي لىمۆناد و ساردىيى لى
دەكرد، چاۋە زەردە درشتەكانى زەق دەكردەۋە و ھاۋارى دەكرد: "يوسف نەبۋە و نىبە.
يوسفىك لەگۆرپى نىبە. لەخۇيانەۋە ھەلىيان بەستوۋە.. لە بىكارىيە..."

ئاغا و بەگ و پىاۋەكانى دەۋلەت كە بە لايدا تىدەپەرىن، نقورچىكىكى لى دەگرتن و
تەشەرىپكىكى لى دەدان.

سەر و سەكتى نانەۋا، لە ھالىكدا ۋەك كوپران بە پى كوتە دەھات، پەيدا بوو. نىۋچاۋانى
نانكەر پېر بوو لە گنج و چاۋە قىچەكانى بە ئاستەم ھەلدىنا و سەرى وا رادەگرت دەتگوت

بۆن دەکا. لە بەردەم ئیمامە کوردەووە رادەووەستا و لەحالیگدا لەسەر هەر قسەیه کی هەلۆستەیه کی دەکرد، بەدەنگێکی پر زایەلەووە دەپیرسی: "ئەگەر یوسفیگە لەگۆزێ نییه، ئەو کی حاجیی کوشتوووە؟ تۆ؟"

ئیمامە کوردەش لەحالیگدا وەخت بوو لە داخانی بدپۆ و دەماری ملی هەلۆستە، دەینه پاران:

"من کوشتم، حاجییە شیتە من کوشتم."

ئێتر پیاڵە مسییەکانی شەربەت خواردنەوێ لێگ دەدا و لەسەری دەپۆشیت: "بەلێ، من ئەو سەگی بنی سەگەم کوشتم. جا چۆنیشم کوشتم. قسەت ما؟ هەر لە خۆیانەووە یوسفیگیان دروست کردوووە و کەوتووونەتە شوینی. کورە دەردی ئێو دەوێنەووە یوسف نییه، ئێو هەر لەبیانوان لە گوندی هەلۆدەن... دەوی بەلێ دەوی، بەلێ سەوی کوپۆ... عەلییە ریشە چ تاوانیگی هەیه؟ ئەو یوسفی لەکوێ دیتوووە، لەکوێی شاردوووەتەووە، بۆ کوێی دەرباز کردوووە؟ دەوی بەلێ دەوی، بەلێ دەوی سەگە کوپۆ. ریشەیان بۆ لەزیندانێ کرد؟ هەر لەبەر ئەوێ چاویان پێی هەلۆدەهات، وانییە؟ لە لایە کەووە لە گوندی هەلۆدەن و لە لایە کی دیکەشەووە دەلێن هەر کەس بیدۆزیتەووە کوپۆیه کە زێری دەدەینی. گوندی لەکوێ کابرایەگ بدۆزەووە، کە هەر لە بنی را نەبوو؟ یوسفیگە لەگۆزێ نییه."

نانکەریش دەیگوت: "هەیه."

دوای ئەوێ ئەوێ لەبازاری بوو، هاتە نیو کیشە کەیانەووە. بوو بە مشتومر و مقۆمقۆ و هەرا و هاوار و تیکەولێکەیه کە دەنگیان دەگەیشتە ئاسمان و هەتا شەوی و تا ئەو دەمەی دەرابەکان دادرانەووە، هەر درێژە دەبوو. ئیمامە کوردە سوور سوور هەلگەرابوو و ئارەقەیی شین و رەشی دەرکردبوو و وەگ سەربازییکی سەرکەوتوو، ماندوو و شەگەت و لەحالیگدا جینیوی بەهەموو خەلگی شار و بە ناهەقی و بیدینەکان دەدا، کەلوپەلەکانی کۆ دەکردەووە و دەبیردە دووکانە نیوچۆلە کەمی برایم. جا دوای لەوێ لە سەر تاتە بەردەکان دادەنیشت و ئەو دراوێ پەیدای کردبوو، دەیکردە نیو کۆشی و دەبێژمارد و لەگێرفانی دەنا. پارەیی دەژمار و بەدەم ژماردینشەووە، هەر کەس بەلایدا تێپەریبایە، سەریکی هەلۆدینا و پێی دەگوت: "کەسیگە بە ناوی یوسف لەگۆزێ نییه. هەر بۆ ئەوێ چاوی حوکمەت بنووسین و لەگوندی هەلۆدەن و خەلگ سەرقال بەگەن و خۆشیان رابوین، یوسفیگی خەیاڵیان دروست کردوووە."

ناكهریش كه ههر له نزيك شه ويوه خوځى لى مات دابوو، هه لى ددهايه: "هه يه. به كوځيرايى چاوت هه يه. جا به م زووانه ش ده يگرن. كه گرتيشيان، گوځى ده گرم و ده به يئمه به رده مت و ده ليم شه و يوسفه. جا شه و ده م ده بى بنى پيئام ماچ بكه ي. گيله، پيرى خه له فاو..."

جا ئيمامه كورده ش بيدهنگه ي لى ده كرد و پاره كه ي ده ژمارد. كه گلويى بازار پى ده بوون، يه ك پى هه لده ستا و به ره و ماله كه ي ده كه و ته رى و پيره ژنه ورديله و بى زمانه كه ي ده دى، كه له چكيكى سپيى له سهر ده كرد، له بهر ده رگا چاوه روانيه تى. شه هيج باسى يوسف و شه شتانه ي بو ژنه كه ي نه ده كرد كه له بازارى روويان ددها. ده ست و ده موچاوى ده شوش و جلو به رگه تازه شور درواوه كانى له بهر ده كرد و له سهر شه سفره ي نارقه ي ژنه كه ي بو ي رازانده بو و له وانه بو له به يانويه وه خه ريكي بو بيت، داده نيشت و به پياله يه كي زبر و كاله وه بو، كه چل سال له وه پيش له ولاتى خو يانه وه هيئنا بو، پيك پيك ده بخواره وه و له حال كيدا مه زه ي ده وودا ده كرد، ده چژه سه ر باسى مه لئه نده كه ي خو يان و باسى نه سپ و هه لئ و هويه و هه وار و عه شيره ت و گه نجيتى و سه ر بازيه كه ي ده كرد. چل سالى ره به ق بو، ئاوا باسى رابردوى و سه ربرده ي خوځى ده كرد و ژنه كه ي وه ك چون يه كه م روژ به تامه ز رو ييه وه گوځى دابو يى، ديسان هه روا زارى داده پچرى و وه كه له به رده م هه قايه تخوانى كي به گف و لغت و گورانيه يژ دانيشته بى، ئاوا گوځى ددهايه قسه كانى. له ماوه ي چل سالاندا قه ت روژنيك له روژان وا ريك نه كه و تبو، رووداويك دوو جار بو ژنه كه ي بگيرپيته وه. له وانه يه رووداويكى سه د جاريش گيرپا بيته وه، به لام ههر جاره ي به جوړيكي ديكه ي گيرپا بو وه. ژنه كه ي به گيان و دل گوځى ددهايه شه و قسانه ي ده ي كردن جا باسى ههر شتيك بوايه ن. كه ئيمامه كورده له سهر سفره ي نارقه داده نيشت و ده ستى به قسه ده كرد، كه س بو ي نه بوو بيته لاي. شه وه به نه زمون روون بو وه كه هه ركه سينك، جا له هه ر پله و پا يه يه كه ته نانه ت بايشى له قه بران زيندو بو و بايه ته وه، ئيمامه كورده به لايه كي به سه ر ده هيئا، عه ره ب به سه ر گاميشى نه هيئنا بى. شه روژانه ش كه دلى توند ده بو، به ده نكيكي به رز كونه گورانيه كي دوور دريژى ده گوته وه، كه هه ركه س گوځى لى ده بو، وا يده زانى شه له ده شت و چيا شه گورانيه ده چرى. ژنه كه ي هه ميشه خودا خودا ي بوو جاريك گورانيه ك بللى، به لام ده رفته تى ئاوا به ده گمهن هه لده كه و ت.

يوسف چهند جاران كه شه ربه تى لى ده كرى، شه و مقومقو و مشتمو يرانه ي به چاوى خوځى ديتبوو. له پيشدا ههر نه يزانيبوو چ باسه و مه سه له چيبه. به لام هه ندئ شتى له گوځى و

که ئەوان ھاتنە ژوورەو، ھەمە عەلی وەک زیارەتی دۆستیکی زۆر لەمێژینەیی خۆی بوو ھەلگەوتی، رووگەش و بەپێکەنینەو بە پەرە مەزفەرەو چوو. تۆزیک ھەژاوی و شەرم و بلیی و نەئیی شلەژاویشی پێو دیار بوو، چوو پیتی و باوشی بە تەمیر ئاگادا کرد. تەمیر ئاگاش ئاوا ھاورپێکەیی خۆی ناساند: "یەکتەر بناسن، مەزفەر بەگ، مەزفەر بەگی ساری ئوغلێ." "

ئەوانیش بە روویەکی گەشەو و لە ھالیکدا لە سەرتاپای یەکتەری ورد دەبوونەو، زۆر دۆستانە دەستی یەکتەریان گوئی. ئەوانی دیکەش لە جیبی خۆیان ھەستاوون و ورد ورد لەو دیمەنی پیشوازی و یەکتەرناسینەیان دەپوانی. ئالائەمیر سەری بردە بن گوئی ھەمە عەلی و بەسرتەبەگ گوتی: "باوھەشی پێدا بکە."

ھەمەعەلی تاویک دەرڈۆنگ بوو. نیوچاوانی تیک نا، رەنگیکی ھینا و برد و سوور ھەلگەرا و ئاخریبەگەیی دەستی مەزفەری بەردا و لە ئامیزی گرت. مەزفەری ئامیزی لێ دا. ئەو جار قۆلیان لە قۆلی یەکتەر کرد و لەسەر مێزەگە و لە تەنیشت یەکتەرەو دانیشتن. وەک نە بایان بەسەردا ھاتبی و نەبۆزان و ھیبج لەنیوانیاندا نەبووبی، کەوتنە دانوستان و قسەکردن لەسەر کاروبارەکان. لە پێشدا زەکی بەگ ھاتە قسە و باسی پێشەکی و دەسپێکی کارو ھەلومەرج و چەند و چۆنیی و وام و قەرزەکانی دەولەتی کرد. ھەمە عەلی کە رۆژیک پێشتر لە ئەنکەرە گەرابۆو، بە تیز و تەسەلی باسی سەفەرەگەیی خۆی و دانوستانەگەیی خۆی کرد. کە ھەمە عەلی لە قسە بوو، تەمیر ئاغا لە دەمی وەرگرتەو. قسە و وتووێژەکان دەوروبەری سەعات ھوت تەواو بوو. ئەو بەلگەیی پێویست بوو، ئیمزا کران. بەرپرسی نووسینگە چاوەڕێ بوو. شایەتی دا. مەکیئەیی تاپیکردن کەوتنە چرتەچرت و خڕەخڕ. نووسینگە دیسانیش شایەتی دا. دایەو... بە بۆنەیی ئەو رۆژە پەرزەو جێژنیک لە یانەیی شاردا ریک خرابوو. دوا ی تەواو بوونی کارەگە، ھەمووان بە پێکەنین و دلێکی خۆشەو چوونە ئوئی. ھەمەعەلی و تەمیر ئاغا مەشرووبیان نەخواردەو.

نیووی شەو، جێژنەگە کۆتایی ھات. ھەمەعەلی و مەزفەر لەو ماوہیەدا لەتەنیشت یەکتەرەو دانیشتبوون و یەک پشوو قسەیان دەکرد. قۆل لەنیو قۆلدا لە یانەیی شاری ھاتنە دەری. کاتی ماللایایی، ھەمەعەلی گوتی: "تکایەکم لیت ھەبە مەزفەر گیان. ھەزم لیبە شەو بیچینەو مائی ئیمە. واز لەوانە ببنە، من و تۆ براین، ئیمە دەمیکە یەکتەر دەناسین."

مەزفەریش وەلامی داو: "تکایە، جا نەبە مە مائی تۆ، بچمە کوئی..."

باسی دۆستایه تی مزه فەر و همه عه لی هەر لهو رۆژه وه شه ونده ی دیکه ی پیوه نرا و کهوته
سه ر زار و زمانان.

ماهیر قاباچی ئوغلی ده یگوت: "ئیمه، دوای شه وه ی ئاوا بووینه پشتیوانی به کتر، ئیتر
پشتیمان وه عه رزی ناکه وی. ئه م سه رده مه، سه رده میکه، دوژمنی هه زار ساله و قه سه سه ر وه ک
میو و رۆن نه رم ده کا. سه رده می شارستانییه ت، شارستانییه تی دینی."

هه رچه نده نه یده توانی به سه ر شه رق و قینه یدا زال بۆ که له ده رویش به گی هه بوو، هه ر
له سه ر شه وه ی سوو کایه تی پی کردبوو و شکانده بوو یه وه، به وه حاله شه وه به زه بی پی دا ده هاته وه.
خۆ مسته فا به گ ئاق یوللی وه زعی زۆر له ویش شرتر بوو. کافر به زه بی پییدا ده هات. جا هه ر
به لاساری و پیداگریشه وه ده یگوت و ده یگوته وه، که مه حاله شه کولاشه کۆشکه به جی بیلم.
هه ر لیره ده مره م. ماهیر به گ له گه ل شه وه دا پیاوکی جوامیر و زیره کیش بوو، به لام نه
سه رده وه ی شه جوړه که سانه ده رده کرد و نه له قین و رقه که ی خۆی به رامه بر ده رویش به گ.
چما ده رویش به گ کییه؟ چما بوون و نه بوونی به لای ماهیره وه وه ک یه ک نه بوو؟ شه ئیتر وه ک
نه بی وابوو. مرده ویه کی به روا له ت زیندوو... وانیه؟

گه رما هه لی کردبوو. ته نانه ت بالنده ش له فرینی که وتبوون. ده وله مه نده کان، یان شه وانیه ی
کاریان که م بوو، چوو بوونه کویتسانی توووس. ماهیر به گ ژن و منداله که ی نارده بوه
کویتسان، به لام خۆش کار و باری زۆر بوو. لایه کی کاره که ی ده رویش به گ و کارخانه و
مه سه له ی یوسف و نه قیب که له به ر شه وه ی نه ی توائی بوو یوسف بگری، هه جینی لی برابوو.
لایه کی دیکه ش که ناله که خه ریک بوو ته واو ده بوو و مشتومر و مقومقۆ له سه ر دابه شینی
ئاقچاساز. خه لکیکی ئیجگار زۆر، که هه ر هه مووشیان له هه ولی شه وه دابوون لایه کی
ئاقچاساز بر بدن، پیای حوکه مه ت و ئاغا و گوندی و شه دپهاتیانه ی به وه هه مووه تیپه لدرانه
هیشتا چاریان نه ترسابوو و له ملاولاوه ده خزینه نیو قامیشه لانه که وه و هه مووانیش له وه
ئاگادار بوون و ته نانه ت له شه نکه ره شه وه خه لکیک ده هاتن و داوی پارچه زه ویه کی
ئاقچاسازیان ده کرد بۆ شه وه ی بیکه نه باغ... له لایه کی دیکه شه وه کاروباری مه رده زه چار و لۆکه
و مه زراکه ی خۆی... له سه ر یه ک زۆریان سه رقال کردبوو. تیکه و لیکه یه ک بوو باب ئاگی له
کوری نه مابوو. شارۆچکه کپ و مات ببوو. دیسان باس باسی ده رویش به گ و مسته فا ئاق
یۆللی و یوسف و په یوه ندیی مزه فەر و همه عه لی بوو، به لام که فوکوله که ی جاران دامرکابۆوه.
هه تا شه وه ی سه باحه ت خاتوونی خوشکی ده رویش به گ هاته شارۆچکه.

سەعاتىك دەبوو رۆژ بېۋە، سەباحەت خان بە تەنورەيەكى كورت لەپى و لووزىكى شىن لەبەر و بە گۆرەوى تەنك لەپىدا و قۆە درىژەكەى بەسەر شانىدا پەخش و پەرىشان كوردبوو و بەو چاوە درشت و مەست و پىر نازانەيەو، بەنىۋەراستى بازارپىدا تىپەرى. لە پىشدا خەلكى بازار نەيانناسى، بەلام لە پىر يەكىك ناسىيەو و گوتى ئەو سەباحەت خانە. ئەوئەندەى چاوترووكانىك ھەوالەكە لە شار گەرا و ھوجۆلىكى خستە شارەو. سەباحەت خان دلرڤىن و شوخ و شەنگ، قىت قىت دەرۆىشت، بەبى ئەوئەى سەيرى كەسىك يان شوينىك بكا، سى جارن ئەمسەر و سەوسەرى بازارپى كرد. دوايى بەرەو سەر، بەرەو لاي باخچە تىكدراوئەكە چوو. برىسكەى بازنە زىرەكانى سۆماى چاويان دەبرد.

دار ھەنار گوليان كوردبوو و گولە گەشەكان لە بن تۆز و خۆلەكەشدا ھەر وەك بلىسەى سوور دەدرەوشانەو... كاوالاشى بەجىماوى ھەرمەنىيەكان كەوتبوو بن پەردەى جوانى گولە ھەنارەكانەو. شارۆچكەى تۆزلىنىشتوو لە گەرماكەدا تاك و تەنيا مابوئە. وزەوزى مېشەنگويىنە ھەژاوەكان لەنىو دارى ھەناراندا ھەر دەھات و زياتر دەبوو. مارى رەش، وا ھەژابون و ئۆقرەيان لى پرابوو، سوور دەچوونەو و لە گۆشە و قوژىنى كاوالاشەكەدا تىك ئالابون و عەشقبازىيان دەكرد. كەس لى تىك نەدەدان. بەھارى مەند و بىجولە لەو شارۆچكەدا ھىژراوئەدا، بۆ ھەندى چروجانەوئەر و بنىادەم، وەرزى جووتبوونى پىر لەكەفوكول بوو. سەباحەت خاتون سى رۆژان لە نىو پىنگە بۆنخۆشەكانى باخچە تىكدراوئەكەدا، لە نىوان دار ھەنارە پىرگولەكان و لە بن دارەنجىرىكى بۆنخۆشدا جىبى خۆى خۆش كرد. گەنجى بىبەش و چاوبرسى لەوانەيە بۆ يەكەم جار... ھىچ ھەللا و فىتنەيەكى لى نەدەكەوتەوئە. ئەو واى راھاتبوو، لاوئەكان وەك كۆيلەيەكى دەستەمو و دەووى خۆى بدا و ھەر كەس ھاتبايەتە لاي، شىت و شەيداي خۆى دەكرد.

سەباحەت خان، لە باخچە تىكدراوئەكەو چووە نىو گولە پىنج پەرەكان. لەو پىش گەنجى لادىيى... دواى ئەوئەى رووى كرده گەردەكە و ئىتر پاش ئەوئەى شەويكىش لە دەم كانىيە پىر پىنگەكە رۆژى كردهو، ون بوو. گەنجى دەم شىرىن بوو، باخچە تىكدراوئەكە و دارستانى سۆيەر و دەم رووبار و نىو پىنج پەرەكان و ھەموو ولاتى لى گەران و سەنگ و سوژىيان دا، بەلام نەياندۆزىيەوئە. كە روئىشت، ئىتر بوو بە بنىشتەخۆشكەى سەر زاران. وەك بلىي ھەرگىز جوانىكى ئاوا دلرڤىن رىي نەكەوتىتە ئەم شارۆچكەيە.

ئىمامە كوردە لەپەر دەهرى بوو. لە دەم كەلويەلى شەرىف تفرۆشپىيە كەى كەرد بويە هات و
هەوار و قەرەچى ئۆين. نانكەرەكە و خەلكى ديكەش كە نەياندە زانى بۆ وا گرى گرتووه،
نەياندە ويرا لىي بچنە پىشى. ئىمامە كوردە وا ئاگرى گرتبوو، هيج كەس نەيدە ويرا لىي نزيك
بىتەوه و شەرىف تىكى لى بگرى.

"دۆزىتانەوه... بى ئاپرووى بى شەرمىنە، قەحەبىنە، هەر بۆ ئەوهى داخى دلتان بە
ریشە هەلپۆن چوون يوسفىكتان دروست كرد. دەى پىم بلين بزائم ريشە چ خراپەيەكى بۆ ئىوه
بووه؟ دەچمە ئەنكەرە، دەچمە لای شەخسى سەزۆك وەزىر. وەك بلينى ئىمە لە ئەنكەرە كەسمان
نەبى. هەموو شتىكى پى دەلیم. هەموو شتىك. پەتەى هەمووتان دەخەمە سەر ئاوى. پىي
دەلیم، سەزۆكى گەورەتان چۆن كوشت، پىاويكى وا دادپەرە، كە هەقى بە هەقدار دەدا... جا
سەزۆكە زىریش ئەگەر پىاوى، ئەو شارۆچكەيە تۆپباران دەكا. ديسان وەك سەردەمى
ياخىيەكان "نەزمى بەگ" تان لەسەر دەكا. ئەويش چىي ئاغايە لىرەيان دەردەكا، جا
ئەمجارەيان ناشيانىر پىتە دياربەكر، بەلكو راويان دەنى بۆ فيزان. گويتان لى بوو؟ هەى
نەگبەتىنە. با ئەو نەقبەش گوئى لى بى و هەموو ئەوانەش كە دەستيان لەگەلى
لەقاپىكدايە... يوسف تەنانەت ئەگەر هەشبى، ئىتر نەماوه. ئىمە لىرە سەرى خۆمان
بەرداوه تەوه و كارمان بەكارى كەسەوه نىيە، سەگى سەگبابانە، پىيان وايە ئىمە پنگەين، يان
نەخىر دەهۆلى دۆمين. بەلام خراپتان خەو لى كەوتووه. مەگەر ئەوانەى لە شەرگەى نافيۆن و
گالى چاى و چاناق قەلادا شان بە شانيان لەسەنگەردا بووين و شەرمان كەردووه، ئىستا لە
دەسەلاتدا نين؟"

باسكە رووت و خالكو تکراره كانى رادەوه شاندى و وەك شىرپىكى لە قەفەز كرابى، بە دەورى
چنارە كەدا دەخولاوه. هەموو گيانى شەلالى ئارەقە بوو و دەمارى مىلى وەك كارىتەيان لى
هاتبوو.

هەر جار نە جارتيك، پانتۆلە كەى دادەكىشا و شوئىنى برىنە كەى سەر رانىي نيشان دەدا و
دەيگوت: "ئەو برىنەم دەبينن، خۆ لەسەر گانى دايكتان برىندار نەكراوم، لە شەرپىدا و لە
بەرەنگارىي دوزمندا برىندار بووم."

ئىمامە كوردە زۆر خراپ هەلچوبوو. ئەوانەى لەو كات و ساتانەدا پىيان وابوو خۆيان
لادەن، باشترە، دەميان هەلدوو رىبوو و متهقيان لىوه نەدەهات. ئىمامە كوردە كەفى
هەلدەخراند و يەك پشوو دەينەراند: "كوكمەت ئاقچاساز وشك دەكات، بەلام ئىوهى هيج و

پووجی چاوبرسیی تیرنه خۆره بستۆکه یه کی ئەو خاکه نادنه ههژاران. هەر له ئیستاوه وهك گۆشتی قوربانی له نیوان خۆتاندا دابهشتان کردووه. وا نییه؟ ئەگەر سه‌رۆکی مه‌زن ئیستا زیندوو بوایه، ده‌تانتوانی ئاوا بکه‌ن؟ گه‌وادینه، بۆ چه‌په‌لووشکردنی مالی دنیا دوژمنی هه‌زاران ساله‌ ناشت ده‌که‌نه‌وه و پێیان وایه خه‌لگ نازانی چێیان له‌بن سه‌ری دایه. هەر له خۆوه مندالیکیان دروست کردووه و به‌و بیانوه‌وه چی خراپه به‌سه‌ر گونددیه‌کانی دێنن، بۆ شه‌وه‌ی له‌کاتی چه‌په‌لووشکردنی ئاچه‌سازدا که‌س نوزوه‌ی لیوه‌ نه‌یه. ئاخ‌ر کافرینه، بۆ ئابرووینه، سه‌ر هه‌لێنن و خودا بێنن، چ خودا به‌رداره؟"

ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه و دیسان هه‌لی دێناوه...

ئه‌گه‌ر جله‌ویان بۆ ئیمامه‌ کورده شل کردبایه، رۆژ به‌ رۆژ پتر شووی لی هه‌لده‌کێشا و ده‌بوو به‌ کێشه‌یه‌کی قوول.

سه‌رله‌به‌یانیی رۆژتیک، ئەو ده‌مه‌ی دیسان ئەو چاوی قووجاندبوو و زاری داچهریوو، ماهیر به‌گ گه‌یشتی و گوتی: "بیرپه‌وه، بیرپه‌وه ئیمام. ئاواش نییه که تۆ ده‌یلتی. وه‌ره له‌گه‌ل من." ئیمام وهك کۆیله به‌دوویدا رۆیشت. ماهیر که دیتی که‌سی به‌ده‌وره‌وه نییه، بۆی گه‌راوه و گوتی: "ئه‌تۆ ده‌زانی خه‌ریکی چ گووکارییه‌کی؟ کورپه‌ ئه‌وانه‌ زمانی بنیاده‌م له‌ پشته‌سه‌رییه‌وه ده‌رده‌کێشن ها. چما له‌ گیانی خۆت بێزاری؟ کۆ سه‌رۆکی مه‌زنی کوشتووه؟ یانی له‌ کاتی گرتنی "دولدولێجه" دا له‌ په‌یژه‌وه به‌رنه‌بووه‌وه و عومری درێژی بۆتۆ به‌جۆ نه‌هێشت؟ یوسفیش نه‌مردوووه و زیندوووه. هه‌مووان ئه‌وه ده‌زانن. سه‌یرکه ئیمام، ئه‌وه پیت ده‌لێم، نه‌قیب زۆرت لی پرپه‌. ده‌یویست بۆ و بتخاته ته‌ویله‌وه، من نه‌مه‌یشت... ئەگه‌ر ده‌ته‌وی به‌ مردنی خۆت بم‌ری، خۆت له‌و شتانه هه‌لمه‌قورتیینه. شته‌که‌ش وا نییه که تۆ ده‌یلتی. هەر ئه‌وه‌نده‌ت پێ ده‌لێم ئەو ماسته‌ بۆ موو نییه. ئەگه‌ر ژیر و ئاقل بۆ، به‌وه‌نده‌م لی تۆ ده‌گه‌ی. هەر ئه‌وه‌نده‌ و هیچی دی. ئەسپی ره‌سه‌ن قه‌مچیه‌کی به‌سه‌. ئەوه‌ من پیم گوتی."

خودا بتاخه‌سینێته‌وه، ئیتر له‌مه‌ودوا ئیمامه‌ کورده بێدنگ بوو و چه‌ند رۆژان زاری لێک نا. شارۆچکه‌ ده‌تگوت مردوووه. ئیمام له‌و چه‌ند رۆژهدا شتیکی لی روون بۆوه. گه‌نجیکی بالابه‌رزی سه‌روگوێلاک خۆلاوی به‌ره‌ورپووی راده‌وه‌ستا و چاوه‌ درشته‌کانی تۆ ده‌پری. کاتی ئیمامیش سه‌یری ده‌کرد، ناو‌ری ده‌دایه‌وه، به‌په‌له‌ له‌وێ دوور ده‌که‌وته‌وه.

که‌س نه‌یزانی چ رووی دا، یان کۆ وای له‌ ئیمامه‌ کورده کرد، دیسان ده‌هری بێته‌وه. ئەو دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌ هات و هه‌را و گوتی یوسفیک له‌گۆرێ نییه. ئیوه سه‌رۆکی مه‌زنتان

كوشتووه، نەزمى بەگ دى و دوورخستنهوه و ئاقچاساز و... عەسرى ئەو رۆژەى وا دەستى كەردبووه بە زماندریژی، ئەفسەرىك بە چوار جەندەرمەوه هاتن و لەگەڵ خۆیان بردیان بۆ پۆلیسخانە. نەقیب هەر چاوى پىپى كەوت وەك بزوت لەجى خۆى دەرهپەرى و پەلامارى دا و داپە بەر شەق و مستان. بەلام ئەوانەى لەوى بوون، مامۆستا رۆستەم بەگ و ماھىر و جافر ئۆز پۆلاد و ئالاتەمىر دەستیان گرت. بەلام ئاگرى توورەبى نەقیب دانەدەمرکایەوه. ئەو دەرھەلبوو و هەرچى بەسەر زارىدا دەهات، پىپى دەگوت. ئىتر تۆمەتیک نەما نەیداتە پالى. هاندان گوندیپەكان و هەولدان دژى ناسایشى ولات و پیلانگىران بۆ رووخاندنى دواپىن دەولەتى تورك و... كۆمەلە تۆمەتیک، لە وشترت نابایەن هەلینەدەگرت...

نەقیب كەفى هەلدهخراند و دەینەراند:

"لە دارت دەدەن. ئەگەر زۆرت چاكە لەگەڵ بكەن و لە سىدارەت نەدەن، هەتا دەمرى، لە زیندانیدا دەپزى. كى سەرۆكى مەزنى كوشت؟ یوسفىك لەگۆرئى نىپە؟ ئەگەر یوسف لەگۆرئى نىپە، ئەى ئەو هەموو هەپزەى جىپى شانازى دەولەتە شكۆمەندەكەمانن، بە شوپىن كیدا دەشت و چىكان كىوماڵ دەكەن؟"

پىپى لە عەرزى دەكوتا، لىپى دەچوو پىشى و بە مۆرەپەكەوه سەبرى سەرتاپاى دەكرد و دەگەراره و دەپۆلاند و توورەپەپەكەى بەسەردا هەلدهپرشت و بەسەرىدا دەنەراند:

"بلى، دەى بلى."

ئاخرىپەكەشى بەپەپەرى توورەپەپەوه، فەرمانى بە جەندەرمەكان كرد:

"ئەو دوژمنە خەتەرناكەى دواپىن دەولەتى تورك لە كۆت و بەند بكەن. زنجىرى لە دەست و ئەستۆى بكەن و بىكەنە ژوورى، دەى زوو بكەن..."

ئىمامە كورده ئەوى شەوى لە بەندىخانەپەكەى شىدار و پىس و بۆكەندا ماپەوه و هەتا بەپانى ئەوى خەو بى، بەچاوىدا نەهات. هەر بەو شەوه نىوہەگيان ببوو. خۆى بەسەر پىپو رانەدەگرت و روخسارى وا زەرد هەلگەرپابوو، كەسك دەچۆوه.

سەعات دەى بەپانى هینایانە دەرى و بردیانە لای نەقیب. ئاغا و دادوهر و مودىر ناحىپەش لەوى بوون. نەقیب هاتە قسە: "برۆ خودا بەقورىانى ئەو بەگانەت بكا، ئەگىنا لەو تەمەنەندا دەخستىپە تەویلەوه و بەرم نەدەدا هەتا گىانت بە قووتندا دەرەنچووبا. ئەو ئاغانە گوتیان، ئەتۆ پیاویكى زەرت بۆ كەس نىپە و كارت بەسەر كەسەوه و بەسەر هىچ شتىكەوه

نییه. ئەمن ئەوه جاری بەو مەرجهی بەلێن بەدی لەمەودوا زماندریژی نەکەیتەوه و قسەى له زارت زلتر نەکەى، لیت خۆش دەم. بەلێن دەدهی؟"

ئیمام لەحالیگدا چرچ و لۆچەکانی دەموجاوی دەلەرزینەوه و سەر روومەتەکانی چلیان دەدا، چاری لەپیتش خۆیەوه پریبوو و هیچی نەدەگوت. نەقیب نەراندی: "بەلێن بە، دەى بلی." بەلام ئیمامە کوردە متەقى لی نەدەهات و هیچ گۆرانیکیش لە قەلافەتى و روالەتیدا بەدی نەدەکرا. نەقیب یەك پشوو دەینەراند: "بلی، دەى بلی."

ئەویش هەروا متەقى نەدەکرد. نەقیب نەراندی، بەسەریدا شریخاند و پیتی لە عەرزى کوتا، بەلام ئیمامە کوردە لە حالیگدا پشتى لەبن کۆت و زنجیردا چەمیبووه، وەك بووبیتتە سەهۆل، هەروا راوهستا و متەقى نەکرد.

نەقیب تاقەتى نەما و نەراندی: "ئەو نیشتمانفرۆشە ناپاکە بەرنەوه ئەو شوینەى لیتی بوو. هەتا ئەو رۆژەى دادگایی دەکری، دەبێ لەویدا بێنیتتەوه. دەى کۆنوسپیکیش ئیمزا بکەن لەسەر دندەدانى خەلکی. دۆزینەوى شایەتیشتان لەبیر نەچی. بیبەن."

ئیتەر دانیشتەوه. بەلام ئۆقرەى نەگرت. ماهر قاباقچی ئۆغلی وەقسە هات: "لەبرى ئەو من بەلێن دەدەم جەنابی نەقیب."

مامۆستا رۆستەم بەگیش بەدووی ئەودا گوتی: "نەمنیش. نالائەمیریش هاتە قسە: "ئەگەر ئیمام بەلێن بەدا ئیتەر قسەى وا نەکاتەوه، ئەمنیش... ئەمنیش... ئیمام پیاویکی باشه."

نەقیب گوتی: "زۆر باشه. جا مادام وایه، بەرى بەن، با بروا بەشوین کاری خۆیدا. بەلام بیت و تاقە جاریکی دیکە، قسەى وا بکاتەوه، ئەوکات من و دەزائم و ئەو." ئەوجار دەمانچەکەى هەلکیشا و دووپاتەى کردەوه: "بیت و جاریکی دیکە قسەى وا بکاتەوه، جا من دەزائم و ئەو."

رووی دەمانچەکەى لە ئیمام کرد و نەراندی: "زاری پر دەکەم لە فیشەك." ئیمام لە حالیگدا جینگلی دەدا، بیدەنگ و تیک شکار، پشتى کۆمابووه و بە هیواشی لە پلیکانەکان دەچووە خواری، بەرەو مالهەکەى کەوتە رى. ژنەکەى وەك هەمیشە و لە حالیگدا لەچکیکی وەك بەفر سپیی لەسەر کردبوو، لەبەر دەرگا چاوەرپیی بوو. سفرەى ئارەقەکەى لە دوینی عەسریۆه هەروا بۆ راخستبوو.

ئىمام نەيتوانى سەرى ھەلئىنى و سەيرىكى ژنەكەى بكا و ۋەك جارى جاران زەردەيەكى بۆ بكا. راستە و رى چوۋە سەر نوين و بانەكەى كەوت و ھەتا ئىۋارە لىي نووست. كە لەخەۋى ھەستا، روخسارە گرژەكەى، ھەپەسابوو. ژنەكەى بە مەسینە ئاۋى بەدەستىدا كرد و ئەو دەموچاۋى بە سابوون شوشت و لەسەر سفەرەكەى دانىشت. مەزەى سفەرەكەى بۆ گۆرپىوو. دواى ئەو چاۋى لە ژنەكەى برى و نىگايەكى خەفەتبارى لى كرد و بەئاستەم لىۋەكانى بزواند. تفى زارى قوت داىەو و ماۋەيەك ھەر قسەى پى نەكرا. چەند جارېك تفى زارى قوت داىەو و ديسان قسەى ھەر پى نەكرا. گريان لە ئەوكىدا گىرى خواردبوو و ۋەخت بوو بىخنىكىنى.

بايەكى فېنك ھەلى كرد و گەلاى رەز و سىپى چنارەكانى ھەۋشە خشەخشىان ھات. دواى ئەو بوو، كە ئىمام توانىي قسە بكا و گوتى: "ئەو شارۆچكەيە ئىتر خىر و خۇشىي بۆ ئىمە تىدا نىيە. شر و سپالەكەمان كۆ بكەۋە، با بار بكەين و برۆين بۆ شوئىنىكى دى. جارى نازانم بۆ كوى، بەلام ھەرچۆنىك بى ئىرە بۆ ئىمە نابى. دەبى برۆين..."

ئەو مەرۆقە باشانە، لېي سوار ئەسپە جوانەکانیان بوون و..."

نەرمە بارانچىكى زەرد ورد ورد دايكرديبوو. ھەر دەتگوت ناشبارى. دەورويە، جارى نوقمى رووناكايىھەكى زەرد و شىدار و جارىكيش نوقمى تاريكايىھەكى زەرد و شىدار دەبوۋە. لەودىوي كونيكي رووناكي دىرئ و بەرىنەو، ئاقچاساز و دارەكانى ئاناووزا تار و رەنگبزرپكاو جارى دەرەكەوتن و جارى نەديو دەبوونەو. ھەتاوھەكە ھەر دەتگوت ھەلئەھاتوۋە. لەبىرکراپو و ئاوابوو و لەوانەش بوو ھەر ھەلئىشەھاتىبى... لەوانەشە ورد و خاش بوويت و بەناسمانى وەرېووبى. جى جى، لەو بارانەدا كە ھەر دەتگوت نابارى، رووناكايى و بىسكەبرىسك و ھەرەترىشقە... خاكە نارنجىيە باران لىدراوھەكە، ھەستابوو و گەبىۋە ئاسمان و ھىلى نىوان زەوى و ئاسمان نەمابوو. ئاسمان تاويك تاريك دەبى و تاويك ساو و سامال دەبىتەو. جارى پەلەي لە زەرد زەردتر و روونتر و جارى لە نارنجىيەكى تۆخ، تۆختەر دەردەكەوى و ون دەبىتەو. بىدەنگىيەكى قول بال بەسەر دەورويەردا دەكىشى. تاريكايىھەكى خەست و لىچق جارى دادەكشىتە خوارەو و جارى ھەلئەستىتەو و لەويەرى تويژىكى تاردا ون دەبى و لەپەر روون روون دەردەكەويتەو. ھەموو شتىك، جارى نەديو دەبى و جارى دىتەو بەرچاو. ئەسپى رەش و كويت و سپى و شى، سوار لەسەر پشت و زىن و كورتان زىوكت. خۆر وەك بلئى ھەلئى، جارى رووناك و جارىك خامۆش... ئەسپەكان لەسەر خۆ ھەتا رەفىچكان ھەتا بن زگ لە قور ھەلئەچەقن و بە زرم و كوت ھەول دەدەن و نوقمى ئارەقە شان بە شان بە قور و لىتە نارنجىيەكە و بارانە زەردەكەدا تىدەپەرن. گەرماي مەند و خنىكەنەر، بە تىشك و درەوشانەو دەردەوام، لە ھەوا مات و ئامال زەردەكەدا لە دووكەل دەجى.

سوار، شان بەشانى يەك بەنيو قور و لىتەدا رىيان دەبى و بە نەرمەغار دەپرىشتن. بارانە زەردەكە، جارى لە شەوى دەدا و جارى لە تاريكايىھەكى زەرد و جارى لە رووناكايىھەكى زەرد و

پر له درهوشانهوه و بریسکهبریسك، دیمه نی سواره کانی دهگۆرپی. چهند تهراکتۆرپیکى نارنجى به ریز له پشتهوهیان له قور چهقبون و لهجیبى خۆیان نابزون. کلکى ئەسپهکانیان بهستوه. بالندهیهکی گهوره هات و كهوته سه ر دیواری کۆشکه که. بالنده که وهك بالندان لهسه ر دیواره که نه نیشته، به لکو وهك بهردیک شلپ كهوته سه ر دیواره که. ماوهیه که به بالی لیک کراوه وه هه رهه ولتی ددها و ناخریبه که ی توانی خوی بگریته وه و لهسه ر دیواره که راوهستا. په ر پۆی بالنده که ته ر ببون و پیکه وه نوسابون. ملی ویک هیئا و به چنچروک توند دیواره که ی گرت و کرووشه ی کرد و گرمۆله بو و وهك پارچه یه که له یواره که لهجیبی خوی چهقی. تاویک دواتر بالندهیه کی دیکه ش وهك ئەو كهوته سه ر دیواره که. ئەوجار سیهه م، چواره م، پینجه م... بالنده ی خووسا و به له رزه له رزه له سه رمان و سه رو ملی ویکهاتوو لهسه ر دیواره که ریز بوون.

هاری تهراکتۆر به رزه بوونه وه و دهشته که یان خسته له رزین و به باقه دووکه لیان دهردا. رهنگی خا که که، نارنجیبه کی توخ داگه را. ئەسپه کان له قور چهقبن و سواره کانیشیان له قور و لیته که دا رهنگی نارنجیان پیوه نوسا. بالنده ته ره کانیش رهنگه نارنجیبه که ی قور و لیته که یان پیوه نوسا و په ر و بالیان قورس بو. له وانه ش بوو ئیتر له به ره ئەو قورساییه ی قور و لیته که ئیتر نه توان بال لیک بدن و هه لفرن...

ئەسپه کان له قور و لیته دا ته کانیان له خو ددها. پشت و کهفهل و سمتیان هه لمی لی هه لدهستا. سواره کان له وه هه لمه دا مانه وه. له نه کاو سواره که ی پیشه وه هه لینگی دا و ئەسپه که ی وا تاو دا، هه ر دهتگوت ئەسپه که پیی عه رزه ناگرئ و ده فرئ. له گه ل غاردانی ئەو، قیژه یه که هه ستا، که وهك شیر در ی به بیئدهنگی دهشته که ددها. سواره که شان به شانی قیژه که هات و له به رده م کۆشکه که راوهستا. قیژه که توندتر ببوو و خوی له ده رگای کۆشک ده کوتا. سواره وای ده نالاند و ده کرووزاوه، به ردی ده تاوانده وه. سواره، له گه ل قیژه و نالینه که و به خیراییه کی سه رسوورهیته ر، به ده وری کۆشکه که دا سوورایه وه. سواره کانی دیکه ش له قور و لیته که رزگار بوون و له گه ل قاوقیژه کان به ره و کۆشکه که بالیان گرتبوو و ده هاتن. تاویک له به ره ده رگای کۆشکه که راده وهستان و ئەوجار ده که وتنه شوین سواره که ی پیشو. سواره کان له گه ل قاوقیژ و زریکه دلته زینه کاندایه ده وری کۆشکدا ده خولانه وه و بالنده کان باله قورس و قوراییه کانیان به زۆری و به ده م قاوقیژی دلته زینه وه لیک ددها.

یەکی له بالندهکان تلب بەربۆوه نیوهراستی ههوشهکه. دهتگوت عەرز لەرزى. لەوى لەسەر عەرزەکه پان بۆوز بەلى له قورەکهى چەقین. سوارەکهى پيشهوهش بەدواى ئەودا له نیوهندى ههوشهکه کهوت و لاقى ئەسپهکهى هەتا رەفیچکانى له قور چەقین. ئیتر له جیى خۆى نەبزوت. دەرویش بەگ لەبەر پەنجەرى ژوورەکهى لاچوو و هاتە دیوهخان و پالى بە ئەستونەکهوه دا. رەنگى زەرد هەلگەپابوو و هەموو گیانى وەك بینی ئاو دەلەرزى. سوارە له ههوشه له قورپىكى خویناوى رۆچوبوو و هاتبۆوه دەرى. ئەو خوینەى له رکیفی دەچۆراپهوه، دلۆپ دلۆپ عەرزى ههوشهکهى کون دەکرد... هەتاویکی بەتین، ناگرى له دەروپشتى بەردابوو و عەرزەکهى سوور دەکردهوه. بارانە نامال زەردەکه خۆشى نەدەکردهوه. خوینەکه لەسەر عەرزى گۆمیلکهى دەکرد. زریکه و قاوقیژ، درى بە باران و گەرماکه دەدا، توندتر دەبوو و هەتا میشكى ئیسقان رۆدەچوو...

ئەوه پیاوهى له نیوهراستى ههوشهکه خوینى لەبەر دەرویشت، بە چاوى لەژێلالاهاتوو و بە روخساریکی ئەسمەرەوه که لەبەر ژان و ئازار گرز بسوو، خۆى چەماندبۆوه و چاوى بریپوه خوینەکهى خۆى، که لەسەرخاکه که کەفی دەکرد و کۆ دەبیتەوه... دەرویش بى تاقەت و تین لەبەردانەماو و شەکەت، بەبى ئەوهى بتوانى لەجیى خۆى ببزى، دهنەرپى، بەلام نەرە و گورەکهى له نیو دهنگدانەوهى گابەرد و رەوهزەکان و حیلە و کورژنى ئەسپ و قاوقیژى بالندان و دەنگى بەریهک کهوتنى بەلى قورسى بالندهکاندا بزر دەبى. زارى داچەریوه و ئەوهندەى هاوار کردوو دەنگى نووساوه. له بارانە نامال زەردەکهدا شەکەت و داماو ماوهتەوه. هەرچى هیه له جوولە کهوتوو. سوارەکان بە زریکه و قیژەقیژ له نیوهراستى ههوشهکه کۆ بوونەوه. ئەسپهکانیان هەتا بەر زگ له قور چەقین. لەو کاتەدا دلئى دەرویش بەگ دەتگوت لەلیدان کهوت. راجلەکی. سەرماى بوو. میشكى ئیسقانى، دەنگى و عەرز، پوا و بۆگەن بوو. بنیادەمەکان پەیتاپەیتا له ئەسپهکانیان خزیان فرى دا و هەتا بەرپشتوینیان له قور چەقین. دەرویش بەگ ئارەقەى دەکرد. هەموو گیانى، تەنانەت سەرى مووهکانیشى ئارەقەى دەکرد. ئارەقەیهکی ترشای سووتینەر و بەتین. ماوهیهک لەبەر زریکه و قیژە هیچ کوئى نەدى. هەرچى هەبوو رەش ببۆوه. باران دایداپه گۆپالباران. دەرویش بەگ ئەوهندە شەکەت بوو، لەپى کەوتبوو. دەتگوت هەر نییه. سەرى داخستبوو و پیلووهکانى بەسەرچاویدا کەوتبوون. چاوهکانى "کابرا"یش شەکەت بوون. کابرا شەکەت و بیزار بە ناستەم هەوسارە تورکمانییهکهى که بەدەستییهوه بوو، بەسەر قەرپۆزى زینه تورکمانییهکهوه بەست و دیسان بەلادا هات و شل

بۆۋە. باسكى وەك بالى بائىندەيەك لىك كرانه وە كەوتە سەر عەرزى. نۆغانەكەى لە دەستىدا و لەبەر بارانە نامان زەردەكە دەبرىسكايەو. هەتا ئەژنۆى لە قور چەقىبوو و خوینی لەبەر دەپۆشت. لە حالیکدا وەك گاسنیک گلەكەى هەلەدەرى و هەتا بەر پشتوینان لە قورەكەى چەقىبوو، گەیشتە بەر دەرگای كۆشك. مزەفەر لەبەر دەرگا بوو. قۆلى كابر(نادەم)ى گرت و بردى و لە پشت دیواری حەوشەكەى دانا. بائىندەكان نەبزوتن. پیاو لە قور چەقىبەكان نالاندىان. ئەسپەكانیان حیلاندىان. بائىندەكان بەبى ئەوئى لەجى خۇیان بىزوتن، بە قاقوئىز بالیان لىك دا. مزەفەر دەرگای حەوشەى گالە دا و وەك ئەوئى هیچ نەقەمابى، بە بال راوەشاندىن و سەبیلەيەك بە لالیئەو، سىنگى دەرپەراندىبوو و هاتە بەر دەرگای كۆشك. لەوئى كاتى ئاوری دایەو، نادەمى دیت كە بە نىو قورەكەدا رىبى خۆى كرووئەتەو و هاتوو و خەرىكە گىانى دەردەچى. دەروئىش بەگ بى هیز و بى تىن، لەبەر شەكەتییان دەف دەدا، هاوار دەكا و وەك شىتان دى و دەپەوئى ئەو بنیادەمەى خوینی لەبەردا نەماو، بەرئیتە سەرى، بەلام ناتوانى. مزەفەر چاویكى لەسەرتاپای كابرآ كرد و بن پىلى گرت و بە راکىش راکىش بردى و ديسان لەبەر دەرگای حەوشە فرپى دایەو. ئەو بنیادەمەى خوینی لەبەردا نەمابوو، بەر لەوئى مزەفەر بگاتەو بەردەرگای كۆشك، گەیشتە ئەوئى. مزەفەر هەلچوو و كاتى كابرآ برىندارى هەلەگرتەو، لىیان بوو بە شەر. ئاخى ئەو كابرآيەى خوینی لەبەردا نەمابوو، دىتى گەیشتەو بەر پىيانى دەروئىش بەگ. هیدایەت و خاتون هاتن. دەروئىش بەگ گوتى: "خىرا بن، كابرآ خەرىكە دەمرى. دەى بەلایەكیدا بجن."

گوئىيان لە دەنگى بوو. كابرآيان هەلگرت. هەموو گىانى شەلالى خوین بوو. بردیان جوان و زەریف شوشتیان. چاوه رەشەكانى وردەورده بەسەر سوورمانەو زەق دەبوونەو ردىنە رەش و لوولەكەى دەشەكایەو.

نەرمە بارانیک دای كرد... ئەوانەى لە حەوشە بوو، سواری ئەسپەكانیان بوون و يەك دەنگ هەرايان كرد: "سولتان ئاغا، سولتان ئاغا، ئەمىر سولتان، ئەمىر سولتان، وەرە، وەرە. ناتوانى لە دەست چارەنوس را بكەى. سارى ئۆغلى دەروئىش سەهلە، تەنانتە پەنا بەرئیتە بەر سولتان سلیمانىش، ديسان ناتوانى لە چنگى چارەنوس را بكەى."

بىدەنگ بوون و چاوه پىيان كرد. هەورە تریشقەيەك ئاسمانى تەقاندەو و لەتوپەتى كرد و بەسەرىدا هەلرشتن.

"دەرویش بەگ، دەرویش بەگ، بیدە دەستمان. ئەگەر نەیدەیه دەستمان، بەزۆری لیتی دەستین و کۆشکەت بەسەردا کاول دەکەین و یوسفیش رادەستی نەقیب دەکەین." دەرویش بەگ گوتی: "بیگرن. بیگرن. ئەو مزەفەر لەوێیە. کوری گەورەمە. بیگرن، گەردنتان ئازاد بێ. چیتان بێ خۆشە وای لێ بکەن. ئەمیر سولتان پەنای ھیناوتە بەر من. لەبەر من لەو خۆش بن، یوسف بدنەو بە من."

پیاوھەکان پێکەنین و مزەفەریان وەک تۆپێک بۆ یەکتەر ھاویشت و گوتیان: "ئەو، ئەو دەدەیه ئیمە؟ جا ئەو بۆ چ دەبێ؟ ھانی، پێشکەش بەخۆت. مانی قەلب سەر بە خاوەنیتى." حەمە عەلی مزەفەری نەجات دا. ترومبیلەکەى لەبەر دەرگا راوەستا بوو. تازە خەتى لى دابوو. کلاویکی گەرگەپى حەسیر و کراسیکی سپى و پیتلا و پانتۆلى سپى... گەیشتى و مزەفەرى لە چنگ دەرھینان. چوو بە پیلە و چاویکی گالته جارانی لە کۆشک کرد و ھەر بەو روانینەشەو سەریکی دەرویش بەگی کرد. دەستی دەرویش بەگ خزییە سەر دەمانجەکەى، بەلام نەیتوانی رابکیشی. ئەوان بە پێکەنین و سەماکردنەو سوارى ترومبیلەکە بوون و رویشتن. تاویک دواى رویشتنەکیان، سەرى شۆفلەکان کرانەو. شۆفلى نارنجی تۆخ کۆشکەکیان گەمارۆ دا. سوار لە ئەسپ دابەزین و سوارى شۆفل بوون و لە حالیکدا بوولەرزەیان خستبوو کۆشکەو، بەدەوریدا خولانەو. جارێ شۆفلەکان رادەوستان و ئەوان سوارى ئەسپەکان دەبوون و بەدەورى کۆشکەکەدا دەخولانەو و جارێ لە ئەسپ دادەبەزینەو و سوارى شۆفلەکان دەبوونەو و دەخولانەو. بەرەبەرى ئیوارى بارانە ئامال زەردەکە لیتی کردەو و بالندە خوساوەکان ھەلغپین و بەسەر کۆشکەکەدا لە شەقەى بالیان دا.

پیاوھە فیلینتا بەدەستەکان لە نیوەراستی حەوشەکە ریز بوون. بەبى ئەوێ جوولە بکەن، چاویان قووچاندبوو و چاوەرێ بوون. لەپەر زاریان کردەو و یەك دەنگ ھەرایان کرد: "ئەمیر سولتان، ئەمیر سولتان، تۆ گوێ مەدە قسەى ئەو شیتتە. ئەو کابرایە شیتتە بوو. ئەتۆ خۆت راکە و وەرە. خۆت لە چنگى ئەو شیتتە رزگار بکە و وەرە."

ئەمیر سولتانى گوێی لە دەنگەکە بوو و چاوی ھەلینا. لە تەندوررى "تا" دا ھەلئەچۆقا. ھەستایە سەر پى و دەریپەرییە دەروە و ھەرای کرد: "بمگرن، من بگرن. ئیتەر گەیشتە ئیسقام، گەیشتە ئیسقام. بمگرن و بم ئەنجن. ئیتەر بەسمە."

ھیدایەت گەیشتى و باوھشى بە ئەمیر سولتاندا کرد. ئەمیر سولتان وەک مندالیکی بەرمەمکان سووک بوو. لە پلیکانەکان بردیە سەرى و لەجیوانەکەیدا درێژی کرد. نەشتەگەرە

كوردده كه گوتى: "ئەو كابرايە ھەتا مانگىڭ ناتوانى له جى بىتتە دەرى. ھەر بىتتە دەرى، دەمرى." "

"ئەو كابرايە بدەيەو بە ئىمە، بماندەيە. يوسف بە دەست ئىمەو دەيە. ئەگەر ئەومان نە دەيە، ناگاتە ئىوارە يوسف رادەستى نە قىب دەكەين."

كابرايەك له خوارەو و بەنيو ئاسكە كاندا دەھات. گەردە لوولە كان لە حالئىكدا بە ھەزاران چزيسك و برىسكەيان لى دەبوو، لە گەل مامزە كان دەھاتن. يوسف لە نيو ئاسكە كاندا جارى دەر دەكەوت و جارى نەديو دەبوو. ئاسكە كان، گەردە لوولە كان، يوسف و ئەو بالئاندانەى تىكەلى يەك بوون و بە تىكە لاوى بەرەو ئاقچاساز وەرپى كەوتن. كابراو گۆرە سەرى داخستبوو و ھەر بە دەورى خۆيدا دەخولايەو و بازنەى گەورەترى دروست دەكرد.

ئەو پىاوانەى لە شۆفلە كان دابەزىبوون و سواری ئەسپە كان ببوون، لە حالئىكدا سەق و كوت ھەوسار و ركىفى ئەسپە كانيان رادەو ھەشان، لە بەر دەرگای كۆشكە كە رىز بوون و ھەرايان كرد: "بە چاوى خۆت دىتت، يتت، دىتت... ئەمىر سولتان بدە دەست ئىمە. چارت نىيە ھەردەبى وا بكەى."

نە قىب ھەرمانى پى دان. لە سەر جىي خۆيان چەقەين. ئەسپە كان لە پشستەو ھەيان ھە جىمىيان لى پرابوو. شۆفلە كان لە پشت ئەسپە كانەو، لە حالئىكدا بۆنى رۆنە رەشەيان لى دەھات، ئىشيان دەكرد. نە قىب سواری شۆفلە كان بوو، رۆبىشت و دواى ئەو ھە سوو كەو ھە سەيرىكى دەرويش بەگى كرد، گوتى: "خۆت دىتت، بە چاوى خۆت دىتت، دىتت كە..."

دەورە بەر لە تۆزىكى تارىك رۆچوو و دەر كەوتەو ھە. ئەمىر سولتان بە مىلى شۆرەو ھەت و لە بەر دەمى راو ھەستا و گوتى: "گەردم ئازاد بكە بەگ. من عومرم تەواو بوو. چ پىويست دەكا لەو پتر درىژەى بدەين؟ خۆ ديارە ئاخريەكەى چىم بەسەر دى. من دەرۆم. منيان بدەيە و يوسف وەرگەرە."

دەرويش بەگ زمانى نە دەگەرپا و دەنگى دەر نە دەھات. ئەمىر سولتان دەستى لە باخەلى نا و متفەر كىكى زىر كفتى دەر ھىنا و گوتى: "با ئەو ھەلات بىنئىتەو ھە. لە بە لاى لابلە و شەرى دوزمن و لە ھەموو چەپەلى و زولم و سووكايە تىيەك دەتپار ئىزى."

درویش متفەرکه که ی به دهسته وه گرت و سهیریکی کرد. دواى ماوه یه کی زۆر، روخساری گهش بۆوه و به سههر زاریدا هات: "به کاری چ دى. له مه وپاش به کاری چ دى. ئای ی ئه میر سولتان، دواى رۆیشتنى تۆ..."

متفەرکه که ی دایه. ئه ویش وه ریگرت و به بی ئه وه ی یه ك قسهش بکا، خستیه باخه لیه وه... له پلیکانه کان چوه خواری و گه یشته حه وشه و له وى، له بهر تاوه به تینه که راوه ستا و سیبه ره تاره که له بن پیدایه ستا. خوینی له بهر ده رۆیشت.

نه شته رگه ره کورده که وه قسه هات: "نابى، نابى، نابى، نابى به گ. ئینسانیک نابى به وه حاله وه وه ده در بکه وى. یانى چوکورواو پیاوه تى و ئینسانه تى تیدا نه ماوه؟"

درویش به گیش له وه لامیدا گوتى: "ته واو بووه نه شته رگه ره، چوکورواو تیدا چوو." نه شته رگه ره شیلگه رتر بوو: "نابى، نابى، سهره رای هه موو ئه وشتانه ش، دیسان نابى تیدا بچى."

شۆفل سوار و ئه سپ سواره کان به ته پوتۆز و هه را و قریوه خویمان به حه وشه که دا کرد. زاریان گه زیك داپچریبوو. بالنده خووساوه شه که ته کان به په ر و بالی پیکه وه نووساوه وه، دیسان هاتنه وه و له سه ر دیواره که هه لئیشتنه وه.

بنیاده مه کان به دیتنى ئه و بالنده، به جۆش و خرۆشیکى زۆره وه به ره و بالنده کان غاریان دا و هه ر کامه له سه ر دیواره که، بالنده یه کی خووسا و قورس و بى جۆله یان گرت. هه ر که س بالنده یه کی ده گرت، هه ر له وى سه رى هه لده پروسکاند. حه وشه که له چاوتروو کانییدا پر بوو له لاشى بالنده. جار به جار بالنده ی دیکه ده گه یشتنى و جینی بالنده سه ر هه لکه نه راوه کانیان پر ده کرده وه و له سه ر دیواره که هه لده نیشتنه وه. هه ر له گه ل هه لئیشتنه وه یان، پیاوه کان پرپان ده دانى و سه ریان هه لده که نندن و سه ره کانیان بۆ لایه ک و لاشه یان بۆ لایه کی دیکه توور ده دان. حه وشه که کۆگا کۆگا لاشه ی بالنده ی لى که له که بوو. پر بوو له خوین و په روپۆی خووسا و چاوی پرووش.

"خۆ به چاوی خۆت دیتت ئه میر سولتان. دیتت، دیتت، دیتت، دیتت که، دیتت..."
ئه میر سولتان له بن کۆله که که کرووشمه ی کردبوو و گرمۆله ببوو. وا سه رى سوورمابوو، چاوه درشت و گهش و بریسه که داره که ی زوو زوو ده تروو کاند و ردینه لووله که ی ده له رزی.
"مه مده ره ده ستى ئه وان به گ. مه مده. تۆ ساری ئو غلیبى. من هانام بۆ تۆ هیتا. چۆن ده توانی بده یته ده ستى ئه وان؟"

پیاویکی که له گهت و رووگهش، که کاکۆلی به لایه دا خستبوو، جلو به رگیکی نیلیی جوانی له بهر کردبوو و ده سرۆ که یه کی شینی له بهر پشتوینی نابوو و کلاویکی گۆلدار له سه ر و پیتاوی بریقه داری له پیتدا بوو و به پاریزه وه و به ئاسته م و دوو به لا پیتی له سه ر عه رزی داده نا. به هیواشی له پلیکانه کان وه سه ر کهوت و له نیوه پراستی دیوه خانه که راوه ستا و سه ر ییکی ده ور به ری خۆی کرد. کابرا له سه ر خۆ سه ری هه لینا، کۆمه لیک کاغه زی سپیی له گیرفانی ده ره یینا و خویندیی ه وه و ئه و جار هاته لای ئه میر سو لئان که له بن کۆله که کروه شه ی کردبوو. به ژوو سه ر یی ه وه راوه ستا و نامه یه کی په میی دیکه ی پیشان دا. ئه میر سو لئان ده مانچه که ی ده ستی دایب و هه ستایه پی. سه ری به سینگی دا شو ر ببۆه. هه ر ناوا تا سه ر پلیکانه کان چوو. ساتیک له وی راوه ستا و سه ر ییکی ده رویش به گی کرد. چاویان تیک ئالقا. ده رویش به گ سه ری داخست. که سه ری هه لینایه وه، ئه میر سو لئان نه ما بوو. گوپی له و قریوه ی شادی ه بوو که له حه وشه وه ده هات. گه یشته به ر بیلا. ئه میر سو لئان له وی، له نیوه ندی حه وشه راوه ستا بوو و سه ری به سه ر شانی راسته پدا که وتبوو. زه نازه نا و هه راکه تا ویک نیشته وه و کابرای کاکۆل گوتی: "بیگرن."

به په نجه، ئه میر سو لئانی پیشان دان و گوتی: "چما ئه وه تا نه ده ویست؟ ده ی بیگرن." له پر هروو ژمیان برده سه ر ئه میر سو لئان. ده رویش به گ دیسان بۆ ساتیک چاوی له چاوی ئه میر سو لئان ئالقا و دوا ی ئه وه هه رچی هه بوو نوقمی ته پوتۆز بوو. هه راهه را و هات و هاوار و پیکه نین و بۆل بۆله کان... که تۆزه که نیشته وه، ته رمی ئه نجراوی ئه میر سو لئان له سه ر لاشه ی بالنده کان که وتبوو. باسکیکی له بنه وه هه لکه نرابوو. له گه ل به سه رداهاتنی شه و، بارانیکی ئامال زه رد، ورد، دره وشاوه و تیکه ل به قو پر و لیته و کا و کۆت و پووش و په لاش و ته پوتۆز نه رم نه رم ده باری... ده رویش به گ به ره و لای ئاچاساز و کاو لاشه کانی ئانا وه رزای کۆن، رووی وه رسوو راندن. "ئه و مرۆقه باشانه... به و ئه سپه جوانانه..."

شوه خهست و شیدار و خنکینه ره که، دهبزوت. دهتگوت دهمانچه که ی به شیکه له جهسته ی. به له پی دهستی ههستی به وه کرد، فیشه که کان شه و نده لیک سوان، لیک و لوس بوون. دهنکه کان وه دیواریک، وهک تاو، له پشت و تهنیشته وه به ره ولای دهکشان. ماندوو بوو. شه و نده ی هیژ نه بوو، لاقی بچو لینی. جهسته ی که ههر نیسک و پرووسکیکی لی مابووه، ته زووی پیدا دهات. له نیو شه و زهنازه نا و هات و هه رایه وه، دهنگیک ده بیسترا، به لام ههرچی دهی کرد، بو ی جو ی نه ده کرایه وه. له وه به ری دهنکه که وه چند کافر یکی دی. کافر له روونا کاییه که دا جار ی درده که وت و جار ی بزر ده بووه. پی له درکه زییه که هه له نگووت و درکه کانی پی و به له کیان بریندار کرد. خوینه مه یله و گهرمه که ی ده هاته ده ری. له سه رخو گوتی: "هه لمه یه کافر، مه ترسه."

کافر گوتی نه ده دای ی. شه ژنوی دنووشتانه وه. له حالیکدا دهستی له سه ره په له پیتکه ی دهمانچه که بوو، به دهم تا قاچاسازدا سه ری له دووی کافر نابوو. کافر قه له مبارزیک ی دا و خوی هاویشه نیو زۆنگاوه که وه. ناوه که هه لی لووشی و چند بلقه یه که وه سه ره ناوه که. له وی، ههر له شوینه ی ناوه که کافر ی قووت دا، هه تا به بیان شه نگووت به دهم له رزینه وه خوی کرووشمه کرد و به دهمانچه وه چاره پی کرد. که تا وه لات، ناوه که کولی، شوینیک، هینده ی سه لکی بنیاده میتک که ی کرد و هه ستا. دواپی سه رو کاکۆل و قزیک ی وهک قزی ئافره ت که وه سه ره ناوه که و به دوایدا نیوچاوانی و چاره کانی و لووتی و شه و جار هه مو سه ری هاته سه ره ناوه که. له پیکه نینان وهخت بوو ببوریتته وه. خو شه سه لکی حه مه عه لی بوو. دهستی به په له پیتکه که دا هیئا و ههر په نه ی گه شته په له پیتکه، سه لکه که بوو به سه لکی کافر که. خه فته تبار و خه مبار بوو. په له پیتکه ی راکیتشا. سه لکه سه ره که سی جار ان له ناوه که دا نوقم بوو و هاته وه سه ری. ناوه که به تو قله کردنه وه که فی کرد. زۆنگاوه که هه ناسه به کی وای کیتشا، عهرزی

له‌زاند. سه‌لکه‌که دیسان بۆوه به سه‌لکی همه‌عه‌لی. ئه‌و ماسته بی موو نه‌بوو. نه‌پینه‌کی تیدا بوو. هه‌رجاریکی ئه‌و ته‌قه‌ی لی ده‌کرد، سه‌لکه‌که، جارێ ده‌بووه سه‌لکی همه‌عه‌لی و جارێ سه‌لکی کافره‌که. ئه‌و گه‌مه‌یه به‌رده‌وام بوو تا هه‌وا گه‌رمی کرد. پاساری له‌سه‌ر لک و پۆی داران وه‌ک شیتان کردیانه جیک و فیک. لۆکه‌ی له‌ گوپچه‌کی نا و دیسان ده‌نگی قاقویش و جیکه‌جیک هه‌ر وه‌رهبزیان کرد. سی فیشه‌کی به‌ لک و پۆی داره‌که‌ی به‌رامبه‌رییه‌وه نا. لک و پۆی شکانه‌وه و به‌ربوونه‌وه. پاساری هه‌لنه‌فرین و له‌ جیکه‌جیکیش نه‌که‌وتن. ته‌می‌ک، هه‌ورپکی ره‌ش به‌سه‌ر داره‌که‌ کشا. پاساری پتر جیکان‌دیان. جار به‌ جار ده‌ینه‌راند و ده‌یگوت: "لی‌ره برۆن. له‌ کۆلم بنه‌وه. من لی‌ره زیاتر ناتوانم بچمه هیچ کوپی دی. هه‌مووتان، هه‌ر هه‌مووتان فیتلان لی کردم."

ده‌نگی له‌ گه‌ل جیکه‌جیکه‌ پاسارییه‌کان تیکه‌ل بوو و له‌ ده‌ورپشتدا ده‌نگی دایه‌وه. ئاسمان قه‌لشی و تاریکی له‌ودیوییه‌وه ده‌رکه‌وت و به‌سه‌ر عه‌رزیدا کشا. زۆنگاوه‌که ته‌قییه‌وه و کافره‌ی فری دایه‌ ده‌روه و به‌سه‌ر قامیشه‌کانیدا دا. کافر به‌ئاسته‌م پشوی ده‌رده‌هات. به‌ره‌و کافر غاری دا و هه‌ر لی‌ی نزیك بۆوه، کافره‌ ده‌ریه‌ری و دیسان خۆی خسته‌وه نیو زۆنگاوه‌که. ئاوه قوراوه‌که تاویک به‌سه‌ر خۆیه‌وه رایگرت و دوا‌یی ورده‌ ورده‌ قوتی دا. به‌هات و هاواره‌وه گوتی: "نابی، نابی، مه‌رۆ کافر. ئاوا نابی نا."

ئه‌وه‌نده‌ی هاوار کرد هه‌تا ده‌نگی نووسا. زایه‌له‌ی ده‌نگی له‌ سه‌د لاهوه، له‌ ره‌وه‌زه‌کانه‌وه و له‌ زۆنگاوه‌که‌وه هات.

"نابی... نابی..."

چاوی برییه‌ ئه‌و شوینه‌ی کافر لی‌ی نوqm ببوو. زۆنگاوه‌که وشک بۆوه، خاکه‌که‌ی شه‌قارشه‌قار بوو و وه‌ک به‌ردی لی هات. کافر وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی قور له‌وی له‌سه‌ر گله‌ قه‌لش قه‌لشه‌که‌که‌وتبوو. له‌ نیو جیکه‌جیکه‌ی چۆله‌که‌کانه‌وه گوتی له‌ نالی‌نیک بوو. به‌ره‌و نالی‌نه‌که‌ی غاری دا. کافره‌ قوراوییه‌که‌ی به‌کۆلی دادا و به‌ره‌و ئاوه‌که، که وه‌ک زیوی تهاوه‌ ده‌ده‌وشایه‌وه، رای کرد. کافری، که به‌کۆلییه‌وه ده‌ینالاند، خسته‌ نیو ئاوه‌که‌وه. قورپ کافره‌ تلیساوه و رووت و قووت و له‌حالی‌کدا ده‌ستی له‌سه‌ر گه‌ل و گونی دانابوو، به‌رامبه‌ری راوه‌ستا. خه‌فه‌تبار بوو. چاوی لیک نابوون و شه‌ژنۆی ده‌له‌رزین و مووی درپۆی پی و به‌له‌کی وه‌ک نه‌شته‌ر راوه‌ستابوون. مووی سنگ و باسک و به‌رگه‌ده‌شی گرژ ببوونه‌وه. قژی سه‌ریشی وه‌ک درکی ژیتک ره‌ق راوه‌ستابوو. ده‌موچاوی هه‌رده‌هات و باریک و درپۆ ده‌بۆوه و ده‌بزرکا. کافر ده‌کروو‌زایه‌وه،

کرووزانه وهیهک وهك شین گپران. روهی ده مانچه که ی تی کرد و لهو کاته دا ده موچاوی کافر گوزرا و ده موچاوی همه عه لی جیی گرته وه.

ده موچاوی همه عه لی پینکه نینییکی لاسارانه و گالته جارانه و پر له سوو کایه تیی تیدا بوو. چند سهرییکی دیکه له دهوری سهری همه عه لی دهرکه وتن. هه مووشیان دهم به پینکه نین. هه موو نه وسه رانه ی له به رچاوا ناشنا بوون، به لام نهیده ناسینه وه. دهستی بۆ تووره که ی فیشه که کانی گپرا و دۆزییه وه. فیشه که ی خسته توپه ی ده مانچه که یه وه و دیسان به تالی کردنه وه و دیسان سهرله نوی... چاوی هه لئینان و لئیکی نانه وه. کافره ی دیت، چه که ی زهردی له پیدابوو و لیوه کانی وشك و توی توی بوون و سهروقژی شیواو و په ریشان ببوو و نیوه ی وه ریبوو و پشتی کۆم ببۆوه. ماریکی رهش هات و له ملی کافر ئالا. ماریکی درپژ، نه ستور به قه وه ت. ماره که خه ریک بوو بیخنکی پی و کافر هه ولی دها به هه ردوو دهستی خۆی، ماره که له ملی بکاته وه. ده ماری نیوچاوانی و شه ویلکه و لاملی وه ک کاریته یان لی هاتبوو و چاوی وه ک چاوی بۆق زه قییکی له زاری مارد ا گیری خواردی، زه ق دهر په ریبوون. کافره چه ندی هه ولی دا نه یوانی ملی خۆی له قه فی ماره که رزگار بکا. ورده ورده رنگی زه رد هه لگه پرا و وه ک نه وه ی تو فانییکی به سه ردا هاتبی، به لای چه پ و راستیدا ده چه مییه وه و ده نگییکی وه ک له گه روویه کی هه لپرا وه بیته دهری، لیوه هات و به لاره لار و سه ره نگر ی بوون به ده وری خۆیدا هه ر خولاوه و خولاوه و له حالئیکدا نه ژنۆی دنوو شتانه وه، به ره و ژۆنگاوه که چوو و گه بیسته سه ر لیواری ژۆنگاوه که و هه تا به رپشتوینی له قور هه لچه قی. تاریکییه که بالی به سه ردا کیشا و نه و له وی، له دهم ناقچاساز جگه له جوولنه یه ک هیچی نه دی. نالبه ند نه سپه که ی نال ده کرد و ته ق و کوتی چه کوچه که ی له سه ر ناله که هه لده ستا. جارچی به روخساریکی مندالانه و خه فه تباره وه و له هه مان کاتیشدا لاسار، له ته نیشتی راوه ستابوو. رای کرد و هه لیکیشایه خه نجه ر و سه ری ماره که ی گرت و به زه بریک په راندی. تاریکییه که ره وییه وه و همه عه لی به پینکینه وه دهرکه وته وه. ماره سه ره په ریوه که درپژ و نه ستور بۆوه. چاوه مه رجانیه کانی ده روشانه وه و نووکی درویشه و ددانه درپژه کانی تیژتر بوونه وه و له هه موو گیانی همه عه لی ئالا، و ملی گوشی. نه وه نده ی گوشی چاوی دهر په ری. همه عه لی دیسانیش هه ر پیده که نی. روخساری چرژا و گرژ بوو. ته راکتۆریکی شین له حالئیکدا عه رزی دهری و بۆگه نی هه لده ستاند، هات و دیواری ماله که ی له رزاند. ته راکتۆریکی نارنجیش هات. به دوایدای ته راکتۆری که سک، زه رد و سووریش هاتن و هه وشه که یان پر کرد. کافر ملی همه عه لیه ی

گرتبوو و دهیکیشایه بن تایه‌ی ته‌راکتوره‌کان و شه‌و هاواری ده‌کرد: "ته‌ی هاوار فریام که‌ون، له‌ جنگ شه‌و کافره‌ نه‌جاتم بده‌ن..."

هاواری کرد و هه‌ر هاواری کرد و ناخرییه‌که‌ی ده‌نگی کپ بوو. ته‌راکتوریک خیرا هات و رابرد. سه‌ری همه‌عه‌لی له‌سه‌ر پیاده‌رژ* پان پان ببووه و به‌ چیمه‌تتۆکه‌وه‌ نووسابوو. چاوئیکی ئاوساوی که‌ به‌ چند داوئیکی سپییه‌وه‌ نووسابوو و له‌ولاره‌ که‌وتبوو، پیده‌که‌نی. ته‌راکتوریک و هسه‌رچاوه‌که‌ په‌ری. چاوه‌که‌ هه‌روا پیده‌که‌نی. ته‌راکتوره‌کان په‌یتاپه‌یتا به‌سه‌ر چاوه‌که‌دا ده‌رۆیشتن. چاوه‌که‌ دیسان هه‌ر ئاوساو و روون و وه‌ک شه‌یتانۆکه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌وی که‌وتبوو. کافر کات و ته‌رمی شه‌نجنراو و له‌توبه‌تی همه‌عه‌لی له‌ جه‌والئیک ناخنی و گوتی: "ها، شه‌وه‌ بۆ تۆیه‌. چیی لی ده‌که‌ی بکه‌."

خولخوله‌ی ددانه‌داری گه‌وره‌ له‌سه‌رخۆ و به‌ هاره‌هاپ و گژه‌گژ ده‌سوورانه‌وه‌ و تۆپ تۆپ قوماشیان ده‌چنی و فرطیان ده‌دایه‌ ده‌ره‌وه‌. کافر جه‌واله‌که‌ی ورد ورد دایه‌ ده‌م خولخوله‌ ددانه‌داره‌کانه‌وه‌. همه‌عه‌لی سی جاران به‌ ژانه‌وه‌ زیکاندی. کافر له‌ شه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. ده‌نگی پی له‌ سه‌ر پلیکانه‌کان. پلیکان له‌رزی. دیوه‌خانه‌کش له‌رزی. ده‌نگی پییه‌کان زۆر بوون. یه‌ک به‌ یه‌ک وه‌ک مائی خویان، سه‌ر به‌هه‌موو ژورره‌کاندا ده‌کا. دلئ تیکه‌ل هات و هیلنجی دا. رووت رووت بووه‌. ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر گه‌ل و گونی. له‌پ ده‌ستی کیشا و بریسکه‌یه‌ک به‌ هیلکه‌ی گونیدا هات. ژانئیکی تاقه‌تپ له‌ گیانی گه‌را. ده‌مانچه‌که‌ی له‌ چاوته‌رووکانئیکدا پپ کرد و روپی کرده‌ لای ده‌رگا‌که‌. گوپی له‌ده‌نگی همه‌عه‌لی بوو. ده‌نگه‌که‌ شه‌مر و فه‌رمانی ده‌رده‌کرد. تۆپه‌ی ده‌مانچه‌که‌ له‌خۆه‌ به‌تال بووه‌. جیکه‌جیکه‌ چۆله‌که‌ هه‌موو ولاتی داگرت و به‌هه‌زاران چۆله‌که‌ له‌سه‌ر لک وپۆی داره‌که‌ نیشننه‌وه‌. کافر خۆی خسته‌ ژۆنگاوه‌که‌وه‌ و به‌هاواریکه‌وه‌ گوتی: "نه‌جاتم مه‌ده‌، نه‌جاتم مه‌ده‌."

سوار وه‌سه‌ری په‌رین. کافر له‌ بن سمی شه‌سپاندا له‌ قور و لیتهدا لینگه‌فرته‌ی بوو. شه‌سپه‌ کپۆی به‌ تاو ده‌هاتن و ناله‌ بریقهداره‌کانی خویان له‌سه‌ری کافر ده‌کوتا و سه‌ریان پان ده‌کرده‌وه‌. کافر له‌ بن پیی شه‌سپیکه‌وه‌ خۆی ده‌خسته‌ بن پیی شه‌سپیکه‌ی دیکه‌... سوار تیپه‌رین و رویشتن.

* پیاده‌رژ: شوسته. شه‌و ریچکه‌یه‌ی ده‌م شه‌قامه‌کان که‌ بۆ ریبواران ده‌کری. له‌وانه‌یه‌ پیاده‌رژ هه‌ر له‌بنه‌رته‌دا کوردی بیت نه‌ک فارسی. واته‌ (پي + ده‌رژ) شوئینیک که‌ به‌پی پییدا ده‌رزی.

كافر كهوتوبو و تەپوتۆزەكە وردە وردە دەنیشتەو. روت و قوت و خوتناوای بوو. دەستی لەسەر گەڵ و گونی، خۆی وێك دینا و دەینەراند.

"لیم بده، لیم بده، لیم ده و بیڕهوه. لهوهتهی ههین، ئاوا. ئەگەر تۆ داوات لە من کردبایه، چما لیم نهدهای؟ لیم ده."

حهمهعهلی لهبهردهمی راوهستاوو و دلخۆش و لهخۆبایی پی دهکەنی. پانتۆلی سپی لهپیدا و کلاوی گەرگهپی سپی لهسەر و دهستهوانی سپی له دهستدا بوو و چاویلکەیهکی خۆری لهچاو کردبوو و له تەنیشت ترۆمبیلە مۆدیل نوێیهکی راوهستاوو.

"بمکوژە، بمکوژە، ئیت ریسوا بووین و حەيامان نەما. لەبەر نەقامی و لاساری و کەللەرەقیمان، ئاپروومان تکا. بمکوژە و رزگارم بکە. تۆ ددهمکوژی. دەبی بمکوژی. چما هەر بۆ ئەوهی نام بمکوژی؟"

لهوی، لەبەر تاوه بەتینهکه و لهحالیکیدا خۆینی، خۆینه کەف کردوو کەمی دلۆپ دلۆپ دهتکایه سەر عەرزهکه و دهستی لهسەر گەڵ و گونی دانابوو، گرمۆله ببوو و به پارانهوه و تکاوه چاوهروانی دهکیشا.

"دهتکوژم کافر. ئەوه هەم هەقی منە و هەمیش هەبی تۆ... راست دهکەمی، دەبی بتکوژم، لینگهپی با ئەوهیش ئاوا بپیتتهوه."

به ئەستۆیهکی کەچ و چاوی وەك چاوی مهپێکی مردارهوه بوو، دهپارایهوه. دهستی هەر بهدەمانچهکەیهوه بوو و نەدهیتوانی رایکیشی. هیزی تهقهکردنی نهبوو و دهستی دهلهرزین. "هەل مهیی، تۆزیک راوهسته. لینگهپی با پشویهکم بیتتهوه بهر. دهتکوژم. بهلین ددهم. رزگارت دهکەم. ئەتۆ تاویک راوهسته."

جەندەر مه تەفەنگەکانیان بەحالهتی ئەستوونی و لەبەر دەمیانهوه "نیزهفەنگ" راگرتوه و دینه پیشی. نیزه تەفەنگیان لەبەر تاوهکه بریقهی دی. کافر گەمارۆ ددهن. پال به کافرهوه دهین... کەلهپچهی لهدهستی ددهن و کوژی لهملی دهکەن. پهتیک لهملی دهخەن و سەری پهتەکه ددهنه دەست نهقیب. نهقیب سواری ئەسپێک بووه. نهقیب لهسەر ئەسپهکەمی له گورگیکی ئامال زەرد دهچی. لهخۆبایی، سەری قیت راگرتوه و سینگ دهرپهراوندوه. ئەسپهکەمی تاو ددا و کافر، که هەر دهکەوی و هەلدهستتتهوه، بهشوین خۆیدا دهکیشی.

تەپوتۆز هەموو دورپشتی داگرت. دەنگی پهیتاپهیتای هۆرن درێ به گەرما و تەپوتۆز و رووناکاییهکەدا و دەنگی حەمهعهلی هات: "راوهسته نهقیب... ئاماده."

نه قيب راوه ستا: "بفرموو به گ. همه عهلی به گ."
همه عهلی چوه پيشت: "بئ به لا بي مامه گيان. بئ به لا بي. زور داواي ليبوردن،
نه ياناسيوه."

زهرده يه كي له سهر لي بوو به واتاي رهامه ندي، گوتي: "نه و کابرايه به ردهن. ليتان تيك
چوه. نه و زنجير و که له پچه يه ي بؤ چيهه؟ كي ده بن؟"

کافريان به ردا. همه عهلی پي گوت سواي ترؤمبيله که ي بي. ههر خوشي ده رگاي
ترؤمبيله که ي بؤ کرده وه. کافر هاته پيشت و تفيكي له روي همه عهلی کرد. همه عهلی
له خؤبايسانه پيکه ني و سواي ترؤمبيله که ي بؤ وه و کافر روت و قوت له ته پوتوزه که دا
مايه وه و به راکردن هاته حوشه و له سهر خؤل و خاکه که راکشا. چوه پيشت و دهستي گرت و
گوتي: "کاريكي باشت کرد، زور باشت کرد، به دلّم بوي. مه ترسه. ده تکوزم."

کافر نالاندي: "ناتواني بمکوزي. تو ناتواني بمکوزي. تو ناتواني نه و چاکه يه م له گهل بکه ي.
گيانمي. خوينمي. زور جوان وه لاميت داوه. باشت کرد، ئاي دهست خوش..."
کافر بؤ يه که م جار پيکه ني. دهستي برد و گهرم و خؤمانه دهستي ريک گوشي. ته زوي
خوشي و خوشه ويستيبان له له ش گه را.

پشت له په نجه ره دانيشتبوو و چاوه پي ده کرد. کاميؤن و ترؤمبيل و ته راکتور و
خهرمانکوته کان له حالتيکدا له ته پوتوزه که دا نويم ده بوون و هاره هاره که يان له ره وه زه کاني
ناناوه رزادا دهنگي ده داوه و دوو نه وه نده زورتر ده بوو، به رييه که ي خواره و دا ده رويشتن. له سهر
لکيک، دوو چؤله که ياربيان ده کرد و ده يانجيکاند. سيړه لي گرت و په له پيسته که ي ترازاند. بال
و په ري چؤله که يه کيان به هه وادا بلاو بؤ وه و خؤي ورد و پرد به ربؤ وه. چؤله که که ي تر، تاويک ون
بوو و دوايي به جيکه جيگ هاته وه و به ده وري هاوري له توپه تکراره که يدا دهستي کرد به
خولانه وه. زور دلته زين بوو. ديسان سيړه له و چؤله که يه که ي دیکه ش گرت وه و به سهر
په روييه کاند ده خولايه وه. ته قه لي کرد و په رويؤ وه که هه وريک بلاو بوونه وه. چاوي به دواي
لاشه ي دووه مين چؤله که دا گه ران، به لام نه يدؤزييه وه.

زور له ميژ بوو چاوه پي بوو و ئاو په رويؤ چؤله که ي به ولات و رده کرد. پشيله کان له بن
په نجه ره که ي لاي دارتوره که خؤيان مه لاس دابوو و يه کيکيان له گهل بلاو بوونه وه ي په ر و پؤي
چؤله که که، گورج قه له مبابيکي دا و چي له چؤله که که مابووه، ده پرفاند و له حالتيکدا نه واني
ديکه شوي ني که وتبوون، خيرا له وي دوور ده که وته وه.

پېرهژنه بهیانی و نیوهرۆ و شهوی دههات و لهسەر سینییه کی مسی ئەو خواردنانهی لیبی نابون، دهیپننانه و لهسەر میژە تۆزای شپ و شهویقه کهی دادهنان و دهیگوت: "ئەمرۆش تا چاو ههتهر دهکا کهس دیار نییه. سوار و پیادهیهک به ولایه دا تینه پهریوه لهو بجی." "ئەویش دهیگوت: "دی. بئ ئەملاو ئەولا دی. ئەمرۆش نهیه، سبهی دی."

رۆژ به دوای رۆژدا هاتن. جارێکیان گورگه زبیهک هات و رابرد. ئیتر چۆله که روو له دارتووه کهی بهر په نجهره که ناکه نهوه و جیکه جیک ناکه. بالندهیه کیش لهسەر دارهکانی بهرامبهر نانیشتیهوه. دهنگی نرکهی ئاقچاساز هه موو شهوی تیکه لی هاره هاری ماتۆر و دهنگدانه وهی ئەوه زهکانی ئاناوهرزا دهی. بنیاده مهکان به روخساری ناشنا و دۆستانه و دلسۆزانه وه دین و ههوال دین و ناهیلن له دنیا دابری... قسه دهکهن، قسه دهکهن و دهروژن.

دهنگیان خهشی تیده کهوی و کوخین، دهیاخنکینی. ههندی شاد و به کهیف دین و به جۆش و خرۆشه وه دهیگپرنه وه و به کهیف خووشی دهروژن. توورهبی و هه لچوون چنگی له دلی داده گری. هزی لیبی بزانی چ بووه، پبی خوشه بیرسی. ههوالی بو بی. بزانی چ قه و ماوه و چ رووی داوه. به لām جهستهی شه کهوت و ماندوو و میشکه وپ و کاسه کهی یارمه تیبی نادهن و ههر له نیو خولیا و خهونی سهیر و سه مه ردا ده تلپته وه. هزی لیبی بجوولی و به سه ر خویدا زال بی. بجپته ده ری و له زۆنگاوه که و ئاناوهرزا که له ویوه و نه وشه یی ده چپته وه، کیوپاره ی به فرگرتوو و چیا ی دولدولی رووت و قووت له سووراییه مس ناسا کهیدا و نه وشه یی ده نوینی، له ده شته کاک و دوو که لای و سووتاو ده که بروانی، به لām ناتوانی. هه موو ئەو شتانه په یئا په یتا له گه ل خولیا و ورپنه و تارماییه خه یالییه کاند تیکه ل ده کا... جار نه جاری کۆمه لیک پیای ره شپۆشی سه روگویتلاک و جلوه رگ خو لای دین و ههندی شتی له سه ر کاعه زی سپی پی ده نووسن و ده یخویننه وه و نیمزای ده کهن و دهروژن. زۆر شتی قیژه ون له ناخی ئەو بنیاده مانه دا هه ست پی ده کا، تی ده گا به لām گوپی ناداتی. ههندی شتی پی ده لی، ههندی شتی بو روون ده کاته وه، ده سته ده گری، ده ست به سه ر نیوچاوان و سه رو قژیدا دینی، دوای ئەوه باوه شی پیدا ده کا و توند ده سته ده گو شی. دوایی وه ک هاتوره، ئاوا ده روا... جاری جاران هه موو هه فتانه، یان به پانزه رۆژان جایتک، شهو بایه یان رۆژ به ره به ری به یانی یان لای ئیواره بوایه ده هات و له سه ر ئەو کورسییه شپ و شه ویقه داده نیشته و کورسییه که جیره جیری لی هه لده سته و ئەو هه ولی ده دا چاوی هه لینی، به لām نه ییده توانی. سهیری ده کرد، له وانه شه دوژمنانه یان دۆستانه، یان له وانه یه له پرووی به زه یی یان خو شه ویستییه کی بی سنوو و بی ده رمان، سهیری ده کرد و نوقمی

ترس و دَرْدَوَنگى بهىّ ئەوئى پشتى تىّ بكا، لەسەر هەست و دەمانچە بەدەستەوه و پاشەپاش دەكشاه و بهىّ ئەوئى پشتى تىّ بكا دەرگاگەى دەكردهوه و دواى پيوهدانى دەرگاگە، گوئى له كوتە و ترپەى پىئى دەبوو كه دوور دەكهوئیتەوه.

كه ئەو دەرۆيشت، بەو كوئجكۆلييهى پر له ترس و دَرْدَوَنگى بوو، سەرخۆش و كهيفخۆش دەبوو و چەند رۆژان دواى رۆيشتنهكهشى، هاتنهكهى ئەوى وهبىر خۆى دينايهوه. كه يه كهەم جار هاتبوو، بهىّ ئۆقرهئى و پهنجە لەسەر پهلهپيتكه و لەسەر هەست و بەدلە خورپهوه، چاوه پىي كردهبوو گوئى لەدەنگى تهقه بى... دواى تىگه يشتبوو و ترس و دَرْدَوَنگى بهكهى لەدلى رهواندبووه و خۆى دابووه دەست چىئى شادى و خۆشهويستى و هۆگرى.

هەموو جارپش هەر دەيگوت: "دیتەوه، بەدلنياييهوه دى."

لەپتشدە بلە ئىبۆ هات و بەدواى ئەودا ئەوانى دى. سەرۆقه لافەتى زۆريانى لەبىر چوبۆوه. سەرگوئىلاكيان له تاريكايى زىنده خهويدا، جارى روون روون دەردهكهوت و جارى لهچا و ن دەبووهوه. لەبەر دەرگا، ئەسپهكان شەلالى ئارهقه و كهفكردوو، سيمان لەعهرزى دەكوتا و هەلدهستانە سەر پاشووان و كهفەليان چرچ و گنجى تىدەكهوت و كونه تفنيان ليك رهويبوونهوه و دەيانخيلاند...

"بيكهيسى، فيشهك و فيشه كدانهكان له كاديئى بيننه دەرى."

ئەوئەندەى هك و دوو خۆيان خسته سەر پشتى ئەسپ و لينگيان دان. پهيتاپهيتا هەراى دەكرد و فەرمانى دەدا: "خىراتر، خىراتر. دەبى بەر لەوهى رۆژ بيتنهوه لهوى بين. دەبى نهجاتى بدەين."

سىدارهكهيان له نيوهراستى شارى هەل دابوو. قەول بوو بهيانى له سىدارهى بدەن. ئەسپيان دايه به قەمچى و تاويان دان. له ئاوهكهيان دا، ئاوهكه قول بوو، ئەسپ كهوتنه مەله. ئەوا راى دان و هەتا لای خوارووى بردن. حيلهى ئەسپه خووساوهكان شەوهكهى ئاخنى. بەر لەوهى رۆژ بيتنهوه، دەورى گوڤهپانهكهيان دابوو. كراسىكى سپيان كردهبوو بەر كافرەكه. كاغهزىكيان بەمليدا كردهبوو. پياويكى مېزەر بەسەر له بن ليوانهوه قسهى دەرکرد. ئەسپ سەمكۆليان دەرکرد و دەيانخيلاند. جەندەرمە سەرنيزهيان بەسەر تەفەنگانەوه كردهبوو. سەرى كافرەكه، له بوومه ليالى بهيانيدا بەسەر سينگيدا شۆر ببۆوه. برديانە بن سىدارهكه. لهوى راوهستا. ليوهكانى جوولان. بەلام كەس دەنگى نهبيست. ريك لەو دەموساتەدا چاويان تىك ئالقا. كافرە گەش گەش بۆوه، بووژايهوه. ئالقهى پەتەكهيان بەمليدا كرد. كه ويستيان چوارپىچكهكهى بن پىيانى بترازينن،

تهقه و خرمه‌ی تیربار و بیکه‌سی هه‌ستا. هه‌موو شتیك شیوا. خۆی گه‌یاندە کافر و په‌تی سیداره‌که‌ی هه‌لپری و خستییه‌ ته‌رکی زینه‌که‌ی و درې به‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ دا و به‌ره‌و کیتوپاره‌کان تیّی ته‌قاند. شارۆچکه‌یان به‌ شله‌ژاوی به‌جی هه‌شت. به‌ره‌به‌ری نیوه‌رۆیه‌ گه‌یشتیونه‌ ره‌وه‌زه‌ به‌رزه‌کان. هه‌تا ئه‌وی یه‌ك قسه‌شیان نه‌کردبوو. کافریان له‌ ئه‌سپ دابه‌زاند و له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ درێژیان کرد. کافر نالاندى: "ئاو، ئاو، چۆرێك ئاو، تینوومه."

له‌ کانیه‌که‌ که‌ له‌ویوه‌ نزیک بوو، به‌ لالویچان ناوی هه‌ینا و به‌ده‌مییه‌وه‌ کرد. روخساره‌ زه‌رد هه‌لگه‌پراوه‌که‌ی کافر ورده‌ ورده‌ گه‌ش ده‌بۆوه‌ و وه‌خۆ ده‌هاته‌وه‌. که‌ چاوی هه‌لینا، له‌ پێشدا برۆای نه‌کرد. له‌خۆی نووسا و چه‌ند جارن به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی ترووکاند. پێی وابوو خه‌ونی دیوه‌ یان خه‌یاڵ هه‌لیگرتوه‌. یه‌ك به‌خۆی هاواری کرد: "منم من. به‌هه‌له‌ نه‌چروى، خۆم، منم."

کافر زه‌رده‌یه‌کی هاتی. به‌ بیهێزییه‌وه‌ ده‌ستی درێژ کرد و ده‌ستی توند گوشتی. ده‌ستی گه‌رم بوو. به‌جاریك له‌وی، له‌ نیو ره‌وه‌زه‌کانه‌وه‌ کۆمه‌لیك پیاوی جلو به‌رگ سپی ده‌رکه‌وتن. هه‌موو کلاوی شاپۆیان له‌سه‌ر بوو. له‌ سێ ترۆمبیل دابه‌زین و هاتن. حه‌مه‌هه‌لی و ئالاته‌میریش وه‌پێشیان که‌وتبوون. گوتیان: "ئه‌وه‌ بده‌ به‌ ئیمه‌." خه‌نجه‌ری درێژ و زنجیری ئه‌ستور ئه‌ستور به‌ ده‌سته‌وه‌.

"که‌س ناتوانی ئه‌وه‌مان لی‌ بستینی. گوشتی، گوشتی، گوشتی."
 زنجیره‌کانیان راوه‌شاندا. ره‌وه‌زه‌ شه‌قار شه‌قار بووه‌ که‌ داوه‌ری و پۆله‌ که‌وه‌ده‌رییه‌که‌ فێین. ناسمان ره‌ش داگه‌را. تیشکه‌کان له‌ ورده‌شووشه‌ی ورد و خاش و نووک تیژ ده‌چوون و به‌ خرم و هۆر به‌سه‌ر ره‌وه‌زه‌کاندا هاتنه‌ خوار. کافره‌یان له‌ زنجیر کرد و مل و ده‌ست و پێیان به‌ست و وه‌ك کلافه‌ به‌نێك هه‌لیانگرت و له‌ ترۆمبیله‌که‌یان هاویشته‌. بوو به‌ قریوه‌: "نابی، نابى، کورپینه‌، براده‌رینه‌ له‌ کوین؟"

حه‌مه‌هه‌لی گوتی: "هاورپیانته‌، ئاماده‌ی به‌رپوه‌بردنی فه‌رمانته‌."
 له‌وی، لای ترۆمبیله‌که‌وه‌ ماهیر قاباچگی ئوغلی به‌وه‌ قه‌لافه‌ته‌ پیس و مردار و فیلبازه‌یه‌وه‌ زاری گه‌زێك داپه‌چرپیوو و پێده‌که‌نی. ددانه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ك داگرت و به‌ره‌و لای ماهیر غاری دا و به‌رۆکی گرت و نه‌راندی: "سه‌گ، سه‌گی گلاو، هه‌ی په‌له‌ی شه‌رمی سه‌رشانی مرۆقاهه‌تی، ماهیه‌ی سه‌رشۆری پیاوان، ئه‌و ناگره‌ له‌ بن سه‌ری تۆ دایه‌." و چه‌ند تفی له‌ رووی کرد. ئه‌و هه‌یچ گوئی نه‌دایى و گوتی: "ده‌ی یانی چی؟ چه‌ندی که‌یفت دینی تقم لی‌ بکه‌."

دهسروژكه كه دهرهينا و دهموچاوى سپيپهوه. له خو چوو. له وه پتري وهير نه دههاته وه. له تاريخييه كه دا توند قورقورچكه كى ماهيرى گرت. ده يگوشى. ماهير په له قازيه تى و جار جارى نوزويه كى دى و ناتوانى خوئى له چنگى راپسكيني. كه وه خو هاته وه، جگه له توپه (تايه) چي وهير نه دههاته وه. كه تاو هه لات، له بهر دهرگاي پوლისخانه بوو. گوتى: "بيدهن به من، نه گينا خوتان ده زانن. تهنه كه دبه به نزينه كه نه وه تا ليړه يه."

نه قيب گوتى: "كافر له وئى، له و بيناگه وره يه دايه كه له ههرمه نيپه كان به جى ماوه. پرؤ دهرگا كه ي بشكينه و بيپه."

گوتى: "ناگرى ددهم، كاولى ده كم. ده چمه و نهو كافره له وئى دينمه دهرى و ناهيلم له چنگى نيوه دا بينيپته وه. سواره كان، براده رينه، ئيره وا گه مارؤ بدن، تهنه ت با لدا ريش نه توانى بفرېته دهرى."

يه كه دهنگ ههرايان كرد: "ناتوانى بفرې."

"له پيشدا به نزين به دادگا كه دا بكن با فاي له كاني كافره بسوتى. دوايى به بنكه ي پوლისدا و نهو جار به دهرگاي به نديخانه دا..."
گوتيان: "به سه رچاو."

كافر له پشت ميله ناسنينه كانه وه سه يري ده كرد. چاويان تيك نالقا. چاوه كاني چزيسكه ي خو شه ويستيبان لى بووه.

بليسه ي ناگر هينده ي مناره يه كه هه ستان. پشتيان له بليسه كان كرد و رووى ره شاشه كانيان كرده شاروچكه. جهنده رمه و به ندى له نيو بليسه كانه وه دهرده پهرينه دهره وه، به لام كافره هه ر ديار نه بوو. كه سه يري كرد، ديتى نه وه كافر له نيو بليسه كاندا و به ميله ناسنه كاني زيندانه وه به ستراره ته وه. ره شاشه كان ته قه يان لى هه ستا. جهنده رمه له شويني ديكه وه گه يشتبوون. نه راندى: "چاوه رى بكه كافر."

خوئى گه يانده پشت ره شاشه كه و ده ستى له سه ر په له پيپته كه دانا. كافر، له نيو بليسه كاندا جارى دهرده كه وت و جارى بزر ده بووه. ره شاشه كه ي دانا و گوتى: "نيوه ليړه بن براده رينه، من ده گه رپيمه وه."

خوئى به نيپه به نديخانه كه دا و به نيپه زمانه ي بليسه كاندا كرد. له بهر دوو كه ل و ناگر هيچ كوئى نه ده دى. له نيو نه و ناگرانه دا كه به سه ري دا دهرژان، هه ر له خو وه، خوئى به ملالوادا ده كرد.
"كافر، كافر، له كوئى؟ قسه بكه، وا هاتم."

کافر هیچ دهنگی نه بوو. دهستی به زنجیر شته که درابوون. هه لیانواسیبوو و به بزمار یکیاندا کردبوو و خه ریک بوو ده بوو کۆلوو. بزماره که ی هه لکینشا و لاقه کانی کافری گرت و کیشایه ده ره وه.

"سوارین."

خۆیان هایشته سه ر پشتی شه سپان و به ره و چیا وه نه وشه بیه کان تاویان دا. ده مه ده می تاوه لاتۆ گه یشتنه ره وه زه به رزه کان. دهنگی ته قه ی ره شاشه که له ره وه زه کاندا دهنگی ده دایه وه. کافره یان له سه ر عه رزی درێژ کرد و چۆه پشت ره شاشه که ی. ناگر باران دهستی پۆ کرده وه. زۆری نه برد، فیشه کیان برآ. جهنده رمه له پینچ کامیۆنه وه خۆیان فری دایه خواری و دهست و پپی هه موانیان شته که دا و سواری کامیۆنیان کردن. کافر له کامیۆنه که دا چاری هه لپنا و هوی به ژوو سه ری خۆیه وه دی. چاوه کانی پر بوون له خۆشه ویستی. دهستی بۆلای درێژ کرد و تۆقه یان کرد. سه ریان هه لپنا. هه مه عه لی له ولاتره وه راوه ستابوو و ماهیریش له ته نیشتیبیه وه. هه ردوکیان قاقا پیده که نین. هه و جووته، هه و و کافر دهستیان له دهستی به کتریدا بوو. هه مه عه لی و ماهیر هاتن و به تووره بیه وه دهستیان لیک جیا کردنه وه. کامیۆنه کان له له هه وری تۆز و خۆلدا ون بوون.

په ره ژنه ته قه یه کی له ده رگا هیئا و ده رگای کرده وه و به هانکه هانکه وه گوئی:

"له دوینی شه ویوه، له دوینی شه ویوه... له دوینی شه ویوه، له دوی شه ویوه کابرایه که به سواری نه سپیکی کویت، به دوری کۆشکه که دا ده سووریتته وه. شه سپه که ی ته ر ته ر بووه."

له خۆشییان به ره و په نجه ره رای کرد. ته ژنۆی هه وهنده یان یارمه تی نه دا بگاته به ر په نجه ره که. سی جارن ته ژنۆی نووشتانه وه. هه و سواری دیت، که شه که ت و ماندوو له سه ر شه سپه که ی کۆم ببۆه و شه سپه که شی خه ریک بوو به چۆکدا ده هات. هه وسار و قه مچی به دهستی که وه و ده مانچه که ی به دهسته که ی دیکه به وه. شه سپه که ی لی ده خواری و جار نه جار یکیش سه ری هه لپنا و سهیری کۆشکه که ی ده کرد. بۆ هه و ی نه بیینن، له به ر په نجه ره که واوه هات و له حالیکدا دهستی به دیواره که وه نابوو، گه راوه سه ر چی و بانه که ی و چاری له سه ر یه کانان و گوئی دایه دهنگی نالی شه سپه که. تاویک دواتر دهنگی نالی شه سپه که برپایه وه. که دهنگه که نه ما، دلّه خواریه دایگرت. گوئی له لای پلیکانه کان خه لخت. دهسته کانی شی له جووله که وتبوون و فیشه که کانیان به تال و پر نه ده کرده وه. به خۆی ده گوت: "به خیر هاتی به سواری کویته. به خیرهاتی و خیر و خۆشیت هیئا."

یەكەم هەنگاوی كە لەسەر پلیكانەكان گۆی لى بوو، دلئى لە سینگیدا وا كەوتە لیدان، چىبى نەمابوو لە سینەى بىتتە دەرى. ئەوەى دەهات، پیاویك بوو بە ئەسپىكى كۆیت. زۆر لەمىژبوو چاوەرپى بوو. هەتا دەرگاگە كرايەو، دەتگوت سەدەبەكى بەسەردا هات. كە دەرگاگەى كردهو و وەژوور كەوت، چاوى لىك نا. دەمچاوە درىژەكەى، سەر و ردینه سپىبەكەى، چرچ و لۆچەكانى دەمچاوى پتر شىواوبون. چاوەكانى سۆمیان لى برابوو و بەقوولدا چوبون. كوور بېۆه. تۆزای و خۆلاوى و كوور. جلو بەرگەكانى لەبەرىدا فشفوفۆل ببوونەو. بەسپاى هات و لەسەر كورسىبە تۆزای و شپ و شەویقەكە دانىشت. ئەو سینىبەى لەسەر تەختە رووت و پىچكەشكاوێكە دانرابوو، پڕ بوو لە خواردنى كەرووگرتوى ترشاو و وردكەنان. ئەوئەندەى مېش لى نىشتبوو، رەش دەچۆو و مېروولە لە خواردنە ترشاوێكە و وردكەنانەكە ئالابون. ژوورەكە لە تۆز و خۆلدا نوقم ببوو. دیوارەكان زگیان دابوو و سواخەكەیان هەموو بەرىدابوو و هەلۆهەربوو. كە باى دەهات، چىبى خۆل و خاك بوو لە پەنجەرەكانەو لە ژوورپى دەكرد...

لاقى زەرد زەرد، وەك لاقى مردووان لە بن لیفە چلكنە شپەكەو، كە جى جى لۆكەى لى هاتبووە دەرى، دەرکەوتبوو. دەمچاوى چرژاو و پڕ چرچ و لۆچ و ردینی وەك ردینی مردووان بىس و ئالۆز بوو. چاوى لە بن پیلۆه داخراوەكانىبەو دەجوولان، تاقە شویتىكى (چاوەكانى)، كە لەوێو دەترانى زیندوو.

سوارەى ئەسپە كۆیت، چاوى تى برىبوو. بە دلئۆزى و مېهەبانى و پەشىمانى و لەوانەشە لە رووى خۆشەویستیبەو سەبرى دەكرد. كابر، كە چاوى قووچاندبوون و وەك مردووان كەوتبوو، بەوێ دەزانى و هەستى پى دەكرد و بەدلیدا دەهات، هەستى و دەست بكاتە ئەستۆى مېوانەكەى. یەكێكیان بېرى لە هەر شتىك كەربایەو، بە زەینى ئەوى دىكەشدا دەهات. بېر و خەیاڵیان تىك ئالابوو و ببوو یەك و هەردووکیان پىكەو بېریان دەكدهو و یەك هەستیان هەبوو.

ئاخریبەكەى مېوانەكە، دەستى برد و دەستى بە قژ و نیوچاوانیدا هیئا. دەستى هات و لەلای دەستە بىتینەكانى راوێستا و ساتىك دواتر دەستى یەكتریان گرت و توند دەستى یەكتریان گۆشى. كابر خەوتووێكە بۆ یەكەم جار چاوى هەلئینا. بەو پەرى ئەوین و خۆشەویستیبەو و زۆر ئەمەگدارانە نیگیان تىك ئالقا و گەش بوونەو و نەرمە بزەبەكیان بۆ یەكتر كەرد. كابرانى ئەسپە كۆیت، هەستایە سەر پى و بە هەنگاوى خیرا بەرەو دەرگا رویشت.

له بهر دهرگا که راوهستا و گهراوه و بزیه کی دۆستانه و پر له خۆشه ویستی بۆ کرد. ئه وهی له جیۆبانیدا که وتبوو، له بن لیوانه وه هه ندی شتی گوتن. ده به ویست چهند قسه یه ک بکا، به لام ئه وی دی نه ییست و دهرگا که ی پیوه دا و به ره و پلیکانه کان وه ری که وت. کابرای به جیۆبان، هه موو تین و توانای خۆی له گو یچ که کانیدا کۆ کرده وه و گو یی له تر په ی پیی ئه وه هه ل خست. ئاخرییه که ی دهنگی پییان برایه وه و سمکۆلی ئه سپه که ی بیسترا و ئه سپه که ورده ورده دوور که وته وه. کابرای له جیۆبان که وتوو، ده مانچه که ی هه لگرت و به خیراییه کی سه رسوور هینه ر دهستی کرده وه به پر کرده وه و به تال کرده وهی.

کیتوپاره وهك په رده ی و نه وشه یی و بزړکاو، نزيك و ناسك ديار بوون. چيای دولدولیش رووت و قوت و به لووتکه تیژ و بنه وشه یی که یه وه شه ونده هاتبووه پيشی، پیت و ابوو دهستی بو بهری، دهستت ویی ده که وی. به هه موو شتی کییه وه، به روهز و رووهك و شهشکه وته زارك تاريك و ره شه کانیه وه، جوان ديار بوو و له روونا کاییه و نه وشه یی روونه که یدا، له روونا کاییه که یدا له گه ل گیتزه لووکه سپییه کانی چوکوراوا ببووه یهك.

له دهر و بهری ناقچاساز، روهزه کانی ناواهرزا و شهشکه وته کانی چيای حه میته و کاژیر و درووه لان و کوخی قامیش و ته نانه ت بن هیچ ده وه نیکیش نه مابوو، دهر ویش به گ هه موو روژی سهرتیکی پیدا نه کردی. جاری هیوای له دلی ده گه را و به که یف ده بوو و جاری هیوای ده برا و نوقمی تاریکی ده بوو. پووش و په لاشی زهرد و وشکه لاتووی چيای حه میته توندتر بو نیان دهات. له گه ل هه ر بو نیکندا، توژ و گه ردی روه زکی پواو نیو لووتی دهر ژانده وه.

له نیوه ندی ده شته که، له بهر کهرما زه رده که، جاری و ابوو، ده کری بلیی له به یانییه وه تا تیواری راده وه ستا و بیري له وه ده کرده وه، ناخو شه هه تیوه ده بی چو ویته کوی؟ شه سپه که ی تاو ددها به ره و شه ولایه ی پیی و ابوو چو وه ته شه وی و له وانه یه له ویی بدوژیته وه. که نه یده دوزییه وه، ناگای له خوئی نه ده ما، ناگری تیبه رده بوو و له نووکی که له موستی پییه وه هه تا توقی سهری ده یزریکاند و به زبیه به خوئی و یوسفدا ده هاته وه و ده ست له گونان دریتتر له وی دور ده که وته وه و شه سپه که ی به ره و لایه کی دیکه لینگ ددها.

هه تا وه که هه لیده چو قانده. سیبهره تاره که ی که وتبووه بهر پییانی. شه ترؤمبیله ی دهات، هه تا نه گه یشته به رده می، نه یدی. که ترؤمبیله که راوه ستا و ماهیر و مزه ر لپی دابه زین، تینجا ده تی. هیچ چاوه رپی هاتنیان نه بوو و که دیتنی له ترسی شه وه ی نه کا هه والیکي ناخوشیان پی بی، مووی لی بوو به نه شته ر و ته زوویه کی سارد به تیغه ره ی پشتیدا هات.

به دليدا هات، كه له وانه يه ئيتر هممو شتيك برايته وه. چ بكا؟ ناخۆ سواری نه سپه كه ی بی و روو بكا ته دهشتی؟

روخساری ههلبزركاو و نینوچاوانی گرژ و تالی ماهیر و مزه فەر، بهندی جهرگ و دلی درویش به گی پساند و ناگری نیگه رانی له ناخیدا کلپه ی دهسه ند. به بی ته وه ی به ده ست خۆ ی بی، چند ههنگاوێك به پیریانه وه چوو و چاری له چاویان بری و دوا ی تاویك راوهستان، به دهنگیكی له رزۆك پرسیی: "شتیك قه ماوه؟"

ماهیر شاگه شكه بوو. چیی نه مابوو پرسی، ناخۆ گرتیان؟ به لام له نووكی زمانی گپراهه وه.

مزه فەر گوتی: "شتیكی وا نییه بابه. ئیتر نهو شاره بۆ ژیان نابی."

ماهیر به گیش به ههندی چاوقایمییه وه دووپاته ی کرده وه: "شتیكی وا نییه بهگ..."

درویش بهگ به بی ته وه ی تۆقه یان له گه ل بكا، چاوه رپی قسه کردنیان بوو. تۆزیک دلی فینك بۆ وه و تۆخژنیکی هاتی. وه کی ده لێن هیچ نییه، دیاره یوسفیان نه گرتوه. مزه فەر به دهنگیكی له رزۆكه وه، كه پر بوو له دامای، گوتی: "ئیت گه یشتوه ته ئیسقام بابه. خۆ ناتوام به ئاسوده یی بچمه كوچه و بازاری. مندالۆچكه و دووكاندار له دواوه لیم ده قریوتین و هه رام دهكهن، كوری پیاو كوژه كه..."

ماهیر خۆی خسته پێشی و دهستی گرت و گوتی: "فریامان بكه وه بهگ، دهستان به داوینت..."

درویش بهگ وهك ته وه ی دهستی له ناگر، یان له پیساییهك رۆچووبی، خیرا كشانده وه و چاری زهق بوونه وه.

"دهستان به داوینت بهگ..."

ماهیر ههستی کرد بهگ له بنه وه گۆرانیكی به سه ردا هاتوه. دهستی کرده زمانلووسی و پیی وابوو خۆی یوسفی دۆزیوه ته وه و شار دوویه تییه وه.

"نه كا بییه بازاری بهگ. هاتووین هه ر ته وه ت پێ بلین."

دهستبه جی هه ولی دا بیر و خه یالی بخته وه سه ر یوسف. بهندی جهرگ و دلی دهپسا و هه مو گیانی وه له رزین ده كه وت. باسکی به مالا ولایدا شوڤر ببوونه وه و ته وه نده بیته ژ و بیجو له راوهستان بوو، ده تگوت له وی چه قیترا وه. په ی تا په ی تاش به دليدا ده هات، كه تۆ ئیتر مردی. ته تۆ تیداچوو و به گوندا ریای. به لام تۆزیک دان به خۆتا بگره با بزانی چیت به سه ر دی. جا

دهیگوت: "نه کا لهو رۆژانه دا بیهه شارۆچکه به گ. نه که ی خو لهو ناگره نه دی. له ههوت تا ههفتا سالان ههه هه مووی ددانیان لی تیژ کردوینه وه هه لماندن. ئیتر من ناتوانم بیهه بازاری و ده رکه وم. لیم ده قریوینن و هه رام لی ده کهن، هوی پیاوکوژه خوینمژه کان، پیاوکوژه خوینمژه کان."

جا به چێژیکه زیاتره وه له سهه "پیاوکوژه خوینمژه کان" هه لویسته ی ده کرد: "براده ری پیاوکوژه خوینمژه که، براده ری پیاوکوژه خوینمژه که.."

مزه فه ره له حالیکه دا رهنگی به روویه وه نه مابوو و چاوه کانی زوو زوو ده ترووکاند، به دهنگیکه له رۆژکه وه دهستی پی کرد: "نه کا بیهه شارۆچکه بابه. پیم وایه چیه وای نه ماوه هه مووان بینه بازاری و له تویه تم بکهن."

ماهی ریش ساز و به که یف پارایه وه: "نه یه ی به گ. نه یه ی. دوژمنه کائمان پیلانی زۆر مه ترسیدار و زۆریش وردیان بو دارشتووین. خوا بزانی چهنده یان پاره له سهه یوسف خه رج کردوه، تا شته که یان گه یاندوه ته ئیتره. هه موو خه لکی شارۆچکه هه ره له ههوت سالانه وه تا ههفتا سالان ده لئی هه ر بوون. بیته و بکه وینه چنگیان، و نجر و نجرمان ده کهن."

"ئه ی خۆزگه دیتبات، بابه."

"خه می یوسفیشت هه ره نه بی به گ. من له گه ل قاچاخچیه کانی "ئه نته ب" که براده ری خۆمانن، قسه م کردوه، ریک که وتووین یوسف به رنه سووریا."

مزه فه ره: "ماهی به گ خۆی به ناو و ناگریدا کرد و ناخریه که ی ریگه چاره یه که ی زۆر باشی بو چاره سهه ری ئه و کیشه یه مان دۆزیه وه. یاخوا هه ره راوه ستاو بی و خودا لیمانی نه ستیته ی. جاری تو جی و مه کانی یوسفم پی بلی، با بیده یه ده ست قاچاخچیه کان. هه ره یوسف بره و، ئیتر هه موو ئه و نه خش و ریوشوینانه ی دوژمنه کائمان بزبان کیشاوین، ده بنه وه بلقی سهه ناو."

ماهی به گ به پۆزیکه وه، دهستی له که له که ی نا و قسه که ی لی و ده رگرته وه: "که دیتم تو مه سه له ی ئه و یوسفه نارپیتته وه و ئه و گیچه له مان له کۆل نا که یته وه، ئه و ریگه چاره یه م دۆزیه وه. دیاره لیته دیده گه م. پیاو چۆن ده توانی خوینی مندالیک بریژی، که وه که عه ولادی خۆی گه ورده کردوه؟ بنیاده م ته نانه ت دلی نایه پشیله یه کیش که له ماله که ی خۆی گه وره بووه، یان بالنده یه که نیو قه فه ز یان میرووله یه که ی له باخچه که یدا لانه ی کردوه، بکوژی."

له و کاته دا سهه ری مزه فه ره ی کرد و له سهه ری رۆیشت: "له کوی ئه وه ماوه، کابرا هه تیویک بکوژیته، که له منداله کانی خۆی پتر خۆشی ده وی. زانیمان ئه وه به تو ناگری، ئیمه ش

رینگه چاره یه کمان دۆزیه وه و چووین بۆ دۆزینه وهی قاچا خچییه کان. ئەوان خەلکیکی جی متمانەن. نە خۆیان دەگێرین و نە موویە کیش لەسەر یوسف کەم دەبیته وه. ئەوەشت با پێ بلیم...

دەرویش بەگ جار بە جار روخساری گەشتەر دەبۆوه و زەردەیهک، شادییهکی شاکرا لە روخساریدا کال دەبۆوه. ئەو حاله تهی ئەو غیره تی نابوو بەر ماهیر، کە دیسان خۆی خسته وه سەر دەستی. بەلام دەرویش بەگ دیسان تەزوو هه کهی پیدایهاته وه و دەستی کشانده وه. ماهیر نەپاندی: "ئەو هه تیوه نابێ لێره بمینیتته وه. نابێ بمینیتته وه بەگ. نابێ لێره بمینیتته وه. مانه وهی ئەو هه تیوه لێره وهک شمشیر هه کهی داموکلێس وایه بەژوور سەرمانه وه... هه تا ههین... مه حاله بهگ. له وانهیه تۆ خۆ رابگری، ئەتۆ دەرویش بەگ، نەجیمزاده و ره سه نی..."

دەرویش سۆسهی ئەوهی کرد، کە گالته پیکردن و نەفره تیکی قول له قسه کردن و له بزێ ئەودا ههیه.

"ئەتۆ خوت بهو ژیا نه وه گرتوو، بەلام من ناتوانم. ئەو هم پێ ناکرێ. له و کاته وه مه سه لهی ئەو هه تیوه هاتوو ته پێشی، له ترسان خه و نه چووه ته چاومه وه. یه کسه ر بیر له تۆ ده که مه وه، که نهکا یوسف گرن. نهکا وا له یوسف بکهن، دانی پێجا بنی. نهکا بهگه که مان له سیداره بدن... کورتهی برپینه وه، ئەو هه تیوه نابێ لێره بمینیتته وه... مه سه له که زۆر قول بووه ته وه. هه موو ئەنکه ره و هوکمهت هه ر بیر له و مه سه له یه ده که نه وه."

مزه فەریش به بی ئەوهی به ده دست خۆی بی نەپاندی: "کردوو یانه ته مه سه له یه کی نیشتمانی." چپی نه مابوو ده ست بکا به گریان. ماهیر گوتی: "خۆ ناشکرێ بیکوژی. شتی وا ناکرێ. تهرمه کهی ده دۆزنه وه. جا ئەو کات شته که ئالۆزتر و خراپتریش ده بی. وه زاره تی ناوخۆ له ئەنکه ره وه پانزه پۆلیسی نه پێنی نارووه. ئەو پۆلیسانه له ئەلمانی راهینراون و به وه جترین و ئازاترین پۆلیسی نه پێنی دنیان. خۆشیان گویا گوتوو یانه، دلنیا بن، مردوو یان زیندوو هه کهی ده دۆزینه وه."

"تا کار له کاری نەترازوه، ئەو کورپه، یوسف رادهستی ئیمه بکه. ئیستا که ئەم هه له هه لکه وتوو... له ناومان مه به..."

ماهیر هه ر دوو دهستی له بهر پشتو پینی نا. چاوی ده رویش بهگ له گلێنه ییدا زوو زوو دهرووکان و رهنگی به رووه وه نه ده ما.

"ناقچاساز له ماوهی چەند حەفتەیه کدا هەڵدەچۆرین. لێدانی زنه و کانالی بەتالکردنەوه کەمی خەریکه تەواو دەبی و هەر لەم حەفتەیه دا ئاوی پێدا دەروات. کارەکان بە جوانی رادەپەرن."

مژفەریش لێی زیاد کرد: "کارەکان بە جوانی رادەپەرن. ئەگەر ئەم کارەش یەکلایی بکەینەوه... ئیتر نه له ئەدەنه و نه له شارۆچکه ناتوانم دەرکهوم و خۆم پێشانی خەلک بەدم. ئەمشەو یوسف بە دەست ئیمە با بەرپێ بکەین برۆا. بەو جۆرە لە کۆلیشمان دەبیتەوه و ئەویش نەجاتی دەبی."

دەروێش بەگ هەر رەنگی دینا و دەبرد، جاری پێدەکەنی و جاری له توورەبیان خۆی وێک دینا و دەمیکیش سلۆک دەبوو. له هەموو حالەتێکیشدا هەر بێدەنگ بوو. مایهیر بەگ نەپراندى: "با رزگار بین. پێمان بلێ له کۆییە بەگ، هەتا ئەوان، ئەوانەى له ئەنکەرەوه نێردراون، ئەوانەى له قیەننا راهێنراون و من دەزاتم چۆن وەک سەگ بۆن هەڵدەگرن و بۆنى پیاو کوژ له زۆر دوورەوه هەڵدینن، نەهاتوون... دەخیلە بەگ..."

دەروێش بەگ هەنگاویک لێیان چووه پێشی. دەمی سهیری دەستی مایهیر بەگی دەکرد و دەمیك چاری. وەک میتش لەخۆی دەرێکا، دەستی راوهشان و گوتی: "یوسفیک له گۆرئ نییه. ئەو کەسه هەر قەت نەبووه. ئیوه خەمی منتان نەبی. لەبەر پیاو کوژیکی که هەر نییه، ناتوان من له سیداره بەدن. ئیوه خەریکی کاروباری خۆتان بن و کارتەن بەسەر کاری منەوه نەبی. زۆر سوپاستان دەکەم ناوا مشووری من دەخۆن و له خەمم دان."

گەراوه و پشستی تێکردن و بەرەوه ئەسپەکەى چوو و لێی سواربوو و رویشت. ئەوانیش سەرگەردان لەوئ مانەوه. مایهیر که رەنگی وەک پەری کاغەز سپی هەلگەراپوو، دەستە لەرزۆکەکانی لەسەر شانی مزەفەر دانا و گوتی: "باشە کاک مزەفەر، دەکرئ ئەو بنیادەمه هەر نەبووی؟ خو زۆر باشترە کەسى وا لەگۆرئ نەبی..."

"چۆن دەبی نەبی؟ ئەگەر من بووم نەبی، ئەویش نییه. ئیمە هەر له مندالییهوه پێکەوه گەوره بووین. یانی من و جەیحوون و نوورخان، ئەو هەمووه ئیڕهیمان بە یوسف دەبرد، چونکه پێمان وابوو بامان ئەوی لەئیمە خوشتەر دەوی."

"لێت تێناگەم، یانی چۆن دەبی..."

"کاکه گیان، ئەو متمانەى به ئیمە نییه. پێی وایه فیل و کەلەکیکمان لەبن سەری دایه و داویکمان بۆ ناوه تەوه."

ماهير له داخان ددانی چپر كردنهوه و بهتور په بیهوه گوتی: "گوری خوږه تی با بیشیلې." نیتړ پیی له عه رزی کوتا. لاقی له خوږه نهرمه که رۆچوو و له سهر قسه که ی رۆبی: "کابرایه کی سهیره. تهنانهت متمانه به کوره که ی خوږی و به نزیکترین هاوړتی خوږی ناکا. نهو کابرایه هم مو گیانی بوو ته گومان... تهنانهت به منیش، به من، من که نهو هم موه چاکه یهم بوی هه بوو... نهی لهو کابرایه، به خوای بنیادهم سهیرن..."

سواری ترۆمبیله که بوونهوه و ترۆمبیل کهوته ری. بای شه مال هه لی کرد و ته پوتوی هه ستاند.

ده رویش به گ نه مړوښ به ده سستی به تال گه رایه وه. که نهوانی به جی هیشت، به شوین یوسفدا سهری به شمش جی دیکه شدا کرد. هه رجیبه کی ده چوو، نهو ونده هیوادار بوو، وه خوږی یوسفی له وی دانابی، به لام که نهیده دوزیبه وه، به خه فته و په ژاره و بیه یواییه وه ده گه رایه وه و دواپی به دلکی پر له هیوای تازه وه، روی ده کرده شوینیکی دیکه.

شه کهت و ماندوو، بهو هیوایی له ماله وه دیدوزیته وه، گه راوه کوشک و ههر له نه سپه که ی دابه زی، هه سستی کرد کهس نه هاتوه ته وه مالی. به بی وازی و به لاره لار له پلیکانه کان وه سهر کهوت. نه ژنه که ی دیت که به پیریبه وه هاتبو نه پیاوه کان. چوه ژوره که ی و کهوت. پریشان و دلشکاو و وړ و کاس ببوو و سهری لی شیواوو. هه تا سؤلویپره له درگای نهدا، ههر ناوا بوو. سؤلویپره مؤن و گرژ بوو. حاله تی روخساری نهو کابرا دنیا دیتیه به گی ترساند. به هه ژاویبه وه پرسیی: "چ بووه، چ قه وماوه?"

"به لی، یوسفم دیت."

"له کوی؟"

"له نیوه راستی شاروچکه. له بن چناره که دانیشتبوو و نیرگه له ی ده کیتشا. که منی دی، راجله کی و به گومانه وه سهیری ده وروبه ری خوږی کرد. وهک ناژه لیکی زامار سهیری منی ده کرد. بانگم کرد. چه په سا و دوا ی نه وهی چوند هه نگاویک به ره و لام هات، له پر گه رایه وه و ده رپه ری. منیش که و تمه شوینی. به لام نه متوانی توی بشکینم. وهک نه سپ غاری ددها. خوږی به کووچه و کولاندا کرد و لیم ون بوو. نهوه سی رۆژه، هیچ کون و کاژیریکی نهو شاره نه ماوه سهری پیدا نه کم. به لام هیچ ناسه واریکم لی نه دیته وه. ده تگوت بوو ته دلپه ناویک و به عه رزیدا رۆچوو یان بوو ته دوو که ل و چوه ته ناسمان. کورتی برینه وه، وهک جنوکه غیب بووه."

بەگ دەستی گرت و گوتى: "دانشه. دانشه بزانم سۆللو. ئەگەر راستیت دەوى، دەترسم ئەو هەتیوه لە داو بکەوى و تووشى گێچەلمان بکا."

لە تەنیشت یەكترى لە دیوه خانى دانشتن و رى و شوینیان کیشا بۆ ئەوهى چۆن یوسف بدۆزنهوه. سۆللو گوتى: "ئەو لە شارۆچکەیه. لە شارۆچکەیه. بەلام دیار نییه لە کوێیه. من دەلێم با چەند کەسیكى گورج و گۆل کە بتوانن بیگرن، بنیینه شارۆچکە." "یانى لە شارۆچکەیه. بەلام لە کوى خۆى دەشاریتەوه؟ لە کام کون و کاژیر؟ لە مالى کى؟"

سۆللو: "لە شارۆچکەیه. خوین گرتوویەتى. بشیکوژى، لەوى دوور ناکەوێتەوه. ئەوانەى خوین دەیانگرى، دەرۆن، دەگەرین، دەگەرین و ئاخریه کەى هەر دینەوه ئەو شوینەى قەتلە کەیان لى کردووه. تەزوى پیاوکوشتنه کە وەسەسەیان دەکات و دەچنەوه ئەو شوینەى پیاویان لى کوشتووه و لەوى دەگەرین و دەسوورینەوه..." "کەوابوو تا زوو دەبى دەست بە کار بین سۆللو. نابى هەل و دەرفەتە کە لە کيس خۆمان بدەین."

"بەلى. تا زوو دەبى دەست بە کار بین. ئەگەرچى خویان لییان سوورە لەوى دەگیرین و دەکوژرینەوه، دیسان هەر لەوى دوور ناکەونەوه. جارێکیان، لەوانەشە لەبیرت مابى بەگ، ئەو کات تۆ گەنج بووى. باسى ئەو سەردەمانە دەکەم کە من کورە کەى قۆش ئوغلیم کوشتبوو. لە بن دارچناریک کورەم دابوو بەر فیشەک. چنارە کە لەسەر چواررێیانیک بوو. شوینیک، کە هەموو جادەکان لەوى یەکیان دەگرتەوه. رام دەکرد، دەرۆیشتم، دەنوستم، هەلدەستام، لە پر دەمدى، ئەوه هاتوومەتەوه ژوور سەرى مردوو کە لە نێو دەوونەکاندا. وەك دوینی بى، هەموویم لەبیره. لەبەرچاومە. تەرمە کەى باى کرد، کرم تیی دا، مېروولە و بالندە خواردیان و بەو حالەشەوه نەمتوانى لیبى دوور بکەومەوه. رام دەکرد و دەرۆیشتم و خۆم دەکوشت تا لەوى دوور دەکەوتەوه و دیسان هەر دەگەرەمەوه لای. رۆژێکیان کە هەستام، دیتم ئەوه مەستان بەسەرمدا نوشتاوتەوه. هەر چاوم هەلینا، گوتى، سۆللو ئەوه چییه؟ تەرمە ئاوساوه کەى نیشان دام. منیش سەیریم کرد. گوتى، چما شیت بووى؟ من سەرم سوور ما. پرسى، ئەوه چەند رۆژە؟ گوتم، چووزاتم. شەقەى لەبن گویم هەستاند. زللهیه کى دیکە و یەکى تریش. چەندى بۆى راوەستام لیبى دام. ئاخریه کەى وەخۆ هاتمەوه، دەنا وەك یوسف لى دەهات. دواتر

زانیم که یهک حهفته رێک له ده‌رووبه‌ری ته‌رمه‌که هاتووم و چووم. حهفته‌یه‌کی ته‌واو ئه‌قلم نه‌بیریبوو که شتی‌ک بخۆم. وه‌بیرم نایه‌ته‌وه ته‌نانه‌ت ئاویشم خواردیته‌وه." " تاو ئاواده‌بوو و تاریکی بالی به‌سه‌ر و لا‌تدا ده‌کێشا. له‌وکاته‌دا سه‌روسه‌کتی جه‌مشیده زه‌له‌ی پارێزه‌ر له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان ده‌رکه‌وت. هانکه‌هانکی بوو و ده‌ماری لاملی وه‌ک کاریته‌یان لی هاتبوو. ده‌رویش و سوللو خه‌ریکی ناخواردنی بوون. خو‌لقیان کرد. جه‌مشید پارێزه‌ر، ده‌ستی‌کی به‌میله‌ درێژه‌که‌یدا هینا و ده‌ستی به‌قسه‌کرد: "دیتم، دیتم، به‌لام له‌ چنگم رای کرد. ئه‌وه‌نده به‌دوایدا رام کرد، له‌ پهل و پێ که‌وتم. گه‌رما کوشتمی و بو‌ ئه‌وه‌ی تو‌زی فینکم بیته‌وه، له‌ "نارلی بووت" خۆم رووت کرده‌وه و خۆم به‌ ناویدا دا. تو‌زیک له‌ولاتره‌وه گویم له‌ شلپه‌شلپینک بوو. که‌ سه‌یرم کرد، دیتم یوسفه. هه‌تا به‌رپشتویتی چووبوه نیو ئاوه‌که. ده‌تگوت وه‌نوز ده‌دا. ئه‌گه‌ر کارمان پێی نه‌بی، سه‌د سالی دیکه‌ش هه‌ر به‌جو‌ژه ده‌مینیته‌وه. که‌ جوان سه‌یرم کرد، دیتم، هه‌موو گیانی برینداره. دوا‌یی ده‌ستی کرد به‌ مه‌له‌کردن. خو‌ی هه‌لداویش و خو‌ی به‌ ئاوه‌که‌دا ده‌داوه. بانگم کرد. ئاو‌ری داوه و منی دیت. ده‌ستی به‌ پیش خو‌یه‌وه گرت و هاته‌ لام. و‌ر و کاس بوو و هیچی نه‌ده‌گوت. پیم گوت، رو‌له، یوسف گیان، ئه‌وه بو‌ وات لی هاتوه. ده‌تگوت هه‌ر گویشی لی نییه. له‌ ئاوه‌که هاته‌ ده‌ری و ئه‌وه‌نده‌ی چاو‌ترووکانیک، جلوه‌رگه‌کانی له‌به‌ر کرد. سه‌یرم کرد ئه‌وه زه‌ق زه‌ق چاوم لی ده‌کا. ده‌تگوت ده‌یه‌وی پرسیارینکم لی بکا. گوتم، بلی کو‌رم، بلی بزائم چیت ده‌وی یوسفه‌که‌م. چاوه‌ گه‌وره‌کانی تی بریم. چاوی هه‌ر ده‌هات و زه‌قتر ده‌بوو. وای لی هات که‌ من بو‌ ساتینک هه‌ر چاویم دی. ئه‌وه‌نده‌م زانی ده‌رپه‌ری و له‌ نیو ده‌وه‌نه‌کاندا بزر بوو. له‌ ئاوه‌که هاتمه‌ ده‌ری و جلوه‌رگم له‌به‌ر کرده‌وه و ئه‌وه سی رو‌ژه به‌ شوینیه‌وه‌م. بووه‌ته‌ جن و خێو و زه‌وی زاری دا‌پچریوه و هه‌لبووشیوه. که‌ هیوام به‌ دۆزینه‌وه‌ی نه‌ما، هاتمه‌ ئی‌ره. من چووزائم راده‌کا. تا وه‌خۆم هاتمه‌وه، کاله‌م درا و چیم پێ نه‌ب‌را."

هه‌م هاته‌ران پاته‌ران قسه‌ی ده‌کرد و هه‌م به‌ وردیش باسی یوسفی ده‌گپاوه. شه‌وگار شه‌ق ببوو که‌ هیدایه‌ت هاته‌وه و به‌هه‌ژاوی ده‌ستی پێ کرد: "دیتم. دوینی پینج جاری رێک له‌ ده‌مۆز ته‌په‌ و میشه‌لانه‌که دیتم. له‌ که‌ره‌ی به‌یانیه‌وه تا ته‌نگه‌ی نو‌یژی شیوانی به‌شوینیدا رام کرد. یازده جار تفه‌نگم پێوه‌ نا. به‌لام نه‌مه‌دیست لیی ده‌م. ئه‌گه‌ر ترسی ئه‌وه‌م نه‌بوایه که‌ نه‌کا ویی بکه‌وی، ده‌مگرت. جلوه‌رگه‌که‌ی شر شر بووه.

دیتم، به لّام خۆزگه مردبام و نه مدیتبا. ناخرین جار تهنگه‌ی نوژی شیوان بوو دیتم. لهسه‌ر سینگ راکشابوو و له کانیه‌که ئاوی ده‌خواردوه. گوتم، با به‌سپایی لّیی نزیك بيمه‌وه. به‌سه‌ری په‌نجه لّیی چوممه پيشی. له نه‌كاو هه‌ستا. هه‌ر يه‌ك دوو گۆچان لّيمه‌وه دوور بوو. له‌په‌ر هه‌ستا و دواي ئه‌وه‌ی به‌ترسه‌وه سه‌یری ده‌روپشتی کرد و منی دیت، له هه‌لدی‌ره‌که‌وه خۆی هه‌لداشت و به‌ره‌و شارۆچکه تیی ته‌قاند. هه‌رام کرد. گوتم راوه‌سته، راوه‌سته یوسف. به‌لّام سه‌ت هاوار به‌پوشیك. هه‌م هه‌رام ده‌کرد و هه‌میش ته‌هنگم پپوه ده‌نا. ئه‌و له پيشه‌وه و من به‌دوايدا به‌غاردان گه‌یشتی‌نه‌وه شار و لّیم ون بوو.

به‌گ بیده‌نگ و کپ، بیری ده‌کرده‌وه.

ئه‌وجار ئایتۆ هات. ئه‌ویش دیتبوی. دۆرانه‌په‌ره‌ش دیتبوی. له‌سه‌ر دار زه‌یتوونیکي قه‌راغ شار. عه‌لیش له به‌یانیه‌وه تا ئیواری، هه‌موو کوچه و کۆلانی شارۆچکه‌ی پی‌ کردبوو و بۆی نه‌گیرابوو.

ئایتۆ ده‌یگوت: "کوره‌هه‌زار هینده‌ی وه‌لی شه‌مالا خیراتره. ئه‌سپی عه‌ره‌یی چی، جییش نایگاتی. وه‌ک باي شه‌مالا ده‌فړی. ده‌بیته‌جنۆکه و غه‌یب ده‌بی."

"که‌س بنیاده‌می ره‌وه‌ک و سرکی پی‌ ناگیری."

"له‌بالنده‌ش ده‌سله‌میته‌وه."

"جه‌نده‌رمه‌ش ناتوانن بیگرن."

"هیچ له‌یوسف ناچی..."

"بووته‌بنیاده‌مینکی دی."

"ده‌لّیی حه‌یوانیکي کیتییه و بریندار و گروئ بووه و تووکی پپوه نه‌ماوه." ده‌رویش به‌گ به‌توورپه‌یه‌وه نه‌راندی: "بیده‌نگ بن. بیه‌رنه‌وه. مندالۆچکه‌یه‌کیان پی‌ نه‌گیراوه خه‌ریکن..."

هه‌موو قروقپ بوون. خۆیان خپ کرده‌وه و ده‌ستیان به‌نیشانه‌ی ریز و حورمه‌ت له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیان دانا و چاویان له‌پیش خۆیانه‌وه بپری. ده‌رویش به‌گ له‌جیی خۆی هه‌ستا، به‌دیوه‌خانه‌که‌دا که‌وته‌په‌سه‌کردن. خه‌ریک بوو تاو هه‌لده‌هات، که‌هات و له‌به‌رامبه‌ریان راوه‌ستا: "ناماده‌بن. ده‌بی‌بجینه‌شارۆچکه. هه‌ر هه‌موومان. دیاره، پیکه‌وه‌نا. يه‌ك، يه‌ك. ده‌بی‌ئه‌م‌رۆ بیگرن. ئه‌گه‌ر که‌س نه‌توانی له‌ده‌ره‌وه‌ی شارۆچکه‌بیگری..."

تاوی راوه‌ستا، له بیر رۆچوو. چاوی سووراندا و نه‌یتوانی بلّی، بیته‌نگینون. گوتی: "ده‌گیری. ئیستا شه‌ونده‌ی غار داوه، له پهل و پۆ که‌وتوو و تینی تیدا نه‌ماوه. که‌نجه‌کانیش راسپین، ژنه‌کانیش... له‌وانه‌شه‌ بیته‌وه‌ تاوایی."

ده‌ستی له‌گیرفانی نا و چه‌پکه‌ دراویکی ده‌ره‌ینا و به‌سه‌ریاندا دابه‌شی کرد. پیاوه‌کان هه‌ستان و ماندوو و شه‌کەت و خه‌والوو له‌ پلیکانه‌کان چونه‌ خواری.

ده‌رویش به‌گ داوی هه‌موویان له‌ ژوو‌ره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو. ئه‌سپه‌که‌ی به‌پیی عاده‌تی خۆی ده‌رپه‌ری و که‌وته‌ غار. خۆر به‌رز ببۆوه و هه‌وا گه‌رمی کردبوو، که‌ گه‌یشه‌ سهر پرده‌که‌ی شارۆچکه‌. له‌وی له‌ قه‌راغ پرده‌که‌ راوه‌ستا. می‌ش و مه‌گه‌ز ئۆقره‌یان له‌ ئه‌سپه‌که‌ی هه‌لگرته‌بوو. ده‌رویش به‌گ نه‌یده‌توانی ساغ بیته‌وه و له‌ پرده‌که‌ به‌رپه‌رته‌وه. گه‌راوه. که‌ گه‌یشه‌ بن سپی چناره‌کان، وه‌خۆ هاته‌وه. دیسان گه‌راوه و گه‌یشه‌وه کن پرده‌که‌. ئاخریه‌که‌ی و له‌وانه‌شه‌ کونجکۆلیه‌که‌ی، له‌وانه‌شه‌ هیوایه‌که‌ له‌دلی گه‌راپی یان له‌وانه‌یه‌ ئازابه‌تییه‌که‌ی زال بووی، له‌ پرده‌که‌ په‌رپه‌یه‌وه و له‌ لای باشووره‌وه چوو نه‌یو شارۆچکه‌. هه‌رکاتیکی به‌ویدا تیده‌په‌ری، ئاسنگه‌ر له‌ دوو‌کانه‌کانیان ده‌هاتنه‌ ده‌ری و سلاویان لی ده‌کرد. هات. که‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌م بازاری ئاسنگه‌ره‌کان، جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی کیشا و شلی کرده‌وه. هه‌ندی له‌ ئاسنگه‌ره‌ ناسیاره‌کان له‌ دوو‌کانه‌کانیان هاتبوونه‌ ده‌ری و ایان ده‌روانی، وه‌ک هه‌ر نه‌ییینن. چاویان هیچی تیدا نه‌ده‌خوینرایه‌وه. وه‌ستا وه‌سمان، ئه‌و دۆسته له‌میته‌یه‌یه‌شی له‌ نیویاندا بوو. ئه‌و بنیاده‌مه‌ی که‌ زۆریشی خۆش ده‌ویست... سه‌ری ئه‌سپه‌که‌ی به‌ره‌و ئاسنگه‌ره‌کان وه‌رسوورانده‌وه و هات و هه‌ر ده‌هه‌نگاوێک له‌ نزیکه‌انه‌وه راوه‌ستا. ئه‌وان دیسانیش وه‌ک نه‌ییینن، هه‌ر ده‌تگوت سه‌یریشی ناکه‌ن، وه‌ک شه‌وی سواریکی نه‌ناسراو بی، ساردوسر سه‌یریان ده‌کرد. ده‌رویش به‌گ، وای سه‌یر ده‌کردن، که‌ ده‌تگوت داوی یارمه‌تییان لی ده‌کا و ده‌رویش خۆی وای هه‌ست ده‌کرد، ئه‌و جۆره‌ روانینه‌، ریاییکه‌رانه‌یه‌. له‌په‌ر ده‌تگوت له‌گه‌ل وه‌ستا وه‌سمان چاویان تیک ئالفا. وه‌ستا خیرا رووی وه‌رگیرا، پشتی تی کرد و چۆه نیو دوو‌کانه‌که‌ی که‌ به‌ گولتی نیلۆفه‌ر رازاندبوویه‌وه. ئاسنگه‌ره‌کانی دیکه‌ش روویان لی وه‌رگیرا و پتشیان تی کرد و به‌په‌له‌ گه‌رانه‌وه دوو‌کانه‌کانیان. ده‌رویش به‌گ تاویک له‌وی و به‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌یه‌وه چه‌په‌سا. چاوی له‌ گلینه‌یدا ئۆقره‌یان نه‌بوو و له‌ نیو گوله‌کیویه‌کاندا و له‌سه‌ر کۆگا خۆله‌میش و زبل و زاله‌که‌ و له‌ نیو بال و هه‌لقرینی

میشهنگوین و پهپولهکاندا که بهسهر گژوگیاکاندا دهفړین، له نیو کۆگای ناسنهوالهکاندا، بهشویښ شتیځدا گهران.

لهپر له بازاری ناسنگرهکاندا بوو بهقیامهتیځ ههر مهپرسه. دهنگی گرمه و تهقوکوتی چه کوچ و کوتک لهسهر سندان دهستی پی کردهوه و ههموو شاروچکهکهی داگرت. له ههموو دووکانهکانهوه گرمه و تهقوکوتی چه کوچ و کوتکهکان به تورپهیهوه ههلدهستا. دهنگی کوتک ههر دهات و بهرزتر دهبووه و پتر دهنگی دهدايهوه. دهرویش بهگ تاویځ لهنیو دهنگی سهرسورپهینه و گوی کهپرکهی کوتکهکاندا که له ههر چوار لاره دوریان دابوو، نهیدهزانی چ بکا و وهک شهوی چاوی بهمولهق وهستان، سهیریکی شهملاولای خوی کرد. شهسپهکهی وهک بلینی لهو دهنگدهنگه سلهمیبهتهوه، دهپهپی و بهپی عادهتی خوی روهی کرده بازار. دهرویش سهرلیشیواو و شلهژاو سهیری دووکانهکانی دهکرد و چارهپی بوو دووکاندارهکان له دووکانان بیته دهی و سلای لی بکن. لانیکهم دیوناسهکانی، دۆست و برادهرهکانی... دووکاندارهکانی دهدی که لهگهله چاویان پیی دهکوت، سهریان دادهخست و پشتیان تی دهکرد. لهبهر دووکانهکهی سهراج جلهوی شهسپهکهی کیشا و به زهردهیهکی گالتهجارانهوه سهیریکی سهراجی کرد، که ناگای له دهروپشتی برابوو. بهلام سهراج ههر جاریکیش چییه، سهری ههلنههینا و سهیریکیسه نهکرد. ناچار جلهوی بو شهسپهکهی شل کرد و شهسپهکه بزوت و دهنگی خرهمی نالهکانی لهسهر سهنگفهړشی شهقامهکه بهرز بووه، بهلام سهراج دیسانیش ههر سهری ههلنههینا. ویستی بانگی بکا، بهلام دهنگی له قورگیدا بوو به گری و قهتیس ما. بیری کردهوه، شهگهر بانگی بکا، تهنانهت بیکاته روژی حهشریش، سهراج دیسان ههر سهر ههلناهیڼی سهیریکی بکا. بهروه دووکانی نالبندهکه لپی خوری. نالبنده بهسهر سمی شه شهسپهده که نالی دهکرد، نوشتایهوه و دایه بهر چه کوچ. دهرویش چارهپی کرد ههتا نالکرده که تهواو بی، بهلام دیاربوو تهواوی نهدهکرد. ههروا داهاتبووه و لهو نالهی دهدها، که تهواو جیی گرتبوو. کاتی دهویست سهریک له دووکانهکهی رهشید ناغا ههلینی، رهشید ناغای دی، که دهسهجی بهرمالی راخست و نویژی دابهست و سوژدهی برد. نه کاتی نویژی نیوهپویه بوو و نه نویژی عهسری و نه کاتی نویژی شیوان و نه خهوتنانش. لهبهر دووکانهکهی شهویش بهبی شهوهی بهدهست خوی بی، جلهوی شهسپی کیشا و راهستا. بهلام رهشید ناغا سهری له سوژدهی ههلنهدهگرت. شهسپهکهی لهخووه کهوته ری و رویش و لهبهر دهراگی خانووهکهی خوی راهستا. دهرویش بهگ نارهقهی کردبوو. پهپتاپهپتاش نارهقهی دهکرد. لهبهر دهراگی

حهوشه لهسەر ئهسپهكهی دانیشنبوو و ههزاران بێر و خهیاڵ هرووژمیان بۆ میتشکی دینا و ئهوه نهیدهوێرا میگهلی پهersh و بلاوی خهیاڵی خر بکاتهوه. تاوێك دواتر سهیری کرد چوهتهوه نێو بازار. بازار تێك چرژابوو. خهڵکێك گهش و لێو به بێکهنین و ههندیک نێوچاوان تال و رووگرژ. ههندی ددانیان سپی و ژمارهیهکیش ددانیان زهرد و چلکن و رهشههنگهراو، سمیل شۆر و... هاتهراو پاتهراو... ئهسپهكهی دیسان لهبهر دووکانهکهی سهراج پیتی له عهرزی وهژاند و کورژنی کرد. سهراج دیسان سهری ههلههینا. نالبهندیش ههروا لهخۆرا له نالهکهی دها و نێوچاوانی رهشید ئاغاش وهک مردهی، ههر لهسهر بهرمال و لهسوژده بوو. بازاری ناسنگهراو دیسان به دهنگی کوتانی ههزاران کوتک و چهکوچ له سندانکه، پیشوازییان لی کردهوه. به بازارهکهدا گهرا. راههستا. چارهپتی کرد، ئهسپهكهی ئاژووت. زهردهی هاتی و به روالهتیکهی تکاکارانهوه سهیری دژست و برادهرانی کرد و کهشیش نیونیگایهکی لی نهکرد. ههر دهتگوت ناشیناسن. دهتگوت ههر ناشیینن. دهتگوت ههر نییه.

ههتا تین و توانای لهبهردابوو، ههر له دهرگای ههوشهکهوه چۆه نێو بازار و لهوێهه گهراوه ههوشهکهی. شارۆچکه لهپهراوه دیوی تاریکیی دۆلپایهکهوه لووراندی. لووردهیکی درێژ که ههر دههات و بهرزتر دهبووه. دهرابه به خرمهخرم دادرانهوه. تهقوکوتی چهکوچ دهنگی دایهوه و مهکینه کهوتنه کار. هارههارتیک، که جاربه جار توندتر دهبوو، دهتگوت پهلاماری شارۆچکه دها. که وهخۆ هاتهوه لهسهر پردهکه بوو. بهرهو دهستی ئهسپهكهی تاو دا و شارۆچکه به دهنگی تهقوکوتی چهکوچ و لوورهلوور و هارههارهوه له دواوهی بهجی ما. ئهسپهكهی هات و له بن چنارهکهی بهرامبهر کۆشکی ئاق یۆلی، ههر له جییهکهی جارانی راههستا. دهرویش بهگ، وهک بهدهست خۆی نهی، دابهزی و دهمانچهکهی بهدهستهوه له پلێکانه شروشهویتهکان که لهبن پیندا جیرجیرپان دههات، وهسهر کهوت. تاوێك له دیوهخانهکه راههستا. سهری سوورما و لهپهراوه تهریق بووه و دهمانچهکهی خستهوه بهر پشتوینی. دیوارهکهی بهرامبهری درزی بهربوو و رهنکه شینهکهی ههلهوهریبوو.

که گهیشته پشت دهرگای مستهفا بهگ، راههستا. دهستی نهدهچوو بۆ ئهوهی دهرگاکه بکاتهوه و لاقهکانیشی ههزیان له گهراوه بوو، بهلام نهیاندهتوانی. ههروا لهجیتی خۆی چهقیبوو. گهلاهی دار تووهکهی رووبهروویان لهبن تۆز و خۆلدا سپی دهچۆوه. دهرویش بهگ نهیدهتوانی چاوی لی ههنگری. گهراوه و هییدی هییدی له پلێکانهکان چوهه خواری. ئهسپهكهی

لەبن قرچەى گەرماکەدا گوێى شۆر کردبوونەوه و بە کلک مێشى لە خۆى دەردەکرد. سێبەرەکەشى بەرەو لای رۆژەهەلات کشابوو.

دەرۆش بەگ لە خوار پلێکانەکان راوەستا و هەولێ دا فکر و زەینى خۆى خپ بکاتەوه. هێدى هێدى هاتەوه سەرخۆى. دەتگوت ھەر نەشچووەتە شارۆچکە و لەوانەشە ئەو شتانەى ھەر بەسەرىش نەهاتبى، نە حاجیەك کوژرابى و نە یوسفیکیش راي کردبى. چووبوو بەر تاشگەيەك و خۆى شوشتبوو و لەپر لەھەموو چەپەلێيەك پاك ببۆه. بەخۆى دەگوت: "نامەوى برم. نامەوى خۆ بەدەستەوه بەدم. یوسفیش دەدۆزمەوه. دەبى بیدۆزمەوه. ھەرچۆنێك بى... چما چ بوو؟ ئەوان ناتوانن من بەچۆکدا بێنن، ناتوانن... سەرى دەرویشیان بۆ شۆر ناکەم. یوسفیک، مندالۆچکەيەکیان کردووەتە بیانوو... ئەویش بەو زوانە دەدۆزیتەوه... بەلێ..."

دەيگوت و دژی ھەموو مەحالەکان شەرى رادەگەياند.

سەرى ھەلێنا و چاوى برپيە کۆشکە کۆن و داتەپيو و تۆز و خۆلاوييەکەى ئاق يۆللى. پەژارەيەكى چنگى لەدلێ گير کرد و بەخۆى گوت: "بۆچى دەچمە سەيرى مردوويەك؟ چ پيويستە؟ ئيتر ئەو رۆشیت... چيم لێى دەوى؟ باشە بۆ دەبى ئەو لە ھەموو کات و ساتە خۆش و ناخۆشەکانى ژياندا لە قوژبنيكى دل و مێشکەدا بى؟ ئەو چيى لە گيانى من دەوى؟"

چوو پيئشى و ھەوسارى لە قەرپۆزى زينى کردەوه. کە دەيويست پى لە رکيفان بنى، پەژيوان بۆه و بە غاردان گەرايەوه بۆ کۆشکەکە. وەزگى دەدا، بێت و ئەمڕۆ مستەفا بەگى نەديتبا. بەردەوام لەخۆى دەپرسى، باشە بۆ؟ بۆ؟ ھەر دەيويست ببيني؟ باشە ئەو حەزە ئۆقرەنەگرتوو لە کونجکۆلێ، لە ھاودەردى، لە خۆشەويستى، لە ھاورپيەتى لە دۆزمنايەتى، يان لە چ شتیکەوه سەرچاوەى دەگرت؟ ئاخۆ بەزەبى بە کابرايەكى ماپەپووجى تيشکاوى بەزيودا دەهات؟

کە گەيشتە بەر دەرگاگەى مستەفا بەگ، ديسان پيى بەعەرزيبەوه وشک بوو. دەستى بۆ دەرگاگە نەچوو بيکاتەوه. لە پشت دەرگاگە بە دوودلێيەوه راوەستا و دانى بە جەرگيدا گرت. دەستى شۆر ببوونەوه و تينيان تيدا نەبوو ببزوين. لەپر گەراوه و وەك شيتان راي کرد و بە ھەلپە بەرەو پلێکانەکان غارى دا. خۆى خستە سەر ئەسپەکەى و بەرەو دەشتەکە لينگى دا. دەشتەکە وەك رزگاريدەريکى ميهربان باوەشى بۆ کردبۆه.

تریفه‌ی مانگ ده‌تگوت زیوه. سیبهری ره‌هز و دار و ده‌ه‌نه‌کان گه‌وره‌تر له‌خۆیان دیار بوون. ناوه‌که له‌خواره‌وه هه‌ستا‌بوو و به‌ره‌و گرده‌که ده‌رۆ‌یشت. بالنده‌یه‌ک له‌نیو ده‌ه‌نه‌کاندا و له‌به‌ر پینی یوسف هه‌لقری. راجله‌کی، گه‌راوه و ده‌ریه‌ری. لاقی له‌گیاچه‌قه و ده‌هن و که‌نگره‌کان ده‌نالقا. بۆنی بیزا و شی‌ی شه‌وی، ورده و ده‌سه‌ریدا ده‌هات. له‌سه‌ر ته‌ختایی گرده‌که که‌وته پیا‌سه‌کردن. ئەو شوینه‌ی پیا‌سه‌ی لی‌ ده‌کرد، ورده و ده‌سه‌ریدا ده‌هات. له‌سه‌ر ته‌ختایی ته‌سکتر ده‌بۆوه. دیسان بالنده‌یه‌ک ده‌ریه‌ری و ئەو ده‌سه‌جی گه‌راوه. دوا‌یی گوپی له‌خشپه‌یه‌ک بوو و ری‌ه‌وی گۆری. بچوو‌کتیرین دهنگ هاتبا، ده‌سله‌مییه‌وه. ماندوو بوو و بالی به‌داری‌که‌وه دا و گوپی هه‌لقست. هیچ دهنگی‌کی نه‌ده‌بوارد. کرمیک داری‌کی جوو‌یتبا و بالنده‌یه‌ک له‌هیلانه‌که‌یدا فره‌ی لی‌کدانی بالی هاتبا و وزه‌زی می‌شه‌نگوینیکی نوستوو، تیکه‌لی هانکه‌هانگ و ترپه‌ی دل‌ی ده‌بوو. له‌سه‌ر هه‌ست بوو و چه‌په‌ساو و زراو‌چوو چاو‌ه‌روانی ده‌کرد. له‌په‌ر ده‌ریه‌ری و ده‌ستی کرد به‌را‌کردن. خۆی خزانده‌نیو گومبه‌زه‌گۆری‌کی رۆ‌مییه‌وه و له‌ویدا کرووشه‌می کرد. له‌و ساته‌دا ته‌نیا بیری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌ رزگاری بووه. که‌ له‌گۆره‌که‌دا دانیشتیوو، دهنگه‌ده‌نگی‌کی وه‌ک دهنگی مشار له‌سه‌روه‌هات. دهنگه‌که‌ جار به‌ جار نزیکتر ده‌بۆوه و خیراتر ده‌بوو. له‌ته‌ختی گۆره‌که‌دا خۆی وا گرمۆله‌کردبوو، گیانی ده‌یزری‌کاند. ساتیک ناگای له‌خۆی برا و ده‌سه‌جی وه‌خۆ هاته‌وه و به‌ترسه‌وه له‌گۆره‌که‌ خۆی فری‌دایه‌ ده‌ری و سه‌یری ده‌ورپشتی کرد. به‌شوین هه‌ندی شته‌وه بوو. به‌در‌دۆنگی و وردورد نیو خۆله‌که‌ گه‌را، به‌لام هیچی نه‌دۆزییه‌وه. له‌واتره‌وه، سی‌ که‌سی دی، که‌ ده‌ستیان وه‌ک بالی بالنده‌ لی‌ک کردبۆوه. به‌گوره و نه‌راندن به‌ره‌ولایان رای کرد، به‌لام هه‌ر گه‌یشته‌ لایان، ون بوون. له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ ببوو. به‌هه‌ری‌یکدا (شوینی گیرسانه‌وه‌ی می‌گهل) تیپه‌ری. بۆنی خوری مه‌ر نیو لووتی زوورانده‌وه. ئیتر چاوی هیچ کوپی نه‌ده‌دی، هه‌ر بۆنی ده‌کرد. بۆنی سه‌گیکی زرته‌زلی

شوانی بۆ هات. سهگه که له دووره ده پیراند. که به رهو لای سهگه که گهراوه، تووشی بیستانه کی شووتی بوو. شنه بایه که بۆنی شووتی ترشای هیئا. که پری بیستانه وانه که له ولایه وه بوو که بۆنی شووتیه که دههات و رهش ده چۆوه. که پره که له دووره وه خوار و ختیج دیار بوو و دهتگوت ئیستا نا تاویکی دی به لادا دی و ده پووخی. شووتیه کان وه که کوچکه بهردی گهوره و درشت له بیستانه که دا بلاو ببونه وه. که گه یشته که پره که، توند رایته کاند. کابریه که ده پریه ده ری و به تووره پریه وه لی پرسی: "چییه؟ چ قه وماوه؟" هاته پیتش و نه مجاره له سه رخۆتر پرسی: "چیت ده وی؟"

به لام یوسف وه لامی نه داوه. کابرا ده پرسی و قسه ی ده کرد و یوسف متقی لیوه نه دههات. زمانی شکابوو و زاری ببوو ته له ی ته قیو. بیستانه وان بهرۆکی گرت و به سه ریدا شیراندی: "تۆ کیی؟ چیت ده وی؟ بلی ده ی، برسیته؟ شووتیت ده وی؟ بنیاده می، جنۆکه ی، خیتی، شیتی چیی؟"

غه له به گه لییک له گه رووی یوسف وه هه ستا. کابرا دیسان پرسی:

"نه خۆشی؟ دانیشه با شووتیه که بۆ بشکینم. (دوراغ) ییش ده خۆی؟"

سفره که ی بۆ راخست و بۆنی (دوراغ) هه ستا. شووتیه کی گه وری به مستیک شکاند و له پیتی دانا. به لام نه و نه دیده توانی دهستی بچو لینی. بیستانه چییه که گوتی: "بخۆ، بخۆ براله. شووتیه که ده تچه سینیتیه وه."

تاویک راوه ستا و گوتی: "راوهسته با ناویش بۆ بیتم."

پری دایه ده فره دارینه که و به غاردان به رهو لای رووباره که رۆیشت و له ئاوه فینک و زولا له که پری کرد و هیئای و گوتی: "هان، بخۆوه. تۆ ماندوو و شه که تی براله. بخۆوه با فینک بییه وه و ئۆخۆنیکت به گیانیدا بی."

ده فره که ی دایه دهستی. ئه ویش به دهسته له رزۆکه که ی ئاوه که ی فر کرد و قلاب قلاب خوار دییه وه ده فره که ی هه لچۆراند و به ئامازه ی ده ست دیسان داوا ی ئاوی کرده وه. بیستانه وان دیسان رای کرد و ده سه بجی گهراوه. یوسف نه مجاره به سه رییه وه نا و هه لیچۆراند. بیستانه وان که گوتی: "بخۆوه، بخۆوه با بییه وه سه رخۆ."

به شه رمه وه دهسته له رزۆکه کانی بۆ سفره که برد. له تی نانی هه لگرت و له زاری ناخنی و له سه رخۆ جووی. پارووه که له ده میدا نه رم بوو و خوسا. نه و دیسان هه ر جووی. بیستانه وان که لی تیگه یشتبوو. گوتی: "تۆ له میژه برسیته براله. بنیاده می برسی ئاوان."

پارووه کی بۆ پینچاوه و دایه دهستی: "بخۆ، بخۆ براله. پهله مه که. له سه رخۆ بیخۆ. راوهسته با تاویشته بۆ بینم. فینکه وانیهه؟"

یوسف چاوی له بیستانه وان بریوو و له هه موو جووله و رهفتاریکی ورد ده بووه. وا بیتیهز ببوو، نه ههستی به برسیتییه که ی ده کرد و نه ترس و نه هیچ شتیکی دی. هه وائی دهدا له و بیتیهزه بیته ده ری، به لام نهیده توانی. کۆمه لیک می شه که رانه ی دیت که له سه ر تو ی کله شو تییه کان خه ویان لی که وتبوو. له جیی خو یان نه ده بزوتتن. دهستی برد و دهستی له سه ر دانان و له پر وه ک بلایی پۆلوویه که به دهستییه وه نووسابی، دهستی کشانده وه. که بیستانه وان تاوه که ی بۆ هیئا پرسى: "چ بوو براله؟"

دیته زه رده واله کان هارووژاون و به ده وری سه ریدا ده سوو پینه وه.

"نه کا ده ستته له سه ر زه رده واله کان دانابی و پیوه یان دابی؟"

یوسف خیرا خیرا دهستی راده وه شانده و له بهر ژان و ئیشه که خۆی ویک دینا. بیستانه وان دۆدانه که ی له بنمیچی که پر که کرده وه و زار که که ی بۆ کرده وه و له پیشی دانا و گوتی: "ئه گهر ده ستته تیخه ی، ژه هره که ی ده با."

که زانیی یوسف ناگای له خۆی نییه، دهستی گرت و له دۆدانه که ی رۆ کرد و تاویک رایگرت و گوتی: "ها، بخۆره وه."

یوسف له پر په لاماری نان و شووتی و "دۆراغ" سه که ی دا و جا وه ره و بخۆ. دهستی وه ک خو لوله ده هاتن و ده چوون. بیستانه وان دهستی گرت و گوتی: "له سه رخۆ به براله. په له ی مه که. ده ترسم ناوا بخۆی، شتیکت لی بی..."

یوسف هه ر جاریکی ده که وته وه په له، بیستانه وان دهستی ده گرت. ناخری سفره که ی رامالی و دیسان داوای ناوی کرد. به رامبه ری یه کتری دانیشتن. بیستانه وان گوتی: "من ناوم عه لییه. ئه ی ناوی تو؟"

یوسف گوتی: "عه لی، عه لی."

یه که م جاری بوو قسه یه که ی به سه ر زاریدا ده هات. بیستانه وان که شادییه که له ده نگیدا دیار بوو، پرسى: "تۆش ناوت عه لییه، ها؟"

یوسف دووباره ی کرده وه: "عه لی."

ئیتەر پال كەوت. عەلى باقە گىياھە كى لەبن سەرى دانا و گوتى: "بنو كاكە عەلى گيان. بەيانى خواردنى زياترت دەدەمى. دەبى كەلەنەيەكت بۆ دروست بكم سەرى قامكەكانتى پىتوہ بخۆى."

عەلىيى بىستانچى كەرەي بەيانى لەخەوئ ھەستا. يوسف كەوتتووە سەر تەنیشتى راستەي. ئەژنۆي كۆ كەردبوونەوہ بەر زگى و ەك مندالتيك خەوتتوو. ليوى شل دەكرد و بە پفەپفەكەوہ پشوى دەرددەدایە دەرەوہ. عەلى ليى گەرا بنوى. تاو كەوت و تەوژمى گەرمایەكى زەرد و خنىككىنەر نىشتەوہ. يوسف ھەروا لەخەويدا بوو. پۆل پۆل مېشى لي دەنیشتن و دەفەرنەوہ و ئەو ھەر باي خەياليشى نەبوو. يەك پشوو ئارەقەشى دەكرد. عەلىيى بىستانچى كيچى كەوتتووە كەولى، بەلام نەيدەزانی ئەو بنیادەمە برسى و تینوو و بى خەوہ كيپە وا لەنيوہى شەويدا پەيدا بووہ و ئىستاش ئاوا خەوى لي كەوتووە و نازانى دەورى چ پادشاھە كە. لە ياخى و قاچاخچى و شتى وا ناچى. بەلام لە كەسپكى ئاسايش نەدەجوو. ئەو گەنجە بى و نەبى شتتيكى بەدەمەوہ بوو. بەلام چ شتتيك؟ كراسەكەي چلكن بوو. پىلاوہكانى درابوون و دەستى ھەموو بريندار و كەمرەگرتوو و بن نينو كەدریژەكانيشى رەش رەش بىوون. سەروقتى خۆلاوى و تۆزاوى و ئالۆز، لەبەر پىسى، پىكەوہ نووسابوون... دەموچاوى دريژوو كە و خۆلاوى بوو. مژۆلە دريژ و تۆزاويەكانى لە مژۆلى ئەسپ دەچوون. بە كورتى گەنجە نووستووەكە، دەتگوت بووكە قورپەنيە. تۆزى مردووى لي نىشتتوو... ئەگەر ھەناسە نەكيشى، وادەزانی مردووە. ئەو ھەموو مېش و مەگەز و تەپۆ و مېشوشولەيەي لي دەنیشتى و ھەلدەفەرنەوہ و ئەو ھەموو زەردەوالەيەي بە وزەز بەسەريدا دەخولینەوہ، ھەر باي خەياليشى نىيە. لە حالتيكدا ھەتاوہكە ئەوئەندە بەتینە، بەرد دەكوليني و بنیادەم ناتوانى پى لەسەر عەرزى دابنى و ھەرچى لەبەر تاو بووبى، پىاو ناویرى دەستى بۆ بەرى، ئەو لە خەويكى قول دایە و ئارەقە دەكا و ھەر نابزوى.

بىستانەوان پىلى گرت و لەسەر خۆ رايكيشاھە بن سېبەرى كەپرەكە. نيوەرۆ داھات، بوو بە عەسر، تاريكدا ھات و يوسف چۆن لەسەر تەنیشتى راستەي نووستوو و ئەژنۆي كۆكەردبوونەوہ بن زگى، ھەر وەخەبەر نەھات.

دووەم رۆژ كە رۆژ بۆوہ، لەخەو ھەستا. عەلىيى بىستانچى كە مەزەندەي كەردبوو لەو كاتەدا لەخەوي ھەلدەستى، ھەموو شتتيكى بۆ ئامادە كەردبوو. يوسف كە ھەستا، ەك لە مالى خۆي بى، وردەوردە چووە سەر ئاوەكە و دەست و دەموچاوى شووش و بەسەر قۆلەكانى دەموچاوى ويشك كەردوہ و گەراپەوہ كەپرەكە. لە كەپرەكەدا سەيرى كەرد سفەر راخراوہ و نان و قاپينيكى

مسیبی پر له ساواریشی لهسه ره. له نیو قابله مهیه کی دووکه لاوییه وه هالاوی که لانهش هه لدهستا. یوسف بهی ژهوهی سهیری راست و چهپی خوی بکا، راسته وری چوه سه سفره که دانیش و وه نه دی و بدی دهسی کرد به خواردن. ههتا بیستانچی لهسه ناوی گهراوه، ساوار و که لانهی نیوه کردبوو و دهست و شهویلکهی یوسف وا ده جوولان پیاو سهری سوور دهما. بیستانچی چهپهسا. تهویش بهوپهری ناسورده بییه وه بنی قابله مهیه کی لیس دا و دوی خاوتنکردنه وهی دم و زاری، سهیریکی دهروبهری خوی کرد. دهتگوت له شتیک دهگه پری. دوی تهوه نیگای لهسه ره علی گیرسایه وه. روخساری له کابرایه که دهچوو، بیهوی هندی شتی وهبر بیته وه و چندی ههولیش دهدا بوی جیه جی نابی. بیستانچییه که چای له چاوه سرک و پر له پرسیاره کانی یوسف دزییه وه. یوسفیش لاسارانه چای لهو هه لته دهگرت. بیستانچی بهسه رسوورمانه وه هه سهری هه لینه، چای له چاوه ترساو و زهقه کانی تهو ئالقا. دهتگوت تهو چاوانه له هه موو شتی تیگه یون. تا بیستانچییه که وه خو هاته وه، سهیری کرد تهو قه له مبارزیکی دا و له چاوترووکانیکدا له رووباره که په رییه وه و له و دیو دهوه نه توودر که کانه وه له چاوان ون بوو.

یوسف خوی بهئاوه که دا و هاته وه ده ری و ملی ریگه کهی گرت. چه ندمجاران لاقی له توودرکان ئالقا و یه که دوو جاریش سه رهنگری بوو و کهوت. که له میشه لانه که هاته ده ری، جله کانی وشک ببونه وه. به دم رووباره که دا رای ده کرد. وه که بالندهیه کی سرک له هه موو تارمایی و دهنگیک دهسله مییه وه و له پر دهگهراوه و لای دهدا و خیراتر رای ده کرد. ههتا ده می زه دهده پر هه روا رویش و رویش و کاتی له دووره وه دهنگی زه نانه ای شاروچکه کی گوی لی بوو، سهری هه لینه و سهیریکی شاروچکه کی کرد که وه ک شاری په رییان له تیشک و رووناکیدا ده دره وشاوه.

تاویک له جیتی خوی چهقی و ترس و هیوا و نیگه رانیی له بیر کرد و نوقمی سهیرکردنی شاره چراخانه که بوو. دوی تهوه پیی نایه شاره تیشکاویژه که وه... شار چوله که کوژی تیدا دیار نه بوو. زه رده واله و په پوله و میشووله و بالندهش نه ده فرین. وه که خو بهئاویدا بدا، خوی به لافاوی رووناکیه که دا کرد و گه یشته بازار. لهسه تهستونده که کی رومی کرن، که تیمامه کورده به جیتی هیشتبوو، دانیش. له ناسمانه وه یه که پشوو تیشک و رووناکی بهسه ردا دهباری. یوسف له بهر تیشکه که نه ییده توانی چاو هه لینه و جیه که بیینی. دوی تهوه له جهرگی رووناکیه که وه هندی شت، کومه لیک تارمایی دیت. گوی له دهنگه دهنگیک بوو. یه کیک له نزیکییه وه تهسپی نال ده کرد. له دهنگی چه کوچه که وه بهوهی زانی. تهراکتوریک

"برۆ، دهی برۆ دهی..."

به لآم توانای نه بوو بچولئ و لهو چيژ و خوښيه دابري..."

"برۆ، دهی برۆ دهی... ملت بشکينه. ليژه هه مووان ده تناسن. ده تگرن و ده تکوژن..."

دهری کرده دهري و ده رگاکه ی له سه ر داخست..."

لاقه کانی به ره و باخچه ی عومه ر په لکيشيان کرد. قومارچيه کان خه ريکی قومار بوون. خۆی خزنده نيۆ ده وه نه کانه وه و نووقمی ياريکردنه که يان بوو. که شه وگار شه ق بوو، قومارچی داگژانه يه کتری و تیک به ربوون. ئەویش خۆی تيوهردا. له و جهنگه يه دا داريکی وه سه ری که وت و به عه رزیدا که وت. لاقیان گرت و به راکيش راکيش برديانه دم ئاوه که و چه ند جازان له ئاوه که يان هه لکيشا. له و ده مه دا هيجی پي نه ده کرا. چونکه به هه ردووه دستی ئەو چه قۆيانه ی توند گرتبوو که له ئاسنگه ره که ی کړيوون. ئەو کابرايه ی له پيشيه وه بوو، په يتا په يتا ده گه راوه و جنیوی ده دايي و به ردی هه لده گرت و تپي ده گرت. به رده که ش هه موو جاري وه چه ناگه ی ده که وت. بۆنی شيداری بينا و مه ندی له گرده وه هه لده ستا. چه قۆکانی دانا و يه کيکيانی جوئ کرده وه و به غاردان په لاماری ئەو کابرايه ی دا که له سيبه ری دار بادامه که راوه ستابوو. چه قۆکه ی هه تا بن ده سکان له سينگی رۆکرد. کابرا که وت و جو له ی لي بړا. چه قۆکانی هه لگرتوه و خستنييه بن باغه لي. به ده ستی راسته شی لاقی مردووه که ی گرت و به ره و خواروو، به ره و لای شارۆچکه رايکيشا. ته رمه که ی هينا و له بن چناره که فريی دا. کابرای مردوو، که ئەژنۆی کۆبوونه وه به ر زگی، هه روا له سه ر پياده رۆيه که که وت. حه شيمه ته که هات و ده وری مردووه که يان دا. له پړ ئەو خوينه ی له برينه که يه وه فيچقه ی ده کرد، راوه ستا. هه مووان يه کده نگ هه رايان کرد: "بيگرن، بيگرن، ئەوه خويه تی، خويه تی..."

رای کرد و خۆی به سه ر ديواره که دا بازی دا و خۆی به گه سه گه سه که چاره که دا کرد. کۆمه ليک له به ر ده می قيت بوونه وه. گه راوه و خۆی فريدايه سه ر عاره بانه يه که. عاره بانه يه کی سه وز بوو، نه خش و نيگاری سووری پيوه بوو. چيی وای نه مابوو عاره بانه چيه که بيگري. خۆی فريی دا و ئەسپه کان به زهنگوله وه به سه ری په رين. عاره بانه که گه راوه و ئەسپه تووره کان که بليسه له کونه تفنيانه وه درده په ری، ديسان به سه ري دا رويشتن. له عاره بانه که نه جاتی بوو و ديسان له بن دار بووز (ناره وه ن) سه کان پيشيان پي گرت. ئەگه ر زوو فريای خۆی نه که وتبايه و نه گه رابايه ته وه، ده يانگرت.

كۆمەلنىڭ لە پشت گابەردىڭ خۇيان لى مات دابوو. كە لە رەۋەزەكە نزيك بۆۋە، بەر لەۋەى بگاتى، گەراۋە. چەقۇكان ھەر لە بن پىلىدا بوون و ھەتا بەيانى ھەر راى كرد. كە سەرى ھەلينا، ماندوو و شەكەت ئەۋە لە نىۋ بازارىكى چۆل داىە كە بۆنى ميوەى رزىۋى لى دەھات. جەندەرمەيەك ھەراى كرد، تۆ كىيى؟ ئەۋىش مەتەقى لىۋە نەدەھات. زمانى بە مەلاشۋىيەۋە نووسابوو و دەنگى دەرنەدەھات. شارۆچكە لە چاۋترووكانىڭدا شىۋا. دەپرا بە خرم و ھۆر دادەردانەۋە. دەنگى كرىكاران، مەكىنەى كامىۋنەكان، ترمبىل، تەراكتۆر و بۆنى بەنزين ھەموو ولاتى دادەگرت. چەندەرمەكە ھەراى كرد: "دۆزىمەۋە. گرتم، ئاۋا دەنگرم. ئەۋە تۆى، خۆتى، تۆم ناسىيەۋە..."

كە لەپچەى لە دەستى و زنجىرى لە ئەستۆى كرد.

"ئەتۆ كىيى؟"

دەنگى دەرنەھات. زمانى لە مەلاشۋىيە نەدەبۆۋە. چەقۇكانى توندتوند گرتىۋو. ھەشيمەتەكە ھەر دەھات و چىرتەر بۆۋە و بازارەكەى پىرتەر كرد. ئاسنكەرەكە ھات و گوتى: "خۆيەتى، راست خۆيەتى."

عەلىيە عەرزەنووس ھات و گوتى: "خۆيەتى."

ژنەكەى حاجىيە شىتە ھات. ئاپۇراكە ھەناسەى لەخۇ بىرىۋو و چاۋيان لە زارى ئەۋ بىرى. ئەۋىش گوتى: "خۆيەتى. خۆيەتى."

ھەشيمەت ھەر ئەۋەندەى ئەۋەى بىست، خۇشا و نەراندى و پەلامارىيان دا. بەسەر عەرزەكەدا رايانكىشا و نچرونجريان كرد، لەتۋىت... عارەبانە سەۋزەكە بۆنى رەنگ و رۆنى لى دەھات.

شىناۋەرد، گول و دەۋەنى سوور بە شىناۋەردەكەۋە. ئەسپەكان رەش و كۆيتە بوون و زەنگولەى مىليان زىنگەى دەھات. تۆپەى عارەبانە جىرەيان بوو. عارەبانە بۆنى قور و پىۋش و كاي لى دەھات. عارەبانەچى دەيگوت: "سەرت دانوئىنە، ھەلئىمەھىنە. ھىچ كون و كاژىرىڭ نەماۋە بۇ دۆزىنەۋەت سەنگ و سوژنىيان نەدابى. كەچى تۆ ھەر لىرە و لەبەر دەستىانى. خۇ ئەگەر ئىستا يەكىكى دىكە لەجىيى من بوايە، ھىچ دەزانى چىيى لى دەكردى؟ دەلىيايە كيان پارە بۇ سەرت تەرخان كىردوۋە. خۇ لەبەر خاترى بابت نەبوايە، لەبەر مەھموودە كوردە نەبوايە، زۆر لەمىژ بوو دەمدايىتە دەست جەندەرمەكان..."

عاره بانچهی ئەسپه کانی دایه بەر قەمچی. ئەسپ کەوتنە چوارناله. عاره بانە راتلەکی. تەپوتۆز و گرمە و دەنگی زەنگۆلە هەستا.... یوسف هەرای کرد: "رایگرە، رایگرە، لەبەر ئەم دەرگایە رایگرە."

عاره بانچهی جلەوی کیشا.

"لێرە راوەستە زوو دەگەرێمەوه."

چوو زووری. ئەو چەقۆیانە ی پێی بوون، هەمووی لە تەنیشت چەقۆکانی دیکەوه کە پێشتر لە تەختی عەرزى دیوخانە کە دایکوتابوون، داکوتا. کە لى بووه، سى جارن بەسەر نووکی کەلەمۆستی پێی بەنیو چەقۆ چەقۆنراوه کاندای رۆیشت. عاره بانە چیبە کە لە خوارووە بانگی دەکرد. بەپەلە هاتە خواری و سەیری کرد. جەندەرمە کانی دى، کە عاره بانە کەیان گەمارۆ داوه. درى بە جەندەرمە کان دا و خۆی هاویشتە سەر عاره بانە کە. عاره بانە چى ئەسپه کانی دایه وه بەر قەمچی. عاره بانە کەوتە رى و لەهەموویکی تۆز و خۆلدا ون بوو... جلەوی کیشا. هەمووی تۆز و خۆلە کە وردەوردە نیشتەوه. لە تەنیشت قاوه خانى بن چنارە کەى بازار بوو. ئەسپ سیمان لە عەرزى دەکوتا. عاره بانە چى بەسەریدا نەراند: "دابەزە. ئەمن کەسى وەك تۆ نابەمە هیچ کۆتیهك. من گیانی خۆم لە کۆلانان نەدۆزیووەتەوه. خۆت فرێدە خواری."

خۆی لە عاره بانە کە فری دایه خواری و بەرەو نیوهراستى بازارە کە رۆیشت. ماندوو و شەکەت بوو. تینی لەبەردا نەبوو. لەوی، لەبەر دووکانی دەلاک (نارایشگا) کە دانیشت. ئەوەندە ماندوو بوو پشوووی دەرندە هات. بۆنى کەبابی بەسەردا هات. ویستی هەستی و بچیتە کەبابخانە کە و نەیتوانی. لەو کاتەدا یەکیک بن پیللی گرت. یوسف راجلەکی.

"کۆرە ئەوه بۆ وای یوسف؟ شیت بووی؟"

کابرا نیوچاوانی تیک نابوو و ردینی دەلەرزى. لەترسان خەریک بوو دلئى بتوقى.

"هەستە، هەستە. هەستە بەر لەوهی بتگرن با بچینهوه گۆندە کەى خۆمان. هەمووان بەشۆننەوه و بەگیش خەریکە شیت دەبى. دەى هەستە. هەتا نەگىراوى هەستە با لێرە بپۆین."

یوسف هەستا و هاواری کرد. بەلام دەنگی نەهاتە دەرى. تاویک دواتر هیور بووه. چاری لە

چاری ئەو کابرایەى پیللی گرتبوو، برى: "تۆ عەلییه ریشهى؟"

کابرای بەرەو لای کەبابخانە کە راکیشا: "لە برسان وەختە برم. تا تیر نەخۆم، بۆ هیچ کوی

نارۆم."

"جەندەرمە؟"

یوسف: "خۆ لە شوێنانه نادەم که ئەوانی لێن."

چوونە کە باجمانە کەوێ. دوو کەلە کە ئەوەندە خەست بوو، چاوی چاوی نەدەدی. دوو کەلە کە بۆنی روونی سووتاری لێ دەهات. لە پشت میزێک رووبەرۆوی یە کتری دانیشتن. یوسف بە دیتنی عەلییە ریشە شاگەشکە ببوو. کەسی دیکە لێ نەبوو. بەر لەوەی کە باب بێنن، قاپێکی پر لە توور و بیبەر و مەعدەنوس و تەرەتیزەیان هێنا. دواوی کە بابیان هێنا. کە باب چەوری لێ دەچۆرایەوێ. شەربەییە کیشیان دۆ هێنا. بەبێ ئەوەی قەسەیک بکەن و سەیریکی یە کتری بکەن، کە بابەکانیان خوارد. کە یوسف لە پێشەوێ و کابرا بە شوینیدا لە دوو کەنەکان دەهاتنە دەری، تاو خەریک بوو تاوا دەبوو. یوسف حەپەسابوو و لەداو کەوتبوو. چاوی وەک چاوی ئازەلە کێویەکی ترساو دەترووکان. عارەبانەیکە زەردی دیت، کە لە نیوەندی مەیدانە کە رابگرێبوو. لەسەر کەسکاییە کە، هەلەلە گەورەیان لێ نەخش کردبوو. هەلەلەیکە درشتی نارنجییە پێوێ بوو. ئەسپە کویتە رەسەنەکان، کە زین و جلیان نوێ بوون، لەسەر جیبی خۆیان سمیان لە عەززی دەکوێ. یوسف چاوی لە چاوی کابرا هەلەنگوت. بە سەرسوورمانەوێ و جارێ سەیری کابرا و جارێ سەیری عارەبانەیکە کرد و بەرەو عارەبانەیکە رای کرد. کابراش بە شوینیدا... گەیشتە عارەبانەیکە. کابراش بە شوینیدا. هەولێ دا کابرا لە عارەبانەیکە فری بداتە خواری. بەلام قەوێ پێی نەشکا. چەقۆکە دەرهێنا و لەسەر کەلەیکە عارەبانە چیبەیکە راگرت و گوتی: "لێخوێه."

عارەبانە چیبەیکە هەوسارەکانی کیشا و ئەسپە بە قەمچییان غار دا و لە پردە کە پەربەنەوێ. کە عارەبانەیکە لە پردی دەپەربەنەوێ، یوسف کابرا لێ فریادایە نێو ئاوە کەوێ.

زیکزیکه هەر له بهیانییهوه کهوتبونه زیکهزیک. چیی ههوا گهرمتری دهکرد، نهوان دهنگیان پتر ههڵدینا. چنار و دهوئن و گژ و گیا و دار ههنارهکان هەر دهتگوت پر بوون له زیکزیکه کهره. دهنگیان له زهوییهوه دهچوه ئاسمان و له هەر چوار تهنیشهوه دهبیسرا. گهرماکهی دهتگوت شووشهیه و ورد و خاش بووه و ههڵدهرژیتته خواری. شنهبایهک، که جار نه جاری ههڵی دهکرد، ههرویکی له تۆز و خۆل ههڵدهستاند و دهیهینا و بهسهر ئاو و دار تووه چهره که و چنار و ههنارهکانیدا دهکرد. پووش و پهلاشی تاو بردوو له بن تۆز و خۆل و گهرما بهتینه که دا قرچه قرحیان بوو.

دار ههناره تۆز و اوییهکان له گولدا ون ببوون. وشترالوویهکی بهرز که گولیکی مۆری ههبوو، له دوورهوه دهشنایهوه. سیبه رهکان له گهرمان وشک ههڵاتبوون و مات ببوون و به عهرزییهوه نووسابوون. بالندهیهک بالی نه ده بزاون و وزه می شه نگوینیک نه دههات. می شه نگوینهکان له نیو گول و گه لای ههنا ردا بیدهنگ و کپ جیی خویان خۆش کردبوو. کۆشکه کهی ئاق یۆلی یش کهوتبوه بن توێژ کالێکی تۆز و خۆل. سوفالی سه ربانی و دیوار و تهخته کانی کۆشک له تۆز و خۆلدا هەر سپی دهچوونهوه. له یه کێک له گولدا نه ته نه که ژهنگاوییهکاندا که گله کهی هه لپرابوه سه ر ئه و شوینهی چهنده سالان بوو قیرقیز خاتوون لهوی و له پشت پهرژینه کهوه داده نیشته، لقه گولیکی مه خه ربی سیس و ژاکاو گولیکی زهردی مه یله وسووری لی پشکووتبوو، که له و کاوالاشه دا نیشانه یه ک بوو له ژیان.

پهره ژنه شاگه شکه و دلخۆش و به زه یقاندن خۆی به ژووره کهی مسته فابه گدا کرد و گوتی: "هاتن. سی ترۆمبیل پیکه وه... به خوی خویانن، وا دین."

مسته فا به گ چای هه لپنان و لیکی نانه وه و هه یچ گۆرانیك له روخساریدا به دی نه کرا. دهستی خزییه سه ر ده مانچه کهی و دهستی کرده وه به پر و به تال کرده وهی. چۆله که کانی سه ر

دارتووه که ی بەر په نجه ره، وه خه بهر هاتبوون. پۆله مېشیک و هك هه ور، له ژووره که دا جار ی له مسته فا بهگ دهنیشتن و جار ی هه لده ستانه وه و ده چوون له سه ر ئه و مېزه دهنیشتنه وه که ورد که نان و قاپ و قاچاغه پیسه کانی له سه ر بوو. مسته فا بهگ ئیتر چهند شه وئیک بوو خه وی لی نه ده که وت و له زینده خه ویدا بوو. یه ک پشوو نوقمی خه ون و خه یاله کانی بوو. هه م له خه و هه م له به خه به ریدا... خه ون و به خه به ری بۆ ئه و و هك یه ک و ابوو. خه وه که ی، هه ر ئه و ته پۆیانه لییان تیک ددها که شه وان به وزه وز دههاتنه ده ری. مسته فا بهگ له پیتشدا په له قاز ه ی ده کرد و هه وئی ددها ده ریان بکا، به لام ناخریبه که ی ماندوو و شه که ت ده بوو و وه ک مردوو ان خۆی ددهایه ده ست ته پۆ و مېشه کو پیره کان. خولیاکانی هه ر دههاتن و پتر و ده و له مه ندر ته ده بوون و ده گوپان و پیده که یشتن و ره نگینتر ده بوون. هه یچ گوپی نه دایه ئه و هه و اله ی له ده ره و ده را بۆیان هینابوو. ئه و پیره ژنه کی بوو؟ ئه ویش جار و باره دههاته نیو خولیاکانیبه وه. ناوه که ی له بیر چوو پۆوه. باشه بۆچی به ته نیا له و کۆشکه دا ما بۆوه و وه ک ئه وانی دیکه به جیبی نه هینتسبوو؟ ژنیکی چا و درشت بوو. چه ناگه یه کی تیژی تورکمانی و نیوچاوانیکی پان، که ته نانه ت ئیستاش تۆژیکی جوانی هه ر تیدا ما بوو. به ده گمه ن قسه ی ده کرد و به چاوی پر له ئاره زوو و سه رسوورماوی هه ر ده پروانی. باشه ئه و ژنه نه بوایه چیی به سه ر دههات؟ له و رۆژانه ی دوا پیدا وړ و کاس ببوو و جۆره هیو ربوونه وه یه کی ده می مه رگی به سه ردا هاتبوو. هیو ربیبه کی مه رگ له خولیا و ئاره زوو هکانیدا بوو. ئه گه ر ئه ویش نه بوایه و لیتره نه خه وتبا و به که فوکول و حه زه وه چاوی له سه ر خولیاکانیبه وه نه بوایه، هه ر دهیتوانی خۆی ته وا و به هیو ربیبه که ی مه رگ بسپیړی. ده ستیک له خولیاکانی و ه رده درا و به رده وام ئالۆزی ده کردن و هه ر ده رۆیشت، هه موو شتیکی جوانتر ده کرد. ده سته که دههاته وه و نیوچاوانی نه وازش ده کرد و له و حالته دا خۆشه ویستی نه رم نه رم له نیوچاوانیبه وه ده تکایه نیو دلّیبه وه و به ده رزیی هه ژان و خۆشه ویستی و به شتیکی نه مر و به شیرینیبه کی به رده وام و هه رمان دلّیبه ده رزی ئاژن و ته ژیی ده کرد. ده سته به سه ر مووی ده سته، ده سته وشکه لاتوو هکانی، ده موچا و نیوشانیدا دینا و به ئه شق و خۆشه ویستی مردوویه کی زیندوو ده کرده وه. دوا ی رۆیشتنه که شی، خۆی له به هه شتی خولیا و ئه شق و براده رایه تی و که فوکولتیکی تازه دا ده دیته وه. چیشکه ی شیرینیایه تی زیندوو بوونه وه یه ک، پیاوه تی و دنیا یه کی نوی... هه سته ده کرد تازه له دایک بووه. قه لب سووک و که یفخۆش.

پیره ژنه دیسان هر بهو که فوکولهای پیشووه هاته وه ژووری: "نه مگوت؟ نه مگوت بهگ؟
نه وان دهستان لی بهر نادهن. ناخریبه که ی هاتن."

چاوی هه لئه هیئا. به لام گوئی هه لخت و گوئی لی بو سی ترۆمبیل په تاپه بیتا له
حه وشه کهیدا راوهستان. دواپی دهنگی پی له پلیکانه کانه وه هات. مسته فا بهگ نه یزانی چ
بکا، بویه تهریق بۆوه. بلئی و نه لئی بیری له حه مه عه لی و ژنه که ی و منداله کانی و خزم و
کهس و پیاوه کانی کرده وه. ناخۆ بله ئیبۆ، حه مدی و مه ستانیش دین؟ هر به راست، مه ستان
چی به سه ره اتبوو؟ ده تگوت شتیکی به سه ره اتوو، به لام چی به سه ره اتبی؟ له وانیه له
په یوه ندی له گه ل و هلی شه مال... تو بلئی و هلی شه مالیان کوشتی؟ له حالیکدا و هلی شه مالی
وه بیر هاتبۆوه، ده رگاکه کرایه وه و ده نگیک له گوئیدا زین گایه وه. "باهه."

دهنگی حه مه عه لی بوو. ژنه که شی گوتی: "بهگ."

نیتر هات و دهسته کانی گرتنه نیو دهستی. دواپی گوئی له دهنگی منداله کانی دیکه و نه و جار له
دهنگی سی که سی نه ناسراو بوو. خزم و کهس و بله ئیبۆ و حه مدی و ره مز ی و عه لی نیتر گریه که به یه
هاتن و نه حوالیان پرس ی. به لام نهو چاوی هه لئه ده هیئا. دهنگی زیکی که ره ی ده بیست، که جار به جار
له ده ره پتر ده بوو. گوئی دابوه دهنگی زیکی که ره کان. خولیاکانی پر بوون له زیکی که ره و چۆله که
و می شه نگوین و گوله ه ناری زۆر و ته راکتۆری ره نگا وره نگ.

نه وه ی له ته نیشت جیوبانه که ی دانیشتبوو و دهستی خستبووه نیو دهسته کانی و به سه ره
سینگی دانا بوو، حه مه عه لی بوو. دهنگی پر بوو له خۆشی و متمانه به خۆبی. دهستی خاتوون
بلئی و نه لئی ده له رزین... حه مه عه لی یه که پشوو قسه ی ده کرد، به لام مسته فا بهگ، دهنگی
نه ده بیست. دیاره هه ولئی ده دا، گوچی له قسه ی حه مه عه لی بی و بزانی ده لئی چی، به لام
نهیده توانی. له خولیاکانیدا ده تالاره. هه ندی شت، کۆمه لیک تارمایی و وشه تیکه لی
خه ونه که ی ده بوون.

حه مه عه لی ده تگوت له نه بیست و تینه که بیشتنه که ی تیگه یوه، یان قسه ی پی نه ما بوو،
بویه بیده نگ بوو. بیده نگیه کی قول و دریت خایه ن بالی به سه ره ژووره که دا کیتشا. زریکه ی
زیکی که ره ژووره که ی پر کرد. کهس مته قی لی درنایه. جگه له دهنگی هه ناسه کیتشان و
زریکه ی زیکی که ره، دهنگی دی نه ده هات. حه مه عه لی نهیده زانی چ بکا. باوکی نه چاوی
هه لئه یئا و نه ده شجولا. که وته هاوار کردن. دهستی باوکی به سینگیه وه ده گوش ی و هاواری
ده کرد. له و کاته دا مسته فا بهگ پیلووی هه لئینان و چاوه پر له پر سیار و حه په ساوه کانی پید

گيڙان. چەندى چاۋى دەگيڭرا، نىگاكانى مانادارتەر دەبوون و روون دەبۆۋە كە دەيىنى و تىدەگا. ھەممەلى گوتى: "بابە ھاتووم لىرە بىتەم. دەتەم. تىگەيشتى؟ لە ئەدەنە خانوويەكى گەورەم بۆ گرتوۋى، چواردەۋرى باخچەيە... ژوورىكى گەورەم بۆ تۆ تەرخان كىردوۋە... يەكى ۋەك..."

مستەفا بەگ لەو پەنجەرەيەۋە كە ئەو نىشانى دەدا، سەيىكى دەرەۋى كىرد و ھەممەلى لەسەر قسەى خۆى رۆيشت: "دار توۋەكى ئاۋاش لەبەر پەنجەرەكەيەتى. پىرە دارتوويەكى گەورە... ھەزاران چۆلەكەش لە سەر كە و پۆى ھەلدەنىشن. خانوۋەكە، رىك ۋەك ئەو كۆشكەى خۇمان لەسەر گىردىك دروست كراۋە. دواى ئەۋەى بە برادەرىكەم گوت تۆ ھەزەت لە مالىكى لەو جۆرەيە، برادەرىكەم ئەو مالەى دايىنى."

خاتون قسەكانى لى ۋەرگرتەۋە: "بەگ، سەيركە. ناتوانى لىرە بىيىيەۋە. ئەتۆ بۆ دەبى بەتاقى تەنى لەو كاۋلە كۆشكەدا بىيىتەۋە؟ سەيركە..."

خاتون پىرىسكەيەكى كىردەۋە و لەسەرى رۆيشت: "سەيركە كورم، جلوبەرگى چۆم بۆ ئامادە كىردوۋى؟ ئەۋانە باشتىن بەرگىروۋى ئەدەنە دورويونى. ھەستە دەى، ھەستە جلوبەرگەكانت لەبەر كە با بىرۆين."

ھەممەلىيىش لى ۋەرگرتەۋە: "ھەستە جلوبەرگەكانت لەبەر كە بابە... ھەستە دەى..."

مستەفا بەگ ديسان پىلۋى لىك نەۋە. ھەر ھەممەلى قسەى كىرد و خاتون بۆى ئەستاندەۋە. ئەۋانى دىكە بىدەنگ لەجىي خۇيان دانىشتبوون و سەيريان دەكرد. ھەممەلى ئاخىرەكەى ھەلچو و بەتوۋرەيەۋە گوتى: "تۆ لە سەيىتوۋە ناتوانى لەو كاۋلاشەدا بى."

مستەفا بەگ بەسپايى پىلۋى ھەلينا و چاۋى پىر لە پىسپارى لە ھەممەلى بىرى.

ھەممەلى درىژەى دا: "چونكە ئەو كۆشكە، يەكسەر فرۆشرا."

مستەفا بەگ رەنگى بە روۋەۋە نەما و ئاخىرىكى كىرد. دەستى جوان ديار بوو دەلەرزىن و لىۋى دەپەرىن. تىغى زارى قووت دەداۋە و بە دەنگىكى كە لە توۋرەيى و ھەزاۋى دەلەرزى، پىسپى: "كى مالى منى فرۆشتوۋە؟"

"كۆشكەكە ھىي تۆ نەبو، ھىي دايكەم بوو و دايكىشم فرۆشتوويەتى."

"يانى ئاۋا؟... يانى ئاۋا؟"

ئىنجا بە بىھىزىيەۋە سەرى لەسەر بالىفەكە دانا. خاتونىش گوتى: "بەلى فرۆشتوۋەم."

ھەممەلىيىش لەخۇشيان و بە لەبىزىكى پىر لە متمانە و سەركەوتنەۋە، قسەكەى قۇستەۋە و گوتى: "فرۆشتمان. باشە نەمانفرۆشتبا، چىمان كىردبا؟ كاۋلەكۆشكىكە بەكارى چى دى؟"

مستەفا بەگ ئالاندی: "ئەو كۆشكى منە. ئېرە ھەوارگەى باب و باپىرانى منە. گۆر و مەزارى ئەوان لېرەىە. چۆن دەتوانن بىفرۆشن؟ من چۆن دەتوانم ئېرە بەجى بىلەم و بچمە جىيەكى دى؟"

خاتون گوتى: "با بېرۆين بەگ. چارەنوسە رەشەكەى ئىمە ھەر ئەو بوو. چارەنوس بەئىمە ناگۆردى. چار نىيە و دەبى پىي قايل بىن."

ھەمەعلى نارەزايەتتى دەربى: "چارەنوسى رەش چىيە داىە؟ خۆ ئەو دۆزەخە شوىنى ژيان نىيە. جوان سەيرى ئەو كاواشە بكە، ھەر دەلئى كۆشكىش نەبوو. تېرچىووو لەو كۆشكەى سەگ تىيدا ناژى."

مستەفا بەگ دېرۆنگ بوو. ناخۆ بروت يان بىنىتتەو؟ چۆن دەيتوانى دل لە كۆشكى باب و باپىرانى بكاتتەو؟ بە ھەزاران وردەداوى بەھىز گىانى بەو كۆشكە كاولەو بەستراپۆو. ئەوان قسەيان دەكرد و مستەفا بەگ لەنپۆخۆيدا جىنگلى دەدا. ئاسوودە خۆى خزاندهو جىويانەكەى و بەدەنگىكى كز گوتى: "لەكۆلم بنەو. ئىو رۆىشتتون، بېرۆن، بېرۆن، بېرۆن..."

بە ئاستەم پشوى دەھاتە دەر. وەك مىش لەخۆى دەرېكا، دەستى راوہشاندا: "بېرۆن." ھەمەعلى: "باشە دەرۆين. بەلام جوان بزائە، سبەىنى ئەو خانووە تىك دەدى. ھەر بۆيەش ئەمىرۆ ھاتىن لېرە بىبەىن. ئەگىنا چەندى مابايەو، كەس لىي نەدەپرسى. ئەوانەى ئەو كۆشك و زەويانەيان كرىو، دەيانەوى تىك بىدەن و بىنايەكى گەورەى بۆ مەزرايەكى مۆدېرن لى دروست بكەن."

مستەفا بەگ بەتوورپىيەو قىت بۆو. بەھانكەھانك و لەھالىكدا سىنگى دەفى دەدا، پرسى: "بەيانى، بەيانى، بەيانى تىكى دەدەن؟"

ھەمەعلى لەسەرخۆى وەلامى داو: "ئەگەر تا بەيانى لىي نەچىيە دەرى، بەسەرتدا كاولى دەكەن."

مستەفا بەگ ھەر گوتى لەو وەلامە بوو، ھەستا و ئەوئەندەى چاوترووكانىك دەمانچەكەى پىر كرد لەو فىشەكانەى لە مستىدا بوون و رووى لە ھەمەعلى كرد. خۆ ئەگەر بلەئىبۆ دەستى نەگرتبايە، ھەموو فىشەكەكانى لە نپۆچاوانى ھەمەعلى دابوو. بلەئىبۆ مەچەكى دەستى گرتبوو و ھەولى دەدا نەھىلى تەقەيەكى دىكە بكا.

ئەوئەندەى چاوترووكانىك ژوورەكە چۆل بوو. ھەمووان بە ھەلەداوان و بەپالەپەستۆ لە پلىكانەكان چوونە خواری و سواری ترۆمبىلەكانىان بوون.

حه مه عه لی به ده نگیکی ترساوه وه ده یۆلاند: "وه حشی، وه حشی، جانه وه ری وه حشی. چپی نه مابوو میشکم هه لته کینی. باشه، با لیره بی، لیره بی، با نه وه نده لیره بی تا ده رزی. پیاو کوژی وه حشی...

مسته فا بهگ توژیك دواتر تینی تیدا نه ما و كهوت و نالاندی: "له كۆلم به وه كورم، له كۆلم به وه بله ئیبۆ."

ئیتر كهوت. هانكه هانکی بوو و هه موو گیانی وه سه ر ئاره قه كه وت بوو. ههستی به داگیرسانی مه کینه ی ترۆمبیل و دوور كه وتنه وه یان و هه لکه ندرانی هه ندی شت له ناخیدا بوو. له پر روونا کاییه كه له ناخی گه را. یانی نه وه ئه مرۆ دی؟ یان به لایه کی به سه ر هاتوو ه... یان به لایه کی...

دنیا خه ریک بوو رووناکي ده کرده وه، كه کۆشکه كه به گرمه گرمیکی سامناک له رزی. په نجه ره و میچ و ده رگا و دیواره کان وه کیشکه قرچ و هۆزیان بوو. مسته فا بهگ له پشدا وای زانی بووله رزه هاتوو و ویستی ههستی و را بکاته ده ری. به لām ده سه به جی پاشگه ز بۆه. کۆشکه كه وا ده له رزی، ده تگوت ئیستا نا ئیستا داده ته پی. گرمه یه کی به سام، مسته فا به گی وه خۆ هیناوه. له و کاته دا پیره ژنه، خۆی به ژوو ریدا کرد و به ترسه وه نالاندی: "کاولی ده که ن. کۆشکه که مان به سه ردا کاول ده که ن. وه جاغمان کویر ده که نه وه."

بهگ چاوه ی هه ئینان و لیکی نانه وه.

هه تا زه رده په ر هه موو ولات له رزی و راتله کی و هه ندی شت به گرمه گرم داته پی و روو خا و ده مه ده می ئیواری، دوو که سی سه رو گوئیلاک توژاوی، شه رمه زار وه ژوو ره که وتن. نه و دووانه، که جلوه رگیکی شینی ره نگ بزراویان له به ردا بوو، ده سه تهنه زه ر را وه ستابوون و له به ر خۆل و توژ ته نیا ددان و چاویان دیار بوو. "کۆشکه که مان له لایه که وه تیک دا و گه یشتینه ئیره به گ. له سه ر ئیزنت نه و جار نۆره ی ئیره یه. لیره برۆ ده ری. کاتمان که مه و کارمان زۆر."

مسته فا بهگ به ده نگیکی هیمن و تیکه ل به پیکه نینه وه گوتی: "برۆنه ده ری با جله کانه م له به ر بکه م."

پیاوه جل شینه کان وه ده رکه وتن و له ته نیشته شو فله کانیا ن چاوه رپیان کرد. مسته فا بهگ جلوه رگی له به ر کرد و سه رو روا له تی ریک خست و له کۆشکه که هاته خواری و به کریکاره کانی گوت: "بیرۆوو خینن."

پیره ژنهش که پریسکه یه کی له بن ههنگلیدا بوو، هات و گوتی: "من دەرۆم بهگ. ئەو هه مووه ساڵه نان و نمکم کردوی، گهردنم نازاد بکه."

مستەفا بەگ دەستی له گیرفانی نا و جزدانی دراوه که ی دەرھینا و چیی پارە ی ههیبوو، دایه پیره ژنه که و گوتی: "گهردنت خۆش و نازاد بی. گهردنت نازا بی."

پیره ژنه سەر شانی بهگی ماچ کرد و ملی ریگای گرت.

شۆفلەکان و یکرپا پەلاماری کۆشکیان دا. مستەفا بەگ هەتا روو خانی دوایین دیوار، هەر لەوێ راوێستا و چاری له کاولکرانی کۆشکه که ی کرد. دوا ی ئەو هی شۆفل له روو خاندنی کۆشکه که ی ناق یۆللی بوونه وه، له گه ل ئەو خۆره ی خه ریک بوو له قورگی ئیواره دا نو قم ده بوو، لهوێ دوور کهوتنه وه. مستەفا بەگ له سەر بهردیک دانیشت و سه ری له نیوان ههردووله پی دهستی گرت و خه یال رفاندی. دوایین گزینگ و تیریزه کانی خۆر له چلووکی دار هه ناره کانی بهرامبه ره وه ده پسانه وه. پیره داره ناره چره کان له بهر گو لێ سوور دیار نه بوون. لهو جیه ی لێی دانیشتیبوو، هه ستا و هاته بن دار هه ناره کان. له دوایین ساته کانی رۆژدا زیکیکه ره کان هه ژابوون و می شه نگوین که وتبوونه وه وزه وز. ئاوه که رهنگی سووری هه نار و زهرده په ری گرتبوو و هه تا چا وه ته ری ده کرد، به ره و خواروو ده کشا.

مستەفا بەگ، چاویکی دیکه ی له ئاوه که و هه ناره کان می شه نگوین و کۆشکه کاولکراوه که و ئەو کونده بووه کرد، که له سەر دیواری هه وشه که نیشتبوو. ئیتر گه راوه و به ره و لای خواروو کهوته ری. چیی پتر ده رۆیشت، هه نگاوی خۆشتر ده کردن و چه ندی خیراتریش ده رۆیشت، هه موو شتی که له می شکیدا تیکه ل و پی که ل تر ده بوو.

گه یشته ده م ناقچاساز. دیسان گو یی له دهنگی شۆفلەکان بوو و به ده م ناقچاسازدا له لاقانی وه راند و غاری دا. ئیواره سات به سات کال تر ده بووه و ئاسمان تاریکدا ده هات و شه و زال ده بوو. لاقی له ده وه ن و توودر که کان هه لده نگوت و سه ره نگر ی ده بوو و ده که وت و هه لده ستا وه دیسان رای ده کرد. هه تا تینی له ئە ژن ییدا ما بوو، تا سو مای له چا و هه ستی له می شکیدا هه بوو، هه ر رای کرد. ده مانچه که ی به ده سته وه بوو. تاویک راوێستا و ئە و جار به هه موو هی زی خۆی، ده مانچه و فی شه که کانی نیو ده ستی توور هه لدا یه نیو زۆنگا وه که. له و ده مه دا هه ستی کرد تان و پۆیه که له هه ناویدا پسا و به ده وری خۆیدا گیژی خوارد و خولایه وه.

"بۆ کو ی، بۆ کو ی، بۆ کو ی براله؟"

به ده وری خویدا ده خولایه وه و نه و گۆرانیهی، که هیچ کهس نهیده زانی له که یه وه ههیه، له
تا که قوژبنیکی میشکیدا که هیشتا کاس نه ببوو، دهنگی ده دایه وه: "بو کوی، بو کوی، بو
کوی براله؟ بو کوی، بو کوی، بو کوی..."

هه تا دوا تیریژی زه رده پهر هه روا خولایه وه و هیدی و له سه رخۆ و بیههست و جووله
خلیسکایه نیو زۆنگاوه که وه و دوا بیهش...

دەرویش بەگ لای خۆی بیری دەکردهوه، ئەگەر پێش ئەوهی یوسف بکهوێتە دەست ئەوان، خۆمان بیگرین، ئەویدیکهی ئاسانه... ئیتر ئەوه کۆتایی گۆوهندهکهیه. کۆتایی گۆوهندهکهیه. خاتوون دهیگوت: "بیت و ئەو ههتیوهت و ههچنگ بکهوی، ناتوانی ههروا سووک و سانا دەستی لێ بەردەی."

دەرویش بەگیش دەپرسی: "ناتوانم دەستی لێ بەردەم، بەلام تۆ دەلێی چیی لێ بکهم خاتوون؟ ناخریبهکهی هەر دهیگرن. ئەمپۆش نەبێ سبهی. جا ئەو کات دهیکه نه چهکێک بۆ لهناوبردنی ئیমে. تۆ ههتا ئیستا دیتووته له چوکورواادا بهوجۆره راوهدووی پیاوکۆزێک بنین. له ئەنکهروهه ههتا ئیتره، ههچهی هیزێ حکومهته بهشویینییهوه. راوی رۆییهکهش بۆ کهوله. دهیانهوی بیگرن و وای لێ بکهن من پتوه بکا. ناتوانم دەست له یوسف هه لگرم. بەلام له کوی بیشارمهوه؟ ئیتر له ناواییه دا متمانه م به کهس نه ماوه."

خاتوون متهقی نه ده کرد و چاوی له چاوی ئەو بریوو. شتیکی له سه زمانی بوو، بەلام نهیدهوێرا بیلی. دەرویش بەگ دهیزانی ئەو چیی له دلێدايه، بەلام ئەو خۆشی نهیدهوێرا بیدرکینی.

دەرویش بەگ ناخیکی قوولی هه لکیشا و نهرم و له سه خۆ گوتی: "دهبی بژیم. نابێ دواي ئەو هه مووه چه رمه سه ریه بکهومه به ندیخانه وه. دهبی ئەو دوژمنانهی توشی ئەو رۆژه ره شیبیه یان کردووم، بدۆزمه وه و تۆله ی خۆم و یوسفیان لێ بکه مه وه."

خاتوون وه قسه هات: "هه ره به ره ئەوهش بووبی، دهبی به زیندوویی مینیه وه به گ. چار نییه هه ره دهبی بژینی به گ..."

"چار نییه، چار نییه. بەلام چۆن دهستمان به یوسف رابگا به ره له وهی ئەوان بیگرن؟ زۆر له مێژه ئاگامان لێی نییه. دهلێی زهوی زاری داچرپوه و قووتی داوه..."

درکاندی. جا یان له هه‌ئوسوکهوتی بهگ یان له سه‌یرکردنه‌که‌ی یان له نهرم و قسه‌کردنه نهرم و نیانه‌که‌یه‌وه بوو، وای لای کرد، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌ته‌ته‌له‌ دهری‌پری: "ههر یوسف بکه‌و‌یتته به‌رده‌ستی، ده‌بی‌ سه‌ری به‌گۆم‌یدا بکه‌ی به‌گ. هیچ چاری دیکه‌مان نییه." به‌گ نالان‌دی: "نا."

لرخه‌لرخ‌یکی له‌سینگ‌یه‌وه ده‌هات: "نا، چما کوشتنی یوسف وه‌ک ئه‌وه وانیه‌ خۆم کوشت‌بی؟ به‌ واتای کوشتنی ساری ئۆغلی‌ی هزار ساله‌ و تورکمانی ده‌هزار ساله‌ نییه‌؟" خاتوون چاواقیم ببوو و له‌ ته‌نگانه‌ هاتبوو ده‌ری. به‌ هه‌له‌داوان و به‌ده‌نگی‌کی وه‌ک هاوارکردنه‌وه گوتی: "نا، وانیه‌. نه‌فه‌ریک چیه‌. یه‌ک نه‌فه‌ر خۆ هزار نه‌فه‌ر نییه‌. چما هه‌تا ئیستا کس تیدا نه‌چوه‌؟"

به‌گ تیزه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: "تیداچوه‌. جاری راوه‌سته با به‌رله‌وه‌ی بکوژری، بکه‌و‌یتته ده‌ستم. ئه‌گه‌ر به‌ر له‌وه‌ی بکه‌و‌یتته ده‌ست خۆمان، ئه‌وان بیگرن، ئیتر ریگه‌ی نه‌جاتیمان نامین‌ی. له‌ دارم ده‌دن. ئه‌وه له‌ هه‌موو شتی‌که‌وه‌ عه‌یانه. له‌ بیانوه‌ک ده‌گه‌رین بۆ له‌داردانی من."

خاتوونیش لی‌پراوانه‌ له‌دووی دا: "له‌ بیانوو ده‌گه‌رین." ده‌رویش به‌گ هه‌ستا. له‌ خاتوون چوه‌ پیش‌ی و چاری له‌نی‌وچاری بری و ئه‌وجار ده‌ستی راسته‌ی در‌یژکرد و له‌سه‌ر شانی دانا و گوتی: "گویت له‌من بی‌ خاتوون. ئه‌گه‌ر یوسف به‌ر له‌وه‌ی بکه‌و‌یتته‌وه ده‌ست خۆمان، بکه‌و‌یتته‌ چنگی ئه‌وان، خۆم به‌ده‌سته‌وه‌ نادم. مل‌ک و مال و که‌لوپه‌ل و کچه‌که‌م به‌تۆ ده‌سپیرم. هه‌رگیز نا‌وا‌ییه‌که‌ نا‌ه‌ین‌یتته‌ سه‌ر سه‌ودای فرۆشتنی. ئه‌وه‌ روت و ریکی و ئینسانه‌تییه‌ی له‌و نا‌وا‌ییه‌دا هه‌یه، نا‌یفه‌وت‌ینی، تی‌گه‌یشتی؟" خاتوون له‌حالی‌کدا چاری پر‌ببوون له‌ ئاو و گریان ئه‌وکی ده‌گرت، گوتی: "تی‌گه‌یشتم. به‌لام دلم‌ ختووره‌ی ده‌کا، که‌ یوسف ده‌گرین."

"ئه‌گه‌ر ئیمه‌ گرتمان، ئه‌ویدی‌که‌ی ئاسانه."

"ده‌یکوژین."

"ئه‌ویدی‌که‌ی ئاسانه."

"ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ نهری، وه‌چه‌ی ساری ئۆغلی‌ی ده‌بر‌یتته‌وه. تورکمانی گه‌وره‌ ده‌مری."

ده‌رویش به‌گ له‌و بی‌ چه‌قاندنه‌ی خاتوون سه‌ری سوور ما و جابه‌جانه‌گی کرد.*

* جابه‌جانه‌گی: وه‌لامدانه‌وه‌ی به‌پێچه‌وانه. به‌قسه‌نه‌کردن. نا گوتن.

"دهى دەمرى با بىرى."

ھەورپىكى رەش لەسەر ئاناوھەرزاولە ھەستا. ھەورپىكى لەگوپىن ئەوېش لە تۆرۆسەوھ تېژ بەرەو خوار دەخوشى. ھەورەكان لە چەپ و راستەوھ دەھاتنە سەر سېنگى دەشتەكە و گەوالە دەبوون و ئاسمان دەيگرماند. "با" جارى سارد و جارى گەرم ھەلى کرد و تۆز و خۆلى ھەستاند. بەدوايدا دلۆپى گەرم و قورسى باران خۆلە نەرمەكەيان كون كون کرد. تاويك دواتر دايداىە گۆيال باران. دەروپىش بەگ لە ديوھەخانى كۆشكەكەيدا دەھات و دەچوو. بىرى دەكردەوھ، رادەوھەستا و سەيرى بارانى دەکرد و ديسان دەكەوتەوھ ھات و چۆ و خەيال دەيبرد.

رېك لەو كاتەدا يوسف كە لە عارەبانە سەوژەكەوھ خۆى فېدابوو و لەو دويىئوھ لە قامېشەلانەكەدا خۆى شارەبۆوھ، دەھاتەوھ نېو ناوايى. يوسف دويىنى، ئەو كاتەى لە قامېشەلانەكەدا خۆى مات دەکرد، وپ و كاس بوو. تواناى بېرکردنەوھى نەمابوو و تەنەنەت ھەستى بە برسېتېش نەدەکرد. ھەر ئەوھەندەى دەزانى دەبى خۆى بشارىتتەوھ و نەگېرى. كە بارانەكە داىكرد، لە قامېشەلانەكە دەرپەرپىيە دەرى و راستەوېرى رووى لە ئاوەدانى کرد. جلوبەرگە قوراوى و گنجاويىيەكانى بە پشتىيەوھ نووسابوون و جەستەى وەك وشكەلەدارىكى لى ھاتبوو. بە لۆژەلۆژ و لە حالىكدا لاقى تىك دەئالقان، وەك چۆن سەگىك وارسكەى بەرەو مائەوھ پەلكىشى دەكات، بەرەو مائەوھ چوو. دەرگای مالىيان داخرابوو. پشتى بەدەرگاكەوھ دا و لەوى راوھەستا. باران وەك گۆزى سەروبن دەھاتە خوار. سەگىكى ناشنا ھات و لاقى لستەوھ. مانگايەك بە چاوە گەورەكانى سەيرى کرد. مندالىكى سەرسوورماو لە دوورەوھ لېى روانى. يوسف دەيزانى چ شتىك چاوەروانىتى و ناخى رووناك دەكاتەوھ. بەلام چاوەرپى چ بوو؟ ھەولى دەدا وەبىر خۆى بېئىتتەوھ، بەلام نەيدەتوانى. تاويك دواتر چاوەروانىشى لەبىر چۆوھ و ھەستا و خۆى بە بارانەكەدا کرد. بەبى ئەوھى ھەنگاوشل بكاتەوھ، بە بەردەرگای مالى گولتوزاردا تىپەرى. دەھاتە بەر دەرگای مالىن، ھەنگاوى شل دەکردن و رادەوھەستا و ديسان بە بەر بارانەكەدا دەكەوتەوھ رى. ئاخريىيەكەى چووه ھەوشەى كۆشكەكە و لەبەر تاوى بارانەكە، لە نېوھندى ھەوشە، رېك لەو شوپىنەى ئەمىر سولتان كەوتبوو، راوھەستا. لەوى، لەبەر بارانەكە، چەندى چاوەرپى کرد، كەس ئاگای لېى نەبوو. خاترون پىش ھەمووان دىتى. ئەوېش لەپىشدا نەيناسىيەوھ. لە پلىكانەكان چووه خوارى بزانى كىيە؟ چەند جارىك لەبەر بارانەكە بەدەوریدا خولايەوھ و لىى ورد بۆوھ. لە ناشنا دەچوو. بەلام تۆ بلىنى كى بى؟ تۆزىك دواتر زرىكاندى و

بهگ به بیستنی زیرکهی خاتوون هاته بهر بیتلایه و دهمودهست به راکردن له پلیکانان هاته خواری. خاتوون تاگای له خۆی نه مابوو و ههر دهیگوت: "یوسف، ئهوهش یوسف..."

جا دهستی بهرهو ئاسمان ههڵپری و گوتی: "خوایه گیان ههزار و ههزار جار شوکر، شوکرانه بژیترم. رزگارمان بوو بهگ، ئهوهش یوسف، یوسف..."

بهگ بن پیلی یوسفی گرت و له پلیکانهکان بردییه سهری. بانگی کلفهت و قهرهواشی کرد و گوتی: "ئهوه بهرن و جوان بيشون."

ئهو یوسفه هیچ له یوسفهکهی جارن نه دهچوو. بهلام ههرچۆنیک بوو، یوسف بوو. خۆی بوو. خاتوون به ههژاوی له بهگ نزیك بۆوه و بهدردۆنگیییهوه پرسیی: "خۆیهتی؟"

بهگیش بهددهنگیکي خه مبار و لهرزۆك گوتی: "به ئی راست خۆیهتی. ههوه، خاتوون." یوسف ههر پيست و ئيسقانی لی مابۆوه. رومهتی تیک قوپابوون و لیوی وهك په پری کاغەز سپی هه لگه رابوو و تویژ تویژ بوو و په پرهی لووتی ده پهرین. ملی وهك داوه ده زووی لی هاتبوو و ههر قورتمه ی مابۆوه. دهست و لاقی هه موو بریندار و رووشا بوو. گویچکهشی کیم و چلکیکی زهردی لی دههاته ده ری.

"بلی جلوبه رگی مزه فهری بو بهری بین؟"

"به ئی. پر به بهریتی بهگ."

"ئه ی بیتلایه کانی؟"

"هه موو جاری که بیتلای مزه فهر کۆن ده بوون ده مدانه وی."

"ده ستیک جلی هه ره باشی مزه فهر بینن. کراس و بن کراسیش... جووتیکیش بیتلای."

"هه ر ئیستا."

خاتوون ئه وهی گوت و به غاردان رویشت.

بهگ چاوی له خالیك بریوو و بیری ده کردهوه. روخساری جاری له خۆشیان گهش ده بۆوه و جاری سیبهری ژان و په ژاره یهك رهشی هه لده گپرا.

"هیدایهت لی رهیه؟"

"دهنگیک هات: "له خواره وهیه."

"با بیتنه سه ری."

هیدایهت له سه رهست بوو. ئاماده بوو و گوتی: "فه رموو بهگ."

"ئەو خەرىكەن دەيشۆن. دوايىش تۆ سەروقتى بۇ چاك دەكەي. خاتونىش جلوبەرگى لەبەر دەكا. ئەو كات رادەسپىرى مېرۆ بى و كۆرەكەي بىنى. دوايىش ھەلئىدەكرى و دەيبەيە ئاقچاساز بن دار بىيەكان."

ئەوئەندەي يەك و دوو، ھەموو كارەكان راپەرېن. بەگ و يوسف بەرامبەر يەكترى دانىشتىبون و نانىان دەخوارد. لەو كاتەدا مېرۆ ھات و بە روخسارىكى ترساو و شىئاو دەستى كۆرەكەي گرت. سەيرى كرد و بەبى ئەوئەي خۆي تىك بەدا، ھەستا و چو لەسەر مۆبلەكەي بەرامبەريان دانىشت و چاوى بېرىيە ناخواردنى كۆرەكەي. لە روخسارىيەو ھىچ ديار نەبوو شاد يان خەفەتبار. دواي ناخواردنەكە، دەرويش بەگ بە روويەكى شاد و گەش و لەبزىكى دلتيا گوتى: "مېرۆ، شوكرى خودا، وا يوسف ھاتەو. ھاتەو. بەلام ئىستا گىانى لە مەترسى داپە. دەمەوى بىنېرمە وان، بۆ لاي خالتوانى. مالاوايى لى بكة. نەكا دىدار ناخر بى و نەيبىنيەو، بەشكەم بشىبىنيەو..."

مېرۆ سەبرى لەجىي خۆي ھەستا و ھاتە بەرامبەر كۆرەكەي. چاويكى لە سەرتاپاي كرد، ئەوجار داھاتەو و سى جارار ماچى كرد و گوتى: "ھەر ھەقتىك ھەيە، ھەقى داياكايەتى، شىرم ھەلالت بى. ئەگەر جاريكى دىكەش بتىنمەو... پۆ، خىرت وەرې بى..."

يوسفىش دەستى دايقى گرت و ماچى كرد.

خاتون بەخۆشبيەو سەرى برده بن گوئى بەگ و بەسرتەيك گوتى: "كارىكى باشت كرد بەگ. كارىكى باشت كرد، ئەو گەردن ئازايىت رىك خست. ياخوا دەستت خۆش بى بەگ..."

بەگىش نوقمى غرور و خۆشى، بزەي دەھاتى.

لە دەرەو باران خۆشى كردبۆو و كۆلكەزىپىنەيەكى زۆر گەرە بەسەر چوكووراوا و چىاي دولدولدا ھەتا ئالداغ كشابوو. تاو ھەلاتىبوو.

ھىدايەت بە دەنگىكى بەتويكەلەو لەبن گوئى بەگ گوتى: "ئىمە دەرپۆين بەگ. بن دار بىيەكان لەھەموو جىيەك باشتە."

بەگىش گوتى: "پۆن. دوايى خۆشم دىم. يوسف وەزعى زۆر باش نىيە و چاوى رەشكەوپىشكە دەكەن، ئاگات لىيى بى."

"دەزام بەگ، ئاكام لىيەتى."

يوسف لەجلوبەرگە جوانەكانى مزەفەردا بچوكت ديار بوو. ھىدايەت بن پىلى گرت و لە پلىكانەكان چوونە خوار. نۆكەرىك وەك مندالىك ھەلگرى، ئاوا يوسفى ھەلگرت و لە تەركى

هیدایهت سواری کرد. هیدایهت تهسپهکهی بهرهو میشه لانه که تاو دا. بهگ دههدهمی نیواره هات. هیوایهت و یوسفی دیت که لهسه ر لپواری هه لدری زۆنگاوه که و لهبن دار بییه کی گهوره بهرامبه ر یه کتری دانیشتبون. دیار بوو هیچ قسه یه کیان پیکه وه نه کردووه. هیدایهت به دیتنی بهگ، هستا و بهرهو لای هات. بهگ بهسپایی گوتی: "به جیمان بیلّه."

هیدایهت سوار بوو و بهلینگدان لهوی دور کهوتهوه. که تهو دور کهوتهوه، بهگ هه لیکیشایه ده مانچه کهی. یوسف هه روا لهسه ر ته زۆی دانیشتبوو. روی ده مانچه کهی له یوسف کرد. یوسف هه ر چاوی به ده مانچه که کهوت، هستا و لهوی، له بهر لولهی تهو ده مانچه یه ی روی له وکرا بوو، هه موو تین و هیزی خۆی هیئا نیو چاوی و به تکا و پارانه وهوه سهیری کرد.

دهرویش بهگ پپی وانه بوو تهو بنیاده مه له پی کهوتووه بیه یزه، ناوا حه زیکی بیسنوری بۆ ژیان هه بیته و وا به تکاوه سهیری بکا. لولهی ده مانچه که، له خۆوه ورده شوپ بۆوه. روو داویکی چاوه روانه کراو روی دا. یوسف له پر گهش بۆوه و بریسکهی شادی و خۆشی له چاو و روخسار و هه موو گیانییه وه هستا. لولهی ده مانچه کهی دهرویش دیسان ورده وه هه ستایه وه و ریک بهرهو نیو چاوانی راوه ستا. روخساری یوسف له چاو تروو کانیکدا رهنگی پیوه نه ما و چاوی به ترسیکی قول و پر له پارانه وه یه که له قولایی دلیه وه هه لده ستا، زهق بوونه وه. دهستی دهرویش بهگ له رزین. ته نانهت تهقه شی کردبا، ته سته م بوو بیته نگییو. دیسان لوله که شوپ بۆوه. باسکی دهرویش بهگ شوپ بوونه وه. چ بوو؟ چ ده بوو؟ له نه کاو هروژمی شه پۆلی شادییه که پر له خۆشی له روخساری یوسفدا دی و له سه خۆ لولهی ده مانچه که بهرز بۆوه. هه ر لوله کهی بهرز بۆوه، یوسف زراوی چوو و پارانه وه ی لی دهباری.

تا خۆر ناو بوو، هه ر وا بوو. که هه تاو نه ما و دهرویش بهگ ئیتر نه یتوانی به جوانی روخسار و نیو چاوه کانی یوسف بیینی، په نه ی له په له پیتکه ترازاند و هاوار پکی کپ بهسه ر زۆنگاوه که دا کشا و دامرکایه وه.

یوسف خۆی ویک هیئا و سوورا. به خوله خول له لیوی هه لدری که نزیک بۆوه. دهرویش بهگ جار پکی دیکه ش په له پیتکه ی ترازاند. یوسف دیسان هه ر نه کهوت. هه روا به دهوری خۆیدا ده خولایه وه. فیشه کیکی دیکه... یوسف به سووره سوور گه یشته سه ر لیواره که و به ربۆوه نیو زۆنگاوه که. تاویک بهسه ر زۆنگه که وه مایه وه و دوابی ناوه ره شه که ورده وده قووتی دا.

رېك لهو كاته دا، له مهودای سې كيلومتر له ولاتره وه، ماشينيكې گوره ی عمرز كولين، بيله گوره كهی له بهرینانی نیوان جوگه و زونگاوه كه روكرد و گلگه ی هه لگرت و له سهر لیواره كه روى كرد و تاوه بوگهن و ره شه كه، وهك لافاو و به خوره خور رزایه نیو جوگه تازه لیدراوه كه وه و وهړی كهوت.

"تهو مرؤفه باشانه، به سواری ته سپه جوانه كانیان..."

بارانیكې نامال زهره، لیل، ورد دهباری و دهبریسكایه وه. گژه با بارانه كهی ده شیواند و له ملاره به ولایدا ده پژاند. ته میر سولتان له سهر پشتی ته سپه كهی، له نیو حه وشه كه دا، شپ و شپړیو... له رکیفییه وه خوینه كهی ده چورایه وه و عهرزه كهی كون كون ده كرد.

"ته میر سولتان، ته میر سولتان... دهر ویش بهگ، دهر ویش بهگ، رادهستی تیمه ی بکه وه..."

ردینه ره شه كهی، چاوه ره شه ناگرینه كانی... له تویه ت... له سهر لاشه ی هه لوكان... له سهر كازه رای پشت كه وتوو.

سواری ته سپه كهی بوو و روى له كوشكه كهی ئاق یولی كرد. شتیك له ناخیدا ده كولی. بارانه كه جار نه جاری وهك شه پولى ده هات و تیده پهړی و دواى تیه پهړینی تاوه بارانه كه، دیسان دهر و بهر وشك ده بووه.

كه له دووره وه كوشكه كهی ئاق یولیبی به سهر گرده كه وه ندى، به ندى جهرگ و دلی پسا. جلوه ی ته سپه كهی كیشا و شلی كرده وه و به پی عاده تی جارانی، چوو و له بن دار چناره كه راوه ستا.

سوورایی گولی پشكوتوى هه ناره كه، له گهل تاوه كه ده پوی. ماسی بچوك و بریقه دار له نیو سوورایی تاوه كه دا راکه راکیان بوو. چاوی به شویناندا رویشت. كولله یه كی كه سکی گوره، كه چاوی دهبریسكانه وه، به پوشكې وه نوسابوو و له حالنكدا سیپه ره كهی به سهر لمی ته ختی تاوه كه دا ده كشا، به سووره سوور به ره و خوار رویشت. بالیكی نوقم بیوو.

نیگای دهر ویش بهگ، له كولله سه وزه كه وه به رو خوار، به ره ده شته كه بالی گرت. شوفل و بولذیزه كان وهك دیوه زمه له لای ره وه زه كانی ئاناوهر زاوه به ره و باشور، به ره و روپاره كهی جهیهان و به ره و ته ولاتر، به ره و چوكوراوا ده رویشتن. له ده شته كاكی به كاكیبه كه دا، له موزاییه مه یله وره شه كه دا، به دووی یه كتریدا ریز ببون و له دووره وه هه ده تگوت ناجولین. نیگای له سهر ته دیوه زمه زه به لاهانه وه به ره و روژه لات گه راوه. کیوپاره روون ببونه وه و له

شیناییه کی بزپرکاودا وهك پهرده بهرز و نزم دهبوونهوه. چیاى دولدولیش به رهنکه مسییه دووکهل ئاساکه‌ی و به ترۆپکه تیژه‌که‌یه‌وه، هاتبووه پیشتر و له پینش کیتوپاره‌که‌وه و له‌دهم دهشته‌که راوه‌ستابوو. هه‌تاو له داوینی شه‌پۆلی ده‌دا. گه‌رده‌لووله‌کان له لای کویستان قه‌لاوه جار جارئ بریسکه‌یه‌کیان ده‌دا و کپ ده‌بوونهوه. چیاى دولدول له‌حالی‌کدا دووکه‌لیکی ته‌نکی لی‌هه‌لده‌ستا، ورده ورده به سووراییه تو‌خه مسییه‌که‌یه‌وه نزیکت‌ر ده‌بۆوه.

له‌پر سه‌ری شه‌سپه‌که‌ی به‌رهو ئاقچاساز وهرسوورپاند و دایه بهر قه‌مچی. شه‌سپه‌که وه‌کی باى شه‌مال به‌رهو ده‌شته‌که لوور بوو. ده‌شته‌که له‌پر نوقمی ته‌م و مژ بوو. ته‌میکی ته‌نک هه‌موو شتی‌ک، ئاقچاساز و قه‌لاى ئاناوه‌رزا و چیاى دولدولئ داگرت. دواى بارانیکی ئامال زه‌رد، مؤر وه‌ک پۆلا، که سه‌ری هه‌ر تنۆکیکی هه‌زار بریسکه‌ی لی‌هه‌بۆوه، به‌سه‌ر ته‌مه‌که‌دا بارى و ته‌مه په‌مه‌ییه‌که‌ی تووژ تووژ کرد. شه‌ویکی قورس وه‌ک به‌رد، زه‌ردباو، ناخۆش و خنکینه‌ر، بالئ به‌سه‌ر ده‌رویه‌ریدا کینشا.

باران وه‌ک گۆزه‌ی سه‌روبن ده‌بارى و ئاوه‌که به ته‌نیشتی‌دا به‌خوره‌خوپ به‌ جوگه "کانال" هه‌که‌دا به‌رهو لاوویاری جه‌یهان ده‌خوشی. جوگه تازه لیدراوه‌که ئاوی بۆگه‌نیو و ره‌ش و قوراو و خه‌ستی ئاقچاسازی به‌تال ده‌کرده‌وه. ئاوه به‌ربووه‌که ده‌تگوت هه‌موو قورسایى زۆنگاوه‌که‌ی له‌سه‌ر پشته، پاله‌په‌ستۆی خاکه‌که‌ی ده‌دا و ده‌یله‌زاند و ده‌خرۆشا.

ده‌رویش له‌میژ بوو له‌سه‌ر لیواری جوگه‌که راوه‌ستابوو و چاوی له ئاوه‌که بریپوو. وڤ و کاس بوو. شه‌سپه‌که‌ی له‌خۆوه که‌وته ری و شان به شانی ره‌وگه‌ی ئاوه تار و قوراوییه‌که و پی به پینی خیراییه‌که‌ی ته‌و رویشته. که گه‌یشته رووباری جه‌یهان، راوه‌ستا. ته‌و ئاوه تار و لیله‌ی له ئاقچاسازه‌وه ده‌هات، له‌و شوینه‌وه که ده‌رژایه نیو رووباره‌که‌وه، درى به ئاوه‌که‌ی ده‌دا و که‌فی لی‌هه‌لده‌ستاند.

له‌به‌ر بارانه ئامال زه‌رده و قوراو و روون، که به‌غوره‌م ده‌بارى و وه‌ک نووکی ده‌رزىی شه‌رخه‌وانی ده‌بریسکایه‌وه...

"ته‌و شه‌سپه جوانانه، ته‌و هه‌موه بنیاده‌مه باشه‌یان برد و رویشته."

کو‌تایی

٢٠١٢/١٠/٤

رەسوول بايز مه حموود "سوئتانى" (شاعير و وەرگير)

سالى ۱۹۷۶ له گونديكى نزيك شارى بۇكانى رۆژههاتى كوردستان له دايك بووهز به كالتوريؤسى

ههيه له زمان و ئهدهبياتي فارسيدا.

ئەو بەرھەمانەشی پيشكەي بە کتیبخانەي کوردی و خوینەری کورد کردووہ:

۱. رۆمانى ژان (نوسينى مارگریت دۆراس)
۲. پيشهواي رابوون (کتیبیکه له سهەر کۆمارى کوردستان)
۳. ژن له فەلسەفەي سياسىي رۆژئاوادا
۴. کۆيله کردنى ژنان (نوسينى جۆن ستیوارت ميل)
۵. ئيمیلی ژان ژاک رۆسو
۶. تاعوونى ئەلبير کامو
۷. (ئەو دیوی کويستان). (رۆمان / يهشار كه مال)
۸. سهفهه و ئاسکۆله کەي به ختم گوزهل (رۆمانیکى مه حموود دهولەت ئابادى)
۹. سيهههري ههلو (رۆمانیکه ناوړى له نهينيه کانى ژيانى ناپليؤن بوناپارت داوهتهوه)
۱۰. له لينينهوه بو پوتين (ميژووى سياسىي رووسيا)
۱۱. ئيمپراتوريي بيزهنتى
۱۲. کۆتايى سهده کانى ناوه راست
۱۳. ناغاکانى ئاقچاساز / يهشار كه مال
۱۴. ناسيبه رۆمان / تۆرگينيف)
۱۵. يه كه م ئەشق (رۆمان / تۆرگينيف)
۱۶. كچانى كابول (رۆمان)
۱۷. رووخان (رۆمان / ئەلبير کامو)
۱۸. ياخى (رۆمان / يهشار كه مال)

